அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ ஶ்ரீ: ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஶ்ரீஜக³த்³கு³ருக்³ரந்த²மாலா

॥ सर्ववेदान्तसिद्धान्तसारसंग्रहः॥

॥ ஸர்வவேதா³ந்த ஸித்³தா⁴ந்த ஸாரஸங்க்³ரஹம் ॥

ஶ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஶ்ரீரங்கம்.
1968

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலாவில ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதாசார்யாள் அருளிய வேதாந்த பிரகரணங்களுள மிகப் பெரியதாக உள்ள '**ஸர்வவேதாந்த ஸிததாந்த ஸாரஸங்க்ரஹம்**' என்ற பிரகரணம் வழக்கம்போல தமிழில பத உரை கருத்துரை களுடன் இதில் வெளியிடப்படுகிறது 1006 சுலோகங்களுள்ள இந்நூல விவேக சூடாமணிக்கு வியாக்யானமாக அமைந்திருப்பதாகக் கருதலாம்.

सर्व वेदान्तसिद्धान्तसारसंग्रहनामकः ।
ग्रन्थोऽयं हृदयग्रन्थिविच्छित्त्यै रचितः सताम् ॥

ஸர்வ வேதா³ந்தஸித்³தா⁴ந்தஸாரஸங்க்³ரஹநாமக꞉ ।
க்³ரந்தோ²(அ)யம் ஹ்ருத³யக்³ரந்தி²விச்சி²த்த்யை ரசித꞉ ஸதாம் ॥

என்ற கடைசி சுலோகத்தில் இந்நூலின் பெயர் ஆசார்யாளால் குறிப்பிடப்பட்டிருக் கிறது. எல்லா உபநிஷத்துக்களின் தீர்மானமெதுவோ அதன் ஸாரம் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருபபதாக இந்தப் பெயரிலிருந்து தெரிகிறது. ஆனுல் பெயர் அமைந்திருப் பதைப்போலவே எல்லா விஷயங்களும் மிக விரிவாகவே விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிக விரிவான இந்நூஉல வெளியிடுவதாக உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு நூஉல ஒருவர் வாசிக்க ஆரம்பிக்கவேண்டுமானுல் அதிலுள்ள விஷயம், பிரயோஜனம், ஸம்பந்தம், அதிகாரி என்ற இந்த நான்கும் அவனுக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் இதுவே அனுபந்த சதுஷ்டயம் எனப்படுவது இதை முதலில காட்டுகிறுர். பிறகு ஸாதன சதுஷ்டயத்தை விரிவாக விளக்கிககாட்டுகிறுர். நித்யாநித்யவஸ்து விவேகம், இஹாமுத்ரார்த்த பல போக விராகம், சமாதிஷட்கம், முமுக்ஷுத்வம் என்ற நான்கு ஸாதனங்கஊக் கைக்கொண்டவன் தான் வேதாந்த விசாரத்தில் அதிகாரியாகிறுன். இதில முதல் இரண்டு ஸாதனங்களும் சமாதிஷட்கத்தில் சமம், தமம், திதிக்ஷை, உபரதி இந்நான்கும் இந்த முதல் பகுதியில் உள்ளன. பாக்கியுள்ள சிரத்தை, ஸமாதானம் முமுக்ஷுத்வம இவைகளும் பின்னர் சிஷ்யன் குருவிடம் சென்று ப்ரச்னம செய்வது முதலானவை பின் பகுதிகளில் வரும்,

வைராக்யம் வருவதற்காக விஷயங்களின் தோஷங்கஊ மிக விரிவாக எடுத்துக்சாட்டுகிறார் உபரதி நிரூபணத்தில் ஞானத்தால்தான் முக்தி, கர்மாவால் அல்ல என்று காட்டி முமுக்ஷுவுக்கு ஸர்வகர்மபரித்யாக ரூபமான ஸந்யாஸம் அவசியம் என்பதையும் காட்டுகிறுர்.

விவேகசூடாமணியிலுள்ள சில சுலோகங்களும் யோக வாஸிஷ்டத்திலுள்ள சில சுலோகங்களும் இதில் காணப்படுகின்றன இது பற்றிய விபரங்கஊ இதன் கடைசிப் பகுதியின் முகவுரையில் காணலாம். விவேகசூடாமணிபோலவே இந்நூ லும் குரு சிஷ்ய ஸம்வாதரூபமாக அமைந்துள்ளது ஸத்குருவின் உபதேசத்தால் சிஷ்யனுக்கு ஸம்ஸார பந்தம் நீங்கியதாக கடைசியில் காட்டுகிறுர்.

इत्याचार्यस्य शिष्यस्य संवादेनात्मलक्षणम् ।
निरूपितं मुमुक्षूणां सुखबोधोपपत्तये ॥

இத்யாசார்யஸ்ய ஶிஷ்யஸ்ய ஸம்வாதே³னாத்மலக்ஷணம் ।
நிருபிதம் முமுக்ஷூணாம் ஸுக²போ³தோ⁴பபத்தயே ॥

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக் கார்யதர்சி.
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி

விஷயானுக்ரமணிகை

உ
॥ श्रीः ॥
॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ सर्ववेदान्तसिद्धान्तसारसंग्रहः ॥

॥ ஸர்வவேதா³ந்த ஸித்³தா⁴ந்த ஸாரஸங்க்³ரஹம் ॥

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

[ஸ்ரீமத் சங்கரபகவத்பாதாசார்யார் வித்வான்களை உத்தேசித்து பிரஸ்தானத்ரய பாஷ்யங்களை இயற்றியிருப்பதுடன் ஸாமான்ய வ்யுத்பத்தியுள்ளவர்களுக்கும் வேதாந்த தத்வஜ்ஞானத்தைப் புகட்டவேண்டுமென்று கருதி வெகு லலிதமான நடையில் அநேகம் பிரகரணங்களை செய்திருக்கிறார். அவைகளிலும் ஒரு சுலோகம், மூன்று சுலோகங்கள், பத்து சுலோகங்கள், நூறு சுலோகங்கள் ஐநூறு சுலோகங்கள், என்றவாறாக பலவிதமாக பிரகரணங்களை இயற்றியிருப்பதில் மிகவும் முக்கியமானது விவேகசூடாமணி என்பது. அது வேதாந்தார்த்தம் தெரிந்துகொள்ள ஆரம்பிக்கும் வித்தியார்த்திக்கும் ஆத்மஸாக்ஷாத்கார மடைந்திருக்கும் பிரஹ்மவித்துககும் உபயோகப்படக்கூடியதாகவே அமைந்திருக்கிறது. அதையே இன்னமும் லலிதமாக மனதில் படியும்படி அதற்கு வியாக்யான ரூபமாகவே எழுதப்பட்டிருக்கும் பிரகரணம் தான் இந்த ஸர்வவேதாந்த ஸித்தாந்த ஸாரஸங்கிரஹம் என்பது. இதில் மொத்தம் 1006 சுலோகங்கள் இருக்கின்றன. யாருக்கும் ஸுலபமாக அர்த்தமாகக் கூடிய ரீதியிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கிறபடியால், ஸம்ஸ்கிருதம் தெரியாதவர்களுக்காக அப்படியே தமிழில் மொழி பெயர்க்க வேண்டியது மாத்திரம் அவசியமாகுமே தவிர விசேஷ குறிப்புகளுக்கு அவசியம் இராது. சிற்சில விடங்களில் மாத்திரம் மூலக் க்ரந்தத்தின் தாத்பர்யத்தை நன்கு தெளிவுபடுத்துவதற்காக அவசியமாய் தோன்றின சில குறிப்புகளுடன் இந்த மொழி பெயர்ப்பு வெளியிடப்படுகிறது. ஸ்ரீமத் ஆசார்யாருடைய உபதேச மொழிகளைக்கேட்டறிந்து தங்களால் இயன்றமட்டும் அனுபவத்திற்குக் கொண்டுவந்து வாசகர்கள் கிருதார்த்தர்கள் ஆவார்களாக.]

अखण्डानन्दसंबोधो वन्दनाद्यस्य जायते ।
गोविन्दं तमहं वन्दे चिदानन्दतनुं गुरुम् ॥ १ ॥

அக²ண்டா³னந்த³ஸம்போ³தோ⁴ வந்த³நாத்³யஸ்ய ஜாயதே ।
கோ³விந்த³ம் தமஹம் வந்தே³ சிதா³னந்த³தனும் கு³ரும் ॥ 1 ॥

यस्य = எவருடைய (எவரைக்குறித்து),
யஸ்ய
वन्दनात् = நமஸ்காரத்தால் (நமஸ்காரம் செய்வதால்),
வந்த³னாத்

अखण्डानन्दसंबोध: = பிரிவற்ற பரிபூர்ணமான ஆனந்தஞானம்,

அக²ண்டா³னந்த³ஸம்போ³த⁴:

जायते = உண்டாகிறதோ,

ஜாயதே

तं = அந்த,

தம்

चिदानन्दतनुं = ஞானானந்த ஸ்வரூபரும்,

சிதா³னந்த³தனும்

गुरुं = குருவுமான,

கு³ரும்

गोविन्दं = கோவிந்தரை,

கோ³விந்த³ம்

तमहं = நான்,

தமஹம்

वन्दे = வணங்குகிறேன்.

வந்தே³

எவரை வந்தனம் செய்வதால் பரிபூர்ணமான ஆனந்தத்தின் திடமான உணர்ச்சியறிவு ஏற்படுகிறதோ, அந்த ஞானானந்த ஸ்வரூபராயுள்ள குருவாகிய கோவிந்தரை நான் வந்தனம் செய்கிறேன்.

[ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பரப்ரஹ்மத்தையும் அதை ஸாக்ஷாத்கரித்திருக்கும் பிரஹ்ம நிஷ்டரான குருவையும் பேதப்படுத்தாமல் இருவருக்கும் அன்வயிக்குமபடியான விசேஷணங்களை உபயோகப்படுத்தி "கோவிந்தரை நான் வணங்குகிறேன்" என்று ஆசார்யபாதாள் இந்த சுலோகத்தில் தன் குருவான கோவிந்த பாதாசார்யாரை ஸர்வ ஜகந்நியந்தாவான கோவிந்தராகவே எண்ணுவதாகக் காட்டியிருக்கிறார். அந்த தத்வம்தான் ஜீவனிடத்தில் பிரத்யகாத்மாவாக விளங்குகிறது என்பதை அடுத்த சுலோகத்தில காட்டுகிறார்.] **(1)**

अखण्डं सच्चिदानन्दं अवाङ्मनसगोचरम् ।
आत्मानं अखिलाधारं आश्रयेऽभीष्टसिद्धये ॥ २ ॥

அக²ண்ட³ம் ஸச்சிதா³னந்த³ம் அவாங்மனஸகோ³சரம் ।
ஆத்மானம் அகி²லாதா⁴ரம் ஆஶ்ரயே(அ)பீ⁴ஷ்டஸித்³த⁴யே ॥ 2 ॥

अखण्डं = பிரிவு அற்றதும்,

அக²ண்ட³ம்

सच्चिदानन्दं = ஸத்ய - ஞான- ஆனந்த வடிவமாயும்,

ஸச்சிதா³னந்த³ம்

अवाङ्मनसगोचरम् **அவாங்மனஸகோ³சரம்**	=	வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாததாயும்,
अखिलाधारं **அகி²லாதா⁴ரம்**	=	எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாயும் உள்ள,
आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	ஆத்மவஸ்துவை,
अभीष्टसिद्धये **அபீ⁴ஷ்டஸித்³த⁴யே**	=	கோரிக்கை நிறைவேறுவதற்காக,
आश्रये **ஆஶ்ரயே**	=	ஆச்ரயிக்கிறேன்.

பரிபூர்ணமாய் ஸச்சிதாநந்தமாய் வாக்குக்கும் மனஸிற்கும் விஷயமாகாத தாய் ஸகலக்கிற்கும் ஆதாரமாயிருக்கும் ஆத்மாவை விரும்பும் விஷயம் ஸித்திக்க வேண்டியதற்காக.

இவ்விதமாக பிரஹ்மத்தையும் குருவையும் ஆத்மாவையும் ஸச்சிதாநந்த ஸ்வரூபம் என்று வர்ணித்திருக்கிறபடியால் அம் மூன்றும் ஒரே தத்வம்தான் என்பதை விளக்கி ஸர்வவேதாந்தங்களினுலும் ஸித்தாந்தம் செய்யப்பட்டிருப்பதின் ஸாரத்தின் சுருக்கம் இவ்வளவுதான் என்று இந்த கிரந்தத்தில் பிரதி பாதிக்கப்படும் விஷயத்தை குறிப்பிட்டிநக்கிருர். ஆனுலும் கிரந்த மூலமாய் பிரதிபாதனம் செய்யும் போது வாக்கையும் மனஸையுமே உபயோகப்படுத்தியாகவேண்டியிருப்பதால் வியாவஹாரிக தசையில் அதற்கு எவ்வித இடையூறும் ஏற்படக்கூடாதென்ற எண்ணத்துடன் எல்லா விக்கினங்களையும் போக்கக் கூடிய விக்நேசுவரரை அடுத்த சுலோகத்தில் வணங்கிவிட்டு அதற்கு மேல் கிரந்தத்தை ஆரம்பிக்கிருர். **(2)**

यदालम्बो दरं हन्ति सतां प्रत्यूहसंभवम् ।
तदालम्बे दयालम्बं लम्बोदरपदाम्बुजम् ॥ ३ ॥

யதா³லம்போ³ த³ரம் ஹந்தி ஸதாம் ப்ரத்யூஹஸம்ப⁴வம் ।
ததா³லம்பே³ த³யாலம்ப³ம் லம்போ³த³ரபதா³ம்பு³ஜம் ॥ 3 ॥

यदालम्बः **யதா³லம்ப³:**	=	எதனுடைய பிடிப்பானது,
सतां **ஸதாம்**	=	நல்லோர்களுக்கு,
प्रत्यूहसंभवम् **ப்ரத்யூஹஸம்ப⁴வம்**	=	இடைஞ்சலகளால் உண்டாகும்,
दरं **த³ரம்**	=	பயத்தை,

हन्ति ஹந்தி	=	கொல்லுகிறுர்,
तत् தத்	=	அந்த,
दयालम्बं த³யாலம்ப³ம்	=	கருஊணக்கு ஆசரயமான,
लम्बोदरपदाम्बुजं லம்போ³த³ரபதா³ம்பு³ஜம்	=	விநாயகரின் திருவடித்தாமரையை,
दालम्बे தா³லம்பே³	=	பிடித்துக்கொள்கிறேன்,

எதினுடைய அவலம்பனமானது ஸாதுக்களுக்கு, இடஞ்சல்களால் ஏற்படும் பயத்தைப்போக்கடிக்குமோ அந்த, தயைக்கு ஆசிரயமாயிருக்கும் மஹாகணபதியின் பாதகமலத்தை நான் ஆசிரயிக்கிறேன். **(3)**

(அவதாரிகை) கிரந்தத்தில் சொல்லப்போகும் விஷயத்தையும், யாருக்காக, எதற்காக என்ற விஷயத்தையும், சுருக்கமாகச் சொல்கிறுர்: -

वेदान्तशास्त्रसिद्धान्तसारसंग्रह उच्यते ।
प्रेक्षावतां मुमुक्षूणां सुखबोधोपपत्तये ॥ ४ ॥

வேதா³ந்தஶாஸ்த்ரஸித்³தா⁴ந்தஸாரஸங்க்³ரஹ உச்யதே ।
ப்ரேக்ஷாவதாம் முமுக்ஷூணும் ஸுக²போ³தோ⁴பபத்தயே ॥ 4 ॥

मुमुक्षूणां முமுக்ஷூணும்	=	மோக்ஷம் அடைய தீவ்ர ஆவலுள்ள,
प्रेक्षावतां ப்ரேக்ஷாவதாம்	=	அறிவாளிகளுக்கு,
सुखबोधोपपत्तये ஸுக²போ³தோ⁴பபத்தயே	=	சுலபமாக ஞாநம் உண்டாவதற்காக,
वेदान्तशास्त्र வேதா³ந்தஶாஸ்த்ர	=	வேதாந்த சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள,
सिद्धान्त ஸித்³தா⁴ந்த	=	தீர்மானங்களுடைய,
सारसंग्रह ஸாரஸங்க்³ரஹ	=	ஸாரத்தின் சுருக்கம்,
उच्यते உச்யதே ।	=	சொல்லப்படுகிறது.

நல்ல அறிவுள்ளவர்களாயும் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதஜலயடைய ஆவலுள்ளவர்களாயுமிருப்பவர்களுக்கு சிரமம் அன்னியில் ஞானம் ஏற்படும் பொருட்டு வேதாந்தமாகிற சாஸ்திரத்தின் ஸித்தாந்தத்தினுடைய ஸாரம் சுருக்கிச் சொல்லப்படுகிறது. **(4)**

अस्य शास्त्रानुसारित्वात् अनुबन्धचतुष्टयम् ।
यदेव मूलं शास्त्रस्य निर्दिष्टं तदिहोच्यते ॥ ५ ॥

அஸ்ய ஶாஸ்த்ராநுஸாரித்வாத் அநுப³ந்த⁴சதுஷ்டயம் ।
யதே³வ மூலம் ஶாஸ்த்ரஸ்ய நிர்தி³ஷ்டம் ததி³ஹோச்யதே ॥ 5 ॥

अस्य = இந்நூலுக்கு,
அஸ்ய

शास्त्रानुसारित्वात् = வேதாந்தசாஸ்திரத்தை ஒட்டியிருக்கும் தன்மையிருப்பதால்,
ஶாஸ்த்ராநுஸாரித்வாத்

शास्त्रस्य = வேதாந்த சாஸ்திரத்திற்கு,
ஶாஸ்த்ரஸ்ய

यत् = எந்த,
யத்

अनुबन्धचतुष्टयं = நான்கு அனுபந்தங்கள்,
அநுப³ந்த⁴சதுஷ்டயம்

मूलं = மூலமாக,
மூலம்

निर्दिष्टं = குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதோ,
நிர்தி³ஷ்டம்

तदेव = அதுவே,
ததே³வ

इह = இங்கு,
இஹ

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

இந்த கிரந்தமானது சாஸ்திரத்தை யொட்டியேயிருப்பதால் சாஸ்திரத்திற்கு மூலமாக எந்த நான்கு அனுபந்தங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகளே இங்கு சொல்லப்படுகின்றன. **(5)**

(அவதாரிகை) சாஸ்திரத்தின் நான்கு அனுபந்தங்கள் என்பன எவை என்பதைக் குறிப்பிடுகிறுர்: -

अधिकारी च विषयः संबन्धच्च प्रयोजनम् ।
शास्त्रारम्भफलं प्राहुः अनुबन्धचतुष्टयम् ॥ ६ ॥

அதி⁴காரீ ச விஷய: ஸம்ப³ந்த⁴ச்ச ப்ரயோஜனம் ।
ஶாஸ்த்ராரம்ப⁴ப²லம் ப்ராஹு: அனுப³ந்த⁴சதுஷ்டயம் ॥ 6 ॥

अधिकारी च / **அதி⁴காரீ ச**	=	அதிகாரியும்,
विषयः / **விஷய:**	=	விஷயமும்,
संबन्धच्च / **ஸம்ப³ந்த⁴ச்ச**	=	ஸம்பந்தமும்,
प्रयोजनम् / **ப்ரயோஜனம்**	=	பிரயோஜனமும்,
अनुबन्धचतुष्टयम् / **அனுப³ந்த⁴சதுஷ்டயம்**	=	இந்த நான்கு அநுபந்தங்களையும்,
शास्त्रारम्भफलं / **ஶாஸ்த்ராரம்ப⁴ப²லம்**	=	சாஸ்திரம் ஆரமபிப்பதை பிரயோஜனமாகக் கொண்டதாக,
प्राहुः / **ப்ராஹு:**	=	சொல்கிறார்கள்.

ஏதேனும் ஒரு சாஸ்திரத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டுமாஞல் அதில் யார் அதிகாரி அதாவது அதை அறிந்து கொள்ள நிஜனப்பவருக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும். அந்த சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்போகும் விஷயம் என்ன என்று சொல்லவேண்டும். அந்த விஷயத்திற்கும் இந்த சாஸ்திரத்தி ற்கும் என்ன ஸம்பந்தம் என்று சொல்லவேண்டும். இந்த சாஸ்திரத்தை அறிவதி ஞல் என்ன பிரயோஜனம் ஏற்படும் என்றும் சொல்லவேண்டும். இந்த நான்கு அம்சங்களில் ஏதேனும் ஒரு அம்சம் குறைவாயிருந்தாலும் சாஸ்திரத்தை ஆரம்பிப் பது நியாயமாகாது. அப்படியே ஆரம்பித்தால் யாருக்கும் எவ்வித பிரயோஜனமும் ஏற்படாததால் வீண் காலக்ஷேபமேயாகும். அதற்கு அறிவாளிகள் ஸம்மதிக்க மாட்டார்கள். ஆகையால் சாஸ்திரத்தை யொட்டி ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த கிரந்தத்திற் கும் இந்த நான்குவித அனுபந்தங்கள் இருப்பதாக முதலிலேயே காட்டிஞல் தான் இதை ஆரம்பிப்பது நியாயமென்று ஏற்படும். **(6)**

(**அவதாரிகை**) மேலே கூறப்பட்ட நான்கு அம்சங்களும் இங்கேயும் இருக்கிற தென்று மேல் சுலோகங்களால் விளக்குகிருர். அதில் முதலாவதாக அதிகாரியைப் பற்றிக் கூறுகிருர்: -

चतुर्भिः साधनैः सम्यक् संपन्नो युक्तिदक्षिणः ।
मेधावी पुरुषो विद्वान् अधिकार्यत्र संमतः ॥ ७ ॥

சதுர்பி⁴: ஸாத⁴னை: ஸம்யக் ஸம்பன்னோ யுக்தித³க்ஷிண: ।
மேதா⁴வீ புருஷோ வித்³வான் அதி⁴கார்யத்ர ஸம்மத: ॥ 7 ॥

चतुर्भिः साधनैः சதுர்பி⁴: ஸாத⁴னை:	=	நான்கு ஸாதனங்களோடு,
सम्यक् संपन्नः ஸம்யக் ஸம்பன்ன:	=	நன்கு கூடியவனும்,
युक्तिदक्षिणः யுக்தித³க்ஷிண:	=	யுக்திகளில் திறமையுள்ளவனும்,
मेधावी மேதா⁴வீ	=	தாரணுசக்தியுள்ளவனும்,
विद्वान् வித்³வான்	=	அறிவுள்ளவனுமான,
पुरुषः புருஷ:	=	புருஷன்,
यत्र யத்ர	=	இந்த சாஸ்திரததில்,
अधिकारी அதி⁴காரீ	=	அதிகாரியாக,
संमतः ஸம்மத:	=	ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவன்.

[1]நான்கு ஸாதனங்களுடன் நன்கு சேர்ந்தவனாய், யுக்தி செய்வதில் ஸாமர்த்தி யமுள்ளவனுய், நல்ல மேதையுள்ளவனுய் அதாவது சொல்வதைகேட்டு மனதில் தாரஊண செய்யக்கூடியவனுய், சொல்வதை மனஸில் வாங்கிக்கொள்வதற்கு வேண்டிய அவசியமான வ்யுத்பத்தி முதலிய வித்யா ஸம்பத்து உள்ளவனுய் இருக்கும் புருஷன் அதிகாரி. அதாவது சாஸ்திரத்தை வாசிக்கத்தகுதியுள்ளவன். (7)

[[1]நான்கு ஸாதனங்கஊப் பின்னுல் கூறப்போகிருர்.]

(**அவதாரிகை**) இரண்டாவதான விஷயத்தைக் கூறுகிருர்: -

विषयः शुद्धचैतन्यं जीवब्रह्मैक्यलक्षणम् ।
यत्रैव दृश्यते सर्ववेदान्तानां समन्वयः ॥ ८ ॥

விஷய: ஶுத்³த⁴சைதன்யம் ஜீவப்³ரஹ்மைக்யலக்ஷணம் ।
யத்ரைவ த்³ருஶ்யதே ஸர்வவேதா³ந்தானும் ஸமன்வய: ॥ 8 ॥

सर्ववेदान्तानां ஸர்வவேதா³ந்தானும்	=	எல்லா உபநிஷத்துக்களுடையவும்,
समन्वयः ஸமன்வய:	=	தாத்பர்யம்,
यत्रैव யத்ரைவ	=	எதிலேயே,
दृश्यते த்³ருஶ்யதே	=	காணப்படுகிறதோ அந்த,
जीवब्रह्मैक्यलक्षणम् ஜீவப்³ரஹ்மைக்யலக்ஷணம்	=	ஜீவனுடையவும் ப்ரஹ்மத்தினுடையவும் அபேதத்தைக்காட்டுகின்ற,
शुद्धचैतन्यं ஶுத்³த⁴சைதன்யம்	=	சுத்தமான சைதன்யம்,
विषयः விஷய:	=	சாஸ்திரத்திற்கு விஷயம்.

உபநிஷத்துக்களில் பற்பல விஷயங்கள் பேசப்பட்ட போதிலும் எல்லா உபநிஷத்துக்களும் ஒரேமாதிரியாக கருத்துடன் எடுத்துக்கூறுவது ஜீவப்ரஹ்மை க்யத்தைத்தான். சத்த சைதன்யத்தில் வேற்றுமையைக்காட்டும் உபாதிகள் இல்லா ததால் அங்கு ஐக்யமே காணப்படுகிறது. இந்த சைதன்யம்தான் சாஸ்திரத்திற்கு விஷயம். **(8)**

(அவதாரிகை) மூன்ருவதான ஸம்பந்தத்தைக் கூறுகிருர்: -

एतदैक्यप्रमेयस्य प्रमाणस्यापि च श्रुतेः ।
संबन्धः कथ्यते सद्भिः बोध्यबोधकलक्षणः ॥ ९ ॥

ஏததை³க்யப்ரமேயஸ்ய ப்ரமாணஸ்யாபி ச ஶ்ருதே: ।
ஸம்ப³ந்த⁴: கத்²யதே ஸத்³பி⁴: போ³த்⁴யபோ³த⁴கலக்ஷண: ॥ 9 ॥

एतदैक्यप्रमेयस्य ஏததை³க்யப்ரமேயஸ்ய	=	இந்த ஜீவப்ரஹமைக்யம் என்னும் விஷயத்திற்கும்,
प्रमाणस्य ப்ரமாணஸ்ய	=	பிரமாணமான,
श्रुतेः रपि ஶ்ருதே: ரபி	=	உபநிஷத்திற்கும்,

बोध्यबोधकलक्षणः = அறிவிக்கப்படுவது, அறிவிப்பது என்பது ரூபமான,

போ³த்⁴யபோ³த⁴கலக்ஷணः

संबन्धः = ஸம்பந்தம்,

ஸம்ப³ந்த⁴ः

सद्भिः = ஸாதுக்களால்,

ஸத்³பி⁴ः

कथ्यते = சொல்லப்படுகிறது.

கத்²யதே

இந்த ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்யரூபமான விஷயத்திற்கும் அதைக் காட்டிக்கொடுக்கும் பிரமாணமான வேததத்திற்கும் உள்ள ஸம்பந்தம் அறிவிக்கப்படுவது - அறிவிக்கிறது என்பதான ஸம்பந்தமென்று பெரியோர்களால் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த ஜீவப்ரஹ்மைக்யத்தை அறிவிப்பதற்காகவே உபநிஷத்துக்கள் ஏற்பட்டு ள்ளன. ஆதலால் உபநிஷத்துகளால் அறிவிக்கப்படும் முக்கிய விஷயம் ஜீவப்ரஹ் மைக்யம் தான். **(9)**

ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानं सन्तः प्राहुः प्रयोजनम् ।
येन निःशेषसंसारबन्धात् सद्यः प्रमुच्यते ॥ १० ॥

ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வவிஜ்ஞானம் ஸந்தः ப்ராஹுः ப்ரயோஜனம் ।
யேன நிःஶேஷஸம்ஸாரப³ந்தா⁴த் ஸத்³யः ப்ரமுச்யதே ॥ 10 ॥

येन = எதனுல்,

யேன

निःशेषसंसारबन्धात् = பாக்சியன்னில் ஸம்ஸாரமாகிய கட்டிலிருந்து,

நிःஶேஷஸம்ஸாரப³ந்தா⁴த்

सन्तः = உடனே,

ஸந்தः

प्रमुच्यते = விடுபடுவானே (அந்த),

ப்ரமுச்யதே

ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानं / **ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வ விஜ்ஞானம்** = ப்ரஹ்மமும ஆத்மாவும ஒன்று என்ற நிச்சயரூபமான ஞானானுபவத்தை,

प्रयोजनं = பலனுக,

ப்ரயோஜனம்

सन्तः = பெரியோர்கள்,

ஸந்தः

प्राहुः = சொல்கிறுர்கள்.
ப்ராஹு:

எதை அறிவதினுல் கொஞ்சமேனும் மீதமில்லாமல் ஸம்ஸாரமாகிற கட்டிலிருந்து முழுவதும் உடனே நன்கு விடுபடுவானே. அந்த பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையை நன்கு அறிவதே பிரயோஜனம் என்று பெரியோர்கள் சொல்கிறுர்கள். (10)

प्रयोजनं संप्रवृत्तेः कारणं फललक्षणम् ।
प्रयोजनमनुद्दिश्य न मन्दोऽपि प्रवर्तते ॥ ११ ॥

ப்ரயோஜனம் ஸம்ப்ரவ்ருத்தே: காரணம் ப²லலக்ஷணம் ।
ப்ரயோஜனமனுத்³தி³ஶ்ய ந மந்தோ³(அ)பி ப்ரவர்ததே ॥ 11 ॥

फललक्षणं = பலரூபமான,
ப²லலக்ஷணம்
प्रयोजनं = பிரயோஜனமானது,
ப்ரயோஜனம்
संप्रवृत्तेः = நன்கு பிரவிருத்திசெய்வதற்கு,
ஸம்ப்ரவ்ருத்தே:
कारणं = காரணமாகிறது,
காரணம்
प्रयोजनमनुद्दिश्य = பலனை எதிர்பாராமல்,
ப்ரயோஜனமனுத்³தி³ஶ்ய
मन्दोपि = மூடனும்,
மந்தோ³பி
न प्रवर्तते = பிரவர்த்திக்கமாட்டான்.
ந ப்ரவர்ததே

பிரயோஜனம் என்பதே பிரவிருத்தியின பலனுயிருப்பதால் நன்கு பிரவிருத்தி செய்வதற்கே பிரயோஜனம் காரணமாகும். முட்டாள் கூட எவ்விதப்பிரயோஜனததையும் உத்தேசிக்காமல் பிரவிருத்தி செய்யமாட்டான்.

நான்கு அனுபந்தங்களில் கடைசியாகச் சொல்லப்பட்ட பந்த நிவிருத்தி என்ற பிரயோஜநமானது பலனுனபடியால் இதுதான் ப்ரவிருத்திக்கு முக்கியகாரணமாகிறது. உலகில் எல்லோரும் பலனை அடையத்தான் கார்யங்களைச் செய்கிறுர்கள். முட்டாள் கூட பலனை எதிர்பாராமல் காரியத்தைச் செய்யமாட்டான். (11)

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக நான்கு அனுபந்தங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி விட்டு முதல் அனுபந்தமான அதிகாரியைப்பற்றி சொல்லும்போது ஏழாவது

சுலோகத்தில் அவனுக்கு நான்கு ஸாதனங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று கண்டபடியால் அந்த ஸாதனங்கள், ஸாதனங்கள் என்றபெயரை எப்படி அடைந்தன என்பதை முதல் இரண்டு சுலோகங்களில் குறிப்பிடுகிறுர்: -

साधनचतुष्टयसंपत्तिः यस्यास्ति धीमतः पुंसः ।
तस्यैवैतत्फलसिद्धिः नान्यस्य किंचिदूनस्य ॥ १२ ॥

ஸாத⁴னசதுஷ்டயஸம்பத்தி: யஸ்யாஸ்தி தீ⁴மத: பும்ஸ: ।
தஸ்யைவைதத்ப²லஸித்³தி⁴: நான்யஸ்ய கிஞ்சிதூ³னஸ்ய ॥ 12 ॥

धीमतः = புத்திசாலியான,
தீ⁴மத:
यस्य पुंसः = எந்த புருஷனுக்கு,
யஸ்ய பும்ஸ:
साधनचतुष्टयसंपत्तिः = நான்கு ஸாதனங்களின் சேர்க்கை,
ஸாத⁴னசதுஷ்டயஸம்பத்தி:
अस्ति = இருக்கிறதோ,
அஸ்தி
तस्यैव = அவனுக்கே,
தஸ்யைவ
एतत्फलसिद्धिः = இந்த பலன் ஸித்திக்கும்,
ஏதத்ப²லஸித்³தி⁴:
किंचिदूनस्य = சிறிது குறைவாயுள்ள,
கிஞ்சிதூ³னஸ்ய
अन्यस्य = மற்றவனுக்கு,
அன்யஸ்ய
न = இல்லை.
ந

எந்த புத்திசாலியான புருஷனுக்கு நான்கு ஸாதனங்களின் நல்ல சேர்க்கை இருக்கிறதோ அவனுக்குத்தான் முன் குறிப்பிட்ட பலன் கைகூடும். இவைகளில் சொஞ்சம் குறைந்துள்ள எவனுக்கும் கைகூடாது. **(12)**

चत्वारि साधनान्यत्र वदन्ति परमर्षयः ।
मुक्तिर्येषां तु सद्भावे नाभावे सिध्यति ध्रुवम् ॥ १३ ॥

சத்வாரி ஸாத⁴னன்யத்ர வத³ந்தி பரமர்ஷய: ।
முக்திர்யேஷாம் து ஸத்³பா⁴வே நாபா⁴வே ஸித்⁴யதி த்⁴ருவம் ॥ 13 ॥

येषां सद्भावे யேஷாம் ஸத்³பா⁴வே	=	எவைகள் இருந்தால்,
मुक्तिः முக்திঃ	=	மோக்ஷம் ஏற்படுமோ,
अभावे அபா⁴வே	=	எவைகளில்லா விட்டால்,
ध्रुवम् த்⁴ருவம்	=	நிச்சயமாக,
न सिध्यति ந ஸித்⁴யதி	=	முக்தி ஸித்திக்காதோ (அந்த),
साधनानि ஸாத⁴னானி	=	ஸாதனங்கள்,
चत्वारि சத்வாரி	=	நான்கு (என்று),
अत्र அத்ர	=	இங்கு,
परमर्षयः பரமர்ஷயঃ	=	மஹரிஷிகள்,
वदन्ति வத³ந்தி	=	சொல்கிறுர்கள்.

எவை இருந்தால்தான் மோக்ஷம் நிச்சயமாக ஸித்திக்குமோ எவை இல்லையாளுல் மோக்ஷம் ஸித்திக்காதென்பது நிச்சயமோ, அந்த ஸாதனங்கள் இவ்விஷயத்தில் நான்கு என்று மஹர்ஷிகள் சொல்கிறுர்கள்.

இந்நான்கும் சேர்ந்து இருந்தால்தான் முக்தி என்ற பலன் கிடைக்கும் இவைக ளில்லாவிட்டால் முக்தி கிடைக்காது என்று சொல்வதால் முக்திக்கு இவை முக்யஸாதனங்கள் என்று தெரிகிறது. **(13)**

(**அவதாரிகை**) நான்கு ஸாதனங்களே இரு சுலோகங்களால் குறிப்பிடுகிறுர்: -

आद्यं नित्यानित्यवस्तुविवेकः साधनं मतम् ।
इहामुत्रार्थफलभोगविरागो द्वितीयकम् ॥ १४ ॥

ஆத்³யம் நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகঃ ஸாத⁴னம் மதம் ।
இஹாமுத்ரார்த²ப²லபோ⁴க³விராகோ³ த்³விதீயகம் ॥ 14 ॥

शमादिषट्कसंपत्तिः तृतीयं साधनं मतम् ।
तुरीयं तु मुमुक्षुत्वं साधनं शास्त्रसंमतम् ॥ १५ ॥

ஶமாதி³ஷட்கஸம்பத்திः த்ருதீயம் ஸாத⁴னம் மதம் ।
துரீயம் து முமுக்ஷுத்வம் ஸாத⁴னம் ஶாஸ்த்ரஸம்மதம் ॥ 15 ॥

नित्यानित्यवस्तुविवेकः = நித்யாநிதய வஸ்து விவேகம்,
நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகः
आद्यं साधनं = முதலாவது ஸாதனமாக,
ஆத்³யம் ஸாத⁴னம்
मतम् = எண்ணப்பட்டுள்ளது,
மதம்
इहामुत्रार्थफलभोगविरागः = இஹாமுதரார்த்த பல போக விராகம்,
இஹாமுத்ரார்த²ப²லபோ⁴க³விராக³ः
द्वितीयकम् = இரண்டாவது ஸாதகம்,
த்³விதீயகம்
शमादिषट्कसंपत्तिः = ஸமாதி ஷட்கஸமபத்தி,
ஶமாதி³ஷட்கஸம்பத்திः
तृतीयं साधनं = மூன்றுவது ஸாதநமாக,
த்ருதீயம் ஸாத⁴னம்
मतम् = கருதப்பட்டுள்ளது,
மதம்
मुमुक्षुत्वं तु = முமுக்ஷுதவமோவெனில்,
முமுக்ஷுத்வம் து
तुरीयं साधनं = நான்காவது ஸாதநமாக,
துரீயம் ஸாத⁴னம்
शास्त्रसंमतम् = சாஸ்திரங்களில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
ஶாஸ்த்ரஸம்மதம்

இவைகளில் முதலாவது ஸாதனம் நித்ய - அநித்ய வஸ்து விவேகம் என்று கருதப்படுகிறது. இரண்டாவது இம்மை மறுமையில் வேண்டக்கூடிய பலன்களை அனுபவிப்பதில் ஆசை அற்றிருத்தல். சமம் முதலான ஆறும் நன்கு சேர்ந்திருப்பது மூன்றுவது ஸாதனம் என எண்ணப்படுகிறது. விடுதலையடைய வேண்டுமென்ற ஆவலை நான்காவதாக சாஸ்திரம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. **(14-15)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக நான்கு ஸாதனங்கள் எவை என்று சொல்லி விட்டு அவைகளின் லக்ஷணங்களைச் சொல்லக்கருதி முதலாவதான நித்யாநித்ய

வஸ்து விவேகம் என்றால் என்ன என்பதை ஆறு சுலோகங்களால் தெளிவுபடுத்து கிறார்: -

ब्रह्मैव नित्यं अन्यत्तु ह्यनित्यमिति वेदनम् ।
सोऽयं नित्यानित्यवस्तुविवेक इति कथ्यते ॥ १६ ॥

ப்³ரஹ்மைவ நித்யம் அன்யத்து ஹ்யநித்யமிதி வேத³னம் ।
ஸோ(அ)யம் நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக இதி கத்²யதே ॥ 16 ॥

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மம் ஒன்றுதான்,
ப்³ரஹ்மைவ
नित्यं = உத்பத்தி விநாசமற்றது,
நித்யம்
अन्यत्तु = மற்றதோ,
அன்யத்து
अनित्यं हि = அநித்யமானதல்லவா,
அநித்யம் ஹி
इति वेदनं = என்று அறிவது யாதொன்று உண்டோ,
இதி வேத³னம்
सोऽयं = அந்த இது,
ஸோ(அ)யம்
नित्यानित्यवस्तुविवेक इति = நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகம் என்று,
நித்யாநித்யவஸ்துவிவேக இதி
कथ्यते = சொல்லப்படுகிறது.
கத்²யதே

பிரஹ்மம் தான் நித்யம், மற்றதோ அநித்யமே என்று அறிவது எதுவோ, அது நித்யா நித்ய வஸ்து விவேகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(16)**

(அவதாரிகை) திருஷ்டாந்தம் மூலம் விளக்குகிறார்:

मृदादिकारणं नित्यं त्रिषु कालेषु दर्शनात् ।
घटाद्यनित्यं तत्कार्यं यतस्तन्नाश ईक्ष्यते ॥ १७ ॥

ம்ருதா³தி³காரணம் நித்யம் த்ரிஷு காலேஷு த³ர்ஶனாத் ।
க⁴டாத்³யநித்யம் தத்கார்யம் யதஸ்தந்நாஶ ஈக்ஷ்யதே ॥ 17 ॥

कारणं = காரணமான,
காரணம்

मृदादि = மண் முதலியவை,

ம்ருதா³தி³

त्रिषु कालेषु = முக்காலங்களிலும்,

த்ரிஷு காலேஷு

दर्शनात् = தெரிவதனுல்,

த³ர்ஶனத்

नित्यं = நித்யமானது,

நித்யம்

तत्कार्यं = அதன் காரியமான,

தத்கார்யம்

घटादि = குடம் முதலானவை,

க⁴டாதி³

अनित्यं = அநித்யமானது,

அநித்யம்

यत: = ஏனெனில்,

யத:

तन्नाश: = அதன் அழிவு,

தந்நாஶ:

ईक्ष्यते = காணப்படுகிறது.

ஈக்ஷ்யதே

மண்முதலிய காரண வஸ்து மூன்று காலங்களிலும் தெரிவதினுல் நித்யம். அவைகளின் கார்யமான குடம் முதலியவை அநித்யம், ஏனென்றுல் அவைகளின் நாசம் பார்க்கப்படுகிறது. **(17)**

तथैवैतत्जगत् सर्वं अनित्यं ब्रह्मकार्यत: ।
तत्कारणं परं ब्रह्म भवेत्नित्यं मृदादिवत् ॥ १८ ॥

ததை²வைதத்ஜக³த் ஸர்வம் அநித்யம் ப்³ரஹ்மகார்யத: ।
தத்காரணம் பரம் ப்³ரஹ்ம ப⁴வேத்நித்யம் ம்ருதா³தி³வத் ॥ 18 ॥

तथैव = அதுபோலவே,

ததை²வ

एतत् = இந்த,

ஏதத்

जगत् सर्वं = பிரபஞ்சம் முழுவதும்,

ஜக³த் ஸர்வம்

ब्रह्मकार्यत: **ப்³ரஹ்மகார்யத:**	=	பிரஹ்மத்திலிருந்து உண்டாகும் கார்யமாக இருப்பதால்,
अनित्यं **அநித்யம்**	=	அநித்யமானது,
तत्कारणं **தத்காரணம்**	=	அந்த பிரபஞ்சத்தின் காரணமான,
परं ब्रह्म **பரம் ப்³ரஹ்ம**	=	பரப்ரஹ்மம்,
मृदादिवत् **ம்ருதா³தி³வத்**	=	மண் முதலியவைபோல,
नित्यं भवेत् **நித்யம் ப⁴வேத்**	=	நித்யமாக இருக்கும்.

அவ்விதமே இந்த ஜகத்து பூராவும் பிரஹ்மத்தின் கார்யமாயிருத்தலால் அநித்யம். அந்த ஜகத்தின் காரணமாகிய பரப்பிரஹ்மம், மண் முதலியவை போல, நித்யமாகும்.

ப்ரஹ்மம் நித்யம் பிரபஞ்சம் அநித்யம் என்பதற்கு யுக்தியைக் கூறி திருஷ்டாந்தத்தைக்காட்டுகிறுர். உலகில் கார்யம் அநித்யம் என்பதையும் காரணப் பொருள் நித்யமென்பதையும் கண்டிருக்கிறேம். உதாஹரணமாக மண்ணிலிருந்து குடம் உண்டாவதையும் மண்ணிலேயே அழிந்துவிடுவதையும் நாம் காண்கிறேம். இதனுல் உத்பத்தி விநாசங்களுடன் கூடின கார்யப்பொருளான குடம் முதலியவை அநித்யம் என்று தெரிகிறது. காரணமான மண், குடம் உண்டாவதற்கு முன்னும், குடம் இருக்கும் காலத்திலும், குடம் அழிந்தபிறகும் இருக்கிறபடியால் நித்யமானது இதேபோல் பிரபஞ்சம் முழுவதற்கும் காரணமான ப்ரஹ்மத்திலிருந்து பிரபஞ்சம் உண்டாகி அதிலேயே இருந்து அதிலேயே நாசம் அடைகிறது. ஆகையால் நடுவில் உண்டாகி அழியும் கார்யமான பிரபஞ்சம் முழுவதும் அநித்யமென்றும் முக்காலங்களிலும் உள்ள காரணமான ப்ரஹ்மம் நித்யமென்றும் தீர்மானித்துக்கொள்ள வேண்டும் இங்கு திருஷ்டாந்தத்திற்காக மண்ஊ நித்யமென்று கூறினுர். குடத்தைக்காட்டிலும் அதிககாலமுள்ளது என்பது தான் அதன் கருத்து மண்ணுக்கும் வேறெருகாரணமிருப்பதால் அதையொட்டி மண் காரியமாகவும் அநித்யமாகவும் ஆகிவிடுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான ப்ரஹ்மத்திற்கு வேறு காரணமில்லாததால் அது எப்பொழுதும் காரணம் தான். ஆகையால் அது ஒன்றே நித்யம். மற்றவைகளெல்லாம் காரணமாகவும் காரியமாகவும் ஆகிறபடியால் அநித்யம் தான். **(18)**

सर्गं वक्त्यस्य तस्माद्वा एतस्मादित्यपि श्रुतिः ।
सकाशाद्ब्रह्मणस्तस्मात् अनित्यत्वे न संशयः ॥ १९ ॥

ஸர்க³ம் வக்த்யஸ்ய தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாதி³த்யபி ஶ்ருதிः ।
ஸகாஶாத்³ப்³ரஹ்மணஸ்தஸ்மாத் அநித்யத்வே ந ஸம்ஶய: ॥ 19 ॥

तस्मात् वा एतस्मादिति श्रुतिरपि **தஸ்மாத் வா ஏதஸ்மாதி³தி ஶ்ருதிரபி**	=	'தஸ்மாத் வா ஏதஸ்மாத்' என்று ஆரம்பிக்கும தைத்திரீய உபநிஷத்தும்,
ब्रह्मणः सकाशात् **ப்³ரஹ்மண: ஸகாஶாத்**	=	ப்ரஹ்மத்தினிடமிருந்து,
अस्य **அஸ்ய**	=	இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு,
सर्गं **ஸர்க³ம்**	=	ஸிருஷ்டியை,
वक्ति **வக்தி**	=	கூறுகிறது,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
अनित्यत्वे **அநித்யத்வே**	=	பிரபஞ்சம் அநித்யம் என்பதில்,
न संशयः **ந ஸம்ஶய:**	=	ஸந்தேஹமில்லை.

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः

தஸ்மாத்³வா ஏதஸ்மாதா³த்மன ஆகாஶ: ஸம்பூ⁴த:

என்று ஆரம்பித்து தைத்திரீயோபநிஷத்து ஆகாசம் முதலான பிரபஞ்சம் முழுவதும் ஆத்மரூபமான ப்ரஹ்மத்திலிருந்து உண்டானதாகக் கூறுகிறது. குடம் மண்ணிலிருந்து உண்டாவதை நாம் நேரில் காண்பதால் அது காரியம் என்பதையும் அதனுல் அநித்யம் என்பதையும் தீர்மானிக்கமுடிகிறது. இதுபோல் பிரபஞ்சம் உண்டாவதை நாம் நேரில் காணமுடிகிறதில்லை. ஆனுலும் உபநிஷத்துக்கள் பிரஹ்மத்திலிருந்து பிரபஞ்சம் உண்டாவதைப் பற்றி விரிவாகக் கூறுவதால் பிரபஞ்சம் காரியம் என்பதையும் அநித்யம் என்பதையும் தீர்மானித்துக் கொள்ளலாம் ஆகவே பிரபஞ்சம் அநித்யம் என்பதில் கொஞ்சமும் ஸந்தேஹமில்லை. **(19)**

सर्वस्यानित्यत्वे सावयवत्वेन सर्वतः सिद्धे ।
वैकुण्ठादिषु नित्यत्वमतिभ्रम एव मूढबुद्धीनाम् ॥ २० ॥

ஸர்வஸ்யாநித்யத்வே ஸாவயவத்வேன ஸர்வத: ஸித்³தே⁴ ।
வைகுண்டா²தி³ஷு நித்யத்வமதிப்⁴ரம ஏவ மூட⁴பு³த்³தீ⁴னும் ॥ 20 ॥

सावयवत्वेन **ஸாவயவத்வேன**	=	அவயவங்களோடு கூடியிருப்பதினுல்,
सर्वस्य **ஸர்வஸ்ய**	=	எல்லாப் பொருளிற்கும்,

अनित्यत्वे	=	அழியும் தன்மை,
அநித்யத்வே		
सर्वतः	=	எல்லா விதத்திலும்,
ஸர்வத:		
सिद्धे	=	தீர்மானமாயிருக்கும் பொழுது,
ஸித்³தே⁴		
वैकुण्ठादिषु	=	வைகுண்டம் முதலானவைகளில்,
வைகுண்டா²தி³ஷு		
मूढबुद्धीनाम्	=	புத்தி மோஹம் கொண்டவர்களின்,
மூட⁴பு³த்³தீ⁴ணாம்		
नित्यत्वमतिः	=	நித்யும் என்ற எண்ணமானது,
நித்யத்வமதி:		
भ्रम एव	=	ப்ராந்திதான்.
ப்⁴ரம ஏவ		

சிலர் "அந்தந்த தேவதையின் உபாஸனையால் அடையப்படும் வைகுண்டம், கைலாஸம் முதலான லோகங்கள் சாச்வதமானவை அவற்றிற்கு அழிவே கிடையாது. இதுதான் மோக்ஷம் உபாஸகர்களும் இங்கு சாச்வதமாயிருக்கின்றனர்." என்று கூறுகின்றனர் இது யுக்திக்குப் பொருந்தாது அவயவத்துடன் கூடியபொருள் எல்லாம் நித்யமல்ல அவற்றிற்கு உத்பத்தி விநாசமுண்டு என்பது யாவரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம் எனவே இந்த லோகங்களுக்கும் அவயவமிருப்பதால் நித்யமாக எவ்வாறு இருக்க முடியும்? ப்ராந்தியால் தான் மூடர்கள் இவ்வாறு கூறுகிறார்கள். **(20)**

अनित्यत्वं च नित्यत्वमेवं यच्छ्रुतियुक्तिभिः ।
विवेचनं नित्यानित्यविवेक इति कथ्यते ॥ २१ ॥

அநித்யத்வம் ச நித்யத்வமேவம் யச்ச்²ருதியுக்திபி⁴:।
விவேசனம் நித்யாநித்யவிவேக இதி கத்²யதே ॥ 21 ॥

एवं	=	இவ்வாறு,
ஏவம்		
छ्रुतियुक्तिभिः	=	ச்ருதிகளாலும் யுக்திகளாலும்,
ச்²ருதியுக்திபி⁴:		
अनित्यत्वं	=	அநித்யத்தன்மையும்,
அநித்யத்வம்		
नित्यत्वं च	=	நித்யத்தன்மையும்,
நித்யத்வம் ச		

विवेचनं यत् = பிரித்து அறிவது யாதோ (அது),

விவேசனம் யத்

नित्यानित्यविवेक इति = நித்யாநித்யவிவேகம் என்று,

நித்யாநித்யவிவேக இதி

कथ्यते = சொல்லப்படுகிறது.

கத்2யதே

இவ்விதமாக வேதம் யுக்தி இவைகளால் அநித்யத்தன்மையையும் நித்யத் தன்மையையும் பிரித்து அறிவது எதுவோ, அது நித்யா நித்ய விவேகம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(21)**

(அவதாரிகை) விவேகத்திஞல் ஏற்படக்கூடிய இரண்டாவது ஸாதனமான வைராக்கியத்தைப்பற்றி விஸ்தாரமாக 22 முதல் 93 முடிய 72 சுலோகங்களில் அதன் லக்ஷணத்தையும் அவசியத்தன்மையையும் பிரயோஜனத்தையும் வற்புறுத்துகிருர்: -

ऐहिकामुष्मिकार्थेषु ह्यनित्यत्वेन निश्चयात् ।
नैःस्पृह्यं तुच्छबुद्ध्या यत्तद्वैराग्यमितीर्यते ॥ २२ ॥

ஐஹிகாமுஷ்மிகார்தே2ஷு ஹ்யநித்யத்வேன நிஶ்சயாத் ।
நை:ஸ்ப்ருஹ்யம் துச்ச2பு3த்3த4யா யத்தத்3வைராக்3யமிதீர்யதே ॥ 22 ॥

ऐहिकामुष्मिकार्थेषु = இம்மையிலும் மறுமையிலும் கிடைக்கும் பொருள்களில்,

ஐஹிகாமுஷ்மிகார்தே2ஷு

अनित्यत्वेन = அழியும் தன்மை உள்ளதாக,

அநித்யத்வேன

निश्चयात् = தீர்மானத்திஞலும்,

நிஶ்சயாத்

तुच्छबुद्ध्या = ஸாரமற்றது என்ற எண்ணத்தாலும்,

துச்ச2பு3த்3த4யா

नैःस्पृह्यं = ஆசையற்றிருக்கும் தன்மை,

நை:ஸ்ப்ருஹ்யம்

यत् = யதோ,

யத்

तत् = அது,

தத்

वैराग्यमिती = வைராக்யமென்று,

வைராக்3யமிதீ

ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.

ஈர்யதே

இவ்வுலகிலும் மேலுலகங்களிலும் உள்ள எல்லாப்பொருள்களும் அழிந்து போகக் கூடியவை இருக்கும் காலத்திலும் அவை ஸாரமற்றவை பொய்யாகத் தோன்றுபவை என்று விசாரம் செய்து தீர்மானித்து அவற்றில் ஆசைகொள்ளாதிருத் தலே வைராக்யமெனப்படும். (22)

नित्यानित्य पदार्थविवेकात्पुरुषस्य जायते सद्यः ।
स्रक्चन्दनवनितादौ सर्वत्रानित्यवस्तुनि विरक्तिः ॥ २३ ॥

நித்யாநித்ய பதா³ர்த²விவேகாத்புருஷஸ்ய ஜாயதே ஸத்³ய: ।
ஸ்ரக்சந்த³னவனிதாதௌ³ ஸர்வத்ராநித்யவஸ்துனி விரக்தி: ॥ 23 ॥

नित्यानित्य पदार्थविवेकात् = இது நித்யம் இது அநித்யம் என்று பொருள்
நித்யாநித்ய பதா³ர்த²விவேகாத் களைப் பிரித்துத தெரிந்து கொள்வதால்,
पुरुषस्य = மனிதனுக்கு,
புருஷஸ்ய
सद्यः = உடனே,
ஸத்³ய:
स्रक्चन्दनवनितादौ = பூமாலை, சந்தணம், பெண் முதலான,
ஸ்ரக்சந்த³னவனிதாதௌ³
सर्वत्रानित्यवस्तुनि = எல்லா அநித்யப்பொருளிலும்,
ஸர்வத்ராநித்யவஸ்துனி
विरक्तिः = வைராக்யம்,
விரக்தி:
जायते = உண்டாகிறது.
ஜாயதே

பொருள்களின் தன்மையை நன்கு விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளாததால் அவற்றில் ஆசை ஏற்படுகிறது. இவைகளெல்லாம் சாச்வதமல்ல ப்ரஹ்மம் ஒன்றே நித்யமானது என் பிரித்துத் தெரிந்துகொண்டுவிட்டால் அநித்யமான பொருளில் ஆசை ஏற்படாது. நான்கு ஸாதனங்களில் முதலாவதான நித்யா நித்ய விவேகம் இரண்டாவதான வைராக்யத்திற்குக் காரணமாகிறது. ஆகையால் ஒருவனுக்கு வைராக்யம் ஏற்படவில்லையாஞல் நித்யாநித்ய வஸ்து விவேகம் இன்னம் ஸித்திக் கவில்லை என்றே தாத்பர்யம். அது நன்கு ஸித்தித்திருந்தால் வைராக்யம் ஏற்படுவ தில் தாமஸமேற்பட நியாயமில்லை யென்பதை ஆசார்யார் காட்டுகிறுர். (23)

(அவதாரிகை) வைராக்யம் தீவ்ரமாக இருக்கவேண்டுமென்றும் தீவிரமாக ஏற்படுவதற்கு விஷயங்களிலுள்ள தோஷத்தை நன்கு உணர்வதே காரணமாகு மென்றும் தோஷத்தை உணர்வதற்கு ஒவ்வொரு விஷயத்தின் தன்மையையும் நன்கு பரிசீலனை செய்து அதன் வாஸ்தவமான நிலையை அறிந்து கொள்ளவேண்டு மென்றும் மேலால் மூன்று சுலோகங்களில் குறிப்பிடுகிறுர்: -

काकस्य विष्ठावदसह्यबुद्धि-
भोग्येषु सा तीव्रविरक्तिरिष्यते ।
विरक्तितीव्रत्वनिदानमाहु-
भोग्येषु दोषेक्षणमेव सन्तः ॥ २४ ॥

காகஸ்ய விஷ்டா²வத³ஸஹ்யபு³த்³தி⁴:
போ⁴க்³யேஷு ஸா தீவ்ரவிரக்திரிஷ்யதே ।
விரக்திதீவ்ரத்வநிதா³னமாஹு:
போ⁴க்³யேஷு தோ³ஷேக்ஷணமேவ ஸந்த: ॥ 24 ॥

काकस्य = காக்கையின்,
காகஸ்ய
विष्ठावत् = விஷடையில்போல,
விஷ்டா²வத்
भोग्येषु = அநுபவிக்கப்படும் விஷயங்களில்,
போ⁴க்³யேஷு
असह्यबुद्धिः = ஸஹிக்க முடியாத யாதொரு எண்ணமுண்டோ,
அஸஹ்யபு³த்³தி⁴:
सा = அது,
ஸா
तीव्रविरक्तिः = தீவிர வைராக்யமாக,
தீவ்ரவிரக்தி:
इष्यते = எண்ணப்படுகிறது,
இஷ்யதே
भोग्येषु = போக்யமான விஷயங்களில்,
போ⁴க்³யேஷு
दोषेक्षणमेव = தோஷத்தைக் கண்டுகொள்வதையே,
தோ³ஷேக்ஷணமேவ
विरक्तितीव्रत्वनिदानं = தீவ்ரவைராக்யத் தன்மைக்குக காரணமாக,
விரக்திதீவ்ரத்வநிதா³னம்
सन्तः = பெரியோர்கள்,
ஸந்த:
आहुः = கூறுகின்றுர்கள்.
ஆஹு:

காக்கையின் விஷ்டை கண்ணில் பட்டுவிட்டால் அதைப் பார்க்கவே முடியாத படி ஓர் வெறுப்பு, ஜுகுப்ஸை ஏற்பட்டு கண்ஊமூடிக்கொண்டு விலகிப்போய் விடுகிறோம் நாம் அனுபவிக்கும் பொருள்கள் யாவற்றிலும் காக விஷ்டையில் போல்

வெறுப்பு ஏற்படுமானுல் அதுவே தீவ்ர வைராக்யமெனப்படும் விவேகத்தால் அநித்யம் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு பொருள்களில் வைராக்யம் ஏற்பட்டாலும் அந்த வைராக்யம் தீவ்ரமாவதற்கு அப்பொருள்களில் இயற்கையாக அமைந்துள்ள தோஷத்தைக் கண்டுபிடித்துத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் வஸ்துக்களின் தோஷம் தெரிந்துவிட்டால் பிறகு கொஞ்சமும் ஆசை ஏற்படாது. **(24)**

प्रदृश्यते वस्तुनि यत्र दोषो
न तत्र पुंसोऽस्ति पुनः प्रवृत्तिः ।
अन्तर्महारोगवतीं विजानन्
को नाम वेश्यामपि रूपिणीं व्रजेत् ॥ २५ ॥

ப்ரத்³ருஶ்யதே வஸ்துனி யத்ர தோ³ஷோ
ந தத்ர பும்ஸோ(அ)ஸ்தி புனः ப்ரவ்ருத்திः ।
அந்தர்மஹாரோக³வதீம் விஜானன்
கோ நாம வேஶ்யாமபி ரூபிணீம் வ்ரஜேத் ॥ 25 ॥

यत्र वस्तुनि = எந்தப் பொருளில்,
யத்ர வஸ்துனி
दोषः = தோஷமானது,
தோ³ஷः
प्रदृश्यते = நன்கு காணப்படுகிறதோ,
ப்ரத்³ருஶ்யதே
तत्र = அதில்,
தத்ர
पुंसः = மனிதனுக்கு,
பும்ஸः
पुनः = மறுபடியும்,
புனः
प्रवृत्तिः = ப்ரவிருத்தியானது,
ப்ரவ்ருத்திः
नास्ति = இல்லை,
நாஸ்தி
रूपिणीमपि = அழகுள்ளவளாயிருந்தபோதிலும்,
ரூபிணீமபி
वेश्यां = தாஸியை,
வேஶ்யாம்
अन्तर्महारोगवतीं = உள்ளே பெருவியாதியுள்ளவளாக,
அந்தர்மஹாரோக³வதீம்

विजानन् = அறிந்துகொண்ட,

விஜானன்

को नाम = எவன்தான்,

கோ நாம

व्रजेत् = செல்வான்?

வ்ரஜேத்

பொருள்களிலுள்ள தோஷம் தெரியாதவரை அதை அடைவதில் மனிதன் ஈடுபடுவான். தோஷம் தெரிந்துவிட்டால் அதனருகிலும் மனிதன் செல்வானு? தாஸி மனதைக்கவரும் மிக்க அழகுள்ளவள் தான் ஆனுலும் அவள் உடலில் மஹாரோகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. எத்தனை மறைத்தபோதிலும் ரோகமிருப்பது தெரிந்துவிட்டது இதுவரை அவளிடம் போய்க்கொண்டிருந்தவன் கூட வியாதி இருப்பது தெரிந்தபிறகு அவள் அருகில் செல்வானு? மாட்டான். இதுபோலவே எல்லாப்பொருள்களிலும். (25)

अत्रापि चान्यत्र च विद्यमान पदार्थ संमर्शनमेव कार्यम् ।
यथाप्रकारार्थगुणाभिमर्शनं सन्दर्शयत्येव तदीयदोषम् ॥ २६ ॥

அத்ராபி சான்யத்ர ச வித்³யமான பதா³ர்த² ஸம்மர்ஶனமேவ கார்யம் ।
யதா²ப்ரகாரார்த²கு³ணாபி⁴மர்ஶனம் ஸந்த³ர்ஶயத்யேவ ததீ³யதோ³ஷம் ॥ 26 ॥

अत्रापि च = இங்கும்,

அத்ராபி ச

अन्यत्र च = வேறிடத்திலும்,

அன்யத்ர ச

विद्यमान = இருக்கும்,

வித்³யமான

पदार्थ = பொருள்களின்,

பதா³ர்த²

संमर्शनं = ஆராய்ச்சியை,

ஸம்மர்ஶனம்

कार्यं मेव = கட்டாயம் செய்யவேண்டும்,

கார்யம் மேவ

यथाप्रकारार्थगुणाभिमर्शनमेव = பொருள்களின் ஸ்வபாவங்களை உள்ளது

யதா²ப்ரகாரார்த²கு³ணா உள்ளபடி ஆராய்ச்சிசெய்வதே,

பி⁴மர்ஶனமேவ

तदीयदोषम् = அவைகளைச் சேர்ந்த தோஷங்களை,

ததீ³யதோ³ஷம்

संदर्शयति = நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஸந்த³ர்ஶயதி

இங்கேயோ வேறு எங்கேயோ உள்ள பதார்த்தங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்யவே வேண்டும். அவை வாஸ்தவத்தில் எப்படி யிருக்கிறதென்று அவைகளின் அம்சங்களை நன்கு பரிசீலனை செய்வது அவைகளின் தோஷத்தைத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டவே காட்டும். **(26)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக பொதுவாக நாம் செய்யவேண்டியது என்ன வென்று குறிப்பிட்டு போக்கிய பதார்த்தங்களைப்பற்றி தனித்தனியே விசாரிக்க வாரம்பிக்கையில் முதலில் நாம் ஜன்மம் எடுத்து வளர்ந்து வந்து இறந்து பரலோகம் போய் வரும்வரை அனுபவிக்கும்படி ஏற்படும் துன்பங்களை வர்ணித்து இவைகளை கவனித்தாலே இனிப் பிறப்பு இறப்பு வேண்டாமென்ற எண்ணம் ஏற்பட்டு வைராக் யம் வராமலிருக்குமாவென்று ஸ்ரீமத் ஆசார்யர் கேட்கிறார்: -

कुक्षौ स्वमातुर्मल मूत्रमध्ये स्थितिं तदा विट्क्रिमिदंशनं च ।
तदीयकौक्षेय कवह्निदाहं विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ २७ ॥

குக்ஷௌ ஸ்வமாதுர்மல மூத்ரமத்⁴யே ஸ்தி²திம் ததா³ விட்க்ரிமித³ம்ஶனம் ச ।
ததீ³யகௌக்ஷேய கவஹ்னிதா³ஹம் விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 27 ॥

स्वमातुः ஸ்வமாதுः	=	தன் தாயாரின்,
कुक्षौ குக்ஷௌ	=	மூத்திரம் இவைகளின் நடுவில்,
स्थितिं ஸ்தி²திம்	=	இருப்பையும்,
तदा ததா³	=	அப்பொழுது
विट्क्रिमिदंशनं च விட்க்ரிமித³ம்ஶனம் ச	=	மலத்திலுள்ள புழுக்கள் கடிப்பதையும்,
तदीयकौक्षेय कवह्निदाहं ததீ³யகௌக்ஷேய கவஹ்னிதா³ஹம்	=	அவளுடைய வயிற்றிலுள்ள ஜாடராக்னியின் சூட்டையும்,
विचार्य விசார்ய	=	ஆராய்ந்துபார்த்து,
को वा கோ வா	=	எவன்தான்,
विरतिं விரதிம்	=	வெறுப்பை,
न याति ந யாதி	=	அடையமாட்டான்?

தன்னுடைய தாயாரின் வயற்றில் மலமூத்திர மத்தியில் இருப்பதையும், அப்பொழுது மலத்திலுள்ள புழுக்களால் கடிக்கப்படுவதையும், அவளுடைய வயற்றிலுள்ள ஜாடராக்னியின் உஷ்ணத்தினுல் சுடப்படுவதையும், விசாரித்துப்பார்த்தால் எவன் தான் வைராக்யத்தையடையமாட்டான்? இந்த சுலோகத்தில் கர்ப்பவாஸத்திலுள்ள துன்பங்களை நன்ருக குறிப்பிடுகிருர். ஒவ்வொருவரும் கர்பத்தில் வஸித்துத் தான் பிறக்கவேண்டும். இப்பொழுது அது மறந்து போனலும் ஊகித்துத் தெரிந்து கொள்ளலாம் சரீரமெடுக்கும்தோறும் இவை கட்டாயமுண்டு வைராக்யத்துடன் பிறப்பற்ற நிலையையடைந்தால் தான் இவை நீங்கும். **(27)**

(அவதாரிகை) சைசவத்துள்ள கஷ்டங்களைக் குறிப்பிடுகிருர்: -

स्वकीयविण्मूत्रनिमज्जनं तत्
चोत्तानगत्या शयनं तदा यत् ।
बालग्रहाद्याहतिभाक्च शैशवं
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ २८ ॥

ஸ்வகீயவிண்மூத்ரனிமஜ்ஜனம் தத்
சோத்தானக³த்யா ஶயனம் ததா³ யத் ।
பா³லக்³ரஹாத்³யாஹதிபா⁴க்ச ஶைஶவம்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 28 ॥

स्वकीयविण्मूत्रनिमज्जनं ஸ்வகீயவிண்மூத்ரனிமஜ்ஜனம்	=	தன்னுடைய மல மூத்திரங்களில் அமிழ்ந்திருப்பது,
उत्तानगत्या शयनं च உத்தானக³த்யா ஶயனம் ச	=	மல்லாந்த நிலையில் படுத்திருப்பது,
तदा ததா³	=	அப்பொழுது,
बालग्रहाद्याहतिभाक्च பா³லக்³ரஹாத்³யாஹதிபா⁴க்ச	=	பாலக்ரஹ பீடைகளை அடைவது இவ்விதமான,
यत् யத்	=	எந்த,
शैशवं ஶைஶவம்	=	குழந்தை பருவமுண்டோ,
तत् தத்	=	அதை,
विचार्य விசார்ய	=	விசாரித்து,
को वा கோ வா	=	எவன்தான்,

विरतिं **விரதிம்**	=	வெறுப்பை,
न याति **ந யாதி**	=	அடையமாட்டான்?

தன்னுடைய மலமூத்திரத்திலேயே மூழ்கிக்கிடப்பது, அப்பொழுது மல்லாந்தே படுத்திருக்கவேண்டிய நிலை குழந்தைகளுக்கு ஏற்படக்கூடிய கிரஹபீடை முதலிய கஷ்டங்கள் இவைகளுடன் கூடிய குழந்தைப் பருவத்தை விசாரித்துப்பார்த்தால் எவனுக்குத்தான் வைராக்கியம் வராது? மலமூத்திரங்களில் எவ்வளவு நேரமிருந்த போதிலும், மல்லாந்த நிலையில் எத்தனை நேரமிருந்தபோதிலும் பிறரின் உதவி யின்றி தானாக குழந்தைகள் விலக முடியாது. சிசுக்களுக்கு க்ரஹபீடைகளும் மிகவும் அதிகம். **(28)**

(**அவதாரிகை**) கௌமார நிலையை விளக்குகிறார்: -

स्वीयैः परैस्ताडनमज्ञभाव -
मत्यन्तचापल्यमसत्क्रियां च ।
कुमारभावे प्रतिषिद्धवृत्तिं
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ २९ ॥

ஸ்வீயை: பரைஸ்தாட³னமஜ்ஞபா⁴வ -
மத்யந்தசாபல்யமஸத்க்ரியாம் ச ।
குமாரபா⁴வே ப்ரதிஷித்³த⁴வ்ருத்திம்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 29 ॥

कुमारभावे **குமாரபா⁴வே**	=	குமாரனாக (சிறுவனாக இருக்கும் பர்வத்தில்,
स्वीयैः **ஸ்வீயை:**	=	தன்னைச் சேர்ந்தவர்களாலும்,
परैः **பரை:**	=	பிறர்களாலும்,
ताडनं **தாட³னம்**	=	அடிப்பதையும்,
मज्ञभावं **மஜ்ஞபா⁴வம்**	=	அறியாத்தன்மையையும்,
अत्यन्तचापल्यं **அத்யந்தசாபல்யம்**	=	மிகுந்த சஞ்சல ஸ்வபாவத்தையும்,
असत्क्रियां च **அஸத்க்ரியாம் ச**	=	கெட்ட செய்கையையும்,

प्रतिषिद्धवृत्तिं	=	தடுக்கப்பட்ட காரியங்களில்
ப்ரதிஷித்³த⁴வ்ருத்திம்		பிரவிருத்தியையும்,
विचार्य	=	ஆராய்ந்து,
விசார்ய		
को वा	=	எவன்தான்,
கோ வா		
विरतिं	=	வைராக்யத்தை,
விரதிம்		
न याति	=	அடையமாட்டான்?
ந யாதி		

சிறுவனுயிருக்கும் நிலையில் ஒன்றிலும் சரியான அறிவு இருக்காது. எந்தப் பொருளைக் கண்டாலும் ஆசை ஏற்படும் ஏதாவது சேஷ்டைகளைச் செய்துகொண்டே இருப்பர். செய்யத்தகாத காரியத்தையும் செய்வர். இதனுல் தன்னைச் சேர்ந்தவரும் பிறரும் அடிப்பார்கள். அதைத்தடுக்க முடியாமல் பொருத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும் இம்மாதிரியான கௌமார நிலையிலுள்ள துன்பங்களை எண்ணிப்பார்த்தால் யாருக்குத்தான் பிறவியில் வைராக்யம் வராது? **(29)**

(**அவதாரிகை**) வாலிப்பர்வத்தின் சேஷ்டைகளைக் கூறுகிறுர்: -

मदोद्धतिं मान्यतिरस्कृतिं च
कामातुरत्वं समयातिलङ्घनम् ।
तां तां युवत्योदितदुष्टचेष्टां
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३० ॥

மதோ³த்³த⁴திம் மான்யதிரஸ்க்ருதிம் ச
காமாதுரத்வம் ஸமயாதிலங்க⁴னம் ।
தாம் தாம் யுவத்யோதி³தது³ஷ்டசேஷ்டாம்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 30 ॥

मदोद्धतिं	=	கர்வம் மேலோங்கியிருப்பதையும்,
மதோ³த்³த⁴திம்		
मान्यतिरस्कृतिं च	=	கொண்டாடத்தக்கவர்களை அவமதிப்பதையும்,
மான்யதிரஸ்க்ருதிம் ச		
कामातुरत्वं	=	காமத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதையும்,
காமாதுரத்வம்		
समयातिलङ्घनं	=	மரியாதையை மீறுவதையும்,
ஸமயாதிலங்க⁴னம்		

तां तां = அந்தந்த,

தாம் தாம்

युवत्या = யுவதிமூலம்,

யுவத்யா

उदितदुष्टचेष्टां = ஏற்பட்ட கெட்ட செய்கையையும்

உதி³தது³ஷ்டசேஷ்டாம்

विचार्य = விசாரித்து,

விசார்ய

को वा = எவன்தான்,

கோ வா

विरतिं = வைராக்யத்தை,

விரதிம்

न याति = அடையமாட்டான்?

ந யாதி

மதச்செருக்கையும், வெகுமதிக்கவேண்டியவர்களை திரஸ்காரம் செய்வதை யும், காமத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதையும், கட்டுப்பாடுகளை மீறி நடப்பதையும், ஸ்திரீ மூலம் ஏற்பட்ட பலவிதமான துஷ்ட செயல்களையும், விசாரித்துப்பார்த்தால் எவன்தான் வைராக்யத்தை அடையமாட்டான்? வாலிப நிலையில் கர்வங்கொண்டு பெரியோர்களை அவமதித்து லோகத்திலும் சாஸ்திரங்களிலும் உள்ள கட்டுப்பாடு களை மீறி காமத்தால் மதிமயங்கி பெண்ணுக்கு அடிமையாகி கெட்டகாரியம் பல புரிந்து இதன் பலனாக நரகத்தில் வீழ்வான். **(30)**

(அவதாரிகை) கிழத்தன்மையை இரண்டு சுலோகங்களில் வர்ணிக்கிறார்: -

विरूपतां सर्वजनादवज्ञां
सर्वत्र दैन्यं निजबुद्धिहैन्यम् ।
वृद्धत्वसंभावितदुर्दशां तां
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३१ ॥

விரூபதாம் ஸர்வஜநாத³வஜ்ஞாம்
ஸர்வத்ர தை³ன்யம் நிஜபு³த்³தி⁴ஹைன்யம் ।
வ்ருத்³த⁴த்வஸம்பா⁴விதது³ர்த³ஶாம் தாம்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 31 ॥

विरूपतां = குரூபியாயிருப்பதையும்,

விரூபதாம்

सर्वजनात् = எல்லா மனிதரிடமிருந்தும்

ஸர்வஜனாத்

अवज्ञां **அவஜ்ஞாம்**	=	அவமதிப்பையும்,
सर्वत्र **ஸர்வத்ர**	=	எங்கும்,
दैन्यं **தை³ன்யம்**	=	தீனனாக இருப்பதையும்,
निजबुद्धिहैन्यम् **நிஜபு³த்³தி⁴ஹைன்யம்**	=	தனது புத்திக்குறைவையும்,
तां **தாம்**	=	அந்த,
वृद्धत्वसंभावित **வ்ருத்³த⁴த்வஸம்பா⁴வித**	=	கிழட்டுத்தன்மையால் ஏற்பட்ட,
दुर्दशां **து³ர்த³ஶாம்**	=	கெட்ட நிலையையும்,
विचार्य **விசார்ய**	=	விசாரித்து,
को वा **கோ வா**	=	எவன்தான்,
विरतिं **விரதிம்**	=	வைராக்யத்தை,
न याति **ந யாதி**	=	அடையமாட்டான்?

விகாரமடைந்த ரூபத்துடனிருப்பது, எல்லா ஜனங்களாலும் அவமதிக்கப் படுவது எல்லா விஷயங்களிலும் தைன்யத்துடனிருக்க வேண்டியிருப்பது, தன் புத்திக்கு ஏற்படும் சக்திக்குறைவு, கிழட்டுத்தளததால் ஏற்படக்கூடிய பலவித துர் தசை, இவைகளை விசாரித்தால் எவன்தான் வைராக்யத்தை அடைய மாட்டான்? கிழவனாகிவிட்டால் யாருக்குமே அழகு நீங்கி புத்தி குறைந்து சின்னகாரியத்திற்கும் கெஞ்ச வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறதை எல்லோரும் அவமதிக்கின்றனர். **(31)**

पित्तज्वरार्शःक्षयगुल्मशूल-
श्लेष्मादिरोगोदिततीव्रदुःखम् ।
दुर्गन्धमस्वास्थ्यमनुनचिन्तां
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३२ ॥

பித்தஜ்வரார்ஶ:க்ஷயகு³ல்மஶூல-
ஶ்லேஷ்மாதி³ரோகோ³தி³ததீவ்ரது³:க²ம் ।
து³ர்க³ந்த⁴மஸ்வாஸ்த்²யமனுனசிந்தாம்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 32 ॥

पित्त பித்த	=	பித்தம்,
ज्वर ஜ்வர	=	ஜ்வரம்,
अर्शः அர்ஶ:	=	மூலம்,
क्षय க்ஷய	=	க்ஷயம்,
गुल्म கு³ல்ம	=	வயிற்றில் கட்டி,
शूल ஶூல	=	வயிற்றுவலி,
श्लेष्मादि ஶ்லேஷ்மாதி³	=	கபம் முதலான,
रोगोदित ரோகோ³தி³த	=	வியாதிகளால் உண்டாகும்,
तीव्रदुःखम् தீவ்ரது³:க²ம்	=	கடுமையான துக்கத்தையும்,
दुर्गन्धं து³ர்க³ந்த⁴ம்	=	துர்நாற்றத்தையும்,
अस्वास्थ्यं அஸ்வாஸ்த்²யம்	=	ஸ்வாதீனமில்லாமல் இருப்பதையும்,
अनुनचिन्तां அனுனசிந்தாம்	=	குறைவில்லாத கவலையையும்,
विचार्य விசார்ய	=	விசாரித்து,
को वा கோ வா	=	எவன்தான்,
विरतिं விரதிம்	=	வெறுப்பை,
न याति ந யாதி	=	அடையமாட்டான்?

பித்தம், ஜ்வரம், மூலம், க்ஷயம், கட்டி. வயற்றுவலி கபம், முதலான ரோகங்களால் ஏற்படும் கடுமையான துக்கத்தையும், துர்நாற்றத்தையும், ஸ்வாதீன மற்றிருக்கும் நிலமையையும், கொஞ்சமேனும் குறைவன்னியில் இருக்கின்ற கவலை யையும், விசாரித்துப் பார்த்தால் எவன்தான் வைராக்யத்தை அடைய மாட்டான்? கிழட்டுத்தன்மை வந்துவிட்டால் எல்லா வியாதிகளும் சரீரத்தில் துர்வாஸனையும் சேர்ந்துவிடும். ஒன்றிலும் ஸ்வாதீனமிருக்காது கவலைமட்டும் குறையாது
"वृद्धस्तावच्चिन्तासक्तः " வ்ருத்³த⁴ஸ்தாவச்சிந்தாஸக்தः :

(பஜகோவிந்த ஸ்தோத்ரம் சு.7) **(32)**

(அவதாரிகை) பிராணன் நீங்கும் காலத்தில் உண்டாகும் துன்பத்தை கூறுகி றுர்: -

यमावलोको दितभीतिकम्प-
मर्मव्यथोच्छवासगतीच्च वेदनाम् ।
प्राणप्रयाणे परिदृश्यमानां
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३३ ॥

யமாவலோகோ தி³தபீ⁴திகம்ப-
மர்மவ்யதோ²ச்ச்²வாஸக³தீச்ச வேத³னும் ।
ப்ராணப்ரயாணே பரித்³ருஶ்யமானும்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 33 ॥

यमावलोको दित யமாவலோகோ தி³த	=	யமனைப் பார்த்ததால் உண்டாகும்,
भीति பீ⁴தி	=	பயம்,
कम्प கம்ப	=	நடுக்கம்,
मर्मव्यथा மர்மவ்யதா²	=	மர்மஸ்தானங்களில் வலி,
उच्छवासगतीच्च உச்ச்²வாஸக³தீச்ச	=	மூச்சு மேல்நோக்கிச் செல்வது இவைகளையும்,
प्राणप्रयाणे ப்ராணப்ரயாணே	=	பிராணன் வெளிக் கிளம்பும்போது,
परिदृश्यमानां பரித்³ருஶ்யமானும்	=	காணப்படுகிற,
वेदनां வேத³னும்	=	துன்பத்தையும்,

विचार्य	=	விசாரித்து,
விசார்ய		
को वा	=	எவன்தான்,
கோ வா		
विरतिं	=	வைராக்யத்தை,
விரதி		
न याति	=	அடையமாட்டான்?
ந யாதி		

மரணசமயத்தில் காணப்படும் யமனைப் பார்ப்பதினால் ஏற்படும் பயம், நடுக்கம், மர்மஸ்தானங்களில் வலி, மூச்சு மேலோங்குவது இவைகளையும் பிராணன் வெளிக் கிளம்பும்போது உண்டாகும் காலத்தில் ஆயிரம் தேள்கடிக்கு சமமான வேதனையை யும் விசாரித்துப்பார்த்தால் எவன்தான் வைராக்யத்தை அடையமாட்டான்? **(33)**

अङ्गारनद्यां तपने च कुम्भी-
पाकेऽपि वीच्यां (प्यवीच्यां) मसिपत्रकानने ।
दूतैर्यमस्य क्रियमाणबाधां
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३४ ॥

அங்கா³ரனத்³யாம் தபனே ச கும்பீ⁴-
பாகே(அ)பி வீச்யாம் (ப்யவீச்யாம்) மஸிபத்ரகானனே ।
தூ³தைர்யமஸ்ய க்ரியமாணபா³தா⁴ம்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 34 ॥

अङ्गारनद्यां	=	நெருப்புத்தணல் நதியில்,
அங்கா³ரனத்³யாம்		
तपने च	=	வாட்டுவதிலும்,
தபனே ச		
कुम्भीपाकेऽपि	=	கும்பீபாகத்திலும்,
கும்பீ⁴பாகே(அ)பி		
(अ) वीच्यां	=	(அ) வீசியிலும்,
(அ) வீச்யாம்		
असिपत्रकानने	=	அஸிபதரவநத்திலும்,
அஸிபத்ரகானனே		
वमस्य	=	யமனுடைய,
வமஸ்ய		
दूतैः	=	கிங்கரர்களால்,
தூ³தை:		

क्रियमाणबाधां = செய்யப்படும் துன்பத்தை,

க்ரியமாணபா³தா⁴ம்

विचार्य = விசாரித்து,

விசார்ய

को वा = யார்தான்,

கோ வா

विरतिं = வைராக்யத்தை,

விரதிம்

न याति = அடையமாட்டார்?

ந யாதி

தணலே பிரவஹிக்கும் நதியில் வாட்டும் போதும், கும்பீபாகம் (கொப்பரையில் போட்டு வேகவைக்கிறதென்ற நரகம்), அவீசி (அலையற்று ஸ்தப்தமாயிருக்கும் அவீசி என்ற நரகம்) அஸிபத்ரகாநநம் (கத்திகளையே இலைகளாகவுடைய மரங்கள் அடர்ந்த காடு என்ற நரகம்) இவைகளில் யமதூதர்களால் செய்யப்படும் துன்பத்தையும், விசாரித்துப்பார்த்தால் எவன் தான் வைராக்யத்தை அடையமாட்டான்? **(34)**

(அவதாரிகை) பாபம் செய்திருக்கிறவர்களுக்கு ஏற்படும் துன்பத்தை எடுத்துச் சொல்வதுடன் நிறுத்தாமல், புண்யம் செய்து ஸ்வர்காதி லோகம் போகிறவர்களுக்கும் துன்பம் உண்டு என்பதை அடுத்த சுலோகத்திலும், கல்பாரம்பத்தில் அங்கே போய் ஆதிகாரிகஸ்தாநம் வஹித்து தேவர்களாக விளங்குகிறவர்களுக்கும் துன்பம் உண்டு என்பதை அதற்கடுத்த சுலோகத்திலும் குறிப்பிடுகிறார்: -

पुण्यक्षये पुण्यकृतो नभःस्थै-
निर्पात्यमानान् शिथिलीकृताङ्गान् ।
नक्षत्ररूपेण दिवश्च्युतांस्तान्
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३५ ॥

புண்யக்ஷயே புண்யக்ருதோ நப⁴ஃஸ்தை²ர்-
நிபாத்யமாநான் ஶிதி²லீக்ருதாங்கா³ன் ।
நக்ஷத்ரரூபேண தி³வஶ்ச்யுதாம்ஸ்தான்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 35 ॥

पुण्यक्षये = புண்யம் செலவானபிறகு,

புண்யக்ஷயே

नभःस्थैः = ஆகாசத்திலுள்ள தேவர்களால்,

நப⁴ஃஸ்தை²ஃ

निर्पात्यमानान् = தள்ளப்படுகிறவர்களும்,

நிபாத்யமாநான்

शिथिलीकृताङ्गान्	=	சிதறிப்போன அவயவங்களுள்ளவர்களும்,
ஶிதி²லீக்ருதாங்கா³ன்		
नक्षत्ररूपेण	=	நக்ஷத்திர உருவமாக,
நக்ஷத்ரரூபேண		
दिवः	=	ஸ்வர்கத்திலிருந்து,
தி³வ:		
च्युतान्	=	நழுவி விழுந்தவர்களுமான,
ச்யுதான்		
तान्	=	அந்த,
தான்		
पुण्यकृतः	=	புண்யம் செய்தவர்களை பற்றி,
புண்யக்ருத:		
विचार्य	=	விசாரித்துப்பார்க்கில்,
விசார்ய		
को वा	=	எவன்தான்,
கோ வா		
विरतिं	=	வெறுப்பை,
விரதிம்		
न याति	=	அடையமாட்டான்?
ந யாதி		

புண்ணியம் செய்தவர்கள் புண்ணியம் தீர்ந்துபோன பிற்பாடு தளதளத்துப் போன அங்கங்களுடன் ஆகாசத்திலுள்ளவர்களால் கீழே தள்ளப்படுவதையும், அவர்கள் நக்ஷத்திரரூபத்துடன் மேல் லோகத்திலிருந்து நழுவி விழுவதையும், நன்கு கவனித்தால் எவன் தான் வைராக்யத்தை அடையமாட்டான்?

இவ்வுலகில் புண்யம் செய்தவர்கள் நரகதுக்கத்தை அனுபவிப்பதில்லை ஸ்வர்க்கம் சென்று தங்கள் புண்ணியத்திற்குத் தக்கபடி ஸுகமனுபவிக்கிறார்கள். ஆனாலும் புண்யம் தீர்ந்த பிறகு தேவர்களால் கீழே தள்ளப்பட்டு அந்த சரீரம் சிதறிப்போய் நக்ஷத்ர உருவமாக கீழே நழுவிவிழுவதை எண்ணிப்பார்த்தால் ஸ்வர்க்க ஸுகத்தில் யாருக்காவது ஆசை உண்டாகுமா? **(35)**

वाय्वर्कवह्नीन्द्रमुखान् सुरेन्द्रान्
ईशोभीत्या ग्रथितान्तरङ्गान् ।
विपक्षलोकैः परिद्यमानान्
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३६ ॥

வாய்வர்கவஹ்னீந்த்³ரமுகா²ன் ஸுரேந்த்³ரான்
ஈஶோபீ⁴த்யா க்³ரதி²தாந்தரங்கா³ன் ।
விபக்ஷலோகை: பரித்³யமானான்
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 36 ॥

ईशोभीत्या ஈஶோபீ⁴த்யா	=	பரமேசுவரரிடமிருந்து உண்டாகும் கடுமையான பயத்தால்,
ग्रथितान्तरङ्गान् க்³ரதி²தாந்தரங்கா³ன்	=	பீடிக்கப்பட்ட மனமுளளவர்களாயும்,
विपक्षलोकैः விபக்ஷலோகை:	=	எதிரி ஜனங்களான அஸுரர்களால்,
परिद्यमानान् பரித்³யமானான்	=	துன்பப்படுபவர்களாயுமுள்ள,
सुरेन्द्रान् ஸுரேந்த்³ரான்	=	வாயு, ஸூர்யன்,
वह्नीन्द्रमुखान् வஹ்னீந்த்³ரமுகா²ன்	=	அக்னி, இநதிரன் முதலான,
सुरेन्द्रान् ஸுரேந்த்³ரான்	=	தேவசிரேஷ்டர்களைப் பற்றி,
विचार्य விசார்ய	=	விசாரித்து,
को वा கோ வா	=	எவன்தான்,
विरतिं விரதிம்	=	வைராக்யத்தை,
न याति ந யாதி	=	அடையமாட்டான்?

பரமேசுவரனிடமிருந்து ஏற்படும் கடுமையான பயத்தினுல் வாயு, ஸூர்யன், அக்னி, இந்திரன் முதலான தேவசிரேஷ்டர்கள் பீடிக்கப்பட்ட மனஸ் உள்ளவர்களாயிருப்பதையும், எதிரிகளான அஸுரர்களால் துன்பப்படுத்தப்படுபவர்களாயிருப்பதையும், விசாரித்தால் எவன்தான் வைராக்யத்தை அடையமாட்டான்?

இந்த தேவர்களும் பயந்தே நடக்கிறுர்களென்பது

भीषाऽस्माद्वातः पवते। भीषोदेति सूर्यः।
भीषाऽस्मादग्निश्चेन्द्रश्च। मृत्युर्धावति पञ्चम इति।

பீ⁴ஷா(அ)ஸ்மாத்³வாத: பவதே। பீ⁴ஷோதே³தி ஸூர்ய:।
பீ⁴ஷா(அ)ஸ்மாத³க்³நிஸ்சேந்த்³ரஸ்ச। ம்ருத்யுர்தா⁴வதி பஞ்சம இதி।

என்று தைத்திரீய உபநிஷத்திலும்

भयादस्याग्निस्तपति भयात्तपति सूर्यः ।
भयादिन्द्रश्च वायुश्च मृत्युर्धावति पञ्चमः ॥ (कठोपनिषद्-2.3.3)

ப⁴யாத³ஸ்யாக்³நிஸ்தபதி ப⁴யாதத்த்பதி ஸூர்ய: ।
ப⁴யாதி³ந்த்³ரஶ்ச வாயுஶ்ச ம்ருத்யுர்தா⁴வதி பஞ்சம: ॥ (கடோ²பநிஷத்³-2.3.3)

என்று கடோபநிஷத்திலும் தெளிவாய் சொல்லப்படுகிறது. **(36)**

(**அவதாரிகை**) எங்கேயெல்லாம் ஸாதனமான கர்மாக்களில் மேல் கீழ் என்ற தாரதம்யம் இருக்கிறதோ, அதற்குத் தகுந்தபடி பல ரூபமான ஸுகத்திலும் தாரதம் யம் இருந்தே தீரும் என்ற நியாயத்தை அனுஸரித்து போகங்களில் மேல் கீழ், என்று இருக்குமாதலால், மேலுள்ளவர்களைப் பார்த்து கீழ் உள்ளவர்களுக்கு துக்கம் இல்லாமலிராது என்ற விஷயத்தை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் எடுத்துக்காட்டுகிறர்: -

श्रुत्या निरुक्तं सुखतारतम्यं
ब्रह्मान्तमारभ्य महीमहेशम् ।
औपाधिकं तत्तु न वास्तवं चेत्
आलोच्य को वा विरतिं न याति ॥ ३७ ॥

ஶ்ருத்யா நிருக்தம் ஸுக²தாரதம்யம்
ப்³ரஹ்மாந்தமாரப்⁴ய மஹீமஹேஶம் ।
ஔபாதி⁴கம் தத்து ந வாஸ்தவம் சேத்
ஆலோச்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 37 ॥

महीमहेशमारभ्य = பூலோகசக்ரவர்த்தியிடமாரம்பித்து,
மஹீமஹேஶமாரப்⁴ய

ब्रह्मान्तं = பிரஹ்மாமுடிய,
ப்³ரஹ்மாந்தம்

सुखतारतम्यं = ஸுகத்தின அளவில மேல் கீழ் என்ற
ஸுக²தாரதம்யம் வித்யாசமானது,

श्रुत्या = உபநிஷத்தினல்,
ஶ்ருத்யா

निरुक्तं = நன்கு விளக்கிக் கூறப்பட்டிருக்கிறது,
நிருக்தம்

तत्तु = அதுவோவெனில்,
தத்து

औपाधिकं = உபாதியால் ஏற்பட்டது,
ஔபாதி⁴கம்

न वास्तवं चेत् **ந வாஸ்தவம் சேத்**	=	உண்மையல்ல என்ருல்,
आलोच्य **ஆலோச்ய**	=	(இதை) ஆலோசித்து,
को वा **கோ வா**	=	எவன்தான்,
विरतिं **விரதிம்**	=	வைராக்யத்தை,
न याति **ந யாதி**	=	அடையமாட்டான்?

பூலோக சக்கிரவர்த்தியிலிருந்து ஆரம்பித்து பிரஹ்மா முடிய ஸுகத்தில் தாரதம்ய முண்டென்பது வேதத்திஞல் நிர்வசனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுவோ உபாதியிஞல் ஏற்பட்டதே தவிர வாஸ்தவமில்லை யென்றிருப்பதால் இவ்விஷய த்தை ஆலோசஜன செய்து பார்க்கும்போது எவன்தான் வைராக்யத்தை அடையமாட்டான்?

'सैषानन्दस्य मीमांसा भवति'

'ஸைஷானந்த³ஸ்ய மீமாம்ஸா ப⁴வதி'

என்று ஆரம்பித்து

'सं एको ब्रह्मण आनन्दः'

'ஸம் ஏகோ ப்³ரஹ்மண ஆனந்த³:'

என்பது வரையுள்ள தைத்திரீய உபநிஷத் வாக்யங்களில் மானுஷ (பூலோக சக்ரவர்த்தியின்) ஆனந்தத்திலிருந்து மேலே ஒவ்வொன்றும் நூறு நூறு மடங்கு அதிகமானது என்று ப்ரஹ்மாவின் ஆனந்தம்வரை கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத்தாரதம்யம் அந்தந்த ஸ்தானங்களாகிற உபாதிகளால் தோன்றுகிறதே தவிற உபாதிகஜள நீக்கி விட்டால் ஆனந்த ஸ்வரூபம் அகண்டமானது. இதைத் தெரிந்துகொண்டால் இந்த ஸ்தானங்களில் ஆசை ஏற்படாது. **(37)**

सालोक्यसामीप्यसरूपतादि-
भेदस्तु सत्कर्मविशेषसिद्धः ।
न कर्मसिद्धस्य तु नित्यतेति
विचार्य को वा विरतिं न याति ॥ ३८ ॥

ஸாலோக்யஸாமீப்யஸரூபதாதி³-
பே⁴த³ஸ்து ஸத்கர்மவிஶேஷஸித்³த⁴: ।
ந கர்மஸித்³த⁴ஸ்ய து நித்யதேதி
விசார்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 38 ॥

सालोक्य ஸாலோக்ய	=	ஸாலோக்யம்,
सामीप्य ஸாமீப்ய	=	ஸாமீப்யம்,
सरूपतादि ஸரூபதாதி³	=	ஸாரூப்யம் முதலான,
भेदस्तु பே⁴த³ஸ்து	=	வேற்றுமையோவெனில்,
सत्कर्मविशेषसिद्धः ஸத்கர்மவிஶேஷஸித்³த⁴:	=	புண்யகர்மவிசேஷங்களால ஏற்பட்டது,
कर्मसिद्धस्य तु கர்மஸித்³த⁴ஸ்ய து	=	கர்மாவினுல் ஏற்பட்டதற்கு,
नित्यतेता நித்யதேதா	=	நியமாயிருக்கும தன்மை,
न ந	=	கிடையாது,
इति இதி	=	என்று,
विचार्य விசார்ய	=	விசாரித்து,
को वा கோ வா	=	எவன்தான்,
विरतिं விரதிம்	=	வைராக்யததை,
न याति ந யாதி	=	அடையமாட்டான்?

ஸாலோக்யம் (உபாஸ்ய தேவதையின் லோகத்தில் இருப்பது ஸாமீப்யம் (அத்தேவதையின் ஸமீபத்தில் இருப்பது ஸாருப்யம் (அத்தேவதையைப்போலுள்ள ரூபத்தை தரிப்பது), ஸாயுஜ்யம் (தேவதையின் ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்திருப்பது) இந்த வெவ்வேறான பலன்கள் அததற்கு ஸாதனமான புண்ணிய கர்மாக்களுக்குள் உள்ள மாறுபாட்டால் ஏற்பட்டதே. கர்மாவினால் ஏற்படும் எவ்வித பலனும் நித்யமாக இருக்காது. இவ்விதம் கவனித்தால் எவன்தான் வைராக்யத்தை அடையமாட்டான்.

(38)

यत्रास्ति लोके गतितारतम्य-
मुच्चावचत्वान्वितमत्र तत्कृतम् ।
यथेह तद्वत्खलु दुःखमस्ती-
त्यालोच्य को वा विरतिं न याति ॥ ३९ ॥

யத்ராஸ்தி லோகே க^{3}திதாரதம்ய-
முச்சாவசத்வான்விதமத்ர தத்க்ருதம் ।
யதே^{2}ஹ தத்^{3}வத்க^{2}லு து^{3}:க^{2}மஸ்தீ-
த்யாலோச்ய கோ வா விரதிம் ந யாதி ॥ 39 ॥

यथेह = இங்கு எப்படியோ,
யதே^{2}ஹ

तद्वत् = அதுபோல்,
தத்^{3}வத்

लोके = உலகில்,
லோகே

यत्र = எங்கெல்லாம்,
யத்ர

उच्चावचत्वान्वितं = மேல கீழ்த்தன்மையுடன் கூடிய,
உச்சாவசத்வான்விதம்

गतितारतम्यं = பலனில் வேற்றுமை,
க^{3}திதாரதம்யம்

अस्ति = இருக்கிறதோ,
அஸ்தி

अत्र = இங்கு,
அத்ர

तत्कृतम् = அதனுலேற்பட்ட,
தத்க்ருதம்

दुःखं = துக்கமும்,
து^{3}:க^2

अस्ति खलु = இருக்குமல்லவா,
அஸ்தி க^{2}லு

इति = என்று,
இதி

आलोच्य = ஆலோசித்து,
ஆலோச்ய

को वा = யார்தான்,
கோ வா

विरतिं = வைராக்கியத்தை,
விரதிம்

न याति = அடையமாட்டான்.
ந யாதி

இவ்வுலகில் அவரவர் செய்யும் முயற்சிக்குத்தக்கபடி பலவிதமான உயர்ந்ததும் தாழ்ந்ததுமான பலன்கள் ஏற்படுவதையும் அவற்றின்மூலம் துக்கம் ஏற்படுவதையும் நாம் நேரில் காண்கிறோம் இதேபோல் உலகில் எங்கெல்லாம் பலனில் மேல் கீழ் என்ற வேற்றுமையுள்ளதோ அங்கெல்லாம் அதன்மூலம் துக்கமும் கட்டாயம் ஏற்படும் என்பதை ஒருவன் ஆலோசித்துப் பார்த்தானேயானால் நிச்சயமாக வைராக்யத்தையடைவான். **(39)**

(**அவதாரிகை**) இவ்வாறு வைராக்யம் ஏற்படுவதற்காக கர்ப்புவாஸம், சைசவம், கௌமாரம், யௌவநம், வார்த்தக்யம் என்ற நிலைகளிலும் மரணத்திலும் இதற்குப்பின் ஜீவர்கள் செல்லும் ஸ்தானங்களிலும் உள்ள துக்கத்தைக் காட்டிவிட்டு வைராக்கியம் அடையாதவன் அவிவேகி என்று கூறுகிறார்: -

को नाम लोके पुरुषो विवेकी
विनश्वरे तुच्छसुखे गृहादौ ।
कुर्याद्रति नित्यमवेक्षमाणो
वृथैव मोहात् म्रियमाणजन्तून् ॥ ४० ॥

கோ நாம லோகே புருஷோ விவேகீ
வினஶ்வரே துச்ச²ஸுகே² க்³ருஹாதௌ³ ।
குர்யாத்³ரதி நித்யமவேக்ஷமாணோ
வ்ருதை²வ மோஹாத் ம்ரியமாணஜந்தூன் ॥ 40 ॥

मोहात् = அவிவேகத்தால்,
மோஹாத்
वृथैव = வீணாகவே,
வ்ருதை²வ
म्रियमाणजन्तून् = இறந்துகொண்டிருக்கு பிராணிகளை,
ம்ரியமாணஜந்தூன்
नित्यं = எப்பொழுதும்,
நித்யம்
अवेक्षमाण: = பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற,
அவேக்ஷமாண:
विवेकी = விவேகத்துடன் கூடிய,
விவேகீ
को नाम = எந்தப்புருஷன் தான்,
கோ நாம
लोके = உலகில்,
லோகே

विनश्वरे = அழியும் ஸ்வபாவமுள்ளதும்,
வினஶ்வரே

तुच्छसुखे = ஸாரமற்ற இன்பமுள்ளதுமான,
துச்ச2ஸுகே2

गृहादौ = வீடுமுதலியவற்றில்,
க்3ருஹாதௌ3

रतिं कुर्यात् = ஆசைகொள்வான்?
ரதிம் குர்யாத்

உலகில் ஸாதாரணமாக ஜனங்கள் விவேகமில்லாமல் மதி மயக்கத்தினுல் பொருள்களில்பற்றுக்கொண்டு வீணுக அழிந்து போகின்றனர். இதை எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கும் விவேகி, அழியக்கூடியதும் ஸுக்கரமாகத் தோன்றிய போதிலும் உண்மையில் துக்கத்தையே தருவதும் தனது அழிவிற்குக் காரணமுமான வீடு முதலியவற்றில் ஆசைகொள்வானு? **(40)**

सुखं किमस्त्यत्र विचार्यमाणे
गृहेऽपि वा योषिति वा पदार्थे ।
मायातमोन्धी कृतचक्षुषो ये
त एव मुह्यन्ति विवेकशून्याः ॥ ४१ ॥

ஸுக2ம் கிமஸ்த்யத்ர விசார்யமாணே
க்3ருஹே(அ)பி வா யோஷிதி வா பதா3ர்தே2 ।
மாயாதமோந்தீ4 க்ருதசக்ஷுஷோ யே
த ஏவ முஹ்யந்தி விவேகஶூன்யா: ॥ 41 ॥

अत्र = இங்கு,
அத்ர

विचार्यमाणे = ஆராய்ந்து பார்த்தால்,
விசார்யமாணே

गृहे = வீட்டிலோ,
க்3ருஹே

योषिति वा = பெண்ணிடத்திலோ,
யோஷிதி வா

पदार्थे वा = (வேறு எந்த) பொருளிலுமோ,
பதா3ர்தே2 வா

सुखं किमस्ति = ஸுகம் இருக்கிறதா?
ஸுக2ம் கிமஸ்தி

ये **யே**	=	எவர்கள்,
मायातमोन्धी कृतचक्षुषः **மாயாதமோந்தீ⁴ க்ருதசக்ஷுஷ:**	=	மாயையென்னும இருட்டால் குருடான கண்களுளளவர்களாய்,
विवेकशून्याः **விவேகஶூன்யா:**	=	விவேகமற்றவர்களோ,
त एव **த ஏவ**	=	அவர்கள் தான்,
मुह्यन्ति **முஹ்யந்தி**	=	மோஹிப்பார்கள்.

விவேகமில்லாமல் உள்ளதை உள்ளபடி தெரிந்துகொள்ளாமல் விபரீதமாகத் தெரிந்துகொள்வது என்ற மாயையால் அறிவு குருடாயுள்ளவர்கள் தான் உலகப் பொருள்களைக்கண்டு மயங்குவார்கள். நல்ல விவேகத்துடன் ஆராய்ந்து பார்ப்பவர் கள் வீட்டிலோ, ஸ்திரீயினிடமோ, மற்றப்பொருளிலோ ஸுகமிருப்பதாக எண்ணு வார்களா? உண்மையில் இவற்றில் ஸுகம் கொஞ்சமும் கிடையாது. ஸுகமிரு ப்பதாக எண்ணுவது பிராந்திதான். **(41)**

अविचारितरमणीयं सर्वं उदुम्बरफलोपमं भोग्यम् ।
अज्ञानां उपभोग्यं न तु तज्ज्ञानां विचारशीलानां ॥ ४२ ॥

அவிசாரிதரமணீயம் ஸர்வம் உது³ம்ப³ரப²லோபமம் போ⁴க்³யம் ।
அஜ்ஞானும் உபபோ⁴க்³யம் ந து தஜ்ஜ்ஞானும் விசாரஶீலானும் ॥ 42 ॥

भोग्यं **போ⁴க்³யம்**	=	போக்யமான,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,
अविचारितरमणीयं **அவிசாரிதரமணீயம்**	=	விசாரிக்காதவரையில் அழகாகத்தோன்றக் கூடியது,
उदुम्बरफलोपमं **உது³ம்ப³ரப²லோபமம்**	=	அத்திப்பழத்திற்கொப்பானது,
अज्ञानां **அஜ்ஞானும்**	=	அறியாதவர்களுககுத்தான்,
उपभोग्यं **உபபோ⁴க்³யம்**	=	அனுபவிக்கத்தக்கது,
तज्ज्ञानां **தஜ்ஜ்ஞானும்**	=	அதன் தன்மையை அறிந்தவர்களுக்கு,

विचारशीलानां **விசாரஶீலாநாம்**	=	விசாரிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவர்க்ளான (அதன் தன்மையை) அறிந்தவர்களுக்கு போக்யமில்லை,
न तु **ந து**	=	ஆசை உண்டாகாது.

போக்யமாயுள்ள எல்லாமே அத்திப்பழத்தைப்போல விசாரிக்காமலிருக்கும் வரையில் ரமணீயமாகத்தோன்றி ஞானமில்லாதவர்களுக்கு போகத்திற்குரியதாகும். ஆனால் அது விஷயமான ஞானமுள்ளவர்களுக்கு ஸ்திரீயிடத்திலோ வேறு பதார்த்தத்திலோ அவ்விதமிராது. **(42)**

गतेऽपि तोये सुषिरं कुलीरो
हातुं ह्यशक्तो म्रियते विमोहात् ।
यथा तथा गेहसुखानुषक्तो
विनाशमायाति नरो भ्रमेण ॥ ४३ ॥

க³தே(அ)பி தோயே ஸுஷிரம் குலீரோ
ஹாதும் ஹ்யஶக்தோ ம்ரியதே விமோஹாத் ।
யதா² ததா² கே³ஹஸுகா²னுஷக்தோ
விநாஶமாயாதி நரோ ப்⁴ரமேண ॥ 43 ॥

यथा **யதா²**	=	எவ்வாறு,
कुलीरः **குலீர:**	=	நண்டு,
विमोहात् **விமோஹாத்**	=	மோஹத்தினால்,
तोये **தோயே**	=	ஜலம்,
गतेऽपि **க³தே(அ)பி**	=	சென்றபிறகும்,
सुषिरं **ஸுஷிரம்**	=	பொந்தை,
हातुं **ஹாதும்**	=	விடுவதற்கு,
ह्यशक्तः **ஹ்யஶக்த:**	=	சக்தியில்லாததாக,
म्रियते **ம்ரியதே**	=	இறந்துபோகிறதோ,

तथा = அவ்வாறு,
ததா²
नरः = மனிதன்,
நர꞉
भ्रमेण = ப்ராந்தியால்,
ப்⁴ரமேண
गेहसुखानुषक्तः = வீட்டின் ஸுகத்தில் ஈடுபட்டவனுக,
கே³ஹஸுகா²னுஷக்த꞉
विनाशं आयाति = நாசத்தையடைகிறுன்.
விநாஶம் ஆயாதி

பொந்தில் வஸிக்கும் நண்டு கடும் கோடையில் ஜலம் முழுவதும் வற்றிப் போன பிறகும் அதைவிட்டு வெளியேவர மனமில்லாமல் கடைசியில் அங்கேயே இறந்து போகிறது. இது போல் மனிதனும் வீடு, பெண்டிர், பொருள் இவற்றில் பற்று வைத்து சேகரித்து அவற்றிலேயே ஈடுபட்டு ஸுக லேசத்தால் இன்பமுற்றிருக்கும் பொழுதே ஆயுள் முடிந்து இறந்து விடுகிறுன். ஸத்கதியையடைய முயற்சிக்காமல் காலம் சென்று விடுகிறது. **(43)**

(அவதாரிகை) இதற்கே மற்ருேர் திருஷ்டாந்தம் கூறுகிருர்: -

कोशक्रिमिस्तन्तुभिरात्मदेहं
आवेष्ट्य चावेष्ट्य च गुप्तिमिच्छन् ।
स्वयं विनिर्गन्तुमशक्त एव सन्
ततस्तदन्ते म्रियते च लग्नः ॥ ४४ ॥

கோஶக்ரிமிஸ்தந்துபி⁴ராத்மதே³ஹம்
ஆவேஷ்ட்ய சாவேஷ்ட்ய ச கு³ப்திமிச்ச²ன் ।
ஸ்வயம் விநிர்க³ந்துமஶக்த ஏவ ஸன்
ததஸ்தத³ந்தே ம்ரியதே ச லக்³ன꞉ ॥ 44 ॥

यथा तथा पुत्रकलत्रमित्र-
स्नेहानुबन्धैर्ग्रथितो गृहस्थः ।
कदाऽपि वा तान् परिमुच्य गेहात्
गन्तुं न शक्तो म्रियते मुधैव ॥ ४५ ॥

யதா² ததா² புத்ரகலத்ரமித்ர-
ஸ்னேஹானுப³ந்தை⁴ர்க்³ரதி²தோ க்³ருஹஸ்த²꞉ ।

கதா³(அ)பி வா தான் பரிமுச்ய கே³ஹாத்
க³ந்தும் ந ஶக்தோ ம்ரியதே முதை⁴வ ॥ 45 ॥

यथा	=	எப்படி,
யதா²		
कोशक्रिमिः	=	பட்டுப்புழு,
கோஶக்ரிமி:		
गुप्तिमिच्छन्	=	காப்பாற்றுவதை விரும்பி,
கு³ப்திமிச்ச²ன்		
आत्मदेहं	=	தன் உடலை,
ஆத்மதே³ஹம்		
तन्तुभिः	=	நூல்களால்,
தந்துபி⁴:		
आवेष्ट्य चावेष्ट्य च	=	சுற்றிச்சுற்றி,
ஆவேஷ்ட்ய சாவேஷ்ட்ய ச		
स्वयं	=	தானாக,
ஸ்வயம்		
विनिर्गन्तुं	=	வெளியே வருவதற்கு,
விநிர்க³ந்தும்		
अशक्त एव सन्	=	திறமையில்லாததாகவே இருந்துகொண்டு,
அஶக்த ஏவ ஸன்		
ततः	=	பிறகு,
தத:		
तत्	=	அதில்,
தத்		
लग्नः	=	மாட்டிக்கொண்டு,
லக்³ன:		
अन्ते	=	முடிவில்,
அந்தே		
म्रियते	=	சாகிறதோ,
ம்ரியதே		
तथा	=	அப்படியே,
ததா²		
गृहस्थः	=	கிருஹஸ்த்தன்,
க்³ருஹஸ்த²:		
पुत्र	=	பிள்ளை,
புத்ர		

कलत्र = மனைவி,

கலத்ர

मित्र = நண்பன்,

மித்ர

स्नेहानुबन्धैः = இவர்களிடம் அபிமானமாகிற கட்டுக்களால்,

ஸ்னேஹானுப³ந்தை⁴:

प्रथितः = முடியப்பட்டு,

ப்ரதி²த:

कदाऽपि वा = ஒரு பொழுதும்,

கதா³(அ)பி வா

तान् = அவர்களை,

தான்

परिमुच्य = விட்டு,

பரிமுச்ய

गेहात् = வீட்டிலிருந்து,

கே³ஹாத்

गन्तुं = செல்வதற்கு,

க³ந்தும்

न शक्तः = சக்தியில்லாதவனாக,

ந ஶக்த:

मुधैव = வீணாகவே,

முதை⁴வ

म्रियते = இறக்கிறான்.

ம்ரியதே

எப்படி பட்டுப் பூச்சிப்புழுவானது தன்னை ரக்ஷித்துக்கொள்ள நினைத்து தன் சரீரத்தை தன்னிடமிருந்தே உண்டாகும் நூல்களால் சுற்றிக்கொண்டு சுற்றிக் கொண்டு அதற்குள் அடைபட்டுதானாக அதை விட்டு வெளியில் வருவதற்கு முடியாமலேற்பட்டு கடைசியில் அங்கேயே கட்டுண்டு சாகிறதோ, அப்படியே வீட்டிலுள்ளவன் புத்திரன், பார்யை, நண்பன் இவர்களிடம் அபிமானம் கொண்டு இந்த சிநேகபாசங்களால் கட்டுப்பட்டு, எக்காலத்திலும் அவர்களை விட்டுவிட்டு வீட்டிலிருந்து வெளியே போய் விட சக்தியற்றவனாய் ஸத்கதிக்கு வழிதேடாமல் வீணாகவே இறக்கிறான். **(44-45)**

(அவதாரிகை) நன்கு கவனித்துப்பார்த்தால் ஸம்ஸாரமென்பதே ஒருவித காராகிருஹமே (ஜயிலே) யாகுமென்று மூன்று சுலோகங்களில் எடுத்துக் காட்டு கிறுர்: -

कारागृहस्यास्य च को विशेषः
प्रदृश्यते साधु विचार्यमाणे ।
मुक्तेः प्रतीपत्वं इहापि पुंसः
कान्तासुखाभ्युत्थितमोहपाशैः ॥ ४६ ॥

காராக்³ருஹஸ்யாஸ்ய ச கோ விஶேஷ:
ப்ரத்³ருஶ்யதே ஸாது⁴ விசார்யமாணே ।
முக்தே: ப்ரதீபத்வம் இஹாபி பும்ஸ:
காந்தாஸுகா²ப்⁴யுத்தி²தமோஹபாஶை: ॥ 46 ॥

साधु = நன்ருக,
ஸாது⁴
विचार्यमाणे = விசாரிக்கப்படும் பொழுது,
விசார்யமாணே
कारागृहस्यास्य = ஜயிலுக்கும்,
காராக்³ருஹஸ்யாஸ்ய
अस्य च = இந்த ஸம்ஸாரத்திற்கும்,
அஸ்ய ச
को विशेषः = என்ன வேற்றுமை,
கோ விஶேஷ:
प्रदृश्यते = காணப்படுகிறது?
ப்ரத்³ருஶ்யதே
कान्तासुखाभ्युत्थित = பெண்களின் இன்பத்தில ஏற்படும்,
காந்தாஸுகா²ப்⁴யுத்தி²த
मोहपाशैः = மதிமயக்கமாகிறபாசங்களால்,
மோஹபாஶை:
इहापि = இந்த ஸமஸாரத்திலும்,
இஹாபி
पुंसः = மனிதனுக்கு,
பும்ஸ:
मुक्तेः प्रतीपत्वं = முக்திக்கு எதிரிடையாயிருக்கும் தன்மை
முக்தே: ப்ரதீபத்வம் (இருக்கிறதல்லவா!)

நன்ருக விசாரித்துப்பார்க்கும்போது காரா கிருஹத்திற்கும் இந்த ஸம்ஸாரத் திற்கும் சிறிதும் வேற்றுமையில்ஜல என்பது நன்கு தெரியவரும். ஜயிலில் இருப்ப வன் கைகளிலும் கால்களிலும் விலங்குகளால் கட்டுப்பட்டு இதிலிருந்து விடுபட முடியாமல் துன்புறுகிருன். இதுபோல் ஸம்ஸாரத்திலும் பெண்களின் மேல் ஆசை கொண்டு இந்த ஆசையால் கட்டுப்பட்டு இதிலிருந்து விடுபட முடியாமல் துன்புறு கிருன். ஜயிலிலிருப்பவனுக்கும் முக்தி (விடுதலை) இல்ஜல. ஸம்ஸார பந்தத்தில் அகப்பட்டவனுக்கும் முக்தி (மோக்ஷம்) இல்ஜல. **(46)**

(அவதாரிகை) ஜயிலுக்கும் ஸம்ஸாரபந்தத்திற்குமுள்ள ஒற்றுமையை விளக்குகிருர்: -

गृहस्पृहा पादनिबद्धशृङ्खला
कान्तासुताशा पटुकण्ठपाशः
शीर्षे पतद्वूर्यशनिर्हि साक्षात्
प्राणान्तहेतुः प्रबला धनाशा ॥ ४७ ॥

க்³ருஹஸ்ப்ருஹா பாத³நிப³த்³த⁴ஶ்ருங்க²லா
காந்தாஸுதாஶா படுகண்ட²பாஶ꞉
ஶீர்ஷே பதத்³பூ⁴ர்யஶநிர்ஹி ஸாக்ஷாத்
ப்ராணுந்தஹேது꞉ ப்ரப³லா த⁴நாஶா ॥ 47 ॥

गृहस्पृहा = வீட்டில் வைக்கும் ஆசை,
க்³ருஹஸ்ப்ருஹா
पादनिबद्धशृङ्खला = காலில் கட்டப்பட்ட சங்கிலி,
பாத³நிப³த்³த⁴ஶ்ருங்க²லா
कान्तासुताशा = மஜனவியிடமும் தனயர்களிடமும்
காந்தாஸுதாஶா வைக்கும் ஆசை,
पटुकण्ठपाशः = உறுதியான கழுத்தில கட்டப்பட்டகயிறு,
படுகண்ட²பாஶ꞉
प्रबला = மிகபலமான,
ப்ரப³லா
धनाशा = பணத்திஞைசை,
த⁴நாஶா
प्राणान्तहेतुः = பிராணனின் முடிவுக்குக்காரணமான,
ப்ராணுந்தஹேது꞉
साक्षात् = நேரான,
ஸாக்ஷாத்
शीर्षे = தஜலயில்,
ஶீர்ஷே

पतद्भूर्यशनिर्हि = விழும் பெரிய இடியல்லவா!
பதத்³பூ⁴ர்யஶநிர்ஹி

வீட்டில் வைக்கும் ஆசை கால்களில் கட்டிய சங்கிலிக் கொப்பானது, பார்யை புத்ரர்களில் வைக்கும் ஆசை கழுத்தில் இறுகின கட்டு ஆகும் பணத்தில் வைக்கும் பேராசையோ தலையில் விழும் பெரிய இடியாயிருந்து மிகவும் பலமாய் பிராணனுக்கே நாசத்தை யுண்டுபண்ணக் காரணமாயுள்ளது. **(47)**

आशापाशशतेन पाशितपदो नोत्थातुमेव क्षमः
कामक्रोधमदादिभिः प्रतिभटैः संरक्ष्यमाणोऽनिशम् ।
संमोहावरणेन गोपनावतः संसारकारागृहा-
निर्गन्तुं त्रिविधेषणापरवशः कः शक्नुयाद्रागिषु ॥ ४८ ॥

ஆஶாபாஶஶதேந பாஶிதபதோ³ நோத்தா²துமேவ க்ஷம:
காமக்ரோத⁴மதா³தி³பி⁴: ப்ரதிப⁴டை: ஸம்ரக்ஷ்யமாணோ(அ)நிஶம் ।
ஸம்மோஹாவரணேந கோ³பநவத: ஸம்ஸாரகாராக்³ருஹா-
நிர்க³ந்தும் த்ரிவிதே⁴ஷணாபரவஶ: க: ஶக்நுயாத்³ராகி³ஷு ॥ 48 ॥

रगिषु = பற்றுதலுளளவர்களுள்,
ரகி³ஷு
आशापाशशतेन = நூற்றுக்கணக் ஆசைகளென்னும் கயிறுகளால்,
ஆஶாபாஶஶதேந
पाशितपदः = கட்டப்பட்ட கால்களையுடையவனையும்,
பாஶிதபத³:
उत्थातुमेव = எழுந்திருப்பதற்கே,
உத்தா²துமேவ
न क्षमः = சக்தியற்றவனையும்,
ந க்ஷம:
कामक्रोधमदादिभिः = காமம், கோபம், கர்வம் முதலான,
காமக்ரோத⁴மதா³தி³பி⁴:
प्रतिभटैः = காவலாளர்களால்,
ப்ரதிப⁴டை:
अनिशं = எப்பொழுதும்,
அநிஶம்
संरक्ष्यमाणः = காவல் செய்யப்படுகிறவனையும்,
ஸம்ரக்ஷ்யமாண:
संमोहावरणेन = மோஹமென்னும் மதிள் சுவரால்,
ஸம்மோஹாவரணேந

गोपनावतः = மறைவுடன் கூடியவனாயும்,

கோ³பனாவத:

त्रिविधेषणापरवशः = மூன்றுவித ஆசைகளுக்கு அதீனனுயும் இருக்கும்,

த்ரிவிதே⁴ஷணுபரவஶ:

कः = எவன்தான்,

க:

संसारकारागृहात् = ஸம்ஸாரமென்னும ஜயிலிலிருந்து,

ஸம்ஸாரகாராக்³ருஹாத்

निर्गन्तुं = வெளியே செல்வதற்கு,

நிர்க³ந்தும்

शक्नुयात् = சக்தியுள்ளவனுவான்?

ஶக்னுயாத்

ஜயிலிலுள்ள குற்றவாளியின் கால்கள் எழுந்திருக்கவே முடியாதபடி இரும்புச் சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டிருக்கும் அவன் வெளியே போக முடியாதபடி எப்பொழுதும் காவல் காத்து வருவார்கள். நான்கு புறமும் நான்கு புறமும் உயரமான சுவர்கள் எழுப்பப் பட்டிருக்கும் இந்நிலையில் கைதி வெளியே போவதைப்பற்றி மனதில்கூட எண்ணமுடியுமா? இந்நிலையில்தான் ஸம்ஸாரிகளுமிருக்கின்றனர். உலகிலுள்ள ஒவ்வொரு பொருளிலும் வைக்கும் ஒவ்வொரு ஆசையும் இரும்புச் சங்கிலிபோன்றது. காமம், கோபம், மதம். லோபம், முதலானவர்கள் முக்தி மார்கத்திற்குச் செல்ல விடாமல் பாதுகாத்து வருகின்றனர். அவிவேகம் சுவர்போல் நம்மைச்சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

மூன்று வித ஆசை அதாவது தாரேஷணை (ஸ்திரீவிஷயமான ஆசை, இதில் புத்ராதிகள் விஷயமான ஆசையும் சேரும்), வித்தேஷணை வீடு, நிலம், பணம், கீர்த்தி முதலியன இதில் சேர்ந்தவை). லோகேஷணை (உலகத்திற்கு திருப்தி ஏற்படும்படி நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்ற எண்ணம் இதில் சேர்ந்தது) இவற்றிற்கு அதீனனுகி விட்டவன் இந்த நிலையில் தன் விடுதலையை உத்தேசித்து ஸ்வதந்திரமாக பிரயத்தினம் செய்வதே ஸாத்தியமாகாது. ஆகவே ராக முள்ளவன் எவனும் ஸம்ஸார ஜயிலிலிருந்து வெளிச்செல்ல முடியாது. **(48)**

(அவதாரிகை) காமத்தால் ஏற்படும் அநர்த்தங்களை 12 சுலோகங்களால் விளக்கிக் கூறுகிறுர்: -

कामान्धकारेण निरुद्धदृष्टि-
मुह्यत्यसत्यप्यबलास्वरूपे ।
न ह्यन्धदृष्टेरसतः सतो वा
सुखत्वदुःखत्वविचारणाऽस्ति ॥ ४९ ॥

காமாந்த⁴காரேண நிருத்³த⁴த்³ருஷ்டி-
முஹ்யத்யஸத்யப்யப³லாஸ்வரூபே ।
ந ஹ்யந்த⁴த்⁴ருஷ்டேரஸத: ஸதோ வா
ஸுக²த்வது³:க²த்வவிசாரணு(அ)ஸ்தி ॥ 49 ॥

कामान्धकारेण = காமம் என்னும இருட்டிஞல்,
காமாந்த⁴காரேண
निरुद्धदृष्टि: = தடைபட்டபார்வை (அறிவு) உள்ளவன்,
நிருத்³த⁴த்³ருஷ்டி
असत्यपि = கெட்டதாயிருந்தபோதிலும்,
அஸத்யபி
अबलास्वरूपे = பெண் உருவத்தில்,
அப³லாஸ்வரூபே
मुह्यति = மயங்குகிறுன்,
முஹ்யதி
अन्धध्रुष्टे: = பார்வை குருடானவனுக்கு,
அந்த⁴த்⁴ருஷ்டே:
असत: = கெட்டதற்கோ,
அஸத:
सतो वा = நல்லதற்கோ,
ஸதோ வா
सुखत्वदु:खत्वविचारणा = ஸுகத்தன்மையுள்ளது, துக்கத்தன்மையுளளது
ஸுக²த்வது³:க²த்வவிசாரணு என்ற ஆராய்ச்சி,
नस्ति हि = இல்லையல்லவா!
நஸ்தி ஹி

இருளில் கண்பார்வை மறைக்கப்பட்டவனுக்கும் குருடனுக்கும் பொருள்களை ப்பார்க்க முடியாது. இதுபோல் மனதில் காமம் குடிகொண்டு விவேகமாகிற பார்வை மறைந்துடோனவனுக்கு இது நல்லது, இது கெட்டது, இதஞல் ஸுகம் ஏற்படும், இதஞல் துக்க மேற்படும் என்ற விசாரணையே இருக்காது. கெட்டதை நல்லதாகவும், துக்கம் தருவதை ஸுகம் தருவதாகவும் விபரீதமாக எண்ணுவான். இவன் கெட்டதும் துக்கம் தருவதுமான ஸ்திரீயின் உருவத்தைகண்டு மயங்குகிறுன். **(49)**

(அவதாரிகை) வைராக்யம் உண்டாகும்படியாக பெண்ணின் உருவத்தை வர்ணிக்கிறுர்: -

श्लेष्मोद्वारि मुखं स्रवन्मलवती नासाऽश्रुमत्लोचनं
स्वेदस्रावि मलाभिपूर्णमभितो दुर्गन्धदुष्टं वपुः ।
अन्यद्वक्तुमशक्यमेव मनसा मन्तुं क्वचित्नार्हति
स्त्रीरूपं कथमीदृशं सुमनसां पात्रीभवेत्नेत्रयोः ॥ ५० ॥

ஶ்லேஷ்மோத்3வாரி முக2ம் ஸ்ரவன்மலவதீ நாஸா(அ)ஶ்ருமத்லோசனம்
ஸ்வேத3ஸ்ராவி மலாபி4பூர்ணமபி4தோ து3ர்க3ந்த4து3ஷ்டம் வபுঃ ।
அன்யத்3வக்துமஶக்யமேவ மனஸா மந்தும் க்வசித்னார்ஹதி
ஸ்த்ரீரூபம் கத2மீத்3ருஶம் ஸுமனஸாம் பாத்ரீப4வேத்நேத்ரயோঃ ॥ 50 ॥

श्लेष्मोद्वारि = கபத்தை வெளியே தள்ளுகின்ற,
ஶ்லேஷ்மோத்3வாரி

मुखं = வாய்,
முக2ம்

स्रवन्मलवती = ஒழுகும் சளியாகிற மலத்துடன் கூடிய,
ஸ்ரவன்மலவதீ

नासा = மூக்கு,
நாஸா

अश्रुमत् = கண்ணீரோடுகூடிய,
அஶ்ருமத்

लोचनं = கண்,
லோசனம்

स्वेदस्रावि = வியர்வை பெருகுகிறதும்,
ஸ்வேத3ஸ்ராவி

अभितः = முழுவதும்,
அபி4தঃ

मलाभिपूर्णं = அழுக்கு நிறைந்ததும்,
மலாபி4பூர்ணம்

दुर्गन्धदुष्टं = துர்நாற்றத்தால் கெட்டதுமான,
து3ர்க3ந்த4து3ஷ்டம்

वपुः = சரீரம்,
வபுঃ

अन्यत् = இது தவிற மற்ற விபரம்,
அன்யத்

वक्तुमेव = சொல்வதற்கே,
வக்துமேவ

अशक्यं = முடியாதது,
அஶக்யம்
क्वचित् = ஒரு இடத்திலும்,
க்வசித்
मनसा = மனதால்,
மனஸா
मन्तुं = எண்ணுவதற்கும்,
மந்தும்
नार्हति = யோக்யமன்று,
நார்ஹதி
ईदृशं = இப்பேற்பட்ட,
ஈத்³ருஶம்
स्त्रीरूपं = பெண்ணின் உருவம்,
ஸ்த்ரீரூபம்
सुमनसां = நல்ல புத்தியுள்ளவர்களின்,
ஸுமனஸாம்
नेत्रयोः = கண்களுக்கு,
நேத்ரயோ:
कथं = எப்படி,
கத²ம்
पात्रीभवेत् = பார்க்கததக்கதாக,
பாத்ரீப⁴வேத்
भवेत् = ஆகும்?
ப⁴வேத்

கபத்தை துப்பும் வாய், ஒழுகும் மலத்துடன கூடின மூக்கு கண்ணீருள்ள கண், வியர்வை கசிந்து கொண்டும் மலம் நிறைந்தும் எல்லா பக்கங்களிலும் துர்கந்தத்தி ஞல் கெடுக்கப்பட்டதுமான சரீரம், மற்றது சொல்வதற்கே முடியாதது, ஒரு ஸமயத்திலும் மனஸிஞல் நிஜனக்கக்கூட யோக்கியதையற்றது. இவ்விதமுள்ள ஸ்திரீயின் ரூபம் நல்ல புத்தியுள்ளவர்களுடைய கண்களுக்குப் பார்க்கவேண்டிய பதார்த்தமாக எப்படியாகும்? **(50)**

दूरादवेक्ष्याग्निशिखां पतङ्गो
रम्यत्वबुद्ध्या विनिपत्य नश्यति ।
यथा तथा नष्टदृगेष सूक्ष्मं
कथं निरीक्षेत विमुक्तिमार्गम् ॥ ५१ ॥

தூ³ராத³வேக்ஷ்யாக்³நிஶிகா²ம் பதங்கோ³
ரம்யத்வபு³த்³த்⁴யா விநிபத்ய நஶ்யதி ।
யதா² ததா² நஷ்டத்³ருகே³ஷ ஸூக்ஷ்மம்
கத²ம் நிரீக்ஷேத விமுக்திமார்க³ம் ॥ 51 ॥

कामेन कान्तां परिगृह्य तद्व
ज्जनोऽप्ययं नश्यति नष्टदृष्टिः।
मांसास्थिमज्जामलमूत्रपात्रं
स्त्रियं स्वयं रम्यतयैव पश्यति ॥ ५२ ॥

காமேன காந்தாம் பரிக்³ருஹ்ய தத்³வ
ஜ்ஜனோ(அ)ப்யயம் நஶ்யதி நஷ்டத்³ருஷ்டி:।
மாம்ஸாஸ்தி²மஜ்ஜாமலமூத்ரபாத்ரம்
ஸ்த்ரியம் ஸ்வயம் ரம்யதயைவ பஶ்யதி ॥ 52 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
पतङ्गः = விட்டில்பூச்சி,
பதங்க³:
दूरात् = வெகுதூரத்திலிருந்து,
தூ³ராத்
अग्निशिखां = நெருப்புஜ்வாஜலயை,
அக்³நிஶிகா²ம்
अवेक्ष्य = பார்த்து,
அவேக்ஷ்ய
रम्यत्वबुद्ध्या = அழகியது என்ற எண்ணத்தால்,
ரம்யத்வபு³த்³த்⁴யா
विनिपत्य = (அதில் விழுந்து),
விநிபத்ய
नश्यति = நாசமடைகிறதோ,
நஶ்யதி
तथा = அதுபோலவே,
ததா²
मांसास्थिमज्जामलमूत्रपात्रं = மாம்ஸம், எலும்பு, கொழுப்பு, மலம், மூத்திரம்
மாம்ஸாஸ்தி²மஜ்ஜாமலமூத்ரபாத்ரம் இவைகளுக்கு இருப்பிடமான,
स्त्रियं = பெண் சரீரத்தை,
ஸ்த்ரியம்

स्वयं ஸ்வயம்	=	தானாகவே,
रम्यतयैव ரம்யதயைவ	=	அழகுள்ளதாகவே,
पश्यति பஶ்யதி	=	பார்க்கிறான்,
कामेन காமேன	=	காமத்தால்,
कान्तां காந்தாம்	=	ஸ்திரீயை,
परिगृह्य பரிக்³ருஹ்ய	=	ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு,
तथा ததா²	=	அந்த விட்டில் பூச்சிபோலவே,
अयं जनोऽपि அயம் ஜனோ(அ)பி	=	இந்த மனிதனும்,
नष्टदृष्टिः நஷ்டத்³ருஷ்டி:	=	விவேகம் அழிந்தவனாக,
नश्यति நஶ்யதி	=	நாசமடைகிறான்,
नष्टदृष्टिः நஷ்டத்³ருஷ்டி:	=	விவேகமற்ற,
एषः ஏஷ:	=	இவன்,
सूक्ष्मं ஸூக்ஷ்மம்	=	ஸூக்ஷ்மமான,
विमुक्तिमार्गम् விமுக்திமார்க³ம்	=	மோக்ஷவழியை,
कथं கத²ம்	=	எவ்வாறு,
निरीक्षेत நிரீக்ஷேத	=	அறிந்துகொள்வான்?

வெகு தூரத்திலிருந்து விட்டில் பூச்சி நெருப்பு ஜ்வாலையைப் பார்த்து அதை அழகிய தின்பண்டமென்று எண்ணி ஓடிவந்து அதில் விழுந்து நெருப்பினால் உடல் பொசுங்கிப்போய் இறந்து விடுகிறது. இதுபோலவே மனிதனும் அருவருப்பான மாம்ஸம், எலும்பு, கொழுப்பு மலம், மூத்திரம் இவை நிறைந்த பெண்ணுருவைக் கண்டு அழகிய போக்ய வஸ்துவாக எண்ணி மயங்கி அவளை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு

அவளிடமே ஈடுபட்டு மதி மயங்கி கீழ்நிலையை அடைகிறன். காமத்தால் விவேகமற்ற மனிதனுக்கு ஸூக்ஷ்மமான முக்திமார்க்கம் எப்படி புலப்படும்?

[இங்கு 61 வது சுலோகத்தின் பின்பாதி 52 வது சுலோகத்திள் பின்பாதியாகவும், 52 வது சுலோகத்தின் பின்பாதி 51 வது சுலோகத்தின் பின்பாதியாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது அப்பொழுதுதான் அன்வயம் சிரமமில்லாமல் இருக்கும்.] **(51-52)**

काम एव यमः साक्षात्कान्ता वैतरणी नदी ।
विवेकिनां मुमुक्षूणां निलयस्तु यमालयः ॥ ५३ ॥

காம ஏவ யமః ஸாக்ஷாத்காந்தா வைதரணீ நதீ³ ।
விவேகினும் முமுக்ஷூணும் நிலயஸ்து யமாலயః ॥ 53 ॥

मुमुक्षूणां = முக்தியடைய தீவ்ர ஆவலுள்ள,
முமுக்ஷூணும்
विवेकिनां = விவேகிகளுக்கு,
விவேகினும்
काम एव = காமம்தான்,
காம ஏவ
साक्षात् = நேரிடையான,
ஸாக்ஷாத்
यमः = யமன்,
யமః
कान्ता = மனைவி,
காந்தா
वैतरणी नदी = வைதரணீ நதி,
வைதரணீ நதீ³
निलयस्तु = வீடோவெனில்,
நிலயஸ்து
यमालयः = யமனின் இருப்பிடம்.
யமாலயః

விவேகமில்லாத மூடர்கள்தான் மனைவியையும் விட்டையும் கண்டு மயங்கி ஈடுபடுவார்களே தவிற மோக்ஷமடைவதில் தீவ்ர ஆவல் கொண்ட விவேகிகள் காமத்தை யமனுகவும், வீட்டை யமனின் இருப்பிடமாகவும், மனைவியை யமலோக த்திற்குச் செல்லும் வழியிலுள்ள வைதரணி நதியாகவும் எண்ணி இவற்றை மனதில் கூட எண்ணமாட்டார்கள். **(53)**

यमालये वाऽपि गृहेऽपि नो नृणां
तापत्रयक्लेश निवृत्तिरस्ति ।
किंचित् समालोक्य तु तद्विरामं
सुखात्मना पश्यति मूढलोकः ॥ ५४ ॥

யமாலயே வா(அ)பி க்³ருஹே(அ)பி நோ ந்ருணாம்
தாபத்ரயக்லேஶ நிவ்ருத்திரஸ்தி ।
கிஞ்சித் ஸமாலோக்ய து தத்³விராமம்
ஸுகா²த்மனா பஶ்யதி மூட⁴லோக꞉ ॥ 54 ॥

नृणां ந்ருணாம்	=	மனிதர்களுக்கு,
यमालये वाऽपि யமாலயே வா(அ)பி	=	யமனது இருப்பிடத்திலோ,
गृहेऽपि க்³ருஹே(அ)பி	=	வீட்டிலோ,
तापत्रयक्लेश निवृत्तिः தாபத்ரயக்லேஶ நிவ்ருத்தி꞉	=	மூன்றுவித தாபங்கள் விலகுவது,
नोऽस्ति நோ(அ)ஸ்தி	=	இல்லை,
किंचित् கிஞ்சித்	=	கொஞ்சம்,
तद्विरामं தத்³விராமம்	=	அந்த துக்கம் ஓய்ந்திருப்பதை,
समालोक्य ஸமாலோக்ய	=	பார்த்து,
सुखात्मना ஸுகா²த்மனா	=	(அதை) ஸுகரூபமாக,
मूढलोकः மூட⁴லோக꞉	=	அறிவில்லாத மனிதன்,
पश्यति பஶ்யதி	=	பார்க்கிறான்.

பாபம் செய்து அதன்பயனாக யமலோகம் சென்றவர்கள் ஆத்யாத்மிகம் ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்ற மூவித தாபங்களை அனுபவித்துக் கொண்டே தானிருப்பார்கள் இதே போல்தான் வீட்டில் ஆசை கொண்டு ஈடுபட்டவர்களுக்கும் துன்பம் அடியோடு நீங்குவதில்லை. ஆனாலும் விவேகமில்லாத மனிதன் பலவித துன்பங்களை அனுபவிக்கும் பொழுது முதலில் அனுபவித்த துன்பம் நீங்குவதைக்

கண்டு அதையே ஸுகமாக எண்ணுகிறன். க்ஷணநேரத்தில் மற்ரொரு துன்பம் வந்துவிடுகிறது [இந்த அவிவேகியின் மனோபாவத்தை ஒட்டித்தான் எல்லா துக்கங்களும் நீங்கியிருக்கும் நிலைதான் மோக்ஷமென்று ந்யாய சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது]. **(54)**

(**அவதாரிகை**) காமத்தை யமனுக்கு ஸமமாக வர்ணித்து விட்டு, இரண்டு சுலோகங்களால் யமனைக் காட்டிலும் மிகக்கெட்டவன் காமன் என்பதைக்கூறுகிறர்:-

यमस्य कामस्य च तारतम्यं
विचार्यमाणे महदस्ति लोके ।
हितं करोत्यस्व यमो ऽप्रियः सन्
कामस्त्वनर्थं कुरुते प्रियः सन् ॥ ५५ ॥

யமஸ்ய காமஸ்ய ச தாரதம்யம்
விசார்யமாணே மஹத³ஸ்தி லோகே ।
ஹிதம் கரோத்யஸ்வ யமோ (அ)ப்ரியஃ ஸன்
காமஸ்த்வனர்த²ம் குருதே ப்ரியஃ ஸன் ॥ 55 ॥

लोके **லோகே**	=	உலகில்,
विचार्यमाणे **விசார்யமாணே**	=	விசாரிக்கப்படும்பொழுது,
यमस्य **யமஸ்ய**	=	யமனுக்கும்,
कामस्य च **காமஸ்ய ச**	=	காமனுக்கும்,
महत् तारतम्यं **மஹத் தாரதம்யம்**	=	நிறைய வித்யாஸம்,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறது,
यमः **யமஃ**	=	யமன்,
अप्रियः सन् **அப்ரியஃ ஸன்**	=	பிரியம் இல்லாதவனாக இருந்துகொண்டு,
अस्य **அஸ்ய**	=	இவனுக்கு,
हितं **ஹிதம்**	=	நன்மையை,

करोति = செய்கிறன்,

கரோதி

कामस्तु = ப்ரியனுக இருந்துகொண்டு,

காமஸ்து

प्रियः सन् = கெடுதஜல,

ப்ரிய: ஸன்

अनर्थं = செய்கிறன்.

அனர்த²ம்

உலகத்தில் நன்கு விசாரித்துப்பார்க்கையில் யமனுக்கும் காமத்திற்கும் தாரதம்யம் நிறைய விருக்கிறது என்பது தெரிய வரும் யமன் த்வேஷ்யனுக, வெறுக்கத்தக்கவனுக இருந்த போதிலும் நல்லதையே இவனுக்குச்செய்கிறன். காமமோ, பிரியமாக இருந்துகொண்டு, கெடுதஜலயே செய்கிறது. யமனுல் துன்பப் பட்ட போதிலும் பாபங்கள் நீங்கி பரிசுத்தனாகிறன். காமத்தால் பாபம் குவிந்து விடுகிறது. **(55)**

यमोऽसतामेव करोत्यनर्थं
सतां तु सौख्यं कुरुते हितः सन् ।
कामः सतामेव गतिं निरुन्धन्
करोत्यनर्थं ह्यसतां तु का कथा ॥ ५६ ॥

யமோ(அ)ஸதாமேவ கரோத்யனர்த²ம்
ஸதாம் து ஸௌக்²யம் குருதே ஹித: ஸன் ।
காம: ஸதாமேவ க³திம் நிருந்த⁴ன்
கரோத்யனர்த²ம் ஹ்யஸதாம் து கா கதா² ॥ 56 ॥

यमः = யமன்,

யம:

असतामेव = கெட்டவர்களுக்கு மட்டுமே,

அஸதாமேவ

अनर्थं = துன்பத்தை,

அனர்த²ம்

करोति = செய்கிறன்,

கரோதி

सतां तु = நல்லவர்களுக்கோவெனில்,

ஸதாம் து

हितः सन् = நன்மை புரிபவனுகிக்கொண்டு,

ஹித: ஸன்

सौख्यं **ஸௌக்²யம்**	=	ஸுகத்தை,
कुरुते **குருதே**	=	செய்கிறுன்,
कामः **காமः**	=	காமன்,
सतामेव **ஸதாமேவ**	=	நல்லவர்களுக்கே,
गतिं **க³திம்**	=	நற்கதியை,
निरुन्धन् **நிருந்த⁴ன்**	=	தடுத்துக்கொண்டு,
अनर्थं **அனர்த²ம்**	=	தீங்கை,
करोति हि **கரோதி ஹி**	=	செய்கிறுனல்லவா!
असतां तु **அஸதாம் து**	=	அஸாதுக்கள் விஷயத்திலோவெனில்,
का कथा **கா கதா²**	=	என்ன சொல்வது?

யமன் ஸாதுக்களல்லாதவர்களுக்கு மாத்திரம் கெடுதலைச் செய்கிறுன். ஸாதுக்களுக்கு ஹிதமாக இருந்து கொண்டு ஸௌக்கியத்தையே செய்கிறுன். காமம் ஸாதுக்களுடையவே நற்கதியை தடுத்துக்கொண்டு கெடுதலைச் செய்கிறது. ஸாதுக்களல்லாதவர்கள் விஷயத்தில் (கெடுதல் செய்கிறதென்று) சொல்லவேண்டுமா? **(56)**

(அவதாரிகை) இவ்வளவு சக்தி காமத்திற்கு எப்படி ஏற்பட்டதென்று கேட்பவர்களுக்கு அது உலகம் ஸ்ருஷ்டியான காலம் முதல் இருந்து வருகிறது, அது இருப்பதினுலேயே தான் உலகம் பெருகிக்கொண்டு வருகிறது, என்பதைச் சொல்கிறுர்: -

विश्वस्य वृद्धिं स्वयमेव काङ्क्षन् प्रवर्तकं कामिजनं ससर्ज ।
तेनैव लोकः परिमुह्यमानः प्रवर्धते चन्द्रमसेव चाब्धिः ॥ ५७ ॥

விஶ்வஸ்ய வ்ருத்³தி⁴ம் ஸ்வயமேவ காங்க்ஷன்
ப்ரவர்தகம் காமிஜனம் ஸஸர்ஜ ।
தேனைவ லோகः பரிமுஹ்யமானः
ப்ரவர்த⁴தே சந்த்³ரமஸேவ சாப்³தி⁴ः ॥ 57 ॥

स्वयमे	=	தானுகவே,
ஸ்வயமேவ		
विश्वस्य	=	உலகத்தின்,
விஶ்வஸ்ய		
वृद्धिं	=	விருத்தியை,
வ்ருத்³தி⁴ம்		
काङ्क्षन्	=	விரும்பியவருய்க்கொண்டு (பகவான்),
காங்க்ஷன்		
प्रवर्तकं	=	ப்ரவருத்திக்கிறவனுக,
ப்ரவர்தகம்		
कामिजनं	=	காமத்துடன் கூடிய ஜனங்கஊ,
காமிஜனம்		
ससर्ज	=	ஸ்ருஷ்டி செய்தார்,
ஸஸர்ஜ		
तेनैव	=	அதனுலேயே,
தேஊவ		
परिमुह्यमानः	=	மோஹத்தை அடைந்து இருக்கிற,
பரிமுஹ்யமானः		
लोकः	=	ஜநம்,
லோகः		
चन्द्रमसा	=	சந்திரனுல்,
சந்த்³ரமஸா		
अब्धिरिव	=	ஸமுத்ரம் போல்,
அப்³தி⁴ரிவ		
प्रवर्धते	=	நன்கு விருத்தியடைகிறது.
ப்ரவர்த⁴தே		

உலகத்தில் ஜனப்பெருக்கம் தானுகவே ஏற்படவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் அதில் பிரவிருததிக்கக் கூடியவர்களாக ஆசையுள்ள ஜனங்கஊ (பகவான்) ஸ்ருஷ்டி செய்தார். அதினுலேயே மோஹத்தை யடைந்திருக்கும் உலகம், சந்திரனுல் ஸமுத்திரம் பொங்குவதுபோல், நன்கு விருத்தி யடைந்து வருகிறது. **(57)**

कामो नाम महान् जगद्भ्रमयिता स्थित्वाऽन्तरङ्गे स्वयं
स्त्रीपुंसावितरेतराङ्गकगुणैः हासैश्च भावैः स्फुटम् ।
अन्योन्यं परिमोह्य नैजतमसा प्रेमानुबन्धेन तौ
बध्वा भ्रामयति प्रपञ्चरचनां संवर्धयन् ब्रह्महा ॥ ५८ ॥

காமோ நாம மஹான் ஜக³த்³ப்⁴ரமயிதா ஸ்தி²த்வா(அ)ந்தரங்கே³ ஸ்வயம்
ஸ்த்ரீபும்ஸாவிதரேதராங்க³ககு³ணை: ஹாஸைஶ்ச பா⁴வை: ஸ்பு²டம் ।
அன்யோன்யம் பரிமோஹ்ய நைஜதமஸா ப்ரேமானுப³ந்தே⁴ன தௌ
ப³த்⁴வா ப்⁴ராமயதி ப்ரபஞ்சரசனாம் ஸம்வர்த⁴யன் ப்³ரஹ்மஹா ॥ 58 ॥

जगद्भ्रमयिता ஜக³த்³ப்⁴ரமயிதா	=	உலகை மயங்கவைக்கிற,
महान् மஹான்	=	பெரிய,
कामो नाम காமோ நாம	=	பிரஸித்தமான காமமானது,
स्वयं ஸ்வயம்	=	தானாகவே,
अन्तरङ्गे அந்தரங்கே³	=	மனதில்,
स्थित्वा ஸ்தி²த்வா	=	இருந்துகொண்டு,
स्त्रीपुंसौ ஸ்த்ரீபும்ஸௌ	=	ஆண், பெண்களை,
इतरेतराङ्गकगुणैः இதரேதராங்க³கு³ணை:	=	ஒருவருக்கொருவருடைய அங்கங்களாலும் ஸ்வபாவங்களாலும்,
हासैश्च ஹாஸைஶ்ச	=	சிரிப்புகளாலும்,
भावैः பா⁴வை:	=	சிருங்கார சேஷ்டைகளாலும்,
स्फुटं ஸ்பு²டம்	=	நன்கு,
अन्योन्यं அன்யோன்யம்	=	ஒருவருக்கொருவர்,
परिमोह्य பரிமோஹ்ய	=	மோஹிக்கும்படி செய்து,
नैजतमसा நைஜதமஸா	=	தனது அவிவேகமென்னும் இருளாலும்,
प्रेमानुबन्धेन ப்ரேமானுப³ந்தே⁴ன	=	ப்ரீதி ஸம்பந்தத்தாலும்,
तौ தௌ	=	அவ்விருவர்களையும்,

बध्वा ப³த்⁴வா	=	கட்டி,
प्रपञ्चरचनां ப்ரபஞ்சரசனும்	=	பிரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டியை,
संवर्धयन् ஸம்வர்த⁴யன்	=	விஸ்தரித்துக்கொண்டு,
ब्रह्महा ப்³ரஹ்மஹா	=	ப்ரஹ்மக்னனாக,
भ्रामयति ப்⁴ராமயதி	=	மயங்கவைக்கிறுன்.

உலகத்தை சுழற்றிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய விஷயம் காமம் என்பது பிரஸித்தம்: அது மனதிற்குள் தானே இருந்து கொண்டு, ஸ்திரீ புருஷர்களை பரஸ்பரம் சரீர அங்கங்களினுலும் குணங்களினுலும் சிரிப்புகளினுலும் சிருங்கார சேஷ்டைகளினுலும் நன்ருக ஒருவருக்கொருவர் மோஹமடையும்படிச் செய்து, தமது அவிவேகமென்ற இருளாலும், பிரீதியென்ற ஸம்பந்தத்தினுலும் அவ்விருவர்களைக் கட்டி, விஸ்தாரமான உலகத்தை ஏற்படுத்துவதை விருத்தி செய்துகொண்டு, ஆனுல் பிரஹ்மத்தை இல்லை யென்று மறக்கும்படி செய்துகொண்டு, மயக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. **(58)**

अतोऽन्तरस्थितकामवेगात्
भोग्ये प्रवृत्तिः स्वत एव सिद्धा ।
सर्वस्य जन्तोर्भुवमन्यथा चेत्
अबोधितार्थेषु कथं प्रवृत्तिः ॥ ५९ ॥

அதோ(அ)ந்தரஸ்தி²தகாமவேகா³த்
போ⁴க்³யே ப்ரவ்ருத்தி꞉ ஸ்வத ஏவ ஸித்³தா⁴ ।
ஸர்வஸ்ய ஜந்தோர்பு⁴வமன்யதா² சேத்
அபோ³தி⁴தார்தே²ஷு கத²ம் ப்ரவ்ருத்தி꞉ ॥ 59 ॥

अतः அத꞉	=	ஆகையால்,
सर्वस्य जन्तो ஸர்வஸ்ய ஜந்தோ	=	எல்லா பிராணிக்கும்,
अन्तरस्थितकामवेगात् அந்தரஸ்தி²தகாமவேகா³த்	=	மனதிற்குள் இருக்கும் காமததின் வேகத்தால்,
भोग्ये போ⁴க்³யே	=	அனுபவிக்கும் விஷயத்தில்,

प्रवृत्तिः	=	ஈடுபாடு,
ப்ரவ்ருத்திः		
स्वत एव	=	தானகவே,
ஸ்வத ஏவ		
सिद्धा	=	ஏற்பட்டுள்ளது,
ஸித்³தா⁴		
ध्रुवं	=	நிச்சயம்,
த்⁴ருவம்		
अन्यथा चेत्	=	இப்படியில்லாமல்போனல்,
அன்யதா² சேத்		
अबोधितार्थेषु	=	கற்றுக் கொடுக்கப்படாத விஷயங்களில்,
அபோ³தி⁴தார்தே²ஷு		
प्रवृत्तिः	=	ப்ரவ்ருததியானது,
ப்ரவ்ருத்திः		
कथं	=	எப்படி ஏற்படும்?
கத²ம்		

இவ்விதமாக மனஸில் குடிகொண்டிருக்கும் காமத்தின் வேகத்தினல் போக்யமான வஸ்து விஷயமாய் தானகவே பிரவிருத்தி எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் ஏற்படுகிறதென்பது திண்ணம் இப்படிக் கன்னியில் இருந்தால் கற்றுக்கொடுக்காத விஷயங்களில் பிரவிருத்தி எப்படி ஏற்படுகிறது? பிறர்கற்றுக்கொடுக்காமலே எல்லா பிராணிகளுக்கும் காமபோகத்தில் ஈடுபாடு தானகவே ஏற்படுவதால் ஸிருஷ்டியின ஆரம்பம் முதற்கொண்டே ஒவ்வொரு பிராணியின் மனதிலும் காமவேகம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. **(59)**

तेनैव सर्वजन्तूनां कामना बलवत्तरा ।
जीर्यत्यपि च देहेऽस्मिन कामना नैव जीर्यति ॥ ६० ॥

தேஐனவ ஸர்வஜந்தூனம் காமன ப³லவத்தரா ।
ஜீர்யத்யபி ச தே³ஹே(அ)ஸ்மின காமன நைவ ஜீர்யதி ॥ 60 ॥

तेनैव	=	அதனல்தான்,
தேஐனவ		
सर्वजन्तूनां	=	எல்லா பிராணிகளுக்கும்,
ஸர்வஜந்தூனம்		
कामना	=	ஆசையானது,
காமன		
बलवत्तरा	=	மிகுந்த பலமுள்ளதாயிருககிறது,
ப³லவத்தரா		

अस्मिन् देहे **அஸ்மின் தே³ஹே**	=	இந்த சரீரம்,
जीर्यत्यपि च **ஜீர்யத்யபி ச**	=	தளர்ந்துபோனபோதிலும்,
कामना **காமஞ**	=	காமமானது,
नैव जीर्यति **நைவ ஜீர்யதி**	=	தளர்ந்துபோவதேயில்ஐல.

இதே காரணத்தினுல் தான் எல்லா ஜந்துக்களுக்கும் அடக்க முடியாதபடி ஆசை மிகவும் பலமுள்ளதாயிருக்கிறது. இந்த சரீரம் வயதாகித் தளர்ந்து போனுலும், ஆசை போவதே கிடையாது. **(60)**

अवेक्ष्य विषये दोषं बुद्धियुक्तो विचक्षणः ।
कामपाशेन यो मुक्तः स मुक्तेः पथि गोचरः ॥ ६१ ॥

அவேக்ஷ்ய விஷயே தோ³ஷம் பு³த்³தி⁴யுக்தோ விசக்ஷணः ।
காமபாஶேன யோ முக்தः ஸ முக்தேः பதி² கோ³சரः ॥ 61 ॥

बुद्धियुक्तः **பு³த்³தி⁴யுக்தः**	=	நல்ல புத்தியுடன்கூடியவனும்,
विचक्षणः **விசக்ஷணः**	=	திறமை யுள்ளவனுமான,
यः **யः**	=	எவன்,
विषये **விஷயே**	=	விஷயத்திலுள்ள,
दोषं **தோ³ஷம்**	=	தோஷத்தை,
अवेक्ष्य **அவேக்ஷ்ய**	=	நன்கு கவனித்துப் பார்த்து,
कामपाशेन **காமபாஶேன**	=	காமம் என்ற கட்டினுல்,
मुक्तः **முக்தः**	=	விடுபட்டவனுகிறுனே,
सः **ஸः**	=	அவன்,

मुक्तेःपथि गोचरः = மோக்ஷ மாாக்கத்தில செல்பவஞகிறன்.
முக்தே: பதி² கோ³சர:

நல்ல புத்தியுள்ளவனாய் ஸாமர்த்தியசாலியாய் எவன் விஷயத்திலுள்ள தோஷத்தை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து விட்டு காமமாகிற கட்டிலிருந்து விடப்படுகிறனே, அவன் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்குள்ள மாாக்கத்தில் செல்பவஞவான். முதலில் காமத்திலிருந்து விடுபட்டவன்தான் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபட முயற்சிக்கக்கூடும். **(61)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் முக்திக்கு பிரதிபந்தமாயிருக்கும் காமத்தை எப்படியும் ஜயித்தாகவேண்டியிருப்பதினுல் அதன் உத்பத்திக்குக் காரணமான விஷயத்தில் "இது நல்லது" என்றேற்படும் எண்ணத்தை ஏற்படாமல் செய்வதே காமத்தை ஜயிப்பதற்குரிய உபாயம் என்று மேலால் எட்டு சுலோகங்களால் விளக்குகிறர்: -

कामस्य विजयोपायं सूक्ष्मं वक्ष्याम्यहं सताम् ।
संकल्पस्य परित्यागः उपायः सुलभो मतः ॥ ६२ ॥

காமஸ்ய விஜயோபாயம் ஸூக்ஷ்மம் வக்ஷ்யாம்யஹம் ஸதாம் ।
ஸங்கல்பஸ்ய பரித்யாக³: உபாய: ஸுலபோ⁴ மத: ॥ 62 ॥

सतां = நல்லவர்களுக்கு,
ஸதாம்
सूक्ष्मं = ஸூக்ஷ்மமான,
ஸூக்ஷ்மம்
कामस्य = காமத்தை,
காமஸ்ய
विजयोपायं = ஜயிப்பதற்கு உபாயத்தை,
விஜயோபாயம்
अहं = நான்,
அஹம்
वक्ष्यामि = சொல்கிறேன்,
வக்ஷ்யாமி
संकल्पस्य परित्यागः = ஸங்கலபத்தை விடுவது,
ஸங்கல்பஸ்ய பரித்யாக³:
सुलभः = ஸுலபமான,
ஸுலப⁴:
उपायः = உபாயமாக,
உபாய:

मत: = கருதப்பட்டிருக்கிறது.

மத:

நல்வழியில் செல்வோர்களுக்கு காமத்தை ஜயிக்கும் உபாயத்தை இந்த சுலோகத்தில் ஆசார்யாள் உபதேசிக்கிறுர். ஸங்கல்பம் செய்யாமலிருப்பதுதான் காமத்தை ஜயிப்பதற்கு உபாயம் என பெரியோர்கள் தீர்மானித்திருக்கின்றனர். இந்த உபாயத்தை ஸுலபமாக யாவரும் கைக்கொள்ளலாம். **(62)**

श्रुते दृष्टेऽपि वा भोग्ये यस्मिन् कस्मिंश्च वस्तुनि ।
समीचीनत्वधीत्यागात् कामो नोदेति कर्हिचित् ॥ ६३ ॥

ஶ்ருதே த்³ருஷ்டே(அ)பி வா போ⁴க்³யே யஸ்மின் கஸ்மிம்ஶ்ச வஸ்துனி ।
ஸமீசீனத்வதீ⁴த்யாகா³த் காமோ நோதே³தி கர்ஹிசித் ॥ 63 ॥

भोग्ये = அனுபவிக்கத் தக்கதான,

போ⁴க்³யே

यस्मिन् कस्मिंश्च वस्तुनि = எந்த வஸ்துவும்,

யஸ்மின் கஸ்மிம்ஶ்ச வஸ்துனி

श्रुते = காதால் கேட்கப்பட்டபோதிலும்,

ஶ்ருதே

दृष्टेऽपि वा = பார்க்கப்பட்டபோதிலும்,

த்³ருஷ்டே(அ)பி வா

समीचीनत्वधीत्यागात् = நல்லது என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிடுவதால்,

ஸமீசீனத்வதீ⁴த்யாகா³த்

कर्हिचित् = ஓருபோதும்,

கர்ஹிசித்

काम: = காமம்,

காம:

नोदेति = உண்டாகிறதில்லை.

நோதே³தி

ஒரு வஸ்துவைப்பற்றி பிறர்மூலம் கேள்விப்பட்டாலும் நேரில் பார்த்தாலும் இது நல்ல பொருள், இதனுல் இன்பமடையலாம் நன்மை கிடைக்கும் என்றெல்லாம் எண்ணமிடத் தொடங்கி விடுகிறேம். இதன் முலம் தான் நம் மனதில் ஆசை தோன்றி எல்லா அனர்த்தங்களையும் அடைகிறேம் எந்த வஸ்துவைப் பார்த்த போதிலும், அல்லது, கேள்விப்பட்டாலும், இது நல்ல பொருள் என்று எண்ணக் கூடாது மனதில் அந்த எண்ணம் ஏற்பட்டிருந்தால் அதை விட்டுவிடவேண்டும். அப்பொழுது ஆசை ஒருபொழுதும் உண்டாகாது. **(63)**

कामस्य बीजं संकल्पः संकल्पादेव जायते ।
बीजे नष्टेऽङ्कुर इव तस्मिन् नष्टे विनश्यति ॥ ६४ ॥

காமஸ்ய பீ³ஜம் ஸங்கல்பः ஸங்கல்பாதே³வ ஜாயதே ।
பீ³ஜே நஷ்டே(அ)ங்குர இவ தஸ்மின் நஷ்டே வினஶ்யதி ॥ 64 ॥

संकल्पः = ஸங்கல்பம்,
ஸங்கல்பः
कामस्य = காமத்திற்கு,
காமஸ்ய
बीजं = விதை,
பீ³ஜம்
संकल्पादेव = ஸங்கல்பத்திலிருந்துதான்,
ஸங்கல்பாதே³வ
जायते = (காமம்) உண்டாகிறது
ஜாயதே
बीजे नष्टे = விதை அழிந்ததும்,
பீ³ஜே நஷ்டே
अंकुर इव = முளைபோல்,
அங்குர இவ
तस्मिन् = அந்த ஸங்கல்பம்,
தஸ்மின்
नष्टे = அழிந்ததும்,
நஷ்டே
विनश्यति = (காமம்) அழிந்துபோகிறது,
வினஶ்யதி

முளைக்கு விதை காரணமாவது போல காமத்திற்கு இது நல்லது என்ற எண்ணமாகிற ஸங்கல்பம் தான் காரணம் விதையிலிருந்து முளை உண்டாவது போல் ஸங்கல்பத்திலிருந்து காமம் உண்டாகிறது விதை அழிந்து விட்டால் முளை உண்டாவதில்லை. அதுபோல் ஸங்கல்பமில்லாவிட்டால் காமமும் உண்டாகாது. **(64)**

न कोऽपि सम्यक्त्वधिया विनैव
भोग्यं नरः कामयितुं समर्थः ।
यतस्ततः कामजयेच्छुरेतां
सम्यक्त्वबुद्धिं विषये निहन्यात् ॥ ६५ ॥

ந கோ(அ)பி ஸம்யக்த்வதி^{4}யா விஐனவ
போ^{4}க்^{3}யம் நரஃ காமயிதும் ஸமர்த^{2}ஃ ।
யதஸ்ததஃ காமஜயேச்சு^{2}ரேதாம்
ஸம்யக்த்வபு^{3}த்^{3}தி^{4}ம் விஷயே நிஹன்யாத் ॥ 65 ॥

यत: = எந்த காரணத்தால்,
யதஃ

कोऽपि नर: = ஒரு மனிதனும்,
கோ(அ)பி நரஃ

सम्यक्त्वधिया विनैव = நல்லது என்ற எண்ணமில்லாமலேயே,
ஸம்யக்த்வதி^{4}யா விஐனவ

भोग्यं = விஷயத்தை,
போ^{4}க்^{3}யம்

कामयितुं = ஆசைப்படுவதற்கு,
காமயிதும்

न समर्थ: = ஸாமர்த்ய முள்ளவனில்ஸலயோ,
ந ஸமர்த^{2}ஃ

तत: = அதனுல்,
ததஃ

कामजयेच्छु: = காமத்தை ஜயிப்பதில் ஆவலுள்ளவன்,
காமஜயேச்சு^{2}:

विषये = விஷயத்தில உண்டாகும்,
விஷயே

एतां = இந்த,
ஏதாம்

सम्यक्त्वबुद्धिं = நல்லதென்ற எண்ணத்தை,
ஸம்யக்த்வபு^{3}த்^{3}தி^{4}ம்

निहन्यात् = போக்கடிக்க வேண்டும்.
நிஹன்யாத்

ஒருபொருளில் ஒரு மனிதனுக்கு ஆசை ஏற்படுகிறதென்றுல் இதற்கு முன்ன தாகவே அப்பொருள் நல்லது என்ற எண்ணம் அவன் மனதில் இருக்கவேண்டும். நல்லது என்ற எண்ணம் இல்லாதவரையிலும் அப்பொருளில் அம்மனிதனுக்கு ஆசை உண்டாகாது. இது கெட்டது என்ற எண்ணமுள்ளவனும் உதாஸீனனுயிருப் பவனும் ஆசை கொள்வதில்ஸல. ஆகையால் காமத்தை ஜயிக்க விரும்புபவன் நல்லது என்ற எண்ணம் கொள்ளக்கூடாது. மனதில் இந்த எண்ணம் ஏற்பட்டிருந்தால் உடனே அதைப்போக்கிவிடவேண்டும். **(65)**

भोग्ये नरः कामजयेच्छुरेतां सुखत्वबुद्धिं विषये निहन्यात् ।
यावत् सुखत्वभ्रमधीः पदार्थे तावत्न जेतुं प्रभवेद् हि कामम् ॥ ६६ ॥

போ⁴க்³யே நர꞉ காமஜயேச்சு²ரேதாம்
ஸுக²த்வபு³த்³தி⁴ம் விஷயே நிஹன்யாத் ।
யாவத் ஸுக²த்வப்⁴ரமதீ⁴꞉ பதா³ர்தே²
தாவத்ன ஜேதும் ப்ரப⁴வேத்³தி⁴ காமம் ॥ 66 ॥

कामजयेच्छुः = காமத்தை ஜயிக்க விரும்பும்,
காமஜயேச்சு²꞉

नरः = மனிதன்,
நர꞉

भोग्ये = போகத்துக்குரிய,
போ⁴க்³யே

विषये = விஷயத்தில்,
விஷயே

एतां = இந்த,
ஏதாம்

सुखत्वबुद्धिं = ஸுகமென்ற எண்ணத்தை,
ஸுக²த்வபு³த்³தி⁴ம்

निहन्यात् = போக்க வேண்டும்,
நிஹன்யாத்

यावत् = எதுவரை,
யாவத்

पदार्थे = வஸ்துவில்,
பதா³ர்தே²

सुखत्वभ्रमधीः = ஸுகமென்ற ப்ராந்தி ஞானம் (உள்ளதோ),
ஸுக²த்வப்⁴ரமதீ⁴꞉

तावत् = அதுவரை,
தாவத்

कामम् = காமத்தை,
காமம்

जेतुं = ஜயிப்பதற்கு,
ஜேதும்

न प्रभवेद् हि = ஸமர்த்தனாகமாட்டான்.
ந ப்ரப⁴வேத்³ ஹி

காமத்தை ஜயிக்க ஜயிக்க நினைக்கும் மனிதன் போக்யமான விஷயத்தில் இது ஸுகத்தைத்தரும் என்ற எண்ணத்தைத் தடுக்கவேண்டும். ஒரு பதார்த்தத்தில் இது ஸுகமென்ற பிரமமான எண்ணம் இருக்கும் வரையில், காமத்தை ஜயிப்பதற்கு அவன் ஸமர்த்தனுகமாட்டான். உண்மையில் உலகிலுள்ள விஷயங்கள் ஸுகஸாதனமல்ல. அவைகளால் ஸுகமேற்படுவதில்லை. அறியாமையால் ஸுகஸாதனம் என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறுன். இந்த ப்ராந்தி இருக்கும்வரை காமத்தை ஜயிக்கமுடியாது, பெரியோர்களின் உபதேசத்தால் நன்கு ஆராய்ந்து இந்த ப்ராந்தியைப் போக்கிக்கொண்டு விட்டால் ஸுலபமாக காமத்தை ஜயித்துவிடலாம். **(66)**

(அவதாரிகை) காமத்திற்குக் காரணம் ஒரு பதார்த்தம் நல்லது என்கிற எண்ணமாகிற ஸங்கல்பமானதினுல் ஸங்கல்பத்தை ஏற்படாமல் செய்தால் காமம் ஏற்படாதென்று சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது ஸங்கல்பம் ஏற்படாமலிருக்க என்ன செய்யவேண்டு மென்பதை மூன்று சுலோகங்களால் சொல்கிறுர்: -

संकल्पानुदये हेतुः यथाभूतार्थदर्शनम् ।
अनर्थचिन्तनं चाभ्यां नावकाशोऽस्य विद्यते ॥ ६७ ॥

ஸங்கல்பானுத³யே ஹேதுः யதா²பூ⁴தார்த²த³ர்ஶனம் ।
அனர்த²சிந்தனம் சாப்⁴யாம் நாவகாஶோ(அ)ஸ்ய வித்³யதே ॥ 67 ॥

यथाभूतार्थदर्शनम् = வஸ்துக்களை உள்ளது உள்ளபடி பார்ப்பதும்,
யதா²பூ⁴தார்த²த³ர்ஶனம்
अनर्थचिन्तनं = கெடுதலை எண்ணிப்பார்ப்பதும்,
அனர்த²சிந்தனம்
संकल्पानुदये = ஸங்கல்பம் உண்டாகாமலிருப்பதற்கு,
ஸங்கல்பானுத³யே
हेतुः = காரணம்,
ஹேதுः
आभ्यां = இவ்விரண்டுகளால்,
ஆப்⁴யாம்
अस्य = இந்த ஸங்கல்பததுக்கு,
அஸ்ய
अवकाशः = இடம்,
அவகாஶः
न विद्यते = இருக்காது.
ந வித்³யதே

ஸங்கல்பம் உண்டாகாமலிருக்க வழி - (1) பதார்த்தம் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படியே அதைப் பார்த்தல் (2) அதினுல் வழி ஏற்படக்கூடிய கெடுதலை நினைத்துப் பார்த்தல் இவ்விரண்டும் இருந்துவிட்டால் ஸங்கல்பத்திற்கு இடமேயிராது. **(67)**

रत्ने यदि शिलाबुद्धिः जायते वा भयं ततः ।
समीचीनत्वधीर्नैति नोपादेयत्वधीरपि ॥ ६८ ॥

ரத்னே யதி³ ஶிலாபு³த்³தி⁴: ஜாயதே வா ப⁴யம் தத: ।
ஸமீசீனத்வதீ⁴ர்ஐனதி நோபாதே³யத்வதீ⁴ரபி ॥ 68 ॥

रत्ने = ரத்தினத்தில்,
ரத்னே
शिलाबुद्धिः = கல் என்கிற எண்ணமோ,
ஶிலாபு³த்³தி⁴:
ततः = அதிலிருந்து,
தத:
भयं वा = பயமோ,
ப⁴யம் வா
यदि जायते = உண்டாமேயானல்,
யதி³ ஜாயதே
समीचीनत्वधीः = நல்லது என்ற எண்ணம்,
ஸமீசீனத்வதீ⁴:
नैति = வராது,
ஐனதி
उपादेयत्वधीरपि = எடுத்துக்கொள்ளவேணுமென்ற எண்ணமும்,
உபாதே³யத்வதீ⁴ரபி
न = உண்டாகாது.
ந

ரத்தினத்தில் வெறும் கல் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டாலும் அதில் பயம் ஏற்பட்டாலும் அது நல்லதென்ற எண்ணம் ஏற்படாது. அப்படியே அதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணமும் ஏற்படாது. ஸாதாரணக்கல்ஐலப்போல ரத்னமும் ஒரு கல்தான் என்று எண்ணுபவனும் இதை வைத்துக் கொண்டால் பல தீங்குகள் ஏற்படும் என்று எண்ணுபவனும், ரத்னத்தை எடுத்து வைத்துக்கொள்ள முயற்சிக்கமாட்டான். **(68)**

यथार्थदर्शनं वस्तुन्यनर्थस्यापि चिन्तनम् ।
संकल्पस्यापि कामस्य तद्वधोपाय इष्यते ॥ ६९ ॥

யதா²ர்த²த³ர்ஶனம் வஸ்துன்யனர்த²ஸ்யாபி சிந்தனம் ।
ஸங்கல்பஸ்யாபி காமஸ்ய தத்³வதோ⁴பாய இஷ்யதே ॥ 69 ॥

वस्तुनि **வஸ்துனி**	=	பதார்த்தத்தில்,
तत् **தத்**	=	அந்த,
यथार्थदर्शनं **யதா²ர்த²த³ர்ஶனம்**	=	உள்ளபடி பார்ப்பதும்,
अनर्थस्य चिन्तनपि **அனர்த²ஸ்ய சிந்தனபி**	=	துன்பத்தை நினைத்துப் பார்ப்பதும்,
संकल्पस्य **ஸங்கல்பஸ்ய**	=	ஸங்கல்பத்துக்கும்,
कामस्यपि **காமஸ்யபி**	=	காமத்திற்கும்,
वधोपाय **வதோ⁴பாய**	=	அழிக்கும் உபாயமாக,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	எண்ணப்படுகிறது.

ஆகையால் பதார்த்தத்தில் அந்த, உள்ளபடி பார்ப்பதும், அதினுல் உண்டாகும் கெடுதலை நினைப்பதும் ஸங்கல்பத்தைத் துலைக்க உபாயமாயிருப்பதுடன் காமத்தை துலைக்கவும் உபாயம் என்று கருதப்படுகிறது. **(69)**

(**அவதாரிகை**) வஸ்துக்கள் தீங்கையுண்டுபண்ணும் என்று பொதுவாகக் கூறிவிட்டு அவற்றுள் அர்த்தம் என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு வாஸ்தவமாக அனர்த்தமாகவேயிருந்து வரும் பணம் எவ்விதமெல்லாம் கெடுக்குமென்பதை 14 சுலோகங்களில் எடுத்துக்காட்டுகிறுர்: -

धनं भयनिबन्धनं सततदुःखसंवर्धनम्
प्रचण्डतरकर्दनं स्फुटितबन्धुसंवर्धनम् ।
विशिष्टगुणबाधनं कृपणधीसमाराधनं
न मुक्तिगतिसाधनं भवति नापि हृच्छोधनम् ॥ ७० ॥

த⁴னம் ப⁴யநிப³ந்த⁴னம் ஸததது³:க²ஸம்வர்த⁴னம்
ப்ரசண்ட³தரகர்த³னம் ஸ்பு²டிதப³ந்து⁴ஸம்வர்த⁴னம் ।
விஶிஷ்டகு³ணபா³த⁴னம் க்ருபணதீ⁴ஸமாராத⁴னம்
ந முக்திக³திஸாத⁴னம் ப⁴வதி நாபி ஹ்ருச்சோ²த⁴னம் ॥ 70 ॥

धनं **த⁴னம்**	=	பணமானது,

भयनिबन्धनं	=	பயத்திற்குக் காரணமாக உள்ளது,
ப⁴யநிப³ந்த⁴னம்		
सततदुःखसंवर्धनम्	=	எப்பொழுதும் துக்கத்தை வளரச் செய்யும்,
ஸததது³:க²ஸம்வர்த⁴னம்		
प्रचण्डतरकर्दनं	=	மிகக் கடுமையாகக் கலங்கும்படிசெய்யும்,
ப்ரசண்ட³தரகர்த³னம்		
स्फुटितबन्धुसंवर्धनम्	=	பந்துக்கள் ஒருவருக்கொருவர் பிரிந்துபோவதை
ஸ்பு²டிதப³ந்து⁴ஸம்வர்த⁴னம்		அதிகமாக்கும்,
विशिष्टगुणबाधनं	=	நற்குணங்களைக் கெடுத்துவிடும்,
விஶிஷ்டகு³ணபா³த⁴னம்		
कृपणधीसमाराधनं	=	லோபிகளால் கொண்டாடத்தக்கது,
க்ருபணதீ⁴ஸமாராத⁴னம்		
मुक्तिगतिसाधनं	=	மோக்ஷ வழியில் செல்வதற்கு ஸாதனமாக,
முக்திக³திஸாத⁴னம்		
न भवति	=	ஆகிறதில்லை,
ந ப⁴வதி		
नापि हृच्छोधनम्	=	மனதிற்கு பரிசுத்தியைச் செய்வதுமல்ல.
நாபி ஹ்ருச்சோ²த⁴னம்		

பணமிருந்தால் கூடவே பயமும் ஏற்படும் பலவித துன்பங்களை உண்டாக்கும் மனதில் அதிகக் கலக்கத்தை உண்டு பண்ணும் பணம் மூலமாக மனஸ்தாபம் ஏற்பட்டு உறவினர்கள் பிரிந்துவிடுவார்கள் நற்குணங்களெல்லாம் விலகிவிடும். லோபித்தனத்தை வளர்த்து அவர்களால் கொண்டாடப்படும். பணம் சித்தசத்தியைத் தராது. அதனுல் முக்தியை அடையமுடியாது. **(70)**

(அவதாரிகை) முன் சுலோகத்தில் கூறியதை விவரிக்கிறுர்: -

राज्ञो भयं चोरभयं प्रमादात् भयं तथा ज्ञातिभयं च वस्तुतः ।
धनं भयग्रस्तं अनर्थमूलं यतः सतां नैव सुखाय कल्पते ॥ ७१ ॥

ராஜ்ஞோ ப⁴யம் சோரப⁴யம் ப்ரமாதா³த்
ப⁴யம் ததா² ஜ்ஞாதிப⁴யம் ச வஸ்துதः ।
த⁴னம் ப⁴யக்³ரஸ்தம் அனர்த²மூலம்
யதः ஸதாம் நைவ ஸுகா²ய கல்பதே ॥ 71 ॥

राज्ञो भयं	=	அரசனிடமிருந்து பயம்,
ராஜ்ஞோ ப⁴யம்		
चोरभयं	=	திருடரிடமிருந்து பயம்,
சோரப⁴யம்		

प्रमादात् = கவனக்குறைவிலிருந்து,

ப்ரமாதா³த்

भयं = பயம்,

ப⁴யம்

तथा = அவ்விதமே,

ததா²

ज्ञातिभयं च = பங்காளிகளிடமிருந்து பயம்,

ஜ்ஞாதிப⁴யம் ச

वस्तुत: = வாஸ்தவத்தில்,

வஸ்துத:

धनं = பணம்,

த⁴னம்

भयग्रस्तं = பயத்தால் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது,

ப⁴யக்³ரஸ்தம்

अनर्थमूलं = துன்பங்களுக்கு மூலகாரணம்,

அனர்த²மூலம்

यत: = இந்த காரணத்தால்,

யத:

सतां = நல்வழியில் செல்பவர்களுக்கு,

ஸதாம்

नैव सुखाय कल्पते = ஸுகத்தின் பொருட்டு ஆவதில்லை.

நைவ ஸுகா²ய கல்பதே

பணம் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு வரிபோட்டுப் பிடுங்கிக்கொண்டு விடுவானே என்று அரசனிடமிருந்து பயம். திருடர்களிடமிருந்து பயம் தமது கவனக் குறைவால் கெட்டுப் போய்விடுமோ என்ற பயம். பங்காளிகள் கேட்டுவிடுவார்கள் என்று பயம் வாஸ்தவத்தில் பணத்தைச் சுற்றிலும் பயமே மூடிக் கொண்டிருக்கிறது. எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் பணமே மூலகாரணம். ஆகையால் நல்லவர்கள் பணத் தால் ஸுகம் உண்டாவதாக எண்ணமாட்டார்கள். **(71)**

आर्जने रक्षणे दाने व्यये वाऽपि च वस्तुत: ।
दु:खमेव सदा नृणां न धनं सुखसाधनम् ॥ ७२ ॥

ஆர்ஜனே ரக்ஷணே தா³னே வ்யயே வா(அ)பி ச வஸ்துத: ।
து³:க²மேவ ஸதா³ ந்ருணாம் ந த⁴னம் ஸுக²ஸாத⁴னம் ॥ 72 ॥

आर्जने = ஸம்பாதிப்பதிலும்.

ஆர்ஜனே

रक्षणे **ரக்ஷணே**	=	காப்பாற்றுவதிலும்,
दाने **தா³னே**	=	கொடுப்பதிலும்,
व्यये वाऽपि च **வ்யயே வா(அ)பி ச**	=	சிலவழிப்பதிலும் இவ்வாறு,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
नृणां **ந்ருணும்**	=	மனிதர்களுக்கு,
दुःखमेव **து³:க²மேவ**	=	துன்பம்தான்,
वस्तुतः **வஸ்துத:**	=	உண்மையில்,
धनं **த⁴னம்**	=	பணம்,
न सुखसाधनम् **ந ஸுக²ஸாத⁴னம்**	=	ஸுகத்தைத்தரும் வஸ்துவல்ல.

வாஸ்தவத்தில் தனத்தை ஸம்பாதிப்பதிலோ, காப்பாற்றுவதிலோ, தானம் செய்வதிலோ, செலவு செய்வதிலோ, மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதும் துக்கம்தான். அந்த தனம் ஸுகத்திற்கு ஸாதனமாக மாட்டாது. **(72)**

सतामपि पदार्थस्य लाभात् लोभः प्रवर्धते ।
विवेको लुप्यते लोभात् तस्मिन् लुप्ते विनश्यति ॥ ७३ ॥

ஸதாமபி பதா³ர்த²ஸ்ய லாபா⁴த் லோப⁴: ப்ரவர்த⁴தே ।
விவேகோ லுப்யதே லோபா⁴த் தஸ்மின் லுப்தே வினஶ்யதி ॥ 73 ॥

सतामपि **ஸதாமபி**	=	நல்லவர்களுக்குக்கூட,
पदार्थस्य लाभात् **பதா³ர்த²ஸ்ய லாபா⁴த்**	=	பொருள் கிடைப்பதால்,
लोभः **லோப⁴:**	=	பேராசை,
प्रवर्धते **ப்ரவர்த⁴தே**	=	வளருகிறது,

लोभात् **லோபா⁴த்**	=	பேராசையால்,
विवेकः **விவேகः**	=	பகுத்தறிவு,
लुप्यते **லுப்யதே**	=	போய்விடுகிறது,
तस्मिन् लुप्ते **தஸ்மின் லுப்தே**	=	அதுபோய்விட்டால்,
विनश्यति **வினஶ்யதி**	=	அழிந்துவிடுகிறுன்.

நற்குணங்கள் உள்ளவர்களுக்குக்கூட பணம் கிடைத்தால் இவை நீங்கி பேராசை அதாவது இந்த பணம் முழுவதும் என்னிடமே இருக்கவேண்டும் என்ஊன விட்டு நீங்கக்கூடாது என்ற பேராசை வந்துவிடுகிறது. மேலும் நிறைய பணத்தை சேர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் வந்துவிடுகிறது. இதஞல் இது நல்லது இது கெட்டது என்ற விவேகம் நீங்கி நற்கதியடையாமல் அதோகதியை அடைகிறுன். (73)

दहत्यलाभे निःस्वत्वं लाभे लोभो दहत्यमुम् ।
तस्मात् संतापकं वित्तं कस्य सौख्यं प्रयच्छति ॥ ७४ ॥

த³ஹத்யலாபே⁴ நிஃஸ்வத்வம் லாபே⁴ லோபோ⁴ த³ஹத்யமும் ।
தஸ்மாத் ஸந்தாபகம் வித்தம் கஸ்ய ஸௌக்²யம் ப்ரயச்ச²தி ॥ 74 ॥

अलाभे **அலாபே⁴**	=	(பணம்) கிடைக்காதவரை,
निस्स्वत्वं **நிஃஸ்வத்வம்**	=	பணமில்லாத்தன்மை,
दहति **த³ஹதி**	=	தாபத்தை உண்டுபண்ணுகிறது,
लाभे **லோபோ⁴**	=	கிடைத்துவிட்டால்,
लोभः **லோப⁴ः**	=	பேராசை,
अमुं **அமும்**	=	இவஊன,
दहति **த³ஹதி**	=	வாட்டுகிறது,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,

संतापकं = தாபத்தை உண்டுபண்ணுகிற,
ஸந்தாபகம்
वित्तं = பணம்,
வித்தம்
कस्य = யாருக்கு,
கஸ்ய
सौख्यं = ஸுகத்தை,
ஸௌக்²யம்
प्रयच्छति = கொடுக்கிறது.?
ப்ரயச்ச²தி

கிடைக்காமலிருந்தால் தாரித்திரியம் இவனை வாட்டும். கிடைத்துவிட்டால் லோபம் இவனை எரிக்கும் ஆகையால் நன்கு தாபத்தையுண்டுபண்ணுகிற தனம் யாருக்குத்தான் ஸுகத்தைக் கொடுக்கும்? பணம் கிடைப்பதற்கு முன்னும் தாபம்தான். கிடைத்த பின்னும் தாபம்தான். **(74)**

भोगेन मत्तता जन्तोः दानेन पुनरुद्भवः ।
वृथैवोभयथा वित्तं नास्त्येव गतिरन्यथा ॥ ७५ ॥

போ⁴கே³ன மத்ததா ஜந்தோ: தா³னேன புனருத்³ப⁴வ: ।
வ்ருதை²வோப⁴யதா² வித்தம் நாஸ்த்யேவ க³திரன்யதா² ॥ 75 ॥

भोगेन = அநுபவிப்பதால்,
போ⁴கே³ன
जन्तोः = மனிதனுக்கு,
ஜந்தோ:
मत्तता = கர்வம் உண்டாகிறது,
மத்ததா
दानेन = தானம் செய்வதால்,
தா³னேன
पुनरुद्भवः = மேலும் மேலும் கிடைக்கிறது,
புனருத்³ப⁴வ:
उभयथा = இரண்டு விதத்திலும்,
உப⁴யதா²
वित्तं = பணம்,
வித்தம்
वृथैव = வீண் தான்,
வ்ருதை²வ

वन्यथा = வேறுவிதமாக,

வன்யதா²

गतिः = கதி,

க³தி:

नास्त्येव = இல்லவே இல்லை.

நாஸ்த்யேவ

பணத்தை இரண்டுவிதமாக விநியோகிக்கலாம். தான் நன்றாக அனுபவிக்க லாம். அல்லது பிறருக்கு தானம் செய்யலாம். போகத்தால் மனதில் செருக்கு ஏற்பட்டு பிறரை அலக்ஷ்யமாகப் பார்ப்பான். தானம் செய்வதால் மேலும் மேலும் இவனுக்கு பணம் பெருகும். இந்த இரண்டு விதங்களாலும் இவன் முக்தி வழியில் செல்லமுடியாதவனாய் விடுவான். ஆகவே பணம் இவன் பிறப்பை வீணாக்கிவிடும். **(75)**

धनेन मदवृद्धिः स्यात् मदेन स्मृतिनाशनम् ।
स्मृतिनाशात् बुद्धिनाशो बुद्धिनाशात् प्रणश्यति ॥ ७६ ॥

த⁴னேன மத³வ்ருத்³தி⁴: ஸ்யாத் மதே³ன ஸ்ம்ருதிநாஶனம் ।
ஸ்ம்ருதிநாஶாத் பு³த்³தி⁴நாஶோ பு³த்³தி⁴நாஶாத் ப்ரணஶ்யதி ॥ 76 ॥

धनेन = பணத்தால்,

த⁴னேன

मदवृद्धिः स्यात् = கர்வத்தின் விருத்தி உண்டாகும்,

மத³வ்ருத்³தி⁴: ஸ்யாத்

मदेन = கர்வத்தால்,

மதே³ன

स्मृतिनाशनम् = நல்நினைவுகளின் அழிவு ஏற்படும்,

ஸ்ம்ருதிநாஶனம்

स्मृतिनाशात् = நல்நினைவுகளின் அழிவால்,

ஸ்ம்ருதிநாஶாத்

बुद्धिनाशो = புத்தி கெட்டுப்போகும்,

பு³த்³தி⁴நாஶோ

बुद्धिनाशात् = புத்திகெட்டுப்போவதால்,

பு³த்³தி⁴நாஶாத்

प्रणश्यति = அழிந்து விடுகிறான்.

ப்ரணஶ்யதி

பணத்தால் கர்வம் தலைக்கேறி நல்ல எண்ணங்களெல்லாம் நீங்கி புத்தி கெட்டு மேல்நிலையையடைய முடியாமல் அழிந்து போகிறான். **(76)**

सुखयति धनमेवेत्यन्तराशापिशाच्या
दृढतरमुपगूढो मूढलोको जडात्मा।
निवसति तदुपान्ते संततं प्रेक्षमाणो
व्रजति तदपि पश्चात् प्राणमेतस्य हृत्वा ॥ ७७ ॥

ஸுக²யதி த⁴னமேவேத்யந்தராஶாபிஶாச்யா
த்³ருட⁴தரமுபகூ³டோ⁴ மூட⁴லோகோ ஜடா³த்மா ।
நிவஸதி தது³பாந்தே ஸந்ததம் ப்ரேக்ஷமாணோ
வ்ரஜதி தத³பி பஶ்சாத் ப்ராணமேதஸ்ய ஹ்ருத்வா ॥ 77 ॥

धनमेव = பணம்தான்,
த⁴னமேவ
सुखयति = ஸுகத்தைக்கொடுக்கிறது,
ஸுக²யதி
इति = என்ற,
இதி
अन्तराशापिशाच्या = உள்ளே மனதிலிருக்கும ஆசைஎன்னும் பிசாசத்தால்,
அந்தராஶாபிஶாச்யா
दृढतरं = கெட்டியாக,
த்³ருட⁴தரம்
उपगूढः = கட்டிக்கொள்ளப்பட்டு,
உபகூ³ட⁴:
जडात्मा = விவேகமற்றமனமுள்ள,
ஜடா³த்மா
मूढलोकः = முட்டாள் மனிதன்,
மூட⁴லோக:
संततं = எப்பொழுதும்,
ஸந்ததம்
प्रेक्षमाणः = பார்த்துக்கொண்டு,
ப்ரேக்ஷமாண:
तदुपान्ते = அதன் அருகில்,
தது³பாந்தே
निवसति = வஸிக்கிறன்,
நிவஸதி
पश्चात् = பின்னுல்,
பஶ்சாத்

तदपि = அந்தப்பணமும்,

தத³பி

एतस्य = இவனுடைய,

ஏதஸ்ய

प्राणं = பிராணனை,

ப்ராணம்

हृत्वा = அபஹரித்து விட்டு,

ஹ்ருத்வா

व्रजति = போய்விடுகிறது.

வ்ரஜதி

செல்வமே ஸுகத்தைக் கொடுக்கிறதென்ற உள்ளிருக்கும் ஆசையாகிற பிசாசினால் வெகு இறுகத் தழுவப்பட்டு விவேகமற்ற மனஸுடன் மோஹத்தை யடைந்தவன் அந்த செல்வத்தையே இடைவிடாமல் பார்த்துக்கொண்டே அதன் ஸமீபத்தில் இருந்து வருகிறான். அப்படியிருந்தும் அந்த பிசாசு இவனுடைய பிராணனை எடுத்துக்கொண்டு விட்டுதான் பிறகு போகிறது. **(77)**

संपन्नोऽन्धवदेव किंचिदपरं नो वीक्षते चक्षुषा
सद्भिर्वर्जितमार्ग एव चरति प्रोत्साहितो बालिशैः ।
तस्मिन्नेव मुहुः स्खलन् प्रतिपदं गत्वाऽन्धकूपे पत-
त्यस्यान्धत्वनिवर्तकौषधमिदं दारिद्रयमेवाञ्जनम् ॥ ७८ ॥

ஸம்பன்னோ(அ)ந்த⁴வதே³வ கிஞ்சித³பரம் நோ வீக்ஷதே சக்ஷுஷா
ஸத்³பி⁴ர்வர்ஜிதமார்க³ ஏவ சரதி ப்ரோத்ஸாஹிதோ பா³லிஶை꞉ ।
தஸ்மின்னேவ முஹு꞉ ஸ்க²லன் ப்ரதிபத³ம் க³த்வா(அ)ந்த⁴கூபே பத-
த்யஸ்யாந்த⁴த்வநிவர்தகௌஷத⁴மித³ம் தா³ரித்³ரயமேவாஞ்ஜனம் ॥ 78 ॥

संपन्नः = பணமுள்ளவன்,

ஸம்பன்ன꞉

अन्धवदेव = குருடன் போலவே,

அந்த⁴வதே³வ

किंचित् = வேறு ஒன்றையும்,

கிஞ்சித்

चक्षुषा = கண்ணால்,

சக்ஷுஷா

नो वीक्षते = பார்க்க மாட்டான்,

நோ வீக்ஷதே

बालिशैः **பா3லிஶை:**	=	சிறுபிள்ளைத்தனமுள்ள மூடர்களால்,
प्रोत्साहितः **ப்ரோத்ஸாஹித:**	=	உத்ஸாஹப்படுத்தப்பட்டு,
सद्भिः **ஸத்3பி4:**	=	நல்லோர்களால்,
वर्जितमार्ग एव **வர்ஜிதமார்க3 ஏவ**	=	தடுக்கப்பட்டவழியிலேயே,
चरति **சரதி**	=	செல்கிறன்,
तस्मिन्नेव **தஸ்மின்னேவ**	=	அவ்வழியிலேயே,
मुहुः **முஹு:**	=	அடிக்கடி,
प्रतिपदं **ப்ரதிபத3ம்**	=	ஒவ்வொரு அடியிலும்,
स्खलन् **ஸ்க2லன்**	=	தடுக்கி விழுந்துகொண்டு,
गत्वा **க3த்வா**	=	சென்று,
अन्धकूपे **அந்த4கூபே**	=	பாழுங்கிணற்றில்,
पतति **பததி**	=	விழுகிறன்,
अस्य **அஸ்ய**	=	இவனுடைய,
अन्धत्वनिवर्तकौषधं **அந்த4த்வநிவர்தகௌஷத4ம்**	=	குருட்டுத்தனத்தைப்போக்கும் மருந்து,
इदं **இத3ம்**	=	இந்த,
दारिद्रयमेवाञ्जनम् **தா3ரித்3ரயமேவாஞ்ஜனம்**	=	ஏழ்மை என்னும் மைதான்.

குருடன் கண்ணால் ஒன்றையும் பார்க்க முடியாமல் வஞ்சகர்களால் ஏமாற்றப் பட்டு வழிதவறிப்போய் தடுக்கித்தடுக்கி விழுந்தும் அவ்வழியிலேயே சென்று முடிவில் பாழுங்கிணற்றில் விழுந்து விடுகிறன். இதுபோல பணம் அகக்கண்ணை மறைத்துவிடுமாதலால் தனிகனும் கர்வத்தால் ஒன்றையும் நல்லதா கெட்டதா என்று கவனித்துப் பார்க்கமாட்டான் சிறுபிள்ளைத்தனமுள்ள துஷ்டர்கள் தோழர்க

ளாக வந்து இவனை உத்ஸாகப்படுத்துவார்கள். இதனால் ஸாதுக்கள் செல்லும் நல்வழியில் செல்லாமல் அவர்கள் போகாத தீயவழியிலேயே போவான். அதில் அடிக்கடி பல தடவை இடைஞ்சல்கள் ஏற்படும். ஆனாலும் பணச்செருக்கால் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் தீயவழியிலே மேலும் மேலும் சென்று நரகத்தில் விழுவான், இவன் பணமெல்லாம் தொலைந்து ஏழ்மை வந்தால்தான் பணகர்வத்தால் வந்த அவிவேகமென்னும் அகக்கண்ணின் குருட்டுத்தனம் நீங்கும். **(78)**

लोभः क्रोधश्च डम्भश्च मदो मत्सर एव च ।
वर्धते वित्तसंप्राप्त्या कथं तच्चित्तशोधनम् ॥ ७९ ॥

லோப⁴: க்ரோத⁴ஶ்ச ட³ம்ப⁴ஶ்ச மதோ³ மத்ஸர ஏவ ச ।
வர்த⁴தே வித்தஸம்ப்ராப்த்யா கத²ம் தச்சித்தஶோத⁴னம் ॥ 79 ॥

लोभः **லோப⁴:**	=	பேராசையும்,
क्रोधश्च **க்ரோத⁴ஶ்ச**	=	கோபமும்,
डम्भश्च **ட³ம்ப⁴ஶ்ச**	=	டம்பமும்,
मदः **மத³:**	=	கர்வமும்,
मत्सर एव च **மத்ஸர ஏவ ச**	=	அஸூயையும்,
वित्तसंप्राप्त्या **வித்தஸம்ப்ராப்த்யா**	=	பணத்தை அடைவதால்,
वर्धते **வர்த⁴தே**	=	வளருகிறது,
तत् **தத்**	=	அது,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
चित्तशोधनम् **சித்தஶோத⁴னம்**	=	அந்தககரணத்திற்கு பரிசுத்தியைக கொடுப்பதாக ஆகும்.?

செல்வத்தை அடைவதினால் லோபம், கோபம், டம்பம், மதம், பொறாமை எல்லாம் விருத்தியையே அடைகிறது. பணம் கிடைத்த மாத்திரத்தில் இவைகளும் கூடவே வந்துவிடும். ஆகையால் அந்தப் பணம் எப்படி மனதிற்கு சுத்தியைக் கொடுக்கும்? **(79)**

अलाभात् द्विगुणं दुःखं वित्तस्य व्ययसंभवे ।
ततोऽपि त्रिगुणं दुःखं दुर्व्यये विदुषामपि ॥ ८० ॥

அலாபா⁴த் த்³விகு³ணம் து³:க²ம் வித்தஸ்ய வ்யயஸம்ப⁴வே ।
ததோ(அ)பி த்ரிகு³ணம் து³:க²ம் து³ர்வ்யயே விது³ஷாமபி ॥ 80 ॥

वित्तस्य = பணம்,
வித்தஸ்ய
अलाभात् = கிடைக்காமலிருப்பதைக் காட்டிலும்,
அலாபா⁴த்
व्ययसंभवे = சிலவு ஏற்பட்டால்,
வ்யயஸம்ப⁴வே
द्विगुणं दुःखं = இரு மடங்கு துக்கம்,
விகு³ணம் து³:க²ம்
दुर्व्यये = கெட்ட சிலவு ஏற்பட்டால்,
து³ர்வ்யயே
विदुषामपि = அறிவுள்ளவர்களுக்கும்,
விது³ஷாமபி
ततोऽपि = அதைக்காட்டிலும்,
ததோ(அ)பி
त्रिगुणं दुःखं = மூன்று மடங்கு துக்கம் ஏற்படுகிறது.
த்ரிகு³ணம் து³:க²ம்

செல்வம் கிடைக்காமலிருப்பதைவிட, அது கிடைத்து அதற்கு செலவு ஏற்படும் போது இரண்டு பங்கு துக்கம் ஏற்படும். அந்த செலவும் கெட்டவழியிலிருந்து விட்டால் அறிவாளிகளுக்குக்கூட அதையும்விட மூன்று பங்கு துக்கம் ஏற்படும். **(80)**

नित्या हितेन वित्तेन भयचिन्तानपायिना ।
चित्तस्वास्थ्यं कुतो जन्तोः गृहस्थेनाहिना यथा ॥ ८१ ॥

நித்யா ஹிதேன வித்தேன ப⁴யசிந்தானபாயிஞ ।
சித்தஸ்வாஸ்த்²யம் குதோ ஜந்தோ: க்³ருஹஸ்தே²னாஹிஞ யதா² ॥ 81 ॥

नित्या हितेन = எப்பொழுதும் தீமை தருவதும்,
நித்யா ஹிதேன
भयचिन्तानपायिना = பீதி, கவஜல விலகாததும்,
ப⁴யசிந்தானபாயிஞ

गृहस्थेनाहिना यथा = வீட்டிற்குள்ளிருக்கும் பாம்பு போன்றதுமான,

க்³ருஹஸ்தே²னாஹினா யதா²

वित्तेन = பணத்தால்,

வித்தேன

जन्तोः = மனிதனுக்கு,

ஜந்தோ:

चित्तस्वास्थ्यं = மனதிற்கு தன் நிலையில இருப்பது,

சித்தஸ்வாஸ்த்²யம்

कुतः = எவ்வாறு ஏற்படும்.

குத:

பணம் எப்பொழுதும் தீமைபயப்பது. பயமும் கவலையும் அதன் கூடவே விட்டுப்பிரியாமலிருக்கும். பணம் வந்து விட்டால் அதைக்காப்பாற்றுவதில் பலவிதக் கவலைகளும், நம்மைவிட்டுப் போய்விடுமோ என்ற பயமும் கூடவே ஏற்பட்டுவிடும் இந்தப் பணத்தால் மனதிற்கு எப்படி நிம்மதி ஏற்படும்? வீட்டிற்குள் பாம்பு புகுந்து விட்டால் அங்கு நிம்மதியுடன் வஸிக்க முடியுமா? அதைததுரத்தினால்தான் அங்கு வஸிக்கமுடியும். இதுபோல் பணம் நீங்கினால்தான் மனதிற்கு நிம்மதி. **(81)**

कान्तारे विजने वने जनपदे सेतौ निरीतौ च वा
चोरैर्वापि तथेतरैर्नरवरैः युक्तो वियुक्तोऽपि वा ।
निःस्वः स्वस्थतया सुखेन वसति ह्याद्रीयमाणो जनैः
क्लिश्नात्येव धनी सदाः कुलमतिः भीतश्च पुत्रादपि ॥ ८२ ॥

காந்தாரே விஜனே வனே ஜனபதே³ ஸேதௌ நிரீதௌ ச வா
சோரைர்வாபி ததே²தரைர்னரவரைः யுக்தோ வியுக்தோ(அ)பி வா ।
நிःஸ்வः ஸ்வஸ்த²தயா ஸுகே²ன வஸதி ஹ்யாத்³ரீயமாணோ ஜனைः
க்லிஶ்னாத்யேவ த⁴னீ ஸதா³ः குலமதிः பீ⁴தஶ்ச புத்ராத³பி ॥ 82 ॥

विजने = ஜனங்களில்லாத,

விஜனே

कान्तारे = கடுங்கானகத்திலேயோ,

காந்தாரே

वने = காட்டிலோ,

வனே

जनपदे = பட்டணத்திலோ,

ஜனபதே³

सेतौ = "ஈதிபாதையுடன் கூடிய இடத்திலோ",

ஸேதௌ

निरीतौ च वा நிரீதௌ ச வா	=	தொந்தரவு இல்லாத இடத்திலோ,
चोरैर्वापि சோரைர்வாபி	=	திருடர்களுடனோ,
तथा தத²ா	=	அப்படியே,
इतरै இதரை	=	மற்ற,
नरवरैः நரவரைः	=	சிறந்த மனிதர்களுடனோ,
युक्तः யுக்தः	=	சேர்ந்திருந்தாலும்,
वियुक्तोऽपि वा வியுக்தோ(அ)பி வா	=	பிரிந்திருந்தாலும்,
निःस्वः நிःஸ்வः	=	பணமில்லாதவன்,
जनैः ஜனைः	=	ஜனங்களால்,
आद्रीयमाणः ஆத்³ரீயமாணः	=	ஆதரிக்கப்படுகிறவனாக,
स्वस्थतया ஸ்வஸ்த²தயா	=	ஸ்வஸ்த்சனாக,
सुखेन ஸுகே²ன	=	ஸுகமாக,
वसति வஸதி	=	வஸிக்கிறான்,
धनी த⁴னீ	=	பணமுள்ளவன்,
पुत्रादपि புத்ராத³பி	=	பிள்ளையிடமிருந்துகூட,
मतिः மதிः	=	பயந்தவனாகவும்,
सदाः ஸதா³ः	=	எப்பொழுதும்,
कुलभीतश्च குலபீ⁴தஶ்ச	=	மனம் கலங்கியவனாகவும்,

क्लिश्नात्येव = துன்பத்தையே அடைகிறன்.

க்லிஶ்னாத்யேவ

எவ்வித சொத்துமில்லாதவன் ஜனங்களே இல்லாத கடும் கானகத்திலோ (ஜனஸஞ்சாரமுள்ள) வனத்திலோ ஜனங்களிருக்கும் நகரத்திலோ அணையிலோ, எவ்வித தொந்தரவு மில்லாத இடத்திலோ எந்த இடத்திலிருந்தாலும் கூட திருடர்கள் இருந்தாலும் நல்ல மனிதர்கள் தன்னை விட்டுப்பிரிந்து போய் விட்டாலும் எல்லா ஜனங்களாலும் ஆதரிக்கப்பட்டவனுக ஸுகமாகக்கவலையில்லாதவனுக வாழ்வான். பணக்காரனே வென்றல் எப்பொழுதும் கலங்கினமனதுடன், தன் புத்திரனிடமிருந்து கூட பயத்தையடைந்தவனுக, கிலேசத்தையே அனுபவிக்கிறன் பணம் காரணமாக பிள்ளையும் சத்துருவாகி விடுகிறன். **(82)**

"पुत्रादपि घनभाजां भीतिः" "புத்த்ராத³பி க⁴னபா⁴ஜாம் பீ⁴தி:"

तस्मादनर्थस्य निदानमर्थः पुमर्थसिद्धिर्न भवत्यनेन ।
ततो वनान्ते निवसन्ति सन्तः संन्यस्य सर्वं प्रतिकूलमर्थम् ॥ ८३ ॥

தஸ்மாத³னர்த²ஸ்ய நிதா³னமர்த²:
புமர்த²ஸித்³தி⁴ர்ன ப⁴வத்யனேன ।
ததோ வனந்தே நிவஸந்தி ஸந்த:
ஸம்ந்யஸ்ய ஸர்வம் ப்ரதிகூலமர்த²ம் ॥ 83 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

अर्थः = செல்வம்,

அர்த²:

अनर्थस्य = துன்பத்திற்கு,

அனர்த²ஸ்ய

निदानं = மூலகாரணம்,

நிதா³னம்

अनेन = இந்தச் செல்வத்தால்,

அனேன

पुमर्थसिद्धिर्न भवति = தர்மம் முதலான புருஷார்ததங்கள்

புமர்த²ஸித்³தி⁴ர்ன ப⁴வதி ஸித்திப்பதில்லை,

ततः = ஆகையால்,

தத:

सन्तः = ஸாதுக்கள்,

ஸந்த:

प्रतिकूलं = தீமையைத்தரும்,

ப்ரதிகூலம்

सर्वं अर्थं = எல்லாச் செல்வத்தையும்,
ஸர்வம் அர்த2ம்
संन्यस्य = துறந்துவிட்டு,
ஸம்ந்யஸ்ய
वनान्ते = காட்டின் நடுவில்,
வனாந்தே
निवसन्ति = வஸிக்கிறார்கள்.
நிவஸந்தி

ஆகையினால் தனம் அனர்த்தத்திற்கே காரணம். அதினால் ஒரு புருஷார்த்த மும் ஸித்திக்காது. அதினால்தான், ஸாதுக்கள் பிரதிகூலமாயிருக்கும் தனத்தையெல் லாம் துறந்து காடுகளின் மத்தியில் போய் வஸிக்கிறார்கள். **(83)**

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக அர்த்தமென்று நினைப்பதெல்லாம் வாஸ்தவத் தில் கெடுதலையே உண்டுபண்ணுவதினால் அதிலுள்ள ஆசையை விட்டு வைராக்ய நிஷ்டனாயிருக்கவேண்டுமென்று 10 சுலோகங்களில் வற்புறுத்தி அந்த வைராக்யம் என்ற விஷயத்தை முடிக்கிறார்: -

श्रद्धाभक्तिमतीं सतीं गुणवतीं पुत्रान् श्रुतान् संमतान्
अक्षय्यं वसुधानुभोगविभवैः श्रीसुन्दरं मन्दिरम् ।
सर्वं नश्वरमित्यवेत्य कवयः श्रुत्युक्तिमिर्युक्तिभिः
संन्यस्यन्त्यपरे तु तत्सुखमिति भ्राम्यन्ति दुःखार्णवे ॥ ८४ ॥

ஶ்ரத்3தா4ப4க்திமதீம் ஸதீம் கு3ணவதீம் புத்ரான் ஶ்ருதான் ஸம்மதான்
அக்ஷய்யம் வஸுதா4னுபோ4க3விப4வை: ஶ்ரீஸுந்த3ரம் மந்தி3ரம் ।
ஸர்வம் நஶ்வரமித்யவேத்ய கவய: ஶ்ருத்யுக்திமிர்யுக்திபி4:
ஸம்ந்யஸ்யந்த்யபரே து தத்ஸுக2மிதி ப்4ராம்யந்தி து3:கா2ர்ணவே ॥ 84 ॥

श्रद्धाभक्तिमतीं = சிரத்தை, பக்தி இவற்றுடன்கூடிய,
ஶ்ரத்3தா4ப4க்திமதீம்
गुणवतीं = நல்ல குணங்களுள்ள,
கு3ணவதீம்
सतीं = பதிவிரதையான மனைவியையும்,
ஸதீம்
श्रुतान् = கல்வியறிவுள்ள,
ஶ்ருதான்
संमतान् = மனதிற்குப் பிரியமான,
ஸம்மதான்

पुत्रान् = பிள்ளைகளையும்,
புத்ரான்

वसुधानुभोगविभवै: = பணம், தான்யம் இவற்றின் போகம்,
வஸுதா4னுபோ4க3விப4வை:

अक्षय्यं = குறைவில்லாத,
அக்ஷய்யம்

श्रीसुन्दरं = ஸம்பத்துக்களுடன் அழகிய,
ஶ்ரீஸுந்த3ரம்

मन्दिरं = கிருஹத்தையும்,
மந்தி3ரம்

सर्वं = எல்லாம்,
ஸர்வம்

नश्वरं = அழியும் ஸ்வபாவமுள்ளது,
நஶ்வரம்

इति = என்று,
இதி

श्रुत्युक्तिमि = வேதவாக்யங்களாலும்,
ஶ்ருத்யுக்திமி

युक्तिभि: = யுக்திகளாலும்,
யுக்திபி4:

अवेत्य = நன்கு அறிந்துகொண்டு,
அவேத்ய

कवय: = அறிவாளிகள்,
கவய:

संन्यस्यन्ति = தியாகம் செய்கின்றனர்,
ஸம்ந்யஸ்யந்தி

अपरे तु = மற்றவர்களோவெனில்,
அபரே து

तत् = அதை,
தத்

सुखमिति = ஸுகமென்று (எண்ணி),
ஸுக2மிதி

दु:खार्णवे = துன்பக்கடலில்,
து3:கா2ர்ணவே

भ्राम्यन्ति = உழலுகிறார்கள்.
ப்4ராம்யந்தி

சிரத்தை பக்தியுள்ளவளாயும் நல்ல குணமுள்ளவளாயும் ஸாத்வீயுமான பார்யையையும், நல்ல படிப்புள்ளவர்களாயும் மனதிற்கு மிகவும் பிடித்தவர்களாயுமுள்ள புத்திரர்களையும், பூமியில் அனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய எல்லா விபங்களும் குறை வன்னியில் இருப்பதும் ஸம்பத்தினுல் மிக அழகாகவிருப்பதுமான மாளிகையையும், எல்லாம் நாசமடையக் கூடியதுதான் என்று வேத வாக்கியங்களினுலும் யுக்திகளினுலும் நன்கு அறிந்து கொண்டு அறிவாளிகள் தியாகம் செய்து விடுகிருர்கள் மற்றவர்களோ அதுவே ஸுகமென்று நினைத்து துக்க ஸமுத்திரத்தில் உழலுகிருர்கள்.

பூவுலகில் ஸுகமாக வாழ்வதற்கு வேண்டிய குறைவற்ற எல்லாச் செல்வங்களையும், பதிவிரதையான மனைவியையும், ஸத்புத்திரனையும் அடைந்தும் கூட வைராக்யத்தால் தியாகம் செய்கிருர்களென்ருல் மேலேகண்ட பூர்ண விபவமில்லாதவர்கள் தியாகம் செய்யவேண்டுமென்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? உபநிஷத் வாக்யங்களையும் தக்க யுக்திகளையும் நம் அனுபவத்தையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் உலகபோகங்களில் யாருக்கும் ஆசை உண்டாகாது. ஸுகமில்லாததை ஸுகமென்று எண்ணுவதன் மூலம் துன்பத்தையே அடைகின்றனர். **(84)**

सुखमिति मलराशौ ये रमन्तेऽत्र गेहे
क्रिमय इव कलत्रक्षेत्र पुत्रानुषक्त्या ।
सुरपद इव तेषां नैव मोक्षप्रसङ्ग-
स्त्वपि तु निरयगर्भावासदुःखप्रवाहः ॥ ८५ ॥

ஸுக²மிதி மலராஶௌ யே ரமந்தே(அ)த்ர கே³ஹே
க்ரிமய இவ கலத்ரக்ஷேத்ர புத்ரானுஷக்யா ।
ஸுரபத³ இவ தேஷாம் நைவ மோக்ஷப்ரஸங்க³-
ஸ்த்வபி து நிரயக³ர்பா⁴வாஸது³:க²ப்ரவாஹ: ॥ 85 ॥

मलराशौ = மலக்குவியலில்,
மலராஶௌ
क्रिमय इव = புழுக்கள்போல,
க்ரிமய இவ
कलत्र = மனைவி,
கலத்ர
क्षेत्र = வயல்,
க்ஷேத்ர
पुत्रानुषक्त्या = பிள்ளைகள் இவர்களிடம் ஆசையால்,
புத்ரானுஷக்யா

अत्र गेहे அத்ர கே³ஹே	=	இந்த வீட்டில்,
सुरपद इव ஸுரபத³ இவ	=	தேவலோகத்தில்போல,
सुखमिति ஸுக²மிதி	=	ஸுகமென்று,
ये யே	=	எவர்கள்,
रमन्ते ரமந்தே	=	இன்புறுகிறுர்களோ,
तेषां தேஷாம்	=	அவர்களுக்கு,
नैव मोक्षप्रसङ्ग நைவ மோக்ஷப்ரஸங்க³	=	மோக்ஷப்பேச்சே கிடையாது,
अपि तु அபி து	=	ஆனால்,
निरय நிரய	=	நரகம்,
गर्भावास க³ர்பா⁴வாஸ	=	கர்ப்பவாஸம்,
दुःखप्रवाहः து³:க²ப்ரவாஹ:	=	இவைகளின் துக்கப்பெருக்கு ஏற்படும்.

மலக்குவியலில் புழுக்கள் இன்புறுவது போல, பார்யை, வயல், புத்திரன் இவர்களிடம் பற்றுதல்கொண்டு இந்த வீட்டையே தேவலோகம் போல் நிஜனத்து ரமிக்கிறவர்களுக்கு மோக்ஷ விஷயமான பேச்சுக்கேயிடமில்ஜல. அவர்கள் நரகத்திலும் கர்ப்பத்திலும் திரும்பத்திரும்ப வாஸம் செய்வதால் ப்ரவாஹம் போல் மேன்மேலும் துடர்ந்து துன்பங்கள் பெருகிக்கொண்டே இருக்கும். **(85)**

येषामाशा निराशा स्यात् दारापत्यधनादिषु ।
तेषां सिध्यति नान्येषां मोक्षाशाभिमुखी गतिः ॥ ८६ ॥

யேஷாமாஶா நிராஶா ஸ்யாத் தா³ராபத்யத⁴நாதி³ஷு ।
தேஷாம் ஸித்⁴யதி நான்யேஷாம் மோக்ஷாஶாபி⁴முகீ² க³தி: ॥ 86 ॥

येषां யேஷாம்	=	எவர்களுக்கு,

दारापत्यधनादिषु = மனைவி, பிள்ளை, பண முதலானவற்றில்,

தா³ராபத்யத⁴நாதி³ஷு

निराशा = ஆசையற்றிருப்பதே,

நிராஶா

आशा स्यात् = விருப்பமாக இருக்குமோ,

ஆஶா ஸ்யாத்

तेषां = அவர்களுக்கு,

தேஷாம்

मोक्षाशाभिमुखी गतिः = மோக்ஷமிருக்கும் திசையை நோக்கிய போக்கு,

மோக்ஷாஶாபி⁴முகீ² க³தி:

सिध्यति = ஸித்திக்கும்,

ஸித்⁴யதி

अन्येषां = மற்றவர்களுக்கு,

அன்யேஷாம்

न = இல்லை.

ந

மனைவி, பிள்ளை, பணம் முதலியவற்றில் கொஞ்சமும் ஆசை யற்று இருப்பதையே தனது விருப்பமாகக்கொண்டவர்கள் தான் மோக்ஷமிருக்கும் திசையை நோக்கிச்செல்ல முடியும். உலக ஆசையை விட்டவர்தான் மோக்ஷம் செல்லத் தகுதியுள்ளவர். மற்றவர் மோக்ஷமிருக்கும் திசையை எட்டிப்பார்க்கவே முடியாது.

(86)

सत्कर्मक्षतपाप्मनां श्रुतिमतां शुद्धात्मनां धीमतां
नित्यानित्यपदार्थशोधनमिमं युक्त्या मुहुः कुर्वताम् ।
तस्मादुत्थमहाविरक्तयसिमतां मोक्षैककाङ्क्षावतां
धन्यानां सुलभं प्रियादिविषयेष्वा शालताच्छेदनम् ॥ ८७ ॥

ஸத்கர்மக்ஷதபாப்மனாம் ஶ்ருதிமதாம் ஶுத்³தா⁴த்மனாம் தீ⁴மதாம்
நித்யாநித்யபதா³ர்த²ஶோத⁴னமிமம் யுக்த்யா முஹு: குர்வதாம் ।
தஸ்மாது³த்த²மஹாவிரக்தயஸிமதாம் மோக்ஷைககாங்க்ஷாவதாம்
த⁴ன்யாநாம் ஸுலப⁴ம் ப்ரியாதி³விஷயேஷ்வாஶாலதாச்சே²த³னம் ॥ 87 ॥

सत्कर्म = புண்ய கர்மாக்களால்,

ஸத்கர்ம

क्षत = அழிந்த,

க்ஷத

पाप्मनां = பாபமுள்ளவர்களும்,

பாப்மனும்

श्रुतिमतां	=	கல்வியறிவுள்ளவர்களும்,
ஶ்ருதிமதாம்		
शुद्धात्मनां	=	பரிசுத்தமான மனமுள்ளவர்களும்,
ஶுத்³தா⁴த்மனும்		
धीमतां	=	புத்தியுள்ளவர்களும்,
தீ⁴மதாம்		
मुहुः	=	அடிக்கடி,
முஹு:		
युक्त्या	=	யுக்தியினுல்,
யுக்த்யா		
इमं	=	இந்த,
இமம்		
नित्यानित्यपदार्थशोधनं	=	பதார்த்தங்களில இது நித்யம், இது அநித்யம்
நித்யாநித்யபதா³ர்த²ஶோத⁴னம்		என்று பரிசோதிப்பதை,
कुर्वतां	=	செய்கிறவர்களும்,
குர்வதாம்		
तस्मात्	=	அதிலிருந்து,
தஸ்மாத்		
उत्थ	=	உண்டான,
உத்த²		
महाविरक्तयसिमतां	=	தீவ்ர வைராக்யமென்னும் கத்தியுடன்
மஹாவிரக்தயஸிமதாம்		கூடியவர்களும்,
मोक्षैककाङ्क्षावतां	=	மோக்ஷம் ஒன்றிலேயே ஆவலுடன்
மோக்ஷைககாங்க்ஷாவதாம்		கூடியவர்களுமான,
धन्यानां	=	பாக்யசாலிகளுக்குத்தான்,
த⁴ன்யானும்		
प्रियादिविषयेषु	=	அன்பிற்குரிய மனைவி முதலான விஷயங்களில்,
ப்ரியாதி³விஷயேஷு		
आशालताच्छेदनं	=	ஆசை என்னும் கொடியை அறுப்பது,
ஆஶாலதாச்சே²த³னம்		
सुलभं	=	ஸுலபம்.
ஸுலப⁴ம்		

நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களை பலனை இச்சிக்காமல் ஈசுவர அர்பணமாகச் செய்தால் பாபம் விலகும். மனம் பரிசுத்தமாகும். புத்தித்திறமையுடன் பெரியோர்களிடம் சாஸ்திர விஷயங்களைக் கேட்டுத்தெரிந்து சாஸ்திர பலத்தாலும் யுக்தியாலும் உலகிலுள்ள பதார்த்தங்களில் இது நித்யம் இது அநித்யம் என்பதைப் பிரித்துத்

தெரிந்துகொள்வதுடன் இதை எப்போதும் சிந்திக்க வேண்டும் இதன் மூலம் தீவர வைராக்யம் உண்டாகும் மோக்ஷ மொன்றிலேயே ஆசைகொண்ட இவர்களே பாக்ய சாலிகள். இவர்கள் எந்த எந்தப்பொருளில் இதற்கு முன் மிகுந்த ஆசை கொண்டிருந் தார்களோ, அந்த ஆசை ஸுலபமாக இவர்களுக்கு அடியோடு நீங்கிவிடும். **(87)**

संसारमृत्योर्बलिनः प्रवेष्टुं द्वाराणि तु त्रीणि महान्ति लोके ।
कान्ता च जिह्वा कनकं च तानि रुणद्धि यस्तस्य भयं न मृत्योः ॥ ८८ ॥

ஸம்ஸாரம்ருத்யோர்ப³லின꞉ ப்ரவேஷ்டும்
த்³வாராணி து த்ரீணி மஹாந்தி லோகே ।
காந்தா ச ஜிஹ்வா கனகம் ச தானி
ருணத்³தி⁴ யஸ்தஸ்ய ப⁴யம் ந ம்ருத்யோ꞉ ॥ 88 ॥

बलिनः = வலிமையுள்ள,
ப³லின꞉

संसारमृत्यो = ஸம்ஸாரமென்னும் மிருத்யு,
ஸம்ஸாரம்ருத்யோ

प्रवेष्टुं = நுழைவதற்கு,
ப்ரவேஷ்டும்

लोके = உலகில்,
லோகே

कान्ता च = மங்கையரும்,
காந்தா ச

जिह्वा = நாக்கும்,
ஜிஹ்வா

कनकं च = தங்கமும் (என்ற இந்த),
கனகம் ச

त्रीणि = மூன்று,
த்ரீணி

महान्ति = பெரிய,
மஹாந்தி

द्वाराणि = வாசல்கள் (உள்ளன),
த்³வாராணி

यः = எவன்,
ய꞉

तानि = அவைகளை,
தானி

रुणद्धि = அடைக்கிறானோ,

ருணத்³தி⁴

तस्य	=	அவனுக்கு,
தஸ்ய		
मृत्योः	=	மிருத்யுவிடமிருந்து,
ம்ருத்யோ:		
न भयं	=	பயமில்லை.
ந ப⁴யம்		

மிகவும் பலசாலியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரம் என்ற மிருத்யு உள்ளே நுழைவதற்கு உலகத்தில் மூன்று பெரிய துவாரங்கள் (வாசல்கள்) இருக்கின்றன, அதாவது, ஸ்திரீ, நாக்கு, தங்கம், என்பவை. இம்மூன்றின் வழியாகத்தான் மிருத்யு மனிதனிடம் உட்புகுகிறன். எவன் இம்மூன்று வாசல்களையும் அடைத்துவிடுகிறனே அவனுக்குத்தான் மிருத்யுவினிடமிருந்து பயம் கிடையாது. பெண்ணிடமும் பொருளிலும் ஆசை கொண்டவர், நாக்குக்குக் கட்டுப்பட்டவர் இவர்கள் தம் ஆசையை நிறைவேற்ற பல கெட்ட செயல்களைப் புரிவதன் மூலம் பிறவி மரணம் என்னும் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மீள முடியாமல் இதிலேயே உழன்று கொண்டிருக்கின்றனர். இந்த ஆசையை யொழித்தவர் பிறவிக் கடலைத்தாண்டி அழிவற்ற நிலையை அடைகின்றனர். **(88)**

मुक्तिश्रीनगरस्य दुर्जयतरं द्वारं यदस्त्यादिमं
तस्य द्वे अररे धनं च युवती ताभ्यां पिनद्धं दृढम् ।
कामाख्यार्गलदारुणा बलवता द्वारं तदेतत्त्रयं
धीरो यस्तु भिनत्ति सोऽर्हति सुखं भोक्तुं विमुक्तिश्रियः ॥ ८९ ॥

முக்திஸ்ரீநக³ரஸ்ய து³ர்ஜயதரம் த்³வாரம் யத³ஸ்த்யாதி³மம்
தஸ்ய த்³வே அரரே த⁴னம் ச யுவதீ தாப்⁴யாம் பினத்³த⁴ம் த்³ருட⁴ம் ।
காமாக்²யார்க³லதா³ருணா ப³லவதா த்³வாரம் ததே³தத்த்ரயம்
தீ⁴ரோ யஸ்து பி⁴னத்தி ஸோ(அ)ர்ஹதி ஸுக²ம் போ⁴க்தும் விமுக்திஸ்ரிய: ॥89॥

मुक्तिश्रीनगरस्य	=	மோக்ஷலக்ஷ்மியின நகரத்திற்கு,
முக்திஸ்ரீநக³ரஸ்ய		
दुर्जयतरं	=	ஜயிக்கமுடியாததான,
து³ர்ஜயதரம்		
यत्	=	எந்த,
யத்		
आदिमं	=	முதலாவது,
ஆதி³மம்		
द्वारं	=	வாசல்,
த்³வாரம்		

अस्ति	=	இருக்கிறதோ,
அஸ்தி		
तस्य	=	அதற்கு,
தஸ்ய		
धनं	=	செல்வமும்,
த⁴னம்		
युवती च	=	பெண்ணும் (என்ற),
யுவதீ ச		
द्वे अररे	=	இரண்டு கதவுகள்,
த்³வே அரரே		
ताभ्यां	=	அவைகளால்,
தாப்⁴யாம்		
पिनद्धं	=	மூடப்பட்ட,
பினத்³த⁴ம்		
द्वारं	=	வாசல்,
த்³வாரம்		
बलवता	=	பலமுள்ள,
ப³லவதா		
कामाख्यार्गलदारुणा	=	காமம் என்ற பெயருள்ள தாப்பாள்
காமாக்²யார்க³லதா³ருணா		கட்டையால்,
दृढं	=	உறுதியானது,
த்³ருட⁴ம்		
तत् एतत् त्रयं	=	அந்த இந்த மூன்றையும்,
தத் ஏதத் த்ரயம்		
यस्तु धीरः	=	தைரியசாலி,
யஸ்து தீ⁴ர:		
भिनत्ति	=	பிளக்கிறானோ,
பி⁴னத்தி		
सः	=	அவன்,
ஸ:		
विमुक्तिश्रियः	=	மோக்ஷலக்ஷ்மியின்,
விமுக்திஶ்ரிய:		
सुखं	=	ஸுகத்தை,
ஸுக²ம்		
भोक्तुं	=	அநுபவிப்பதற்கு,
போ⁴க்தும்		

बर्हति **ப³ர்ஹதி**	=	தகுதியுள்ளவனுகிறன்.

மோக்ஷலக்ஷ்மியின் நகரத்திற்கு மிகவும் சிரமப்பட்டு ஜயிக்க வேண்டியதாய் முதலில் எந்த வாசல் இருக்கிறதோ, அதற்கு செல்வம், ஸ்திரீ, என்று இரண்டு கதவுகள். அவைகளால் மூடப்பட்ட வாசல் காமம் என்கிற பலமான தாப்பாள் கட்டையால் திடமாக உள்ளது ஆகையால் இந்த மூன்றையும் எந்த தீரபுருஷன் உடைக்கிறுனே, அவன் தான் மோக்ஷலக்ஷ்மியின் ஸுகத்தை அனுபவிக்கமுடியும். தாரேஷஊண, வித்தேஷஊண என்ற பெண்ணுசை பணத்தாசை இரண்டையும் முற்றிலும் துறந்தவன் தான் மோக்ஷானந்தத்தை அடையமுடியும். **(89)**

आरूढस्य विवेकाच्वं तीव्र वैराग्यखड्गिनः ।
तितिक्षावर्मयुक्तस्य प्रतियोगी न दृश्यते ॥ ९० ॥

ஆரூட⁴ஸ்ய விவேகாச்வம் தீவ்ர வைராக்³யக²ட்³கி³னஃ ।
திதிக்ஷாவர்மயுக்தஸ்ய ப்ரதியோகீ³ ந த்³ருஶ்யதே ॥ 90 ॥

विवेकाच्वं **விவேகாச்வம்**	=	விவேகம் என்னும் குதிரையில்,
आरूढस्य **ஆரூட⁴ஸ்ய**	=	ஏறியவனும்,
तीव्र वैराग्यखड्गिनः **தீவ்ர வைராக்³யக²ட்³கி³னஃ**	=	பலமான வைராக்யமென்னும் கத்தியுடையவனும்,
तितिक्षावर्मयुक्तस्य **திதிக்ஷாவர்மயுக்தஸ்ய**	=	பொறுமை எனனும் கவசத்தோடு கூடினவனுமான புருஷனுக்கு,
प्रतियोगी **ப்ரதியோகீ³**	=	எதிரி,
न दृश्यते **ந த்³ருஶ்யதே**	=	காணப்படுவதில்ஊல.

விவேகமாகிற குதிரையில் ஏறிக்கொண்டு, தீவிர வைராக்ய மாகிற வாள் உள்ளவனுய், பொறுமை என்ற கவசத்தையுடையவனுக, இருப்பவனுக்கு எதிராளி காணமுடியாது. விவேகம், வைராக்யம், பொறுமை இம்மூன்றும் மனதில் உறுதியாயிருந்தால் உலகவிஷயங்களால் அவன் சலிக்கமாட்டான். **(90)**

विवेकजां तीव्रविरक्तिमेव मुक्तेर्निदानं निगदन्ति सन्तः ।
तस्माद्विवेकी विरतिं मुमुक्षुः संपादयेत्तां प्रथमं प्रयत्नात् ॥ ९१ ॥

விவேகஜாம் தீவ்ரவிரக்திமேவ
முக்தேர்நிதா³னம் நிக³த³ந்தி ஸந்த: ।
தஸ்மாத்³விவேகீ விரதிம் முமுக்ஷு:
ஸம்பாத³யேத்தாம் ப்ரத²மம் ப்ரயத்னாத் ॥ 91 ॥

विवेकजां விவேகஜாம்	=	விவேகத்தினுல் உண்டாகிற,
तीव्रविरक्तिमेव தீவ்ரவிரக்திமேவ	=	தீவ்ரமான வைராக்யத்தைத்தான்,
मुक्तेः முக்தே:	=	முக்திக்கு,
निदानं நிதா³னம்	=	காரணமாக,
सन्तः ஸந்த:	=	பெரியோர்கள்,
निगदन्ति நிக³த³ந்தி	=	சொல்கிறுர்கள்,
तस्मात् தஸ்மாத்	=	ஆகையால்,
मुमुक्षुः முமுக்ஷு:	=	மோக்ஷமடைவதில் விருப்பமுள்ளவன்,
प्रथमं ப்ரத²மம்	=	முதலில்,
विवेकी விவேகீ	=	விவேகத்துடன்கூடியவனுகி,
प्रयत्नात् ப்ரயத்னாத்	=	முயற்சியால்,
तां தாம்	=	அந்த,
विरतिं விரதிம்	=	வைராக்யத்தை,
संपादयेत् ஸம்பாத³யேத்	=	ஸம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

முதலில் சுருதிகளாலும் யுக்திகளாலும் பதார்த்தங்களை நன்கு ஆராய்ந்து ப்ரஹ்மம் ஒன்றே நித்யமானது ஸத்யப்பொருள், மற்றவையெல்லாம் அநித்யம், தீமைபயப்பது என்று நன்கு பிரித்துத் தெரிந்துகொள்வது என்ற விவேகம் ஏற்பட்டு அதன் மூலம் உண்டாகும் தீவ்ர வைராக்யம் தான் முக்திக்கு ஸாதனமாகும் விவேக

மில்லாமல் வேறுகாரணங்களால் ஏற்படும் வைராக்யம் நிலைத்திருக்காது. மற்றோர் சமயம் வைராக்யம் மறைந்து ஆசை ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். ஆதலால் மோக்ஷத்தை அடையவிரும்புபவன் முதலில் விவேகத்தையடைந்து பிறகு அதன் மூலம் முயற்சி யுடன் வைராக்யத்தை ஸம்பாதிக்க வேண்டும். **(91)**

पुमानजात निर्वेदो देहबन्धं जिहासितुम् ।
न हि शक्नोति निर्वेदो बन्धभेदो महानसौ ॥ ९२ ॥

புமானஜாத நிர்வேதோ³ தே³ஹப³ந்த⁴ம் ஜிஹாஸிதும் ।
ந ஹி ஶக்னோதி நிர்வேதோ³ ப³ந்த⁴பே⁴தோ³ மஹானஸௌ ॥ 92 ॥

अजात निर्वेदो = வைராக்யம் ஏற்படாத,
அஜாத நிர்வேதோ³
पुमान् = மனிதன்,
புமான்
देहबन्धं = சரீரமாகிற கட்டை,
தே³ஹப³ந்த⁴ம்
जिहासितुं = விடுவதற்கு,
ஜிஹாஸிதும்
न हि शक्नोति = சக்தியுள்ளவவனுகமாட்டான்,
ந ஹி ஶக்னோதி
असौ = இந்த,
அஸௌ
निर्वेदः = வைராக்யம்,
நிர்வேத³:
महान् = பெரிய,
மஹான்
बन्धभेदः = நிர்வேதம் பந்தத்தை பிளப்பதில்.
ப³ந்த⁴பே⁴த³:

சரீரத்துடன் ஆத்மா கட்டுப்பட்டு எல்லாத்துன்பங்களையும் அனுபவிக்கிறது வைராக்ய மில்லாதவனுக்கு சரீரபந்தம் விலகாது ஆகவே சரீரபந்தம் விலக வைராக்யம் தான் முக்யமான ஸாதனம். **(92)**

वैराग्यरहिता एव यमालय इवालये ।
क्लिश्नन्ति त्रिविधैस्तापैर्मोहिता अपि पण्डिताः ॥ ९३ ॥

வைராக்³யரஹிதா ஏவ யமாலய இவாலயே ।
க்லிஶ்னந்தி த்ரிவிதை⁴ஸ்தாபைர்மோஹிதா அபி பண்டி³தா: ॥ 93 ॥

पण्डिताः अपि	=	படித்தவர்களாயிருந்தும்,
பண்டி³தா꞉ அபி		
वैराग्यरहिता एव	=	வைராக்யமில்லாதவர்கள்தான்,
வைராக்³யரஹிதா ஏவ		
मोहिताः	=	மோஹமடைந்தவர்களாகி,
மோஹிதா꞉		
यमालये एव	=	யம லோகத்தில்போல,
யமாலயே ஏவ		
आलये	=	(தனது) வீட்டில்,
ஆலயே		
त्रिविधैः	=	மூன்றுவிதமான,
த்ரிவிதை⁴꞉		
तापैः	=	தாபங்களால்,
தாபை꞉		
क्लिश्नन्ति	=	துன்புறுகிறுர்கள்.
க்லிஶ்னந்தி		

படித்த போதிலும் வைராக்யம் ஏற்படாவிட்டால் அவர்கள் தான் உலக விஷயங்களில் மயங்கி வீட்டில் பற்றுக்கொண்டு அதன் மூலம் நரகத்தில் போல ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என்னும் மூவித தாபங்களால் வருந்துகிறுர்கள். **(93)**

(**அவதாரிகை**) நான்கு ஸாதனங்களில் விவேகம் வைராக்யம் என்ற இரண்டின் லக்ஷணத்தையும் அவசியத்தன்மையையும் விவரித்து விட்டு இனி மூன்ருவது ஸாதனமான சமாகிஷட்கஸம்பத்தி என்பதில் அடங்கியிருக்கும் ஆறு அம்சங்கள் எவை என்று முதலில் சொல்லிவிட்டு அவைகள் ஒவ்வொன்றையும் விஸ்தாரமாக எடுத்துச் சொல்கிறுர்: -

शमो दमस्तितिक्षोपरतिः श्रद्धा ततः परम् ।
समाधानमिति प्रोक्तं षडेवैते शमादयः ॥ ९४ ॥

ஶமோ த³மஸ்திதிக்ஷோபரதி꞉ ஶ்ரத்³தா⁴ தத꞉ பரம் ।
ஸமாதா⁴னமிதி ப்ரோக்தம் ஷடே³வைதே ஶமாத³ய꞉ ॥ 94 ॥

शमः	=	சாந்தி,
ஶம꞉		
दमः	=	தமம்,
த³ம꞉		

तितिक्षा = பொறுமை,

திதிக்ஷா

उपरतिः = உபரதி,

உபரதிः

श्रद्धा = சிரத்தை,

ஶ்ரத்³தா⁴

ततः परं = அதன்பின்,

ததः பரம்

समाधानं = ஸமாதானம்,

ஸமாதா⁴னம்

इति = என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது,

இதி

एते = இந்த,

ஏதே

षडेव = ஆறுதான்,

ஷடே³வ

शमादयः = சமம் முதலியவை.

ஶமாத³யः

1. சமம், 2. தமம், 3. திதிக்ஷா, 4. உபரதி, 5. சிரத்தை, 6. ஸமாதானம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆறு தான் சமம் முதலியவை. **(94)**

एकवृत्यैव मनसः स्वलक्ष्ये नियतस्थितिः ।
शम इत्युच्यते सद्भिः शमलक्षणवेदिभिः ॥ ९५ ॥

ஏகவ்ருத்யைவ மனஸः ஸ்வலக்ஷ்யே நியதஸ்தி²திः ।
ஶம இத்யுச்யதே ஸத்³பி⁴ः ஶமலக்ஷணவேதி³பி⁴ः ॥ 95 ॥

एकवृत्यैव = ஒரே விருத்தியுடனேயே,

ஏகவ்ருத்யைவ

स्वलक्ष्ये = தனது லக்ஷ்யத்தில்,

ஸ்வலக்ஷ்யே

मनसः = மனதின்,

மனஸः

नियतस्थितिः = கட்டுப்பட்ட ஸ்திதி,

நியதஸ்தி²திः

शम इति = சமம் என்று,

ஶம இதி

शमलक्षणवेदिभिः = சமத்தின் லக்ஷணமறிந்த,
ஶமலக்ஷணவேதி³பி⁴ः
सद्भिः = மஹான்களால்,
ஸத்³பி⁴ः
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

ஒரே விருத்தியுடன் தனது லக்ஷ்யத்தில் மனம் அடங்கியிருப்பது சமம் என்று சமத்தின் லக்ஷணத்தையறிந்த பெரியோர்களால் சொல்லப்படுகிறது. **(95)**

उत्तमो मध्यमश्चैव जघन्य इति च त्रिधा ।
निरूपितो विपश्चिद्भिः तत्तल्लक्षणवेदिभिः ॥ ९६ ॥

உத்தமோ மத்⁴யமஶ்சைவ ஜக⁴ன்ய இதி ச த்ரிதா⁴ ।
நிரூபிதோ விபஶ்வித்³பி⁴ः தத்தல்லக்ஷணவேதி³பி⁴ः ॥ 96 ॥

उत्तमः = உத்தமம்,
உத்தமः
मध्यमश्चैव = மத்யமம்,
மத்⁴யமஶ்சைவ
जघन्यः = அதமம்,
ஜக⁴ன்ய:
इति च = என்றும்,
இதி ச
त्रिधा = மூன்று விதமாக,
த்ரிதா⁴
तत्तल्लक्षणवेदिभिः = அததன் லக்ஷணங்களை அறிந்த,
தத்தல்லக்ஷணவேதி³பி⁴ः
विपश्चिद्भिः = அறிவாளிகளால் (சமமானது),
விபஶ்வித்³பி⁴ः
निरूपितः = விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.
நிரூபிதः

இது உத்தமம், மத்யமம், அதமம் என்று மூன்றுவிதமாக அததன் லக்ஷணத்தையறிந்த பண்டிதர்களால் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **(96)**

स्वविकारं परित्यज्य वस्तुमात्रतया स्थितिः ।
मनसः सोत्तमा शान्तिर्ब्रह्मनिर्वाणलक्षणा ॥ ९७ ॥

ஸ்வவிகாரம் பரித்யஜ்ய வஸ்துமாத்ரதயா ஸ்தி²தி꞉ ।
மனஸ꞉ ஸோத்தமா ஶாந்திர்ப்³ரஹ்மநிர்வாணலக்ஷணா ॥ 97 ॥

मनसः = மனது,
மனஸ꞉

स्वविकारं = தனது விகாரத்தை (விருத்தியாக பரிணமிப்பதை),
ஸ்வவிகாரம்

परित्यज्य = விட்டு விட்டு,
பரித்யஜ்ய

वस्तुमात्रतया = ப்ரஹ்ம வஸ்துவாகமட்டுமே,
வஸ்துமாத்ரதயா

स्थितिः = இருப்பது (யாதோ),
ஸ்தி²தி꞉

सा = அது,
ஸா

ब्रह्मनिर्वाणलक्षणा = ப்ரஹ்ம நிர்வாணத்தைக் குறிக்கும்,
ப்³ரஹ்மநிர்வாணலக்ஷணா

उत्तमा शान्तिः = உத்தமமான சாந்தியாகும்.
உத்தமா ஶாந்தி꞉

மனஸ் தான் மாறுதல் அடைவதை விட்டு விட்டு அறியப்படும் வஸ்துவான பிரஹ்மமாகவே இருந்து விடுவது என்பது பிரஹ்மானந்தத்தைக் குறிக்கும் உத்தம மான சாந்தி. **(97)**

प्रत्यक्प्रत्ययसंतानप्रवाहकरणं धियः ।
यदेषा मध्यमा शान्तिः शुद्धसत्त्वैकलक्षणा ॥ ९८ ॥

ப்ரத்யக்ப்ரத்யயஸந்தானப்ரவாஹகரணம் தி⁴ய꞉ ।
யதே³ஷா மத்⁴யமா ஶாந்தி꞉ ஶுத்³த⁴ஸத்த்வைகலக்ஷணா ॥ 98 ॥

धियः = மனதிற்கு,
தி⁴ய꞉

प्रत्यक्प्रत्यय = ஆத்ம விஷயமான ஞானத்தை,
ப்ரத்யக்ப்ரத்யய

संतानप्रवाहकरणं = பிரவாஹம்போல் துடர்ச்சியாகச் செய்வது,
ஸந்தானப்ரவாஹகரணம்

यत् = யாதொன்று உண்டோ,
யத்

एषा = இது,

ஏஷா

शुद्धसत्त्वै कलक्षणा = கலப்பில்லாத ஸத்வகுணம மட்டும்

ஶுத்³த⁴ஸத்த்வை கலக்ஷணு உள்ளதைக்குறிக்கும்,

मध्यमा शान्तिः = மத்யமமான சாந்தி.

மத்⁴யமா ஶாந்திः

அந்தராத்ம விஷயமான ஞானத்துடர்ச்சியை இடைவிடாமல் பிரவாஹம் போல் மனஸில் செய்வது மத்யமமான சாந்தி இது சுத்தமான ஸத்வகுணத்தைக் குறிக்கும். **(98)**

विषयव्यापृतिं त्यक्त्वा श्रवणैकमनस्थितिः।
मनसश्चेतरा शान्तिर्मिश्रसत्त्वैकलक्षणा ॥ ९९ ॥

விஷயவ்யாப்ருதிம் த்யக்த்வா ஶ்ரவணைகமனஸ்தி²திः।
மனஸஶ்சேதரா ஶாந்திர்மிஶ்ரஸத்த்வைகலக்ஷணு ॥ 99 ॥

विषयव्यापृतिं = விஷயங்களில் செல்வதை,

விஷயவ்யாப்ருதிம்

त्यक्त्वा = விட்டுவிட்டு,

த்யக்த்வா

श्रवणैकमनस्थितिः = ச்ரவணம் ஒன்றிலேயே மனஸ் இருப்பது,

ஶ்ரவணைகமனஸ்தி²திः

मिश्रसत्त्वैकलक्षणा = கலப்புள்ள ஸத்வகுணத்தைக் குறிக்கின்ற,

மிஶ்ரஸத்த்வைகலக்ஷணு

मनसः = மனதின்,

மனஸः

इतरा शान्तिः = மற்ெருரு (அதமமான) சாந்தி.

இதரா ஶாந்திः

விஷயங்களில் செல்வதை விட்டு விட்டு, தத்வத்தைக் கேட்டறிவது ஒன்றில் மாத்திரம் மனஸ் இருப்பது அதமமான சாந்தி இது மற்ற குணங்கள் சலந்த ஸத்வ குணத்தைக் குறிக்கும்.

[தனது லக்ஷ்யத்திலேயே மனம் அடங்கியிருப்பது சாந்தி என்று பொதுவாகக் கூறப்பட்டது ஆனுலும் அப்யாஸததை யனுஸரித்து இதை மூன்று விதமாகப் பிரிக்கிருர். மனதில் விருத்தியே ஏற்படாமல் பிரஹ்மவஸ்துவாகவே மனம் ஆகி விடுவதுதான் உத்தமமான சாந்தி நிர்விகல்ப ஸமாதியில் இந்நிஜல ஏற்படும் இது ப்ரஹ்மநிர்வாணமென்ற முக்தி நிஜலயைக் குறிக்கும் மனதில் ரஜஸ்தமோ குணக் கலப்பில்லாமல் சுத்த ஸத்வ குணமே நிறைந்திருந்தால் அப்பொழுது மனதில்

அநாத்ம விருத்திகள் ஒன்றும் ஏற்படாமல் ஆத்மவ்ருத்தி ஒன்றே பிரவாஹம் போல் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கும் ஸவிகல்ப ஸமாதியில் இந்நிஜல ஏற்படும். இது மத்யமமான சாந்தி உலக விஷயங்களில் மனதைச் செலுத்தாமல் எப்பொழுதும் வேதாந்த சிரவணத்திலேயே மனம் ஈடுபட்டிருப்பது அதமமான சாந்தியாகும் இந்நிஜலயில் மற்ற குணங்கள் கலந்திருந்த போதிலும் ஸத்வகுணம் மேலோங்கி யிருக்கும் சிரவணத்தில் ஈடுபடாமல் உலகவிஷயங்களில் மனதைச் செலுத்துபவர் களுக்கு சாந்தியே கிடையாது.] **(99)**

प्राच्योदीच्याङ्गसद्भावे शमः सिध्यति नान्यथा ।
तीव्रा विरक्तिः प्राच्याङ्गमुदीच्याङ्गं दमादयः॥ १०० ॥

ப்ராச்யோதீ³ச்யாங்க³ஸத்³பா⁴வே ஶமঃ ஸித்⁴யதி நான்யதா² ।
தீவ்ரா விரக்திঃ ப்ராச்யாங்க³முதீ³ச்யாங்க³ம் த³மாத³யঃ ॥ 100 ॥

प्राच्योदीच्याङ्गसद्भावे = பூர்வாங்கமும் உத்தராங்கமும் இருந்தால்,
ப்ராச்யோதீ³ச்யாங்க³ஸத்³பா⁴வே

शमः = சாந்தி,
ஶமঃ

सिध्यति = ஸித்திக்கும்,
ஸித்⁴யதி

अन्यथा = இல்லாவிடில்,
அன்யதா²

न = ஸித்திக்காது,
ந

तीव्रा विरक्तिः = தீவிரமான வைராக்யம்,
தீவ்ரா விரக்திঃ

प्राच्याङ्गं = பூர்வாங்கம்,
ப்ராச்யாங்க³ம்

दमादयः = தமம் முதலியவை,
த³மாத³யঃ

उदीच्याङ्गं = உத்தராங்கம்.
உதீ³ச்யாங்க³ம்

முன் அங்கம் பின் அங்கம் இவை இருந்தால் தான் சமம் ஸித்திக்கும் அவையில்ஜலயாஞல் ஸித்திக்காது. தீவிரமான வைராக்யம் சமத்திற்கு பூர்வாங்கம் தமம் முதலானதுகள் உத்தராங்கம். **(100)**

(அவதாரிகை) சாந்தி ஏற்படுவதற்குள்ள ஸாதனங்கஜள விவரிப்பதற்கு முன்னதாக யாருக்கு சாந்தி ஏற்படாது என்பதை சொல்கிறுர். இந்த குறைகஜள

நிவிருத்தி செய்து கொண்டால்தான், அந்த ஸாதனங்கள் பிரயோஜனப்படுமென்று கருத்து: -

काम: क्रोधश्च लोभश्च मदो मोहश्च मत्सर:।
न जिता: षडिमे येन तस्य शान्तिर्न सिध्यति ॥ १०१ ॥

காம: க்ரோத⁴ஶ்ச லோப⁴ஶ்ச மதோ³ மோஹஶ்ச மத்ஸர: ।
ந ஜிதா: ஷடி³மே யேன தஸ்ய ஶாந்திர்ன ஸித்⁴யதி ॥ 101 ॥

काम: = காமமும்,
காம:
क्रोधश्च = கோபமும்,
க்ரோத⁴ஶ்ச
लोभश्च = பேராசையும்,
லோப⁴ஶ்ச
मद: = கர்வமும்,
மத³:
मोहश्च = மோஹமும்,
மோஹஶ்ச
मत्सर: = அஸூயையும்,
மத்ஸர:
इमे षद् = இந்த ஆறும்,
இமே ஷத்³
येन = எவனால்,
யேன
न जिता: = ஜயிக்கப்படவில்லையோ,
ந ஜிதா:
तस्य = அவனுக்கு,
தஸ்ய
शान्ति: = சாந்தி,
ஶாந்தி:
न सिध्यति = ஸித்திக்காது.
ந ஸித்⁴யதி

காமம், கோபம், பேராசை, கர்வம், மோஹம், அஸூயை ஆகிய இந்த ஆறும் எவனால் ஜயிக்கப்படவில்லையோ அவனுக்கு சாந்தி ஸித்திக்காது. **(101)**

शब्दादिविषयेभ्यो यो विषवत्न निवर्तते ।
तीव्रमोक्षेच्छया भिक्षोस्तस्य शान्तिर्न सिध्यति ॥ १०२ ॥

ஶப்³தா³தி³விஷயேப்⁴யோ யோ விஷவத்ன நிவர்ததே ।
தீவ்ரமோக்ஷேச்ச²யா பி⁴க்ஷோஸ்தஸ்ய ஶாந்திர்ன ஸித்⁴யதி ॥ 102 ॥

तीव्रमोक्षेच्छया = முக்தியில் தீவரமான விருப்பத்தால்,
தீவ்ரமோக்ஷேச்ச²யா
विषवत् = விஷத்திலிருந்துபோல,
விஷவத்
शब्दादिविषयेभ्य: = சப்தம் முதலான விஷயங்களிலிருந்து,
ஶப்³தா³தி³விஷயேப்⁴ய:
य: = எவன்,
ய:
न निवर्तते = விலகிச்செல்லவில்லையோ,
ந நிவர்ததே
तस्य भिक्षो: = அந்த ஸந்யாஸிக்கு,
தஸ்ய பி⁴க்ஷோ:
शान्ति: = சாந்தி,
ஶாந்தி:
न सिध्यति = ஸித்திக்காது.
ந ஸித்⁴யதி

மோக்ஷம் அடைவது ஒன்றிலேயே தீவ்ரமான விருப்பம் கொண்டு வேறு ஒன்றிலும் ஆசைகொள்ளாமல் விஷத்தைக் கண்டு பயந்து தூரத்தில் விலகிச் செல்வதுபோல் சப்தாதி விஷயங்களை விட்டு விலகிச்செல்வதுபோல் சப்தாதி விஷயங்களை விட்டு விலகிச்செல்பவனுக்குத்தான் சாந்தி கிடைக்கும் சப்தாதி விஷயங்களை நோக்கிச் செல்பவன் ஸந்யாஸி யாயிருந்தாலும் சாந்தி பெற மாட் டான். **(102)**

येन नाराधितो देवो यस्य नो गुर्वनुग्रहः ।
न वश्यं हृदयं यस्य तस्य शान्तिर्न सिध्यति ॥ १०३ ॥

யேன நாராதி⁴தோ தே³வோ யஸ்ய நோ கு³ர்வனுக்³ரஹ: ।
ந வஶ்யம் ஹ்ருத³யம் யஸ்ய தஸ்ய ஶாந்திர்ன ஸித்⁴யதி ॥ 103 ॥

येन = எவனால்,
யேன

देवः	=	ஈசுவரன்,
தே³வः		
न आराधितः	=	பூஜிக்கப்பட வில்லையோ,
ந ஆராதி⁴தः		
यस्य	=	எவனுக்கு,
யஸ்ய		
नो गुर्वनुग्रहः	=	குருவின் அருள் இல்லையோ,
நோ கு³ர்வனுக்³ரஹः		
यस्य	=	எவனுடைய,
யஸ்ய		
हृदयं	=	மனது,
ஹ்ருத³யம்		
न वश्यं	=	ஸ்வாதீனமாக இல்லையோ,
ந வஶ்யம்		
तस्य	=	அவனுக்கு,
தஸ்ய		
शान्तिः	=	சாந்தி,
ஶாந்திः		
न सिध्यति	=	ஸித்திக்காது.
ந ஸித்⁴யதி		

எவனால் ஈசுவரன் ஆராதிக்கப்படவில்லையோ, எவனுக்கு குருவின் அனுக்கிரஹம் இல்லையோ, எவனுடைய மனஸ் வசமாக வில்லையோ, அவனுக்கு சாந்தி ஸித்திக்காது குரு கிருபையும் ஈசுவர கிருபையும பெற்று அதன்மூலம் மனம் வசனமாவர்களுக்குத்தான் சாந்தி ஏற்படும். **(103)**

मनःप्रसादसिद्ध्यर्थं साधनं श्रूयतां बुधैः।
मनःप्रसादो यत्सत्त्वे यदभावे न सिध्यति ॥ १०४ ॥

மனःப்ரஸாத³ஸித்³த்⁴யர்த²ம் ஸாத⁴னம் ஶ்ரூயதாம் பு³தை⁴ः।
மனःப்ரஸாதோ³ யத்ஸத்த்வே யத³பா⁴வே ந ஸித்⁴யதி ॥ 104 ॥

यत्सत्त्वे	=	எது இருந்தால்,
யத்ஸத்த்வே		
मनःप्रसादः	=	மனதின் தெளிவு ஏற்படுமோ,
மனःப்ரஸாத³ः		
यदभावे	=	எது இல்லாவிட்டால்,
யத³பா⁴வே		

न सिध्यति = ஏற்படாதோ, அவ்விதமான)

ந ஸித்⁴யதி

साधनं = ஸாதனமானது,

ஸாத⁴னம்

मनःप्रसादसिद्ध्यर्थं = மனதின் தெளிவு ஏற்படுவதற்காக,

மனःப்ரஸாத³ஸித்³த்⁴யர்த²ம்

बुधैः = அறிவாளிகளால்,

பு³தை⁴ः

श्रूयतां = கேட்கப்படட்டும்.

ஶ்ரூயதாம்

எது இருந்தால் மனதிற்குத் தெளிவு ஏற்படுமோ, எது இல்லையானல் ஏற்படாதோ, அந்த, மனத்தெளிவு ஏற்படுவதற்காக உள்ள ஸாதனத்தை அறிவாளிகள் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். **(104)**

(**அவதாரிகை**) அந்த ஸாதனம் 18 விதமாயிருக்கிறதென்று சொல்லி விட்டு, ஒவ்வொன்றின் லக்ஷணத்தையும் தனித்தனியே விளக்குகிறுர்: -

ब्रह्मचर्यं अहिंसा च दया भूतेष्ववक्रता ।
विषयेष्वतिवैतृष्ण्यं शौचं दम्भविवर्जनम् ॥ १०५ ॥

ப்³ரஹ்மசர்யம் அஹிம்ஸா ச த³யா பூ⁴தேஷ்வவக்ரதா ।
விஷயேஷ்வதிவைத்ருஷ்ண்யம் ஶௌசம் த³ம்ப⁴விவர்ஜனம் ॥ 105 ॥

सत्यं निर्ममता स्थैर्य अभिमानविवर्जनम् ।
ईश्वर ध्यानपरता ब्रह्मविद्भिः सह स्थितिः ॥ १०६ ॥

ஸத்யம் நிர்மமதா ஸ்தை²ர்ய அபி⁴மானவிவர்ஜனம் ।
ஈஶ்வர த்⁴யானபரதா ப்³ரஹ்மவித்³பி⁴ः ஸஹ ஸ்தி²திः ॥ 106 ॥

ज्ञानशास्त्रैकपरता समता सुखदुःखयोः ।
मानानासक्तिः एकान्तशीलता च मुमुक्षुता ॥ १०७ ॥

ஜ்ஞானஶாஸ்த்ரைகபரதா ஸமதா ஸுக²து³ःக²யோः ।
மாஞனஸக்திः ஏகாந்தஶீலதா ச முமுக்ஷுதா ॥ 107 ॥

यस्यैतद्विद्यते सर्वं तस्य चित्तं प्रसीदति ।
न त्वेतद्धर्मशून्यस्य प्रकारान्तरकोटिभिः ॥ १०८ ॥

யஸ்யைதத்³வித்³யதே ஸர்வம் தஸ்ய சித்தம் ப்ரஸீத³தி ।
ந த்வேதத்³த⁴ர்மஶூன்யஸ்ய ப்ரகாராந்தரகோடிபி⁴ः ॥ 108 ॥

ब्रह्मचर्यं = ப்ரஹமசர்யம்,

ப்3ரஹ்மசர்யம்

अहिंसा च = அஹிம்ஸை,

அஹிம்ஸா ச

भूतेषु = பிராணிகளிடம்,

பூ4தேஷு

दया = தயை,

த3யா

अवक्रता = நேர்மை,

அவக்ரதா

विषयेषु = போகவிஷயங்களில்,

விஷயேஷு

अतिवैतृष्ण्यं = மேலான வைராக்யம்,

அதிவைத்ருஷ்ண்யம்

शौचं = சுத்தி,

ஶௌசம்

दम्भविवर्जनम् = டம்பத்தை விட்டுவிடுதல்,

த3ம்ப4விவர்ஜனம்

सत्यं = உண்மை,

ஸத்யம்

निर्ममता = கர்வமற்றிருத்தல்,

நிர்மமதா

स्थैर्य = ஸ்திரத்தன்மை,

ஸ்தை2ர்ய

अभिमानविवर्जनम् = அபிமானத்தை விடுதல்,

அபி4மானவிவர்ஜனம்

ईश्वर ध्यानपरता = ஈசுவர த்யானத்தில் ஈடுபடுவது,

ஈஶ்வர த்4யானபரதா

ब्रह्मविद्भिः सह = ப்ரஹ்ம ஞானிகளுடன்கூட,

ப்3ரஹ்மவித்3பி4: ஸஹ

स्थितिः = இருத்தல்,

ஸ்தி2தி:

ज्ञानशास्त्रैकपरता = ஞான சாஸ்திரம் ஒன்றிலேயே ஈடுபடுவது,

ஜ்ஞானஶாஸ்த்ரைகபரதா

सुखदुःखयोः = இன்பம் துன்பம் இரண்டிலும்,

ஸுக2து3:க2யோ:

समता	=	ஸமமாயிருத்தல்,
ஸமதா		
मानानासक्तिः	=	தன்னை கௌரவிப்பதில் ஈடுபடாதிருத்தல்,
மாநாநாஸக்திঃ		
एकान्तशीलता	=	தனிமையில் இருக்கப் பழகுதல்,
ஏகாந்தஶீலதா		
मुमुक्षुता च	=	மோக்ஷமடைவதில் விருப்பம்,
முமுக்ஷுதா ச		
एतत् सर्वं	=	இது எல்லாம்,
ஏதத் ஸர்வம்		
यस्य	=	எவனுக்கு,
யஸ்ய		
विद्यते	=	இருக்கிறதோ,
வித்³யதே		
तस्य	=	அவனுடைய,
தஸ்ய		
चित्तं	=	மனம்,
சித்தம்		
प्रसीदति	=	தெளிவடைகிறது,
ப்ரஸீத³தி		
एतद्धर्मशून्यस्य	=	இந்த தர்மங்களில்லாதவனுக்கு,
ஏதத்³த⁴ர்மஶூன்யஸ்ய		
प्रकारान्तरकोटिभिः	=	இவைகளைத் தவிர வேறு கோடிக்கணக்கான
ப்ரகாராந்தரகோடிபி⁴ঃ		முறைகளாலும்,
न	=	(மனத்தெளிவு) ஏற்படாது.
ந		

(2) பிரஹ்மசர்யம், (2) அஹிம்ஸை, (3) ஸகலபிராணிகளிடத்திலும் தயை, (4) அவக்ரதா (கோணலில்லாமை) (5) விஷயங்களில் நன்கு ஆசையற்றிருத்தல், (6) சௌசம், (7) தம்பத்தை தவிர்ப்பது, (8) ஸத்யம், (9) மமதையற்றிருத்தல், (10) ஸ்திர மாயிருத்தல், (11) அபிமானத்தைத் தவிர்ப்பது, (12) ஈசுவரஜ்ன தியானம் செய்வதி லேயே ஈடுபடுவது, (13) பிரஹ்மவித்துக்களுடன் கூடவே இருப்பது, (14) ஞான சாஸ்திரமொன்றிலேயே ஈடுபடுவது, (15) ஸுக துக்கங்களில் ஸமமாயிருப்பது. (16) பகுமானத்தில் ஆஸக்தியில்லாமலிருப்பது, (17) தனித்திருந்து பழக்கம், (18) மோக்ஷததில் ஆவலுடன் இருத்தல். எவருக்கு இது எல்லாம் இருக்கிறதோ, அவருடைய சித்தம் தெளிவடையும். இந்த அம்சங்கள் இல்லாதவருக்கு, கோடிக் கணக்காக வேறு எந்த பிரகாரமாய்ச் செய்து பார்ததாலும், சித்தம் தெளிவடையாது. **(105-108)**

स्मरणं दर्शनं स्त्रीणां गुणकर्मानुकीर्तनम् ।
समीचीनत्वधीस्तासु प्रीतिः संभाषणं मिथः ॥ १०९ ॥

ஸ்மரணம் த³ர்ஶனம் ஸ்த்ரீணும் கு³ணகர்மானுகீர்தனம் ।
ஸமீசீனத்வதீ⁴ஸ்தாஸு ப்ரீதிঃ ஸம்பா⁴ஷணம் மித²ঃ ॥ 109 ॥

सहवासश्च संसर्गोऽष्टधा मैथुनं विदुः ।
एतद्विलक्षणं ब्रह्मचर्यं चित्तप्रसादकम् ॥ ११० ॥

ஸஹவாஸஶ்ச ஸம்ஸர்கோ³(அ)ஷ்டதா⁴ மைது²னம் விது³ঃ ।
ஏதத்³விலக்ஷணம் ப்³ரஹ்மசர்யம் சித்தப்ரஸாத³கம் ॥ 110 ॥

स्त्रीणां ஸ்த்ரீணும்	=	பெண்களை,
स्मरणं ஸ்மரணம்	=	மனதில் நினைப்பது,
दर्शनं த³ர்ஶனம்	=	கண்களால் பார்ப்பது,
गुणकर्मानुकीर्तनम् கு³ணகர்மானுகீர்தனம்	=	குணங்களையும் செய்கைகளையும் வாயால் சொல்வது,
तासु தாஸு	=	அவர்களைப்பற்றி,
समीचीनत्वधीः ஸமீசீனத்வதீ⁴	=	சிறந்தவர் என்ற மனப்பான்மை,
प्रीतिः ப்ரீதிঃ	=	அவர்களிடம் அன்பு,
मिथः संभाषणं மித²ঃ ஸம்பா⁴ஷணம்	=	தனிமையில் அவர்களுடன் பேசுவது,
सहवासः ஸஹவாஸ	=	சேர்ந்து வஸிப்பது,
संसर्गोः ஸம்ஸர்கோ³ঃ	=	சேர்க்கை (இவ்வாறு),
अष्टधा அஷ்டதா⁴	=	எட்டுவிதமாக,
मैथुनं மைது²னம்	=	மைதுனத்தை,
विदुः விது³ঃ	=	அறிந்துள்ளார்கள்,

एतद्विलक्षणं = இந்த எட்டிற்கும் எதிரிடையான,

ஏதத்³விலக்ஷணம்

ब्रह्मचर्यं = ப்ரஹ்மசர்யம்,

ப்³ரஹ்மசர்யம்

चित्तप्रसादकम् = மனதிற்குத் தெளிவை உண்டுபண்ணும்.

சித்தப்ரஸாத³கம்

ஸ்திரீகளைப்பற்றி நினைப்பது 1, அவர்களைப்பார்ப்பது 2, அவர்களுடைய குணங்களையோ செய்கைகளையோ எடுத்துச் சொல்வது 3, அவர்களைப்பற்றி நன்றுயிருக்கிறுர்களென்ற எண்ணம் 4, அவர்களிடத்தில் பிரீதிவைப்பது 5, அவர்களுடன் தனிமையில் ஸம்பாஷிப்பது 6, அவர்களுடன் கூடவே இருப்பது, 7, சேர்க்கை, 8, ஆக இவ்வெட்டுவிதமாக மைதுனம் (ஸ்திரீ புமான்களின் ஸம்பந்தம்) இருப்பதை அறிந்திருக்கிறுர்கள். இவ்வெட்டுக்கும் நேர் எதிரிடையாக இருப்பதே சித்தத்தை தெளிவு படுத்தக்கூடிய பிரஹ்மசர்யம் என்பது. **(109-110)**

अहिंसा वाङ्मनः कायैः प्राणिमात्राप्रपीडनम् ॥ १११ ॥

அஹிம்ஸா வாங்மனঃ காயைঃ ப்ராணிமாத்ராப்ரபீட³னம் ॥ 111 ॥

वाङ्मनः कायैः = வாக்கு, மனம், உடல் இந்த மூன்று

வாங்மனঃ காயைঃ கரணங்களாலும்,

प्राणिमात्राप्रपीडनम् = ஒரு பிராணியையும் துன்புறுத்தாமல் இருப்பது,

ப்ராணிமாத்ராப்ரபீட³னம்

अहिंसा = அஹிம்சையாகும்.

அஹிம்ஸா

வாக்கு, மனஸ், சரீரம், இவைகளைக்கொண்டு எந்த பிராணிக்கும் துன்பமுண்டாக்காமலிருப்பது அஹிம்ஸையாகும். **(111)**

स्वात्मवत् सर्वभूतेषु कायेन मनसा गिरा ।
अनुकम्पा दया सैव प्रोक्ता वेदान्तवेदिभिः ॥ ११२ ॥

ஸ்வாத்மவத் ஸர்வபூ⁴தேஷு காயேன மனஸா கி³ரா ।
அனுகம்பா த³யா ஸைவ ப்ரோக்தா வேதா³ந்தவேதி³பி⁴ঃ ॥ 112 ॥

स्वात्मवत् = தன்னிடத்தில்போல்,

ஸ்வாத்மவத்

सर्वभूतेषु = எல்லா பிராணிகளிடமும்,

ஸர்வபூ⁴தேஷு

कायेन **காயேன**	=	உடலினுலும்,
मनसा **மனஸா**	=	மனதாலும்,
गिरा **கி³ரா**	=	வாக்காலும்,
अनुकम्पा **அனுகம்பா**	=	இரக்கம்கொள்வது (எதுவோ),
सैव **ஸைவ**	=	அதுவே,
दया **த³யா**	=	தயையாக,
वेदान्तवेदिभिः **வேதா³ந்தவேதி³பி⁴:**	=	உபநிஷத்தை அறிந்தவர்களால்,
प्रोक्ता **ப்ரோக்தா**	=	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தன்னைப்போலவே எல்லா பிராணிகளிடத்திலும் சரீரத்தினுலும் மனஸினுலும் வாக்கினுலும் இரக்கம்கொள்வதுதான் தயை என்று வேதாந்தம் அறிந்தவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **(112)**

करणत्रितयेष्वेकरूपताऽवक्रता मता ॥ ११३ ॥

கரணத்ரிதயேஷ்வேகரூபதா(அ)வக்ரதா மதா ॥ 113 ॥

करणत्रितयेषु **கரணத்ரிதயேஷு**	=	சரீரம், வாக்கு, மனம் என்ற முக்கரணங்களிலும்,
एकरूपता **ஏகரூபதா**	=	ஒரேமாதிரியாயிருப்பது,
अवक्रता **அவக்ரதா**	=	கோணலில்லாமை (நேர்மை) என்று,
मता **மதா**	=	எண்ணப்பட்டுள்ளது.

மனோவாக்காயமாகிற மூன்று கரணங்களிலும் ஒரே தன்மையுடனிருப்பது அவக்ரதை (கோணல் இன்மை, ஆர்ஜவம்) என்று கருதப்படுகிறது. **(113)**

ब्रह्मादिस्थावगन्तेषु वैराग्यं विषयेष्वनु ।
यथैव का विष्ठायां वैराग्यं तद्धि निर्मलम् ॥ ११४ ॥

ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தா²வக³ந்தேஷு வைராக்³யம் விஷயேஷ்வனு ।
யதை²வ கா விஷ்டா²யாம் வைராக்³யம் தத்³தி⁴ நிர்மலம் ॥ 114 ॥

यथैव का विष्ठायां = காக்கைகளின மலத்தில்போலவே,
யதை²வ கா விஷ்டா²யாம்
ब्रह्मादिस्थावगन्तेषु = ப்ரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரம வரையுள்ள,
ப்³ரஹ்மாதி³ஸ்தா²வக³ந்தேஷு
विषयेषु = விஷயங்களில்,
விஷயேஷு
अनु वैराग्यं = வெறுப்புத் தொடர்நதிருப்பது (எதுவோ),
அனு வைராக்³யம்
तद्धि = அதுதான்,
தத்³தி⁴
निर्मलं = சுத்தமான,
நிர்மலம்
वैराग्यं = வைராக்யமாகும்.
வைராக்³யம்

பிரஹ்மா முதல் ஸ்தாவரம் ஈறுக எல்லா விஷயங்களிலும், காக்கையின் விஷ்டையில் போலவே, வெறுப்புக்கொள்வது எதுவோ, அது தான் தோஷமற்ற வைராக்யம். **(114)**

बाह्यं आभ्यन्तरं चेति द्विविधं शौचं उच्यते ।
मृज्जलाभ्यां कृतं शौचं बाह्यं शारीरकं स्मृतम् ॥ ११५ ॥

பா³ஹ்யம் ஆப்⁴யந்தரம் சேதி த்³விவித⁴ம் ஶௌசம் உச்யதே ।
ம்ருஜ்ஜலாப்⁴யாம் க்ருதம் ஶௌசம் பா³ஹ்யம் ஶாரீரகம் ஸ்ம்ருதம் ॥ 115 ॥

अज्ञानदूरीकरणं मानसं शौचं आन्तरम् ।
अन्तःशौचे स्थिते सम्यक् बाह्यं नावश्यकं नृणाम् ॥ ११६ ॥

அஜ்ஞானதூ³ரீகரணம் மானஸம் ஶௌசம் ஆந்தரம் ।
அந்தஃஶௌசே ஸ்தி²தே ஸம்யக் பா³ஹ்யம் நாவஶ்யகம் ந்ருணாம் ॥ 116 ॥

शौचं = சௌசமானது,
ஶௌசம்

बाह्यं = வெளிப்பட்டது,
பா³ஹ்யம்

आभ्यन्तरं चेति = உள்பட்டது என்று,
ஆப்⁴யந்தரம் சேதி

द्विविधं = இரண்டுவிதமாக,
த்³விவித⁴ம்

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது,
உச்யதே

मृज्जलाभ्यां = மண்ணுலும் தீர்த்தத்தாலும்,
ம்ருஜ்ஜலாப்⁴யாம்

कृतं = செய்யப்பட்ட,
க்ருதம்

शारीरकं = சரீரத்தை ஒட்டியதான,
ஶாரீரகம்

शौचं = சௌசமானது,
ஶௌசம்

बाह्यं = பாஹ்யம (வெளிப்படையானது) என்று,
பா³ஹ்யம்

स्मृतं = எண்ணப்பட்டுள்ளது.
ஸ்ம்ருதம்

अज्ञानदूरीकरणं = அக்ஞானத்தை விலக்குவது,
அஜ்ஞானதூ³ரீகரணம்

मानसं = மனதை யொட்டியதான,
மானஸம்

आन्तरं शौचं = உள்சௌசமாகும்,
ஆந்தரம் ஶௌசம்

सम्यक् = நன்ருக,
ஸம்யக்

अन्तःशौचे = உள்சௌசம்,
அந்தஃஶௌசே

स्थिते = இருந்தால்,
ஸ்தி²தே

नृणां = மனிதர்களுக்கு,
ந்ருணும்

बाह्यं **பா³ஹ்யம்**	=	வெளிசுத்தம்,
न आवश्यकं **ந ஆவஶ்யகம்**	=	கட்டாயமில்லை.

சௌசம் (சுத்தி) என்பது வெளிப்படையானது, உள்ளிருப்பது, என்று இருவிதமாகச சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. மண்ணினுலும் ஜலத்தினுலும் சரீர ஸம்பந்தமாகச் செய்யப்படுவது வெளிப்படை சௌசம் என்று எண்ணப்படுகிறது. அறிவின்மையையே தூரவிலக்கி விடுவது மனஸ் ஸம்பந்தமான உள்சௌசம். உள்சௌசம் நன்கு இருந்து விட்டால் மனிதர்களுக்கு வெளிப்படை சௌசம் அவசியமில்லை.

(115-116)

ध्यानपूजादिकं लोके द्रष्टर्येव करोति यः ।
पारमार्थिकधीहीनः स दम्भाचार उच्यते ।
पुंसः तथाऽनाचरणं अदम्भित्वं विदुर्बुधाः ॥ ११७ ॥

த்⁴யானபூஜாதி³கம் லோகே த்³ரஷ்டர்யேவ கரோதி யஃ ।
பாரமார்தி²கதீ⁴ஹீனஃ ஸ த³ம்பா⁴சார உச்யதே ।
பும்ஸஃ ததா²(அ)னாசரணம் அத³ம்பி⁴த்வம் விது³ர்பு³தா⁴ஃ ॥ 117 ॥

लोके **லோகே**	=	உலகில்,
यः **யஃ**	=	எவன்,
पारमार्थिकधीहीनः **பாரமார்தி²கதீ⁴ஹீனஃ**	=	உண்மைக் கருத்து இல்லாமல்,
द्रष्टरि एव **த்³ரஷ்டரி ஏவ**	=	பார்ககிறவர் இருக்கும்பொழுது மட்டுமே,
ध्यानपूजादिकं **த்⁴யானபூஜாதி³கம்**	=	தியான பூஜை முதலியவற்றை,
करोति **கரோதி**	=	செய்கிறுனே,
सः **ஸ:**	=	அவன்,
दम्भाचारः **த³ம்பா⁴சார**	=	டம்பாசாரி என்று,
उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறன்.

तथा = அப்படி,

ததா²

अनाचरणं = நடக்காமலிருப்பது,

அனுசரணம்

पुंस: = மனிதனுக்கு,

பும்ஸः

अदम्भित्वं = டம்பமில்லாத்தன்மை (என்று),

அத³ம்பி⁴த்வம்

बुधा: = வித்வான்கள்,

பு³தா⁴:

विदु: = அறிகிறுர்கள்.

விது³:

எவனெருவன் வேறு பார்க்கிறவரிருக்கும்போது மட்டுமே உலகத்தில் தியானம் பூஜை முதலானவைகளைச் செய்கிறவனுய், வாஸ்தவமாய் அதில் நோக்க மில்லாமலிருக்கிறுனே, அவன் டம்பமான ஆசரணையுள்ளவள் என்று சொல்லப்படு கிறுன். ஒரு புருஷன் அவ்விதமாக நடந்துகொள்ளாமலிருப்பதை "டம்பமற்றிருத்தல்" என்று அறிவாளிகள் கருதுகிறுர்கள். **(117)**

यत् स्वेन दृष्टं सम्यक् च श्रुतं तस्यैव भाषणं ।
सत्यं इत्युच्यते ब्रह्म सत्यमित्यपि भाषणम् ॥ ११८ ॥

யத் ஸ்வேன த்³ருஷ்டம் ஸம்யக் ச ஶ்ருதம் தஸ்யைவ பா⁴ஷணம் ।
ஸத்யம் இத்யுச்யதே ப்³ரஹ்ம ஸத்யமித்யபி பா⁴ஷணம் ॥ 118 ॥

स्वेन = தன்னுல்,

ஸ்வேன

यत् = எது,

யத்

सम्यक् = நன்றுக,

ஸம்யக்

दृष्टं = பார்ககப்பட்டதோ,

த்³ருஷ்டம்

श्रुतं च = கேட்கபபட்டதோ,

ஶ்ருதம் ச

तस्यैव = அதையே,

தஸ்யைவ

भाषणं = பேசுவது,

பா⁴ஷணம்

सत्यमिति = ஸ்தயமென்று,

ஸத்யமிதி

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது,

உச்யதே

ब्रह्म सत्यमिति = ப்ரஹமம் ஸ்தயம் என்று,

ப்³ரஹ்ம ஸத்யமிதி

भाषणमपि = சொல்வதும் (ஸத்யமாகும்).

பா⁴ஷணமபி

பிராந்தியில்லாமல் நன்ருக தான் நேரில் பார்த்ததையும் நம்பிக்கையுள்ள, உண்மைபேசும் நண்பன மூலமாக கேள்விப்பட்டதையும் அப்படியே சொல்வது ஸத்யமாகும் வாஸ்தவத்தில் ப்ரஹ்மம் ஒன்று தான் ஸத்யம் மற்றவை எல்லாம் பொய். **(118)**

देहादिषु स्वकीयत्व ध्रुढबुद्धि विसर्जनम् ।
निर्ममत्वं स्मृतं येन कैवल्यं लभते बुधः ॥ ११९ ॥

தே³ஹாதி³ஷு ஸ்வகீயத்வ த்⁴ருட⁴பு³த்³தி⁴ விஸர்ஜனம் ।
நிர்மமத்வம் ஸ்ம்ருதம் யேன கைவல்யம் லப⁴தே பு³த⁴: ॥ 119 ॥

देहादिषु = சரீரம் முதலியவற்றில்,

தே³ஹாதி³ஷு

स्वकीयत्व = என்னுடையது என்ற,

ஸ்வகீயத்வ

ध्रुढ = உறுதியாயுள்ள,

த்⁴ருட⁴

बुद्धि विसर्जनं = எண்ணத்தை விட்டுவிடுவது,

பு³த்³தி⁴ விஸர்ஜனம்

निर्ममत्वं = நிர்மமதவம் என்று,

நிர்மமத்வம்

स्मृतं = கருதப்பட்டுள்ளது,

ஸ்ம்ருதம்

येन = எதனுல்,

யேன

बुधः = வித்வான்,

பு³த⁴:

कैवल्यं = மோக்ஷத்தை,

கைவல்யம்

लभते = அடைகிறுனே.

லப⁴தே

தேகம் முதலியவைகளில் தன்னுடையது என்ற திடமான எண்ணத்தை நன்கு விட்டுவிடுவது மமதையின்மை என கருதப்படுகிறது. இதனுல் அறிவாளி மோக்ஷத்தை அடைகிறன். **(119)**

गुरुवेदान्तवचनैः निश्चितार्थे दृढ स्थितिः ।
तदेकव्रुत्त्या तत् स्थैर्यं नैचशल्यं न तु वर्ष्मणः ॥ १२० ॥

கு³ருவேதா³ந்தவசஜனை: நிஶ்சிதார்தே² த்³ருட⁴ ஸ்தி²தி: ।
ததே³கவ்ருத்த்யா தத் ஸ்தை²ர்யம் நைச்ஶல்யம் ந து வர்ஷ்மண: ॥ 120 ॥

गुरुवेदान्तवचनैः = ஆசார்யருடையவும உபநிஷத்துக்களுடையவும்

கு³ருவேதா³ந்தவசஜனை: வாக்கியங்களால்,

निश्चितार्थे = தீர்மானமாகத் தெரிந்துகொளளப்பட்ட

நிஶ்சிதார்தே² விஷயத்தில்,

तदेकव्रुत्त्या = அந்த ஒரே மனேவிருத்தியுடன்,

ததே³கவ்ருத்த்யா

दृढ स्थितिः = உறுதியாக நிஜலத்திருப்பது (எதுவோ),

த்³ருட⁴ ஸ்தி²தி:

तत् = அது,

தத்

स्थैर्यं = ஸ்தைர்யமாம்,

ஸ்தை²ர்யம்

वर्ष्मणः = சரீரத்தின்,

வர்ஷ்மண:

नैचशल्यं = அசைவற்றிருக்கும் தன்மை,

நைச்ஶல்யம்

न तु = ஸ்தைர்யமாகாது.

ந து

குருவினுடையவும் உபநிஷத்துக்களினுடையவும் வாக்கியங்களினுல் நிச்சயம் செய்யப்பட்டிருக்கிற விஷயத்தில் அது ஒன்றிலேயே ஈடுபட்ட மனேவிருத்தியுடன் திடமாக நிஜலத்திருப்பது ஸ்தைர்யம். சரீரம் அசைவற்றிருப்பது இங்கு ஸ்தைர்யமல்ல. **(120)**

विद्यैश्वर्यतपोरूपकुलवर्णाश्रमादिभिः ।
संजाताहंकृतित्यागस्त्वभिमानविसर्जनम् ॥ १२१ ॥

வித்³யைஸ்வர்யதபோரூபகுலவர்ணாஸ்ரமாதி³பி⁴: ।
ஸஞ்ஜாதாஹங்க்ருதித்யாக³ஸ்த்வபி⁴மானவிஸர்ஜனம் ॥ 121 ॥

विद्यैश्वर्य = கல்வி, செல்வம்,
வித்³யைஸ்வர்ய

तपोरूप = தவம், அழகு,
தபோரூப

कुल = வம்சம்,
குல

वर्णाश्रमादिभिः = வர்ணம், ஆச்ரமம் முதலியவைகளால்,
வர்ணாஸ்ரமாதி³பி⁴:

संजाताहंकृतित्यागः = ஏற்பட்டுள்ள அஹங்காரத்தை விட்டுவிடுவது,
ஸஞ்ஜாதாஹங்க்ருதித்யாக³

अभिमानविसर्जनम् = அபிமான த்யாகமாகும்.
அபி⁴மானவிஸர்ஜனம்

வித்யையினாலும், செல்வத்தினாலும், தபஸினாலும், ரூபத்தினாலும், குலத்தினாலும், ஜாதியினாலும், ஆசிரமத்தினாலும், மற்றும் காரணங்களினால் ஏற்படும் நான் மேலானவன் என்கிற எண்ணத்தை விடுவதே அபிமானத்தை விடுவதாகும். **(121)**

त्रिभिश्च करणैः सम्यक् हित्वा वैषयिकीं क्रियाम् ।
स्वात्मैकचिन्तनं यत्तत् ईश्वरध्यानमीरितम् ॥ १२२ ॥

த்ரிபி⁴ஶ்ச கரணை: ஸம்யக் ஹித்வா வைஷயிகீம் க்ரியாம் ।
ஸ்வாத்மைகசிந்தனம் யத்தத் ஈஸ்வரத்⁴யானமீரிதம் ॥ 122 ॥

त्रिभिश्च करणैःश्च = சரீரம், வாக்கு, மனம என்ற மூன்று
த்ரிபி⁴ஶ்ச கரணை:ஶ்வ கரணங்களாலும்,

वैषयिकीं क्रियाम् = உலக விஷயங்களைப்பற்றிய காரியத்தை,
வைஷயிகீம் க்ரியாம்

सम्यक् = நன்றாக,
ஸம்யக்

हित्वा = விட்டுவிட்டு,
ஹித்வா

स्वात्मैकचिन्तनं	=	தனது ஆத்ம வஸ்து ஒன்றையே
ஸ்வாத்மைகசிந்தனம்		மனதால் சிந்திப்பது,
यत्	=	எதுவோ,
யத்		
तत्	=	அது,
தத்		
ईश्वरध्यानं	=	ஈசுவர த்யானமாக,
ஈஶ்வரத்⁴யானம்		
ईरितं	=	சொல்லப்பட்டுள்ளது.
ஈரிதம்		

மூன்று வித கரணங்களாலும் செய்யப்படும் எவ்வித விஷயமான கார்யத்தையும் நன்கு விட்டு விட்டு, தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபம் ஒன்றைப்பற்றியே சிந்திப்பது எதுவோ, அது ஈசுவர தியானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(122)**

छायेव सर्वदा वासो ब्रह्मविद्भिः सह स्थितिः ॥ १२३ ॥

சா²யேவ ஸர்வதா³ வாஸோ ப்³ரஹ்மவித்³பி⁴: ஸஹ ஸ்தி²தி: ॥ 123 ॥

छायेव	=	நிழல்போல்,
சா²யேவ		
सर्वदा वासः	=	எப்பொழுதும் கூடவஸிப்பது,
ஸர்வதா³ வாஸ:		
ब्रह्मविद्भिः सह स्थितिः	=	ப்ரஹ்ம ஞானிகளுடன்கூட இருப்பதாகும்.
ப்³ரஹ்மவித்³பி⁴: ஸஹ ஸ்தி²தி:		

நிழல் போலவே எப்பொழுதும் பிரஹ்ம ஞானிகளுடன் வஸித்து வருவது அவர்களுடன் கூடவிருத்தலாகும். **(123)**

यद्यदुक्तं ज्ञानशास्त्रे श्रवणादिकं एषु यः ।
निरतः कर्मधीहीनः ज्ञाननिष्ठः स एव हि ॥ १२४ ॥

யத்³யது³க்தம் ஜ்ஞானஶாஸ்த்ரே ஶ்ரவணாதி³கம் ஏஷு ய: ।
நிரத: கர்மதீ⁴ஹீன: ஜ்ஞானநிஷ்ட²: ஸ ஏவ ஹி ॥ 124 ॥

कर्मधीहीनः	=	கர்மாவில புததியை விட்டுவிட்டவனுய்,
கர்மதீ⁴ஹீன:		
ज्ञानशास्त्रे	=	வேதாந்த சாஸ்திரத்தில்,
ஜ்ஞானஶாஸ்த்ரே		

श्रवणादिकं	=	சிரவணம் முதலான,
ஶ்ரவணாதி³கம்		
यत् यत्	=	எது எது,
யத் யத்		
उक्तं	=	சொல்லப்பட்டுள்ளதோ,
உக்தம்		
एषु	=	இவைகளில்,
ஏஷு		
यः	=	எவன்,
ய:		
निरतः	=	ஈடுபட்டவனே,
நிரத:		
स एव हि	=	அவன் தான்,
ஸ ஏவ ஹி		
ज्ञाननिष्ठः	=	ஞாநநிஷ்டன்.
ஜ்ஞானநிஷ்ட²:		

ஞான சாஸ்திரத்தில் சிரவணம் முதலிய எது எதெல்லாம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, அவைகளிலேயே ஈடுபட்டவனாக, கர்மாவிலுள்ள எண்ணத்தையே விட்டவனாக, எவன் இருக்கிறானே, அவனே ஞானநிஷ்டனாவான். **(124)**

धनकान्ताज्वरादीनां प्राप्तकाले सुखादिभिः ।
विकारहीनतैव स्यात् सुखदुःखसमानता ॥ १२५ ॥

த⁴னகாந்தாஜ்வராதீ³னாம் ப்ராப்தகாலே ஸுகா²தி³பி⁴: ।
விகாரஹீனதைவ ஸ்யாத் ஸுக²து³:க²ஸமானதா ॥ 125 ॥

धनकान्ताज्वरादीनां	=	பணம், பெண், ஜ்வரம் முதலியவை,
த⁴னகாந்தாஜ்வராதீ³னாம்		
प्राप्तकाले	=	வந்த சமயத்தில்,
ப்ராப்தகாலே		
सुखादिभिः	=	ஸுகம் முதலியவைகளால்,
ஸுகா²தி³பி⁴:		
विकारहीनतैव	=	(மனதில்) மாறுதல் ஏற்படாமல்
விகாரஹீனதைவ		இருக்கும் தன்மைதான்,
सुखदुःखसमानता स्यात्	=	ஸுகதுக்கங்களில் ஸமமாயிருக்கும்
ஸுக²து³:க²ஸமானதா ஸ்யாத்		தன்மையாகும்.

ஸுகத்திற்குக் காரணமான செல்வம், ஸ்திரீ, துக்கத்திற்குக் காரணமான ஜ்வரம் முதலியவை வந்த சமயத்திலும் அவைகளால் ஏற்படும் ஸுக துக்கங்களால் மனதில் எவ்வித மாறுபாடும் இல்லாமலிருப்பதுதான் ஸுக துக்கங்களில் ஸமான மாயிருக்கும் தன்மையாகும். **(125)**

श्रेष्ठं पूज्यं विदित्वा मां मानयन्तु जना भुवि ।
इत्यासक्त्या विहीनत्वं मानानासक्तिरुच्यते ॥ १२६ ॥

ஶ்ரேஷ்ட²ம் பூஜ்யம் விதி³த்வா மாம் மானயந்து ஜனா பு⁴வி ।
இத்யாஸக்த்யா விஹீனத்வம் மானானாஸக்திருச்யதே ॥ 126 ॥

भुवि = பூவுலகில்,
பு⁴வி
मां = என்னை,
மாம்
श्रेष्ठं = சிறந்தவனாகவும்,
ஶ்ரேஷ்ட²ம்
पूज्यं = பூஜிக்கத்தக்கவனாகவும்,
பூஜ்யம்
विदित्वा = தெரிந்துகொண்டு,
விதி³த்வா
जना: = ஜனங்கள்,
ஜனா
मानयन्तु = கௌரவிக்கட்டும்,
மானயந்து
इति = என்ற,
இதி
आसक्त्या विहीनत्वं = விருப்பமில்லாதிருப்பது,
ஆஸக்த்யா விஹீனத்வம்
मानानासक्ति: = மாநாநாஸகதி என்று,
மானானாஸக்தி:
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

நான் பெரியவன், பூஜிக்கத்தகுந்தவன் என்பதைத் தெரிந்து கொண்டு உலகத்தில் ஜனங்கள் என்னை பகுமானிக்கவேண்டும் என்கிற எண்ணமில்லாமலிருப்பது பகுமானததில் பற்றின்மை எனப்படுகிறது. **(126)**

सच्चिन्तनस्य संबाधो विघ्नोऽयं निर्जने ततः ।
स्थेयं इत्येक एवास्ति चेत् सैवैकान्तशीलता ॥ १२७ ॥

ஸச்சிந்தனஸ்ய ஸம்பா^{3}தோ^{4} விக்^{4}னோ(அ)யம் நிர்ஜனே தத: ।
ஸ்தே^{2}யம் இத்யேக ஏவாஸ்தி சேத் ஸைவைகாந்தஶீலதா ॥ 127 ॥

अयं = இந்த,
அயம்

संबाधः = ஜனக்கூட்டம்,
ஸம்பா^{3}த^4:

सच्चिन्तनस्य = ஸத்ரூபமான ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றி சிந்தனை செய்வதற்கு,
ஸச்சிந்தனஸ்ய

विघ्नः = இடைஞ்சல்,
விக்^{4}ன:

ततः = ஆகையால்,
தத:

निर्जने = ஜனங்களில்லாத இடத்தில்,
நிர்ஜனே

स्थेयं इति = இருக்க வேண்டுமென்று,
ஸ்தே^{2}யம் இதி

एक एव = ஒருவனாகவே,
ஏக ஏவ

अस्ति चेत् = இருப்பானேயாகில்,
அஸ்தி சேத்

सैव = அதுவே,
ஸைவ

एकान्तशीलता = தனிமையில் இருக்கும் ஸ்வபாவம்.
ஏகாந்தஶீலதா

நல்ல விஷயத்தை (பிரஹ்மத்தைப்பற்றி) சிந்தனை செய்வதற்கு இந்த ஜனக் கூட்டம் இடஞ்சலாயிருக்கிறது, ஆகையால் ஜனங்களில்லாத இடத்தில் இருக்க வேண்டும், என்று ஒருவன் தனித்து இருப்பானேயானால் அதுவே ஏகாந்த சீலத்தன்மை. **(127)**

संसारबन्धनिर्मुक्तिः कदा झटिति मे भवेत् ।
इति या सुदृढा बुद्धिः ईरिता सा मुमुक्षुता ॥ १२८ ॥

ஸம்ஸாரப^{3}ந்த^{4}நிர்முக்தி: கதா^{3} ஜ^{2}டிதி மே ப^{4}வேத் ।
இதி யா ஸுத்^{3}ருடா^{4} பு^{3}த்^{3}தி^{4}: ஈரிதா ஸா முமுக்ஷுதா ॥ 128 ॥

मे	=	எனக்கு,
மே		
झटिति	=	விரைவில்,
ஜ²டிதி		
संसारबन्धनिर्मुक्तिः	=	ஸம்ஸாரமென்னும் கட்டிலிருந்து விடுதலை,
ஸம்ஸாரப³ந்த⁴நிர்முக்திः		
कदा	=	எப்பொழுது,
கதா³		
भवेत्	=	ஏற்படும்,
ப⁴வேத்		
इति	=	என்ற,
இதி		
सुदृढा	=	மிகவும் உறுதியான,
ஸுத்³ருடா⁴		
बुद्धिः	=	புத்தி,
பு³த்³தி⁴ः		
या	=	யாதொன்று உண்டோ,
யா		
सा	=	அது,
ஸா		
मुमुक्षुता	=	முமுக்ஷுத்வமாக,
முமுக்ஷுதா		
ईरिता	=	சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
ஈரிதா		

பிறவி மரண ரூபமான ஸம்ஸாரமாகிற கட்டிலிருந்து விடுதலை எனக்கு சீக்கிரமாக எப்பொழுது ஏற்படும் என்ற மிக உறுதியான எண்ணம் மோக்ஷத்தில இச்சை என்பது. **(128)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக சித்தம் தெளிவடைய பதினெட்டு ஸாதனங்கஊச் சொல்லிவிட்டு சமாதி ஷட்கத்தில் அடங்கிய இரண்டாவதான தமம் என்பதின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறுர்: -

ब्रह्मचर्यादिभिः धर्मैः बुद्धेः दोषनिवृत्तये ।
दण्डनं दम इत्याहुः दमशब्दार्थकोविदाः ॥ १२९ ॥

ப்³ரஹ்மசர்யாதி³பி⁴ः த⁴ர்மைः பு³த்³தே⁴ः தோ³ஷநிவ்ருத்தயே ।
த³ண்ட³னம் த³ம இத்யாஹுः த³மஶப்³தா³ர்த²கோவிதா³ः ॥ 129 ॥

बुद्धेः	=	மனதின்,
பு³த்³தே⁴ः		
दोषनिवृत्तये	=	தோஷங்கள் விலகுவதற்காக,
தோ³ஷநிவ்ருத்தயே		
ब्रह्मचर्यादिभिः धर्मैः	=	ப்ரஹ்மசர்யம் முதலான தாமங்களால்,
ப்³ரஹ்மசர்யாதி³பி⁴ः த⁴ர்மைः		
दण्डनं	=	சிக்ஷிப்பது,
த³ண்ட³னம்		
दम इति	=	தமம் என்ற,
த³ம இதி		
दमशब्दार्थकोविदाः	=	சொல்லின் பொருளை நன்கு அறிநதவர்கள்,
த³மஶப்³தா³ர்த²கோவிதா³ः		
आहुः	=	சொல்கிறுர்கள்.
ஆஹுः		

109வது சுலோகம் முதல் 128வது சுலோகம் முடிய விளக்கிக் கூறப்பட்ட ப்ரஹ்மசர்யம் முதல் முமுக்ஷுத்வம் வரையுள்ள 18 ஸாதனங்களால் மனதை அதன் இஷ்டப்படி நடக்கவிடாமல் சிக்ஷிப்பது தமமாகும். இதஞல் மனதிலுள்ள தோஷங்கள் விலகிவிடும். **(129)**

(அவதாரிகை) தமத்தை மற்றெரு விதமாகக் கூறுகிறுர்: -

तत्तद्वृत्तिनिरोधेन बाह्येन्द्रियविनिग्रहः।
योगिनो दम इत्याहुर्मनसः शान्तिसाधनम् ॥ १३० ॥

தத்தத்³வ்ருத்திநிரோதே⁴ன பா³ஹ்யேந்த்³ரியவிநிக்³ரஹः।
யோகி³ஞே த³ம இத்யாஹுர்மனஸः ஶாந்திஸாத⁴னம் ॥ 130 ॥

तत्तद्वृत्तिनिरोधेन	=	அதனதன் வியாபாரங்களைத் தடுப்பதஞல்,
தத்தத்³வ்ருத்திநிரோதே⁴ன		
बाह्येन्द्रियविनिग्रहः	=	வெளி இந்திரியங்களையடக்குவது,
பா³ஹ்யேந்த்³ரியவிநிக்³ரஹः		
मनसः	=	மனதின்,
மனஸः		
शान्तिसाधनं	=	அடக்கத்திற்கு ஸாதனமான,
ஶாந்திஸாத⁴னம்		
दमः	=	தமம்,
த³ம:		

इति = என்று,

இதி

योगिन: = யோகிகள்,

யோகி³ன:

आहु = சொல்கிறுர்கள்.

ஆஹு

கண், காது, மூக்கு, நாக்கு, த்வக்கு என்னும் ஐந்து வெளி இந்திரியங்களின் காரியங்களான பார்ப்பது, கேட்பது, முகர்வது, சுவைப்பது, தொடுவது என்னுமிவைகள் ஏற்படாமலிருக்கும்படி தடுப்பதன் மூலம் அந்த வெளி இந்திரியங்களை அடக்குவது தான் தமமாகும். வெளி இந்திரியங்களை யடக்குவது மனம் அடங்குவதற்கு உபாயமாகும் என்று யோகிகள் கூறுகின்றனர். **(130)**

(**அவதாரிகை**) இந்திரியங்களை அடக்குவது மனஸின் சாந்திக்கு எப்படி உதவுகிறதென்பதை விளக்குகிறுர்: -

इन्द्रियेष्विन्द्रियार्थेषु प्रवृत्तेषु यदृच्छया ।
अनुधावति तान्येव मनो वायुमिवानलः ॥ १३१ ॥

இந்த்³ரியேஷ்விந்த்³ரியார்தே²ஷு ப்ரவ்ருத்தேஷு யத்³ருச்ச²யா ।
அனுதா⁴வதி தான்யேவ மனோ வாயுமிவானலः ॥ 131 ॥

इन्द्रियेषु = இந்த்ரியங்கள்,

இந்த்³ரியேஷு

इन्द्रियार्थेषु = இந்திரிய விஷயங்களிடம்,

இந்த்³ரியார்தே²ஷு

यदृच्छया = யதேச்சையாக,

யத்³ருச்ச²யா

प्रवृत्तेषु = செல்லும்பொழுது,

ப்ரவ்ருத்தேஷு

वायु = காற்றை ஒட்டி,

வாயு

अनल इव = நெருப்புப்பரவுவதுபோல்,

அனல இவ

मन: = மனம்,

மனः

तान्येव अनुधावति = அவைகளை அனுஸரித்தே செல்கிறது.

தான்யேவ அனுதா⁴வதி

காற்று எப்பக்கம் அடிக்கிறதோ அந்தப்பக்கம் தான் நெருப்பும் பரவும் அது போல் கண், காது, மூக்கு நாக்கு, த்வக்கு என்னும் வெளி இந்திரியங்கள் முறையே ரூபம், சப்தம், கந்தம், ரஸம், ஸ்பர்சம் என்னும் அத்தன் விஷயங்களை நோக்கிச் செல்லும் பொழுது அந்த இந்திரியங்களைப் பின்தொடர்ந்து மனமும் ஓடிச்செல்கிறது. **(131)**

इन्द्रियेषु निरुद्धेषु त्यक्त्वा वेगं मनः स्वयम् ।
सत्त्वभावमुपादत्ते प्रसादस्तेन जायते
प्रसन्ने सति चित्तेऽस्य मुक्तिः सिध्यति नान्यथा ॥ १३२ ॥

இந்த்³ரியேஷு நிருத்³தே⁴ஷு த்யக்த்வா வேக³ம் மனঃ ஸ்வயம் ।
ஸத்த்வபா⁴வமுபாத³த்தே ப்ரஸாத³ஸ்தேன ஜாயதே
ப்ரஸன்னே ஸதி சித்தே(அ)ஸ்ய முக்திঃ ஸித்⁴யதி நான்யதா² ॥ 132 ॥

इन्द्रियेषु = இந்திரியங்கள்,
இந்த்³ரியேஷு

निरुद्धेषु = தடுக்கப்பட்டபொழுது,
நிருத்³தே⁴ஷு

मनः = மனம்,
மனঃ

स्वयं = தானாகவே,
ஸ்வயம்

वेगं = வேகத்தை,
வேக³ம்

त्यक्त्वा = விட்டு,
த்யக்த்வா

सत्त्वभावं = ஸத்வ குணஸ்வபாவத்தை,
ஸத்த்வபா⁴வம்

उपादत्ते = ஏற்றுக்கொள்கிறது,
உபாத³த்தே

तेनः = அதனால்,
தேனঃ

प्रसादः = (மனதிற்கு) தெளிவு,
ப்ரஸாத³ঃ

जायते = உண்டாகிறது,
ஜாயதே

चित्ते = மனம்,
சித்தே

प्रसन्ने सति = பிரஸன்னமாயிருக்கும்பொழுது,
ப்ரஸன்னே ஸதி
अस्य = இவனுக்கு,
அஸ்ய
मुक्तिः = முக்தி,
முக்திः
सिध्यति = ஏற்படுகிறது,
ஸித்⁴யதி
अन्यथा = இல்லாவிடில்,
அன்யதா²
न = ஏற்படுவதில்லை.
ந

இந்திரியங்களின் வழியாகத்தான் மனம் வெளி விஷயங்களை நோக்கி வேகமாகச் செல்கிறது இந்திரியங்களை அதன் விஷயங்களை நோக்கிச் செல்வதைத் தடுத்து விட்டால் இந்திரியங்கள் வெளியே போகாதபோது மனமும் வெளியே போகமுடியாமல் தடைபட்டு வேகம் குறைந்து உள்ளேயே இருந்துவிடுகிறது. அப்பொழுது ஸத்வ குணம் மேலோங்கி மனம் ப்ரஸன்னமாகிறது. மனம் ப்ரஸன்னமாயிருப்பவருக்குத்தான் முக்தி கிடைக்கும். மனம் ப்ரஸன்னமாகாவிட்டால் முக்தி கிடைக்காது. **(132)**

मनः प्रसादस्य निदानमेव
निरोधनं यत् सकलेन्द्रियाणाम् ।
बाह्येन्द्रिये साधु निरुध्यमाने
बाह्यार्थभोगो मनसो वियुज्यते ॥ १३३ ॥

மனः ப்ரஸாத³ஸ்ய நிதா³னமேவ
நிரோத⁴னம் யத் ஸகலேந்த்³ரியாணாம் ।
பா³ஹ்யேந்த்³ரியே ஸாது⁴ நிருத்⁴யமானே
பா³ஹ்யார்த²போ⁴கோ³ மனஸோ வியுஜ்யதே ॥ 133 ॥

सकलेन्द्रियाणां = எல்லா இந்திரியங்களையும்,
ஸகலேந்த்³ரியாணாம்
यत् निरोधनं = தடுப்பது என்பது யாதொன்று உண்டோ,
யத் நிரோத⁴னம்
(तत्) एव = அதுதான்,
(தத்) ஏவ

मनः प्रसादस्य = சித்த பிரஸாதத்திற்கு,

மன: ப்ரஸாத³ஸ்ய

निदानं = மூலகாரணம்,

நிதா³னம்

बाह्येन्द्रिये = வெளி இந்திரியம்,

பா³ஹ்யேந்த்³ரியே

साधु = நன்ருக,

ஸாது⁴

निरुध्यमाने = தடுக்கப்படும்பொழுது,

நிருத்⁴யமானே

मनसः = மனதிலிருந்து,

மனஸ:

बाह्यार्थभोगः = வெளிவிஷயங்களின் அனுபவம்,

பா³ஹ்யார்த²போ⁴க³:

वियुज्यते = பிரிந்து விலகிப்போய்விடுகிறது.

வியுஜ்யதே

எல்லாவித இந்திரியங்களையும் அடக்குவது தான் மனத் தெளிவிற்கு மூல காரணமாகும் வெளி இந்திரியங்கள் நன்கு அடக்கப்பட்டு விட்டதேயானல், வெளியிலுள்ள பதார்த்தங்களை அனுபவிப்பது என்பதும் மனஸிற்கு இல்லாமல் போய்விடும். **(133)**

तेन स्वदौष्ट्यं परिमुच्य चित्तं
शनैः शनैः शान्तिमुपाददाति ।
चित्तस्य बाह्यार्थविमोक्षमेव
मोक्षं विदुर्मोक्षणलक्षणज्ञाः ॥ १३४ ॥

தேன ஸ்வதௌ³ஷ்ட்யம் பரிமுச்ய சித்தம்
ஶனை: ஶனை: ஶாந்திமுபாத³தா³தி।
சித்தஸ்ய பா³ஹ்யார்த²விமோக்ஷமேவ
மோக்ஷம் விது³ர்மோக்ஷணலக்ஷணஜ்ஞா: ॥ 134 ॥

तेन = அதனுல்,

தேன

चित्तं = மனம்,

சித்தம்

स्वदौष्ट्यं = தனது துஷ்டத்தனத்தை,

ஸ்வதௌ³ஷ்ட்யம்

परिमुच्य	=	விட்டுவிட்டு,
பரிமுச்ய		
शनैः शनैः	=	மெள்ள மெள்ள,
ஶனை: ஶனை:		
शान्ति	=	சாந்தியை,
ஶாந்தி		
उपाददाति	=	பெறுகிறது,
உபாத³தா³தி		
चित्तस्य	=	மனதிற்கு,
சித்தஸ்ய		
बाह्यार्थविमोक्षमेव	=	வெளி விஷயங்களிலிருந்து விடுதலை
பா³ஹ்யார்த²விமோக்ஷமேவ		ஏற்படுவதையே,
मोक्षं	=	மோக்ஷமாக,
மோக்ஷம்		
मोक्षणलक्षणज्ञाः	=	மோக்ஷத்தின் லக்ஷணமறிந்தவர்கள்,
மோக்ஷணலக்ஷணஜ்ஞா:		
विदुः	=	அறிகிறார்கள்.
விது³:		

அதனால் (வெளிப்பதார்த்த போகத்திலிருந்து விலகுவதினால்) மனஸானது தன்னுடைய துஷ்டத்தனததை (தன் இஷ்டப்படி எங்கும் செல்வதை) விட்டு விட்டு, மெள்ள மெள்ள சாந்தியை அடையும். மனஸிற்கு வெளிபபதார்த்தங்களிலிருந்து ஏற்படும் விடுதலையே மோக்ஷம் என்று மோக்ஷத்தின் லக்ஷணத்தை அறிந்தவர்கள் எணணுகிறார்கள். வெளிவிஷயஙகளின் அனுபவம் மனதிற்கு இல்லாதபடி செய்து விட்டால் ஆத்மானுபவமாகிற மோக்ஷம் ஸுலபமாகக் கிடைத்து விடுமெனறு கருத்து. **(134)**

दमं विना साधु मनःप्रसाद-
हेतुं न विद्मः सुकरं मुमुक्षोः ।
दमेन चित्तं निजदोषजातं
विसृज्य शान्तिं समुपैति शीघ्रम् ॥ १३५ ॥

த³மம் வினா ஸாது⁴ மன:ப்ரஸாத³-
ஹேதும் ந வித்³ம: ஸுகரம் முமுக்ஷோ: ।
த³மேன சித்தம் நிஜதோ³ஷஜாதம்
விஸ்ருஜ்ய ஶாந்திம் ஸமுபைதி ஶீக்⁴ரம் ॥ 135 ॥

मुमुक्षोः	=	மோக்ஷமடைவதில தீவ்ர விருப்பமுள்ளவனுக்கு,
முமுக்ஷோ:		
दमं विना	=	தமத்தைத்தவிற (வேறு),
த³மம் வினு		
साधु	=	நல்ல,
ஸாது⁴		
सुकरं	=	ஸுலபமாக அனுஷ்டிக்கக்கூடிய,
ஸுகரம்		
मनःप्रसाद हेतुं	=	சித்த பரஸாதத்திற்கு உபாயத்தை,
மன:ப்ரஸாத³ஹேதும்		
न विद्मः	=	அறியவில்லை,
ந வித்³ம:		
चित्तं	=	மனம்,
சித்தம்		
दमेन	=	தமத்தால்,
த³மேன		
निजदोषजातं	=	தன்னிடமுளள எல்லா தோஷங்களையும்,
நிஜதோ³ஷஜாதம்		
विसृज्य	=	விட்டுவிட்டு,
விஸ்ருஜ்ய		
शीघ्रम्	=	விரைவில்,
ஶீக்⁴ரம்		
शान्तिं	=	சாந்தியை,
ஶாந்திம்		
समुपैति	=	அடைகிறது.
ஸமுபைதி		

மோக்ஷத்தில் தீவ்ர இச்சையுள்ளவருக்கு மனத்தெளிவுக்கு ஸாதனமாக தமத்தைத்தவிர நல்லதாயும் ஸுலபமாக அனுஷ்டிக்கக் கூடியதுமாயுள்ள வேறு ஸாதனம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை வெளி இந்திரியங்களை அடக்குவதால் மனதிலுள்ள தோஷங்களெல்லாம் அடியோடு நீங்கிவிடுகிறது. அதனுல் சீக்கிரமாக மனம் சாந்தியை அடைகிறது. **(135)**

प्राणायामाद्भवति मनसो निश्चलत्वं प्रसादो
यस्याप्यस्य प्रतिनियत दिग्देशकालाद्यवेक्ष्य ।
सम्यग्दृष्टया क्वचिदपि तथा नो दमो हन्यते तत्
कुर्याद्धीमान् दमं अनलसः चित्तशान्त्यै प्रयत्नात् ॥ १३६ ॥

ப்ராணாயாமாத்³ ப⁴வதி மனஸோ நிஶ்சலத்வம் ப்ரஸாதோ³
யஸ்யாப்யஸ்ய ப்ரதிநியத தி³க்³தே³ஶகாலாத்³யவேக்ஷ்ய ।
ஸம்யக்³த்³ருஷ்டயா க்வசித³பி ததா² நோ த³மோ ஹன்யதே தத்
குர்யாத்³தீ⁴மான் த³மம் அனலஸ: சித்தஶாந்த்யை ப்ரயத்நாத் ॥ 136 ॥

यस्यापि **யஸ்யாபி**	=	எவனுக்காவது,
प्राणायामात् **ப்ராணாயாமாத்**	=	பிராணாயாமத்தால (பிராணனின் கார்யததை அடக்குவதால்),
मनस: **மனஸ:**	=	மனதிற்கு,
निश्चलत्वं **நிஶ்சலத்வம்**	=	அசைவற்றதன்மையும்,
प्रसाद: **ப்ரஸாத³:**	=	தெளிவும்,
प्रतिनियत दिग्देशकालादि अवेक्ष्य **ப்ரதிநியத தி³க்³தே³ ஶகாலாதி³ அவேக்ஷ்ய**	=	குறிப்பிட்ட திசை, தேசம், காலம் முதலியவற்றை எதிர்பார்த்து,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஏற்படுகிறது,
क्वचित् **க்வசித்**	=	ஒரு சமயம்,
अस्य **அஸ்ய**	=	இவனுக்கு,
सम्यग्दृष्टया **ஸம்யக்³த்³ருஷ்டயா**	=	விவேகஞானத்தால் (ஏற்படுகிறது),
तथापि **ததா²பி**	=	அப்படியிருந்தபோதிலும்,
दम: **த³ம:**	=	தமம்,
नो हन्यते **நோ ஹன்யதே**	=	அடிபடாது,
तत् **தத்**	=	ஆகையால்,
दीमान् **தீ³மான்**	=	புத்திசாலி,

अनलसः = சோமபல் இல்லாதவனுய்,

அனலஸ꞉

चित्तशान्त्यै = மனதில் சாந்தி ஏற்படுவதற்காக,

சித்தஶாந்த்யை

प्रयत्नात् = முயற்சியுடன்,

ப்ரயத்னத்

दमं = இந்திரிய நிகரஹத்தை,

த³மம்

कुर्यात् = செய்யவேண்டும்.

குர்யாத்

உலகில் யாராவது ஒருவருக்கு பிராணுயாமத்தால் மனதின் சாஞ்சல்யம் நீங்கி தெளிவு ஏற்படலாம் ஆனுல் தேசம், காலம் முதலியவை அனுகூலமாயிருந் தால் தான் பிராணுயாமம் செய்வது பலனைத்தரும் உலக வஸ்துக்களைப்பற்றிய விவேகத்தால் சாந்தி உண்டாகலாம் இதுவும் சிரமஸாத்யம் தான். இவைகளால் தமத்தின் உபயோகததை குறைத்துக் கூறமுடியாது. அவற்றை விட தமம் தான் ஸுலபமான உபாயம் ஆதலால் சித்த சாந்தியை விரும்பினுல் புததிமானுயிருப் பவன் சோம்பலை விட்டு விசேஷ முயற்சி எடுத்துக்கொணடு தமத்தையே (வெளி இந்திரியங்களை அடக்குவதையே) அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். **(136)**

[அச்சுப் புஸ்தகங்களில் 2 வது பாதத்தில் **'यस्याप्यस्य'** என்று தான் காணப் படுகிறது. **'यघप्यस्य'** என்று சுத்த பாடம் இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.]

सर्वेन्द्रियाणां गतिनिग्रहेण
भोग्येषु दोषाद्यवमर्शनेन ।
ईशप्रसादाच्च गुरोः प्रसादात् ।
शान्तिं समायात्यचिरेण चित्तम् ॥ १३७ ॥

ஸர்வேந்த்³ரியாணும் க³திநிக்³ரஹேண
போ⁴க்³யேஷு தோ³ஷாத்³யவமர்ஶனேன ।
ஈஶப்ரஸாதா³ச்ச கு³ரோ꞉ ப்ரஸாதா³த் ।
ஶாந்திம் ஸமாயாத்யசிரேண சித்தம் ॥ 137 ॥

सर्वेन्द्रियाणां = எல்லா இந்திரியங்களுடையவும்,

ஸர்வேந்த்³ரியாணும்

गतिनिग्रहेण = போக்கைத் தடுப்பதாலும்,

க³திநிக்³ரஹேண

भोग्येषु = அனுபவிக்கும் விஷயங்களில்,

போ⁴க்³யேஷு

दोषाद्यवमर्शनेन **தோ³ஷாத்³யவமர்ஶனேன**	=	தோஷம் முதலியவற்றை சிந்திப்பதாலும்,
ईशप्रसादाच्च **ஈஶப்ரஸாதா³ச்ச**	=	ஈசுவரானுக்ரஹத்தாலும்,
गुरोः प्रसादात् **கு³ரோः ப்ரஸாதா³த்**	=	குருவின் அருளாலும்,
चित्तम् **சித்தம்**	=	மனது,
अचिरेण **அசிரேண**	=	விரைவில்,
शान्तिं **ஶாந்திம்**	=	சாந்தியை,
समायाति **ஸமாயாதி**	=	அடைகிறது.

எல்லா இந்திரியங்களுடைய வியாபாரங்களை நிக்கிரஹம் செய்வதினுலும், போக்யமான விஷயங்களிலுள்ள தோஷம் முதலானதுகளை அலசிப்பார்ப்பதினுலும், ஈசுவரனுடைய பிரஸாதத்தினுலும், குருவினுடைய பிரஸாதத்தினுலும், மனஸ் தாமதமன்னியில, சாந்தியை நன்கு அடையும்.

தமத்தினுல் மன சாந்தியேற்படுமென்று சொன்னதினுல் முன் சொன்ன பதார்த்த சோதனமோ, ஈசுவரன் குரு இவர்களின் அனுக்ரஹமோ தேவையில்லை யெனறு நினைத்துவிடக கூடாதென்று ஞாபகப்படுத்துகிறுர். **(137)**

(அவதாரிகை) சமாதி ஷட்கததில் சேர்ந்த மூன்றுவது அம்சமான திதிக்ஷை என்பதைப்பற்றி 14 சுலோகங்களில் எடுத்துச் சொல்கிறுர். வழக்கம்போல் முதலில் அதன் லக்ஷணம, பிறகு ஸாதனம், அதன் பிறகு அதன் பிரயோஜனம், அவசியத் தன்மை இவை காட்டப்படுகின்றன: -

आध्यात्मिकादि यद्दुःखं प्राप्तं प्रारब्धवेगतः ।
अचिन्तया तत्सहनं तितिक्षेति निगद्यते ॥ १३८ ॥

ஆத்⁴யாத்மிகாதி³ யத்³து³:க²ம் ப்ராப்தம் ப்ராரப்³த⁴வேக³த: ।
அசிந்தயா தத்ஸஹனம் திதிக்ஷேதி நிக³த்³யதே ॥ 138 ॥

आध्यात्मिकादि **ஆத்⁴யாத்மிகாதி³**	=	ஆத்யாதமிகம் முதலான,
यद्दुःखं **யத்³து³:க²ம்**	=	எந்த துக்கம்,

प्रारब्धवेगत: ப்ராரப்³த⁴வேக³த:	=	பிராரப்தகர்மாவின் வேகத்தால்,
प्राप्तं ப்ராப்தம்	=	வருகிறதோ,
अचिन्तया அசிந்தயா	=	கவலையில்லாமல்,
तत्सहनं தத்ஸஹனம்	=	அதைப்பொறுத்துக்கொள்வது,
तितिक्षा इति திதிக்ஷா இதி	=	திதிக்ஷை என்று,
निगद्यते நிக³த்³யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

முற்பிறவிகளில் நாம் செய்த பாபகர்ம பலனாக ஆத்யாத்மிகம் முதலான எந்த துக்கம் வந்தாலும் அதைப்பற்றிச் சிறிதும் கவலை யன்னியில் ஸஹித்துக்கொள்வது திதிக்ஷை என்று சொல்லப்படுகிறது.

சரீரத்திலேயே ஜரை, வியாதி முதலிய காரணங்களால் ஏற்படும் துக்கம் ஆத்யாதமிகம் எனப்படும், மற்ற மனிதர் பசு கொசு முதலான பிராணிகளால் ஏற்படும் துக்கம் ஆதிபௌதிகம் எனப்படும். மழை வெய்யில் முதலான தைவிக மான காரணங்களால் ஏற்படும் துக்கம் ஆதிதைவிகம் எனப்படும். இவை யெல்லாம், நாம முன் செய்த பாபங்களின் பலனாகவே யேற்படுவதால் இப்பொழுது அவைக ளைத் தடுப்பது வீண் பிரயத்தினம். அவை ஏற்பட்டு விட்டனவே யென்றும், அவைகளை எப்படிப் போக்கடிப்பது என்றும, மற்றும் விதமாயும் கவலைக்கு இடம் கொடுக்காமல் பொறுமையுடன் ஸஹித்துக்கொள்வதே ததிக்ஷை யாகும். **(138)**

रक्षा तितिक्षासदृशी मुमुक्षो:
न विद्यतेऽसौ पविना न भिद्यते ।
यामेव ध्रुत्वा कवचीव विघ्नान्
सर्वान् त्रुणीक्रुत्य जयन्ति मायाम् ॥ १३९ ॥

ரக்ஷா திதிக்ஷாஸத்³ருஶீ முமுக்ஷோ:
ந வித்³யதே(அ)ஸௌ பவினா ந பி⁴த்³யதே ।
யாமேவ த்⁴ருத்வா கவசீவ விக்⁴னான்
ஸர்வான் த்ருணீக்ருத்ய ஜயந்தி மாயாம் ॥ 139 ॥

मुमुक्षो: முமுக்ஷோ:	=	மோக்ஷமடைவதில் விருப்பமுள்ளவனுக்கு,

तितिक्षासदृशी திதிக்ஷாஸத்³ருஶீ	=	பொறுமையைப் போன்றதான,
रक्षा ரக்ஷா	=	ரக்ஷை,
न विद्यते ந வித்³யதே	=	இல்லை,
असौ அஸௌ	=	இது,
पविना பவிநா	=	வஜ்ரத்தினால்,
न भिद्यते ந பி⁴த்³யதே	=	பிளக்கப்படாது,
यामेव யாமேவ	=	எந்த பொறுமையையே,
धृत्वा த்⁴ருத்வா	=	கைக்கொண்டு,
कवचीव கவசீவ	=	கவசமுள்ளவன் போல,
सर्वान् विघ्नान् ஸர்வான் விக்⁴னான்	=	எல்லா இடைஞ்சல்களையும்,
त्रणीकृत्य த்ருணீக்ருத்ய	=	அலக்ஷ்யம் செய்து,
मायां மாயாம்	=	மாயையை,
जयन्ति ஜயந்தி	=	வெல்கிறார்களோ.

மோக்ஷத்தில் இச்சையுள்ளவருக்கு திதிக்ஷைக்கு ஸமானமான காப்புக் கிடையாது, வஜ்ராயுதத்தினாலும் (இடியினாலும்) இது பிளவு படாது. கவசம்போல் இதையே தரித்துக்கொண்டுதான் ஸகலவித இடையூறுகளையும் திருணமாக மதித்து மாயையை ஜயிக்கிறார்கள். பொறுமையைக்கைக்கொண்டவர்கள் எது வந்தாலும் மனம் கலங்காமல் தைர்யமாக இருப்பார்கள். **(139)**

(அவதாரிகை) இந்தப் பொறுமை என்பது மோக்ஷத்தில் இச்சை உள்ளவர்களுக்கு மாத்திரம் தான் தேவையென்பதில்லை. உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவர்களுக்கும் ஏதாவது பிரயோஜனத்தை உத்தேசித்து, எந்த பிரவிருத்தி செய்தாலும் அதிலும் பொறுமை அவசியம் வேண்டும் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார்: -

क्षमावतामेव हि योगसिद्धिः
स्वाराज्यलक्ष्मीसुखभोगसिद्धिः ।
क्षमाविहीना निपतन्ति विघ्नैः
वातैर्हताः पर्णचया इव द्रुमात् ॥ १४० ॥

க்ஷமாவதாமேவ ஹி யோக³ஸித்³தி⁴:
ஸ்வாராஜ்யலக்ஷ்மீஸுக²போ⁴க³ஸித்³தி⁴: ।
க்ஷமாவிஹீனா நிபதந்தி விக்⁴னை:
வாதைர்ஹதா: பர்ணசயா இவ த்³ருமாத் ॥ 140 ॥

क्षमावतामेव = பொறுமையுள்ளவர்களுக்குத்தான்,
க்ஷமாவதாமேவ
योगसिद्धिः = யோகம் ஸித்திக்கும்,
யோக³ஸித்³தி⁴:
स्वाराज्यलक्ष्मी = ஸ்வாராஜ்யலக்ஷ்மியின்,
ஸ்வாராஜ்யலக்ஷ்மீ
सुखभोगसिद्धिः = ஸூகானுபவம் கிடைக்கும்,
ஸுக²போ⁴க³ஸித்³தி⁴:
वातैः = காற்றுக்களால்,
வாதை:
इताः = அடிபட்டு,
இதா:
द्रुमात् = மரத்திலிருந்து,
த்³ருமாத்
पर्णचया इव = இலைக்கூட்டங்கள் (விழுவது போல்,
பர்ணசயா இவ
क्षमाविहीनाः = பொறுமையில்லாதவர்கள்,
க்ஷமாவிஹீனா
विघ्नैः = இடையூறுகளால்,
விக்⁴னை:
निपतन्ति = கீழேவிழுந்து விடுகின்றனர்.
நிபதந்தி

பொறுமையுள்ளவர்களுக்குத்கான் யோகம் (அஷ்டாங்க யோகம்) ஸித்திக்கும் அவர்கள் கான் ஸ்வாராஜ்யலக்ஷ்மி (தனக்குத்தானே அரசனுயிருக்கும் தன்மையான ஸம்பத்து) யின் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க முடியும் பொறுமையில்லாதவர்கள் இடையூறுகளால் தடுக்கப்பட்டு காற்றுக்களால் அடிட்டு மரத்திவிருந்து இலைக்குவி யல் விழுவது போல, கீழே விழுந்து விடுகிறார்கள். சிரேயஸ்ஸையடைவதில்லை.

(140)

तितिक्षया तपो दानं यज्ञस्तीर्थं व्रतं श्रुतम्।
भूतिः स्वर्गोऽपवर्गश्च प्राप्यते तत्तदर्थिभिः ॥ १४१ ॥

திதிக்ஷயா தபோ தா³னம் யஜ்ஞஸ்தீர்த²ம் வ்ரதம் ஶ்ருதம்।
பூ⁴தி: ஸ்வர்கோ³(அ)பவர்க³ஶ்ச ப்ராப்யதே தத்தத³ர்தி²பி⁴: ॥ 141 ॥

तितिक्षया = பொறுமையால்,
திதிக்ஷயா

तपः = தவம்,
தப:

दानं = தாநம்,
தா³னம்

यज्ञः = யாகம்,
யஜ்ஞ:

तीर्थं = தீர்த்தம்,
தீர்த²ம்

व्रतं = வ்ரதம்,
வ்ரதம்

श्रुतं = கல்வி,
ஶ்ருதம்

भूतिः = ஐசுவர்யம்,
பூ⁴தி:

स्वर्गः = ஸ்வர்ககம்,
ஸ்வர்க³:

अपवर्गश्च = மோக்ஷம் (இவற்றில்),
அபவர்க³ஶ்ச

तत्तदर्थिभिः = அதனை விரும்புபவர்களால் (அதது),
தத்தத³ர்தி²பி⁴:

प्राप्यते = அடையப்படுகிறது.
ப்ராப்யதே

தபஸ்ஸோ, தானமோ, யக்ஞயாகாதிகளோ, தீர்த்தாடனமோ, விரதானுஷ்டான மோ, வித்யாப்பியாஸமோ, செல்வமோ, ஸ்வர்க்கமோ, மோக்ஷமோ, இவற்றில் யார் யாருக்கு எது எது தேவையோ, அது அது கிடைப்பதற்கு பொறுமை கட்டாயம் வேண்டும் பொறுமை இல்லாவிடில் இவற்றில் ஒன்றும் கிடைக்காது. **(141)**

ब्रह्मचर्यं अहिंसा च साधूनां अप्यगर्हणम् ।
पराक्षेपादिसहनं तितिक्षोरेव सिध्यति ॥ १४२ ॥

ப்³ரஹ்மசர்யம் அஹிம்ஸா ச ஸாதூ⁴னும் அப்யக³ர்ஹணம் ।
பராக்ஷேபாதி³ஸஹனம் திதிக்ஷோரேவ ஸித்⁴யதி ॥ 142 ॥

ब्रह्मचर्यं **ப்³ரஹ்மசர்யம்**	=	ப்ரஹ்மசர்யம்,
अहिंसा च **அஹிம்ஸா ச**	=	பிறரை ஹிம்ஸியாமலிருத்தல்,
साधूनांमगर्हणमपि **ஸாதூ⁴னும்மக³ர்ஹணமபி**	=	ஸாதுக்களை நிந்தியாதிருத்தல்,
पराक्षेपादिसहनं **பராக்ஷேபாதி³ஸஹனம்**	=	பிறரின் நிந்தனை முதலியவற்றைத் தாங்கிக்கொள்வது (இவையெல்லாம்)
तितिक्षोरेव **திதிக்ஷோரேவ**	=	பொறுமையுள்ளவனுக்குத்தான்,
सिध्यति **ஸித்⁴யதி**	=	ஸித்திக்கும்.

பிரஹ்மசர்ய அனுஷ்டானம், அஹிம்ஸை, ஸாதுக்களை தூஷிக்காமலிருப்பது, பிறரால் ஏற்படும் தூஷணுதிகளை ஸஹிப்பது, இவையெல்லாம் திதிக்ஷையுள்ளவனுக்குத்தான் ஸித்திக்கும். **(142)**

साधनेष्वपि सर्वेषु तितिक्षोत्तमसाधनम् ।
यत्र विघ्नाः पलायन्ते दैविका अपि भौतिकाः ॥ १४३ ॥

ஸாத⁴னேஷ்வபி ஸர்வேஷு திதிக்ஷோத்தமஸாத⁴னம் ।
யத்ர விக்⁴னு: பலாயந்தே தை³விகா அபி பௌ⁴திகா: ॥ 143 ॥

साधनेष्वपि सर्वेषु **ஸாத⁴னேஷ்வபி ஸர்வேஷு**	=	எல்லா ஸாதனங்களுக்குள்ளும்,
तितिक्षा **திதிக்ஷா**	=	பொறுமை,
उत्तमसाधनं **உத்தமஸாத⁴னம்**	=	மிகவும் சிறந்த ஸாதனம்,
यत्र **யத்ர**	=	எந்தப் பொறுமை இருந்தால்,
दैविकाः **தை³விகா:**	=	ஆதிதைவிகமாயும்,
भौतिकाः **பௌ⁴திகா:**	=	ஆதிபௌதிகமாயும் உள்ள,

विघ्ना अपि = விக்னங்கள் கூட,

விக்⁴னு அபி

पलायन्ते = ஓடி விடுகின்றன.

பலாயந்தே

எல்லா ஸாதனங்களிலும் கூட திதிக்ஷையே மேலான ஸாதனம். ஏனென்றல் அது இருந்தால், தைவிகமோ பௌதிகமோ எல்லா விக்னங்களும கூட நீங்கி விடுகின்றன. **(143)**

तितिक्षोरेव विघ्नेभ्यस्त्वनिवर्तितचेतसः।
सिध्यन्ति सिद्धयः सर्वा अणिमाद्याः समृद्धयः ॥ १४४ ॥

திதிக்ஷோரேவ விக்⁴னேப்⁴யஸ்த்வநிவர்திதசேதஸः।
ஸித்⁴யந்தி ஸித்³த⁴யः ஸர்வா அணிமாத்³யாः ஸம்ருத்³த⁴யः ॥ 144 ॥

विघ्नेभ्यः = இடையூறுகளால்,

விக்⁴னேப்⁴ய

अनिवर्तितचेतसः = திருப்பப்படாதமனமுள்ள,

அநிவர்திதசேதஸः

तितिक्षोरेव = பொறுமைசாலிக்குத்தான்,

திதிக்ஷோரேவ

अणिमाद्याः = அணிமா முதலான,

அணிமாத்³யாः

सर्वाः सिध्यः = எல்லா ஸித்திகளாகிற,

ஸர்வா: ஸித்⁴ய:

समृद्धयः = ஐசுவர்யங்கள்,

ஸம்ருத்³த⁴யः

सिद्धयन्ति = கிடைக்கின்றன.

ஸித்³த⁴யந்தி

பொறுமையுள்ளவன் எவ்வளவு இடையூறு வந்தபோதிலும் சிறிதும் கலங்கா மல் தான் ஆரம்பித்த காரியத்திலிருந்து மனதைத் திருப்பமாட்டான். ஆனதால் நன்கு அப்யாஸம் செய்வதன் மூலம் அணிமா ஸித்தி முதலான அஷ்டைசுவர்யங்களும் அவனுக்குக்கிடைத்துவிடும். **(144)**

तस्मान्मुमुक्षोरधिका तितिक्षा संपादनीये प्सितकार्यसिद्ध्यै ।
तीव्रा मुमुक्षा च महत्युपेक्षा चोभे तितिक्षासहकारिकारणम् ॥ १४५ ॥

தஸ்மான்முமுக்ஷோரதி⁴கா திதிக்ஷா
ஸம்பாத³னீயே ப்ஸிதகார்யஸித்³த்⁴யை ।
தீத்ரா முமுக்ஷா ச மஹத்யுபேக்ஷா
சோபே⁴ திதிக்ஷாஸஹகாரிகாரணம் ॥ 145 ॥

तस्मात् தஸ்மாத்	=	ஆகையால்,
मुमुक्षोः முமுக்ஷோ:	=	மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவனுக்கு,
ईप्सितकार्यसिद्ध्यै ஈப்ஸிதகார்யஸித்³த்⁴யை	=	தன்னுல் விருமபப்பட்ட காரியம் கை கூடுவதற்கு,
अधिका तितिक्षा அதி⁴கா திதிக்ஷா	=	அதிகமான பொறுமை,
संपादनीया ஸம்பாத³னீயா	=	ஸம்பாதிக்கத்தக்கது,
तीत्रा தீத்ரா	=	தீவ்ரமான,
मुमुक्षा च முமுக்ஷா ச	=	மோக்ஷமடைவதில் விருப்பமும்,
महती उपेक्षा च மஹதீ உபேக்ஷா ச	=	பலமான உபேக்ஷயும்,
उभे உபே⁴	=	இரண்டும்,
तितिक्षासहकारिकारणं திதிக்ஷாஸஹகாரிகாரணம்	=	பொறுமைக்குக் கூட இருந்து உதவும் காரணமாகும்.

ஆகவே உலக விஷயங்களில் எல்லாக்காரியங்களும் நிறைவேறுவதற்கே பொறுமை அவச்யமாக இருக்குமாஞல் மஹா பலமான மோக்ஷம் கிடைப்பதற்குப் பொறுமை வேண்டு மென்பதைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! மோக்ஷத்தில் விருப்பம் கொண்டவனுக்குத் தான் கோரியது நிறைவேற வேண்டுமாஞல் பொறுமை அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அப்பொழுதுதான் இடையூறுகளை விலக்க முடியும் முக்தியடைவதில் தீவ்ரமான விருப்பமும், உலகவிஷயங்களில் அதிகமான உபேக்ஷயும் (வைராக்யமும்) இருந்தால்தான் பொறுமை பலனைத் தரும். ஆகை யால் இவ்விரண்டும்பொறுமைக்கு ஸஹகாரி காரணங்கள் (கூட இருந்து உதவும் காரணங்கள்) ஆகும். **(145)**

तत्तत्कालसमागतामयततेः शान्त्यै प्रवृत्तो यदि
स्यात् तत्तत्परिहारकौषधरतः तच्चिन्तने तत्परः ।

तद्भिक्षुः श्रवणादिधर्मरहितो भूत्वा मृतचेत् तदा
किं सिद्धं फलं आप्नुयादुभयथा भ्रष्टो भवेत् स्वार्थतः ॥ १४६ ॥

தத்தத்காலஸமாக³தாமயததே: ஶாந்த்யை ப்ரவ்ருத்தோ யதி³
ஸ்யாத் தத்தத்பரிஹாரகௌஷத⁴ரத: தச்சிந்தனே தத்பர: ।
தத்³பி⁴க்ஷு: ஶ்ரவணாதி³த⁴ர்மரஹிதோ பூ⁴த்வா ம்ருதசேத் ததா³
கிம் ஸித்³த⁴ம் ப²லம் ஆப்னுயாது³ப⁴யதா² ப்⁴ரஷ்டோ ப⁴வேத் ஸ்வார்த²த: ॥146॥

तत्तत्काल தத்தத்கால	=	அந்தந்தக்காலத்தில்,
समागतामयततेः ஸமாக³தாமயததே:	=	வந்த வியாதிகளின் வரிசை,
शान्त्यै ஶாந்த்யை	=	நீங்குவதற்கு,
प्रवृत्तः ப்ரவ்ருத்த:	=	முனைந்தவனாக,
तत्तत्परिहारकौषधरतः தத்தத்பரிஹாரகௌஷத⁴ரத:	=	அந்தந்த வியாதியைப்போக்குகின்ற மருந்துகளில் கவனம் கொண்டு,
तच्चिन्तने தச்சிந்தனே	=	அந்தவியாதிகளையும் மருந்துகளையும் ஆலோசிப்பதில்,
तत्परः தத்பர:	=	ஈடுபட்டவனாக,
यदि स्यात् யதி³ ஸ்யாத்	=	இருப்பானே யாகில்,
तद्भिक्षुः தத்³பி⁴க்ஷு:	=	அந்த ஸந்யாஸி,
श्रवणादिधर्मरहितः ஶ்ரவணாதி³த⁴ர்மரஹித:	=	சிரவணம் முதலான தர்மங்கள் இல்லாதவனாக,
भूत्वा பூ⁴த்வா	=	ஆகி,
मृतचेत् ம்ருதசேத்	=	இறந்து போவானேயாகில்,
तदा ததா³	=	அப்பொழுது,
सिद्धं ஸித்³த⁴ம்	=	ஸித்தமாக,
किं फलं கிம் ப²லம்	=	என்ன பலனை,

आप्नुयात्	=	அடைவான்?
ஆப்னுயாத்		
उभयथा	=	இரண்டு விதத்திலும்
உப⁴யதா²		
स्वार्थतः	=	தனது பிரயோஜனததிலிருந்து,
ஸ்வார்த²த:		
भ्रष्टो भवेत्	=	நழுவிவிடுவான்.
ப்⁴ரஷ்டோ ப⁴வேத்		

மோக்ஷத்தை அடையவேணுமென்ற நோக்கத்துடன் ஸந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டவன் பொறுமையைக் கைக்கொள்ளாவிடில் மோக்ஷத்தைய டையாததோடு கீழ் நிலையையும் அடைந்து விடுவான் என்பதை என்பதை விளக்கிக் காட்டுகிறுர். அந்தந்தக் காலதர்மத்தையொட்டி சரீரத்தில் பற்பல வியாதிகள் யாருக் கும் வரககூடும். ஸந்யாஸியாயிருப்பவன் அதை கொஞ்ச மேனும் லக்ஷ்யம் செய்யாமல் தைர்யத்துடன் ஸஹித்துக்கொண்டு ச்ரவணுதி ஸாதனங்களைக் குறைவில்லாமல் செய்து வந்தால்தான் முக்தி வழி செல்லமுடியும். இப்படியில்லா மல் வியாதி வந்தவுடனே அதைப்போக்க விருமபி அந்தந்த வியாதிக்குத்தக்க மருந்தைத் தேடிக்கொண்டு சிரவணாதிகளை விட்டுவிட்டு எப்பொழுதும் வியாதியை ப்பற்றியும் அதைப்போக்கும் மருந்தைப் பற்றியும் சிந்தித்துக்கொண்டே இருப்பாஞு கில் இப்படியே ஆயுள் முழுவதும் கழிந்து இறப்பானேயாகில் இவன் என்ன பலனை அடைய முடியும். எல்லாவற்றையும் துறந்து ஸன்யாஸியாகி விட்டபடியால் இம்மையிலும் ஸுகமில்லை. சிரவணுதிகளை யனுஷ்டிக்காததால் முக்தியுமில்லை. உபயப்ரஷ்டஞன இவனது ஜன்மா வீணுகிவிடுகிறது. துக்கத்தைப்போக்கும் உபாயத் தைக் கைக்கொள்ளாமலும் கவலைப்படாமலும் புலம்பாமலும் ஸஹித்துக் கொள்வது திதிக்ஷை" என்று விவேகசூடாமணியில் (சு.25) கூறியுள்ளார். **(146)**

योगमभ्यस्यतो भिक्षोः योगात् चलितचेतसः ।
प्राप्य पुण्यकृतां लोकान् इत्यादि प्राह केशवः ॥ १४७ ॥

யோக³மப்⁴யஸ்யதோ பி⁴க்ஷோ: யோகா³த் சலிதசேதஸ: ।
ப்ராப்ய புண்யக்ருதாம் லோகான் இத்யாதி³ ப்ராஹ கேஶவ: ॥ 147 ॥

नतु कृत्वैव संन्यासं तूष्णीमेव मृतस्य हि ।
पुण्यलोकगतिं ब्रूते भगवान् न्यासमात्रतः ॥ १४८ ॥

நது க்ருத்வைவ ஸம்ந்யாஸம் தூஷ்ணீமேவ ம்ருதஸ்ய ஹி ।
புண்யலோகக³திம் ப்³ரூதே ப⁴க³வான் ந்யாஸமாத்ரத: ॥ 148 ॥

नच सन्न्यसनादेव सिद्धिं समधिगच्छति ।
इत्यनुष्ठेयसंत्यागात् सिद्ध्यभावमुवाच च ॥ १४९ ॥

நச ஸன்யஸநாதே³வ ஸித்³தி⁴ம் ஸமதி⁴க³ச்ச²தி ।
இத்யனுஷ்டே²யஸந்த்யாகா³த் ஸித்³த்⁴யபா⁴வமுவாச ச ॥ 149 ॥

योगं	=	ஞானயோகத்தை,
யோக³ம்		
अभ्यस्यतः	=	அப்யஸிக்கிறவனும்,
அப்⁴யஸ்யதः		
योगात्	=	யோகத்திலிருந்து,
யோகா³த்		
चलितचेतसः	=	நழுவிய மனமுள்ளவனுமான,
சலிதசேதஸः		
भिक्षोः	=	யதிக்கு,
பி⁴க்ஷோः		
पुण्यकृतां	=	புண்யம் செய்தவர்களின்,
புண்யக்ருதாம்		
लोकान्	=	உலகங்களை,
லோகான்		
प्राप्य	=	அடைந்து,
ப்ராப்ய		
इत्यादि	=	என்பது முதலாக,
இத்யாதி³		
केशवः	=	கிருஷ்ணன்,
கேஶவः		
प्राह	=	சொன்னார்.
ப்ராஹ		
संन्यासं कृत्वैव	=	ஸன்யாஸத்தை மட்டும செய்துகொண்டு,
ஸம்ந்யாஸம் க்ருத்வைவ		
तूष्णीमेव	=	பேசாமலேயே (அப்யாஸம செய்யாமலேயே),
தூஷ்ணீமேவ		
मृतस्य	=	இறந்தவனுக்கு,
ம்ருதஸ்ய		
तूष्णीमेव	=	ஸந்யாஸத்தினால் மட்டும்,
தூஷ்ணீமேவ		
पुण्यलोकगतिं	=	புண்யலோகம் அடைவதை,
புண்யலோகக³திம்		

भगवान् **ப⁴க³வான்**	=	கிருஷ்ணன்,
नतु ब्रूते **நது ப்³ரூதே**	=	சொல்லவேயில்லை.
सन्यसनादेव **ஸன்யஸநாதே³வ**	=	ஸந்யாஸத்தினுல் மட்டும்,
सिद्धिं **ஸித்³தி⁴ம்**	=	ஸித்தியை,
नच समधिगच्छति **நச ஸமதி⁴க³ச்ச²தி**	=	அடையமாட்டான்,
इति **இதி**	=	என்று,
अनुष्ठेयसंत्यागात् **அனுஷ்டே²யஸந்த்யாகா³த்**	=	செய்யவேண்டிய கடமையை விட்டுவிடுவதால்,
सिद्ध्यभाव च **ஸித்³த்⁴யபா⁴வம் ச**	=	ஸித்தி ஏற்படாததையும்,
उवाच **உவாச**	=	சொன்னுர்.

கீதை 6 வது அத்யாயத்தில் யோகப்ரஷ்டனுக்கு என்ன கதி என்று அர்ஜுனன் கேட்கிறுன். இதற்கு பகவான் "நல்லகாரியம் செய்பவர்கள் ஒருக்காலும் கீழ் நிலையை அடையமாட்டார்கள். யோகப்ரஷ்டனும் புண்யம் செய்தவர்களின் லோகங்களை யடைந்து அங்கு ஸுகத்தை அனுபவித்துவிட்டு தார்மிகர்களான ஸ்ரீமான்களின் வம்சத்திலோ, தரித்திரர்களான யோகிகளின் வம்சத்திலோ பிறந்து மேலும் பிரய த்னம் செய்து ஞானமடைகின்றுன்" என்று பதில் கூறுகிறுர். இங்கு யோகப்ரஷ்டன் என்பது ஸந்யாஸம்பெற்று ஞானஸாதனங்களையனுஷ்டித்துவரும்பொழுது கர்மவசமாக அந்தயகாலம் ஸமீபிக்கவே ஞானயோகத்தில் மனதைச் செலுத்த முடியாமல் இறந்தவனைத்தான் குறிக்கும். ஆகவே பொறுமையுடன் துக்கங்களை ஸஹித்துக்கொண்டு ஸாதனங்களை அனுஷ்டித்துவருகையில் இறந்துபோன யோக ப்ரஷ்டனுக்குத்தான் புண்யலோககதியைச் சொன்னுரே தவிற ஸந்யாஸம்பெற்று ஞானயோகத்தையனுஷ்டிககாமல் துக்கங்களால் மனம் தாக்கப்பட்டு இறக்கின்ற வனுக்கு ஸந்யாஸத்தால் மட்டும் புண்யலோகம் கிடைக்குமென்று பகவான் சொல் லவேயில்லை. மேலும் 3 வது அதயாயத்தில் ஸந்யாஸத்தினுல் மட்டும் அதாவது கர்மாக்களை விடுவதால மட்டும் ஸித்தியையடைய மாட்டான் என்று கூறுவதன் மூலம் செய்யவேண்டிய காரியங்களை விட்டுவிடுவதால் ஸித்திபெறமாட்டான் எனபதையும ஸபஷ்டமாகக் காட்டுகிறுர். **(147-149)**

तस्मात् तितिक्षया सोढ्वा तत्तद्दुःखमुपागतम् ।
कुर्यात् शक्त्यनुरूपेण श्रवणादि शनैः शनैः ॥ १५० ॥

தஸ்மாத் திதிக்ஷயா ஸோட்⁴வா தத்தத்³து³:க²முபாக³தம் ।
குர்யாத் ஶக்தயனுரூபேண ஶ்ரவணாதி³ ஶனை: ஶனை: ॥ 150 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
उपागतं = நேர்ந்த,
உபாக³தம்
तत्तत् दुःखं = அந்தந்த துக்கத்தை,
தத்தத் து³:க²ம்
तितिक्षया = பொறுமையால்,
திதிக்ஷயா
सोढ्वा = ஸஹித்துக்கொண்டு,
ஸோட்⁴வா
शक्त्यनुरूपेण = தன் சக்திக்குத் தக்கபடி,
ஶக்தயனுரூபேண
शनैः शनैः = கொஞ்சம் கொஞ்சமாக,
ஶனை: ஶனை:
श्रवणादि = சிரவணம் முதலியவற்றை,
ஶ்ரவணாதி³
कुर्यात् = செய்யவேண்டும்.
குர்யாத்

ஆகையால் எந்த துக்கம் நேர்ந்தாலும் அதை பொறுமையினால் ஸஹித்துக் கொண்டு, தன் சக்திக்குத்தக்கவாறு சிரவணம் முதலானதுகளை மெள்ள மெள்ள செய்துவரவேண்டும். துக்கம் வந்த சமயத்தில் ஸதா அதைப்பற்றியே நினைத்துக் கொண்டு சிரவணாதிகளை விட்டுவிடக்கூடாது. **(150)**

प्रयोजनं तितिक्षायाः साधितायाः प्रयत्नतः ।
प्राप्तदुःखा सहिष्णुत्वे न किंचिदपि दृश्यते ॥ १५१ ॥

ப்ரயோஜனம் திதிக்ஷாயா: ஸாதி⁴தாயா: ப்ரயத்னத: ।
ப்ராப்தது³:கா² ஸஹிஷ்ணுத்வே ந கிஞ்சித³பி த்³ருஶ்யதே ॥ 151 ॥

प्राप्तदुःखा सहिष्णुत्वे = தனக்கு நேரிட்ட துககங்களை ஸஹித்துக்
ப்ராப்தது³:கா² ஸஹிஷ்ணுத்வே கொள்ளாவிட்டால்,

प्रयत्नतः ப்ரயத்னத:	=	மிகுந்த முயற்சியுடன்,
साधितायाः ஸாதி⁴தாயா:	=	ஸம்பாதித்த,
तितिक्षायाः திதிக்ஷாயா:	=	பொறுமைக்கு,
किंचिदपि प्रयोजनं கிஞ்சித³பி ப்ரயோஜனம்	=	ஒரு பிரயோஜனமும்,
न दृश्यते ந த்³ருஶ்யதே	=	காணப்படாது.

மிகுந்த முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு சிரமப்பட்டு பொறுமையை ஸம்பாதித்துக் கொண்ட ஒருவன் தனக்கு துக்கம் நேரும்போது அதைத் தாங்கிக் கொள்ளவில்லை யானல் அவனிடமுள்ள பொறுமைக்கு என்ன பயன்? ஒன்றுமில்லை அந்தப் பொறு மையால் அவனுக்கு பிரயோஜனமொன்றுமில்லை. **(151)**

(அவதாரிகை) சமாதி ஷட்கத்தில் திதிக்ஷையை நன்கு விளக்கிவிட்டு நான்காவதான உபரதி என்பது ஸன்யாஸமேயாகுமென்பதால் அதன் தன்மையை 210 வது சுலோகம் முடிய 59 சுலோகங்களால் விஸ்தாரமாக விவரிக்கிறர்: -

साधनत्वेन दृष्टानां सर्वेषामपि कर्मणाम् ।
विधिना या परित्यागः स संन्यासः सतां मतः ॥ १५२ ॥

ஸாத⁴னத்வேன த்³ருஷ்டானும் ஸர்வேஷாமபி கர்மணும் ।
விதி⁴ன யா பரித்யாக³: ஸ ஸம்ந்யாஸ: ஸதாம் மத: ॥ 152 ॥

साधनत्वेन ஸாத⁴னத்வேன	=	உபயமாக,
दृष्टानां த்³ருஷ்டானும்	=	காணப்பட்ட,
सर्वेषामपि कर्मणां ஸர்வேஷாமபி கர்மணும்	=	எல்லாகர்மாக்களேயும்,
विधिना விதி⁴ன	=	முறைப்படி,
यः परित्यागः ய: பரித்யாக³:	=	விடுவது என்பது எதுவோ,
सः ஸ:	=	அது,

संन्यासः ஸம்ந்யாஸ꞉	=	ஸந்யாஸமாக,
सतां मतः ஸதாம் மத꞉	=	பெரியோர்களால் கருதப்பட்டுள்ளது.

அந்தந்த பலன்களையடைவதற்கு உபாயமாக வேதங்களில் உபதேசிக்கப்பட்ட எல்லா கர்மங்களையும் சாஸ்திர முறைப்படி விட்டுவிடுவதுதான் ஸந்யாஸமாகும். (152)

उपरमयति कर्मणीत्युपरतिशब्देन कथ्यते न्यासः ।
न्यासेन हि सर्वेषां श्रुत्या प्रोक्तो विकर्मणां त्यागः ॥ १५३ ॥

உபரமயதி கர்மணீத்யுபரதிஶப்³தே³ன கத்²யதே ந்யாஸ꞉ ।
ந்யாஸேன ஹி ஸர்வேஷாம் ஶ்ருத்யா ப்ரோக்தோ விகர்மணாம் த்யாக³꞉ ॥ 153 ॥

कर्मणि கர்மணி	=	கர்மாக்களை,
उपरमयति உபரமயதி	=	செய்யவொட்டாமல் நிறுத்தி விடுகிறது,
इनि இனி	=	என்ற காரணத்தால்,
उपरतिशब्देन உபரதிஶப்³தே³ன	=	உபரதி என்ற சொல்லால்,
न्यासः ந்யாஸ꞉	=	ஸந்யாஸம்,
कथ्यते கத்²யதே	=	சொல்லப்படுகிறது,
न्यासेन ந்யாஸேன	=	ஸந்யாஸத்தால்,
सर्वेषां ஸர்வேஷாம்	=	எல்லா,
विकर्मणां விகர்மணாம்	=	கெட்ட கர்மாக்களையும்,
त्यागः த்யாக³꞉	=	விடுவது,
श्रुत्या ஶ்ருத்யா	=	சுருதியினால்,
प्रोक्तो हि ப்ரோக்தோ ஹி	=	சொல்லப்பட்டுள்ளது அல்லவா!

கர்மாக்களை நிறுத்திவிடுகிறது (கர்மாக்களின் உபரதியை செய்கிறது) என்ற காரணத்தினுல் ஸன்யாஸமே உபரதி என்ற வார்த்தையினுல் சொல்லப்படுகிறது. கர்மாக்களை விடுவது ஸந்யாஸம் கர்மாக்களைச் செய்யாமல் நிறுத்துவது உபரதி ஆகவே உபரதி ந்யாஸம் என்ற இரண்டு சொற்களும் ஒரே பொருளைக் கூறுகின்றன ஸந்யாஸம் மூலம்தான் எல்லாவித கர்மாக்களையும் விடும்படி வேதம் உபதேசிக்கிறது. பொதுவாக விகர்மா என்ற சொல் சாஸ்திரங்களில் தடுக்கப்பட்ட செய்யத்தகாத கெட்ட கர்மாவைக் குறிக்கும். முமுக்ஷுவுக்கு எல்லா கர்மாக்களுமே இடைஞ்சலானபடியால் இந்த சுலோகத்தில் 'விகர்மா' என்ற சொல் எல்லா கர்மாக்களையும் குறிக்கிறது. **(153)**

(அவதாரிகை) கர்மாவினுல் நித்யமான மோக்ஷத்தை ஒருக்காலும் அடைய முடியாது என்பதை விரிவாக விளக்கி அதன் மூலம் கர்மாக்களை விடுவது என்னும் உபரதியை ஸாதனமாகக் காட்டுகிறுர்: -

कर्मणा साध्यमानस्यानित्यत्वं श्रूयते यतः ।
कर्मणाऽनेन किं नित्यफलेप्सोः परमार्थिनः ॥ १५४ ॥

கர்மணு ஸாத்⁴யமானஸ்யாநித்யத்வம் ஶ்ரூயதே யத꞉ ।
கர்மணு(அ)னேன கிம் நித்யப²லேப்ஸோ꞉ பரமார்தி²ன꞉ ॥ 154 ॥

यतः = எதனுல்,
யத꞉

कर्मणा = கிரியையால்,
கர்மணு

साध्यमानस्य = ஏற்படும் காரியத்திற்கு,
ஸாத்⁴யமானஸ்ய

अनित्यत्वं = அழியும் தன்மை,
அநித்யத்வம்

श्रूयते = அறியப்படுகிறதோ (அதனுல்),
ஶ்ரூயதே

अनेन कर्मणा = இந்த கர்மாவினுல்,
அனேன கர்மணு

नित्यफलेप्सोः = சாச்வதமான பலனை அடையவிரும்பும்,
நித்யப²லேப்ஸோ꞉

परमार्थिनः = உயர்ந்த பொருளில் நோக்கம் கொண்டவனுக்கு,
பரமார்தி²ன꞉

किं = என்ன பிரயோஜனம்?
கிம்

கர்மாவினுல் ஏற்படுவதெல்லாம் அநித்யம் (அழிவுள்ளது) என்று தெரிவதால், நித்யமான (அழிவற்ற) பலனை அடையவிரும்பி மேலான தத்வத்தை அபேக்ஷிக்கிற வனுக்கு இந்த கர்மாவினுல் என்ன பிரயோஜனம்? **(154)**

(அவதாரிகை) கர்மாவினுல் ஸாதிக்கப்படுவதெல்லாம் அநித்யம்தான் என்பதை பிரத்யக்ஷம். அனுமானம், வேதம் என்ற மூன்று பிரமாணங்களினுலும் தீர்மானிக்கலாம் என்பதை தெளிவுபடுத்த, முதலில் பிரத்யக்ஷத்தை எடுத்துக் கொண்டு கர்மாவினுல் ஸாதிக்கப்படுவது எவ்விதமாகவெல்லாம் இருக்கலாமென்ற விஷயத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறார். இதுவே யுக்திபிரமாணமாகவுமாகும். -

उत्पाद्यं आप्यं संस्कार्यं विकार्यं परिगण्यते ।
चतुर्विधं कर्मसाध्यं फलं नान्यदितः परम् ॥ १५५ ॥

உத்பாத்³யம் ஆப்யம் ஸம்ஸ்கார்யம் விகார்யம் பரிக³ண்யதே ।
சதுர்வித⁴ம் கர்மஸாத்⁴யம் ப²லம் நான்யதி³த: பரம் ॥ 155 ॥

कर्मसाध्यं = கர்மாவால் ஏற்படும்,
கர்மஸாத்⁴யம்
फलं = பலன்,
ப²லம்
उत्पाद्यं = உண்டு பண்ணப்படுவது,
உத்பாத்³யம்
आप्यं = அடையப்படுவது,
ஆப்யம்
संस्कार्यं = சுத்தப்படுவது,
ஸம்ஸ்கார்யம்
विकार्यं = மாறுபடுவது (என்று),
விகார்யம்
चतुर्विधं = நான்குவிதமாக,
சதுர்வித⁴ம்
परिगण्यते = எண்ணப்படுகிறது,
பரிக³ண்யதே
इतः परं = இந்த நான்கைத்தவிற,
இத: பரம்
अन्यत् = வேறு,
அன்யத்
न = கிடையாது.
ந

கர்மாவினல் ஸாதிக்கக்கூடிய பலன் உத்பத்தி செய்யப் படுவது 1. அடையப்படுவது 2, ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்படுவது 3, மாறுதலேயடைவது 4, என்று நான்கு விதமாக கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. இவைகளைத்தவிர வேறுவிதம் கிடையாது.

குயவனின் க்ரியையால் மண்ணிலிருந்து உண்டாகும் குடம் உத்பாத்யம் நடப்பதால் அடையப்படும் கிராமம் ஆப்யம். ப்ரோக்ஷணத்தால் சுத்தியாகும் பதார்த்தம் அல்லது அழுக்கு நீங்கி நிர்மலமாகும் கண்ணடி ஸம்ஸ்கார்யம். உரைகுத்துவதால் பால் தயிருக ஆவது விகாரம். **(155)**

नैतदन्यतमं ब्रह्म कदा भवितुमर्हति ।
स्वतः सिद्धं सर्वदाऽऽप्तं शुद्धं निर्मलं अक्रियम् ॥ १५६ ॥

நைதத³ன்யதமம் ப்³ரஹ்ம கதா³ ப⁴விதுமர்ஹதி ।
ஸ்வத: ஸித்³த⁴ம் ஸர்வதா³(ஆ)ப்தம் ஶுத்³த⁴ம் நிர்மலம் அக்ரியம் ॥ 156 ॥

स्वतः सिद्धं = தாளுக எப்பொழுதும் இருப்பதும்,
ஸ்வத: ஸித்³த⁴ம்
सर्वदा = எப்பொழுதும்,
ஸர்வதா³
आप्तं = அடையப்பட்டிருப்பதும்,
ஆப்தம்
शुद्धं = பரிசுத்தமானதும்,
ஶுத்³த⁴ம்
निर्मलं = அழுக்கற்றதும்,
நிர்மலம்
अक्रियं = விகாரமில்லாததுமான,
அக்ரியம்
ब्रह्म = ப்ரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம
एतदन्यतमं = இந்த நான்கில ஒன்ருக,
ஏதத³ன்யதமம்
कदा = எப்பொழுதுமே,
கதா³
भवितुं न अर्हति = ஆகத்தக்கதல்ல.
ப⁴விதும் ந அர்ஹதி

பிரஹ்மமானது இந்த நான்கு விதங்களில் ஏதேனுமொன்ருக ஒரு பொழுதும் இருக்கமுடியாது. தாளுகவே நித்ய ஸித்தமானதினல் உத்பாத்யமில்லே எப்பொழு

தும் அடையப்பட்டதாகவே யிருப்பதினுல் அடையப்பட வேண்டியதில்லை எப்பொழு தும் சுத்தமாகவும் தோஷமற்றதாகவும் இருப்பதால் ஸம்ஸ்கார்யமல்ல எவ்வித கிரியாசம்பந்தமுமில்லாததினுல் மாறுதலையடைவதும் கிடையாது. **(156)**

(அவதாரிகை) இவ்வொவ்வொரு அம்சத்தையும் தனித்தனியே காட்டுகிருர்:-

न चास्य कश्चित्जनितेत्यागमेन निषिध्यते ।
कारणं ब्रह्मणस्तस्मात् ब्रह्म नोत्पाद्यमिष्यते ॥ १५७ ॥

ந சாஸ்ய கஶ்சித்ஜனிதேத்யாக³மேன நிஷித்⁴யதே ।
காரணம் ப்³ரஹ்மணஸ்தஸ்மாத் ப்³ரஹ்ம நோத்பாத்³யமிஷ்யதே ॥ 157 ॥

अस्य जनिता = இதை உண்டுபண்ணுபவர்,
அஸ்ய ஜனிதா
कश्चित् = ஒருவரும்,
கஶ்சித்
न च = இல்லை,
ந ச
इति = என்று,
இதி
आगमेन = வேதத்தால்,
ஆக³மேன
ब्रह्मण: = பிரஹமத்தின் காரணம்,
ப்³ரஹ்மண꞉
निषिध्यते = மறுக்கப்படுகிறது,
நிஷித்⁴யதே
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
ब्रह्म = ப்ரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம
उत्पाद्यं = உண்டுபண்ணப்படும் வஸ்துவாக,
உத்பாத்³யம்
न इष्यते = கருதப்படுகிறதில்லை.
ந இத்⁴யதே

“இவரை உண்டுபண்ணினவர் யாரும் கிடையாது” என்ற வேதவாக்யத்தால் பிரஹ்மத்திற்குக் காரணம் மறுக்கப்படுகிறது. எதற்குக்காரணமே கிடையாதோ அது எப்படி உத்பாத்யமாக, உண்டு பண்ணப்படும் பொருளாக இருக்க முடியும்? ஆகை யால் பிரஹ்மம் உத்பாத்யம் அல்ல. **(157)**

आप्त्राप्ययोस्तु भेदश्चेत् आप्त्रा चाप्यमवाप्यते ।
आप्तस्वरूपमेवैतत् ब्रह्म नाप्यं कदाचन ॥ १५८ ॥

ஆப்த்ராப்யயோஸ்து பே⁴த³ஶ்சேத் ஆப்த்ரா சாப்யமவாப்யதே ।
ஆப்தஸ்வரூபமேவைதத் ப்³ரஹ்ம நாப்யம் கதா³சன ॥ 158 ॥

आप्त्राप्ययोः ஆப்த்ராப்யயோ꞉	=	அடைகிறவனுக்கும் அடையப்படுவதற்கும்,
भेदः பே⁴த³:	=	வேற்றுமை,
चेत् சேத்	=	இருக்குமாஞல்,
आप्त्रा ஆப்த்ரா	=	அடைகிறவஞல்,
आप्यं ஆப்யம்	=	அடையத்தக்கவஸ்து,
अवाप्यते அவாப்யதே	=	அடையப்படுகிறது,
आप्तस्वरूपमेव ஆப்தஸ்வரூபமேவ	=	அடைகிறவனின் ஸ்வரூபமாகவே இருக்கும்,
एतत् ब्रह्म ஏதத் ப்³ரஹ்ம	=	இந்த பிரஹமம்,
कदाचन கதா³சன	=	ஒருபொழுதும்,
न आप्यं ந ஆப்யம்	=	அடையத்தக்கதல்ல.

அடைகிறவன், அடையப்படுவது, இவ்விரண்டிற்கும் வேற்றுமையிருந்தால் தான் அடைகிறவஞல் அடையத்தக்க பொருள் அடையப்படும். இந்த பிரஹ்மம் அடைகிறவனுடைய ஸ்வரூபமே தவிற வேறல்ல. ஒரே வஸ்து அடைகிறவஞக வும் அடையப்படுவதாகவும் எப்படி இருக்கக்கூடும்? ஆகையால் ப்ரஹ்மம் ஆப்யம் (அடையப்படும் வஸ்து) அல்ல. **(158)**

मलिनस्यैव संस्कारो दर्पणादेरिहेष्यते ।
व्योमन्नित्यशुद्धस्य ब्रह्मणो नैव संस्क्रिया ॥ १५९ ॥

மலினஸ்யைவ ஸம்ஸ்காரோ த³ர்பணுதே³ரிஹேஷ்யதே ।
வ்யோமத்நித்யஶுத்³த⁴ஸ்ய ப்³ரஹ்மணோ நைவ ஸம்ஸ்க்ரியா ॥ 159 ॥

दर्पणादे **த³ர்பணாதே³**	=	கண்ணாடி முதலான,
मलिनस्यैव **மலினஸ்யைவ**	=	அழுக்கடைந்த பொருளுக்குததான்,
इह **இஹ**	=	இங்கு,
संस्कार: **ஸம்ஸ்காரः**	=	ஸமஸ்காரம்,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	வேண்டப்படுகிறது,
व्योमवत् **வ்யோமவத்**	=	ஆகாயம்போல்,
नित्यशुद्धस्य **நித்யஶுத்³த⁴ஸ்ய**	=	எப்பொழுதும் சுத்தமாயிருக்கின்ற,
ब्रह्मण: **ப்³ரஹ்மணः**	=	பிரஹ்மத்திற்கு,
संस्क्रिया **ஸம்ஸ்க்ரியா**	=	ஸமஸ்காரம்,
नैव **நைவ**	=	தேவையில்லை.

கண்ணாடி முதலிய அழுக்குள்ள பொருளுக்குத்தான் உலகில் ஸம்ஸ்காரம் தேவைப்படுகிறது. ஆகாசம் போல் எப்பொழுதும் சுத்தமாயிருக்கிற பிரஹ்மத்திற்கு ஸம்ஸ்காரமே பொருந்தாது. **(159)**

केन दुष्टेन युज्येत वस्तु निर्मलं अक्रियम् ।
यद्योगादागतं दोषं संस्कारो विनिवर्तयेत् ॥ १६० ॥

கேன து³ஷ்டேன யுஜ்யேத வஸ்து நிர்மலம் அக்ரியம் ।
யத்³யோகா³தா³க³தம் தோ³ஷம் ஸம்ஸ்காரோ விநிவர்தயேத் ॥ 160 ॥

यद्योगात् **யத்³யோகா³த்**	=	எதன் சேர்க்கையால்,
आगतं **ஆக³தம்**	=	வந்த,
दोषं **தோ³ஷம்**	=	தோஷத்தை,

संस्कार: **ஸம்ஸ்கார꞉**	=	ஸமஸ்காரமானது,
विनिवर्तयेत् **விநிவர்தயேத்**	=	போக்குமோ (அப்பபடிப்பட்ட),
केन **கேன**	=	எந்த,
दुष्टेन **து³ஷ்டேன**	=	தோஷத்துடன்கூடிய பொருளோடு,
निर्मलं **நிர்மலம்**	=	தோஷமற்றதும்,
अक्रियं **அக்ரியம்**	=	மாறுதலற்றதுமான,
वस्तु **வஸ்து**	=	பரஹ்மம்,
युज्येत **யுஜ்யேத**	=	சேர்ந்துகொள்ளும்.

அழுக்கேறின கண்ணுடியை நன்றுகத் துடைத்து அழுக்கை நீக்கி சுத்தப்படுத்து கிறேம் இதுபோலவே தோஷமுள்ள பொருளுடன் சேர்ந்து அதனுல் ஒரு பொருளில் தோஷம் ஏற்பட்டிருந்தால் ஸமஸ்காரத்தால் அந்த தோஷத்தை விலக்கக் கூடும். புதிதாக ஏற்பட்ட தோஷத்தை நீக்குவதுதான் ஸம்ஸ்காரத்தின் பயன். ப்ரஹ்மமோ எவ்வித தோஷமுமற்றது. எவ்வித கிரியையும் அற்ற ப்ரஹ்மம் ஒன்றுடனும் சேராது ஆகவே ப்ரஹ்மம் இயற்கையாகவும் தோஷமற்றது செயற்கையாகவும் தோஷமற்றது. ஆதலால் ஸம்ஸ்காரத்தால் நீக்கவேண்டிய தோஷம் சிறிதுமில்லாத தால் ப்ரஹ்மம் எப்படி ஸம்ஸ்கார்ய மாகும்? **(160)**

(**அவதாரிகை**) தோஷத்தை விலக்குவது குணத்தை ஏற்றுவது என்று ஸம்ஸ் காரம் இருவிதமாகும் இதில் முதலாவதான ஸம்ஸ்காரம் ப்ரஹ்மத்தில் இல்லை என்பதைச் சொல்லிவிட்டு இரண்டாவதான ஸம்ஸ்காரமும் கிடையாதென்பதைக் கூறுகிறுர்: -

निर्गुणस्य गुणाधानं अपि नैवोपपद्यते ।
केवलो निर्गुणश्चेति नैर्गुण्यं श्रूयते यत: ॥ १६१ ॥

நிர்கு³ணஸ்ய கு³ணுதா⁴னம் அபி நைவோபபத்³யதே ।
கேவலோ நிர்கு³ணஶ்சேதி நைர்கு³ண்யம் ஶ்ரூயதே யத꞉ ॥ 161 ॥

केवल: **கேவல꞉**	=	தான்மட்டுமே தனியாக உள்ளது,

निर्गुणश्च நிர்கு³ணஶ்ச	=	குணமற்றதும் கூட,
इति இதி	=	என்று,
नैर्गुण्यं நைர்கு³ண்யம்	=	குணங்களேயற்ற தன்மை,
यतः யத꞉	=	எதனால்,
श्रूयते ஶ்ரூயதே	=	அறியப்படுகிறதோ (அதனால்),
निर्गुणस्य நிர்கு³ணஸ்ய	=	குணமற்ற ப்ரஹ்மத்திற்கு,
गुणाधानमपि கு³ணாதா⁴னமபி	=	குணத்தை ஏற்றுவதும்,
नैव उपपद्यते நைவ உபபத்³யதே	=	பொருந்தவே மாட்டாது.

"தனித்தது குணமற்றது" என்று வேதத்தினால் பிரஹ்மத்தின் குணமற்ற தன்மை அறியப்படுவதினால் குணத்தை ஏற்றுவது என்ற விதமான ஸம்ஸ்காரமும் குணமற்ற பிரஹ்மத்தினிடத்தில் கொஞ்சமேனும் பொருந்தாது. **(161)**

सावयवस्य क्षीरादेः वस्तुनः परिणामिनः ।
येन केन विकारित्वं स्यात् नो निष्कर्मवस्तुनः ॥ १६२ ॥

ஸாவயவஸ்ய க்ஷீராதே³꞉ வஸ்துன꞉ பரிணாமின꞉ ।
யேன கேன விகாரித்வம் ஸ்யாத் நோ நிஷ்கர்மவஸ்துன꞉ ॥ 162 ॥

सावयवस्य ஸாவயவஸ்ய	=	அவயவங்களுடன்கூடிய,
परिणामिनः பரிணாமின꞉	=	மாறுதல் அடையும்,
क्षीरादेः க்ஷீராதே³꞉	=	பால் முதலிய,
वस्तुनः வஸ்துன꞉	=	பொருளிற்கு,
येन केन யேன கேன	=	ஏதாவது பிரகாரத்தால்,

विकारित्वं	=	விகாரத்துடன் கூடியிருக்கும் தன்மை,
விகாரித்வம்		
स्यात्	=	ஏற்படும்,
ஸ்யாத்		
निष्कर्मवस्तुनः	=	எவ்வித கிரியையுமற்ற ப்ரஹ்ம
நிஷ்கர்மவஸ்துனः		வஸ்துவிற்கு,
नो	=	விகாரம் ஏற்படாது.
நோ		

அவயவங்களோடு கூடினதாயும் மாறுதலையடையக்கூடியதாயுமுள்ள பால் முதலான வஸ்துவிற்குத்தான் எதினாலாவது (எந்தக் காரணத்தினாலாவது) மாறுதல் ஏற்படக்கூடும். எவ்வித கிரியையுமற்ற வஸ்துவான பிரஹ்மத்திற்கு விகாரம் ஏற்படாது. **(162)**

निष्कलं निष्क्रियं शान्तं निरवद्यं निरञ्जनम् ।
इत्येव वस्तुनस्तत्त्वं श्रुतियुक्तिव्यवस्थितम् ॥ १६३ ॥

நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம் நிரவத்³யம் நிரஞ்ஜனம் ।
இத்யேவ வஸ்துனஸ்தத்த்வம் ஶ்ருதியுக்திவ்யவஸ்தி²தம் ॥ 163 ॥

निष्कलं	=	அம்சங்களற்றது,
நிஷ்கலம்		
निष्क्रियं	=	கிரியைகளற்றது.
நிஷ்க்ரியம்		
शान्तं	=	சாந்தமானது,
ஶாந்தம்		
निरवद्यं	=	தோஷமற்றது,
நிரவத்³யம்		
निरञ्जनं	=	அழுக்கற்றது,
நிரஞ்ஜனம்		
इत्येव	=	என்ற விதமாகத்தான,
இத்யேவ		
वस्तुनः	=	பரஹ்ம வஸ்துவின்,
வஸ்துனः		
तत्वं	=	ஸ்வரூபம்,
தத்வம்		
श्रुतियुक्तिव्यवस्थितं	=	உபநிஷத்துக்களாலும் யுக்திகளாலும்
ஶ்ருதியுக்திவ்யவஸ்தி²தம்		உறுதிப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

அம்சங்களற்றது, கிரியையற்றது, சாந்தமானது, தோஷமற்றது, அழுக்கற்றது, என்றபடியே பிரஹ்ம வஸ்துவின் வரஸ்தவ நிஜ வேதத்திஞலும் யுக்தியிஞலும் தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **(163)**

तस्मात् न कर्मसाध्यत्वं ब्रह्मणोऽस्ति कुतश्चन ।
कर्मसाध्यं त्वनित्यं हि ब्रह्म नित्यं सनातनम् ॥ १६४ ॥

தஸ்மாத் ந கர்மஸாத்⁴யத்வம் ப்³ரஹ்மணோ(அ)ஸ்தி குதஶ்சன ।
கர்மஸாத்⁴யம் த்வநித்யம் ஹி ப்³ரஹ்ம நித்யம் ஸனாதனம் ॥ 164 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
ब्रह्मण: = ப்ரஹமத்திற்கு,
ப்³ரஹ்மண:
कर्मसाध्यत्वं = கர்மாவிஞல் ஏற்படும் தன்மை,
கர்மஸாத்⁴யத்வம்
कुतश्चन = எவ்விதத்தாலும்,
குதஶ்சன
नास्ति = கிடையாது,
நாஸ்தி
कर्मसाध्यं तु = கிரியையால் ஏற்படும் வஸ்துவோவெனில்,
கர்மஸாத்⁴யம் து
अनित्यं = அநித்யமாக இருக்கும்,
அநித்யம்
सनातनं = எப்பொழுதும் உள்ள,
ஸனாதனம்
ब्रह्म = பரஹ்மம்,
ப்³ரஹ்ம
नित्यं हि = நித்தயமல்லவா!
நித்யம் ஹி

ஆகையால் எந்தக்காரணத்திஞலும் பிரஹ்மத்திற்கு கர்மாவிஞல் ஸாதிக்கப் படும் தன்மை கிடையாது மேலும், கர்மாவிஞல் ஸாதிக்கப்படுவதெல்லாம் அநிதயம் என்பது பிரஸித்தம், பிரஹ்மமோ நித்யம், எப்பொழுதுமுள்ளது. **(164)**

(அவதாரிகை) கர்மஸாத்யமெல்லாம் அநித்யமென்ற காரணத்தினாலேயே, நித்யமான பிரஹ்மத்தையடைய காரணத்தி உத்தேசிப்பவன் ஸகலவித கர்மாக்களை யும அவைகளுக்கு வேண்டிய ஸாதனங்களையும் பரித்யாகம் செய்யவேண்டியது

தான் நியாயமென்பதை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் வற்புறுத்தி, ஸன்யாஸத்தின் அவசியத் தன்மையை எடுத்துக் காட்டுகிறுர்: -

देहादिः क्षीयते लोको यथैवं कर्मणा चितः ।
तथैवामुष्मिको लोकः संचितः पुण्यकर्मणा ॥ १६५ ॥

தே³ஹாதி³: க்ஷீயதே லோகோ யதை²வம் கர்மணு சித: ।
ததை²வாமுஷ்மிகோ லோக: ஸஞ்சித: புண்யகர்மணு ॥ 165 ॥

एवं = இவ்விதம்,
ஏவம்
यथा = எப்படி,
யதா²
कर्मणा = கர்மாவினுல்,
கர்மணு
चितः = சம்பாதிக்கப்பட்ட,
சித:
देहादिः लोकः = தேஹம் முதலான போக்ய வஸ்து,
தே³ஹாதி³: லோக:
क्षीयते = நாசமடைகிறதோ,
க்ஷீயதே
तथैव = அப்படியே,
ததை²வ
पुण्यकर्मणा = புண்ய கர்மாவினுல்,
புண்யகர்மணு
संचितः = சம்பாதிக்கப்பட்ட,
ஸஞ்சித:
आमुष्मिको लोकः = மேலுலகத்திலுள்ள போகவஸ்துவும்
ஆமுஷ்மிகோ லோக: (அழியக்கூடியதுதான்).

முன் கர்மாவினுல் இவ்வுலகில் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தேகம் முதலான போக வஸ்து அழிந்துபோவதை நேரில் காண்கிறேம். இது போலவே புண்யகர்மாவினுல் பரலோகததில் கிடைக்கும் போக வஸ்துவும் அழிந்து போகும் தன்மையுள்ளது என்பதை தீர்மானித்துக்கொள்ளலாம். **(165)**

कृतकत्वं अनित्यत्वे हेतुः जागर्ति सर्वदा ।
तस्मात् अनित्ये स्वर्गादौ पण्डितः को नु मुह्यति ॥ १६६ ॥

க்ருதகத்வம் அநித்யத்வே ஹேது: ஜாக³ர்தி ஸர்வதா³ ।
தஸ்மாத் அநித்யே ஸ்வர்கா³தௌ³ பண்டி³த: கோ நு முஹ்யதி ॥ 166 ॥

अनित्यत्वे = அநித்யமாயிருக்கும் தன்மைக்கு,
அநித்யத்வே
हेतु: = காரணமான,
ஹேது:
कृतकत्वं = செய்யப்படும் தன்மை,
க்ருதகத்வம்
सर्वदा = எப்பொழுதும்,
ஸர்வதா³
जागर्ति = மறையாமல் பிரகாசமாயிருக்கிறது,
ஜாக³ர்தி
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
अनित्ये = அழிந்து போகும்,
அநித்யே
स्वर्गादौ = ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றில்,
ஸ்வர்கா³தௌ³
पण्डित: = படித்தவனுன,
பண்டி³த:
को नु = எவன் தான்,
கோ நு
मुह्यति = மயக்கம் (ஆசை) கொள்வான்?
முஹ்யதி

செய்யப்படும் தன்மை யென்பது யென்பது அநித்யமாயிருக்கும் தன்மைக்கு காரணமென்பது ஸர்வ ப்ரஸித்தமானது செய்யப்படும் பொருள் அநித்தியமாகத்தான் இருக்கும் ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றில் உள்ள உண்டாகும் தன்மையை யாரும் மறைக முடியாது ஆகையால் புண்யகர்மாக்களாலேற்படுகிற அநித்யமான ஸ்வர்க்கம் முதலானவற்றில் பண்டிதனுயிருக்கும் எவன் தான் மோஹத்தை யடைவான். ஆசைவைப்பான்? **(166)**

(அவதாரிகை) ப்ரஹ்மம் நித்யமென்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டே யாகவேண்டும் என்று கூறுகிறுர்: -

जगद्धेतोस्तु नित्यत्वं सर्वेषामपि संमतम् ।
जगद्धेतुत्वमस्यैव वावदीति श्रुतिर्मुहु: ॥ १६७ ॥

ஜக3த்3தே4தோஸ்து நித்யத்வம் ஸர்வேஷாமபி ஸம்மதம் ।
ஜக3த்3தே4துத்வமஸ்யைவ வாவதீ3தி ஶ்ருதிர்முஹு꞉ ॥ 167 ॥

जगद्धेतोस्तु = உலகம் முழுவதற்கும் ஆதிகாரணமான
ஜக3த்3தே4தோஸ்து பொருளுக்கோவெனில்,
नित्यत्वं = நித்யமாயிருக்கும் தன்மை,
நித்யத்வம்
सर्वेषामपि = எல்லோருக்கும்,
ஸர்வேஷாமபி
संमतं = ஸம்மதமானது,
ஸம்மதம்
श्रुतिः = வேதமானது,
ஶ்ருதி꞉
अस्यैव = இந்த பிரஹமத்திற்கே,
அஸ்யைவ
जगद्धेतुत्वं = ஜகத்காரணததன்மையை,
ஜக3த்3தே4துத்வம்
मुहुः = அடிக்கடி,
முஹு꞉
वावदीति = நன்றுகச் சொல்கிறது.
வாவதீ3தி

ஜகத்திற்கு காரணமாயுள்ள வஸ்து எதுவோ அது மற்றெரு காரணப்பொருளால் செய்யப்படாததால் நித்யம் என்பது எல்லாராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது ஜகத்திற்குக் காரணம் ப்ரஹ்மம்தான் என்று வேதம் அடிக்கடி திருப்பித் திருப்பிச் சொல்கிறது. ஆதலால் பிரஹ்மம் நித்யம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். **(167)**

ऐतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं इति च श्रुतिः ।
अस्यैव नित्यतां ब्रूते जगद्धेतोः सतः स्फुटम् ॥ १६८ ॥

ஐததா3த்ம்யமித3ம் ஸர்வம் தத்ஸத்யம் இதி ச ஶ்ருதி꞉ ।
அஸ்யைவ நித்யதாம் ப்3ரூதே ஜக3த்3தே4தோ꞉ ஸத꞉ ஸ்பு2டம் ॥ 168 ॥

इदं सर्वं = இது எல்லாம்,
இத3ம் ஸர்வம்
ऐतदात्म्यं = அந்த ஸத்காரண ஸ்வரூபமே,
ஐததா3த்ம்யம்

तत्	=	அது,
தத்		
सत्यं	=	ஸத்யமானது (நித்யமானது),
ஸத்யம்		
इति च	=	என்றும்,
இதி ச		
श्रुतिः	=	உபநிஷத்து,
ஶ்ருதி꞉		
जगद्धेतोः	=	ஜகத்காரணமான,
ஜக³த்³தே⁴தோ꞉		
अस्यैव सतः	=	இந்த ஸத் பொருளுக்கே,
அஸ்யைவ ஸத꞉		
नित्यतां	=	அழியாத்தன்மையை,
நித்யதாம்		
स्फुटं	=	தெளிவாக,
ஸ்பு²டம்		
ब्रूते	=	கூறுகிறது.
ப்³ரூதே		

சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் “ஆதியில் ஸத்வஸ்து ஒன்றே இருந்தது; அதிலிருந்து இந்த பிரபஞ்சம் முழுவதும் உண்டாயிற்று" என்று கூறிவிட்டு முடிவில் "இந்த பிரபஞ்சமெல்லாம் காரணமான ஸத்ரூபம்தான். அதைத்தவிற உண்மையில் வேறல்ல. அந்த ஸத்வஸ்துதான் பரமார்த்தமானது" என்று ஜகத்காரணமான ஸத்பொருள் ஒன்றே நித்யம் என்பதை தெளிவாகக் கூறுகிறது. முக்காலங்களிலும் மாறுமல் மறையாமல் ஏகரூபமாக இருப்பது என்பதுதான் ஸத்யம் என்ற சொல்லின் பொருள். ஆதலால் ஜகதகாரணமான ஸத்வஸ்து ஸத்யம் என்று கூறுவதாலேயே அது நித்யம் என்பதும் கிடைக்கிறது. **(168)**

न कर्मणा न प्रजया धनेनेति स्वयं श्रुतिः ।
कर्मणो मोक्षहेतुत्वं साक्षादेव निषेधति ॥ १६९ ॥

ந கர்மணு ந ப்ரஜயா த⁴னேனேதி ஸ்வயம் ஶ்ருதி꞉ ।
கர்மணே மோக்ஷஹேதுத்வம் ஸாக்ஷாதே³வ நிஷேத⁴தி ॥ 169 ॥

कर्मणा	=	கர்மாவினுல்,
கர்மணு		
न	=	ஏற்படாது,
ந		

प्रजया **ப்ரஜயா**	=	ஸந்ததியினுல்,
न **ந**	=	ஏற்படாது,
धनेन **த⁴னேன**	=	செல்வத்தினுல் (ஏற்படாது),
इति **இதி**	=	என்று,
श्रुतिः **ஶ்ருதிः**	=	வேதமானது,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானுகவே,
कर्मणः **கர்மணः**	=	கர்மாவிற்கு,
मोक्षहेतुत्वं **மோக்ஷஹேதுத்வம்**	=	மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகும் தன்மையை,
साक्षादेव **ஸாக்ஷாதே³வ**	=	நேரிடையாகவே,
निषेधति **நிஷேத⁴தி**	=	மறுத்துக்கூறுகிறது.

கர்மாவினுல் ஏற்படாது, பிரஜையினுல் ஏற்படாது, செல்வத்தினுல் ஏற்படாது, என்று வேதம் தானே நேரிலேயே கர்மாவிற்கு, மோக்ஷத்திற்குக் சாரணமாயிருக்கும் தன்மையை மறுத்துக் கூறுகிறது. **(169)**

प्रत्यग्ब्रह्मविचारपूर्व उभयोरेकत्वबोधाद्विना
कैवल्यं पुरुषस्य सिध्यति परब्रह्मात्मता लक्षणम् ।
न स्नानैरपि कीर्तनैरपि जपैर्नो कृच्छ्रचान्द्रायणैः
नो वाप्यध्वरयज्ञदाननिगमैर्नो मन्त्रतन्त्रैरपि ॥ १७० ॥

ப்ரத்யக்³ப்³ரஹ்மவிசாரபூர்வ உப⁴யோரேகத்வபோ³தா⁴த்³விஞ
கைவல்யம் புருஷஸ்ய ஸித்⁴யதி பரப்³ரஹ்மாத்மதா லக்ஷணம் ।
ந ஸ்ஞஜைரபி கீர்தஜைரபி ஜபைர்ஞே க்ருச்ச்²ரசாந்த்³ராயஜை:
நோ வாப்யத்⁴வரயஜ்ஞதா³னநிக³மைர்னோ மந்த்ரதந்த்ரைரபி ॥ 170 ॥

प्रत्यग्ब्रह्मविचारपूर्व **ப்ரத்யக்³ப்³ரஹ்மவிசாரபூர்வ**	=	ஜீவஸ்வரூபத்தையும் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையும் முதலில் விசாரித்து,

उभयो:	=	இரண்டிற்கும்,
உப⁴யோ:		
एकत्वबोधात् विना	=	ஒருமையை அறிந்துகொள்ளாமல்,
ஏகத்வபோ³தா⁴த் விஞ		
पुरुषस्य	=	மனிதனுக்கு,
புருஷஸ்ய		
परब्रह्मात्मता लक्षणं	=	பரப்ரஹ்மமாகவே இருப்பது ரூபமான,
பரப்³ரஹ்மாத்மதா லக்ஷணம்		
कैवल्यं	=	மோக்ஷம்,
கைவல்யம்		
स्नानैरपि	=	ஸ்ஞனங்களாலும்,
ஸ்ஞைரபி		
कीर्तनैरपि	=	நாமகீர்த்தனங்களாலும்,
கீர்தஞைரபி		
जपै:	=	ஜபங்களாலும்,
ஜபை:		
न सिध्यति	=	ஸித்திக்காது,
ந ஸித்⁴யதி		
कृच्छ्रचान्द्रायणै:	=	கிருச்ச்ரம், சாந்த்ராயணம் என்னும்
க்ருச்ச்²ரசாந்த்³ராயஊை:		விரதங்களாலும்,
नो	=	ஸித்திக்காது,
நோ		
अध्वर	=	யாகம்,
அத்⁴வர		
यज्ञ	=	யஜ்ஞம்,
யஜ்ஞ		
दान	=	தானம்,
தா³ன		
निगमै:	=	வேதம் இவைகளாலும்,
நிக³மை:		
नो वा	=	கிடைக்காது,
நோ வா		
मन्त्रतन्त्रैरपि	=	மந்திரங்களாலும் தந்திரங்களாலும்,
மந்த்ரதந்த்ரைரபி		
नो	=	கிடைக்காது.
நோ		

பரப்பிரஹ்மஸ்வரூபமாயிருக்கும் தன்மை என்னும் கைவல்யம் என்பது புருஷனுக்கு தன்னுள்ளுள்ள ஆத்மாவைப்பற்றியும் பிரஹ்மத்தைப்பற்றியும் நன்கு விசாரித்து அவ்விரண்டிற்கும் உள்ள ஒருமையை அறிவதால்தான் ஏற்படும். இந்த ஞானத்தைத்தவிற வேறு ஸ்நாநங்களிஞலோ கீர்த்தனங்களிஞலோ ஏற்படாது. ஜபங்கள் செய்வதிஞலோ கிருச்சிரம் சாந்திராயணம் என்னும் விரதங்களை அனுஷ்டிப்பதிஞலோ, ஏற்படாது. யாகங்கள் யக்ஞங்கள் தானங்கள் செய்வதிஞலோ வேதாத்யயனங்களிஞலோ ஏற்படாது. மந்திரங்களையோ தந்திரங்களையோ அனுஷ்டிப்பதிஞலேயும் ஏற்படாது. **(170)**

ज्ञानादेव तु कैवल्यं इति श्रुत्या निगद्यते ।
ज्ञानस्य मुक्तिहेतुत्वं अन्यव्यावृत्तिपूर्वकम् ॥ १७१ ॥

ஜ்ஞாநாதே³வ து கைவல்யம் இதி ஶ்ருத்யா நிக³த்³யதே ।
ஜ்ஞானஸ்ய முக்திஹேதுத்வம் அன்யவ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் ॥ 171 ॥

ज्ञानादेव = ஞானத்தால்தான் மோக்ஷம்,
ஜ்ஞாநாதே³வ
इति = என்று,
இதி
श्रुत्या = சுருதியால்,
ஶ்ருத்யா
अन्यव्यावृत्तिपूर्वकं = மற்றதை விலக்குவதன் முகமாக,
அன்யவ்யாவ்ருத்திபூர்வகம்
ज्ञानस्य = ஞானத்திற்கு,
ஜ்ஞானஸ்ய
मुक्तिहेतुत्वं = மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகும் தன்மை,
முக்திஹேதுத்வம்
निगद्यते = சொல்லப்படுகிறது.
நிக³த்³யதே

"ஞானத்தால்தான் கைவல்யம்" என்று சுருதியானது 'ஏவ' காரத்தால் கைவல்யத்திற்கு ஞானம் தவிற வேறு ஸாதனம் கிடையாது என்று காட்டி கைவல்யத்திற்கு ஞானமே ஸாதனம் என்று கூறுகிறது. **(171)**

विवेकिनो विरक्तस्य ब्रह्मनित्यत्ववेदिनः ।
तद्भावेच्छोरनित्यार्थे तत्सामग्र्ये कुतो रतिः ॥ १७२ ॥

விவேகிநோ விரக்தஸ்ய ப்³ரஹ்மநித்யத்வவேதி³னঃ ।
தத்³பா⁴வேச்சோ²ரநித்யார்தே² தத்ஸாமக்³ர்யே குதோ ரதிঃ ॥ 172 ॥

विवेकिनः **விவேகினः**	=	விவேகத்துடன் கூடியவனும்,
विरक्तस्य **விரக்தஸ்ய**	=	வைராக்கியமுள்ளவனும்,
ब्रह्मनित्यत्ववेदिनः **ப்[3]ரஹ்மநித்யத்வவேதி[3]னः**	=	ப்ரஹ்மத்தின் நித்யத்தன்மையை அறிந்தவனும்,
तद्भावेच्छोः **தத்[3]பா[4]வேச்சோ[2]:**	=	அந்த ப்ரஹ்மபாவத்தை அடைவதில் விருப்பமுள்ளவனுமான புருஷனுக்கு,
अनित्यार्थे **அநித்யார்தே[2]**	=	
तत्सामग्र्ये च **தத்ஸாமக்[3]ர்யே ச**	=	அநித்யமான பலனிலும்,
कुतः **குதः**	=	எவ்வாறு,
रतिः **ரதிः**	=	ருசி ஏற்படும்?

விவேகத்துடன் கூடினவனாய், வைராக்யமுள்ளவனாய், பிரஹ்மம் ஒன்றே நித்யமென்பதை அறிந்தவனாயிருந்து, அந்த பிரஹ்மமாக ஆகவேண்டுமென்ற விருப்பமுள்ளவனுக்கு, அநித்யமான பலனிலும் அதன் ஸாதனத்திலும் எப்படி ருசி ஏற்படும்? **(172)**

तस्मात् अनित्ये स्वर्गादौ साधनत्वेन चोदितम् ।
नित्यं नैमित्तिकं चापि सर्वं कर्म ससाधनम् ।
मुमुक्षुणा परित्याज्यं ब्रह्मभावमभीप्सुना ॥ १७३ ॥

தஸ்மாத் அநித்யே ஸ்வர்கா[3]தௌ[3] ஸாத[4]னத்வேன சோதி[3]தம் ।
நித்யம் நைமித்திகம் சாபி ஸர்வம் கர்ம ஸஸாத[4]னம் ।
முமுக்ஷுணா பரித்யாஜ்யம் ப்[3]ரஹ்மபா[4]வமபீ[4]ப்ஸுனா ॥ 173 ॥

तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
अनित्ये **அநித்யே**	=	அநித்யமான,
स्वर्गादौ **ஸ்வர்கா[3]தௌ[3]**	=	ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றில்,
साधनत्वेन **ஸாத[4]னத்வேன**	=	ஸாதனமாக,

चोदितं	=	விதிக்கப்பட்ட,
சோதி³தம்		
नित्यं	=	நித்யகர்மாவையும்,
நித்யம்		
नैमित्तिकं	=	நைமித்திக கர்மாவையும்,
நைமித்திகம்		
सर्वं चापि कर्म	=	எல்லா கர்மாவையும்,
ஸர்வம் சாபி கர்ம		
ससाधनं	=	ஸாதனத்துடன்கூட,
ஸஸாத⁴னம்		
ब्रह्मभावं	=	ப்ரஹ்மபாவத்தை,
ப்³ரஹ்மபா⁴வம்		
अभीप्सुना	=	அடையவிரும்பும்,
அபீ⁴ப்ஸுனா		
मुमुक्षुणा	=	முமுக்ஷுவால்,
முமுக்ஷுணா		
परित्याज्यं	=	த்யாகம் செய்யத்தக்கது.
பரித்யாஜ்யம்		

ஆகையால் மோக்ஷத்தில் இச்சைகொண்டு பிரஹ்ம பாவத்தையடைய விரும்பும் மனிதனால் அநித்யமான ஸ்வர்க்கம் முதலானதற்கு ஸாதனமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் நித்யம் நைமித்திகம் உள்பட எல்லா கர்மாக்களும் அவைகளின் ஸாதனங்களுடன் சேர்த்து பரித்யாகம் செய்யவேண்டியவைதான், கர்மாவைச் செய்யாமலிருப்பது கர்மத்யாகமாகும் கர்மாவுக்கு ஸாதனமாக உள்ள திரவ்யம் முதலானவற்றை சேகரிக்கக் கூடாது. தன்னிடமுள்ளதை த்யாகம் செய்து விடவேண்டும். ஆனால் கிருஹஸ்தன் காம்ய கர்மாக்களை விட்டாலும் நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களை விடக்கூடாது. அதனால் பிரத்யவாயம் வரும். முமுக்ஷுவுக்கு பலனில் விருப்பமில்லாவிட்டாலும் பாபங்கள் நீங்கி சித்தசுத்திபெற நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களை அனுஷ்டித்தேயாக வேண்டும். ஆகையால் விவேகம், வைராக்யம் சமாதி, முமுக்ஷுத்வம் என்னும் ஸாதனங்களைப் பெற்றபின் ஸந்யாஸத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு விதிபூர்வமாக கர்மாக்களை தியாகம் செய்யவேண்டுமெனக் கூறுகிறார். ஸந்யாஸிக்குக் கர்மாவைச் செய்வதில் அதிகாரம் கிடையாது.

(173)

(**அவதாரிகை**) மோக்ஷத்திற்கு ஞானம்தான் ஸாதனம், கர்மா ஸாதனம் ஆகாது, என்று ஸித்தாந்தமிருக்கையில் அத்வைதிகளிலேயே சிலர் கர்மா, ஞானம் இரண்டும் சேர்ந்து மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாக இருக்கட்டுமேயென்று நினைக்கிறார்கள். அவ்விதம் எண்ணுவது சரியல்லவென்பதை 205வது சுலோகம்வரை நன்கு விளக்கிக் காட்டுகிறார், முதல் மூன்று சுலோகங்களால் அவர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கூறுகிறார்: -

मुमुक्षोरपि कर्मास्तु श्रवणं चापि साधनम् ।
हस्तवत् द्वयमेतस्य स्वकार्यं साधयिष्यति ॥ १७४ ॥

முமுக்ஷோரபி கர்மாஸ்து ஶ்ரவணம் சாபி ஸாத⁴னம் ।
ஹஸ்தவத் த்³வயமேதஸ்ய ஸ்வகார்யம் ஸாத⁴யிஷ்யதி ॥ 174 ॥

मुमुक्षोरपि = முமுக்ஷுவுக்கும்,
முமுக்ஷோரபி
कर्म = கர்மாவும்,
கர்ம
श्रवणं चापि = சிரவணமும்,
ஶ்ரவணம் சாபி
साधनं = ஸாதனமாக,
ஸாத⁴னம்
अस्तु = இருக்கட்டும்,
அஸ்து
एतस्य = இவனுக்கு,
ஏதஸ்ய
द्वयं = கர்மா, ஞானம் இரண்டும (சேர்ந்து),
த்³வயம்
हस्तवत् = கை போல்,
ஹஸ்தவத்
स्वकार्यं = தன் காரியத்தை,
ஸ்வகார்யம்
साधयिष्यति = ஸாதித்துக்கொடுக்கும்.
ஸாத⁴யிஷ்யதி

மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்குக் கர்மாவும் ஸாதனமாக இருக்கட்டும், சிரவணமும் ஸாதனமாயிருக்கட்டும். இரண்டு கைகளும் சேர்ந்து உபகாரம் செய்வது போல் இவ்விரண்டும் சேர்ந்து இவனுக்கு தன் கார்யத்தை ஸாதித்துக் கொடுக்கும். **(174)**

यथा विजृम्भते दीपो ऋजूकरणकर्मणा ।
तथा श्रवणजो बोधः पुंसो विहितकर्मणा ॥ १७५ ॥

யதா² விஜ்ரும்ப⁴தே தீ³போ ருஜூகரணகர்மணா ।
ததா² ஶ்ரவணஜோ போ³த⁴: பும்ஸோ விஹிதகர்மணா ॥ 175 ॥

यथा	=	எவ்வாறு,
யதா²		
ऋजूकरणकर्मणा	=	திரியைத் தூண்டுவது என்ற காரியத்தால்,
ருஜூகரணகர்மணு		
दीपः	=	தீபமானது,
தீ³ப:		
विजृम्भते	=	நன்கு ஒளியுடன் விளங்குகிறதோ,
விஜ்ரும்ப⁴தே		
तथा	=	அவ்வாறு,
ததா²		
पुंसः	=	மனிதனுக்கு,
பும்ஸ:		
श्रवणजः	=	சிரவணததால் உண்டாகும்,
ஶ்ரவணஜ:		
बोधः	=	ஞானம்,
போ³த⁴:		
विहितकर्मणा	=	விதிககப்பட்ட கர்மாவினுல் (நன்கு
விஹிதகர்மணு		பிரகாசிக்கிறது).

(அல்லது) எவ்விதம் தீபமானது தூண்டிவிடுகிறதாகிய கர்மாவினுல் நன்ருக எரிகிறதோ அப்படியே சிரவணத்தினுல் மனிதனுக்கு ஏற்படும் ஞானம் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கர்மாவினுல் நன்கு விளங்கும். சிரவணத்தால் ஞானம் ஏற்பட் டாலும் அது நன்கு பிரகாசித்து பலனைக் கொடுப்பது கர்மயோகத்தால் தான் என்று கருத்து. **(175)**

अतः सापेक्षितं ज्ञानं अथवापि समुच्चितम् ।
मोक्षस्य साधनं इति वदन्ति ब्रह्मवादिनः ॥ १७६ ॥

அத: ஸாபேக்ஷிதம் ஜ்ஞானம் அத²வாபி ஸமுச்சிதம் ।
மோக்ஷஸ்ய ஸாத⁴னம் இதி வத³ந்தி ப்³ரஹ்மவாதி³ன: ॥ 176 ॥

अतः	=	ஆகையால்,
அத:		
सापेक्षितं	=	கர்மாவின் அபேக்ஷையுடன் கூடியதாகவோ,
ஸாபேக்ஷிதம்		
अथवापि	=	அல்லது,
அத²வாபி		

समुच्चितं ஸமுச்சிதம்	=	கர்மாவுடன் சேர்ந்துள்ளதாகவோ இருக்கும்,
ज्ञानं ஜ்ஞானம்	=	ஞானமானது,
मोक्षस्य மோக்ஷஸ்ய	=	மோக்ஷத்திற்கு,
साधनं ஸாத⁴னம்	=	ஸாதனம்
इति இதி	=	என்று,
ब्रह्मवादिनः ப்³ரஹ்மவாதி³னः	=	ப்ரஹ்மததைப்பற்றிப் பேசுகிறவர்கள்,
वदन्ति வத³ந்தி	=	சொல்கிறுர்கள்.

ஆகையால் கர்மாவை அபேக்ஷிக்கும் ஞானமோ அல்லது இரண்டும் சேர்ந்தோ மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனம் என்று பிரஹ்மத்தைப்பற்றி பேசுபவர்கள் சிலர் சொல்கிறுர்கள். பிரஹ்மத்தைப்பற்றி நன்கு அறிந்தவர்கள் இவ்விதம் சொல்ல மாட்டார்கள் என்று தாத்பர்யம்

இங்கு ஞானகர்ம ஸமுச்சயம், கர்மாவை அபேக்ஷித்த ஞானம் என்ற இரண்டு பக்ஷத்தையும கூறியிருக்கிறுர். 174 வது சுலோகத்தில் ஹஸ்த திருஷ்டாந்ததால் ஞானகர்ம ஸமுச்சயம் கூறப்பட்டது. இடதுகை, வலதுகை இரண்டும் ஸமநிலையில் இருந்து காரியத்தைச் செய்வது போல் ஞானமும் கர்மாவும ஸமமாய் இருந்து மோக்ஷஸாதனமாகிறது இந்த பக்ஷததில் இரண்டும் ப்ரதானமதான் 175 வது சுலோகத்தில் 2 வது பக்ஷம கூறப்பட்டது இதில ஞானம் ப்ரதானமாகவும் கர்மா அப்ரதானமாகவும் ஆகிறது. தீபத்தால் தான் இருள் நீங்குகிறது. ஆனுலும் அது சுடர் விட்டு எரிந்து நன்கு பிரகாசித்தால் தான் இருள் முழுவதும் நீங்கி பொருள் நன்கு தெரியவரும் சுடர்விட்டு எரிய தூண்டுதல் அவசியமாகிறது. அதுபோலவே சிரவணத்தால் ஏற்படும் ஞானம் விஹிதமான கர்மாக்களைச் செய்வதால்தான் நன்கு பிரகாசித்து மோக்ஷத்தைத் தருகிறது. ஆகவே ஞானம் மோக்ஷத்தைத்தர கர்மாக்களின் உதவிவேண்டும் என்பது 2 வது பக்ஷத்தின் கருத்து. இரண்டு மதங்களையுமே பின்னுல் நிராகரிக்கிறுர். **(176)**

मुमुक्षोर्युज्यते त्यागः कथं विहितकर्मणः ।
इति शङ्का न कर्तव्या मूढवत् पण्डित्तोत्तमैः ॥ १७७ ॥

முமுக்ஷோர்யுஜ்யதே த்யாக³ः கத²ம் விஹிதகர்மணः ।
இதி ஶங்கா ந கர்தவ்யா மூட⁴வத் பண்டி³த்தோத்தமைः ॥ 177 ॥

मुमुक्षोः	=	மோக்ஷமடைய ஆவலுள்ளவனுக்கு,
முமுக்ஷோ:		
विहितकर्मणः	=	செய்ய வேண்டியதாக விதிக்கப்பட்ட
விஹிதகர்மண:		கர்மாவின்,
त्यागः	=	தியாகம்,
த்யாக³:		
कथं	=	எவ்வாறு,
கத²ம்		
युज्यते	=	யுக்தமாகும்,
யுஜ்யதே		
इति	=	என்று,
இதி		
मूढवत्	=	முட்டாள்போல,
மூட⁴வத்		
पण्डित्तोत्तमैः	=	பண்டித சிரேஷ்டர்களால்,
பண்டி³த்தோத்தமை:		
शङ्का	=	கேள்வி,
ஶங்கா		
न कर्तव्या	=	கேட்கக்கூடாது.
ந கர்தவ்யா		

மோக்ஷமடைய விருப்பமிருந்தபோதிலும், அவசியம் அனுஷ்டிக்கவேண்டுமென்று சாஸ்திரங்களில் தனது கடமையாக விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கர்மாக்களை விடுவது உசிதமா? இதனால் ப்ரத்யவாயம் வராதா என்று சில மூடர்கள் கேட்கிறார்கள். படித்தவர்கள் இப்படிக் கேட்கமாட்டார்கள். **(177)**

(அவதாரிகை) கர்மாவும் ஞானமும் ஒன்றுசேர முடியாதபடி அவற்றிலுள்ள வைலக்ஷண்யங்களை விவரிக்கிறார்: -

कर्मणः फलमन्यत्तु श्रवणस्य फलं पृथक् ।
वैलक्षण्यं च सामग्र्योश्चोभयत्राधिकारिणोः ॥ १७८ ॥

கர்மண: ப²லமன்யத்து ஶ்ரவணஸ்ய ப²லம் ப்ருத²க் ।
வைலக்ஷண்யம் ச ஸாமக்³ர்யோஶ்சோப⁴யத்ராதி⁴காரிணோ: ॥ 178 ॥

कर्मणः	=	கர்மாவின்,
கர்மண:		
फलं	=	பலன்,
ப²லம்		

अन्यत् = வேறு,

அன்யத்

श्रवणस्य तु = சிரவணத்திற்கோவெனில்,

ஶ்ரவணஸ்ய து

फलं = பலன்,

ப²லம்

पृथक् = வேறு,

ப்ருத²க்

उभयत्र = இரண்டு இடங்களிலும்,

உப⁴யத்ர

सामग्र्योश्च = ஸாதனங்களுக்கும்,

ஸாமக்³ர்யோஶ்ச

धिकारिणोश्च = அதிகாரிகளுக்கும்,

தி⁴காரிணோஶ்ச

वैलक्षण्यं = வேற்றுமை (உள்ளது).

வைலக்ஷண்யம்

கர்மாவினுல் ஏற்படும் பலன் வேறு, சிரவணத்தினுல் உண்டாகும் பலன் வேறு. இரண்டிலும் ஸாமக்ரிகள் விஷயத்திலும் அதிகாரி விஷயத்திலும் எவ்வள வோ வித்யாஸமிருக்கிறது. **(178)**

(அவதாரிகை) அதிகாரி தாரதம்யத்தைக் கூறுகிறுர்: -

कामी कर्मण्यधिकृतो निष्कामी (मः) श्रवणे मतः ।
अर्थी समर्थ इत्यादि लक्षणं कर्मिणो मतम् ॥ १७९ ॥

காமீ கர்மண்யதி⁴க்ருதோ நிஷ்காமீ (மः) ஶ்ரவணே மதः ।
அர்தீ² ஸமர்த² இத்யாதி³ லக்ஷணம் கர்மிணோ மதம் ॥ 179 ॥

परीक्ष्य लोकानित्यादि लक्षणं मोक्षकाङ्क्षिणः ।
मोक्षाधिकारी संन्यासी गृहस्थः किल कर्मणि ॥ १८० ॥

பரீக்ஷ்ய லோகாநித்யாதி³ லக்ஷணம் மோக்ஷகாங்க்ஷிணः ।
மோக்ஷாதி⁴காரீ ஸம்ந்யாஸீ க்³ருஹஸ்த²ः கில கர்மணி ॥ 180 ॥

कामी = ஆசையுள்ளவன்,

காமீ

कर्मणि = கர்மாவிலும்,

கர்மணி

निष्कामी	=	ஆசையற்றவன்,
நிஷ்காமீ		
श्रवणे	=	ச்ரவணத்திலும்,
ஶ்ரவணே		
अधिकृत:	=	அதிகாரியாக (செய்யத் தகுதியுள்ளவனாக),
அதி⁴க்ருத꞉		
मत:	=	கருதப்பட்டிருக்கிறான்,
மத꞉		
अर्थी	=	பலனை வேண்டுபவன்,
அர்தீ²		
समर्थ:	=	ஸாமர்த்யமுள்ளவன்,
ஸமர்த²꞉		
इत्यादि	=	இது முதலானது,
இத்யாதி³		
कर्मिण:	=	கர்மா செய்பவனுக்கு,
கர்மிண꞉		
लक्षणं	=	அடையாளமாக,
லக்ஷணம்		
मतम्	=	ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது,
மதம்		
लोकान्	=	உலகங்களை,
லோகான்		
परीक्ष्य	=	நன்கு ஆராய்ந்து,
பரீக்ஷ்ய		
इत्यादि	=	இது முதலானது,
இத்யாதி³		
मोक्षकाङ्क्षिण:	=	மோக்ஷத்தை விரும்புபவனுக்கு,
மோக்ஷகாங்க்ஷிண꞉		
लक्षणं	=	அடையாளம்,
லக்ஷணம்		
संन्यासी	=	ஸந்யாஸி,
ஸம்ந்யாஸீ		
मोक्षाधिकारी	=	மோக்ஷத்தில் அதிகாரி,
மோக்ஷாதி⁴காரீ		
गृहस्थ: किल	=	கிருஹஸ்னல்லவா,
க்³ருஹஸ்த²꞉ கில		

कर्मणि = கர்மாவில் (அதிகாரி).
கர்மணி

ஆசையுள்ளவன் கர்மாவில் அதிகாரமுள்ளவன் அதாவது கர்மாவைச் செய்யத் தகுதியுள்ளவன். ஆசையற்றவன் சிரவணத்தில் அதிகாரி என்று கருதப்படு கிறுன். கர்மாதிகாரிக்கு லக்ஷணம் "வேண்டுபவன் சக்தியுள்ளவன்" முதலியது சொல்லப்படுகிறது. மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவனுக்கு லக்ஷணம் "உலகங்கஊ பரிசீலஊ செய்து (வைராக்கியம் அடைய வேண்டும்)" முதலானது. மோக்ஷத்தில் அதிகாரி ஸன்னியாஸி. கர்மாவிலோ கிருஹஸ்தன். **(179-180)**

(அவதாரிகை) ஸாமக்ரீ வைலக்ஷண்யத்தைக் கூறுகிருர்: -

कर्मणः साधनं भार्यासुत्रादिपरिग्रहः ।
नैवान्यसाधनापेक्षा शुश्रूषोस्तु गुरुं विना ॥ १८१ ॥

கர்மணꞏ ஸாத⁴னம் பா⁴ர்யாஸுத்ராதி³பரிக்³ரஹꞏ ।
நைவான்யஸாத⁴னாபேக்ஷா ஶுஶ்ரூஷோஸ்து கு³ரும் விஞ ॥ 181 ॥

भार्या = மஊவி,
பா⁴ர்யா
सुत्रादिपरिग्रहः = ஸ்ருக், ஸ்ருவம் முதலான வஸ்துக்கஊ
ஸுத்ராதி³பரிக்³ரஹꞏ சேகரிப்பது,
कर्मणः = கர்மாவிற்கு,
கர்மணꞏ
साधनं = ஸாதனம்,
ஸாத⁴னம்
शुश्रूषोस्तु = ச்ரவணத்தில் விருப்பமுள்ளவனுக்கோவெனில்,
ஶுஶ்ரூஷோஸ்து
गुरुं विना = குருவைத்தவிற,
கு³ரும் விஞ
नैव अन्यसाधनापेक्षा = வேறு ஸாதனத்தின் அபேக்ஷை
நைவ அன்யஸாத⁴னாபேக்ஷா கிடையவே கிடையாது.

கர்மாவிற்கு ஸாதனம் பத்னீ, ஸ்ருக், ஸ்ருவம், (ஆஜ்யத்தை எடுப்பதற்கும் ஹோமம் செய்வதற்கும் உள்ள பாத்திரங்கள்) முதலியவைகஊ சோத்துக்கொள்ளல். சிரவணத்தில் இச்சையுள்ளவனுக்கோ குருவைத்தவிர வேறு எந்த ஸாதனத்தின் அபேக்ஷையும் கிடையாது. **(181)**

उपर्युपर्यहंकारो वर्धते कर्मणा भृशम् ।
अहंकारस्य विच्छित्तिः श्रवणेन प्रतिक्षणम् ॥ १८२ ॥

உபர்யுபர்யஹங்காரோ வர்த⁴தே கர்மணா ப்⁴ருஶம் ।
அஹங்காரஸ்ய விச்சி²த்திः ஶ்ரவணேன ப்ரதிக்ஷணம் ॥ 182 ॥

कर्मणा கர்மணா	=	கர்மாவினால்,
उपर्युपरि உபயும்பரி	=	மேன்மேலும்,
अहंकारः அஹங்காரः	=	அஹங்காரம்,
भृशं ப்⁴ருஶம்	=	அதிகமாக,
वर्धते வர்த⁴தே	=	வளருகிறது,
श्रवणेन ஶ்ரவணேன	=	சிரவணத்தால்,
प्रतिक्षणं ப்ரதிக்ஷணம்	=	ஒவ்வொரு க்ஷணமும்,
अहंकारस्य அஹங்காரஸ்ய	=	அஹங்காரத்தின்,
विच्छित्तिः விச்சி²த்திः	=	நாசம் (ஏற்படுகிறது).

கர்மாவினால் மேன்மேலும் அஹங்காரம் (நான் என்ற எண்ணம்) அதிகமாக வளரும் சிரவணத்தினால் ஒவ்வொரு க்ஷணத்திலும் அஹங்காரத்தின் நாசமே ஏற்படும். **(182)**

प्रवर्तकं कर्मशास्त्रं ज्ञानशास्त्रं निवर्तकम् ।
इत्यादि वैपरीत्यं तत्साधने चाधिकारिणोः ॥ १८३ ॥

ப்ரவர்தகம் கர்மஶாஸ்த்ரம் ஜ்ஞானஶாஸ்த்ரம் நிவர்தகம் ।
இத்யாதி³ வைபரீத்யம் தத்ஸாத⁴னே சாதி⁴காரிணோः ॥ 183 ॥

कर्मशास्त्रं கர்மஶாஸ்த்ரம்	=	கர்மாவை விதிக்கும் வேதபாகம்,
प्रवर्तकं ப்ரவர்தகம்	=	ப்ரவர்த்திக்கும்படி செய்கிறது,

ज्ञानशास्त्रं	=	ஞானத்தை உபதேசிக்கும் உபநிஷத்,
ஜ்ஞானஶாஸ்த்ரம்		
निवर्तकम्	=	கர்மாவைச் செய்வதினின்றும் திருப்புகிறது,
நிவர்தகம்		
इत्यादि	=	இது முதலான,
இத்யாதி³		
वैपरीत्यं	=	வைலக்ஷண்யமானது,
வைபரீத்யம்		
तत्साधने	=	அந்த கர்ம, ஞானம் இவைகளின்
தத்ஸாத⁴னே		ஸாதனத்திலும்,
अधिकारिणोः	=	அதிகாரி விஷயமாகவும் உள்ளது.
அதி⁴காரிணோ:		

கர்ம சாஸ்திரம் பிரவிருத்திக்கச் செய்யும். கர்மாக்களைச் செய்யும்படி தூண்டும். ஞானசாஸ்திரம் நிவிருத்திக்கச் செய்யும். கர்மாக்களை விட்டுவிடும்படி செய்யும். இரண்டின் ஸாதன விஷயத்திலும் அதிகாரி விஷயத்திலும் இது முதலான பலவித விபரீதத்தன்மை இருந்துவருகிறது. **(183)**

द्वयोः परस्परापेक्षा विद्यते न कदाचन ।
सामग्र्योश्चोभयोस्तद्वदुभयत्राधिकारिणोः॥ १८४ ॥

த்³வயோ: பரஸ்பராபேக்ஷா வித்³யதே ந கதா³சன ।
ஸாமக்³ர்யோஶ்சோப⁴யோஸ்தத்³வது³ப⁴யத்ராதி⁴காரிணோ: ॥ 184 ॥

द्वयोः	=	கர்மா, ஞானம இரண்டிற்கும்,
த்³வயோ:		
उभयोः	=	இரண்டின்,
உப⁴யோ:		
सामग्र्योश्च	=	ஸாதனங்களுக்கும்,
ஸாமக்³ர்யோஶ்ச		
तद्वत्	=	அதுபோல்,
தத்³வத்		
उभयत्र	=	இரண்டிலும்,
உப⁴யத்ர		
अधिकारिणोः	=	அதிகாரிகளுக்கும்,
அதி⁴காரிணோ:		
कदाचन	=	ஒருபொழுதும்,
கதா³சன		

परस्परापेक्षा = ஒன்றுக்கொன்று அபேக்ஷை,
பரஸ்பராபேக்ஷா
न विद्यते = இல்லை.
ந வித்³யதே

இரண்டிலும் ஒன்றுக்கு மற்றொன்றின் அபேக்ஷையானது ஒரு பொழுதும் கிடையாது. அப்படியே இரண்டினுடைய ஸாமக்ரிகளுக்குள்ளும் பரஸ்பரம் அபேக்ஷை கிடையாது. அதேமாதிரி இரண்டிடத்திலுமுள்ள அதிகாரிகளுக்குள்ளும் பரஸ்பரம் அபேக்ஷை கிடையாது. **(184)**

ऊर्ध्वं नयति विज्ञानं अधः प्रापयति क्रिया ।
कथं अन्योन्यसापेक्षा कथं वाऽपि समुच्चयः ॥ १८५ ॥

ஊர்த்⁴வம் நயதி விஜ்ஞானம் அத⁴: ப்ராபயதி க்ரியா ।
கத²ம் அன்யோன்யஸாபேக்ஷா கத²ம் வா(அ)பி ஸமுச்சய: ॥ 185 ॥

विज्ञानं = ஞானமானது,
விஜ்ஞானம்
ऊर्ध्वं = மேல் நிலைக்கு,
ஊர்த்⁴வம்
नयति = அழைத்துச் செல்கிறது,
நயதி
क्रिया = கர்மாவானது,
க்ரியா
अधः = கீழ்நிலையை,
அத⁴:
प्रापयति = அடைவிக்கிறது,
ப்ராபயதி
अन्योन्यसापेक्षा = இரண்டிற்கும் ஒன்றுக்கொன்று
அன்யோன்யஸாபேக்ஷா அபேக்ஷையுடன் கூடியிருப்பது,
कथं = எப்படியிருக்கமுடியும்?
கத²ம்
वा = அல்லது,
வா
समुच्चयोऽपि = சேர்க்கையும்,
ஸமுச்சயோ(அ)பி
कथं = எவ்வாறு இருக்கும்?
கத²ம்

ஞானம் மேலே கொண்டுபோகிறது, கர்மா கீழே கொண்டு போய்ச்சேர்க்கிறது. இவ்விரண்டிற்கும் ஒன்றுக்கொன்று அபேக்ஷை எப்படியிருக்க முடியும்? இரண்டின் சேர்க்கைதான் எப்படியிருக்க முடியும்? **(185)**

यथाग्नेस्तृणकूटस्य तेजसस्तिमिरस्य च ।
सहयोगो न घटते तथैव ज्ञानकर्मणोः ॥ १८६ ॥

யதா²க்³னேஸ்த்ருணகூடஸ்ய தேஜஸஸ்திமிரஸ்ய ச।
ஸஹயோகோ³ ந க⁴டதே ததை²வ ஜ்ஞானகர்மணோ꞉ ॥ 186 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
अग्नेः = நெருப்பிற்கும்,
அக்³னே꞉
तृणकूटस्य = காய்ந்த புல் குவியலுக்கும்,
த்ருணகூடஸ்ய
तेजसः = ஒளிக்கும்,
தேஜஸ꞉
तिमिरस्य च = இருளுக்கும்,
திமிரஸ்ய ச
सहयोगः = கூடசேர்க்கை,
ஸஹயோக³꞉
न घटते = பொருந்தாதோ,
ந க⁴டதே
तथैव = அவ்விதமே,
ததை²வ
ज्ञानकर्मणोः = ஞானத்திற்கும் கர்மாவிற்கும்,
ஜ்ஞானகர்மணோ꞉ சேர்க்கை பொருந்தாது).

எவ்விதம் அக்னிக்கும் காய்ந்த புல் குவியலுக்கும், அப்படியே வெளிச்சத்திற்கும் இருட்டிற்கும், சேர்ந்திருத்தல் ஸாத்தியமில்லையோ, அப்படியேதான் ஞானத்திற்கும் கர்மாவிற்கும் சேர்ந்திருத்தல் ஸாத்தியமில்லை. ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான இரு வஸ்துக்கள் ஒரே இடத்தில் சேர்ந்து இருக்கமுடியாது. ஒன்று மற்றொன்றை அழித்துவிடும். கடைசியில் ஒன்றுதான் மிஞ்சி நிற்கும் புல்லுக்கட்டுடன் நெருப்பைச் சேர்த்தால் புல் இருக்குமா? சாம்பலாகிவிடாதா? ஒளியுள்ள இடத்தில் இருள் இருக்குமா? இதுபோலவே ஞானமும் கர்மாவை அழித்துவிடும். இரண்டும் சேர்ந்து இருக்கமுடியாது. **(186)**

किमुपकुर्यात् ज्ञानस्य कर्म स्वप्रतियोगिनः ।
यस्य संनिधिमात्रेण स्वयं न स्फूर्तिमृच्छति ॥ १८७ ॥

கிமுபகுர்யாத் ஜ்ஞானஸ்ய கர்ம ஸ்வப்ரதியோகி³னः ।
யஸ்ய ஸம்நிதி⁴மாத்ரேண ஸ்வயம் ந ஸ்பூ²ர்திம்ருச்ச²தி ॥ 187 ॥

यस्य = எது,
யஸ்ய
संनिधिमात्रेण = ஸமீபத்தில் இருப்பதாலேயே,
ஸம்நிதி⁴மாத்ரேண
स्वयं = தான்,
ஸ்வயம்
स्फूर्तिमृच्छति = விளங்காதோ (அந்த),
ஸ்பூ²ர்திம்ருச்ச²தி
स्वप्रतियोगिनः = தனது எதிரியான,
ஸ்வப்ரதியோகி³னः
ज्ञानस्य = ஞானத்திற்கு,
ஜ்ஞானஸ்ய
कर्म = கர்மாவானது,
கர்ம
किमुपकुर्यात् = என்ன உதவி செய்யும்?
கிமுபகுர்யாத்

எது முன்னால் இருந்தாலே தான் இருக்க முடியாதோ, அவ்விதமாக தனக்கு நேர் எதிரியான ஞானத்திற்கு கர்மா என்ன உபகாரம் செய்யும்? **(187)**

कोटीन्धनाद्रिज्वलितोऽपि वह्निरर्कस्य नार्हत्युपकर्तुमीषत् ।
यथा तथा कर्मसहस्रकोटिः ज्ञानस्य किंतु स्वयमेव लीयते ॥ १८८ ॥

கோடீந்த⁴நாத்³ரிஜ்வலிதோ(அ)பி வஹ்நிரர்கஸ்ய
நார்ஹத்யுபகர்துமீஷத் ।
யதா² ததா² கர்மஸஹஸ்ரகோடிः
ஜ்ஞானஸ்ய கிந்து ஸ்வயமேவ லீயதே ॥ 188 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
कोटीन्धनाद्रिज्वलितोपि = மலைபோலுள்ள கோடிக்கணக்கான
கோடீந்த⁴நாத்³ரிஜ்வலிதோபி விறகுகளால் ஜ்வலித்தபோதிலும்,

वह्निः = நெருப்பானது,
வஹ்நி:
अर्कस्य = ஸூர்யனுக்கு,
அர்கஸ்ய
ईषत् = சிறிதும்,
ஈஷத்
उपकर्तु = உதவி செய்வதற்கு,
உபகர்து
न अर्हति = தகுதியுள்ளதாலவோ,
ந அர்ஹதி
तथा = அப்படியே,
ததா^{2}
कर्मसहस्रकोटिः = ஆயிரம் கோடி கர்மாவும்,
கர்மஸஹஸ்ரகோடி:
आनस्य = ஞானத்திறகு (உதவி செய்ய முடியாது),
ஆனஸ்ய
किंतु = ஆனல்,
கிந்து
स्वयमेव = தானுகவே,
ஸ்வயமேவ
लीयते = மறைந்து விடுகிறது.
லீயதே

கோடிக்கணக்கான விறகு மலைகள் எரிந்து அக்னி ஜ்வலித்தாலும் அது கொஞ்சமேனும் ஸூர்யனுக்கு உதவி செய்ய யோக்கியதையற்றது ஸூர்யன் கிளம்பியவுடன் அக்னியின் அத்தனை ஒளியும இருக்குமிடம் தெரியாமல் மங்கிப் போய் விடுகிறது. இது எப்படி ஸூரியனுக்கு உதவி செய்ய முடியும்? இதுபோல் ஆயிரம் கோடி கர்மாக்கள் சேர்ந்தாலும் ஞானத்திற்கு உதவியாயிருக்க முடியாது. தவிரவும், ஞானத்தைக் கண்டு கர்மா தானுகவே மறைந்து கூடப் போய்விடும். **(188)**

(அவதாரிகை) 174 - வது சுலோகத்தில் இரண்டு கைகள் போல ஞானமும், கர்மாவும் சேர்ந்து ஒரு காரியத்தை ஸாதிக்கலாமே என்று ஸமப்ரதானமாக ஞானகர்ம ஸமுச்சயம் சொன்னதற்கு பதில் சொல்கிறுர்: -

एककर्त्राश्रयौ हस्तौ कर्मण्यधिकृतावुभौ ।
सहयोगस्तयोर्युक्तो न तथा ज्ञानकर्मणोः ॥ १८९ ॥

ஏககர்த்ராஶ்ரயௌ ஹஸ்தௌ கர்மண்யதி^{4}க்ருதாவுபௌ^{4} ।
ஸஹயோக^{3}ஸ்தயோர்யுக்தோ ந ததா^{2} ஜ்ஞானகர்மணோ: ॥ 189 ॥

उभौ हस्तौ	=	இரு கைகளும்,
உபௌ⁴ ஹஸ்தௌ		
एककर्त्राश्रयौ	=	ஒரே கர்த்தாவை (செய்கிறவனை)
ஏககர்த்ராஶ்ரயௌ		ஆச்ரயமாகக்கொண்டவை,
कर्मण्यधिकृतावुभौ	=	கர்மாவைச் செய்யும் தகுதிவாய்ந்தவை
கர்மண்யதி⁴க்ருதாவுபௌ⁴		(ஆகையால்),
तयोः	=	அவைகளுக்கு,
தயோ꞉		
सहयोगः	=	கூடச்சேர்க்கை,
ஸஹயோக³		
युक्तः	=	உசிதம்தான்,
யுக்த꞉		
तथा	=	அதுபோல,
ததா²		
ज्ञानकर्मणोः	=	ஞானத்திற்கும் கர்மாவிற்கும் (கூடச்சேர்க்கை),
ஜ்ஞானகர்மணோ꞉		
न	=	பொருந்தாது.
ந		

கர்மாவைச் செய்யும் ஒரே மனிதனிடம் இருகைகளும் உள்ளன. இருகைகளும் கர்மாவைச் செய்யும் தகுதி வாய்ந்தவை ஆகையால் இருகைகளும் சேர்ந்து ஒரு காரியத்தைச் செய்வது பொருந்தும். இம்மாதிரி ஞானமும் கர்மாவும ஒரே இடத்தில் சோந்து இருக்க முடியாது. ஏனெனில் கர்த்தா (செய்கிறவன்) தான் கர்மாவுக்கு ஆச்ரயம். அகர்த்தா (செய்யாதவன்) ஞானத்திற்கு ஆச்ரயம் வெவ்வேறு இடத்திலிருப்பவை இரண்டும் எவ்வாறு ஒன்று சேர முடியும்? மேலும் ஆசையுள்ளவன் கர்மாவில் அதிகாரி. ஆசையற்றவன் ஞானததில் அதிகாரி. இவ்வாறு ஆச்ரயம், அதிகாரி இரணடும் வெவ்வேறுக இருப்பதால் கர்மா ஞானம் இரண்டும் ஒரே இடத்தில் சேர்ந்து இருந்து பலனைத்தரமுடியாது. **(189)**

(**அவதாரிகை**) கர்மாவிற்கும் ஞானத்திற்கும் எப்படி விரோதம் என்பதை அவைகளின் தன்மையை கவனித்தால் தெளிவாய் தெரியவருமென்று மேல் சுலோகங்களில் காட்டுகிறுர்: -

कर्ता कर्तु अकर्तुं वाऽप्यन्यथा कर्म शक्यते ।
न तथा वस्तुनो ज्ञानं कर्तु तन्त्रं कदाचन ॥ १९० ॥

கர்தா கர்து அகர்தும் வா(அ)ப்யன்யதா² கர்ம ஶக்யதே ।
ந ததா² வஸ்துனோ ஜ்ஞானம் கர்து தந்த்ரம் கதா³சன ॥ 190 ॥

कर्ता = கர்த்தாவினல்,

கர்தா

कर्म = கர்மாவானது,

கர்ம

कर्तुं = செய்வதற்கோ,

கர்தும்

अकर्तुं वा = செய்யாமலிருப்பதற்கோ,

அகர்தும் வா

अन्यथापि = வேறுவிதமாகச்செய்வதற்கோ,

அன்யதா²பி

शक्यते = முடியும்,

ஶக்யதே

तथा = அதுபோல,

ததா²

वस्तुनः = வஸ்துவின்,

வஸ்துன꞉

ज्ञानं = ஞானமானது,

ஜ்ஞானம்

कदाचन = ஒருபொழுதும்,

கதா³சன

न कर्तु तन्त्रं = கர்த்தாவுக்குட்பட்டதல்ல.

ந கர்து தந்த்ரம்

கர்மாவானது கர்த்ருதந்த்ரம் அதாவது செய்பவனுக்கு அதீனமானது. கர்த்தா வானவன் தன் இஷ்டப்படி கர்மாவைச் செய்யவோ, அல்லது செய்யாமலிருக்கவோ, அல்லது வேறு விதமாகச் செய்யவோ முடியும். இதுபோல் ஞானம் காத்ருதந்த்ரம ல்ல. இது வஸ்து தந்த்ரம். அதாவது வஸ்து தன்முன் இருக்கும் போது அதை அறிந்து சொள்ளும் விஷயத்தில் அறிகிறவனுக்கு எவ்வித ஸ்வாதந்திரியமும் கிடையாது. அது அவஜ எதிர் பார்க்காமலே அறியப்பட்டு விடும். அவன் அறிய மாட்டேன் என்றுவது வேறு விதமாக அறிந்து கொள்வேன் என்றுவது சொல்வதற்கு முடியாது. **(190)**

यथा वस्तु तथा ज्ञानं प्रमाणेन विजायते ।
नापेक्षते च यत्किचित् कर्म वा युक्तिकौशलम् ॥ १९१ ॥

யதா² வஸ்து ததா² ஜ்ஞானம் ப்ரமாணேன விஜாயதே ।
நாபேக்ஷதே ச யத்கிசித் கர்ம வா யுக்திகௌஶலம் ॥ 191 ॥

वस्तु = வஸ்து,

வஸ்து

यथा = எவ்வாறு உள்ளதோ,

யதா²

तथा = அவ்வாறு,

ததா²

प्रमाणेन = ப்ரமாணத்தால்,

ப்ரமாணேன

ज्ञानं = ஞானம்,

ஜ்ஞானம்

विजायते = உண்டாகிறது,

விஜாயதே

यत्किचित् = ஏதாவது,

யத்கிசித்

कर्म = கர்மாவையோ,

கர்ம

युक्तिकौशलं वा = யுக்தித்திறமையையோ,

யுக்திகௌஶலம் வா

न चापेक्षते = எதிர்பார்ப்பதில்லை.

ந சாபேக்ஷதே

வஸ்து எப்படியிருக்கிறதோ அப்படியே பிரமாணத்தினுல் ஞானம் உண்டாகிறது. அது எவ்வித கர்மாவையாவது யுக்தி ஸாமர்த்தியத்தையாவது அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. **(191)**

ज्ञानस्य वस्तुतन्त्रत्वे संशयाद्युदयः कथम् ।
अतो न वास्तवं ज्ञानं इति नो शङ्क्यतां बुधैः ॥ १९२ ॥

ஜ்ஞானஸ்ய வஸ்துதந்த்ரத்வே ஸம்ஶயாத்³யுத³ய: கத²ம் ।
அதோ ந வாஸ்தவம் ஜ்ஞானம் இதி நோ ஶங்க்யதாம் பு³தை⁴: ॥ 192 ॥

ज्ञानस्य वस्तुतन्त्रत्वे = ஞானம் வஸ்துவையனுசரிதது ஏற்படுமானுல்,

ஜ்ஞானஸ்ய வஸ்துதந்த்ரத்வே

संशयाद्युदयः = ஸந்தேஹம் முதலியது உணடாவது,

ஸம்ஶயாத்³யுத³ய:

कथं = எப்படி?

கத²ம்

अत: = ஆகையால்,

அத:

ज्ञानं = ஞானமானது,

ஜ்ஞானம்

न वास्तवं = வஸ்துவை மட்டும் ஒட்டி ஏற்படுவதில்லை,

ந வாஸ்தவம்

इति = என்று,

இதி

बुधै: = அறிவாளிகளால்,

பு³தை⁴:

नो शङ्क्यतां = ஆக்ஷேபிக்கப்படவேண்டாம்.

நோ ஶங்க்யதாம்

"ஞானம் வஸ்து தந்த்ரமானால், அதாவது வஸ்து எப்படி உள்ளதோ அப்படியே ஞானம் ஏற்படுமானால் சில சமயம் உள்ளபடி ஞானம் ஏற்படாமல் ஸந்தேஹம், ப்ராந்தி முதலியது ஏற்படக் காரணம் என்ன? ஆகையால் ஞானம் வஸ்துதந்த்ர மல்ல" என்று மூடர் கேட்கலாம். படித்தவர் கேட்கக்கூடாது. **(192)**

प्रमाणासौष्ठववृतं संशयादि न वास्तवम् ।
श्रुतिप्रमाणसुष्ठुत्वे ज्ञानं भवति वास्तवम् ॥ १९३ ॥

ப்ரமாணஸௌஷ்ட²வவ்ருதம் ஸம்ஶயாதி³ ந வாஸ்தவம் ।
ஶ்ருதிப்ரமாணஸுஷ்டு²த்வே ஜ்ஞானம் ப⁴வதி வாஸ்தவம் ॥ 193 ॥

प्रमाणासौष्ठववृतं = பிரமாணம் சரியாக இல்லாததால் ஏற்படும்,

ப்ரமாணஸௌஷ்ட²வவ்ருதம்

संशयादि = ஸந்தேஹம் முதலியவை,

ஸம்ஶயாதி³

न वास्तवम् = வஸ்துவை ஒட்டியல்ல,

ந வாஸ்தவம்

श्रुतिप्रमाण = வேதபிரமாணம்,

ஶ்ருதிப்ரமாண

सुष्ठुत्वे = நிர்துஷ்டமாக இருக்கும்பொழுது,

ஸுஷ்டு²த்வே

ज्ञानं = ஞானமானது,

ஜ்ஞானம்

वास्तवम् भवति = வஸ்துவை ஒட்டியே ஏற்படுகிறது.

வாஸ்தவம் ப⁴வதி

ஞானம் உண்டாவதற்கு ஸாதனமாக உள்ள இந்திரியம் முதலான பிரமாணம் நன்கு இல்லாததினுல் ஏற்படுவது ஸம்சயம் முதலியவை ஆகையால் அது வஸ்து வைச் சார்ந்ததில்லை. இங்கு வேதமாகிற பிரமாணம் நன்ருக இருப்பதினுல் அதனுல் ஏற்படும் ஞானம் வஸ்து இருக்கிறபடி தான் ஏற்படும். இந்திரியம் முதலான ப்ரமா ணத்தில் ஏதாவது தோஷமிருந்தால் அதனுல் ஏற்படும் ஞானம் ஸம்சயமாகவோ, ப்ராந்தி யாகவோ இருக்கும் ப்ரமாணத்தில் தோஷமில்லாவிட்டால் வஸ்து எப்படி உள்ளதோ அப்படியே ஞானம் ஏற்படும். **(193)**

वस्तु तावत् परं ब्रह्म नित्यं सत्यं ध्रुवं विभु ।
श्रुतिप्रमाणे तज्ज्ञानं स्यादेव निरपेक्षकम् ॥ १९४ ॥

வஸ்து தாவத் பரம் ப்³ரஹ்ம நித்யம் ஸத்யம் த்⁴ருவம் விபு⁴ ।
ஶ்ருதிப்ரமாணே தஜ்ஜ்ஞானம் ஸ்யாதே³வ நிரபேக்ஷகம் ॥ 194 ॥

वस्तु तावत् = வஸ்துவோ எனில்,
வஸ்து தாவத்
नित्यं = உற்பத்தியில்லாததும்,
நித்யம்
सत्यं = உண்மையானதும்,
ஸத்யம்
ध्रुवं = ஸ்திரமானதும்,
த்⁴ருவம்
विभु = வியாபகமானதுமான,
விபு⁴
परं ब्रह्म = பரப்ரஹ்மம்,
பரம் ப்³ரஹ்ம
श्रुतिप्रमाणे = வேதபிரமாணமிருக்கும்பொழுது,
ஶ்ருதிப்ரமாணே
तज्ज्ञानं = அந்தபரஹ்மத்தின் ஞானம்,
தஜ்ஜ்ஞானம்
निरपेक्षकम् = வேறு ஒன்றையும் எதிர்பாராமல்,
நிரபேக்ஷகம்
स्यादेव = ஏற்படததான் செய்யும்.
ஸ்யாதே³வ

வஸ்து என்பதோ நித்யமாய் ஸதயமாய் ஸ்திரமாய் வியாபகமாய் மேலான தாயுள்ள பிரஹ்மம் வேதமாகிற பிரமாணமிருக்கையில் அந்த பிரஹ்ம விஷயமான ஞானம் வேறு எதையும் எதிர் பாராமல் ஏற்பட்டே தீரும். **(194)**

रूपज्ञानं यथा सम्यग्दृष्टौ सत्यां भवेत् तथा ।
श्रुतिप्रमाणे सत्येव ज्ञानं भवति वास्तवम् ॥ १९५ ॥

ரூபஜ்ஞானம் யதா² ஸம்யக்³த்³ருஷ்டௌ ஸத்யாம் ப⁴வேத் ததா² ।
ஶ்ருதிப்ரமாணே ஸத்யேவ ஜ்ஞானம் ப⁴வதி வாஸ்தவம் ॥ 195 ॥

सम्यग्दृष्टौ सत्यां = பார்வை நன்றுக இருந்தால்,
ஸம்யக்³த்³ருஷ்டௌ

यथा = எவ்வாறு,
யதா²

रूपज्ञानं = ரூபத்தின் அறிவு,
ரூபஜ்ஞானம்

भवेत् = ஏற்படுமோ,
ப⁴வேத்

तथा = அவ்வாறு,
ததா²

श्रुतिप्रमाणे सति = வேதப்ரமாணமிருக்கும்பொழுது,
ஶ்ருதிப்ரமாணே ஸதி

ज्ञानं = ஞானமானது,
ஜ்ஞானம்

वास्तवं = வஸ்து உள்ளபடி,
வாஸ்தவம்

भवेत्येव = ஏற்படவே செய்யும்,
ப⁴வேத்யேவ

நல்ல பார்வையிருந்ததேயாஞல் ரூபவிஷயமான ஞானம் எப்படி ஏற்படுமோ, அப்படியே வேதப்பிரமாணமிருக்கையில் வஸ்துவிருக்கிறபடியே ஞானம் ஏற்படும். (195)

न कर्म यत्किंचिदपेक्षते हि रूपोपलब्धौ पुरुषस्य चक्षुः।
ज्ञानं तथैव श्रवणादिजन्यं वस्तुप्रकाशे निरपेक्षमेव ॥ १९६ ॥

ந கர்ம யத்கிஞ்சித³பேக்ஷதே ஹி ரூபோபலப்³தௌ⁴ புருஷஸ்ய சக்ஷு:।
ஜ்ஞானம் ததை²வ ஶ்ரவணாதி³ஜன்யம் வஸ்துப்ரகாஶே நிரபேக்ஷமேவ ॥ 196 ॥

पुरुषस्य = புருஷனின்,
புருஷஸ்ய

चक्षुः = கண்ணனது,
சக்ஷு:

रूपोपलब्धौ	=	ரூபத்தை அறிவதில்,
ரூபோபலப்³தெள⁴		
यत्किंचित् कर्म	=	எவ்வித கர்மாவையும்,
யத்கிஞ்சித் கர்ம		
न अपेक्षते हि	=	எதிர்பார்ப்பதில்லையல்லவா?
ந அபேக்ஷதே ஹி		
तथैव	=	அவ்வாறே,
ததை²வ		
वस्तुप्रकाशे	=	வஸ்துவை பிரகாசிக்கச்செய்வதில்,
வஸ்துப்ரகாஶே		
श्रवणादिजन्यं	=	சிரவணம் முதலியவைகளால் உண்டாகும்,
ஶ்ரவணாதி³ஜன்யம்		
ज्ञानं	=	ஞானமானது,
ஜ்ஞானம்		
निरपेक्षमेव	=	ஒன்றையும் எதிர்பார்க்கிறதில்லை.
நிரபேக்ஷமேவ		

மனிதனுடைய கண்ணானது உருவத்தை கிரஹிப்பதில் எவ்வித கர்மாவையும் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை யல்லவா? அதைப் போலவே சிரவணம் முதலானவைகளால் ஏற்படும் ஞானம் பிரஹ்ம வஸ்துவை பிரகாசப்படுத்துவதில் எதையும் அபேக்ஷிக் கிறதில்லை தான். **(196)**

कर्तृतन्त्रं भवेत् कर्म कर्मतन्त्रं शुभाशुभम् ।
प्रमाणतन्त्रं विज्ञानं मायातन्त्रं इदं जगत् ॥ १९७ ॥

கர்த்ருதந்த்ரம் ப⁴வேத் கர்ம கர்மதந்த்ரம் ஶுபா⁴ஶுப⁴ம் ।
ப்ரமாணதந்த்ரம் விஜ்ஞானம் மாயாதந்த்ரம் இத³ம் ஜக³த் ॥ 197 ॥

कर्म	=	கர்மாவானது,
கர்ம		
कर्तृतन्त्रं भवेत्	=	கர்த்தாவுக்கு உட்பட்டதாக ஏற்படும்,
கர்த்ருதந்த்ரம் ப⁴வேத்		
शुभाशुभम्	=	நல்லதும் கெட்டதும்,
ஶுபா⁴ஶுப⁴ம்		
कर्मतन्त्रं	=	கர்மாவை அனுஸரித்தது,
கர்மதந்த்ரம்		
विज्ञानं	=	ஞானமானது,
விஜ்ஞானம்		

प्रमाणतन्त्रं = ப்ரமாணத்தையொட்டியது,

ப்ரமாணதந்த்ரம்

इदं जगत् = இந்த பிரபஞ்சம்,

இத³ம் ஜக³த்

मायातन्त्रं = மாயைக்குக்கட்டுப்பட்டது.

மாயாதந்த்ரம்

கர்மாவானது செய்கிறவனுக்கு உட்பட்டது. நல்லது கெட்டது என்பது நாம் செய்யும் கர்மாவை ஒட்டியது. ஞானம் பிரமாணாதீனமாக ஏற்படுவது. இந்த உலகம் மாயைக்கு கட்டுப்பட்டது. **(197)**

विद्यां चाविद्यां चेति सहोक्तिरियमुपकृता सद्भिः ।
सत्कर्मोपासनयोः न त्वात्मज्ञानकर्मणोः क्वापि ॥ १९८ ॥

வித்³யாம் சாவித்³யாம் சேதி ஸஹோக்திரியமுபக்ருதா ஸத்³பி⁴: ।
ஸத்கர்மோபாஸனயோ: ந த்வாத்மஜ்ஞானகர்மணோ: க்வாபி ॥ 198 ॥

विद्यां च अविद्यां च = வித்யையையும் அவித்யையையும்,

வித்³யாம் ச அவித்³யாம் ச

इति = என்று,

இதி

इथं सहोक्तिः = இந்த கூடச்சேர்ததுச் சொல்லியிருப்பது,

இத²ம் ஸஹோக்தி:

सद्भिः = ஸாதுக்களால்,

ஸத்³பி⁴:

उपकृता = விளக்கப்பட்டுள்ளது,

உபக்ருதா

सत्कर्मोपासनयोः = நல்ல கர்மாக்களுக்கும் உபாஸனத்திற்கும் (சேர்க்கை)

ஸத்கர்மோபாஸனயோ:

क्वापि = ஒரு இடத்திலும்,

க்வாபி

न तु आत्वात्मज्ञानकर्मणोः = ஆத்மஞானத்திற்கும் கர்மாவுக்கும் அல்ல (என்று)

ந து ஆத்வாத்மஜ்ஞானகர்மணோ:

"வித்யையையும் அவித்யையையும்" என்று ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தில் சேர்த்துச்சொல்லியிருக்கிறது இது நல்ல கர்மாவையும் உபாஸனையையும் சேர்த்து ள்ளதாக பெரியோர்களால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆத்ம ஞானத்தையும் கர்மாவை யும் சேர்த்துச் சொன்னதாக ஒருக்காலும் ஆகாது.

विद्यां चाविद्यां च यस्तद्वेदोभयः सह ।
अविद्यया मृत्युं तीर्त्वा विद्ययाऽमृतमश्नुते ॥

வித்³யாம் சாவித்³யாம் ச யஸ்தத்³வேதோ³ப⁴ய: ஸஹ ।
அவித்³யயா ம்ருத்யும் தீர்த்வா வித்³யயா(அ)ம்ருதமஶ்னுதே ॥

என்று ஈசாவாஸ்யோபநிஷத்தில் "வித்யையையும் அவித்யையையும் எவன் சேர்த்து அனுஷ்டிக்கிறானோ, அவன் அவித்யையால் மிருத்யுவைக் கடந்து வித்யை யால் அமிருதநிலை அடைகிறான்" என்று கர்மாவிற்கும் ஞானத்திற்கும் சேர்க்கை கூறப்பட்டிருக்கிறதே என்று ஸந்தேஹம் வரலாம். ஆனால் இங்கு 'வித்யா' என்பது உபாஸனத்தையும் 'அவித்யா' என்பது கர்மாவையும் குறிக்கிறது. உபாஸனமும் கிரியை தான். ஆகவே கர்மாவுக்கும் உபாஸனத்திற்கும் தான் சேர்க்கை இங்கு கூறப்பட்டுள்ளதே தவிர கர்மாவிற்கும் ஞானத்திற்கும் சேர்க்கை கூறப்படவில்லை. இவ்வாறே பெரியோர்கள் விளக்கம் செய்து உதவியிருக்கிறார்கள். **(198)**

नित्यानित्यपदार्थबोधरहितो यश्चोभयत्र स्रगा
द्यर्थानामनुभूतिलग्नहृदयो निर्विण्णबुद्धिर्जनः।
तस्यैवास्य जडस्य कर्म विहितं श्रुत्या विरज्याभितो
मोक्षेच्छोर्न विधीयते तु परमानन्दार्थिनो धीमतः ॥ १९९ ॥

நித்யாநித்யபதா³ர்த²போ³த⁴ரஹிதோ யஶ்சோப⁴யத்ர ஸ்ரகா³
த்³யர்தா²நாமனுபூ⁴திலக்³னஹ்ருத³யோ நிர்விண்ணபு³த்³தி⁴ர்ஜன:।
தஸ்யைவாஸ்ய ஜட³ஸ்ய கர்ம விஹிதம் ஶ்ருத்யா விரஜ்யாபி⁴தோ
மோக்ஷேச்சோ²ர்ன விதீ⁴யதே து பரமானந்தா³ர்தி²னோ தீ⁴மத: ॥ 199 ॥

यः जनः = எந்த மனிதன்,
ய: ஜன:

नित्यानित्यपदार्थबोधरहितः = பதார்த்தங்களில் இது நித்யம், இது அநித்யம்
நித்யாநித்யபதா³ர்த²போ³த⁴ரஹித: என்ற விவேகஞானமில்லாமலும்,

उभयत्र = இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும்,
உப⁴யத்ர

स्रगाद्यर्थानां = மாலை முதலிய வஸ்துக்களின்,
ஸ்ரகா³த்³யர்தா²னாம்

अनुभूतिलग्नहृदयः = அனுபவத்தில் ஈடுபட்டமனமுள்ளவனாயும்,
அனுபூ⁴திலக்³னஹ்ருத³ய:

अनिर्विण्णबुद्धिः = வைராக்யம் ஏற்படாத புத்தி உள்ளவனாயும்
அநிர்விண்ணபு³த்³தி⁴: (இருக்கிறானோ)

तस्य = அந்த,
தஸ்ய

अस्य = இந்த,
அஸ்ய
जडस्यैव = மூடனுக்குத்தான்,
ஜட³ஸ்யைவ
श्रुत्या = வேதத்தால்,
ஶ்ருத்யா
कर्म = கர்மாவானது,
கர்ம
विहितं = செய்யுமபடியாக விதிக்கப்பட்டுள்ளது,
விஹிதம்
अभितो विरज्यः = எங்கும் ஆசையைத்துறந்து,
அபி⁴தோ விரஜ்ய:
मोक्षेच्छोः = விடுதலையை விரும்புபவனும்,
மோக்ஷேச்சோ²:
परमानन्दार्थिनः = மேலான ப்ரஹ்மானந்தத்தை வேண்டுபவனுமான,
பரமானந்தா³ர்தி²ன:
धीमतः तु = புத்திமானுக்கோவெனில்,
தீ⁴மத: து
न विधीयते = (கர்மாவானது) விதிக்கப்படவில்லை.
ந விதீ⁴யதே

நித்ய பதார்த்தம் எது, அநித்திய பதார்த்தம் எது என்ற அறிவில்லாமல், இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலும் கிடைக்கக் கூடிய புஷ்பமாலை முதலிய விஷயங்களை அனுபவிப்பதில் பற்றுள்ள மனஸுடன், சிறிதும் வைராக்யத்தை அடையாத அறிவற்ற மனிதனுக்குத்தான் கர்மாவானது வேதத்தினால் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது மோக்ஷத்தில் ஆவல்கொண்டு எல்லா விஷயங்களிலிருந்தும் வைராக்யத்தையடைந்து, மேலான ஆனந்தத்தை விரும்புகிற புத்திமானுக்கு கர்மா விதிக்கப்படவில்லை. **(199)**

मोक्षेच्छया यदहरेव विरज्यतेऽसौ
न्यासस्तदैव विहितो विदुषो मुमुक्षोः ।
श्रुत्या तयैव परया च ततः सुधीभिः
प्रामाणिकोऽयमिति चेतसि निश्चितव्यः ॥ २०० ॥

மோக்ஷேச்ச²யா யத³ஹரேவ விரஜ்யதே(அ)ஸௌ
ந்யாஸஸ்ததை³வ விஹிதோ விது³ஷோ முமுக்ஷோ: ।
ஶ்ருத்யா தயைவ பரயா ச தத: ஸுதீ⁴பி⁴:
ப்ராமாணிகோ(அ)யமிதி சேதஸி நிஶ்சிதவ்ய: ॥ 200 ॥

मोक्षेच्छया **மோக்ஷேச்ச2யா**	=	மோக்ஷமடைவதில் விருப்பத்தால்,
यदहरेव **யத3ஹரேவ**	=	என்றைய தினமே,
असौ **அஸௌ**	=	இவன்,
विरज्यते **விரஜ்யதே**	=	வைராக்யமடைகிருனே,
तदैव **ததை3வ**	=	அன்றைய தினமே,
मुमुक्षोः **முமுக்ஷோஃ**	=	முமுக்ஷுவான,
विदुषः **விது3ஷஃ**	=	புத்திமானுக்கு,
परया **பரயா**	=	சிறந்த,
तया **தயா**	=	அந்த,
श्रुत्यैव **ஶ்ருத்யைவ**	=	வேதத்தாலேயே,
न्यासः **ந்யாஸஃ**	=	ஸந்யாஸம்,
विहितः **விஹிதஃ**	=	விதிக்கப்பட்டுள்ளது,
ततः **ததஃ**	=	ஆகையால்,
सुधीभिः **ஸுதீ4பி4ஃ**	=	வித்வான்களால்,
अयं **அயம்**	=	இது,
प्रामाणिकः **ப்ராமாணிகஃ**	=	பிரமாணமுள்ளது,
इति **இதி**	=	என்று,
चेतसि **சேதஸி**	=	மனதில்,

निश्चितव्य: = தீர்மானிக்கத்தகுந்தது.

நிஶ்சிதவ்ய:

மோக்ஷத்தில் இச்சையினுல் என்றைய தினமே இவன் வைராக்யத்தை அடைகிருனே அப்பொழுதே அந்த வித்வானுன முமுக்ஷுவுக்கு அதே வேதமானது ஸர்வகர்மபரித்யாக ரூபமான ஸந்யாஸத்தை விதிக்கிறது. ஆகையால் வைராக்ய மில்லாதவனுக்கு கர்மானுஷ்டானம், வைராக்யமடைந்தவனுக்கு ஸந்யாஸம் என்பது தான் பிரமாணஸித்தம் என்று புததியுள்ளவர்கள் தீர்மானம் செய்து கொள்ள வேண்டும். **(200)**

स्वापरोक्षस्य वेदादे: साधनत्वं निषेधति ।
नाहं वेदैर्न तपसेत्यादिना भगवानपि ॥ २०१ ॥

ஸ்வாபரோக்ஷஸ்ய வேதா³தே³: ஸாத⁴னத்வம் நிஷேத⁴தி ।
நாஹம் வேதை³ர்ன தபஸேத்யாதி³னா ப⁴க³வானபி ॥ 201 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

वेदै: = வேதங்களால்,

வேதை³

न = அறியத்தக்கவனல்ல,

ந

तपसा = தவத்தால்,

தபஸா

न = அல்ல,

ந

इत्यादिना = இது முதலிய வாக்கியத்தால்,

இத்யாதி³ஞ

भगवानपि = கிருஷ்ணனும்,

ப⁴க³வானபி

स्वापरोक्षस्य = தனக்கே பிரத்யக்ஷமாக உள்ள ஆத்மாவிற்கு,

ஸ்வாபரோக்ஷஸ்ய

साधनत्वं = ஸாதனத்தனமையை,

ஸாத⁴னத்வம்

वेदादे: = வேதாத்யயனம் முதலியவற்றிற்கு,

வேதா³தே³:

निषेधति = மறுக்கிருர்.

நிஷேத⁴தி

"நான் வேதங்களினுலாவது தவத்தாலாவது (அறியத்தக்கவனில்ஜல" இது முதலான வாக்யங்களினுல் பகவான்கூட (கீதை ll - 53) தானுகவே பிரத்யக்ஷமாகும் ஆத்மாவையறிய வேதாத்யயனம் முதலிய கர்மாக்கள் ஸாதனமல்ல என்பதை கூறுகிறுர். தானுகவே தனக்கு அபரோக்ஷமாகும் ஆத்மாவை ஞானத்தால்தான் அடையமுடியும் அத்யயனம், தவம் முதலியவற்றுல் அடைய முடியாது. **(201)**

प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च द्वे एते श्रुतिगोचरे ।
प्रवृत्या बध्यते जन्तुः निवृत्या तु विमुच्यते ॥ २०२ ॥

ப்ரவ்ருத்திஶ்ச நிவ்ருத்திஶ்ச த்³வே ஏதே ஶ்ருதிகோ³சரே ।
ப்ரவ்ருத்யா ப³த்⁴யதே ஜந்து: நிவ்ருத்யா து விமுச்யதே ॥ 202 ॥

प्रवृत्तिश्च = ப்ரவ்ருத்தியும் (கர்மாவைச் செய்வதும்),
ப்ரவ்ருத்திஶ்ச
निवृत्तिश्च = நிவ்ருததியும (விதிபூர்வமாக கர்ம பரித்யாகமும்),
நிவ்ருத்திஶ்ச
एते द्वे = இவ்விரண்டும்,
ஏதே த்³வே
श्रुतिगोचरे = வேதத்தில கூறப்பட்டுள்ள விஷயங்கள்
ஶ்ருதிகோ³சரே (இவற்றில்),
प्रवृत्या = பரவ்ருத்தியால்,
ப்ரவ்ருத்யா
जन्तुः = மனிதன்,
ஜந்து:
बध्यते = கட்டுப்படுகிறுன்,
ப³த்⁴யதே
निवृत्या तु = நிவ்ருத்தியாலோவெனில்,
நிவ்ருத்யா து
विमुच्यते = விடுபடுகிறுன்.
விமுச்யதே

ப்ரவ்ருத்தி, நிவ்ருத்தி என இரண்டு மார்க்கங்கள் வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ப்ரவ்ருத்தி மார்க்கத்தில் செல்பவன் பந்தத்தை அடைகிறுன். நிருத்தி மார்கத்தில் செல்பவன் முக்தியை (விடுதஜலயை) அடைகிறுன். **(202)**

यत्न स्वबन्धोऽभिमतो मूढस्यापि क्वचित्ततः।
निवृत्तिः कर्मसंन्यासः कर्तव्यो मोक्षकाङ्क्षिभिः ॥ २०३ ॥

யத்ன ஸ்வப³ந்தோ⁴(அ)பி⁴மதோ மூட⁴ஸ்யாபி க்வசித்தத:।
நிவ்ருத்தி: கர்மஸம்ந்யாஸ: கர்தவ்யோ மோக்ஷகாங்க்ஷிபி⁴: ॥ 203 ॥

यत्न = எதனல்,

யத்ன

क्वचित् = ஒரு இடத்திலும்,

க்வசித்

स्वबन्धः = தனக்கு பந்த மேற்படுவது,

ஸ்வப³ந்த⁴:

मूढस्यापि = முட்டாளுக்கும்,

மூட⁴ஸ்யாபி

न अभिमतः = இஷ்டமில்லாததோ,

ந அபி⁴மத:

ततः = அதனல்,

தத:

मोक्षकाङ्क्षिभिः = முக்தியை விரும்புபவர்களால்,

மோக்ஷகாங்க்ஷிபி⁴:

निवृत्तिः = நிவ்ருத்தியாகிற,

நிவ்ருத்தி:

कर्मसंन्यासः = கர்ம பரித்யாகம்,

கர்மஸம்ந்யாஸ:

कर्तव्यः = செய்யததக்கது.

கர்தவ்ய:

மூடனுக்குக்கூட எக்காலத்திலும் (எவ்விடத்திலும்) தனக்கு பந்தமேற்படுவது இஷ்டமாயிருக்காது ஆகையால் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்கள் நிவிருத்தியாகிற கர்மஸன்யாஸமே செய்ய வேண்டியது. **(203)**

न ज्ञानकर्मणोर्यस्मात् सहयोगस्तु युज्यते ।
तस्मात् त्याज्यं प्रयत्नेन कर्म ज्ञानेच्छुना ध्रुवम् ॥ २०४ ॥

ந ஜ்ஞானகர்மணேர்யஸ்மாத் ஸஹயோக³ஸ்து யுஜ்யதே ।
தஸ்மாத் த்யாஜ்யம் ப்ரயத்னேன கர்ம ஜ்ஞானேச்சு²ஞ த்⁴ருவம் ॥ 204 ॥

यस्मात् = ஏதனல்,

யஸ்மாத்

ज्ञानकर्मणोः = ஞானத்திற்கும் கர்மாவிற்கும்,

ஜ்ஞானகர்மணே:

सहयोगस्तु = கூடசேர்க்கை,

ஸஹயோக³ஸ்து

न युज्यते	=	பொருந்தாதோ,
ந யுஜ்யதே		
तस्मात्	=	அதனுல்,
தஸ்மாத்		
ज्ञानेच्छुना	=	ஞானத்தை விரும்புபவனுல்,
ஜ்ஞானேச்சு²ன		
ध्रुवं	=	நிச்சயமாக,
த்⁴ருவம்		
प्रयत्नेन	=	முயற்சியுடன்,
ப்ரயத்னேன		
कर्म	=	கர்மா,
கர்ம		
त्याज्यं	=	த்யாகம் செய்யத்தக்கது.
த்யாஜ்யம்		

ஞானமும் கர்மாவும் சேர்ந்திருக்காது என்பது பல காரணங்களால் விளக்கிக் காட்டப்பட்டது. அதினுல் ஞானத்தை இச்சிப்பவன் பிரயத்தினம் செய்து அவசியம் கர்மாவை தியாகம் செய்ய வேண்டும். **(204)**

इष्टसाधनता बुद्ध्या गृहीतस्यापि वस्तुनः ।
विज्ञाय फल्गुतां पश्चात् कः पुनस्तत् प्रतीक्षते ॥ २०५ ॥

இஷ்டஸாத⁴னதா பு³த்³த்⁴யா க்³ருஹீதஸ்யாபி வஸ்துனः ।
விஜ்ஞாய ப²ல்கு³தாம் பஶ்சாத் கः புனஸ்தத் ப்ரதீக்ஷதே ॥ 205 ॥

इष्टसाधनता बुद्ध्या	=	தனது விருப்பத்திற்கு ஸாதனம் என்
இஷ்டஸாத⁴னதா பு³த்³த்⁴யா		எண்ணத்தால்,
गृहीतस्यापि	=	ஸ்வீகரிக்கப்பட்டபோதிலும்,
க்³ருஹீதஸ்யாபி		
पश्चात्	=	பின்னுல்,
பஶ்சாத்		
वस्तुनः	=	அந்த வஸ்துவின்,
வஸ்துனः		
फल्गुतां	=	பிரயோஜனமற்ற தன்மையை,
ப²ல்கு³தாம்		
विज्ञाय	=	அறிந்து (பின்),
விஜ்ஞாய		

तत् = அதை,

தத்

कः पुनः = எவன் தான்,

க: புன:

प्रतीक्षते = விரும்புவான்?

ப்ரதீக்ஷதே

நாம் விரும்பும் பலன் இந்த வஸ்துவால் கிடைக்கும் என்று தன்புத்தியால் எண்ணி அந்த வஸ்துவை ஸம்பாதித்த போதிலும் பின்னல் நன்கு ஆலோசித்துப் பார்த்ததில் அது ஸாரமற்றது, நிஷ்ப்ரயோஜனம், அதனல் கிடைக்கும் பலனும் அல்பமானது என்று ஒருவனுக்குத்தெரிந்து விட்டால் பிறகும் அதில் ஆசை கொள் வானு? ஸுகம் கிடைக்குமென்ற எண்ணத்துடன் ப்ரவ்ருத்தி மார்க்கத்தில் செல்கி றுன். இந்த ஸுகம் மறைந்து விடுகிறது, துக்கம் கலந்தது என்பதை அநுபவத்தாலும் சாஸ்திரங்களாலும் தெரிந்து கொள்கிறுன். பின்னர் அவன் ப்ரவ்ருத்திமார்க்கத்தில் செல்வானு? **(205)**

(**அவதாரிகை**) இது வரை உபரதி என்ற வார்த்தைக்கு ஸன்யாஸம் என்றே அர்ததம் வைத்துககொண்டு சொன்னபோதிலும் இதை விட மேலாக முக்கியமான உபரதி ஒன்றிருக்கிறது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறுர். அந்த உபரதிக்கு ஸன்யாஸம் அங்கமானதினல் தான் இதுவும் உபரதி என்று கௌணமாக கூறப்படுகிறது என்கிறுர்:

उपरतिशब्दार्थो ह्युपरमणं पूर्वदृष्टवृत्तिभ्यः ।
सोऽयं मुख्यो गौणश्यति च वृच्या द्विरूपतां धत्ते ॥ २०६ ॥

உபரதிஶப்³தா³ர்தோ² ஹ்யுபரமணம் பூர்வத்³ருஷ்டவ்ருத்திப்⁴ய: ।
ஸோ(அ)யம் முக்²யோ கௌ³ணஶ்யதி ச வ்ருச்யா த்³விரூபதாம் த⁴த்தே ॥ 206 ॥

पूर्वदृष्टवृत्तिभ्यः = முன்காணப்பட்ட விருத்திகளிலிருந்து,

பூர்வத்³ருஷ்டவ்ருத்திப்⁴ய:

उपरमणं = ஓய்வு பெறுதல்,

உபரமணம்

उपरतिशब्दाथोः = உபரதி எனனும் பதத்தின் பொருளாகும்,

உபரதிஶப்³தா³தோ²:

सोऽयं = அந்த இது (உபரதி),

ஸோ(அ)யம்

मुख्यः = முக்யமென்றும்,

முக்²ய:

गौणश्यति = கௌணமென்றும்,

கௌ³ணஶ்யதி

वृच्या **வ்ருச்யா**	=	காரியத்தால்,
द्विरूपतां **த்³விரூபதாம்**	=	இருவிதமாக இருக்கும் தன்மையை,
धत्ते **த⁴த்தே**	=	தரிக்கிறது.

உபரதி என்ற சொல்லுக்கு ஓய்வுபெறுவது என்று பொருள். ஒரு காரியத்தைச் செய்து வந்தவன் அந்தக்காரியத்தை இனி செய்யாமல் ஒதுங்கிவிடுவது உபரதியாகும் இதுபோல் விஷய ஸுகததைத்தேடி ஆசையுடன் அனுபவித்து வருபவன் இதை விட்டு ஒதுங்கிவிடுவதும் உபரதியாகும். இதுவரை உலகவிஷயங்களைக்கண்டு மனதில் பலவிதமான விருத்திகள் ஏற்பட்டு வருவதைத்தடுத்து அம்மாதிரி விருத்திகள் ஏற்படாமல் செய்வது தான் இங்கு உபரதியாகும். இது காரியத்தைப் பொறுத்து முக்கியமென்றும் கௌணமென்றும் இருவிதமாகும். **(206)**

वृत्तेर्दृश्यपरित्यागो मुख्यार्थ इति कथ्यते ।
गौणार्थः कर्मसंन्यासः श्रुतेरङ्गतया मतः॥ २०७ ॥

வ்ருத்தேர்த்³ருஶ்யபரித்யாகோ³ முக்²யார்த² இதி கத்²யதே ।
கௌ³ணார்த²ஃ கர்மஸம்ந்யாஸஃ ஶ்ருதேரங்க³தயா மதஃ ॥ 207 ॥

वृत्तेः **வ்ருத்தே:**	=	மனோவிருத்தியின்,
दृश्यपरित्यागः **த்³ருஶ்யபரித்யாக³ஃ**	=	அறியப்படும் விஷயத்தை ஒதுக்குவது,
मुख्यार्थ इति **முக்²யார்த² இதி**	=	உபரதி என்ற சொல்லின் முக்கியமான அர்த்தமென்று,
कथ्यते **கத்²யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது,
श्रुतेः **ஶ்ருதே**	=	சிரவணததிற்கு,
अङ्गतया **அங்க³தயா**	=	அங்கமாக,
मतः **மதஃ**	=	ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட,
कर्मसंन्यासः **கர்மஸம்ந்யாஸஃ**	=	விதிபூர்வமாக கர்ம பரிதயாகமானது,
गौणार्थः **கௌ³ணார்த²ஃ**	=	கௌணமான அர்த்தம்.

மனது விஷயவடிவமாகப் பரிணமமடைவதுதான் விருத்தி எனப்படும் இதில் விஷயவடிவத்தை நீக்குவதுதான் முக்யமான உபரதியாகும் மனதில் விருத்தியே ஏற்படக்கூடாது. அல்லது திருச்யவடிவமில்லாமல் ஆத்மாகாரமாக இருக்கலாம். சிரவணத்திற்கு அங்கமான கர்மஸந்யாஸமானது கௌணமான உபரதியாகும். விதிபூர்வமாக கர்மாக்களிலிருந்து ஒதுங்குவதால் இதுவும் உபரதி என்று சொல்லப் படுகிறது. (207)

पुंसः प्रधानसिद्ध्यर्थमङ्गस्याश्रयणं ध्रुवम् ।
कर्तव्यमङ्गहीनं चेत्प्रधानं नैव सिध्यति ॥ २०८ ॥

பும்ஸꞏ ப்ரதா⁴னஸித்³த்⁴யர்த²மங்க³ஸ்யாஶ்ரயணம் த்⁴ருவம் ।
கர்தவ்யமங்க³ஹீனம் சேத்ப்ரதா⁴னம் நைவ ஸித்⁴யதி ॥ 208 ॥

पुंसः **பும்ஸꞏ** = மனிதனுக்கு,

प्रधानसिद्ध्यर्थं **ப்ரதா⁴னஸித்³த்⁴யர்த²ம்** = பிரதானம் நிறைவேறுவதற்கு,

ध्रुवम् **த்⁴ருவம்** = நிச்சயமாக,

अङ्गस्य आश्रयणं **அங்க³ஸ்ய ஆஶ்ரயணம்** = அங்கத்தை ஆச்ரயிப்பது,

कर्तव्यम् **கர்தவ்யம்** = செய்யத்தகுந்தது,

अङ्गहीनं चेत् **அங்க³ஹீனம் சேத்** = அங்கம் இல்லாவிட்டால்,

प्रधानं **ப்ரதா⁴னம்** = பிரதானம்,

नैव सिध्यति **நைவ ஸித்⁴யதி** = நிறைவேறுது.

மனிதனுக்கு பிரதானமாயுள்ளது ஸித்திப்பதற்காக அங்கத்தையும் அவசியம் அனுஷ்டிக்கவேணடும். அங்கம் குறைந்திருந்தால் பிரதானம் ஸித்திக்கவே மாட் டாது. அங்கமான ஸந்யாஸத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு சிரவணுதிகளையனுஷ்டித் தால் தான் பின்னல் மனோவிருத்திபரித்யாகரூபமான முக்ய உபரதி ஸித்திக்கும். (208)

संन्यसेत्सुविरक्तः सन्निहामुत्रार्थतः सुखात् ।
अविरक्तस्य संन्यासो निष्फलोऽयाज्ययागवत् ॥ २०९ ॥

ஸம்ந்யஸேத்ஸுவிரக்தꞏ ஸன்னிஹாமுத்ரார்த²தꞏ ஸுகா²த் ।
அவிரக்தஸ்ய ஸம்ந்யாஸோ நிஷ்ப²லோ(அ)யாஜ்யயாக³வத் ॥ 209 ॥

इहामुत्रार्थत: **இஹாமுத்ரார்த²த:**	=	இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலுமுள்ள விஷயத்திலிருந்து (உண்டாகும்),
सुखात् **ஸுகா²த்**	=	ஸுகத்திலிருந்து,
सुविरक्त: सन् **ஸுவிரக்த: ஸன்**	=	நன்கு வைராக்யமடைந்துகொண்டு,
संन्यासेत् **ஸம்ந்யாஸேத்**	=	ஸந்யாஸம் செய்துகொள்ள வேண்டும்,
अविरक्तस्य **அவிரக்தஸ்ய**	=	வைராக்யமில்லாதவனின்,
संन्यास: **ஸம்ந்யாஸ:**	=	ஸந்யாஸமானது,
अयाज्ययागवत् **அயாஜ்யயாக³வத்**	=	யாகம் செய்யத்தகாதவன் செய்யும் யாகம் போல,
निष्फलं **நிஷ்ப²லம்**	=	பலனற்றது.

இஹலோகத்திலும் பரலோகத்திலுமுள்ள விஷயங்களிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய ஸுகங்களில் தீவிர வைராக்யமுள்ளவன்தான் ஸன்யாஸம் செய்து கொள்ள வேண்டியது. வைராக்யமில்லாதவனுடைய ஸன்யாஸம், யாகம் செய்ய அதிகார மில்லாதவன் செய்யும் யாகத்தைப்போல, பலனற்றதேயாகும். **(209)**

संन्यस्य तु यतिः कुर्यात्न पूर्वविषयस्मृतिम् ।
तां तां तत्स्मरणे तस्य जुगुप्सा जायते यतः ॥ २१० ॥

ஸம்ந்யஸ்ய து யதி: குர்யாத்ன பூர்வவிஷயஸ்ம்ருதிம் ।
தாம் தாம் தத்ஸ்மரணே தஸ்ய ஜுகு³ப்ஸா ஜாயதே யத: ॥ 210 ॥

संन्यस्य **ஸம்ந்யஸ்ய**	=	ஸந்யாஸம் செய்துகொண்டு,
यति: **யதி:**	=	யதியானவர்,
तां तां **தாம் தாம்**	=	அந்தந்த,
पूर्वविषयस्मृतिं **பூர்வவிஷயஸ்ம்ருதிம்**	=	முன் அனுபவித்த விஷயங்களின் நிஜனவை,
न कुर्यात् **ந குர்யாத்**	=	செய்யக்கூடாது,

यत: = ஏனெனில்,
யத:
तत्स्मरणे = அதை நினைவு படுத்திக்கொண்டபொழுது,
தத்ஸ்மரணே
तस्य = அவனுக்கு,
தஸ்ய
जुगुप्सा = ஜுகுபஸை (அருவறுப்பு),
ஜுகு³ப்ஸா
जायते = உண்டாகும்.
ஜாயதே

ஸந்யாஸம் செய்துகொண்டதற்குப்பிறகு ஏற்கனவே முன்னால் அநுபவித்த அந்தந்த விஷயங்களைப் பற்றிச் சிறிதும் நினைக்கக்கூடாது அதை நினைக்கும்போதே அதில் அருவறுப்பு உண்டாகும். **(210)**

சிரத்தை: -

(**அவதாரிகை**) சமாதிஷட்கத்தில் அடங்கிய 5 வது அம்சமான சிரத்தை என்பதைப்பற்றி சுருக்கமாக 8 சுலோகங்களில் விளக்குகிறார்: -

गुरुवेदान्तवाक्येषु बुद्धिर्या निश्चयात्मिका ।
सत्यमित्येव सा श्रद्धा निदानं मुक्तिसिद्धये ॥ २११ ॥

கு³ருவேதா³ந்தவாக்யேஷு பு³த்³தி⁴ர்யா நிஶ்சயாத்மிகா ।
ஸத்யமித்யேவ ஸா ஶ்ரத்³தா⁴ நிதா³னம் முக்திஸித்³த⁴யே ॥ 211 ॥

गुरुवेदान्तवाक्येषु = குருவின் வார்த்தைகளிலும் உபநிஷத்
கு³ருவேதா³ந்தவாக்யேஷு வாக்யங்களிலும்,
सत्यमित्येव = ஸத்யம்தான்,
ஸத்யமித்யேவ
इति = என்ற,
இதி
निश्चयात्मिका = உறுதியான,
நிஶ்சயாத்மிகா
या बुद्धि: = எந்த எண்ணமுண்டோ,
யா பு³த்³தி⁴:
सा = அது,
ஸா

मुक्तिसिद्धये = முக்திகிடைப்பதன் பொருட்டு,
முக்திஸித்3த4யே

निदानं = காரணமான,
நிதா3னம்

श्रद्धा = சிரத்தையாகும்.
ஶ்ரத்3தா4

குரு உபதேசிக்கும் வாக்கியங்களிலும் உபநிஷத் வாக்கியங்களிலும் ஸத்யம் தான் என்ற நிச்சயரூபமான எண்ணம்தான் சிரத்தை என்பது. இது மோக்ஷம் ஸித்திப்பதற்குக் காரணமாயுள்ளது. **(211)**

श्रद्धावतामेव सतां पुमर्थः समीरितः सिध्यति नेतरेषाम् ।
उक्तं सुसूक्ष्मं परमार्थतत्त्वं श्रद्धत्स्व सोम्येति च वक्ति वेदः ॥ २१२ ॥

ஶ்ரத்3தா4வதாமேவ ஸதாம் புமர்த2:
ஸமீரித: ஸித்4யதி நேதரேஷாம் ।
உக்தம் ஸுஸூக்ஷ்மம் பரமார்த2தத்த்வம்
ஶ்ரத்3த4த்ஸ்வ ஸோம்யேதி ச வக்தி வேத3:॥ 212 ॥

श्रद्धावतां = சிரத்தையுடன் கூடிய,
ஶ்ரத்3தா4வதாம்

सतामेव = ஸாதுக்களுக்குத்தான்,
ஸதாமேவ

समीरितः = சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட,
ஸமீரித:

पुमर्थः = புருஷார்த்தம்,
புமர்த2:

सिध्यति = ஸித்திக்கும்,
ஸித்4யதி

इतरेषां = மற்றவர்களுக்கு (சிரத்தையில்லாதவர்களுக்கு)
இதரேஷாம்

न = ஸித்திக்காது,
ந

उक्तं = உபதேசிக்கப்பட்ட,
உக்தம்

परमार्थतत्वं = ப்ரஹ்மதத்வம்,
பரமார்த2தத்வம்

सुसूक्ष्मं = மிகவும் ஸூக்ஷ்மமானது,

ஸுஸூக்ஷ்மம்

सोम्य = ஸோம்யா!

ஸோம்ய

अद्धत्स्व = நம்பு,

அத்³த⁴த்ஸ்வ

इति = என்று,

இதி

वेदश्र = வேதமும்,

வேத³ஶ்ர

वक्ति = சொல்கிறது.

வக்தி

சிரத்தையுள்ள ஸாதுக்களுக்குத்தான் சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற புருஷார்த்தம் ஸித்திக்கும். மற்றவர்களுக்கு ஸித்திக்காது. சாஸ்திரத்தில் சொல்லப் பட்ட பிரஹ்மதத்வம் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமானது. "ஸோம்ய, நம்பு" என்று சாந்தோக்ய உபநிஷத்தும் சிரத்தையைப்பற்றிச் சொல்கிறது. **(212)**

श्रद्धाविहीनस्य तु न प्रवृत्तिः प्रवृत्तिशून्यस्य न साध्यसिद्धिः ।
अश्रद्धयैवाभिहताच सर्वे मज्जन्ति संसारमहासमुद्रे ॥ २१३ ॥

ஶ்ரத்³தா⁴விஹீனஸ்ய து ந ப்ரவ்ருத்திः
ப்ரவ்ருத்திஶூன்யஸ்ய ந ஸாத்⁴யஸித்³தி⁴ः ।
அஶ்ரத்³த⁴யைவாபி⁴ஹதாச ஸர்வே
மஞ்ஜந்தி ஸம்ஸாரமஹாஸமுத்³ரே ॥ 213 ॥

अद्धाविहीनस्य तु = சிரத்தை இல்லாதவனுக்கோவெனில்,

அத்³தா⁴விஹீனஸ்ய து

न प्रवृत्तिः = ப்ரவ்ருத்தி ஏற்படாது,

ந ப்ரவ்ருத்திः

प्रवृत्तिशून्यस्य = ப்ரவ்ருத்தி இல்லாதவனுக்கு,

ப்ரவ்ருத்திஶூன்யஸ்ய

न साध्यसिद्धिः = ஸாதிக்கவேண்டிய காரியம் நிறைவேறுது,

ந ஸாத்⁴யஸித்³தி⁴ः

सर्वे च = எல்லோரும்,

ஸர்வே ச

अश्रद्धयैव = அச்ரத்தையிஞலேயே,

அஶ்ரத்³த⁴யைவ

अभिहता: = அடிபட்டவர்களாக,

அபி⁴ஹதா꞉

संसारमहासमुद्रे = ஸம்ஸாரமென்னும் பெரிய கடலில்,

ஸம்ஸாரமஹாஸமுத்³ரே

मञ्जन्ति = மூழ்குகிறுர்கள்.

மஞ்ஜந்தி

சிரத்தை (நம்பிக்கை) இல்லாதவன் காரியத்தில் பிரவர்த்திக்க மாட்டான். காரியம் செய்யாதவன் அதன் பலனை அடைய மாட்டான். ஸம்ஸாரஸாகரத்தைக் கடப்பதற்கு ஸாதனங்கள் இருந்தபோதிலும் இந்த ஸாதனத்தால் பலன் ஏற்படும் என்ற நம்பிக்கை இல்லாததால்தான் உலகில் எல்லாரும் தாண்ட முடியாமல் ஸம்ஸாரக் கடலிலேயே மூழ்கிறுர்கள். **(213)**

दैवे च वेदे च गुरौ च मन्त्रे तीर्थे महात्मन्यपि भेषजे च ।
श्रद्धा भवत्यस्य यथा यथान्तः तथा तथा सिद्धिरुदेति पुंसाम् ॥ २१४ ॥

தை³வே ச வேதே³ ச கு³ரௌ ச மந்த்ரே
தீர்தே² மஹாத்மன்யபி பே⁴ஷஜே ச ।
ஶ்ரத்³தா⁴ ப⁴வத்யஸ்ய யதா² யதா²ந்த꞉
ததா² ததா² ஸித்³தி⁴ருதே³தி பும்ஸாம் ॥ 214 ॥

दैवे च = தைவத்தினிடமும்,

தை³வே ச

वेदे च = வேதத்திலும்,

வேதே³ ச

गुरौ च = குருவினிடமும்,

கு³ரௌ ச

मन्त्रे = மந்திரத்திலும்,

மந்த்ரே

तीर्थे = புண்யதீர்த்தத்திலும்,

தீர்தே²

महात्मन्यपि = பெரியோரிடமும்,

மஹாத்மன்யபி

भेषजे च = மருந்திலும்,

பே⁴ஷஜே ச

अस्य = இவனுக்கு,

அஸ்ய

अन्त: = மனதில்,

அந்த꞉

यथा यथा	=	எவ்வளவுக்கெவ்வளவு,
யதா² யதா²		
श्रद्धा	=	சிரத்தையானது,
ஶ்ரத்³தா⁴		
भवति	=	ஏற்படுகிறதோ,
ப⁴வதி		
तथा तथा	=	அவ்வளவுக்கவ்வளவு,
ததா² ததா²		
पुंसां	=	மனிதர்களுக்கு,
பும்ஸாம்		
सिद्धिः	=	காரியஸித்தி,
ஸித்³தி⁴:		
उदेति	=	உண்டாகிறது.
உதே³தி		

தைவத்தினிடத்திலும், வேதத்திலும், குருவிடத்திலும், மந்திரத்திலும் புண்ய தீர்த்தத்திலும், பெரியோரிடத்திலும், மருந்திலும், மனிதனுக்கு எவ்வளவுக் கெவ்வ ளவு மனஸில் சிரத்தை இருக்கிறதோ. அவ்வளவுக்கவ்வளவு மனிதர்களுக்கு கார்ய ஸித்தியானது ஏற்படும் உலகில் எந்தக்காரியம் நிறைவேறுவதற்கும் முதலில் சிரத்தை அவசியம் இருக்கவேண்டும். **(214)**

अस्तीत्येवोपलब्धव्यं वस्तु सद्भावनिश्चयात् ।
सद्भावनिश्चयस्तस्य श्रद्धया शास्त्र सिद्धया ॥ २१५ ॥

அஸ்தீத்யேவோபலப்³த⁴வ்யம் வஸ்து ஸத்³பா⁴வநிஶ்வயாத் ।
ஸத்³பா⁴வநிஶ்சயஸ்தஸ்ய ஶ்ரத்³த⁴யா ஶாஸ்த்ர ஸித்³த⁴யா ॥ 215 ॥

सद्भावनिश्चयात्	=	இருக்கும் தன்மை உறுதியாஹல் தான்,
ஸத்³பா⁴வநிஶ்வயாத்		
वस्तु	=	வஸ்து,
வஸ்து		
अस्तीत्येव	=	இருக்கிறது என்றே,
அஸ்தீத்யேவ		
उपलब्धव्यं	=	அறியத்தக்கது,
உபலப்³த⁴வ்யம்		
शास्त्र सिद्धया	=	சாஸ்திரத்தில் ஏற்பட்ட,
ஶாஸ்த்ர ஸித்³த⁴யா		
श्रद्धया	=	சிரத்தையால்,
ஶ்ரத்³த⁴யா		

तस्य = அந்தவஸ்துவின்,

தஸ்ய

सद्भावनिश्चय: = இருக்கும் தன்மையின் உறுதி ஏற்படும்.

ஸத்³பா⁴வநிஸ்²சய:

ப்ரஹ்மம் வாக்குக்கும் மனதிற்கும் எட்டாதது. ஆகையால் நாம் அதை நேரில் பார்த்து அது இருப்பதை தெரிந்துகொள்ள முடியாது. ஆனாலும் உபநிஷத்துக்கள் ப்ரஹ்மத்தைப்பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றன. இந்த உபநிஷத் வாக்யங்களில் ஒருவனுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுமேயானால் அவன் ஸந்தேஹமில்லாமல் ப்ரஹ்மம் இருப்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்வான். பிறகு சிரவாதிகளால் ஸத்ரூபமாக ப்ரஹ்ம த்தை நேரில் தெரிந்து கொள்வான். **(215)**

तस्मात् श्रद्धा सुसंपाद्या गुरुवेदान्तवाक्ययो: ।
मुमुक्षो: श्रद्दधानस्य फलं सिध्यति नान्यथा ॥ २१६ ॥

தஸ்மாத் ஸ்²ரத்³தா⁴ ஸுஸம்பாத்³யா கு³ருவேதா³ந்தவாக்யயோ: ।
முமுக்ஷோ: ஸ்²ரத்³த³தா⁴னஸ்ய ப²லம் ஸித்⁴யதி நான்யதா² ॥ 216 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

गुरुवेदान्तवाक्ययो: = குருவின் வார்த்தையிலும் உபநிஷத்

கு³ருவேதா³ந்தவாக்யயோ: வாக்யங்களிலும்,

श्रद्धा = சிரத்தையானது,

ஸ்²ரத்³தா⁴

सुसंपाद्या = நன்கு ஸம்பாதிக்கத்தக்கது,

ஸுஸம்பாத்³யா

श्रद्दधानस्य = சிரத்தையுள்ள,

ஸ்²ரத்³த³தா⁴னஸ்ய

मुमुक्षो: = முமுக்ஷுவுக்கு,

முமுக்ஷோ:

फलं = பலன்,

ப²லம்

सिध्यति = கிடைக்கும்,

ஸித்⁴யதி

अन्यथा = வேறுவிதமாக,

அன்யதா²

न = கிடைக்காது.

ந

ஆகையால் குருவின் வாக்யத்திலும் வேதாந்த வாக்யத்திலும் சிரத்தை நன்கு ஸம்பாதிக்கப்படவேண்டும். மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளபோதிலும் சிரத்தை இருந்தால் தான் பலன் ஸித்திக்கும் சிரத்தை இல்லாமல் போனால் பலன் கிடைக்காது. **(216)**

यथार्थवादिता पुंसां श्रद्धाजननकारणम् ।
वेदस्येश्वरवाक्यत्वात् यथार्थत्वे न संशयः ॥ २१७ ॥

யதா²ர்த²வாதி³தா பும்ஸாம் ஶ்ரத்³தா⁴ஜனனகாரணம் ।
வேத³ஸ்யேஶ்வரவாக்யத்வாத் யதா²ர்த²த்வே ந ஸம்ஶய: ॥ 217 ॥

मुक्तस्येश्वररूपत्वात् गुरोर्वागपि तादृशी ।
तस्मात् तद्वाक्ययोः श्रद्धा सतां सिध्यति धीमताम् ॥ २१८ ॥

முக்தஸ்யேஶ்வரரூபத்வாத் கு³ரோர்வாக³பி தாத்³ருஶீ ।
தஸ்மாத் தத்³வாக்யயோ: ஶ்ரத்³தா⁴ ஸதாம் ஸித்⁴யதி தீ⁴மதாம் ॥ 218 ॥

यथार्थवादिता = உண்மையே பேசும் தன்மை,
யதா²ர்த²வாதி³தா
पुंसां = மனிதர்களுக்கு,
பும்ஸாம்
श्रद्धाजननकारणम् = சிரத்தை உண்டாவதற்குக் காரணம்,
ஶ்ரத்³தா⁴ஜனனகாரணம்
वेदस्य = வேதம்,
வேத³ஸ்ய
ईश्वरवाक्यत्वात् = ஈசுவரனின் வாக்யமானதால்,
ஈஶ்வரவாக்யத்வாத்
यथार्थत्वे = உண்மைத்தன்மையில்,
யதா²ர்த²த்வே
न संशयः = ஸந்தேஹமில்லை.
ந ஸம்ஶய:

मुक्तस्य = முக்தன்,
முக்தஸ்ய
ईश्वररूपत्वात् = ஈசுவர ஸ்வரூபமாயிருப்பதால்,
ஈஶ்வரரூபத்வாத்
गुरोः = குருவின்,
கு³ரோ:

वागपि **வாக³பி**	=	வார்த்தையும்,
तादृशी **தாத்³ருஶீ**	=	அவ்விதமானது (உண்மையானது),
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
तद्वाक्ययोः **தத்³வாக்யயோ:**	=	அந்த குருவேதாந்த வாக்கியங்களில்,
श्रद्धा **ஶ்ரத்³தா⁴**	=	சிரத்தையானது,
धीमतां सतां **தீ⁴மதாம் ஸதாம்**	=	புத்தியுள்ள ஸாதுக்களுக்கு,
सिध्यति **ஸித்⁴யதி**	=	உண்டாகிறது.

விஷயம் எப்படியிருக்கிறதோ அப்படியே சொல்லும் தன்மை தான் மனிதர்களுக்கு சிரத்தையை உண்டுபண்ணக்காரணமாகும். வேதம் ஈசுவரனுடைய வாக்கியமாயிருப்பதால் உள்ளபடி தான் சொல்லு என்கிற அம்சத்தில் ஸந்தேஹத்திற்கு இடமில்லை.

ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து முக்தியடைந்திருக்கும் குருவும் ஈசுவர ஸ்வரூபமாகவேயிருப்பதால் அவருடைய வார்த்தையும் அதே மாதிரி ஸத்யம்தான். ஆகையால் குரு, வேதாந்தம் இருவர் வாக்யங்களிலும் தெளிந்த புத்தியுடைய ஸாதுக்களுக்கு சிரத்தை ஏற்படுகிறது. ஒரு மனிதன் உண்மையையே பேசி வருவானுகில் அவன் வார்த்தையில் ஜனங்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். பொய் பேசும் ஸ்வபாவமுள்ளவன் வார்த்தையை யாரும் நம்ப மாட்டார்கள். உண்மையே பேசி வருபவன் கூட ஏதாவது ஒரு சமயம் தன் நலத்தை உத்தேசித்து பொய் பேசும்படி நேரிடலாம். ஆனதால் மனிதனின் வார்த்தை எல்லாக்காலத்திலும் ஸத்தியம் தான் என்று தீர்மானிக்கமுடியாது. வேதமோ ஈசுவர வாக்யம். அவாப்த ஸமஸ்த காமனுன ஈசுவரனின் வாக்யம் எப்பொழுதும் உண்மைதான். ஞானியான குருவும் ஈசுவர ஸ்வரூபமாகி விட்ட படியால் குருவசனமும் ஈசுவர வாக்யம்தான். ஆகவே புத்திமான்களான ஸாதுக்கள் வேதவாக்கியத்திலும் குருவார்த்தையிலும் சிரத்தையே கொள்வார்கள். **(217-218)**

ஸமாதானம்: -

(அவதாரிகை) இதுவரை சிரத்தையைப்பற்றி சொல்லிவிட்டு இனி ஸமாதானம் என்பதின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறுர்: -

श्रुत्युक्तार्थावगाहाय विदुषा ज्ञेयवस्तुनि ।
चित्तस्य सम्यगाधानं समाधानमितीर्यते ॥ २१९ ॥

ஶ்ருத்யுக்தார்தா²வகா³ஹாய விது³ஷா ஜ்ஞேயவஸ்துனி ।
சித்தஸ்ய ஸம்யகா³தா⁴னம் ஸமாதா⁴னமிதீர்யதே ॥ 219 ॥

श्रुत्युक्तार्थावगाहाय = உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்ட விஷயங்களை
ஶ்ருத்யுக்தார்தா²வகா³ஹாய நன்கு தெரிந்துகொள்வதற்காக,
विदुषा = புத்திமானால்,
விது³ஷா
ज्ञेयवस्तुनि = அறியவேண்டிய விஷயத்தில்,
ஜ்ஞேயவஸ்துனி
चित्तस्य = மனதை,
சித்தஸ்ய
सम्यगाधानं = நன்கு நிலை நிறுத்துவது,
ஸம்யகா³தா⁴னம்
समाधानं = ஸமாதானம்,
ஸமாதா⁴னம்
इति = என்று,
இதி
ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.
ஈர்யதே

உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தை நன்கு அறிந்து கொள்வதற்காக அறிய வேண்டிய வஸ்துவினிடத்தில் மனஸைச் செலுத்தி அதிலேயே நன்றாக நிறுத்தி வைப்பது ஸமாதானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. உலகில் புதிதாக எந்த ஒரு விஷயத்தையும் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் அந்த ஸமயத்தில் மனதை வேறு இடத்தில் போக விடாமல் தடுத்து அது ஒன்றிலேயே ஈடுபடுத்த வேண்டும். அப்பொழுது தான் நன்கு மனதில் பதியும் இப்படியிருக்க பரமஸூக்ஷ்மமான ப்ரஹ்ம வஸ்துவைப்பற்றிக் கேட்பானேன்? **(219)**

चित्तस्य साध्यैकपरत्वमेव पुमर्थसिद्धेर्नियमेन कारणम् ।
नैवान्यथा सिध्यति साध्यमीषत्मनःप्रमादे विफलः प्रयत्नः॥ २२० ॥

சித்தஸ்ய ஸாத்⁴யைகபரத்வமேவ புமர்த²ஸித்³தே⁴ர்நியமேன காரணம் ।
நைவான்யதா² ஸித்⁴யதி ஸாத்⁴யமீஷத்மன: ப்ரமாதே³ விப²ல: ப்ரயத்ன: ॥ 220 ॥

चित्तस्य = மனதிற்கு,
சித்தஸ்ய

साध्यैकपरत्वमेव **ஸாத்4யைகபரத்வமேவ**	=	ஸாதிக்கவேண்டிய ஒன்றிலேயே ஈடுபட்டிருக்கும் தன்மைதான்,
पुमर्थसिद्धेः **புமர்த2ஸித்3தே4:**	=	புருஷார்த்த ஸித்திக்கு,
नियमेन कारणम् **நியமேன காரணம்**	=	நிச்சயமாக காரணம்,
साध्यं **ஸாத்4யம்**	=	ஸாதிக்க வேண்டியது,
अन्यथा **அன்யதா2**	=	இதைத்தவிற வேறு விதமாக,
नैव सिध्यति **நைவ ஸித்4யதி**	=	ஒரு போதும் ஸித்திக்காது,
ईषत्मनःप्रमादे **ஈஷத்மனꞏப்ரமாதே3**	=	மனதிற்குக் கொஞ்சம் கவனக்குறைவு ஏற்பட்டாலும்,
प्रयत्नः **ப்ரயத்னꞏ**	=	முயற்சி,
विफलः **விப2லꞏ**	=	வீணாகிவிடும்.

புருஷார்த்தம் ஸித்திப்பதற்கு நியமமாக உள்ள காரணம் ஸாதிக்க வேண்டிய விஷயம் ஒன்றிலேயே மனம் குறிப்பாய் ஈடுபட்டிருப்பது தான் வேறு விதமிருந்தால் ஸாதிக்கப்பட வேண்டியது ஸித்திக்கவே ஸித்திக்காது. கொஞ்சம் மனஸ் பிசகினாலும் பிரயத்தினம் வீண் தான். **(220)**

चित्तं च दृष्टिं करणं तथाऽन्यदेकत्र बध्नाति हि लक्ष्यभेत्ता ।
किंचित्प्रमादे सति लक्ष्यभेत्तुः वाणप्रयोगो विफलो यथा तथा ॥ २२१ ॥

சித்தம் ச த்3ருஷ்டிம் கரணம் ததா2(அ)ன்யதே3கத்ர
ப3த்4னாதி ஹி லக்ஷ்யபே4த்தா ।
கிஞ்சித்ப்ரமாதே3 ஸதி லக்ஷ்யபே4த்துꞏ
வாணப்ரயோகோ3 விப2லோ யதா2 ததா2 ॥ 221 ॥

लक्ष्यभेत्ता **லக்ஷ்யபே4த்தா**	=	குறிபார்த்து அடிப்பவன்,
चित्तं च **சித்தம் ச**	=	மனதையும்,
दृष्टिं **த்3ருஷ்டிம்**	=	பார்வையையும்,

तथा	=	அப்படியே,
ததா²		
अन्यत्	=	வேறு,
அன்யத்		
करणं	=	கருவியையும்,
கரணம்		
एकत्र	=	ஒரே இடத்தில் (குறியிலேயே),
ஏகத்ர		
बध्नाति हि	=	கட்டுப்படுத்துகிறனல்லவா!
ப³த்⁴நாதி ஹி		
किंचित्प्रमादे सति	=	கொஞ்சம் கவனக் குறைவு ஏற்பட்ட பொழுதும்,
கிஞ்சித்ப்ரமாதே³ ஸதி		
लक्ष्यभेत्तु:	=	குறியை அடிப்பவனின்,
லக்ஷ்யபே⁴த்து:		
वाणप्रयोगो:	=	பாணப்ரயோகம்,
வாணப்ரயோகோ³:		
यथा	=	எப்படி,
யதா²		
विफल:	=	வீணுகுமோ,
விப²ல:		
तथा	=	அப்படி.
ததா²		

குறி வைத்துள்ளதை அடிப்பவன் தன் மனஸ், பார்வை, மற்ற கருவி எல்லாவற்றையும் ஒரே இடத்தில் ஈடு படுத்துகிறனல்லவா? குறியை அடிப்பவனுக்கு கொஞ்சம் பிசகு ஏற்பட்டு விட்டாலும் அம்பை பிரயோகித்தது வீணுகப்போய் விடுகிறது. அதாவது, அம்பு குறியை அடிப்பதில்லை. இதுபோல் மனஸ் ஸமாதானமில்லாவிட்டால் ப்ரஹ்ம வஸ்துவை அறிந்துகொள்ள முடியாது. **(221)**

सिद्धेश्चित्तसमाधानं असाधारणकारणम् ।
यतस्ततो मुमुक्षूणां भवितव्यं सदामुना ॥ २२२ ॥

ஸித்³தே⁴ஶ்சித்தஸமாதா⁴னம் அஸாதா⁴ரணகாரணம் ।
யதஸ்ததோ முமுக்ஷூணும் ப⁴விதவ்யம் ஸதா³முனு ॥ 222 ॥

यत:	=	எதனுல்,
யத:		
सिद्धे:	=	காரியஸித்திக்கு,
ஸித்³தே⁴:		

चित्तसमाधानं **சித்தஸமாதா⁴னம்**	=	மனதின் ஒரு நிலையானது,
असाधारणकारणं **அஸாதா⁴ரணகாரணம்**	=	முக்யமான காரணமோ,
ततः **தத꞉**	=	அதனால்,
मुमुक्षूणां **முமுக்ஷூணும்**	=	மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
अमुना भवितव्यं **அமுனு ப⁴விதவ்யம்**	=	இது (சித்தஸமாதானம்) இருக்க வேண்டும்.

சித்தத்தின் ஸமாதானம் பலன் ஸித்திப்பதற்கு இன்றியமையாத காரணமாக இருக்கிறபடியால், மோக்ஷ இச்சையுள்ளவர்களுக்கு இது எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும். **(222)**

अत्यन्ततीव्रवैराग्यं फललिप्सा महत्तरा ।
तदेतदुभयं विद्यात् समाधानस्य कारणम् ॥ २२३ ॥

அத்யந்ததீத்ரவைராக்³யம் ப²லலிப்ஸா மஹத்தரா ।
ததே³தது³ப⁴யம் வித்³யாத் ஸமாதா⁴னஸ்ய காரணம் ॥ 223 ॥

अत्यन्ततीव्रवैराग्यं **அத்யந்ததீத்ரவைராக்³யம்**	=	மிகவும் தீவ்ரமான வைராக்யமும்,
महत्तरा **மஹத்தரா**	=	மிகவும் அதிகமான,
फललिप्सा **ப²லலிப்ஸா**	=	பலனை அடைவதில் ஆவலும்,
तदेतत् उभयं **ததே³தத் உப⁴யம்**	=	அந்த இவ்விரண்டும்,
समाधानस्य **ஸமாதா⁴னஸ்ய**	=	சித்த ஸமாதானத்திற்கு,
कारणं **காரணம்**	=	காரணமாக,
विद्यात् **வித்³யாத்**	=	அறியத்தக்கது.

எல்லை கடந்த தீவிரமான வைராக்யம், பலனை யடைய வேண்டு மென்றமிக அதிகமான ஆவல், ஆக இவ்விரண்டும் சித்த ஸமாதானத்திற்குக் காரணமாகும். **(223)**

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக சமாதி ஷட்க மென்ற 3 வது ஸாதனத்தில் அடங்கிய சமம், தமம், திதிக்ஷை, உபரதி, சிரத்தை, ஸமாதானம், இவைகளின் லக்ஷணத்தையும் அவசியத் தன்மையையும் தனித் தனியே எடுத்துக் காட்டி விட்டு, இப்பொழுது இவ்வாறும் சேர்ந்து மோக்ஷத்திற்குக் கொண்டு விடக்கூடிய ஸாதனங் களுக்குள் அந்தரங்கமான ஸாதனமாகு மென்பதை 3 சுலோகங்களால் சொல்கிறார்: -

बहिरङ्गं श्रुतिः प्राह ब्रह्मचर्यादि मुक्तये ।
शमादिषट्कमेवैतदन्तरङ्गं विदुर्बुधाः ॥ २२४ ॥

ப³ஹிரங்க³ம் ஶ்ருதிः ப்ராஹ ப்³ரஹ்மசர்யாதி³ முக்தயே ।
ஶமாதி³ஷட்கமேவைதத³ந்தரங்க³ம் விது³ர்பு³தா⁴ः ॥ 224 ॥

ब्रह्मचर्यादि ப்³ரஹ்மசர்யாதி³	=	ப்ரஹ்மசர்யம் முதலானவற்றை,
मुक्तये முக்தயே	=	முக்தியின் பொருட்டு,
बहिरङ्गं ப³ஹிரங்க³ம்	=	வெளிப்படையான ஸாதனமாக,
श्रुतिः ஶ்ருதிः	=	வேதம்,
प्राह ப்ராஹ	=	சொல்கிறது,
एतत् ஏதத்	=	இந்த,
शमादिषट्कमेव ஶமாதி³ஷட்கமேவ	=	சமம் முதலான ஆறையே,
अन्तरङ्गं அந்தரங்க³ம்	=	அந்தரங்க ஸாதனமாக,
बुधाः பு³தா⁴ः	=	வித்வான்கள்,
विदुः விது³ः	=	தெரிந்திருக்கிறார்கள்.

பிரஹ்மசர்யம் முதலியது (105, 106, 107 சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் அம்சங்கள்) மோக்ஷத்திற்கு வெளி அங்கமென்று வேதம் சொல்கிறது. இந்த சமம்

முதலான ஆறுதான் மோக்ஷத்திற்கு அந்தரங்கம் என்று அறிவாளிகள் அறிந்திருக்கிறுர்கள். **(224)**

अन्तरङ्गं हि बलवत् बहिरङ्गात् यतस्ततः।
शमादिषट्कं जिज्ञासोः अवश्यं भाव्यमान्तरम् ॥ २२५ ॥

அந்தரங்க³ம் ஹி ப³லவத் ப³ஹிரங்கா³த் யதஸ்தத꞉ ।
ஶமாதி³ஷட்கம் ஜிஜ்ஞாஸோ꞉ அவஶ்யம் பா⁴வ்யமாந்தரம் ॥ 225 ॥

यतः = எதனுல்,
யத꞉
बहिरङ्गात् = பஹிரங்கத்தைக்காட்டிலும்,
ப³ஹிரங்கா³த்
अन्तरङ्गं = அந்தரங்கம்,
அந்தரங்க³ம்
बलवत् = பலமுள்ளதோ,
ப³லவத்
ततः = ஆகையால்,
தத꞉
आन्तरं = அந்தரங்க ஸாதனமான,
ஆந்தரம்
शमादिषट्कं = சமம் முதலான ஆறும்,
ஶமாதி³ஷட்கம்
जिज्ञासोः = ப்ரஹ்மத்தை அறியவிரும்புபவனுக்கு,
ஜிஜ்ஞாஸோ꞉
अवश्यं भाव्यं = கட்டாயம் இருக்க வேண்டும்.
அவஶ்யம் பா⁴வ்யம்

அந்தரங்கம் வெளியங்கத்தை விட பலமுள்ளது என்பது பிரஸித்தமானதிஞல் பிரஹ்மத்தையறிய இச்சைப் படுபவருக்கு உள் ஸாதனமான சமாதி ஆறும் அவசியம் இருந்து தீர வேண்டும். **(225)**

अन्तरङ्गविहीनस्य कृतश्रवणकोटयः ।
न फलन्ति यथा योधुः अधीरस्यास्त्रसंपदः ॥ २२६ ॥

அந்தரங்க³விஹீனஸ்ய க்ருதஶ்ரவணகோடய꞉ ।
ந ப²லந்தி யதா² யோது⁴꞉ அதீ⁴ரஸ்யாஸ்த்ரஸம்பத³꞉ ॥ 226 ॥

अधीरस्य = தைர்யமில்லாத,

அதீ⁴ரஸ்ய

योधुः = யுத்தம் செய்கிறவனுக்கு,

யோது⁴ঃ

यथा अस्त्रसंपदः = ஏராளமான அஸ்திரங்கள் எப்படியோ

யதா² அஸ்த்ரஸம்பத³ঃ (அப்படியே),

अन्तरङ्गविहीनस्य = அந்தரங்க ஸாதனமில்லாதவனுக்கு,

அந்தரங்க³விஹீனஸ்ய

कृतश्रवणकोटयः = கோடித்தடவை செய்யப்பட்ட சிரவணங்களும்,

க்ருதஶ்ரவணகோடயঃ

न फलन्ति = பலனைத்தருகிறதில்லை.

ந ப²லந்தி

மனதில் தைர்ய மில்லாமல் யுத்தம் செய்கிறவனுக்கு அஸ்திர ஸம்பத்துக்கள் (ஏராளமாக ஆயுதங்கள் இருந்தும்) எப்படி பிரயோஜனப்படாதோ, அப்படியேதான் சமம் முதலான உள் ஸாதனங்களில்லாதவனுக்கு கோடி முறை வேதாந்த சிரவணம் செய்தாலும் பிரயோஜனப்படாது. **(226)**

முமுக்ஷுத்வம்: -

(அவதாரிகை) வேதாந்த விசாரத்தில் அதிகாரம் பெற்றவனுக்கு அவசியம் இருக்க வேண்டிய நான்கு ஸாதனங்களில் விவேகம், வைராக்யம், சமாதிஷட்கம், இம்மூன்றையும் நிர்வசனம் செய்து விட்டு, நான்காவது ஸாதனமாகிய முமுக்ஷுத்வம், (மோக்ஷத்தில் இச்சை) என்பதைப் பற்றி 227 முதல் 251 முடிய 25 சுலோகங்களில் எடுத்துச் சொல்கிறார்: -

ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानात् यद्विद्वान् मोक्तुमिच्छति ।
संसारपाशबन्धं तत् मुमुक्षुत्वं निगद्यते ॥ २२७ ॥

ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வவிஜ்ஞானாத் யத்³வித்³வான் மோக்துமிச்ச²தி ।
ஸம்ஸாரபாஶப³ந்த⁴ம் தத் முமுக்ஷுத்வம் நிக³த்³யதே ॥ 227 ॥

ब्रह्मात्मैकत्वविज्ञानात् = ப்ரஹ்மமும் ஆத்மாவும், ஒன்று என்பதை

ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வவிஜ்ஞானாத் அறிவதனால்,

विद्वान् = வித்வான்,

வித்³வான்

संसारपाशबन्धं = ஸம்ஸாரமென்னும் பாசக்கட்டை,

ஸம்ஸாரபாஶப³ந்த⁴ம்

मोक्तुं **மோக்தும்**	=	அவிழ்த்துவிடுவதற்கு,
इच्छति यत् **இச்ச²தி யத்**	=	விரும்புகிறுன் என்பது எதுவோ,
तत् **தத்**	=	அது,
मुमुक्षुत्वं **முமுக்ஷுத்வம்**	=	முமுக்ஷுத்வமாக,
निगद्यते **நிக³த்³யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது.

பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்று என்ற ஞானத்தினால் வித்வான் ஸம்ஸாரமாகிற கயிற்றினால் ஏற்பட்டிருக்கும் கட்டிலிருந்து விடுபட விரும்புவது முமுக்ஷுத்வம், என்று சொல்லப்படுகிறது. **(227)**

साधनानां तु सर्वेषां मुमुक्षा मूलकारणम् ।
अनिच्छोः अप्रवृत्तस्य क श्रुतिः क नु तत्फलम् ॥ २२८ ॥

ஸாத⁴னானாம் து ஸர்வேஷாம் முமுக்ஷா மூலகாரணம் ।
அனிச்சோ²: அப்ரவ்ருத்தஸ்ய க ஶ்ருதிः க நு தத்ப²லம் ॥ 228 ॥

सर्वेषां साधनानां **ஸர்வேஷாம் ஸாத⁴னானாம்**	=	எல்லா ஸாதனங்களுக்குள்ளும்,
मुमुक्षा **முமுக்ஷா**	=	முமுக்ஷையானது,
मूलकारणम् **மூலகாரணம்**	=	ஆதிகாரணம்,
अनिच्छोः **அனிச்சோ²:**	=	இச்சை இல்லாதவனுயும்,
अप्रवृत्तस्य **அப்ரவ்ருத்தஸ்ய**	=	பிரயத்னம் செய்யாதவனாயுமுள்ள மனிதனுக்கு,
क श्रुतिः **க ஶ்ருதிः**	=	சிரவணம் எங்கே?
तत्फलम् नु क **தத்ப²லம் நு க**	=	அதன் பலன்தான் எங்கே?

எல்லா ஸாதனங்களுக்கும் இந்த முமுக்ஷையே மூலகாரணம். ஏனெனில் முக்தியில் ஆசையுள்ளவன் தான் அதன் ஸாதனமான சிரவணுதிகளைக் கைக்கொள்வான் அதன் மூலம் அவனுக்கு பலன் கிடைக்கும். மோக்ஷமடைவதில்

ஒருவனுக்கு ஆசையே இல்லா விட்டால் அவன் பிரயத்னம் செய்ய மாட்டான், பலனும் கிடைக்காது. **(228)**

तीव्र मध्यममन्दातिमन्दभेदात् चतुर्विधा ।
मुमुक्षा तत्प्रकारोऽपि कीर्त्यते श्रूयतां बुधैः ॥ २२९ ॥

தீவ்ர மத்⁴யமமந்தா³திமந்த³பே⁴தா³த் சதுர்விதா⁴ ।
முமுக்ஷா தத்ப்ரகாரோ(அ)பி கீர்த்யதே ஶ்ரூயதாம் பு³தை⁴: ॥ 229 ॥

मुमुक्षा = முமுக்ஷையானது,
முமுக்ஷா
तीव्र मध्यम-मन्दाति-मन्दभेदात्= தீவ்ரம், மத்யமம், மந்தம், அதிமந்தம்
தீவ்ர மத்⁴யமமந்தா³திமந்த³பே⁴தா³த் என்ற பேதத்தால்,
चतुर्विधा = நான்குவிதம்,
சதுர்விதா⁴
तत्प्रकारोऽपि = அதன் ப்ரகாரம்,
தத்ப்ரகாரோ(அ)பி
कीर्त्यते = சொல்லப்படுகிறது,
கீர்த்யதே
बुधैः = புத்திமான்களால்,
பு³தை⁴:
श्रूयतां = கேட்கப்படட்டும்.
ஶ்ரூயதாம்

அந்த முமுக்ஷை தீவிரம், மத்யமம், மந்தம், அதிடந்தம், என்று நான்கு விதமாகும். அவை பற்றி அடுத்த சுலோகங்களில் சொல்லப்படுகிறது. **(229)**

तापैस्त्रिभिः नित्यमनेकरूपैः संतप्यमानः क्षुभितान्तरात्मा ।
परिग्रहं सर्वमनर्थ बुद्धया जहाति सा तीव्रतरा मुमुक्षा ॥ २३० ॥

தாபைஸ்த்ரிபி⁴: நித்யமனேகரூபை: ஸந்தப்யமான: க்ஷுபி⁴தாந்தராத்மா ।
பரிக்³ரஹம் ஸர்வமனர்த² பு³த்³த⁴யா ஜஹாதி ஸா தீவ்ரதரா முமுக்ஷா ॥ 230 ॥

अनेकरूपैः = பலவிதமாக உள்ள,
அனேகரூபை:
त्रिभिः तापैः = மூன்று தாபங்களால்,
ஸ்த்ரிபி⁴: தாபை:

नित्य = எப்பொழுதும்,

நித்ய

संतप्यमान: = தபிக்கப்படுகிறவனுய்,

ஸந்தப்யமானः

क्षुभितान्तरात्मा = கலக்கமடைந்த மனமுள்ளவனுய்,

க்ஷுபி⁴தாந்தராத்மா

अनर्थ बुद्धया = துன்பம் தரும் என்ற எண்ணத்தால்,

அனர்த² பு³த்³த⁴யா

सर्वं परिग्रहं = தன்னுடையதாக சேகரித்துக் கொண்ட

ஸர்வம் பரிக்³ரஹம் எல்லா வஸ்துவையும்,

जहाति = விட்டுவிடுகிறான்,

ஜஹாதி

सा = அது,

ஸா

तीव्रतरा = மிகத்தீவ்ரமான,

ஸா தீவ்ரதரா

मुमुक्षा = முமுக்ஷையாகும்.

முமுக்ஷா

ஆத்யாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம், ஆதிதைவிகம் என தாபங்கள் மூன்றுவிதம். வற்றில் ஒவ்வொன்றும் எத்தனையோ விதமாக மனிதனை எப்பொழுதும் துன்புறுத்து கிறது. இந்த தாபத்தைத் தாங்க மாட்டாமல் ஒருவன் மனம் சலங்கியவனுய், இதுவரை தன்னுடையதாக சேகரித்துள்ள எல்லா வஸ்துக்களும் தான் இந்த தாபத்தி ற்குக் காரணமென எண்ணி எப்பொழுது அவற்றை எல்லாம் த்யாகம் செய்து விடுகிறனே அப்பொழுது அவனுக்கு தீவ்ரமான முமுக்ஷை இருப்பதாக தீர்மானிக்க லாம் அவனை மோக்ஷ வழியில் செல்வதை யாரும் தடுக்க முடியாது. **(230)**

तापत्रयं तीव्रमवेक्ष्य वस्तु दृष्ट्वा कलत्रं तनयान् विहातुम् ।
मध्ये द्वयो: लोडनमात्मनो यत्सैषा मता माध्यमिकी मुमुक्षा ॥ २३१ ॥

தாபத்ரயம் தீவ்ரமவேக்ஷ்ய வஸ்து
த்³ருஷ்ட்வா கலத்ரம் தனயான் விஹாதும் ।
மத்⁴யே த்³வயோः லோட³னமாத்மனே யத்
ஸைஷா மதா மாத்⁴யமிகீ முமுக்ஷா ॥ 231 ॥

तापत्रयं = மூன்று தாபமும்,

தாபத்ரயம்

तीव्रं = கடுமையாயிருப்பதை,

தீவ்ரம்

अवेक्ष्य **அவேக்ஷ்ய**	=	நன்கு கவனித்து,
वस्तु **வஸ்து**	=	வஸிப்பதற்கு,
कलत्रं **கலத்ரம்**	=	மனைவியையும்,
तनयान् **தனயான்**	=	பிள்ளைகளையும்,
विहातुं **விஹாதும்**	=	விடுவதற்கு,
दृष्ट्वा **த்³ருஷ்ட்வா**	=	ஆலோசித்து,
द्वयोमध्ये **த்³வயோமத்⁴யே**	=	இரண்டிற்கும் நடுவில்,
आत्मनो लोडनं यत् **ஆத்மனோ லோட³னம் யத்**	=	மனது ஊசலாடுவது எதுவோ,
सा एषा **ஸா ஏஷா**	=	அந்த இது,
माध्यमिकी मुमुक्षा **மாத்⁴யமிகீ முமுக்ஷா**	=	மத்யமமுமுக்ஷையாக,
मता **மதா**	=	கருதப்பட்டிருக்கிறது.

மூன்றுவித தாபங்களும் மிகக்கடுமையாக தன்னைத் துன்புறுத்தி வருவதை எண்ணிப் பார்க்கிறன். இந்தத் தாபங்களை விலக்க வேண்டு மென்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. தன் மனைவி, தனயன், பொருள், இவையே தாபத்திற்குக் காரணம் என்று தோன்றி ஒருசமயம் இவைகளை தியாகம் செய்து விடலாமா என்றும் தோன்றுகிறது. ஆனல் முன் சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டவனுக்குப் போல் தைர்ய மில்லாததால் தயங்குகிறன். இவ்வாறு ஸம்ஸார வாழ்க்கையில் விருப்பமுமில்லா மல் வெறுப்புமில்லாமல் நடுவில் மனம் ஊசலாடிக் கொண்டிருப்பது மத்யம முமு க்ஷையாகும். **(231)**

मोक्षस्य कालोऽस्ति किमद्य मे त्वरा भुक्त्वैव भोगान् क्रुतसर्वकार्यः ।
मुक्त्यै यतिष्येऽहमति बुद्धिरेषैव मन्दा कथिता मुमुक्षा ॥ २३२ ॥

மோக்ஷஸ்ய காலோ(அ)ஸ்தி கிமத்³ய மே த்வரா
பு⁴க்த்வைவ போ⁴கா³ன் க்ருதஸர்வகார்ய: ।
முக்த்யை யதிஷ்யே(அ)ஹமதி பு³த்³தி⁴ரேஷைவ
மந்தா³ கதி²தா முமுக்ஷா ॥ 232 ॥

मोक्षस्य	=	மோக்ஷத்திற்கு,
மோக்ஷஸ்ய		
काल:	=	காலம்,
காலः		
अस्ति	=	(பின்னல்) இருக்கிறது,
அஸ்தி		
अद्य	=	இப்பொழுது,
அத்³ய		
मे	=	எனக்கு,
மே		
त्वरा किम्	=	அவஸரம் ஏன்?
த்வரா கிம்		
क्रुतसर्वकार्य:	=	எல்லா காரியங்களையும் செய்தவனுக,
க்ருதஸர்வகார்யः		
भोगान्	=	விஷய ஸுகங்களை,
போ⁴கா³ன்		
भुक्त्वैव	=	அனுபவித்துவிட்டுத்தான்,
பு⁴க்த்வைவ		
अथ	=	பிறகு,
அத²		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
मुक्त्यै	=	முத்தியின் பொருட்டு,
முக்த்யை		
यतिष्ये	=	முயற்சிக்கப்போகிறேன்,
யதிஷ்யே		
इति	=	என்ற,
இதி		
बुद्धि:	=	எண்ணம் (எதுவோ),
பு³த்³தி⁴:		
एषैव	=	இதுதான்,
ஏஷைவ		
मन्दा	=	மந்தமான,
மந்தா³		
मुमुक्षा	=	முமுக்ஷையாக,
முமுக்ஷா		

कथिता = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கதி²தா

மோக்ஷமடைவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை எல்லாம் ஆயுளின் கடைசி காலத்தில் தான் செய்ய வேண்டும். அதற்கு இப்போது என்ன அவஸரம்? எனக்கு என்ன வயதாகி விட்டதா! வாழ்க்கையில் கிடைக்கும் ஸுகங்களை யெல்லாம் நன்ருக அனுபவித்து விட்டு செய்ய வேண்டிய காரியங்களை யெல்லாம் பாக்கி யன்னியில் பூர்த்தி செய்து விட்டு பின்னுல் ஸாவகாசமாக ஒரு தொந்தரவுமில்லா மல் முக்திக்கு வேண்டிய பிரயத்னங்களைச் செய்தால் போதுமானது என்று நினைப் பது மந்தமான முழுக்ஷை யாகும். **(232)**

मार्गे प्रयातुर्मणिलाभवन्मे लभ्येत मोक्षो यदि तर्हि धन्यः ।
इत्याशया मूढधियां मतिर्या सैषाऽतिमन्दाऽभिमता मुमुक्षा ॥ २३३ ॥

மார்கே³ ப்ரயாதுர்மணிலாப⁴வன்மே
லப்⁴யேத மோக்ஷோ யதி³ தர்ஹி த⁴ன்யঃ ।
இத்யாஶயா மூட⁴தி⁴யாம் மதிர்யா
ஸைஷா(அ)திமந்தா³(அ)பி⁴மதா முமுக்ஷா ॥ 233 ॥

मार्गे = வழியில்,

மார்கே³

प्रयातुः = செல்கிறவனுக்கு,

ப்ரயாதுঃ

मणिलाभवत् = ரத்னம் கிடைப்பதுபோல்,

மணிலாப⁴வத்

मे = எனக்கு,

மே

मोक्षः = மோக்ஷம்,

மோக்ஷঃ

यदि लभ्येत = கிடைக்குமேயானுல்,

யதி³ லப்⁴யேத

तर्हि = அப்பொழுது,

தர்ஹி

धन्यः = (நான்) அதிருஷ்டசாலி,

த⁴ன்யঃ

इत्याशया = என்ற ஆசையோடு,

இத்யாஶயா

मूढधियां **மூட⁴தி⁴யாம்**	=	மூடபுத்தியுள்ளவர்களின்,
या मति **யா மதி**	=	எந்த எண்ணமோ,
सा एषा **ஸா ஏஷா**	=	அந்த இது,
अतिमन्दा **அதிமந்தா³**	=	மிகவும் மந்தமான,
मुमुक्षा **முமுக்ஷா**	=	முமுக்ஷையாக,
अभिमता **அபி⁴மதா**	=	ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

வேறு காரியமாக நடந்து செல்லும் அதிருஷ்டசாலியான ஒருவனுக்கு வழியில் திடீரென எதிர்பாராத விதத்தில் விலையுயர்ந்த ஒரு ரத்னம் கிடைப்பது போல நானும் முக்திக்காக ஒரு பிரயத்னமும் செய்யாமலேயே என்மனம் போனபடி உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பொழுதே அதிருஷ்டவசமாக எனக்கும் முக்தி கிடைக்கட்டுமே அதுவே போதும் என்று நினைப்பது அதிமந்தமான முமுக்ஷையாகும் இந்த நாலு பிரிவினருக்கும் மோக்ஷமடைய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருப்பதைக் கொண்டு எல்லோரையும் முமுக்ஷுக்கள் என்றே குறிப்பிட்டார். மோக்ஷத்தைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளாமலும், அதை அடைய வேணுமென்ற ஆவல் கொஞ்சமு மில்லாமலும் உலகவாழ்க்கையில் உழலுபவர்களைப் பற்றி இங்கு குறிப்பிடவே யில்லை. **(233)**

(**அவதாரிகை**) இந்த நான்குவித முமுக்ஷுக்களில் தீவிரமான முமுக்ஷையுள் ளவனின் லக்ஷணத்தை எடுத்துச் சொல்லிவிட்டு அவனுக்குத்தான் இந்த ஜன்மத்தி லேயே மோக்ஷம் கிடைக்கலா மென்றும், நடுத்தர முமுக்ஷுவுக்கு மற்றொரு ஜன்மத்திலும், மந்தனுக்கு மற்றொரு யுகத்திலும் கிடைக்கலாமென்றும், அதிமந்த முமுக்ஷையுள்ளவனுக்கு கிடைக்கவே கிடைக்காது என்றும் விளக்குகிறார்: -

जन्मानेकसहस्त्रेषु तपसाऽऽराधितेश्वरः ।
तेन निःशेषनिर्धूतहृदयस्थितकल्मषः ॥ २३४ ॥

ஜன்மானேகஸஹஸ்த்ரேஷு தபஸா(ஆ)ராதி⁴தேஶ்வரः ।
தேன நிःஶேஷநிர்தூ⁴தஹ்ருத³யஸ்தி²தகல்மஷः॥ 234 ॥

शास्त्रवित् गुणदोषज्ञो भोग्यमात्रे विनिःस्पृहः ।
नित्यानित्यपदार्थज्ञो मुक्तिकामो दृढव्रतः ॥ २३५ ॥

ஶாஸ்த்ரவித் கு³ணதோ³ஷஜ்ஞோ போ⁴க்³யமாத்ரே விநிःஸ்ப்ருஹः ।
நித்யாநித்யபதா³ர்த²ஜ்ஞோ முக்திகாமோ த்³ருட⁴வ்ரதः ॥ 235 ॥

निष्टप्तमग्निना पात्रं उद्वास्य त्वरया यथा ।
जहाति गेहं तद्वच्च तीव्रमोक्षेच्छया द्विजः ॥ २३६ ॥

நிஷ்டப்தமக்³நிநா பாத்ரம் உத்³வாஸ்ய த்வரயா யதா² ।
ஜஹாதி கே³ஹம் தத்³வச்ச தீவ்ரமோக்ஷேச்ச²யா த்³விஜः ॥ 236 ॥

स एव सद्यस्तरति संसृतिं गुर्वनुग्रहात् ।
यस्तु तीव्रमुमुक्षुः स्यात् स जीवन्नेव मुच्यते ॥ २३७ ॥

ஸ ஏவ ஸத்³யஸ்தரதி ஸம்ஸ்ருர்தி கு³ர்வனுக்³ரஹாத் ।
யஸ்து தீவ்ரமுமுக்ஷுः ஸ்யாத் ஸ ஜீவன்னேவ முச்யதே ॥ 237 ॥

जन्मानेकसहस्रेषु ஜன்மானேகஸஹஸ்த்ரேஷு	=	பல ஆயிரம் பிறவிகளில்,
तपसा தபஸா	=	தவத்தால்,
आराधितेश्वरः ஆராதி⁴தேஶ்வரः	=	ஈசுவரனை ஆராதித்தவனாகவும்,
तेन தேன	=	அதனால்,
निःशेष நிःஶேஷ	=	மீதியன்னியில்,
निर्धूत நிர்தூ⁴த	=	போக்கப்பட்ட,
हृदयस्थित ஹ்ருத³யஸ்தி²த	=	மனதிலுள்ள,
कल्मषः கல்மஷः	=	பாபமென்னும் அழுக்குகளை உடையவனாகவும்,
शास्त्रवित् ஶாஸ்த்ரவித்	=	சாஸ்திரங்களை அறிந்தவனாகவும்,
गुणदोषज्ञः கு³ணதோ³ஷஜ்ஞः	=	குணங்களையும் தோஷங்களையும் அறிந்தவனாகவும்,
भोग्यमात्रे போ⁴க்³யமாத்ரே	=	போக வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிலும்,
विनिःस्पृहः விநிःஸ்ப்ருஹः	=	நன்கு ஆசை நீங்கியவனாகவும்,

नित्यानित्यपदार्थज्ञः **நித்யாநித்யபதா³ர்த²ஜ்ஞ:**	=	நித்யபதார்த்ததையும அநித்யபதார்த்தங்களேயும் அறிந்தவனுகவும்,
मुक्तिकामः **முக்திகாம:**	=	முக்தியில் ஆசையுள்ளவனுகவும்,
दृढव्रतः **த்³ருட⁴வ்ரத:**	=	உறுதியான ஸங்கல்பமுள்ளவனுயும் உள்ள,
द्विजः **த்³விஜ:**	=	(எந்த) பிராஹ்மணன்,
यथा **யதா**	=	எப்படி,
अग्निना **அக்³னிஞ**	=	நெருப்பினுல்,
निष्टप्तं **நிஷ்டப்தம்**	=	நன்கு சூடேறியுள்ள,
पात्रं **பாத்ரம்**	=	(கையில் எடுத்த) பாத்திரத்தை,
त्वरया **த்வரயா**	=	வேகத்தோடு,
उद्वास्य **உத்³வாஸ்ய**	=	தூர எறிந்து விட்டு (இருப்பானே),
तद्वच्च **தத்³வச்ச**	=	அதுபோல்,
तीव्रमोक्षेच्छया **தீவ்ரமோக்ஷேச்ச²யா**	=	மோக்ஷத்தில் தீவ்ரமான விருப்பத்தால்,
गेहं **கே³ஹம்**	=	வீட்டை,
जहाति **ஜஹாதி**	=	துறக்கிறுனே,
स एव **ஸ ஏவ**	=	அவன்தான்,
गुर्वनुग्रहात् **கு³ர்வனுக்³ரஹாத்**	=	குருவின் அனுக்ரஹத்தால்,
सद्यः **ஸத்³:**	=	உடனேயே,
संसृतिं **ஸம்ஸ்ருர்தி**	=	ஸம்ஸாரத்தை,

तरति = தாண்டுகிறன்,

தரதி

यस्तु = எவன்,

யஸ்து

तीव्रमुमुक्षुः स्यात् = தீவ்ர முமுக்ஷுவாக இருப்பானே,

தீவ்ரமுமுக்ஷு: ஸ்யாத்

सः = அவன்,

ஸ:

जीवन्नेव = ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கிறவனுகவே,

ஜீவன்னேவ

मुच्यते = முக்தியடைகிறன்.

முச்யதே

அநேக ஆயிரம் ஜன்மாக்களில் தபஸினுல் ஈசுவரனை ஆராதித்து அந்த தபஸினுல் மனஸிலுள்ள அழுக்குகளை பாக்கி யன்னியில் துடைத்து சாஸ்திர மறிந்து, குணதோஷங்களையறிந்து, போக்ய பதார்த்தம் யாவற்றிலும் ஆசையற்று, எது நித்யம் எது அநித்யம் என்று பதார்த்தங்களை நன்கு அறிந்து, மோக்ஷத்தில் ஆவலும், திடமான ஸங்கல்பமும் கொண்டு நன்றுக நெருப்புச் சூடேறியுள்ள பாத்திரத்தை மறதியால் கையால் எடுத்தாலும் சூடு தாங்காமல் அந்த க்ஷணத்திலே யே எத்தனை வேகத்துடன் தூரவீசி எறிவானே அது போல மோக்ஷமடைவதில் தீவ்ரமான இச்சையால் எவன் உடனேயே வீட்டைத் துறந்து செல்கிறனே அவன் தான் குருவின் அனுக்ரஹத்தினுல் உடனேயே ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டு வான். இந்த தீவ்ர முமுக்ஷு தான் உயிருடன் இருக்கும் போதே முக்தியை அடைவான். **(234-237)**

जन्मान्तरे मध्यमस्तु तदन्यस्तु युगान्तरे ।
चतुर्थः कल्पकोट्यां वा नैव बन्धाद्विमुच्यते ॥ २३८ ॥

ஜன்மாந்தரே மத்⁴யமஸ்து தத³ன்யஸ்து யுகா³ந்தரே ।
சதுர்த²: கல்பகோட்யாம் வா நைவ ப³ந்தா⁴த்³விமுச்யதே ॥ 238 ॥

मध्यमस्तु = மத்யமமுமுக்ஷுவோவெனில்,

மத்⁴யமஸ்து

जन्मान्तरे = வேறு ஜன்மாவிலும்,

ஜன்மாந்தரே

तदन्यस्तु = அவனைக்காட்டிலும் வேறன

தத³ன்யஸ்து மந்தமுமுக்ஷுவோவெனில்,

युगान्तरे = வேறு யுகத்திலும் (முக்தியடைகிறன்),

யுகா³ந்தரே

चतुर्थः = நான்காவதான அதிமந்த முமுக்ஷு,

சதுர்த²:

कल्पकोट्यां वा = கோடிகல்ப காலங்களிலும்,

கல்பகோட்யாம் வா

बन्धात् = ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து,

ப³ந்தா⁴த்

नैव विमुच्यते = விடுபடுவதே இல்லை.

நைவ விமுச்யதே

நடுத்தர வைராக்யமுள்ளவன் மற்றொரு பிறவியிலும், அவனுக்கடுத்த மந்தன் மற்றொரு யுகத்திலும் முக்தியடையலாம் நான்காவதான அதிமந்த வைராக்யமுள்ளவன் கோடி கல்பமானாலும் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைவதே கிடையாது. **(238)**

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக நான்கு ஸாதனங்களையும் வர்ணித்து விட்டு விவேகமுள்ளவன் தாமதமன்னியில் முக்தியின் பொருட்டு பிரயத்தினம் செய்ய வேண்டியது மிகவும் அவசியமென்பதையும் அவ்விதம் பிரயத்தினம் செய்யாத விஷயத்தில் ஜன்மமே வீண் என்பதையும் மேல் சுலோகங்களில் வற்புறுத்துகிறார்: -

नृजन्म जन्तोरतिदुर्लभं विदुः स्ततोऽपि पुंस्त्वं च ततो विवेकः।
लब्ध्वा तदेतत् त्रितयं महात्मा यतेत मुक्त्यै सहसा विरक्तः॥ २३९ ॥

ந்ருஜன்ம ஜந்தோரதிது³ர்லப⁴ம் விது³:
ஸ்ததோ(அ)பி பும்ஸ்த்வம் ச ததோ விவேக:।
லப்³த்⁴வா ததே³தத் த்ரிதயம் மஹாத்மா
யதேத முக்த்யை ஸஹஸா விரக்த:॥ 239 ॥

जन्तो = பிராணிக்கு,

ஜந்தோ

नृजन्म = மனிதப்பிறவி,

ந்ருஜன்ம

अतिदुर्लभं = மிகவும் கஷ்டப்பட்டு கிடைப்பதாக,

அதிது³ர்லப⁴ம்

विदुः = அறிந்திருக்கிறார்கள்,

விது³:

ततोपि = அதிலும்,

ததோபி

पुंस्त्वं च = புருஷத்தன்மையும்,

பும்ஸ்த்வம் ச

ततः	=	அதிலும்,
தத:		
विवेकः	=	விவேகமும் (கிடைத்தற்கரியது),
விவேக:		
तत् एवत्	=	அந்த இந்த,
தத் ஏவத்		
त्रितयं	=	மூன்றையும்,
த்ரிதயம்		
लब्ध्वा	=	அடைந்து,
லப்³த்⁴வா		
महात्मा	=	உயர்ந்த மனமுள்ளவன்,
மஹாத்மா		
सहसा	=	உடனே,
ஸஹஸா		
विरक्तः	=	ஆசையைத் துறந்தவனாய்,
விரக்த:		
मुक्त्यै	=	முக்தியின் பொருட்டு,
முக்த்யை		
यतेत	=	முயற்சிக்கவேண்டும்.
யதேத		

கர்மவசமாக பல பிறவிகளை எடுக்கும் ஜீவனுக்கு மனுஷ்ய ஜன்மம் கிடைப்பது மிகவும் அரிது என்று பெரியோர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். மனிதப்பிறவி கிடைத்தாலும் சாஸ்திரங்களில் அதிகாரமுள்ள புருஷப் பிறவி கிடைப்பது அதனிலும் அரிது. புருஷப் பிறவி கிடைத்தாலும் விவேகம் பெறுவது மிகவும் அரிது. இந்த மூன்றும் கிடைத்திருக்கும்போது உத்தமமான மனஸ் உள்ளவன் எல்லாவற்றிலும் வைராக்யமடைந்து உடனே முக்தியின் பொருட்டு பிரயத்தினம் செய்யவேண்டும்.

(239)

पुत्रमित्रकलत्रादिसुखं जन्मनि जन्मनि ।
मर्त्यत्वं पुरुषत्वं च विवेकश्च न लभ्यते ॥ २४० ॥

புத்ரமித்ரகலத்ராதி³ஸுக²ம் ஜன்மனி ஜன்மனி ।
மர்த்யத்வம் புருஷத்வம் ச விவேகஶ்ச ந லப்⁴யதே ॥ 240 ॥

पुत्र	=	பிள்ளைகள்,
புத்ர		
मित्र	=	நண்பர்,
மித்ர		

कलत्रादि = மனைவி முதலானவர்களால் உண்டாகும்,

கலத்ராதி³

सुखं = இன்பமானது,

ஸுக²ம்

जन्मनि जन्मनि = ஒவ்வொரு பிறவியிலும் (கிடைக்கும்),

ஜன்மனி ஜன்மனி

मर्त्यत्वं = மனிதத்தன்மையும்,

மர்த்யத்வம்

पुरुषत्वं च = புருஷத்தன்மையும்,

புருஷத்வம் ச

विवेकश्च = விவேகமும்,

விவேகஶ்ச

न लभ्यते = கிடைக்காது.

ந லப்⁴யதே

பிள்ளைகள், நண்பர்கள், மனைவி முதலானவர்களால் ஏற்படும் ஸுகம் ஒவ்வொரு ஜன்மாவிலும் கிடைக்கும். மனிதப் பிறவியும் அதிலும் புருஷனாகப் பிறப்பதும், விவேகமும் ஸுலபமாகக் கிடைக்காது. **(240)**

लब्ध्वा सुदुर्लभतरं नरजन्म जन्तुः
तत्रापि पौरुषं अतः सदसद्विवेकम् ।
संप्राप्य चैहिकसुखाभिरतो यदि स्यात्
धिक् तस्य जन्म कुमतेः पुरुषाधमस्य ॥ २४१ ॥

லப்³த்⁴வா ஸுது³ர்லப⁴தரம் நரஜன்ம ஜந்து:
தத்ராபி பௌருஷம் அத: ஸத³ஸத்³விவேகம் ।
ஸம்ப்ராப்ய சைஹிகஸுகா²பி⁴ரதோ யதி³ ஸ்யாத்
தி⁴க் தஸ்ய ஜன்ம குமதே: புருஷாத⁴மஸ்ய ॥ 241 ॥

जन्तुः = ஜீவன்,

ஜந்து:

सुदुर्लभतरं = கிடைப்பதற்கு மிகவும் அரிதான,

ஸுது³ர்லப⁴தரம்

नरजन्म = மனிதப்பிறவியை,

நரஜன்ம

लब्ध्वा = அடைந்து,

லப்³த்⁴வா

तत्रापि **தத்ராபி**	=	அதிலும்,
पौरुषं **பௌருஷம்**	=	புருஷத்தன்மையையும்,
अतः **அத:**	=	அதிலும்,
सदसद्विवेकं च **ஸத³ஸத்³விவேகம் ச**	=	இது நல்லது, இது கெட்டது என்ற பகுத்தறிவையும்,
संप्राप्य **ஸம்ப்ராப்ய**	=	அடைந்து,
ऐहिकसुखाभिरतः **ஐஹிகஸுகா²பி⁴ரத:**	=	இவ்வுலகத்தில் கிடைக்கும் விஷயங்களின் ஸுகத்திலேயே பிரீதியுள்ளவனாக,
यदि स्यात् **யதி³ ஸ்யாத்**	=	இருப்பானேயாகில்,
पुरुषाधमस्य **புருஷாத⁴மஸ்ய**	=	மனிதர்களில் தாழ்ந்தவனான,
कुमतेः **குமதே:**	=	கெட்டபுத்தியுள்ள,
तस्य **தஸ்ய**	=	அவனுடைய,
जन्म **ஜன்ம**	=	பிறவி,
धिक् **தி⁴க்**	=	நிந்திக்கத்தக்கது.

ஒரு ஜீவன் அடைவதற்கு மிக மிக அரிதான மனிதப் பிறவியைப் பெற்று அதிலும் புருஷ ஜன்மாவையும், அதிலும் இது நல்லது இது கெட்டது என்று அறியக் கூடிய விவேகத்தையும் அடைந்தும், அவன் இம்மையிலுள்ள விஷய ஸுகத்திலே யே ஈடுபட்டவனாக இருப்பானேயானால் அவன் மனிதர்களில் மிகத் தாழ்ந்தவன் தான், புத்திஹீனன், அவனுக்குக் கிடைத்த புருஷ ஜன்மமும் விவேகமும் வீண் தான். **(241)**

खादते मोदते नित्यं शुनकः सूकरः खरः ।
तेषामेषां विशेषः को वृत्तिर्येषां तु तैः समा ॥ २४२ ॥

கா²த³தே மோத³தே நித்யம் ஶுனக: ஸூகர: க²ர: ।
தேஷாமேஷாம் விஶேஷ: கோ வ்ருத்திர்யேஷாம் து தை: ஸமா ॥ 242 ॥

शुनकः	=	நாயும்,
ஶுனக:		
सूकरः	=	பன்றியும்,
ஸூகர:		
खरः	=	கழுதையும்,
க²ர:		
नित्यं	=	எப்பொழுதும்,
நித்யம்		
खादते	=	தின்கிறது,
கா²த³தே		
मोदते	=	இன்பமடைகிறது,
மோத³தே		
येषां	=	எவர்களின்,
யேஷாம்		
वृत्तिः	=	வாழ்க்கை,
வ்ருத்தி:		
तैः	=	அவைகளோடு,
தை:		
समा	=	ஸமமாக இருக்கிறதோ,
ஸமா		
तेषां	=	அவர்களுக்கும்,
தேஷாம்		
एषां	=	இவைகளுக்கும்,
ஏஷாம்		
को विशेषः	=	என்ன வித்யாஸம்?
கோ விஶேஷ:		

நாயும், பன்றியும், கழுதையும் நித்யம் தின்கிறது, ஸந்தோஷம் அவைகளைப் போலவே மனிதனும் தின்பத்திலும் அதனுல் இன்பமடைவதிலும் ஆயுள் காலத்தைக் கழிப்பானேயாகில் அவைகளுக்கும் இவனுக்கும் என்ன வித்தியாஸம்? **(242)**

यावत्नाश्रयते रोगो यावत्नाक्रमते जरा ।
यावत्न धीर्विपर्येति यावन्मृत्युं न पश्यति ॥ २४३ ॥

யாவத்நாஶ்ரயதே ரோகோ³ யாவத்ஞக்ரமதே ஜரா ।
யாவன்ன தீ⁴ர்விபர்யேதி யாவன்ம்ருத்யும் ந பஶ்யதி ॥ 243 ॥

तावदेव नरः स्वस्थः सारग्रहणतत्परः ।
विवेकी प्रयतेताशु भवबन्धविमुक्तये ॥ २४४ ॥

தாவதே³வ நரः ஸ்வஸ்த²ः ஸாரக்³ரஹணதத்பரः ।
விவேகீ ப்ரயதேதாஶு ப⁴வப³ந்த⁴விமுக்தயே ॥ 244 ॥

यावत् = எதற்குள்,
யாவத்
रोगः = பிணி,
ரோக³ः
न आश्रयते = வந்து அண்டவில்லையோ,
ந ஆஶ்ரயதே
यावत् = எதற்குள்,
யாவத்
जरा = மூப்பு,
ஜரா
न आक्रमते = தாக்கவில்லையோ,
ந ஆக்ரமதே
यावत् = எதற்குள்,
யாவத்
धीः = புத்தி,
தீ⁴ः
न विपर्येति = தடுமாறவில்லையோ,
ந விபர்யேதி
यावत् = எதற்குள்,
யாவத்
मृत्युं = மரணத்தை,
ம்ருத்யும்
न पश्यति = பார்க்கவில்லையோ,
ந பஶ்யதி
तावदेव = அதற்குள்ளாகவே,
தாவதே³வ
स्वस्थः = ஸ்வஸ்தனாக இருக்கும்,
ஸ்வஸ்த²ः
नरः = மனிதன்,
நரः
सारग्रहणतत्परः = ஸாரமானதை ஸ்வீகரிப்பதில்
ஸாரக்³ரஹணதத்பரः ஈடுபட்டவனாய்,

विवेकी = விவேகத்துடன் கூடியவனாய்,

விவேகீ

भवबन्धविमुक्तये = ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவதற்காக,

ப⁴வப³ந்த⁴விமுக்தயே

आशु = விரைவில்,

ஆஶு

प्रयतेत = முயற்சிக்கவேண்டும்.

ப்ரயதேத

உடம்பில் பிணிகள் வந்து தாக்குவதற்கு முன்னாலேயே, கிழட்டுத்தனம் வருவதற்கு முன்னதாகவே, புத்திக் கலக்கம் ஏற்படுவதற்கு முன்பாகவே, மரணம் ஏற்படுவதற்கு முன்பாகவே, சரீரம் ஸ்வஸ்தமாயிருக்கும் பொழுதே ஸாரமற்றதை நீக்கி ஸாரமுள்ளதையே க்ரஹிப்பதில் ஈடுபட்டு விவேகத்துடன் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபட உடனே முயற்சிக்க வேண்டும் ஸ்வஸ்தனாயிருக்கும் பொழுது முயற்சிக்காவிட்டால் பின்னால் பலவியாதிகளும், கிழட்டுத்தனமும், புத்திக் கலக்கமும் வந்துவிடும். அந்த நிலையில் அவன் என்ன முயற்சி செய்ய முடியும்? கடைசியில் மரணம் அடைந்து விட்டால் இம்மாதிரியான பிறவி கிடைப்பது என்ன நிச்சயம்? **(243-244)**

देवर्षिपितृमर्त्यर्णबन्धमुक्तास्तु कोटिशः ।
भवबन्धविमुक्तस्तु यः कश्चित् ब्रह्मवित्तमः ॥ २४५ ॥

தே³வர்ஷிபித்ருமர்த்யர்ணப³ந்த⁴முக்தாஸ்து கோடிஶः ।
ப⁴வப³ந்த⁴விமுக்தஸ்து யः கஶ்சித் ப்³ரஹ்மவித்தமः ॥ 245 ॥

देवर्षि = தேவதைகள், ருஷிகள்,

தே³வர்ஷி

पितृ = பித்ருக்கள்,

பித்ரு

मर्त्यर्ण = மனிதர்கள் இவர்களால் உண்டாகும்

மர்த்யர்ண கடனாகிற,

बन्ध = கட்டிலிருந்து,

ப³ந்த⁴

मुक्तास्तु = விடுபட்டவர்களோவெனில்,

முக்தாஸ்து

कोटिशः = கோடிக்கணக்கில் இருக்கின்றனர்,

கோடிஶः

भवबन्धविमुक्तस्तु = ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து

ப⁴வப³ந்த⁴விமுக்தஸ்து விடுபட்டவனோவெனில்,

ब्रह्मवित्तमः	=	ப்ரஹ்ம வித்துக்களுள் சிறந்த,
ப்³ரஹ்மவித்தமः		
यः कश्चित्	=	யாரோ ஒருவர்தான்.
யः கஶ்சித்		

உலகில் பிறக்கும் பொழுதே ஒவ்வொருவனும் தேவருணம், ருஷிருணம், பித்ருருணம் என்ற மூன்று கடன்களோடேயே பிறக்கிறுன். இத்துடன் தனக்கு உதவி செய்த தாய் தந்தையர் முதலானவர்களுடைய ருணமும் புதிதாக ஏற்படுகிறது கடன் என்பதும் பந்தம் தான். அதைத் தீர்க்காத வரை சிரேயஸ்ஸை அடைய முடியாமல் அது தடுத்துவிடுகிறது. யாகங்கள் செய்வதன் மூலம் தேவருணத்தையும், ப்ரஹ்ம சர்ய நியமத்துடன் வேதாத்யயனம் செய்வதால் ருஷிருணத்தையும் விவாஹம் செய்து கொண்டு ஸத்புத்ரனைப் பெறுவதன் மூலம் பித்ருருணத்தையும், பதில் உதவி செய்வதன் மூலம் மனுஷ்யருணத்தையும் தீர்த்து, இந்த ருண பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவர்கள் உலகில் கோடிக்கணக்கில் இருக்கின்றனர். ஆனுல் பிறவிக் கட்டிலிருந்து விடுபட்டவர் ப்ரஹ்மவித்துக்களுள் உயர்ந்த நிலையில் உள்ள யாரோ ஒருவர் தான். பலகோடி மனிதர்களுள் யாரோ ஒருவர் தான் பிறவித்தளையிலிருந்து விடுபடுகிறான். **(245)**

अन्तर्बन्धेन बद्धस्य किं बहिर्बन्धमोचनैः ।
तदन्तर्बन्धमुक्त्यर्थं क्रियतां कृतिभिः कृतिः ॥ २४६ ॥

அந்தர்ப³ந்தே⁴ன ப³த்³த⁴ஸ்ய கிம் ப³ஹிர்ப³ந்த⁴மோசனைः ।
தத³ந்தர்ப³ந்த⁴முக்த்யர்த²ம் க்ரியதாம் க்ருதிபி⁴ः க்ருதிः ॥ 246 ॥

अन्तर्बन्धेन	=	உள் கட்டினுல்,
அந்தர்ப³ந்தே⁴ன		
बद्धस्य	=	கட்டுப்பட்டவனுக்கு,
ப³த்³த⁴ஸ்ய		
बहिर्बन्धमोचनैः	=	வெளிக்கட்டுகளிலிருந்து விடுதலைகளால்,
ப³ஹிர்ப³ந்த⁴மோசனைः		
किं	=	என்ன பயன்?
கிம்		
तत्	=	ஆகையால்,
தத்		
कृतिभिः	=	புத்திசாலிகளால்,
க்ருதிபி⁴ः		
मुक्त्यर्थं	=	உள்கட்டிலிருந்து விடுபடுவதற்கு,
முக்த்யர்த²ம்		

कृतिः	=	பிரயத்னம்,
க்ருதி꞉		
क्रियतां	=	செய்யப்படட்டும்.
க்ரியதாம்		

முன் சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட தேவருணம் முதலானவை பாஹ்யபந்தங்கள் (வெளிக்கட்டுகள்) அக்ஞானம் உள்கட்டு. உள்கட்டிலிருந்து விடுபடாதவரை வெளிக் கட்டுகளை மட்டும் நீக்குவதால் யாதொரு பயனுமில்லை. அக்ஞான மென்னும் உள்கட்டு இருக்கும் வரை மேலும் மேலும் பிறவிகள் வரிசையாக வந்து கொண்டே யிருக்கும் இப்பிறவியில் வெளிக்கட்டுகளை நீக்கினாலும் உள்கட்டு நீங்காததால் அடுத்த பிறவிகள் ஒவ்வொன்றிலும் வெளிக்கட்டுகள் தோன்றிக் கொண்டே யிருக்கும். ஒவ்வொரு தடவையும் முயற்சிகள் செய்து வெளிக்கட்டுகளைப் போக்க வேண்டும். ஆதலால் புத்திமான்கள் உள்கட்டான அக்ஞானம் நீங்குவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். அக்ஞானம் நீங்கி விட்டால் மறுபிறவியில்லை. வெளிக்கட்டுகளும் ஏற்படாது. **(246)**

कृतिपर्यवसानैव मता तीव्रमुमुक्षुता ।
अन्या तु रञ्जनामात्रा यत्र नो दृश्यते कृतिः ॥ २४७ ॥

க்ருதிபர்யவஸானைவ மதா தீவ்ரமுமுக்ஷுதா ।
அன்யா து ரஞ்ஜநாமாத்ரா யத்ர நோ த்³ருஶ்யதே க்ருதி꞉ ॥ 247 ॥

कृतिपर्यवसानैव	=	ப்ரயத்னம் செய்வதில் முடிவுபெறுவதுதான்,
க்ருதிபர்யவஸானைவ		
तीव्रमुमुक्षुता	=	மோக்ஷமடைவதில் தீவ்ரவிருப்பமாக,
தீவ்ரமுமுக்ஷுதா		
मता	=	எண்ணப்பட்டுள்ளது,
மதா		
यत्र	=	எதில்,
யத்ர		
कृतिः	=	பிரயத்னம்,
க்ருதி꞉		
नो दृश्यते	=	காணப்படவில்லையோ (அந்த),
நோ த்³ருஶ்யதே		
अन्या तु	=	வேறு முமுக்ஷயோவெனில்,
அன்யா து		
रञ्जनामात्रा	=	பிறர் மனதை கவர்ச்சி செய்யத்தான்
ரஞ்ஜநாமாத்ரா		(தனக்கு பலனில்லை).

பிரயத்னம் செய்வதில் முடிவு பெறுவதுதான் தீவ்ர முமுக்ஷையாகும் முக்தி யடைவதற்காக எவன் பிரயத்னம் செய்கிறனோ அவனிடம்தான் தீவ்ர முமுக்ஷை யிருப்பதாகக் கருதலாம். எவனுக்கு மோக்ஷத்தில் இச்சையிருந்தும் பிரயத்னம் செய்யவில்லையோ, அவனுடைய முமுக்ஷையானது ஜனங்களை மயக்குவதற்கு உபயோகப்படுமேதவிற இவனுக்கு அதனல் யாதொரு பயனுமில்லை. **(247)**

गेहादि सर्वमपहाय लघुत्वबुद्ध्या
सौख्येच्छया स्वपतिनानलमाविविक्षोः ।
कान्ताजनस्य नियता सुदृढा त्वरा या
सैषा फलान्तगमने करणं मुमुक्षोः ॥ २४८ ॥

கே³ஹாதி³ ஸர்வமபஹாய லகு⁴த்வபு³த்³த்⁴யா
ஸௌக்²யேச்ச²யா ஸ்வபதினானலமாவிவிக்ஷோ: ।
காந்தாஜனஸ்ய நியதா ஸுத்³ருடா⁴ த்வரா யா
ஸைஷா ப²லாந்தக³மனே கரணம் முமுக்ஷோ: ॥ 248 ॥

लघुत्वबुद्ध्या = ஸாரமற்றது என்ற எண்ணத்துடன்,
லகு⁴த்வபு³த்³த்⁴யா
गेहादि सर्वं = வீடு முதலான எல்லாவற்றையும்,
கே³ஹாதி³ ஸர்வம்
अपहाय = விட்டுவிட்டு,
அபஹாய
सौख्येच्छया = பரலோக ஸுகத்தில் விருப்பத்தால்,
ஸௌக்²யேச்ச²யா
स्वपतिना = தன் கணவனேடுகூட,
ஸ்வபதினை
अनलं आविविक्षोः = நெருப்பில் (சிதையில்) பிரவேசிக்க விரும்பும்,
அனலம் ஆவிவிக்ஷோ:
कान्ताजनस्य = பெண்ணினத்திற்கு,
காந்தாஜனஸ்ய
नियता = தீர்மானமாயும்,
நியதா
सुदृढा = நன்கு உறுதியுள்ளதுமான,
ஸுத்³ருடா⁴
या = எந்த,
யா
त्वरा = வேகமிருக்குமோ,
த்வரா

सा एषा = அந்த இதுதான்,

ஸா ஏஷா

मुमुक्षोः = மோக்ஷததில் விருப்பமுள்ளவனுக்கு,

முமுக்ஷோ:

फलान्तगमने = பலனின் முடிவை அடைவதில்,

ப²லாந்தக³மனே

करणं = ஸாதனமாகும்.

கரணம்

பிரயோஜனமற்றது என்ற எண்ணத்துடன், வீடு முதலானது எல்லாவற்றையும் விட்டு விட்டு பரலோகஸுகத்தில் ஆசையினுல், இறந்த தன் பர்த்தாவுடன் கூட அக்னியில் பிரவேசிக்க நிஜைக்கும் பத்னிக்கு தீர்மானமாயும் நன்கு திடமாயும் எந்த மஞேவேகம் இருக்குமோ, அம்மாதிரியான மஞேவேகம்தான் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவனுக்குப் பலனின் முடிவை அடைவதற்கு ஸாதனமாகும். **(248)**

नित्यानित्यविवेकश्च देहक्षणिकतामतिः ।
मृत्योर्भीतिश्च तापश्च मुमुक्षावृद्धिकारणम् ॥ २४९ ॥

நித்யாநித்யவிவேகஶ்ச தே³ஹக்ஷணிகதாமதி: ।
ம்ருத்யோர்பீ⁴திஶ்ச தாபஶ்ச முமுக்ஷாவ்ருத்³தி⁴காரணம் ॥ 249 ॥

नित्यानित्यविवेकश्च = இது நித்யம், இது அநித்யம் என்ற பகுத்தறிவும்,

நித்யாநித்யவிவேகஶ்ச

देहक्षणिकतामतिः = சரீரம் நிலையற்றது என்ற எண்ணமும்,

தே³ஹக்ஷணிகதாமதி:

मृत्यो = மரணத்திலிருந்து,

ம்ருத்யோ

भीतिश्च = பயமும்,

பீ⁴திஶ்ச

तापश्च = ஆத்யாதமிகாதி தாபமும்,

தாபஶ்ச

मुमुक्षावृद्धिकारणम् = மோக்ஷேச்சை வளர்வதற்கு ஸாதனம்.

முமுக்ஷாவ்ருத்³தி⁴காரணம்

இது நித்யம் இது அநித்யம் என்ற பகுத்தறிவும், சரீரம் க்ஷணிகம் (நிஜேயற்றது) என்ற எண்ணமும், மரணத்திலிருந்து பயமும், தாபமும், முமுக்ஷையை விருத்தி செய்வதற்குக் காரணங்களாகும். **(249)**

(**அவதாரிகை**) நித்யா நித்ய விவேகம் முதலான நான்கு ஸாதனங்களுக்குள் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வித ஸம்பந்த மென்பதையும், இந்த நான்கு ஸாதனங்களும் அமைந்திருப்பவன் அடையக்கூடிய பலனையும் சொல்கிறார்: -

शिरो विवेकस्त्वत्यन्तं वैराग्यं वपुरुच्यते ।
शमादयः षडङ्गानि मोक्षेच्छा प्राण इष्यते ॥ २५० ॥

ஶிரோ விவேகஸ்த்வத்யந்தம் வைராக்³யம் வபுருச்யதே ।
ஶமாத³ய: ஷட³ங்கா³னி மோக்ஷேச்சா² ப்ராண இஷ்யதே ॥ 250 ॥

विवेकः = நித்யாநித்ய விவேகம்,
விவேக:
शिरः = தலையாகவும்,
ஶிர:
अत्यन्तं = தீவ்ர வைராக்யம்,
அத்யந்தம்
वपुः = உடலாகவும்,
வபு:
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது,
உச்யதே
शमादयः षट् = சமம் முதலான ஆறும்,
ஶமாத³ய: ஷட்
अङ्गानि = சரீராவயவங்களாகவும்,
அங்கா³னி
मोक्षेच्छा = மோக்ஷத்தில் விருப்பம்,
மோக்ஷேச்சா²
प्राणः = பிராணனாகவும்,
ப்ராண:
इष्यते = எண்ணப்படுகிறது.
இஷ்யதே

விவேகம் சிரஸாகவும், தீவிரமான வைராக்யம் சரீரமாகவும் சமம் முதலிய ஆறும் சரீராவயவங்களாகவும் மோக்ஷத்தில் ஆசை உயிராகவும் கருதப்படுகிறது. **(250)**

ईदृशाङ्गसमायुक्तो जिज्ञासुर्युक्तिकोविदः ।
शूरो मृत्युं निहन्त्येव सम्यग्ज्ञानासिना ध्रुवम् ॥ २५१ ॥

ஈத்³ருஶாங்க³ஸமாயுக்தோ ஜிஜ்ஞாஸுர்யுக்திகோவித³: ।
ஶூரோ ம்ருத்யும் நிஹந்த்யேவ ஸம்யக்³ஜ்ஞானாஸினா த்⁴ருவம் ॥ 251 ॥

ईदृशाङ्गसमायुक्तः ஈத்³ருஶாங்க³ஸமாயுக்த:	=	இவ்விதமான விவேகம் முதலான அங்கங்களோடு கூடியவனுயும்,
जिज्ञासुः ஜிஜ்ஞாஸு:	=	ஞானம் அடைவதில் விருப்பமுள்ளவனுயும்,
युक्तिकोविदः யுக்திகோவித³:	=	யுக்திகளைக்கண்டு பிடிப்பதில் ஸாமர்த்யசாலியாயும் உள்ள,
शूरः ஶூர:	=	தீரன்,
ध्रुवं த்⁴ருவம்	=	நிச்சயமாக,
सम्यग्ज्ञानासिना ஸம்யக்³ஜ்ஞானாஸினு	=	தத்வ ஞானம் என்ற கத்தியால்,
मृत्युं ம்ருத்யும்	=	மரணத்தை,
निहन्त्येव நிஹந்த்யேவ	=	அழித்தே விடுவான்.

யுத்தத்தில் ஜயத்தை விரும்பும் சூரன் யுத்ததந்திரங்களை நன்கு அறிந்தவனுய் ரதம், கஜம் முதலான ஸேநாங்கங்களுடன் சென்று சண்டைசெய்து முடிவில் கத்தியால் எதிரியை வெட்டிக் கொல்வது போல் விவேகம் முதலான அங்கங்களுடன் கூடியயதியும் ஞானத்தை அடைய விரும்பி யுக்தியில் சிறந்தவனுய் ஆத்ம விசாரம் செய்து தத்வ ஞானம் பெற்று அதனுல் மரணத்தைத் தொலைக்கிறுன். பிறப்பு இறப்பு அற்ற சாச்வத நிலையை அடைகிறுன். இவனே சூரன். **(251)**

(அவதாரிகை) விவேகம், வைராக்யம், சமாதிஷட்கம், முமுக்ஷை, ஆகிய நான்கு ஸாதனங்களுமுள்ளவன் வேதாந்த விசாரம்செய்வதில் அதிகாரியாயிருப்பதால், ஆத்ம தத்வத்தைத் தெரிந்து கொள்ளும் பொருட்டு அதை நன்கு அறிந்திருக்கும் குருவைத் தேடி யடையவேண்டும். அந்த குரு எவ்வித லக்ஷணங்களுடன் இருக்கவேண்டும், அவரிடம் சிஷ்யன் போகவேண்டிய கிரமம் எப்படி, அவரிடம் போய் கேட்கவேண்டியது என்ன, என்பதையெல்லாம் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் விஸ்தாரமாகவும் தெளிவாகவும் எடுத்துச்சொல்கிறுர்: -

उक्तसाधनसंपन्नो जिज्ञासूर्यतिरात्मनः ।
जिज्ञासायै गुरुं गच्छेत् समित्पाणिः नयोज्ज्वलः ॥ २५२ ॥

உக்தஸாத⁴னஸம்பன்னே ஜிஜ்ஞாஸூர்யதிராத்மன: ।
ஜிஜ்ஞாஸாயை கு³ரும் க³ச்சே²த் ஸமித்பாணி: நயோஜ்ஜ்வல: ॥ 252 ॥

उक्तसाधनसंपन्नः	=	கீழே கூறப்பட்ட ஸாதனங்களோடுகூடிய,
உக்தஸாத⁴னஸம்பன்னஃ		
जिज्ञासूः	=	ஞானத்தில் விருப்பமுள்ள,
ஜிஜ்ஞாஸூ		
यतिः	=	ஸந்யாஸி,
யதிஃ		
आत्मनो जिज्ञासायै	=	ஆத்மவிசாரத்திற்காக,
ஆத்மனோ ஜிஜ்ஞாஸாயை		
समित्पाणिः	=	ஸமித்துக்களைக் கையில்
ஸமித்பாணிஃ		எடுத்துக்கொண்டவனாக,
नयोज्ज्वलः	=	விநயத்துடன் பிரகாசிக்கிறவனாக,
நயோஜ்ஜ்வலஃ		
गुरुं गच्छेत्	=	ஆசாரியரிடம் செல்லவேண்டும்.
கு³ரும் க³ச்சே²த்		

முன் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஸாதனங்களுடன் கூடினவனாய் ஆத்மாவை அறிந்து கொள்ள எண்ணமுள்ள ஸன்யாஸி ப்ரஹ்ம விசாரம் செய்வதற்காக கையில் ஸமித்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு, மிகவும் விநயத்துடன் பிரகாசிக்கிறவனாய், குருவிடம் போகவேண்டும். **(252)**

श्रोत्रियो ब्रह्मनिष्ठो यः प्रशान्तः समदर्शनः ।
निर्ममो निरहंकारो निर्द्वन्द्वो निष्परिग्रहः ॥ २५३ ॥

ஶ்ரோத்ரியோ ப்³ரஹ்மநிஷ்டோ² யஃ ப்ரஶாந்தஃ ஸமத³ர்ஶனஃ ।
நிர்மமோ நிரஹங்காரோ நிர்த்³வந்த்³வோ நிஷ்பரிக்³ரஹஃ ॥ 253 ॥

अनपेक्षः शुचिर्दक्षः करुणा मृतसागरः ।
एवंलक्षणसंपन्नः स गुरुर्ब्रह्मवित्तमः ।
उपासाद्यः प्रयत्नेन जिज्ञासोः स्वार्थसिद्धये ॥ २५४ ॥

அனபேக்ஷஃ ஶுசிர்த³க்ஷஃ கருணா ம்ருதஸாக³ரஃ ।
ஏவம்லக்ஷணஸம்பன்னஃ ஸ கு³ருர்ப்³ரஹ்மவித்தமஃ ।
உபாஸாத்³யஃ ப்ரயத்னேன ஜிஜ்ஞாஸோஃ ஸ்வார்த²ஸித்³த⁴யே ॥ 254 ॥

यः	=	எவர்,
யஃ		
श्रोत्रियः	=	வேதமறிந்தவராயும்,
ஶ்ரோத்ரியஃ		

ब्रह्मनिष्ठः	=	ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தில் நிலைத்திருப்பவராயும்,
ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²:		
प्रशान्तः	=	சாந்தஸ்வபாவமுள்ளவராயும்,
ப்ரஶாந்த:		
समदर्शनः	=	ஸமமான பார்வையுள்ளவராயும்,
ஸமத³ர்ஶன:		
निर्ममः	=	தனது என்ற அபிமானமில்லாதவராயும்,
நிர்மம:		
निरहंकारः	=	அஹங்காரமற்றவராயும்,
நிரஹங்கார:		
निर्द्वन्द्वः	=	ஸுகதுக்கம் முதலான தவந்த்வங்களால்
நிர்த்³வந்த்³வ:		(இரட்டைகளால்) பாதிக்கப்படாதவராயும்,
निष्परिग्रहः	=	வஸ்துக்களை சேகரிக்காதவராயும்,
நிஷ்பரிக்³ரஹ:		
अनपेक्षः	=	ஒன்றிலும் தேவையற்றவராயும்,
அனபேக்ஷ:		
शुचिः	=	பரிசுத்தராயும்,
ஶுசி:		
दक्षः	=	ஸாமர்தயமுள்ளவராயும்,
த³க்ஷ:		
करुणा मृतसागरः	=	கருணையென்னும் அமிருதத்திற்குக்
கருணா ம்ருதஸாக³ர:		கடல்போன்றவராயும்,
एवंलक्षणसंपन्नः	=	இந்த லக்ஷணங்களுடன் கூடியவராக
ஏவம்லக்ஷணஸம்பன்ன:		உள்ளவரோ,
सः	=	அந்த,
ஸ:		
ब्रह्मवित्तमः	=	ப்ரஹ்ம ஞானிகளுக்குள் மிகச்சிறந்த,
ப்³ரஹ்மவித்தம:		
गुरुः	=	குருவானவர்,
கு³ரு:		
जिज्ञासोः	=	ஆத்மாவை அறிய விருப்பமுள்ளவனுக்கு,
ஜிஜ்ஞாஸோ:		
स्वार्थसिद्धये	=	தனது இஷ்டம் நிறைவேறுவதற்காக,
ஸ்வார்த²ஸித்³த⁴யே		
प्रयत्नेन	=	முயற்சியால்,
ப்ரயத்னேன		

उपासाद्यः = விநயத்துடன் அடையத்தக்கவர்.

உபாஸாத்³யஃ

வேதாத்யயனம் செய்தவராயும், பிரஹ்மத்தில் நிலைத்தவராயும் நல்ல சாந்த ஸ்வபாவமுள்ளவராயும் எங்கும் ஸமமான பார்வையுள்ளவராயும் ஒன்றிலும் மமதை (தனது என்ற எண்ணம்) அற்றவராயும் சரீராதிகளில் நான் என்ற அபிமான மில்லாதவராயும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிடையான சீதம் உஷ்ணம் முதலானவைக ளால் மனம் பாதிக்கப்படாமல் ஸமமாயிருப்பவராயும் தன்னுடையதாக ஒன்றையும் சேர்த்து வைத்துக் கொள்ளாதவராயும ஒன்றிலும் தேவையில்லாதவராயும் பரிசுத்த ராயும், ஸாமர்த்தியசாலியாயும், கருணைக்கடலாயும், பிரஹ்மவித் சிரேஷ்டராயு மிருக்கும் குருவை, ஆத்மாவை அறிய எண்ணுபவர் தன் உத்தேசம் நிறைவேறுவதற் காக முயற்சித்துத் தேடி அடையவேண்டும். **(253-254)**

(**அவதாரிகை**) இவ்வித லக்ஷணங்களெல்லாம் பொருந்தின குரு அகப்படுவா ரா என்று அதைரியப்படவேண்டாம். அவ்வித குருவை அடையத்தக்க அதிருஷ்டம் நம்மிடம் இருக்குமானல் பகவானே குருவாக நம் கண்முன தோன்றுவார். அல்லது நாம் பக்தியுடன் ஸேவை செய்யும் குருவின் மூர்த்தி மூலமாகவே பகவான் அனுகரஹம் செய்வார். என்பதையும் அந்த அதிருஷ்டம் யாருக்குக்கிடைக்கும் என்பதையும் காட்டுகிறுர்: -

जन्मानेकशतैः सदाऽऽदरयुजा भक्त्या समाराधितो
भक्तैर्वैदिकलक्षणेन विधिना संतुष्ट ईशः स्वयम् ।
साक्षात् श्रीगुरुरूपमेत्य कृपया दृग्गोचरः सन् प्रभुः
तत्वं साधु विबोध्य तारयति तान् संसारदुःखार्णवात् ॥ २५५ ॥

ஜன்மானேகஶதைஃ ஸதா³(ஆ)த³ரயுஜா ப⁴க்த்யா ஸமாராதி⁴தோ
ப⁴க்தைர்வைதி³கலக்ஷணேன விதி⁴னா ஸந்துஷ்ட ஈஶஃ ஸ்வயம் ।
ஸாக்ஷாத் ஶ்ரீகு³ருரூபமேத்ய க்ருபயா த்³ருக்³கோ³சரஃ ஸன் ப்ரபு⁴ஃ
தத்வம் ஸாது⁴ விபோ³த்⁴ய தாரயதி தான் ஸம்ஸாரது³ஃகா²ர்ணவாத் ॥255॥

भक्तैः = பக்தர்களால்,

ப⁴க்தைஃ

जन्मानेकशतैः = பல நூறு பிறவிகளில்,

ஜன்மானேகஶதைஃ

आदरयुजा = ஆதரவுடன் கூடிய,

ஆத³ரயுஜா

भक्त्या = பக்தியோடு,

ப⁴க்த்யா

वैदिकलक्षणेन **வைதி³கலக்ஷணேன**	=	வேதத்தில் சொல்லப்பட்டது என்ற லக்ஷணமுள்ள,
विधिना **விதி⁴னா**	=	விதியால்,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
समाराधितः **ஸமாராதி⁴த:**	=	நன்கு ஆராதிக்கப்பட்டு,
संतुष्टः **ஸந்துஷ்ட:**	=	ஸந்தோஷமடைந்த,
प्रभुः **ப்ரபு⁴:**	=	ஸர்வசக்தியுள்ள,
ईशः **ஈஶ:**	=	ஈசுவரன்,
कृपया **க்ருபயா**	=	கருணையினால்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானாகவே,
श्रीगुरुरूपमेत्य **ஶ்ரீகு³ருரூபமேத்ய**	=	குரு உருவமெடுத்துக் கொண்டு,
साक्षात् **ஸாக்ஷாத்**	=	நேரிடையாகவே,
दृग्गोचरः सन् **த்³ருக்³கோ³சர: ஸன்**	=	கண்பார்வைக்கு படுகிறவராய்கொண்டு,
तत्वं **தத்வம்**	=	ஜீவப்ரஹ்மைக்ய தத்வத்தை,
साधु **ஸாது⁴**	=	நன்றாக,
विबोध्य **விபோ³த்⁴ய**	=	அறியும்படி உபதேசித்து,
तान् **தான்**	=	அவர்களை,
संसारदुःखार्णवात् **ஸம்ஸாரது³:கா²ர்ணவாத்**	=	ஸம்ஸாரத் துன்பக்கடலிலிருந்து,
तारयति **தாரயதி**	=	தாண்டி வைக்கிறார்.

பக்தர்கள் பலநூறு பிறவிகளில் எப்பொழுதும் ஆதரவுடனும் பக்தியுடனும் வேதத்தில் விதிக்கப்பட்டுள்ள தனது கடமைகளான நித்யநைமித்திக கர்மாக்களைச் செய்வதன் மூலம் பகவானை ஆராதித்து வந்தால், அதனால் ஸந்தோஷமடைந்த ஈசுவரன் கிருபையால் தானே குரு உருவம் தாங்கி இவனது கண்களில் படும்படி நேராக வந்து, அல்லது இவர்கள் யாரை குருவாக சரணமடைந்திருக்கிறார்களோ அவரிடம் ஸாந்நித்யம் கொண்டு ஜீவப்ரஹ்மைக்ய தத்வத்தை நன்கு உபதேசித்து பிறவித் துன்பக்கடலிலிருந்து இவர்களை தாண்டும்படி செய்கிறார்.

तमेतं वेदानुवचमेन ब्राह्मणा विविदिषन्ति यज्ञेन दानेन तपसाऽसाशकेन

தமேதம் வேதா³னுவசமேன ப்³ராஹ்மணா விவிதி³ஷந்தி யஜ்ஞேன தா³னேன தபஸா(அ)ஸாஶகேன

என்ற சுருதியில் பலாபேக்ஷை இல்லாமல் செய்யும் விஹித கர்மாக்கள் ஞானத்திற்கு ஸாதனம் என்று கூறுவதால் இந்த கர்மாக்களே ஸத்குரு லாபத்திற்கும் ஸாதனம் என்று தெரிய வருகிறது.

இந்த சுலோகத்தில் குரு கிடைப்பதற்கு ஸாதனம் ஈசுவர பிரஸாதம். அப்பிரஸாதம் கிடைப்பதற்கு ஸாதனம் அவரால் விதிக்கப்பட்டிருக்கிற வைதிக கர்மானுஷ்டானம் அதை வெகு காலம் இடைவிடாமல் ஆதரவுடன் மிகவும் பக்தியுடன் செய்ய வேண்டும். என்று கூறுவதன் மூலம் கர்மா, பக்தி, ஞானம் எல்லாவற்றையும் ஸமன்வயப்படுத்தி எல்லாமே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு அவசியமென்பதை தெளிவுபடுத்தி யிருக்கிறார். **(255)**

अविद्याहृदयग्रन्थिविमोक्षोऽपि भवेद्यतः ।
तमेव गुरुरित्याहुः गुरुशब्दार्थवेदिनः ॥ २५६ ॥

அவித்³யாஹ்ருத³யக்³ரந்தி²விமோக்ஷோ(அ)பி ப⁴வேத்³யதः ।
தமேவ கு³ருரித்யாஹுः கு³ருஶப்³தா³ர்த²வேதி³னः ॥ 256 ॥

अविद्या அவித்³யா	=	அக்ஞானமென்னும்,
हृदयग्रन्थि ஹ்ருத³யக்³ரந்தி²	=	மனதிலுள்ள முடிச்சு,
विमोक्षोऽपि விமோக்ஷோ(அ)பி	=	அவிழ்ந்துபோவதும்கூட,
यतः யதः	=	எவரால்,
भवेत् ப⁴வேத்	=	ஏற்படுமோ,

तमेव	=	அவரையே,
தமேவ		
गुरुः इति	=	குரு என்று,
கு³ரு: இதி		
गुरुशब्दार्थवेदिनः	=	குரு என்ற சொல்லின் பொருளை
கு³ருஶப்³தா³ர்த²வேதி³ன:		அறிந்தவர்கள்,
आहुः	=	சொல்கிறார்கள்.
ஆஹு:		

அக்ஞானம் என்கிற மனதிலுள்ள முடிச்சு எவரால் அவிழ்க்கப்படுகிறதோ அவர்தான் குரு என்று சொல்லப்படுகிறார். **(256)**

शिव एव गुरुः साक्षात् गुरुरेव शिवः स्वयम् ।
उभयोरन्तरं किंचित् न द्रष्टव्यं मुमुक्षुभिः ॥ २५७ ॥

ஶிவ ஏவ கு³ரு: ஸாக்ஷாத் கு³ருரேவ ஶிவ: ஸ்வயம் ।
உப⁴யோரந்தரம் கிஞ்சித் ந த்³ரஷ்டவ்யம் முமுக்ஷுபி⁴: ॥ 257 ॥

गुरुः	=	குருவானவர்,
கு³ரு:		
साक्षात्	=	நேராக வந்த,
ஸாக்ஷாத்		
शिव एव	=	பரமசிவன் தான்,
ஶிவ ஏவ		
शिवः	=	பரமசிவன்,
ஶிவ:		
स्वयं	=	தானாகவே வந்த,
ஸ்வயம்		
गुरुरेव	=	குருதான்,
கு³ருரேவ		
मुमुक्षुभिः	=	மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர்களால்,
முமுக்ஷுபி⁴:		
उभयोः	=	குரு, சிவன் இருவர்களுக்கும்,
உப⁴யோ:		
किंचित्	=	கொஞ்சம்கூட,
கிஞ்சித்		
अन्तरं	=	வேற்றுமை,
அந்தரம்		

न द्रष्टव्यं = காணக்கூடாது.
ந த்³ரஷ்டவ்யம்

சிவன் தான் குரு. குருதான் சிவன். இருவருக்கும் கொஞ்சம்கூட வித்யா ஸமிருப்பதாக முமுக்ஷுக்கள் எண்ணக் கூடாது. **(257)**

बन्धमुक्तं ब्रह्मनिष्ठं कृतकृत्यं भजेद्गुरुम् ।
यस्य प्रसादात् संसारसागरो गोष्पदायते ॥ २५८ ॥

ப³ந்த⁴முக்தம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம் க்ருதக்ருத்யம் ப⁴ஜேத்³கு³ரும் ।
யஸ்ய ப்ரஸாதா³த் ஸம்ஸாரஸாக³ரோ கோ³ஷ்பதா³யதே ॥ 258 ॥

यस्य = எவருடைய,
யஸ்ய
प्रसादात् = அநுக்ரஹத்தால்,
ப்ரஸாதா³த்
संसारसागरः = ஸம்ஸாரமென்னும் கடல்,
ஸம்ஸாரஸாக³ரः
गोष्पदायते = மாட்டுக்குளம்படிபோல் சிறிதாக
கோ³ஷ்பதா³யதே ஆகிவிடுகிறதோ (அந்த),
बन्धमुक्तं = ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவரும்,
ப³ந்த⁴முக்தம்
ब्रह्मनिष्ठं = ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தில் நிலைத்திருப்பவரும்,
ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம்
कृतकृत्यं = செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்து
க்ருதக்ருத்யம் முடித்தவருமான,
गुरुं = குருவை,
கு³ரும்
भजेत् = ஸேவிக்கவேண்டும்.
ப⁴ஜேத்

எவருடைய அனுக்கிரஹத்தினுல் ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரம், பசுவின் குளம்படிபோல், சிறிதாகி விடுகிறதோ, அப்பேற்பட்டவரும் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவரும் பிரஹ்மத்தில் நிலைத்தவரும், செய்யவேண்டியதை யெல்லாம் செய்து முடித்தவராயுமுள்ள, குருவை ஸேவிக்கவேண்டும். **(258)**

शुश्रूषया सदा भक्त्या प्रणामैर्विनयोक्तिभिः।
प्रसन्नं गुरुमासाद्य प्रष्टव्यं ज्ञेयमात्मनः ॥ २५९ ॥

ஶுஶ்ரூஷயா ஸதா³ ப⁴க்த்யா ப்ரணாமைர்வினயோக்திபி⁴:।
ப்ரஸன்னம் கு³ருமாஸாத்³ய ப்ரஷ்டவ்யம் ஜ்ஞேயமாத்மன: ॥ 259 ॥

सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³
भक्त्या = பக்தியோடு,
ப⁴க்த்யா
शुश्रूषया = பணிவிடையாலும்,
ஶுஶ்ரூஷயா
प्रणामैः = நமஸ்காரங்களாலும்,
ப்ரணாமை:
विनयोक्तिभिः = வணக்கத்தைக் காட்டும் பேச்சுக்களாலும்,
வினயோக்திபி⁴:
प्रसन्नं = பிரீதி அடைந்த,
ப்ரஸன்னம்
गुरुं = குருவை,
கு³ரும்
आसाद्य = நெருங்கி,
ஆஸாத்³ய
आत्मनः = தனக்கு,
ஆத்மன:
ज्ञेयं = அறியவேண்டிய தத்வம்,
ஜ்ஞேயம்
प्रष्टव्यं = கேட்கவேண்டும்.
ப்ரஷ்டவ்யம்

எப்பொழுதும் பக்தியுடன் சுசுரூஷை செய்து வருவதினாலும், நமஸ்காரங்களி னாலும், வினயத்துடன் பேசுவதினாலும், குருவை ஸந்தோஷப்படுத்தி அவரிடம் நெருங்கி தனக்குத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியதைப்பற்றிக் கேட்கவேண்டும். **(259)**

(அவதாரிகை) கேட்கவேண்டிய விஷயத்தையும், கேட்கவேண்டிய முறையை யும் மேல் ஆறு சுலோகங்களில் போதிக்கிறார்: -

भगवन्करुणासिन्धो भवसिन्धोर्भवांस्तरिः।
यमाश्रित्याश्रमेणैव परं पारं गता बुधाः॥ २६० ॥

ப⁴க³வன்கருணாஸிந்தோ⁴ ப⁴வஸிந்தோ⁴ர்ப⁴வாம்ஸ்தரி:।
யமாஶ்ரித்யாஶ்ரமேணைவ பரம் பாரம் க³தா பு³தா⁴: ॥ 260 ॥

भगवन् = பகவானே!

ப⁴க³வன்

करुणासिन्धो = கருணைக்கடலே!

கருணாஸிந்தோ⁴

भवान् = தாங்கள்,

ப⁴வான்

भवसिन्धोः = ஸம்ஸாரமென்னும் கடலுக்கு,

ப⁴வஸிந்தோ⁴:

तरिः = ஓடமாக விளங்குகிறீர்,

தரி:

यं = எந்த உம்மை,

யம்

आश्रित्य = அண்டி,

ஆஶ்ரித்ய

बुधाः = புத்திசாலிகள்,

பு³தா⁴:

अश्रमेणैव = சிரமமில்லாமலேயே,

அஶ்ரமேணைவ

परं पारं = (ஸம்ஸாரக்கடலின்) எதிர்கரையை,

பரம் பாரம்

गताः = அடைந்திருக்கிறார்களோ.

க³தா:

ஹேபகவன், கருணைக்கடலே, தாங்கள் ஸம்ஸாரஸாகரத்தைத் தாண்டுவதற்கு ஓடமாக விளங்குகிறீர்கள். வித்வான்கள் தங்களை அண்டி சிரமமன்னியிலேயே ஸம்ஸாரக்கடலைத்தாண்டி அக்கரைக்குப் போய்விட்டார்கள். **(260)**

जन्मान्तरकृतानन्तपुण्यकर्मफलोदयः ।
अद्य संनिहितो यस्मात् त्वत्कृपापात्रमस्म्यहम् ॥ २६१ ॥

ஜன்மாந்தரக்ருதானந்தபுண்யகர்மப²லோத³ய: ।
அத்³ய ஸம்நிஹிதோ யஸ்மாத் த்வத்க்ருபாபாத்ரமஸ்ம்யஹம் ॥ 261 ॥

यस्मात् = எதனால்,

யஸ்மாத்

अहं = நான்,

அஹம்

त्वत्कृपापात्रं	=	உங்களுடைய கருஊணக்கு இலக்காக,
த்வத்க்ருபாபாத்ரம்		
अस्मि	=	ஆகியிருக்கிறேனே (ஆகையால்),
அஸ்மி		
जन्मान्तरकृत	=	முற்பிறவிகளில் செய்யப்பட்ட,
ஜன்மாந்தரக்ருத		
अनन्त	=	ஏராளமான,
அனந்த		
पुण्यकर्म	=	புண்யகர்மாக்களுடைய,
புண்யகர்ம		
फलोदयः	=	பலாவிர்பாவமானது,
ப²லோத³ய:		
अद्य	=	இப்பொழுது,
அத்³ய		
संनिहितः	=	நெருங்கிவிட்டது.
ஸம்நிஹித:		

முன் ஜன்மாக்களில் செய்திருக்கும் எல்லயற்ற புண்ய கர்மாக்கள் இப்பொழுது பலன் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டன. அதனுல் தான் தங்களுடைய கிருபைக்கு நான் பாத்திரமாகியிருக்கிறேன் பலபிறவிகளில் ஏராளமாகப் புண்யம் செய்தவர்களுக்குத்தான் குருகிருபை கிடைக்கும். **(261)**

संप्रीतिमक्ष्णोर्वदनप्रसादं आनन्दमन्तःकरणस्य सद्यः।
विलोकनं ब्रह्मविदस्तनोति छिनत्ति मोहं सुगतिं व्यनक्ति ॥ २६२ ॥

ஸம்ப்ரீதிமக்ஷ்ணோர்வத³னப்ரஸாத³ம்
ஆனந்த³மந்த:கரணஸ்ய ஸத்³ய:।
விலோகனம் ப்³ரஹ்மவித³ஸ்தனோதி
சி²னத்தி மோஹம் ஸுக³திம் வ்யனக்தி॥ 262 ॥

ब्रह्मविदः	=	ப்ரஹ்ம ஞானியின்,
ப்³ரஹ்மவித³:		
विलोकनं	=	கடாக்ஷமானது,
விலோகனம்		
अक्ष्णोः	=	இருகண்களுக்கும்,
அக்ஷ்ணோ:		
संप्रीतिं	=	ப்ரீதியையும்,
ஸம்ப்ரீதிம்		

वदनप्रसादं = முகத்திற்குத் தெளிவையும்,

வத³னப்ரஸாத³ம்

सद्यः = உடனே,

ஸத்³ய:

अन्तःकरणस्य = மனதிற்கு,

அந்த:கரணஸ்ய

आनन्दं = ஆனந்தத்தையும்,

ஆனந்த³ம்

तनोति = உண்டுபண்ணுகிறது,

தனோதி

मोहं = அக்ஞானத்தை,

மோஹம்

छिनत्ति = தொலைக்கிறது,

சி²னத்தி

सुगतिं = நற்கதியை,

ஸுக³திம்

व्यनक्ति = வெளிப்படுத்துகிறது.

வ்யனக்தி

பிரஹ்மவித்தின் கடாக்ஷ வீக்ஷணமானது (பிரஹ்மவித்தைப் பார்ப்பது என்றும் வைத்துக்கொள்ளலாம்) உடனே இரு கண்களுக்கு விசேஷப் பிரீதியையும், முகத்தில் தெளிவையும் மனஸில் ஆனந்தத்தையும் கொடுக்கிறது. மோஹத்தைப் பிளந்து விடுகிறது. நல்ல கதியைத் தெளிவுபடுத்துகிறது. **(262)**

हुताशनानां शशिनामिनानामप्यर्बुदं वाऽपि न यन्निहन्तुम् ।
शक्नोति तद्ध्वान्तमनन्तमान्तरंहन्त्यात्मवेत्ता सकृदीक्षणेन ॥ २६३ ॥

ஹுதாஶனானாம் ஶஶினாமினானா
மப்யர்பு³த³ம் வா(அ)பி ந யன்னிஹந்தும்।
ஶக்னோதி தத்³த்⁴வாந்தமனந்தமாந்தரம்
ஹந்த்யாத்மவேத்தா ஸக்ருதீ³க்ஷணேன ॥ 263 ॥

हुताशनानां = அக்னிகளுடையவும்,

ஹுதாஶனானாம்

शशिनां = சந்திரன்களுடையவும்,

ஶஶினாம்

इनानामपि = ஸூர்யர்களுடையவும்,

இனானாமபி

अर्बुदं वाऽपि **அர்பு³த³ம் வா(அ)பி**	=	பத்து கோடியும்,
यत् **யத்**	=	எதை,
निहन्तुं **நிஹந்தும்**	=	போக்குவதற்கு,
न शक्नोति **ந ஶக்னோதி**	=	முடியாதோ,
तत् **தத்**	=	அந்த,
अनन्तं **அனந்தம்**	=	முடிவில்லாத,
आन्तरं **ஆந்தரம்**	=	மனதிலுள்ள,
ध्वान्तं **த்⁴வாந்தம்**	=	அக்ஞான இருளை,
आत्मवेत्ता **ஆத்மவேத்தா**	=	ஆத்மஞானி,
सकृत् **ஸக்ருத்**	=	ஒரு தடவை,
ईक्षणेन **ஈக்ஷணேன**	=	கடாக்ஷத்தால்,
हन्ति **ஹந்தி**	=	போக்குகிறார்.

பத்துகோடி அக்னிகளோ, சந்திரன்களோ, ஸூர்யன்களோ சேர்ந்து வந்தாலும் கூட மனதிலுள்ள முடிவற்ற அக்ஞான இருளைப் போக்க முடியாது. ஆனால் ஆத்ம ஞானி ஒருதடவை பார்வையினாலேயே (பார்க்கப்படுவதினாலேயே அந்த அக்ஞான இருளை போக்கடித்து விடுகிறார். இதைத்தவிற வேறுவிதமாக முடிவு இல்லாததால் அது அநந்தம். **(263)**

दुष्पारे भवसागरे जनिमृतिव्याध्यादिदुःखोत्कटे
घोरे पुत्रकलत्रमित्रबहुलग्राहाकरे भीकरे ।
कर्मोत्तुङ्गतरङ्गभङ्गनिकरैः आकृष्यमाणो मुहुः
यातायातगतिभ्रमेण शरणं किंचित्न पश्याम्यहम् ॥ २६४ ॥

து³ஷ்பாரே ப⁴வஸாக³ரே ஜனிம்ருதிவ்யாத்⁴யாதி³து³:கோ²த்கடே
கோ⁴ரே புத்ரகலத்ரமித்ரப³ஹுலக்³ராஹாகரே பீ⁴கரே ।
கர்மோத்துங்க³தரங்க³ப⁴ங்க³நிகரை: ஆக்ருஷ்யமாணோ முஹு:
யாதாயாதக³திப்⁴ரமேண ஶரணம் கிஞ்சித்ன பஶ்யாம்யஹம் ॥ 264 ॥

दुष्पारे து³ஷ்பாரே	=	சிரமப்பட்டு அடையக்கூடிய அக்கரையை உடையதும்,
जनिमृतिव्याध्यादि ஜனிம்ருதிவ்யாத்⁴யாதி³	=	பிறவி, மரணம், வியாதி முதலியவைகளால் உண்டாகும்,
दुःखोत्कटे து³:கோ²த்கடே	=	துன்பங்கள் நிறைந்ததும்,
घोरे கோ⁴ரே	=	கோரமானதும்,
पुत्रकलत्रमित्र புத்ரகலத்ரமித்ர	=	பிள்ளைகள், மனைவி, நண்பர்கள் இவர்களாகிற,
बहुलग्राहाकरे ப³ஹுலக்³ராஹாகரே	=	அநேகம் முதலைகளுக்கு இருப்பிடமானதும்,
भीकरे பீ⁴கரே	=	பயங்கரமானதுமான,
भवसागरे ப⁴வஸாக³ரே	=	ஸம்ஸாரக்கடலில்,
कर्मोत्तुङ्गतरङ्गभङ्गनिकरैः கர்மோத்துங்க³தரங்க³ப⁴ங்க³நிகரை:	=	கர்மாக்களாகிற உயரமான பற்பல அலைகளின் கூட்டங்களாலும்,
यातायातगतिभ्रमेण யாதாயாதக³திப்⁴ரமேண	=	போவது, வருவது என்ற கதியாகிற சுழலினாலும்,
मुहुः முஹு:	=	அடிக்கடி,
आकृष्यमाणः ஆக்ருஷ்யமாண:	=	இழுக்கப்படுகிற,
अहं அஹம்	=	நான்,
शरणं ஶரணம்	=	காப்பாற்றுகிற,
किंचित् கிஞ்சித்	=	ஒன்றையும்,
न पश्यामि ந பஶ்யாமி	=	பார்க்கவில்லை.

அக்கரை சேரமுடியாததாய் ஜனனம் மரணம் வியாதி முதலான துக்கங்கள் நிறைந்ததாய், மிகவும் கோரமாய், புத்ரன், மனைவி மித்திரன் முதலான பலவித முதலைகள் கூடியிருப்பதாய், பயங்கரமாய் இருக்கும் ஸம்ஸாரமாகிற ஸாகரத்தில், கர்மாக்களாகிற உயரமான பலவித அலைகளின் கூட்டங்களினாலும், போகிறது வருகிறது என்ற நிலைமையாகிற சுழலினாலும், அடிக்கடி இழுக்கப்பட்டவனாக இருந்து வரும் நான் சரணமாக (என்னை காப்பாற்றக் கூடியதாக) எதையும் காணவில்லை. **(264)**

केन वा पुण्यशेषेण तव पादाम्बुजद्वयम्।
दृष्टवानस्मि मामार्तं मृत्योस्त्राहि दयादृशा ॥ २६५ ॥

கேன வா புண்யஶேஷேண தவ பாதா³ம்பு³ஜத்³வயம்।
த்³ருஷ்டவானஸ்மி மாமார்தம் ம்ருத்யோஸ்த்ராஹி த³யாத்³ருஶா ॥ 265 ॥

केन वा पुण्यशेषेण = மீதியிருந்த ஏதோ புண்யவசத்தால்,
கேன வா புண்யஶேஷேண
तव = உங்களுடைய,
தவ
पादाम्बुजद्वयं = தாமரைபோன்ற இருதிருவடிகளையும்,
பாதா³ம்பு³ஜத்³வயம்
दृष्टवानस्मि = பார்த்துவிட்டவனாயிருக்கிறேன்,
த்³ருஷ்டவானஸ்மி
आर्तं = துன்பமடைந்த,
ஆர்தம்
मां = என்னை,
மாம்
दयादृशा = கருணைகடாக்ஷத்தால்,
த³யாத்³ருஶா
मृत्योः = மரணத்திலிருந்து,
ம்ருத்யோ:
त्राहि = காப்பாற்றவேணும்.
த்ராஹி

ஏதோ பாக்கியிருந்த புண்ணியத்தினால் தங்களுடைய பாதாரவிந்தங்களையும் தர்சித்துவிட்டேன் மிகவும் துக்கப்படும் என்னை தாங்கள் தயையோடு கூடிய பார்வை யினால் மிருத்யுவிடமிருந்து காப்பாற்றிவிடுங்கள். **(265)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் வினயத்தோடு பிரார்த்திக்கும் சிஷ்யனுக்கு குருவானவர் உடனே அபயப் பிரதானம் செய்து பயத்திற்குக் காரணமேயில்லை யென்று உபதேசிக்கவேண்டிய கிரமத்தையும் ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் காட்டுகிறுர்: -

वदन्तमेवं तं शिष्यं दृष्ट्वैव दयया गुरुः ।
दद्यादभयमे तस्मै मा भैष्टेति मुहुर्मुहुः ॥ २६६ ॥

வத³ந்தமேவம் தம் ஶிஷ்யம் த்³ருஷ்ட்வைவ த³யயா கு³ரு꞉ ।
த³த்³யாத³ப⁴யமே தஸ்மை மா பை⁴ஷ்டேதி முஹுர்முஹு꞉ ॥ 266 ॥

एवं = இவ்வாறு,
ஏவம்

वदन्तं = சொல்கிற,
வத³ந்தம்

तं = அந்த,
தம்

शिष्यं = சிஷ்யனை,
ஶிஷ்யம்

दयया = கருணையால்,
த³யயா

दृष्ट्वैव = கடாக்ஷித்து,
த்³ருஷ்ட்வைவ

गुरुः = குருவானவர்,
கு³ரு꞉

मुहुर्मुहुः = அடிக்கடி,
முஹுர்முஹு꞉

मा भैष्ट = பயப்படவேண்டாம்,
மா பை⁴ஷ்ட

इति = என்று,
இதி

एतस्मै = இந்த சிஷ்யனுக்கு,
ஏதஸ்மை

अभयं दद्यात् = அபயப்ரதானம் செய்யவேண்டும்.
அப⁴யம் த³த்³யாத்

இவ்விதம் சொல்லும் அந்த சிஷ்யனை குரு கருணையுடன் கடாக்ஷித்து அடிக்கடி பயப்படாதே பயப்படாதே என்று அவனுக்கு அபயம் கொடுக்கவேண்டும். **(266)**

विद्वन् मृत्युभयं जहीहि भवतो नास्त्येव मृत्युः क्वचित्
नित्यस्य द्वयवर्जितस्य परमानन्दात्मनो ब्रह्मणः ।
भ्रान्त्या किंचिदवेक्ष्य भीतमनसा मिथ्या त्वया कथ्यते
मां त्राहीति हि सुप्तवत् प्रलपनं शून्यात्मकं ते मृषा ॥ २६७ ॥

வித்³வன் ம்ருத்யுப⁴யம் ஜஹீஹி ப⁴வதோ நாஸ்த்யேவ ம்ருத்யுঃ க்வசித்
நித்யஸ்ய த்³வயவர்ஜிதஸ்ய பரமானந்தா³த்மனோ ப்³ரஹ்மணঃ ।
ப்⁴ராந்த்யா கிஞ்சித³வேக்ஷ்ய பீ⁴தமனஸா மித்²யா த்வயா கத்²யதே
மாம் த்ராஹீதி ஹி ஸுப்தவத் ப்ரலபனம் ஶூன்யாத்மகம் தே ம்ருஷா ॥ 267 ॥

विद्वन् **வித்³வன்**	=	அறிவுள்ளவனே,
मृत्युभयं **ம்ருத்யுப⁴யம்**	=	மரணபயத்தை,
जहीहि **ஜஹீஹி**	=	விட்டுவிடு,
नित्यस्य **நித்யஸ்ய**	=	அழிவற்றவனும்,
द्वयवर्जितस्य **த்³வயவர்ஜிதஸ்ய**	=	இரண்டற்றவனும்,
परमानन्दात्मनः **பரமானந்தா³த்மனঃ**	=	உயர்ந்த ஆனந்தஸ்வரூபனும்,
ब्रह्मणः **ப்³ரஹ்மணঃ**	=	ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாயுமுள்ள,
भवतः **ப⁴வதঃ**	=	உனக்கு,
क्वचित् **க்வசித்**	=	ஒரு இடத்திலும்,
मृत्युः **ம்ருத்யுঃ**	=	மரணம்,
नास्त्येव **நாஸ்த்யேவ**	=	கிடையவே கிடையாது,
भ्रान्त्या **ப்⁴ராந்த்யா**	=	ப்ரமத்தினால்,
किंचित् **கிஞ்சித்**	=	வேறாக எதையோ,

अवेक्ष्य **அவேக்ஷ்ய**	=	பார்த்து,
भीतमनसा **பீ⁴தமனஸா**	=	பயந்த மனமுள்ள,
त्वया **த்வயா**	=	உன்னுல்,
मां **மாம்**	=	என்ஜன,
त्राहीति **த்ராஹீதி**	=	காப்பாற்று,
इति **இதி**	=	என்று,
मिथ्या **மித்²யா**	=	பொய்யாக,
कथ्यते **கத்²யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது,
ते **தே**	=	உன்னுடைய,
प्रलपनं **ப்ரலபனம்**	=	பிதற்றல்,
सुप्तवत् **ஸுப்தவத்**	=	தூங்குகிறவனுடையதுபோல்,
मृषा **ம்ருஷா**	=	பொய்யானது,
शून्यात्मकं **ஶூன்யாத்மகம்**	=	அர்த்தமில்லாதது.

ஏ அறிவுள்ளவனே, மரண பயத்தை விட்டுவிடு. நித்யமாயும் இரண்டாவதற்றதாயும் மேலான ஆனந்த ஸ்வரூபமாயும் பிரஹ்மமாயும் இருக்கும் உனக்கு எவ்விடத்திலும் எக்காலத்திலும் எதிலிருந்தும் மிருத்யு கிடையவே கிடையாது. பிராந்தியினுல் எதையோ பார்த்து விட்டு பயந்த மனஸுடன் "என்ஜனக் காப்பாற்று" என்று பொய்யாக உன்னுல் சொல்லப்படுகிறது, தூக்கத்தில் ஸ்வப்னம் கண்டவன் பிதற்றுவதுபோல் நீயும் பிதற்றுகிறுய், உன் வாக்கியத்திற்கு அர்த்தமேயில்ஜல. வெறும் பொய்.

நித்யம், இரண்டாவதற்றது, பரமானந்த ஸ்வரூபம், பிரஹ்மமாயிருத்தல் என்ற ஒவ்வொரு அம்சமும் பயத்திற்கு நிமித்தமில்ஜல யென்பதைக் சாட்டுகிறது. நித்யமானதினுல் நாசத்திற்கு இடமில்ஜல. இரண்டாவது எதவும் இல்லாததினுல்

பயப்படுத்தக் கூடியதொன்றுமில்லை. ஆனந்தமே ஸ்வரூபமானதினால் துக்கத்திற்கு அவகாசமில்லை. மிகப்பெரிதானதினால் பயப்படவேண்டியதில்லை. அப்படியிருந்தும் பயம் ஏற்பட்டிருக்கிறதே, அதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், பிராந்தியைத்தவிர வேறு காரணம் சொல்ல முடியாது. தூக்கத்தில், வாஸ்தவமாக எவ்வித நிமித்தமும் இல்லாமல் இருக்கும் போது, ஸ்வப்னம் கண்டு பயப்படுவது எப்படியோ, அப்படியே தான் இதவும். **(267)**

(**அவதாரிகை**) ஸ்வப்ன திருஷ்டாந்தத்தை விவரித்துச் சொல்கிறார்: -

निद्रागाढतमोवृतः किल जनः स्वप्ने भुजङ्गादिना
ग्रस्तं स्वं समवेक्ष्य यत्प्रलपति त्रासाद्धतोऽस्मीत्यलम् ।
आप्तेन प्रतिबोधितः करतलेनाताड्य पृष्टः स्वयं
किंचिन्नेति वदत्यमुष्य वचनं स्यात्तत्किमर्थं वद ॥ २६८ ॥

நித்³ராகா³ட⁴தமோவ்ருதஃ கில ஜனஃ ஸ்வப்னே பு⁴ஜங்கா³தி³னா
க்³ரஸ்தம் ஸ்வம் ஸமவேக்ஷ்ய யத்ப்ரலபதி த்ராஸாத்³த⁴தோ(அ)ஸ்மீத்யலம்।
ஆப்தேன ப்ரதிபோ³தி⁴தஃ கரதலேனாதாட்³ய ப்ருஷ்டஃ ஸ்வயம்
கிஞ்சின்னேதி வத³த்யமுஷ்ய வசனம் ஸ்யாத்தத்கிமர்த²ம் வத³ ॥ 268 ॥

निद्रा நித்³ரா	=	தூக்கமாகிற,
गाढतमोवृतः கா³ட⁴தமோவ்ருதஃ	=	நல்ல இருளினால் சூழப்பட்ட,
जनः ஜனஃ	=	மனிதன்,
स्वप्ने ஸ்வப்னே	=	ஸ்வப்னத்தில்,
भुजङ्गादिना பு⁴ஜங்கா³தி³னா	=	பாம்பு முதலியவற்றால்,
ग्रस्तं க்³ரஸ்தம்	=	பிடிக்கப்பட்டதாக,
स्वं ஸ்வம்	=	தன்னை,
समवेक्ष्य ஸமவேக்ஷ்ய	=	பார்த்து,
त्रासात् த்ராஸாத்	=	பயத்தால்,

इतोऽस्मि **இதோ(அ)ஸ்மி**	=	"கொல்லப்பட்டிருக்கிறேன்",
इति **இதி**	=	என்று,
यत् **யத்**	=	எதனால்,
अलं **அலம்**	=	நன்றாக,
प्रलपति **ப்ரலபதி**	=	புலம்புகிறானே (பிறகு),
आप्तेन **ஆப்தேன**	=	நண்பனால்,
करतलेन **கரதலேன**	=	கையால்,
आताड्य **ஆதாட்³ய**	=	தட்டி,
प्रतिबोधितः **ப்ரதிபோ³தி⁴தः**	=	எழுப்பப்பட்டு,
पृष्टः **ப்ருஷ்டः**	=	கேட்கப்பட்டவனாய்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானாகவே,
किंचित् न **கிஞ்சித் ந**	=	ஒன்றும் இல்லை,
इति **இதி**	=	என்று,
वदति **வத³தி**	=	சொல்கிறான்,
तत् **தத்**	=	ஆகையால்,
अमुष्य **அமுஷ்ய**	=	அவனுடைய,
वचनं **வசனம்**	=	வார்த்தை,
किमर्थं **கிமர்த²ம்**	=	என்ன பொருளை உடையதாக,

स्यात् = இருக்கும்?

ஸ்யாத்

वद = சொல் (அவன் வார்த்தைக்குப் பொருளே

வத³ கிடையாது பொய்தான்).

நன்ருகத் தூங்கும் பொழுது ஸ்வப்னத்தில் மனிதன் தன்ஊன ஸர்ப்பம் முதலா னது பிடித்துக்கொண்டு விட்டதாகப் பார்த்து பயத்திஞல் "நான் கொல்லப்பட்டு விட்டேன்" என்று கதறுகிருனல்லவா? அச்சமயம் ஒரு நண்பன் கையால் தட்டி அவஊன எழுப்பி ஏன் கதறிஞய் என்று கேட்டால் அவன் "ஒன்றுமில்ஊல" என்று தாஞகவே சொல்கிருனே! ஆகவே அவனுடைய வார்த்தை பொய்தானே! முதலில் அவன் சொன்ன வார்த்தைக்கு ஏதாவது பொருள் உண்டா? சொல்

ஸ்வப்னத்திலிருந்து விழித்துக்கொண்ட பிறகு “தான் ஸ்வப்னகாலத்தில் பிதற்றினதற்கு வாஸ்தவமாக எவ்வித காரணமும் கிடையாது. இருந்ததாக நிஊனத்து பிராந்தியிஞல் பிதற்றிஞேம்" என்ற உணர்ச்சி அவனுக்கு ஏற்படுவதிஞல் தான் “ஒன்றுமில்ஊல" என்று சொல்கிருன். தூங்கி ஸ்வப்னம் காணும் போதுதான் இல்லாத பதார்த்தம் இருப்பதாகத்தோன்றி பிரமத்தை யுண்டுபண்ணுகிறது என்பதில்ஊல, விழித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே பிரமம் ஏற்படுவதுமுண்டு என்பதை அடுத்த சுலோகத்தில் காட்டுகிருர். **(268)**

रज्जोस्तु तत्वमनवेक्ष्य गृहीतसर्प
भावः पुमानयमहिर्वसतीति मोहात् ।
आक्रोशति प्रतिबिभेति च कम्पते तत्
मिथ्यैव नात्र भुजगोऽस्ति विचार्यमाणे ॥ २६९ ॥

ரஜ்ஜோஸ்து தத்வமனவேக்ஷ்ய க்³ருஹீதஸர்ப
பா⁴வः புமானயமஹிர்வஸதீதி மோஹாத் ।
ஆக்ரோஶதி ப்ரதிபி³பே⁴தி ச கம்பதே தத்
மித்²யைவ நாத்ர பு⁴ஜகோ³(அ)ஸ்தி விசார்யமாணே ॥ 269 ॥

रज्जोः = கயிறின்,

ரஜ்ஜோः

तत्वं = உண்மையை,

தத்வம்

अनवेक्ष्य = கவனிக்காமல்,

அனவேக்ஷ்ய

गृहीतसर्प भावः = பாம்பு இருப்பதாக எண்ணிக்கொண்ட,

க்³ருஹீதஸர்ப பா⁴வः

पुमान्	=	மனிதன்,
புமான்		
अयं अहिः वसति	=	இது பாம்பு, வஸிக்கிறது
அயம் அஹிः வஸதி		
इति	=	என்று,
இதி		
मोहात्	=	ப்ராந்தியினுல்,
மோஹாத்		
आक्रोशति	=	கத்துகிறுன்,
ஆக்ரோஶதி		
प्रतिबिभेति	=	பயப்படுகிறுன்,
ப்ரதிபி³பே⁴தி		
कम्पते च	=	நடுங்குகிறுன்,
கம்பதே ச		
तत्	=	அது,
தத்		
मिथ्यैव	=	பொய்தான்,
மித்²யைவ		
विचार्यमाणे	=	நன்கு கவனித்துப்பார்க்கும்பொழுது,
விசார்யமாணே		
अत्र	=	இங்கு,
அத்ர		
भुजगः	=	பாம்பு,
பு⁴ஜக³ः		
नास्ति	=	இல்ஜல.
நாஸ்தி		

வாஸ்தவமாசக் கயிறு இருப்பதைப் பார்க்காமல், மோஹத்தினுல் ஸர்ப்ப மிருப்பதாக எண்ணிக்கொண்ட மனிதன் "இது ஸர்ப்பம். இது இங்கேயிருக்கிறது" என்று சப்தமிடுகிறுன், பயப்படுகிறுன், நடுங்குகிறுன். இது பொய்யேதான். இங்கே கவனித்து விசாரித்துப்பார்த்தால் ஸர்ப்பமே கிடையாது. **(269)**

तद्वत्त्वयाप्यात्मन उक्तमेतत् जन्माप्ययव्याधिजरादिदुःखम् ।
मृषैव सर्वं भ्रमकल्पितं ते सम्यग्विचार्यात्मनि मुञ्च भीतिम् ॥ २७० ॥

தத்³வத்த்வயாப்யாத்மன உக்தமேதத்
ஜன்மாப்யயவ்யாதி⁴ஜராதி³து³ः க²ம் ।
ம்ருஷைவ ஸர்வம் ப்⁴ரமகல்பிதம் தே
ஸம்யக்³விசார்யாத்மனி முஞ்ச பீ⁴திம்॥ 270 ॥

तद्वत् **தத்³வத்**	=	அது போல்,
त्वया **த்வயா**	=	உன்ஞல்,
उक्तं **உக்தம்**	=	சொல்லப்பட்ட,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
आत्मनः **ஆத்மனஃ**	=	ஆத்மாவினுடைய,
जन्माप्ययव्याधिजरादिदुःखमपि **ஜன்மாப்யயவ்யாதி⁴ஜராதி³து³:க²மபி**	=	பிறவி, மரணம், பிணி, மூப்பு, முதலியவைகளால் உண்டாகும் துன்பமும்,
मृषैव **ம்ருஷைவ**	=	பொய்தான்,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,
ते **தே**	=	உன்னுடைய,
भ्रमकल्पितं **ப்⁴ரமகல்பிதம்**	=	பிராந்தியிஞல் கல்பிக்கப்பட்டது,
सम्यक् **ஸம்யக்**	=	நன்ருக,
विचार्य **விசார்ய**	=	ஆராய்ந்து பார்த்து,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
भीतिं **பீ⁴திம்**	=	பயத்தை,
मुञ्च **மும்ஞ்ச**	=	விட்டு விடு.

அது போலவே தனக்கு பிறப்பு, இறப்பு, பிணி, மூப்பு, முதலான துக்கமிருப்பதாக உன்ஞல் சொல்லப்பட்டதே, அது எல்லாம் பொய்தான். உன்னிடத்தில் பிரமத்திஞல் கல்பிக்கப்பட்டது. நன்கு விசாரித்துப்பார்த்து தன்னிடமுள்ள பயத்தை விட்டு விடு. **(270)**

भवान् अनात्मनो धर्मान् आत्मन्यारोप्य शोचति ।
तदज्ञानकृतं सर्वं भयं त्यक्त्वा सुखी भव ॥ २७१ ॥

ப⁴வான் அனாத்மனோ த⁴ர்மான் ஆத்மன்யாரோப்ய ஶோசதி ।
தத³ஜ்ஞானக்ருதம் ஸர்வம் ப⁴யம் த்யக்த்வா ஸுகீ² ப⁴வ ॥ 271 ॥

भवान् = நீ,
ப⁴வான்
अनात्मनः = ஆத்மாவைக்காட்டிலும் வேறான வஸ்துவின்,
அனாத்மன:
धर्मान् = தர்மங்களை,
த⁴ர்மான்
आत्मनि = ஆத்மாவில்,
ஆத்மனி
आरोप्य = (பிராந்தியால்) இருப்பதாக எண்ணி,
ஆரோப்ய
शोचति = துக்கப்படுகிறாய்,
ஶோசதி
तत् = ஆகையால்,
தத்
अज्ञानकृतं = அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்ட,
அஜ்ஞானக்ருதம்
सर्वं भयं = எல்லா பயத்தையும்,
ஸர்வம் ப⁴யம்
त्यक्त्वा = விட்டுவிட்டு,
த்யக்த்வா
सुखी भव = ஸுகமாக இரு.
ஸுகீ² ப⁴வ

ஆத்மாவல்லாதது எதுவோ, அதன் லக்ஷணங்களை ஆத்மாவினிடத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு, சோகத்தையடைகிறாய். ஆகையால் அறிவின்மையால் ஏற்பட்டிருக்கும் எல்லா பயத்தையும் விட்டு விட்டு ஸுகமாக இரு. **(271)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் குரு தெளிவாக எடுத்தச் சொன்னது சிஷ்யனுக்கு நன்கு புரிந்துவிட்ட போதிலும் அனுபவத்திற்கு வராததினால் பலவித ஸந்தேகங்கள் ஏற்படுகின்றன அவைகளையும் நிவிருத்தி செய்து கொடுக்கும்படி குருவை மிக வணக்கத்துடன் பிரார்த்தித்துக்கேட்டுக்கொள்கிறான்: -

शिष्यः –

श्रीमद्भिरुक्तं सकलं मृषेति दृष्टान्त एव ह्युपपद्यते तत्।
दार्ष्टान्तिके नैव भवादिदुःखं प्रत्यक्षतः सर्वजनप्रसिद्धम् ॥ २७२ ॥

ஶிஷ்யஃ - சிஷ்யன் (கேட்கிறன்),

ஶ்ரீமத்³பி⁴ருக்தம் ஸகலம் ம்ருஷேதி
த்³ருஷ்டாந்த ஏவ ஹ்யுபபத்³யதே தத்।
தா³ர்ஷ்டாந்திகே நைவ ப⁴வாதி³து³:க²ம்
ப்ரத்யக்ஷத: ஸர்வஜனப்ரஸித்³த⁴ம் ॥ 272 ॥

सकलं = எல்லாம்,
ஸகலம்
मृषा = பொய்,
ம்ருஷா
इति = என்று,
இதி
श्रीमद्भिः = தங்களால்,
ஶ்ரீமத்³பி⁴:
रुक्तं = சொல்லப்பட்டது,
ருக்தம்
दृष्टान्त एव = த்ருஷ்டாந்தத்தில்தான்,
த்³ருஷ்டாந்த ஏவ
उपपद्यते = பொருந்துகிறது,
உபபத்³யதே
तत् = அது,
தத்
दार्ष्टान्तिके = தாஷ்டாந்திகத்தில்,
தா³ர்ஷ்டாந்திகே
नैव = பொருந்தவே இல்லை (ஏனெனில்),
நைவ
भवादिदुःखं = பிறப்பு முதலானதால் உண்டாகும் துன்பம்,
ப⁴வாதி³து³:க²ம்
प्रत्यक्षतः = நேராக,
ப்ரத்யக்ஷத:

सर्वजनप्रसिद्धम् = எல்லா ஜனங்களுக்கும் பிரஸித்தமானது,

ஸர்வஜனப்ரஸித்³த⁴ம்

எல்லாம் பொய் என்று தாங்கள் சொன்னது திருஷ்டாந்தத்தில் தான் பொருந்துகிறது. தார்ஷ்டாந்திகத்தில் அது பொருந்தவேயில்லை. ஏனென்றல் ஸம்ஸாரம் முதலான துக்கம் பிரத்யக்ஷமாக ஸகல ஜனங்களாலும் அனுபவிக்கப் படுகிறதே! என்று சிஷ்யன் தன் ஸந்தேகங்களையெல்லாம் கேட்க ஆரம்பிக்கிறன்.

(272)

प्रत्यक्षेणानुभूतार्थः कथं मिथ्यात्वमर्हति ।
चक्षुषो विषयं कुम्भं कथं मिथ्या करोम्यहम् ॥ २७३ ॥

ப்ரத்யக்ஷேணானுபூ⁴தார்த²: கத²ம் மித்²யாத்வமர்ஹதி ।
சக்ஷுஷோ விஷயம் கும்ப⁴ம் கத²ம் மித்²யா கரோம்யஹம் ॥ 273 ॥

प्रत्यक्षेणा = பிரத்யக்ஷ பிரமாணத்தால்,

ப்ரத்யக்ஷேண

अनुभूत = அனுபவிக்கப்பட்ட,

அனுபூ⁴த

कर्थः = வஸ்து,

கர்த²:

कथं = எப்படி,

கத²ம்

मिथ्यात्वमर्हति = பொய்த்தன்மையை அடையும்?

மித்²யாத்வமர்ஹதி

चक्षुषः = கண்பார்வைக்கு,

சக்ஷுஷ:

विषयं = இலக்காக இருக்கும்,

விஷயம்

कुम्भं = குடத்தை,

கும்ப⁴ம்

अहं = நான்,

அஹம்

कथं = எவ்வாறு,

கத²ம்

मिथ्या करोमि = பொய்யாகச் செய்வேன்?

மித்²யா கரோமி

நாம் பிரத்யக்ஷமாக அனுபவிக்கப்படும் பொருளை எப்படிப் பொய்யென்று கூறமுடியும்? எதிரில் குடம் வைத்திருக்கிறது. நேரில் நான் என்கண்களால் பார்க்கிறேன். இக்குடத்தை எப்படிப்பொய்யாக ஆக்கமுடியும்? **(273)**

विद्यमानस्य मिथ्यात्वं कथं नु घटते प्रभो ।
प्रत्यक्षं खलु सर्वेषां प्रमाणं प्रस्फुटार्थकम् ॥ २७४ ॥

வித்³யமானஸ்ய மித்⁴யாத்வம் கத²ம் நு க⁴டதே ப்ரபோ⁴ ।
ப்ரத்யக்ஷம் க²லு ஸர்வேஷாம் ப்ரமாணம் ப்ரஸ்பு²டார்த²கம் ॥ 274 ॥

प्रभो = பிரபுவே!
ப்ரபோ⁴
विद्यमानस्य = இருக்கும் பொருளுக்கு,
வித்³யமானஸ்ய
मिथ्यात्वं = பொய்த்தன்மை,
மித்⁴யாத்வம்
कथं नु घटते = எப்படிப்பொருந்தும்?
கத²ம் நு க⁴டதே
सर्वेषां = எல்லோருக்கும்,
ஸர்வேஷாம்
प्रत्यक्षं = பிரத்யக்ஷமானது,
ப்ரத்யக்ஷம்
प्रस्फुटार्थकं = பொருளை நன்கு தெளிவாகக் காட்டும்,
ப்ரஸ்பு²டார்த²கம்
प्रमाणं खलु = பிரமாணமல்லவா!
ப்ரமாணம் க²லு

உலகில் எல்லோருக்கும் பிரத்யக்ஷம் தான் பொருளை நன்கு விளக்கிக் காட்டும் பிரமாணம் இந்த பிரத்யக்ஷப்பிரமாணத்தால் வஸ்து இருப்பது நன்கு தெரிகிறது. என் கண்ணுல் நேரில் நான் காணும் பொருள் நிச்சயமாக அங்கு இருக்கும் பொழுது அந்தப்பொருள் இல்லையென்றோ, பொய் என்றோ எப்படிக்கூற முடியும்? **(274)**

मर्त्यस्य मम जन्मादिदुःखभाजोऽल्पजीविनः ।
ब्रह्मत्वं अपि नित्यत्वं परमानन्दता कथम् ॥ २७५ ॥

மர்த்யஸ்ய மம ஜன்மாதி³து³:க²பா⁴ஜோ(அ)ல்பஜீவின: ।
ப்³ரஹ்மத்வம் அபி நித்யத்வம் பரமானந்த³தா கத²ம் ॥ 275 ॥

मर्त्यस्य = மரணமடைகிறவனும்,
மர்த்யஸ்ய

जन्मादिदु:खभाज: ஜன்மாதி³து³:க²பா⁴ஜ:	=	பிறவி முதலியவற்றால் துன்பமடைகிறவனும்,
अल्पजीविन: அல்பஜீவின:	=	சிறிது காலமே வாழ்கிறவனுமான,
मम மம	=	எனக்கு,
ब्रह्मत्वं ப்³ரஹ்மத்வம்	=	மிகப்பெரியதான ப்ரஹ்மத்தன்மையும்,
नित्यत्वं நித்யத்வம்	=	உத்பத்திவிநாசமிலலாதிருக்கும் தன்மையும்,
परमानन्दतापि பரமானந்த³தாபி	=	பரமானந்தத்தன்மையும்,
कथम् கத²ம்	=	எப்படிப்பொருந்தும்?

நான் மரணம் (நாசம்) அடைபவன். எனக்குப் பிறவி முதலானவைகளால் துக்கமுண்டு. சிறிது காலமே நான் வாழ்பவன். இப்பேற்பட்ட நான் ப்ரஹ்மமாகவும் அதாவது எல்லாவற்றையும்விட மிகப்பெரியவனாகவும், பிறப்பு நாசங்களற்றவனாகவும், மேலான ஆனந்த ரூபியாகவும் எப்படி ஆகமுடியும்? **(275)**

क आत्मा कस्त्वनात्मा च किमु लक्षणमेतयोः ।
आत्मन्यनात्मधर्माणां आरोपः क्रियते कथम् ॥ २७६ ॥

க ஆத்மா கஸ்த்வனாத்மா ச கிமு லக்ஷணமேதயோ: ।
ஆத்மன்யனாத்மத⁴ர்மாணாம் ஆரோப: க்ரியதே கத²ம் ॥ 276 ॥

किं अज्ञानं तदुत्पन्नभयत्यागोऽपि वा कथम् ।
किमु ज्ञानं तदुत्पन्नसुखप्राप्तिश्च वा कथम् ॥ २७७ ॥

கிம் அஜ்ஞானம் தது³த்பன்னப⁴யத்யாகோ³(அ)பி வா கத²ம் ।
கிமு ஜ்ஞானம் தது³த்பன்னஸுக²ப்ராப்திஶ்ச வா கத²ம் ॥ 277 ॥

सर्वमेतद्यथापूर्वं करामलकवत्स्फुटम् ।
प्रतिपादय मे स्वामिन् श्रीगुरो करुणानिधे ॥ २७८ ॥

ஸர்வமேதத்³யதா²பூர்வம் கராமலகவத்ஸ்பு²டம்।
ப்ரதிபாத³ய மே ஸ்வாமின் ஶ்ரீகு³ரோ கருணாநிதே⁴ ॥ 278 ॥

क: = எது,

க

आत्मा = ஆத்மா?

ஆத்மா

अनात्मा च = அநாத்மாவும்,

அனாத்மா ச

कस्तु = எது,

கஸ்து

एतयो: = இவ்விரண்டுகளுடைய,

ஏதயோ:

लक्षणं = லக்ஷணம்,

லக்ஷணம்

किमु = என்ன?

கிமு

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

अनात्मधर्माणां = அநாத்மாவினுடைய தர்மங்களின்,

அனாத்மத4ர்மாணாம்

आरोप: = ஆரோபம்,

ஆரோப:

कथं = எவ்விதம்,

கத2ம்

क्रियते = செய்யப்படுகிறது?

க்ரியதே

किं अज्ञानं = அக்ஞாநம் எது?

கிம் அஜ்ஞானம்

तदुत्पन्नभयत्यागोऽपि वा = அதனால் உண்டான பயத்தை விடுவதும்,

தது3த்பன்னப4யத்யாகோ3(அ)பி வா

कथं = எப்படி?

கத2ம்

किमु ज्ञानं = ஞானம் எது?

கிமு ஜ்ஞானம்

तदुत्पन्नसुखप्राप्तिश्च वा = அதனாலுண்டான ஸுகத்தை அடைவதும்,

தது3த்பன்னஸுக2ப்ராப்திஶ்ச வா

कथं = எப்படி?

கத²ம்

स्वामिन् = ஹே ஸ்வாமியே,

ஸ்வாமின்

श्रीगुरो = ஸ்ரீ குருவே,

ஸ்ரீகு³ரோ

करुणानिधे = கருணாநிதியே,

கருணாநிதே⁴

एतत् सर्वं = இது எல்லாவற்றையும்,

ஏதத் ஸர்வம்

यथापूर्वं = முன்போல்,

யதா²பூர்வம்

करामलकवत् = உள்ளங்கையில் விளங்கும் நெல்லிக்கனிபோல,

கராமலகவத்

स्फुटम् = தெளிவாக,

ஸ்பு²டம்

मे = எனக்கு,

மே

प्रतिपादय = விளக்கவேண்டும்.

ப்ரதிபாத³ய

ஆத்மா எது? அனாத்மா எது? இவ்விரண்டிற்கும் லக்ஷணம் என்ன? ஆத்மா விடத்தில் அனாத்மாக்களின் தர்மங்களை எவ்விதம் ஆரோபம் செய்யப்படுகிறது? அக்ஞானம் என்பது என்ன? அதினால் ஏற்படும் பயத்தை விடுவது தான் எப்படி? ஞானம் என்பது என்ன? அதினால் ஏற்படும் ஸுகத்தின் பிராப்திதான் எப்படி? ஹே ஸ்வாமின், ஸ்ரீகுரோ, கருணாநிதே, இது எல்லாவற்றையும் முன்போல கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோல தெளிவாக எனக்கு எடுத்துச் சொல்லுங்கள். **(276-278)**

(அவதாரிகை) இவ்வாறு சிஷ்யன் ஆத்மா, அநாத்மா, ஞாநம், அக்ஞாநம், மித்யாத்வம், அத்யாஸம், ஜீவப்ரஹ்மைக்யம், பந்த முக்தி, ஆனந்தப்ராப்தி இவை பற்றி தனக்கு உபதேசிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்ததும் குருவானவர் 6 சுலோக ங்களால் சிஷ்யனையும் அவனுடைய கேள்வியையும் புகழ்ந்து விட்டு பிறகு அவன் கேட்டதற்கெல்லாம் ஸமாதானம் கூறுகிறார்: -

श्रीगुरुः -

ஸ்ரீ குரு சொல்கிறார்.

धन्यः कृतार्थस्त्वमहो विवेकः शिवप्रसादस्तव विद्यते महान् ।
विसृज्य तु प्राकृतलोकमार्गं ब्रह्मावगन्तुं यतसे यतस्त्वम् ॥ २७९ ॥

த⁴ன்யः க்ருதார்த²ஸ்த்வமஹோ விவேகः
ஶிவப்ரஸாத³ஸ்தவ வித்³யதே மஹான் ।
விஸ்ருஜ்ய து ப்ராக்ருதலோகமார்க³ம்
ப்³ரஹ்மாவக³ந்தும் யதஸே யதஸ்த்வம்॥ 279 ॥

त्वं = நீ,
த்வம்
धन्यः = பாக்யசாலி,
த⁴ன்யः
कृतार्थः = பயன்பெற்றவன்,
க்ருதார்த²ः
अहो = ஆச்சரியமான விவேகம்,
அஹோ
तव = உனக்கு,
தவ
महान् शिवप्रसादः = நிறைய, ஈசுவர அநுக்ரஹம்,
மஹான் ஶிவப்ரஸாத³ः
विद्यते = இருக்கிறது,
வித்³யதே
यतः = ஏனெனில்,
யதः
त्वं = நீ,
த்வம்
प्राकृतलोकमार्गं = பாமரஜனங்கள் செல்லும் வழியை,
ப்ராக்ருதலோகமார்க³ம்
विसृज्य = விட்டுவிட்டு,
விஸ்ருஜ்ய
ब्रह्म = ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை,
ப்³ரஹ்ம
अवगन्तुं = அறிவதற்கு,
அவக³ந்தும்
यतसे = முயற்சிக்கிறாய்.
யதஸே

ஸாமான்யமாக பாமரஜனம் போகும் வழியை விட்டு விட்டு, நீயோ பிரஹ்மத்தை யறிந்துகொள்ளப் பிரயத்தினம் செய்கிறுய். அதனுல் நீ பாக்யசாலி. நீ நிஜனத்த கார்யம் கைகூடும். நல்ல விவேகமுள்ள உனக்கு பகவானுடைய பிரஸாதம் பூர்ணமாக இருக்கிறது. **(279)**

शिवप्रसादेन विना न सिद्धिः शिवप्रसादेन विना न बुद्धिः ।
शिवप्रसादेन विना न युक्तिः शिवप्रसादेन विना न मुक्तिः ॥ २८० ॥

ஶிவப்ரஸாதே³ன விஞ ந ஸித்³தி⁴: ஶிவப்ரஸாதே³ன விஞ ந பு³த்³தி⁴: ।
ஶிவப்ரஸாதே³ன விஞ ந யுக்திः ஶிவப்ரஸாதே³ன விஞ ந முக்திः ॥ 280 ॥

शिवप्रसादेन विना = ஈசனது அனுக்ரஹமில்லாமல்,
ஶிவப்ரஸாதே³ன விஞ
न सिद्धिः = காரியஸித்தி ஏற்படாது,
ந ஸித்³தி⁴:
शिवप्रसादेन विना = ஈசனது அருளில்லாமல்,
ஶிவப்ரஸாதே³ன விஞ
बुद्धिः न = ஞானம் ஏற்படாது,
பு³த்³தி⁴: ந
शिवप्रसादेन विना = ஈசுவரானுக்ரஹம் இல்லாமல்,
ஶிவப்ரஸாதே³ன விஞ
युक्तिः न = உபாயம் தெரியாது,
யுக்திः ந
शिवप्रसादेन विना = ஈசுவர அனுக்ரகமில்லாமல்,
ஶிவப்ரஸாதே³ன விஞ
न मुक्तिः = முக்தி கிடைக்காது.
ந முக்திः

சிவனுடைய பிரஸாதமன்னியில் கார்யம் கைகூடாது. சிவனுடைய பிரஸாதமன்னியில் நல்ல புத்தி உண்டாகாது. சிவனுடைய பிரஸாதமன்னியில் நல்ல யுக்தி தோன்றுது. சிவனுடைய பிரஸாதமன்னியில் மோக்ஷம் கிடையாது. **(280)**

यस्य प्रसादेन विमुक्तसङ्गाः शुकादयः संसृतिबन्धमुक्ताः ।
तस्य प्रसादो बहुजन्मलभ्यो भक्त्येकगम्यो भवमुक्ति हेतुः ॥ २८१ ॥

யஸ்ய ப்ரஸாதே³ன விமுக்தஸங்கா³ः
ஶுகாத³யः ஸம்ஸ்ருதிப³ந்த⁴முக்தாः ।
தஸ்ய ப்ரஸாதோ³ ப³ஹுஜன்மலப்⁴யோ
ப⁴க்த்யேகக³ம்யோ ப⁴வமுக்தி ஹேதுः ॥ 281 ॥

यस्य = எவருடைய,

யஸ்ய

प्रसादेन = அநுக்ரஹத்தால்,

ப்ரஸாதே³ன

शुकादयः = சுகர் முதலியவர்கள்,

ஶுகாத³ய:

विमुक्तसङ्गाः = பற்றுதலை விட்டவர்களாய்,

விமுக்தஸங்கா³:

संसृतिबन्धमुक्ताः = ஸம்ஸாரமென்னும் கட்டிலிருந்து

ஸம்ஸ்ருதிப³ந்த⁴முக்தா: விடுபட்டவர்களோ,

तस्य प्रसादः = அவருடைய அநுக்ரஹம்,

தஸ்ய ப்ரஸாத³:

बहुजन्मलभ्यः = பல பிறவிகளுக்குப்பின் கிடைக்கக்கூடியது,

ப³ஹுஜன்மலப்⁴ய:

भक्त्येकगम्यः = பக்தி ஒன்றினாலேயே அடையத்தக்கது,

ப⁴க்த்யேகக³ம்ய:

भवमुक्ति हेतुः = ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுவதற்கு காரணம்.

ப⁴வமுக்தி ஹேது:

ஈசுவர பிரஸாதத்தினால் தான் ஸகல பற்றுகளையும் நீக்கி சுகர் முதலிய மஹான்கள் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறார்கள், அந்த ஈசுவரனுடைய பிரஸாதம் ஸுலபமாக எல்லோருக்கும் கிடைக்காது பல பிறவிகளில் ஏகாந்த பக்தியுடன் ஈசுவரனை உபாஸித்தவருக்குத்தான் பகவத் ப்ரஸாதம் கிடைக்கும். பகவத் ப்ரஸாதமிருந்தால்தான் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட முடியும். **(281)**

विवेको जन्तूनां प्रभवति जनिष्वेव बहुषु
प्रसादादेवैशात् बहुसुकृतपाकोदयवशात् ।
यतस्तस्मादेव त्वमपि परमार्थावगमने
कृतारम्भः पुंसामिदमिह विवेकस्य तु फलम् ॥ २८२ ॥

விவேகோ ஜந்தூனாம் ப்ரப⁴வதி ஜநிஷ்வேவ ப³ஹுஷு
ப்ரஸாதா³தே³வைஶாத் ப³ஹுஸுக்ருதபாகோத³யவஶாத் ।
யதஸ்தஸ்மாதே³வ த்வமபி பரமார்தா²வக³மனே
க்ருதாரம்ப⁴: பும்ஸாமித³மிஹ விவேகஸ்ய து ப²லம் ॥ 282 ॥

यतः = எதனால்,

யத:

जन्तूनां	=	பிராணிகளுக்கு,
ஜந்தூனாம்		
बहुषु जनिष्वेव	=	பல பிறவிகளில்தான்,
ப³ஹுஷு ஜநிஷ்வேவ		
बहुसुकृतपाकोदयवशात्	=	அநேக புண்யங்களின் பலன் தொடங்குவதற்கு
ப³ஹுஸுக்ருதபாகோத³யவஶாத்		அதீனமாக (உண்டாகும்),
ऐशात् प्रसादादेव	=	ஈசுவரனின் அநுக்ரஹத்தாலேயே,
ஐஶாத் ப்ரஸாதா³தே³வ		
विवेकः	=	விவேகம்,
விவேகः		
प्रभवति	=	உண்டாகிறதோ,
ப்ரப⁴வதி		
तस्मादेव	=	அதனாலேயே,
தஸ்மாதே³வ		
त्वमपि	=	நீயும்,
த்வமபி		
परमार्थावगमने	=	மேலான வஸ்துவை அறிந்துகொள்வதில்,
பரமார்தா²வக³மனே		
कृतारम्भः	=	முயற்சி ஆரம்பித்துள்ளவனாயிருக்கிறாய்,
க்ருதாரம்ப⁴ः		
इदं	=	இது,
இத³ம்		
इह	=	இவ்வுலகில்,
இஹ		
पुंसां	=	மனிதர்களுக்கு,
பும்ஸாம்		
विवेकस्य	=	விவேகத்தின்,
விவேகஸ்ய		
फलम्	=	பலன்.
ப²லம்		

அநேக ஜன்மாக்களின் செய்த ஏராளமான புண்ணிய கர்மாக்களில் பலனாக ஈசுவரனுடைய பிரஸாதம் ஏற்பட்டு அதனாலேயே மனிதர்களுக்கு விவேகம் ஏற்படுகிறது. உனக்கு அந்த விவேகம் ஏற்பட்டிருப்பதால் தான் ஸத்யவஸ்துவான ஆத்மதத்வத்தை அறிந்துகொள்ள முயற்சி செய்கிறாய். இது தான் மனிதர்களுக்கு விவேகத்தின் பலன். **(282)**

मर्त्यत्वसिद्धेरपि पुंस्त्वसिद्धेः विप्रत्वसिद्धेश्च विवेकसिद्धेः ।
वदन्ति मुख्यं फलमेव मोक्षं व्यर्थं समस्तं यदि चेन्न मोक्षः ॥ २८३ ॥

மர்த்யத்வஸித்³தே⁴ரபி பும்ஸ்த்வஸித்³தே⁴:
விப்ரத்வஸித்³தே⁴ஶ்வ விவேகஸித்³தே⁴: ।
வத³ந்தி முக்²யம் ப²லமேவ மோக்ஷம்
வ்யர்த²ம் ஸமஸ்தம் யதி³ சேன்ன மோக்ஷ: ॥ 283 ॥

मर्त्यत्वसिद्धेरपि மர்த்யத்வஸித்³தே⁴ரபி	=	மனுஷ்யத்தன்மை கிடைத்திருப்பதற்கும்,
पुंस्त्वसिद्धेः பும்ஸ்த்வஸித்³தே⁴:	=	புருஷத்தன்மை கிடைத்திருப்பதற்கும்,
विप्रत्वसिद्धेश्च விப்ரத்வஸித்³தே⁴ஶ்வ	=	பிராமணத்தன்மை கிடைத்ததற்கும்,
विवेकसिद्धेः விவேகஸித்³தே⁴:	=	விவேகம் ஏற்பட்டிருப்பதற்கும்,
मुख्यं फलम् முக்²யம் ப²லம்	=	முக்ய பலனுக,
मोक्षंमेव மோக்ஷம்மேவ	=	மோக்ஷத்தையே,
वदन्ति வத³ந்தி	=	சொல்கிறுர்கள்,
मोक्षः மோக்ஷ:	=	மோக்ஷம்,
यदि न चेत् யதி³ ந சேத்	=	ஏற்படாவிட்டால்,
समस्तं ஸமஸ்தம்	=	எல்லாம்,
व्यर्थं வ்யர்த²ம்	=	வீண்.

மனுஷ்யப்பிறவி, அதிலும் புருஷஜன்ம, அதிலும் ப்ராஹ்மண்யம், விவேகம் இத்தனையும் ஏற்பட்டதற்குப்பலன், மோக்ஷம் தான். இவ்வளவும் இருந்தும் மோக்ஷத்தை அடைய ப்ரயத்னம் செய்யாவிடில் அவனுக்கு அத்தனையும் வீண்தான். **(283)**

प्रश्नः समीचीनतरस्तवायं यदात्मतत्त्वावगमे प्रवृत्तिः।
ततस्तवैतत्सकलं समूलं निवेदयिष्यामि मुदा श्रृणुष्व ॥ २८४ ॥

ப்ரஶ்ன: ஸமீசீனதரஸ்தவாயம்
யதா³த்மதத்த்வாவக³மே ப்ரவ்ருத்தி:।
ததஸ்தவைதத்ஸகலம் ஸமூலம்
நிவேத³யிஷ்யாமி முதா³ ஶ்ர்ருணுஷ்வ॥ 284 ॥

तव = உன்னுடைய,
தவ
अयं = இந்த,
அயம்
प्रश्नः = கேள்வி,
ப்ரஶ்ன:
समीचीनतर = மிகவும் சிலாக்யமானது,
ஸமீசீனதர
यत् = எதனல்,
யத்
आत्मतत्त्वावगमे = ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிவதில்,
ஆத்மதத்த்வாவக³மே
प्रवृत्तिः = (உனக்கு) ப்ரவ்ருத்தி ஏற்பட்டு உள்ளதோ,
ப்ரவ்ருத்தி:
ततः = அதனல்,
தத:
तव = உனக்கு,
தவ
मुदा = ஸந்தோஷத்தோடு,
முதா³
एतत् सकलं = இது எல்லாவற்றையும்,
ஏதத் ஸகலம்
समूलं = ஆதியோடு,
ஸமூலம்
निवेदयिष्यामि = தெரிவிக்கிறேன்.
நிவேத³யிஷ்யாமி
श्रृणुष्व = கேள்.
ஶ்ர்ருணுஷ்வ

உன்னுடைய இந்தக் கேள்வி மிகவும் சிலாக்யமானது ஆத்மாவின் தத்வத்தை அறிந்துகொள்ள நீ பிரவிருத்தி செய்கிறபடியால் உனக்கு அடியிலிருந்து எல்லாவற்றையும் ஸந்தோஷமாகத் தெரிவிக்கிறேன். கேள். **(284)**

(அவதாரிகை) முதலில் 275 வது சுலோகத்தில் கேட்ட கேள்விக்கு பதில் கூறுகிறுர்: -

मर्त्यत्वं त्वयि कल्पितं भ्रमवशात् तेनैव जन्मादयः
तत्संभावितमेव दुःखमपि ते नो वस्तुतः तन्मृषा ।
निद्रामोहवशात् उपागतसुखं दुःखं च किं नु त्वया
सत्यत्वेन विलोकितं क्वचिदपि ब्रूहि प्रबोधागमे ॥ २८५ ॥

மர்த்யத்வம் த்வயி கல்பிதம் ப்⁴ரமவஶாத் தேனைவ ஜன்மாத³யஃ
தத்ஸம்பா⁴விதமேவ து³ஃக²மபி தே நோ வஸ்துதஃ தன்ம்ருஷா ।
நித்³ராமோஹவஶாத் உபாக³தஸுக²ம் து³ஃக²ம் ச கிம் நு த்வயா
ஸத்யத்வேன விலோகிதம் க்வசித³பி ப்³ரூஹி ப்ரபோ³தா⁴க³மே ॥ 285 ॥

त्वयि த்வயி	=	உன்னிடம்,
मर्त्यत्वं மர்த்யத்வம்	=	மனிதத்தன்மை,
भ्रमवशात् ப்⁴ரமவஶாத்	=	பிராந்தியினுல்,
कल्पितं கல்பிதம்	=	ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிறது,
तेनैव தேனைவ	=	அதனுல்தான்,
जन्मादयः ஜன்மாத³யஃ	=	பிறவி முதலியவைகள்,
ते தே	=	உனக்கு,
दुःखमपि து³ஃக²மபி	=	துக்கமும்,
तत्संभावितमेव தத்ஸம்பா⁴விதமேவ	=	அதனுல் ஆரோபிக்கப்பட்டதுதான்,
वस्तुतः नो வஸ்துதஃ நோ	=	உண்மையாக இல்லெ,
तत् தத்	=	அது,
मृषा ம்ருஷா	=	பொய்,

निद्रामोहवशात्	=	தூக்கமாகிற மயக்கத்தால்,
நித்³ராமோஹவஶாத்		
उपागतसुखं	=	வந்த ஸுகமும்,
உபாக³தஸுக²ம்		
दु:खं च	=	துக்கமும்,
து³:க²ம் ச		
प्रबोधागमे	=	விழிப்புவந்தபின்,
ப்ரபோ³தா⁴க³மே		
क्वचिदपि	=	ஒரு இடத்திலாவது,
க்வசித³பி		
त्वया	=	உன்ஞல்,
த்வயா		
सत्यत्वेन	=	உண்மையாக,
ஸத்யத்வேன		
किं नु विलोकितं	=	பார்க்கப்பட்டிருக்கிறதா,?
கிம் நு விலோகிதம்		
ब्रूहि	=	சொல்.
ப்³ரூஹி		

மர்த்யத்வம் (மரணமடையும் தன்மை) மனுஷ்யத்தன்மை உனக்கு ஸ்வபாவ த்தில் கிடையாது இது சரீரத்தைச் சேர்ந்தது. பிராந்தியினுல் இதை உன்னிடத்தில் இருப்பதாக எண்ணிக் கொண்டிருக்கிருய். இதனுல் தான் பிறவி முதலானவைகளும் அவைகள் மூலம் துன்பமும் உன்னிடம் ஏற்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. இது எல்லாம் உண்மையல்ல. பொய்தான். இரவில் தூக்கத்தில் சுய அறிவு இழந்த நிஜலயில் ஸுகமும் துக்கமும் உனக்கு ஏற்படுவதாகத் தோன்றுகிறது. ஒரு சமயத்திலாவது விழித்துக்கொண்டபின் அந்த ஸுகதுக்கங்கஜள நீ உண்மையென்று நம்புகிருயா? தூக்கத்தில் காண்பதைப்போலவே விழித்திருக்கும் நிஜலயில் ஏற்படும் துக்கமும் பொய்தான். **(285)**

नाशेषलोकैरनुभूयमानः प्रत्यक्षतोऽयं सकलप्रपञ्चः ।
कथं मृषा स्यादिति शङ्कनीयं विचारशून्येन विमुह्यता त्वया ॥ २८६ ॥

நாஶேஷலோகைரனுபூ⁴யமானঃ
ப்ரத்யக்ஷதோ(அ)யம் ஸகலப்ரபஞ்சঃ ।
கத²ம் ம்ருஷா ஸ்யாதி³தி ஶங்கனீயம்
விசாரஶூன்யேன விமுஹ்யதா த்வயா ॥ 286 ॥

अशेषलोकै	=	எல்லா ஜனங்களாலும்,
அஶேஷலோகை		

प्रत्यक्षत: **ப்ரத்யக்ஷத꞉**	=	நேராக,
अनुभूयमान: **அனுபூ⁴யமான꞉**	=	அனுபவிக்கப்படுகிற,
अयं **அயம்**	=	இந்த,
सकलप्रपञ्च: **ஸகலப்ரபஞ்ச꞉**	=	எல்லா பிரபஞ்சமும்,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
मृषा **ம்ருஷா**	=	பொய்யாக,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	ஆகும்,
इति **இதி**	=	என்று,
विचारशून्येन **விசாரஶூன்யேன**	=	விசாரமில்லாத,
विमुह्यता **விமுஹ்யதா**	=	மோஹமடைகிற,
त्वया **த்வயா**	=	உன்னால்,
न शङ्कनीयं **ந ஶங்கனீயம்**	=	ஸந்தேஹப்படவேண்டாம்.

எல்லா ஜனங்களாலும் பிரத்யக்ஷமாக அனுபவிக்கப்படுகிற இந்த எல்லா பிரபஞ்சமும் எப்படி பொய்யாக இருக்கும் என்று விசாரம் செய்யாமல் மோஹம் கொண்டு மற்றவர்களைப் போல் நீ கேள்வி கேட்க கூடாது. விசாரம் செய்து மோஹத்தை நீக்கியவர்கள் கேட்கமாட்டார்கள். **(286)**

दिवान्धदृष्टेस्तु दिवान्धकार: प्रत्यक्षसिद्धोऽपि स किं यथार्थ:।
तद्वद्भ्रमेणावगत: पदार्थो भ्रान्तस्य सत्य: सुमतेर्मृषैव ॥ २८७ ॥

தி³வாந்த⁴த்³ருஷ்டேஸ்து தி³வாந்த⁴கார꞉
ப்ரத்யக்ஷஸித்³தோ⁴(அ)பி ஸ கிம் யதா²ர்த²꞉।
தத்³வத்³ப்⁴ரமேணாவக³த꞉ பதா³ர்தோ²
ப்⁴ராந்தஸ்ய ஸத்ய꞉ ஸுமதேர்ம்ருஷைவ ॥ 287 ॥

दिवान्धदृष्टेः **தி³வாந்த⁴த்³ருஷ்டே**	=	பகலில கண் குருடாக உள்ள ஆந்தைக்கு,
दिवान्धकारः **தி³வாந்த⁴காரः**	=	பகலில் இருட்டு,
प्रत्यक्षसिद्धोऽपि **ப்ரத்யக்ஷஸித்³தோ⁴(அ)பி**	=	நேரில் கண்டபோதிலும்,
सः **ஸ:**	=	அது,
यथार्थः किं **யதா²ர்த²ः கிம்**	=	உண்மையா?
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதுபோலவே,
भ्रमेण **ப்⁴ரமேண**	=	பிராந்தியால்,
अवगतः **அவக³தः**	=	அறிந்துகொள்ளப்பட்ட,
पदार्थः **பதா³ர்த²ः**	=	வஸ்து,
भ्रान्तस्य **ப்⁴ராந்தஸ்ய**	=	மோஹமுள்ளவனுக்கு,
सत्यः **ஸத்யः**	=	உண்மை,
सुमतेस्तु **ஸுமதேஸ்து**	=	நல்ல புத்தியுள்ளவனுக்கோவெனில்,
मृषैव **ம்ருஷைவ**	=	பொய்தான்.

பகலில் குருட்டுக்கண்ணுள்ள ஆந்தைக்கு பகலில் இருட்டு பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிந்தபோதிலும் அந்த இருட்டு வாஸ்தவமாகி விடுமா? அது போலவே, பிரமத்தினுல் காணப்படும் பதார்த்தம் பிராந்தனுக்கு ஸத்யமாகத்தோன்றிய போதிலும் பிராந்தியில்லாத நல்ல புத்தியுள்ளவனுக்குப் பொய் தான். **(287)**

घटोऽयमित्यत्र घटाभिधानः प्रत्यक्षतः कश्चिदुदेति दृष्टेः ।
विचार्यमाणे स तु नास्ति तत्र मृदस्ति तद्भावविलक्षणा सा ॥ २८८ ॥

க⁴டோ(அ)யமித்யத்ர க⁴டாபி⁴தா⁴னः
ப்ரத்யக்ஷதः கஶ்சிது³தே³தி த்³ருஷ்டேः ।
விசார்யமாணே ஸ து நாஸ்தி தத்ர
ம்ருத³ஸ்தி தத்³பா⁴வவிலக்ஷணா ஸா ॥ 288 ॥

अयं घटः	=	இது குடம்,
அயம் க⁴டः		
इत्यत्र	=	என்ற இடத்தில்,
இத்யத்ர		
घटाभिधानः	=	குடம் என்ற பெயருள்ள,
க⁴டாபி⁴தா⁴னः		
कश्चित्	=	ஒரு பொருள்,
கஶ்சித்		
प्रत्यक्षतः	=	நேராக,
ப்ரத்யக்ஷதः		
दृष्टेः	=	கண் பார்வைக்கு,
த்³ருஷ்டேः		
उदेति	=	தோன்றுகிறது,
உதே³தி		
विचार्यमाणे	=	நன்கு ஆராய்ந்து பார்க்கும்பொழுது,
விசார்யமாணே		
स तु	=	அந்த குடமோவெனில்,
ஸ து		
तत्र	=	அங்கு,
தத்ர		
नास्ति	=	இல்லை,
நாஸ்தி		
मृत	=	மண்தான்,
ம்ருத		
अस्ति	=	இருக்கிறது,
அஸ்தி		
सा	=	அந்த மண்,
ஸா		
तद्भावविलक्षणा	=	குடத்தன்மையைக்காட்டிலும் மாறுபட்ட
தத்³பா⁴வவிலக்ஷணா		லக்ஷணமுள்ளது.

"இது குடம்" என்கிற இடத்தில் குடமென்ற பெயருள்ள ஒரு பதார்த்தம் கண்ணுக்கு பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிறது. ஆனால் நன்கு விசாரித்துப் பார்த்தால் அங்கே அவ்வித பதார்த்தமே கிடையாது. மண்தான் இருக்கிறது. அது குடத்தின் தன்மைக்கு மாறுபட்ட தன்மையுள்ளது. **(288)**

प्रादेशमात्रः परिदृश्यतेऽर्कः शास्त्रेण संदर्शितलक्ष योजनः ।
मानान्तरेण कचिदेति बाधां प्रत्यक्षमप्यत्र हि न व्यवस्था ॥ २८९ ॥

ப்ராதே³ஶமாத்ர: பரித்³ருஶ்யதே(அ)ர்க:
ஶாஸ்த்ரேண ஸந்த³ர்ஶிதலக்ஷ யோஜன: ।
மானாந்தரேண கசிதே³தி பா³தா⁴ம்
ப்ரத்யக்ஷமப்யத்ர ஹி ந வ்யவஸ்தா² ॥ 289 ॥

शास्त्रेण ஶாஸ்த்ரேண	=	வான சாஸ்திரத்தால்,
संदर्शितलक्ष योजनः ஸந்த³ர்ஶிதலக்ஷ யோஜன:	=	லக்ஷம் யோஜன விஸ்தாரமுள்ளதாக காட்டப்படும்,
अर्कः அர்க:	=	ஸூரியன்,
प्रादेशमात्रः ப்ராதே³ஶமாத்ர:	=	ஒட்டச்சாண் அகலமுள்ளதாகத்தான்,
परिदृश्यते பரித்³ருஶ்யதே	=	காணப்படுகிறுன்,
प्रत्यक्षमपि ப்ரத்யக்ஷமபி	=	பிரத்யக்ஷமும்,
कचित् கசித்	=	சில இடத்தில்,
मानान्तरेण மானாந்தரேண	=	வேறு பிரமாணத்தால்,
बाधां एति பா³தா⁴ம் ஏதி	=	பாதிக்கப்படுகிறது,
अत्र அத்ர	=	இவ்விஷயத்தில்,
व्यवस्था नहि வ்யவஸ்தா² நஹி	=	தீர்மானம் இல்லையல்லவா!

நம் கண்ணுக்கு ஒட்டச் சாண் அகல முள்ளதாகத்தான் ஸூரியன் தெரிகிறது. ஆனுல் வானசாஸ்திரமோ ஸூரிய மண்டலம் லக்ஷம் யோஜன விஸ்தார முள்ளதாகக் கூறுகிறது. ஆகையால் பிரத்யக்ஷமும் சிலஸமயங்களில் வேறு பிரமாணத்தினுல் பாதிக்கப்பட்டு விடுகிறது, இவ்விஷயத்தில் இப்படித்தான் என்ற தீர்மானம் கிடையாது என்பது பிரஸித்தம். **(289)**

तस्मात्त्वयीदं भ्रमतः प्रतीतं मृषैव नो सत्यमवेहि साक्षात् ।
ब्रह्म त्वमेवासि सुखस्वरूपं त्वत्तो न भिन्नं विचिनुष्व बुद्धौ ॥ २९० ॥

தஸ்மாத்த்வயீத³ம் ப்⁴ரமத꞉ ப்ரதீதம்
ம்ருஷைவ நோ ஸத்யமவேஹி ஸாக்ஷாத் ।
ப்³ரஹ்ம த்வமேவாஸி ஸுக²ஸ்வரூபம்
த்வத்தோ ந பி⁴ன்னம் விசினுஷ்வ பு³த்³தௌ⁴ ॥ 290 ॥

तस्मात् = ஆகையினுல்,
தஸ்மாத்
त्वयिं = உன்னிடம்,
த்வயிம்
भ्रमतः = பிராந்தியினுல்,
ப்⁴ரமத꞉
प्रतीतं = தோன்றின,
ப்ரதீதம்
इदं = இது,
இத³ம்
मृषैव = பொய்தான்,
ம்ருஷைவ
नो सत्यम् = உண்மையல்ல,
நோ ஸத்யம்
अवेहि = அறிந்துகொள்,
அவேஹி
त्वं = நீ,
த்வம்
सुखस्वरूपं = ஆனந்த ரூபமான,
ஸுக²ஸ்வரூபம்
साक्षात् ब्रह्मत्वमेवासि = ஸாக்ஷாத்ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறாய், (அது)
ஸாக்ஷாத் ப்³ரஹ்மத்வமேவாஸி
त्वत्तः = உன்ஐனக்காட்டிலும்,
த்வத்த꞉
न भिन्नं = வேறுனதல்ல,
ந பி⁴ன்னம்
बुद्धौ = புத்தியில்,
பு³த்³தௌ⁴
विचिनुष्व = ஆராய்ந்துபார்.
விசினுஷ்வ

ஆகையால் இது எல்லாம் உன்னிடத்தில் பிரமத்தால் தோன்றுபவை, ஆதலால் பொய் தான், ஸத்யமில்லை, நீ ஸாக்ஷாத்தாக ஆனந்த ஸ்வரூபமாயுள்ள பிரஹ்மம் தான், என்று தெரிந்துகொள். அதுஉன்னை விட்டு வேறுபட்டதல்ல. புத்தியில் இதை நன்கு பரிசீலனை செய்து பார். **(290)**

लोकान्तरे वाऽत्र गुहान्तरे वा तीर्थान्तरे कर्म परंपरान्तरे ।
शास्त्रान्तरे नास्त्यनुपश्यतामिह स्वयं परं ब्रह्म विचार्यमाणे ॥ २९१ ॥

லோகாந்தரே வா(அ)த்ர கு³ஹாந்தரே வா
தீர்தா²ந்தரே கர்ம பரம்பராந்தரே ।
ஶாஸ்த்ராந்தரே நாஸ்த்யனுபஶ்யதாமிஹ
ஸ்வயம் பரம் ப்³ரஹ்ம விசார்யமாணே ॥ 291 ॥

(பிரஹ்மமானது)

लोकान्तरे वा = வேறு உலகத்திலோ,
லோகாந்தரே வா
अत्र = இந்த உலகத்தில்,
அத்ர
गुहान्तरे = குஹைக்குள்ளோ,
கு³ஹாந்தரே
तीर्थान्तरे = புண்ய தீர்த்தங்களின் மத்தியிலோ,
தீர்தா²ந்தரே
कर्म परंपरान्तरे = கர்மாக்களின் வரிசையின் நடுவிலோ,
கர்ம பரம்பராந்தரே
शास्त्रान्तरे = சாஸ்திரங்களின் நடுவிலோ,
ஶாஸ்த்ராந்தரே
नास्ति = இல்லை,
நாஸ்தி
विचार्यमाणे = விசாரித்துப் பார்க்கும்பொழுது,
விசார்யமாணே
इह = இங்கு,
இஹ
अनुपश्यतां = கவனித்துப்பார்க்கிறவர்களுக்கு,
அனுபஶ்யதாம்
स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்
परं ब्रह्म = பர ப்ரஹ்மம்.
பரம் ப்³ரஹ்ம

அந்த பிரஹ்மம் வேறு உலகத்திலோ, இவ்வுலகில் குஹைக்குள்ளோ தீர்த்தங்களின் மத்தியிலோ, கர்மாக்களின் வரிசையின் மத்தியிலோ, சாஸ்திரங்க ளுக்குள்ளேயோ, இல்லை. இங்கேயே அதைத்தேடிப்பார்ப்பவர்களுக்கு விசாரித்துப் பார்க்கும் போது தானே தான் அந்த மேலான பிரஹ்மம் என்பது துலங்கும். **(291)**

तत्त्वमात्मस्थमज्ञात्वा मूढः शास्त्रेषु पश्यति ।
गोपः कक्षगतं छागं यथा कूपेषु दुर्मतिः॥ २९२ ॥

தத்த்வமாத்மஸ்த2மஜ்ஞாத்வா மூட4: ஶாஸ்த்ரேஷு பஶ்யதி ।
கோ3ப: கக்ஷக3தம் சா2க3ம் யதா2 கூபேஷு து3ர்மதி: ॥ 292 ॥

यथा **யதா2**	=	எப்படி,
दुर्मतिः **து3ர்மதி:**	=	முட்டாளான,
गोपः **கோ3ப:**	=	இடையன்,
छागं **சா2க3ம்**	=	ஆட்டுக்குட்டி,
कक्षगतं **கக்ஷக3தம்**	=	கஷ்கத்திலிருப்பதை,
अज्ञात्वा **அஜ்ஞாத்வா**	=	தெரிந்து கொள்ளாமல்,
कूपेषु **கூபேஷு**	=	கிணறுகளில்,
पश्यति **பஶ்யதி**	=	பார்க்கிறானே (அதுபோல),
मूढः **மூட4:**	=	முட்டாள்,
तत्वं **தத்வம்**	=	தத்வமானது,
आत्प्रस्थं **ஆத்ப்ரஸ்த2ம்**	=	தன்னிடத்திலேயே இருப்பதை,
अज्ञात्वा **அஜ்ஞாத்வா**	=	அறிந்துகொள்ளாமல்,
शास्त्रेषु **ஶாஸ்த்ரேஷு**	=	சாஸ்திரங்களில்,

पश्यति = பார்க்கிறுன்.
பஶ்யதி

எப்படி முட்டாளான இடையன் தன் கஷ்கத்தில் ஆட்டுக் குட்டியிருப்பதை மறந்து அதைத் தேடியஂலந்து கடைசியில் கிணறுகளில் குனிந்து பார்த்து (கிணற்றில் தோன்றும் பிரதி பிம்பத்தைப் பார்த்து) ஆட்டுக்குட்டி அங்கே இருப்பதாக நிஜனக்கிறுஞே, அதேமாதிரி தத்வம் தன்னிடமே யிருக்கிறதென்பதை தெரிந்துகொள்ளாமல் அறிவற்றவன் சாஸ்திரங்களில் தேடிப் பார்க்கிறுன். **(292)**

स्वमात्मानं परं मत्वा परमात्मानमन्यथा ।
विमृग्यते पुनः स्वात्मा बहिः कोशेषु पण्डितैः ॥ २९३ ॥

ஸ்வமாத்மானம் பரம் மத்வா பரமாத்மானமன்யதா² ।
விம்ருக்³யதே புனஃ ஸ்வாத்மா ப³ஹிஃ கோஶேஷு பண்டி³தைஃ ॥ 293 ॥

स्वमात्मानं = தனது ஆத்மாவை,
ஸ்வமாத்மானம்
परं = வேருகவும்,
பரம்
परमात्मानं = பரமாத்மாவை,
பரமாத்மானம்
अन्यथा = வேறுவிதமாகவும்,
அன்யதா²
मत्वा = எண்ணி,
மத்வா
पुनः = பிறகு,
புனஃ
पण्डितैः = பண்டிதர்களால்,
பண்டி³தைஃ
बहिः = வெளியே,
ப³ஹிஃ
कोशेषु = புஸ்தக கோசங்களில்,
கோஶேஷு
स्वात्मा = தனது ஆத்மா,
ஸ்வாத்மா
विमृग्यते = தேடப்படுகிறது.
விம்ருக்³யதே

தன்னுடைய ஆத்மாவை வேறான சரீராதிகளாக எண்ணி பரமாத்மாவையும் வேறு விதமாக நினைத்துப் பின்னர் பண்டிதர்கள் வெளியில் புஸ்தக கோசங்களில் (அல்லது அந்நமயாதி கோசங்களில்) தனது ஆத்மாவைத் தேடுகிறார்கள். **(293)**

विस्मृत्य वस्तुनस्तत्त्वमध्यारोप्य च वस्तुनि ।
अवस्तुतां च तद्धर्मान्मुधा शोचति नान्यथा ॥ २९४ ॥

விஸ்ம்ருத்ய வஸ்துனஸ்தத்த்வமத்⁴யாரோப்ய ச வஸ்துனி ।
அவஸ்துதாம் ச தத்³த⁴ர்மான்முதா⁴ ஶோசதி நான்யதா² ॥ 294 ॥

वस्तुनः வஸ்துனः	=	வஸ்துவின்,
तत्वं தத்வம்	=	உண்மைஸ்வரூபத்தை,
विस्मृत्य விஸ்ம்ருத்ய	=	மறந்து,
वस्तुनि வஸ்துனி	=	வஸ்துவில்,
अवस्तुतां அவஸ்துதாம்	=	வஸ்துவல்லாத பொய்ப் பொருள்களின் தன்மையையும்,
तद्धर्मान् च தத்³த⁴ர்மான் ச	=	அதன் தர்மங்களையும்,
अध्यारोप्य அத்⁴யாரோப்ய	=	ஆரோபம் செய்து,
मुधा முதா⁴	=	வீணாக,
शोचति ஶோசதி	=	துன்புறுகிறான்,
न अन्यथा ந அன்யதா²	=	வேறுவிதமாக இல்லை.

வஸ்துவினுடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தை மறந்து, வஸ்துவினிடத்தில் பொய்ப்பொருளின் தன்மையையும் அதன் தர்மங்களையும் ஏற்றிவைத்துவிட்டு வீணாக சோகத்தை யடைகிறான். இதைத்தவிர வேறில்லை. **(294)**

आत्मानात्मविवेकं ते वक्ष्यामि शृणु सादरम् ।
यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यतेऽनात्मबन्धनात् ॥ २९५ ॥

**ஆத்மாஞத்மவிவேகம் தே வக்ஷ்யாமி ஶ்ருணு ஸாத³ரம் ।
யஸ்ய ஶ்ரவணமாத்ரேண முச்யதே(அ)ஞத்மப³ந்த⁴ஞத் ॥ 295 ॥**

यस्य யஸ்ய	=	எதை,
श्रवणमात्रेण ஶ்ரவணமாத்ரேண	=	கேட்பதாலேயே,
अनात्मबन्धनात् அஞத்மப³ந்த⁴ஞத்	=	அநாத்மக்கட்டிலிருந்து,
मुच्यते ச்யதே	=	விடுபடுகிருஞே (அந்த),
आत्मानात्मविवेकं ஆத்மாஞத்மவிவேகம்	=	ஆத்மாவையும் அநாத்மாவையும் பிரித்துத் தெரிந்துகொள்ளும் பிரகாரத்தை,
ते தே	=	உனக்கு,
वक्ष्यामि வக்ஷ்யாமி	=	சொல்கிறேன்,
सादरं ஸாத³ரம்	=	ஆதரவுடன்,
शृणु ஶ்ருணு	=	கேள்.

ஆத்மாவையும் அநாத்மாவையும் நன்கு பிரித்துத் தெரிந்து கொள்ளும் பிரகாரத்தை உனக்குச் சொல்கிறேன் கவனமாகக் கேள். இதை கேட்டமாத்திரத்தில் அநாத்மாவின் பந்தத்திலிருந்து விடுபடுவான். **(295)**

इत्युक्त्वाऽभिमुखीकृत्य शिष्यं करुणया गुरुः ।
अध्यारोपापवादाभ्यां निष्प्रपञ्चं प्रपञ्चयन् ॥ २९६ ॥

**இத்யுக்த்வா(அ)பி⁴முகீ²க்ருத்ய ஶிஷ்யம் கருணயா கு³ரு꞉ ।
அத்⁴யாரோபாபவாதா³ப்⁴யாம் நிஷ்ப்ரபஞ்சம் ப்ரபஞ்சயன் ॥ 296 ॥**

सम्यक् प्राबोधयत् तत्वं शास्त्रदृष्टेन वर्त्मना ।
सर्वेषामुपकाराय तत्प्रकारोऽत्र दर्श्यते ॥ २९७ ॥

**ஸம்யக் ப்ராபோ³த⁴யத் தத்வம் ஶாஸ்த்ரத்³ருஷ்டேன வர்த்மனா ।
ஸர்வேஷாமுபகாராய தத்ப்ரகாரோ(அ)த்ர த³ர்ஶ்யதே ॥ 297 ॥**

इति	=	என்று,
இதி		
उक्त्वा	=	சொல்லி,
உக்த்வா		
गुरुः	=	குரு,
கு³ருः		
करुणया	=	கிருபையால்,
கருணயா		
शिष्यं	=	சிஷ்யனை,
ஶிஷ்யம்		
अभिमुखीकृत्य	=	கவனிக்கும்படி செய்து,
அபி⁴முகீ²க்ருத்ய		
शास्त्रदृष्टेन	=	சாஸ்திரத்தில் காட்டப்பட்ட,
ஶாஸ்த்ரத்³ருஷ்டேன		
वर्त्मना	=	வழியாக,
வர்த்மனா		
निष्प्रपञ्चं	=	பிரபஞ்ச ஸம்பந்தமில்லாத,
நிஷ்ப்ரபஞ்சம்		
तत्वं	=	தத்வத்தை,
தத்வம்		
अध्यारोपापवादाभ्यां	=	ஆரோபம் (ஏற்றுவது) அபவாதம் (நீக்குவது)
அத்⁴யாரோபாபவாதா³ப்⁴யாம்		இவைகளால்,
प्रपञ्चयन्	=	விரிவாக விளக்கிக்கொண்டு,
ப்ரபஞ்சயன்		
सम्यक्	=	நன்றாக,
ஸம்யக்		
प्राबोधयत्	=	போதித்தார்,
ப்ராபோ³த⁴யத்		
सर्वेषां	=	எல்லோருக்கும்,
ஸர்வேஷாம்		
उपकाराय	=	உபகாரத்தின் பொருட்டு,
உபகாராய		
तत्प्रकारः	=	அந்த முறை,
தத்ப்ரகாரः		
अत्र	=	இங்கு,
அத்ர		

दर्श्यते = காட்டப்படுகிறது.

த³ர்ஶ்யதே

இவ்விதமாகச்சொல்லி சிஷ்யனை நன்கு கவனிக்கச் செய்து குருவானவர் கருணையோடுகூட எவ்வித விஸ்தாரமுமில்லாத பிரஹ்மதத்வத்தை, சாஸ்திரத்தில் கண்டிருக்கும் முறைப்படி, அத்யாரோபம், அபவாதம் ஆகிய இருவகையாகவும் விஸ்தரித்து நன்கு போதித்தார். எல்லோருக்கும் உபகாரமாயிருக்கும் பொருட்டு அந்த முறை இங்கு காட்டப்படுகிறது. **(296-297)**

(**அவதாரிகை**) முதலில் அத்யாரோபம் என்பது என்ன வென்று சொல்லி விட்டு, அதன் மூலமாய் எப்படி பிரஹ்மத்தை யறியலாமென்று விஸ்தாரமாய் எடுத்துச்சொல்ல ஆரம்பிக்கிறார்: -

वस्तुन्यवस्त्वारोपो यः सोऽध्यारोप इतीर्यते ।
असर्पभूते रज्ज्वादौ सर्पत्वारोपणं यथा ॥ २९८ ॥

வஸ்துன்யவஸ்த்வாரோபோ யஃ ஸோ(அ)த்⁴யாரோப இதீர்யதே ।
அஸர்பபூ⁴தே ரஜ்ஜ்வாதௌ³ ஸர்பத்வாரோபணம் யதா² ॥ 298 ॥

वस्तुनि = உண்மைப்பொருளில்,

வஸ்துனி

अवस्त्वारोपः = உண்மையில்லாத பொருளை ஏற்றுவது,

அவஸ்த்வாரோபஃ

यः = எதுவோ,

யஃ

सः = அது,

ஸஃ

अध्यारोपः = அத்யாரோபம்,

அத்⁴யாரோபஃ

इति = என்று,

இதி

ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது,

ஈர்யதே

असर्पभूते = பாம்பாக இல்லாத,

அஸர்பபூ⁴தே

रज्ज्वादौ = கயிறு முதலியவற்றில்,

ரஜ்ஜ்வாதௌ³

सर्पत्वारोपणं यथा = பாம்புத் தன்மையை ஆரோபம் செய்வதுபோல்.

ஸர்பத்வாரோபணம் யதா²

ஸர்பமாக இல்லாத கயிறு முதலியவற்றில் ஸர்பமாயிருக்கும் தன்மையை ஏற்றுவது எப்படியோ, அதேபோல வஸ்துவில் வஸ்துவல்லாததை ஏற்றுவது அத்யாரோபம் எனப்படுகிறது. **(298)**

वस्तु तावत् परं ब्रह्म सत्यज्ञानादिलक्षणम् ।
इदं आरोपितं यत्र भाति खे नीलतादिवत् ॥ २९९ ॥

வஸ்து தாவத் பரம் ப்³ரஹ்ம ஸத்யஜ்ஞாநாதி³லக்ஷணம் ।
இத³ம் ஆரோபிதம் யத்ர பா⁴தி கே² நீலதாதி³வத் ॥ 299 ॥

खे = ஆகாசத்தில்,
கே²
नीलतादिवत् = நீல நிறமாயிருக்கும் தன்மை முதலியது போல்,
நீலதாதி³வத்
इदं = இந்த பிரபஞ்சம்,
இத³ம்
यत्र = எதில்,
யத்ர
आरोपितं = ஆரோபிக்கப்பட்டு,
ஆரோபிதம்
भाति = தோன்றுகிறதோ (அந்த),
பா⁴தி
सत्यज्ञानादिलक्षणम् = ஸத்யம் ஞானம் முதலியவற்றை
ஸத்யஜ்ஞாநாதி³லக்ஷணம் ஸ்வரூபமாகக்கொண்ட,
परं ब्रह्म = பரப்ரஹ்மம்,
பரம் ப்³ரஹ்ம
वस्तु तावत् = வஸ்து என்பது.
வஸ்து தாவத்

இங்கே வஸ்து என்பது ஸத்யம் (முக்காலத்திலும் மாறுமலிருப்பது) ஞானம் (சித்ரூபம்) முதலான லக்ஷணங்களையுடைய பரப்ரஹ்மம். ஆகாசத்தில் நீலமாயிருக்கும் தன்மை முதலியது ஏற்றப்படுவதுபோல இந்த பிரஹ்மத்தினிடத்தில் இந்த ஜகத்தானது ஏற்றப்பட்டு விளங்குகிறது. **(299)**

तत्कारणं यदज्ञानं सकार्यं सद्विलक्षणम्।
अवस्त्वित्युच्यते सद्भिर्यस्य बाधा प्रदृश्यते ॥ ३०० ॥

தத்காரணம் யத³ஜ்ஞானம் ஸகார்யம் ஸத்³விலக்ஷணம்।
அவஸ்த்வித்யுச்யதே ஸத்³பி⁴ர்யஸ்ய பா³தா⁴ ப்ரத்³ருஶ்யதே ॥ 300 ॥

कारणं = காரணமாயும்,

காரணம்

सकार्यं = கார்யங்களோடு கூடினதாயும்,

ஸகார்யம்

सद्विलक्षणं = ஸத்ஸ்வரூபச்கைசகாட்டிலும் விலக்ஷணமாயும் உள்ள,

ஸத்³விலக்ஷணம்

यत् अज्ञानं = எந்த அக்ஞானமுண்டோ,

யத் அஜ்ஞானம்

तत् = அது,

தத்

अवस्तु = அவஸ்து,

அவஸ்து

इति = என்று,

இதி

सद्भिः = ஸாதுக்களால்,

ஸத்³பி⁴:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது,

உச்யதே

यस्य = எதற்கு,

யஸ்ய

बाधा = பாதமானது,

பா³தா⁴

प्रदृश्यते = காணப்படுகிறதோ.

ப்ரத்³ருஶ்யதே

அவ்விதம் ஏற்றப்படுவதற்கு காரணமாயும், ஸத் வஸ்துவின் லக்ஷணத்திற்கு மாறுன லக்ஷணத்தையுடையதாயும் உள்ள அக்ஞானமும் அதன் காரியங்களும் அவஸ்து என்று கூறப்படுகிறது இது பின்ஞல் பாதிக்கப்பட்டு விடும். அதாவது இல்லை என்று ஆகிவிடும். **(300)**

अवस्तु तत्प्रमाणैर्यद्बाध्यते शुक्तिरौप्यवत् ।
न बाध्यते यत्तद्वस्तु त्रिषु कालेषु शुक्तिवत् ॥ ३०१ ॥

அவஸ்து தத்ப்ரமாணைர்யத்³பா³த்⁴யதே ஶுக்திரௌப்யவத்।
ந பா³த்⁴யதே யத்தத்³வஸ்து த்ரிஷு காலேஷு ஶுக்திவத் ॥ 301 ॥

शुक्तेर्बाधा न खल्वस्ति रजतस्य यथा तथा ।

ஶுக்தேர்பா³தா⁴ ந க²ல்வஸ்தி ரஜதஸ்ய யதா² ததா² ।

शुक्तिरौप्यवत् **ஶுக்திரௌப்யவத்**	=	கிளிஞ்சலில் தோன்றும் வெள்ளிபோல்,
यत् **யத்**	=	எது,
प्रमाणैः **ப்ரமாணை:**	=	ப்ரமாணங்களால்,
बाध्यते **பா³த்⁴யதே**	=	பாதிக்கப்படுகிறதோ (இல்லாமல் போய் விடுகிற தோ),
तत् **தத்**	=	அது,
अवस्तु **அவஸ்து**	=	அவஸ்துவாகும்,
शुक्तिवत् **ஶுக்திவத்**	=	கிளிஞ்சல்போல்,
त्रिषु कालेषु **த்ரிஷு காலேஷு**	=	மூன்று காலங்களிலும்,
यत् **யத்**	=	எது,
न बाध्यते **ந பா³த்⁴யதே**	=	பாதிக்கப்படுவதில்லையோ,
तत् **தத்**	=	அது,
वस्तु **வஸ்து**	=	வஸ்துவாகும்,
यथा रजतस्य **யதா² ரஜதஸ்ய**	=	வெள்ளிக்கு எப்படியோ,
तथा **ததா²**	=	அப்படி,
शुक्तेः **ஶுக்த:**	=	கிளிஞ்சலுக்கு,
बाधा **பா³தா⁴**	=	பாதமானது,
न खल्वस्ति **ந க²ல்வஸ்தி**	=	இல்லையல்லவா.

எது பிரமாணங்களினுல் பாதிக்கப்படுகிறதோ, இல்லை யென்று ஏற்படுகிறதோ அது அவஸ்து, சிப்பியில் தோன்றும் வெள்ளியைப்போல. எது மூன்று காலங்களி

லும் பாதிக்கப்படவில்லையோ ஒருக்காலும் இல்லை என்று ஆவதில்லையோ - அது வஸ்து, சிப்பியைப்போல வெள்ளிக்கு எப்படி பாதமானது ஏற்படுகிறதோ அப்படி சிப்பிக்கு பாதம் ஏற்படுவதில்லை யல்லவா?

சிப்பியில் தோன்றும் வெள்ளி தோன்றுவதற்கு முன் இல்லை, சிப்பின் தத்வம் தெரிந்த பிறகும் இல்லை, தோன்றும்போதும் வாஸ்தவத்தில் இல்லை. இவ்விதமாக பாதிக்கப்படுகிறபடியால், அது அவஸ்து என்று சொல்லப்படுகிறது. முன், பின், மத்ய காலங்கள் மூன்றிலும் சிப்பி அப்படியே யிருப்பதால், அதை வஸ்து என்கிறுர்கள்.

(301)

अवस्तुसंज्ञितं यत् तत् जगदध्यासकारणम् ॥ ३०२ ॥

அவஸ்துஸஞ்ஜ்ஞிதம் யத் தத் ஜக³த³த்⁴யாஸகாரணம் ॥ 302 ॥

सदसद्भ्यां अनिर्वाच्यं अज्ञानं त्रिगुणात्मकम् ।
वस्तुतत्वावबोधकवाध्यं तत् भावलक्षणम् ॥ ३०३ ॥

ஸத³ஸத்³ப⁴யாம் அநிர்வாச்யம் அஜ்ஞானம் த்ரிகு³ணாத்மகம் ।
வஸ்துதத்வாவபோ³த⁴கவாத்⁴யம் தத் பா⁴வலக்ஷணம் ॥ 303 ॥

यत् = எது,
யத்

अवस्तुसंज्ञितं = அவஸ்து என்று பெயருள்ளதோ,
அவஸ்துஸஞ்ஜ்ஞிதம்

जगदध्यासकारणम् = (பிரஹ்மத்தில) பிரபஞ்சம் தோன்றுவதற்குக்
ஜக³த³த்⁴யாஸகாரணம் காரணம்,

तत् = அந்தககாரணமான,
தத்

अज्ञानं = அக்ஞானமானது,
அஜ்ஞானம்

सदसद्भ्यां = ஸத் (இருக்கிறது) என்றே அஸத் (இல்லாதது)
ஸத³ஸத்³ப⁴யாம் என்றே,

अनिर्वाच्यं = விளக்கிக்கூற முடியாதது,
அநிர்வாச்யம்

त्रिगुणात्मकम् = முக்குண வடிவமாயுள்ளது,
த்ரிகு³ணாத்மகம்

वस्तुतत्वावबोधकवाध्यं = வஸ்துவின் உண்மைத்தன்மையை அறிவது
வஸ்துதத்வாவபோ³த⁴கவாத்⁴யம் ஒன்றுலேயே பாதிக்கத்தக்கது,

भावलक्षणम् = பாவஸ்வரூபமானது,
பா⁴வலக்ஷணம்

எது அவஸ்து என்ற பெயருடையதோ, அதுதான் பிரஹ்மத்தினிடத்தில் ஜகத் தோன்றுவதற்குக் காரணம். அந்தக் காரணமாகிய அக்ஞானம் என்பது இருக்கிறது என்றே இல்லை யென்றே நிர்வசனம் செய்ய முடியாதது. மூன்று குணங்களை (ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்பவைகளை) ஸ்வரூபமாகவுடையது. வஸ்துவின் தத்வத்தினுடைய ஞானமொன்றினுல் தான் பாதிக்கப்படும். அது இருக்கும் தன்மை யுடையது.

எது மூன்று காலங்களிலும் இருக்கிறதோ அதைத்தான். வாஸ்தவமாக "இருக்கிறது" என்று சொல்லலாம். இவ்வக்ஞானம் ஞானம் வந்தவுடன் மறைந்து விடுகிறபடியால் இதை "இருக்கிறது" என்று சொல்ல முடியவில்லை, எது மூன்று காலங்களிலும் இல்லவேயில்லையோ, முயல் கொம்பு மாதிரி அதைத்தான் வாஸ்த வமாக "இல்லை" என்று சொல்லலாம். இவ்வக்ஞானத்தினுல் பலவித கார்யங்கள் ஏற்படுகிற படியால் இதை "இல்லை" என்று சொல்லவும் முடியவில்லை. வாஸ்தவத்தில் மூன்று காலங்களிலும் இல்லாமலிருந்த போதிலும் மத்தியில் இருப்பது போல் தோன்றும் வாய்ப்பு இதற்கு இருப்பதால் இதை "இருக்கிறது" என்பதில் சேர்க்க முடியாமலும் "இல்லை" என்பதில் சேர்க்கமுடியாமலும் இருக்கிற தனி பதார்த்தமாக கணக்கிடவேண்டியிருக்கிறது. முயல் கொம்புபோல அத்யந்தம் இல்லை யென்பதற்கில்லாததினுல் இதை "அபாவம்" என்று சொல்ல முடியாது. இதற்கும் கார்யங்கள் இருப்பதினுல் இதையும் "பாவ" பதார்த்தமாகவே கருதவேண்டி யிருக்கிறது. ஆனுலும் இதனுடைய இருப்பு முக்காலங்களிலும் பாதிக்கப்படாத இருப்பு ஆகாது. **(302-303)**

(அவதாரிகை) இந்த அக்ஞானம் எங்கேயிருக்கிறது, எப்படியிருக்கிறது, என்று மேல் சுலோகத்தில் சொல்கிறுர்: -

मिथ्यासंबन्धतस्तत्र ब्रह्मण्याश्रित्य तिष्ठति ।
मणौ शक्तिर्यथा तद्वत् नैतदाश्रयदूषकम् ॥ ३०४ ॥

மித்²யாஸம்ப³ந்த⁴தஸ்தத்ர ப்³ரஹ்மண்யாஶ்ரித்ய திஷ்ட²தி ।
மணௌ ஶக்திர்யதா² தத்³வத் நைததா³ஶ்ரயதூ³ஷகம் ॥ 304 ॥

यथा யதா²	=	எப்படி,
मणौ மணௌ	=	ரத்னத்தில்,
शक्तिः ஶக்தி꞉	=	விசேஷமான சக்தி (இருக்கிறதோ),
तद्वत् தத்³வத்	=	அதுபோல,

तत्र **தத்ர**	=	அந்த,
ब्रह्मणि **ப்³ரஹ்மணி**	=	ப்ரஹ்மத்தில்,
मिथ्यासंबन्धतः **மித்²யாஸம்ப³ந்த⁴த:**	=	பொய்யான ஸம்பந்தத்தால்,
आश्रित्य **ஆஶ்ரித்ய**	=	ஆச்ரயித்துக் கொண்டு, (அக்ஞானம்),
तिष्ठति **திஷ்ட²தி**	=	இருக்கிறது,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த அக்ஞானம்,
न आश्रयदूषकं **ந ஆஶ்ரயதூ³ஷகம்**	=	தனது ஆச்ரயவஸ்துவைக் கெடுக்கிறதில்லை.

ரத்தினத்தில் சக்தியிருப்பதுபோல் அந்த பிரஹ்மத்தினிடத்தில் பொய்யான ஸம்பந்தத்தினுல் (ஆத்யாஸிக தாதாதம்ய ஸம்பந்தத்தால்) அக்ஞானம் ஆசிரயித்துக்கொண்டு இருக்கிறது ஆனுல் இது சிரயமான பிரஹ்மத்தைக் கெடுக்காது.

சில ரத்னங்களில் அபூர்வமான சில சக்திகள் உண்டு. அந்த ரத்னத்தை தரித்துக்கொண்டு நெருப்பைத் தொட்டாலும் சூடு தெரிவதில்லை. இம்மாதிரியான சக்தியை ரத்தினத்தை விட்டுத் தனியாகக் காணமுடியாது. ஆனுலும் அது ரத்தினத்தைத் தவிற வேறில்லை யென்றும் சொல்லமுடியாது. இரண்டு பதார்த்தங்கள் வெவ்வேறுக இருந்தால் ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தம் சொல்ல முடியும். வெவ்வேறுக இல்லாமல் ஒன்றைவிட்டு மற்றென்று தனியாகக் காணப்படாமலிருக்கையில், அவ்விரண்டிற்கும் உள்ள ஸம்பந்தம் பொய் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தவிரவும் இவ்விதம் எது பொய் ஸம்பந்தத்தினுல் மற்றென்றில் இருப்பதாகக் காணப்படுகிறதோ, அது அந்த மற்றென்றை எவ்விதத்திலும் பாதிக்க மாட்டாது. கயிற்றில் தோன்றும் ஸர்பத்தினுல் கயிறு விஷமுள்ளதாக ஆகிவிடாது. தூணில் தோன்றும் திருடன் தூணிலுள்ள எந்த சாமானையும் திருட முடியாது இதுபோல் அக்ஞானமும் ப்ரஹ்மத்தை விட்டுத் தனியாகப்பிரித்து வேறுகக் காண முடியாதபடி ப்ரஹ்மத்திலேயே பொய்யான ஸம்பந்தத்தால் இருக்கிறது இவ்வித அக்ஞானத்தால் ஆச்ரயமான ப்ரஹ்மத்திற்கு எவ்வித மாறுபாடும் ஏற்படுவதில்லை.

(304)

(அவதாரிகை) அக்ஞானத்தின் ஸ்வரூபத்தை இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு அது இருக்கிறது என்பதற்கு என்ன பிரமாணம் என்பதை அடுத்த சுலோகத்தில் சொல்கிறுர். அனுமானத்தினுல் அதை அறியலாம், சப்த பிரமாணத்தினுலும் அறியலாம், பிரத்யக்ஷமாகவும் அறியலாம், என்று எடுத்துக்காட்டுகிறுர்: -

सद्भावे लिङ्गमेतस्य कार्यमेतच्चराचरम् ।
मानं श्रुतिः स्मृतिश्चाज्ञोऽहमित्यनुभवोऽपि च ॥ ३०५ ॥

ஸத்³பா⁴வே லிங்க³மேதஸ்ய கார்யமேதச்சராசரம் ।
மானம் ஶ்ருதிः ஸ்ம்ருதிஶ்சாஜ்ஞோ(அ)ஹமித்யனுப⁴வோ(அ)பி ச ॥ 305 ॥

एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
चराचरं **சராசரம்**	=	ஸ்தாவர ஜங்கமரூபமான,
कार्यं **கார்யம்**	=	உண்டாகும் பிரபஞ்சம்,
एतस्य सद्भावे **ஏதஸ்ய ஸத்³பா⁴வே**	=	இந்த அக்ஞானம் இருப்பதற்கு,
लिङ्गं **லிங்க³ம்**	=	அடையாளம்,
श्रुतिः **ஶ்ருதிः**	=	வேதமும்,
स्मृतिश्चा **ஸ்ம்ருதிஶ்சா**	=	ஸ்மிருதியும்,
अहं अज्ञः **அஹம் அஜ்ஞः**	=	நான் அறியாதவன்,
इति **இதி**	=	என்ற,
अनुभवोऽपि च **அனுப⁴வோ(அ)பி ச**	=	அநுபவமும்,
मानं **மானம்**	=	அக்ஞானமிருப்பதற்கு பிரமாணம்.

இந்த அக்ஞாநம் இருக்கிறது என்ற விஷயத்தில் அடையாளம் இதன் கார்யமான அசையும் பொருள் அசையாப் பொருள் அடங்கிய இந்த உலகமே யாகும்.

मायां तु प्रकृति विद्यात्
மாயாம் து ப்ரக்ருதி வித்³யாத்

இது முதலான சுருதிகளும்

मयाऽध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरं
மயா(அ)த்⁴யக்ஷேண ப்ரக்ருதிः ஸூயதே ஸசராசரம்

இது முதலான ஸ்மிருதிகளும் 'நான் அறியாதவன்' என்ற நம்முடைய அனுபவமும் இந்த அக்ஞானம் இருப்பதற்குப் பிரமாணங்களாகும். **(305)**

(அவதாரிகை) ஜகத்தின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாயும் பிரமாணங்களால் இருப்பதாக நிச்சயிக்கத்தக்கதாயுமுள்ள அக்ஞானத்திற்கே வேறு பல பெயர்களினுல் வியவஹாரம் உண்டென்பதைக் காட்டுகிருர்: -

अज्ञानं प्रकृतिः शक्तिः अविद्येति निगद्यते ।

அஜ்ஞானம் ப்ரக்ருதிः ஶக்திः அவித்³யேதி நிக³த்³யதே ।

अज्ञानं = அக்ஞானமானது,
அஜ்ஞானம்

प्रकृतिः = ப்ரக்ருதி என்றும்,
ப்ரக்ருதிः

शक्तिः = சக்தி என்றும்,
ஶக்திः

अविद्या इति = அவித்யை என்றும்,
அவித்³யா இதி

निगद्यते = சொல்லப்படுகிறது.
நிக³த்³யதே

அக்ஞானமானது பிரகிருதி என்றும் சக்தி என்றும் அவித்யை என்றும் சொல் லப்படுகிறது.

(அவதாரிகை) இதன் ஸ்வரூபம் இன்னவிதமென்று சொல்ல முடியாதென்று முன்னுல் சொன்னதையே மறுபடியும் விஸ்தாரமாக எடுத்துக்காட்டுகிருர்: -

तदेतत् सत्न भवति नासद्वा शुक्तिरौप्यवत् ॥ ३०६ ॥

ததே³தத் ஸத்ன ப⁴வதி நாஸத்³வா ஶுக்திரௌப்யவத் ॥ 306 ॥

सतो भिन्नं अभिन्नं वा न दीपस्य प्रभा यथा ।

न सावयवं अन्यद्वा बीजस्यां कुरवत् क्वचित् ॥ ३०७ ॥

ஸதோ பி⁴ன்னம் அபி⁴ன்னம் வா ந தீ³பஸ்ய ப்ரபா⁴ யதா² ।
ந ஸாவயவம் அன்யத்³வா பீ³ஜஸ்யாம் குரவத் க்வசித் ॥ 307 ॥

अत एतदनिर्वाच्यं इत्येव कवयो विदुः ।

அத ஏதத³நிர்வாச்யம் இத்யேவ கவயோ விது³ः ।

तत् एतत् **தத் ஏதத்**	=	அந்த இது (அக்ஞானம்),
शुक्तिरौप्यवत् **ஶுக்திரௌப்யவத்**	=	கிளிஞ்சலில் தோன்றும் வெள்ளிபோல,
सत्न भवति **ஸத்ன ப⁴வதி**	=	ஸத்தாக இல்லை,
असद्वा **அஸத்³வா**	=	அஸத்தாகவும்,
न **ந**	=	இல்லை,
दीपस्य **தீ³பஸ்ய**	=	தீபத்தின்,
प्रभा यथा **ப்ரபா⁴ யதா²**	=	ஒளிபோல,
सतः **ஸதஃ**	=	ஸத் வஸ்துவைக்காட்டிலும்,
भिन्नं **பி⁴ன்னம்**	=	வேறுபட்டதாகவோ,
अभिन्नं वा **அபி⁴ன்னம் வா**	=	வேறுபடாததாகவோ,
न **ந**	=	இல்லை,
बीजस्य **பீ³ஜஸ்ய**	=	விதையின்,
अंकुरवत् **அங்குரவத்**	=	முளைபோல,
क्वचित् **க்வசித்**	=	ஒரு இடத்திலும்,
सावयवं **ஸாவயவம்**	=	அவயவத்துடன் கூடியதாகவோ,
अन्यद्वा **அன்யத்³வா**	=	அவயவம் இல்லாததாகவோ,
न **ந**	=	இல்லை,
अतः **அதஃ**	=	ஆகையால்,

एतत् = இந்த அக்ஞானம்,

ஏதத்

अनिर्वाच्यं = இன்னவிதமென்று, நிர்வசனம் செய்யமுடியாதது,

அநிர்வாச்யம்

इत्येव = என்றுதான்,

இத்யேவ

कवय: = வித்வான்கள்,

கவய:

विदु: = அறிந்திருக்கிருர்கள்.

விது³:

அந்த அக்ஞானம் இருப்புள்ளது என்ரே, இருப்பற்றது என்ரே கூறமுடியாது சிப்பியில் தோன்றும் வெள்ளியைப் போல. அது வாஸ்தவமாயிருக்கும் பதார்த்தத்தி லிருந்து வேறுபட்டதில்லை, வேறுபடாததும் இல்லை தீபத்தின் ஒளி போல. அது ஒருக்காலும் அவயவங்களுடன் கூடினதில்லை. அவயவங்களற்றதாகவும் இல்லை விதையின் முளையைப்போல ஆகையால் இது நிர்வசனம் செய்யத்தக்கதில்லை யென்றே அறிவாளிகள் அறிந்திருக்கிருர்கள்.

சிப்பியில் தோன்றும் வெள்ளி இல்லாத பதார்த்தமானுல் தோன்ருது. இருக்கிற பதார்த்தமானால் மறையாது; ஆகையால் அது இரண்டு இனங்களிலும் சேராது தீபத்தின் வெளிச்சம் தீபத்தை விட்டு தனித்து இருக்க முடியாது, ஆனுலும் தீபமில்லாத விடத்தில் வியாபிக்கிறது; ஆகையால் அது தீபத்தை விட வேறு என்ருவது, வேறில்லை யென்ருவது சொல்வதற்கில்லை. விதையை சோதித்துப் பார்த்தால் அதில் முளை தெரியவில்லை, அதில் முளை இல்லையானுல் பின்னுல் முளை வெளிக்கிளம்ப முடியாது; ஆகையால் அதை முளை என்னும் அவயவத்துடன் கூடியதென்ரே முளை என்னும் அவயவமற்றதென்ரே சொல்ல முடியாது. இவ்வித மே தோற்றமாயும் சக்தியாயும் காரணமாயும் உள்ள அக்ஞானம் இன்னதென்று சொல்வதற்கில்லை. இதையே அநிர்வசனீயம் என்று கூறுவார்கள். **(306-307)**

(அவதாரிகை) ப்ரஹ்ம விஷயமான அக்ஞானம் தான் ஜகத்தின் தோற்றத் திற்குக் காரணம் என்று முன் சொல்லப்பட்டது. அந்த அக்ஞானத்தைக் காரணமாசக் கொண்டு ஜகத் எந்த கிரமமாய்த் தோன்றுகிறது என்பதைப்பற்றி விஸ்தாரமாகச் சொல்வதற்காக முதலில் அந்த அக்ஞானம் இருவகைப்படுமென்று ஆரம்பிக்கிருர்.

समष्टिव्यष्टिरूपेण द्विधाऽज्ञानं निगद्यते ॥ ३०८ ॥

ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபேண த்³விதா⁴(அ)ஜ்ஞானம் நிக³த்³யதே ॥ 308 ॥

अज्ञानं = அக்ஞானமானது,

அஜ்ஞானம்

समष्टिव्यष्टिरूपेण = ஸமஷ்டி ரூபம், வியஷ்டி ரூபம் என்று,

ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிரூபேண

द्विधा = இரண்டுவிதமாக,

த்3விதா4

निगद्यते = சொல்லப்படுகிறது,

நிக3த்3யதே

ஸமஷ்டி, வ்யஷ்டி, என்று அக்ஞானம் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. **(308)**

नानात्वेन प्रतीतानां अज्ञानानां अभेदतः ।

एकत्वेन समष्टिः स्यात् भूरुहाणां वनं यथा ॥ ३०९ ॥

நாநாத்வேன ப்ரதீதாநாம் அஜ்ஞாநாநாம் அபே4த3த: ।

ஏகத்வேன ஸமஷ்டி: ஸ்யாத் பூ4ருஹாணாம் வனம் யதா2 ॥ 309 ॥

भूरुहाणां = மரங்களுக்கு,

பூ4ருஹாணாம்

वनं यथा = காடுபோல,

வனம் யதா2

नानात्वेन = பலவாக,

நாநாத்வேன

प्रतीतानां = தோன்றுகிற,

ப்ரதீதாநாம்

अज्ञानानां = அக்ஞானங்களுக்குள்,

அஜ்ஞாநாநாம்

अभेदतः = வேற்றுமையில்லாததால்,

அபே4த3த:

एकत्वेन = ஒன்றாக,

ஏகத்வேன

समष्टिः स्यात् = ஸமஷ்டியாகும்.

ஸமஷ்டி: ஸ்யாத்

பலவிதமான அநேகம் மரங்கள் சேர்ந்து காடு என்ற முறையில் எப்படி ஒன்றாகிறதோ அப்படியே பலவிதமாகத் தோன்றுகிற அக்ஞானங்களுக்குள் (அக்ஞானம் என்ற முறையில்) வேற்றுமையில்லாததினால் ஒன்றாகவே கருதப் பட்டால், 'ஸமஷ்டி' எனப்படும். மரங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒன்றாகவே காடு என்று பாவித்தால் ஸமஷ்டி என்று பெயர். மரங்களை தனித்தனியே பாவித்தால் வியஷ்டி என்பார்கள். அப்படியே எல்லா அக்ஞானங்களையும் ஒன்றாகச்

சேர்த்து மொத்தமாய்ப் பார்த்தால் ஸமஷ்டியாகும். அக்ஞானங்களைத் தனித்தனியே பார்த்தால் வியஷ்டியெனப்படும். **(309)**

इयं समष्टिरुत्कृष्टा सत्वांशोत्कर्षतःपुरा ।
मायेति कथ्यते तज्जैः शुद्धसच्चैकलक्षणा ॥ ३१० ॥

இயம் ஸமஷ்டிருத்க்ருஷ்டா ஸத்வாம்ஸோத்கர்ஷதः புரா ।
மாயேதி கத்²யதே தஜ்ஜைः ஶுத்³த⁴ஸச்சைகலக்ஷணா ॥ 310 ॥

पुरा = முதலில்,
புரா
सत्वांशोत्कर्षतः = ஸத்வகுணம் மேலிட்டிருப்பதால்,
ஸத்வாம்ஸோத்கர்ஷதः
उत्कृष्टा = சிறந்ததான,
உத்க்ருஷ்டா
शुद्धसच्चैकलक्षणा = சுத்தமான (ரஜஸ்தமோ குணங்களால் தாக்கப்
ஶுத்³த⁴ஸச்சைகலக்ஷணா படாத) ஸத்குணத்தையே ஸ்வரூபமாகக்கொண்ட,
इयं समष्टिः = இந்த ஸமஷ்டி அக்ஞானமானது,
இயம் ஸமஷ்டிः
तज्जैः = அதை அறிந்தவர்களால்,
தஜ்ஜைः
माया इति = மாயை என்று,
மாயா இதி
कथ्यते = சொல்லப்படுகிறது.
கத்²யதே

இந்த ஸமஷ்டி அக்ஞானத்தில் முக்குணங்களிருந்தபோதிலும் எப்பொழுதும் ஸத்வகுணமே மேலிட்டிருப்பதால் இது சிறந்தது சுத்தமான ஸத்வ குணத்தை ஸ்வரூபமாகக் கொண்ட இது மாயை என்று சொல்லப்படுகிறது ரஜஸ் தமோகுணங்கள் கட்டுப்பட்டு மேலோங்காமல், அவைகளால் ஸத்வ குணம் தாக்கப்படாமல் ஸத்வகுணமே மேலோங்கியிருப்பது தான் சுத்த ஸத்வம் என்பதன் பொருள். மூன்று குணங்களும் ஸமமாக இருக்கும் போது "மேல்" "கீழ்" என்ற வியவஹாரத்திற்கு இடமில்லை. அந்த ஸமமாயிருக்கும் நிலை மாறி ஏதாவது ஒரு குணம் அதிகமாயும் மற்றது குறைந்தும் இருக்கும்போது தான் வேற்றுமையே ஏற்படுகிறது. **(310)**

(**அவதாரிகை**) ஸமஷ்டி அக்ஞானமாகிற மாயையில் பிரதிபலிக்கும் பிரஹ்ம சைதன்யமே ஈசுவரன் என்பதை குறிப்பிடுகிறார்: -

मायोपहितचैतन्यं साभासं सत्त्वबृंहितम् ।
सर्वज्ञत्वादिगुणकं सृष्टिस्थित्यन्तकारणम् ।
अव्याकृतं तदव्यक्तमीश इत्यपि गीयते ॥ ३११ ॥

மாயோபஹிதசைதன்யம் ஸாபா⁴ஸம் ஸத்த்வப்³ரும்ஹிதம் ।
ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³கு³ணகம் ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யந்தகாரணம் ।
அவ்யாக்ருதம் தத³வ்யக்தமீஶ இத்யபி கீ³யதே ॥ 311 ॥

साभासं ஸாபா⁴ஸம்	=	பிரதிபிம்பத்துடன் கூடியதும்,
सत्त्वबृंहितम् ஸத்த்வப்³ரும்ஹிதம்	=	ஸத்வகுணம் விருத்தியடைந்ததும்,
सर्वज्ञत्वादिगुणकं ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³கு³ணகம்	=	எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மை முதலான குணங்களுள்ளதும்,
सृष्टिस्थित्यन्तकारणम् ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யந்தகாரணம்	=	ஸிருஷ்டி, ஸ்திதி, முடிவு இவைகளுக்குக் காரணமானதுமான,
तत् தத்	=	அந்த,
मायोपहितचैतन्यं மாயோபஹிதசைதன்யம்	=	மாயையை உபாதியாகக்கொண்ட சைதன்யம்,
अव्याकृतं அவ்யாக்ருதம்	=	அவ்யாக்ருதமென்றும்,
अव्यक्तं அவ்யக்தம்	=	அவ்யக்தமென்றும்,
ईश इत्यपि ஈஶ இத்யபி	=	ஈசன் என்றும்,
गीयते கீ³யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

மாயையை உபாதியாகக்கொண்ட பிரஹ்ம சைதன்யம் மாயையில் ஏற்படும் பிரதிபிம்பத்துடன் ஸத்வகுணம் அதிகமாயிருந்து ஸர்வக்ஞத்தன்மை ஸர்வ சக்திகளுடன் கூடியிருக்கும் தன்மை முதலான குணங்களோடு கூடினதாய் ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டிக்கும் ஸ்திதிக்கும் முடிவிற்கும் காரணமாகும். அது அவ்யாகிருதம் (தனித்தனி பெயரும் ரூபமும் இல்லாதது) என்றும் அவ்யக்தம் (தெளிவாய் ஏற்படாதது) என்றும், ஈசுவரன் (ஆளுபவர்) என்றும் சொல்லப்படுகிறது. **(311)**

सर्वशक्ति गुणोपेतः सर्वज्ञानावभासकः ।
स्वतन्त्रः सत्यसंकल्पः सत्यकामः स ईश्वरः ॥ ३१२ ॥

ஸர்வஶக்தி கு³ணோபேத: ஸர்வஜ்ஞாவபா⁴ஸக: ।
ஸ்வதந்த்ர: ஸத்யஸங்கல்ப: ஸத்யகாம: ஸ ஈஶ்வர: ॥ 312 ॥

स: ஸ:	=	அந்த,
ईश्वर: ஈஶ்வர:	=	ஈசுவரன்,
सर्वशक्ति गुणोपेत: ஸர்வஶக்தி கு³ணோபேத:	=	எல்லா சக்திகளோடும் குணங்களோடும் கூடியவர்,
सर्वज्ञानावभासक: ஸர்வஜ்ஞாவபா⁴ஸக:	=	எல்லா ஞானங்களையும் பிரகாசப்படுத்துகிறவர்,
स्वतन्त्र: ஸ்வதந்த்ர:	=	பிறருக்குக் கட்டுப்படாதவர்,
सत्यसंकल्प: ஸத்யஸங்கல்ப:	=	ஸத்யமான ஸங்கல்பத்தை உடையவர்,
सत्यकाम: ஸத்யகாம:	=	வீணாகாத காமனைகளை உடையவர்.

அந்த ஈசுவரர் எல்லா சக்திகளோடும் குணங்களோடும் கூடினவர், எல்லா ஞானத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகிறவர், ஸ்வதந்திரர், அவருடைய ஸங்கல்பம் ஸத்ய மானது அதன்படியே காரியம் நடைபெறும் அவருடைய காமம் வீண்போகாது. கட்டாயம் நிறைவேறும்.

ஒரு சிறிய தீபத்தின் பின் புறத்தில் பளிச்சென்ற ஒருவித கண்ணாடியையோ தகரத்தையோ வைத்து விட்டால், அதில் தீபத்தின் வெளிச்சம் பிரதிபலித்து அதிக மான பிரகாசத்தை உண்டுபண்ணும். கண்ணாடிக்கோ, தகரத்திற்கோ தனித்த முறை யில் வெளிச்சம் கொடுக்க யோக்கியதையே கிடையாது. அப்படியிருந்தும் வெளிச்சத் தின் ஸமீபத்தில் இருந்தால் அவ்வெளிச்சத்தையே அதிகப்படுத்திக்காட்ட யோக்கி யதை யுள்ளதாயிருக்கிறது. அதுபோல, மாயை என்பது நான் ஜடமாயிருந்த போதிலும் பிரஹ்ம சைதன்யத்தின் ஸம்பந்தத்தினால் அனந்தமான குணங்களைத் தோன்றும்படிச் செய்யசக்திவாய்ந்தது அதின் சேர்க்கையினால் தான் ஸர்வக்ஞத் தன்மை, ஸர்வசக்தத்தன்மை முதலிய குணங்கள் ஏற்பட்டு ஜகத்தின் உத்பத்தி ஸ்திதி லயங்கள் நடக்கின்றன. பின்னுள்ள கண்ணாடியோ, தகரமோ எப்படி தீபத்தின் ஸ்வரூபத்தில் சேராமல் இருந்து கொண்டு பக்கத்தில் இருந்து தீபப்பிரகாசத்தை அதிகப்படுத்துகிறதோ அப்படியே மாயை பிரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபத்தில் சேராமல் இருந்து கொண்டு அதை பலவிதமாக பிரகாசிக்கச் செய்கிறது. சேராமலிருந்தும் சேர்ந்திருப்பது போல் தோன்றுவதால் பிரஹ்மத்திற்கும் மாயைக்குமுள்ள ஸம்பந்தம் மித்யா (பொய்யானது) என்று முன் 304வது சுலோகத்தில் சொல்லப் பட்டது. **(312)**

तस्यैतस्य महाविष्णोर्महाशक्तेर्महीयसः ।
सर्वज्ञत्वेश्वरत्वादिकारणत्वान्मनीषिणः ।
कारणं वपुरित्याहुः समष्टिं सत्त्वबृंहितम् ॥ ३१३ ॥

தஸ்யைதஸ்ய மஹாவிஷ்ணோர்மஹாஶக்தேர்மஹீயஸः ।
ஸர்வஜ்ஞத்வேஶ்வரத்வாதி³காரணத்வான்மனீஷிணः ।
காரணம் வபுரித்யாஹுः ஸமஷ்டிம் ஸத்த்வப்³ரும்ஹிதம் ॥ 313 ॥

महाविष्णोः மஹாவிஷ்ணோः	=	மஹாவியாபகராயும்,
महाशक्ते மஹாஶக்தே	=	பெரிய சக்திகளுள்ளவராயும்,
महीयसः மஹீயஸः	=	மிகப்பெரியவராயும் உள்ள,
तस्य தஸ்ய	=	அந்த,
एतस्य ஏதஸ்ய	=	இந்த ஈசுவரனுக்கு,
सर्वज्ञत्वेश्वरत्वादिकारणत्वात् ஸர்வஜ்ஞத்வேஶ்வரத்வாதி³ காரணத்வாத்	=	ஸர்வஜ்ஞதவம், ஈசுவரத்வம் முதலானவை ஏற்படக்காரணமாயிருப்பதால்,
सत्त्वबृंहितम् ஸத்த்வப்³ரும்ஹிதம்	=	ஸத்வகுணம விருத்தியடைந்த,
समष्टिं ஸமஷ்டிம்	=	ஸமஷ்டி அக்ஞானமான மாயையை,
कारणं वपुः इति காரணம் வபுः இதி	=	காரண சரீரமென்று,
मनीषिणः மனீஷிணः	=	வித்வான்கள்,
आहुः ஆஹுः	=	சொல்கிறுர்கள்.

மஹாவியாபகராய் மஹாசக்தி யுள்ளவராய் மிகப்பெரியவராயிருக்கும் அந்த ஈசுவரருக்கு ஸர்வக்ஞத்தன்மை ஈசுவரத்தன்மை முதலானதுகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கக் காரணமாயிருப்பதால் ஸத்வகுணம் தூக்கி நிற்கும் ஸமஷ்டி அக்ஞானத்தைக் காரண சரீரம் என்று சொல்கிறுர்கள். **(313)**

आनन्दप्रचुरत्वेन छादकत्वेन कोशवत् ।
सैषाऽऽनन्दमयः कोश इतीशस्य निगद्यते ॥ ३१४ ॥

ஆனந்த³ப்ரசுரத்வேன சா²த³கத்வேன கோஶவத் ।
ஸைஷா(ஆ)நந்த³மயः கோஶ இதீஶஸ்ய நிக³த்³யதே ॥ 314 ॥

आनन्दप्रचुरत्वेन = ஆனந்தம் அதிகமாக இருப்பதாலும்,
ஆனந்த³ப்ரசுரத்வேன

कोशवत् = உரைபோல,
கோஶவத்

छादकत्वेन = (ப்ரஹ்ம சைதன்யத்தை) மறைப்பதாலும்,
சா²த³கத்வேன

सा एषा = அந்த அக்ஞான ஸமஷ்டியானது,
ஸா ஏஷா

ईशस्य = ஈசுவரனுக்கு,
ஈஶஸ்ய

आनन्दमयः कोश इती = ஆனந்தமயகோசமென்று,
ஆனந்த³மயः கோஶ இதீ

निगद्यते = சொல்லப்படுகிறது.
நிக³த்³யதே

ஆனந்தம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினுலும், கத்தியை உரை மறைப்பது போல் இது சுத்த சைதன்யத்தை மறைக்கிற காரணத்தினுலும், இந்த ஸமஷ்டி அக்ஞானம் ஈசுவரருடைய ஆனந்தமய கோசம் (ஆனந்தம் மிகுந்த உரை) எனப்படு கிறது. **(314)**

सर्वोपरम हेतुत्वात् सुषुप्तिस्थानमिष्यते ।
प्राकृतः प्रलयो यत्र श्राव्यते श्रुतिमिर्मुहुः ॥ ३१५ ॥

ஸர்வோபரம ஹேதுத்வாத் ஸுஷுப்திஸ்தா²னமிஷ்யதே ।
ப்ராக்ருதः ப்ரலயோ யத்ர ஶ்ராவ்யதே ஶ்ருதிமிர்முஹுः ॥ 315 ॥

यत्र = எதில்,
யத்ர

प्रलयः = எல்லாம் ஒடுங்குவது,
ப்ரலயः

प्राकृतः = ப்ராக்ருதமாக,
ப்ராக்ருதः

श्रुतिभिः	=	வேதங்களால்,
ஶ்ருதிபி⁴:		
मुहुः	=	அடிக்கடி,
முஹு:		
श्राव्यते	=	கேட்கும்படி செய்யப்படுகிறதோ (இது),
ஶ்ராவ்யதே		
सर्वोपरम हेतुत्वात्	=	எல்லாம் ஓடுங்குவதற்குக் காரணமாயிருப்பதால்,
ஸர்வோபரம ஹேதுத்வாத்		
सुषुप्तिस्थानं	=	ஸுஷுப்திஸ்தானமாக,
ஸுஷுப்திஸ்தா²னம்		
इष्यते	=	கருதப்படுகிறது.
இஷ்யதே		

எல்லாம் ஒடுங்குவதற்குக் காரணமாயிருப்பதால், அந்த ஸமஷ்டி அக்ஞானம் ஸுஷுப்தி ஸ்தானம் (நல்லதூக்கநிலை) என்று கருதப்படுகிறது. இந்த ஸமஷ்டி அக்ஞானத்தில் எல்லாம் ஒடுங்கும் நிலையைத்தான் ப்ராக்ருதப்ரளயம் என்று வேதம் கூறுகிறது.

இவ்விதமாக ஈசுவரருக்கு ஈசுவரருக்கு உபாதியாயிருக்கும் ஸமஷ்டி அக்ஞா னத்தை சரீரம் என்று வியவஹரித்தால் காரண சரீரம் என்றும், மறைக்கிற உரை என்று பார்த்தால் ஆனந்தமயகோசம் என்றும், ஒடுங்கும் நிலையாக பாவித்தால் ஸுஷுப்தி அவஸ்தை என்றும், பலவாறுகச் சொல்லமுடிகிறது. **(315)**

(**அவதாரிகை**) இதுவரை ஸமஷ்டி அக்ஞானத்தைப்பற்றிச் சொல்லிவிட்டு இனி வியஷ்டி அக்ஞானத்தைப்பற்றி விவரிக்கிறுர்: -

अज्ञानं व्यष्ट्यभिप्रायात् अनेकत्वेन भिद्यते ।
अज्ञानवृत्तयो नाना तत्तद्गुणविलक्षणाः ॥ ३१६ ॥

அஜ்ஞானம் வ்யஷ்ட்யபி⁴ப்ராயாத் அனேகத்வேன பி⁴த்³யதே ।
அஜ்ஞானவ்ருத்தயோ நாறு தத்தத்³கு³ணவிலக்ஷணுः ॥ 316 ॥

अज्ञानवृत्तयः	=	அக்ஞானத்தின் விருத்திகள்,
அஜ்ஞானவ்ருத்தயः		
तत्तद्गुणविलक्षणाः	=	அதன்தன் குணங்களால் மாறுபட்ட
தத்தத்³கு³ணவிலக்ஷணுः		தன்மைகளுள்ளவைகளாக,
नाना	=	பலவாக இருக்கினறன. (ஆகையால்),
நாறு		

अज्ञानं	=	அக்ஞானமானது,
அஜ்ஞானம்		
व्यष्ट्यभिप्रायात्	=	தனித்தனி என்ற அபிபபிராயத்தில்,
வ்யஷ்ட்யபி⁴ப்ராயாத்		
अनेकत्वेन	=	பலவாக,
அனேகத்வேன		
भिद्यते	=	வேற்றுமையடைகிறது.
பி⁴த்³யதே		

அக்ஞானத்தில் அந்தந்த குணங்களையொட்டி விலக்ஷணமான அநேகம் விருத்திகள் ஏற்படுகின்றன. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து பொதுவாகப்பார்த்தால் அக்ஞானம் என்பது ஒன்றுக இருந்த போதிலும் தனித்தனியாகப்பார்க்கும் பொழுது அக்ஞானமே அநேகமாக ஆகிறது. **(316)**

वनस्य व्यष्ट्यभिप्रायात् भूरुहा इत्यनेकता ।
यथा तथैवाज्ञानस्य व्यष्टितः स्यादनेकता ॥ ३१७ ॥

வனஸ்ய வ்யஷ்ட்யபி⁴ப்ராயாத் பூ⁴ருஹா இத்யனேகதா ।
யதா² ததை²வாஜ்ஞானஸ்ய வ்யஷ்டித꞉ ஸ்யாத³னேகதா ॥ 317 ॥

वनस्य	=	காட்டிற்கு,
வனஸ்ய		
व्यष्ट्यभिप्रायात्	=	தனித்தனி என்ற அபிப்ராயத்தினுல்,
வ்யஷ்ட்யபி⁴ப்ராயாத்		
भूरुहाः इति	=	மரங்கள் என்று,
பூ⁴ருஹா꞉ இதி		
अनेकता	=	பலவாக இருக்கும் தன்மை,
அனேகதா		
यथा	=	எப்படியோ,
யதா²		
तथैव	=	அப்படியே,
ததை²வ		
व्यष्टितः	=	தனித்தனித் தன்மையால்,
வ்யஷ்டித꞉		
अज्ञानस्य	=	அக்ஞானத்திற்கு,
அஜ்ஞானஸ்ய		
अनेकता	=	அநேகமாயிருக்கும் தன்மை,
அனேகதா		

स्यात् = ஏற்படும்.

ஸ்யாத்

அநேகம் மரங்கள் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து இருப்பதைக்காடு என்கிறோம். காடு என்பது ஒன்றுக இருந்த போதிலும் அதிலுள்ள மரங்களைத்தனித்தனியாகப்பார்க்கும் பொழுது அநேகமாகத்தெரிகிறது. இதுபோலவேதான் அக்ஞானமும் அநேகமாக ஆகிறது. **(317)**

व्यष्टिर्मलिनसचैषा रजसा तमसा युता ।
ततो निकृष्टा भवति योपाधिः प्रत्यगात्मनः ॥ ३१८ ॥

வ்யஷ்டிர்மலினஸசைஷா ரஜஸா தமஸா யுதா ।
ததோ நிக்ருஷ்டா ப⁴வதி யோபாதி⁴: ப்ரத்யகா³த்மன: ॥ 318 ॥

रजसा = ரஜோகுணத்தோடும்,

ரஜஸா

तमसा = தமோகுணத்தோடும்,

தமஸா

युता = கூடிய,

யுதா

एषा = இந்த,

ஏஷா

व्यष्टिः = வியஷ்டி அக்ஞானமானது,

வ்யஷ்டி:

मलिनसत्वा = மலினமான ஸத்வகுணமுள்ளது,

மலினஸத்வா

ततः = ஆகையால்,

தத:

निकृष्टा = தாழ்ந்ததாக,

நிக்ருஷ்டா

भवति = ஆகிறது,

ப⁴வதி

या = எந்த இது,

யா

प्रत्यगात्मनः = ஜீவாத்மாவுக்கு,

ப்ரத்யகா³த்மன:

उपाधिः = உபாதியோ.

உபாதி⁴:

பரமாத்மாவுக்கு உபாதியாக உள்ள ஸமஷ்டி அக்ஞானத்தில் ஸத்வகுணம் மேலோங்கியும் ரஜஸ்தமோகுணங்கள் இதற்கு உள் அடங்கியுமிருப்பதால் அது சிறந்ததாகக்கூறப்பட்டது. வியஷ்டி அக்ஞானத்திலோவெனில் ரஜஸ்தமோகுணங்கள் மேலிட்டும் இவைகளால் ஸத்வகுணம் மறைக்கப்பட்டும் இருப்பதால் இது நிக்ருஷ்டமானது இந்த வியஷ்டி அக்ஞானம் தான் பிரத்யகாத்மாவுக்கு உபாதி. **(318)**

பிரத்யகாத்மாவென்பது எது என்று மேல் இரண்டு சுலோகங்களில் எடுத்துச் சொல்கிறர்:-

चैतन्यं व्यष्टयवच्छिन्नं प्रत्यगात्मेति गीयते ।
साभासं व्यष्ट्युपहितं सत्तादात्म्येन तद्गुणैः ॥ ३१९ ॥

சைதன்யம் வ்யஷ்டயவச்சி2ன்னம் ப்ரத்யகா3த்மேதி கீ3யதே ।
ஸாபா4ஸம் வ்யஷ்ட்யுபஹிதம் ஸத்தாதா3த்ம்யேன தத்3கு3ணை: ॥ 319 ॥

अभिभूतः स एवात्मा जीव इत्यभिधीयते ।
किंचिज्ज्ञत्वानीश्वरत्व संसारित्वादिधर्मवान् ॥ ३२० ॥

அபி4பூ4த: ஸ ஏவாத்மா ஜீவ இத்யபி4தீ4யதே ।
கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞத்வானீஸ்வரத்வ ஸம்ஸாரித்வாதி3த4ர்மவான் ॥ 320 ॥

व्यष्टयवच्छिन्नं = வியஷ்டி அக்ஞானத்துடன் கூடியது,
வ்யஷ்டயவச்சி2ன்னம்

व्यष्ट्युपहितं सत् = வியஷ்டி அக்ஞானத்தை உபாதியாகக்கொண்டு,
வ்யஷ்ட்யுபஹிதம் ஸத்

साभासं = ப்ரதிபிம்பத்துடன் கூடியதுமான,
ஸாபா4ஸம்

चैतन्यं = சைதன்யமானது,
சைதன்யம்

प्रत्यगात्मा इति = பிரத்யகாத்மா என்று,
ப்ரத்யகா3த்மா இதி

गीयते = சொல்லப்படுகிறது,
கீ3யதே

तादात्म्येन = அந்த அக்ஞான ஸ்வரூபமாகவே இருப்பதால்,
தாதா3த்ம்யேன

तद्गुणैः = அதன் குணங்களால்,
தத்3கு3ணை:

अभिभूतः = மறைக்கப்பட்டு,
அபி4பூ4த:

किंचिज्ज्ञत्व	=	அல்ப அறிவு,
கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞத்வ		
अनीश्वरत्व	=	ஈசுவரனுயில்லாதிருக்கும் தன்மை,
அனீஸ்வரத்வ		
संसारित्वादि	=	ஸம்ஸாரியாயிருக்கும் தன்மை முதலான,
ஸம்ஸாரித்வாதி³		
धर्मवान्	=	தர்மங்களுடன் கூடிய,
த⁴ர்மவான்		
स एव आत्मा	=	அந்த ஆத்மாவே,
ஸ ஏவ ஆத்மா		
जीव इति	=	ஜீவன் என்று,
ஜீவ இதி		
अभिधीयते	=	சொல்லப்படுகிறது.
அபி⁴தீ⁴யதே		

வியஷ்டி அக்ஞானத்துடன் கூடிய சைதன்யம் அதாவது வியஷ்டி அக்ஞானத்தை உபாதியாகக்கொண்டு அதில் ஏற்படும் பிரதிபிம்பத்துடன் கூடிய சைசன்யம் ப்ரத்யகாத்மா என்று சொல்லப்படுகிறது. உபாதியான அக்ஞானஸ்வருபத்துடன் ஒன்ருகக்கலந்து அதன் குணங்களால் மறைக்கப்பட்டு கிஞ்சிஜ்ஞத்வம் (அல்பஞானமுள்ளதன்மை) அநீசுவரத்வம் (ஸ்வதந்திர மற்றதன்மை) ஸம்ஸாரித்வம் (பிறவிமரணங்களுடன் கூடியிருக்கும் தன்மை) முதலான தர்மங்களுடன் கூடிய அந்த ஆத்மாவே ஜீவன் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(319-320)**

अस्य व्यष्टिरहंकारकारणत्वेन कारणम् ।
वपुस्तत्राभिमान्यात्मा प्राज्ञ इत्युच्यते बुधैः ॥ ३२१ ॥

அஸ்ய வ்யஷ்டிரஹங்காரகாரணத்வேன காரணம் ।
வபுஸ்தத்ராபி⁴மான்யாத்மா ப்ராஜ்ஞ இத்யுச்யதே பு³தை⁴: ॥ 321 ॥

अस्य	=	இந்த ஜீவாத்மாவுக்கு,
அஸ்ய		
अहंकारकारणत्वेन	=	அஹங்காரத்திற்கு காரணமாக இருப்பதால்,
அஹங்காரகாரணத்வேன		
व्यष्टिः	=	வியஷ்டி அக்ஞானம்,
வ்யஷ்டி:		
कारणं वपु	=	காரண சரீரமாகும்,
காரணம் வபு		
तत्र	=	அந்தக்காரண சரீரத்தில்,
தத்ர		

अभिमानी = அபிமானம் கொண்ட,
அபி⁴மானீ
आत्मा = ஆத்மா,
ஆத்மா
प्राज्ञ इति = பிராக்ஞன் என்று,
ப்ராஜ்ஞ இதி
बुधैः = வித்வான்களால்,
பு³தை⁴:
उच्यते = சொல்லப்படுகிறுன்.
உச்யதே

இந்த ஆத்மாவிற்கு அஹங்காரம் அதாவது நான் என்கிற எண்ணம் உண்டாவதற்குக் காரணம் வியஷ்டி அக்ஞானம்தான் ஆகையால் இது ஆத்மாவிற்குக் காரண சரீரம் ஆகும். அந்த சரீரத்தை அபிமானிக்கும் ஆத்மா பிராக்ஞன் என்று சொல்லப் படுகிறது. **(321)**

प्राज्ञत्वमस्यैकाज्ञानभासकत्वेन संमतम् ।
व्यष्टेर्निकृष्टत्वेनास्य नानेकाज्ञानभासकम् ॥ ३२२ ॥

ப்ராஜ்ஞத்வமஸ்யைகாஜ்ஞானபா⁴ஸகத்வேன ஸம்மதம் ।
வ்யஷ்டேர்னிக்ருஷ்டத்வேனாஸ்ய நானேகாஜ்ஞானபா⁴ஸகம் ॥ 322 ॥

एकाज्ञानभासकत्वेन = ஒரு அக்ஞானத்தை விளக்குவதால்,
ஏகாஜ்ஞானபா⁴ஸகத்வேன
अस्य = இவனுக்கு,
அஸ்ய
प्राज्ञत्वं = பிராக்ஞத்தன்மை,
ப்ராஜ்ஞத்வம்
संमतं = ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது,
ஸம்மதம்
अस्य = இவனுடைய,
அஸ்ய
व्यष्टेः = வியஷ்டியானது,
யஷ்டே:
निकृष्टत्वेन = தாழ்ந்ததாயிருப்பதால்,
நிக்ருஷ்டத்வேன
न अनेकाज्ञानभासकम् = அநேகம் அக்ஞானங்களை விளக்குவது
ந அனேகாஜ்ஞானபா⁴ஸகம் இல்லை.

ஸாதாரணமாக நல்ல அறிவுள்ளவனைத்தான் பிராக்ஞன் என்று சொல்வது நியாயமாகும். அஹங்கார காரணமான வியஷ்டி அக்ஞானமாகிற காரண சரீரத்தை அபிமானிக்கிற ஜீவனை எப்படி பிராக்ஞன் என்று சொல்லலாம் என்று ஸந்தேகிக்க லாம் இவன் அக்ஞானத்தையே விளங்கும்படிச் செய்வதால் இவனுக்கு அந்தப் பெயர் ஏற்பட்டதென்றும், ஆனால் ஜீவனுடைய உபாதி தாழ்ந்ததானபடியால் இவனால் ஒரு அக்ஞானத்தைத் தான் விளங்கவைக்க முடியும். ஈசுவரனைப்போல எல்லா அக்ஞான ங்களையும் விளங்கவைக்கும் சக்தி இவனுக்கு இல்லையென்றும் ஆசார்யார் தெளிவு படுத்துகிறார். **(322)**

स्वरूपाच्छादकत्वेनाप्यानन्दप्रचुरत्वतः।
कारणं वपुरानन्दमयः कोश इतीर्यते ॥ ३२३ ॥

ஸ்வரூபாச்சா²த³கத்வேனாப்யானந்த³ப்ரசுரத்வத:।
காரணம் வபுரானந்த³மய: கோஶ இதீர்யதே ॥ 323 ॥

स्वरूपाच्छादकत्वेन ஸ்வரூபாச்சா²த³கத்வேன	=	சைதன்யஸ்வரூபத்தை மறைப்பதாலும்,
आमनन्दप्रचुरत्वतः अपि ஆமனந்த³ப்ரசுரத்வத: அபி	=	ஆனந்தம் அதிகமாயிருப்பதாலும்,
कारणं वपुः காரணம் வபு:	=	காரண சரீரம்,
आनन्दमयः कोश इति ஆனந்த³மய: கோஶ இதி	=	ஆனந்தமயகோசம் என்று,
इर्यते இர்யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

இந்தக் காரண சரீரமான வியஷ்டி அக்ஞானமானது கோசம் அதாவது உறை சத்தியை மறைப்பதுபோல் ஸ்வரூபத்தை மறைப்பதாலும் ஆனந்தம் அதிகமாயிரு ப்பதாலும் ஆனந்தமய கோசம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(323)**

अस्यावस्था सुषुप्तिः स्याद्यत्रानन्दः प्रकृष्यते ।
एषोऽहं सुखमस्वाप्सं न तु किंचिदवेदिषम् ॥ ३२४ ॥

அஸ்யாவஸ்தா² ஸுஷுப்தி: ஸ்யாத்³யத்ரானந்த³: ப்ரக்ருஷ்யதே ।
ஏஷோ(அ)ஹம் ஸுக²மஸ்வாப்ஸம் ந து கிஞ்சித³வேதி³ஷம் ॥ 324 ॥

इत्यानन्दसमुत्कर्षः प्रबुद्धेषु प्रदृश्यते ।

இத்யானந்த³ஸமுத்கர்ஷ: ப்ரபு³த்³தே⁴ஷு ப்ரத்³ருஶ்யதே ।

अस्य **அஸ்ய**	=	இவனுடைய,
अवस्था **அவஸ்தா²**	=	அவஸ்தையானது,
सुषुप्तिः स्यात् **ஸுஷுப்தி: ஸ்யாத்**	=	ஸுஷுப்தியாகும்,
यत्र **யத்ர**	=	எதில்,
आनन्दः **ஆனந்த³:**	=	ஆனந்தமானது,
प्रकृष्यते **ப்ரக்ருஷ்யதே**	=	சிறப்பாக இருக்கிறதோ,
एषः अहं **ஏஷ: அஹம்**	=	இந்த நான்,
सुखं **ஸுக²ம்**	=	ஸுகமாக,
अस्वाप्सं **அஸ்வாப்ஸம்**	=	தூங்கினேன்,
न तु किंचिदवेदिषम् **ந து கிஞ்சித³வேதி³ஷம்**	=	ஒன்றையும் அறிந்து கொள்ளவில்லை,
इति **இதி**	=	என்று,
प्रबुद्धेषु **ப்ரபு³த்³தே⁴ஷு**	=	(தூக்கத்திலிருந்து) விழிதிதுக் கொண்டவர்களிடம்,
आनन्दसमुत्कर्षः **ஆனந்த³ஸமுத்கர்ஷ:**	=	ஆனந்தத்தின் சிறப்பு,
प्रदृश्यते **ப்ரத்³ருஶ்யதே**	=	காணப்படுகிறதோ.

"நான் ஸுகமாகத் தூங்கினேன். எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது" என்று தூக்கத்திலிருந்து விழித்துக்கொண்டவன் சொல்கிறுன். இரவில் நன்ருகத் தூங்கும்பொழுது தான் அனுபவித்த ஆனந்தத்தை நினைவுபடுத்திக்கொண்டு காலையில் இவ்வாறு கூறுவதால் ஸுஷுப்தி அவஸ்தையில் ஆனந்தம் அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது ஆகையால் ஆனந்தமய கோசமென்னும் காரண சரீரத்தில் அபிமானியான ப்ராஜ்ஞனுக்கு ஸுஷுப்தி ஸ்தானமாகும். **(324)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக ஸமஷ்டி அக்ஞானத்தை உபாதியாக உடைய ஈசுவரனுக்கு அதுவே காரண சரீரம், ஆனந்தமயகோசம், ஸுஷுப்தி நிலை என்றும்,

வியஷ்டி அக்ஞானத்தை உபாதியாக உடைய பிராக்ஞனுக்கு அதுவே காரண சரீரம், ஆனந்தமய கோசம், ஸுஷுப்தி நிலை என்றும் வர்ணித்திருக்கிறபடியால், முன்னலேயே ஸமஷ்டிக்கும் வியஷ்டிக்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லையென்று காட்டிய நியாயப்படி, பிராச்ஞனும் ஈசுவரனும் ஸ்வரூபத்தில் வேறுபட்டவர்களில்லை என்பதை துலக்குகிருர்: -

समष्टेरपि च व्यष्टेः उभयोर्वनवृक्षवत् ॥ ३२५ ॥

ஸமஷ்டேரபி ச வ்யஷ்டே꞉ உப⁴யோர்வனவ்ருக்ஷவத் ॥ 325 ॥

अभेद एव नो मेदो जात्येकत्वेन वस्तुत:
अभेद एव ज्ञातव्य: तथेशप्राज्ञयोरपि ॥ ३२६ ॥

அபே⁴த³ ஏவ நோ மேதோ³ ஜாத்யேகத்வேன வஸ்துத꞉
அபே⁴த³ ஏவ ஜ்ஞாதவ்ய꞉ ததே²ஶப்ராஜ்ஞயோரபி ॥ 326 ॥

वस्तुत: = உண்மையில்,
வஸ்துத꞉
जात्येकत्वेन = ஜாதி ஒன்றுயிருப்பதால்,
ஜாத்யேகத்வேன
समष्टेरपि = ஸமஷ்டிக்கும்,
ஸமஷ்டேரபி
व्यष्टेः च = வியஷ்டிக்கும்,
வ்யஷ்டே꞉ ச
उभयो: = இரண்டிற்கும்,
உப⁴யோ:
वनवृक्षवत् = காட்டிற்கும் மாத்திற்தம்போல்,
வனவ்ருக்ஷவத்
अभेद एव = அபேதம் தான்,
அபே⁴த³ ஏவ
नो मेद: = வேற்றுமை இல்லை,
நோ மேத³꞉
तथा = அவ்வாறே,
ததா²
ईशप्राज्ञयोरपि = ஈசுவரனுக்கும் ப்ராக்ஞனுக்கும்,
ஈஶப்ராஜ்ஞயோரபி
अभेद एव = அபேதம்தான்,
அபே⁴த³ ஏவ
ज्ञातव्य: = அறியத்தக்கது.
ஜ்ஞாதவ்ய꞉

தனியான மரம், அநேகம் மரங்கள் சேர்ந்துள்ள காடு இரண்டிலும் மரம் என்ற ஒரே ஜாதியிருப்பதால் இரண்டிற்கும் வேற்றுமை கிடையாது இதுபோலவே ஸமஷ்டி, வியஷ்டி இரண்டும் அக்ஞானம் என்ற ஒரே ஜாதியைச் சேர்ந்ததால் இரண்டும் ஒன்றுதான், பேதம் கிடையாது. உபாதியான ஸமஷ்டி அக்ஞானத்திற்கும் வியஷ்டி அக்ஞானத்திற்கும் பேதமில்லாததால் இவைகளை உபாதியாகக்கொண்ட ஈசுவரனுக்கும் ப்ராக்ஞனுக்கும் பேதம் கிடையாது. அபேதம்தான். **(325-326)**

सत्युपाध्योरभिन्नत्वे क्व भेदस्तद्विशिष्टयोः ।
एकीभावे तरङ्गान्ध्योः को भेदः प्रतिबिम्बयोः ॥ ३२७ ॥

ஸத்யுபாத்⁴யோரபி⁴ன்னத்வே க்வ பே⁴த³ஸ்தத்³விஶிஷ்டயோ: ।
ஏகீபா⁴வே தரங்கா³ந்த்⁴யோ: கோ பே⁴த³: ப்ரதிபி³ம்ப³யோ: ॥ 327 ॥

उपाध्योः = இருஉபாதிகளுக்கும்,
உபாத்⁴யோ:
अभिन्नत्वे सति = வேற்றுமையில்லாதிருக்கும்பொழுது,
அபி⁴ன்னத்வே ஸதி
तद्विशिष्टयोः = அவைகளுடன் கூடியவைகளுக்கு,
தத்³விஶிஷ்டயோ:
क्व भेदः = வேற்றுமை ஏது?
க்வ பே⁴த³:
तरङ्गान्ध्योः = அலையும் ஸமுத்திரமும்,
தரங்கா³ந்த்⁴யோ:
एकीभावे = ஒன்றுயிருக்கும்பொழுது,
ஏகீபா⁴வே
प्रतिबिम्बयोः = (அவைகளிலுள்ள) ப்ரதி பிம்பங்களுக்கு,
ப்ரதிபி³ம்ப³யோ:
को भेदः = என்ன வேற்றுமை?
கோ பே⁴த³:

உபாதிகள் இரண்டும் வேறுபடாமலிருக்கையில், அவைகளுடன் சேர்ந்திருப்ப வைகளுக்குள் வேற்றுமை எங்கிருந்துவரும்? அலையும் ஸமுத்திரமும் ஒன்றாயி ருக்கும்போது அவைகளில் ஏற்படும் (ஸூர்ய) பிரத பிம்பங்களுக்குள் என்ன வேற்றுமையிருக்கும்? **(327)**

अज्ञानतदवच्छिन्नाभासयोरुभयोरपि ।
आधारं शुद्धचैतन्यं यत् तत् तुर्यमितीर्यते ॥ ३२८ ॥

அஜ்ஞானதத³வச்சி²ந்நாபா⁴ஸயோருப⁴யோரபி ।
ஆதா⁴ரம் ஶுத்³த⁴சைதன்யம் யத் தத் துர்யமிதீர்யதே ॥ 328 ॥

अज्ञानतदवच्छिन्नाभासयोः उभयोरपि = ஸமஷ்டியாயும் வியஷ்டியாயுமுள்ள அக்ஞானம் அதில் உள்ள பிரதிபிம்பம் இவ்விரண்டுகளுக்கும்,

அஜ்ஞானதத³வச்சி²ந்நாபா⁴ஸயோ: உப⁴யோரபி

आधारं = ஆச்ரயமாக இருக்கும்,

ஆதா⁴ரம்

यत् = எந்த,

யத்

शुद्धचैतन्यं = சுத்தசைதன்யமுண்டோ,

ஶுத்³த⁴சைதன்யம்

तत् = அது,

தத்

तुर्यं = துர்யம் (நான்காவது),

துர்யம்

इति = என்று,

இதி

ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.

ஈர்யதே

ஸமஷ்டியாயும் வியஷ்டியாயுமுள்ள அக்ஞானம், அதனுல் வரையறுக்கப் பட்டிருக்கும் பிரதிபிம்பம் (ஈசுவரன், பிராக்ஞன் இரண்டுவிதமும்) ஆகிய இரண்டிற்கும் ஆதாரமாய், அடிப்படையாய் இருக்கும் சுத்தமான சைதன்யம் துர்யம் நான்காவது என்று சொல்லப்படுகிறது. காரணம் ஒன்று, அதின் கார்யங்களாகிய ஸூக்ஷ்மம் ஸ்தூலம் என்கிற இரண்டு, ஆகமூன்றுக்கும் அடிப்படையாய் இருப்பதால் சுத்த சைதன்யம் நான்காவது என்று கருதப்படுகிறது. **(328)**

एतदेवाविविक्तं सदुपाधिभ्यां च तद्गुणैः।
महावाक्यस्य वाच्यार्थो विविक्तं लक्ष्य इष्यते ॥ ३२९ ॥

ஏததே³வாவிவிக்தம் ஸது³பாதி⁴ப்⁴யாம் ச தத்³கு³ணை:।
மஹாவாக்யஸ்ய வாச்யார்தோ² விவிக்தம் லக்ஷ்ய இஷ்யதே ॥ 329 ॥

उपाधिभ्यां = இரண்டு உபாதிகளோடும்,

உபாதி⁴ப்⁴யாம்

तद्गुणैः = அவைகளின் குணங்களோடும்,

தத்³கு³ணை:

अविविक्तं सत् = பிரிக்கப்படாமல் சேர்ந்திருக்கும்,

அவிவிக்தம் ஸத்

एतत् एव = இந்த சைதன்யமே,

ஏதத் ஏவ

महावाक्यस्य **மஹாவாக்யஸ்ய**	=	மஹாவாக்கியத்திற்கு,
वाच्यार्थो **வாச்யார்தோ²**	=	பதங்களால் நேரில் சொல்லப்படும் பொருள்,
विविक्तं **விவிக்தம்**	=	பிரிக்கப்பட்டது,
लक्ष्य **லக்ஷ்ய**	=	லக்ஷணையால் குறிக்கப்படும் பொருளாக,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	கருதப்படுகிறது.

நான்காவதான இந்த சுத்த சைதன்யமே இரண்டுவித உபாதிகளிலிருந்தும், அவைகளின் குணங்களிலிருந்தும் வேறுபடாமலிருக்கும்போது. மஹாவாக்கியத்தின் பதங்களால் நேரில் சொல்லப்படும் பொருள் ஆகும். அதையே அவைகளிலிருந்து பிரித்து தனித்திருந்தால் லக்ஷணையால் குறிக்கப்படும் பொருள்.

"நீ அது" **तत्वमसि தத்வமஸி**

"நான் பிரஹ்மம்" **अहं ब्रह्मास्मि அஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி**

என்று உள்ள மஹாவாக்கியங்களில் "நீ, நான்" என்கிற வார்த்தைகளினுல் நேரில் சொல்லப்படும் பொருள் வியஷ்டி அச்ஞானமாகிற உபாதியுடன் சேர்ந்த ஜீவனுகும். அதே பதங்களினுல் லக்ஷணையால் குறிக்கப்படும் பொருள் அவ்வுபாதியற்று தனித்திருக்கும் சைதன்யமாகும். அப்படியே, "அது, பிரஹ்மம்" என்ற பதங்களால் நேரில் சொல்லப்படும் பொருள் ஸமஷ்டி அக்ஞானமாகிற உபாதியுடன் சேர்ந்த ஈசுவரனுகும். அதே பதங்களால் லக்ஷணையால் குறிக்கப்படும் பொருள் அவ்வுபாதி யற்று தனித்திருக்கும் "நான்காவதான" சைதன்யமாகும். இவ்விஷயத்தை பின்னுல் ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரே மிகவும் தெளிவாயும் விஸ்தாரமாயும் சொல்லப்போகிருர். **(329)**

(அவதாரிகை) இவ்வாறு ஆனந்தமய கோசத்தை வர்ணித்து விட்டு விக்ஞான மய கோசத்தை விளக்குவதற்காக, ஸமஷ்டி அக்ஞானமாகிய மாயையை அவலம்பி த்துக்கொண்டு ஈசுவரன் பிரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டி செய்யும் பிரகாரத்தை விரிவாகக் கூறுகிருர்: -

अनन्तशक्तिसंपन्नो मायोपाधिक ईश्वरः ।
ईक्षामात्रेण सृजति विश्वमेतच्चराचरम् ॥ ३३० ॥

அனந்தஶக்திஸம்பன்னே மாயோபாதி⁴க ஈஶ்வர꞉ ।
ஈக்ஷாமாத்ரேண ஸ்ருஜதி விஶ்வமேதச்சராசரம் ॥ 330 ॥

अनन्तशक्तिसंपन्नः **அனந்தஶக்திஸம்பன்ன꞉**	=	எல்லையற்ற சக்திகளோடுகூடிய,

मायोपाधिकः = மாயையை உபாதியாகக்கொண்ட,

மாயோபாதி⁴கः

ईश्वरः = ஈசுவரன்,

ஈஶ்வரः

ईक्षामात्रेण = ஸங்கல்பத்திஞலேயே,

ஈக்ஷாமாத்ரேண

चराचरं = ஜங்கமமும் ஸ்தாவரமாயுமுள்ள,

சராசரம்

एतत् विश्वं = இந்த பிரபஞ்சத்தை,

ஏதத் விஶ்வம்

सृजति = ஸ்ருஷ்டிக்கிறுர்.

ஸ்ருஜதி

ஈசுவரனுக்கு மாயை உபாதியாக உள்ளது. அதஞல் அவரிடம் எல்லையற்ற சக்திகள் உள்ளன. அவர் தமது ஸங்கல்பம் ஒன்றிஞலேயே ஸ்தாவர ஜங்கம ரூபமான பிரபஞ்சம் முழுவதையும் ஸிருஷ்டிக்கிறுர். **(330)**

अद्वितीयस्वमात्रोऽसौ निरुपादान ईश्वरः ।
स्वयमेव कथं सर्वं सृजतीति न शङ्क्यताम् ॥ ३३१ ॥

அத்³விதீயஸ்வமாத்ரோ(அ)ஸௌ நிருபாதா³ன ஈஶ்வரः ।
ஸ்வயமேவ கத²ம் ஸர்வம் ஸ்ருஜதீதி ந ஶங்க்யதாம் ॥ 331 ॥

अद्वितीयस्वमात्रः = இரண்டாவது பொருளில்லாமல் தான்

அத்³விதீயஸ்வமாத்ரः மட்டுமே தனித்து இருப்பவராயும்,

निरुपादान = உபாதான காரணப்பொருளற்றவராயும் உள்ள,

நிருபாதா³ன

असौ = அந்த,

அஸௌ

ईश्वरः = ஈசுவரன்,

ஈஶ்வரः

कथं = எப்படி,

கத²ம்

सर्वं = எல்லாவற்றையும்,

ஸர்வம்

स्वयमेव = தான் ஒருவராகவே,

ஸ்வயமேவ

सृजति = ஸிருஷ்டி செய்கிறுர்,

ஸ்ருஜதி

इति = என்று,

இதி

न शङ्क्यतां = சந்தேகப்படவேண்டாம்.

ந ஶங்க்யதாம்

இந்த ஈசுவரன் இரண்டாவது பதார்த்தமில்லாமல் தான் மாத்திரம் தனித்து இருப்பவர், அவருக்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு வேறு பதார்த்தம் கிடையாது. அப்படி யிருக்க அவர் தாஞகவே எல்லாவற்றையும் எப்படி ஸ்ருஷ்டி செய்ய முடியும் என்று ஸந்தேகப்படவேண்டாம். **(331)**

निमित्तमप्युपादानं स्वयंमेव भवन् प्रभुः ।
चराचरात्मकं विश्वं सृजत्यवति लुम्पति ॥ ३३२ ॥

நிமித்தமப்யுபாதா³னம் ஸ்வயம்மேவ ப⁴வன் ப்ரபு⁴: ।
சராசராத்மகம் விஶ்வம் ஸ்ருஜத்யவதி லும்பதி ॥ 332 ॥

प्रभुः = பிரபுவான ஈசுவரன்,

ப்ரபு⁴:

स्वयंमेव = தாஞகவே,

ஸ்வயம்மேவ

निमित्तं = நிமித்த காரணமாகவும்,

நிமித்தம்

उपादानमपि = உபாதான காரணமாகவும்,

உபாதா³னமபி

भवन् = ஆய்க் கொண்டு,

ப⁴வன்

चराचरात्मकं = ஜங்கமமாயும், ஸ்தாவரமாயுமுள்ள,

சராசராத்மகம்

विश्वं = பிரபஞ்சத்தை,

விஶ்வம்

सृजति = ஸ்ருஷ்டிக்கிறுர்,

ஸ்ருஜதி

अवति = காப்பாற்றுகிறுர்,

அவதி

लुम्पति = நாசம் செய்கிறுர்.

லும்பதி

உலகில் ஒரு குடம் உண்டாவதற்கு சேதனஞன குயவன் என்ற நிமித்த காரணமும் அசேதனமான மண் என்ற உபாதான காரணமும் தேவைப்படுகிறது. உபாதானம், நிமித்தம் என்ற இரண்டு காரணங்களுமிருந்தால்தான் காரியம் உண்டாகிறது என்பதை உலகில் பார்க்கிறோம் ஸிருஷ்டியின் ஆரம்பத்திலோ ஈசுவரன் ஒருவர்தான் இருக்கிறார். இரண்டாவது பொருள் ஒன்றுமேயில்லை. ஆகவே பிரபஞ்சத்திற்கு சேதனஞன ஈசுவரன் நிமித்த காரணமாக இருந்தபோதிலும் குடத்திற்கு மண்போல உபாதான காரணமான மூலப்பொருள் ஒன்றுமில்லாததால் ஈசுவரன் தான் ஒருவராக இருந்துகொண்டு பிரபஞ்சம் முழுவதை எப்படி ஸிருஷ்டி க்கமுடியும் என்று கேள்வி. இதற்கு ஸமாதானம்.

பிரபுவான ஈசுவரன் தானே செய்கிறவஞன குயவன் போல நிமித்தகாரண மாயும் செய்யப்படுகிற மண்போல உபாதான காரணமாயும் இருந்துகொண்டு அசையும் பொருள் அசையாப் பொருள் உருவமான உலகத்தை உண்டுபண்ணுகிறார். காப்பாற்றுகிறார். நாசம் செய்கிறார். **(332)**

(அவதாரிகை) ஒருவரே இரண்டுவிதமாக அதாவது உபாதான காரணமாகவும் நிமித்தகாரணமாகவும் ஆகமுடியும் என்பதற்கு திருஷ்டாந்தத்தைக் காட்டுகிறார்: -

स्वप्राधान्येन जगतो निमित्तमपि कारणम् ।
उपादानं तथोपाधिप्राधान्येन भवत्ययम् ॥ ३३३ ॥

ஸ்வப்ராதா4ன்யேன ஜக3தோ நிமித்தமபி காரணம் ।
உபாதா3னம் ததோ2பாதி4ப்ராதா4ன்யேன ப4வத்யயம் ॥ 333 ॥

यथा लूता निमित्तं च स्वप्रधानतया भवेत् ।
स्वशरीरप्रधानत्वेनोपादानं तथेश्वरः ॥ ३३४ ॥

யதா2 லூதா நிமித்தம் ச ஸ்வப்ரதா4னதயா ப4வேத் ।
ஸ்வஶரீரப்ரதா4னத்வேனோபாதா3னம் ததே2ஶ்வர: ॥ 334 ॥

यथा = எப்படி,
யதா2

लूता = சிலந்திப்பூச்சியானது,
லூதா

स्वप्रधानतया = தான் பிரதானமாக இருப்பதால்,
ஸ்வப்ரதா4னதயா

निमित्तं = நிமித்தகாரணமாகவும்,
நிமித்தம்

स्वशरीरप्रधानत्वेन = தனது சரீரம் பிரதானமாயிருப்பதால்,
ஸ்வஶரீரப்ரதா4னத்வேன

उपादानं च **உபாதா³னம் ச**	=	உபாதானகாரணமாகவும்,
भवेत् **ப⁴வேத்**	=	ஆகுமோ,
तथा **ததா²**	=	அப்படி,
अयं ईश्वरः **அயம் ஈஶ்வரः**	=	இந்த ஈசுவரன்,
स्वप्राधान्येन **ஸ்வப்ராதா⁴ன்யேன**	=	தன்னுடைய ப்ராதன்யத்தால்,
जगतः **ஜக³தः**	=	பிரபஞ்சத்திற்கு,
निमित्तं कारणं **நிமித்தம் காரணம்**	=	நிமித்தகாரணமாகவும்,
तथा **ததா²**	=	அவ்வாறே,
उपाधिप्राधान्येन **உபாதி⁴ப்ராதா⁴ன்யேன**	=	உபாதியான மாயையின ப்ராதான்யத்தால்,
उपादानं अपि **உபாதா³னம் அபி**	=	உபாதான காரணமாகவும்,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஆகிருர்.

சிலந்திப்பூச்சியானது வெளியிலிருந்து ஒரு பொருளேயும் எதிர்பார்க்காமல் தன் சரீரத்திலிருந்தே நூலைத் தயாரித்த கூடு கட்டுகிறது ஜீவசைதன்யமும் சரீரமும் பிரிக்க முடியாதபடி ஒன்றுசேர்ந்து ஒரே பொருளாக விளங்கும் சிலந்தியே உபாதான காரணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவும் ஆகிறது. ஜீவனில்லாவிட்டாலும், சிலந்தி உடலில்லாவிட்டாலும் கூடு உண்டாகாது. இரண்டும் சேர்ந்தே கூட்டைத் தயாரித்த போதிலும் ஜீவனுடன் சேர்ந்த சரீரம் உபாதான காரணமாகவும் சரீரத்துடன் சேர்ந்த ஜீவன் நிமித்த காரணமாகவும் ஆகிறது இதைத்தவிற வேறு காரணத்தை எதிர் பார்ப்பதில்லை. இது போலவேதான் மாயாவச்சின்ன சைதன்ய ரூபமான ஈசுவரனே பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவும் ஆகிருர்.

"यथोर्णनाभिः सृजते "

யதோ²ர்ணநாபி⁴: ஸ்ருஜதே

என்று முண்டகோப நிஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது ஈசுவர ஸ்வரூபத்திலுள மாயை என்ற அம்சத்தைக்கொண்டு உபாசான காரணமாகவும், சைதன்யாம்சத்தைக்கொண்டு நிமித்தகாரணமாகவும் ஆகிருர். இரண்டு அம்சங்களும் சேர்ந்தே ஈசுவரனுதலால்

ஈசுவரனே உபாதான காரணமாகவும் நிமித்த காரணமாகவும் ஆகிறார் என்று கூறப் பட்டது. **(333-334)**

(**அவதாரிகை**) சுத்த ஸத்வ பிரதானராயிருப்பவர் ஈசுவரன் என்றும், மலின ஸத்வ பிரதானராயிருப்பவன் ஜீவன் என்றும் முன் சொல்லப்பட்டது. ஜகத்திற்கு உபாதான காரணமாயிருப்பது மாயையின் எந்த அம்சம் என்ற கேள்வி ஏற்படக் கூடியதினால், அந்த அம்சம் தமோ குணத்தை முக்கியமாகவுள்ளதென்பதைச் சொல்லி அதிலிருந்துதான் ஆகாசம் முதலான ஐந்து பூதங்களும் அவைகளின் கார்யங்களும் ஏற்படுகின்றன என்பதை விவரிக்கிறார்: -

तमः प्रधानप्रकृतिविशिष्टात् परमात्मनः
अभूत् सकाशात् आकाशं आकाशात् वायुः उच्यते ॥ ३३५ ॥

தம꞉ ப்ரதா⁴னப்ரக்ருதிவிஶிஷ்டாத் பரமாத்மன꞉
அபூ⁴த் ஸகாஶாத் ஆகாஶம் ஆகாஶாத் வாயு꞉ உச்யதே ॥ 335 ॥

वायोरग्निस्तथैवाग्नेरापोऽद्भ्यः पृथिवी क्रमात् ।

வாயோரக்³நிஸ்ததை²வாக்³னேராபோ(அ)த்³ப்⁴ய꞉ ப்ருதி²வீ க்ரமாத் ।

तमः प्रधानप्रकृतिविशिष्टात् = தமோகுணத்தை முக்யமாகக்கொண்ட
தம꞉ ப்ரதா⁴னப்ரக்ருதிவிஶிஷ்டாத் மாயையுடன்கூடிய,
परमात्मनः सकाशात् = ஈசுவரனிடமிருந்து,
பரமாத்மன꞉ ஸகாஶாத்
आकाशं = ஆகாசம்,
ஆகாஶம்
अभूत् = உண்டாயிற்று,
அபூ⁴த்
आकाशात् = ஆகாசத்திலிருந்து,
ஆகாஶாத்
वायुः = வாயு,
வாயு꞉
उच्यते = உண்டானதாகச் சொல்லப்படுகிறது,
உச்யதே
वायोः = வாயுவிலிருந்து,
வாயோ
अग्निं = அக்னியும்,
அக்³னிம்
तथैव = அப்படியே,
ததை²வ

अग्ने: = அக்னியிலிருந்து,
அக்³னே:
आप: = ஜலமும்,
ஆப:
अद्भ्य: = ஜலத்திலிருந்து,
அத்³ப்⁴ய:
पृथिवी = பிருதிவியும்,
ப்ருதி²வீ
क्रमात् = வரிசையாக (உண்டாயிற்று).
க்ரமாத்

தமோ குணத்தை பிரதானமாயுடைய பிரகிருதியென்ற மாயையுடன் சேர்ந்திருக்கும் பரமாத்மாவான ஈசுவரனிடமிருந்து முதலில் ஆகாசம் உண்டாயிற்று. ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும் வாயுவிலிருந்து அக்னியும், அக்னியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பிருத்வியும் வரிசையாக உண்டாயின. **(335)**

(அவதாரிகை) தமோகுண ப்ரதானமான மாயைதான் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணமென்பதை நிரூபணம் செய்கிறுர்: -

शक्तेस्तमःप्रधानत्वं तत्कार्ये जाड्यदर्शनात् ॥ ३३६ ॥

ஶக்தேஸ்தம:ப்ரதா⁴னத்வம் தத்கார்யே ஜாட்³யத³ர்ஶனுத் ॥ 336 ॥

आरभन्ते कार्यगुणान् ये कारणगुणा हि ते ।

ஆரப⁴ந்தே கார்யகு³ணுன் யே காரணகு³ணு ஹி தே ।

तत्कार्ये = அதன் காரியத்தில்,
தத்கார்யே
जाड्यदर्शनात् = ஜடத்தன்மை தெரிவதால்,
ஜாட்³யத³ர்ஶனுத்
शक्ते: = காரணமான மாயைக்கு,
ஶக்தே:
तम:प्रधानत्वं = தமோகுணம் முக்கியமாயிருப்பது (தெரிகிறது),
தம:ப்ரதா⁴னத்வம்
ये = எவை,
யே
कारणगुणा = காரணத்தின் குணங்களோ,
காரணகு³ணு
ते = அவைகள்,

தே

कार्यगुणान् = காரியத்தின் குணங்களை,

கார்யகு³ணான்

आरभन्ते हि = உண்டுபண்ணுமல்லவா!

ஆரப⁴ந்தே ஹி

காரணத்தில் எந்த குணங்கள் உள்ளனவோ அவைகளே கார்யத்திலும் ஏற்படுகின்றன என்பதை உலகில் பார்க்கிறோம். மண்ணிலுள்ள குணங்கள் குடத்தில் காணப்படுகின்றன. காரியமான பிரபஞ்சம் முழுவதிலும் ஜடத்தன்மை காணப்படு கிறது. ஆதலால் இதன் காரணமான மாயையிலும் ஜடத்தன்மை இருக்க வேண்டு மென்று தெரிகிறது, ஜடத்தன்மை என்பது தமோ குணத்தைச்சேர்ந்தது. ஆகையால் தமோகுண ப்ரதானமான மாயைதான் பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணமென்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. **(336)**

एतानि सूक्ष्मभूतानि भूतमात्रा अपि क्रमात् ॥ ३३७ ॥

ஏதானி ஸூக்ஷ்மபூ⁴தானி பூ⁴தமாத்ரா அபி க்ரமாத் ॥ 337 ॥

एतानि = இவைகள்,

ஏதானி

सूक्ष्मभूतानि = ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள்,

ஸூக்ஷ்மபூ⁴தானி

क्रमात् = வரிசையாக,

க்ரமாத்

भूतमात्रा अपि = அந்தந்த பூதங்களின் மாத்திரைகளாகவும்

பூ⁴தமாத்ரா அபி ஆகின்றன.

இப்பொழுது சொன்னவைகள் ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள் ஆகும். அவைகளே வரிசையாக அந்தந்த பூத மாத்திரைகள் அதாவது ஆகாச தன் மாத்திரை, வாயு தன் மாத்திரை, தேஜஸ் தன் மாத்திரை, ஜல தன்மாத்திரை, பிருத்வீ தன் மாத்திரை. **(337)**

एतेभ्यः सूक्ष्मभूतेभ्यः सूक्ष्मदेहा भवन्त्यपि ।
स्थूलान्यपि च भूतानि चान्योन्यांशविमेलनात् ॥ ३३८ ॥

ஏதேப்⁴ய: ஸூக்ஷ்மபூ⁴தேப்⁴ய: ஸூக்ஷ்மதே³ஹா ப⁴வந்த்யபி ।
ஸ்தூ²லான்யபி ச பூ⁴தானி சான்யோன்யாம்ஶவிமேலனாத் ॥ 338 ॥

एतेभ्यः = இந்த,

ஏதேப்⁴ய:

सूक्ष्मभूतेभ्यः = ஸூக்ஷ்மபூதங்களிலிருந்து,

ஸூக்ஷ்மபூ⁴தேப்⁴ய:
सूक्ष्मदेहा अपि = ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களும்,
ஸூக்ஷ்மதே³ஹா அபி
अन्योन्यांशशविमेलनात् = ஒவ்வொன்றுகளின் பாகங்கள் சேருவதால்,
அன்யோன்யாம்ஶ்ஶவிமேலனாத்
स्थूलान्यपि च भूतानि = ஸ்தூல பூதங்களும்
ஸ்தூ²லான்யபி ச பூ⁴தானி
भवन्ति = உண்டாகின்றன.
ப⁴வந்தி

இந்த ஸூக்ஷ்ம பூதங்களிலிருந்து ஸூக்ஷ்ம தேகங்களும் ஒன்றேடொன்று அம்சங்கள் கலப்பதினுல் ஸ்தூல பூதங்களும் உண்டாகின்றன.

[கலக்கும் முறையை பஞ்சீகரணம் என்பார்கள். ஆகாச தன் மாத்திரையில் பாதியும், வாயு தன்மாத்திரையில் அரைக்காலும், தேஜஸ் தன்மாத்திரையில் அரைக் காலும், ஜல தன்மாத்திரையில் அரைக்காலும், பிருத்வீ தன் மாத்திரையில் அரைக்காலும் சேர்ந்தால் ஒரு முழு ஆகாச ஸ்தூல பூதம் ஆகும். அப்படியே மற்ற பூதங்களிலும் பிரதானத்தில் பாதி. மற்ற நான்கில் அரைக்கால் அரைக்கால் என்று சேர்த்தால் அந்தந்த ஸ்தூல பூதங்கள் ஏற்படும் ஆக ஒவ்வொரு ஸ்தூல பூகத்திலும் எல்லா ஐந்து பூதங்களின் அம்சங்களும் சேருவதினுல், இவ்விதம் சேர்ப்பதை பஞ்சீகரணம் (ஐந்தாகச் செய்வது) என்று சொல்வார்கள். பஞ்சீகரணம் செய்யப்படாத பூத தன் மாத்திரைகள், அதாவது ஸூக்ஷ்ம பூதங்களிலிருந்து ஸூக்ஷ்ம சரீரங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படியே பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட ஸ்தூல பூதங்களிலிருந்து ஸ்தூலமாயுள்ள சரீரம் முதலியவை ஏற்படுகின்றன. பின்னுல் 397 முதல் 400 சுலோகங்களைப் பார்க்கவும்.] **(338)**

(**அவதாரிகை**) முதலில் பஞ்சீகரணம் செய்யப்படாத ஸூக்ஷ்மமான பூதங்களி லிருந்து ஏற்படும் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தின் தன்மையையும் அதனுள்ளடங்கியிருக்கும் அம்சங்களையும் விவரிக்கிறுர்: -

अपञ्चीकृतभूतेभ्यो जातं सप्तदशाङ्गकम् ।
संसारकारणं लिङ्गं आत्मनो भोगसाधनम् ॥ ३३९ ॥

அபஞ்சீக்ருதபூ⁴தேப்⁴யோ ஜாதம் ஸப்தத³ஶாங்க³கம் ।
ஸம்ஸாரகாரணம் லிங்க³ம் ஆத்மனே போ⁴க³ஸாத⁴னம் ॥ 339 ॥

सप्तदशाङ्गकम् = பதினேழு அவயவங்களை உடையதும்,
ஸப்தத³ஶாங்க³கம்

संसारकारणं = பிறவி மரணரூபமான ஸம்ஸாரத்திற்குக்

ஸம்ஸாரகாரணம்		காரணமானதும்,
आत्मनः	=	ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மனः		
भोगसाधनं	=	ஸுகதுக்காநுபவத்திற்கு ஸாதனமாகவும் உள்ள,
போ⁴க³ஸாத⁴னம்		
लिङ्गं	=	லிங்கசரீரம்,
லிங்க³ம்		
अपञ्चीकृतभूतेभ्यः	=	பஞ்சீகரணம் செய்யப்படாத ஸூக்ஷ்ம
அபஞ்சீக்ருதபூ⁴தேப்⁴யः		பூதங்களிலிருந்து,
जातं	=	உண்டானது.
ஜாதம்		

பஞ்சீகரணம் செய்யப்படாத ஐந்து ஸூக்ஷ்ம பூதங்களிலிருந்து உண்டானது லிங்க சரீரமெனப்படும். இதுவே ஸூக்ஷ்ம சரீரம். இதில் 17 அவயவங்கள் உள்ளன. இதுதான் பிறவி மரண ரூபமான ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம். சரீரத்தில் வஸிக்கும் ஆத்மாவிற்கு ஸுக துக்காதி போகங்கள் ஏற்படுவதற்கும் இதுவே ஸாதனம். **(339)**

(**அவதாரிகை**) லிங்க சரீரத்திலுள்ள 17 அங்கங்களைக் கூறுகிறார்: -

श्रोत्रादिपञ्चकं चैव वागादीनां च पञ्चकम् ।
प्राणादिपञ्चकं बुद्धिमनसी लिङ्गमुच्यते ॥ ३४० ॥

ஶ்ரோத்ராதி³பஞ்சகம் சைவ வாகா³தீ³னாம் ச பஞ்சகம் ।
ப்ராணாதி³பஞ்சகம் பு³த்³தி⁴மனஸீ லிங்க³முச்யதே ॥ 340 ॥

श्रोत्रादिपञ्चकं चैव	=	காது முதலிய ஐந்தும்,
ஶ்ரோத்ராதி³பஞ்சகம் சைவ		
वागादीनां पञ्चकं च	=	வாக்கு முதலான ஐந்தும்,
வாகா³தீ³னாம் பஞ்சகம் ச		
प्राणादिपञ्चकं	=	பிராணன் முதலான ஐந்தும்,
ப்ராணாதி³பஞ்சகம்		
बुद्धिमनसी	=	புத்தியும் மனமும் (இவை சேர்ந்தது),
பு³த்³தி⁴மனஸீ		
लिङ्ग उच्यते	=	லிங்கசரீரமென்று சொல்லப்படுகிறது.
லிங்க³ உச்யதே		

காது, த்வக், கண், நாக்கு, மூக்கு இவை ச்ரோத்ராதி பஞ்சகம். வாக்கு, கை, கால், பாயு, உபஸ்த்தம் இவை வாகாதி பஞ்சகம். பிராணன், அபானன் வியானன்,

உதானன், ஸமானன், இவை பிராணுதி பஞ்சகம். புத்தி, மனம், ஆக இந்த 17ம் சேர்ந்தது லிங்க சரீரமெனப்படும். **(340)**

श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणानि पञ्च जातानि ।
आकाशादीनां सत्वांशेभ्यो धीन्द्रियाण्यनुक्रमतः॥ ३४१ ॥

ஶ்ரோத்ரத்வக்சக்ஷுர்ஜிஹ்வாக்⁴ராணனி பஞ்ச ஜாதானி ।
ஆகாஶாதீ³னும் ஸத்வாம்ஶேப்⁴யோ தீ⁴ந்த்³ரியாண்யனுக்ரமத꞉ ॥ 341 ॥

आकाशादीनां = ஆகாசம் முதலியவைகளின்,
ஆகாஶாதீ³னும்
सत्वांशेभ्यः = ஸத்வாம் சங்களிலிருந்து,
ஸத்வாம்ஶேப்⁴ய꞉
अनुक्रमतः = வரிசையாக,
அனுக்ரமத꞉
श्रोत्रत्वक्चक्षुर्जिह्वाघ्राणानि = காது, த்வக்கு, கண், நாக்கு, மூக்கு என்ற,
ஶ்ரோத்ரத்வக்சக்ஷுர்ஜிஹ்வாக்⁴ராணனி
पञ्च = ஐந்து,
பஞ்ச
धीन्द्रियाणि = ஞானேந்திரியங்கள்,
தீ⁴ந்த்³ரியாணி
जातानि = உண்டாயின.
ஜாதானி

இந்த பதினேழில் காது, தோல், கண், நாக்கு, மூக்கு என்ற ஐந்தும் ஞானேந்திரி யங்கள். இவை ஆகாசம் முதலியவைகளின் ஸத்வாம்சங்களிலிருந்து வரிசையாக ஏற்பட்டவைகள்.

[இங்கே சொல்லப்படும் காது முதலியது ஸ்தூல சரீரத்தில் தெரியும் மாம்ஸ பிண்டங்கள் இல்லை. சப்தத்தை கிரஹிக்கும் சக்தி, ஸ்பர்சத்தை கிரஹிக்கும் சக்தி, ரூபத்தை கிரஹிக்கும் சக்தி, ரஸத்தை கிரஹிக்கும் சக்தி, வாஸனையை கிரஹிக்கும் சக்தி, என்றே அர்த்தம். இவைகள் அந்தந்த உணர்ச்சியை உண்டுபண்ணுவதினுல் ஞானேந்திரியங்கள் எனப்படுகின்றன. இவைகளில் ஆகாசத்தின் ஸத்வாம்சத்திலிரு ந்து ஏற்பட்டது காது என்கிற இந்திரியம், வாயுவின் ஸத்வாம்சத்திலிருந்து தோல் என்ற இந்திரியம், தேஜஸ்ஸின் ஸத்வாம்சத்திலிருந்து கண் என்ற இந்திரியம், ஜலத்தின் ஸத்வாம்சத்திலிருந்து நாக்கு என்ற இந்திரியம், பிருத்வியின ஸத்வாம் சத்திலிருந்து மூக்கு என்ற இந்திரியம், இவ்விதமாக ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் ஐந்து ஸூக்ஷ்ம பூதங்களிலிருந்து வரிசையாய் உண்டாகின்றன. முன்னுல் மாயையின் தமோகுணப் பிரதானமான அம்சத்திலிருந்து இந்த ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள்

உண்டானதாகச் சொன்ன போதிலும் தமோகுணம் பிரதானமே தவிர அவைகளில் ஸத்வாம்சமும் உண்டு ரஜஸ் அம்சமும் உண்டு என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.]

(341)

आकाशादिगताः पञ्च सात्त्विकांशाः परस्परम् ।
मिलित्वैव अन्तःकरणं अभवत् सर्वकारणम् ॥ ३४२ ॥

ஆகாஶாதி³க³தா: பஞ்ச ஸாத்த்விகாம்ஶா: பரஸ்பரம் ।
மிலித்வைவ அந்த:கரணம் அப⁴வத் ஸர்வகாரணம் ॥ 342 ॥

आकाशादिगताः ஆகாஶாதி³க³தா:	=	ஆகாசம் முதலியவைகளிலுள்ள,
पञ्च सात्त्विकांशाः பஞ்ச ஸாத்த்விகாம்ஶா:	=	ஐந்து ஸாத்விகாம்சங்களும்,
परस्परम् பரஸ்பரம்	=	ஒன்றுக்கொன்று,
मिलित्वैव மிலித்வைவ	=	சேர்ந்துதான்,
सर्वकारणम् ஸர்வகாரணம்	=	எல்லாவற்றிற்கும் காரணமான,
अन्तःकरणं அந்த:கரணம்	=	அந்தக்கரணமாக,
अभवत् அப⁴வத்	=	ஆனது.

ஆகாசம் முதலான ஐந்து பூதங்களிலும் உள்ள ஐந்து ஸத்வ அம்சங்களும் ஒன்றேடொன்று சேர்ந்துதான் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமாயிருக்கிற அந்தக்கரணம் என்ற உள் கருவி ஏற்பட்டது. **(342)**

(**அவதாரிகை**) ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்தும் பஞ்ச பூதங்களின் ஸத்வாம்சங்களிலிருந்து உண்டானதற்குக் காரணம் கூறுகிறுர்: -

प्रकाशकत्वादेतेषां सात्विकांशत्वमिष्यते ।
प्रकाशकत्वं सत्वस्य स्वच्छत्वेन यतस्ततः ॥ ३४३ ॥

ப்ரகாஶகத்வாதே³தேஷாம் ஸாத்த்விகாம்ஶத்வமிஷ்யதே।
ப்ரகாஶகத்வம் ஸத்வஸ்ய ஸ்வச்ச²த்வேன யதஸ்தத: ॥ 343 ॥

यतः யத:	=	எந்தக்காரணத்தால்,

स्वच्छत्वेन **ஸ்வச்ச²த்வேன**	=	ஸ்வச்சமாயிருப்பதால்,
सत्वस्य **ஸத்வஸ்ய**	=	ஸத்வகுணத்திற்கு,
प्रकाशकत्वं **ப்ரகாஶகத்வம்**	=	பிரகாசப்படுத்தும் தன்மையுண்டோ,
ततः **ததः**	=	அந்தக்காரணத்தால்,
एतेषां **ஏதேஷாம்**	=	இவைகளுக்கு,
प्रकाशकत्वात् **ப்ரகாஶகத்வாத்**	=	பிரகாசப்படுத்தும் தன்மை இருப்பதால்,
सात्विकांशत्वं **ஸாத்விகாம்ஶத்வம்**	=	ஸாத்விகாம்சமாக இருக்கும் தன்மை,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	கருதப்படுகிறது.

ஸத்வ குணம் மிகத்தெளிவாயிருப்பதால் அதற்குத்தான் பிரகாசப்படுத்தும் சக்தி உண்டு. ரஜஸ் தமோகுணங்களுக்கு இந்த சக்தி கிடையாது. ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் அந்தக்கரணமும் சப்தாதி சப்தாதி விஷயங்களை பிரகாசப்படுத்துகின்றன ஸத்வ குணத்தின் ஸ்வபாவம் இவற்றில் காணப்படுவதால் இவை பஞ்ச பூதங்களின் ஸத்வாம்சங்களிலிருந்து உண்டாயிருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கலாம். **(343)**

तदन्तःकरणं वृत्तिभेदेन स्यात् चतुर्विधम् ।
मनो बुद्धिः अहंकारः चित्तं चेति तदुच्यते ॥ ३४४ ॥

தத³ந்தःகரணம் வ்ருத்திபே⁴தே³ன ஸ்யாத் சதுர்வித⁴ம் ।
மனோ பு³த்³தி⁴ः அஹங்காரः சித்தம் சேதி தது³ச்யதே ॥ 344 ॥

तत् **தத்**	=	அந்த,
अन्तःकरणं **அந்தःகரணம்**	=	அந்தக்கரணம்,
वृत्तिभेदेन **வ்ருத்திபே⁴தே³ன**	=	விருத்திகளின் வேற்றுமையால்,
चतुर्विधम् स्यात् **சதுர்வித⁴ம் ஸ்யாத்**	=	நான்குவிதமாக ஆகும்,
तत् **தத்**	=	அது,

मन: = மனம்,
மனः
बुद्धि: = புத்தி,
பு³த்³தி⁴ः
अहंकार: = அஹங்காரம்,
அஹங்காரः
चित्तं चेति = சித்தம் என்றும்,
சித்தம் சேதி
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

அந்த அந்த கரணம் செய்கையின் வேறுபாட்டால் நான்குவிதமாக இருக்கும். அது மனஸ் என்றும், புத்தி என்றும், அஹங்காரம் என்றும், சித்தம் என்றும், சொல்லப்படுகிறது.

[லிங்க சரீரத்தில் அடங்கியதாக 340 வது சுலோகத்தில் புத்தி மனஸ் இரண்டு சொல்லியிருக்கையில் 342 வது சுலோகத்தில் புதிதாக அந்தக்கரணம் என்று ஒன்று சொல்லப்படுகிறதே என்று நினைக்கவேண்டாம், புத்தியும் மனஸும் அந்தக்கரணத்தில் அடங்கியவைதான். தவிரவும் நன்கு விசாரித்துப் பார்த்தால் அந்தக்கரணத்தில் புத்தி, மனஸ், சித்தம் அஹங்காரம் என்று நான்கு பிரிவுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் சித்தம் என்பதை மனஸிலும், அஹங்காரம் என்பதை புத்தியிலும், உள்ளடக்கி மனஸ், புத்தி யென்று இரண்டு மாத்திரம் அந்த சுலோகத்தில் கூறப்பட்டது.] **(344)**

संकल्पात् मन इत्याहु: बुद्धि: अर्थस्य निश्चयात् ।
अभिमानात् अहंकार: चित्तं अर्थस्य चिन्तनात् ॥ ३४५ ॥

ஸங்கல்பாத் மன இத்யாஹுः பு³த்³தி⁴ः அர்த²ஸ்ய நிஶ்சயாத் ।
அபி⁴மாநாத் அஹங்காரः சித்தம் அர்த²ஸ்ய சிந்தனாத் ॥ 345 ॥

संकल्पात् = ஸங்கல்பம் செய்வதால்,
ஸங்கல்பாத்
मन इति = மனமென்றும்,
மன இதி
अर्थस्य निश्चयात् = விஷயத்தைத் தீர்மானிப்பதால்,
அர்த²ஸ்ய நிஶ்சயாத்
बुद्धि: = புத்தி என்றும்,
பு³த்³தி⁴ः
अभिमानात् = நான் என்று அபிமானம் கொள்வதால்,
அபி⁴மாநாத்

अहंकारः = அஹங்காரமென்றும்,

அஹங்காரः

अर्थस्य चिन्तनात् = விஷயத்தை எண்ணுவதால்,

அர்த²ஸ்ய சிந்தனுத்

चित्तं = சித்தமென்றும்,

சித்தம்

आहुः = சொல்கிறுர்கள்.

ஆஹுः

ஆலோசஜன செய்கிற காரணத்திஞல் மனஸ் என்றும், விஷயத்தை நிச்சயம் செய்கிறபடியால் புத்தி என்றும், நான் என்கிற அபிமானம் செய்வதால் அஹங்காரம் என்றும், விஷயத்தை நிஜனத்துப் பார்ப்பதால் சித்தம் என்றும் இவ்வாறு ஒரே அந்தகரணம் நான்கு வகைப்படுகிறது. **(345)**

(**அவதாரிகை**) அஹங்காரம் சித்தம் இவ்விரண்டும் லிங்க சரீரத்தில் சேர்ந் ததுதான் என்பதை காரணத்துடன் கூறுகிறுர்: -

मनस्यपि च बुद्धौ च चित्ताहंकारयोः क्रमात् ।
अन्तर्भावोऽय बोद्धव्यो लिङ्गलक्षणसिद्धये ॥ ३४६ ॥

மனஸ்யபி ச பு³த்³தௌ⁴ ச சித்தாஹங்காரயோः க்ரமாத் ।
அந்தர்பா⁴வோ(அ)ய போ³த்³த⁴வ்யோ லிங்க³லக்ஷணஸித்³த⁴யே ॥ 346 ॥

अत्र = இங்கு,

அத்ர

लिङ्गलक्षणसिद्धये = லிங்கசரீரத்தின் லக்ஷணம் ஸித்திப்பதற்காக,

லிங்க³லக்ஷணஸித்³த⁴யே

मनसि अपि च = மனதிலும்,

மனஸி அபி ச

बुद्धौ च = புத்தியிலும்,

பு³த்³தௌ⁴ ச

चित्ताहंकारयोः = சித்தத்திற்கும் அஹங்காரத்திற்கும்,

சித்தாஹங்காரயோः

क्रमात् = வரிசையாக,

க்ரமாத்

अन्तर्भावः = உள் அடங்கியிருப்பது,

அந்தர்பா⁴வः

बोद्धव्यः = அறியத்தக்கது.

போ³த்³த⁴வ்யः

சித்தத்திற்கும் அஹங்காரத்திற்கும் லிங்க சரீர லக்ஷணம் ஸித்திப்பதற்காக மனதில் சித்தமும், புத்தியில் அஹங்காரமும் அடங்கியுள்ளதாகத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். **(346)**

चिन्तनं च मनोधर्मः संकल्पादिर्यथा तथा ।
अन्तर्भावो मनस्येव सम्यक् चित्तस्य सिध्यति ॥ ३४७ ॥

சிந்தனம் ச மனோத⁴ர்மः ஸங்கல்பாதி³ர்யதா² ததா² ।
அந்தர்பா⁴வோ மனஸ்யேவ ஸம்யக் சித்தஸ்ய ஸித்⁴யதி ॥ 347 ॥

संकल्पादिः = ஸங்கல்பம் முதலானவை,
ஸங்கல்பாதி³:
यथा = எப்படியோ,
யதா²
तथा = அப்படியே,
ததா²
चिन्तनं = நினைப்பதும்,
சிந்தனம்
मनोधर्मः = மனதின் கார்யம் (ஆகையால்),
மனோத⁴ர்மः
चित्तस्य = சித்தத்திற்கு,
சித்தஸ்ய
मनस्येव = மனதில்தான்,
மனஸ்யேவ
अन्तर्भावः = அடக்கம்,
அந்தர்பா⁴வः
सम्यक् = நன்றாக,
ஸம்யக்
सिध्यति = ஸித்திக்கிறது.
ஸித்⁴யதி

எப்படி ஆலோசனை முதலானது மனஸின் தர்மமோ, அப்படியே நினைத்துப் பார்ப்பதும் மனோதர்மம் தான், ஆகையால் சித்தத்தை மனஸிலேயே உள்ளடக்குவது உசிதம் தான். **(347)**

देहादा अहमित्येव भावो दृढतरो धियः।
दृश्यतेऽहंकृतेस्तस्मादन्तर्भावोऽत्र युज्यते ॥ ३४८ ॥

தே³ஹாதா³ அஹமித்யேவ பா⁴வோ த்³ருட⁴தரோ தி⁴ய꞉।
த்³ருஶ்யதே(அ)ஹங்க்ருதேஸ்தஸ்மாத³ந்தர்பா⁴வோ(அ)த்ர யுஜ்யதே ॥ 348 ॥

देहादा = தேஹம் முதலியவற்றில்,
தே³ஹாதா³
अहं इति = நான் என்ற,
அஹம் இதி
दृढतर: = மிகஉறுதியான,
த்³ருட⁴தர꞉
भाव: = எண்ணம்,
பா⁴வ꞉
धिय एव = புத்திக்குத்தான்,
தி⁴ய ஏவ
दृश्यते = காணப்படுகிறது,
த்³ருஶ்யதே
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
अत्र = இந்த புத்தியில்,
அத்ர
अहंकृते: = அஹங்காரத்திற்கு,
அஹங்க்ருதே꞉
अन्तर्भाव: = அந்தர்பாவம்,
அந்தர்பா⁴வ꞉
युज्यते = பொருந் கிறது.
யுஜ்யதே

தேகம் முதலானதில் நான் என்கிற உறுதியான எண்ணம் புத்திக்குத்தான் காணப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த புத்தியில் அஹங்காரத்தை உள்ளடக்குவது நியாயம் தான். 339 வது சுலோகத்தில் கூறப்பட்ட லிங்கசரீர லக்ஷணத்தில் உள்ள 17 அங்கங்களை விவரிக்கும் பொழுது 340 வது சுலோகத்தில் மனமும் புத்தியும் தான் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. சித்தமும் அஹங்காரமும் லிங்கசரீரத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை. இங்கேயோ மனம், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம் இந்நான்கும் ஒரே அந்தக்கரணத்தின் ரூபங்களாகக் கூறப்படுகிறது சித்தமும், அஹங்காரமும் லிங்க சரீரத்தில் சேரவில்லையே என்ற ஸந்தேஹம் ஏற்படுகிறது. இதைப்போக்குகிறார் அந்தக்கரணத்தின் பேதங்களான மனம், புத்தி, அஹங்காரம், சித்தம் இந்நான்கும் லிங்கசரீரத்தில் சேர்ந்தது தான். 340வது சுலோகத்தில் புத்தி, அஹங்காரம் இவ்விரண்டும் புத்திபதத்தால் குறிக்கப்படுகிறது. அப்படியே மனஸ் என்ற பதத்தால் மனம் சித்தம் இரண்டும் குறிக்கப்படுகிறது. ஸங்கல்பம் போலவே சித்தம் என்ற பெயர் ஏற்படக் காரணமான ஸ்மரணமும் மனோ தர்மம். ஆகையால் சித்தமும் மனமும் ஒன்று

தான். நிச்சயத்தைப் போலவே அஹங்காரமும் புத்திதர்மம். ஆகையால் புத்தியும் அஹங்காரமும் ஒன்றுதான் மேலே கோசங்களை நிரூபணம் செய்வதற்காகத்தான் மனோபுத்திகளில் சித்தாஹங்காரங்களுக்கு அந்தர்பாவம் கூறப்படுகிறது. **(348)**

तस्मादेव तु बुद्धेः कर्तृत्वं तदितरस्य करणत्वम् ।
सिध्यत्यात्मन उभयं विद्यात् संसारकारणं मोहात् ॥ ३४९ ॥

தஸ்மாதே³வ து பு³த்³தே⁴: கர்த்ருத்வம் ததி³தரஸ்ய கரணத்வம் ।
ஸித்⁴யத்யாத்மன உப⁴யம் வித்³யாத் ஸம்ஸாரகாரணம் மோஹாத் ॥ 349 ॥

तस्मादेव तु = ஆகையினால்தான்,
தஸ்மாதே³வ து
बुद्धेः = புத்திக்கு,
பு³த்³தே⁴:
कर्तृत्वं = கர்த்தாவாக இருக்கும் தன்மையும்,
கர்த்ருத்வம்
तदितरस्य = அதைக்காட்டிலும் வேறான மனதிற்கு,
ததி³தரஸ்ய
करणत्वम् = கரணமாக இருக்கும் தன்மையும்,
கரணத்வம்
सिध्यत्यति = ஸித்திக்கிறது,
ஸித்⁴யத்யதி
मोहात् = அவிவேகத்தால்,
மோஹாத்
आत्मनः = ஆத்மாவுக்கு,
ஆத்மன:
उभयं = இரண்டும்,
உப⁴யம்
संसारकारणं = ஸம்ஸார காரணமாக,
ஸம்ஸாரகாரணம்
विद्यात् = அறியத்தக்கது.
வித்³யாத்

அஹங்காரம், அதாவது தேஹாதிகளை தான் என்று அபிமானிப்பது புத்தியின் தர்மமானபடியால் தான் புத்தியை கர்த்தாவாகவும், ஸங்கல்பம் முதலியவைகளைச் செய்யும் மனதை கரணமாகவும் சொல்லுகிறார்கள் கர்த்தாவாகவும், கரணமாகவும் உள்ள புத்தி, மனம் இவ்விரண்டும் தான் அவிவேகியான ஆத்மாவுக்கு ஸம்ஸாரம் ஏற்படக் காரணமாகிறது. நான் என்கிற எண்ணமும், இது என் கருவி என்கிற எண்ண மும் இருந்தால் தான் உலகத்தில் பிரவிருத்தி ஸாத்தியமாகும். பிரவிருத்தி

யேற்பட்டால் தான் புண்ணியம், பாபம், ஸுகம், துக்கம் முதலியது அடங்கிய ஸம்ஸாரம் ஏற்படும். **(349)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் உள்கருவியான அந்தக்கரணத்தை புத்தி மனஸ் என்று இரண்டாகப் பிரித்து, புத்தியுடன் ஞானேந்திரியங்களைச் சேர்த்தால் விக்ஞானமய கோசமென்றும் மனஸுடன் ஞானேந்திரியங்களைச் சேர்த்தால் மனோமய கோசம் என்றும், வியவஹாரம் ஏற்படுகிறதென்பதை மேலால் சொல்கிறார்: -

विज्ञानमयकोशः स्यात् बुद्धिः ज्ञानेन्द्रियैः सह ।
विज्ञानप्रचुरत्वेनाप्याच्छादकतयाऽऽत्मनः ॥
विज्ञानमयकोशोऽयं इति विद्वद्भिरुच्यते ॥ ३५० ॥

விஜ்ஞானமயகோஶः ஸ்யாத் பு³த்³தி⁴ः ஜ்ஞானேந்த்³ரியைः ஸஹ ।
விஜ்ஞானப்ரசுரத்வேனாப்யாச்சா²த³கதயா(ஆ)த்மனः ॥
விஜ்ஞானமயகோஶோ(அ)யம் இதி வித்³வத்³பி⁴ருச்யதே ॥ 350 ॥

ज्ञानेन्द्रियैः सह = ஞானேந்திரியங்களுடன்கூட,
ஜ்ஞானேந்த்³ரியைः ஸஹ
बुद्धिः = புத்தியானது,
பு³த்³தி⁴ः
विज्ञानमयकोशः स्यात् = விஞ்ஜானமயகோசமாகும்,
விஜ்ஞானமயகோஶः ஸ்யாத்
विज्ञानप्रचुरत्वेन = விஞ்ஞானம் அதிகமாக இருப்பதாலும்,
விஜ்ஞானப்ரசுரத்வேன
आत्मनः आच्छादकतयाऽपि = ஆத்மாவை மறைப்பதாலும்,
ஆத்மனः ஆச்சா²த³கதயா(அ)பி
अयं = இது,
அயம்
विज्ञानमयकोश इति = விஞ்ஞானமயகோசமென்று,
விஜ்ஞானமயகோஶ இதி
विद्वद्भिः = வித்வான்களால்,
வித்³வத்³பி⁴ः
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

காது, த்வக்கு, கண், நாக்கு, மூக்கு என்ற ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் புத்தியும் சேர்ந்தது விஜ்ஞானமய கோசமாகும். இந்த ஆறுகரணங்களாலும் விஷயஞானம் ஏற்படுவதாலும் இவை ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உரைபோல் மறைப்பதாலும் இதற்கு விக்ஞானமய கோசெமென்ற பெயர் வந்தது. **(350)**

अयं महानहंकारवृत्तिमान्कर्तृलक्षणः।
सर्वसंसारनिर्वोढा विज्ञानमयशब्दभाक् ॥ ३५१ ॥

அயம் மஹானஹங்காரவ்ருத்திமான்கர்த்ருலக்ஷணः।
ஸர்வஸம்ஸாரநிர்வோடா⁴ விஜ்ஞானமயஶப்³த³பா⁴க் ॥ 351 ॥

विज्ञानमयशब्दभाक् = விஞ்ஞானமயன் என்ற பெயரை அடைந்திருக்கிற,
விஜ்ஞானமயஶப்³த³பா⁴க்

अयं = இது,
அயம்

महान् = பெரியது,
மஹான்

अहंकारवृत्तिमान् = நான் என்று எண்ணும் விருத்தியுடன் கூடியது,
அஹங்காரவ்ருத்திமான்

कर्तृलक्षणः = செய்கிற ஸ்வபாவமுள்ளது,
கர்த்ருலக்ஷணः

सर्वसंसारनिर्वोढा = எல்லா ஸம்ஸாரத்தையும் வஹிப்பது,
ஸர்வஸம்ஸாரநிர்வோடா⁴

இந்த விஜ்ஞானமய கோசம் பெரியது "அஹம்" (நான்) என்ற எண்ணம் இதற்குத் தான் ஏற்படுகிறது. இது தான் கர்த்தா அதாவது எல்லாக் காரியங்களையும் செய்கிறது. ஸுகம் துக்கம் முதலான ஸம்ஸாரத்தையே நடத்துவது இது தான். **(351)**

अहं ममेत्येव सदाऽभिमानं देहेन्द्रियादौ कुरुते गृहादौ।
जीवामिमानः पुरुषोऽयमेव कर्ता च भोक्ता च सुखी च दुःखी ॥ ३५२ ॥

அஹம் மமேத்யேவ ஸதா³(அ)பி⁴மானம்
தே³ஹேந்த்³ரியாதௌ³ குருதே க்³ருஹாதௌ³ ॥
ஜீவாமிமானः புருஷோ(அ)யமேவ
கர்தா ச போ⁴க்தா ச ஸுகீ² ச து³ःகீ² ॥ 352 ॥

जीवामिमानः = ஜீவன் என்ற அபிமானம் கொண்டு,
ஜீவாமிமானः

कर्ता च = கர்த்தாவாகவும்,
கர்தா ச

भोक्ता च = போக்தாவாகவும்,
போ⁴க்தா ச

सुखी = ஸுகியாகவும்,
ஸுகீ²

दुःखी च = துக்கியாகவும் உள்ள,

து³:கீ² ச

अयमेव पुरुषः = இந்த புருஷன்தான்,

அயமேவ புருஷ:

देहेन्द्रियादौ = தேஹம், இந்திரியம் முதலியவற்றிலும்,

தே³ஹேந்த்³ரியாதௌ³

गृहादौ = வீடு முதலியவற்றிலும்,

க்³ருஹாதௌ³

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

अहं ममेत्येव = நான், என்னுடையது என்றே,

அஹம் மமேத்யேவ

अभिमानं कुरुते = அபிமானத்தைச் செய்கிறுன்.

அபி⁴மானம் குருதே

இந்த விஜ்ஞானமயன் சான், தேஹம், இந்திரியம் முதலியவற்றிலும், வெளியிலுள்ள வீடு முதலியவற்றிலும் நான் என்றும் என்னுடையது என்றும் அபிமானம் கொள்கிறுன். தன்ஐன ஜீவன் என்று எண்ணுகிறவனும் இவனே. கர்மா வைச் செய்பவனும் அதன் பலனுன ஸுகதுக்கங்கஊ அனுபவிக்கிறவனும் இவனே. **(352)**

स्ववासनाप्रेरित एव नित्यं करोति कर्मोभयलक्षणं च ।
भुङ्क्ते तदुत्पन्नफलं विशिष्टं सुखं च दुःखं च परत्र चात्र ॥ ३५३ ॥

ஸ்வவாஸனுப்ப்ரேரித ஏவ நித்யம்
கரோதி கர்மோப⁴யலக்ஷணம் ச ।
பு⁴ங்க்தே தது³த்பன்னப²லம் விஶிஷ்டம்
ஸுக²ம் ச து³:க²ம் ச பரத்ர சாத்ர ॥ 353 ॥

स्ववासनाप्रेरित एव = தனது வாஸஊனகளால் தூண்டப்பட்டவனுகவே

ஸ்வவாஸனுப்ப்ரேரித ஏவ (இவன்),

नित्यं = எப்பொழுதும்,

நித்யம்

उभयलक्षणं = இரண்டுவித ஸ்வரூபமுள்ள,

உப⁴யலக்ஷணம்

कर्म च = கர்மாவையும்,

கர்ம ச

करोति = செய்கிறுன்,

கரோதி

तदुत्पन्नफलं **தது³த்பன்னப²லம்**	=	அதிலிருந்து ஏற்பட்ட பலனை,
विशिष्टं **விஶிஷ்டம்**	=	குறிப்பிட்ட,
सुखं च **ஸுக²ம் ச**	=	ஸுகத்தையும்,
दु:खं च **து³:க²ம் ச**	=	துக்கத்தையும்,
अत्र **அத்ர**	=	இவ்வுலகிலும்,
परत्र च **பரத்ர ச**	=	மேலுலகிலும்,
भुङ्क्ते **பு⁴ங்க்தே**	=	அனுபவிக்கிறான்.

முற்பிறவிகளில் செய்த கர்மாக்களின் மூலம் அவற்றிற்குத்தக்கபடி ஸூக்ஷ்மமான வாஸனைகள் இவனிடம் சேர்ந்துள்ளன. இந்த வாஸனைகளால் தூண்டப்பட்டு ஸத்வாஸனையால் நல்ல கர்மாக்களையும், அஸத்வாஸனையால் கெட்ட கர்மாக்களையும் இப்பிறவியில் செய்கிறான். இந்த கர்மாக்களின் பலனை ஸுக துக்கங்களை இவ்வுலகிலும் மேல் லோகங்களான ஸ்வர்க்க நரகாதிகளிலும் அனுபவிக்கிறான். இத்துடன் அந்தந்த கர்மாக்களுக்குத் தக்கவாறு வாஸனைகளும் பலமடைகிறது. **(353)**

नाना योनि सहस्रेषु जायमानो मुहुर्मुहुः ।
म्रियमाणो भ्रमत्येष जीवः संसारमण्डले ॥ ३५४ ॥

நானா யோனி ஸஹஸ்ரேஷு ஜாயமானோ முஹுர்முஹு: ।
ம்ரியமாணோ ப்⁴ரமத்யேஷ ஜீவ: ஸம்ஸாரமண்ட³லே ॥ 354 ॥

एष जीव: **ஏஷ ஜீவ:**	=	இந்த ஜீவன்,
मुहुर्मुहु: **முஹுர்முஹு:**	=	அடிக்கடி,
नाना योनि सहस्रेषु **நானா யோனி ஸஹஸ்ரேஷு**	=	பல ஆயிரக்கணக்கான பிறவிகளில்,
जायमान: **ஜாயமான:**	=	பிறக்கிறவனாகவும்,
म्रियमाण: **ம்ரியமாண:**	=	இறக்கிறவனாகவும்,

संसारमण्डले = ஸம்ஸார மண்டலத்தில்,
ஸம்ஸாரமண்ட³லே
भ्रमति = சுற்றுகிறன்.
ப்⁴ரமதி

இவ்வாறு இந்த ஜீவன் பலவித ஆயிரக்கணக்கான பிறவிகளில் அடிக்கடி பிறந்து இறந்து ஸம்ஸாரமாகிற மண்டலத்தில் சுழல்கிறன். **(354)**

(அவதாரிகை) விக்ஞானமய கோசத்தை விளக்கி விட்டு மனோமய கோசத்தை வர்ணிக்கிறர்: -

मनो मनोमयः कोशो भवेत् ज्ञानेन्द्रियैः सह ।
प्राचुर्यं मनसो यत्र दृश्यतेऽसौ मनोमयः ॥ ३५५ ॥

மனோ மனோமயः கோஶோ ப⁴வேத் ஜ்ஞானேந்த்³ரியைः ஸஹ ।
ப்ராசுர்யம் மனஸோ யத்ர த்³ருஶ்யதே(அ)ஸௌ மனோமயः ॥ 355 ॥

ज्ञानेन्द्रियैः सह = ஞானேந்திரியங்களுடன்கூட,
ஜ்ஞானேந்த்³ரியைः ஸஹ
मनः = மனமானது,
மனः
मनोमयः कोशो भवेत् = மனோமயகோசம் ஆகும்,
மனோமயः கோஶோ ப⁴வேத்
यत्र = எதில்,
யத்ர
मनसः = மனதிற்கு,
மனஸः
प्राचुर्यं = அதிகத்தன்மை,
ப்ராசுர்யம்
दृश्यते = காணப்படுகிறதோ,
த்³ருஶ்யதே
असौ = அது,
அஸௌ
मनोमयः = மனோமயம்.
மனோமயः

ஞானேந்திரியங்களுடன் சேர்ந்த மனம் மனோமய கோசம் ஆகும். இதில் மனோவியாபாரம் அதிகமாகக் காணப்படுவதால் இதற்கு மனோமயம் என்று பெயர். **(355)**

चिन्ताविषादहर्षाद्याः कामाद्याः अस्य वृत्तयः ।
मनुते मनसैवैष फलं कामयते बहिः ।
यतते कुरुते भुङ्क्ते तन्मनः सर्वकारणम् ॥ ३५६ ॥

சிந்தாவிஷாத³ஹர்ஷாத்³யாः காமாத்³யாः அஸ்ய வ்ருத்தயः ।
மனுதே மனஸைவைஷ ப²லம் காமயதே ப³ஹிः ।
யததே குருதே பு⁴ங்க்தே தன்மனः ஸர்வகாரணம் ॥ 356 ॥

चिन्ता சிந்தா	=	கவலை,
विषादः விஷாத³ः	=	துயரம்,
हर्षाद्याः ஹர்ஷாத்³யாः	=	ஸந்தோஷம் முதலியவைகளும்,
कामाद्याः காமாத்³யாः	=	காமம் முதலியவைகளும்,
अस्य அஸ்ய	=	இந்த மனோமயனுடைய,
वृत्तयः வ்ருத்தயः	=	வியாபாரங்கள்,
एषः ஏஷः	=	இவன்,
मनसैव மனஸைவைஷ	=	மனதாலேயே,
मनुते மனுதே	=	எண்ணுகிறுன்,
बहिः ப³ஹிः	=	வெளியில்,
फलं ப²லம்	=	பலனை,
कामयते காமயதே	=	விரும்புகிறுன்,
यतते யததே	=	முயற்சிக்கிறுன்,
कुरुते குருதே	=	செய்கிறுன்,
भुङ्क्ते பு⁴ங்க்தே	=	அனுபவிக்கிறுன்,

तत्	=	ஆகையால்,
தத்		
मनः	=	மனம்,
மனः		
सर्वकारणम्	=	எல்லாவற்றிற்கும் காரணம்.
ஸர்வகாரணம்		

கவலை, துயரம், ஸந்தோஷம் முதலியவைகளும் காமம் முதலியவைகளும் மனஸின் காரியங்கள் வெளியிலுள்ள பலனைப்பற்றிய எண்ணம் முதலில் மனதில் ஏற்பட்டபின்தான் அதை அடைய ஆசை கொள்கிறன். அதற்குப்பின் அதையடைய முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு உபாயங்களான கர்மாக்களைச் செய்து பலனை அனுபவிக் கிறன். ஆதலால் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணம் மனம்தான். **(356)**

मनो ह्यमुष्य प्रवणस्य हेतुः
अन्तर्बहिश्चार्थमनेन वेत्ति ।
श्रुणोति जिघ्रत्यमुनैव चेक्षते
वक्ति स्पृशत्यत्ति करोति सर्वम् ॥ ३५७ ॥

மனோ ஹ்யமுஷ்ய ப்ரவணஸ்ய ஹேதுः
அந்தர்ப³ஹிஶ்சார்த²மனேன வேத்தி ।
ஶ்ருணோதி ஜிக்⁴ரத்யமுனைவ சேக்ஷதே
வக்தி ஸ்ப்ருஶத்யத்தி கரோதி ஸர்வம் ॥ 357 ॥

अमुष्य	=	இவனுடைய,
அமுஷ்ய		
प्रवणस्य	=	ஈடுபாட்டிற்கு,
ப்ரவணஸ்ய		
मनः	=	மனம்,
மனः		
हेतुर्हि	=	காரணமல்லவா,
ஹேதுர்ஹி		
अनेन	=	இந்த மனதால்,
அனேன		
अन्तर्बहिश्चा	=	உள்ளும் வெளியும்,
அந்தர்ப³ஹிஶ்சா		
अर्थं	=	பொருளை,
அர்தே²		

वेत्ति **வேத்தி**	=	அறிந்துகொள்கிறன்,
अमुनैव **அமுனைவ**	=	இந்த மனதாலேயே,
श्रुणोति **ஶ்ருணோதி**	=	கேட்கிறன்,
जिघ्रति **ஜிக்⁴ரதி**	=	முகர்கிறன்,
ईक्षते **ஈக்ஷதே**	=	பார்க்கிறன்,
वक्ति **வக்தி**	=	பேசுகிறன்,
स्पृशति **ஸ்ப்ருஶதி**	=	தொடுகிறன்,
अत्ति **அத்தி**	=	தின்கிறன்,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாவற்றையும்,
करोति **கரோதி**	=	செய்கிறன்.

ஜீவன் உள்ளும் வெளியிலும் உள்ள விஷயங்களை மனதைக் கொண்டு தான் அறிந்து கொள்கிறன். கேட்பது, தொடுவது, பார்ப்பது, முகர்வது, தின்பது, பேசுவது எல்லாம் மனதால்தான். ஸுஷுப்தியிலும் ஸமாதியிலும் மனம் அடங்கியிருக்கும் பொழுது ஒன்றும் தெரிவதில்லை. மனம் வேறென்றில் நன்கு ஈடுபட்டிருக்குமானல் கண்கள் திறந்திருந்தும் பார்க்க முடிவதில்லை வாசனையை முகரவோ, காதால் சேட்கவோ முடிவதில்லை இதுபோலவே மற்றவையும். கண் முதலிய இந்திரியங் களே பார்ப்பது முதலியதில் கருவிகளாயிருந்த போதிலும் அவைசளுடன் மனஸ் சேராமலிருந்தால் அவை எவ்வித அறிவையும் உண்டு பண்ணுவதில்லை. இந்தக் காரணத்திஞல் மனஸே எல்லாவற்றையும் செய்கிற தென்று இங்கு சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. விஷயங்களில் ஈடுபடுவதற்கும் மனம் தான் காரணம். **(357)**

बन्धश्च मोक्षो मनसैव पुंसा
मर्थोऽप्यनर्थोऽप्यमुनैव सिध्यति ।
शुद्धेन मोक्षो मलिनेन बन्धो
विवेकतोऽर्थोऽप्यविवेकतोऽन्यः॥ ३५८ ॥

ப³ந்த⁴ஶ்ச மோக்ஷோ மனஸைவ பும்ஸா
மர்தோ²(அ)ப்யனர்தோ²(அ)ப்யமுனைவ ஸித்⁴யதி ।
ஶுத்³தே⁴ன மோக்ஷோ மலினேன ப³ந்தோ⁴
விவேகதோ(அ)ர்தோ²(அ)ப்யவிவேகதோ(அ)ன்ய:॥ 358 ॥

पुंसां	=	மனிதர்களுக்கு,
பும்ஸாம்		
मनसैव	=	மனதால்தான்,
மனஸைவ		
बन्धश्च	=	பந்தமும்,
ப³ந்த⁴ஶ்ச		
मोक्षः	=	மோக்ஷமும் ஏற்படுகிறது,
மோக்ஷ:		
अमुनैव	=	இதனாலேயே,
அமுனைவ		
अर्थोऽपि	=	புருஷார்த்தமும்,
அர்தோ²(அ)பி		
अनर्थोऽपि	=	துன்பமும்,
அனர்தோ²(அ)பி		
सिध्यति	=	கிடைக்கிறது,
ஸித்⁴யதி		
शुद्धेन	=	சுத்தமான மனதால்,
ஶுத்³தே⁴ன		
मोक्षः	=	முக்தியும்,
மோக்ஷ:		
मलिनेन	=	அசுத்தமான மனதால்,
மலினேன		
बन्धः	=	பந்தமும்,
ப³ந்த⁴:		
विवेकतः	=	விவேகத்தால்,
விவேகத:		
अर्थः	=	புருஷார்த்தமும்,
அர்த²:		
अविवेकतः	=	அவிவேகத்தால்,
அவிவேகத:		
अन्योपि	=	மற்றதான துன்பமும் (ஏற்படுகிறது)
அன்யோபி		

மனிதர்களுக்கு பந்தமும் மோக்ஷமும் மனதால் தான் ஏற்படுகிறது. அவ்விதமே புருஷார்த்தமும், அனர்த்தமும் இந்த மனதால் தான் உண்டாகிறது எப்படி யெனில் மனதில் அழுக்கில்லாமல் சுத்தமாயிருந்தால் மோக்ஷம் கிடைக்கும். காமம் முதலான அழுக்குகள் ஏறி அசுத்தமாயிருந்தால் பந்தம் ஏற்படுகிறது ஆத்மாநாத்மவிவேகம் இருந்தால் புருஷார்த்தமும் விவேக மில்லாவிட்டால் அனர்த்தமும் உண்டாகிறது. **(358)**

रजस्तमोभ्यां मलिनं त्वशुद्धं
अज्ञानजं सच्चगुणेन रिक्तम् ।
मनस्तमोदोषसमन्वितत्वात्
जडत्वमोहालसतप्रमादैः ।
तिरस्कृतं सत् न तु वेत्ति वास्त
पदार्थतत्त्वं ह्युपलभ्यमानम् ॥ ३५९ ॥

ரஜஸ்தமோப்⁴யாம் மலினம் த்வஶுத்³த⁴ம்
அஜ்ஞானஜம் ஸச்சகு³ணேன ரிக்தம் ।
மனஸ்தமோதோ³ஷஸமன்விதத்வாத்
ஜட³த்வமோஹாலஸதப்ரமாதை³ঃ ।
திரஸ்க்ருதம் ஸத் ந து வேத்தி வாஸ்த
பதா³ர்த²தத்த்வம் ஹ்யுபலப்⁴யமானம் ॥ 359 ॥

रजस्तमोभ्यां = ரஜோகுணத்தாலும் தமோகுணத்தாலும்,
ரஜஸ்தமோப்⁴யாம்
मलिनं = அழுக்கடைந்ததும்,
மலினம்
अशुद्धं = சுத்தமில்லாததும்,
அஶுத்³த⁴ம்
अज्ञानजं = அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்டதும்,
அஜ்ஞானஜம்
सच्चगुणेन रिक्तम् = ஸத்வகுணமற்றதுமான,
ஸச்சகு³ணேன ரிக்தம்
मनः = மனமானது,
மன:
तमोदोषसमन्वितत्वात् = தமோகுணமென்னும் தோஷத்துடன்
தமோதோ³ஷஸமன்விதத்வாத் கூடியிருப்பதால்,
जडत्व = அறிவின்மை,
ஜட³த்வ

मोह	=	மயக்கம்,
மோஹ		
अलसता	=	சோம்பல்,
அலஸதா		
प्रमादैः	=	கவனக்குறைவு இவைகளால்,
ப்ரமாதை³ঃ		
तिरस्कृतं सत्	=	மறைக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு,
திரஸ்க்ருதம் ஸத்		
उपलभ्यमानं	=	அறியப்படுகிறதாயிருந்தபோதிலும்,
உபலப்⁴யமானம்		
वास्तवं	=	உண்மையான,
வாஸ்தவம்		
पदार्थतत्त्वं	=	பதார்த்த ஸ்வரூபத்தை,
பதா³ர்த²தத்த்வம்		
न तु वेत्ति	=	நன்கு அறிகிறதில்லை.
ந து வேத்தி		

ரஜோகுணமும் தமோகுணமும் மேலோங்கி ஸத்வகுணம் மறைந்திருக்குமாஞல் அந்த மனம் அழுக்கடைந்தது சுத்தமில்லாதது அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்டது. இந்த மனம் தமோ குணத்தின் கார்யமான அறிவின்மை மயக்கம், சோம்பல், கவனக் குறைவு முதலான தோஷங்களால் மூடப்பட்டு உண்மையை அறியும் சக்தியை இழந்துவிடுகிறது. ஆகையால் வஸ்துக்களைத் தெரிந்துகொண்டாலும் அவற்றின் உண்மை தத்வம் மனதில் புலப்படுவதில்லை. **(359)**

रजोदोषैर्युक्तं यदि भवति विक्षेपकगुणैः
प्रतीपैः कामाद्यैरनिशमभिभूतं व्यथयति ।
कथंचित्सूक्ष्मार्थावगतिमदपि भ्राम्यति भृशं
मनोदीपो यद्वत्प्रबलमरुता ध्वस्तमहिमा ॥ ३६० ॥

ரஜோதோ³ஷைர்யுக்தம் யதி³ ப⁴வதி விக்ஷேபககு³ணைঃ
ப்ரதீபைঃ காமாத்³யைரநிஶமபி⁴பூ⁴தம் வ்யத²யதி ।
கத²ஞ்சித்ஸூக்ஷ்மார்தா²வக³திமத³பி ப்⁴ராம்யதி ப்⁴ருஶம்
மனோதீ³போ யத்³வத்ப்ரப³லமருதா த்⁴வஸ்தமஹிமா॥ 360 ॥

विक्षेपकगुणैः	=	விக்ஷேபத்தை உண்டுபண்ணும் ஸ்வபாவமுள்ள,
விக்ஷேபககு³ணைঃ		
रजोदोषैः	=	ரஜோகுண தோஷங்களோடு,
ரஜோதோ³ஷைঃ		

युक्तं **யுக்தம்**	=	கூடினதாக,
यदि भवति **யதி³ ப⁴வதி**	=	(மனம்) இருக்குமேயானுல்,
प्रतीपै: **ப்ரதீபைஃ**	=	ப்ரதிகூலமான,
कामाद्यै: **காமாத்³யை:**	=	காமம் முதலியவைகளால்,
अनिशं **அநிஶம்**	=	எப்பொழுதும்,
अभिभूतं **அபி⁴பூ⁴தம்**	=	தாக்கப்பட்டு,
व्यथयति **வ்யத²யதி**	=	துன்புறுத்துகிறது,
कथंचित् **கத²ஞ்சித்**	=	சிரமப்பட்டு,
सूक्ष्मार्थावगतिमदपि **ஸூக்ஷ்மார்தா²வக³திமத³பி**	=	ஸூக்ஷ்மமான விஷயங்களின் அறிவுடன் கூடியிருந்தபோதிலும்,
प्रबलमरुता **ப்ரப³லமருதா**	=	வலிமையுள்ள காற்றினுல்,
ध्वस्तमहिमा **த்⁴வஸ்தமஹிமா**	=	போக்கப்பட்ட மஹிமையை (பிரகாசப்படுத்தும் சக்தியை) உடைய,
दीपो यद्वत् **தீ³போ யத்³வத்**	=	தீபம் போல்,
मन: **மனஃ**	=	மனமானது,
भृशं **ப்⁴ருஶம்**	=	மிகவும்,
भ्राम्यति **ப்⁴ராம்யதி**	=	சுழலுகிறது.

ரஜோகுணம் விக்ஷேபத்தை உண்டுபண்ணும் ஸ்வபாவமுள்ளது. இந்த ரஜோகுணத்தின் தோஷங்கள் மனதில் கூடியிருக்குமானுல் பிரதிகூலங்களான காமம் முதலியவை மனதைப் பற்றிக்கொண்டு மிகவும் துன்புறுத்துகிறது ஏதாவது ஒருசமயம் ஸூக்ஷ்மமான விஷயங்களை அறிய மனம் முற்பட்ட போதிலும் காமாதிகளினுல் சித்தத்திற்கு ப்ரமணம் ஏற்பட்டு நன்கு அறிய முடிவதில்லை. பலமான காற்றின் நடுவில் உள்ள தீபஜ்வாலை அதிகமாக சலிப்பதால் அதன் பிரகாச சக்தி மங்கி விடுவது போல் மனதின் சக்தியும் மங்கிவிடுகிறது. **(360)**

ततो मुमुक्षुर्भवबन्धमुक्त्यै रजस्तमोभ्यां च तदीयकार्यैः।
वियोज्य चित्तं परिशुद्धसत्त्वं प्रियं प्रयत्नेन सदैव कुर्यात् ॥ ३६१ ॥

ததோ முமுக்ஷுர்ப⁴வப³ந்த⁴முக்த்யை
ரஜஸ்தமோப்⁴யாம் ச ததீ³யகார்யைঃ।
வியோஜ்ய சித்தம் பரிஶுத்³த⁴ஸத்த்வம்
ப்ரியம் ப்ரயத்னேன ஸதை³வ குர்யாத் ॥ 361 ॥

ततः ததঃ	=	ஆகையால்,
मुमुक्षुः முமுக்ஷுঃ	=	மோக்ஷம் அடைய விரும்புபவன்,
भवबन्धमुक्त्यै ப⁴வப³ந்த⁴முக்த்யை	=	ஸம்ஸாரத்தளையிலிருந்து விடுபடுவதன் பொருட்டு,
सदैव ஸதை³வ	=	எப்போதும்,
प्रयत्नेन ப்ரயத்னேன	=	முயற்சியுடன்,
रजस्तमोभ्यां ரஜஸ்தமோப்⁴யாம்	=	ரஜோகுண தமோகுணங்களோடும்,
तदीयकार्यैः च ததீ³யகார்யைঃ ச	=	அவைகளுடையகாரியங்களோடும்,
चित्तं சித்தம்	=	மனதை,
वियोज्य வியோஜ்ய	=	சேராதிருக்கும்படி செய்து,
परिशुद्धसत्त्वं பரிஶுத்³த⁴ஸத்த்வம்	=	சுத்தமான ஸத்வகுணமுள்ளதாகவும்,
प्रियं ப்ரியம்	=	ப்ரியமானதாகவும்,
कुर्यात् குர்யாத்	=	செய்யவேண்டும்.

ஆகையினுல் முமுக்ஷுவாயிருப்பவன், ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலையடையும் பொருட்டு, மனதிலுள்ள ரஜோகுணம், தமோகுணம் அவ்விரண்டின் கார்யங்கள் இவைகளை அடியோடு நன்கு விலக்கி விட்டு மேலும் அவைகளுக்குக் கொஞ்சமும் இடம் கொடாமல் மனதை சுத்தமான ஸத்வகுணமுள்ளதாகவும் பிரியமாகவும் பிரயத்தினத்துடன் எப்பொழுதுமே செய்ய வேண்டும். **(361)**

गर्भावासजनिप्रणाशनजरा व्याध्यादिषु प्राणिनां
यद्दुःखं परिदृश्यते च नरके तच्चिन्तयित्वा मुहुः ।
दोषानेव विलोक्य सर्वविषयेष्वाशां विमुच्याभितः
चित्तग्रन्थिविमोचनाय सुमतिः सत्वं समालम्बताम् ॥ ३६२ ॥

க³ர்பா⁴வாஸஜனிப்ரணாஶனஜரா வ்யாத்⁴யாதி³ஷு ப்ராணினாம்
யத்³து³:க²ம் பரித்³ருஶ்யதே ச நரகே தச்சிந்தயித்வா முஹு: ।
தோ³ஷானேவ விலோக்ய ஸர்வவிஷயேஷ்வாஶாம் விமுச்யாபி⁴த:
சித்தக்³ரந்தி²விமோசனாய ஸுமதி: ஸத்வம் ஸமாலம்ப³தாம் ॥ 362 ॥

गर्भावास = கர்ப்பவாஸம்,
க³ர்பா⁴வாஸ

जनि = பிறப்பு,
ஜனி

प्रणाशन = மரணம்,
ப்ரணாஶன

जरा = மூப்பு,
ஜரா

व्याध्यादिषु = பிணிமுதலியவைகளிலும்,
வ்யாத்⁴யாதி³ஷு

नरके च = நரகத்திலும்,
நரகே ச

प्राणिनां = பிராணிகளுக்கு,
ப்ராணினாம்

यत् दुःखं = எந்த துக்கம்,
யத் து³:க²ம்

परिदृश्यते = காணப்படுகிறதோ,
பரித்³ருஶ்யதே

तत् = அதை,
தத்

मुहुः = அடிக்கடி,
முஹு:

चिन्तयित्वा = ஆலோசித்து,
சிந்தயித்வா

सर्वविषयेषु = எல்லா விஷயங்களிலும்,
ஸர்வவிஷயேஷு

दोषानेव	=	தோஷங்களையே,
தோ³ஷானேவ		
विलोक्य	=	பார்த்து,
விலோக்ய		
अभितः	=	எங்கும்,
அபி⁴த:		
आशां	=	ஆசையை,
ஆஶாம்		
विमुच्य	=	விட்டுவிட்டு,
விமுச்ய		
चित्तग्रन्थिविमोचनाय	=	மனதிலுள்ள பந்தம் நீங்குவதற்காக,
சித்தக்³ரந்தி²விமோசனாய		
सुमतिः	=	நல்ல புத்தியுள்ளவன்,
ஸுமதி:		
सत्वं	=	ஸத்வகுணத்தை,
ஸத்வம்		
समालम्बताम्	=	ஆச்ரயிக்கட்டும்.
ஸமாலம்ப³தாம்		

நல்ல புத்தியுள்ளவன் பிராணிகளுக்கு கர்பத்தில் வாஸம் செய்வது, பிறப்பு, அழிவு, மூப்பு, வியாதி முதலியவைகளிலும் நரகத்திலும் ஏற்படும் துக்கங்களை அடிக்கடி நினைத்துப் பார்த்து எல்லா விஷயங்களிலும் உள்ள தோஷங்களையே நன்கு கவனித்து ஒன்றிலும் ஆசை கொள்ளாமல் மனதிலுள்ள பந்தத்திலிருந்து விடுதலை யடைவதற்காக ஸத்வகுணத்தை அவலம்பிக்கட்டும்.

[சரீராதிகளில் நான் என்றும், புத்ரன் மனைவி முதலியவைகளில் என்னுடை யவை என்றும் அபிமானம் கொள்வது தான் சித்தக்ரந்தி என்பது] **(362)**

(அவதாரிகை) மனஸ் ரஜஸ்தமஸ்களிலிருந்து விடுபட்டு நல்ல ஸத்வ குணத்தால் சுத்தமாகி விட்டால் நன்கு தெளிவடைந்து ஆத்ம தத்வத்தை கிரஹிக் கும் யோக்கியதையைப் பெற்று முக்திக்கு ஸாதனமாகக் கூடியதினால், அந்த மனத் தெளிவு ஏற்படுவதற்குள்ள உபாயங்களையும் அதன் அவசியத்தன்மையையும் மேலால் விளக்குகிறார்: -

यमेषु निरतो यस्तु नियमेषु च यत्नतः ।
विवेकिनः तस्य चित्तं प्रसादमधिगच्छति ॥ ३६३ ॥

யமேஷு நிரதோ யஸ்து நியமேஷு ச யத்னத: ।
விவேகின: தஸ்ய சித்தம் ப்ரஸாத³மதி⁴க³ச்ச²தி ॥ 363 ॥

यस्तु	=	எவன்,
யஸ்து		
यत्नत:	=	முயற்சியுடன்,
யத்னத:		
यमेषु	=	யமங்களிலும்,
யமேஷு		
नियमेषु च	=	நியமங்களிலும்,
நியமேஷு ச		
निरत:	=	ஈடுபட்டிருக்கிறனே,
நிரத:		
तस्य	=	அந்த,
தஸ்ய		
विवेकिन:	=	விவேகமுள்ளவனுடைய,
விவேகின:		
चित्तं	=	மனது,
சித்தம்		
प्रसादं अधिगच्छति	=	தெளிவை அடைகிறது.
ப்ரஸாத³ம் அதி⁴க³ச்ச²தி		

எவன் யமங்களிலும் நியமங்களிலும் பிரயத்தின புரஸ்ஸரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறனே, அந்த விவேகியினுடைய மனஸ் தெளிவையடைகிறது.

[அஹிம்ஸை (எல்லா பிராணிகள் விஷயமாயும் மனேவாக்குக் காயங்களால் துன்பம் ஏற்படுத்தாமலிருப்பது), ஸத்யம் (கண்டதை, கேட்டதை அப்படியே சொல்லுதல்) அஸ்தேயம் (பிறர் பொருளை மனேவாக்குக் காயங்களால் அபஹரிக்காமலிருத்தல்), பிரஹ்மசர்யம் (முன் 109, 110 சுலோகங்களில் சொல்லியபடி ஸ்திரீ ஸங்கமில்லாமலிருப்பது), அபரிக்ரஹம் (தன்னுடையது என்று எதையும் வைத்துக் கொள்ளாமலிருப்பது), ஆகிய இவை ஐந்தும் யமங்கள் எனப்படும். சௌசம் (சரீரத்தையும் மனஸையும் சுத்தமாக வைத்துக் கொள்வது) ஸந்தோஷம் (எப்பொழுதும் திருப்தியுடனிருப்பது), தபஸ் (இந்திரியங்கள் முதலானவைகளை நிக்ரஹம் செய்வது), ஸ்வாத்யாயம் (தனக்கு ஏற்பட்ட வேதபாகத்தை அத்யயனம் செய்வது), ஈசுவர பிரணிதானம் (பகவானிடத்தில் ஈடுபடல்), ஆகிய இவ்வைந்தும் நியமங்கள் எனப்படுகின்றன. பொதுவாக, தனக்கும் உலகத்திற்கும் உள்ள ஸம்பந்தத்தை கட்டுப்படுத்திக் கொள்வது யமம் என்றும், தன் நடத்தையே கட்டுப்படுத்திக் கொள்வது நியமம் என்றுமாகும். இந்த இரண்டுவித ஸாதனங்களும் மனஸ் தெளிவடைவதற்கு மிகவும் அவசியம்.] **(363)**

आसुरीं संपदं त्यक्त्वा भजेद्यो दैवसंपदम् ।
मोक्षैक काङ्क्षया नित्यं तस्य चित्तं प्रसीदति ॥ ३६४ ॥

ஆஸுரீம் ஸம்பத³ம் த்யக்த்வா ப⁴ஜேத்³யோ தை³வஸம்பத³ம் ।
மோக்ஷைக காங்க்ஷயா நித்யம் தஸ்ய சித்தம் ப்ரஸீத³தி ॥ 364 ॥

यः = எவன்,

ய:

मोक्षैक काङ्क्षया = மோக்ஷம் ஒன்றிலேயே விருப்பத்துடன்,

மோக்ஷைக காங்க்ஷயா

आसुरीं संपदं = ஆஸுர ஸம்பத்தை,

ஆஸுரீம் ஸம்பத³ம்

त्यक्त्वा = விட்டுவிட்டு,

த்யக்த்வா

नित्यं = எப்பொழுதும்,

நித்யம்

दैवसंपदम् = தைவஸம்பத்தை,

தை³வஸம்பத³ம்

भजेत् = அடைகிறனே,

ப⁴ஜேத்

तस्य = அவனுடைய,

தஸ்ய

चित्तं = மனது,

சித்தம்

प्रसीदति = தெளிவடைகிறது.

ப்ரஸீத³தி

எவன் மோக்ஷம் ஒன்றிலேயே ஆசையுடன், ஆஸுரமான ஸம்பத்தை விட்டு விட்டு தைவமான ஸம்பத்தையே, எப்பொழுதும் நாடுவானே, அவனுடைய மனம் தெளிவடையும்.

[ஆஸுர ஸம்பத்து, தைவ ஸம்பத்து இரண்டும் பகவத்கீதை 16வது அத்யாயத்தில் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை இங்கே எடுத்துச் சொல்வதானுல் மிகவும் விரியும். பொதுவாக எதெல்லாம் ஸம்ஸார பந்தத்திற்குக் காரணமாயிருக் குமோ, அவையெல்லாம் ஆஸுர ஸம்பத்து, எதெல்லாம் அப்பந்தத்திலிருந்து விடுதலை யடைவதற்கு உபயோகப்படுமோ, அவையெல்லாம் தைவ ஸம்பத்து, என்று அவ்வத்யாயம் 5வது சுலோகத்தில் கண்டிருப்பதை லக்ஷணமாக வைத்துக் கொள்ளலாம். மனஸின் தெளிவு மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமானதினுல் தைவ ஸம்பத்து அவசியம் வேண்டுமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை.] **(364)**

परद्रव्यपरद्रोहपरनिन्दा परस्त्रियः ।
नालम्बते मनो यस्य तस्य चित्तं प्रसीदति ॥ ३६५ ॥

பரத்³ரவ்யபரத்³ரோஹபரநிந்தா³ பரஸ்த்ரியः ।
நாலம்ப³தே மநோ யஸ்ய தஸ்ய சித்தம் ப்ரஸீத³தி ॥ 365 ॥

परद्रव्य	=	பிறருடைய பொருள்,
பரத்³ரவ்ய		
परद्रोह	=	பிறருக்கு த்ரோஹம் செய்தல்,
பரத்³ரோஹ		
परनिन्दा	=	பிறரை தூஷிப்பது,
பரநிந்தா³		
परस्त्रियः	=	பிறர் மனைவி இவைகளை,
பரஸ்த்ரியः		
यस्य मनः	=	எவருடைய மனம்,
யஸ்ய மன:		
नालम्बते	=	நாடவில்லையோ,
நாலம்ப³தே		
तस्य	=	அவனுடைய,
தஸ்ய		
चित्तं	=	மனது,
சித்தம்		
प्रसीदति	=	தெளிவடைகிறது.
ப்ரஸீத³தி		

பிறர் பொருளில் ஆசை கொள்ளாமலும், பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாமலும், பிறரை நிந்திக்காமலும், பிறர் மனைவியிடம் ஆசை கொள்ளாமலும் இருப்பவனுடைய மனம் தான் ப்ரஸன்னமாக இருக்கும். **(365)**

आत्मवत्सर्वभूतेषु यः समत्वेन पश्यति ।
सुखं दुःखं विवेकेन तस्य चित्तं प्रसीदति ॥ ३६६ ॥

ஆத்மவத்ஸர்வபூ⁴தேஷு யः ஸமத்வேன பஶ்யதி ।
ஸுக²ம் து³:க²ம் விவேகேன தஸ்ய சித்தம் ப்ரஸீத³தி ॥ 366 ॥

यः	=	எவன்,
யः		
विवेकेन	=	விவேகத்தால்,
விவேகேன		

सर्वभूतेषु ஸர்வபூ⁴தேஷு	=	எல்லா பிராணிகளிடமும்,
आत्मवत् ஆத்மவத்	=	தன்னைப்போலவே,
सुखं ஸுக²ம்	=	ஸுகத்தையும்,
दुःखं து³:க²ம்	=	துக்கத்தையும்,
समत्वेन ஸமத்வேன	=	ஸமமாக,
पश्यति பஶ்யதி	=	பார்க்கிறானோ,
तस्य தஸ்ய	=	அவனுடைய,
चित्तं சித்தம்	=	மனம்,
प्रसीदति ப்ரஸீத³தி	=	தெளிவடைகிறது.

தனக்கு ஸுகம் ஏற்பட்டால் ஸந்தோஷமடைவது போல் பிறருக்கு ஸுகம் ஏற்பட்டாலும் அஸூயை கொள்ளாமல் ஸந்தோஷமடைந்தும், தனக்கு துக்கம் ஏற்பட்டால் வருந்தி அதை நீக்க முயற்சிப்பதுபோல் பிறருக்கு துன்பம் ஏற்பட்டாலும் வருத்தமடைந்து அதை நீக்க முயற்சிக்கும் மனிதனுடைய மனம்தான் தெளிவடையும். ஸுகதுக்க விஷயங்களில் தன்னைப்போலவே எல்லா பிராணிகளையும் ஸமமாகப் பார்க்கவேண்டும். **(366)**

अत्यन्तं श्रद्धया भक्त्या गुरुमीश्वरमात्मनि ।
यो भजत्यनिशं क्षान्तस्तस्य चित्तं प्रसीदति ॥ ३६७ ॥

அத்யந்தம் ஶ்ரத்³த⁴யா ப⁴க்த்யா கு³ருமீஶ்வரமாத்மனி ।
யோ ப⁴ஜத்யநிஶம் க்ஷாந்தஸ்தஸ்ய சித்தம் ப்ரஸீத³தி ॥ 367 ॥

यः ய:	=	எவன்,
क्षान्तः க்ஷாந்த:	=	பொறுமையுள்ளவனாக,
अनिशं அநிஶம்	=	எப்பொழுதும்,

अत्यन्तं அத்யந்தம்	=	மிகவும்,
श्रद्धया ஶ்ரத்³த⁴யா	=	சிரத்தையோடு,
भक्त्या ப⁴க்த்யா	=	பக்தியுடன்,
आत्मनि ஆத்மனி	=	மனதில்,
गुरुं கு³ரும்	=	குருவையும்,
ईश्वरं ஈஶ்வரம்	=	ஈசுவரனையும்,
भजति ப⁴ஜதி	=	ஸேவிக்கிறனே
तस्य தஸ்ய	=	அவனுடைய,
चित्तं சித்தம்	=	மனது,
प्रसीदति ப்ரஸீத³தி	=	தெளிவடைகிறது.

எவன் பொறுமையாயிருந்து கொண்டு மனதில் மிகவும் சிரத்தையுடனும் பக்தியுடனும் குருவையும், ஈசுவரனையும் எப்பொழுதும் ஸேவிக்கிறனே அவனுடைய மனஸ் தெளிவடையும். **(367)**

शिष्टान्नमीशार्चनमार्यसेवां तीर्थाटनं स्वाश्रमधर्मनिष्ठाम् ।
यमानुषक्तिं नियमानुवृत्तिं चित्तप्रसादाय वदन्ति तज्ज्ञाः ॥ ३६८ ॥

ஶிஷ்டான்னமீஶார்சனமார்யஸேவாம் தீர்தா²டனம் ஸ்வாஶ்ரமத⁴ர்மநிஷ்டா²ம் ।
யமானுஷக்திம் நியமானுவ்ருத்திம் சித்தப்ரஸாதா³ய வத³ந்தி தஜ்ஜ்ஞா꞉ ॥ 368 ॥

शिष्टान्नं ஶிஷ்டான்னம்	=	ஸாதுக்களுடைய அன்னத்தையும் (சாஸ்திரங்களில் சாப்பிடும்படி விதிக்கப்பட்ட அன்னத்தையும்),
ईशार्चनं ஈஶார்சனம்	=	தேவபூஜையையும்,
आर्यसेवां ஆர்யஸேவாம்	=	பெரியோர்களின் ஸேவையையும்,

तीर्थाटनं = புண்ய தீர்த்தங்களுக்குச் செல்வதையும்,

தீர்தா2டனம்

स्वाश्रमधर्मनिष्ठाम् = தனது ஆச்ரமத்திற்கு ஏற்பட்ட தர்மங்களில

ஸ்வாஶ்ரமத4ர்மநிஷ்டா2ம் ஸ்திரமாக இருப்பதையும்,

यमानुषक्तिं = யமங்களில் ஈடுபாட்டையும்,

யமானுஷக்திம்

नियमानुवृत्तिं = நியமங்களை அனுஸரிப்பதையும்,

நியமானுவ்ருத்திம்

चित्तप्रसादाय = மனம் தெளிவடையும் பொருட்டாக,

சித்தப்ரஸாதா3ய

तज्ज्ञाः = அதை அறிந்தவர்கள்,

தஜ்ஜ்ஞா:

वदन्ति = சொல்கிறுர்கள்.

வத3ந்தி

சாஸ்திரத்திற்குக் கட்டுப்பட்டு நடப்பவர்களுடைய அன்னம் (அல்லது சாஸ்திரத்தில் தடுக்கப்படாமல் விஹிதமான அன்னம்), ஈசுவரனை பூஜிப்பது, பெரியோர்களை ஸேவிப்பது, புண்ணிய தீர்த்தங்களுக்குப் போய்வருவது, தன்னுடைய ஆசிரமத்திற்கு ஏற்பட்ட தர்மங்களை விடாமல் எப்போதும் அனுஷ்டிப்பது முன் கூறப்பட்ட யமங்களை அனுஷ்டிப்பதில் பிடிமானம், நியமங்களை அனுஸரிப்பது, இவையெல்லாம் மனஸின் தெளிவிற்கு ஸாதனங்கள் என்று இவ்விஷயம் அறிந்தவர்கள் சொல்கிறுர்கள். **(368)**

कट्वम्ललवणात्युष्णतीक्ष्णरूक्षविदाहिनाम् ।
पूतिपर्युषितादीनां त्यागः सत्त्वाय कल्पते ॥ ३६९ ॥

கட்வம்லலவணாத்யுஷ்ணதீக்ஷ்ணரூக்ஷவிதா3ஹிநாம் ।
பூதிபர்யுஷிதாதீ3னாம் த்யாக3: ஸத்த்வாய கல்பதே ॥ 369 ॥

कटु = அதிக கசப்பு,

கடு

अम्ल = புளிப்பு,

அம்ல

लवण = உப்பு,

லவண

अत्युष्ण = அதிகச் சூடு,

அத்யுஷ்ண

तीक्ष्ण = உரைப்பு,

தீக்ஷ்ண

रूक्ष **ரூக்ஷ**	=	பசையில்லாதது,
विदाहिनां **விதா³ஹிநாம்**	=	காந்தலை உண்டு பண்ணுவது இவ்விதமான ஆஹாரங்களுடையவும்,
पूतिपर्युषितादीनां **பூதிபர்யுஷிதாதீ³நாம்**	=	துர்கந்தமுள்ளது நாளபட்டது முதலியவைகளுடையவும்,
त्यागः **த்யாக³:**	=	விட்டு விடுவது,
सत्त्वाय **ஸத்த்வாய**	=	ஸத்வகுணம் ஏற்படுவதற்கு,
कल्पते **கல்பதே**	=	தக்கதாகிறது.

அதிகமான கசப்பு, புளிப்பு, உப்பு, சூடு, உரைப்பு, பசையில்லாமல் காய்ந்தது, எரிச்சலை யுண்டுபண்ணக்கூடியது இவ்விதமான ராஜஸ ஆஹாரங்களையும் அழுகினது, நாள்பட்டது முதலான தாமஸ ஆஹாரங்களையும் சாப்பிடாமலிருப்பவனுக்கு ஸத்வகுணம் விருத்தியாகும். **(369)**

श्रुत्या सत्वपुराणानां सेवया सत्ववस्तुनः।
अनुवृत्त्या च साधूनां सत्ववृत्तिः प्रजायते ॥ ३७० ॥

ஶ்ருத்யா ஸத்வபுராணாநாம் ஸேவயா ஸத்வவஸ்துந:।
அநுவ்ருத்த்யா ச ஸாதூ⁴நாம் ஸத்வவ்ருத்தி: ப்ரஜாயதே॥ 370 ॥

सत्वपुराणानां **ஸத்வபுராணாநாம்**	=	ஸாத்விகமான புராணங்களை,
श्रुत्या **ஶ்ருத்யா**	=	கேட்பதாலும்,
सत्ववस्तुनः **ஸத்வவஸ்துந:**	=	ஸாத்விக வஸ்துவை,
सेवया **ஸேவயா**	=	உபயோகிப்பதாலும்,
साधूनां **ஸாதூ⁴நாம்**	=	நல்லோர்களை அநுஸரித்து நடப்பதாலும்,
अनुवृत्त्या च **அநுவ்ருத்த்யா ச**	=	ஸாத்விகமான எண்ணம்,
सत्ववृत्तिः **ஸத்வவ்ருத்தி:**	=	உண்டாகிறது.

ஸாத்விகமான புராணங்களைக் கேட்பதினாலும், ஸாத்விகமான வஸ்துக்களை உபயோகிப்பதினாலும், அனுஸரித்து நடப்பதினாலும், மனதில் ஸாத்விகமான விருத்தி (எண்ணம்) உண்டாகிறது. **(370)**

यस्य चित्तं निर्विषयं हृदयं यस्य शीतलम् ।
तस्य मित्रं जगत्सर्वं तस्य मुक्तिः करस्थिता ॥ ३७१ ॥

யஸ்ய சித்தம் நிர்விஷயம் ஹ்ருத³யம் யஸ்ய ஶீதலம் ।
தஸ்ய மித்ரம் ஜக³த்ஸர்வம் தஸ்ய முக்திः கரஸ்தி²தா ॥ 371 ॥

यस्य யஸ்ய	=	எவனுடைய,
चित्तं சித்தம்	=	மனது,
निर्विषयं நிர்விஷயம்	=	விஷயசிந்தையற்று இருக்கிறதோ,
यस्य யஸ்ய	=	எவனுடைய,
हृदयं ஹ்ருத³யம்	=	மனம்,
शीतलम् ஶீதலம்	=	குளிர்ந்திருக்கிறதோ,
तस्य தஸ்ய	=	அவனுக்கு,
सर्वं जगत् ஸர்வம் ஜக³த்	=	உலகமெல்லாம்,
मित्रं மித்ரம்	=	நட்புற்று இருக்கும்,
तस्य தஸ்ய	=	அவனுக்கு,
मुक्तिः முக்திः	=	மோக்ஷம்,
करस्थिता கரஸ்தி²தா	=	கையிலேயே இருக்கிறது.

எவன் மனது உலக விஷயங்களில் ஆசை கொள்ளாமல் அதைச் சிந்திக்காமல் இருக்கிறதோ மனதில் காமக்ரோதாதிகளால் தாபம் ஏற்படாமல் குளிர்ந்து இருக்கிறதோ அவனை யாவரும் நேசிப்பார்கள். அவனுக்கு நிச்சயம் முக்தி கிடைக்கும். **(371)**

हितपरिमितभोजी नित्यमेकान्तसेवी
सकृदुचितहितोक्तिः स्वल्पनिद्राविहारः ।
अनुनियमनशीलो यो भजत्युक्तकाले
स लभत इह शीघ्रं साधु चित्तप्रसादम् ॥ ३७२ ॥

ஹிதபரிமிதபோ⁴ஜீ நித்யமேகாந்தஸேவீ
ஸக்ருது³சிதஹிதோக்திः ஸ்வல்பநித்³ராவிஹாரः।
அனுநியமனஶீலோ யோ ப⁴ஜத்யுக்தகாலே
ஸ லப⁴த இஹ ஶீக்⁴ரம் ஸாது⁴ சித்தப்ரஸாத³ம்॥ 372 ॥

हितपरिमितभोजी **ஹிதபரிமிதபோ⁴ஜீ**	=	நன்மை பயப்பதும் அளவுக்குட்பட்ட தாயுமுள்ள உணவை சாப்பிடுகிறவனையும்,
नित्यं **நித்யம்**	=	எப்பொழுது,
एकान्तसेवी **ஏகாந்தஸேவீ**	=	தனிமையான இடத்திலே இருக்கிறவனையும்,
सकृत् **ஸக்ருத்**	=	ஒரே தடவை,
उचितहितोक्तिः **உசிதஹிதோக்திः**	=	யோக்யமாயும் ஹிதமாயும் உள்ள வார்த்தைகளைப் பேசுகிறவனையும்,
स्वल्पनिद्राविहारः **ஸ்வல்பநித்³ராவிஹாரः**	=	கொஞ்சமான தூக்கமும் ஸஞ்சாரமும் உள்ளவனையும்,
अनुनियमनशीलः **அனுநியமனஶீலः**	=	சாஸ்திர விதிகளை அனுரித்துக் கட்டுப்படும் ஸ்வபாவமுள்ளவனாயுமிருந்து,
यः **யः**	=	எவன்,
उक्तकाले **உக்தகாலே**	=	குறிப்பிட்ட காலத்தில்,
भजति **ப⁴ஜதி**	=	ஸேவிக்கிறானோ,
सः **ஸः**	=	அவன்,
इह **இஹ**	=	இங்கு,
शीघ्रं **ஶீக்⁴ரம்**	=	விரைவில்,

साधु	=	நன்கு,
ஸாது⁴		
चित्तप्रसादम्	=	மனத்தெளிவை,
சித்தப்ரஸாத³ம்		
लभते	=	அடைகிறான்.
லப⁴தே		

சரீரத்திற்கும் மனதிற்கும் ஹிதத்தைத்தரும் உணவை வைத்ய சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட அளவுப்படி சாப்பிடவேண்டும் எப்பொழுதும் தனிமையாக இருக்க வேண்டும். பிறருக்கு ஹிதமாயும் பேசத்தக்கதாயும் உள்ள வார்த்தைகளை பேச வேண்டும். அதையும் வீணாகத்திருப்பித்திருப்பிக் கூறாமல் அவசியமானதை மிதமாகப் பேசவேண்டும். அதிகத்தூக்கமும் அதிக ஸஞ்சாரமும் கூடாது. தன் மனதையும் புலன்களையும் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு உரியகாலத்தில் (காலம் தவறாமல்) தன் கடமைகளைச்செய்து வரவேண்டும். இவ்வாறு நடந்து வருகிறவனுக்கு வெகு சீக்கிரத்தில் நன்றாக மனம் தெளிவடையும். **(372)**

चित्तप्रसादेन विनावगन्तुं
बन्धं न शक्नोति परात्मतत्त्वम् ।
तत्त्वावगत्या तु विना विमुक्ति
र्न सिध्यति ब्रह्मसहस्रकोटिषु ॥ ३७३ ॥

சித்தப்ரஸாதே³ன விநாவக³ந்தும்
ப³ந்த⁴ம் ந ஶக்நோதி பராத்மதத்த்வம்।
தத்த்வாவக³த்யா து விநா விமுக்தி
ர்ன ஸித்⁴யதி ப்³ரஹ்மஸஹஸ்ரகோடிஷு॥ 373 ॥

चित्तप्रसादेन विना	=	மனத்தெளிவு இல்லாமல்,
சித்தப்ரஸாதே³ன விநா		
बन्धं	=	பந்தத்தை,
ப³ந்த⁴ம்		
परात्मतत्त्वम्	=	சுத்தமான பரமாத்ம தத்வத்தை,
பராத்மதத்த்வம்		
अवगन्तुं	=	அறிவதற்கு,
அவக³ந்தும்		
न शक्नोति	=	ஸமர்த்தனாகமாட்டான்,
ந ஶக்நோதி		
तत्त्वावगत्या विना तु	=	தத்வஞானம் இல்லாமல்,
தத்த்வாவக³த்யா விநா து		

ब्रह्मसहस्रकोटिषु = ஆயிரம்கோடி ப்ரஹ்ம கல்பங்களிலும்,

ப்³ரஹ்மஸஹஸ்ரகோடிஷு

विमुक्तिः = மோக்ஷம்,

விமுக்தி:

न सिध्यति = கிடைக்காது.

ந ஸித்⁴யதி

சித்தத்தின் தெளிவு இல்லாமல் பந்தத்தை அறியவோ (?) உத்கிருஷ்டமான ஆத்மாவின் தத்வத்தை அறியவோ முடியாது. தத்வம் அறியாமலோ ஆயிரம் கோடிக்கணக்கான பிரஹ்மாக்களின் காலத்திலும் மோக்ஷம் ஸித்திக்காது. **(373)**

मन:प्रसा(मा)द: पुरुषस्य बन्धो
मन:प्रसादो भवबन्धमुक्तिः ।
मन:प्रसादाधिगमाय तस्मात्
मनोनिरासं विदधीत विद्वान् ॥ ३७४ ॥

மன:ப்ரஸா(மா)த³: புருஷஸ்ய ப³ந்தோ⁴
மன:ப்ரஸாதோ³ ப⁴வப³ந்த⁴முக்தி: ।
மன:ப்ரஸாதா³தி⁴க³மாய தஸ்மாத்
மனோநிராஸம் வித³தீ⁴த வித்³வான் ॥ 374 ॥

मन:प्रमाद: = மனதின் கவனமின்மை,

மன:ப்ரமாத³:

पुरुषस्य = மனிதனுக்கு,

புருஷஸ்ய

बन्ध: = பந்தம்,

ப³ந்த⁴:

मन:प्रसाद: = மனதிற்குத் தெளிவில்லாமை,

மன:ப்ரஸாத³:

भवबन्धमुक्तिः = ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலை,

ப⁴வப³ந்த⁴முக்தி:

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

विद्वान् = அறிவுள்ளவன்,

வித்³வான்

मन:प्रसादाधिगमाय = மனம் தெளிவடைவதற்காக,

மன:ப்ரஸாதா³தி⁴க³மாய

मनोनिरासं विदधीत = மனதில் விஷயசிந்தனத்தை விலக்க வேண்டும்.
மனோநிராஸம் வித³தீ⁴த

மனஸின் கவனமின்மை தான் மனிதனுக்கு பந்தத்தின் காரணம். மனஸின் தெளிவே ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலைக்கு ஸாதனம். ஆகையால் மனஸு தெளிவாகவேண்டும் அதற்காக வித்வானாயிருப்பவன் மனஸிலுள்ள தோஷங்களை யெல்லாம் விலக்க வேண்டும். **(374)**

(**அவதாரிகை**) லிங்கசரீரம் என்ற ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தில் அடங்கிய விக்ஞான மய கோசம் மனோமய கோசம் இவ்விரண்டையும் இது வரை வர்ணித்து விட்டு அதில் அடங்கிய இன்னொரு அம்சமாகிய பிராணமய கோசத்தை வர்ணிப்பதற்காக பிராண - கர்மேந்த்ரிய ஸிருஷ்டியைக் கூறுகிறார்: -

पञ्चानामेव भूतानां रजोंशेभ्योऽभवन् क्रमात् ।
वाक्पाणिपादपायूपस्थानि कर्मेन्द्रियाण्यनु ॥ ३७५ ॥

பஞ்சாநாமேவ பூ⁴தாநாம் ரஜோம்ஶேப்⁴யோ(அ)ப⁴வன் க்ரமாத் ।
வாக்பாணிபாத³பாயூபஸ்தா²னி கர்மேந்த்³ரியாண்யனு ॥ 375 ॥

पञ्चाना भूतानामेव = ஐந்து பூதங்களுடையவே,
பஞ்சானா பூ⁴தாநாமேவ
रजोंशेभ्यः = ரஜோகுணாம்சங்களிலிருந்து,
ரஜோம்ஶேப்⁴ய:
अनुक्रमात् = வரிசையாக,
அனுக்ரமாத்
वाक्पाणिपादपायूपस्थानि = வாக்கு, கை, கால், பாயு, உபஸ்தம் என்ற,
வாக்பாணிபாத³பாயூபஸ்தா²னி
कर्मेन्द्रियाणि = கர்மேந்திரியங்கள்,
கர்மேந்த்³ரியாணி
अभवन् = உண்டாயின.
அப⁴வன்

முன்கூறப்பட்ட ஆகாசம் முதலான ஐந்து ஸூக்ஷ்ம பூதங்களுடைய ரஜோ குணத்தின் அம்சங்களிலிருந்து வாக், கை, கால், பாயு, உபஸ்தம் என்கிற ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் வரிசையாக உண்டாயின.

[ஆகாச தன்மாத்திரையிலிருந்து வாக்கு, வாயு தன் மாத்திரையிலிருந்து கை, தேஜஸ் தன்மாத்திரையிலிருந்து கால், ஜல தன்மாத்திரையிலிருந்து உபஸ்தம், பிருத்வீ தன்மாத்திரையிலிருந்து பாயு, என்று தாத்பர்யம். இங்கேயும் கர்மேந்திரியங் கள் என்பது கை, கால், என்றெல்லாம் சொல்லப்படும் மாம்ஸ பிண்டங்கள் இல்லை

பேசும் கருவி, எடுக்கும் கருவி, நகரும் கருவி, மலமோசனம் செய்யும் கருவி, ஜலமோசனம் செய்யும் கருவி, என்று எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்திரியங்களோ அந்தக்கரணமோ ஸூக்ஷ்ம பூதங்களால் ஏற்பட்டிருக்கிறபடியால், நம் கண் முதலிய இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகக் கூடியவை யல்ல.] **(375)**

समस्तेभ्यो रजोंशेभ्यो व्योमादीनां क्रियात्मकाः ।

प्राणादयः समुत्पन्नाः पञ्चाप्यान्तरवायवः ॥ ३७६ ॥

ஸமஸ்தேப்⁴யோ ரஜோம்ஶேப்⁴யோ வ்யோமாதீ³னும் க்ரியாத்மகாः ।
ப்ராணுத³யः ஸமுத்பன்னுः பஞ்சாப்யாந்தரவாயவः ॥ 376 ॥

व्योमादीनां = ஆகாசம் முதலியவைகளுடைய,
வ்யோமாதீ³னும்
समस्तेभ्यः रजोंशेभ्यः = ரஜோகுணாம்சங்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும்,
ஸமஸ்தேப்⁴யः ரஜோம்ஶேப்⁴யः
क्रियात्मकाः = க்ரியா ஸ்வபாவமுள்ள,
க்ரியாத்மகாः
प्राणादयः = பிராணன் முதலான,
ப்ராணுத³யः
पञ्चाप्यान्तरवायवः = உள் வாயுக்கள் ஐந்தும்,
பஞ்சாப்யாந்தரவாயவः
समुत्पन्नाः = உண்டாயின.
ஸமுத்பன்னுः

ஆகாசம் முதலான ஐந்து பூதங்களுடையவும் ரஜோ அம்சங்கள் எல்லாம் சேர்ந்து விடுவதிலிருந்து உள்ளிருக்கும் வாயுக்களாகிய ஐந்து பிராணன்கள் உண்டா யின. இவை எப்பொழுதும் சலன ஸ்வபாவ முள்ளவை. **(376)**

(அவதாரிகை) இந்த பிராணன் முதலான ஐந்து உள்வாயுக்களின் பெயர்களை யும் அவைகளின் தனித்தனி வியாபாரங்களினுல் அவ்வித பெயர்கள் ஏற்பட்டன என்பதையும் சொல்கிறுர்: -

प्राणः प्राग्गमनेन स्यादपानोऽवाग्गमनेन च ।

व्यानस्तु विष्वग्गमनादुत्क्रान्त्योदान इष्यते ॥ ३७७ ॥

ப்ராணः ப்ராக்³க³மனேன ஸ்யாத³பானே(அ)வாக்³க³மனேன ச ।
வ்யானஸ்து விஷ்வக்³க³மநாது³த்க்ராந்த்யோதா³ன இஷ்யதே ॥ 377 ॥

अशितान्नरसादीनां समीकरणधर्मतः।

समान इत्यभिप्रेतो वायुर्यस्तेषु पञ्चमः॥ ३७८ ॥

அஶிதான்னரஸாதீ³னும் ஸமீகரணத⁴ர்மத꞉।
ஸமான இத்யபி⁴ப்ரேதோ வாயுர்யஸ்தேஷு பஞ்சம꞉ ॥ 378 ॥

प्राग्गमनेन **ப்ராக்³க³மனேன**	=	முன் (மேலே) செல்வதால்,
प्राणः स्यात् **ப்ராண꞉ ஸ்யாத்**	=	பிராணனாகும்,
अवाग्गमनेन च **அவாக்³க³மனேன ச**	=	கீழே செல்வதால்,
अपानः **அபான꞉**	=	அபானன்,
विष्वक् **விஷ்வக்**	=	நாலாபக்கங்களிலும்,
गमनात् **க³மனாத்**	=	செல்வதால்,
व्यानः **வ்யான꞉**	=	வியானன்,
उत्कान्त्या **உத்காந்த்யா**	=	மேலே கிளம்புவதால்,
उदानः **உதா³ன꞉**	=	உதானனாக,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	கருதப்படுகிறது,
अशितान्नरसादीनां **அஶிதான்னரஸாதீ³னும்**	=	சாப்பிடப்பட்ட அன்னம் ரஸம் முதலியவைகளை,
समीकरणधर्मतः **ஸமீகரணத⁴ர்மத꞉**	=	ஸமமாகச் செய்யும் காரியத்தால்,
तेषु **தேஷு**	=	அவைகளில்,
यः **ய꞉**	=	(எது),
पञ्चमः वायु **பஞ்சம꞉ வாயு**	=	ஐந்தாவது வாயுவோ (அது),
समान इति **ஸமான இதி**	=	ஸமானன் என்று,
अभिप्रेतः **அபி⁴ப்ரேத꞉**	=	கருதப்பட்டது.

முன்னுல் செல்லுவதால் பிராணன் ஆகும். கீழே செல்வதால் அபானன். நாலாபக்கங்களும் செல்வதனுல் வியானன். மேலே கிளம்புவதினுல் உதானன் என்று கருதப்படுகிறது. சாப்பிடப்பட்ட அன்னம் ரஸம் முதலானவைகளை எல்லா உருப்புக்களுக்கும் பங்கிட்டு ஸமமாகச் செய்வதினுல் ஸமானன் என்று எண்ணப் படுகிறது. **(377-378)**

क्रियैव दृश्यते प्रायः प्राणकर्मेन्द्रियेष्वलम् ।
ततस्तेषां रजोंशेभ्यो जनिरङ्गीकृता बुधैः ॥ ३७९ ॥

க்ரியைவ த்³ருஶ்யதே ப்ராய: ப்ராணகர்மேந்த்³ரியேஷ்வலம் ।
ததஸ்தேஷாம் ரஜோம்ஶேப்⁴யோ ஜநிரங்கீ³க்ருதா பு³தை⁴: ॥ 379 ॥

प्रायः = அநேகமாக,
ப்ராய:

प्राणकर्मेन्द्रियेषु = பிராணனிலும் கர்மேந்திரியங்களிலும்,
ப்ராணகர்மேந்த்³ரியேஷு

अलं = நன்கு,
அலம்

क्रियैव = செய்கையே,
க்ரியைவ

दृश्यते = காணப்படுகிறது,
த்³ருஶ்யதே

ततः = அதனுல்,
தத:

तेषां = அவைகளுக்கு,
தேஷாம்

रजोंशेभ्यः = ரஜோகுணத்தின் அம்சங்களிலிருந்து,
ரஜோம்ஶேப்⁴ய:

जनिः = உத்பத்தி,
ஜநி:

बुधैः = வித்வான்களால்,
பு³தை⁴:

अङ्गीकृता = ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது.
அங்கீ³க்ருதா

பிராணன்களிலும் கர்மேந்திரியங்களிலும் செய்கையே நன்றாகக் காணப்படுகிறது. ஆகையினுல் அவைகள் ஸூக்ஷ்ம பூதங்களின் ரஜஸ் அம்சங்களி லிருந்து உண்டானதாகச் சொல்லப்படுகிறது. **(379)**

राजसीं तु क्रियाशक्तिं तमःशक्तिं जडात्मिकाम् ।
प्रकाशरूपिणीं सत्त्वशक्तिं प्राहुर्महर्षयः॥ ३८० ॥

ராஜஸீம் து க்ரியாஶக்திம் தமःஶக்திம் ஜடா³த்மிகாம் ।
ப்ரகாஶரூபிணீம் ஸத்த்வஶக்திம் ப்ராஹூர்மஹர்ஷயः ॥ 380 ॥

सत्वशक्तिं ஸத்வஶக்திம்	=	க்ரியாசக்தியை,
राजसीं ராஜஸீம்	=	ரஜோகுணத்தைச்சேர்ந்ததாகவும்,
तमःशक्तिं தமःஶக்திம்	=	தமோகுணத்தின் சக்தியை,
जडात्मिकाम् ஜடா³த்மிகாம்	=	ஜடஸ்வ ரூபமாகவும்,
सत्त्वशक्तिं ஸத்த்வஶக்திம்	=	ஸத்வகுணத்தின் சக்தியை,
प्रकाशरूपिणीं ப்ரகாஶரூபிணீம்	=	ப்ரகாசஸ்வரூபமாகவும்,
महर्षयः மஹர்ஷயः	=	மஹரிஷிகள்,
प्राहुः ப்ராஹுः	=	சொல்கிறுர்கள்.

ரஜோகுணத்தின் சக்தி கிரியை, தமோகுணத்தின் சக்தி ஜாட்யம், ஸத்வ குணத்தின் சக்தி ப்ரகாசம் என்று மஹரிஷிகள் கூறுகிறுர்கள். **(380)**

एते प्राणादयः पञ्च पञ्चकर्मेन्द्रियैः सह ।
भवेत्प्राणमयः कोशः स्थूलो येनैव चेष्टते ॥ ३८१ ॥

ஏதே ப்ராணாத³யः பஞ்ச பஞ்சகர்மேந்த்³ரியைः ஸஹ ।
ப⁴வேத்ப்ராணமயः கோஶः ஸ்தூ²லோ யேனைவ சேஷ்டதே ॥ 381 ॥

पञ्चकर्मेन्द्रियैः सह பஞ்சகர்மேந்த்³ரியைः ஸஹ	=	ஐந்துகர்மேந்திரியங்களுடன் கூட,
एते ஏதே	=	இந்த,
प्राणादयः पञ्च ப்ராணாத³யः பஞ்ச	=	பிராணன் முதலானவைகள் ஐந்தும்,

प्राणमयः कोशः ப்ராணமயஃ கோஶஃ	=	பிராணமயகோசமாக,
भवेत् ப⁴வேத்	=	ஆகும்,
येनैव யேநைவ	=	எதனாலேயே,
स्थूलः ஸ்தூ²லஃ	=	ஸ்தூலதேஹம்,
चेष्टते சேஷ்டதே	=	சேஷ்டிக்கிறதோ.

இந்த பிராணன் முதலான ஐந்தும் ஐந்து கர்மேந்திரியங்களும் சேர்ந்தது பிராணமய கோசம் ஆகும். இதனால் தான் ஸ்தூல சரீரம் சேஷ்டிக்கிறது. **(381)**

यद्यद्धिनिष्पाद्यते कर्म पुण्यं वा पापमेव वा ।
वागादिभिश्च वपुषा तत्प्राणमयकर्तृकम् ॥ ३८२ ॥

யத்³யத்⁴நிஷ்பாத்³யதே கர்ம புண்யம் வா பாபமேவ வா ।
வாகா³தி³பி⁴ஶ்ச வபுஷா தத்ப்ராணமயகர்த்ருகம் ॥ 382 ॥

वागादिभिश्च வாகா³தி³பி⁴ஶ்ச	=	வாக்கு முதலியவைகளாலும்,
वपुषा வபுஷா	=	சரீரத்தாலும்,
पुण्यं वा புண்யம் வா	=	புண்யமோ,
पापमेव वा பாபமேவ வா	=	பாபமோ,
यद्यते कर्म யத்³யதே கர்ம	=	எந்த எந்த,
कर्म கர்ம	=	காரியம்,
निष्पाद्यते நிஷ்பாத்³யதே	=	செய்யப்படுகிறதோ,
तत् தத்	=	அது,
प्राणमयकर्तृकम् ப்ராணமயகர்த்ருகம்	=	பிராணமயகோசத்தை கர்த்தாவாக உடையது.

வாக் முதலியவைகளாலும் சரீரத்தாலும் செய்யப்படும் புண்யம், பாபம் முதலான செய்கைகளெல்லாம் பிராணமய கோசத்தின் காரியமாகும். **(382)**

वायुनोच्चालितो वृक्षो नानारूपेण चेष्टते ।
तस्मिन्विनिश्चले सोऽपि निश्चलः स्याद्यथा तथा ॥ ३८३ ॥

வாயுனோச்சாலிதோ வ்ருக்ஷோ நானாரூபேண சேஷ்டதே ।
தஸ்மின்விநிஶ்சலே ஸோ(அ)பி நிஶ்சல꞉ ஸ்யாத்³யதா² ததா² ॥ 383 ॥

प्राणकर्मेन्द्रियैर्देहः प्रेर्यमाणः प्रवर्तते ।
नानाक्रियासु सर्वत्र विहिताविहितादिषु ॥ ३८४ ॥

ப்ராணகர்மேந்த்³ரியைர்தே³ஹ꞉ ப்ரேர்யமாண꞉ ப்ரவர்ததே ।
நானாக்ரியாஸு ஸர்வத்ர விஹிதாவிஹிதாதி³ஷு ॥ 384 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
वायुना = காற்றினால்,
வாயுனா
उच्चालितः = அசைக்கப்பட்ட,
உச்சாலித꞉
वृक्षः = மரம்,
வ்ருக்ஷ꞉
नानारूपेण = பல ரிதமாக,
நானாரூபேண
चेष्टते = சேஷ்டிக்கிறதோ,
சேஷ்டதே
तस्मिन् = அது,
தஸ்மின்
विनिश्चले = அசையாமலிருந்தால்,
விநிஶ்சலே
सोपि = அந்த மரமும்,
ஸோபி
निश्चलः = அசைவற்றதாக,
நிஶ்சல꞉
स्यात् = ஆகுமோ,
ஸ்யாத்
तथा = அப்படி,
ததா²

प्राणकर्मेन्द्रियैः = பிராணனாலும் கர்மேந்திரியங்களாலும்,

ப்ராணகர்மேந்த்³ரியை:

प्रेर्यमाणः = ஏவப்படுகிற,

ப்ரேர்யமாண:

देहः = சரீரமானது,

தே³ஹ:

सर्वत्र = எங்கும்,

ஸர்வத்ர

विहिताविहितादिषु = விதிக்கப்பட்டதும் விதிக்கப்படாததுமான,

விஹிதாவிஹிதாதி³ஷு

नानाक्रियासु = பலவிதமான கர்மாக்களில்,

நாநாக்ரியாஸு

प्रवर्तते = ப்ரவர்த்திக்கிறது.

ப்ரவர்ததே

காற்று நன்றாக வீசும் பொழுது மரம் பலவிதமாக ஆடுகிறது. காற்று அடங்கி விட்டால் மரமும் அசைவதில்லை. இதுபோல் பிராணன்கள், கர்மேந்திரியங்கள் இவைகளால் தூண்டப்பட்டு சரீரம் சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டதும் விதிக்கப்படாததும் தடுக்கப்பட்டதுமான பலவித செய்கைகளைச் செய்கிறது. **(383-384)**

(**அவதாரிகை**) இதுவரை நிர்வசனம் செய்யப்பட்ட விக்ஞானமய கோசம், மனோமய கோசம், பிராணமய கோசம், இம்மூன்றும் சேர்ந்து லிங்க சரீரம் என்றும், ஸூக்ஷ்ம சரீரம் என்றும் முன்னால் சொல்லப்பட்டது. அவ்விதப் பெயர்கள் ஏற்பட்டதற்குக் காரணத்தை இங்கு குறிப்பிடுகிறார்: -

कोशत्रयं मिलित्वैतद्वपुः स्यात्सूक्ष्ममात्मनः ।
अतिसूक्ष्मतया लीनस्यात्मनो गमकत्वतः ।
लिङ्गमित्युच्यते स्थूलापेक्षया सूक्ष्ममिष्यते ॥ ३८५ ॥

கோஶத்ரயம் மிலித்வைதத்³வபு: ஸ்யாத்ஸூக்ஷ்மமாத்மன: ।
அதிஸூக்ஷ்மதயா லீனஸ்யாத்மனோ க³மகத்வத: ।
லிங்க³மித்யுச்யதே ஸ்தூ²லாபேக்ஷயா ஸூக்ஷ்மமிஷ்யதே ॥ 385 ॥

एतत् = இந்த,

ஏதத்

कोशत्रयं = மூன்று கோசங்களும்,

கோஶத்ரயம்

मिलित्वा = சேர்ந்து,

மிலித்வா

आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மனः
सूक्ष्मं वपुः स्यात् = ஸூக்ஷ்மசரீரமாகும்,
ஸூக்ஷ்மம் வபுः ஸ்யாத்
अतिसूक्ष्मतया = மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாக இருப்பதால்,
அதிஸூக்ஷ்மதயா
लीनस्य = மறைந்துள்ள,
லீனஸ்ய
आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மனः
गमकत्वतः = ஞாபகமாக இருப்பதால்,
க³மகத்வதः
लिङ्गमिति = லிங்கசரீரமென்று,
லிங்க³மிதி
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது,
உச்யதே
स्थूलापेक्षया = ஸ்தூல சரீரத்தையபேக்ஷித்து,
ஸ்தூ²லாபேக்ஷயா
सूक्ष्मं = ஸூக்ஷ்மசரீரமாக,
ஸூக்ஷ்மம்
इच्यते = கருதப்படுகிறது.
இச்யதே

விக்ஞானமயம், மனோமயம், பிராணமயம் என்ற மூன்று கோசங்களையும் சேர்த்தால் இது ஆத்மாவின் ஸூக்ஷ்ம சரீரமாகும். மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதால் மறைந்திருக்கும் ஆத்மாவை காட்டிக்கொடுக்கும் காரணத்தினால் இது லிங்கம் (அடையாளம்) என்று சொல்லப்படுகிறது. இது ஸ்தூல சரீரத்தை யுத்தேசித்து ஸூக்ஷ்மம் என்றும் கருதப்படுகிறது. **(385)**

(அவதாரிகை) முன் காரண சரீரத்தை ஸமஷ்டி, வியஷ்டி, என்று பிரித்துக் காட்டினது போல ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திலும் அவ்விதப் பிரிவை எடுத்துச் சொல்கிறார்: -

सर्वं लिङ्गवपुर्जातमेकधीविषयत्वतः ।
समष्टिः स्यात्तरुगणः सामान्येन वनं यथा ॥ ३८६ ॥

ஸர்வம் லிங்க³வபுர்ஜாதமேகதீ⁴விஷயத்வதः ।
ஸமஷ்டிः ஸ்யாத்தருக³ணः ஸாமான்யேன வனம் யதா² ॥ 386 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²

तरुगण: = மரங்களின் கூட்டம்,

தருக³ண:

सामान्येन = பொதுவாக,

ஸாமான்யேன

वनं = காடு ஆகிறதோ (அப்படியே),

வனம்

सर्वं लिङ्गवपुर्जातं = எல்லா லிங்க சரீரங்களின் கூட்டமும்,

ஸர்வம் லிங்க³வபுர்ஜாதம்

एकधीविषयत्वत: = ஒரே பாவனைக்கு விஷயமாவதால்,

ஏகதீ⁴விஷயத்வத:

समष्टि: स्यात् = ஸமஷ்டியாகும்.

ஸமஷ்டி: ஸ்யாத்

மரங்களை தனித்தனியாக கவனிக்காமல் மொத்தமாகச் சேர்த்துப்பார்த்தால் அது காடு என்ற பெயரை அடைகிறது. இது போல் உலகிலுள்ள எல்லா லிங்க சரீரங்களையும் தனித்தனியாக கவனிக்காமல் மொத்தமாகச் சேர்த்துப்பார்த்தால் இதுவே ஸூக்ஷ்ம ஸமஷ்டியாகும். **(386)**

एतत्समष्ट्युपहितं चैतन्यं सफलं जगु: ।
हिरण्यगर्भ: सूत्रात्मा प्राण इत्यपि पण्डिता: ॥ ३८७ ॥

ஏதத்ஸமஷ்ட்யுபஹிதம் சைதன்யம் ஸப²லம் ஜகு³: ।
ஹிரண்யக³ர்ப⁴: ஸூத்ராத்மா ப்ராண இத்யபி பண்டி³தா: ॥ 387 ॥

एतत्समष्ट्युपहितं = இந்த லிங்கசரீரஸமஷ்டியை உபாதியாகக் கொண்டதும்,

ஏதத்ஸமஷ்ட்யுபஹிதம்

सफलं = பிரதிபிம்பத்துடன் கூடியதுமான,

ஸப²லம்

चैतन्यं = சைதன்யத்தை,

சைதன்யம்

हिरण्यगर्भ: = ஹிரண்யகர்ப்பர் என்றும்,

ஹிரண்யக³ர்ப⁴:

सूत्रात्मा = ஸூத்ராத்மா என்றும்,

ஸூத்ராத்மா

प्राण इत्यपि = பிராணன் என்றும்,

ப்ராண இத்யபி

पण्डिता:	=	வித்வான்கள்,
பண்டி³தா:		
जगु:	=	சொல்லியுள்ளார்கள்.
ஜகு³:		

இந்த எல்லா லிங்க சரீர ஸமஷ்டியை உபாதியாக உள்ள சைதன்யம் பிரதிபிம்பம் உள்பட ஹிரண்யகர்பர் என்றும் ஸூத்ராத்மா என்றும் பிராணன் என்றும் பண்டிதர்கள் சொல்கிறுர்கள். **(387)**

हिरण्मये बुद्धिगर्भे प्रचकास्ति हिरण्यवत् ।
हिरण्यगर्भ इत्यस्य व्यपदेशस्ततो मतः ॥ ३८८ ॥

ஹிரண்மயே பு³த்³தி⁴க³ர்பே⁴ ப்ரசகாஸ்தி ஹிரண்யவத் ।
ஹிரண்யக³ர்ப⁴ இத்யஸ்ய வ்யபதே³ஶஸ்ததோ மத: ॥ 388 ॥

हिरण्मये	=	தங்கமயமான,
ஹிரண்மயே		
बुद्धिगर्भे	=	புத்தியின் நடுவில்,
பு³த்³தி⁴க³ர்பே⁴		
हिरण्यवत्	=	தங்கம்போல்,
ஹிரண்யவத்		
प्रचकास्ति	=	விளங்குகிறுன்,
ப்ரசகாஸ்தி		
ततः	=	ஆகையினுல்,
தத:		
अस्य	=	இவனுக்கு,
அஸ்ய		
हिरण्यगर्भ इति	=	ஹிரண்யகர்ப்பன் என்று,
ஹிரண்யக³ர்ப⁴ இதி		
व्यपदेश:	=	வியவஹாரம்,
வ்யபதே³ஶ:		
मतः	=	ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.
மத:		

தங்கம் மாதிரிப் பிரகாசிக்கிற புத்தியின் நடுவில் தங்கம் போல நன்கு பிரகாசிக்கிறது என்பதினுல் இவருக்கு ஹிரண்ய கர்பர் என்ற வியவஹாரம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. **(388)**

समस्तलिङ्गदेहेषु सूत्रवन्मणिपङ्क्तिषु ।
व्याप्य स्थितत्वात्सूत्रात्मा प्राणनात्प्राण उच्यते ॥ ३८९ ॥

ஸமஸ்தலிங்க³தே³ஹேஷு ஸூத்ரவன்மணிபங்க்திஷு ।
வ்யாப்ய ஸ்தி²தத்வாத்ஸூத்ராத்மா ப்ராணனாத்ப்ராண உச்யதே ॥ 389 ॥

मणिपङ्क्तिषु = ரத்ன வரிசைகளில்,
மணிபங்க்திஷு
सूत्रवत् = நூல்போல்,
ஸூத்ரவத்
समस्तलिङ्गदेहेषु = எல்லாலிங்கசரீரங்களிலும்,
ஸமஸ்தலிங்க³தே³ஹேஷு
व्याप्य = வியாபித்துக்கொண்டு,
வ்யாப்ய
स्थितत्वात् = இருப்பதனுல்,
ஸ்தி²தத்வாத்
सूत्रात्मा = ஸூத்ராத்மாவாகவும்,
ஸூத்ராத்மா
प्राणनात् = ஜீவிக்கச்செய்வதால்,
ப்ராணனுத்
प्राण: = பிராணனுகவும்,
ப்ராண:
उच्यते = சொல்லப்படுகிறுர்.
உச்யதே

பல ரத்னங்கள் கோர்க்கப்பட்ட ரத்னமாலையில் நூலானது எல்லா ரத்னங்களுள்ளும் ஊடுருவி இருக்கிறது. இந்த நூல் போலவே ஹிரண்யகர்ப்பன் எல்லா லிங்க சரீரங்களுக்குள்ளும் ஊடுருவி இருப்பதால் இவனுக்கு ஸூத்ராத்மா என்ற பெயரும் ஜீவிக்கும்படி செய்வதால் பிராணன் என்ற பெயரும் இவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. **(389)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் ஸமஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீராபிமானியான ஹிரண்ய கர்பரைப்பற்றிச் சொல்லி விட்டு, வியஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீராபிமானியான தைஜஸஊன வர்ணிக்கிறுர்: -

नैकधीविषयत्वेन लिङ्गं व्यष्टिर्भवत्यथ ॥ ३९० ॥

நைகதீ⁴விஷயத்வேன லிங்க³ம் வ்யஷ்டிர்ப⁴வத்யத² ॥ 390 ॥

नैकधीविषयत्वेन = பல பாவஊகளுக்கு விஷயமாவதால்,
நைகதீ⁴விஷயத்வேன

लिङ्गं = லிங்க சரீரம்,
லிங்க³ம்
व्यष्टिः भवति = வியஷ்டியாக ஆகிறது.
வ்யஷ்டி: ப⁴வதி

எல்லா லிங்க சரீரங்களையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்க்கும் பொழுது ஸமஷ்டி எனக்கூறப்பட்டது. அது ஒன்று தான். ஒவ்வொரு லிங்க சரீரத்தையும் தனித்தனியாகப் பார்க்கும் பொழுது அது வியஷ்டியாகும் இது பல. (390)

यदेतद् व्यष्ट्युपहितं चिदाभाससमन्वितम् ।
चैतन्यं तैजस इति निगदन्ति मनीषिणः ।
तेजोमयान्तःकरणोपाधित्वेनैष तैजसः ॥ ३९१ ॥

யதே³தத்³ வ்யஷ்ட்யுபஹிதம் சிதா³பா⁴ஸஸமன்விதம் ।
சைதன்யம் தைஜஸ இதி நிக³த³ந்தி மனீஷிண: ।
தேஜோமயாந்த:கரணோபாதி⁴த்வேனைஷ தைஜஸ: ॥ 391 ॥

व्यष्ट्युपहितं = வியஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தை உபாதியாகக்
வ்யஷ்ட்யுபஹிதம் கொண்ட,
चिदाभाससमन्वितम् = சித்ப்ரதிபிம்பத்துடன் கூடிய,
சிதா³பா⁴ஸஸமன்விதம்
यत् चैतन्यं = எந்த சைதன்யமோ,
யத் சைதன்யம்
एतत् = இதை,
ஏதத்
तैजस इति = தைஜஸன் என்று,
தைஜஸ இதி
मनीषिणः = வித்வான்கள்,
மனீஷிண:
निगदन्ति = சொல்கிறுர்கள்,
நிக³த³ந்தி
तेजोमयान्तः = ஒளி மயமான அந்தக்கரணத்தை உபாதியாகக்
தேஜோமயாந்த: கொண்டிருப்பதால்,
एषः = இவன்,
ஏஷ:
तैजसः = தைஜஸனுவான்.
தைஜஸ:

வியஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீரத்துடன் கூடியதாய் சைதன்யத்தின் பிரதிபிம்பத்தோடு சேர்ந்ததாய் இருக்கும் சைதன்யத்தை தைஜஸன் என்று அறிவுள்ளவர்கள் சொல்கிறுர்கள். பிரகாச மயமான அந்தக்கரணம் இவனுக்கு உபாதியாக இருப்பதால் இவனுக்கு தைஜஸன் என்ற பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது. **(391)**

स्थूलात् सूक्ष्मतया व्यष्टिः अस्य सूक्ष्मवपुर्मतम् ।
अस्य जागरसंस्कारमयत्वात् वपुरुच्यते ॥ ३९२ ॥

ஸ்தூ²லாத் ஸூக்ஷ்மதயா வ்யஷ்டி꞉ அஸ்ய ஸூக்ஷ்மவபுர்மதம் ।
அஸ்ய ஜாக³ரஸம்ஸ்காரமயத்வாத் வபுருச்யதே ॥ 392 ॥

स्थूलात् = ஸ்தூலத்தைக்காட்டிலும்,
ஸ்தூ²லாத்
सूक्ष्मतया = ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதால்,
ஸூக்ஷ்மதயா
व्यष्टिः = வியஷ்டி சரீரம்,
வ்யஷ்டி꞉
अस्य = இவனுடைய,
அஸ்ய
सूक्ष्मवपुः = ஸூக்ஷ்ம சரீரமாக,
ஸூக்ஷ்மவபு꞉
मतम् = கருதப்பட்டிருக்கிறது,
மதம்
जागरसंस्कारमयत्वात् = ஜாக்ரத்காலத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களின்
ஜாக³ரஸம்ஸ்காரமயத்வாத் ஸம்ஸ்காரங்கள் நிறைந்திருப்பதால்,
अस्य = இவனுடைய,
அஸ்ய
वपुः = சரீரமாக,
வபு꞉
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

இந்த வியஷ்டி சரீரம் ஸ்தூல சரீரத்தைவிட ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதிறுல் இது ஜீவனுடைய ஸூக்ஷ்ம சரீரம் என்று கருதப்படுகிறது. இந்த ஜீவனுக்கு ஜாக்கிரத் காலத்தில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களின் ஸம்ஸ்காரங்கள் இதில் நிறைந்திருப்பதால் இது இவனுடைய சரீரம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(392)**

स्वप्ने जागरकालीनवासनापरिकल्पितान् ।
तैजसो विषयान्भुङ्क्ते सूक्ष्मार्थान्सूक्ष्मवृत्तिभिः॥ ३९३ ॥

ஸ்வப்னே ஜாக³ரகாலீனவாஸனாபரிகல்பிதான்।
தைஜஸோ விஷயான்பு⁴ங்க்தே ஸூக்ஷ்மார்தா²ன்ஸூக்ஷ்மவ்ருத்திபி⁴:॥ 393 ॥

तैजसः = தைஜஸன்,
தைஜஸ:

स्वप्ने = ஸ்வப்னகாலத்தில்,
ஸ்வப்னே

सूक्ष्मवृत्तिभिः = ஸூக்ஷ்மமான மனோவிருத்திகளால்,
ஸூக்ஷ்மவ்ருத்திபி⁴:

जागरकालीन = ஜாக்ரத் காலத்தில் ஏற்பட்ட,
ஜாக³ரகாலீன

वासनापरिकल्पितान् = ஸம்ஸ்காரங்களால் ஏற்பட்ட,
வாஸனாபரிகல்பிதான்

सूक्ष्मार्थान् = ஸூக்ஷ்மப் பொருளாகிற,
ஸூக்ஷ்மார்தா²ன்

विषयान् = விஷயங்களை,
விஷயான்

भुंङ्क्ते = அனுபவிக்கிறான்.
பு⁴ங்க்தே

ஜாக்கிரத் காலத்திலுள்ள வாஸனைகளால் உண்டாக்கப்பட்ட ஸூக்ஷ்ம பதார்த்தங்களாகிற விஷயங்களை ஸ்வப்ன காலத்தில் தைஜஸன் ஸூக்ஷ்மமான விருத்திகளால் அனுபவிக்கிறான். **(393)**

(அவதாரிகை) முன் ஸமஷ்டி காரண சரீரத்திற்கும் வியஷ்டி காரண சரீரத் திற்கும் வேற்றுமையில்லை யென்று சொன்னது போலவே, இந்த ஸமஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திற்கும் வியஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீரத்திற்கும் வாஸ்தவத்தில் பேதம் கிடையாது என்பதை சொல்கிறார்: -

समष्टेरपि च व्यष्टेः सामान्येनैव पूर्ववत् ।
अभेद एव ज्ञातव्यो जात्येकत्वे कुतो भिदा ॥ ३९४ ॥

ஸமஷ்டேரபி ச வ்யஷ்டே: ஸாமான்யேனைவ பூர்வவத் ।
அபே⁴த³ ஏவ ஜ்ஞாதவ்யோ ஜாத்யேகத்வே குதோ பி⁴தா³ ॥ 394 ॥

समष्टेरपि	=	ஸமஷ்டிக்கும்,
ஸமஷ்டேரபி		
व्यष्टेश्च	=	வியஷ்டிக்கும்,
வ்யஷ்டேஶ்ர		
पूर्ववत्	=	முன்போல,
பூர்வவத்		
सामान्येनैव	=	ஸமானமாக இருக்கும் தன்மையாலேயே,
ஸாமான்யேனைவ		
अभेद एव	=	அபேதம் தான்,
அபே⁴த³ ஏவ		
ज्ञातव्यः	=	அறியத்தக்கது,
ஜ்ஞாதவ்ய:		
जात्येकत्वे	=	ஜாதி ஒன்றுக இருக்கும்பொழுது,
ஜாத்யேகத்வே		
कुतो भिदा	=	எப்படி வேற்றுமை ஏற்படும்?
குதோ பி⁴தா³		

காரண சரீரம் போலவே ஸமஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீரமும் வியஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீரமும் ஸமானமாயிருப்பதால் ஸூக்ஷ்மத்தன்மை என்பது இரண்டிலும் ஒன்றுகவே இருப்பதால் இரண்டுக்கும் வேற்றுமை கிடையாது. இரண்டும் ஒன்று தான் இரண்டும் ஒரே இனத்தை சேர்ந்திருக்கையில் பேதம் எப்படி வரும்? **(394)**

द्वयोरुपाध्योरेकत्वे तयोरप्यभिमानिनोः।
सूत्रात्मनस्तैजसस्याप्यभेदः पूर्ववन्मतः ॥ ३९५ ॥

த்³வயோருபாத்⁴யோரேகத்வே தயோரப்யபி⁴மானினோ:।
ஸூத்ராத்மனஸ்தைஜஸஸ்யாப்யபே⁴த³: பூர்வவன்மத: ॥ 395 ॥

द्वयोः उपाध्योः	=	இரண்டு உபாதிகளுக்கும்,
த்³வயோ: உபாத்⁴யோ:		
एकत्वे	=	அபேதம் இருக்கும்பொழுது,
ஏகத்வே		
तयोः अभिमानिनोरपि	=	அவைகளின் அபிமானிகளுக்கும் (அதாவது),
தயோ: அபி⁴மானினோரபி		
सूत्रात्मनः	=	ஸூத்ராத்மாவுக்கும்,
ஸூத்ராத்மன:		
तैजसस्यापि	=	தைஜஸனுக்கும்,
தைஜஸஸ்யாபி		

पूर्ववत् = முன்போல,

பூர்வவத்

अभेदः = அபேதமானது,

அபே⁴த³ঃ

मतः = அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மதঃ

முன் சுலோகத்தில் கூறிய நியாயப்படி ஸமஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீரம், வியஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீரம் என்ற இரு உபாதிகளும் ஒன்று தான் என்று தீர்மானமாகி விட்ட படியால் காரண சரீராபிமானிகள்போல ஸமஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீராபிமானியான ஸூத்ராத்மாவும் வியஷ்டி ஸூக்ஷ்ம சரீராபிமானியான தைஜஸனும் ஒன்றுதான் இருவருக்கும் வேற்றுமை இல்லையென்பதும் ஸித்தமாகிறது. **(395)**

(**அவதாரிகை**) இதுவரை ஸூக்ஷ்ம ஸ்ருஷ்டியை சொல்லி விட்டு இனி ஸ்தூல ஸ்ருஷ்டியை எடுத்துச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிறுர்: -

एवं सूक्ष्मप्रपञ्चस्य प्रकारः शास्त्रसंमतः ।
अथ स्थूलप्रपञ्चस्य प्रकारः कथ्यते शृणु ॥ ३९६ ॥

ஏவம் ஸூக்ஷ்மப்ரபஞ்சஸ்ய ப்ரகாரঃ ஶாஸ்த்ரஸம்மதঃ ।
அத² ஸ்தூ²லப்ரபஞ்சஸ்ய ப்ரகாரঃ கத்²யதே ஶ்ருணு ॥ 396 ॥

एवं = இவ்வாறு,

ஏவம்

शास्त्रसंमतः = சாஸ்திரங்களில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட,

ஶாஸ்த்ரஸம்மதঃ

सूक्ष्मप्रपञ्चस्य = ஸூக்ஷ்மபிரபஞ்சத்தின்,

ஸூக்ஷ்மப்ரபஞ்சஸ்ய

प्रकारः = உண்டாகும்விதம் (கூறப்பட்டது),

ப்ரகாரঃ

अथ = இனி,

அத²

स्थूलप्रपञ्चस्य = ஸ்தூல பிரபஞ்சம்,

ஸ்தூ²லப்ரபஞ்சஸ்ய

प्रकारः = ஏற்படும்விதம்,

ப்ரகாரঃ

कथ्यते = சொல்லப்படுகிறது,

கத்²யதே

शृणु = கேள்,
ஶ்ருணு

இவ்விதமாக ஸூக்ஷ்ம பிரபஞ்சம் ஏற்படும் முறை சாஸ்திரத்தில் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டபடி சொல்லப்பட்டது இனிமேல் ஸ்தூல பிரபஞ்சம் உண்டாகும் முறை சொல்லப்படுகிறது கேள். **(396)**

(**அவதாரிகை**) முன்ஞல் ஸூக்ஷ்ம பூதங்களிலிருந்து பஞ்சீகிருதமான ஸ்தூல பூதங்கள் ஏற்படுகின்றன என்று 338 வது சுலோகத்தில் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது அந்தப் பஞ்சீகரணம் என்ற முறை எப்படி என்பதை ஶ்ரீமத் ஆசார்யாரே இங்கு விவரிக்கிருர்: -

तान्येव सूक्ष्मभूतानि व्योमादीनि परस्परम्
पञ्चीकृतानि स्थूलानि भवन्ति शृणु तत्क्रमम् ॥ ३९७ ॥

தான்யேவ ஸூக்ஷ்மபூ⁴தானி வ்யோமாதீ³னி பரஸ்பரம்
பஞ்சீக்ருதானி ஸ்தூ²லானி ப⁴வந்தி ஶ்ருணு தத்க்ரமம் ॥ 397 ॥

व्योमादीनि = ஆகாசம் முதலான,
வ்யோமாதீ³னி
तान्येव सूक्ष्मभूतानि = அதே ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள்,
தான்யேவ ஸூக்ஷ்மபூ⁴தானி
परस्परम् = ஒன்றுக்கொன்று (சேர்ந்து),
பரஸ்பரம்
पञ्चीकृतानि = பஞ்சீகரணமாக்கப்பட்டு,
பஞ்சீக்ருதானி
स्थूलानि भवन्ति = ஸ்தூல பூதங்களாக ஆகின்றன,
ஸ்தூ²லானி ப⁴வந்தி
तत्क्रमम् = அந்த முறையை,
தத்க்ரமம்
शृणु = கேள்.
ஶ்ருணு

அதே ஆகாசம் முதலான ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள் ஒன்றே டொன்று சேர்ந்து பஞ்சீகிருதமாகி (ஐவகைப்பட்டு) ஸ்தூல பூதங்களாக ஆகின்றன அந்த முறையைக கேள். **(397)**

खादीनां भूतमेकैकं सममेव द्विधा द्विधा ।
विभज्य भागं तत्राद्यं त्यक्त्वा भागं द्वितीयकम् ॥ ३९८ ॥

கா²தீ³ஞம் பூ⁴தமேகைகம் ஸமமேவ த்³விதா⁴ த்³விதா⁴ ।
விப⁴ஜ்ய பா⁴க³ம் தத்ராத்³யம் த்யக்த்வா பா⁴க³ம் த்³விதீயகம் ॥ 398 ॥

चतुर्धा सुविभज्याथ तमेकैकं विनिक्षिपेत् ।
चतुर्णां प्रथमे भागे क्रमेण स्वार्धमन्तरा ॥ ३९९ ॥

சதுர்தா⁴ ஸுவிப⁴ஜ்யாத² தமேகைகம் விநிக்ஷிபேத் ।
சதுர்ணாம் ப்ரத²மே பா⁴கே³ க்ரமேண ஸ்வார்த⁴மந்தரா ॥ 399 ॥

ततो व्योमादिभूतानां भागाः पञ्च भवन्ति ते ।
स्वस्वार्श्वभागेनान्येभ्यः प्राप्तं भागचतुष्टयम् ।
संयोज्य स्थूलतां यान्ति व्योमादीनि यथाक्रमम् ॥ ४०० ॥

ததோ வ்யோமாதி³பூ⁴தானாம் பா⁴கா³ꞏ பஞ்ச ப⁴வந்தி தே ।
ஸ்வஸ்வார்ஸ்வபா⁴கே³ஞன்யேப்⁴யꞏ ப்ராப்தம் பா⁴க³சதுஷ்டயம் ।
ஸம்யோஜ்ய ஸ்தூ²லதாம் யாந்தி வ்யோமாதீ³னி யதா²க்ரமம் ॥ 400 ॥

खादीनां **கா²தீ³ஞம்**	=	ஆகாசம் முதலியவைகளில்,
एकैकं भूतं **ஏகைகம் பூ⁴தம்**	=	ஒவ்வொரு பூதத்தையும்,
सममेव **ஸமமேவ**	=	ஸமமாகவே,
द्विधा द्विधा **த்³விதா⁴ த்³விதா⁴**	=	இரண்டு இரண்டு பாகமாக,
विभज्य **விப⁴ஜ்ய**	=	பிரித்து,
तत्र **தத்ர**	=	அதில்,
आद्यं भागं **ஆத்³யம் பா⁴க³ம்**	=	முதல் பாகத்தை,
त्यक्त्वा **தத்ராத்³யம்**	=	விட்டுவிட்டு,
द्वितीयकम् भागं **த்³விதீயகம் பா⁴க³ம்**	=	இரண்டாவது பாகத்தை,
चतुर्धा **சதுர்தா⁴**	=	நான்காக,
सुविभज्य **ஸுவிப⁴ஜ்ய**	=	நன்கு பிரித்து,

अथ = பிறகு,

அத2

तं एकैकं = அந்த ஒவ்வொன்றையும்,

தம் ஏகைகம்

स्वार्धमन्तरा = தன் பாகத்தைத்தவிற,

ஸ்வார்த4மந்தரா

चतुर्णां = (மற்ற) நான்கு பூதங்களுடைய,

சதுர்ணாம்

प्रथमे भागे = முதல் பாகத்தில்,

ப்ரத2மே பா4கே3

क्रमेण = கிரமமாக,

க்ரமேண

विनिक्षिपेत् = வைத்துவிடவேண்டும்,

விநிக்ஷிபேத்

ततः = அதனால்,

ததஃ

व्योमादिभूतानां = ஆகாசம் முதலான பூதங்களுக்கு,

வ்யோமாதி3பூ4தானாம்

पञ्च भागाः = ஐந்து பாகங்கள்,

பஞ்ச பா4கா3ஃ

भवन्ति = ஏற்படுகின்றன,

ப4வந்தி

स्वस्वार्धभागेन = தன் தன் பாதிபாகத்தோடு,

ஸ்வஸ்வார்ஶ்வபா4கே3ன

अन्येभ्यः = மற்றவைகளிலிருந்து,

அன்யேப்4யஃ

प्राप्तं = வந்த,

ப்ராப்தம்

भागचतुष्टयम् = நான்கு பாகங்களை,

பா4க3 சதுஷ்டயம்

संयोज्य = சேர்த்து,

ஸம்யோஜ்ய

ते = அந்த,

தே

व्योमादीनि = ஆகாசம் முதலியவைகள்,

வ்யோமாதீ3னி

यथाक्रमम् = கிரமமாக,

யதா²க்ரமம்

स्थूलतां = ஸ்தூலத்தன்மையை,

ஸ்தூ²லதாம்

यान्ति = அடைகின்றன.

யாந்தி

ஆகாசம் முதலானதுகளில் ஒவ்வொரு பூதமாக எடுத்துக் கொண்டு அதை சரிபாகமாகவே இரண்டு இரண்டாகப் பிரித்து விட்டு, அவ்விரண்டு பாகங்களில் முதலாவதை தனியாக வைத்து விட்டு, இரண்டாவது பாகத்தை நான்காகப் பிரித்து பிறகு அந்த நான்கு பாகங்களிலிருந்து ஒவ்வொன்றுக எடுத்து தனியாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் முதலாவது பாதி பாகத்துடன், தன் பாதி நீங்கலாக, நன்குகலந்து விடவேண்டியது. அப்படிச் செய்வதினுல் ஆகாசம் முதலிய பூதங்கள் ஒவ்வொன்றி லுமே ஐந்து பாகங்கள் ஏற்பட்டு விடும். தன் தன் பாதிபாகத்துடன் மற்ற நான்கு பூதங்களிலிருந்து கிடைக்கும் நான்கு பாகங்களையும் நன்கு சேர்க்கும் போது ஆகாசம் முதலியவை கிரமமாக ஸ்தூலத்தன்மையை அடைகின்றன. உதாஹரணமாக ஆகாச பூதத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். ஸூக்ஷ்மமான ஆகாசத்தை ஸமபாகமாக இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். ஒரு பாதியை தனியாக வைத்து விட்டு மற்றெரு பாதியை நான்கு அரைக்கால் பாகங்களாக பிரித்து ஒரு அரைக்கால் பங்கை வாயுவிலும் இரண்டாவதை தேஜஸ்ஸிலும் மூன்றுவதை ஜலத்திலும், நான்காவது அரைக்கால் பாகத்தை பிருதிவியிலும் சேர்த்து விடவேண்டும். இவ்வாறே மற்ற நான்கு பூதங்களிலும் செய்யவேண்டும். இதனுல் ஆகாசத்தில் அதனுடைய அம்சம் அரைப்பங்கும் மற்ற வாயு முதலான நான்கு பூதங்களின் அரைக்கால் அரைக்கால் பங்கும் சேர்ந்து ஒரு முழு ஆகாசம் ஆகிறது. இதுபோலவே ஒவ்வொரு பூதத்திலும் அததன் பங்கு அரையும் மற்ற நான்கு பூதங்களின் 4 அரைக்கால் அம்சங்களும் சேர்ந்து அரையும் உள்ளது இவ்வாறு ஒவ்வொரு ஸூக்ஷ்ம பூதத்திலும் மற்ற பூதங்களின் அம்சங்கள் சேருவதால் அவை ஸ்தூல பூதங்களாகின்றன. மற்ற பூதங்களின் அம்சங்கள் இருந்தபோதிலும் அரைப்பங்கு இருப்பதைக்கொண்டு அந்தந்தப் பெயர் ஏற்பட்டுள்ளது. **(398-400)**

(**அவதாரிகை**) சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் தேஜஸ், அப்பு, அன்னம் என்று மூன்று பூதங்கள் தான் கண்டிருக்கிறது அம்மூன்றுக்குள் தான் கலப்பும், த்ரிவ்ருத் கரணம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்க ஆகாசத்தையும் வாயுவை யும் சேர்த்துக் கொண்டு ஐந்து பூதங்களாக வைத்துக் கொண்டு பஞ்சீகரணம் என்று சொல்வது நியாயமாவென்று கேட்கக்கூடியதால், அதற்கு ஸமாதானத்தை இங்கே ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் சொல்கிறுர். வேதம், பிரத்யக்ஷம், அனுமானம் ஆகிய மூன்று பிரமாணங்களும் இந்த பஞ்சீகரண விஷயமாய் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகிறுர்: -

अमुष्य पञ्चीकरणस्याप्रामाण्यं न शङ्क्यताम् ।
उपलक्षणमस्यापि तत् त्रिवृत्करणश्रुतिः ॥ ४०१ ॥

அமுஷ்ய பஞ்சீகரணஸ்யாப்ராமாண்யம் ந ஶங்க்யதாம் ।
உபலக்ஷணமஸ்யாபி தத் த்ரிவ்ருத்கரணஶ்ருதிஃ ॥ 401 ॥

अमुष्य = இந்த,
அமுஷ்ய
पञ्चीकरणस्य = பஞ்சீகரணத்திற்கு,
பஞ்சீகரணஸ்ய
अप्रामाण्यं = பிரமாணமில்லாத்தன்மை,
அப்ராமாண்யம்
न शङ्क्यताम् = கேட்கப்படவேண்டாம்,
ந ஶங்க்யதாம்
तत् त्रिवृत्करणश्रुतिः = அந்த த்ரிவ்ருத்கரணச்ருதி,
தத் த்ரிவ்ருத்கரணஶ்ருதிஃ
अस्यापि = இந்த பஞ்சீகரணத்திற்கும்,
அஸ்யாபி
उपलक्षणं = உபலக்ஷணம்.
உபலக்ஷணம்

இந்த பஞ்சீகரணம் என்பதற்கு பிரமாணமில்லை என்று நினைக்கக்கூடாது. அந்த த்ரிவ்ருத்கரணத்தைச் சொல்லும் சுருதியே இந்த பஞ்சீகரணத்திற்கு உபலக்ஷணமாகும். இதையும் அங்கு சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். **(401)**

पञ्चानामपि भूतानां श्रूयतेऽन्यत्र संभवः ।
ततः प्रामाणिकं पञ्चीकरणं मन्यतां बुधैः ॥ ४०२ ॥

பஞ்சாநாமபி பூ⁴தாநாம் ஶ்ரூயதே(அ)ன்யத்ர ஸம்ப⁴வஃ ।
ததஃ ப்ராமாணிகம் பஞ்சீகரணம் மன்யதாம் பு³தை⁴ஃ ॥ 402 ॥

अन्यत्र = வேறு இடத்தில்,
அன்யத்ர
पञ्चानामपि भूतानां = ஐந்து பூதங்களுக்கும்,
பஞ்சாநாமபி பூ⁴தாநாம்
संभवः = உத்பத்தி,
ஸம்ப⁴வஃ
श्रूयते = கேட்கப்படுகிறது,
ஶ்ரூயதே

ततः = ஆகையினுல்,

தத:

बुधैः = அறிவாளிகளால்,

பு³தை⁴:

पञ्चीकरणं = பஞ்சீகரணமானது,

பஞ்சீகரணம்

प्रामाणिकं = பிரமாண ஸித்தமாக,

ப்ராமாணிகம்

मन्यतां = எண்ணப்படட்டும்.

மன்யதாம்

சாந்தோக்ய உடநிஷத்தில் சொல்லப்படாமல் போனுலும் தைத்திரீயம் முதலிய உபநிஷத்துக்களில் ஐந்து பூதங்களுக்குமே உத்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. ஆகையால் பஞ்சீகரணம் பிரமாண ஸித்தம் தான். **(402)**

(**அவதாரிகை**) பஞ்சீகரணத்தை மறுபடியும் பூர்வபக்ஷி ஆக்ஷேபிக்கிறுன்: -

प्रत्यक्षादिविरोधः स्यात् अन्यथा क्रियते यदि ।
आकाशवाय्वोः धर्मस्तु वह्न्यादौ उपलभ्यते ॥ ४०३ ॥

ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோத⁴: ஸ்யாத் அன்யதா² க்ரியதே யதி³ ।
ஆகாஶவாய்வோ: த⁴ர்மஸ்து வஹ்வயாதௌ³ உபலப்⁴யதே ॥ 403 ॥

यथा तथाऽऽकाशवाय्वोः नाग्न्यादेर्धर्म ईक्ष्यते ।
अतोऽप्रामाणिकमिति न किंचिदपि चिन्त्यताम् ॥ ४०४ ॥

யதா² ததா²(ஆ)காஶவாய்வோ: நாக்³ன்யாதே³ர்த⁴ர்ம ஈக்ஷ்யதே ।
அதோ(அ)ப்ராமாணிகமிதி ந கிஞ்சித³பி சிந்த்யதாம் ॥ 404 ॥

अन्यथा = வேறு விதமாக,

அன்யதா²

यदि क्रियते = செய்யப்படுமானுல்,

யதி³ க்ரியதே

प्रत्यक्षादिविरोधः स्यात् = பிரத்யக்ஷம் முதலானவற்றிற்கு விரோதம்

ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோத⁴: ஸ்யாத் ஏற்படும்,

आकाशवाय्वोः = ஆகாசத்தினுடையவும் வாயுவினுடையவும்,

ஆகாஶவாய்வோ:

धर्मस्तु = தர்மமோவெனில்,

த⁴ர்மஸ்து

वह्नयादौ **வஹ்வயாதௌ³**	=	தேஜஸ் முதலியவற்றில்,
यथा उपलभ्यते **யதா² உபலப்⁴யதே**	=	எப்படி காணப்படுகிறதோ,
तथा **ததா²**	=	அப்படி,
आकाशवाय्वो: **ஆகாஶவாய்வோ:**	=	ஆகாசத்திலும், வாயுவிலும்,
अग्न्यादे **அக்³ன்யாதே³**	=	தேஜஸ் முதலியவற்றின்,
धर्म: **த⁴ர்ம:**	=	தர்மம்,
न ईक्ष्यते **ந ஈக்ஷ்யதே**	=	காணப்படுகிறதில்லை,
अत: **அத:**	=	ஆகையால்,
अप्रामाणिकं **அப்ராமாணிகம்**	=	ப்ராமாணிகமல்ல,
इति **இதி**	=	என்று,
किंचिदपि **கிஞ்சித³பி**	=	கொஞ்சமும்,
न चिन्त्यताम् **ந சிந்த்யதாம்**	=	எண்ணவேண்டாம்.

வேறுவிதமாக அதாவது பஞ்சீகரணம் செய்தால் பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களுக்கு விரோதம் ஏற்படும் எப்படியெனில் ஆகாசம், வாயு இவைகளின் தர்மம் (இடம் தருவது, அசைவது என்பது) அக்னி முதலியவைகளில் காணப்படு கிறது போல் ஆகாசம். வாயு இவைகளில் அக்னி முதலானவைகளின் தர்மம் (உஷ்ண பிரகாசம், திரவமாயிருத்தல், வாஸனை இவைகள்) காணப்படவில்லை. இந்த காரணத்தைக்கொண்டு பஞ்சீகரணம் பிரமாணமற்ற தென்று கொஞ்சமேனும் நினைக்கக் கூடாது. **(403-404)**

(அவதாரிகை) ஸமாதானம் கூறுகிறார்: -

खांशव्याप्तिश्च खव्याप्ति: विद्यते पावकादिषु ।
तेनोपलभ्यते शब्द: कारणस्यातिरेकत: ॥ ४०५ ॥

காº²ம்ஶவ்யாப்திஶ்ச க²வ்யாப்தி: வித்³யதே பாவகாதி³ஷு ।
தேனோபலப்⁴யதே ஶப்³த³: காரணஸ்யாதிரேகத: ॥ 405 ॥

तथा नभस्वतो धर्मोऽप्यग्न्यादौ उपलभ्यते ।
न तथा विद्यते व्याप्तिः वन्ह्यादेः खनभस्वतोः ॥ ४०६ ॥

ததா² நப⁴ஸ்வதோ த⁴ர்மோ(அ)ப்யக்³ன்யாதௌ³ உபலப்⁴யதே ।
ந ததா² வித்³யதே வ்யாப்தி: வன்ஹ்யாதே³: க²னப⁴ஸ்வதோ: ॥ 406 ॥

सूक्ष्मत्वात् अंशकव्याप्तेः तद्धर्मो नोपलभ्यते ।
कारणस्यानुरूपेण कार्यं सर्वत्र दृश्यते ॥ ४०७ ॥

ஸூக்ஷ்மத்வாத் அம்ஶகவ்யாப்தே: தத்³த⁴ர்மோ நோபலப்⁴யதே ।
காரணஸ்யானுரூபேண கார்யம் ஸர்வத்ர த்³ருஶ்யதே ॥ 407 ॥

तस्मात् प्रामाण्यमेष्टव्यं बुधैः पञ्चीकृतेरपि ॥ ४०८ ॥

தஸ்மாத் ப்ராமாண்யமேஷ்டவ்யம் பு³தை⁴: பஞ்சீக்ருதேரபி ॥ 408 ॥

पावकादिषु = தேஜஸ் முதலியவற்றில்,
பாவகாதி³ஷு

खांशव्याप्तिः = ஆகாசத்தினுடைய அம்ச வியாப்தியும்,
கா²ம்ஶவ்யாப்திஶ்:

खव्याप्तिश्च = ஆகாசத்தின் வியாப்தியும்,
க²வ்யாப்திஶ்ச

विद्यते = இருக்கிறது,
வித்³யதே

तेन = அதனுல்,
தேன

अतिरेकतः = அதிகமாக,
அதிரேகத:

कारणस्य = காரணத்தின்,
காரணஸ்ய

शब्दः = சப்தம்,
ஶப்³த³:

उपलभ्यते = காணப்படுகிறது,
உபலப்⁴யதே

तथा = அவ்விதம்,
ததா²

नभस्वत: = வாயுவின்,
நப4ஸ்வத:

धर्मोऽपि = தர்மமும்,
த4ர்மோ(அ)பி

अग्न्यादौ = தேஜஸ் முதலியவற்றில்,
அக்3ன்யாதௌ3

उपलभ्यते = காணப்படுகிறது,
உபலப்4யதே

तथा = அதுபோல,
ததா2

खनभस्वतो: = ஆகாசத்திலுல் வாயுவிலும்,
க2நப4ஸ்வதோ:

वन्ह्यादे: = தேஜஸ் முதலியவற்றின்,
வன்ஹ்யாதே3:

व्याप्ति: = வியாப்தி,
வ்யாப்தி:

न विद्यते = இல்லை,
ந வித்3யதே

अंशकव्याप्ते: = சிறு அம்சமான அரைக்கால் பாகத்தின வியாப்தி,
அம்ஶகவ்யாப்தே:

सूक्ष्मत्वात् = ஸூக்ஷ்மமாக இருப்பதால்,
ஸூக்ஷ்மத்வாத்

तद्धर्म: = அவைகளின் தர்மம்,
தத்3த4ர்ம:

न उपलभ्यते = காணப்படுகிறதில்லை,
ந உபலப்4யதே

कारणस्य अनुरूपेण = காரணத்திற்கு அநுரூபமாகத்தான்,
காரணஸ்ய அனுரூபேண

सर्वत्र = எங்கும்,
ஸர்வத்ர

कार्यं = காரியம்,
கார்யம்

दृश्यते = காணப்படுகிறது,
த்3ருஶ்யதே

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

पञ्चीकृतेरपि = பஞ்சீகரணத்திற்கும்,
பஞ்சீக்ருதேரபி

प्रामाण्यं = ப்ராமாணியமானது,
ப்ராமாண்யம்

बुधैः = வித்வான்களால்,
பு³தை⁴:

एष्टव्यं = ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது.
ஏஷ்டவ்யம்

ஆகாசத்திலிருந்து வாயு, வாயுவிலிருந்து தேஜஸ், தேஜஸ்ஸிலிருந்து ஜலம், ஜலத்திலிருந்து பிருதிவி என்ற கிரமத்தில் பஞ்சபூத ஸிருஷ்டி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே முன் உள்ள பூதங்கள் காரணமாகவும் பின் உள்ள பூதங்கள் காரியமாகவும் ஆகின்றன. காரண ஸ்வரூபத்திற்கே காரியத்தில் வியாப்தி உண்டு. பஞ்சீசரணப்ரக்ரியையால் தேஜஸ் முதலியவற்றில் ஆகாச வாயுக்களின் அம்சங்களுக்கும், காரணமாயிருப்பதால் ஆகாசவாயு ஸ்வரூபங்களுக்கும் வியாப்தி உண்டு. அதனுல் ஆகாச வாயுக்களின் தர்மங்கள் தேஜஸ் முதலியவற்றில் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிகிறது. தேஜஸ் முதலியவை ஆகாச வாயுக்களுக்கு காரணமாக இல்லாததால் ஆகாச வாயுக்களில் தேஜஸ் முதலான பூதங்களின் வியாப்தி கிடையாது. பஞ்சீகரண ப்ரக்ரியையால் அம்சவ்யாப்தி மட்டும் தான் உண்டு. ஆகாசவாயுக்களில் தேஜஸ் முதலியவற்றின் சிறு அம்சம் அதாவது அரைக்கால் பாகம் இருந்த போதிலும் அது ஸூக்ஷ்மமானதால் ஆகாச வாயுக்களில் தேஜஸ் முதலியவற்றின் தர்மங்கள் ஸ்பஷ்டமாகத் தெரிவதில்லை காரண தர்மம் தான் காரியத்தில் காணப்படும். ஆகவே பிரத்யக்ஷ விரோதமில்லாததால் பஞ்சீகரணம் ப்ரமாணிகம் தான். **(405-408)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் பஞ்சீகரண பிரக்ரியை சாஸ்திர ஸம்மதம் தான் என்று காட்டிவிட்டு, பஞ்சீகிருதமான ஒவ்வொரு பூதத்திற்கும் ஏற்பட்ட குணங்களையும், அவைகளை கிரஹிக்கும் இந்திரியங்களையும், அவைகள் ஏன் அவைகளை கிரஹிக்கின்றன என்பதையும், அந்தந்த இந்திரியங்களை சக்தியுள்ளவைகளாகச் செய்கிற அதிஷ்டான தேவதைகள் யார் யார் என்றும் விஸ்தாரமாக வர்ணிக்கிறுர்:-

अनेनोद्भुत गुणकं भूतं वक्ष्येऽवधारय ।
शब्दैकगुणं आकाशं शब्दस्पर्शगुणोऽनिलः ॥ ४०९ ॥

அனேனோத்³பு⁴த கு³ணகம் பூ⁴தம் வக்ஷ்யே(அ)வதா⁴ரய ।
ஶப்³தை³ககு³ணம் ஆகாஶம் ஶப்³த³ஸ்பர்ஶகு³ணோ(அ)னிலः ॥ 409 ॥

तेजः शब्दस्पर्शरूपैः गुणवत् कारणक्रमात् ।
आपः चतुर्गुणाः शब्दस्पर्शरूपरसैः क्रमात् ॥ ४१० ॥

தேஜः ஶப்³த³ஸ்பர்ஶரூபைः கு³ணவத் காரணக்ரமாத் ।
ஆபः சதுர்கு³ணாः ஶப்³த³ஸ்பர்ஶரூபரஸைः க்ரமாத் ॥ 410 ॥

एतैश्चतुर्भिर्गन्धेन सह पञ्चगुणा मही ।

ஏதைஶ்சதுர்பி⁴ர்க³ந்தே⁴ன ஸஹ பஞ்சகு³ணா மஹீ ।

अनेन **அனேன**	=	இந்த பஞ்சீகரணத்தால்,
उद्भुत गुणकं **உத்³பு⁴த கு³ணகம்**	=	ஸ்பஷ்டமாக உண்டான குனங்களுள்ள,
भूतं **பூ⁴தம்**	=	பூதத்தைப்பற்றி,
वक्ष्ये **வக்ஷ்யே**	=	சொல்கிறேன்,
अवधारय **அவதா⁴ரய**	=	கவனித்துககேள்,
शब्दैकगुणं **ஶப்³தை³ககு³ணம்**	=	சப்தம் என்ற ஒரே குணமுள்ளது,
आकाशं **ஆகாஶம்**	=	ஆகாசம்,
अनिलः **அனிலः**	=	வாயு,
शब्दस्पर्शगुणः **ஶப்³த³ஸ்பர்ஶகு³ணः**	=	சப்தம், ஸ்பர்சம் என்ற இருகுணங்களுள்ளது,
कारणक्रमात् **காரணக்ரமாத்**	=	காரணரக்ரமத்திஞல்,
तेजः **தேஜः**	=	தேஜஸ்,
शब्दस्पर्शरूपैः **ஶப்³த³ஸ்பர்ஶரூபைः**	=	சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம் இவைகளால்,
गुणवत् **கு³ணவத்**	=	(மூன்று) குணங்களுடன் கூடியது,
क्रमात् **க்ரமாத்**	=	கிரமமாக,
आपः **ஆபः**	=	ஜலம்,
शब्दस्पर्शरूपरसैः **ஶப்³த³ஸ்பர்ஶரூபரஸைः**	=	சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம் இவைகளால்,
चतुर्गुणाः **சதுர்கு³ணாः**	=	மூன்று குணங்களுள்ளவை,

एतैः ஏதை꞉	=	இந்த,
चतुर्भिः சதுர்பி⁴꞉	=	நான்கு குணங்களோடும்,
गन्धेन க³ந்தே⁴ன	=	வாசனையோடும்,
सह ஸஹ	=	கூட,
मही மஹீ	=	பூமி,
पञ्चगुणा பஞ்சகு³ணா	=	ஐந்து குணங்களுள்ளது.

இந்த பஞ்சீகரணத்தினுல் ஸ்பஷ்டமாக உண்டான குணத்தோடு கூடிய பூதத்தைப்பற்றிச் சொல்கின்றேன். கவனமாய்க் கேள். சப்தமென்ற ஒரே குணமுள்ளது ஆகாசம். சப்தம், ஸ்பர்சம் என்ற இரண்டு குணங்களுடையது வாயு. காரணக் கிரமத்தையனுசரித்து சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம் என்ற மூன்று குணங்களுடன் கூடியது தேஜஸ். சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம் ரஸம் என்பவைகளால் ஜலம் நான்கு குணமுள்ளதாகிறது. சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்ற ஐந்து குணங்களுள்ளதாக பிருத்வீ இருக்கிறது. **(409-411)**

आकाशांशतया श्रोत्रं शब्दं गृह्णाति तद्गुणम् ॥ ४११ ॥

ஆகாஶாம்ஶதயா ஶ்ரோத்ரம் ஶப்³த³ம் க்³ருஹ்ணாதி தத்³கு³ணம் ॥ 411 ॥

त्वक् मारुतांशकतया स्पर्शं गृह्णाति तद्गुणम् ।
तेजोंशकतया चक्षुः रूपं गृह्णाति तद्गुणम् ॥ ४१२ ॥

த்வக் மாருதாம்ஶகதயா ஸ்பர்ஶம் க்³ருஹ்ணாதி தத்³கு³ணம் ।
தேஜோம்ஶகதயா சக்ஷு꞉ ரூபம் க்³ருஹ்ணாதி தத்³கு³ணம் ॥ 412 ॥

अबंशकतया जिह्वा रसं गृह्णाति तद्गुणम् ।
भूम्यंशकतया घ्राणं गन्धं गृह्णाति तद्गुणम् ॥ ४१३ ॥

அப³ம்ஶகதயா ஜிஹ்வா ரஸம் க்³ருஹ்ணாதி தத்³கு³ணம் ।
பூ⁴ம்யம்ஶகதயா க்⁴ராணம் க³ந்த⁴ம் க்³ருஹ்ணாதி தத்³கு³ணம் ॥ 413 ॥

आकाशांशतया ஆகாஶாம்ஶதயா	=	ஆகாசத்தின் அம்சமாக இருப்பதால்,
श्रोत्रं	=	காது,

ஶ்ரோத்ரம்

तद्गुणम् = அந்த ஆகாசத்தின் குணமான,

தத்3கு3ணம்

शब्दं = சப்தத்தை,

ஶப்3த3ம்

गृह्णाति = கிரஹிக்கிறது,

க்3ருஹ்ணாதி

त्वक् = த்வகிந்திரியம்,

த்வக்

मारुतांशकतया = வாயுவின் அம்சமானதால்,

மாருதாம்ஶகதயா

तद्गुणम् = அந்த வாயுவின் குணமான,

தத்3கு3ணம்

स्पर्शं = ஸ்பர்சத்தை,

ஸ்பர்ஶம்

गृह्णाति = அறிகிறது,

க்3ருஹ்ணாதி

तेजोंशकतया = தேஜஸ்ஸின் அம்சமாக இருப்பதால்,

தேஜோம்ஶகதயா

चक्षुः = கண்,

சக்ஷுः

तद्गुणम् = அந்த தேஜஸ்ஸின் குணமான,

தத்3கு3ணம்

रूपं = ரூபத்தை,

ரூபம்

गृह्णाति = அறிகிறது

க்3ருஹ்ணாதி

अबंशकतया = ஜலத்தின் அம்சமாக இருப்பதால்,

அப3ம்ஶகதயா

जिह्वा = நாக்கு,

ஜிஹ்வா

तद्गुणम् = அந்த ஜலத்தின் குணமான,

தத்3கு3ணம்

रसं = ரஸத்தை,

ரஸம்

गृह्णाति = கிரஹிக்கிறது,

க்3ருஹ்ணாதி

भूम्यंशकतया = பூமியின் அம்சமானதால்,
பூ⁴ம்யம்ஶகதயா
घ्राणं = கிராணேந்திரியம்,
க்⁴ராணம்
तद्गुणम् = அந்த பூமியின் குணமான,
தத்³கு³ணம்
गन्धं = வாஸனையை,
க³ந்த⁴ம்
गृह्णाति = கிரஹிக்கிறது,
க்³ருஹ்ணாதி

ஆகாச பூதத்திலிருந்து உண்டானது காது என்ற சுரோத்ரேந்திரியம். அதனுல் சுரோத்ரம் ஆகாசத்தின் குணமான சப்தத்தை அறிகிறது. வாயுவிலிருந்து உண்டா யிருப்பதால் த்வகிந்திரியம் வாயுவின் குணமான ஸ்பர்சத்தையும் தேஜஸ்ஸிலிரு ந்து உண்டான கண் தேஜோகுணமான ரூபத்தையும் ஜலத்திலிருந்து உண்டான ஜிஹ்வேந்திரியம் ஜலத்தின் குணமான ரஸத்தையும் பிருதிவியிலிருந்து உண்டான க்ராணேந்திரியம் பிருதிவியின் குணமான கந்தத்தையும் அறிகிறது. **(411-413)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக ஞானேந்திரியங்களின் வியாபாரங்களை சொல்லி விட்டு, அதே மாதிரி கர்மேந்திரியங்களின் வியாபாரங்களையும் வரிசையாகச் சொல்கிறுர்: -

करोति खांशकतया वाक् शब्दोच्चारणक्रियाम् ।
वाय्शकतया पादौ गमनादिक्रियापरौ ॥ ४१४ ॥

கரோதி கா²ம்ஶகதயா வாக்ஶப்³தோ³ச்சாரணக்ரியாம் ।
வாய்வம்ஶகதயா பாதௌ³ க³மநாதி³க்ரியாபரௌ ॥ 414 ॥

तेज शकतया पाणी वन्द्याद्यर्चनतत्परौ ।
जलांशकतया उपस्थो रेतोमूत्रविसर्गकृत् ॥ ४१५ ॥

தேஜோம்ஶகதயா பாணீ வஹ்ன்யாத்³யர்சனதத்பரௌ ।
ஜலாம்ஶகதயோபஸ்தோ² ரேதோமூத்ரவிஸர்க³க்ருத் ॥ 415 ॥

भूम्यंशकतया पायुः कठिनं मलमुत्सृजेत् ।
பூ⁴ம்யம்ஶகதயா பாயுः கடி²னம் மலமுத்ஸ்ருஜேத் ।

खांशकतया = ஆகாசத்தின அம்சமானதால்,
கா²ம்ஶகதயா

वाक् = வாகிந்திரியம்,
வாக்
शब्दोच्चारणक्रियाम् = சப்தங்களை உச்சரிக்கும் காரியத்தை,
வாக்ஶப்³தோ³ச்சாரணக்ரியாம்
करोति = செய்கிறது,
கரோதி
वाय्वंशकतया = காற்றின் அம்சமானதால்,
வாய்வம்ஶகதயா
पादौ = கால்கள்,
பாதௌ³
गमनादिक्रियापरौ = செல்வது முதலான காரியத்தில் ஈடுபடுகின்றன,
க³மநாதி³க்ரியாபரௌ
तेज शकतया = தேஜஸின் அம்சமானதால்,
தேஜோம்ஶகதயா
पाणी = கைகள்,
பாணீ
वन्ह्याद्यर्चनतत्परौ = அக்னி முதலியவைகளை பூஜிப்பதில்
வஹ்ன்யாத்³யர்சனதத்பரௌ ஈடுபடுகின்றன,
जलांशकतया = ஜலத்தின அம்சமானதால்,
ஜலாம்ஶகதயா
उपस्थः = உபஸ்த்தேந்திரியம்,
உபஸ்த²:
रेतोमूत्रविसर्गकृत् = ரேதஸ், மூத்ரம் இவைகளை வெளியிடும்
ரேதோமூத்ரவிஸர்க³க்ருத் காரியத்தைச் செய்கிறது,
भूम्यंशकतया = பூமியின் அம்சமானதால்,
பூ⁴ம்யம்ஶகதயா
पायुः = பாயு இந்திரியம்,
பாயு:
कठिनं = கடினமான,
கடி²னம்
मलं = மலத்தை,
மலம்
उत्सृजेत् = வெளியே தள்ளும்.
உத்ஸ்ருஜேத்

ஆகாசத்தின் அம்சமாயிருப்பதால், வாகிந்திரியம் சப்தத்தை உச்சரிக்கிறது வாயுவின் அம்சமாயிருப்பதால் கால்கள் (பாதமென்கிற இந்திரியம்) போகிறது

முதலான கிரியைகளில் ஈடுபடுகின்றன. தேஜஸின் அம்சமாயிருப்பதால், கைகள் (பாணி என்கிற இந்திரியம்) அக்னி முதலான தேவதையை அர்ச்சிப்பதில் ஈடுபடுகின் றன. ஜலத்தின் அம்சமாயிருப்பதால், உபஸ்தேந்திரியம் ரேதஸ் மூத்திரம் இவை களை வெளிவிடுவதென்பதை செய்கிறது. பிருதிவியின் அம்சமாயிருப்பதால், பாயு என்ற இந்திரியம் கடினமான மலத்தை வெளிவிடும். **(414-416)**

(அவதாரிகை) ஒவ்வொரு இந்திரியத்திற்கும் நான்கு பிரிவுகளுள்ள அந்தக் கரணத்திற்குமுள்ள அனுக்ராஹக தேவதைகளை வரிசையாகச் சொல்கிறார்: -

श्रोत्रस्य दैवतं दिक्स्यात्त्वचो वायुर्दृशो रविः ॥ ४१६ ॥

ஶ்ரோத்ரஸ்ய தை³வதம் தி³க்ஸ்யாத்த்வசோ வாயுர்த்³ருஶோ ரவிঃ ॥ 416 ॥

जिह्वाया वरुणो दैवं घ्राणस्य त्वश्विनावुभौ ।
वाचोऽग्निर्हस्तयोरिन्द्रः पादयोस्तु त्रिविक्रमः ॥ ४१७ ॥

ஜிஹ்வாயா வருணோ தை³வம் க்⁴ராணஸ்ய த்வஶ்வினாவுபௌ⁴ ।
வாசோ(அ)க்³நிர்ஹஸ்தயோரிந்த்³ரঃ பாத³யோஸ்து த்ரிவிக்ரமঃ ॥ 417 ॥

पायोर्मृत्युरुपस्थस्य त्वधिदैवं प्रजापतिः ।
मनसो दैवतं चन्द्रो बुद्धेर्दैवं बृहस्पतिः ॥ ४१८ ॥

பாயோர்ம்ருத்யுருபஸ்த²ஸ்ய த்வதி⁴தை³வம் ப்ரஜாபதிঃ ।
மனஸோ தை³வதம் சந்த்³ரோ பு³த்³தே⁴ர்தை³வம் ப்³ருஹஸ்பதிঃ ॥ 418 ॥

रुद्रस्त्वहंकृतेर्दैवं क्षेत्रज्ञश्चित्तदैवतम् ।

ருத்³ரஸ்த்வஹங்க்ருதேர்தை³வம் க்ஷேத்ரஜ்ஞஶ்சித்ததை³வதம் ।

श्रोत्रस्य ஶ்ரோத்ரஸ்ய	=	சுரோத்ரேந்திரியத்திற்கு,
दिक् தி³க்	=	திக்கானது,
दैवतं தை³வதம்	=	அனுக்ரஹம் செய்யும் தேவதையாக,
स्यात् ஸ்யாத்	=	ஆகும்,
त्वचः த்வசঃ	=	த்வகிந்திரியத்திற்கு,
वायुः வாயுঃ	=	வாயுவும்,

दृशः த்⁴ருஶ:	=	கண்ணுக்கு,
रविः ரவி:	=	ஸூரியனும்,
जिह्वायाः ஜிஹ்வாயா:	=	ரஸனேந்திரியத்திற்கு,
वरुणः வருண:	=	வருணனும்,
दैवं தை³வம்	=	தேவதை,
घ्राणस्य तु க்⁴ராணஸ்ய து	=	க்ராணேந்திரியத்திற்கோவெனில்,
उभौ अश्विनौ உபௌ⁴ அஶ்வினௌ	=	இரண்டு அச்வினிகளும்,
वाचः வாச:	=	வாகிந்திரியத்திற்கு,
अग्निः அக்³னி:	=	அக்னியும்,
हस्तयोः ஹஸ்தயோ:	=	கைகளுக்கு,
इन्द्रः இந்த்³ர:	=	இந்திரனும்,
पादयोस्तु பாத³யோஸ்து	=	பாதங்களுக்கோவெனில்,
त्रिविक्रमः த்ரிவிக்ரம:	=	த்ரிவிக்ரமரும்,
पायोः பாயோ:	=	இந்திரியத்திற்கு,
मृत्यु ம்ருத்யு	=	மிருத்யுவும்,
उपस्थस्य तु உபஸ்த²ஸ்ய து	=	உபஸ்த்தேந்திரியத்திற்கோவெனில்,
प्रजापतिः ப்ரஜாபதி:	=	ப்ராபதியும்,
अधिदैवं அதி⁴தை³வம்	=	தேவதை,

मनस:	=	மனதிற்கு,
மனஸ:		
चन्द्र:	=	சந்திரன்,
சந்த்³ர:		
दैवतं	=	தேவதை,
தை³வதம்		
बुद्धे:	=	புத்திக்கு,
பு³த்³தே⁴:		
बृहस्पति:	=	பிருஹஸ்பதி,
ப்³ருஹஸ்பதி:		
दैवं	=	தேவதை,
தை³வம்		
अहंकृते	=	அஹங்காரத்திற்கு,
அஹங்க்ருதே		
रुद्र:	=	ருத்ரர்,
ருத்³ர:		
दैवं	=	தேவதை,
தை³வம்		
चित्तदैवतं	=	சித்தத்திற்கு தேவதை,
சித்ததை³வதம்		
क्षेत्रज्ञ:	=	க்ஷேத்ரக்ஞர்.
க்ஷேத்ரஜ்ஞ:		

சுரோத்ரத்திற்கு தேவதை திக்தேவதையாகும், த்வக்குக்கு வாயு, சக்ஷுஸ்ஸி ற்கு ஸூர்யன். ரஸனைக்கு தேவதை வருணன், கிராணத்திற்கு இரண்டு அசுவினீ தேவர்கள். வாக்குக்கு அக்னி, ஹஸ்தங்களுக்கு இந்திரன், பாதங்களுக்கு திரிவிக்ர மர், பாயுவிற்கு மிருத்யு தேவதை, உபஸ்தத்திற்கு அதிதேவதை பிரஜாபதி, மனஸுக்கு தேவதை சந்திரன், புத்திக்கு தேவதை பிருஹஸ்பதி, அஹங்காரத்திற்கு ருத்ரர் தேவதை, சித்தத்திற்கு தேவதை க்ஷேத்திரக்ஞன். **(416-419)**

(அவதாரிகை) இந்த தேவதைகள் எதிலிருந்து உண்டானார்கள் என்பதையும், அவர்கள் எங்கே இருந்து கொண்டு என்ன வேலை செய்கிறார்களென்பதையும், விவரிக்கிறார்: -

दिगाद्या: देवता: सर्वा: खादिसत्त्वांशसंभवा: ॥ ४१९ ॥

தி³கா³த்³யா: தே³வதா: ஸர்வா: கா²தி³ஸத்த்வாம்ஶஸம்ப⁴வா: ॥ 419 ॥

संमिता: (संस्थिता:) इन्द्रियस्थानेषु इन्द्रियाणां समन्तत: ।

निगृह्णन्त्यनुगृह्णन्ति प्राणिकर्मानुरूपत: ॥ ४२० ॥

ஸம்மிதா: (ஸம்ஸ்தி²தா:) இந்த்³ரியஸ்தா²னேஷு இந்த்³ரியாணாம் ஸமந்தத: ।
நிக்³ருஹ்ணந்த்யனுக்³ருஹ்ணந்தி ப்ராணிகர்மானுரூபத: ॥ 420 ॥

दिगाद्याः	=	திக் முதலான,
தி³கா³த்³யா:		
सर्वाः देवताः	=	எல்லா தேவதைகளும்,
ஸர்வா: தே³வதா:		
खादिसत्त्वांशसंभवाः	=	ஆகாசம் முதலானவைகளின் ஸத்வகுணாமசங்க
கா²தி³ஸத்த்வாம்ஶஸம்ப⁴வா:		ளிலிருந்து உண்டானவர்கள். (அவர்கள்),
इन्द्रियस्थानेषु	=	இந்திரியங்களின் ஸ்தானங்களில்,
இந்த்³ரியஸ்தா²னேஷு		
इन्द्रियाणां समन्ततः	=	இந்திரியங்களைச் சுற்றிலும்,
இந்த்³ரியாணும் ஸமந்தத:		
संस्थिताः	=	இருந்துகொண்டு,
ஸம்ஸ்தி²தா:		
प्राणिकर्मानुरूपतः	=	பிராணிகளின் அனுபவங்களுக்குத்தக்கவாறு,
ப்ராணிகர்மானுரூபத:		
निगृह्णन्ति	=	நிக்ரஹம் செய்கிறுர்கள்,
நிக்³ருஹ்ணந்தி		
अनुगृह्णन्ति	=	அனுக்ரஹம் செய்கிறுர்கள்.
அனுக்³ருஹ்ணந்தி		

திக் முதலான தேவதைகள் எல்லாரும் கிரமமாக ஆசாசம் முதலான பூதங்களின் ஸத்வாம்சத்திலிருந்து ஏற்பட்டவர்கள். அவர்கள் அந்தந்த இந்திரியங் களுடைய ஸ்தானங்களில் அவைகளைச்சுற்றிலும் ஸாந்நித்யம் கொண்டு பிராணிக ளுடைய கர்மாக்களை அனுஸரித்து, அதாவது புண்யம் செய்தவர்களுக்கு அநுக்ரஹ மும், பாபம் செய்தவர்களுக் நிக்ரஹமும் செய்கிறுர்கள். **(419-420)**

(அவதாரிகை) பின்னுல் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நன்கு விளக்கப் போகிற படியால் இங்கு பிராணிகள் செய்யும் கர்மாக்களில் ஆத்மாவுக்கு கொஞ்சமும் ஸம்பந்தமில்லை யென்பதை மட்டும் காட்டுகிறுர்: -

शरीरकरणग्राम प्राणाहमधिदेवताः ।
पञ्चैते हेतवः प्रोक्ता निष्पत्तौ सर्वकर्मणाम् ॥ ४२१ ॥

ஶரீரகரணக்³ராம ப்ராணுஹமதி⁴தே³வதா: ।
பஞ்சைதே ஹேதவ: ப்ரோக்தா நிஷ்பத்தௌ ஸர்வகர்மணும் ॥ 421 ॥

शरीरं = சரீரம்,

ஶரீரம்

करणग्राम = இந்திரியங்களின் கூட்டம்,

கரணக்³ராம

प्राणाहमधिदेवता: = பிராணன், அஹங்காரம், அதிதேவதைகள்,

ப்ராணாஹமதி⁴தே³வதா:

एते पञ्चै = இந்த ஐந்தும்,

ஏதே பஞ்சை

सर्वकर्मणाम् निष्पत्तौ = எல்லாக் கர்மாக்களும் நடப்பதற்கு,

ஸர்வகர்மணாம் நிஷ்பத்தௌ

हेतव: = காரணங்களாக,

ஹேதவ:

प्रोक्ता = கூறப்பட்டுள்ளன.

ப்ரோக்தா

சரீரம், இந்திரியங்களின் கூட்டம், பிராணன், அஹங்காரம், அதிதேவதைகள், இவ்வைந்தும் தான் எல்லாக் கர்மாக்களும் ஏற்படுவதற்கு காரணங்கள். [இதுபற்றி பகவத் கீதை 18வது அத்யாயத்தில் 14, 15 சுலே கங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது.] **(421)**

कर्मानुरूपेण गुणोदयो भवे दुणानुरूपेण मन:प्रवृत्ति:।
मनोनुवृत्तैरुभयात्मकेन्द्रियै निर्वर्त्यते पुण्यमपुण्यमत्र ॥ ४२२ ॥

கர்மானுரூபேண கு³ணோத³யோ ப⁴வேத்³
கு³ணானுரூபேண மன:ப்ரவ்ருத்தி:।
மனோனுவ்ருத்தைருப⁴யாத்மகேந்த்³ரியைர்
நிர்வர்த்யதே புண்யமபுண்யமத்ர ॥ 422 ॥

कर्मानुरूपेण = கர்மாக்களை அனுஸரித்து,

கர்மானுரூபேண

गुणोदय: = குணங்களின் ஆவிர்பாவம்,

கு³ணோத³ய:

भवेत् = உண்டாகும்,

ப⁴வேத்

गुणानुरूपेण = குணங்களையனுஸரித்து,

கு³ணானுரூபேண

मन:प्रवृत्ति: = மனதின் ப்ரவிருத்தி ஏற்படும்,

மன:ப்ரவ்ருத்தி:

मनोनुवृत्तः	=	மனதை அனுஸரித்த,
மனோனுவ்ருத்தः		
उभयात्मकेन्द्रियैः	=	இரண்டுவிதமான இந்திரியங்களால்,
உப⁴யாத்மகேந்த்³ரியைः		
अत्र	=	இங்கு,
அத்ர		
पुण्यं	=	புண்யமும்,
புண்யம்		
अपुण्यं	=	பாபமும்,
அபுண்யம்		
निर्वर्त्यते	=	நடத்தப்படுகிறது.
நிர்வர்த்யதே		

முன்னால் செய்திருக்கும் புண்யபாப கர்மாக்களை யனுஸரித்து ஸத்வமோ, ரஜஸ்ஸோ, தமஸ்ஸோ. மேலிடுகின்றது. மேலிடும் குணத்தை யொட்டி ஸாத்வி - ராஜஸ் - தாமஸ் காரியங்களில் மனஸ் பிரவிருத்திக்கிறது. மனஸை அனுஸரித்தே நடக்கின்ற ஞானேந்திரியங்களாலும் கர்மேந்திரியங்களாலும் இங்கு புண்ணிய கர்மமோ அல்லது பாப கர்மமோ நிறைவேற்றப்படுகிறது. **(422)**

करोति विज्ञानमयोऽभिमानं कर्ताऽहमेवेति तदात्मना स्थितः ।
आत्मा तु साक्षी न करोति किंचित् न कारयत्येव तटस्थवत् सदा ॥ ४२३ ॥

கரோதி விஜ்ஞானமயோ(அ)பி⁴மானம்
கர்தா(அ)ஹமேவேதி ததா³த்மனா ஸ்தி²தः ।
ஆத்மா து ஸாக்ஷீ ந கரோதி கிஞ்சித்
ந காரயத்யேவ தடஸ்த²வத் ஸதா³ ॥ 423 ॥

विज्ञानमयः	=	விக்ஞானமயன்,
விஜ்ஞானமயः		
तदात्मना स्थितः	=	அந்த இந்திரிய மனோரூபமாக இருந்துகொண்டு,
ததா³த்மனா ஸ்தி²தः		
अहमेव कर्ता	=	நானே செய்கிறவன்,
அஹமேவ கர்தா		
इति	=	என்று,
இதி		
अभिमानं करोति	=	அபிமானம் கொள்கிறான்,
அபி⁴மானம் கரோதி		
आत्मा तु	=	ஆத்மாவோ எனில்,
ஆத்மா து		

किंचित् = ஒன்றையும்,

கிஞ்சித்

न करोति = செய்கிறதில்லை,

ந கரோதி

न कारयति = செய்விக்கிறதுமில்லை,

ந காரயதி

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

तटस्थवत् = தடஸ்தன்போல,

தடஸ்த²வத்

साक्षी एव = ஸாக்ஷியாகவே இருக்கிறன்.

ஸாக்ஷீ ஏவ

புத்தியாகிற விக்ஞானமயன் அந்த மனஸ், இந்திரியங்கள் ரூபமாக இருந்து கொண்டு, நானே கர்த்தா, செய்கிறவன் என்று அபிமானத்தைச் செய்கிறது. ஆத்மாவோ ஒன்றையும் செய்வது கிடையாது, செய்விக்கிறதுமில்லை. நதியில் போகும் பிரவாஹத்தைப் பார்த்துக் கொண்டு அதனுடன் ஸம்பந்தப்படாமல் கரையில் நிற்கிறவன் போல, ஆத்மா எப்பொழுதும் இந்திரியாதிகள் செய்யும் காரியங்களைப் பார்த்துக்கொண்டு ஸாக்ஷியாகவே இருக்கிறது. **(423)**

द्रष्टा श्रोता वक्ता कर्ता भोक्ता भवत्यहंकारः ।
स्वयमेतद्विकृतीनां साक्षी निर्लेप एवात्मा ॥ ४२४ ॥

த்³ரஷ்டா ஶ்ரோதா வக்தா கர்தா போ⁴க்தா ப⁴வத்யஹங்காரः ।
ஸ்வயமேதத்³விக்ருதீனாம் ஸாக்ஷீ நிர்லேப ஏவாத்மா ॥ 424 ॥

अहंकारः = அஹங்காரமானது,

அஹங்காரः

द्रष्टा = பார்க்கிறதாகவும்,

த்³ரஷ்டா

श्रोता = கேட்கிறதாகவும்,

ஶ்ரோதா

वक्ता = பேசுகிறதாகவும்,

வக்தா

कर्ता = செய்கிறதாகவும்,

கர்தா

भोक्ता = அனுபவிக்கிறதாகவும்,

போ⁴க்தா

भवति = இருக்கிறது,

ப⁴வதி

आत्मा = ஆத்மாவானது,

ஆத்மா

स्वयं = தான்,

ஸ்வயம்

एतद्विकृतीनां = இந்த விகாரங்களை,

ஏதத்³விக்ருதீனும்

साक्षी = நேரில் பார்க்கிறவனுய்,

ஸாக்ஷீ

निर्लेप एव = ஸம்பந்தப்படாமலே (இருக்கிறுன்).

நிர்லேப ஏவ

அஹங்காரம் தான் பார்க்கிறவனுகவும் கேட்கிறவனுகவும், பேசுகிறவனுக வும், செய்கிறவனுகவும், அனுபவிக்கிறவனுகவும், ஆகிறது. ஆத்மா இவ்வித மாறுத ல்களை யெல்லாம் தான் பார்ப்பவனுக இருந்துகொண்டு எவ்விதப் பற்றுமில்லாம லே இருக்கிறது. **(424)**

आत्मनः साक्षिमात्रत्वं न कर्तृत्वं न भोक्तृता ।
रविवत् प्राणिभिर्लोके क्रियमाणेषु कर्मसु ॥ ४२५ ॥

ஆத்மனः ஸாக்ஷிமாத்ரத்வம் ந கர்த்ருத்வம் ந போ⁴க்த்ருதா ।
ரவிவத் ப்ராணிபி⁴ர்லோகே க்ரியமாணேஷு கர்மஸு ॥ 425 ॥

लोके = உலகத்தில்,

லோகே

प्राणिभिः = பிராணிகளால்,

ப்ராணிபி⁴:

क्रियमाणेषु = செய்யப்படுகிற,

க்ரியமாணேஷு

कर्मसु = கர்மாக்களில்,

கர்மஸு

रविवत् = ஸூரியனுக்குப்போல,

ரவிவத்

आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,

ஆத்மனः

साक्षिमात्रत्वं = ஸாக்ஷியாக இருக்கும் தன்மை மட்டும் தான்,

ஸாக்ஷிமாத்ரத்வம்

कर्तृत्वं	=	செய்கிறவனுயிருக்கும் தன்மை,
கர்த்ருத்வம்		
न	=	கிடையாது,
ந		
भोक्तृता	=	அனுபவிக்கிறவனுயிருக்கும் தன்மை,
போ⁴க்த்ருதா		
न	=	கிடையாது,
ந		

உலகத்தில் பிராணிகளால் கர்மாக்கள் செய்யப்படும் போது ஸூர்யன் எவ்விதம் ஸாக்ஷியாக மாத்திரம் இருக்கிருரோ, அப்படியே ஆத்மாவும் ஸாக்ஷியாக மாத்திரம் இருக்கிருர். செய்கிறவனுகவோ அனுபவிக்கிறவனுகவோ இருப்பதில்லை.

(425)

न ह्यर्कः कुरुते कर्म न कारयति जन्तवः।
स्वस्वभावानुरोधेन वर्तन्ते स्वस्वकर्मसु ॥ ४२६ ॥

ந ஹ்யர்கः குருதே கர்ம ந காரயதி ஜந்தவः।
ஸ்வஸ்வபா⁴வானுரோதே⁴ன வர்தந்தே ஸ்வஸ்வகர்மஸு ॥ 426 ॥

अर्कः	=	ஸூரியன்,
அர்கः		
कर्म	=	கர்மாவை,
கர்ம		
नहि कुरुते	=	செய்கிறதில்லை,
நஹி குருதே		
न कारयति	=	செய்விக்கிறதுமில்லை,
ந காரயதி		
जन्तवः	=	பிராணிகள்,
ஜந்தவः		
स्वस्वभावानुरोधेन	=	தன் தன் ஸ்வபாவத்தை அனுஸரித்து,
ஸ்வஸ்வபா⁴வானுரோதே⁴ன		
स्वस्वकर्मसु	=	தன் தன் கர்மாக்களில்,
ஸ்வஸ்வகர்மஸு		
वर्तन्ते	=	ஈடுபடுகிறுர்கள்.
வர்தந்தே		

காலையில் ஸூர்ய உதயமானதும் பிராணிகள் தன் தன் ஸ்வபாவத்திற்குத் தக்கவாறு நல்ல கர்மாவையோ, கெட்ட கர்மாவையோ செய்கிறுர்கள். ஸூர்யன் தான் ஒரு காரியத்தையும் செய்வதில்லை. பிறரை கர்மாவைச் செய்யும்படி ஸூர்யன்

தூண்டுவதுமில்லை. பிராணிகள் செய்யும் நல்ல காரியத்திலும் கெட்ட கர்மாவிலும் ஸூரியனுக்கு கொஞ்சமும் ஸம்பந்தமில்லை. ஆனாலும் ஸாக்ஷியாக எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு மட்டுமிருக்கிறான். **(426)**

तथैव प्रत्यगात्माऽपि रविवत् निष्क्रियात्मना ।
उदासीनतयैवास्ते देहादीनां प्रवृत्तिषु ॥ ४२७ ॥

ததை²வ ப்ரத்யகா³த்மா(அ)பி ரவிவத் நிஷ்க்ரியாத்மனா ।
உதா³ஸீனதயைவாஸ்தே தே³ஹாதீ³னாம் ப்ரவ்ருத்திஷு ॥ 427 ॥

तथैव = அப்படியே,
ததை²வ
प्रत्यगात्माऽपि = பிரத்யகாதமாவும்,
ப்ரத்யகா³த்மா(அ)பி
निष्क्रियात्मना = செய்கையற்ற ஸ்வபாவத்துடன்,
நிஷ்க்ரியாத்மனா
देहादीनां = தேஹம் முதலியவற்றின்,
தே³ஹாதீ³னாம்
प्रवृत्तिषु = செய்கைகளில்,
ப்ரவ்ருத்திஷு
रविवत् = ஸூரியன்போல,
ரவிவத்
उदासीनतयैव = உதாஸீனத்தன்மையோடேயே,
உதா³ஸீனதயைவ
आस्त = இருக்கிறான்.
ஆஸ்த

அதேமாதிரி உள்ளிருக்கும் ஆத்மாவும் எவ்வித கர்மாவுமற்ற ஸ்வபாவத்துடன் தேகம் முதலானவைகள் கர்மாக்களைச் செய்யும் போது ஸூரியன் போல தான் உதாஸீனனாகவே அந்த கர்மாக்களில் சிறிதும் ஸம்பந்தப்படாதவனாகவே இருக்கிறான். **(427)**

अज्ञात्वैवं परं तत्त्वं मायामोहितचेतसः ।
स्वात्मन्यारोपयन्त्येतत् कर्तृत्वाद्यन्यगोचरम् ॥ ४२८ ॥

அஜ்ஞாத்வைவம் பரம் தத்த்வம் மாயாமோஹிதசேதஸः ।
ஸ்வாத்மன்யாரோபயந்த்யேதத் கர்த்ருத்வாத்³யன்யகோ³சரம் ॥ 428 ॥

एवं = இவ்விதமாக,
ஏவம்

परं तत्त्वं = பரத்தவத்தை,

பரம் தத்த்வம்

अज्ञात्वा = அறிந்து கொள்ளாமல்,

அஜ்ஞாத்வா

मायामोहितचेतसः = மாயையினுல் மோஹமடைந்த

மாயாமோஹிதசேதஸ: மனமுள்ளவர்கள்,

अन्यगोचरं = மற்றதை (அநாதமாவை)ச்சேர்ந்த,

அன்யகோ³சரம்

एतत् = இந்த,

ஏதத்

कर्तृत्वादि = கர்த்ருத்வம் முதலியவற்றை,

கர்த்ருத்வாதி³

स्वात्मनि = தனது ஆத்மாவில்,

ஸ்வாத்மனி

आरोपयन्ति = ஆரோபம் செய்கிறுர்கள்.

ஆரோபயந்தி

சரீரம் இந்திரியம் மனம் முதலியவைதான் எல்லாக் கர்மாக்களையும் செய்கிறது இதில் ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தம் கிடையாது. அது ஸாக்ஷியாக, தடஸ் தமாக, உதாஸீனனுக இருக்கிறது. என்ற உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் மாயையால் மறைக்கப்பட்டவர்களாய் தனது ஆத்மாவையே கர்த்தாவாக எண்ணு கிறுர்கள். **(428)**

आत्मस्वरूपमविचार्य विमूढबुद्धिः
आरोपयत्यखिलमेतत् अनात्मकार्यम् ।
स्वात्मन्यसङ्गचिति निष्क्रिय एव चन्द्रे
दूरस्थ मेघकृतधावनवत् भ्रमेण ॥ ४२९ ॥

ஆத்மஸ்வரூபமவிசார்ய விமூட⁴பு³த்³தி⁴:
ஆரோபயத்யகி²லமேதத் அனுத்மகார்யம் ।
ஸ்வாத்மன்யஸங்க³சிதி நிஷ்க்ரிய ஏவ சந்த்³ரே
தூ³ரஸ்த² மேக⁴க்ருததா⁴வனவத் ப்⁴ரமேண ॥ 429 ॥

विमूढबुद्धिः = புத்தி மோஹம் கொண்டவன்,

விமூட⁴பு³த்³தி⁴:

आत्मस्वरूपं = ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை,

ஆத்மஸ்வரூபம்

अविचार्य	=	விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்ளாமல்,
அவிசார்ய		
अनात्मकार्यम्	=	அநாத்மாக்களின் காரியமான,
அனுத்மகார்யம்		
एतत् अखिलं	=	இது எல்லாவற்றையும்,
ஏதத் அகி²லம்		
असङ्गचिति	=	அஸங்கமாயும் சைதன்யஸ்வரூபமாயும்,
அஸங்க³சிதி		
निष्क्रिय	=	க்ரியைகளற்றதுமான,
நிஷ்க்ரிய		
स्वात्मन्येव	=	தனது ஆத்மாவிலேயே,
ஸ்வாத்மன்யேவ		
चन्द्रे	=	சந்திரனிடம்,
சந்த்³ரே		
दूरस्थ मेघकृतधावनवत्	=	வெகுதூரத்திலிருக்கிற மேகங்களின்
தூ³ரஸ்த² மேக⁴க்ருததா⁴வனவத்		ஓட்டத்தைப்போல,
भ्रमेण	=	ப்ராந்தியால்,
ப்⁴ரமேண		
आरोपयति	=	ஆரோபம் செய்கிறன்.
ஆரோபயதி		

ஆத்மாவின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை குருவிடம் சாஸ்திரம் மூலம் விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளாதவர்கள் புத்தியில் அக்ஞானம் குடிகொண்டிருப்பதால் ப்ரமத்தால் அநாத்மா செய்யும் காரியங்களை யெல்லாம் ஆத்மா செய்வதாக விபரீதமாக நினைக்கிறுர்கள். உண்மையில் ஆத்மாவானது அஸங்கம் ஒன்றுடனும் சேராதது. கேவலசைதன்ய ஸ்வரூபம், நிஷ்க்ரியம் எவ்வித கரியையுமற்றது ஆகாசத்தில் உண்மையில் மேகம் தான் ஒடுகிறது. சந்திரன் அசைவதேயில்லை. இதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் ப்ராந்தியால் சந்திரன் ஒடுவதாக எண்ணுவதில்லையா? இதுபோலவே தான். **(429)**

(**அவதாரிகை**) மத்தியில் கொஞ்சம் ஆத்மஸ்வரூபத்தை சுட்டிக் காட்டிவிட்டு முன்சொல்லி வந்த ஸ்ருஷ்டிக்கிரமத்தையே மேலால் தொடர்ந்து சொல்லுகிறார்: -

आत्मानात्मविवेकं स्फुटतरमग्रे निवेदयिष्यामः ।
इममाकर्णय विद्वन् जगदुत्पत्तिप्रकारमावृत्त्या ॥ ४३० ॥

ஆத்மானுத்மவிவேகம் ஸ்பு²டதரமக்³ரே நிவேத³யிஷ்யாமः ।
இமமாகர்ணய வித்³வன் ஜக³து³த்பத்திப்ரகாரமாவ்ருத்த்யா ॥ 430 ॥

विद्वन्	=	அறிவுள்ளவனே!
வித்³வன்		
आत्मानात्मविवेकं	=	ஆத்மா, அநாத்மா இவைகளின் விவேகத்தை,
ஆத்மாஞத்மவிவேகம்		
स्फुटतरं	=	மிகத்தெளிவாக,
ஸ்பு²டதரம்		
अग्रे	=	மேலே,
அக்³ரே		
निवेदयिष्यामः	=	தெரிவிக்கப் போகிறோம்,
நிவேத³யிஷ்யாமஃ		
इमं	=	இந்த,
இமம்		
जगदुत्पत्तिप्रकारं	=	பிரபஞ்சம் உண்டாகும் முறையை,
ஜக³து³த்பத்திப்ரகாரம்		
आवृत्त्या	=	திரும்பவும்,
ஆவ்ருத்த்யா		
आकर्णय	=	கேள்.
ஆகர்ணய		

ஆத்மாவையும் அஞத்மாவையும் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டியதை மேலால் மிகவும் தெளிவாகத் தெரிவிக்கிறோம். இப்பொழுது, ஹே வித்வன், மறுபடியும் சொல் லப்படும் இந்த ஜகத்தின் உத்பத்தியின் பிரகாரத்தை கவனமாகக் கேள். **(430)**

पञ्चीकृतेभ्यः खादिभ्यो भूतेभ्यस्त्वीक्षयेशितुः ।
समुत्पन्नमिदं स्थूलं ब्रह्माण्डं सचराचरम् ॥ ४३१ ॥

பஞ்சீக்ருதேப்⁴யஃ கா²தி³ப்⁴யோ பூ⁴தேப்⁴யஸ்த்வீக்ஷயேஶிதுஃ ।
ஸமுத்பன்னமித³ம் ஸ்தூ²லம் ப்³ரஹ்மாண்ட³ம் ஸசராசரம் ॥ 431 ॥

ईशितुः	=	ஈசுவரனுடைய,
ஈஶிதுஃ		
ईक्षया	=	ஸங்கல்பத்தால்,
ஈக்ஷயா		
पञ्चीकृतेभ्यः	=	பஞ்சீகரணம செய்யப்பட்ட,
பஞ்சீக்ருதேப்⁴யஃ		
खादिभ्यः	=	ஆகாசம் முதலான,
கா²தி³ப்⁴யஃ		

भूतेभ्यः = பூதங்களிலிருந்து,

பூ⁴தேப்⁴ய:

सचराचरम् = சராசரங்களுடன் கூடிய,

ஸசராசரம்

स्थूलं = ஸ்தூலமான,

ஸ்தூ²லம்

इदं = இந்த,

இத³ம்

ब्रह्माण्डं = பிரஹ்மாண்டம்,

ப்³ரஹ்மாண்ட³ம்

समुत्पन्नं = உண்டானது.

ஸமுத்பன்னம்

பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட ஆகாசம் முதலான பூதங்களிலிருந்து ஈசுவரனுடைய ஸங்கல்பத்தினுல், அசையும் பொருள் அசையாப் பொருள் அடங்கிய இந்த ஸ்தூலமான பிரஹ்மாண்டம் ஏற்பட்டது. **(431)**

व्रीह्याद्योषधयः सर्वा वायुतेजोम्बुभूमयः।
सर्वेषामप्यभूदन्नं चतुर्विधशरीरिणाम् ॥ ४३२ ॥

வ்ரீஹ்யாத்³யோஷத⁴ய: ஸர்வா வாயுதேஜோம்பு³பூ⁴மய:।
ஸர்வேஷாமப்யபூ⁴த³ன்னம் சதுர்வித⁴ஶரீரிணாம் ॥ 432 ॥

सर्वा = எல்லா,

ஸர்வா

व्रीह्याद्योषधयः = நெல் முதலான தான்யங்களும்,

வ்ரீஹ்யாத்³யோஷத⁴ய:

वायुतेजोम्बुभूमयः = வாயு, தேஜஸ், ஜலம், பூமி இவைகளும்,

வாயுதேஜோம்பு³பூ⁴மய:

चतुर्विधशरीरिणाम् = நான்குவித சரீரங்களுள்ள,

சதுர்வித⁴ஶரீரிணாம்

सर्वेषामपि = எல்லோருக்கும்,

ஸர்வேஷாமபி

अन्नं = அன்னமாக,

அன்னம்

अभूत् = ஆனது.

அபூ⁴த்

தான்யம் முதலான எல்லா ஓஷதிகளும், வாயு, தேஜஸ், ஜலம், பிருதிவீ இவைகளும், நான்குவித சரீரங்களையுடைய யாவருக்கும் அன்னமாக ஏற்பட்டது.

(432)

केचित् मारुतभोजनाः खलु परे चन्द्रार्क ते जोशनाः
केचित् तोयकणाशिनोऽपरिमिताः केचित्तु मृद्भक्षकाः ।
केचित् पर्णशिलातृणादनपराः केचिच मांसाशिनः
केचित् व्रीहियवान्नभोजनपराः जीवन्त्यमी जन्तवः ॥ ४३३ ॥

கேசித் மாருதபோ⁴ஜநா: க²லு பரே சந்த்³ரார்க தே ஜோஶநா:
கேசித் தோயகணாஶிநோ(அ)பரிமிதா: கேசித்து ம்ருத்³ப⁴க்ஷகா: ।
கேசித் பர்ணஶிலாத்ருணாத³னபரா: கேசிச மாம்ஸாஶின:
கேசித் வ்ரீஹியவான்னபோ⁴ஜனபரா: ஜீவந்த்யமீ ஜந்தவ: ॥ 433 ॥

केचित् **கேசித்**	=	சில,
मारुतभोजनाः **மாருதபோ⁴ஜநா:**	=	காற்றை உணவாகக் கொண்டும்,
परे **பரே**	=	மற்றவை,
चन्द्रार्क ते जोशनाः **சந்த்³ரார்க தே ஜோஶநா:**	=	சந்திர சூரியர்களுடைய ஒளியை அன்னமாகக்கொண்டும்,
केचित् **கேசித்**	=	சில,
तोयकणाशिनः **தோயகணாஶிந:**	=	ஜலத்திவிலையை சாப்பிட்டுக்கொண்டும்,
अपरिमिताः **அபரிமிதா:**	=	எண்ணற்ற,
केचित् **கேசித்**	=	சில,
मृद्भक्षकाः **ம்ருத்³ப⁴க்ஷகா:**	=	மண்ணைத் தின்றுகொண்டும்,
केचित् **கேசித்**	=	சில,
पर्णशिलातृणादनपराः **பர்ணஶிலாத்ருணாத³னபரா:**	=	இலை, கல், புல், இவைகளைத்தின்பதில் ஈடுபட்டும்,
केचित् **கேசித்**	=	சில,

मांसाशिन: = மாம்ஸத்தை சாப்பிட்டுக்கொண்டும்,

மாம்ஸாஶின꞉

केचित् = சில,

கேசித்

व्रीहियवान्नभोजनपरा: = நெல், யவை, இந்த அன்னத்தை சாப்பிடுவதில்

வ்ரீஹியவான்னபோ⁴ஜனபரா꞉ ஈடுபட்டும்,

अमी = இந்த,

அமீ

जन्तव: = பிராணிகள்,

ஜந்தவ꞉

जीवन्ति = வாழ்கிறுர்கள்.

ஜீவந்தி

சிலர் காற்றையே புஜிப்பவர்கள் என்று பிரஸித்தம். வேறு சிலர் சந்திரனுடையவும் ஸூர்யனுடையவும் கிரண ஒளியை சாப்பிடுகிறுர்கள். சிலர் ஜலத்தின் திவிஸேகஸை சாப்பிடுகிறுர்கள். கணக்கிலடங்காத சிலர் மண்ணேயே சாப்பிடுகிறுர்கள். சிலர் இஸே, கல், புல் இவைகஸை சாப்பிடுவதில் ஈடுபட்டிருக்கிறுர்கள். சிலர்களோ மாம்ஸத்தை சாப்பிடுகிறுர்கள். சிலர் நெல் யவம் முதலியதையே அன்னமாக புஜித்து வருகிறுர்கள். இவ்விதமாக இந்த பிராணிகள் (பல விதமாக) ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கிறுர்கள். **(433)**

जरायुजाण्डजस्वेदजोद्भिज्जाद्याश्चतुर्विधा:।
स्वस्वकर्मानुरूपेण जातास्तिष्ठन्ति जन्तव:॥ ४३४ ॥

ஜராயுஜாண்ட³ஜஸ்வேத³ஜோத்³பி⁴ஜ்ஜாத்³யாஶ்சதுர்விதா⁴꞉।
ஸ்வஸ்வகர்மானுரூபேண ஜாதாஸ்திஷ்ட²ந்தி ஜந்தவ꞉ ॥ 434 ॥

जन्तव: = பிராணிகள்,

ஜந்தவ꞉

स्वस्वकर्मानुरूपेण = தன் தன் கர்மாவுக்குத் தக்கவிதமாக,

ஸ்வஸ்வகர்மானுரூபேண

जरायुजं = ஜராயுஜம்,

ஜராயுஜம்

अण्डजं = அண்டஜம்,

அண்ட³ஜம்

स्वेदजं = ஸ்வேதஜம்,

ஸ்வேத³ஜம்

उद्भिज्जाद्या: = உத்பிஜ்ஜம் (என்று),

உத்³பி⁴ஜ்ஜாத்³யா꞉

चतुर्विधाः = நான்குவிதமாக,

சதுர்விதா4ః

जाताः = பிறந்தவைகளாக,

ஜாதாః

तिष्ठन्ति = இருக்கின்றன.

திஷ்ட2ந்தி

ஜந்துக்கள் அவரவர்கள் கர்மாக்களுக்கு அனுருபமாக ஜராயுஜங்கள், அண்டஜங்கள், ஸ்வேதஜங்கள், உத்பிஜ்ஜங்கள் என்று நான்குவிதமாக பிறந்து இருந்து வருகிருர்கள். **(434)**

यत्र जाता जरायुभ्यस्ते नराद्या जरायुजाः।
अण्डजास्ते स्युरण्डेभ्यो जाता ये विहगादयः ॥ ४३५ ॥

யத்ர ஜாதா ஜராயுப்4யஸ்தே நராத்3யா ஜராயுஜாః ।
அண்ட3ஜாஸ்தே ஸ்யுரண்டே3ப்4யோ ஜாதா யே விஹகா3த3யః ॥ 435 ॥

स्वेदात्जाताः स्वेदजास्ते यूका लूक्षादयोऽपि च ।
भूमिमुद्भिद्य ये जाता उद्भिज्जास्ते द्रुमादयः ॥ ४३६ ॥

ஸ்வேதா3த்ஜ்ஜாதாः ஸ்வேத3ஜாஸ்தே யூகா லூக்ஷாத3யோ(அ)பி ச ।
பூ4மிமுத்3பி4த்3ய யே ஜாதா உத்3பி4ஜ்ஜாஸ்தே த்3ருமாத3யః ॥ 436 ॥

अत्र = இவற்றில்,

அத்ர

ये = எவர்கள்,

யே

जरायुभ्यः = கர்ப்பாசயத்திலிருந்து,

ஜராயுப்4யః

जाताः = பிறந்தவர்களோ,

ஜாதாः

ते = அந்த,

தே

नराद्याः = மனிதர் முதலியவர்கள்,

நராத்3யாः

जरायुजाः = ஜராயுஜங்கள்,

ஜராயுஜாः

ये = எந்த,

யே

विहगादयः	=	பறவை முதலியவைகள்,
விஹகா³த³ய:		
अण्डेभ्यः	=	முட்டைகளிலிருந்து,
அண்டே³ப்⁴ய:		
जाताः	=	பிறந்தனவோ,
ஜாதா:		
ते	=	அவைகள்,
தே		
अण्डजाः स्युः	=	அண்டஜங்களாக ஆகும்,
அண்ட³ஜா: ஸ்யு:		
ये	=	எந்த,
யே		
यूका	=	பேன்களும்,
யூகா		
लूक्षादयोऽपि	=	புழு முதலியவைகளும்,
லூக்ஷாத³யோ(அ)பி		
स्वेदात्	=	புழுக்கத்திலிருந்து,
ஸ்வேதா³த்		
जाताः	=	உண்டானவைகளோ,
ஜாதா:		
ते	=	அவைகள்,
தே		
स्वेदजाः	=	ஸ்வேதஜங்கள்,
ஸ்வேத³ஜா:		
ये	=	எந்த,
யே		
द्रुमादयः	=	மரம் முதலியவைகள்,
த்³ருமாத³ய:		
भूमिं	=	பூமியை,
பூ⁴மிம்		
उद्भिद्य	=	பிளந்து,
உத்³பி⁴த்³ய		
जाताः	=	உண்டானவையோ,
ஜாதா:		
ते	=	அவைகள்,
தே		

उद्भिज्जा: = உத்பிஜ்ஜங்கள்.

உத்³பி⁴ஜ்ஜா:

அவர்களில் கர்ப்பப்பையிலிருந்து உண்டாகும் மனிதன் முதலானவர்கள், ஜராயுஜர்கள். முட்டையிலிருந்து உண்டாகும் பக்ஷி முதலியவைகள் அண்டஜங்கள். புழுக்கத்திலிருந்து உண்டாகிற பேன் புழு முதலியவை, ஸ்வேதஜங்கள் பூமியைப் பிளந்துகொண்டு உண்டாகின்ற மரம் முதலியவை, உத்பிஜ்ஜங்கள். **(435-436)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக ஸ்தூல ஸ்ருஷ்டியை சொல்லிவிட்டு முன் காரண சரீர விஷயமாயும் ஸூக்ஷ்ம சரீர விஷயமாயும் ஸமஷ்டி வியஷ்டி என்று பிரித்துக் காட்டினதுபோல், ஸ்தூல சரீரத்திலும் அப்படியே ஸமஷ்டி வியஷ்டி என்ற வியவஹாரம் உண்டென்பதைக் காட்டுகிறர்.: -

इदं स्थूलवपुर्जातं भौतिकं च चतुर्विधम् ।
सामान्येन समष्टिः स्यात् एकधीविषयत्वतः ॥ ४३७ ॥

இத³ம் ஸ்தூ²லவபுர்ஜாதம் பௌ⁴திகம் ச சதுர்வித⁴ம் ।
ஸாமான்யேன ஸமஷ்டி: ஸ்யாத் ஏகதீ⁴விஷயத்வத: ॥ 437 ॥

इदं = இந்த,

இத³ம்

भौतिकं = பூதத்திலிருந்து உண்டான,

பௌ⁴திகம்

चतुर्विधम् = நான்குவிதமான,

சதுர்வித⁴ம்

स्थूलवपुर्जातं च = ஸ்தூலசரீரமெல்லாம் சேர்ந்து,

ஸ்தூ²லவபுர்ஜாதம் ச

सामान्येन = பொதுவாக,

ஸாமான்யேன

एकधीविषयत्वत: = ஒரே பாவனைக்கு விஷயமாவதால்,

ஏகதீ⁴விஷயத்வத:

समष्टिः स्यात् = ஸமஷ்டி ஆகும்.

ஸமஷ்டி: ஸ்யாத்

பூதங்களிலிருந்து உண்டான நான்குவிதமான இந்த ஸ்தூல சரீரங்களின் கூட்டம் சேர்ந்து ஒரே இனமாயிருந்து ஒரே பாவனைக்கு விஷயமாகக் கூடியதால் ஸமஷ்டியாகும். **(437)**

एतत्समष्ट्यवच्छिन्नं चैतन्यं फलसंयुतम् ।
प्राहुर्वैश्वानर इति विराडिति च वैदिकाः ॥ ४३८ ॥

ஏதத்ஸமஷ்ட்யவச்சி²ன்னம் சைதன்யம் ப²லஸம்யுதம் ।
ப்ராஹுர்வைஶ்வானர இதி விராடி³தி ச வைதி³காః ॥ 438 ॥

एतत्समष्ट्यवच्छिन्नं ஏதத்ஸமஷ்ட்யவச்சி²ன்னம்	=	இந்த ஸமஷ்டி சரீரத்துடன் கூடியதும்,
फलसंयुतम् ப²லஸம்யுதம்	=	பிரதிபிம்பத்துடன் கூடியதுமான,
चैतन्यं சைதன்யம்	=	சைதன்யத்தை,
वैश्वानर इति வைஶ்வானர இதி	=	வைச்வாநரன் என்றும்,
विराडिति च விராடி³தி ச	=	விராட் என்றும்,
वैदिकाः வைதி³காః	=	வேதம் உணர்ந்தவர்கள்,
प्राहुः ப்ராஹுः	=	கூறுகிறுர்கள்.

இந்த ஸமஷ்டி ஸ்தூல சரீரத்திஞல் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் சைதன்யத்தை பிரதிபிம்பத்துடன் சேர்த்து வைசுவாநரர் என்றும் விராட் என்றும் வைதிகர்கள் சொல்கிறுர்கள். **(438)**

वैश्वानरो विश्वनरेष्वात्मत्वेनाभिमानतः ।
विराट् स्यात् विविधत्वेन स्वयमेव विराजनात् ॥ ४३९ ॥

வைஶ்வானரோ விஶ்வனரேஷ்வாத்மத்வேநாபி⁴மானதः ।
விராட் ஸ்யாத் விவித⁴த்வேன ஸ்வயமேவ விராஜனுத் ॥ 439 ॥

विश्वनरेषु விஶ்வனரேஷு	=	எல்லா பிராணிகளிடத்திலும்,
वात्मत्वेन வாத்மத்வேன	=	தாஞக,
अभिमानतः அபி⁴மானதः	=	அபிமானத்தால்,
वैश्वानरः வைஶ்வானரः	=	வைச்வாநரராகவும்,

विविधत्वेन = பலவிதமாக,

விவித⁴த்வேன

स्वयमेव = தானே,

ஸ்வயமேவ

विराजनात् = பிரகாசிப்பதால்,

விராஜனத்

विराट् स्यात् = விராட் ஆகவும் ஆகிறார்.

விராட் ஸ்யாத்

இவர் எல்லா பிராணிகளிடத்திலும் தான் என்று அபிமானிப்பதால் வைசுவா நரர். தானே பலவிதமாக பிரகாசிக்கிறபடியால் விராட். **(439)**

चतुर्विधं भूतजातं तत्तज्जातिविशेषतः ।
नैकधीविषयत्वेन पूर्ववत् व्यष्टिरिष्यते ॥ ४४० ॥

சதுர்வித⁴ம் பூ⁴தஜாதம் தத்தஜ்ஜாதிவிஶேஷத꞉ ।
நைகதீ⁴விஷயத்வேன பூர்வவத் வ்யஷ்டிரிஷ்யதே ॥ 440 ॥

चतुर्विधं = நான்குவிதமான,

சதுர்வித⁴ம்

भूतजातं = பிராணி ஸமூஹம்,

பூ⁴தஜாதம்

तत्तज्जातिविशेषतः = அந்தந்த ஜாதியின் தனித்தன்மை மூலம்,

தத்தஜ்ஜாதிவிஶேஷத꞉

नैकधीविषयत्वेन = பல பாவனைக்கு விஷயமாவதால்,

நைகதீ⁴விஷயத்வேன

पूर्ववत् = முன்போல்,

பூர்வவத்

व्यष्टिः इष्यते = வியஷ்டியாக கருதப்படுகிறது.

வ்யஷ்டி꞉ இஷ்யதே

நான்குவிதமான பிராணி ஸமூஹம் அந்தந்தப் பிறவி தனித்தனியேயிருப் பதால் அநேகம் பாவனைக்கு விஷயமாவதால், முன்போலவே, வியஷ்டி எனக் கருதப்படுகிறது. **(440)**

साभासं व्यष्टयपहितं तत्तादात्म्यमुपागतम् ।
चैतन्यं विश्व इत्याहुः वेदान्तनयकोविदाः ॥ ४४१ ॥

ஸாபா⁴ஸம் வ்யஷ்டயபஹிதம் தத்தாதா³த்ம்யமுபாக³தம் ।
சைதன்யம் விஶ்வ இத்யாஹு꞉ வேதா³ந்தனயகோவிதா³꞉ ॥ 441 ॥

व्यष्टयपहितं = வ்யஷ்டி ஸ்தூல சரீரத்தை உபாதியாகக் கொண்டு,

வ்யஷ்டயபஹிதம்

तत्तादात्म्यं उपागतं = அதனுடன் அபேதத்தை யடைந்த,

தத்தாதா³த்ம்யம் உபாக³தம்

साभासं = ப்ரதி பிம்பத்துடன் கூடிய,

ஸாபா⁴ஸம்

चैतन्यं = சைதன்யத்தை,

சைதன்யம்

विश्व इवि = விசுவன் என்று,

விஶ்வ இவி

वेदान्तनयकोविदा: = வேதாந்த முறையறிந்தவர்கள்,

வேதா³ந்தனயகோவிதா³꞉

आहु: = சொல்கிறுர்கள்.

ஆஹு꞉

வியஷ்டி ஸ்தூல சரீரத்தை உபாதியாயுள்ளதாயும் அந்த வியஷ்டியின் தன் மையை அடைந்ததாயுமுள்ள சைதன்யத்தை அதன் பிரதிபிம்பம் உள்பட, விசுவன் என்று வேதாந்த முறை யறிந்தவர்கள் சொல்கிறுர்கள். **(441)**

विश्वस्मिन स्थूल देहेऽत्र स्वाभिमानेन तिष्ठति ।
यतस्ततो विश्व इति नाम्ना सार्थो भवत्ययम् ॥ ४४२ ॥

விஶ்வஸ்மின ஸ்தூ²ல தே³ஹே(அ)த்ர ஸ்வாபி⁴மானேன திஷ்ட²தி ।
யதஸ்ததோ விஶ்வ இதி நாம்ஞ ஸார்தோ² ப⁴வத்யயம் ॥ 442 ॥

यत: = எதனுல்,

யத꞉

अत्र = இங்கு,

அத்ர

विश्वस्मिन स्थूल देहे = எல்லா ஸ்தூல சரீரத்திலும்,

விஶ்வஸ்மின ஸ்தூ²ல தே³ஹே

स्वाभिमानेन = தான் என்ற அபிமானத்துடன்,

ஸ்வாபி⁴மானேன

तिष्ठति = இருக்கிறுனே,

திஷ்ட²தி

ततः	=	அதனால்,
ததः		
अयं	=	இவன்,
அயம்		
विश्व इति	=	விச்வன் என்ற,
விஶ்வ இதி		
नाम्ना	=	பெயரோடு,
நாம்னா		
सार्थो भवति	=	பொருள் உள்ளவனாக ஆகிறான்.
ஸார்தோ² ப⁴வதி		

எல்லா ஸ்தூல சரீரங்களிலும் (தனித்தனியாக தான் என்ற அபிமானத்துடன் இருப்பதால் இவனுக்கு விசுவன் என்ற பெயர் பொருள் உள்ளதாக ஆகிறது. விசுவம் என்ற சொல்லுக்கு எல்லாம் என்று அர்த்தம். **(442)**

व्यष्टिरेवास्य विश्वस्य भवति स्थूलविग्रहः ।
उच्यतेऽन्नविकारित्वात् कोशोऽन्नमय इत्ययम् ॥ ४४३ ॥

வ்யஷ்டிரேவாஸ்ய விஶ்வஸ்ய ப⁴வதி ஸ்தூ²லவிக்³ரஹः ।
உச்யதே(அ)ன்னவிகாரித்வாத் கோஶோ(அ)ன்னமய இத்யயம் ॥ 443 ॥

अस्य विश्वस्य	=	இந்த விசுவனுடைய,
அஸ்ய விஶ்வஸ்ய		
व्यष्टिरेव	=	வ்யஷ்டி சரீரம்தான்,
வ்யஷ்டிரேவ		
स्थूलविग्रहः	=	ஸ்தூல சரீரமாக,
ஸ்தூ²லவிக்³ரஹः		
भवति	=	ஆகிறது,
ப⁴வதி		
अयं	=	இது,
அயம்		
अन्नविकारित्वात्	=	அன்னத்தின் பரிணாமமானதால்,
அன்னவிகாரித்வாத்		
अन्नमयः कोशः इति	=	அன்னமய கோசம் என்று,
அன்னமயः கோஶः இதி		
उच्यते	=	சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே		

இந்த விசுவனுடைய வியஷ்டிதான் ஸ்தூல சரீரம். அது அன்னத்தின் விகார (மாறுபாடு) மாவதால் இது அன்னமய கோசம் எனப்படுகிறது. **(443)**

देहोऽयं पितृभुक्तान्नविकाराच्छुक्लशोणितात् ।
जातः प्रवर्धतेऽन्नेन तदभावे विनश्यति ॥ ४४४ ॥

தே³ஹோ(அ)யம் பித்ருபு⁴க்தான்னவிகாராச்சு²க்லஶோணிதாத் ।
ஜாத꞉ ப்ரவர்த⁴தே(அ)ன்னேன தத³பா⁴வே வினஶ்யதி ॥ 444 ॥

तस्मादन्नविकारित्वेनायमन्नमयो मतः।
आच्छादकत्वादेतस्याप्यसेः कोशवदात्मनः ॥ ४४५ ॥

தஸ்மாத³ன்னவிகாரித்வேனாயமன்னமயோ மத꞉।
ஆச்சா²த³கத்வாதே³தஸ்யாப்யஸே꞉ கோஶவதா³த்மன꞉ ॥ 445 ॥

अयं देहः **அயம் தே³ஹ꞉**	=	இந்த சரீரம்,
पितृभुक्तान्नविकारात् **பித்ருபு⁴க்தான்னவிகாராத்**	=	தாய்தந்தையர்கள் சாப்பிட்ட அன்னத்தின் பரிணமமான,
शुक्लशोणितात् **ஶுக்லஶோணிதாத்**	=	ரேதஸ்ஸிலிருந்தும் சோணிதத்திலிருந்தும்,
जातः **ஜாத꞉**	=	உண்டாகி,
अन्नेन **அன்னேன**	=	அன்னத்தால்,
प्रवर्धते **ப்ரவர்த⁴தே**	=	வளர்கிறது,
तदभावे **தத³பா⁴வே**	=	அந்த அன்னம் இல்லாவிட்டால்,
विनश्यति **வினஶ்யதி**	=	அழிந்துவிடுகிறது,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
अयं **அயம்**	=	இந்த ஸ்தூல சரீரம்,
अन्नविकारित्वेन **அன்னவிகாரித்வேன**	=	அன்னத்தின் பரிணமமுள்ளதாகையால்,
अन्नमयः मतः **அன்னமய꞉ மத꞉**	=	அன்னமயமாக கருதப்பட்டிருக்கிறது,

एतस्यापि **ஏதஸ்யாபி**	=	இந்த ஸ்தூல சரீரத்திற்கும்,
असेः कोशवत् **அஸே: கோஶவத்**	=	கத்திக்கு உரைபோல்,
आत्मनः आच्छादकत्वात् **ஆத்மன: ஆச்சா²த³கத்வாத்**	=	ஆத்மாவை மறைக்கும் தன்மை இருப்பதால் (கோசம் எனப்படுகிறது).

இந்த சரீரம் பெற்றோர்கள் சாப்பிட்ட அன்னத்தின் விகாரமான ரேதஸிலிருந்தும் ரத்தத்திலிருந்தும் உண்டானது, அன்னத்தினால் வளர்கிறது, அன்னம் இல்லையானால் நசித்து விடுகிறது. ஆகையால் அன்னத்தின் விகாரமாயிருக்கும் தன்மையினால் இது அன்னமயம் என்று கருதப்படுகிறது. வாளை கோசம் (உறை) மறைப்பதுபோல் இந்த ஸ்தூல சரீரமும் ஆத்மாவை மறைப்பதால் இதற்கும் கோசம் என்று பெயர். ஆகவே இது அன்னமய கோசம். **(444-445)**

आत्मनः स्थूलभोगाना मेतदायतनं विदुः ।
शब्दादिविषयान्भुङ्क्ते स्थूलान्स्थूलात्मनि स्थितः ।
बहिरात्मा ततः स्थूलभोगायतनमुच्यते ॥ ४४६ ॥

ஆத்மன: ஸ்தூ²லபோ⁴கா³ நா மேததா³யதனம் விது³: ।
ஶப்³தா³தி³விஷயான்பு⁴ங்க்தே ஸ்தூ²லான்ஸ்தூ²லாத்மனி ஸ்தி²த: ।
ப³ஹிராத்மா தத: ஸ்தூ²லபோ⁴கா³யதனமுச்யதே।

आत्मनः **ஆத்மன:**	=	ஆத்மாவிற்கு,
लभोगानां **லபோ⁴கா³னாம்**	=	ஸ்தூலமான விஷயங்களையனுபவிப்பதற்கு,
आयतनं **ஆயதனம்**	=	இருப்பிடமாக,
एतत् **ஏதத்**	=	இந்த ஸ்தூலசரீரத்தை,
विदुः **விது³:**	=	கருதுகிறார்கள்,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மா,
स्थूलात्मनि **ஸ்தூ²லாத்மனி**	=	ஸ்தூல சரீரத்தில்,
स्थितः **ஸ்தி²த:**	=	இருந்து கொண்டு,

बहि: = வெளியிலுள்ள,

ப³ஹி꞉

स्थूलान् = ஸ்தூலமான,

ஸ்தூ²லான்

शब्दादिविषयान् = சப்தம் முதலான வஷயங்களை,

ஶப்³தா³தி³விஷயான்

भुंवते = அனுபவிக்கிறன்,

பு⁴ம்வதே

ततः = ஆகையால்,

தத꞉

स्थूलभोगायतनं = ஸ்தூலமான விஷயங்களின் அநுபவத்திற்கு

ஸ்தூ²லபோ⁴கா³யதனம் இருப்பிடமாக,

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.

உச்யதே

ஸ்தூலமான விஷயங்களை அனுபவிக்க ஆத்மாவிற்கு இருப்பிடமாக இந்த அன்னமய கோசத்தை கருதுகிறுர்கள். இந்த ஸ்தூலமான சரீரத்தில் இருந்து கொண்டு, ஆத்மா வெளியிலுள்ள ஸ்தூலமான சப்தம் முதலிய விஷயங்களை அனுபவிக்கிறன், ஆகையால் இது ஸ்தூலமான விஷய போகங்களுக்கு இருப்பிடம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(446)**

इन्द्रियैरुपनीतानां शब्दादीनामयं स्वयम् ।
देहेन्द्रियमनोयुक्तो भोक्तेत्याहुर्मनीषिणः ॥ ४४७ ॥

இந்த்³ரியைருபனீதானும் ஶப்³தா³தீ³நாமயம் ஸ்வயம் ।
தே³ஹேந்த்³ரியமனேயுக்தோ போ⁴க்தேத்யாஹுர்மனீஷிண꞉ ॥ 447 ॥

देहेन्द्रियमनोयुक्तः = தேஹம், இந்திரியம், மனம் இவைகளுடன் கூடிய,

தே³ஹேந்த்³ரியமனோயுக்த꞉

अयं = இந்த ஆத்மா,

அயம்

स्वयं = தான்,

ஸ்வயம்

इन्द्रियैः = இந்திரியங்களால்,

இந்த்³ரியை꞉

उपनीतानां = கொண்டுவரப்பட்ட,

உபனீதானும்

शब्दादीनां **ஶப்³தா³தீ³னம்**	=	சப்தம் முதலான விஷயங்களை,
भोक्ता **போ⁴க்தா**	=	அனுபவிக்கிறவன்,
इति **இதி**	=	என்று,
मनीषिण: **மனீஷிண:**	=	அறிவுள்ளவர்கள்,
आहु: **ஆஹு:**	=	சொல்கிறுர்கள்.

இந்த ஆத்மாதான் தேஹம், இந்திரியங்கள், மனஸ், இவைகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு இந்திரியங்களால் கொண்டு வரப்படும் சப்தம் முதலிய விஷயங்களை அனுபவிக்கிறவன் என்று அறிந்தவர்கள் சொல்கிறுர்கள். **(447)**

एकादशद्वारवतीह देहे सौधे महाराज इवाक्षवर्गैः।
संसेव्यमानो विषयोपभोगान् उपाधिसंस्थो कुरुतेऽयमात्मा ॥ ४४८ ॥

ஏகாத³ஶத்³வாரவதீஹ தே³ஹே
ஸௌதே⁴ மஹாராஜ இவாக்ஷவர்கை³:।
ஸம்ஸேவ்யமானே விஷயோபபோ⁴கா³ன்
உபாதி⁴ஸம்ஸ்தோ² குருதே (அ)யமாத்மா॥ 448 ॥

अयं आत्मा **அயம் ஆத்மா**	=	இந்த ஆத்மா,
एकादशद्वारवति **ஏகாத³ஶத்³வாரவதி**	=	பதினெரு த்வாரங்களுடன் கூடிய,
इह देहे **இஹ தே³ஹே**	=	இந்த சரீரத்தில்,
सौधे **ஸௌதே⁴**	=	மாளிகையில்,
महाराज इव **மஹாராஜ இவ**	=	மஹாராஜர்போல,
अक्षवर्गैः **அக்ஷவர்கை³:**	=	இந்திரியக் கூட்டங்களால்,
संसेव्यमान: **ஸம்ஸேவ்யமான:**	=	ஸேவிக்கப்படுகிறவனுய்,

उपाधिसंस्थः	=	உபாதியான மனதில் இருந்து கொண்டு,
உபாதி⁴ஸம்ஸ்த²:		
विषयोपभोगान्	=	விஷயானுபவங்களை,
விஷயோபபோ⁴கா³ன்		
कुरुते	=	செய்கிறது.
குருதே		

இந்த ஆத்மா பதினோரு வாசல்களுள்ள (இரண்டு கண்கள், இரண்டு காதுகள், இரண்டு மூக்குத் துவாரங்கள், வாய், உபஸ்தம், குதம், தொப்புள், தலையில் பிரஹ்ம ரந்திரம் ஆக 11) இந்த சரீரத்தில், பெரிய மாளிகையில் மகாராஜனைப் போல, இந்திரி யங்களின் கூட்டங்களால் ஸேவிக்கப்பட்டுக் கொண்டு, உபாதியான அந்தக்கரணத் தில் இருந்துகொண்டு விஷயங்களை அனுபவிக்கிறது. **(448)**

ज्ञानेन्द्रियाणि निजदैवतचोदितानि
कर्मेन्द्रियाण्यपि तथा मनआदिकानि ।
स्वस्वप्रयोजनविधौ नियतानि सन्ति
यत्नेन किंकरजना इव तं भजन्ते ॥ ४४९ ॥

ஜ்ஞானேந்த்³ரியாணி நிஜதை³வதசோதி³தானி
கர்மேந்த்³ரியாண்யபி ததா² மனஆதி³கானி ।
ஸ்வஸ்வப்ரயோஜனவிதௌ⁴ நியதானி ஸந்தி
யத்னேன கிங்கரஜனா இவ தம் ப⁴ஜந்தே ॥ 449 ॥

ज्ञानेन्द्रियाणि	=	ஞானேந்திரியங்களும்,
ஜ்ஞானேந்த்³ரியாணி		
कर्मेन्द्रियाण्याणि	=	கர்மேந்திரியங்களும்,
கர்மேந்த்³ரியாண்யாணி		
तथा	=	அவ்விதமே,
ததா²		
मनआदिकानि अपि	=	மனம் முதலானவைகளும்,
மனஆதி³கானி அபி		
निजदैवतचोदितानि	=	தன் தன் தேவதைகளால்
நிஜதை³வதசோதி³தானி		தூண்டப்பட்டவைகளாய்,
स्वस्वप्रयोजनविधौ	=	தன் தன் பிரயோஜனம் ஏற்படுவதில்,
ஸ்வஸ்வப்ரயோஜனவிதௌ⁴		
नियतानि सन्ति	=	கட்டுப்பாடு உள்ளவைகளாக இருந்துகொண்டு,
நியதானி ஸந்தி		

किंकरजना इव கிங்கரஜனா இவ	=	வேலைக்காரமனிதர்கள் போல,
यत्नेन யத்னேன	=	முயற்சியோடு,
तं தம்	=	அந்த ஆத்மாவை,
भजन्ते ப⁴ஜந்தே	=	பணிபுரிகின்றன.

காது முதலான ஞானேந்திரியங்கள், வாக் முதலான கர்மேந்திரியங்கள், அப்படியே மனஸ் முதலானதுகள் தன் தன் அதிஷ்டான தேவதைகளால் ஏவப்பட்டு தன் தன் பிரயோஜன கார்யத்தில் கட்டுப்பட்டவைகளாக இருந்து கொண்டு யத்தினத்துடன், வேலையாள்களைப்போல, அந்த ஆத்மாவை ஸேவிக்கின்றன. (ஒவ்வொரு பணியாளுக்கும் ஒவ்வொரு வேலை தனித்தனியாக ஏற்பட்டிருப்பதுபோல ஒவ்வொரு இந்திரியத்தாலும் தனித்தனியான பிரயோஜனம் ஏற்படுகிறது. கண்ணால் ஏற்படும் பிரயோஜனம் பார்வை. இது மற்றவைகளால் ஏற்படாது. இதுபோலவே ஒவ்வொன்றும்.) **(449)**

यत्रोपभुङ्क्ते विषयान् स्थूलानेव महामतिः।
अहं ममेति सैषास्यावस्था जाग्रदितीर्यते ॥ ४५० ॥

யத்ரோபபு⁴ங்க்தே விஷயான் ஸ்தூ²லானேவ மஹாமதி꞉।
அஹம் மமேதி ஸைஷாஸ்யாவஸ்தா² ஜாக்³ரதி³தீர்யதே ॥ 450 ॥

यत्र யத்ர	=	எந்த நிலையில்,
महामतिः மஹாமதி꞉	=	பெரிய மனம் உள்ள ஆத்மா,
अहं मम इति அஹம் மம இதி	=	நான் என்னுடையது என்று,
स्थूलान् ஸ்தூ²லான்	=	ஸ்தூலமான விஷயங்களையே,
उपभुङ्क्ते உபபு⁴ங்க்தே	=	அனுபவிக்கிறானோ,
सा एषा ஸா ஏஷா	=	அந்த இந்த,
अस्य அஸ்ய	=	இவனுடைய,

अवस्था = அவஸ்தை,

அவஸ்தா²

जाग्रत् इति = ஜாகரம் என்று,

ஜாக்³ரத் இதி

ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.

ஈர்யதே

எப்பொழுது விசாலமான புத்தியுடன் ஸ்தூலமான விஷயங்களையே" நான், என்னுடையது" என்று அனுபவிக்கிறானோ, அப்பொழுதுள்ள இந்த நிலை ஜாக்கிரத் (விழிப்பு) என்று சொல்லப்படுகிறது. **(450)**

एतत्समष्टिव्यष्ट्योश्चोभयोरप्यभिमानिनोः।
तद्विश्ववैश्वानरयोरभेदः पूर्ववन्मतः ॥ ४५१ ॥

ஏதத்ஸமஷ்டிவ்யஷ்ட்யோஶ்சோப⁴யோரப்யபி⁴மானினோ:।
தத்³விஶ்வவைஶ்வானரயோரபே⁴த³: பூர்வவன்மத: ॥ 451 ॥

एतत्समष्टिव्यष्ट्योः च = இந்த ஸமஷ்டி வியஷ்டிஸ்தூல சரீரங்களுக்கும்,

ஏதத்ஸமஷ்டிவ்யஷ்ட்யோ: ச

उभयोः = இரண்டினுடையவும்,

உப⁴யோ:

अभिमानिनोः = அபிமானிகளான,

அபி⁴மானினோ:

तद्विश्ववैश्वानरयोरपि = அந்த விசுவனுக்கும் வைச்வாநரனுக்கும்,

தத்³விஶ்வவைஶ்வானரயோரபி

पूर्ववन्मतः = முன்போல,

பூர்வவன்மத:

अभेदः = அபேதமானது,

அபே⁴த³:

मतः = ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

மத:

இந்த ஸமஷ்டி வியஷ்டி ஸ்தூல சரீரங்களுக்கும், அவைகளை அபிமானிக்கும் அந்த விசுவன் வைசுவாநரன் இருவர்களுக்கும், முன் காரண ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களுக்கு சொன்னது போலவே பேதம் (வேற்றுமை) கிடையாது. **(451)**

स्थूलसूक्ष्मकारणाख्याः प्रपञ्च ये निरूपिताः ।
ते सर्वेऽपि मिलित्वैकः प्रपञ्चोऽपि महान् भवेत् ॥ ४५२ ॥

ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மகாரணாக்²யா: ப்ரபஞ்ச யே நிரூபிதா: ।
தே ஸர்வே(அ)பி மிலித்வைக: ப்ரபஞ்சோ(அ)பி மஹான் ப⁴வேத் ॥ 452 ॥

स्थूलसूक्ष्मकारणाख्याः = ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்ற
ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மகாரணாக்²யா: பெயர்கள் கொண்ட,
ये प्रपञ्चः = எந்த பிரபஞ்சங்கள்,
யே ப்ரபஞ்ச:
निरूपिताः = நிரூபணம் செய்யப்பட்டனவோ,
நிரூபிதா:
ते सर्वेऽपि = அவை எல்லாம்,
தே ஸர்வே(அ)பி
मिलित्वा = சேர்ந்து,
மிலித்வா
एकः = ஒரு,
ஏக:
महान् = பெரிய,
மஹான்
प्रपञ्चोऽपि = பிரபஞ்சமாகவும்,
ப்ரபஞ்சோ(அ)பி
भवेत् = ஆகும்.
ப⁴வேத்

இதுவரை நிரூபிக்கப்பட்ட ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்ற பெயர்களை யுடைய ஜகத்துக்கள் எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு பெரிய பிரபஞ்சம் ஆகும். **(452)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக மூன்றுவித ஸ்ருஷ்டியையும் வர்ணித்து விட்டு, இவ்வளவிலும் எவ்வித ஸம்பந்தமுமன்னியில் தனித்து நிற்பது எதுவோ, அதுவே சுத்த சைதன்யம் என்றும் இவைகளெல்லாம் அந்த சுத்த சைதன்யத்தின் பேரில் பிராந்தியினுல் ஏற்றப்பட்டவையென்றும் சொல்கிருர்: -

महाप्रपञ्चावच्छिन्नं विश्वप्राज्ञादिलक्षणम् ।
विराडादीशपर्यन्तं चैतन्यं चैकमेव तत् ॥ ४५३ ॥

மஹாப்ரபஞ்சாவச்சி²ன்னம் விஶ்வப்ராஜ்ஞாதி³லக்ஷணம் ।
விராடா³தீ³ஶபர்யந்தம் சைதன்யம் சைகமேவ தத் ॥ 453 ॥

महाप्रपञ्चावच्छिन्नं = மஹா பிரபஞ்சத்துடன் கூடியதும்,
மஹாப்ரபஞ்சாவச்சி²ன்னம்

विश्वप्राज्ञादिलक्षणम्	=	விச்வன், ப்ராஜ்ஞன் முதலான ஸ்வரூபமுள்ளதும்,
விஶ்வப்ராஜ்ஞாதி³லக்ஷணம்		
विराडादीशपर्यन्तं	=	விராட் முதல் ஈசன் வரையுள்ளதுமான,
விராடா³தீ³ஶபர்யந்தம்		
तत्	=	அந்த,
தத்		
चैतन्यं च	=	சைதன்யமும்,
சைதன்யம் ச		
एकमेव	=	ஒன்றுதான்.
ஏகமேவ		

முன் சுலோகத்தில் ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம், காரணம் என்ற மூன்றும் சேர்ந்து ஒரே பிரபஞ்சம் என்று சொல்லப்பட்டது. அதுபோலவே இந்த மஹா பிரபஞ்சத்து டன்கூடி வியஷ்டியில் விசுவன் தைஜஸன், ப்ராஜ்ஞன் என்றும், ஸமஷ்டியில் விராட், ஹிரண்யகர்ப்பர், ஈசுவரன் என்றும் பலவாறுகத் தொன்றும் சைதன்யமும் வாஸ்தவத்தில் ஒன்றுதான். வெவ்வேறு அல்ல. **(453)**

यदनाद्यन्तं अव्यक्तं चैतन्यं अजं अक्षरम् ।
महाप्रपञ्चेन सहाविविक्तं सत् अयोग्निवत् ॥ ४५४ ॥

யத³நாத்³யந்தம் அவ்யக்தம் சைதன்யம் அஜம் அக்ஷரம் ।
மஹாப்ரபஞ்சேன ஸஹாவிவிக்தம் ஸத் அயோக்³னிவத் ॥ 454 ॥

तत् सर्वं खल्विदं ब्रह्मेत्यस्य वाक्यस्य पण्डितैः ।
वाच्यार्थ इति निर्णीतं विविक्तं लक्ष्य इत्यपि ॥ ४५५ ॥

தத் ஸர்வம் க²ல்வித³ம் ப்³ரஹ்மேத்யஸ்ய வாக்யஸ்ய பண்டி³தைः ।
வாச்யார்த² இதி நிர்ணீதம் விவிக்தம் லக்ஷ்ய இத்யபி ॥ 455 ॥

यत्	=	எந்த,
யத்		
चैतन्यं	=	சைதன்யம்,
சைதன்யம்		
अनाद्यन्तं	=	ஆரம்பமும் முடிவும் அற்றதாய்,
அநாத்³யந்தம்		
अव्यक्तं	=	ஸூக்ஷ்மமாய்,
அவ்யக்தம்		
अजं	=	பிறப்பில்லாததாய்,
அஜம்		

अक्षरम् **அக்ஷரம்**	=	அழிவற்றதாய்,
अयोग्निवत् **அயோக்³னிவத்**	=	இரும்புடன் நெருப்புபோல்,
महाप्रपञ्चेन सहः **மஹாப்ரபஞ்சேன ஸஹ:**	=	மஹாப்ரபஞ்சத்துடன்கூட,
अविविक्तं सत् **அவிவிக்தம் ஸத்**	=	பிரிக்கமுடியாமல் சேர்ந்துள்ளதோ,
तत् **தத்**	=	அந்த சைதன்யம்,
सर्वं खलु इदं ब्रह्म **ஸர்வம் க²லு இத³ம் ப்³ரஹ்ம**	=	எல்லாம் இந்த ப்ரஹ்மம்,
इति अस्य वाक्यस्य **இதி அஸ்ய வாக்யஸ்ய**	=	என்ற இந்த வாக்யத்திற்கு,
वाच्यार्थ इति **வாச்யார்த² இதி**	=	நேரில் சொல்லப்படும் பொருள் என்றும்,
विविक्तं **விவிக்தம்**	=	சேராமல் தனித்துள்ள சைதன்யம்,
लक्ष्य इत्यपि **லக்ஷ்ய இத்யபி**	=	குறிப்பாக உணர்த்தப்படும் பொருள் என்றும்,
पण्डितैः **பண்டி³தை:**	=	கற்றுணர்ந்தவர்களால்,
निर्णीतं **நிர்ணீதம்**	=	தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

எந்த சைதன்யம் ஆரம்பமன்னியில் முடிவன்னியில் வியக்தமாக புலப்படாமல் (புலன்களால் அறியமுடியாததாய்) பிறப்பன்னியில் நாசமன்னியில் இருந்து கொண்டு, பெரிய பிரபஞ்சத்திலிருந்து பிரிக்கப்படாமல், இரும்பில் அக்னியைப் போல, அதனுடன் சேர்ந்து இருக்கிறதோ அது, "இது எல்லாம் பிரஹ்மமே" என்று சொல்லும் வேத வாக்யத்தின் நேராக சொல்லப்படும் அர்த்தம் என்றும், அப்பிரபஞ்சத்திலிருந்து பிரித்துத் தனிப்பட்ட சுத்தமான சைதன்யம் குறிக்கப்படும் அர்த்தம் என்றும் பண்டிதர்களால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. [முன் 329வது சுலோகத்தையும் கவனிக்கவும்] **(454-455)**

स्थूलाद्यज्ञानपर्यन्तं कार्यकारणलक्षणम् ।
दृश्यं सर्वं अनात्मेति विजानीहि विचक्षण ॥ ४५६ ॥

ஸ்தூ²லாத்³யஜ்ஞானபர்யந்தம் கார்யகாரணலக்ஷணம் ।
த்³ருஶ்யம் ஸர்வம் அனாத்மேதி விஜானீஹி விசக்ஷண ॥ 456 ॥

विचक्षण = புத்திசாலியே,

விசக்ஷண

स्थूलाद्यज्ञानपर्यन्तं = ஸ்தூலம் முதல் அக்ஞானம் முடிய,

ஸ்தூ²லாத்³யஜ்ஞானபர்யந்தம்

कार्यकारणलक्षणम् = கார்யமாகவும் காரணமாகவும் இருக்கும்,

கார்யகாரணலக்ஷணம்

दृश्यं = அறியக்கூடிய,

த்³ருஶ்யம்

सर्वं = எல்லா வஸ்துவும்,

ஸர்வம்

अनात्मा = ஆத்மாவல்ல,

அனாத்மா

इति = என்று,

இதி

विजानीहि = அறிந்துகொள்.

விஜாநீஹி

ஹே புத்திசாலியே, கார்யமாகவும் காரணமாகவும் இருக்கும், ஸ்தூலம் முதல் அக்ஞானம் முடிய உள்ள அறியக்கூடிய பொருள் எல்லாம் அனாத்மா, ஆத்மா அல்ல என்று நன்கு அறிந்துகொள். **(456)**

अन्तःकरणतद्वृत्तिद्रष्टृ नित्यमविक्रियम् ।
चैतन्यं यत्तदात्मेति बुद्ध्या बुध्यस्व सूक्ष्मया ॥ ४५७ ॥

அந்தꞏகரணதத்³வ்ருத்தித்³ருஷ்ட்ரு நித்யமவிக்ரியம் ।
சைதன்யம் யத்ததா³த்மேதி பு³த்³த்⁴யா பு³த்⁴யஸ்வ ஸூக்ஷ்மயா ॥ 457 ॥

यत् = எது,

யத்

अन्तःकरणतद्वृत्तिद्रष्टृ = மனதையும் அதன் வியாபாரங்களையும்

அந்தꞏகரணதத்³வ்ருத்தித்³ருஷ்ட்ரு அறிகிறதாயும்,

नित्यं = அழிவற்றதாயும்,

நித்யம்

अविक्रियं = மாறுதலற்றதாயும் உள்ளதோ,

அவிக்ரியம்

तत् चैतन्यं = அந்த சைதன்யம்,

தத் சைதன்யம்

आत्मा इति	=	ஆத்மா என்று,
ஆத்மா இதி		
सूक्ष्मया बुध्या	=	ஸூக்ஷ்மமான புத்தியால்,
ஸூக்ஷ்மயா பு³த்⁴யா		
बुध्यस्व	=	அறிந்துகொள்.
பு³த்⁴யஸ்வ		

எந்த சைதன்யம் அந்த கரணத்தையும் அதன் வியாபாரங்களையும் ஸாக்ஷியாகவிருந்துகொண்டு அதனுடன் ஸம்பந்தப்படாமல் பார்த்து வருகிறதோ, நித்யமாயும் எவ்வித மாறுதலன்னியிலும் இருக்கும் அந்த சைதன்யம் ஆத்மாவென்று ஸூக்ஷ்மமான புத்தியினுல் அறிந்துகொள். **(457)**

एष प्रत्यक् स्वप्रकाशो निरंशोऽसङ्गः शुद्धः सर्वदैकस्वभावः ।
नित्याखण्डानन्दरूपो निरीहः साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्च ॥ ४५८ ॥

ஏஷ ப்ரத்யக் ஸ்வப்ரகாஶோ நிரம்ஶோ
(அ)ஸங்க³: ஶுத்³த⁴: ஸர்வதை³கஸ்வபா⁴வ: ।
நித்யாக²ண்டா³னந்த³ரூபோ நிரீஹ:
ஸாக்ஷீ சேதா கேவலோ நிர்கு³ணஶ்ச ॥ 458 ॥

एष	=	இந்த,
ஏஷ		
प्रत्यक्	=	உள்ளே விளங்கும் ஆத்மா,
ப்ரத்யக்		
स्वप्रकाश:	=	தானே பிரகாசிக்கிறவர்,
ஸ்வப்ரகாஶ:		
निरंश:	=	அவயவமற்றவர்,
நிரம்ஶ:		
असंग:	=	ஸம்பந்தமற்றவர்,
அஸங்க³:		
शुद्धः	=	தோஷமற்றவர்,
ஶுத்³த⁴:		
सर्वदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸர்வதா³		
एकस्वभाव:	=	ஒரே தன்மை உள்ளவர்,
ஏகஸ்வபா⁴வ:		
नित्याखण्डानन्दरूप:	=	அழிவற்ற பிரிவில்லாத ஆனந்தஸ்வரூபம்,
நித்யாக²ண்டா³னந்த³ரூப:		

नन्दरूप: = விருப்பமோ, சேஷ்டையோ இல்லாதவர்,

நந்த³ரூப:

साक्षी = பற்றில்லாமல் பார்ப்பவர்,

ஸாக்ஷீ

चेता = அறிகிறவர்,

சேதா

केवल: = தனித்திருப்பவர்,

கேவல:

निर्गुणश्च = குணமற்றவர்.

நிர்கு³ணஶ்ச

எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளே விளங்கும் இந்த ஆத்மா ஸ்வயம் பிரகாசமானவர், மற்றதாலன்றிதானே பிரகாசிப்பவர் அவயவம் அற்றவர், ஒட்டாதவர் பற்று அற்றவர், சுத்தர் தோஷமற்றவர் எப்பொழுதும் மாறுத ஒரே ஸ்வபாவமுள்ளவர், நித்யமாயும் பரிபூர்ணமாயும் ஆனந்தமாயு மிருப்பவர், எவ்வித ஆசை (சேஷ்டை) யில்லாதவர், எல்லாவற்றையும் ஸாக்ஷியாகமத்திரம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர், அறிகிறவர், தனித்திருப்பவர் குணமற்றவர். **(458)**

नैव प्रत्यक् जायते वर्धते नो किंचित्नापक्षीयते नैति नाशम् ।
आत्मा नित्य: शाश्वतोऽयं पुराणो नासौ हन्यो हन्यमाने शरीरे ॥ ४५९ ॥

நைவ ப்ரத்யக் ஜாயதே வர்த⁴தே நோ
கிஞ்சித்ஞபக்ஷீயதே நைதி நாஶம் ।
ஆத்மா நித்ய: ஶாஶ்வதோ(அ)யம் புராணோ
நாஸௌ ஹன்யோ ஹன்யமானே ஶரீரே ॥ 459 ॥

प्रत्यक् = பிரத்யகாத்மா,

ப்ரத்யக்

नैव जायते = பிறக்கிறதேயில்லை,

நைவ ஜாயதே

नो वर्धते = வளர்கிறதுமில்லை,

நோ வர்த⁴தே

किंचित् नापक्षीयते = சிறிதும் குறைவு அடைவதில்லை,

கிஞ்சித் நாபக்ஷீயதே

नाशम् नैति = அழிவு அடைவதில்லை,

நாஶம் நைதி

अयं = இந்த,

அயம்

आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மா,
नित्यः **நித்யः**	=	நித்யா,
शाश्वतः **ஶாஶ்வதः**	=	எப்பொழுதும் இருப்பவர்,
पुराणः **புராணः**	=	பழமையானவர்,
असौ **அஸௌ**	=	அவர்,
शरीरे **ஶரீரே**	=	சரீரம்,
हन्यमाने **ஹன்யமானே**	=	கொல்லப்படும்பொழுது,
न हन्यः **ந ஹன்யः**	=	கொல்லப்படாதவர்.

எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளே இருக்கும் ஆத்மா பிறப்பதே கிடையாது. வளர்வதும் கிடையாது. கொஞ்சமேனும் குறைவதும் கிடையாது. அவருக்கு நாசம் கிடையவே கிடையாது. அவர் நித்யர். எப்பொழுதும் ஒரேமாதிரி இருப்பவர். வெகு பழயவர். எப்பொழுதும் புதிதானவர். சரீரம் அடிபட்டாலும் (கொல்லப்பட்டாலும்) இவர் அடிபடக்கூடியவர் (கொல்லப்படக்கூடியவர்) அல்ல. **(459)**

जन्मास्तित्वविवृद्धयः परिणतिश्चापक्षतिर्नाशनं
दृश्यस्यैव भवन्ति षड्विकृतयो नानाविधा व्याधयः।
स्थूलत्वादि च नीलताद्यपि मितिर्वर्णाश्रमादिप्रथा
दृश्यन्ते वपुषो न चात्मन इमे तद्विक्रियासाक्षिणः ॥ ४६० ॥

ஜன்மாஸ்தித்வவிவ்ருத்³த⁴யः பரிணதிஶ்சாபக்ஷதிர்நாஶனம்
த்³ருஶ்யஸ்யைவ ப⁴வந்தி ஷட்³விக்ருதயோ நானாவிதா⁴ வ்யாத⁴யः।
ஸ்தூ²லத்வாதி³ ச நீலதாத்³யபி மிதிர்வர்ணாஶ்ரமாதி³ப்ரதா²
த்³ருஶ்யந்தே வபுஷோ ந சாத்மன இமே தத்³விக்ரியாஸாக்ஷிணः ॥ 460 ॥

जन्मास्तित्वविवृद्धयः **ஜன்மாஸ்தித்வவிவ்ருத்³த⁴யः**	=	பிறப்பு, இருப்பு, உளர்ச்சி இவையும்,
परिणतिश्च **பரிணதிஶ்ச**	=	மாறுதலும்,

अपक्षतिः **அபக்ஷதி꞉**	=	குறைவும்,
नाशनं **நாஶனம்**	=	அழிவும்,
षड्विकृतयः **ஷட்³விக்ருதய꞉**	=	இந்த ஆறு விகாரங்களும்,
दृश्यस्यैव **த்³ருஶ்யஸ்யைவ**	=	அறியப்படும் பொருளுக்குத்தான்,
भवन्ति **ப⁴வந்தி**	=	உண்டாகின்றன,
नानाविधा **நாநாவிதா⁴**	=	பலவிதமான,
व्याधयः **வ்யாத⁴ய꞉**	=	வியாதிகளும்,
स्थूलत्वादि **ஸ்தூ²லத்வாதி³**	=	பருமன் முதலியவையும்,
नीलताद्यपि **நீலதாத்³யபி**	=	நீல நிறம் முதலியவையும்,
मितिः **மிதி꞉**	=	அளவும்,
वर्णाश्रमादिप्रथा **வர்ணாஶ்ரமாதி³ப்ரதா²**	=	வர்ணம், ஆசிரமம் முதலிய பிரஸித்தியும்,
वपुषः **வபுஷ꞉**	=	சரீரத்திற்கு,
दृश्यन्ते **த்³ருஶ்யந்தே**	=	காணப்படுகின்றன,
इमे **இமே**	=	இவை,
तद्विक्रियासाक्षिणः **தத்³விக்ரியாஸாக்ஷிண꞉**	=	அந்த விகாரங்களை நேரில் அறிகின்ற,
आत्मनः **ஆத்மன꞉**	=	ஆத்மாவுக்கு,
न च **ந ச**	=	இல்லை.

பிறப்பு, இருப்பு, வளர்ச்சி, மாறுதல் குறைதல், நாசம் என்கிற ஆறுவித மாறுதல்களும் அறியப்படும் பதார்த்தத்திற்குத்தான உண்டு. பல விதமான வியாதி

கள், பருமன் முதயை பரிமாணம் நீலம் முதலான நிறம், அளவு, ஜாதி ஆசிரமம் முதலான வியவஹாரம் எல்லாம் சரீரத்திற்குத்தான் காணப்படுகின்றன. அந்த மாறுதல்களை யெல்லாம் ஸாக்ஷியாகப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற ஆத்மாவிற்கு இவை கிடையாது. **(460)**

अस्मिन्नात्मन्यनात्मत्वं अनात्मन्यात्मतां पुनः ।
विपरीततयाऽध्यस्य संसरन्ति विमोहतः ॥ ४६१ ॥

அஸ்மின்னுத்மன்யனுத்மத்வம் அனுத்மன்யாத்மதாம் புனः ।
விபரீததயா(அ)த்⁴யஸ்ய ஸம்ஸரந்தி விமோஹதः ॥ 461 ॥

अस्मिन् आत्मनि = இந்த ஆத்மாவில்,
அஸ்மின் ஆத்மனி
अनात्मत्वं = அநாத்மாவாக இருக்கும் தன்மையையும்,
அனுத்மத்வம்
अनात्मनि = அநாத்மாவில்,
அனுத்மனி
आत्मतां पुनः = ஆத்மாவாக இருக்கும் தன்மையையும்,
ஆத்மதாம் புனः
विपरीततः = விபரீதமாக,
விபரீததः
विमोहतः = மோஹத்தால்,
விமோஹதः
अध्यस्य = ஆரோபித்து,
அத்⁴யஸ்ய
संसरन्ति = ஸ்மஸாரத்தில் உழலுகிறுர்கள்.
ஸம்ஸரந்தி

முன் சுலோகத்தில் சொல்லியபடி ஆத்மாவில் ஒருவித தர்மமும் இல்லாமலிருந்தும் அக்ஞான மயக்கத்தால் உள்ளது உள்ளபடி தெரிந்து கொள்ளாமல் விபரீதமாக ஆத்மாவை அநாத்மாவாகவும், அநாத்மாவை ஆத்மாவாகவும் எண்ணுவதுடன் அநாத்ம தர்மங்களை ஆத்மாவிலும் ஆத்ம தர்மங்களை அநாத்மாவிலும் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு அதனுல் வீணுக ஸம்ஸார ஸாகரத்தில் உழலுகிறுர்கள். **(461)**

भ्रान्त्या मनुष्योऽहमहं द्विजोऽहं
तज्ज्ञोऽहमज्ञोऽहमतीव पापी ।
भ्रष्टोऽस्मि शिष्टोऽस्मि सुखी च दुःखी
त्येवं विमुह्यात्मनि कल्पयन्ति ॥ ४६२ ॥

ப்⁴ராந்த்யா மனுஷ்யோ(அ)ஹமஹம் த்³விஜோ(அ)ஹம்
தஜ்ஜ்ஞோ(அ)ஹமஜ்ஞோ(அ)ஹமதீவ பாபீ ।
ப்⁴ரஷ்டோ(அ)ஸ்மி ஶிஷ்டோ(அ)ஸ்மி ஸுகீ² ச து³:கீ²
த்யேவம் விமுஹ்யாத்மனி கல்பயந்தி ॥ 462 ॥

भ्रान्त्या ப்⁴ராந்த்யா	=	விபரீத ஞானத்தால்,
विमुह्य விமுஹ்ய	=	மயக்கமடைந்து,
अहं அஹம்	=	நான்,
मनुष्यः மனுஷ்ய:	=	மனிதன்,
अहं द्विजः அஹம் த்³விஜ:	=	நான் த்விஜன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
तज्ज्ञः தஜ்ஜ்ஞ:	=	அதை அறிந்தவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अज्ञः அஜ்ஞ:	=	அறியாதவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अतीव पापी அதீவ பாபீ	=	மிகவும் பாபி,
भ्रष्टोऽस्मि ப்⁴ரஷ்டோ(அ)ஸ்மி	=	ப்ரஷ்டனாக இருக்கிறேன்,
शिष्टोऽस्मि ஶிஷ்டோ(அ)ஸ்மி	=	சிஷ்டனாக இருக்கிறேன்,
सुखी च ஸுகீ² ச	=	ஸுகியாகவுமிருக்கிறேன்,
दुःखी து³:கீ²	=	துக்கமுள்ளவன்,
इत्येवं இத்யேவம்	=	என்று இம்மாதிரியாக,

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

कल्पयन्ति = ஆரோபம் செய்கிறுர்கள்.

கல்பயந்தி

ஆத்மாவை அநாத்மாவாசவும் அநாத்மாவை ஆத்மாவாகவும் காண்பது ப்ராந்தி, விபரீத ஞானம். இது மோஹத்தினுல் உண்மையை அறியாததால் ஏற்படு கிறது. விபரீத ஞானத்தால் ஆத்மாவை மனுஷ்யனுகவும், பிராமணனுகவும் அறிந்தவனுகவும், அறியாதவனுகவும் பாபியாகவும் ஸ்தாசார ஸம்பன்னனுகவும், ஆசார மில்லாதவனுகவும் ஸுகியாகவும் துக்கியாகவும் இன்னும் பற்பல விதமாகக் காண்கிறுர்கள். இவைகள் ஆத்மாவில் இல்லாவிட்டாலும் அறியாமையால் அதில் சுமத்துகிறுர்கள். **(462)**

अनात्मनो जन्मजरामृतिक्षुधा तृष्णासुखक्लेशमयादिधर्मान् ।
विपर्ययेण ह्यतथाविधेऽस्मिन्नारोपयन्त्यात्मनि बुद्धिदोषात् ॥ ४६३ ॥

அனுத்மனே ஜன்மஜராம்ருதிக்ஷுதா⁴
த்ருஷ்ணுஸுக²க்லேஶமயாதி³த⁴ர்மான் ।
விபர்யயேண ஹ்யதததா²விதே⁴(அ)ஸ்மி
ந்ஞரோபயந்த்யாத்மனி பு³த்³தி⁴தோ³ஷாத் ॥ 463 ॥

अनात्मनः = அநாத்மாவினுடைய,

அனுத்மன:

जन्मजरामृतिक्षुधा = பிறப்பு, மூப்பு, மரணம், பசி, தாகம்,

तृष्णासुखक्लेशमयादिधर्मान् ஸுகம், துன்பம், பயம் முதலான தர்மங்களை,

अतथाविधे = அப்படியில்லாத,

அதததா²விதே⁴

अस्मिन् आत्मनि = இந்த ஆத்மாவில்,

அஸ்மின் ஆத்மனி

बुद्धिदोषात् = அந்தக்கரண தோஷத்தால்,

பு³த்³தி⁴தோ³ஷாத்

विपर्ययेण = மாறுதலாக,

விபர்யயேண

आरोपयन्ति = ஏற்றுகிறுர்கள்.

ஆரோபயந்தி

பிறப்பு, ஜரை, மரணம், பசி, தாஹம், ஸுகம், துக்கம், பயம் முதலான தர்மங்கள் அனுத்மாக்களைச் சேர்ந்தவை. ஆத்மாவில் இவை கிடையவே கிடையாது

இப்படி இருந்தும் புத்தி தோஷத்தால் விபரீதமாக இவைகள் ஆத்மாவிலிருப்பதாக எண்ணுகிறார்கள். **(463)**

भ्रान्त्या यत्र यदध्यासस्तत्कृतेन गुणेन वा ।
दोषेणाप्यणुमात्रेण स न संबध्यते क्वचित् ॥ ४६४ ॥

ப்⁴ராந்த்யா யத்ர யத³த்⁴யாஸஸ்தத்க்ருதேன கு³ணேன வா।
தோ³ஷேணாப்யணுமாத்ரேண ஸ ந ஸம்ப³த்⁴யதே க்வசித் ॥ 464 ॥

किं मरुन्मृगतृष्णाम्बुपूरेणार्द्रत्वमृच्छति ।
दृष्टिसंस्थितपीतेन शङ्खः पीतायते किमु ॥ ४६५ ॥

கிம் மருன்ம்ருக³த்ருஷ்ணாம்பு³பூரேணார்த்³ரத்வம்ருச்ச²தி।
த்³ருஷ்டிஸம்ஸ்தி²தபீதேன ஶங்க²: பீதாயதே கிமு ॥ 465 ॥

बालकल्पितनैल्येन व्योम किं मलिनायते ।

பா³லகல்பிதநைல்யேன வ்யோம கிம் மலினாயதே ।

यत्र = எங்கு,
யத்ர
भ्रान्त्या = ப்ராந்தியால்,
ப்⁴ராந்த்யா
यदध्यासः = எதன் அத்யாஸம் ஏற்படுகிறதோ,
யத³த்⁴யாஸ:
तत्कृतेन = அதனால் ஏற்பட்ட,
தத்க்ருதேன
गुणेन = குணத்தோடும்,
கு³ணேன
वा = அல்லது,
வா
दोषेणपि = தோஷத்துடனும்,
தோ³ஷேணபி
अणुमात्रेण = கொஞ்சம்கூட,
அணுமாத்ரேண
सः = அது,
ஸ:
क्वचित् = ஒரு இடத்திலும்,
க்வசித்

न संबध्यते **ந ஸம்ப³த்⁴யதே**	=	சேருவதில்லை.
मरुः **மருঃ**	=	பாலைவனபூமி,
मृगतृष्णाम्बुपूरेण **ம்ருக³த்ருஷ்ணாம்பு³பூரேண**	=	கானல் நீர் ப்ரவாஹத்தால்,
आर्द्रत्वं **ஆர்த்³ரத்வம்**	=	ஈரமாக இருக்கும் தன்மையை,
किं ऋच्छति **கிம் ருச்ச²தி**	=	அடைகிறதா?
दृष्टिसंस्थितपीतेन **த்³ருஷ்டிஸம்ஸ்தி²தபீதேன**	=	கண்ணில் இருக்கும் மஞ்சள் நிறத்தால்,
शङ्खः **ஶங்க²ঃ**	=	சங்கம்,
किमु पीतायते **கிமு பீதாயதே**	=	மஞ்சள் நிறமுள்ளதாகிவிடுகிறதா?
बालकल्पितनैल्येन **பா³லகல்பிதனைல்யேன**	=	சிறுவனுல் பிராந்தியால் கல்பிக்கப்பட்ட நீல நிறத்தால்,
व्योम **வ்யோம**	=	ஆகாசம்,
किं मलिनायते **கிம் மலினுயதே**	=	அழுக்கடைந்ததாக ஆகுமா?

பிராந்தியினால் எதனிடத்தில் எது வைக்கப்படுகிறதோ அதனுல் ஏற்படும் குணத்தினுலாவது தோஷத்தினுலாவது அது கொஞ்சம் கூட எப்பொழுதும் ஸம்பந்தப்படுவது கிடையாது. ப்ராந்தியால் ஒரு வஸ்துவை வேறொரு வஸ்துவாகப் பார்த்த போதிலும் அந்த வேறொரு வஸ்துவில் உள்ள குணமோ தோஷமோ ஒன்றும் அதிஷ்டான வஸ்துவில் ஒட்டுவதில்லை.

பாலைவன பூமியில் ஸூர்யகிரணத்தால் கானல் நீர் பிரவாஹமாக ஓடுவதைக் காண்கிறுன் நீர் இல்லாத விடத்தில் நீரைக் காண்பது பிராந்தி இவன் கண்ணுக்கு நீர் தோன்றினுலும், அந்த நீரால் அந்த பூமி நனையுமா? காமாலை வியாதி உள்ளவன் கண் பித்தத்தால் மஞ்சள் நிறமாக இருக்கும். அவன் கண்ணுக்கு வெளுப்பான சங்கமும் மஞ்சளாகத் தெரியும். ஆனுலும் உண்மையில் சங்கம் மஞ்சள் நிறமாக ஆகிவிடுமா? சிறுவன் பிராந்தியால் ஆகாசத்தில் நீல நிறம் இருப்பதாக எண்ணினுலும் ஆகாசம் நீலமாக ஆகிவிடுமா? ஆகவே பிராந்தியால் ஆரோபிதமான கானல் நீர் பாலைவன பூமியில் கொஞ்சம்கூட ஒட்டுவதில்லை. ஆரோபிதமான மஞ்சள் நிறம் சங்கத்தில் ஒட்டுவதில்லை. ஆகாசத்திலும் நீல நிறம் ஒட்டுவதில்லை. இதுபோலவே

பிராந்தியால் ஆத்மாவை அநாத்மாவாகவும், அநாத்மாவை ஆத்மாவாகவும் பார்த்த போதிலும் ஆத்மதர்மங்கள் அநாத்மாவிலும், அநாத்ம தர்மங்கள் ஆத்மாவிலும் ஒருக்காலும் வராது. **(464-465)**

(**அவதாரிகை**) இவ்வாறு குரு சொல்லிக்கொண்டு வருகையில் ஒரு பதார்த் தத்தை பிராந்தியால் வேறு பதார்த்தமாகப் பார்ப்பதானுல் அதற்கு சில அம்சங்கள் தேவைப்படுகின்றனவே அவையெல்லாம் ஆத்மாநாத்மப்ரமத்தில் இருக்கின்றனவா என்ற விஷயத்தில் சிஷ்யனுக்கு ஸந்தேகம் ஏற்படுகிறது. கிளிஞ்சஃல வெள்ளி யென்று நிஃனக்கும் போது கிளிஞ்சலென்று தெரியாமல் போனுலும் 'இது" என்று முன்னுல் ஏதோ தெரிகிறது. அது மாதிரி ஆத்மா நம் முன்னுல் 'இது' என்றுவது தெரிகிறதா? வெள்ளியென்று இங்கே நிஃனப்பது தவறுயிருந்தாலும் இதற்கு முன் வேறு எங்கேயாவது வாஸ்தவமான வெள்ளியைப் பார்த்திருந்தால்தானே இவ்விடத்தில் வெள்ளி என்ற பிராந்தி ஏற்படும்? வேறு எங்கேயாவது ஜகத் ஸத்யமாக இருந்து அனுபவிக்கப்பட்டிருக்கிறதா? தவிரவும், கிளிஞ்சலுக்கும் வெள் ளிக்கும் பளபளப்பு என்னும் ஸாதிருச்யம் இருப்பதினுல் தானே பிராந்தி ஏற்படு கிறது? அந்த ஸாதிருச்யஞானம் ஏற்படுவதற்கு இரண்டு பதார்த்தங்கஃளயும் முன்னுல் பார்த்திருக்க வேண்டாமா? ஆத்மாவைப் பார்த்ததே கிடையாதே. அப்படி யிருக்க ஆத்மாவிற்கும் அனாத்மாவிற்கும் ஸாதிருச்ய ஞானம் எப்படி ஏற்பட முடியும்? அந்த ஞானமில்லாமல் பிராந்தி எப்படி ஏற்படும் மேலும் அநாத்மாவில் ஆத்மாத் யாஸம் எப்படி ஏற்படுகிறது? அதை எப்படி போக்கடிக்கிறது? அக்ஞானம் என்பது ஸமஷ்டி உபாதியாய் ஈசுவரனிடத்திலும் வியஷ்டி உபாதியாய் ஜீவனிடத் திலும் இருக்கும்போது ஜீவனுக்கு மாத்திரம் ஸம்ஸார பந்தம், ஈசுவரனுக்கு அது கிடையாது என்பது எப்படிப்பொருந்தும்? என்றெல்லாம் ஸந்தேஹ மேற்படுவதால் அவைகஃள நிவிருத்தி செய்து கொடுக்கும்படி சிஷ்யன் வினயத்துடன் குருவை பிரார்த்தித்துக் கேட்கிறுன்.: -

शिष्य:

प्रत्यगात्मन्यविषये अनात्माध्याय: कथं प्रभो ॥ ४६६ ॥

ஶிஷ்ய:

ப்ரத்யகா³த்மன்யவிஷயே அனாத்மாத்⁴யாய: கத²ம் ப்ரபோ⁴ ॥ 466 ॥

प्रभो = ஹே ப்ரபுவே,

ப்ரபோ⁴

अविषये = அறிவுக்கு கோசரமாக இல்லாத,

அவிஷயே

प्रत्यगात्मनि = ஆத்மாவில்,

ப்ரத்யகா³த்மனி

अनात्माध्याय: = அநாத்மாத்யாஸம்,

அனுத்மாத்⁴யாய:

कथं = எப்படி?

கத²ம்

பிரத்யக் ஆத்மா அறிவுக்கு விஷயமாகாது அது பற்றி கொஞ்சமும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. அறியப்படாத இந்த ஆத்மாவில் அனாத்மாவின் அத்யாஸம் எப்படி? **(466)**

पुरो दृष्टे हि विषयेऽध्यस्यन्ति विषयान्तरम् ।
तद्दृष्टं शुक्तिरज्ज्वादौ सादृश्याद्यनुबन्धतः॥ ४६७ ॥

புரோ த்³ருஷ்டே ஹி விஷயே(அ)த்⁴யஸ்யந்தி விஷயாந்தரம் ।
தத்³த்³ருஷ்டம் ஶுக்திரஜ்ஜ்வாதௌ³ ஸாத்³ருஶ்யாத்³யனுப³ந்த⁴த꞉ ॥ 467 ॥

पुरः = தனக்கு முன்னால்,

புர꞉

दृष्टे = பார்க்கப்பட்ட,

த்³ருஷ்டே

विषये हि = விஷயத்திலல்லவா,

விஷயே ஹி

विषयान्तरम् = வேறொரு விஷயத்தை,

விஷயாந்தரம்

अध्यस्यन्ति = ஆரோபம் செய்கிறார்கள்,

அத்⁴யஸ்யந்தி

दृष्टे = பார்க்கப்பட்ட,

த்³ருஷ்டே

शुक्तिरज्ज्वादौ = கிளிஞ்சல், கயிறு முதலியவற்றில்,

ஶுக்திரஜ்ஜ்வாதௌ³

सादृश्याद्यनुबन्धतः = ஸாத்ருயம் முதலிய ஸம்பந்தத்தால்,

ஸாத்³ருஶ்யாத்³யனுப³ந்த⁴த꞉

तत् = அந்த அத்யாஸம் ஏற்படுகிறது.

தத்

தன் முன்னால் இருக்கும் வஸ்து கண்ணுக்குப் புலப்படா விட்டால் அதில் வேறொரு வஸ்துவின் ஆரோபம் ஏற்படுவதில்லை. இது கிளிஞ்சல், இது கயிறு என்று விசேஷமாகத் தெரியாவிட்டாலும் ஸாமாஸமாக ஏதோ ஒரு வஸ்து இருப்பது தெரியவேணும். அப்படித் தெரிந்த வஸ்துவில் தான் ஆரோபம் ஏற்படுகிறது. ஆத்மாவோ ஒரு விதத்திலும் யாருக்கும் தெரிவதில்லை. மேலும் பளபளப்பு முதலான வெள்ளியின் ஸாத்ருச்யம் கிளிஞ்சலிலும் நீளம் வளைவு முதலான பாம்பின் ஸாத்ருச்யம் கயிற்றிலும் தோன்றுவதால் தான் அத்யாஸம் ஏற்படுகிறது.

அநாத்மாவின் ஸாத்ருச்யம் சிறிதும் ஆத்மாவில் இல்லாததால் எப்படி ஆத்மாவில் அநாத்மாத்யாஸம் ஏற்படும்? **(467)**

परत्र पूर्वदृष्टस्यावभासः स्मृतिलक्षणः।
अध्यासः स कथं स्वामिन् भवेदात्मन्यगोचरे ॥ ४६८ ॥

பரத்ர பூர்வத்³ருஷ்டஸ்யாவபா⁴ஸః ஸ்ம்ருதிலக்ஷணः।
அத்⁴யாஸः ஸ கத²ம் ஸ்வாமின் ப⁴வேதா³த்மன்யகோ³சரே ॥ 468 ॥

पूर्वदृष्टस्य **பூர்வத்³ருஷ்டஸ்ய**	=	முன்னால் பார்க்கப்பட்ட வஸ்துவிற்கு,
परत्र **பரத்ர**	=	வேறென்றில்,
स्मृतिलक्षणः **ஸ்ம்ருதிலக்ஷணः**	=	நினைவு போன்றதான,
अवभासः **அவபா⁴ஸः**	=	தோற்றம்,
अध्यासः **அத்⁴யாஸः**	=	அத்யாஸமாகும்,
सः **ஸः**	=	அந்த அத்யாஸம்,
स्वामिन् **ஸ்வாமின்**	=	ஸ்வாமியே!
अगोचरे **அகோ³சரே**	=	அறிவிற்கு விஷயமாகாத,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
कथं भवेत् **கத²ம் ப⁴வேத்**	=	எப்படி ஏற்படும்?

தன் எதிரில் காணப்படும் வஸ்துவானது இதற்கு முன் தன்னால் பார்க்கப் பட்டதும் இப்பொழுது அருகிலில்லாததுமான வேறொரு வஸ்துவாகத் தோன்றுவது தான் அத்யாஸம் என்பது கிளிஞ்சல் தன்முன்னால் கிளிஞ்சலாகத் தோன்ற விட்டாலும் ஸாமான்யமாக இது என்று தெரியவருகிறது. இதற்கு முன்னால் கடைகளில் பார்க்கப்பட்டு இப்பொழுது அருகிலில்லாத வெள்ளியாக தன் முன்னால் தோன்றும் வஸ்துவைக் காண்கிறான். வெள்ளி அருகில் இல்லாததாலும் நேரில் பார்க்காததாலும் இது நினைவு போன்றது என்று சொன்னார். அருகிலில்லாத விஷயத்தை நினைப்பது தான் ஸ்ம்ருதியாகும். இங்கு அருகிலில்லாத வஸ்து மற்றொன்றில் தோன்றுவதால் இதை ஸ்மிருதி என்று கூறமுடியாது. இதனால் தான்

விஷயம் ஸந்நிஹிதமில்லை யென்பதை மட்டும் கொண்டு ஸ்மிருதி போன்றது என்று சொன்னார். முன் ஒரு இடத்தில் கண்ட பொருளையே இப்பொழுது வேறு இடத்தில் காண்பது ப்ரத்யபிஜ்ஞையாகும். அங்கு எதிரில் இருக்கும் விஷயத்தையே காண்கிறான். இங்கு அருகிலில்லாத வஸ்துவைக் காண்பதால் இது ப்ரத்யபிஜ்ஞையு மல்ல ஆகவே இது மித்யா ஞானம் தோற்றம் என்று சொன்னதாலேயே இது பொய் என்று ஏற்படுகிறது இது தான் அத்யாஸ லக்ஷணம் இப்பேற்பட்ட அத்யாஸம் ஒரு பொழுதும் அறியப்படாத ஆத்மாவில் எப்படி ஏற்படும்? **(468)**

नानुभूतः कदाऽप्यात्माऽननुभूतस्य वस्तुनः ।
सादृश्यं सिध्यति कथं अनात्मनि विलक्षणे ॥ ४६९ ॥

நானுபூ⁴த꞉ கதா³(அ)ப்யாத்மா(அ)னனுபூ⁴தஸ்ய வஸ்துன꞉ ।
ஸாத்³ருஶ்யம் ஸித்⁴யதி கத²ம் அனாத்மனி விலக்ஷணே ॥ 469 ॥

आत्मा = ஆத்மாவானது,
ஆத்மா
कदापि = ஒருபொழுதும்,
கதா³பி
न अनुभूतः = அனுபவிக்கப்பட்டதல்ல,
ந அனுபூ⁴த꞉
अननुभूतस्य = அனுபவிக்கப்படாத,
அனனுபூ⁴தஸ்ய
वस्तुनः = ஆத்ம வஸ்துவின்,
வஸ்துன꞉
सादृश्यं = ஸாத்ருச்யம்,
ஸாத்³ருஶ்யம்
विलक्षणे = விலக்ஷணமான,
விலக்ஷணே
अनात्मनि = அநாத்மாவில்,
அனாத்மனி
कथं = எப்படி,
கத²ம்
सिध्यति = ஸித்திக்கும்?
ஸித்⁴யதி

ஆத்மா ஒருபொழுதும் யாராலும் அனுபவிக்கப்பட்டதல்ல. அனுபவிக்கப் படாத ஆத்ம வஸ்துவிற்கு ஸாதிருச்யம் எப்படி? தவிறவும் ஆத்மாவைக் காட்டிலும் நேர்விருத்தமான லக்ஷணத்துடன் கூடிய அனாத்மாவில் ஆத்மாவின் ஸாதிருச்யம் எப்படியிருக்கமுடியும்? **(469)**

अनात्मन्यात्मताध्यासः कथमेष समागतः।
निवृत्तिः कथमेतस्य केनोपायेन सिध्यति ॥ ४७० ॥

அனுத்மன்யாத்மதாத்⁴யாஸ: கத²மேஷ ஸமாக³த:।
நிவ்ருத்தி: கத²மேதஸ்ய கேனேபாயேன ஸித்⁴யதி ॥ 470 ॥

अनात्मनि = அநாத்மாவில்,
அனுத்மனி
एष = இந்த ஆத்மாத்யாஸல்,
ஏஷ
कथं = எப்படி,
கத²ம்
समागतः = வந்தது?
ஸமாக³த:
एतस्य = இந்த அத்யாஸத்தின்,
ஏதஸ்ய
निवृत्तिः = நீக்கம்,
நிவ்ருத்தி:
कथं = எப்படி,
கத²ம்
केन उपायेन = எந்த உபாயத்தால்,
கேன உபாயேன
सिध्यति = ஸித்திக்கும்?
ஸித்⁴யதி

அனுத்மாவில் ஆத்மத்தன்மை விஷயமான இந்த அத்யாஸம் எப்படி வந்தது? எந்த உபாயத்தினுல் எப்படி இந்த அத்யாஸத்திற்கு நிவிருத்தியேற்படும்? **(470)**

उपाधियोग उभयोः सम एवेशजीवयोः ।
जीवस्यैव कथं बन्धो नेश्वरस्यास्ति तत् कथम् ॥ ४७१ ॥

உபாதி⁴யோக³ உப⁴யோ: ஸம ஏவேஶஜீவயோ: ।
ஜீவஸ்யைவ கத²ம் ப³ந்தோ⁴ நேஶ்வரஸ்யாஸ்தி தத் கத²ம் ॥ 471 ॥

ईशजीवयोः उभयोः = ஈசுவரன், ஜீவன் இருவர்களுக்கும்,
ஈஶஜீவயோ: உப⁴யோ:
उपाधियोगे = உபாதியின் ஸமபந்தம்,
உபாதி⁴யோகே³

समे एव = ஸமமாகவே இருக்கும்போது,

ஸமே ஏவ

जीवस्यैव = ஜீவனுக்கு மட்டும்,

ஜீவஸ்யைவ

बन्धः = பந்தம்,

ப³ந்த⁴꞉

कथं = எப்படி?

கத²ம்

ईश्वरस्य = ஈசுவரனுக்கு,

ஈஶ்வரஸ்ய

तत् कथं नास्ति = அது ஏன் இல்லை?

தத் கத²ம் நாஸ்தி

உபாதி ஸம்பந்தத்தால் தான் ஜீவசைதன்யத்துக்கு பந்தம் ஏற்பட்டிருப்பதாக கூறப்பட்டது. உபாதி ஸம்பந்தம் ஜீவனைப்போல் ஈசுவரனுக்கும் இருக்கிறது. ஜீவனுக்கு சிறிய உபாதி ஈசுவரனுக்குப் பெரிய உபாதி பந்தத்துக்குக் காரணமான உபாதி ஸம்பந்தம் ஜீவன் ஈசுவரன் இருவர்களுக்கும் ஸமமாயிருக்கும்பொழுது ஜீவனுக்கு மட்டும் தான் பந்தம் ஈசுவரனுக்கு பந்தமில்லை என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? **(471)**

एतत् सर्वं दयादृष्ट्या करामलकवत् स्फुटम् ।
प्रतिपादय सर्वत्र श्रीगुरो करुणानिधे ॥ ४७२ ॥

ஏதத் ஸர்வம் த³யாத்³ருஷ்ட்யா கராமலகவத் ஸ்பு²டம் ।
ப்ரதிபாத³ய ஸர்வத்ர ஶ்ரீகு³ரோ கருணாநிதே⁴ ॥ 472 ॥

करुणानिधे = கருணையின் இருப்பிடமான,

கருணாநிதே⁴

श्रीगुरो = ஶ்ரீகுருவே,

ஶ்ரீகு³ரோ

दयादृष्ट्या = கருணாகடாக்ஷத்துடன்,

த³யாத்³ருஷ்ட்யா

एतत् सर्वं = இது எல்லாவற்றையும்,

ஏதத் ஸர்வம்

करामलकवत् = உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல்,

கராமலகவத்

स्फुटम् = தெளிவாக,

ஸ்பு²டம்

सर्वत्र = எல்லா அம்சத்திலும்,

ஸர்வத்ர

प्रतिपादय = விளக்கவேண்டும்.

ப்ரதிபாத³ய

ஹே குரோ, கருணாநிதே, இந்த ஸம்சயமெல்லாவற்றிற்கும் எல்லா அம்சங்களிலும், கையிலுள்ள நெல்லிக்கனி போலத் தெளிவாய், கிருபாகடாக்ஷத்துடன், விபரமாய் எடுத்துச் சொல்லுங்கள். **(472)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் பிரார்த்திக்கப்பட்டதும் குருவானவர் முதலில் 14 சுலோகங்களால் அத்யாஸத்தின் தன்மையையும் அதிலடங்கிய அம்சங்களையும் சொல்கிறுர்: -

न तावत् अयं एकान्तेनात्मा इष्यते ।
अस्यात्मत्प्रत्ययार्थत्वात् अपरोक्षाच्च सर्वशः ॥ ४७३ ॥

ந தாவத் அயம் ஏகாந்தேனாத்மா இஷ்யதே ।
அஸ்யாத்மத்ப்ரத்யயார்த²த்வாத் அபரோக்ஷாச்ச ஸர்வஶ: ॥ 473 ॥

अस्य = இந்த ஆத்மா,

அஸ்ய

अस्यात्मत्प्रत्ययार्थत्वात् = 'நான்' என்ற அறிவுக்கு விஷயமாயிருப்பதாலும்,

அஸ்யாத்மத்ப்ரத்யயார்த²த்வாத்

सर्वशः = எல்லா விதத்திலும்,

ஸர்வஶ:

अपरोक्षाच्च = நேரில் தெரிவதாயிருப்பதாலும்,

அபரோக்ஷாச்ச

अयं आत्मा तावत् = இந்த ஆத்மா,

அயம் ஆத்மா தாவத்

एकान्तेन = ஒரேடியாக,

ஏகாந்தேன

अविषयः = அறியமுடியாததாக,

அவிஷய:

न इष्यते = கருதப்படுகிறதில்லை.

ந இஷ்யதே

இந்த ஆத்மாவை ப்ரத்யக்ஷமாக நேரில் யாவரும் அறிந்து கொள்கின்றனர். " "நான்" என்ற சொல்லும் அறிவும் ஆத்மாவைத்தான் குறிக்கிறது. ஆகவே ஒரேயடியாக ஆத்மா அறியப்படாதது என்று கூறமுடியாது. **(473)**

प्रसिद्धिरात्मनोऽस्त्येव न कस्यापि न दृश्यते।
प्रत्ययो नाहमस्मीति न ह्यस्ति प्रत्यगात्मनि॥ ४७४॥

ப்ரஸித்³தி⁴ராத்மனோ(அ)ஸ்த்யேவ ந கஸ்யாபி ந த்³ருஶ்யதே ।
ப்ரத்யயோ நாஹமஸ்மீதி ந ஹ்யஸ்தி ப்ரத்யகா³த்மனி ॥ 474 ॥

आत्मनः ஆத்மனః	=	ஆத்மாவுக்கு,
प्रसिद्धिः ப்ரஸித்³தி⁴	=	பிரஸித்தி,
अस्त्येव அஸ்த்யேவ	=	கட்டாயம் இருக்கிறது,
कस्यापि கஸ்யாபி	=	ஒருவருக்கும்,
न न दृश्यते ந ந த்³ருஶ்யதே	=	அறியப்படாததாக இல்லை,
प्रत्यगात्मनि ப்ரத்யகா³த்மனி	=	ப்ரத்யகாத்ம விஷயமாக,
नाहमस्मि நாஹமஸ்மி	=	நான் இல்லை,
इति இதி	=	என்ற,
प्रत्ययः ப்ரத்யயః	=	எண்ணம்,
न ह्यस्ति ந ஹ்யஸ்தி	=	இல்லையல்லவா!

ஆத்மா இருக்கிறுர் என்ற பிரஸித்தி இருக்கவேயிருக்கிறது. யாருக்கும் ஆத்மா அறியப்படாமலில்லை. "நான் இல்லை" என்கிற எண்ணம் பிரத்யகாத்ம விஷயத்தில் யாருக்கும் கிடையாதல்லவா! **(474)**

न कस्यापि स्वसद्भावे प्रमाणं अभिकाङ्क्ष्यते।
प्रमाणानां च प्रामाण्यं यन्मूलं किंनु बोधयेत्॥ ४७५॥

ந கஸ்யாபி ஸ்வஸத்³பா⁴வே ப்ரமாணம் அபி⁴காங்க்ஷ்யதே ।
ப்ரமாணுனும் ச ப்ராமாண்யம் யன்மூலம் கிம்நு போ³த⁴யேத் ॥ 475 ॥

कस्यापि கஸ்யாபி	=	ஒருவனுக்கும்,

स्वसद्भावे = தான் இருக்கும் விஷயத்தில்,
ஸ்வஸத்³பா⁴வே
प्रमाणं = பிரமாணம்,
ப்ரமாணம்
न अभिकाङ्क्ष्यते = கோரப்படுவதில்லை,
ந அபி⁴காங்க்ஷ்யதே
प्रमाणानां = பிரமாணங்களுக்கு,
ப்ரமாணாநாம்
प्रामाण्यं = பிரமாணத் தன்மை,
ப்ராமாண்யம்
यन्मूलं = எதன் காரணமாக ஏற்படுகிறதோ (அதை),
யன்மூலம்
किंनु = எதுதான்,
கிம்நு
बोधयेत् = அறிவுறுத்தும்?
போ³த⁴யேத்

எவனுக்கும் தன்னுடைய இருப்பு விஷயத்தில் பிரமாணம் வேண்டப்படுவதில்லை. பிரமாணங்களுக்கெல்லாம் எதன் மூலமாக பிராமாண்யம் ஏற்படுகிறதோ, அதை எது தெரியப்படுத்தும்? **(475)**

(**அவதாரிகை**) "நான்" என்ற உணர்ச்சியிருப்பதினுல் அப்படி ஒரு பதார்த்தம் உண்டா என்ற ஸந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமலிருக்கலாம். ஆனுலும் அந்த பதார்த்தத்தின் வாஸ்தவ ஸ்வரூபம் என்னவென்று தெரியவில்லையே என்று கேட்டால், அதற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிருர்: -

मायाकार्यैस्तिरोभूतो नैष आत्मानुभूयते ।
मेघबृन्दैर्यथा भानुस्तथायमहमादिभिः ॥ ४७६ ॥

மாயாகார்யைஸ்திரோபூ⁴தோ நைஷ ஆத்மானுபூ⁴யதே ।
மேக⁴ப்³ருந்தை³ர்யதா² பா⁴னுஸ்ததா²யமஹமாதி³பி⁴: ॥ 476 ॥

मायाकार्यैः = மாயையின் காரியங்களால்,
மாயாகார்யை:
तिरोभूतः = மறைக்கப்பட்டு,
திரோபூ⁴த:
एष आत्मा = இந்த ஆத்மா,
ஏஷ ஆத்மா

नानुभूयते = அனுபவிக்கப்படுகிறதில்லை,
நானுபூ4யதே

मेघबृन्दैः = மேகக்கூட்டங்களினுல்,
மேக4ப்3ருந்தை3:

भानु = ஸூரியன்,
பா4னு

यथा = எப்படியோ,
யதா2

तथा = அப்படி,
ததா2

अयं = இந்த ஆத்மா,
அயம்

अहमादिभिः = அஹங்காரம் முதலியவைகளால்
அஹமாதி3பி4: (மறைக்கப்பட்டுள்ளது)

மேகக் கூட்டங்களினுல் மறைக்கப்பட்டு சூரியன் நன்குகத் தெரிவதில்லை. அதேபோல மாயையின் காரியங்களான அஹங்காரம் முதலியவைகளால் மறைக் கப்பட்டு இந்த ஆத்மா அனுபவிக்கப்படுகிறதில்லை. **(476)**

पुरस्थ एव विषये वस्तुन्यध्यस्यतामिति ।
नियमो न कृतः सद्भिर्भ्रान्तिरेवात्र कारणम् ॥ ४७७ ॥

புரஸ்த2 ஏவ விஷயே வஸ்துன்யத்4யஸ்யதாமிதி ।
நியமோ ந க்ருத: ஸத்3பி4ர்ப்4ராந்திரேவாத்ர காரணம் ॥ 477 ॥

पुरःस्थे = முன்னுலுள்ள,
புர:ஸ்தே2

विषये वस्तुनि एव = அறிவிற்கு விஷயமான வஸ்துவில்தான்,
விஷயே வஸ்துனி ஏவ

अध्यस्यतां = ஆரோபம் ஏற்படும்,
அத்4யஸ்யதாம்

इति = என்று,
இதி

नियमः = கட்டுப்பாடு,
நியம:

सद्भिः = அறிந்த பெரியோர்களால்,
ஸத்3பி4:

न कृतः **ந க்ருத:**	=	செய்யப்படவில்லை,
अत्र **அத்ர**	=	இவ்விஷயத்தில்,
भ्रान्तिरेव **ப்⁴ராந்திரேவ**	=	ப்ரமம்தான்,
कारणम् **காரணம்**	=	காரணமாகும்.

முன்னுல் இருக்கும் விஷயமான வஸ்துவில்தான் அத்யாஸம் ஏற்படலாம் என்று ஸாதுக்களால் நியமம் செய்யப்படவில்லை. இவ்விஷயத்தில் பிராந்தியே காரணமாக இருக்கப் போதுமானது. **(477)**

दृगाद्यविषये व्योम्नि नीलतादि यथाबुधाः।
अध्यस्यन्ति तथैवास्मिन्नात्मन्यपि मतिभ्रमात् ॥ ४७८ ॥

த்³ருகா³த்³யவிஷயே வ்யோம்னி நீலதாதி³ யதா²பு³தா⁴:।
அத்⁴யஸ்யந்தி ததை²வாஸ்மின்னாத்மன்யபி மதிப்⁴ரமாத் ॥ 478 ॥

दृगाद्यविषये **த்³ருகா³த்³யவிஷயே**	=	கண் முதலியவைகளுக்கு கோசரமாகாத,
व्योम्नि **வ்யோம்னி**	=	ஆகாசத்தில்,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
अबुधाः **அபு³தா⁴:**	=	அறிவில்லாதவர்,
नीलतादि **நீலதாதி³**	=	நீலமாயிருக்கும் தன்மை முதலியவற்றை,
अध्यस्यन्ति **அத்⁴யஸ்யந்தி**	=	ஆரோபம் செய்கிறுர்களோ,
तथैव **ததை²வ**	=	அப்படியே,
अस्मिन् आत्मन्यपि **அஸ்மின் ஆத்மன்யபி**	=	இந்த ஆத்மாவிலும்,
मतिभ्रमात् **மதிப்⁴ரமாத்**	=	புத்தி பிரமத்தால் (ஆரோபம் செய்கிறுர்கள்)

கண் முதலானவைகளால் அறியமுடியாத ஆகாசத்தில் எப்படி அறிவில்லாதவர்கள் நீலமாயிருக்கும் தன்மை முதலியதை அத்யாஸம் செய்கிறுர்களோ, அப்படியேதான் விஷயமாகத்தெரியாத இந்த ஆத்மாவிடத்தில் புத்திபிரமத்திஞல் அத்யாஸம் ஏற்படுகிறது. **(478)**

अनात्मन्यात्मताध्यासे न सादृश्यं अपेक्ष्यते ।
पीतोऽयं शङ्ख इत्यादौ सादृश्यं किं अपेक्षितम् ॥ ४७९ ॥

அஞத்மன்யாத்மதாத்⁴யாஸே ந ஸாத்³ருஶ்யம் அபேக்ஷ்யதே ।
பீதோ(அ)யம் ஶங்க² இத்யாதௌ³ ஸாத்³ருஶ்யம் கிம் அபேக்ஷிதம் ॥ 479 ॥

अनात्मनि அஞத்மனி	=	அநாத்மாவில்,
आत्मताध्यासे ஆத்மதாத்⁴யாஸே	=	ஆத்மத்தன்மையின் அத்யாஸம் ஏற்படுவதில்,
सादृश्यं ஸாத்³ருஶ்யம்	=	ஸாத்ருச்யமானது,
न अपेक्ष्यते ந அபேக்ஷ்யதே	=	தேவைப்படுவதில்ஜல,
अयं அயம்	=	இந்த,
शंख: ஶங்க²:	=	சங்கு,
पीत: பீத:	=	மஞ்சள் நிறமானது,
इत्यादौ இத்யாதௌ³	=	இதுமுதலான இடத்தில்,
सादृश्यं ஸாத்³ருஶ்யம்	=	ஸாத்ருச்யம்,
किंपेक्षितम् கிம்பேக்ஷிதம்	=	தேவைப்பட்டு இருக்கிறதா?

அஞத்மாவிடத்தில் ஆத்மத் தன்மையை அத்யாஸம் செய்வதில் ஸாதிருச்யம் தேவையில்ஜல "இந்த சங்கு மஞ்சளாயிருக்கிறது" இது முதலான இடங்களில் ஸாதிருச்யம் வேண்டப்படுகிறதா? இல்ஜலயே. **(479)**

निरुपाधिभ्रमेष्वस्य नैवापेक्षा प्रदृश्यते ।
सोपाधिष्वेव तद्दृष्टं रज्जुसर्पभ्रमादिषु ॥ ४८० ॥

நிருபாதி⁴ப்⁴ரமேஷ்வஸ்ய நைவாபேக்ஷா ப்ரத்³ருஶ்யதே ।
ஸோபாதி⁴ஷ்வேவ தத்³த்³ருஷ்டம் ரஜ்ஜுஸர்பப்⁴ரமாதி³ஷு ॥ 480 ॥

निरुपाधिभ्रमेषु	=	உபாதியில்லாமல் ஏற்படும் பிரமங்களில்,
நிருபாதி⁴ப்⁴ரமேஷு		
अस्य	=	இந்த ஸாத்ருச்யத்தின்,
அஸ்ய		
अपेक्षा	=	தேவை,
அபேக்ஷா		
नैव प्रदृश्यते	=	காணப்படவேயில்லை,
நைவ ப்ரத்³ருஶ்யதே		
रज्जुसर्पभ्रमादिषु	=	கயிற்றில் தோன்றும் பாம்பு முதலான,
ரஜ்ஜுஸர்பப்⁴ரமாதி³ஷு		
सोपाधिषु एव	=	உபாதியுடன் கூடிய பிரமங்களில்தான்,
ஸோபாதி⁴ஷு ஏவ		
तत्	=	அந்த ஸாத்ருச்யம்,
தத்		
दृष्टं	=	காணப்பட்டு உள்ளது.
த்³த்³ருஷ்டம்		

உபாதியில்லாமலே பிரமம் ஏற்படும் ஸ்தலங்களில் ஸாதிருச்யத்தின் அபேக்ஷையே காணப்படுவதில்லை. கயிற்றில் ஸர்ப்ப பிரமம் முதலான, உபாதியுள்ள பிரம்மஸ்தலங்களில் தான் ஸாதிருச்யம் காணப்படுகிறது. **(480)**

तथापि किंचित् वक्ष्यामि सादृश्यं शृणु तत्परः ।
ததா²பி கிஞ்சித் வக்ஷ்யாமி ஸாத்³ருஶ்யம் ஶ்ருணு தத்பரः ।

तथापि	=	அப்படியிருந்தபோதிலும்,
ததா²பி		
सादृश्यं	=	ஸாத்ருச்யத்தை,
ஸாத்³ருஶ்யம்		
किंचित्	=	கொஞ்சம்,
கிஞ்சித்		
वक्ष्यामि	=	சொல்கிறேன்,
வக்ஷ்யாமி		
तत्परः	=	அதிலேயே ஈடுபட்டவனாக,
தத்பரः		

शृणु = கேள்.
ஶ்ருணு

அத்யாஸத்திற்கு ஸாத்ருச்யம் கட்டாயம் வேண்டும் என்று நீ நிஜனப்பாயே யாகில் உன் அபிப்ராயப்படியே ஆத்மாத்யாஸத்திலும் ஸாத்ருச்யம் உள்ளது என்பதை கொஞ்சம் எடுத்துக் கூறுகிறேன் அதிலேயே கவனமாய் கேள்.

अत्यन्तनिर्मलः सूक्ष्म आत्मायमतिभास्वरः ॥ ४८१ ॥

அத்யந்தநிர்மலː ஸூக்ஷ்ம ஆத்மாயமதிபா⁴ஸ்வரː ॥ 481 ॥

बुद्धिस्तथैव सत्त्वात्मा साभासा भास्वरामला ।

பு³த்³தி⁴ஸ்ததை²வ ஸத்த்வாத்மா ஸாபா⁴ஸா பா⁴ஸ்வராமலா ।

अयं आत्मा = இந்த ஆத்மா,
அயம் ஆத்மா
अत्यन्तनिर्मलः = மிகவும் சுத்தமாக உள்ளது,
அத்யந்தநிர்மலː
सूक्ष्म = ஸூக்ஷ்மமானது,
ஸூக்ஷ்ம
अतिभास्वरः = மிகவும் பிரகாசமாக உள்ளது,
அதிபா⁴ஸ்வரː
तथैव = அப்படியே,
ததை²வ
सत्त्वात्मा = ஸத்வ குணத்தை ஸ்வரூபமாகக் கொண்டதும்,
ஸத்த்வாத்மா
साभासा = ஆத்ம பிரதிபிம்பத்துடன் கூடியதுமான,
ஸாபா⁴ஸா
बुद्धिः = புத்தியும்,
பு³த்³தி⁴ː
भास्वरा = பிரகாசமுள்ளதாயும்,
பா⁴ஸ்வரா
अमला = சுத்தமாயும் உள்ளது.
அமலா

இந்த ஆத்மா வெகு நிர்மலமாயிருப்பவர், ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பவர், வெகு பிரகாசமுள்ளவர். அப்படியே ஸத்வ ஸ்வபாவமுள்ளதும், ஆத்மாவின் பிரதிபிம்பத் தோடுகூடியதுமான புத்தியும் பிரகாசமுள்ளது, நிர்மலமானது. **(481)**

सांनिध्यात् आत्मवत् भाति सूर्यवत् स्फटिको यथा ॥ ४८२ ॥

ஸாம்நித்⁴யாதா³த்மவத்³பா⁴தி ஸூர்யவத்ஸ்ப²டிகோ யதா²॥ 482 ॥

यथा யதா²	=	எப்படி,
स्फटिकः ஸ்ப²டிகः	=	ஸ்படிகம்,
सूर्यवत् ஸூர்யவத்	=	ஸூரியன் போல்,
भाति பா⁴தி	=	பிரகாசிக்கிறதோ அப்படியே (புத்தியும்),
सांनिध्यात् ஸாம்நித்⁴யாத்	=	அருகில் இருப்பதால்,
आत्मवत् ஆத்மவத்	=	ஆத்மாபோல்,
भाति பா⁴தி	=	விளங்குகிறது.

எப்படி ஸ்படிகம் ஸூடைய ஸந்நிதியில் ஸூர்யன் போல பிரகாசிக்கிறதோ, அப்படியே புத்தியும் ஆத்மாவின் ஸந்நிதியில் இருப்பதால் ஆத்மாவைப்போல பிரகாசிக்கிறது. (482)

आत्माभासा ततो बुद्धिः बुद्ध्याभासं ततो मनः ।

ஆத்மாபா⁴ஸா ததோ பு³த்³தி⁴ः பு³த்³த்⁴யாபா⁴ஸம் ததோ மனः ।

अक्षाणि मनआभासान्यक्षाभासमिदं वपुः ॥ ४८३ ॥

அக்ஷாணி மனஆபா⁴ஸான்யக்ஷாபா⁴ஸமித³ம் வபுः ॥ 483 ॥

ततः ததः	=	ஆகையால்,
बुद्धिः பு³த்³தி⁴ः	=	புத்திபானது,
आत्माभासा ஆத்மாபா⁴ஸா	=	ஆத்மாவினுல் பிரகாசிக்கிறது,
ततः ததः	=	பிறகு,

मनः = மனது,

மனஃ

बुद्धयाभासं = புத்தியின் பிரகாசமுள்ளது,

பு³த்³த்⁴யாபா⁴ஸம்

अक्षाणि = இந்திரியங்கள்,

அக்ஷாணி

मन आभासानि = மனதால் பிரகாசிப்பவை,

மன ஆபா⁴ஸானி

इदं वपुः = இந்த சரீரம்,

இத³ம் வபுஃ

अक्षाभासं = இந்திரியங்களால் பிரகாசிப்பவை.

அக்ஷாபா⁴ஸம்

ஸ்படிகத்திற்கு இயற்கையாக ஒளியில்லாவிட்டாலும் ஸூர்யனிடமிருந்து ஒளியைப் பெற்று ஒளியுள்ளதுபோல் தோன்றுகிறது. இதுபோல் புத்தி ஆத்மாவின் பிரகாசத்தைப் பெற்று தானும் பிரகாசிக்கிறது. இந்த ஆத்ம பிரகாசம் முதலில் புத்தியிலும் புத்தியின் மூலம் மனஸிலும் மனதின் மூலம் இந்திரியங்களிலும் இந்திரியங்கள் மூலம் சரீரத்திலும் வந்து எல்லாம் பிரகாசிக்கின்றன ஆபாஸமென்கிற பதத்திற்கு பிரதிபிம்பம் என்ற பொருள் உள்ளபோதிலும் அவ்வார்த்தைக்கு "கொஞ்சம் பிரகாசம்" அதாவது "கடன்வாங்கி கொஞ்சமாய் பிரகாசிக்கும் தன்மையுள்ளது" என்பதே நேரான அர்த்தம். **(483)**

अतः एव आत्मताबुद्धिः देहाक्षादौ अनात्मनि ।
मूढानां प्रतिबिम्बादौ बालानामिव दृश्यते ।
सादृश्यं विद्यतेः बुद्धौ आत्मनोऽध्यासकारणम् ॥ ४८४ ॥

அதஃ ஏவ ஆத்மதாபு³த்³தி⁴ஃ தே³ஹாக்ஷாதௌ³ அனாத்மனி ।
மூடா⁴னும் ப்ரதிபி³ம்பா³தௌ³ பா³லாநாமிவ த்³ருஶ்யதே ।
ஸாத்³ருஶ்யம் வித்³யதேஃ பு³த்³தௌ⁴ ஆத்மனோ(அ)த்⁴யாஸகாரணம் ॥ 484 ॥

अत एव = ஆகையால்தான்,

அத ஏவ

बालानां = சிறுவர்களுக்கு,

பா³லானும்

प्रतिबिम्बादौ इव = பிரதிபிம்பம் முதலியவற்றில்போல,

ப்ரதிபி³ம்பா³தௌ³ இவ

मूढानां = அவிவேகிகளுக்கு,

மூடா⁴னும்

अनात्मनि = ஆத்மாவல்லாத,

அனாத்மனி

देहाक्षादौ = தேஹம், இந்திரியம் முதலியவற்றில்,

தே³ஹாக்ஷாதௌ³

आत्मताबुद्धिः = ஆத்மா என்ற புத்தி,

ஆத்மதாபு³த்³தி⁴:

दृश्यते = காணப்படுகிறது (ஆகவே),

த்³ருஶ்யதே

अध्यास = அத்யாஸத்திற்குக் காரணமான,

அத்⁴யாஸ

आत्मनः = ஆத்மாவின்,

ஆத்மன:

सादृश्यं = ஸாத்ருச்யம்,

ஸாத்³ருஶ்யம்

बुद्धौ = புத்தியில்,

பு³த்³தௌ⁴

विद्यतेः = இருக்கிறது.

வித்³யதே:

ஆகையினுல்தான் (ஆத்மாவின் பிரகாசத்தைப் பெற்று தேஹம் முதலியவைகளும் பிரகாசமுள்ளவைகளாகத்தோன்றுகிறபடியால்தான்) பாலர்களுக்கு பிரதிபிம்பம் முதலியதில் தான் என்ற புத்தி ஏற்படுவதுபோல மோஹத்தையடைந்த அவிவேகிகளுக்கு அநாத்மாவான தேகம் இந்திரியம் முதலானதில் ஆத்மா என்கிற புத்தி காணப்படுகிறது.

இவ்விதமாக அத்யாஸம் செய்வதற்குவேண்டிய காரணமான ஆத்ம ஸாதிருச்யம் புத்தியில் இருக்கிறது. **(484)**

अनात्मन्यहमित्येव योऽयं अध्यास ईरितः ।
स्यात् उत्तरोत्तराध्यासे पूर्वपूर्वस्तु कारणम् ॥ ४८५ ॥

அனாத்மன்யஹமித்யேவ யோ(அ)யம் அத்⁴யாஸ ஈரித: ।
ஸ்யாத் உத்தரோத்தராத்⁴யாஸே பூர்வபூர்வஸ்து காரணம் ॥ 485 ॥

अनात्मनि = ஆத்மாவல்லாததில்,

அனாத்மனி

अहमित्येव = நான் என்பதாகவே,

அஹமித்யேவ

योयं अध्यासः = எந்த இந்த அத்யாஸம்,

யோயம் அத்⁴யாஸ꞉

ईरितः = சொல்லப்பட்டதோ (இதில்),

ஈரித꞉

उत्तरोत्तराध्यासे = பின்பின்வரும் அத்யாஸத்தில்,

உத்தரோத்தராத்⁴யாஸே

पूर्वपूर्वस्तु = முன் முன் ஏற்பட்ட அத்யாஸம்,

பூர்வபூர்வஸ்து

कारणम् स्यात् = காரணம் ஆகும்.

காரணம் ஸ்யாத்

அனாத்மாவினிடத்தில் நான் என்று இப்பொழுது அத்யாஸம் ஏற்படுவதற்கு இதேமாதிரி இதற்கு முன் ஏற்பட்ட அத்யாஸம் காரணம் அந்த அத்யாஸத்திற்கு அதற்கு முன் ஏற்பட்ட அத்யாஸம் காரணம் இவ்வாறு அநாதிகாலமாக பின் பின் ஏற்படும் அத்யாஸத்திற்கு முன் முன் உள்ள அத்யாஸமே காரணமாகும். **(485)**

सुप्तिमूर्च्छर्कोत्थितेष्वेव दृष्टः संसारलक्षणः ।
अनादिरेषाऽविद्या तत्संस्कारोऽपि च तादृशः ॥ ४८६ ॥

ஸுப்திமூர்ச்ச²ர்கோத்தி²தேஷ்வேவ த்³ருஷ்ட꞉ ஸம்ஸாரலக்ஷண꞉ ।
அநாதி³ரேஷா(அ)வித்³யா தத்ஸம்ஸ்காரோ(அ)பி ச தாத்³ருஶ꞉ ॥ 486 ॥

सुप्तिमूर्छोत्थितेषु एव = தூக்கம் மூர்ச்சை இவற்றிலிருந்து

ஸுப்திமூர்சோ²த்தி²தேஷு ஏவ வெளிவந்தவர்களிடம்தான்,

संसारलक्षणः = ஸம்ஸாரரூபமான அத்யாஸம்,

ஸம்ஸாரலக்ஷண꞉

दृष्टः = காணப்பட்டிருக்கிறது,

த்³ருஷ்ட꞉

एषा = இந்த,

ஏஷா

अविद्या = அவித்யை,

அவித்³யா

अनादिः = ஆதியற்றது,

அநாதி³꞉

तत्संस्कारोऽपि च = அந்த அவித்யையயின் ஸம்ஸ்காரமும்,

தத்ஸம்ஸ்காரோ(அ)பி ச

तादृशः = அவ்விதமே (ஆதியற்றதே)

தாத்³ருஶ꞉

நல்ல தூக்கத்திலிருந்தும் மூர்ச்சையிலிருந்தும் எழுந்திருந்தவர்களிடத்தில் தான் ஸம்ஸார ரூபமான அத்யாஸம் காணப்படுகின்றது. இந்த அவித்யை ஆதியற்றது. அதன் ஸம்ஸ்காரமும் அப்படியே ஆதியற்றது. **(486)**

(**அவதாரிகை**) வியஷ்டி அக்ஞானமாகிற அவித்யையிலிருந்து ஸம்ஸாரம் எப்படி ஏற்படுகிறது என்பதை இனி விஸ்தரிக்கிறார்: -

अध्यासबाधागमनस्य कारणं शृणु प्रवक्ष्यामि समाहितात्मा ।
यस्मादिदं प्राप्तमनर्थजातं जन्माप्ययव्याधिजरादिदुःखम् ॥ ४८७ ॥

அத்⁴யாஸபா³தா⁴க³மனஸ்ய காரணம் ஶ்ருணு ப்ரவக்ஷ்யாமி ஸமாஹிதாத்மா ।
யஸ்மாதி³த³ம் ப்ராப்தமனர்த²ஜாதம் ஜன்மாப்யயவ்யாதி⁴ஜராதி³து³:க²ம் ॥ 487 ॥

अध्यासबाधागमनस्य = அத்யாஸமென்னும் துன்பம் வருவதன்,
அத்⁴யாஸபா³தா⁴க³மனஸ்ய
कारणं = காரணத்தை,
காரணம்
प्रवक्ष्यामि = சொல்கிறேன்,
ப்ரவக்ஷ்யாமி
समाहितात्मा = மிகுந்த கவனமுள்ள மனதுடன்,
ஸமாஹிதாத்மா
शृणु = கேள்,
ஶ்ருணு
यस्मात् = எதிலிருந்து,
யஸ்மாத்
जन्माप्यय = பிறவி, மரணம்,
ஜன்மாப்யய
व्याधि = பிணி.
வ்யாதி⁴
जरादिदुःखम् = மூப்பு, மனஸ்தாபம், துன்பம் ஆகிய,
ஜராதி³து³:க²ம்
इदं = இந்த,
இத³ம்
अनर्थजातं = அநர்த்த ஸமூஹம்,
அனர்த²ஜாதம்
प्राप्तं = வந்துள்ளதோ.
ப்ராப்தம்

எதிலிருந்து பிறப்பு, இறப்பு, வியாதி, ஜரை, மனஸ்தாபம், துன்பம் முதலிய துக்கமாகிற அனர்த்தக்கூட்டம் வந்திருக்கிறதோ, அந்த அத்யாஸமாகிற தொந்திரவு ஏற்பட்டதின் காரணத்தைச்சொல்கிறேன். கவனமான மனஸுடன் கேள். **(487)**

आत्मोपाधेरविद्याया अस्ति शक्तिद्वयं महत् ।
विक्षेप आवृतिश्चेति याभ्यां संसार आत्मनः ॥ ४८८ ॥

ஆத்மோபாதே⁴ரவித்³யாயா அஸ்தி ஶக்தித்³வயம் மஹத் ।
விக்ஷேப ஆவ்ருதிஶ்சேதி யாப்⁴யாம் ஸம்ஸார ஆத்மனः ॥ 488 ॥

आत्मोपाधे = ஆத்மாவின் உபாதியான,
ஆத்மோபாதே⁴
अविद्यायाः = அவித்யைக்கு,
அவித்³யாயாः
विक्षेप = விக்ஷேபமும்,
விக்ஷேப
आवृतिश्च = ஆவரணமும்,
ஆவ்ருதிஶ்ச
इति = என்ற,
இதி
महत् = பெரிய,
மஹத்
शक्तिद्वयं = இரண்டு சக்தி,
ஶக்தித்³வயம்
अस्ति = இருக்கிறது,
அஸ்தி
याभ्यां = எவைகளால்,
யாப்⁴யாம்
आत्मनः = ஆத்மாவுக்கு,
ஆத்மனः
संसार = பிறப்பு இறப்பு ரூபமான ஸம்ஸாரம்
ஸம்ஸார ஏற்படுகிறதோ.

ஆத்மாவிற்கு உபாதியாயிருக்கும் அவித்யைக்கு இரண்டு பெரிய சக்திகள் இருக்கின்றன. ஒன்று விக்ஷேபம் மற்றொன்று ஆவரணம். இவைகளினால்தான் ஆத்மாவிற்கு ஸம்ஸாரம் ஏற்படுகிறது. **(488)**

आवृतिस्तमसः शक्तिस्तद्ध्यावरणकारणम् ।
मूलाविद्येति सा प्रोक्ता यया संमोहितं जगत् ॥ ४८९ ॥

ஆவ்ருதிஸ்தமஸः ஶக்திஸ்தத்³த்⁴யாவரணகாரணம் ।
மூலாவித்³யேதி ஸா ப்ரோக்தா யயா ஸம்மோஹிதம் ஜக³த் ॥ 489 ॥

आवृति: = ஆவரணம்,
ஆவ்ருதி:
तमस: = தமோகுணத்தின்,
தமஸः
शक्ति: = சக்தி,
ஶக்தி:
तत् = அந்த தமோகுணம்,
தத்
आवरणकारणं हि = ஆவரணத்திற்குக் காரணமல்லவா,
ஆவரணகாரணம் ஹி
यया = எதனுல்,
யயா
जगत् = பிரபஞ்சம்,
ஜக³த்
संमोहितं = நன்கு மோஹத்தையடைந்திருக்கிறதோ,
ஸம்மோஹிதம்
सा = அது,
ஸா
मूलाविद्या इति = மூலாவித்யை என்று,
மூலாவித்³யா இதி
प्रोक्ता = சொல்லப்பட்டு உள்ளது.
ப்ரோக்தா

ஆவரணம் என்பது தமோ குணத்தின் சக்தி. அதுதான் (தமோ குணம்தான்) மறைப்பதற்குக் காரணம். எதனுல் உலகம் மோஹத்தையடைந்திருக்கிறதோ, அந்த ஆவரண சக்தி மூலாவித்யை - எல்லாவற்றிற்கும் வேர் மாதிரியுள்ள அக்ஞானம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. **(489)**

विवेकवानप्यतियौक्तिकोऽपि श्रुतात्मतत्त्वोऽपि च पण्डितोऽपि ।
शक्त्या यया संवृतबोधदृष्टि: आत्मानमात्मस्थमिमं न वेद ॥ ४९० ॥

விவேகவானப்யதியௌக்திகோ(அ)பி
ஶ்ருதாத்மதத்த்வோ(அ)பி ச பண்டி³தோ(அ)பி ।
ஶக்த்யா யயா ஸம்வ்ருதபோ³த⁴த்³ருஷ்டி:
ஆத்மானமாத்மஸ்த²மிமம் ந வேத³ ॥ 490 ॥

विवेकवानपि = விவேகமுள்ளவனுக இருந்தாலும்,

விவேகவானபி

अतियौक्तिकोऽपि = மிகுந்த யுத்திசாலியாக இருந்தாலும்,

அதியௌக்திகோ(அ)பி

श्रुतात्मतत्त्वोऽपि = ஆத்மதத்வத்தைக் கேட்டுத் தெரிந்தவனு

ஶ்ருதாத்மதத்த்வோ(அ)பி யிருந்தாலும்,

पण्डितोऽपि = படித்தவனுயிருந்தாலும்,

பண்டி³தோ(அ)பி

यया शक्त्या = எந்த சக்தியால்,

யயா ஶக்த்யா

संवृतबोधदृष्टिः = மறைக்கப்பட்ட ஞானப்பார்வை உடையவனுக,

ஸம்வ்ருதபோ³த⁴த்³ருஷ்டி:

आत्मस्थं = தன்னிடமுள்ள,

ஆத்மஸ்த²ம்

इमं आत्मानं = இந்த ஆத்மாவை,

இமம் ஆத்மானம்

न वेद = அறியவில்லையோ.

ந வேத³

விவேகமுள்ளவனுயிருந்தாலும், யுக்தியில் வெகு ஸாமர்த்திய சாலியாயிருந்தாலும், ஆத்ம தத்வத்தைக்கேட்டு அறிந்தவனுயிருந்தாலும், வித்வானுயிருந்தாலும், இந்த ஆவரண சக்தியினுல் மறைக்கப்பட்ட ஞானமாகிற கண்ணுள்ளவனுய் தன்னிடத்திலேயே இருக்கும் இந்த ஆத்மாவை அறிந்துகொள்வதில்லை. **(490)**

विक्षेपनाम्नी रजसस्तु शक्तिः प्रवृत्तिहेतुः पुरुषस्य नित्यम् ।
स्थूलादिलिङ्गान्तं अशेषमेतत् यया सदात्मन्यसदेव सूयते ॥ ४९१ ॥

விக்ஷேபநாம்னீ ரஜஸஸ்து ஶக்தி:
ப்ரவ்ருத்திஹேது: புருஷஸ்ய நித்யம் ।
ஸ்தூ²லாதி³லிங்கா³ந்தம் அஶேஷமேதத்
யயா ஸதா³த்மன்யஸதே³வ ஸூயதே ॥ 491 ॥

विक्षेपनाम्नी = விக்ஷேபம் என்று பெயருள்ள,

விக்ஷேபநாம்னீ

रजसः शक्तिस्तु	=	ரஜோகுணத்தின் சக்தியோவெனில்,
ரஜஸ꞉ ஶக்திஸ்து		
नित्यम्	=	எப்பொழுதும்,
நித்யம்		
पुरुषस्य	=	புருஷனுடைய,
புருஷஸ்ய		
प्रवृत्तिहेतुः	=	ப்ரவிருத்திக்குக்காரணம்,
ப்ரவ்ருத்திஹேது꞉		
यया	=	எதனுல்,
யயா		
सदात्मनि	=	ஸத்ரூபமான ஆத்மாவில்,
ஸதா³த்மனி		
असदेव	=	அஸத்தாகவே இருக்கும்,
அஸதே³வ		
स्थूलादिलिङ्गान्तं	=	ஸ்தூல சரீரம் முதல் ஸூக்ஷ்ம சரீரம்
ஸ்தூ²லாதி³லிங்கா³ந்தம்		வரையிலான,
एतत् अशेषं	=	இது எல்லாம்,
ஏதத் அஶேஷம்		
सूयते	=	உண்டாகிறதோ.
ஸூயதே		

எதனுல் ஸத்தாகவிருக்கும் ஆத்மாவினிடத்தில் ஸ்தூல சரீரம் முதல் லிங்க சரீரம் முடிய இல்லாததான இவை யெல்லாம் உண்டாகிறதோ, மனிதனுக்கு எப்பொழுதும் பிரவிருத்திக்குக் காரணமாயிருக்கிற அந்த விக்ஷேபம் என்ற பெயருடைய சக்தியானது ரஜோ குணத்தின் சக்தியாகும். **(491)**

निद्रा यथा पूरुषं अप्रमत्तं समावृणोतीयमपि प्रतीचम् ।
तथाऽऽवृणोत्यावृतिशक्तिः अन्तः विक्षेपशक्ति परिजृम्भयन्ती ॥ ४९२ ॥

நித்³ரா யதா² பூருஷம் அப்ரமத்தம் ஸமாவ்ருணோதீயமபி ப்ரதீசம் ।
ததா²(ஆ)வ்ருணோத்யாவ்ருதிஶக்தி꞉ அந்த꞉ விக்ஷேபஶக்தி பரிஜ்ரும்ப⁴யந்தீ ॥492॥

अप्रमत्तं	=	கவனமுள்ள,
அப்ரமத்தம்		
पूरुषं	=	புருஷனையும்,
பூருஷம்		
निद्रा	=	தூக்கம்,
நித்³ரா		

यथा	=	எப்படி,
யதா²		
समावृणोती	=	மறைக்கிறதோ,
ஸமாவ்ருணோதீ		
तथा	=	அப்படி,
ததா²		
इयं	=	இந்த,
இயம்		
अवृतिशक्तिरपि	=	ஆவரணசக்தியும்,
அவ்ருதிஶக்திரபி		
अन्तः	=	உள்ளே,
அந்த:		
विक्षेपशक्तिं	=	விக்ஷேபசக்தியை,
விக்ஷேபஶக்திம்		
परिजृम्भयन्ती	=	வெளிப்படுத்திக்கொண்டு,
பரிஜ்ரும்ப⁴யந்தீ		
प्रतीचम्	=	ஆத்மாவை,
ப்ரதீசம்		
आवृणोति	=	மறைக்கிறது.
ஆவ்ருணோதி		

கவனத்தோடு கூடிய புருஷஉனயும் கூட தூக்கமானது எப்படி நன்கு மூடிக் கொள்கிறதோ, அப்படியே ஆவரணசக்தி பிரத்யக் ஆத்மாவை முடிக்கொள்கிறது. உள்ளிருந்து கொண்டு விக்ஷேப சக்தியை வெளிக்கிளப்பிவிடுகிறது. **(492)**

शक्त्या महत्याऽऽवरणाभिधानया समावृते सति अमलस्वरूपे ।
पुमान् अनात्मन्यहमेष एवेत्यात्मत्वबुद्धिं विदधाति मोहात् ॥ ४९३ ॥

ஶக்த்யா மஹத்யா(ஆ)வரணாபி⁴தா⁴னயா
ஸமாவ்ருதே ஸதி அமலஸ்வரூபே ।
புமான் அனாத்மன்யஹமேஷ
ஏவேத்யாத்மத்வபு³த்³தி⁴ம் வித³தா⁴தி மோஹாத் ॥ 493 ॥

आवरणाभिधानया	=	ஆவரணம் என்று பெயருள்ள,
ஆவரணாபி⁴தா⁴னயா		
महत्या	=	பெரிய,
மஹத்யா		
शक्त्या	=	சக்தியினால்,
ஶக்த்யா		

अमलस्वरूपे	=	சுத்தஸ்வரூபமான, ஆத்மாவானது,
அமலஸ்வரூபே		
समावृते	=	மறைக்கப்பட்ட பொழுது,
ஸமாவ்ருதே		
पुमान्	=	புருஷன்,
புமான்		
अनात्मनि	=	ஆத்மாவல்லாததில்,
அனாத்மனி		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
एष एव	=	இதுதான்,
ஏஷ ஏவ		
इति	=	என்று,
இதி		
मोहात्	=	அவிவேகத்தால்,
மோஹாத்		
आत्मत्वबुद्धिं	=	ஆத்மா என்ற எண்ணத்தை,
ஆத்மத்வபு³த்³தி⁴ம்		
विदधाति	=	செய்கிறன்.
வித³தா⁴தி		

ஆவரணம் என்ற பெயருடைய பெரிய சக்தியினுல் நிர்மல ஸ்வரூபமான ஆத்மதத்வம் மூடப்பட்டபோது புருஷன் அனுத்மாவிடத்தில் "இதுதான் நான்" என்று ஆத்மா வென்கிற எண்ணத்தை மோஹத்தினுல் வைக்கிறன். **(493)**

यथा प्रसुतिप्रतिभास देहे स्वात्मत्वधीरेष तथा ह्यनात्मनि ।

जन्माप्ययक्षुद्भयतृट्छ्रमादी नारोपयत्यात्मनि तस्य धर्मान् ॥ ४९४ ॥

யதா² ப்ரஸுதிப்ரதிபா⁴ஸ தே³ஹே
ஸ்வாத்மத்வதீ⁴ரேஷ ததா² ஹ்யனாத்மனி ।
ஜன்மாப்யயக்ஷுத்³ப⁴யத்ருட்ச்²ரமாதீ³
நாரோபயத்யாத்மனி தஸ்ய த⁴ர்மான் ॥ 494 ॥

प्रसुतिप्रतिभास देहे	=	தூக்கத்தில் தோன்றும் ஸ்வப்ன சரீரத்தில்,
ப்ரஸுதிப்ரதிபா⁴ஸ தே³ஹே		
यथा	=	எப்படியோ,
யதா²		
तथा	=	அப்படி,
ததா²		

अनात्मनि = ஆத்மாவல்லாததில்,

அனுத்மனி

स्वात्मत्वधी: = தன் ஆத்மா என்ற புத்தியுள்ளவனுன,

ஸ்வாத்மத்வதீ⁴:

एष: = இந்தப் புருஷன்,

ஏஷ:

जन्माप्यय = பிறவி மரணம்,

ஜன்மாப்யய

क्षुद्भय = பசி, பயம்,

க்ஷுத்³ப⁴ய

तृट्छ्रमादीन् = தாகம், சிரமம் முதலிய,

த்ருட்ச²ரமாதீ³ன்

तस्य धर्मान् = அந்த அநாத்மாவின் தர்மங்களை,

தஸ்ய த⁴ர்மான்

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

आरोपयति = ஆரோபம் செய்கிறுன்.

ஆரோபயதி

நல்ல தூக்கத்தில் தோன்றுகிற (ஸ்வப்ன) தேஹத்தில் எப்படி தன் ஆத்மா வென்கிற புத்தியுள்ளவனுக இருக்கிருனே, அப்படியே அனுத்மாவில் தன் ஆத்மா வென்கிற எண்ணமுள்ளவனுக இவன் அதன் (அனுத்மாவின்) தர்மங்களாகிய ஜனனம், மரணம், பசி, பயம், தாஹம், சிரமம் முதலியவைகளை ஆத்மாவினிடத்தில் ஏற்றிக்கொள்கிறுன். **(494)**

विक्षेपशक्त्या परिचोद्यमान: करोति कर्माणि उभयात्मकानि ।
भुञ्जान एतत्फलमप्युपात्तं परिभ्रमत्येष भवाम्बुराशौ ॥ ४९५ ॥

விக்ஷேபஶக்த்யா பரிசோத்³யமான: கரோதி கர்மாணி உப⁴யாத்மகானி ।
பு⁴ஞ்ஜான ஏதத்ப²லமப்யுபாத்தம் பரிப்⁴ரமத்யேஷ ப⁴வாம்பு³ராஶௌ ॥ 495 ॥

विक्षेपशक्त्या = விக்ஷேபசக்தியால்,

விக்ஷேபஶக்த்யா

परिचोद्यमान: = நன்கு தூண்டப்படுகிறவனுக,

பரிசோத்³யமான:

एष: = இந்த ஜீவன்,

ஏஷ:

उभयात्मकानि = (புண்யம் பாபம் என்று) இரண்டுவிதமான,

உப⁴யாத்மகானி

कर्माणि	=	கர்மாக்களை,
கர்மாணி		
करोति	=	செய்கிறான்,
கரோதி		
उपात्तं	=	ஏற்பட்டதான,
உபாத்தம்		
एतत्फलमपि	=	இதன்பலனையும்,
ஏதத்ப²லமபி		
भुञ्जान	=	அனுபவித்துக்கொண்டு,
பு⁴ஞ்ஜான		
भवाम्बुराशौ	=	ஸம்ஸார ஸாசரத்தில்,
ப⁴வாம்பு³ராஶௌ		
परिभ्रमति	=	உழலுகிறான்.
பரிப்⁴ரமதி		

விக்ஷேபசக்தியினால் ஏவப்பட்டவனாக புண்ணியம் பாபம் என்கிற இரண்டு விதமான கர்மாக்களையும் செய்கிறான். இதன் பலனாக ஏற்படுவதை அனுபவிக்கிறவனாக ஸம்ஸாரமாகிய ஸமுத்திரத்தில் உழலுகிறான். **(495)**

अध्यासदोषात् समुपागतोऽयं संसारबन्धः प्रबलः प्रतीचः ।
यद्योगतः क्लिश्यति गर्भवासजन्माप्ययक्लेशभयैरजस्रम् ॥ ४९६ ॥

அத்⁴யாஸதோ³ஷாத் ஸமுபாக³தோ(அ)யம் ஸம்ஸாரப³ந்த⁴: ப்ரப³ல: ப்ரதீச: ।
யத்³யோக³த: க்லிஶ்யதி க³ர்ப⁴வாஸஜன்மாப்யயக்லேஶப⁴யைரஜஸ்ரம் ॥ 496 ॥

यद्योगतः	=	எதன் சேர்க்கையினால்,
யத்³யோக³த:		
अजस्रम्	=	எப்பொழுதும்,
அஜஸ்ரம்		
गर्भवास	=	கர்ப்பத்தில் வாஸம்,
க³ர்ப⁴வாஸ		
जन्माप्यय	=	பிறவி மரணம்,
ஜன்மாப்யய		
क्लेशभयैः	=	கிலேசம், பயம் இவைகளால்,
க்லேஶப⁴யை:		
क्लिश्यति	=	துன்புறுகிறானே,
க்லிஶ்யதி		

अयं = இந்த,

அயம்

प्रबल: = உறுதியான,

ப்ரப³லः

संसारबन्ध: = ஸம்ஸாரபந்தம்,

ஸம்ஸாரப³ந்த⁴ः

प्रतीच: = ஆத்மாவிற்கு,

ப்ரதீசः

अध्यासदोषात् = அத்யாஸம் என்னும் தோஷத்தினுல்,

அத்⁴யாஸதோ³ஷாத்

समुपागत: = வந்துள்ளது.

ஸமுபாக³தः

எதனுடைய சேர்க்கையினுல் கர்ப்பத்தில் வாஸம், பிறப்பு, இறப்பு, கஷ்டம், பயம் இவைகளால் இடைவிடாமல் சிரமப்படுகிருனே, அந்த மிக பலமான ஸம்ஸார பந்தம் அத்யாஸமென்ற தோஷத்தினுல் பிரத்யக் ஆத்மாவிற்கு வந்திருக்கிறது. **(496)**

अध्यासो नाम खल्वेष वस्तुनो योऽन्यथाग्रह: ।
स्वाभाविक भ्रान्तिमूलं संसृते: आदिकारणम् ॥ ४९७ ॥

அத்⁴யாஸோ நாம க²ல்வேஷ வஸ்துனோ யோ(அ)ன்யதா²க்³ரஹः ।
ஸ்வாபா⁴விக ப்⁴ராந்திமூலம் ஸம்ஸ்ருதேः ஆதி³காரணம் ॥ 497 ॥

वस्तुन: = வஸ்துவைப் பற்றிய,

வஸ்துனः

य: = எந்த,

யः

अन्यथाग्रह: = மாறுதலான அறிவு உண்டோ,

அன்யதா²க்³ரஹः

एष: = இது,

ஏஷः

अध्यासो नाम खलु = அத்யாஸம் என்பது (இது),

அத்⁴யாஸோ நாம க²லு

स्वाभाविक भ्रान्तिमूलं = அவித்யையால் ஏற்பட்ட பிராந்தியை

ஸ்வாபா⁴விக ப்⁴ராந்திமூலம் மூலமாக உடையது,

संसृते: = ஸம்ஸாரத்திற்கு,

ஸம்ஸ்ருதேः

आदिकारणम् = முதல் காரணம்.
ஆதி³காரணம்

வஸ்துவை வேறு விதமாக கிரஹிப்பது என்ற இந்த அத்யாஸம் ஸ்வாபாவிகமான பிராந்தியை மூலமாயுடையது இது ஸம்ஸாரத்திற்கு ஆதிகாரணம் என்பது பிரஸித்தம். **(497)**

सर्वानर्थस्य तद्बीजं योऽन्यथाग्रह आत्मनः।
ततः संसारसंपातः संततक्लेशलक्षणः ॥ ४९८ ॥

ஸர்வானர்த²ஸ்ய தத்³பீ³ஜம் யோ(அ)ன்யதா²க்³ரஹ ஆத்மனः।
ததः ஸம்ஸாரஸம்பாதः ஸந்ததக்லேஶலக்ஷணः ॥ 498 ॥

आत्मनः = ஆத்மாவைப்பற்றி,
ஆத்மனः
यः अन्यथाग्रहः = மாறுதலான அறிவ்ய் யாதொன்று உண்டோ,
யः அன்யதா²க்³ரஹः
तत् = அது,
தத்
सर्वानर्थस्य = எல்லாத் துன்பத்திற்கும்,
ஸர்வானர்த²ஸ்ய
बीजम् = காரணம்,
பீ³ஜம்
ततः = அதிலிருந்து,
ததः
संततक्लेशलक्षणः = தொடர்ந்து எப்பொழுதும் கிலேசரூபமான,
ஸந்ததக்லேஶலக்ஷணः
संसारसंपातः = ஸம்ஸாரம் ஏற்படுதல்.
ஸம்ஸாரஸம்பாதः

ஆத்மாவை வேறு விதமாக எண்ணுவது தான் எல்லா அனர்த்தத்திற்கும் விதை. அதிலிருந்து தான் துடர்ந்து கிலேச ரூபமாயிருக்கும் ஸம்ஸாரத்தின் உற்பத்தி. **(498)**

अध्यासादेव संसारो नष्टेऽध्यासे न दृश्यते ।
तदेतदुभयं स्पष्टं पश्य त्वं बद्धमुक्तयोः ॥ ४९९ ॥

அத்⁴யாஸாதே³வ ஸம்ஸாரோ நஷ்டே(அ)த்⁴யாஸே ந த்³ருஶ்யதே ।
ததே³தது³ப⁴யம் ஸ்பஷ்டம் பஶ்ய த்வம் ப³த்³த⁴முக்தயோः ॥ 499 ॥

अध्यासादेव	=	அத்யாஸத்திஞல்தான்,
அத்⁴யாஸாதே³வ		
संसार:	=	ஜனனமரண ரூபமான ஸமஸாரம் (ஏற்படுகிறது),
ஸம்ஸார:		
अध्यासे	=	அத்யாஸம்,
அத்⁴யாஸே		
नष्टे	=	நீங்கிவிட்டால்,
நஷ்டே		
न दृश्यते	=	காணப்படுகிறதில்ஊ,
ந த்³ருஶ்யதே		
तत् एतत्	=	அந்த இந்த இரண்டும்,
தத் ஏதத்		
बद्धमुक्तयो:	=	அவித்யாபந்தததால் கட்டுப்பட்டவனிடததிலும்
ப³த்³த⁴முக்தயோ:		பந்தத்திலிருந் விடுபட்டவனிடத்திலும்,
स्पष्टं	=	நன்கு விளங்குவதை,
ஸ்பஷ்டம்		
त्वं	=	நீ,
த்வம்		
पश्य	=	பார்.
பஶ்ய		

அத்யாஸத்திலிருந்து தான் ஜனன மரண ரூபமான ஸம்ஸாரம் ஏற்படுகிறது. அத்யாஸம் போய்விட்டால் ஸம்ஸாரம் காணப்படுகிறதில்ஊ. இவ்விரண்டு விஷயங்கஊயும் நீயே தெளிவாக பத்தனிடத்திலும் (கட்டுண்டவனிடத்திலும், முக்தனிடத்திலும (விடுபட்டவனிடத்திலும்) பார்த்துக் கொள்ளலாம். **(499)**

बद्धं प्रवृत्तितो विद्धि मुक्तं विद्धि निवृत्तित:।
प्रवृत्तिरेव संसारो निवृत्तिर्मुक्तिरिष्यते ॥ ५०० ॥

ப³த்³த⁴ம் ப்ரவ்ருத்திதோ வித்³தி⁴ முக்தம் வித்³தி⁴ நிவ்ருத்தித:।
ப்ரவ்ருத்திரேவ ஸம்ஸாரோ நிவ்ருத்திர்முக்திரிஷ்யதே ॥ 500 ॥

प्रवृत्तित:	=	ப்ரவிருத்தியின மூலம்,
ப்ரவ்ருத்தித:		
बद्धं	=	பந்தமுள்ளவஞக,
ப³த்³த⁴ம்		
विद्धि	=	அறிந்துகொள்,
வித்³தி⁴		

निवृत्तितः = நிவ்ருத்தியின் மூலம்,

நிவ்ருத்தித:

मुक्तं = விடுபட்டவனாக,

முக்தம்

विद्धि = அறிந்துகொள் (ஆகையால்),

வித்³தி⁴

प्रवृत्तिरेव = ப்ரவ்ருத்திதான்,

ப்ரவ்ருத்திரேவ

संसारः = ஸம்ஸாரமாகவும்,

ஸம்ஸார:

निवृत्तिः = நிவ்ருத்தி,

நிவ்ருத்தி:

मुक्तिः = முக்தியாகவும்,

முக்தி:

इष्यते = கருதப்படுகிறது.

இஷ்யதே

ஒருவனுக்கு உலக வியவஹாரங்களில் பிரவிருத்தியிருந்தால் அதிலிருந்து அவனை பந்தமுள்ளவன் என்று அறிந்து கொள். ஒருவனுக்கு பிரவிருத்தி இல்லாமல் நிவிருத்தியிருந்தால், அதிலிருந்து அவனை முக்தியடைந்தவன் என்று அறிந்து கொள். பிரவிருத்திதான் ஸம்ஸாரம், நிவிருத்தியே முக்தி என்று கருதப்படுகிறது. **(500)**

आत्मनः सोऽयं अध्यासो मिथ्याज्ञानपुरस्सरः ।
असत्कल्पोऽपि संसारं तनुते रज्जुसर्पवत् ॥ ५०१ ॥

ஆத்மன: ஸோ(அ)யம் அத்⁴யாஸோ மித்²யாஜ்ஞானபுரஸ்ஸர: ।
அஸத்கல்போ(அ)பி ஸம்ஸாரம் தனுதே ரஜ்ஜுஸர்பவத் ॥ 501 ॥

मिथ्याज्ञानपुरस्सरः = மித்யாஞானத்தை முன்னிட்டு வந்ததான,

மித்²யாஜ்ஞானபுரஸ்ஸர:

सोऽयं = அந்த இந்த,

ஸோ(அ)யம்

आत्मनः अध्यासः = ஆத்மாவின் அத்யாஸமானது,

ஆத்மன: அத்⁴யாஸ:

असत्कल्पोऽपि = அஸத்தைப் போன்றதாக இருந்தாலும்,

அஸத்கல்போ(அ)பி

रज्जुसर्पवत् = கயிற்றில் தோன்றும் பாம்புபோல்,

ரஜ்ஜுஸர்பவத்

संसारं **ஸம்ஸாரம்**	=	ஸம்ஸாரத்தை,
तनुते **தனுதே**	=	விஸ்தரிக்கிறது.

ஆத்மாவிற்கு ஏற்படும் இந்த அத்யாஸம் என்பது பொய்யான அக்ஞானத்தை முன்னிட்டு ஏற்பட்டுள்ளது. இல்லாத பதார்த்தத்தைப் போலவே இருந்தபோதிலும் கயிற்றில் தோன்றும் ஸர்ப்பம் போல, இது ஸம்ஸாரத்தை உண்டு பண்ணுகிறது. **(501)**

(**அவதாரிகை**) ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் அக்ஞானம் உபாதியாயிருக்கையில் ஜீவன் மாத்திரம் ஏன் பந்தத்திற்கு உட்பட்டவனுகிறுன். ஈசுவரன் ஏன் உட்படுவதில்லை, என்ற கேள்விக்கு பதில் சொல்கிறுர்: -

उपाधियोगसाम्येऽपि जीववत् परमात्मनः ।
उपाधिभेदान्नो बन्धः तत्कार्यमपि किंचन ॥ ५०२ ॥

உபாதி⁴யோக³ஸாம்யே(அ)பி ஜீவவத் பரமாத்மனः ।
உபாதி⁴பே⁴தா³ன்னோ ப³ந்த⁴ः தத்கார்யமபி கிஞ்சன ॥ 502 ॥

जीववत् **ஜீவவத்**	=	ஜீவனுக்குப் போல,
परमात्मनः **பரமாத்மனः**	=	பரமாத்மாவுக்கு,
उपाधियोगसाम्येऽपि **உபாதி⁴யோக³ஸாம்யே(அ)பி**	=	உபாதியின் ஸம்பந்தம் ஸமமாக இருந்த போதிலும்,
उपाधिभेदात् **உபாதி⁴பே⁴தா³த்**	=	உபாதியிலுள்ள வேற்றுமையால்,
बन्धः **ப³ந்த⁴ः**	=	பந்தமும்,
तत्कार्यमपि **தத்கார்யமபி**	=	அதன் காரியமும்,
किंचन **கிஞ்சன**	=	கொஞ்சமும்,
नो **நோ**	=	இல்லை.

உபாதியின் ஸம்பந்தம் என்பது ஸமமாயிருந்தபோதிலும் உபாதிகளுக்குள் வித்யாஸமிருப்பதிஞல், ஜீவனுக்கு இருப்பது போல் பரமாத்மாவிற்கு பந்தமும் அதஞல் ஏற்படும் கார்யமும் கொஞ்சமும் கிடையாது. (502)

अस्योपाधिः शुद्धसत्त्वप्रधाना
माया यत्र त्वस्य नास्त्यल्पभावः।
सत्वस्यैवोत्कृष्टता तेन बन्धो
नो विक्षेपस्तत्कृतो लेशमात्रः॥ ५०३ ॥

அஸ்யோபாதி⁴: ஶுத்³த⁴ஸத்த்வப்ரதா⁴ஞ
மாயா யத்ர த்வஸ்ய நாஸ்த்யல்பபா⁴வ:।
ஸத்வஸ்யைவோத்க்ருஷ்டதா தேன ப³ந்தோ⁴
நோ விக்ஷேபஸ்தத்க்ருதோ லேஶமாத்ர: ॥ 503 ॥

अस्य = இந்த ஈசுவரனுடைய,
அஸ்ய
उपाधिः = உபாதியான,
உபாதி⁴:
माया = மாயையானது,
மாயா
शुद्धसत्त्वप्रधाना = சுத்தமான (ரஜஸ், தமஸ் கலப்பில்லாத)
ஶுத்³த⁴ஸத்த்வப்ரதா⁴ஞ ஸத்வகுணத்தை முக்யமாக உடையது,
यत्र = எந்த மாயையின் நிமித்தமாக,
யத்ர
अस्य = இந்த ஈசுவரனுக்கு,
அஸ்ய
अल्पभावः = சிறியதாக ஆகும் தன்மை,
அல்பபா⁴வ:
नास्ति = இல்லையோ (எதில்),
நாஸ்தி
सत्वस्यैव = ஸத்வகுணத்திற்கே,
ஸத்வஸ்யைவ
उत्कृष्टता = சிறப்புத்தன்மையோ,
உத்க்ருஷ்டதா
तेन = அதஞல்,
தேன
बन्धः = பந்தமும்,
ப³ந்த⁴:

तत्कृतः = அதனுல் ஏற்பட்ட,

தத்க்ருத:

विक्षेपः = விக்ஷேபமும்,

விக்ஷேப:

लेशमात्रः = கொஞ்சம்கூட,

லேஶமாத்ர:

नो = இல்லை.

நோ

இந்த ஈசுவரனுடைய உபாதியான மாயையானது சுத்தமான, ரஜஸ் தமோ குணங்களால் தாக்கப்படாத ஸத்வ குணமொன்றையே முக்யமாகக்கொண்டது. இந்த மாயையின் நிமித்தமாக ஈசுவரனுக்கு சிறிய தன்மை ஏற்படுகிறதில்லை. இதில் ஸத்வகுணமே மேல் நோக்கி இருப்பதால் ஈசுவரனுக்கு பந்தமோ அதன்மூலம் விக்ஷேபமோ சிறிதும் ஏற்படுவதில்லை. **(503)**

सर्वज्ञोऽप्रतिबद्धबोधविभवस्तेनैव देवः स्वयं
मायां स्वामवलम्ब्य निश्चलतया स्वच्छन्दवृत्तिः प्रभुः।
सृष्टिस्थित्यदनप्रवेशयमनव्यापारमात्रेच्छया
कुर्वन्क्रीडति तद्रजस्तम उभे संस्तभ्य शक्त्या स्वया ॥ ५०४ ॥

ஸர்வஜ்ஞோ(அ)ப்ரதிப³த்³த⁴போ³த⁴விப⁴வஸ்தேனைவ தே³வ: ஸ்வயம்
மாயாம் ஸ்வாமவலம்ப்³ய நிஶ்சலதயா ஸ்வச்ச²ந்த³வ்ருத்தி: ப்ரபு⁴:।
ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யத³னப்ரவேஶயமநவ்யாபாரமாத்ரேச்ச²யா
குர்வன்க்ரீட³தி தத்³ரஜஸ்தம உபே⁴ ஸம்ஸ்தப்⁴ய ஶக்த்யா ஸ்வயா ॥ 504 ॥

स्वच्छन्दवृत्तिः = தன் இஷ்டப்படி நடப்பவராயும்,

ஸ்வச்ச²ந்த³வ்ருத்தி:

प्रभुः = ப்ரபுவாயும்,

ப்ரபு⁴:

देवः = பிரகாசிப்பவராயும் உள்ள ஈசுவரன்,

தே³வ:

तेनैव = அந்த சுத்தஸத்வ ப்ரதானமான மாயை

தேனைவ என்னும் உபாதியினுலேயே,

सर्वज्ञः = எல்லாம் அறிந்தவராகவும்,

ஸர்வஜ்ஞ:

अप्रतिबद्धबोधविभवः = தடைபடாத ஞான மகிமையுள்ளவராயும்

அப்ரதிப³த்³த⁴போ³த⁴விப⁴வ: இருந்துகொண்டு,

निश्चलतया **நிஶ்சலதயா**	=	அசைவற்ற தன்மையுடனேயே,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே,
स्वां **ஸ்வாம்**	=	தன்னுடையதான,
मायां **மாயாம்**	=	மாயையை,
अवलम्ब्य **அவலம்ப்³ய**	=	ஆச்ரயித்துக்கொண்டு,
अत्र **அத்ர**	=	இங்கு,
इच्छया **இச்ச²யா**	=	தன் விருப்பப்படி,
सृष्टिस्थित्यदन **ஸ்ருஷ்டிஸ்தி²த்யத³ன**	=	ஸிருஷ்டி, பரிபாலனம், ஸம்ஹாரம்,
प्रवेशयमनव्यापारं **ப்ரவேஶயமநவ்யாபாரம்**	=	பிரவேசம் அடக்கியாள்வது இந்த வியாபாரத்தை,
कुर्वन् **குர்வன்**	=	செய்துகொண்டு,
स्वया शक्त्या **ஸ்வயா ஶக்த்யா**	=	தனது சக்தியால்,
तत् रजः **தத் ரஜঃ**	=	அந்த ரஜோகுணம்,
तमः **தமঃ**	=	தமோ குணம்,
उभे **உபே⁴**	=	இரண்டையும்,
संस्तभ्य **ஸம்ஸ்தப்⁴ய**	=	அடக்கிக் கொண்டு,
क्रीडति **க்ரீட³தி**	=	விளையாடுகிறுர்.

இந்த உபாதியினுலேயே ஈசுவரன் ஸர்வக்ஞராயும் தடைபடாத ஞான வைபவமுள்ளவராயும், தன் இஷ்டப்படி நடப்பவராயும் ப்ரபுவாயுமிருந்துகொண்டு அசைவற்ற தன்மையுடனேயே தானே தன்னுடைய மாயையை அவலம்பித்துக் கொண்டு ஜகத்தின் ஸ்ருஷ்டி. ஸ்திதி, லயம் அதில் பிரவேசம், அதன் நியமனம், ஆகிய செய்கையை தன் இச்சையினுலேயே செய்துகொண்டு, தன்னுடைய

சக்தியினுல் அந்த ரஜஸ் தமஸ் இரண்டையும் வேஸ்ல செய்யமுடியாமல் அடக்கிக்கொண்டு விஸளயாடுகிறுர். **(504)**

तस्मात् आवृतिविक्षेपौ किंचित् कर्तुं न शक्नुतः ।
स्वयमेव स्वतन्त्रोऽसौ तत्प्रवृत्तिनिरोधयोः ॥ ५०५ ॥

தஸ்மாத் ஆவ்ருதிவிக்ஷேபௌ கிஞ்சித் கர்தும் ந ஶக்னுதः ।
ஸ்வயமேவ ஸ்வதந்த்ரோ(அ)ஸௌ தத்ப்ரவ்ருத்திநிரோத⁴யோः ॥ 505 ॥

तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
आवृतिविक्षेपौ **ஆவ்ருதிவிக்ஷேபௌ**	=	ஆவரணமும் விக்ஷேபமும்,
किंचित् **கிஞ்சித்**	=	(ஈசுவரனிடம்) ஒன்றையும்,
कर्तुं **கர்தும்**	=	செய்வதற்கு,
न शक्नुतः **ந ஶக்னுதः**	=	சக்தியுள்ளவைகளில்ஸ்ல,
तत्प्रवृत्तिनिरोधयोः **தத்ப்ரவ்ருத்திநிரோத⁴யோः**	=	அவைகஸள ப்ரவர்த்திக்கும்படி செய்வதிலும் தடுப்பதிலும்,
असौ **அஸௌ**	=	அந்த ஈசுவரன்,
स्वयमेव **ஸ்வயமேவ**	=	தானே,
स्वतन्त्रः **ஸ்வதந்த்ரः**	=	ஸ்வதந்தரர்.

ஆகையினுல் ஈசுவரனிடத்தில் ஆவரணம் விக்ஷேபம் என்கிற இரண்டும் ஒன்றும் செய்யமுடியவில்ஸ்ல. ஈசுவரன் அந்த ஆவரணம் விக்ஷேபம், இரண்டையும் பிரவர்த்திப்பதிலும் அடக்குவதிலும் தானே ஸ்வதந்திரமாயிருப்பவர். **(505)**

तमेव साधुकर्मेति श्रुतिर्वक्ति महेशितुः।
निग्रहेऽनुग्रहे शक्तिः आवृतिक्षेपयोर्यतः ॥ ५०६ ॥

தமேவ ஸாது⁴கர்மேதி ஶ்ருதிர்வக்தி மஹேஶிதுः।
நிக்³ரஹே(அ)னுக்³ரஹே ஶக்திः ஆவ்ருதிக்ஷேபயோர்யதः ॥ 506 ॥

साधुकर्म इति **ஸாது⁴கர்ம இதி**	=	"இவர் தான் நல்ல கர்மாவையும் கெட்ட கர்மாவையும் செய்யும்படி செயகிறார்" என்ற,
श्रुति: **ஶ்ருதி:**	=	வேதம்,
निग्रहे **நிக்³ரஹே**	=	நிக்ரஹத்திலும்,
अनुग्रहे **அனுக்³ரஹே**	=	அநுக்ரஹத்திலும்,
महेशितु: **மஹேஶிது:**	=	ஈசுவரனுடைய,
तमेव **தமேவ**	=	அந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்தையே,
वक्ति **வக்தி**	=	சொல்கிறது,
यत: **யத:**	=	எந்த ஈசுவரனிடமிருந்து,
आवृतिक्षेपयो: **ஆவ்ருதிக்ஷேபயோ:**	=	ஆவரண விக்ஷேபங்களுக்கு,
शक्ति: **ஶக்தி:**	=	சக்தி ஏற்படுகிறதோ.

'एष होत्र साधु कर्म कारयति तं यमुनिनीषते।
एष ह्येवासाधु कर्म कारयति तं यमधो निनीषते ।'

'ஏஷ ஹோத்ர ஸாது⁴ கர்ம காரயதி தம் யமுனினீஷதே।
ஏஷ ஹ்யேவாஸாது⁴ கர்ம காரயதி தம் யமதோ⁴ நினீஷதே ।'

என்ற சுருதி நிக்ரஹத்திலும் அநுக்ரஹத்திலும் ஈசுவரனுக்கு பூர்ணஸ்வாதந்தர்யம் இருப்பதாக சொல்கிறது. ஆவரண விக்ஷேபங்களுக்கு சக்தியும் ஈசுவரனிடமிருந்து தான் ஏற்படுகிறது. ஆவரணம், விக்ஷேபம் இரண்டிற்கும் சக்தியைக் கொடுத்து அவைகளை ஏவுவது ஈசுவரன்தான் ஆவரண விக்ஷேபங்களைக் கொடுத்து ஒருவனை நிக்ரஹம் செய்கிறுர். அவைகளை விலக்கி மற்றொருவனுக்கு அனுக்ரஹம் செய்கிறுர். இதில் அவருக்கு பூர்ண ஸ்வாதந்தர்யம் உண்டு என்று சுருதி சொல்கிறது. ஆவரண விக்ஷேபங்களுக்கே சக்தியைக் கொடுத்து அவைகளை ஏவுகின்ற ஈசுவரனை அவை எப்படி தன்வசப்படுத்தமுடியும்? ஆகையால் ஈசுவரனுக்கு ஆவரண விக்ஷேபங்கள் கிடையாது. **(506)**

(அவதாரிகை) ஜீவனுக்கு இவ்வித ஸ்வாதந்திரியம் இல்லாமல் ஸத்வம் குறைந்து ரஜஸ் தமஸ் மேலிட்டிருப்பதினுல் பந்தம் ஏற்படுகிறது என்பதைக் காட்டுகிருர்: -

रजसस्तमसश्चैव प्राबल्यं सत्त्वहानतः।
जीवोपाधौ तथा जीवे तत्कार्यं बलवत्तरम् ॥ ५०७ ॥

ரஜஸஸ்தமஸஶ்சைவ ப்ராப³ல்யம் ஸத்த்வஹானத:।
ஜீவோபாதௌ⁴ ததா² ஜீவே தத்கார்யம் ப³லவத்தரம் ॥ 507 ॥

जीवोपाधौ = ஜீவனுடைய உபாதியில்,
ஜீவோபாதௌ⁴
सत्त्वहानतः = ஸத்வ குணம் மங்கியிருப்பதால்,
ஸத்த்வஹானத:
रजसः = ரஜோகுணத்திற்கும்,
ரஜஸ:
तमसश्चैव = தமோகுணத்திற்கும்,
தமஸஶ்சைவ
प्राबल्यं = அதிக பலம் உள்ளது,
ப்ராப³ல்யம்
तथा = அப்படியே,
ததா²
जीवे = ஜீவனிடம்,
ஜீவே
तत्कार्यं = அந்த ரஜஸ்தமோ குணங்களின் காரியமும்,
தத்கார்யம்
बलवत्तरम् = மிகுந்த பலமுள்ளதாயிருக்கிறது.
ப³லவத்தரம்

ஜீவனுடைய உபாதியில் ஸத்வம் மங்கி, ரஜஸிற்கும் தமஸிற்கும் பிரபல மாயிருக்கும் தன்மையிருக்கிறது. அப்படியே அவர் ரஜோகுண தமோ குணங்களின் கார்யமும் ஜீவனிடத்தில் மிகவும் பலமாயிருக்கிறது. **(507)**

तेन बन्धोऽस्य जीवस्य संसारोऽपि च तत्कृतः।
संप्राप्तः सर्वदा यत्र दुःखं भूयः स ईक्षते ॥ ५०८ ॥

தேன ப³ந்தோ⁴(அ)ஸ்ய ஜீவஸ்ய ஸம்ஸாரோ(அ)பி ச தத்க்ருத:।
ஸம்ப்ராப்த: ஸர்வதா³ யத்ர து³:க²ம் பூ⁴ய: ஸ ஈக்ஷதே ॥ 508 ॥

तेन = அதனால்,

தேன

अस्य जीवस्य = இந்த ஜீவனுக்கு,

அஸ்ய ஜீவஸ்ய

बन्धः = பந்தமும்,

ப³ந்த⁴:

तत्कृतः = அதனால் ஏற்பட்ட,

தத்க்ருத:

संसारोऽपि च = ஸம்ஸாரமும்,

ஸம்ஸாரோ(அ)பி ச

संप्राप्तः = வந்துள்ளது,

ஸம்ப்ராப்த:

यत्रः = எதில்,

யத்ர:

सः = அவன்,

ஸ:

सर्वदा = எப்பொழுதும்,

ஸர்வதா³

भूयः = அதிகமாக,

பூ⁴ய:

दुःखं = துன்பத்தை,

து³:க²ம்

ईक्षते = காண்கிறானே.

ஈக்ஷதே

அதனால் இந்த ஜீவனுக்கு பந்தமும் அதனால் உண்டாகும் ஸம்ஸாரமும் ஏற்படுகிறது. இந்த ஸம்ஸாரத்தில் அவன் ஏராளமாக எப்பொழுதும் துக்கத்தை அனுபவிக்கிறான். **(508)**

एतस्य संसृतेर्हेतुः अध्यासोऽर्थविपर्ययः ।
अभ्यासमूलं अज्ञानं आहुः आवृतिलक्षणम् ॥ ५०९ ॥

ஏதஸ்ய ஸம்ஸ்ருதேர்ஹேது: அத்⁴யாஸோ(அ)ர்த²விபர்யய: ।
அப்⁴யாஸமூலம் அஜ்ஞானம் ஆஹு: ஆவ்ருதிலக்ஷணம் ॥ 509 ॥

एतस्य = இந்த,

ஏதஸ்ய

संसृते: = ஸம்ஸாரத்திற்கு,

ஸம்ஸ்ருதே:

अर्थविपर्यय: = பொருளை மாற்றியறிவது என்னும்,

அர்த²விபர்யய:

अध्यास: = அத்யாஸம்,

அத்⁴யாஸ:

हेतु: = காரணம்,

ஹேது:

आवृतिलक्षणम् = மறைத்தல் வடிவமான,

ஆவ்ருதிலக்ஷணம்

अज्ञानं = அக்ஞானத்தை,

அஜ்ஞானம்

अभ्यासमूलं = அத்யாஸத்திற்கு காரணமாக,

அப்⁴யாஸமூலம்

आहु: = சொல்கிறுர்கள்.

ஆஹு:

இந்த ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணம் விஷயத்தை மாற்றியறிவது என்னும் அத்யாஸம். அத்யாஸத்திற்குக் காரணம் மறைத்தலை லக்ஷணமாயுடைய அக்ஞானம் என்று சொல்கிறுர்கள். **(509)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் ஸம்ஸாரத்திற்கு மூலகாரணமாயிருக்கும் அக்ஞானத்தைக் கூறிவிட்டு இனி அந்த அக்ஞானத்தைப் போக்கடிக்கவேண்டுமாஞல் அதற்கு நேர் விரோதியான ஞானத்திஞல்தான் ஸாத்தியப்படும். கர்மாவிஞலேயோ வேறு எந்த ஸாதனத்திஞலேயோ முடியாது என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்கிறுர்: -

अज्ञानस्य निवृत्तिस्तु ज्ञानेनैव न कर्मणा ।
अविरोधितया कर्म नैवाज्ञानस्य बाधकम् ॥ ५१० ॥

அஜ்ஞானஸ்ய நிவ்ருத்திஸ்து ஜ்ஞானேனைவ ந கர்மணு ।
அவிரோதி⁴தயா கர்ம நைவாஜ்ஞானஸ்ய பா³த⁴கம் ॥ 510 ॥

ज्ञानेनैव = ஞானத்தால்தான்,

ஜ்ஞானேனைவ

अज्ञानस्य = அக்ஞானத்திற்கு,

அஜ்ஞானஸ்ய

निवृत्ति = நாசம் ஏற்படுகிறது,

நிவ்ருத்தி

कर्मणा = கர்மாவினல்,

கர்மணு

न = ஏற்படாது,

ந

अविरोधितया = விரோதமில்லாததால்,

அவிரோதி⁴தயா

कर्म = கர்மா,

கர்ம

नैवाज्ञानस्य बाधकम् = அக்ஞானத்தை அழிப்பதாக ஆகாது.

நைவாஜ்ஞானஸ்ய பா³த⁴கம்

அக்ஞானத்தின் நிவிருத்தியோ ஞானத்தினல் தான் ஸாத்யம், கர்மாவால் ஸாத்யமில்லை. கர்மா அக்ஞானத்திற்கு விரோதியாயில்லாததினல் கர்மா அக்ஞானத்தை பாதிக்கக் கூடியதேயில்லை. **(510)**

कर्मणा जायते जन्तुः कर्मणैव प्रलीयते ।
कर्मणः कार्यमेवैषा जन्ममृत्यु परम्परा ॥ ५११ ॥

கர்மணு ஜாயதே ஜந்து꞉ கர்மணைவ ப்ரலீயதே ।
கர்மண꞉ கார்யமேவைஷா ஜன்மம்ருத்யு பரம்பரா ॥ 511 ॥

नैतस्मात् कर्मणः कार्यं अन्यदस्ति विलक्षणम् ॥ ५१२ ॥

நைதஸ்மாத் கர்மண꞉ கார்யம் அன்யத³ஸ்தி விலக்ஷணம் ॥ 512 ॥

कर्मणा = கர்மாவினல்,

கர்மணு

जन्तुः = பிராணி,

ஜந்து꞉

जायते = பிறக்கிறது,

ஜாயதே

कर्मणैव = கர்மாவினல் தான்,

கர்மணைவ

प्रलीयते = நாசமடைகிறது,

ப்ரலீயதே

एषा = இந்த,

ஏஷா

जन्ममृत्यु परम्परा एव = பிறவி, மரணம் இவற்றின் பரம்பரைதான்,

ஜன்மம்ருத்யு பரம்பரா ஏவ

कर्मण: कार्यं	=	கர்மாவின் காரியம்,
கர்மண꞉ கார்யம்		
एतस्मात्	=	இதைக்காட்டிலும்,
ஏதஸ்மாத்		
विलक्षणम्	=	விலக்ஷணமான,
விலக்ஷணம்		
अन्यत्	=	வேறு,
அன்யத்		
कार्यं	=	காரியம்,
கார்யம்		
कर्मण:	=	கர்மாவிற்கு,
கர்மண꞉		
नास्ति	=	இல்லை.
நாஸ்தி		

கர்மாவினால் தான் ஜந்து பிறக்கிறது. கர்மாவினால் தான் இறக்கிறது. தொடர்ச்சியாக வரும் ஜனன மரணங்கள் தான் கர்மாவின் கார்யம். இதைத்தவிர விலக்ஷணமான வேறு காரியமொன்றும் கர்மாவிற்குக் கிடையாது. **(511-512)**

अज्ञानकार्यं तत्कर्म यतोऽज्ञानेन वर्धते ।
यद्येन वर्धते तेन नाशस्तस्य न सिध्यति ॥ ५१३ ॥

அஜ்ஞானகார்யம் தத்கர்ம யதோ(அ)ஜ்ஞானேன வர்த⁴தே ।
யத்³யேன வர்த⁴தே தேன நாஶஸ்தஸ்ய ந ஸித்⁴யதி ॥ 513 ॥

यत:	=	எதனால்,
யத꞉		
अज्ञानेन	=	அக்ஞானத்தால்,
அஜ்ஞானேன		
वर्धते	=	வளருகிறதோ (அதனால்),
வர்த⁴தே		
तत्कर्म	=	அந்த கர்மா,
தத்கர்ம		
अज्ञानकार्यं	=	அக்ஞானத்தின் காரியம்,
அஜ்ஞானகார்யம்		
यत्	=	எது,
யத்		

येन = எதனுல்,

யேன

वर्धते = வளருகிறதோ,

வர்த⁴தே

तस्य = அதற்கு,

தஸ்ய

तेन = அதனுல்,

தேன

नाशः = அழிவு,

நாஶ:

न सिध्यति = ஏற்படாது.

ந ஸித்⁴யதி

அந்த கர்மாவும் அக்ஞானத்திஞல் விருத்தியடைகிறபடியால், அது அக்ஞான த்தின் கார்யமேயாகும். எது எதனுல் விருத்தியடைகிறதோ, அதற்கு அதனுல் நாசம் ஏற்படாது. **(513)**

येन यस्य सहावस्था निरोधाय न कल्पते ।
नाशकत्वं तदुभयोः को नु कल्पयितुं क्षमः ॥ ५१४ ॥

யேன யஸ்ய ஸஹாவஸ்தா² நிரோதா⁴ய ந கல்பதே ।
நாஶகத்வம் தது³ப⁴யோ: கோ நு கல்பயிதும் க்ஷம: ॥ 514 ॥

यस्य = எதற்கு,

யஸ்ய

येन = எதனேடு,

யேன

सहावस्था = கூட இருப்பதை,

ஸஹாவஸ்தா²

निरोधाय = தடுப்பதற்கு,

நிரோதா⁴ய

न कल्पते = (ஒருவரும்) சக்தியுள்ளவனில்லையோ,

ந கல்பதே

तदुभयोः = அவ்விரண்டிற்கும்,

தது³ப⁴யோ:

नाशकत्वं = (ஒன்றுக்கொன்று) அழிக்கும் தன்மையை,

நாஶகத்வம்

कल्पयितुं	=	உண்டுபண்ணுவதற்கு,
கல்பயிதும்		
को नु	=	எவன் தான்,
கோ நு		
क्षमः	=	சக்தியுள்ளவன்?
க்ஷம:		

ஒன்றுக்கொன்று பிரிக்கமுடியாதபடி இரண்டு வஸ்துக்கள் சேர்ந்தேயிருக்குமானல் அவற்றில் ஒன்று மற்றொன்றை எப்படி அழிக்கக்கூடும்? அழிக்கும் சக்தியை அதற்கு யார்தான் கொடுக்கமுடியும்? **(514)**

सर्वं कर्माविरोध्येव यतोऽज्ञानस्य सर्वदा ।
ततोऽज्ञानस्य विच्छित्तिः कर्मणा नैव सिध्यति ॥ ५१५ ॥

ஸர்வம் கர்மாவிரோத்⁴யேவ யதோ(அ)ஜ்ஞானஸ்ய ஸர்வதா³ ।
ததோ(அ)ஜ்ஞானஸ்ய விச்சி²த்தி: கர்மணா நைவ ஸித்⁴யதி ॥ 515 ॥

यतः	=	எதனல்,
யத:		
सर्वं कर्म	=	எல்லா கர்மாவும்,
ஸர்வம் கர்ம		
सर्वदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸர்வதா³		
अज्ञानस्य	=	அக்ஞானத்திற்கு,
அஜ்ஞானஸ்ய		
अविरोधि एव	=	விரோதியாகவே இல்லையோ,
அவிரோதி⁴ ஏவ		
ततः	=	அதனல்,
தத:		
कर्मणा	=	கர்மாவினல்,
கர்மணா		
अज्ञानस्य	=	அக்ஞானத்தின்,
அஜ்ஞானஸ்ய		
विच्छित्तिः	=	நாசம்,
விச்சி²த்தி:		
नैव सिध्यति	=	ஏற்படவே ஏற்படாது.
நைவ ஸித்⁴யதி		

எல்லாக் கர்மாவுமே எப்பொழுதும் அக்ஞானத்திற்கு விரோதியாகவே இல்லை. ஆகையால் அக்ஞானத்தின் நிவிருத்தி கர்மாவினல் ஏற்படவே ஏற்படாது. **(515)**

यस्य प्रध्वंसजनको यत्संयोगोऽस्ति तत्क्षणे ।
तयोरेव विरोधित्वं युक्तं भिन्नस्वभावयोः ॥ ५१६ ॥

யஸ்ய ப்ரத்⁴வம்ஸஜனகோ யத்ஸம்யோகோ³(அ)ஸ்தி தத்க்ஷணே ।
தயோரேவ விரோதி⁴த்வம் யுக்தம் பி⁴ன்னஸ்வபா⁴வயோ: ॥ 516 ॥

यत्संयोगः = எதன் சேர்க்கை,
யத்ஸம்யோக³:
तत्क्षणे = அதே சமயத்தில்,
தத்க்ஷணே
यस्य = எதன்,
யஸ்ய
प्रध्वंसजनकः = அழிவை உண்டுபண்ணுகிறதாக,
ப்ரத்⁴வம்ஸஜனக:
आस्ति = இருக்கிறதோ,
ஆஸ்தி
भिन्नस्वभावयोः = வெவ்வேறு ஸ்வபாவமுள்ள,
பி⁴ன்னஸ்வபா⁴வயோ:
तयोरेव = அவ்விரண்டிற்கும் தான்,
தயோரேவ
विरोधित्वं = விரோதியாயிருக்கும் தன்மை,
விரோதி⁴த்வம்
युक्तं = நியாயம்.
யுக்தம்

எதனுடைய சேர்க்கை அதே க்ஷணத்தில் எதனுடைய நாசத்தை உண்டு பண்ணுகிறதோ, அவ்வித வேறுபட்ட ஸ்வபாவங்களோடு கூடிய இரண்டு பதார்த்த ங்களுக்குள் தான் விரோதியாயிருக்கும் தன்மை நியாயமாகும். **(516)**

तमःप्रकाशयोः यद्वत् परस्परविरोधिता ।
अज्ञानज्ञानयोः तद्वत् उभयोरेव दृश्यते ॥ ५१७ ॥

தம:ப்ரகாஶயோ: யத்³வத் பரஸ்பரவிரோதி⁴தா ।
அஜ்ஞானஜ்ஞானயோ: தத்³வத் உப⁴யோரேவ த்³ருஶ்யதே ॥ 517 ॥

यद्वत् = எப்படி,
யத்³வத்
तमःप्रकाशयोः = இருளுக்கும் வெளிச்சத்திற்கும்,
தம:ப்ரகாஶயோ:

परस्परविरोधिता = ஒன்றுக்கொன்று விரோதியாயிருக்கும் தன்மை உள்ளதோ,

பரஸ்பரவிரோதி⁴தா

तद्वत् = அதுபோலவே,

தத்³வத்

अज्ञानज्ञानयोः = அக்ஞானம் ஞானம் இவ்விரண்டிற்கும் தான்,

அஜ்ஞானஜ்ஞானயோ:

दृश्यते = (விரோதம்) காணப்படுகிறது.

த்³ருஶ்யதே

இருட்டிற்கும் வெளிச்சத்திற்கும் எப்படி பரஸ்பரம் விரோதியாயிருக்கும் தன்மையோ, அப்படியே அக்ஞானம், ஞானம் இவ்விரண்டிற்கும்தான் பரஸ்பரம் விரோதியாயிருக்கும் தன்மை காணப்படுகிறது. **(517)**

न ज्ञानेन विनाऽज्ञाननाशः केनापि सिध्यति ।
तस्मात् अज्ञानविच्छित्त्यै ज्ञानं संपादयेत् सुधीः ॥ ५१८ ॥

ந ஜ்ஞானேன விஞ(அ)ஜ்ஞானநாஶ: கேஞபி ஸித்⁴யதி ।
தஸ்மாத் அஜ்ஞானவிச்சி²த்த்யை ஜ்ஞானம் ஸம்பாத³யேத் ஸுதீ⁴: ॥ 518 ॥

ज्ञानेन विना = ஞானத்தைத்தவிற,

ஜ்ஞானேன விஞ

केनापि = வேறு எதனுலும்,

கேஞபி

अज्ञाननाशः = அக்ஞானத்தின் நாசம்,

அஜ்ஞானநாஶ:

न सिध्यति = ஏற்படாது,

ந ஸித்⁴யதி

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

सुधीः = நல்ல புத்தியுள்ளவன்,

ஸுதீ⁴:

अज्ञानविच्छित्त्यै = அக்ஞானத்தின் நாசத்திற்காக,

அஜ்ஞானவிச்சி²த்த்யை

ज्ञानं = ஞானத்தை,

ஜ்ஞானம்

संपादयेत् = ஸம்பாதிக்கவேண்டும்.

ஸம்பாத³யேத்

அந்த அக்ஞானத்திற்கு ஞானத்தைத் தவிற வேறு எதிஞலும் நாசம் ஏற்படாது. ஆகையால் அக்ஞானம் போவதற்கு நல்ல புத்தியுள்ளவன் ஞானத்தையே ஸம்பாதிக்க வேண்டும். **(518)**

(**அவதாரிகை**) ஸம்ஸார பந்தம் போவதற்கு அத்யாஸம் போக வேண்டுமென்றும், அத்யாஸம் போவதற்கு அக்ஞானம் போகவேண்டுமென்றும், அக்ஞானம் போவதற்கு ஞானம் ஒன்றுதான் ஸாதனமென்றும், இதுவரை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் சொல்லிவந்தார். இனி அந்த ஞானம் ஏற்படுவதற்கு என்ன வேண்டுமென்பதைச் சொல்லவாரம்பிக்கையிலேயே, ஆத்மஞானம் ஏற்படுவதற்கு ஆத்மாவை ஆத்மாவல்லாததிலிருந்து பிரித்து அறியவேண்டியது அவசியம் என்கிருர். அவ்விதம் பிரிப்பதில் என்ன சிரமம் என்று கேட்டால், ஆத்மாவின் தன்மை எவ்விதம், அஞத்மாவின் தன்மை எவ்விதம் என்று தெரிந்துகொள்ளாமல் அவ்விரண்டையும் பிரிப்பது மிகவும் சிரமம் என்றும், வேதாந்தமறியாதவர்கள் தன் யுக்தியிஞலேயே பிரித்துப்பார்க்க யத்தனிப்பவர்கள் பலவிதமாகத் தவறியிருக்கிருர்களென்றும் காட்டுவதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டது. ஆகையால் இவ்விடத்தில் ஆத்மாவைப்பற்றி ஏற்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொரு வாதமாக எடுத்துச் சொல்கிருர்: -

आत्मानात्मविवेकेन ज्ञानं सिध्यति नान्यथा ।
युक्त्यात्मानात्मनोस्तस्मात्करणीयं विवेचनम् ।
अनात्मन्यात्मताबुद्धिग्रन्थिर्येन विदीर्यते ॥ ५१९ ॥

ஆத்மாஞத்மவிவேகேன ஜ்ஞானம் ஸித்⁴யதி நான்யதா² ।
யுக்த்யாத்மாஞத்மனேஸ்தஸ்மாத்கரணீயம் விவேசனம் ।
அஞத்மன்யாத்மதாபு³த்³தி⁴க்³ரந்தி²ர்யேன விதீ³ர்யதே ॥ 519 ॥

आत्मानात्मविवेकेन ஆத்மாஞத்மவிவேகேன	=	ஆத்மாவையும் அநாத்மாவையும் பிரித்தறிவதஞல்,
ज्ञानं ஜ்ஞானம்	=	ஞானம்,
सिध्यति ஸித்⁴யதி	=	ஏற்படும்,
अन्यथा அன்யதா²	=	வேறுவிதமாக,
न ந	=	ஏற்படாது,
तस्मात् தஸ்மாத்	=	ஆகையால்,
युक्त्या யுக்த்யா	=	யுக்கியிஞல்,

आत्मानात्मनोः	=	ஆத்மா, அநாத்மா இவைகளின்,
ஆத்மானுத்மனேः		
विवेचनम्	=	பிரித்து அறிவது,
விவேசனம்		
करणीयं	=	செய்யத்தக்கது,
கரணீயம்		
येन	=	எதனுல்,
யேன		
अनात्मनि	=	அநாத்மாவில்,
அனுத்மனி		
आत्मताबुद्धिग्रन्थिः	=	ஆத்மா என்ற எண்ணமாகிற முடிச்சு,
ஆத்மதாபு³த்³தி⁴க்³ரந்தி²ः		
विदीर्यते	=	அறுக்கப்படுமோ.
விதீ³ர்யதே		

ஆத்மா அனுத்மா இரண்டையும் பிரித்தறிவதினுல்தான் ஞானம் ஏற்படுகிறது. வேறுவிதமாய் ஏற்படாது. ஆகையால் யுக்தியைக்கொண்டு அந்த ஆத்மாவிற்கும் அனுத்மாவிற்கும் உள்ள வித்யாஸத்தைத் தெரிவிக்கும் விவேசனம் செய்ய வேண்டும். இந்த விவேசனத்தால், ஆத்மாவல்லாததை ஆத்மா என்று எண்ணுவ தாகிற முடிச்சு அறுந்துபோய்விடும். **(519)**

आत्मानात्मविवेकार्थं विवादोऽयं निरूप्यते ।
येनात्मानात्मनोस्तत्त्वं विविक्तं प्रस्फुटायते ॥ ५२० ॥

ஆத்மானாத்மவிவேகார்த²ம் விவாதோ³(அ)யம் நிரூப்யதே ।
யேனுத்மானுத்மனேஸ்தத்த்வம் விவிக்தம் ப்ரஸ்பு²டாயதே ॥ 520 ॥

आत्मानात्मविवेकार्थं	=	ஆத்மாவையும் அநாத்மாவையும்
ஆத்மானுத்மவிவேகார்த²ம்		பிரித்துக்காட்டுவதற்காக,
अयं विवादः	=	இந்த விவாதம்,
அயம் விவாத³ः		
निरूप्यते	=	நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது,
நிரூப்யதே		
येन	=	எதனுல்,
யேன		
आत्मानात्मविवेकार्थं	=	ஆத்மா அநாத்மா இவ்விரண்டின் உண்மை
ஆத்மானாத்மவிவேகார்த²ம்		ஸ்வரூபம்,
विविक्तं	=	நன்கு பிரித்து,
விவிக்தம்		

प्रस्फुटायते = தெளிவாக்கப்படுமோ.
ப்ரஸ்பு²டாயதே

ஆத்மாவையும் அனாத்மாவையும் பிரித்துக் காட்டுவதற்காக, இந்த பலவித வாதம் நிரூபணம் செய்யப்படுகிறது. இந்த நிரூபணத்தினால் ஆத்மா அனாத்மா இரண்டின் வாஸ்தவமான தன்மை தனித்தனியே நன்கு தெளிவுபடுத்தப்படுகிறது. **(520)**

मूढा अश्रुतवेदान्ताः स्वयं पण्डितमानिनः ।
ईशप्रसादरहिताः सद्गुरोश्च बहिर्मुखाः ।
विवदन्ति प्रकारं तं शृणु वक्ष्यामि सादरम् ॥ ५२१ ॥

மூடா⁴ அஶ்ருதவேதா³ந்தா: ஸ்வயம் பண்டி³தமானின: ।
ஈஶப்ரஸாத³ரஹிதா: ஸத்³கு³ரோஶ்ச ப³ஹிர்முகா²: ।
விவத³ந்தி ப்ரகாரம் தம் ஶ்ருணு வக்ஷ்யாமி ஸாத³ரம் ॥ 521 ॥

अश्रुतवेदान्ताः = வேதத்தின் கடைசியிலுள்ள உபநிஷத்துக்களின்
அஶ்ருதவேதா³ந்தா: கருத்துக்களைக் கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ளாத வர்களாயும்,
स्वयं पण्डितमानिनः = தானே கல்வியறிவுள்ளவன் என்று கர்வம்
ஸ்வயம் பண்டி³தமானின: கொண்டவர்களும்,
ईशप्रसादरहिताः = ஈசுவரனின் அருளைப்பெறாதவர்களும்,
ஈஶப்ரஸாத³ரஹிதா:
सद्गुरोश्च बहिर्मुखाः = நல்ல குருவை அண்டாமல் வெளிப்பார்வை
ஸத்³கு³ரோஶ்ச ப³ஹிர்முகா²: யுள்ளவர்களுமான,
मूढाः = மூடர்கள்,
மூடா⁴:
विवदन्ति = (ஆத்ம விஷயமாக) வியவஹாரம் செய்கிறார்கள்.
விவத³ந்தி
तं प्रकारं = அந்த விதத்தை,
தம் ப்ரகாரம்
वक्ष्यामि = சொல்கிறேன்,
வக்ஷ்யாமி
सादरम् = கவனமாக,
ஸாத³ரம்
शृणु = கேள்.
ஶ்ருணு

வேதாந்தத்தின் கருத்தைக் கேட்டுத்தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாயும், தானாகவே தங்களை வித்வான் என்று எண்ணிக்கொள்பவர்களாயும், ஈசுவரனுடைய

அநுக்ரஹத்தைப் பெறுதவர்களாயும், நல்ல குருவினிடமிருந்து வெளியில் முகத்தைத் திருப்பினவர்களாயும், இருக்கிற மூடர்கள் பலவிதமாய் சொல்கிறுர்கள் (விவாதம் செய்து கொள்கிறுர்கள்) அந்த முறையை சொல்கிறேன். கவனமாய்க்கேள். (521)

अत्यन्तपामरः कश्चित् पुत्र आत्मेति मन्यते ।
आत्मनीव स्वपुत्रेऽपि प्रबलप्रीतिदर्शनात् ॥ ५२२ ॥

அத்யந்தபாமரः கஶ்சித் புத்ர ஆத்மேதி மன்யதே ।
ஆத்மனீவ ஸ்த்ரபுத்ரே(அ)பி ப்ரப³லப்ரீதித³ர்ஶனத் ॥ 522 ॥

अत्यन्तपामरः = மிகவும் பாமரனுன,
அத்யந்தபாமரः
कश्चित् = ஒருவன்,
கஶ்சித்
आत्मनीव = தன்னிடத்தில் போல்,
ஆத்மனீவ
स्वपुत्रेऽपि = தனது பிள்ளையிடத்திலும்,
ஸ்வபுத்ரே(அ)பி
प्रबलप्रीतिदर्शनात् = அதிகமான ப்ரீதி காணப்படுவதால்,
ப்ரப³லப்ரீதித³ர்ஶனத்
पुत्रः = புத்திரன்,
புத்ரः
आत्मा इति = ஆத்மா என்று,
ஆத்மா இதி
मन्यते = எண்ணுகிறுன்.
மன்யதே

மிகவும் பாமரனுயிருக்கும் ஒருவன், தன்னிடத்தில் போலவே தன் புத்திரனிடத்திலும் வெகு பலமான பிரீதி காணப்படுவதினுல், புத்திரனை ஆத்மா என்று எண்ணுகிறுன். (522)

पुत्रे तु पुष्टे पुष्टोऽहं नष्टे नष्टोऽहमित्यतः।
अनुभूतिबलाच्चापि युक्तितोऽपि श्रुतेरपि ॥ ५२३ ॥

புத்ரே து புஷ்டே புஷ்டோ(அ)ஹம் நஷ்டே நஷ்டோ(அ)ஹமித்யதः ।
அனுபூ⁴திப³லாச்சாபி யுக்திதோ(அ)பி ஶ்ருதேரபி ॥ 523 ॥

पुत्रे पुष्टे = பிள்ளை புஷ்டியுள்ளவனுனுல்,
புத்ரே புஷ்டே

अहं पुष्टः **அஹம் புஷ்ட:**	=	நான் புஷ்டியுள்ளவன்,
नष्टे **நஷ்டே**	=	(பிள்ளை) நாசமடைந்தால்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
नष्ट **நஷ்ட**	=	நாசம் அடைந்து விட்டேன்,
इत्यतः **இத்யத:**	=	என்று எண்ணும் காரணத்தால்,
अनुभूतिबलाच्चापि **அனுபூ⁴திப³லாச்சாபி**	=	லோகாநுபவ பலத்தாலும்,
युक्तितोऽपि **யுக்திதோ(அ)பி**	=	யுக்தியினாலும்,
श्रुतेरपि **ஶ்ருதேரபி**	=	ச்ருதியினாலும், இவ்வாறு சொல்கிறான்.

"புத்திரன் புஷ்டியுடனிருந்தாலே நான் புஷ்டியுடன் இருக்கிறேன். அவன் நஷ்டமாய்ப்போனால் நானே நஷ்டமாய் போய்விட்டேன்" என்றிருப்பதினால் அனுபவத்தின் பலத்தை வைத்துக்கொண்டும், யுக்தியினாலும், வேத வாக்கியத்தைக் கொண்டும் இவ்விதம் சொல்கிறான். **(523)**

आत्मा वै पुत्रनामासीत्येवं च वदति श्रुतिः ॥ ५२४ ॥

ஆத்மா வை புத்ரநாமாஸீத்யேவம் ச வத³தி ஶ்ருதி:॥ 524 ॥

पुत्रनामा **புத்ரநாமா**	=	புத்திரன் என்று பெயருள்ள,
आत्मा वै **ஆத்மா வை**	=	ஆத்மாவாகவே,
असि **அஸி**	=	இருக்கிறாய்,
इत्येवं **இத்யேவம்**	=	என்று இவ்விதமாக,
श्रुतिः **ஶ்ருதி:**	=	ச்ருதியானது,
वदति **வத³தி**	=	சொல்கிறது.

"புத்திரன் என்ற பெயருடன் நீயே ஆத்மாவாய் இருக்கிறாய்" என்று இவ்விதமாய் வேதம் சொல்கிறது. **(524)**

दीपाद्दीपो यथा तद्वत्पितुः पुत्रः प्रजायते ।
पितुर्गुणानां तनये बीजाङ्कुरवदीक्षणात् ॥ ५२५ ॥

தீ³பாத்³தீ³போ யதா² தத்³வத்பிது꞉ புத்ர꞉ ப்ரஜாயதே ।
பிதுர்கு³ணானாம் தனயே பீ³ஜாங்குரவதீ³க்ஷணாத் ॥ 525 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
दीपात् = ஒரு தீபத்திலிருந்து,
தீ³பாத்
दीपः = மற்றொரு தீபமோ,
தீ³ப꞉
तद्वत् = அதுபோலவே,
தத்³வத்
पितुः = தந்தையிடமிருந்து,
பிது꞉
पुत्रः = பிள்ளை,
புத்ர꞉
प्रजायते = உண்டாகிறான்,
ப்ரஜாயதே
बीजाङ्कुरवत् = விதையின் குணங்கள் முளையில் போல்,
பீ³ஜாங்குரவத்
पितु = தந்தையின்,
பிது
गुणानां = குணங்கள்,
கு³ணானாம்
तनये = பிள்ளையிடம்,
தனயே
ईक्षणात् = காண்பதாலும்.
ஈக்ஷணாத்

தீபத்திலிருந்து தீபம் ஏற்றுவதுபோலவே தகப்பனாரிடமிருந்து புத்திரன் பிறக்கிறான். விதையிலுள்ள குணங்கள் முளையில் ஏற்படுவதுபோல தகப்பனாரின் குணங்கள் புத்திரனிடம் காணப்படுவதால் என்று யுக்தியையும் பிரமாணமாய் சொல்கிறான். **(525)**

अतोऽयं पुत्र आत्मेति मन्यते भ्रान्तिमत्तमः ।

அதோ(அ)யம் புத்ர ஆத்மேதி மன்யதே ப்⁴ராந்திமத்தமః ।

अतः அதः	=	ஆகையால்,
अयं पुत्रः அயம் புத்ரः	=	இந்த புத்திரன்,
आत्मा ஆத்மா	=	ஆத்மா,
इति இதி	=	என்று,
भ्रान्तिमत्तमः ப்⁴ராந்திமத்தமः	=	மிகவும் பிராந்தியுள்ளவன்,
मन्यते மன்யதே	=	எண்ணுகிறுன்.

ஆகையால் (அனுபவம், வேதம், யுக்தி எல்லாமிருப்பதிஞல்) இந்த புத்திரன் ஆத்மா என்று மிகவும் பிராந்தியுள்ளவன் எண்ணுகிறுன்.

तन्मतं दूषयत्यन्यः पुत्र आत्मा कथं त्विति ॥ ५२६ ॥

தன்மதம் தூ³ஷயத்யன்யः புத்ர ஆத்மா கத²ம் த்விதி ॥ 526 ॥

तन्मतं தன்மதம்	=	அவனுடைய மதத்தை,
अन्यः அன்யः	=	வேறு ஒருவன்,
पुत्रः புத்ரः	=	புத்திரன்,
कथं तु आत्मा கத²ம் து ஆத்மா	=	எப்படி ஆத்மாவாக முடியும்,
इति இதி	=	என்று,
दूषयति தூ³ஷயதி	=	தூஷிக்கிறுன்.

இந்த அபிப்பிராயத்தை வேறெருவன் புத்திரன் எப்படி ஆத்மா ஆவான் என்று தூஷிக்கிறுன். **(526)**

प्रीतिमात्रात् कथं पुत्र आत्मा भवितुमर्हति ।
अन्यत्रापीक्ष्यते प्रीतिः क्षेत्रपात्रधनादिषु ॥ ५२७ ॥

ப்ரீதிமாத்ராத் கத²ம் புத்ர ஆத்மா ப⁴விதுமர்ஹதி ।
அன்யத்ராபீக்ஷ்யதே ப்ரீதி: க்ஷேத்ரபாத்ரத⁴நாதி³ஷு ॥ 527 ॥

पुत्रात् विशिष्टा देहेऽस्मिन् प्राणिनां प्रीतिरिष्यते ।
प्रदीप्ते भवने पुत्रं त्यक्त्वा जन्तुः पलायते ॥ ५२८ ॥

புத்ராத் விஶிஷ்டா தே³ஹே(அ)ஸ்மின் ப்ராணினாம் ப்ரீதிரிஷ்யதே ।
ப்ரதீ³ப்தே ப⁴வனே புத்ரம் த்யக்த்வா ஜந்து: பலாயதே ॥ 528 ॥

तं विक्रीणाति देहार्थं प्रतिकूलं निहन्ति च ।
तस्मात् आत्मा तु तनयो न भवेच्च कदाचन ॥ ५२९ ॥

தம் விக்ரீணாதி தே³ஹார்த²ம் ப்ரதிகூலம் நிஹந்தி ச ।
தஸ்மாத் ஆத்மா து தனயோ ந ப⁴வேச்ச கதா³சன ॥ 529 ॥

प्रीतिमात्रात् = ப்ரீதி இருப்பதனால் மட்டும்,
ப்ரீதிமாத்ராத்
पुत्रः = புத்திரன்,
புத்ர:
आत्मा = ஆத்மாவாக,
ஆத்மா
भवितुं = ஆவதற்கு,
ப⁴விதும்
कथं = எப்படி,
கத²ம்
अर्हति = தக்கவனாகிறான்?
அர்ஹதி
अन्यत्रापी = வேறு இடத்திலும்,
அன்யத்ராபீ
क्षेत्रपात्रधनादिषु = நிலம், பாத்திரம், பணம் முதலியவைகளில்,
க்ஷேத்ரபாத்ரத⁴நாதி³ஷு
प्रीतिः = ப்ரீதியானது,
ப்ரீதி:
ईक्ष्यते = காணப்படுகிறது,
ஈக்ஷ்யதே

प्राणिनां **ப்ராணிநாம்**	=	பிராணிகளுக்கு,
अस्मिन् देहे **அஸ்மின் தே³ஹே**	=	இந்த தேஹத்தில்,
पुत्रात् **புத்ராத்**	=	பிள்ளையைக் காட்டிலும்,
विशिष्टा **விஶிஷ்டா**	=	மேலான,
प्रीतिः **ப்ரீதி:**	=	ப்ரீதி இருப்பதாக,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	கருதப்படுகிறது,
भवने **ப⁴வனே**	=	வீடு,
प्रदीप्ते **ப்ரதீ³ப்தே**	=	நெருப்பு பற்றி எரியும்பொழுது,
जन्तुः **ஜந்து:**	=	பிராணி,
पुत्रं **புத்ரம்**	=	பிள்ளையை,
त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டு விட்டு,
पलायते **பலாயதே**	=	ஓடுகிறான்,
देहार्थं **தே³ஹார்த²ம்**	=	தன் சரீர சுகத்திற்காக,
तं **தம்**	=	அந்த புத்திரனை,
विक्रीणाति **விக்ரீணாதி**	=	விற்றுவிடுகிறான்,
प्रतिकूलं **ப்ரதிகூலம்**	=	எதிரியாக உள்ள புத்திரனை,
निहन्ति च **நிஹந்தி ச**	=	கொல்லவும் செய்கிறான்,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,

कदाचन = ஒருபோதும்,

கதா³சன

तनयः = பிள்ளை,

தனய:

आत्मा = ஆத்மாவாக,

ஆத்மா

न भवेत् = ஆகமாட்டான்.

ந ப⁴வேத்

பிரீதிவைப்பதினுல் மாத்திரம் புத்திரன் எப்படி ஆத்மாவாக ஆகமுடியும்? நிலம், பண்டங்கள், பணம் முதலிய மற்றவைகளிலும் பிரீதி காணப்படுகிறது. தவிரவும் புத்திரனை விட அதிகமான பிரீதி பிராணிகளுக்கு இந்த சரீரத்தில் இருக்கிறது. வீடு தீப்பற்றி எரியும் போது புத்திரனையும் விட்டு விட்டு ஓடுகிறுன். தன் தேகத்தைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு அந்த புத்திரனை விற்று விடுகிறுன். பிரதிகூலமாயிருந்தால் அவனை அடிக்கிறுன் (கொல்லுகிறுன்). ஆகையால் புத்திரன் ஒருநாளும் ஆத்மாவாக இருக்க முடியாது. **(527 - 529)**

गुणरूपादिसादृश्यं दीपवत् न सुते पितुः ।
अव्यङ्गात् जायते व्यङ्गः सुगुणादपि दुर्गुणः ॥ ५३० ॥

கு³ணரூபாதி³ஸாத்³ருஶ்யம் தீ³பவத் ந ஸுதே பிது: ।
அவ்யங்கா³த் ஜாயதே வ்யங்க³: ஸுகு³ணாத³பி து³ர்கு³ண: ॥ 530 ॥

दीपवत् = தீபம்போல்,

தீ³பவத்

पितुः = தந்தையின்,

பிது:

गुणरूपादिसादृश्यं = குணம், ரூபம் முதலியவற்றின் ஸாத்ருச்யம்,

கு³ணரூபாதி³ஸாத்³ருஶ்யம்

सुते = பிள்ளையிடம்,

ஸுதே

न = காணப்படுவதில்லை,

ந

अव्यङ्गात् = அங்கஹீனமில்லாதவனிடமிருந்து,

அவ்யங்கா³த்

व्यङ्गः = அங்கஹீனமுள்ளவனும்,

வ்யங்க³:

सुगुणात् = நற்குணங்கள் உள்ளவனிடமிருந்து,

ஸுகு³ணாத்

दुर्गुणःअपि துர்கு³ணःஅபி	=	கெட்ட குணங்கள் உள்ளவனும்,
जायते ஜாயதே	=	பிறக்கிறான்.

தீபம் போல், பிதாவின் குணம் ரூபம் முதலானதுகளின் ஸாதிருச்யம் புத்திரனிடம் இருப்பதில்லை. அங்கஹீனமில்லாதவனிடமிருந்து அங்கஹீனமுள்ளவன் பிறக்கிறான். நல்ல குணமுள்ளவனிடமிருந்து கெட்ட குணமுள்ளவனும் பிறக்கிறான். **(530)**

आभासमात्रास्ताः सर्वा युक्तयोऽप्युक्तयोऽपि च ॥ ५३० ॥

ஆபா⁴ஸமாத்ராஸ்தாঃ ஸர்வா யுக்தயோ(அ)ப்யுக்தயோ(அ)பி ச ॥ 530 ॥

ताः தாঃ	=	அந்த,
सर्वा ஸர்வா	=	எல்லா,
युक्तय: யுக்தய:	=	யுக்திகளும்.
उक्तयोपि च உக்தயோபி ச	=	வசனங்களும்,
आभासमात्रास्ता: ஆபா⁴ஸமாத்ராஸ்தாঃ	=	ஆபாஸங்களேதான்.

முன் சொன்ன அந்த எல்லா யுக்திகளும் வெறும் ஆபாஸங்களே (யுக்தியாகத்தோன்றுபவை, வாஸ்தவத்தில் யுக்திகள் இல்லை). அப்படியே தான் அந்த சுருதிவாக்கியங்களும் ஆபாஸங்கள். **(530)**

पुत्रस्य पितृवत् गेहे सर्वकार्येषु वस्तुषु ।
स्वामित्वद्योतनाय अस्मिन् आत्मत्वं उपचर्यते ॥ ५३१ ॥

புத்ரஸ்ய பித்ருவத் கே³ஹே ஸர்வகார்யேஷு வஸ்துஷு ।
ஸ்வாமித்வத்³யோதனாய அஸ்மின் ஆத்மத்வம் உபசர்யதே ॥ 531 ॥

गेहे கே³ஹே	=	வீட்டில்,
पितृवत् பித்ருவத்	=	தகப்பனுருக்குப்போல்,

पुत्रस्य	=	புத்திரனுக்கும்,
புத்ரஸ்ய		
सर्वकार्येषु	=	எல்லா காரியங்களிலு ,
ஸர்வகார்யேஷு		
वस्तुषु	=	பொருள்களிலும்,
வஸ்துஷு		
स्वामित्वद्योतनाय	=	யஜமானத்தன்மையை குறிப்பிடுவதற்காக,
ஸ்வாமித்வத்³யோதனய		
अस्मिन्	=	இந்த புத்ரனிடத்தில்,
அஸ்மின்		
आत्मत्वं	=	ஆத்மாவாக இருக்கும் தன்மை,
ஆத்மத்வம்		
उपचर्यते	=	உபசாரமாகக் கூறப்படுகிறது.
உபசர்யதே		

வீட்டில் பிதாவைப்போலவே புத்திரனுக்கும் எல்லா கார்யங்களிலும் பதார்த்த ங்களிலும் சொந்தக்காரன் என்ற தன்மையுண்டென்று காட்டுவதற்காக இவனிடத்தில் ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மை உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. **(531)**

श्रुत्या तु मुख्यया वृत्त्या पुत्र आत्मेति नोच्यते ।
औपचारिकं आत्मत्वं पुत्रे तस्मात् न मुख्यतः ॥ ५३२ ॥

ஶ்ருத்யா து முக்²யயா வ்ருத்த்யா புத்ர ஆத்மேதி நோச்யதே ।
ஔபசாரிகம் ஆத்மத்வம் புத்ரே தஸ்மாத் ந முக்²யத꞉ ॥ 532 ॥

श्रुत्या तु	=	வேதத்தாலோவெனில்,
ஶ்ருத்யா து		
मुख्यया वृत्त्या	=	முக்கிய விருத்தியால் (நேர் அர்த்தத்தில்),
முக்²யயா வ்ருத்த்யா		
पुत्रः	=	பிள்ளை,
புத்ர꞉		
आत्मा इति	=	ஆத்மாவென்று,
ஆத்மா இதி		
नोच्यते	=	சொல்லப்படுகிறதில்லை,
நோச்யதே		
तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		

पुत्रे = புத்திரனிடத்தில்,

புத்ரே

आत्मत्वं = ஆத்மத்தன்மை,

ஆத்மத்வம்

औपचारिकं = உபசாரத்தால் ஏற்பட்டது,

ஔபசாரிகம்

न मुख्यतः = முக்யமாக இல்லை.

ந முக்²யத:

வேதத்தினாலோ முக்யமான விருத்தியினால் (நேர் அர்த்தமாக) புத்திரன் ஆத்மாவென்று சொல்லப்படவில்லை. ஆகையால் புத்திரனிடத்தில் சொல்லப்பட்ட ஆத்மத் தன்மை உபசாரமாக ஏற்பட்டதே தவிர முக்கியமாக இல்லை. **(532)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் மிகவும் பாமரனாயிருப்பவனுடைய அபிப்பிராயத் தைக் கண்டித்து விட்டு சார்வாகன் சொல்கிறான்.

अहंपदप्रत्ययार्थो देह एव न चेतरः ।
प्रत्यक्षः सर्वजन्तूनां देहोऽहमिति निश्चयः ॥ ५३३ ॥

அஹம்பத³ப்ரத்யயார்தோ² தே³ஹ ஏவ ந சேதர: ।
ப்ரத்யக்ஷ: ஸர்வஜந்தூனாம் தே³ஹோ(அ)ஹமிதி நிஸ்சய: ॥ 533 ॥

अहंपदप्रत्ययार्थः = அஹம் (நான்) என்ற சொல்லிற்கும்

அஹம்பத³ப்ரத்யயார்த²: எண்ணத்திற்கும் விஷயம்,

देह एव = தேஹம்தான்,

தே³ஹ ஏவ

न च इतरः = வேறு ஒன்றும் இல்லை,

ந ச இதர:

सर्वजन्तूनां = எல்லா பிராணிகளுக்கும்,

ஸர்வஜந்தூனாம்

अहं देहः = நான் சரீரம்,

அஹம் தே³ஹ:

इति = என்ற,

இதி

निश्चयः = உறுதி,

நிஸ்சய:

प्रत्यक्षः = பிரத்யக்ஷமாக உள்ளது.

ப்ரத்யக்ஷ:

"அஹம்" (நான்) என்கிற பதத்திற்கும் எண்ணத்திற்கும் பொருள் தேகம்தான், வேறு இல்லை. ஸகல பிராணிகளுக்கும் நான் தேகம் என்கிற தீர்மானம் பிரத்யக்ஷமாயிருக்கிறது. **(533)**

एष पुरुषोऽन्नरसमयः इत्यपि च श्रुतिः ।
पुरुषत्वं वदत्यस्य स्वात्मा हि पुरुषः ततः ॥ ५३४ ॥
आत्मायं देह एवेति चार्वाकेण विनिश्चितम् ।

ஏஷ புருஷோ(அ)ன்னரஸமய: இத்யபி ச ஶ்ருதி: ।
புருஷத்வம் வத³த்யஸ்ய ஸ்வாத்மா ஹி புருஷ: தத: ॥ 534 ॥
ஆத்மாயம் தே³ஹ ஏவேதி சார்வாகேண விநிஶ்சிதம் ।

एष पुरुषः = இந்த புருஷன்,
ஏஷ புருஷ:

अन्नरसमयः = அன்னரஸத்தின் விகாரம்,
அன்னரஸமய:

इति = என்று,
இதி

श्रुतिरपि च = வேதமும்,
ஶ்ருதிரபி ச

अस्य = இந்த சரீரத்திற்கு,
அஸ்ய

पुरुषत्वं = புருஷத்தன்மையை,
புருஷத்வம்

वदति = சொல்கிறது,
வத³தி

पुरुषः = புருஷன்,
புருஷ:

स्वात्मा हि = தனது ஆத்மா அல்லவா!
ஸ்வாத்மா ஹி

ततः = ஆகையால்,
தத:

अयं देह एव = இந்த சரீரம்தான்,
அயம் தே³ஹ ஏவ

आत्मा = ஆத்மா,
ஆத்மா

इति = என்று,
இதி

चार्वाकेण = சாருவாகனுல்,

சார்வாகேண

विनिश्चितम् = நன்கு தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

விநிஶ்சிதம்

“இந்த புருஷன் அன்ன ரஸத்தின் விகாரம்" என்று வேதமும் இந்த தேகத்திற்கு புருஷத்தன்மையைச் சொல்கிறது. புருஷன் என்பது தன் ஆத்மாதானே? ஆகையால் இந்த சரீரம்தான் ஆத்மாவென்று சார்வாகனுல் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **(534)**

(அவதாரிகை) இந்த கொள்கையை வேறெருவன் கண்டித்து இந்திரியங்கள் தான் ஆத்மாவென்று சொல்கிறன்: -

तन्मतं दूषयत्यन्योऽसहमानः पृथग्जनः ॥ ५३५ ॥
देह आत्मा कथं नु स्यात् परतन्त्रो ह्यचेतनः ।
इन्द्रियैश्चाल्यमानोऽयं चेष्टते न स्वतः क्वचित् ॥ ५३६ ॥

தன்மதம் தூ³ஷயத்யன்யோ(அ)ஸஹமான: ப்ருத²க்³ஜனஃ ॥ 535 ॥
தே³ஹ ஆத்மா கத²ம் நு ஸ்யாத் பரதந்த்ரோ ஹ்யசேதனஃ ।
இந்த்³ரியைஶ்சால்யமானோ(அ)யம் சேஷ்டதே ந ஸ்வதஃ க்வசித் ॥ 536 ॥

तन्मतं = அவனுடைய கொள்கையை,

தன்மதம்

असहमानः = பொறுக்காத,

அஸஹமான:

अन्यः = வேறு,

அன்யஃ

पृथग्जनः = பாமர மனிதன்,

ப்ருத²க்³ஜனஃ

दूषयति = தூஷிக்கிறன்,

தூ³ஷயதி

परतन्त्रः = பிறருக்குக் கட்டுப்பட்டதும்,

பரதந்த்ரஃ

अचेतनः = ஜடமாயுமுள்ள,

அசேதனஃ

देहः = சரீரம்,

தே³ஹஃ

कथं नु आत्मा स्यात् = எப்படி ஆத்மாவாக முடியும்?

கத²ம் நு ஆத்மா ஸ்யாத்

इन्द्रियैः = இந்திரியங்களால்,

இந்த்³ரியை:

चाल्यमानः = அசைக்கப்படுகிற,

சால்யமானः

अयं = இந்த தேஹம்,

அயம்

क्वचित् = ஒரு காலத்திலும்,

க்வசித்

स्वतः = தானாக,

ஸ்வத:

न चेष्टते = அசைகிறதில்லை.

ந சேஷ்டதே

அந்த சார்வாகனுடைய கொள்கையை பொறுக்கமாட்டாதவனாய் வேறு ஒருவன் அதை தூஷிக்கிறான். பரதந்திரமாய் அறிவற்றிருக்கும் தேகம் எப்படி ஆத்மா வாகும்? இந்திரியங்களினால் அசைக்கப்பட்டால் தான் இது அசைகிறது. ஒருக்காலும் தானாக அசைகிறதில்லை. **(536)**

आश्रयः चक्षुरादीनां गृहवत् गृहमेधिनाम् ।
बाल्यादिनानावस्थावान् शुक्लशोणितसंभवः ॥ ५३७ ॥
अतः कदाऽपि देहस्य नात्मत्वं उपपद्यते ॥ ५३८ ॥

ஆஶ்ரய: சக்ஷுராதீ³னாம் க்³ருஹவத் க்³ருஹமேதி⁴னாம் ।
பா³ல்யாதி³னானாவஸ்தா²வான் ஶுக்லஶோணிதஸம்ப⁴வ: ॥ 537 ॥
அத: கதா³(அ)பி தே³ஹஸ்ய நாத்மத்வம் உபபத்³யதே ॥ 538 ॥

गृहमेधिनाम् = கிருஹஸ்தர்களுக்கு,

க்³ருஹமேதி⁴னாம்

गृहवत् = வீட்டைப்போல்,

க்³ருஹவத்

चक्षुरादीनां = கண் முதலானவைகளுக்கு,

சக்ஷுராதீ³னாம்

आश्रयः = (தேஹம்) இருப்பிடம்,

ஆஶ்ரய:

बाल्यादिनानावस्थावान् = பால்யம் முதலான பலவித அவஸ்தைகளுடன் கூடியது,

பா³ல்யாதி³னானாவஸ்தா²வான்

शुक्लशोणितसंभवः = சுக்லம், சோணிதம் இவைகளிலிருந்து உண்டானது,

ஶுக்லஶோணிதஸம்ப⁴வ:

अत: = ஆகையால்,

அத꞉

कदापि = ஒருக்காலும்,

கதா³பி

देहस्य = சரீரத்திற்கு,

தே³ஹஸ்ய

आत्मत्वं = ஆத்மத்தன்மை,

ஆத்மத்வம்

न उपपद्यते = பொருந்தாது.

ந உபபத்³யதே

மேலும் இந்த தேஹம், கிருஹஸ்தர்களுக்கு வீட்டைப் போல, கண் முதலான இந்திரியங்களுக்குத் தங்குமிடமாயுள்ளது. பால்யம் முதலான பலவித பருவங்களோடு கூடியது. ரேதஸ், ரக்தம் இவைகளிலிருந்து உண்டானது. ஆகையால் தேகத்திற்கு ஆத்மத்தன்மை ஒருக்காலும் பொருந்தாது. **(537-538)**

बधिरोऽहं च काणोऽहं मूक इत्यनुभूतित: ।
इन्द्रियाणि भवन्त्यात्मा येषामस्त्यर्थवेदनम् ॥ ५३९ ॥

ப³தி⁴ரோ(அ)ஹம் ச காணோ(அ)ஹம் மூக இத்யனுபூ⁴தித꞉ ।
இந்த்³ரியாணி ப⁴வந்த்யாத்மா யேஷாமஸ்த்யர்த²வேத³னம் ॥ 539 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

बधिर: = செவிடன்,

ப³தி⁴ர꞉

काण: = ஒற்றைக்கண்ணன்,

காண꞉

अहं = நான்,

அஹம்

मूक: = ஊமை,

மூக꞉

इति = என்ற,

இதி

अनुभूतित: = அனுபவத்தால்,

அனுபூ⁴தித꞉

येषां = எவைகளுக்கு,

யேஷாம்

अर्थवेदनम् = வஸ்துக்களின் அறிவு,

அர்த²வேத³னம்

अस्ति = இருக்கிறதோ,

அஸ்தி

इन्द्रियाणि = (அந்த) இந்திரியங்கள்,

இந்த்³ரியாணி

आत्मा भवन्ति = ஆத்மாவாக ஆகின்றன.

ஆத்மா ப⁴வந்தி

"நான் செவிடு, நான் ஒற்றைக்கண்ணன், நான் ஊமை," என்ற அனுபவத்திளுல், இந்திரியங்களுக்கு விஷயங்களின் அறிவு ஏற்படுகிறதாகத் தெரிகிறது ஆகையால் இந்திரியங்கள் தான் ஆத்மாவாகும். **(539)**

इन्द्रियाणां चेतनत्वं देहे प्राणाः प्रजापतिम् ।
एतमेत्येत्यूचुः इति श्रुत्यैव प्रतिपाद्यते ॥ ५४० ॥

இந்த்³ரியாணும் சேதனத்வம் தே³ஹே ப்ராணு: ப்ரஜாபதிம் ।
ஏதமேத்யேத்யூசு: இதி ஶ்ருத்யைவ ப்ரதிபாத்³யதே ॥ 540 ॥

देहे = சரீரத்தில்,

தே³ஹே

प्राणाः = இந்திரியங்கள்,

ப்ராணு:

एतं = இந்த,

ஏதம்

प्रजापतिम् = பிரஜாபதியை,

ப்ரஜாபதிம்

एत्य = அடைந்து,

ஏத்ய

इति = இவ்வாறு,

இதி

ऊचुः = சொல்லிற்று,

ஊசு:

इति = என்று,

இதி

श्रुत्यैव = வேதத்தாலேயே,

ஶ்ருத்யைவ

इन्द्रियाणां = இந்திரியங்களுக்கு,
இந்த்³ரியாணும்
चेतनत्वं = சேதனமாயிருக்கும் தன்மை,
சேதனத்வம்
प्रतिपाद्यते = விளக்கப்படுகிறது.
ப்ரதிபாத்³யதே

"தேகத்தில் பிராணன்கள் (இந்திரியங்கள்) இந்த பிரஜாபதியை அடைந்து இவ்விதம் சொன்னுர்கள்" என்று இந்திரியங்களுக்கு அறிவுள்ள தன்மையுண்டென்பது வேதத்திலுலேயே பிரதிபாதிக்கப்படுகிறது. **(540)**

यतः तस्मात् इन्द्रियाणां युक्तं आत्मत्वमित्यमुम् ।
निश्चयं दूषयत्यन्योऽसहमानः पृथग्जनः ॥ ५४० ॥

யத꞉ தஸ்மாத் இந்த்³ரியாணும் யுக்தம் ஆத்மத்வமித்யமும் ।
நிஸ்சயம் தூ³ஷயத்யன்யோ(அ)ஸஹமான꞉ ப்ருத²க்³ஜன꞉ ॥ 540 ॥

यतः = எதனுல் (இப்படியோ),
யத꞉
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
इन्द्रियाणां = இந்திரியங்களுக்கு,
இந்த்³ரியாணும்
आत्मत्वं = ஆத்மாவாக இருக்கும் தன்மை,
ஆத்மத்வம்
युक्तं = நியாயமானது,
யுக்தம்
इति = என்ற,
இதி
अमुं निश्चयं = இந்த தீர்மானத்தை,
அமும் நிஸ்சயம்
असहमानः = பொறுக்காத,
அஸஹமான꞉
अन्यः = வேறொரு,
அன்ய꞉
पृथग्जनः = பாமரமனிதன்,
ப்ருத²க்³ஜன꞉

दूषयति = தூஷிக்கிறுன்.
தூ³ஷயதி

இப்படியிருக்கும் காரணத்திஞல் இந்திரியங்களுக்குத் தான் ஆத்மத்தன்மை நியாயமாகும். இவ்விதம் சொல்லும் இந்த தீர்மானத்தை ஸஹிக்காதவஞய் வேறு ஒருவன் இந்தக் கொள்கையும் பிசகு என்று தூஷித்து இந்திரியங்கஊ வேஊ செய்யும்படிச் செய்யும் பிராணன் தான் ஆத்மாவென்று சொல்கிறுன். **(541)**

इन्द्रियाणि कथं न्वात्मा करणानि कुठारवत् ।
करणस्य कुठारादेः चेतनत्वं न हीक्ष्यते ॥ ५४२ ॥

இந்த்³ரியாணி கத²ம் ந்வாத்மா கரணானி குடா²ரவத்।
கரணஸ்ய குடா²ராதே³: சேதனத்வம் ந ஹீக்ஷ்யதே ॥ 542 ॥

कुठारवत् = கோடாலிபோல்,
குடா²ரவத்
करणानि = கருவிகளாயிருக்கும்,
கரஞனி
इन्द्रियाणि = இந்திரியங்கள்,
இந்த்³ரியாணி
कथं नु आत्मा = எப்படி ஆத்மாவாக இருக்கமுடியும்?
கத²ம் நு ஆத்மா
करणस्य = கருவியான,
கரணஸ்ய
कुठारादेः = கோடாலி முதலியவற்றிற்கு,
குடா²ராதே³:
चेतनत्वं = சேதனத்தன்மை,
சேதனத்வம்
न हि ईक्ष्यते = காணப்படுகிறதில்ஊயே!
ந ஹி ஈக்ஷ்யதே

கோடாலியைப் போல் கருவியாக இருக்கும் இந்திரியங்கள் எப்படி ஆத்மா வாகும். கோடாலி முதலிய கருவிகளுக்கு சேதனத்தனமை காணப்படவில்ஊயே? **(542)**

श्रुत्याऽधिदेवतामेव इन्द्रियेषूपचर्यते ।
न तु साक्षात् इन्द्रियाणां चेतनत्वं उदीर्यते ॥ ५४३ ॥

ஶ்ருத்யா(அ)தி⁴தே³வதாமேவ இந்த்³ரியேஷூபசர்யதே ।
ந து ஸாக்ஷாத் இந்த்³ரியாஞம் சேதனத்வம் உதீ³ர்யதே ॥ 543 ॥

श्रुत्या = வேதத்தால்,
ஶ்ருத்யா
अधिदेवतामेव = அதிதேவதையைத்தான்,
அதி⁴தே³வதாவ
इन्द्रियेषू = இந்திரியங்களில்,
இந்த்³ரியேஷூ
उपचर्यते = உபசாரமாகக் கூறப்படுகிறது,
உபசர்யதே
इन्द्रियाणां = இந்திரியங்களுக்கு,
இந்த்³ரியாணும்
साक्षात् चेतनत्वं = நேராக சேதனத்தன்மை,
ஸாக்ஷாத் சேதனத்வம்
न तु उदीर्यते = சொல்லப்படவே இல்லை.
ந து உதீ³ர்யதே

ஒவ்வொரு இந்திரியத்திற்கும் அதிதேவதை உண்டு அவர்கள் சேதனர்கள். அந்த தேவதைகள் பேசினர்கள் என்பதைத்தான் உபசாரமாக இந்திரியங்கள் பேசின என்று வேதம் கூறுகிறது. இந்திரியங்களுக்கு நேரிடையாக சைதன்யம் உண்டு என்று வேதம் சொல்லவில்லை. **(543)**

अचेतनस्य दीपादेः अर्थाभा सकता यथा ।
तथैव चक्षुरादीनां जडानामपि सिध्यति ॥ ५४४ ॥

அசேதனஸ்ய தீ³பாதே³: அர்தா²பா⁴ ஸகதா யதா² ।
ததை²வ சக்ஷுராதீ³ணும் ஜடா³நாமபி ஸித்⁴யதி ॥ 544 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
अचेतनस्य = ஜடமான,
அசேதனஸ்ய
दीपादेः = தீபம் முதலியவற்றிற்கு,
தீ³பாதே³:
अर्थाभा सकता = வஸ்துக்களை பிரகாசப்படுத்தும் சக்தி உள்ளதோ,
அர்தா²பா⁴ ஸகதா
तथैव = அப்படியே,
ததை²வ
जडानां = ஜடமான,
ஜடா³ணும்

चक्षुरादीनामपि **சக்ஷுராதீ³நாமபி**	=	கண் முதலியவற்றிற்கும்,
सिध्यति **ஸித்⁴யதி**	=	(பிரகாசப் படுத்தும் தன்மை) ஸித்திக்கிறது.

அசேதனமாயிருக்கிற தீபம் முதலியவற்றிற்கு எப்படி பதார்த்தத்தை விளக்கக் கூடிய தன்மையிருக்கிறதோ, அப்படியே அசேதனமான இந்திரியங்களாகிய கண் முதலானவைகளுக்கும் பதார்த்தத்தை விளக்கக்கூடிய தன்மை இருக்கிறது. **(544)**

इन्द्रियाणां चेष्टयिता प्राणो यः पञ्चवृत्तिकः ।
सर्वावस्थासु अवस्थावान् सोऽयं आत्मत्वं अर्हति ।

இந்த்³ரியாணாம் சேஷ்டயிதா ப்ராணோ யः பஞ்சவ்ருத்திகः ।
ஸர்வாவஸ்தா²ஸு அவஸ்தா²வான் ஸோ(அ)யம் ஆத்மத்வம் அர்ஹதி ।

यः **யः**	=	எவன்,
इन्द्रियाणां चेष्टयिता **இந்த்³ரியாணாம் சேஷ்டயிதா**	=	இந்திரியங்களை வேலை செய்யும்படி செய்கிறதாயும்,
पञ्चवृत्तिकः **பஞ்சவ்ருத்திகः**	=	காரியங்களால் ஐந்துவித நிலைகளுள்ளதாயும்,
सर्वावस्थासु **ஸர்வாவஸ்தா²ஸு**	=	எல்லா அவஸ்தைகளிலும்,
अवस्थावान् **அவஸ்தா²வான்**	=	செயல் உள்ளதாயும் இருக்கிறதோ,
सोः अयं प्राणः **ஸோः அயம் ப்ராணः**	=	அந்த இந்த பிராணன்,
आत्मत्वं अर्हति **ஆத்மத்வம் அர்ஹதி**	=	ஆத்மத்தன்மைக்குத் தகுதியுள்ளவன்.

இந்திரியங்களை வேலை செய்யும்படி செய்கிறதாயும் ஐந்துவித (பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன, ஸமானன்) கார்யங்களுடையதாயும் எல்லா நிலையிலும் இருப்பதாயும் உள்ள இந்த பிராணன்தான் ஆத்மததனமைக்கு உரித்தது.

अहं क्षुधावान् तृष्णावान् इत्याद्यनुभवादपि ॥ ५४५ ॥

அஹம் க்ஷுதா⁴வான் த்ருஷ்ணாவான் இத்யாத்³யனுப⁴வாத³பி ॥ 545 ॥

श्रुत्या अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमय इतीर्यते यस्मात् ।
तस्मात् प्राणस्यात्मत्वं युक्तं नो करणसंज्ञानां क्वापि ॥ ५४६ ॥

ஶ்ருத்யா அன்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா ப்ராணமய இதீர்யதே யஸ்மாத் ।
தஸ்மாத் ப்ராணஸ்யாத்மத்வம் யுக்தம் நோ கரணஸஞ்ஜ்ஞானும் க்வாபி ॥546॥

अहं = நான்,
அஹம்

क्षुधावान् = பசி உள்ளவன்,
க்ஷுதா⁴வான்

तृष्णावान् = தாஹமுள்ளவன்,
த்ருஷ்ணாவான்

इत्याद्यनुभवादपि = இது முதலான அனுபவத்தாலும்,
இத்யாத்³யனுப⁴வாத³பி

यस्मात् = எதனுல்,
யஸ்மாத்

श्रुत्या = வேதத்தால்,
ஶ்ருத்யா

अन्योऽन्तर आत्मा प्राणमय = உள்ளே வேறு ஆத்மா, பிராணமயன்,
அன்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா ப்ராணமய

इती ईर्यते = என்று சொல்லப்படுகிறதோ,
இதீ ஈர்யதே

तस्मात् = அதனுலும்,
தஸ்மாத்

प्राणस्य = பிராணனுக்கு,
ப்ராணஸ்ய

आत्मत्वं = ஆத்மத்தன்மை,
ஆத்மத்வம்

युक्तं = யுக்தமானது,
யுக்தம்

करणसंज्ञानां = கருவி என்ற பெயருள்ள இந்திரியங்களுக்கு,
கரணஸஞ்ஜ்ஞானும்

क्वापि = ஒருக்காலும்,
க்வாபி

नो = யுத்தமில்லை.
நோ

"நான் பசியுள்ளவன், நான் தாஹமுள்ளவன்" இது முதலான அனுபவம் இருப்பதினுலும், வேதத்தில் "உள்ளே பிராணமயன் என்று வேறு ஆத்மா" என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினுலும், பிராணனுக்குத்தான் ஆத்மத்தன்மை உசித மாகும். கருவியென்று பெயருள்ள இந்திரியங்களுக்கு எவ்விதத்திலும் உசிதமாகாது. **(545-546)**

(அவதாரிகை) இந்தக் கொள்கையும் பிசகு, மனம்தான் ஆத்மாவென்று இன்னொருவர் வாதிக்கிருர்: -

इति निश्चयमेतस्य दूषयत्यपरो जडः ।
भवत्यात्मा कथं प्राणो वायुरेवैष आन्तरः ॥ ५४७ ॥

இதி நிஶ்சயமேதஸ்ய தூ3ஷயத்யபரோ ஜட3: ।
ப4வத்யாத்மா கத2ம் ப்ராணோ வாயுரேவைஷ ஆந்தர: ॥ 547 ॥

इति = என்ற,
இதி
एतस्य = இவனுடைய,
ஏதஸ்ய
निश्चयं = தீர்மானத்தை,
நிஶ்சயம்
जडः = அறிவில்லாத,
ஜட3:
अपरः = வேறு ஒருவன்,
அபர:
दूषयति = தூஷிக்கிறுன்,
தூ3ஷயதி
प्राणः = பிராணன்,
ப்ராண:
कथं = எப்படி,
கத2ம்
आत्मा भवति = ஆத்மாவாகும்?
ஆத்மா ப4வதி
एषः = இந்த பிராணன்,
ஏஷ:
आन्तरो वायुरेव = உள்ளே இருக்கும் வாயுதானே!
ஆந்தரோ வாயுரேவ

இவனுடைய இந்தத் தீர்மானத்தை அறிவற்ற இன்னொருவன் தூஷிக்கிறன் பிராணன் என்கிறது உள்ளேயிருக்கும் வாயுதானே, அது எப்படி ஆத்மாவாகும்? **(547)**

बहिर्यात्यन्तरायाति भस्त्रिकावायुवत् मुहुः ।
न हितं वाऽहितं वा स्वं अन्यत् वा वेद किंचन ॥ ५४८ ॥

ப³ஹிர்யாத்யந்தராயாதி ப⁴ஸ்த்ரிகாவாயுவத் முஹு: ।
ந ஹிதம் வா(அ)ஹிதம் வா ஸ்வம் அன்யத் வா வேத³ கிஞ்சன ॥ 548 ॥

भस्त्रिकावायुवत् = துருத்தியிலுள்ள காற்றுப்போல,
ப⁴ஸ்த்ரிகாவாயுவத்
मुहुः = அடிக்கடி,
முஹு:
बहिः = வெளியே,
ப³ஹி:
याति = செல்கிறது,
யாதி
अन्तः = உள்ளே,
அந்த:
आयाति = வருகிறது,
ஆயாதி
हितं वा = நன்மையையோ,
ஹிதம் வா
अहितं वा = தீங்கையோ,
அஹிதம் வா
स्वं = தன்னையோ,
ஸ்வம்
अन्यत् वा = வேறு வஸ்துவையோ,
அன்யத் வா
किंचन = ஒன்றையும்,
கிஞ்சன
न वेद = அறிகிறதில்லை.
ந வேத³

துருத்தியிலுள்ள காற்றுமாதிரி அடிக்கடி வெளியில் போகிறது, உள்ளே வருகிறது. ஹிதத்தையோ, அஹிதத்தையோ தன்னையோ, வேறு எதையோ, அறிவதில்லை. **(548)**

जडस्वभावः चपलः कर्मयुक्तश्च सर्वदा ।
प्राणस्य भानं मनसि स्थिते सुप्ते न दृश्यते ॥ ५४९ ॥

ஜட³ஸ்வபா⁴வः சபலः கர்மயுக்தஶ்ச ஸர்வதா³ ।
ப்ராணஸ்ய பா⁴னம் மனஸி ஸ்தி²தே ஸுப்தே ந த்³ருஶ்யதே ॥ 549 ॥

(பிராணன்)

जडस्वभावः = ஜடத்தன்மையள்ளது,
ஜட³ஸ்வபா⁴வः
सर्वदा = எப்பொழுதும்,
ஸர்வதா³
चपलः = சலிக்கிறதாயும்,
சபலः
कर्मयुक्तश्च = செய்கையோடு கூடியதாயும் உள்ளது,
கர்மயுக்தஶ்ச
मनसि स्थिते = மனம் இருக்கும் பொழுது,
மனஸி ஸ்தி²தே
प्राणस्य भानं = பிராணனின் தோற்றம் உள்ளது,
ப்ராணஸ்ய பா⁴னம்
सुप्ते = (மனம்) தூங்கினபொழுது,
ஸுப்தே
न दृश्यते = காணப்படவில்லை.
ந த்³ருஶ்யதே

அந்தப் பிராணன் ஜடஸ்வபாவத்தையுடையது. எப்பொழுதும் அலைந்துகொண்டிருக்கும். எக்காலத்திலும் வேலை செய்துகொண்டேயிருக்கும். பிராணன் இருக்கிறதென்று தெரிவதே மனஸ் இருக்கும்போதுதான். தூங்கும்போது அது காணப்படவில்லை. **(549)**

मनस्तु सर्वं जानाति सर्ववेदनकारणम् ।
यत् तस्मात् मन एवात्मा प्राणस्तु न कदाचन ॥ ५५० ॥

மனஸ்து ஸர்வம் ஜாநாதி ஸர்வவேத³னகாரணம் ।
யத் தஸ்மாத் மன ஏவாத்மா ப்ராணஸ்து ந கதா³சன ॥ 550 ॥

यत् = எந்த காரணத்தால்,
யத்
सर्ववेदनकारणम् = எல்லாவற்றையும் அறிவதற்குக் காரணமான,
ஸர்வவேத³னகாரணம்

मनस्तु **மனஸ்து**	=	மனமோவெனில்,
सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாவற்றையும்,
जानाति **ஜாநாதி**	=	அறிகிறதோ,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
मन एव आत्मा **மன ஏவ ஆத்மா**	=	மனம்தான் ஆத்மா,
प्राणस्तु **ப்ராணஸ்து**	=	பிராணனேவெனில்,
कदाचन **கதா³சன**	=	ஒருக்காலும்,
न **ந**	=	ஆத்மாவல்ல.

மனஸோ எல்லாவற்றையும் அறியக் காரணமாயிருந்து கொண்டு எல்லாவற்றையும் அறிகிறது என்பதினால் மனஸ் தான் ஆத்மா. ஒருபொழுதும் பிராணன் ஆத்மாவல்ல. **(550)**

संकल्पवान् अहं चिन्तावान् अहं च विकल्पवान् ।
इत्याद्यनुभवात् अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः ॥ ५५१ ॥

ஸங்கல்பவான் அஹம் சிந்தாவான் அஹம் ச விகல்பவான் ।
இத்யாத்³யனுப⁴வாத் அன்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா மனோமய: ॥ 551 ॥

इत्यादिश्रुतिमद्भावात् युक्ता मनस आत्मता ।

இத்யாதி³ஶ்ருதிமத்³பா⁴வாத் யுக்தா மனஸ ஆத்மதா ।

अहं **அஹம்**	=	நான்,
संकल्पवान् **ஸங்கல்பவான்**	=	ஸங்கல்பத்தோடு கூடியவன்,
चिन्तावान् **சிந்தாவான்**	=	சிந்தையோடு கூடியவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,

विकल्पवान् च = விகல்பத்தோடும் கூடியவன்,

விகல்பவான் ச

इत्याद्यनुभवात् = இது முதலான அனுபவத்தாலும்,

இத்யாத்³யனுப⁴வாத்

अन्योऽन्तर आत्मा मनोमयः = உள்ளே வேறு ஆத்மா மநோமயன்,

அன்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா மனோமய:

इत्यादिश्रुतिमद्भावात् = இது முதலான சுருதி வாக்யம் இருப்பதாலும்,

இத்யாதி³ஶ்ருதிமத்³பா⁴வாத்

मनसः = மனதிற்கு,

மனஸ:

आत्मता = ஆத்மத்தன்மை,

ஆத்மதா

युक्ता = யுக்தமானது.

யுக்தா

"நான் ஸங்கல்பமுடையவன், நான் சிந்தையுடையவன், நான் விகல்பமுடையவன்" இது முதலிய அனுபவத்தினுலும் "உள்ளே மனேமயன் என்று வேறு ஆத்மா" இது முதலிய வேதவாக்கியங்கள் இருப்பதினுலும், மனஸிற்குத் தான் ஆத்மாவாக விருக்கும் தன்மை யுக்தமாகும். **(551)**

(அவதாரிகை) இதுவும் பிசகு, புத்திதான் ஆத்மாவென்று இன்னெருவன் சொல்கிறுன்: -

इति निश्चयमेतस्य दूषयत्यपरो जडः ॥ ५५२ ॥

இதி நிஶ்சயமேதஸ்ய தூ³ஷயத்யபரோ ஜட³: ॥ 552 ॥

इति = என்ற,

இதி

एतस्य = இவனுடைய,

ஏதஸ்ய

निश्चयं = தீர்மானத்தை,

நிஶ்சயம்

जडः = அறிவில்லாத,

ஜட³:

प्रपरः = வேறு ஒருவன்,

ப்ரபர:

दूषयति = தூஷிக்கிறுன்.

தூ³ஷயதி

இவனுடைய இந்தத் தீர்மானத்தை அறிவில்லாத மற்ரெருவன் தூஷிக்கிறுன். **(551-552)**

कथं मनस आत्मत्वं करणस्य दृगादिवत् ।
कर्तृप्रयोज्यं करणं न स्वयं तु प्रवर्तते ॥ ५५३ ॥

கத²ம் மனஸ ஆத்மத்வம் கரணஸ்ய த்³ருகா³தி³வத் ।
கர்த்ருப்ரயோஜ்யம் கரணம் ந ஸ்வயம் து ப்ரவர்ததே ॥ 553 ॥

दृगादिवत् = கண் முதலியதுபோல்,
த்³ருகா³தி³வத்
करणस्य = கருவியாக உள்ள,
கரணஸ்ய
मनस: = மனதிற்கு,
மனஸ:
आत्मत्वं = ஆத்மத்தன்மை,
ஆத்மத்வம்
कथं = எப்படிப்பொருந்தும்?
கத²ம்
कर्तृप्रयोज्यं = செய்கிறவனுல் ஏவத்தக்க,
கர்த்ருப்ரயோஜ்யம்
करणं = கருவியானது,
கரணம்
स्वयं तु = தானுகவே,
ஸ்வயம் து
न प्रवर्तते = செயல்படாது.
ந ப்ரவர்ததே

கண் முதலியவை போல கருவியாயிருக்கும் மனஸிற்கு ஆத்மத் தன்மை எப்படியிருக்கம்? கருவியென்பது செய்கிறவனுல் பிரயோகப்படுத்தப்படுவதே தவிர அதுவாக தானே பிரவிருத்திப்பதில்ல. **(553)**

मन:प्रयोक्ता य: कर्ता तस्यैवात्मत्वं अर्हति ।
आत्मा स्वतन्त्र: पुरुषो न प्रयोज्य: कदाचन ॥ ५५४ ॥

மனःப்ரயோக்தா யः கர்தா தஸ்யைவாத்மத்வம் அர்ஹதி ।
ஆத்மா ஸ்வதந்த்ரः புருஷோ ந ப்ரயோஜ்யः கதா³சன ॥ 554 ॥

मन:प्रयोक्ता = மனதை ஏவுகிற,
மனःப்ரயோக்தா

कर्ता **கர்தா**	=	செய்கிறவன்,
यः **யः**	=	எவனோ,
तस्यैव **தஸ்யைவ**	=	அவனுக்குத்தான்,
आत्मत्वं **ஆத்மத்வம்**	=	ஆத்மத்தன்மை,
अर्हति **அர்ஹதி**	=	உசிதமானது,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மாவானவன்,
स्वतन्त्रः **ஸ்வதந்த்ரः**	=	ஸ்வதந்திரனான,
पुरुषः **புருஷः**	=	புருஷன்,
कदाचन **கதா³சன**	=	ஒருக்காலும்,
न प्रयोज्यः **ந ப்ரயோஜ்யः**	=	(பிறவற்றால்) ஏவத்தக்கவனில்லை.

மனஸை ஏவுகிற கர்த்தா (செய்கிறவன்) யாரோ, அவனுக்குத்தான் ஆத்மா வாயிருக்கும் தன்மை பொருந்தும். ஆத்மா என்பவன் ஸ்வதந்திரமான புருஷனாகத் தான் இருப்பான். ஒருக்காலும் ஏவப்படுகிறவனாகமாட்டான். **(554)**

अहं कर्ताऽस्मि अहं भोक्ता सुखीत्यनुभवादपि ।
बुद्धिरात्मा भवत्येव बुद्धिधर्मो हंकृतिः ॥ ५५५ ॥

அஹம் கர்தா(அ)ஸ்மி அஹம் போ⁴க்தா ஸுகீ²த்யனுப⁴வாத³பி ।
பு³த்³தி⁴ராத்மா ப⁴வத்யேவ பு³த்³தி⁴த⁴ர்மோ ஹங்க்ருதிः ॥ 555 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
कर्ता **கர்தா**	=	செய்கிறவனாக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,

अहं	=	நான்,
அஹம்		
भोक्ता	=	அனுபவிக்கிறவன்,
போ⁴க்தா		
सुखी	=	ஸுகமுள்ளவன்,
ஸுகீ²		
इति	=	என்ற,
இதி		
अनुभवादपि	=	அனுபவத்திஞலும்,
அனுப⁴வாத³பி		
बुद्धिः एव	=	புத்தி தான்,
பு³த்³தி⁴: ஏவ		
आत्मा भवति	=	ஆத்மாவாக ஆகிறது,
ஆத்மா ப⁴வதி		
अहंकृतिः	=	அஹங்காரம்,
அஹங்க்ருதி:		
बुद्धिधर्मो हि	=	புத்தியின் தர்மமல்லவா!
பு³த்³தி⁴த⁴ர்மோ ஹி		

"நான் செய்கிறவஞயிருக்கிறேன். நான் அனுபவிக்கிறவன். நான் ஸுகத்தோடு கூடியவன்" என்ற அனுபவத்திஞலும் புத்திதான் ஆத்மா என்று ஏற்படுகிறது. "நான்" என்கிற எண்ணம் புத்தியின் தர்மமே. **(555)**

अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमय इत्यब्रवीच्च निगमः ।
मनसोऽपि च भिन्नं विज्ञानमयं कर्तुरूपं आत्मानम् ॥ ५५६ ॥

அன்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா விஜ்ஞானமய இத்யப்³ரவீச்ச நிக³ம: ।
மனஸோ(அ)பி ச பி⁴ன்னம் விஜ்ஞானமயம் கர்துரூபம் ஆத்மானம் ॥ 556 ॥

अन्योऽन्तर आत्मा विज्ञानमयः	=	உள்ளே வேறு ஆத்மா விஞானமயன,
அன்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா விஜ்ஞானமய:		
इति	=	என்று,
இதி		
निगमश्च	=	வேதமும்,
நிக³மஶ்ச		
मनसोऽपि च	=	மனதைக்காட்டிலும் வேறுனதாயும்,
மனஸோ(அ)பி ச		

कर्तुरूपं = செய்கிற ஸ்வரூப முள்ளதுமான,
கர்துரூபம்

विज्ञानमयं = விஞ்ஞானமயனே,
விஜ்ஞானமயம்

आत्मानं = ஆத்மாவாக,
ஆத்மானம்

अब्रवीत् = சொல்லியது.
அப்³ரவீத்

"உள்ளே விக்ஞானமயன் என்று வேறு ஆத்மா" என்று வேதம் மனஸிலிருந்தும் வேறுபட்டதாக கர்த்தா (செய்கிறவன்) என்ற ஸ்வரூபமுள்ள விக்ஞானமயனே (புத்தியை) ஆத்மாவாகச் சொல்கிறது. **(556)**

विज्ञानं यज्ञं तनुते कर्माणि तनुतेऽपि च ।

விஜ்ஞானம் யஜ்ஞம் தனுதே கர்மாணி தனுதே(அ)பி ச ।

इत्यस्य कर्तृता श्रुत्या मुखतः प्रतिपाद्यते ।
तस्माद्युक्तात्मता बुद्धेरिति बौद्धेन निश्चितम् ॥ ५५७ ॥

இத்யஸ்ய கர்த்ருதா ஶ்ருத்யா முக²த: ப்ரதிபாத்³யதே ।
தஸ்மாத்³யுக்தாத்மதா பு³த்³தே⁴ரிதி பௌ³த்³தே⁴ன நிஶ்சிதம் ॥ 557 ॥

विज्ञानं = விஞ்ஞானம்,
விஜ்ஞானம்

यज्ञं = யாகத்தை,
யஜ்ஞம்

तनुते = செய்கிறது,
தனுதே

कर्माणि च = கர்மாக்களேயும்,
கர்மாணி ச

तनुते = செய்கிறது,
தனுதே

इति = என்று,
இதி

श्रुत्या: = சுருதியால்,
ஶ்ருத்யா:

अस्य = இந்த விஞ்ஞானமயனுக்கு,
அஸ்ய

कर्तृता = செய்கிற தன்மையானது,

கர்த்ருதா

मुखत: = நேராகவே,

முக²த:

प्रतिपाद्यते = விளக்கப்படுகிறது,

ப்ரதிபாத்³யதே

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

बुद्धे: = புத்திக்கு,

பு³த்³தே⁴

आत्मता = ஆத்மத்தன்மையானது,

ஆத்மதா

युक्ता = உசிதமானது,

யுக்தா

इति = என்று,

இதி

बौद्धेन = பௌத்தரால்,

பௌ³த்³தே⁴ன

निश्चितम् = தீர்மானிக்கப்பட்டு உள்ளது.

நிஶ்சிதம்

"விக்ஞானம் யக்ஞத்தைச் செய்கிறது, கர்மாக்களையும் செய்கிறது" என்று வேதத்திலேயே விக்ஞானத்திற்கு (புத்திக்கு) செய்கிறவன் என்ற தன்மை வாய் விட்டு பிரதி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் புத்திக்குத்தான் ஆத்மாவாயிருக் கும் தன்மை நியாயமாகும் என்று புத்தியைப் பற்றிச் சொல்லும் வாதியினால் தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

[இந்த சுலோகத்தில் வேத வாக்கியத்தையும் பிரமாணமாய்ச் சொல்லியிருப்ப தினால் இதில் கண்ட "பௌத்தன்" என்ற பதத்திற்கு "பௌத்த மதத்தைச் சேர்ந்தவன்" என்று அர்த்தம் செய்வது உசிதமாகாது. அந்த மதவாதி வேதத்தின் பிராமாண்யத் தையே மறுக்கிறவன், அவனைத்தான் குறிப்பிடுகிறதென்று வைத்துக்கொண்டால், நான் சொல்வது உங்களுக்கு முக்யப்பிரமாணமான வேதப்படிக்கும் நியாயமாயிருக் கிறதென்று அவன் சொல்வதாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.] **(557)**

(அவதாரிகை) புத்திதான் ஆத்மா என்ற இந்தக் கொள்கையை பூர்வமீமாம் ஸகர்களில் பிராபாகரர் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்தவர்களும், தார்க்கிகர்களும், கண்டித்து அக்ஞானம்தான் ஆத்மா என்று சொல்கிறார்கள் என்பதை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் எடுத்துச் சொல்கிறார்: -

प्राभाकरस्तार्किकश्च तावुभावप्यमर्षया ।
तन्निश्चयं दूषयतो बुद्धिरात्मा कथं न्विति ॥ ५५८ ॥

ப்ராபா4கரஸ்தார்கிகஶ்ச தாவுபா4வப்யமர்ஷயா ।
தந்நிஶ்சயம் தூ3ஷயதோ பு3த்3தி4ராத்மா கத2ம் ந்விதி ॥ 558 ॥

प्राभाकरः = ப்ராபாகரனும்,
ப்ராபா4கர:

तार्किकश्च = தார்கிகனும்,
தார்கிகஶ்ச

उभावपि = அவ்வருவர்களும்,
உபா4வபி

अमर्षया = பொறுத்துகொள்ளாமல்,
அமர்ஷயா

बुद्धिः = புத்தி,
பு3த்3தி4:

कथं नु आत्मा = எப்படி ஆத்மாவாகும்,
கத2ம் நு ஆத்மா

इति = என்று,
இதி

तन्निश्चयं = அவனுடைய தீர்மானத்தை,
தந்நிஶ்சயம்

दूषयतः = தூஷிக்கிறுர்கள்.
தூ3ஷயத:

பிராபாகரனும் தார்க்கிகனும் ஆகிய அவ்விரண்டு பேர்களும் அந்த தீர்மான த்தை ஸஹிக்காமல் புத்தி ஆத்மாவாக எப்படியிருக்கமுடியும என்று கண்டிக்கிறுர் கள். **(558)**

बुद्धेरज्ञानकार्यत्वाद्विनाशित्वात्प्रतिक्षणम् ।
बुद्ध्यादीनां च सर्वेषामज्ञाने लयदर्शनात् ॥ ५५९ ॥

பு3த்3தே4ரஜ்ஞானகார்யத்வாத்3விநாஶித்வாத்ப்ரதிக்ஷணம் ।
பு3த்3த்4யாதீ3னும் ச ஸர்வேஷாமஜ்ஞானே லயத3ர்ஶனுத் ॥ 559 ॥

अज्ञोऽहमित्यनुभवादास्त्रीबालादिगोचरात् ।
भवत्यज्ञानमेवात्मा न तु बुद्धिः कदाचन ॥ ५६० ॥

அஜ்ஞோ(அ)ஹமித்யனுப4வாதா3ஸ்த்ரீபா3லாதி3கோ3சராத் ।
ப4வத்யஜ்ஞானமேவாத்மா ந து பு3த்3தி4: கதா3சன ॥ 560 ॥

बुद्धेः	=	புத்தி,
பு³த்³தே⁴:		
अज्ञानकार्यत्वात्	=	அக்ஞானத்திலிருந்து உண்டாகியிருப்பதாலும்,
அஜ்ஞானகார்யத்வாத்		
प्रतिक्षण	=	ஒவ்வொரு நிமிஷமும்,
ப்ரதிக்ஷண		
विनाशित्वात्	=	நாசமடைவதாலும்,
விநாஶித்வாத்		
बुद्ध्यादीनां	=	புத்தி முதலான,
பு³த்³த்⁴யாதீ³னும்		
सर्वेषा च	=	எல்லாவற்றிற்கும்,
ஸர்வேஷா ச		
अज्ञाने	=	அக்ஞானத்தில்,
அஜ்ஞானே		
लयदर्शनात्	=	லயம் (நாசம்) காணப்படுவதாலும்,
லயத³ர்ஶனத்		
आ स्त्रीबालादिगोचरात्	=	ஸ்திரீ, சிறுவன் முதலியவர் வரை ஏற்படும்,
ஆ ஸ்த்ரீபா³லாதி³கோ³சராத்		
अहं अज्ज:	=	நான் அறியாதவன்,
அஹம் அஜ்ஜ:		
इति	=	என்ற,
இதி		
अनुभवात्	=	அநுபவத்தாலும்,
அனுப⁴வாத்		
अज्जानमेव	=	அக்ஞானம்தான்,
அஜ்ஜானமேவ		
आत्मा	=	ஆத்மா,
ஆத்மா		
भवति	=	ஆகிறது,
ப⁴வதி		
बुद्धि:	=	புத்தி,
பு³த்³தி⁴:		
कदाचन	=	ஒருக்காலும்,
கதா³சன		
न तु	=	ஆத்மாவல்ல.
ந து		

புத்தி என்பது அக்ஞானத்தின் காரியமாயிருப்பதினுலும், ஒவ்வொரு க்ஷண மும் நாசத்தையடைவதினுலும், புத்தி முதலிய யாவற்றும் அக்ஞானத்தில் லயம டைவதினுலும், ஸ்திரீ பாலன் முதலியவர் வரை யாவருக்கும் "நான் அக்ஞான முள்ளவன்" என்ற அனுபவமிருந்துவருவதினுலும் அக்ஞானம்தான் ஆத்மாவாகும். ஒருநாளும் புத்தி ஆத்மாவாகாது. **(559-560)**

विज्ञानमयात् अन्यं तु आनन्दमयं परं तथाऽऽत्मानम् ।
अन्योऽन्तर आत्माऽऽनन्दमय इति वदति वेदोऽपि ॥ ५६१ ॥

விஜ்ஞானமயாத் அன்யம் து ஆனந்த³மயம் பரம் ததா²(ஆ)த்மானம் ।
அன்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா(ஆ)நந்த³மய இதி வத³தி வேதோ³(அ)பி ॥ 561 ॥

अन्योऽन्तर आत्मा आनन्दमयः = உள்ளே வேறு ஆத்மா ஆனந்தமயன்,
அன்யோ(அ)ந்தர ஆத்மா ஆனந்த³மயः
इति = என்று,
இதி
वेदोपि = வேதமும்,
வேதோ³பி
तथा = அவ்விதமே,
ததா²
विज्ञानमयात् = விஞ்ஞானமயனைக்காட்டிலும்,
விஜ்ஞானமயாத்
अन्यं = வேறான,
அன்யம்
परं = மேலான,
பரம்
आनन्दमयं = ஆனந்தமயனை,
ஆனந்த³மயம்
आत्मानं = ஆத்மாவாக,
ஆத்மானம்
वदति = சொல்கிறது.
வத³தி

அப்படியே வேதமும் "உள்ளே ஆனந்தமயன் என்று வேறு ஆத்மா என்று விக்ஞான மயனைத் தவிர வேறாக மேலாக ஆனந்தமயனென்ற ஆத்மாவைச் சொல்கிறது. **(561)**

दुःखप्रत्ययशून्यत्वात् आनन्दमयता मता ।
अज्ञाने सकलं सुप्तौ बुद्ध्यादि प्रविलीयते ॥ ५६२ ॥

து³:க²ப்ரத்யயஶூன்யத்வாத் ஆனந்த³மயதா மதா ।
அஜ்ஞானே ஸகலம் ஸுப்தௌ பு³த்³த்⁴யாதி³ ப்ரவிலீயதே ॥ 562 ॥

दुःखिनोऽपि सुषुप्त्यादौ आनन्दमयता ततः ।

து³:கி²னோ(அ)பி ஸுஷுப்த்யாதௌ³ ஆனந்த³மயதா தத: ।

दुःखप्रत्ययशून्यत्वात् = துன்ப உணர்ச்சி இல்லாததால்,
து³:க²ப்ரத்யயஶூன்யத்வாத்
आनन्दमयता = ஆனந்தமயத் தன்மை,
ஆனந்த³மயதா
मता = கருதப்பட்டுள்ளது,
மதா
सुप्तौ = தூக்கத்தில்,
ஸுப்தௌ
बुद्ध्यादि सकलं = புத்தி முதலானவை எல்லாம்,
பு³த்³த்⁴யாதி³ ஸகலம்
अज्ञाने = அக்ஞானத்தில்,
அஜ்ஞானே
प्रविलीयते = லயம் அடைகிறது,
ப்ரவிலீயதே
ततः = அதனுல்,
தத:
दुःखिनोपि = துன்பமுள்ளவனுக்கும்,
து³:கி²னோபி
सुषुप्त्यादौ = தூக்கம் முதலான நிலையில்,
ஸுஷுப்த்யாதௌ³
आनन्दमयता = ஆனந்த மயத்தன்மை உள்ளது.
ஆனந்த³மயதா

அக்ஞானத்திற்கு துக்கமென்ற உணர்ச்சியில்லாததினுல் ஆனந்தமயத்தன்மை கருதப்படுகிறது. அக்ஞானத்தில் புத்தி முதலியது எல்லாம் தூக்க காலத்தில் நன்கு லயத்தை அடைந்துவிடுகிறது. அதினுல்தான் துக்கத்தோடு கூடினவனுக்குக்கூட நல்ல தூக்கம் மூர்ச்சை முதலிய நிலையில் ஆனந்தமயத் தன்மை ஏற்படுகிறது. **(562)**

सुप्तौ किंचित् न जानामीत्यनुभूतिश्च दृश्यते ॥ ५६३ ॥

ஸுப்தௌ கிஞ்சித் ந ஜாநாமீத்யனுபூ⁴திஶ்ச த்³ருஶ்யதே ॥ 563 ॥

यत एवं अतो युक्ता ज्ञानस्यात्मता ध्रुवम् ।

யத ஏவம் அதோ யுக்தா ஜ்ஞானஸ்யாத்மதா த்⁴ருவம் ।

किंचित् = ஒன்றையும்,
கிஞ்சித்

न जानामी = அறியவில்லை,
ந ஜாநாமீ

इति = என்று,
இதி

सुप्तौ = தூக்கத்தில்,
ஸுப்தௌ

अनुभूतिश्च = அனுபவமும்,
அனுபூ⁴திஶ்ச

दृश्यते = காணப்படுகிறது,
த்³ருஶ்யதே

यतः = எதனால்,
யதஃ

एवं = இவ்வாறு உள்ளதோ,
ஏவம்

अतः = ஆகையால்,
அதஃ

अज्ञानस्य = அக்ஞானத்திற்கு,
அஜ்ஞானஸ்ய

आत्मता = ஆத்மத்தன்மையானது,
ஆத்மதா

ध्रुवम् = நிச்சயமாக,
த்⁴ருவம்

युक्ता = நியாயமானது,
யுக்தா

நல்ல தூக்கத்தில் "நான் எதையும் அறியவில்லை" என்கிற அனுபவமும் காணப்படுகிறது. இவ்விதமிருப்பதால், அக்ஞானத்திற்குத்தான் ஆத்மத்தன்மை நிச்சயமாய்ப் பொருந்தும். **(563)**

(**அவதாரிகை**) மீமாம்ஸகர்களில் வேறொரு பிரிவைச் சேர்ந்த குமாரிலபட்ட ருடைய சிஷ்யர்களான பாட்டர்கள் இந்தக் கொள்கையையும் கண்டித்து ஆத்மா அக்ஞானம் மாத்திரமல்ல, ஞானம் அக்ஞானம் இரண்டும் சேர்ந்தது என்கிறார்கள்: -

इति तनिश्चयं भाट्टा दूषयन्ति स्वयुक्तिभिः ॥ ५६४ ॥

இதி தநிஸ்சயம் பா⁴ட்டா தூ³ஷயந்தி ஸ்வயுக்திபி⁴: ॥ 564 ॥

इति = இவ்வாறான,
இதி
तनिश्चयं = அவர்களின் தீர்மானத்தை,
தநிஸ்சயம்
भाट्टा = பாட்டர்கள்,
பா⁴ட்டா
स्वयुक्तिभिः = தங்களின் யுக்திகளால்,
ஸ்வயுக்திபி⁴:
दूषयन्ति = தூஷிக்கிறார்கள்.
தூ³ஷயந்தி

இவ்விதமுள்ள அவர்களின் தீர்மானத்தை தங்கள் யுக்திகளைக் கொண்டு பாட்டர்கள் தூஷிக்கிறார்கள். **(564)**

कथं अज्ञानमेवात्मा ज्ञानं चाप्युपलभ्यते ।
ज्ञानाभावे कथं विद्युः अज्ञोऽहमिति चाज्ञताम् ॥ ५६५ ॥

கத²ம் அஜ்ஞானமேவாத்மா ஜ்ஞானம் சாப்யுபலப்⁴யதே ।
ஜ்ஞாநாபா⁴வே கத²ம் வித்³யு: அஜ்ஞோ(அ)ஹமிதி சாஜ்ஞதாம் ॥ 565 ॥

कथं = எப்படி,
கத²ம்
अज्ञानमेव = அக்ஞானம் மட்டும்,
அஜ்ஞானமேவ
आत्मा = ஆத்மாவாகும்?
ஆத்மா
ज्ञानं चापि = ஞானமும்,
ஜ்ஞானம் சாபி
उपलभ्यते = காணப்படுகிறதே!
உபலப்⁴யதே
ज्ञानाभावे = ஞானமில்லாவிட்டால்,
ஜ்ஞாநாபா⁴வே

अहं अज्ञः **அஹம் அஜ்ஞ:**	=	நான் அறியாதவன்,
इति **இதி**	=	என்று,
अज्ञतां **அஜ்ஞதாம்**	=	அறியாத்தன்மையை,
कथं विद्युः **கத²ம் வித்³யு:**	=	எப்படி அறிவார்கள்?

அக்ஞானம் மாத்திரம் எப்படி ஆத்மாவாகும்? ஞானமும் காணப்படுகிறதே! ஞானம் இல்லாமல் போனால் "நான் அறியாதவன்" என்று அறியாத்தன்மையை எப்படி அறிய முடியும்? **(565)**

अस्वाप्सं सुखमेवाहं न जानाम्यत्र किंचन ।
इत्यज्ञानमपि ज्ञानं प्रबुद्धेषु प्रदृश्यते ॥ ५६६ ॥

அஸ்வாப்ஸம் ஸுக²மேவாஹம் ந ஜானாம்யத்ர கிஞ்சன ।
இத்யஜ்ஞானமபி ஜ்ஞானம் ப்ரபு³த்³தே⁴ஷு ப்ரத்³ருஶ்யதே ॥ 566 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
सुखमेव **ஸுக²மேவ**	=	சுகமாகவே,
अस्वाप्सं **அஸ்வாப்ஸம்**	=	தூங்கினேன்,
अत्र **அத்ர**	=	இங்கு,
किंचन **கிஞ்சன**	=	ஒன்றையும்,
न जानापि **ந ஜானாபி**	=	அறியவில்லை,
इति **இதி**	=	என்று,
अज्ञानं **அஜ்ஞானம்**	=	அக்ஞானமும்,
अज्ञानमपि **அஜ்ஞானமபி**	=	ஞானமும்,

प्रबुद्धेषु ப்ரபு³த்³தே⁴ஷு	=	விழித்துக்கொண்டவர்களிடம்
प्रदृश्यते ப்ரத்³ருஶ்யதே	=	காணப்படுகிறது.

"நான் ஸுகமாகவே தூங்கினேன். அப்பொழுது நான் எதையும் அறியவில்லை" என்று அக்ஞானம் ஞானம், இரண்டும் விழித்துக்கொண்டவர்களிடம் காணப்படுகிறது. (566)

प्रज्ञानघन एवानन्दमय इत्यपि श्रुतिः ।
प्रब्रवीत्युभयात्मत्वं आत्मनः स्वयमेव हि ॥ ५६७ ॥

ப்ரஜ்ஞானக⁴ன ஏவானந்த³மய இத்யபி ஶ்ருதி꞉ ।
ப்ரப்³ரவீத்யுப⁴யாத்மத்வம் ஆத்மன꞉ ஸ்வயமேவ ஹி ॥ 567 ॥

प्रज्ञानघन एव ப்ரஜ்ஞானக⁴ன ஏவ	=	ஞானம் நிறைந்தவன் தான்,
आनन्दमयः ஆனந்த³மய꞉	=	ஆனந்தமயன்,
इति இதி	=	என்று,
श्रुतिरपि ஶ்ருதிரபி	=	வேதமும்,
स्वयमेव ஸ்வயமேவ	=	தானாகவே,
आत्मनः ஆத்மன꞉	=	ஆத்மாவிற்கு,
उभयात्मत्वं உப⁴யாத்மத்வம்	=	இருவித ஸ்வபாவத்தை,
प्रब्रवीति हि ப்ரப்³ரவீதி ஹி	=	சொல்கிறதல்லவா!

ஆனந்தமயன் ஞானகனனே என்று வேதமும் நேராகவே அத்மாவிற்கு அக்ஞானம், ஞானம் இரண்டு ஸ்வபாவத் தன்மையும் உண்டென்று சொல்கிற தல்லவா! (567)

आत्मातः चिज्जडतनुः खद्योत इव संमतः ।
न केवलज्ञानमयो घटकुड्यादिवत् जडः ।

ஆத்மாத꞉ சிஜ்ஜட³தனு꞉ க²த்³யோத இவ ஸம்மத꞉ ।
ந கேவலஜ்ஞானமயோ க⁴டகுட்³யாதி³வத் ஜட³꞉ ।

अत: = ஆகையால்,

அத꞉
आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா
खद्योत इव = மின்மினிப் பூச்சிபோல,

க²த்³யோத இவ
चिज्जडतनु: = ஞானம் அக்ஞானம் என்று இரு ஸ்வபாவமுள்ள

சிஜ்ஜட³தனு꞉ தாக,
संमत: = ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது,

ஸம்மத꞉
घटकुड्यादिवत् = குடம், சுவறு முதலியவைபோல,

க⁴டகுட்³யாதி³வத்
जड: = ஜடமாகவும்,

ஜட³꞉
केवलज्ञानमय: = அக்ஞான ஸ்வரூபம் மட்டுமுள்ளதகவும்,

கேவலஜ்ஞானமய꞉
न = இல்லை.

ந

ஆகையால் ஆத்மா மினுமினுப் பூச்சியைப்போல (அது எப்படி பிரகாசமுள்ள தாயும் பிரகாசமில்லாததாயும் இருக்கின்றதோ அதைப்போல) ஞானம் அக்ஞானம் இரண்டையும் ஸ்வபாவமாகவுள்ளது. குடம், சுவர் முதலியன போல ஜடமாய் வெறும் அக்ஞானமயம் அல்ல.

(அவதாரிகை) இதுவும் பிசகு, சூன்யம்தான் ஆத்மா என்று இன்னொருவன் சொல்கிறன்: -

इति निश्चयमेतेषां दूषयत्यपरो जड: ॥ ५६८ ॥

இதி நிஶ்சயமேதேஷாம் தூ³ஷயத்யபரோ ஜட³꞉ ॥ 568 ॥

इति = என்ற,

இதி
एतेषां = இவர்களின்,

ஏதேஷாம்

निश्चय **நிஶ்சய**	=	தீர்மானத்தை,
जडः **ஜட³ः**	=	அறிவில்லாத,
अपरः **அபரः**	=	வேறு ஒருவன்,
दूषयति **தூ³ஷயதி**	=	தூஷிக்கிறன்.

பாட்டர்களாகிய இவர்களின் இந்தத் தீர்மானத்தை அறிவற்ற இன்னெருவன் தூஷிக்கிறன். **(568)**

ज्ञानाज्ञानमयस्त्वात्मा कथं भवितुमर्हति ।
परस्परविरुद्धत्वात् तेजस्तिमिरवत् तयोः ॥ ५६९ ॥

ஜ்ஞாஞஜ்ஞானமயஸ்த்வாத்மா கத²ம் ப⁴விதுமர்ஹதி ।
பரஸ்பரவிருத்³த⁴த்வாத் தேஜஸ்திமிரவத் தயோः ॥ 569 ॥

तेजस्तिमिरवत् **தேஜஸ்திமிரவத்**	=	ஒளியும் இருட்டும்போல,
तयोः **தயோः**	=	அந்த ஞானம் அக்ஞானம் இரண்டும்,
परस्परविरुद्धत्वात् **பரஸ்பரவிருத்³த⁴த்வாத்**	=	ஒன்றுக்கொன்று விரோதமுள்ளதாதலால்,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மாவானது,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
ज्ञानाज्ञानमयः **ஜ்ஞாஞஜ்ஞானமய:**	=	ஞானம் அக்ஞானம் இரண்டு ஸ்வரூபமுள்ளதாக,
भवितुं **ப⁴விதும்**	=	ஆவதற்கு,
अर्हति **அர்ஹதி**	=	தகுந்ததாகிறது?

வெளிச்சமும் இருட்டும் போல அந்த ஞானம், அக்ஞானம் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதத் தன்மையுடையவைகளாய் இருப்பதால், ஆத்மா ஞான மயனுயும் அக்ஞானமயனுயும் இருப்பது எப்படி நியாயமாகும்? **(569)**

सामानाधिकरण्यं वा संयोगो वा समाश्रयः ।
तमःप्रकाशवत् ज्ञानाज्ञानयोः न हि सिध्यति ॥ ५७० ॥

ஸாமாஞதி⁴கரண்யம் வா ஸம்யோகோ³ வா ஸமாஶ்ரயː ।
தமːப்ரகாஶவத் ஜ்ஞானாஜ்ஞானயோː ந ஹி ஸித்⁴யதி ॥ 570 ॥

तमःप्रकाशवत् = இருளுக்கும் ஒளிக்கும்போல,
தமːப்ரகாஶவத்
ज्ञानाज्ञानयोः = ஞானம், அக்ஞானம் இரண்டிற்கும்,
ஜ்ஞாஞஜ்ஞானயோː
सामानाधिकरण्यं वा = ஒரே பதார்த்தத்தைக் குறிக்கும் தன்மையாவது,
ஸாமாஞதி⁴கரண்யம் வா
संयोगो वा = சேர்க்கையாவது,
ஸம்யோகோ³ வா
समाश्रयः = ஒரே ஆச்ரயத்துடன் இருப்பதாவது,
ஸமாஶ்ரயː
न हि सिध्यति = ஏற்படாது.
ந ஹி ஸித்⁴யதி

ஒரே பதார்த்தத்தைக் குறிக்கும் தன்மையாவது, ஒன்றேடொன்று சேர்ந்திருப்பதாவது, இரண்டும் ஒரே ஆசிரயத்துடன் இருப்பதாவது, இருட்டுக்கும் பிரகாசத்திற்கும் எப்படி ஸாத்தியமில்லையோ அதைப்போலவே, ஞானத்திற்கும் அக்ஞானத்திற்கும் இவை எவ்வகையிலும் ஸாத்யப்படாது. **(570)**

अज्ञानं अपि विज्ञानं बुद्धिर्वाऽपि च तद्गुणाः ।
सुषुप्तौ नोपलभ्यन्ते यत्किंचिदपि वापरम् ॥ ५७१ ॥
அஜ்ஞானம் அபி விஜ்ஞானம் பு³த்³தி⁴ர்வா(அ)பி ச தத்³கு³ணாː ।
ஸுஷுப்தௌ நோபலப்⁴யந்தே யத்கிஞ்சித³பி வாபரம் ॥ 571 ॥

मात्रादिलक्षणं किं तु शून्यमेवोपलभ्यते ।
மாத்ராதி³லக்ஷணம் கிம் து ஶூன்யமேவோபலப்⁴யதே ।

सुषुप्तौ = நல்ல தூக்கத்தில்,
ஸுஷுப்தௌ
अज्ञानमपि = அக்ஞானமும்,
அஜ்ஞானமபி
विज्ञानं = விக்ஞானமும்,
விஜ்ஞானம்

बुद्धिर्वाऽपि च	=	புத்தியுமோ,
பு³த்³தி⁴ர்வா(அ)பி ச		
तद्गुणाः	=	அதன் குணங்களோ,
தத்³கு³ணா:		
मात्रादिलक्षणं	=	ப்ரமாதா, ப்ரமேயம், ப்ரமை என்ற ஸ்வருபமோ,
மாத்ராதி³லக்ஷணம்		
यत्किंचिदपि वा अपरं	=	வேறு ஏதாவதோ,
யத்கிஞ்சித³பி வா அபரம்		
नोपलभ्यन्ते	=	காணப்படவில்லை,
நோபலப்⁴யந்தே		
किं तु शून्यमेव	=	ஆனால் சூன்யம்தான்,
கிம் து ஶூன்யமேவ		
उपलभ्यते	=	காணப்படுகிறது.
உபலப்⁴யதே		

நல்ல தூக்கத்தில் அக்ஞானமோ, ஞானமோ, புத்தியோ, அதன் குணங்களோ, பார்க்கிறவன், பார்வை, பார்க்கப்படும் பதார்த்தம் என்ற இவையோ வேறு எதுவோ, காணப்படவில்லை, சூன்யம்தான் காணப்படுகிறது.

सुषुप्तौ नान्यदस्त्येव नाहमप्यासमित्यनु ॥ ५७२ ॥

ஸுஷுப்தௌ நான்யத³ஸ்த்யேவ நாஹமப்யாஸமித்யனு ॥ 572 ॥

सुप्तोत्थितजनैः सर्वैः शून्यमेवानुस्मर्थते ।
यत् ततः शून्यमेवात्मा न ज्ञानाज्ञानलक्षणः ॥ ५७३ ॥

ஸுப்தோத்தி²தஜனை: ஸர்வை: ஶூன்யமேவானுஸ்மர்த²தே ।
யத் தத: ஶூன்யமேவாத்மா ந ஜ்ஞானாஜ்ஞானலக்ஷண: ॥ 573 ॥

यत्	=	எதனால்,
யத்		
सुषुप्तौ	=	நல்ல தூக்கத்தில்,
ஸுஷுப்தௌ		
अन्यत्	=	வேறு பொருள்,
அன்யத்		
नास्त्येव	=	இல்லவே இல்லை,
நாஸ்த்யேவ		
अहमपि	=	நானும்,
அஹமபி		

नासं = இல்லை,

நாஸம்

इति = என்று,

இதி

अनु = பின்னால்,

அனு

सर्वैः = எல்லா,

ஸர்வை:

सुप्तोत्थितजनैः = தூங்கி எழுந்திருந்த ஜனங்களாலும்,

ஸுப்தோத்தி²தஜனை:

शून्यमेव = சூன்யம் தான்,

ஶூன்யமேவ

अनुस्मर्थते = நினைத்துக்கொள்ளப்படுகிறதோ,

அனுஸ்மர்த²தே

ततः = ஆகையால்,

தத:

शून्यमेव = சூன்யம் தான்,

ஶூன்யமேவ

आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா

ज्ञानाज्ञानलक्षणः = ஞானம் அக்ஞானம் இரண்டும் சேர்ந்தஸ்வரூபம்,

ஜ்ஞானாஜ்ஞானலக்ஷண:

न = ஆத்மாவல்ல.

ந

“நல்ல தூக்கத்தில் வேறு எதுவும் இல்லவேயில்லை. நானும் கூட இல்லை" என்று பின்னால் தூங்கி எழுந்திருந்த ஜனங்கள் எல்லோராலும் சூன்யம்தான் ஞாபகப் படுத்தப்படுகிறது. இவ்விதமிருப்பதினால் சூன்யம்தான் ஆத்மா, ஞானம், அக்ஞானம் இரண்டும் சேர்ந்த ஸ்வரூபம் ஆத்ம அல்ல. **(573)**

वेदेनापि असदेवेदमग्र आसीत् इति स्फुटम् ।
निरुच्यते यतस्तस्मात् शून्यस्यैवात्मता मता ॥ ५७४ ॥

வேதே³னாபி அஸதே³வேத³மக்³ர ஆஸீத் இதி ஸ்பு²டம் ।
நிருச்யதே யதஸ்தஸ்மாத் ஶூன்யஸ்யைவாத்மதா மதா ॥ 574 ॥

यतः = எதனால்,

யத:

इदं	=	இந்த பிரபஞ்சம்,
இத³ம்		
अग्रे	=	ஸிருஷ்டிக்கு முன்னால்,
அக்³ரே		
असदेव	=	இல்லாததாகவே,
அஸதே³வ		
आसीत्	=	இருந்தது,
ஆஸீத்		
इति	=	என்று,
இதி		
स्फुटम्	=	தெளிவாக,
ஸ்பு²டம்		
वेदेनापि	=	வேதத்தாலும்,
வேதே³னாபி		
निरुच्यते	=	விளக்கப்படுகிறதோ,
நிருச்யதே		
तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		
शून्यस्यैव	=	சூன்யத்திற்குத்தான்,
ஶூன்யஸ்யைவ		
आत्मता	=	ஆத்மத்தன்மை,
ஆத்மதா		
मता	=	ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
மதா		

"இந்த ஜகத் ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னால் இல்லாததாகவேயிருந்தது" என்று வேதத்தினாலேயும் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருப்பதால் சூன்யத்திற்குத்தான் ஆத்மத் தன்மை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். **(574)**

असन्नेव घटः पूर्वं जायमानः प्रदृश्यते ।
न हि कुम्भः पुरैवान्तः स्थित्वोदेति बहिर्मुखः ॥ ५७५ ॥

அஸன்னேவ க⁴டः பூர்வம் ஜாயமானः ப்ரத்³ருஶ்யதே ।
ந ஹி கும்ப⁴ः புரைவாந்தः ஸ்தி²த்வோதே³தி ப³ஹிர்முக²ः ॥ 575 ॥

पूर्वं	=	முன்னால்,
பூர்வம்		

असन्	=	இல்லாத,
அஸன்		
घट एव	=	குடம்தான்,
க⁴ட ஏவ		
जायमानः	=	உண்டாகிறதாக,
ஜாயமாநः		
प्रदृश्यते	=	காணப்படுகிறது,
ப்ரத்³ருஶ்யதே		
कुम्भः	=	குடம்,
கும்ப⁴ः		
पुरव	=	முன்னாலேயே,
புரவ		
अन्तः स्थित्वा	=	உள்ளே இருந்து கொண்டு,
அந்தः ஸ்தி²த்வா		
बहिर्मुखः	=	வெளிப்படுவதாக,
ப³ஹிர்முக²ः		
नहि उदेति	=	கிளம்புகிறதில்லை.
நஹி உதே³தி		

முன்னால் இல்லாத குடம்தான் உண்டாவதாகக் காணப்படுகிறது. முன்னமேயே உள்ளே இருந்துகொண்டு குடம் வெளியில் கிளம்புகிறதில்லையே! **(575)**

यत्तस्मादसतः सर्वं सदिदं समजायत ।

ततः सर्वात्मना शून्यस्यैवात्मत्वं समर्हति ॥ ५७६ ॥

யத்தஸ்மாத³ஸதः ஸர்வம் ஸதி³த³ம் ஸமஜாயத ।
ததः ஸர்வாத்மனா ஶூன்யஸ்யைவாத்மத்வம் ஸமர்ஹதி ॥ 576 ॥

यत्	=	எந்த காரணத்தால்,
யத்		
सत्	=	ஸத்தான,
ஸத்		
इदं सर्वं	=	இது எல்லாம்,
இத³ம் ஸர்வம்		
तस्मात्	=	அந்த,
தஸ்மாத்		
असतः	=	அஸத்திலிருந்து,
அஸதः		

समजायत **ஸமஜாயத**	=	உண்டானதோ,
ततः **தத:**	=	அந்தக் காரணத்தால்,
सर्वात्मना **ஸர்வாத்மனு**	=	எல்லாவிதத்திலும்,
शून्यस्यैव **ஶூன்யஸ்யைவ**	=	சூன்யத்திற்குத்தான்,
आत्मत्वं **ஆத்மத்வம்**	=	ஆத்மத்தன்மை,
समर्हति **ஸமர்ஹதி**	=	தகுந்ததாகிறது.

இல்லாமலிருந்த அந்த சூன்யத்திலிருந்து இருக்கிற இது எல்லாம் உண்டாயிற்று என்ற காரணத்தினுல் எவ்வகையாகப் பார்த்தாலும், சூன்யத்திற்குத்தான் ஆத்மாவாயிருக்கும் தன்மை பொருத்தமாயிருக்கிறது. **(576)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக ஒவ்வொரு மதவாதிகளின் அபிப்பிராயத்தையும் சொல்லி அவர்களுக்குள்ளேயே ஒருவர் அபிப்பிராயத்தை மற்றவர் கண்டிப்பதாக எடுத்துக்காட்டியதிலிருந்து, எல்லாக் கொள்கைகளுமே தவறுதான் என்று ஏற்படுகிற தென்பதை ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் தெளிவுபடுத்துகிருர்: -

इत्येवं पण्डितंमन्यैः परस्परविरोधिभिः।
तत्तन्मतानुरूपाल्पश्रुतियुक्त्यनुभूतिभिः ॥ ५७७ ॥

இத்யேவம் பண்டி³தம்மன்யை: பரஸ்பரவிரோதி⁴பி⁴: ।
தத்தன்மதானுரூபால்பஶ்ருதியுக்த்யனுபூ⁴திபி⁴: ॥ 577 ॥

निर्णीतमतजातानि खण्डितान्येव पण्डितैः।
श्रुतिभिश्चाप्यनुभवैर्बाधकैः प्रतिवादिनाम् ॥ ५७८ ॥

நிர்ணீதமதஜாதானி க²ண்டி³தான்யேவ பண்டி³தை: ।
ஶ்ருதிபி⁴ஶ்சாப்யனுப⁴வைர்பா³த⁴கை: ப்ரதிவாதி³னாம் ॥ 578 ॥

इत्येवं **இத்யேவம்**	=	என்று இவ்விதமாக,
परस्परविरोधिभिः **பரஸ்பரவிரோதி⁴பி⁴:**	=	ஒருவருக்கொருவர் எதிரிகளான,
पण्डितंमन्यैः **பண்டி³தம்மன்யை:**	=	தங்களைப் பண்டிதர்கள் என்று எண்ணிக்கொள்பவர்களால்,

तत्तन्मतानुरूप = அந்தந்த மதத்திற்கு ஒற்றுமையான,

தத்தன்மதானுருப

अल्प = கொஞ்சமான,

அல்ப

श्रुतियुक्त्यनुभूतिभि: = வேதம், யுக்தி, அநுபவம் இவைகளால்,

ஶ்ருதியுக்த்யனுபூ⁴திபி⁴:

निर्णीतमतजातानि = தீர்மானிக்கப்பட்ட மதஸமூஹங்கள்,

நிர்ணீதமதஜாதானி

पण्डितै: = பண்டிதர்களால்,

பண்டி³தை:

प्रतिवादिनाम् = எதிர்வாதிகளுக்கு,

ப்ரதிவாதி³னும்

बाधकै: = பாதகமான,

பா³த⁴கை:

श्रुतिभिश्च = ச்ருதிகளாலும்,

ஶ்ருதிபி⁴ஶ்ச

अनुभवैरपि = அநுபவங்களாலும்,

அனுப⁴வைரபி

खण्डितान्येव = கண்டிக்கப்பட்டவைகள்தான்.

க²ண்டி³தான்யேவ

இவ்விதமாக ஒருவருக்கொருவர் விரோதிகளாயிருந்து கொண்டு தாங்களாகவே தங்களை பண்டிதர்களாக எண்ணிக் கொண்டிருப்பவர்களால் அவரவர் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுகுணமாக அல்பமான வேத வாக்கியங்களையும், யுக்திகளையும் அனுபவங்களையும் காட்டி தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த மதக் கூட்டங்களெல்லாம் வாஸ்தவமாக பண்டிதர்களாயிருப்பவர்களால் பிரதிவாதிகளுக்கு பாதகமாயுள்ள வேதவாக்கியங்களாலும் அனுபவத்தினுலும் கண்டிக்கப்பட்டவைகளேயாகும்.

(577-578)

यतस्तस्मात्तु पुत्रादेः शून्यान्तस्य विशेषतः ।
सुसाधितं अनात्मत्वं श्रुतियुक्त्यनुभूतिभिः ॥ ५७९ ॥

யதஸ்தஸ்மாத்து புத்ராதே³: ஶூன்யாந்தஸ்ய விஶேஷத: ।
ஸுஸாதி⁴தம் அனாத்மத்வம் ஶ்ருதியுக்த்யனுபூ⁴திபி⁴: ॥ 579 ॥

यत: तस्मात् = எதனுல், (கண்டிக்கப்பட்டவைகளோ) ஆகையால்,

யத: தஸ்மாத்

पुत्रादे: = புத்திரன் முதல்,

புத்ராதே³:

शून्यान्तस्य **ஶூன்யாந்தஸ்ய**	=	சூன்யம் முடிய உள்ளவற்றிற்கு,
विशेषतः **விஶேஷத꞉**	=	விசேக்ஷித்து,
शून्यान्तस्य **ஶூன்யாந்தஸ்ய**	=	வேதம், யுக்தி, அனுபவம் இவைகளால்,
अनात्मत्वं **அனாத்மத்வம்**	=	ஆத்மாவல்லாத தன்மை,
सुसाधितं **ஸுஸாதி⁴தம்**	=	நன்குஸாதிக்கப்பட்டது.

இவ்விதமிருப்பதால் புத்திரன் முதல் சூன்யம் முடிய உள்ளவைகளுக்கும் தனித்தனியே சுருதி, யுக்தி, அனுபவம் இவைகளைக்கொண்டு அனாத்மத் (ஆத்மா வற்ற) தன்மை நன்றாக ஸாதிக்கப்பட்டுவிட்டது. **(579)**

न हि प्रमाणान्तरबाधितस्य
याथार्थ्य अङ्गीक्रियते महद्भिः ।
पुत्रादिशून्यान्तं अनात्मतत्त्वं
इत्येव विस्पष्ट अतः सुजातम् ॥ ५८० ॥

ந ஹி ப்ரமாணாந்தரபா³தி⁴தஸ்ய
யாதா²ர்த்²ய அங்கீ³க்ரியதே மஹத்³பி⁴꞉ ।
புத்ராதி³ஶூன்யாந்தம் அனாத்மதத்த்வம்
இத்யேவ விஸ்பஷ்ட அத꞉ ஸுஜாதம் ॥ 580 ॥

प्रमाणान्तरबाधितस्य **ப்ரமாணாந்தரபா³தி⁴தஸ்ய**	=	வேறு பிரமாணங்களால் பாதிக்கப்பட்டதற்கு,
याथार्थ्यं **யாதா²ர்த்²யம்**	=	உண்மைத்தன்மை,
महद्भिः **மஹத்³பி⁴꞉**	=	பெரியோர்களால்,
नहि अङ्गीक्रियते **நஹி அங்கீ³க்ரியதே**	=	ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதில்லையல்லவா!
अतः **அத꞉**	=	ஆகையால்,
पुत्रादिशून्यान्तं **புத்ராதி³ஶூன்யாந்தம்**	=	புத்திரன் முதல் சூன்யம் முடிய உள்ளது,

अनात्मतत्त्वं इत्येव = ஆத்மாவல்லாத ஸ்வரூபம் என்றே,
அனாத்மதத்த்வம் இத்யேவ

विस्पष्टं = மிகத்தெளிவாக,
விஸ்பஷ்டம்

सुजातम् = நன்கு ஏற்பட்டது.
ஸுஜாதம்

வேறு பிரமாணத்தினால் பாதிக்கப்படுகிற விஷயத்திற்கு வாஸ்தவமாயிருக் கும் தன்மை பெரியோர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்படுவது கிடையாது என்பது பிரஸித் தம். ஆகையால் புத்திரன் முதல் சூன்யம் வரையிலுள்ளவைகளுக்கு அனாத்மத் தன்மைதான் (ஆத்மாவாக இருக்க முடியாத தன்மைதான்) என்பது வெகு ஸ்பஷ்ட மாக நன்கு ஏற்படுகிறது. **(580)**

(**அவதாரிகை**) குரு உபதேசம் செய்துகொண்டு போன முறையில் ஒவ்வொரு மதத்தையும் சொல்லி அது பிசகென்று அடுத்த மதஸ்தர் எப்படிச் சொல்கிறார் என்பதையும் படிப்படியாகவே எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வந்தார். ஆனால் கடைசியாக சூன்ய வாதத்தை சொன்னாரே தவிர அதற்கு மேலாக எவ்வித மதத்தை யும் சொல்லாததினால் சூன்யவாதம் எவ்விதம் பிசகு என்று எடுத்துக்காட்டவில்லை. அப்படியிருந்தும் சூன்யவாதம் உள்பட முன் சொன்ன வாதங்கள் எல்லாம் பிசகு என்று குரு முடித்துவிட்டார். அதினால் சூன்யவாதம் எப்படிப் பிசகு என்று சிஷ்யன் கேள்வி கேட்பதற்கு அவசியம் ஏற்பட்டது. அதுவிஷயமாய் தனக்குள்ள ஸந்தேகத் தை நிவிருத்தி செய்து கொடுக்கும்படி குருவை பிரார்த்திக்கிறான்: -

शिष्यः -

सुषुप्तिकाले सकले विलीने
शून्यं विना नात्यदिहोपलभ्यते ।
शून्यं त्वनात्मा न ततः परं को-
ऽप्यात्माभिधानस्त्वनुभूयते ऽर्थः ॥ ५८१ ॥

ஶிஷ்ய: -

ஸுஷுப்திகாலே ஸகலே விலீனே
ஶூன்யம் வினா நாத்யதி³ஹோபலப்⁴யதே ।
ஶூன்யம் த்வனாத்மா ந தத: **பரம் கோ-**
(அ)ப்யாத்மாபி⁴தா⁴னஸ்த்வனுபூ⁴யதே (அ)ர்த²: **॥ 581 ॥**

सुषुप्तिकाले = நல்ல தூக்க சமயத்தில்,
ஸுஷுப்திகாலே

सकले विलीने = எல்லாம் மறைந்தபின்,
ஸகலே விலீனே
इह = இங்கு,
இஹ
शून्यं विना = சூன்யத்தைத் தவிற,
ஶூன்யம் விஞ
अन्यत् = வேறு வஸ்து,
அன்யத்
नोपलभ्यते = அறியப்படவில்ஜல,
நோபலப்⁴யதே
शून्यं तु = சூன்யமோவெனில்,
ஶூன்யம் து
अनात्मा = ஆத்மா அல்ல,
அஞத்மா
ततः परं = அதைக்காட்டிலும் வேருக,
தத꞉ பரம்
आत्माभिधानः = ஆத்மா என்று பெயருள்ள,
ஆத்மாபி⁴தா⁴ன꞉
कोपि अर्थः = ஒரு பொருளும்,
கோபி அர்த²꞉
न तु अनुभूयते = அனுபவிக்கப்படவில்ஜலயே!
ந து அனுபூ⁴யதே

நல்ல தூக்க ஸமயத்தில் எல்லாம் லயமடைந்திருக்கும் போது சூன்யத்தை விட இங்கு வேறு எதுவும் காணப்படுகிறதில்ஜல. சூன்யமோ அஞத்மா என்று நீங்கள் சொல்லி விட்டீர்கள் அதற்கு வேருக ஆத்மா வென்று பெயரிடக்கூடியதாக எவ்வித பதார்த்தமும் அனுபவிக்கப்படவில்ஜலயே! **(581)**

यद्यस्ति चात्मा किमु नोपलभ्यते
सुप्तौ यथा तिष्ठति किं प्रमाणम् ।
किलक्षणोऽसौ स कथं न बाध्यते
प्रवाध्यमानेषु अहमादिषु स्वयम् ॥ ५८२ ॥

யத்³யஸ்தி சாத்மா கிமு நோபலப்⁴யதே
ஸுப்தௌ யதா² திஷ்ட²தி கிம் ப்ரமாணம் ।
கிலக்ஷணோ(அ)ஸௌ ஸ கத²ம் ந பா³த்⁴யதே
ப்ரவாத்⁴யமானேஷு அஹமாதி³ஷு ஸ்வயம் ॥ 582 ॥

आत्मा = ஆத்மவஸ்து,

ஆத்மா

यदि अस्ति = இருக்கிறதானல்,

யதி3 அஸ்தி

किमु न उपलभ्यते = ஏன் அறியப்படவில்லை?

கிமு ந உபலப்4யதே

सुप्तौ = தூக்கத்தில்,

ஸுப்தௌ

यथा तिष्ठति = எப்படி இருக்கிறதோ (அதற்கு),

யதா2 திஷ்ட2தி

किं प्रमाणम् = என்ன பிரமாணம்?

கிம் ப்ரமாணம்

असौ = அந்த ஆத்மா,

அஸௌ

किलक्षण: = என்ன லக்ஷணமுள்ளது?

கிலக்ஷண:

अहमादिषु = அஹங்காரம் முதலியவைகள்,

அஹமாதி3ஷு

स्वयं = தானக,

ஸ்வயம்

प्रवाध्यमानेषु = பாதிக்கப்படும்பொழுது,

ப்ரவாத்4யமானேஷு

स: = அந்த ஆத்மா,

ஸ:

कथं न बाध्यते = எப்படி பாதிக்கப்படுகிறதில்லை?

கத2ம் ந பா3த்4யதே

ஆத்மா இருக்கிறதேயானல் ஏன் தெரியவில்லை? தூக்கத்தில் இருக்கிறதென்பதற்கு பிரமாணம் என்ன? என்ன லக்ஷணத்தையுடையது இந்த ஆத்மா? அஹங்காரம் முதலியதெல்லாம் பாதிக்கப்படுகிறபோது இதுமாத்திரம் என்ன காரணத்தினல் பாதிக்கப்படவில்லை? **(582)**

एतत् संशयजातं मे हृदयग्रन्थिलक्षणम् ।
छिन्धि युक्तिमहाखड्गधारया कृपया गुरो ॥ ५८३ ॥

ஏதத் ஸம்ஶயஜாதம் மே ஹ்ருத3யக்3ரந்தி2லக்ஷணம் ।
சி2ந்தி4 யுக்திமஹாக2ட்3க3தா4ரயா க்ருபயா கு3ரோ ॥ 583 ॥

गुरो = ஹே குரோ,
கு³ரோ
कृपया = தயவினால்,
க்ருபயா
युक्ति = யுக்தி என்னும்,
யுக்தி
महाखड्गधारया = பெரிய கத்தியின் நுனியால்,
மஹாக²ட்³க³தா⁴ரயா
हृदय = மனதின் முடிச்சுரூபமான,
ஹ்ருத³ய
मे = என்னுடைய,
மே
एतत् = இந்த,
ஏதத்
संशयजातं = ஸந்தேஹக் கூட்டத்தை,
ஸம்ஶயஜாதம்
छिन्धि = அறுக்கவேணும்.
சி²ந்தி⁴

என்னுடைய ஹ்ருதயத்தில் முடிச்சுப்போலிருக்கும் இந்த ஸம்சய ஸமூஹத்தை யுக்தியாகிற பெரிய வாளினால், ஹே குரோ, கிருபையுடன் வெட்டிவிடுங்கள். **(583)**

श्रीगुरुः -

अतिसूक्ष्मतरः प्रश्नस्तवायं सदृशो मतः।
सूक्ष्मार्थदर्शनं सूक्ष्मबुद्धिष्वेव प्रदृश्यते ॥ ५८४ ॥

ஶ்ரீகு³ரு: -

அதிஸூக்ஷ்மதர: ப்ரஶ்னஸ்தவாயம் ஸத்³ருஶோ மத:।
ஸூக்ஷ்மார்த²த³ர்ஶனம் ஸூக்ஷ்மபு³த்³தி⁴ஷ்வேவ ப்ரத்³ருஶ்யதே ॥ 584 ॥

अतिसूक्ष्मतरः = மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான,
அதிஸூக்ஷ்மதர:
अयं प्रश्नः = இந்த கேள்வி,
அயம் ப்ரஶ்ன:
तव = உனக்கு,
தவ

सदृशः **ஸத்³ருஶ:**	=	தகுந்ததாக,
मतः **மத:**	=	கருதப்பட்டுள்ளது,
सूक्ष्मार्थदर्शनं **ஸூக்ஷ்மார்த²த³ர்ஶனம்**	=	ஸூஷ்மமான விஷயங்களைப் பார்ப்பது,
सूक्ष्मबुद्धिषु एव **ஸூக்ஷ்மபு³த்³தி⁴ஷு ஏவ**	=	ஸூக்ஷ்மபுத்தி உள்ளவர்களிடம் தான்,
प्रदृश्यते **ப்ரத்³ருஶ்யதே**	=	காணப்படுகிறது.

உன்னுடைய கேள்வி மிக மிக ஸூக்ஷ்மமானது, உனக்குத் தகுந்தபடியாகத் தெரிகிறது. ஸூக்ஷ்மமான புத்தியுள்ளவர்களிடத்தில்தான் ஸூக்ஷ்மமான விஷயங்களின் அறிவு காணப்படுகிறது. **(584)**

शृणु वक्ष्यामि सकलं यद्यत् पृष्टं त्वयाऽधुना ।
रहस्यं परमं सूक्ष्मं ज्ञातव्यं च मुमुक्षुभिः ॥ ५८५ ॥

ஶ்ருணு வக்ஷ்யாமி ஸகலம் யத்³யத் ப்ருஷ்டம் த்வயா(அ)து⁴னா ।
ரஹஸ்யம் பரமம் ஸூக்ஷ்மம் ஜ்ஞாதவ்யம் ச முமுக்ஷுபி⁴: ॥ 585 ॥

रहस्यं **ரஹஸ்யம்**	=	ரஹஸ்யமானதும்,
परमं **பரமம்**	=	சிறந்ததும்,
सूक्ष्मं **ஸூக்ஷ்மம்**	=	ஸூக்ஷ்மமானதும்,
मुमुक्षुभिः **முமுக்ஷுபி⁴:**	=	மோக்ஷமடைய விரும்புபவர்களால்,
ज्ञातव्यं च **ஜ்ஞாதவ்யம் ச**	=	அறியத்தக்கதுமான,
यत् यत् **யத் யத்**	=	எதுவெல்லம்,
अधुना **அது⁴னா**	=	இப்பொழுது,
त्वया **த்வயா**	=	உன்னால்,

पृष्टं **ப்ருஷ்டம்**	=	கேட்கப்பட்டதோ,
सकलं **ஸகலம்**	=	எல்லாவற்றையும்,
वक्ष्यामि **வக்ஷ்யாமி**	=	சொல்கிறேன்,
शृणु **ஶ்ருணு**	=	கேள்.

எது எதெல்லாம் உன்னால் இப்பொழுது கேட்கப்பட்டதோ அதையெல்லாம் சொல்கிறேன் - கேள். அது ரஹஸ்யமானது. மிகவும் மேலானது, ஸூக்ஷ்மமானது, முமுக்ஷுக்களால் அவசியம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது. **(585)**

बुद्ध्यादि सकलं सुप्तौ अनुलीनं स्वकारणे ।
अव्यक्ते वटवत् बीजे तिष्ठत्यविकृतात्मना ॥ ५८६ ॥

பு³த்³த⁴யாதி³ ஸகலம் ஸுப்தௌ அனுலீனம் ஸ்வகாரணே ।
அவ்யக்தே வடவத் பீ³ஜே திஷ்ட²த்யவிக்ருதாத்மனா ॥ 586 ॥

सुप्तौ **ஸுப்தௌ**	=	தூங்கும்பொழுது,
बुद्ध्यादि **பு³த்³த⁴யாதி³**	=	புத்தி முதலான,
सकलं **ஸகலம்**	=	எல்லாம்,
बीजे **பீ³ஜே**	=	விதையில்,
वटवत् **வடவத்**	=	ஆலமரம்போல,
स्वकारणे **ஸ்வகாரணே**	=	தனக்குக்காரணமான,
अव्यक्ते **அவ்யக்தே**	=	அவ்யக்தத்தில்,
अनुलीनं **அனுலீனம்**	=	மறைந்ததாய்,
अविकृतात्मना **அவிக்ருதாத்மனா**	=	விகாரமடையாத ஸ்வரூபமாக,

तिष्ठति = இருக்கிறது.

திஷ்ட²தி

தூங்கும்போது புத்தி முதலியதெல்லாம் தன் காரணமாகிய அவ்யக்தத்தில் அடங்கி, ஆலமரம் விதையில் இருப்பது போல, மாறுதலடையாத ஸ்வரூபத்துடன் இருந்து வருகிறது. **(586)**

तिष्ठत्येव स्वरूपेण न तु शून्यायते जगत् ।
कचित् अंकुररूपेण क्वचित् बीजात्मना वटः ।
कार्यकारणरूपेण यथा तिष्ठत्यदस्तथा ॥ ५८७ ॥

திஷ்ட²த்யேவ ஸ்வரூபேண ந து ஶூந்யாயதே ஜக³த் ।
கசித் அங்குரரூபேண க்வசித் பீ³ஜாத்மனா வட꞉ ।
கார்யகாரணரூபேண யதா² திஷ்ட²த்யத³ஸ்ததா² ॥ 587 ॥

जगत् = பிரபஞ்சம்,

ஜக³த்

स्वरूपेण = ஸ்வரூபத்துடன்,

ஸ்வரூபேண

तिष्ठत्येव = கட்டாயம இருக்கிறது,

திஷ்ட²த்யேவ

न तु शून्यायते = சூன்யமாக ஆகிறதில்லை,

ந து ஶூந்யாயதே

यथा = எப்படி,

யதா²

वटः = ஆலமரம்,

வட꞉

क्वचित् = ஓரு சமயம்,

க்வசித்

बीजात्मना = முளைரூபமாயும்,

பீ³ஜாத்மனா

क्वचित् = ஓரு சமயம்,

க்வசித்

बीजात्मना = விதை ரூபமாயும்,

பீ³ஜாத்மனா

कार्यकारणरूपेण = காரியமாகவும் காரணமாகவும்,

கார்யகாரணரூபேண

तिष्ठति **திஷ்ட²தி**	=	இருக்கிறதோ,
तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
अदः **அத³:**	=	அந்த ஜகத்தும் இருக்கிறது.

ஸ்வரூபத்துடன் ஜகத் இருக்கவே இருக்கிறது. சூன்யமாக ஆகிவிடுகிற தில்லை. ஆலமரம் ஒருஸமயம் முளை ரூபமாயும் ஒருஸமயம் விதை ரூபமாயும், அதாவது கார்ய ரூபமாயும் காரண ரூபமாயும், எப்படி இருக்கிறதோ, அப்படியே இந்த ஜகத்தும் இருக்கிறது. **(587)**

अव्याकृतात्मनावस्थां जगतो वदति श्रुतिः।
सुषुप्त्यादिषु तद्धेदं तर्ह्यव्याकृतमित्यसौ ॥ ५८८ ॥

அவ்யாக்ருதாத்மனாவஸ்தா²ம் ஜக³தோ வத³தி ஶ்ருதி:।
ஸுஷுப்த்யாதி³ஷு தத்³பே⁴த³ம் தர்ஹ்யவ்யாக்ருதமித்யஸௌ ॥ 588 ॥

सुषुप्त्यादिषु **ஸுஷுப்த்யாதி³ஷு**	=	தூக்கம் முதலிய அவஸ்தைகளில்,
जगतः **ஜக³த:**	=	பிரபஞ்சத்திற்கு,
अव्याकृतात्मना **அவ்யாக்ருதாத்மனா**	=	அவ்யாக்ருதஸ்வரூபமாக,
अवस्थां **அவஸ்தா²ம்**	=	இருக்கும் நிலையை,
तर्हि **தர்ஹி**	=	அப்பொழுது,
तत् इदं **தத் இத³ம்**	=	அந்த இந்த ஜகத்,
अव्याकृतं ह **அவ்யாக்ருதம் ஹ**	=	அவ்யாக்ருதமாக வல்லவா (இருந்தது),
इति **இதி**	=	என்ற,
श्रुतिरपि **ஶ்ருதிரபி**	=	வேதமும்,
वदति **வத³தி**	=	சொல்கிறது.

ஜகத் ஸுஷுப்தி (பிரளயம்) முதலிய காலங்களில் அவியாகிருத ஸ்வரூப த்துடன் இருக்கும் நிலையை "அப்பொழுது இது அவ்யாகிருதமாயிருந்தது" என்று சுருதியும் சொல்கிறது. **(588)**

इममर्थं अविज्ञाय निर्णीतं श्रुतियुक्तिभिः ।
जगतो दर्शनं शून्यं इति प्राहुः अतद्विदुः ॥ ५८९ ॥

இமமர்த²ம் அவிஜ்ஞாய நிர்ணீதம் ஶ்ருதியுக்திபி⁴: ।
ஜக³தோ த³ர்ஶனம் ஶூன்யம் இதி ப்ராஹு: அதத்³விது³: ॥ 589 ॥

श्रुतियुक्तिभिः = சுருதியாலும் யுக்திகளாலும்,
ஶ்ருதியுக்திபி⁴:
निर्णीतं = தீர்மானிக்கப்பட்ட,
நிர்ணீதம்
इमं अर्थं = இந்த விஷயத்தை,
இமம் அர்த²ம்
अविज्ञाय = அறிந்துகொள்ளாமல்,
அவிஜ்ஞாய
जगतो दर्शनं = பிரபஞ்சத்தின் தத்வம்,
ஜக³தோ த³ர்ஶனம்
शून्यं = சூன்யம்,
ஶூன்யம்
इति = என்று,
இதி
अतद्विदुः = அதை அறியாதவர்கள்,
அதத்³விது³:
प्राहुः = சொல்கிறுர்கள்.
இதி

சுருதியினுலும் யுக்தியினுலும் தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த விஷயத்தை அறிந்துகொள்ளாமல் "ஜகத்தின் தத்வம் சூன்யம்" என்று அதை யறியாதவர்கள் சொல்கிறுர்கள். **(589)**

नासतः सत उत्पत्तिः श्रूयते न च दृश्यते ।
उदेति नरश्रृङ्गात्किं खपुष्पात्किं भविष्यति ॥ ५९० ॥

நாஸத: ஸத உத்பத்தி: ஶ்ரூயதே ந ச த்³ருஶ்யதே ।
உதே³தி நரஶ்ர்ருங்கா³த்கிம் க²புஷ்பாத்கிம் ப⁴விஷ்யதி ॥ 590 ॥

असतः = இல்லாததிலிருந்து,

அஸத꞉

सतः = இருக்கும் பொருளுக்கு,

ஸத꞉

उत्पत्तिः = உத்பத்தி,

உத்பத்தி꞉

न श्रूयते = கேட்கப்படுகிறதில்லை,

ந ஶ்ரூயதே

न च दृश्यते = காணப்படுகிறதுமில்லை,

ந ச த்³ருஶ்யதே

नरश्रृङ्गात् = மனிதன் மொம்பிலிருந்து,

நரஶ்ர்ருங்கா³த்

किं उदेति = எது உண்டாகிறது?

கிம் உதே³தி

खपुष्पात् = ஆகாயமலரிலிருந்து,

க²புஷ்பாத்

किं भविष्यति = என்ன உண்டாகும்?

கிம் ப⁴விஷ்யதி

இல்லாத பதார்த்தத்திலிருந்து இருக்கிற பதார்த்தம் உண்டாவதாக கேள்விப் படுவதும் கிடையாது, பார்க்கப்படுவதும் கிடையாது. இல்லாத மனிதக்கொம்பிலிருந்து எது உண்டாகும்? இல்லாத ஆகாச புஷ்பத்திலிருந்து எது உண்டாகும்? **(590)**

प्रभवति न हि कुम्भोऽविद्यमानो मृदश्चेत्
प्रभवतु सिकताया वाथवा वारिणो वा ।
न हि भवति च ताभ्यां सर्वथा क्वापि तस्मात्
यत उदयति योऽर्थोऽस्त्यत्र तस्य स्वभावः॥ ५९१ ॥

ப்ரப⁴வதி ந ஹி கும்போ⁴(அ)வித்³யமானோ ம்ருத³ஶ்சேத்
ப்ரப⁴வது ஸிகதாயா வாத²வா வாரிணோ வா ।
ந ஹி ப⁴வதி ச தாப்⁴யாம் ஸர்வதா² க்வாபி தஸ்மாத்
யத உத³யதி யோ(அ)ர்தோ²(அ)ஸ்த்யத்ர தஸ்ய ஸ்வபா⁴வ꞉ ॥ 591 ॥

अविद्यमानः = இல்லாத,

அவித்³யமான꞉

कुम्भः = குடம்,

கும்ப⁴꞉

मृद: **ம்ருத³:**	=	மண்ணிலிருந்து,
न हि प्रभवति **ந ஹி ப்ரப⁴வதி**	=	உண்டாகிறதில்லையல்லவா,
चेत् **சேத்**	=	உண்டாகுமானால்,
सिकताया वा **ஸிகதாயா வா**	=	மணலிலிருந்தோ,
अथवा **அத²வா**	=	அல்லது,
वारिणो वा **வாரிணோ வா**	=	தண்ணீரிலிருந்தோ,
प्रभवतु **ப்ரப⁴வது**	=	உண்டாகட்டும்,
क्वापि **க்வாபி**	=	ஒருக்காலும்,
सर्वथा **ஸர்வதா²**	=	எவ்விதத்திலும்,
ताभ्यां **தாப்⁴யாம்**	=	அந்த மணல், ஜலம் இவற்றிலிருந்து,
न हि भवति **ந ஹி ப⁴வதி**	=	உண்டாகிறதில்லை,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
य: अर्थ: **ய: அர்த²:**	=	எந்த பொருள்,
यत: **யத:**	=	எதிலிருந்து,
उदयति **உத³யதி**	=	உண்டாகிறதோ,
तस्य **தஸ்ய**	=	அதன்,
स्वभाव: **ஸ்வபா⁴வ:**	=	ஸ்வபாவம்,
अत्र **அத்ர**	=	இங்கு,

अस्ति = இருக்கிறது.

அஸ்தி

இல்லவேயில்லாத குடமானது மண்ணிலிருந்து உண்டாகாது. அவ்விதம் உண்டாகுமேயானுல், மணலிலிருந்தோ அல்லது ஜலத்திலிருந்தோ உண்டாகட்டுமே? அவ்விரண்டிலிருந்தும் (மணலிலிருந்தோ, ஜலத்திலிருந்தோ) எவ்விதத்திலும் எப்பொழுதும் உண்டாவதே கிடையாது ஆகையால் எந்த பதார்த்தம் எதிலிருந்து வெளிவருகிறதோ அதில் அதன் ஸ்வபாவம் இருந்தே தீரும். **(591)**

अन्यथा विपरीतं स्यात्कार्यकारणलक्षणम् ।
नियतं सर्वशास्त्रेषु सर्वलोकेषु सर्वतः ॥ ५९२ ॥

அன்யதா² விபரீதம் ஸ்யாத்கார்யகாரணலக்ஷணம் ।
நியதம் ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு ஸர்வலோகேஷு ஸர்வத꞉ ॥ 592 ॥

अन्यथा = அப்படியில்லாவிடில்,

அன்யதா²

सर्वशास्त्रेषु = எல்லா சாஸ்திரங்களிலும்,

ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு

सर्वलोकेषु = எல்லா உலக விவஹாரங்களிலும்,

ஸர்வலோகேஷு

सर्वतः = எல்லா விதத்திலும்,

ஸர்வத꞉

नियतं = உறுதிப்பாடு அமைந்த,

நியதம்

कार्यकारणलक्षणं = கார்யம் காரணம் இவற்றின் லக்ஷணம்,

கார்யகாரணலக்ஷணம்

विपरीतं स्यात् = விபரீதமாகிவிடும்.

விபரீதம் ஸ்யாத்

அப்படியில்லையானுல், எல்லா சாஸ்திரங்களிலும், எல்லா உலக வியவஹாரங்களிலும், தீர்மானமாயுள்ள கார்யம் காரணம் இவைகளின் லக்ஷணம் விபரீதமாகிவிடும். **(592)**

कथमसतः सज्जा येतेति श्रुत्या निषिध्यते तस्मात् ।
असतः सज्जननं नो घटते मिथ्यैव शुन्यशब्दार्थः ॥ ५९३ ॥

கத²மஸத꞉ ஸஜ்ஜா யேதேதி ஶ்ருத்யா நிஷித்⁴யதே தஸ்மாத் ।
அஸத꞉ ஸஜ்ஜனனம் நோ க⁴டதே மித்²யைவ ஶூன்யஶப்³தா³ர்த²꞉ ॥ 593 ॥

असतः = இல்லாததிலிருந்து,

அஸத:

सत् = இருப்பது,

ஸத்

कथं = எப்படி,

கத²ம்

जायेत = உண்டாகும்,

ஜாயேத

इति = என்று,

இதி

श्रुत्या = வேதத்தால்,

ஶ்ருத்யா

निषिध्यते = நிஷேதிக்கப்படுகிறது,

நிஷித்⁴யதே

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

असतः = அஸத்திலிருந்து,

அஸத:

सज्जननं = ஸத் உண்டாவது,

ஸஜ்ஜனனம்

नो घटते = பொருந்தாது,

நோ க⁴டதே

शुन्यशब्दार्थः = சூன்யபதத்தின் பொருள்,

ஶூன்யஶப்³தா³ர்த²:

मिथ्यैव = பொய்தான்.

மித்²யைவ

"இருக்கிற பதார்த்தம் இல்லாததிலிருந்து எப்படி உண்டாகும்?" என்று வேதத்திலேயே தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆகையால் இல்லாததிலிருந்து இருப்பதின் உத்பத்தி பொருந்தாது. சூன்யம் என்கிற சப்தத்தின் பொருள் பொய்தான். **(593)**

अव्यक्त शब्दिते प्राज्ञे सत्यात्मनि अत्र जाग्रति ।
कथं सिध्यति शून्यत्वं तस्य भ्रान्तशिरोमणे ॥ ५९४ ॥

அவ்யக்த ஶப்³தி³தே ப்ராஜ்ஞே ஸத்யாத்மனி அத்ர ஜாக்³ரதி ।
கத²ம் ஸித்⁴யதி ஶூன்யத்வம் தஸ்ய ப்⁴ராந்தஶிரோமணே ॥ 594 ॥

न्तशिरोमणे **ப்⁴ராந்தஶிரோமணே**	=	ப்ராந்தர்களுள் தலைசிறந்தவனே,
अव्यक्त शब्दिते **அவ்யக்த ஶப்³தி³தே**	=	அவ்யக்தம் என்று பெயருள்ள,
प्राज्ञे **ப்ராஜ்ஞே**	=	ப்ராக்ஞுனன்,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மா,
अत्र **அத்ர**	=	இங்கு,
जाग्रति सति **ஜாக்³ரதி ஸதி**	=	விழித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது,
तस्य **தஸ்ய**	=	அவனுக்கு,
शून्यत्वं **ஶூன்யத்வம்**	=	இல்லாத்தன்மை,
कथं सिध्यति **கத²ம் ஸித்⁴யதி**	=	எப்படி ஏற்படும்?

ஏ ப்ராந்தர்களுக்குள் தலைசிறந்தவனே, அவ்யக்தம் என்ற பெயருடைய பிராக்ஞுனை ஆத்மா இங்கே விழித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, அவனுக்கு சூன்யத் தன்மை எப்படி ஸித்திக்கும்? **(594)**

[இங்கே 'பிராந்த சிரோமணியே' என்பது சூன்யவாதியைப் பார்த்தே தவிர, சிஷ்யனைப் பார்த்து என்று நினைத்துவிடக்கூடாது]

सुषुप्तौ शून्यमेवेति केन पुंसा तवेरितम् ।
हेतुनाऽनुमितं केन कथं ज्ञातं त्वयोच्यताम् ।
इति पृष्टो मूढतमो वदिष्यति किमुत्तरम् ॥ ५९५ ॥

ஸுஷுப்தௌ ஶூன்யமேவேதி கேன பும்ஸா தவேரிதம் ।
ஹேதுனு(அ)னுமிதம் கேன கத²ம் ஜ்ஞாதம் த்வயோச்யதாம் ।
இதி ப்ருஷ்டோ மூட⁴தமோ வதி³ஷ்யதி கிமுத்தரம் ॥ 595 ॥

सुषुप्तौ **ஸுஷுப்தௌ**	=	நல்ல தூக்கத்தில்,
शून्यमेवेति **ஶூன்யமேவேதி**	=	சூன்யம் தான் என்று,

केन पुंसा **கேன பும்ஸா**	=	எந்த மனிதனால்,
तव **தவ**	=	உனக்கு,
ईरितम् **ஈரிதம்**	=	சொல்லப்பட்டது?
केन हेतुना **கேன ஹேதுனா**	=	எந்தக்காரணத்தால்,
अनुमितं **அனுமிதம்**	=	ஊஹிக்கப்பட்டது,
त्वया **த்வயா**	=	உன்னால்,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
ज्ञातं **ஜ்ஞாதம்**	=	அறிந்துகொள்ளப்பட்டது?
उच्यतां **உச்யதாம்**	=	சொல்லப்படட்டும்,
इति **இதி**	=	என்று,
पृष्टः **ப்ருஷ்ட:**	=	கேட்கப்பட்ட,
मूढतमः **மூட⁴தம:**	=	மூடர்களுள் மேலானவன்,
किं उत्तरं **கிம் உத்தரம்**	=	என்ன பதிலை,
वदिष्यति **வதி³ஷ்யதி**	=	சொல்லப் போகிறான்.

"ஸுஷுப்தியில் சூன்யம் தான் இருக்கிறதென்று எந்தப் புருஷனால் உனக்குச் சொல்லப்பட்டது? அல்லது எந்த காரணத்தைக்கொண்டு அனுமானம் செய்தாய்? உன்னால் இவ்விஷயம் எப்படி அறியப்பட்டது? சொல்" என்று கேட்டால் இந்த மூட சிரேஷ்டன் என்ன பதில் சொல்வான்? **(595)**

नैवानुरूपकं लिङ्ग वक्ता वा नास्ति कश्चन ।
सुषुप्तिस्थितशून्यस्य बोद्धा को न्वात्मनः परः ॥ ५९६ ॥

நைவானுரூபகம் லிங்க³ வக்தா வா நாஸ்தி கஶ்சன ।
ஸுஷுப்திஸ்தி²தஶூன்யஸ்ய போ³த்³தா⁴ கோ ந்வாத்மனः பரः ॥ 596 ॥

सुषुप्तिस्थितशून्यस्य = ஸுஷுப்தியில் உள்ள சூன்யத்திற்கு,
ஸுஷுப்திஸ்தி²தஶூன்யஸ்ய
अनुरूपकं = தகுந்ததான,
அனுரூபகம்
लिङ्गं = அடையாளம்,
லிங்க³ம்
नैव = இல்லவேயில்லை,
நைவ
वक्ता वा = சொல்கிறவனோ,
வக்தா வா
कश्चन = ஒருவனும்,
கஶ்சன
नास्ति = இல்லை,
நாஸ்தி
बोद्धा = இதை அறிகிறவன்,
போ³த்³தா⁴
आत्मन: = ஆத்மாவைக் காட்டிலும்,
ஆத்மனः
पर: कोनु = வேறு யார்?
பரः கோனு

ஸுஷுப்தியில் இருக்கும் சூன்யத்தை நிரூபணம் செய்வதற்கு லிங்கம் (அடையாளம்) இல்லவே இல்லை. அதைச் சொல்லக்கூடியவனும் யாரும் கிடையாது. இந்த சூன்யத்தை அறிகிறவன் ஆத்மாவைத்தவிர வேறு யார்? **(596)**

स्वेनानुभूतं स्वयमेव वक्ति स्वसुप्तिकाले स्थितशून्यभावम् ।
तत्र स्वसत्तामनवेक्ष्य मूढः स्वस्यापि शून्यत्वमयं ब्रवीति ॥ ५९७ ॥

ஸ்வேனானுபூ⁴தம் ஸ்வயமேவ வக்தி
ஸ்வஸுப்திகாலே ஸ்தி²தஶூன்யபா⁴வம் ।
தத்ர ஸ்வஸத்தாமனவேக்ஷ்ய மூட⁴ः
ஸ்வஸ்யாபி ஶூன்யத்வமயம் ப்³ரவீதி ॥ 597 ॥

स्वेन = தன்னால்,
ஸ்வேன

अनुभूतं	=	அனுபவிக்கப்பட்ட,
அனுபூ⁴தம்		
स्वसुप्तिकाले	=	தன்னுடைய தூக்க ஸமயத்தில்,
ஸ்வஸுப்திகாலே		
स्थितशून्यभावम्	=	இருந்த சூன்யத்தன்மையை,
ஸ்தி²தஶூன்யபா⁴வம்		
स्वयमेव	=	தானே,
ஸ்வயமேவ		
वक्ति	=	சொல்கிறன்,
வக்தி		
तत्र	=	அங்கே,
தத்ர		
स्वसत्तां	=	தன் இருப்பை,
ஸ்வஸத்தாம்		
अनवेक्ष्य	=	கவனிக்காமல்,
அனவேக்ஷ்ய		
अयं मूढः	=	இந்த மூடன்,
அயம் மூட⁴:		
स्वस्यापि	=	தனக்கும்,
ஸ்வஸ்யாபி		
शून्यत्वं	=	சூன்யத் தன்மையை,
ஶூன்யத்வம்		
ब्रवीति	=	சொல்கிறன்.
ப்³ரவீதி		

தன்னுடைய தூக்க ஸமயத்தில் தன்னலேயே அனுபவிக்கப்பட்ட அப்பொழுது இருந்த சூன்யத்தன்மையை தானே சொல்கிறன். அப்பொழுது தன்னுடைய இருப்பை கவனிக்காமல் இந்த மூடன் தனக்குக்கூட சூன்யத்தன்மையை சொல்கிறன். **(597)**

अवेद्यमानः स्वयमन्यलोकैः सौषुप्तिकं धर्ममवैति साक्षात् ।
बुद्ध्याद्यभावस्य च योऽत्र बोद्धा स एष आत्मा खलु निर्विकारः ॥ ५९८ ॥

அவேத்³யமான: ஸ்வயமன்யலோகை:
ஸௌஷுப்திகம் த⁴ர்மமவைதி ஸாக்ஷாத் ।
பு³த்³த்⁴யாத்³யபா⁴வஸ்ய ச யோ(அ)த்ர போ³த்³தா⁴
ஸ ஏஷ ஆத்மா க²லு நிர்விகார: ॥ 598 ॥

यः **யः**	=	எவன்,
अन्यलोकैः **அன்யலோகைः**	=	பிறவற்றல்,
अवेद्यमानः **அவேத்³யமானः**	=	அறியப்படாதவனுய்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே,
साक्षात् **ஸாக்ஷாத்**	=	நேராக,
सौषुप्तिकं धर्मं **ஸௌஷுப்திகம் த⁴ர்மம்**	=	ஸுஷுப்தியிலுள்ள விஷயத்தை,
अवैति **அவைதி**	=	அறிகிருனே (எவன்),
अत्र **அத்ர**	=	இங்கே,
बुद्ध्याद्यभावस्य च **பு³த்³த்⁴யாத்³யபா⁴வஸ்ய ச**	=	புத்தி முதலியவைகளின் இல்லாமையையும்,
बोद्धा **போ³த்³தா⁴**	=	அறிகிறவனே,
सः एषः **ஸः ஏஷः**	=	அந்த இவன்,
निर्विकारः **நிர்விகாரः**	=	விகாரமில்லாத,
आत्मा खलु **ஆத்மா க²லு**	=	ஆத்மா அல்லவா!

எவன் வேறு யாராலும் அறியப்படாமல் தானே நேரில் ஸுஷுப்தியின் நிலையை அறிகிருனே, இந்த ஸுஷுப்தியில் புத்தி முதலியவற்றின் இல்லாமையை யும் எவன் அறிகிருனே, அந்த மாறுதலற்றவன்தான் இந்த ஆத்மா அல்லவா? **(598)**

यस्येदं सकलं विभाति महसा तस्य स्वयंज्योतिषः
सूर्यस्येव किमस्ति भासकमिह प्रज्ञादि सर्वं जडम् ।
न ह्यर्कस्य विभासकं क्षितितले दृष्टं तथैवात्मनो
नान्यः कोऽप्यनुभासकोऽनुभविता नातः परः कश्चन ॥ ५९९ ॥

யஸ்யேத³ம் ஸகலம் விபா⁴தி மஹஸா தஸ்ய ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷ:
ஸூர்யஸ்யேவ கிமஸ்தி பா⁴ஸகமிஹ ப்ரஜ்ஞாதி³ ஸர்வம் ஜட³ம் ।
ந ஹ்யர்கஸ்ய விபா⁴ஸகம் க்ஷிதிதலே த்³ருஷ்டம் ததை²வாத்மனோ
நான்ய: கோ(அ)ப்யனுபா⁴ஸகோ(அ)னுப⁴விதா நாத: பர: கஶ்சன ॥ 599 ॥

यस्य = எதனுடைய,
யஸ்ய
महसा = தேஜஸ்ஸால்,
மஹஸா
इदं सकलं = இந்த பிரபஞ்சம் எல்லாம்,
இத³ம் ஸகலம்
विभाति = விளங்குகிறதோ,
விபா⁴தி
सूर्यस्येव = ஸூர்யனைப்போல்,
ஸூர்யஸ்யேவ
स्वयंज्योतिष: = தானே பிரகாசிக்கிற,
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிஷ:
तस्य = அந்த வஸ்துவை,
தஸ்ய
भासकं = விளக்கக்கூடியது,
பா⁴ஸகம்
इह = இங்கு,
இஹ
किमस्ति = என்ன இருக்கிறது?
கிமஸ்தி
प्रज्ञादि = புத்தி முதலானது,
ப்ரஜ்ஞாதி³
सर्वं = எல்லாம்,
ஸர்வம்
जडम् = ஜடமானது,
ஜட³ம்
अर्कस्य विभासकं = ஸூரியனை பிரகாசப்படுத்துகிற வஸ்து,
அர்கஸ்ய விபா⁴ஸகம்
क्षितितले = பூதலத்தில்,
க்ஷிதிதலே
नहि दृष्टं = பார்க்கப்பட்டதில்லையல்லவா?
நஹி த்³ருஷ்டம்

तथैव	=	அப்படியே,
ததை²வ		
आत्मनः	=	ஆத்மாவை,
ஆத்மனঃ		
अनुभासकः	=	விளங்கவைக்கிற,
அனுபா⁴ஸகঃ		
अन्यः कोपि	=	வேறு ஒன்றும்,
அன்யঃ கோபி		
न	=	இல்லை,
ந		
अतः	=	இந்த ஆத்மாவைக்காட்டிலும்,
அதঃ		
परः	=	வேறு,
பரঃ		
अनुभविता	=	அனுபவிக்கிறவன்,
அனுப⁴விதா		
कश्चन	=	ஒருவரும்,
கஶ்சன		
न	=	இல்லை.
ந		

எதனுடைய தேஜஸினால் இந்த பிரபஞ்சமெல்லாம் பிரகாசிக்கிறதோ, ஸூர்யனைப்போல் ஸ்வயம் பிரகாசமான அந்த வஸ்துவை, பிரகாசப்படுத்தக்கூடியது இங்கு வேறு உண்டா? புத்தி முதலானது எல்லாம் ஜடம். ஸூர்யனை பிரகாசப்படுத்தக் கூடியதாக பூமியில் எதுவும் காணப்படவில்லை. அப்படியே, ஆத்மாவை பிரகாசப்ப டுத்தக்கூடிய வேறு எதுவும் கிடையாது. அதைத்தவிர அனுபவிப்பவனும் வேறு கிடையாது. **(599)**

येनानुभूयते सर्वं जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
विज्ञातारमिमं को नु कथं वेदितुमर्हति ॥ ६०० ॥

யேனானுபூ⁴யதே ஸர்வம் ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ।
விஜ்ஞாதாரமிமம் கோ நு கத²ம் வேதி³துமர்ஹதி ॥ 600 ॥

येन	=	எவரால்,
யேன		
जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु	=	ஜாக்ரத் ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி இவைகளில்,
ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு		

सर्वं	=	எல்லாம்,
ஸர்வம்		
अनुभूयते	=	அனுபவிக்கப்படுகிறதோ,
அனுபூ⁴யதே		
इमं	=	இந்த,
இமம்		
विज्ञातारं	=	அறிகிறவரை,
விஜ்ஞாதாரம்		
को नु	=	எவன் தான்,
கோ நு		
कथं	=	எப்படி,
கத²ம்		
वेदितुं	=	அறிவதற்கு,
வேதி³தும்		
अर्हति	=	தக்கவனுகிறன்?
அர்ஹதி		

எவரால் ஜாக்கிரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி, இந்த நிலைகளில் எல்லாம் அனுபவிக்கப்படுகிறதோ, இந்த அறிவுள்ளவரை யார்தான் எப்படித்தான் அறியமுடியும்?

(600)

सर्वस्य दाहको वह्निर्वह्नेर्नान्योऽस्ति दाहकः।
यथा तथात्मनो ज्ञातुर्ज्ञाता कोऽपि न दृश्यते ॥ ६०१ ॥

ஸர்வஸ்ய தா³ஹகோ வஹ்நிர்வஹ்னேர்னான்யோ(அ)ஸ்தி தா³ஹக꞉ ।
யதா² ததா²த்மனோ ஜ்ஞாதுர்ஜ்ஞாதா கோ(அ)பி ந த்³ருஶ்யதே ॥ 601 ॥

यथा	=	எப்படி,
யதா²		
वह्निः	=	நெருப்பு,
வஹ்நி		
सर्वस्य दाहकः	=	எல்லாவற்றையும் எரிக்கிறதாக உள்ளது,
ஸர்வஸ்ய தா³ஹக꞉		
वन्हेः	=	நெருப்பை,
வன்ஹ்னே꞉		
दाहकः	=	எரிக்கிறதாக,
தா³ஹக꞉		
अन्यः	=	வேறு வஸ்து,
அன்ய꞉		

नास्ति	=	இல்லையோ,
நாஸ்தி		
तथा	=	அப்படியே,
ததா²		
ज्ञातुः	=	அறிகிற,
ஜ்ஞாது:		
आत्मनो ज्ञाता	=	ஆத்மாவை அறிகிறவன்,
ஆத்மனோ ஜ்ஞாதா		
कोपि	=	ஒருவனும்,
கோபி		
न दृश्यते	=	காணப்படவில்லை.
ந த்³ருஶ்யதே		

எப்படி எல்லாவற்றையும் எரிப்பது அக்னி, அக்னியை எரிக்கக்கூடியதாக வேறு எதுவும் கிடையாதோ, அப்படியே எல்லாவற்றையும் அறிகிற ஆத்மாவை அறிகிறவனாக உள்ளவன் யாரும் காணப்படவில்லை. **(601)**

उपलभ्येत केनायं ह्युपलब्धा स्वयं ततः ।
उपलब्ध्यन्तराभावान्नायमात्मोपलभ्यते ॥ ६०२ ॥

உபலப்⁴யேத கேனாயம் ஹ்யுபலப்³தா⁴ ஸ்வயம் தத: ।
உபலப்³த்⁴யந்தராபா⁴வான்னாயமாத்மோபலப்⁴யதே ॥ 602 ॥

स्वयं	=	தானே,
ஸ்வயம்		
उपलब्धा	=	அறிகிறவனான,
உபலப்³தா⁴		
अयं	=	இந்த ஆத்மா,
அயம்		
केन	=	யாரால்,
கேன		
उपलभ्येत	=	அறியப்படுவான்?
உபலப்⁴யேத		
ततः	=	ஆகையால்,
தத:		
उपलब्ध्यन्तराभावात्	=	வேறு அறிகிறவன் இல்லாததால்,
உபலப்³த்⁴யந்தராபா⁴வாத்		

अयं आत्मा = இந்த ஆத்மா,

அயம் ஆத்மா

नोपलभ्यते = அறியப்படவில்லை,

நோபலப்⁴யதே

தானே அறிகிறவனுயிருந்து கொண்டிருக்கிற இவர் யாரால் அறியப்பட முடியும்? ஆகையால் அறிகிறவன் வேறு இல்லாததினுல் இந்த ஆத்மா அறியப்படு கிறதில்லை. **(602)**

बुद्ध्यादिवेद्यविलयादयमेक एव
सुप्तौ न पश्यति श्रुणोति न वेत्ति किंचित् ।
सौषुप्तिकस्य तमसः स्वयमेव साक्षी
भूत्वात्र तिष्ठति सुखेन च निर्विकल्पः ॥ ६०३ ॥

பு³த்³த்⁴யாதி³வேத்³யவிலயாத³யமேக ஏவ
ஸுப்தௌ ந பஶ்யதி ஶ்ருணோதி ந வேத்தி கிஞ்சித் ।
ஸௌஷுப்திகஸ்ய தமஸঃ ஸ்வயமேவ ஸாக்ஷீ
பூ⁴த்வாத்ர திஷ்ட²தி ஸுகே²ன ச நிர்விகல்பঃ ॥ 603 ॥

सुप्तौ = தூக்கத்தில்,

ஸுப்தௌ

बुद्ध्यादिवेद्यविलयात् = புத்தி முதலான அறியப்படும் வஸதுக்கள்

பு³த்³த்⁴யாதி³வேத்³யவிலயாத் மறைந்துவிட்டதால்,

अयं = இந்த ஆத்மா,

அயம்

एक एव = ஒருவனுகவே இருந்துகொண்டு,

ஏக ஏவ

किंचित् = ஒன்றையும்,

கிஞ்சித்

न पश्यति = பார்க்கிறதில்லை,

ந பஶ்யதி

न श्रुणोति = கேட்கிறதில்லை,

ந ஶ்ருணோதி

न वेत्ति = அறிகிறதில்லை,

ந வேத்தி

सौषुप्तिकस्य = ஸுஷுப்தியிலுள்ள,

ஸௌஷுப்திகஸ்ய

तमस: **தமஸః**	=	அக்ஞானத்தை,
स्वयमेव **ஸ்வயமேவ**	=	தானே,
साक्षी भूत्वा **ஸாக்ஷீ பூ⁴த்வா**	=	நேரில் பார்க்கிறவனாக இருந்து கொண்டு,
अत्र **அத்ர**	=	இந்த தூக்கத்தில்,
निर्विकल्प: **நிர்விகல்பஃ**	=	விகல்பமில்லாதவனாக,
सुखेन च **ஸுகே²ன ச**	=	ஸுகமாகவும்,
तिष्ठति **திஷ்ட²தி**	=	இருக்கிறான்.

தூக்கத்தில் புத்தி முதலான அறியப்படும் வஸ்துக்கள் லயமாகிவிட்டபடியால் இவர் ஒருவரே இருக்கிறார். எதையும் பார்ப்பதில்லை, கேட்பதும் இல்லை, அறிவதும் இல்லை, ஸுஷுப்தி காலத்திலுள்ள அக்ஞானத்தை தானே ஸாக்ஷியாக இருந்து பார்த்துக்கொண்டு, ஸுகமாய் எவ்வித விகல்பமு மன்னியில் இருக்கிறார். **(603)**

सुषुप्तावात्मसद्भावे प्रमाणं पण्डितोत्तमा:।
विदु: स्वप्रत्यभिज्ञानं आबालवृद्धसंमतम् ॥ ६०४ ॥

ஸுஷுப்தாவாத்மஸத்³பா⁴வே ப்ரமாணம் பண்டி³தோத்தமாஃ।
விது³ஃ ஸ்வப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞானம் ஆபா³லவ்ருத்³த⁴ஸம்மதம் ॥ 604 ॥

सुषुप्तौ **ஸுஷுப்தௌ**	=	ஸுஷுப்தியில்,
आत्मसद्भावे **ஆத்மஸத்³பா⁴வே**	=	ஆத்மா இருக்கும் விஷயத்தில்,
पण्डितोत्तमा: **பண்டி³தோத்தமாஃ**	=	சிறந்த பண்டிதர்கள்,
आबालवृद्धसंमतम् **ஆபா³லவ்ருத்³த⁴ஸம்மதம்**	=	பாலர் முதல் விருத்தர் வரை யாவராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட,
स्वप्रत्यभिज्ञानं **ஸ்வப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞானம்**	=	தனது அனுபவத்தின் ஞாபகத்தை,
प्रमाणं **ப்ரமாணம்**	=	பிரமாணமாக,

विदुः = அறிகிருர்கள்.
விது³:

ஸுஷுப்தியில் ஆத்மா இருக்கிருர் என்ற விஷயத்தில், பாலர் விருத்தர் உள்பட எல்லாராலும, ஒப்புக்கொள்ளப்படும் தன் ஞாபகத்தை பிரமாணமாக பண்டித சிரேஷ்டர்கள் அறிந்திருக்கிருர்கள். **(604)**

प्रत्यभिज्ञायमानत्वं लिङ्गं अत्रानुमापकम् ।
स्मर्यमाणस्य सद्भावे सुखमस्वाप्समित्ययम् ॥ ६०५ ॥

ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞாயமானத்வம் லிங்க³ம் அத்ரானுமாபகம் ।
ஸ்மர்யமாணஸ்ய ஸத்³பா⁴வே ஸுக²மஸ்வாப்ஸமித்யயம் ॥ 605 ॥

अत्र = இங்கு,
அத்ர
सुखमस्वाप्सं = நான் நன்ருகத் தூங்கினேன்,
ஸுக²மஸ்வாப்ஸம்
इति = என்று,
இதி
स्मर्यमाणस्य = நினைக்கப்படுகிற ஆத்மாவின்,
ஸ்மர்யமாணஸ்ய
सद्भावे = இருப்பில்,
ஸத்³பா⁴வே
प्रत्यभिज्ञायमानत्वं = நினைக்கப்படும் தன்மை,
ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞாயமானத்வம்
अनुमापकं = அனுமிதியை உண்டு பண்ணும்,
அனுமாபகம்
लिङ्गं = ஹேதுவாக ஆகிறது.
லிங்க³ம்

காலையில் விழித்துக்கொண்டபின் "இரவில் நான் ஸுகமாகத்தூங்கினேன்" என்று நினைவு படுத்திக் கொள்கிருன். முன்ஞல் இருந்ததைத்தான் பின்னர் நினைவு படுத்திக்கொள்ள முடியும். நினைக்கப்படும் தன்மை ஆத்மாவில் இருப்பதால், ஆத்மா உள்ளது என்பதை அநுமானத்தால் ஊகிப்பதற்கு நினைக்கப்படும் தன்மை ஹேதுவாக ஆகிறது. **(605)**

पुराऽनुभूतो नो चेत्तु स्मृतेरनुदयो भवेत् ।
इत्यादितर्कयुक्तिश्च सद्भावे मानमात्मनः ॥ ६०६ ॥

புரா(அ)னுபூ⁴தோ நோ சேத்து ஸ்ம்ருதேரனுத³யோ ப⁴வேத் ।
இத்யாதி³தர்கயுக்திஶ்ச ஸத்³பா⁴வே மானமாத்மன꞉ ॥ 606 ॥

पुरा = முன்னால்,
புரா
अनुभूतो नो चेत्तु = அனுபவிக்கப்படாவிட்டால்,
அனுபூ⁴தோ நோ சேத்து
स्मृतेः = நினைவின்,
ஸ்ம்ருதே꞉
अनुदयो भवेत् = உத்பத்தி ஏற்படாது,
அனுத³யோ ப⁴வேத்
इत्यादितर्कयुक्तिश्च = இது முதலான தர்க்க யுக்தியும்,
இத்யாதி³தர்கயுக்திஶ்ச
आत्मनः सद्भावे = ஆத்மா இருக்கும் விஷயத்தில்,
ஆத்மன꞉ ஸத்³பா⁴வே
मानं = ப்ரமாணம்.
மானம்

முன்னால் அனுபவிக்கப்படாமலிருந்தால் ஞாபகமே ஏற்படாது. இது முதலான தர்க்க யுக்தியும் ஆத்மா ஸுஷுப்தியில் இருக்கிறது என்பதற்கு பிரமாணம். **(606)**

यत्रात्मनोऽकामयितृत्वबुद्धिः स्वनानवेक्षाऽपि च तत् सुषुप्तम् ।
इत्यात्मसद्भाव उदीर्यतेऽत्र श्रुत्याऽपि तस्मात् श्रुतिरत्र मानम् ॥ ६०७ ॥

யத்ராத்மனோ(அ)காமயித்ருத்வபு³த்³தி⁴꞉
ஸ்வனானவேக்ஷா(அ)பி ச தத் ஸுஷுப்தம் ।
இத்யாத்மஸத்³பா⁴வ உதீ³ர்யதே(அ)த்ர
ஶ்ருத்யா(அ)பி தஸ்மாத் ஶ்ருதிரத்ர மானம் ॥ 607 ॥

यत्र = எங்கு,
யத்ர
आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மன꞉
अकामयितृत्वबुद्धिः = ஆசைப்படுகிற எண்ணமில்லாமையும்,
அகாமயித்ருத்வபு³த்³தி⁴꞉
स्वनानवेक्षाऽपि च = ஸ்வப்னம் காணாதிருத்தலும் உள்ளதோ,
ஸ்வனானவேக்ஷா(அ)பி ச
तत् सुषुप्तम् = அது ஸுஷுப்தி,
தத் ஸுஷுப்தம்

इति	=	என்று,
இதி		
अत्र	=	இவ்விஷயத்தில்,
அத்ர		
श्रुत्या	=	வேதத்தால்,
ஶ்ருத்யா		
आत्मसद्भाव:	=	ஆத்மாவின் இருப்பு,
ஆத்மஸத்³பா⁴வ:		
उदीर्यते	=	சொல்லப்படுகிறது,
உதீ³ர்யதே		
तस्मात्	=	ஆதலால்,
தஸ்மாத்		
अत्र	=	இதில்,
அத்ர		
श्रुतिरपि	=	வேதமும்,
ஶ்ருதிரபி		
मानं	=	ப்ரமாணம்.
மானம்		

"எங்கே ஆத்மாவிற்கு ஆசைப்படுகிற எண்ணமில்லையோ எங்கே ஸ்வப்னத்தைப் பார்க்கவில்லையோ, அது ஸுஷுப்தி" என்று மாண்டுக்ய சுருதியினுல் ஆத்மாவின் இருப்பு சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் சுருதியும் பிரமாணம். **(607)**

अकामयितृता स्वप्नाद्दर्शनं घटते कथम् ।
अविद्यमानस्य तत आत्मास्तित्वं प्रतीयते ॥ ६०८ ॥

அகாமயித்ருதா ஸ்வப்நாத்³த³ர்ஶனம் க⁴டதே கத²ம் ।
அவித்³யமானஸ்ய தத ஆத்மாஸ்தித்வம் ப்ரதீயதே ॥ 608 ॥

अविद्यमानस्य	=	இல்லாதவனுக்கு,
அவித்³யமானஸ்ய		
अकामयितृता	=	ஆசைப்படாமல் இருக்கிற தன்மையும்,
அகாமயித்ருதா		
स्वप्नाद्दर्शनं	=	ஸ்வப்னம் காணுமையும்,
ஸ்வப்நாத்³த³ர்ஶனம்		
कथं घटते	=	எப்படிப்பொருந்துகிறது,
கத²ம் க⁴டதே		

ततः = ஆகையால்,

ததஃ

आत्मास्तित्वं = ஆத்மாவின் இருப்பு,

ஆத்மாஸ்தித்வம்

प्रतीयते = அறியப்படுகிறது.

ப்ரதீயதே

ஆசைப்படாமலிருக்கும் தன்மையும் ஸ்வப்னம் பார்க்காமலிருப்பதும், இல்லாதவனுக்கு எப்படி முடியும்? ஆகையால் ஆத்மாவின் இருப்பு நன்கு தெரிகிறது. **(608)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக சுருதி, யுக்தி, பிரத்யக்ஷம் என்கிற பிரமாணங்களினால் ஆத்மா என்று ஒருவர் உண்டு, அவர் சரீராதிகளுக்கு வேறுபட்டவர், மற்ற விஷயங்களைப்போல அறியப்படும் பதார்த்தமில்லை, அவரே ஜாக்கிரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்கிற மூன்று நிலைகளிலும் அறிகிறவர் என்று நிரூபித்துவிட்டு, இனி அவர் ஸத், சித், ஆனந்த ஸ்வரூபர் என்பதை நிர்வசனம் செய்கிறார்: -

एतैः प्रमाणैरस्तीति ज्ञातः साक्षितया बुधैः ।
आत्माऽयं केवलः शुद्धः सच्चिदानन्दलक्षणः ॥ ६०९ ॥

ஏதைஃ ப்ரமாணைரஸ்தீதி ஜ்ஞாதஃ ஸாக்ஷிதயா பு³தை⁴ஃ ।
ஆத்மா(அ)யம் கேவலஃ ஶுத்³த⁴ஃ ஸச்சிதா³னந்த³லக்ஷணஃ ॥ 609 ॥

एतैः प्रमाणै = இந்த பிரமாணங்களால்,

ஏதைஃ ப்ரமாணை

आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா

साक्षितया = ஸாக்ஷியாக,

ஸாக்ஷிதயா

अस्ति = இருக்கிறார்,

அஸ்தி

इति = என்று,

இதி

बुधैः = வித்வான்களால்,

பு³தை⁴ஃ

ज्ञातः = அறியப்பட்டிருக்கிறார்,

ஜ்ஞாதஃ

अयं = இந்த ஆத்மா,

அயம்

केवल:	=	தனியாக இருப்பவர்,
கேவல:		
शुद्ध:	=	தோஷமில்லாதவர்,
ஶுத்³த⁴:		
सच्चिदानन्दलक्षण:	=	ஸத்சித் ஆனந்த ஸ்வரூபமாயிருப்பவர்.
ஸச்சிதா³னந்த³லக்ஷண:		

இந்த பிரமாணங்களினுல் ஆத்மா ஸாக்ஷியாக (ஒன்றிலும் ஸம்பந்தப் படாமல் எல்லாவற்றையும் அறிபவராக) இருக்கிருர் என்று அறிவாளிகளால் அறியப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆத்மா தனித்தது, சுத்தமானது, இருப்பு ஞானம் ஆனந்தம் இவைகஊ லக்ஷணமாகவுடையது. **(609)**

सत्वचित्वानन्दतादि लक्षणं प्रत्यगात्मन: ।

ஸத்வசித்வானந்த³தாதி³ லக்ஷணம் ப்ரத்யகா³த்மன: ।

सत्वचित्वानन्दतादि	=	இருக்கும் தன்மை, அறிவுத்தன்மை,
ஸத்வசித்வானந்த³தாதி³		ஆனந்தத்தன்மை இது முதலியவை,
प्रत्यगात्मन:	=	பிரத்யகாத்மாவின்,
ப்ரத்யகா³த்மன:		
लक्षणं	=	லக்ஷணம்.
லக்ஷணம்		

இருக்கும் தன்மை, அறிவுத்தன்மை, ஆனந்தத்தன்மை முதலியது பிரத்யக் (உள்ளிருக்கும்) ஆத்மாவின் லக்ஷணம்.

(அவதாரிகை) இம்மூன்று தன்மைகளும் ஆத்மாவிற்கு எதனுல் சொல்லப்படு கிறதென்று முதலில் சுருக்கமாகச் சொல்லிவிட்டு பிறகு தனித்தனியே எடுத்துக் கொண்டு விஸ்தாரமாகச் சொல்கிருர்: -

कालत्रयेऽप्यबाध्यत्वं सत्वं नित्यस्वरूपत: ॥ ६१० ॥

காலத்ரயே(அ)ப்யபா³த்⁴யத்வம் ஸத்வம் நித்யஸ்வரூபத: ॥ 610 ॥

शुद्धचैतन्यरूपत्वं चित्वं ज्ञानस्वरूपत: ।
अखण्डसुखरूपत्वात् आनन्दत्वं इतीर्यते ॥ ६११ ॥

ஶுத்³த⁴சைதன்யரூபத்வம் சித்வம் ஜ்ஞானஸ்வரூபத: ।
அக²ண்ட³ஸுக²ரூபத்வாத் ஆனந்த³த்வம் இதீர்யதே ॥ 611 ॥

नित्यस्वरूपत: **நித்யஸ்வரூபத:**	=	அழிவற்ற ஸ்வரூபமானதால்,
कालत्रयेपि **காலத்ரயேபி**	=	முக்காலங்களிலும்,
अबाध्यत्वं **அபா³த்⁴யத்வம்**	=	பாதிக்கப்படாத தன்மையாகிற,
सत्वं **ஸத்வம்**	=	ஸத்வம்,
ज्ञानस्वरूपत: **ஜ்ஞானஸ்வரூபத:**	=	ஞானஸ்வரூபமாயிருப்பதால்,
शुद्धचैतन्यरूपत्वं **ஶுத்³த⁴சைதன்யரூபத்வம்**	=	கேவலசைதன்ய ரூபமாகிற,
चित्वं **சித்வம்**	=	சித்வம்,
अखण्डसुखरूपत्वात् **அக²ண்ட³ஸுக²ரூபத்வாத்**	=	பூர்ணமான ஸுசரூபமாயிருப்பதால்,
आनन्दत्वं **ஆனந்த³த்வம்**	=	ஆனந்தக்தன்மை,
इति **இதி**	=	என்று,
ईर्यते **ஈர்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது.

ஆத்மாவிற்கு ஸத்த்வம் (இருக்கும் தன்மை) என்பது நித்யமான ஸ்வரூப மாயிருப்பதால் சென்ற காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் என்னும் முக்காலங்களிலும் கூட பாதிக்க முடியாத தன்மை.

சித்த்வம் (சித்தாக இருக்கும் தன்மை) என்பது ஞான ஸ்வரூபமாயிருப்பதால் சுத்த சைதன்யஸ்வரூபத்தன்மை.

பரிபூர்ணமான ஸுகஸ்வரூபமாயிருப்பதால், ஆனந்தத்தன்மை என்று சொல் லப்படுகிறது. **(610-611)**

(அவதாரிகை) மேல் 6 சுலோகங்களில் ஸத்தாயிருக்கும் தன்மையை விளக்குகிறுர்: -

अनुस्यूताऽऽत्मनः सत्ता जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु ।
अहमस्मीत्यतो नित्यो भवत्यात्माऽयमव्ययः ॥ ६१२ ॥

அனுஸ்யூதா(ஆ)த்மன꞉ ஸத்தா ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு ।
அஹமஸ்மீத்யதோ நித்யோ ப⁴வத்யாத்மா(அ)யமவ்யய꞉ ॥ 612 ॥

जाग्रत्स्वप्नसुषुप्तिषु = விழிப்பு, கனவு, நல்ல தூக்கம் இவைகளில்,
ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னஸுஷுப்திஷு
अहं अस्मि = நான் இருக்கிறேன்,
அஹம் அஸ்மி
इति = என்று,
இதி
आत्मनः सताः = ஆத்மாவின் இருப்பு,
ஆத்மன꞉ ஸதா꞉
अनुस्यूता = தொடர்ந்து இருக்கிறது,
அனுஸ்யூதா
अतः = ஆகையால்,
அத꞉
अव्ययः = குறைவில்லாத,
அவ்யய꞉
अयं आत्मा = இந்த ஆத்மா,
அயம் ஆத்மா
नित्यः = அழிவற்றவராக,
நித்ய꞉
भवति = ஆகிறார்.
ப⁴வதி

விழிப்பு, கனவு, நல்ல தூக்கம் என்ற மூன்று நிலைகளிலும் "நான் இருக்கிறேன்" என்று ஆத்மாவின் இருப்பு (ஸத்தை) துடர்ந்தேயிருந்து வருகிறது. ஆகையினால் இந்த ஆத்மா நித்யர், குறைவற்றவர். **(612)**

सर्वदाऽप्यासं इत्येवाभिन्नप्रत्यय ईक्ष्यते ।
कदापि नासं नेत्यस्मादात्मनो नित्यता मता ॥ ६१३ ॥

ஸர்வதா³(அ)ப்யாஸம் இத்யேவாபி⁴ன்னப்ரத்யய ஈக்ஷ்யதே ।
கதா³பி நாஸம் நேத்யஸ்மாதா³த்மனோ நித்யதா மதா ॥ 613 ॥

सर्वदापि = எப்பொழுதும்,
ஸர்வதா³பி
आसं = நான் இருந்தேன்,
ஆஸம்

इत्येव இத்யேவ	=	என்றே,
अभिन्नप्रत्ययः அபி⁴ன்னப்ரத்யய:	=	மாறுபடாத ஒரே எண்ணம்,
ईक्ष्यते ஈக்ஷ்யதே	=	காணப்படுகிறது,
न आसं ந ஆஸம்	=	நான் இருந்ததில்லை,
इति இதி	=	என்ற, (எண்ணம்),
कदापि கதா³பி	=	ஒருபோதும்,
न ந	=	காணப்படுகிறதில்லை,
अस्मात् அஸ்மாத்	=	இந்தக்காரணத்தால்,
आत्मनः ஆத்மன:	=	ஆத்மாவிற்கு,
नित्यता நித்யதா	=	நித்யமாயிருக்கும் தன்மை,
मता மதா	=	கருதப்பட்டிருக்கிறது.

"எப்பொழுதும்கூட நான் இருந்திருக்கிறேன்" என்றே வேறுபடாத எண்ணம் காணப்படுகிறது 'நான் இருந்ததில்லை' என்ற எண்ணம் ஒருபொழுதும் காணப்படு கிறதில்லை இந்த காரணத்தினால் ஆத்மாவிற்கு நித்யமாயிருக்கும் தன்மை எண்ணப் படுகிறது. **(613)**

आयातासु गतासु शैशवमुखावस्थासु जाग्रन्मुखा-
स्वन्यास्वप्यखिलासु वृत्तिषु धियो दुष्टास्त्रदुष्टास्वपि ।
गङ्गाभङ्गपरम्परासु जलवत् सत्ताऽनुवृत्ताऽऽत्मनः
तिष्ठत्येव सदा स्थिराऽहमहमित्येकात्मना साक्षिणः ॥ ६१४ ॥

ஆயாதாஸு க³தாஸு ஶைஶவமுகா²வஸ்தா²ஸு ஜாக்³ரன்முகா²-
ஸ்வந்யாஸ்வப்யகி²லாஸு வ்ருத்திஷு தி⁴யோ து³ஷ்டாஸ்த்ரது³ஷ்டாஸ்வபி ।
க³ங்கா³ப⁴ங்க³பரம்பராஸு ஜலவத் ஸத்தா(அ)னுவ்ருத்தா(ஆ)த்மன:
திஷ்ட²த்யேவ ஸதா³ ஸ்தி²ரா(அ)ஹமஹமித்யேகாத்மனா ஸாக்ஷிண: ॥ 614 ॥

शैशवमुखावस्थासु	=	பால்யம் முதலிய அவஸ்த்தைகளும்,
ஶைஶவமுகா²வஸ்தா²ஸு		
जाग्रन्मुखासु	=	ஜாக்ரத் முதலியவைகளும்,
ஜாக்³ரன்முகா²ஸு		
अन्यासु	=	மற்றும்,
அந்யாஸு		
दुष्टासु	=	கெட்டதும்,
து³ஷ்டாஸு		
अदुष्टासु	=	நல்லதுமான,
அது³ஷ்டாஸு		
अखिलासु	=	எல்லா,
அகி²லாஸு		
धियः	=	மனதின்,
தி⁴ய:		
वृत्तिप्वपि	=	விருத்திகளும்,
வ்ருத்திப்வபி		
आयातासु	=	வந்த போதிலும்,
ஆயாதாஸு		
रातासु अपि	=	சென்ற போதிலும்,
ராதாஸு அபி		
गङ्गाभङ्गपरम्परासु	=	கங்கையின அலைகளின் வரிசைகளில்,
க³ங்கா³ப⁴ங்க³பரம்பராஸு		
जलवत्	=	ஜலம் போல,
ஜலவத்		
साक्षिणः	=	ஸாக்ஷியான,
ஸாக்ஷிண:		
आत्मनः	=	ஆத்மாவின்,
ஆத்மன:		
सत्ता	=	ஸத்தையானது,
ஸத்தா		
अहमहमिति	=	நான் நான் என்று,
அஹமஹமிதி		
स्थिरा	=	மாறுமல்,
ஸ்தி²ரா		
सदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸதா³		

एकात्मना **ஏகாத்மனா**	=	ஒரே ஸ்வரூபமாக,
अनुवृत्ता **அனுவ்ருத்தா**	=	தொடர்ந்து,
तिष्ठत्येव **திஷ்ட²த்யேவ**	=	இருந்தே வருகிறது.

பால்யம் முதலிய அவஸ்தைகளும், ஜாக்ரத் முதலிய அவஸ்தைகளும் மற்றும் நல்லதும் கெட்டதுமான புத்தியின் எல்லா விருத்திகளும மாறிமாறி வந்தாலும் போனாலும் கங்கையின் அலைவரிசைகளில் தண்ணீர்போல ஸாக்ஷியான ஆத்மாவின் ஸத்தையானது "நான், நான்" என்று மாறாமல் எப்பொழுதும் ஒரே ஸ்வரூபமாகத் தொடர்ந்து இருக்கிறது. **(614)**

प्रतिपदमहमादयो विभिन्नाः क्षणपरिणामितया विकारिणस्ते।
न परिणतिरमुष्य निष्कलत्वात् अयं आविकार्यत एव नित्य आत्मा ॥ ६१५ ॥

ப்ரதிபத³மஹமாத³யோ விபி⁴ன்னாஃ க்ஷணபரிணாமிதயா விகாரிணஸ்தே।
ந பரிணதிரமுஷ்ய நிஷ்கலத்வாத் அயம் ஆவிகார்யத ஏவ நித்ய ஆத்மா ॥ 615 ॥

प्रतिपदं **ப்ரதிபத³ம்**	=	ஒவ்வொரு அடியிலும்,
अहमादयः **அஹமாத³யஃ**	=	அஹங்காரம் முதலியவைகள்,
विभिन्नाः **விபி⁴ன்னாஃ**	=	வெவ்வேறானவை,
क्षणपरिणामितया **க்ஷணபரிணாமிதயா**	=	ஒவ்வொருக்ஷணமும் மாறுதலுடன் கூடியதாக இருப்பதால்,
ते **தே**	=	அவைகள்,
विकारिण: **விகாரிண:**	=	விகாரமுள்ளவை,
निष्कलत्वात् **நிஷ்கலத்வாத்**	=	அவயவமில்லாததால்,
अमुष्य **அமுஷ்ய**	=	இந்த ஆத்மாவிற்கு,
परिणति: **பரிணதி:**	=	பரிணாமம்,

न ந	=	இல்லை,
अयं அயம்	=	இந்த ஆத்மா,
आविकारी ஆவிகாரீ	=	விகாரமில்லாதது,
अत एव அத ஏவ	=	ஆதலாலேயே,
आत्मा नित्य ஆத்மா நித்ய	=	ஆத்மா நித்யமானது

அஹங்காரம் முதலியவை ஒவ்வொரு அடியிலும் வேறு பட்டுக்கொண்டு க்ஷணத்தில் மாறிவிடும் ஸ்வபாவமுள்ளதால் அவை விகாரத்தையடையும் தன்மை யுடையவை. இந்த ஆத்மாவிற்கு கலைகள் (அவயவங்கள்) கிடையாததினால் மாறுதல் கிடையாது. இவர் விகாரமற்றவர். அதினாலேயே ஆத்மா நித்யர்தான். **(615)**

यः स्वप्नमद्राक्षमहं सुखं यो
ऽस्वाप्सं स एवास्म्यथ जागरूकः।
इत्येवमच्छिन्नतयानुभूयते
सत्तात्मनो नास्ति हि संशयोऽत्र ॥ ६१६ ॥

யः ஸ்வப்னமத்³ராக்ஷமஹம் ஸுக²ம் யோ
(அ)ஸ்வாப்ஸம் ஸ ஏவாஸ்ம்யத² ஜாக³ரூகः।
இத்யேவமச்சி²ன்னதயானுபூ⁴யதே
ஸத்தாத்மனோ நாஸ்தி ஹி ஸம்ஶயோ(அ)த்ர ॥ 616 ॥

यः अहं யः அஹம்	=	எந்த நான்,
स्वप्नं ஸ்வப்னம்	=	ஸ்வப்னத்தை,
अद्राक्षं அத்³ராக்ஷம்	=	பார்த்தேனோ,
यः யः	=	எந்த நான்,
सुखं ஸுக²ம்	=	ஸுகமாக,
अस्वाप्सं அஸ்வாப்ஸம்	=	தூங்கினேனோ,

स एव = அந்த நானே,
ஸ ஏவ
अथ = பிறகு,
அத²
जागरूकः = விழித்துக்கொண்டிருக்கிறவனாக,
ஜாக³ரூகஃ
अस्मि = இருக்கிறேன்,
அஸ்மி
इत्येवं = என்று இவ்விதமாக,
இத்யேவம்
आत्मनः सत्ता = ஆத்மாவின் ஸத்தையானது,
ஆத்மனஃ ஸத்தா
अच्छिन्नतया = விடாமல் தொடர்ந்து,
அச்சி²ன்னதயா
अनुभूयते = அனுபவிக்கப்படுகிறது,
அனுபூ⁴யதே
अत्र = இவ்விஷயத்தில்,
அத்ர
संशयः = ஸந்தேஹம்,
ஸம்ஶயஃ
नास्ति हि = இல்லை.
நாஸ்தி ஹி

“எந்த நான் ஸ்வப்னத்தைக் கண்டேனோ, எந்த நான் ஸுகமாகத் தூங்கினேனோ, அந்த நானே இப்பொழுது விழித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்று இவ்விதமாக விட்டுப் போகாமல் ஆத்மாவின் ஸத்தை அனுபவிக்கப்படுகிறது, இதில் ஸந்தேஹமேயில்லை என்பது பிரஸித்தம். **(616)**

(அவதாரிகை) பிரச்னோபநிஷத் முதலியவிடங்களில் ஆத்மா 16 கலைகளுள்ளவன் என்று சொல்லியிருக்கிறதே, இங்கே கலைகள் கிடையாதென்று சொல்கிறீர்களே என்று ஸந்தேகம் ஏற்படக் கூடியதால், அங்கு சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஆத்மா சுத்த சைதன்யமில்லையென்பதைக் காட்டுகிறார்: -

श्रुत्युक्ताः षोडशकलाश्चिदाभासस्य नात्मनः।

ஶ்ருத்யுக்தாஃ ஷோட³ஶகலாஶ்சிதா³பா⁴ஸஸ்ய நாத்மனஃ।

श्रुत्युक्ताः = உபநிஷத்தில சொல்லப்பட்ட,
ஶ்ருத்யுக்தாஃ

षोडशकला: = பதினாறு கலைகள்,

ஷோட³ஶகலா:

चिदाभासस्य = சிதாபாஸனுக்கு,

சிதா³பா⁴ஸஸ்ய

न आत्मन: = ஆத்மாவிற்கு அல்ல.

ந ஆத்மனঃ

வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் 16 கலைகள் சைதன்யத்தின் பிரதிபிம்பமான ஜீவனுக்கே தவிர, ஆத்மாவிற்கு இல்லை.

निष्कलत्वात् नास्य लयः तस्मात् नित्यत्वं आत्मनः ॥ ६१७ ॥

நிஷ்கலத்வாத் நாஸ்ய லயঃ தஸ்மாத் நித்யத்வம் ஆத்மனঃ ॥ 617 ॥

अस्य = இந்த ஆத்மாவுக்கு,

அஸ்ய

निष्कलत्वात् = அவயவங்கள் இல்லாததால்,

நிஷ்கலத்வாத்

न लय: = நாசம்கிடையாது,

ந லயঃ

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

आत्मन: = ஆத்மாவிற்கு,

ஆத்மனঃ

नित्यत्वं = நித்யத்தன்மை.

நித்யத்வம்

அவயவங்களில்லாத காரணத்தினால் இவருக்கு லயமும் கிடையாது. ஆகையால் ஆத்மாவிற்கு நித்யமாயிருக்கும் தன்மை ஸித்தம். **(617)**

(**அவதாரிகை**) இனி ஆத்மா சித், அதாவது ஞானஸ்வரூபர், என்று 5 சுலோகங்களில் விளக்குகிறார்: -

जडप्रकाशकः सूर्यः प्रकाशात्मैव नो जडः ।
बुद्ध्यादिभासकः तस्मात् चित्स्वरूपः तथा मतः ॥ ६१८ ॥

ஜட³ப்ரகாஶகঃ ஸூர்யঃ ப்ரகாஶாத்மைவ நோ ஜட³ঃ ।
பு³த்³த்⁴யாதி³பா⁴ஸகঃ தஸ்மாத் சித்ஸ்வரூபঃ ததா² மதঃ ॥ 618 ॥

जडप्रकाशक:	=	ஜடவஸ்துக்களை பிரகாசிக்கச் செய்கிற,
ஜட³ப்ரகாஶக:		
सूर्य:	=	ஸூரியன்,
ஸூர்ய:		
प्रकाशात्मैव	=	பிரகாச ஸ்வரூபம் தான்,
ப்ரகாஶாத்மைவ		
नो जड:	=	ஜடப்பொருள் அல்ல,
நோ ஜட³:		
तथा	=	அப்படியே,
ததா²		
बुद्ध्यादिभासक:	=	புத்தி முதலியவைகளை பிரகாசிக்கச் செய்யும்
பு³த்³த்⁴யாதி³பா⁴ஸக:		ஆத்மா,
तस्मात्	=	அந்த காரணத்தால்,
தஸ்மாத்		
चित्स्वरूप:	=	ஞானஸ்வரூபனாக,
சித்ஸ்வரூப:		
मत:	=	கருதப்பட்டிருக்கிறான்.
மத:		

ஜடமான பதார்த்தங்களை பிரகாசிக்கும்படிச் செய்யும் ஸூர்யன் பிரகாச ஸ்வரூபனேதான், ஜடமல்ல. அப்படியே ஜடமான புத்தி முதலியதை பிரகாசிக்கச் செய்யும் ஆத்மா அதே காரணத்தினால் ஞானஸ்வரூபனென்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது. **(618)**

कुड्यादेस्तु जडस्य नैव घटते भानं स्वत: सर्वदा
सूर्यादिप्रभया विना क्वचिदपि प्रत्यक्षमेतत् तथा।
बुद्ध्यादेरपि न स्वतोऽस्त्यणुरपि स्फूर्ति: विनैवात्मना
सोऽयं केवलचिन्मय: श्रुतिमतो भानुर्यथा रुङ्मय: ॥ ६१९ ॥

குட்³யாதே³ஸ்து ஜட³ஸ்ய நைவ க⁴டதே பா⁴னம் ஸ்வத: ஸர்வதா³
ஸூர்யாதி³ப்ரப⁴யா வினா க்வசித³பி ப்ரத்யக்ஷமேதத் ததா² ।
பு³த்³த்⁴யாதே³ரபி ந ஸ்வதோ(அ)ஸ்த்யணுரபி ஸ்பூ²ர்தி: வினைவாத்மனா
ஸோ(அ)யம் கேவலசின்மய: ஶ்ருதிமதோ பா⁴னுர்யதா² ருங்மய: ॥ 619 ॥

जडस्य	=	ஜடமான,
ஜட³ஸ்ய		
कुड्यादेस्तु	=	சுவர் முதலியவற்றிற்கு,
குட்³யாதே³ஸ்து		

सूर्यादिप्रभया **ஸூர்யாதி3ப்ரப4யா**	=	ஸூர்யன முதலியவைகளின் ஒளி இல்லாமல்,
सर्वदा **ஸர்வதா3**	=	எப்பொழுதும்,
क्वचिदपि **க்வசித3பி**	=	ஒரு இடத்திலும்,
स्वत: **ஸ்வத:**	=	தானகவே,
भानं **பா4னம்**	=	பிரகாசிப்பது,
नैव घटते **நைவ க4டதே**	=	ஏற்படாது,
एतत् **ஏதத்**	=	இது,
प्रत्यक्षं **ப்ரத்யக்ஷம்**	=	நேரில் கண்டவிஷயம்,
तथा **ததா2**	=	அப்படியே,
बुद्ध्यादेरपि **பு3த்3த்4யாதே3ரபி**	=	புத்தி முதலியவற்றிற்கும்,
विनैव आत्मना **வினைவ ஆத்மனு**	=	ஆத்மா இல்லாமல்,
स्वत: **ஸ்வத:**	=	தானகவே,
अणुरपि **அணுரபி**	=	கொஞ்சம் கூட,
स्फूर्ति: **ஸ்பூ2ர்தி:**	=	பிரகாசம்,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	இல்லை,
यथा **யதா2**	=	எப்படி,
भानु: **பா4னு:**	=	ஸூர்யன்,
रुङ्मय: **ருங்மய**	=	பிரகாசமயனே (அப்படியே),

सः अयं ஸः அயம்	=	அந்த இந்த ஆத்மாவும்,
केवलचिन्मयः கேவலசின்மயः	=	சைதன்யத்தை மட்டும் ஸ்வரூபமாகக் கொண்டவனுக,
श्रुतिमतः ஶ்ருதிமதः	=	வேதங்களால் கருதப்பட்டிருக்கிறுன்.

ஜடமாயிருக்கும் சுவர் முதலியதிற்கோ எக்காலத்திலும், எவ்விடத்திலும், ஸூர்யன் முதலானதின் பிரகாசமில்லாமல், தாஞகவே பிரகாசம் என்பது ஏற்படவே ஏற்படாது. இது எல்லாருக்கும் பிரத்யக்ஷமாய் நேரில் தெரிந்த விஷயம். அப்படியே புத்தி முதலானதிற்கும், ஆத்மா இல்லாமல் தாஞகவே பிரகாசமென்பது கொஞ்சம் கூடக் கிடையாது. எப்படி ஸூர்யன் பிரகாசமயனாகவேயிருக்கிருரோ, அப்படியே இந்த ஆத்மாவும் தனித்த ஞானமயன் என்று வேதம் மதிக்கிறது. **(619)**

स्वभासने वाऽन्यपदार्थमासने
नार्कः प्रकाशान्तरमीषदिच्छति ।
स्वबोधने वाऽप्यहमादिबोधने
तथैव चिद्धातुः अयं परात्मा ॥ ६२० ॥

ஸ்வபா⁴ஸனே வா(அ)ன்யபதா³ர்த²மாஸனே
நார்கः ப்ரகாஶாந்தரமீஷதி³ச்ச²தி ।
ஸ்வபோ³த⁴னே வா(அ)ப்யஹமாதி³போ³த⁴னே
ததை²வ சித்³தா⁴துः அயம் பராத்மா ॥ 620 ॥

अर्कः அர்கः	=	ஸூர்யன்,
स्वभासने ஸ்வபா⁴ஸனே	=	தன்ஊன பிரகாசப்படுத்துவதிலோ,
अन्यपदार्थमासने वा அன்யபதா³ர்த²மாஸனே வா	=	வேறு பொருள்கஊ பிரகாசப்படுத்துவதிலோ,
प्रकाशान्तरं ப்ரகாஶாந்தரம்	=	வேறு ஒளியை,
ईषत् ஈஷத்	=	கொஞ்சம் கூட,
न इच्छति ந இச்ச²தி	=	அபேக்ஷிக்கிறதில்ஊ,
चिद्धातुः சித்³தா⁴துः	=	சைதன்ய ஸ்வரூபஞன,

अयं परात्मापि	=	இந்த பரமாத்மாவும்,
அயம் பராத்மாபி		
स्वबोधने	=	தான் பிரகாசிப்பதிலோ,
ஸ்வபோ³த⁴னே		
अहमादिबोधने वा	=	அஹங்காரம் முதலியவைகளை பிரகாசப்படுத்து
அஹமாதி³போ³த⁴னே வா		வதிலோ,
तथैव	=	அப்படியே தான், (ஒன்றையும்
ததை²வ		எதிர்பார்ப்பதில்லை.)

தன்னை பிரகாசப்படுத்துவதிலோ வேறு பதார்த்தத்தை பிரகாசப்படுத்துவதிலோ, ஸூர்யன் வேறு பிரகாசத்தை கொஞ்சமேனும் அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. அப்படியே இந்த ஞானஸ்வரூபனுன பரமாத்மாவும் தன்னைத் தெரியப்படுத்துவதிலோ அஹங்காரம் முதலியதைத் தெரியும்படி செய்வதிலோ வேறு ஞானத்தை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை. **(620)**

अन्यप्रकाशं न किमप्यपेक्ष्य
यतोऽयमाभाति निजात्मनैव ।
ततः स्वयंज्योतिरयं चिदात्मा
न ह्यात्मभाने परदीप्त्यपेक्षा ॥ ६२१ ॥

அன்யப்ரகாஶம் ந கிமப்யபேக்ஷ்ய
யதோ(அ)யமாபா⁴தி நிஜாத்மனைவ ।
தத꞉ ஸ்வயஞ்ஜ்யோதிரயம் சிதா³த்மா
ந ஹ்யாத்மபா⁴னே பரதீ³ப்த்யபேக்ஷா ॥ 621 ॥

यतः	=	எந்தக்காரணத்தால்,
யத꞉		
अयं	=	இந்த ஆத்மா,
அயம்		
अन्यप्रकाशं	=	வேறு பிரகாசத்தை,
அன்யப்ரகாஶம்		
किमपि	=	கொஞ்சமும்,
கிமபி		
न अपेक्ष्य	=	எதிர்பார்க்காமல்,
ந அபேக்ஷ்ய		
निजात्मनैव	=	தன் ஸ்வரூபத்தினுலேயே,
நிஜாத்மனைவ		

आभाति	=	பிரகாசிக்கிருரோ,
ஆபா⁴தி		
ततः	=	ஆகையால்,
தத:		
अयं	=	இந்த,
அயம்		
चिदात्मा	=	ஞானரூபியான ஆத்மா,
சிதா³த்மா		
स्वयंज्योतिः	=	தானுகவே பிரகாசிக்கிறவர்,
ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி:		
आत्मभाने	=	ஆத்மா பிரகாசிப்பதில்,
ஆத்மபா⁴னே		
परदीप्त्यपेक्षा	=	வேறு பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை,
பரதீ³ப்த்யபேக்ஷா		
नहि	=	இல்லையல்லவா!
நஹி		

வேறு பிரகாசத்தை கொஞ்சமும் அபேக்ஷிக்காமல் தன் ஸ்வரூபத்திஞலேயே இவர் பிரகாசிக்கிருர் என்ற காரணத்திஞல், இந்த ஞான ஸ்வரூபஞன ஆத்மா ஸ்வயம் ஜ்யோதிஸ் (தானே பிரகாசிப்பவர்). தானே பிரகாசிக்கும்போது, வேறு பிரகாசத்தின் அபேக்ஷை கிடையாதல்லவா? **(621)**

यं न प्रकाशयति किंचिदिनोऽपि चन्द्रः
नो विद्युतः किमुत वह्निरयं मिताभः ।
यं भान्तमेतमनुभाति जगत्समस्तं
सोऽयं स्वयं स्फुरति सर्वदशासु चात्मा ॥ ६२२ ॥

யம் ந ப்ரகாஶயதி கிஞ்சிதி³னோ(அ)பி சந்த்³ர:
நோ வித்³யுத: கிமுத வஹ்நிரயம் மிதாப⁴: ।
யம் பா⁴ந்தமேதமனுபா⁴தி ஜக³த்ஸமஸ்தம்
ஸோ(அ)யம் ஸ்வயம் ஸ்பு²ரதி ஸர்வத³ஶாஸு சாத்மா ॥ 622 ॥

यं	=	எந்த ஆத்மாவை,
யம்		
इनः	=	ஸூரியனும்,
இன:		
चन्द्रोपि	=	சந்திரனும்,
சந்த்³ரோபி		

किंचित्	=	கொஞ்சம் கூட,
கிஞ்சித்		
न प्रकाशयति	=	பிரகாசப்படுத்தாதோ,
ந ப்ரகாஶயதி		
विद्युतः	=	மின்னல்கள்,
வித்³யுத:		
नो	=	பிரசாசப்படுத்தாதோ,
நோ		
अयं वह्निः	=	இந்த அக்னி,
அயம் வஹ்னி:		
मिताभः	=	கொஞ்சமான ஒளியுள்ளவன்,
மிதாப⁴:		
किमुत	=	இவன் பிரகாசப்படுத்தமாட்டான் என்பது
கிமுத		பற்றி சொல்லவேண்டுமா?
भान्तं	=	பிரகாசிக்கிற,
பா⁴ந்தம்		
यं एतं	=	எந்த இந்த ஆத்மாவை,
யம் ஏதம்		
समस्तं जगत्	=	எல்லா பிரபஞ்சமும்,
ஸமஸ்தம் ஜக³த்		
अनुभाति	=	அனுஸரித்து பிரகாசிக்கிறதோ,
அனுபா⁴தி		
सोऽयं आत्मा	=	அந்த இந்த ஆத்மா,
ஸோ(அ)யம் ஆத்மா		
सर्वदशासु	=	எல்லா நிஜலகளிலும்,
ஸர்வத³ஶாஸு		
स्वयं	=	தானே,
ஸ்வயம்		
स्फुरति	=	பிரகாசிக்கிறுன்.
ஸ்பு²ரதி		

எவரை ஸூர்யன் கொஞ்சமேனும் பிரகாசப்படுத்தாதோ, அப்படியே சந்திரனும், மின்னல்களும் பிரகாசப்படுத்தாதோ, மிகவும் குறைந்த பிரகாசத்துடன் கூடிய இந்த அக்னி பிரகாசப்படுத்தாதென்று சொல்லவேண்டுமா? பிரகாசிக்கிற எந்த இவரை அனுஸரித்து எல்லா உலகமும் பிரகாசிக்கிறதோ, அந்த ஆத்மா எல்லா நிஜலகளிலும் தானே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறுர். **(622)**

(அவதாரிகை) மேலால் 9 சுலோகங்களால் ஆத்மா ஆனந்த ஸ்வரூபர் என்பதை விவரிக்கிறார்: -

आत्मनः सुखरूपत्वादानन्दत्वं स्वलक्षणम् ।
परप्रेमास्पदत्वेन सुखरूपत्वमात्मनः ॥ ६२३ ॥

ஆத்மனः ஸுக²ரூபத்வாதா³னந்த³த்வம் ஸ்வலக்ஷணம் ।
பரப்ரேமாஸ்பத³த்வேன ஸுக²ரூபத்வமாத்மனः ॥ 623 ॥

आत्मनः सुखरूपत्वात् = ஆத்மா ஸுகரூபமாக இருப்பதால்,
ஆத்மனः ஸுக²ரூபத்வாத்
आनन्दत्वं = ஆநந்தத்தன்மை,
ஆனந்த³த்வம்
स्वलक्षणम् = ஸ்வரூபலக்ஷணமாகிறது,
ஸ்வலக்ஷணம்
आत्मनः = ஆத்மா,
ஆத்மனः
परप्रेमास्पदत्वेन = மேலான பிரீதுக்கு விஷயமாக
பரப்ரேமாஸ்பத³த்வேன இருப்பதால்,
सुखरूपत्वं = ஸுகரூபமாக இருக்கும் தன்மை இருக்கிறது.
ஸுக²ரூபத்வம்

ஆத்மா ஸுக ஸ்வரூபமாயிருப்பதினால் ஆனந்தத்தன்மை ஆத்மாவிற்கு லக்ஷணமாகிறது. ஆத்மா மேலான பிரீதிக்கு விஷயமாயிருத்தலால், அதற்கு ஸுக ஸ்வரூபத்தன்மை. **(623)**

सुखहेतुषु सर्वेषां प्रीतिः सावधिरीक्ष्यते ।
कदाऽपि नावधिः प्रीतेः स्वात्मनि प्राणिनां क्वचित् ॥ ६२४ ॥

ஸுக²ஹேதுஷு ஸர்வேஷாம் ப்ரீதிः ஸாவதி⁴ரீக்ஷ்யதே ।
கதா³(அ)பி நாவதி⁴ः ப்ரீதேः ஸ்வாத்மனி ப்ராணினாம் க்வசித் ॥ 624 ॥

सर्वेषां = எல்லோருக்கும்,
ஸர்வேஷாம்
सुखहेतुषु = ஸுகத்திற்கு ஸாதனமான வஸ்துக்களில்,
ஸுக²ஹேதுஷு
प्रीतिः = ப்ரீதியானது,
ப்ரீதிः

सावधिः = எல்லையுள்ளதாக,

ஸாவதி⁴:

ईक्ष्यते = காணப்படுகிறது,

ஈக்ஷ்யதே

प्राणिनां = பிராணிகளுக்கு,

ப்ராணிநாம்

कदापि = ஒருபோதும்,

கதா³பி

क्वचित् = ஒரு இடத்திலும்,

க்வசித்

स्वात्मनि = தனது ஆத்மாவில் உள்ள,

ஸ்வாத்மனி

प्रीतेः = ப்ரீதிக்கு,

ப்ரீதே:

अवधिः = எல்லை,

அவதி⁴:

न = இல்லை.

ந

எல்லாருக்குமே ஸுகத்திற்கு ஸாதனமாயிருக்கும் பதார்த்தங்களில் உள்ள பிரீதி எல்லையுள்ளதாகவே காணப்படுகிறது. பிராணிகளுக்கு தன்னிடத்திலுள்ள பிரீதிக்கு மாத்திரம் எப்பொழுதாவது எங்கேயாவது எல்லையென்பது கிடையாது. **(624)**

क्षीणेन्द्रियस्य जीर्णस्य संप्राप्तोन्क्रमणस्य वा ।
अस्ति जीवितुमेवाशा स्वात्मा प्रियतमो यतः ॥ ६२५ ॥

க்ஷீணேந்த்³ரியஸ்ய ஜீர்ணஸ்ய ஸம்ப்ராப்தோன்க்ரமணஸ்ய வா ।
அஸ்தி ஜீவிதுமேவாஶா ஸ்வாத்மா ப்ரியதமோ யத: ॥ 625 ॥

यतः = எதனால்,

யத:

स्वात्मा = தனது ஆத்மா,

ஸ்வாத்மா

प्रियतमः = மிகுந்த பிரியமானதோ (அதனால்),

ப்ரியதம:

क्षीणेन्द्रियस्य = இந்திரிய பலம் குறைந்தவனுக்கோ,

க்ஷீணேந்த்³ரியஸ்ய

जीर्णस्य = ஜரையடைந்தவனுக்கோ,

ஜீர்ணஸ்ய

संप्राप्तोन्क्रमणस्य वा = பிராணன் வெளியே போகும் நிலையை

ஸம்ப்ராப்தோன்க்ரமணஸ்ய வா அடைந்தவனுக்கோ,

जीवितुमेव = வாழ்வதற்குத்தான்,

ஜீவிதுமேவ

आशा = ஆசை,

ஆஶா

अस्ति = இருக்கிறது

அஸ்தி

தன் ஆத்மா மிகவும் பிரியமாய் இருப்பதினால்தான், இந்திரியங்கள் சக்தி குறைந்து, ஜீர்ணமாகி, மரணம் நெருங்கியிருப்பவனுக்கும் ஜீவித்து இருக்கவேண்டுமென்ற ஆசை இருந்துகொண்டேயிருக்கிறது. **(625)**

आत्मान्तः परमप्रेमास्पदः सर्वशरीरिणाम् ।
यस्य शेपतया सर्वमुपादेयत्वमृच्छति ॥ ६२६ ॥

ஆத்மாந்த: பரமப்ரேமாஸ்பத³: ஸர்வஶரீரிணாம் ।
யஸ்ய ஶேபதயா ஸர்வமுபாதே³யத்வம்ருச்ச²தி ॥ 626 ॥

अत: = ஆகையால்,

அத:

सर्वशरीरिणाम् = சரீரமுள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும்,

ஸர்வஶரீரிணாம்

आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா

परमप्रेमास्पद: = மேலான ப்ரீதிக்கு விஷயமாக இருக்கிறது,

பரமப்ரேமாஸ்பத³:

यस्य = எந்த ஆத்மாவிற்கு,

யஸ்ய

शेपतया = அங்கமாயிருப்பதால்,

ஶேபதயா

सर्वं = எல்லாம்,

ஸர்வம்

उपादेयत्वं = வேண்டப்படும் தன்மையை,

உபாதே³யத்வம்

ऋच्छति = அடைகிறது.

ருச்ச²தி

ஆகையினால் சரீரமுள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும் ஆத்மா தான் மேலான பிரீதிக்குப் பாத்திரம். அதற்கு அங்கமாய் இருக்கும் தன்மையினால்தான் எல்லாம் வேண்டப்படும் தன்மையை (எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய தன்மையை) அடைகிறது. **(626)**

एष एव प्रियतमः पुत्रादपि धनादपि ।
अन्यस्मादपि सर्वस्मादात्माऽयं परमान्तरः ॥ ६२७ ॥

ஏஷ ஏவ ப்ரியதமః புத்ராத³பி த⁴நாத³பி ।
அன்யஸ்மாத³பி ஸர்வஸ்மாதா³த்மா(அ)யம் பரமாந்தரః ॥ 627 ॥

एष एव = இந்த ஆத்மா தான்,

ஏஷ ஏவ

पुत्रादपि = புத்திரனைக் காட்டிலும்,

புத்ராத³பி

धनादपि = பணத்தைக்காட்டிலும்,

த⁴நாத³பி

अन्यस्मात् = மற்ற,

அன்யஸ்மாத்

सर्वस्मादपि = எல்லாவற்றைக்காட்டிலும்,

ஸர்வஸ்மாத³பி

प्रियतमः = மிகவும் பிரியமானது,

ப்ரியதமః

अयं आत्मा = இந்த ஆத்மா,

அயம் ஆத்மா

परमान्तरः = எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளே இருப்பது.

பரமாந்தரః

இந்த ஆத்மாதான் புத்திரனையும்விட, செல்வத்தையும்விட மேலான பிரிய மான பதார்த்தம் வேறு எல்லாவற்றையும்விட பிரியமானது. இந்த ஆத்மா மிகவும் உள்ளேயுள்ளது. **(627)**

प्रियत्वेन मतं यत्तु तत्सदा न प्रियं नृणाम् ।
विपत्तावपि संपत्तौ यथाऽऽत्मा न तथाऽपरः ॥ ६२८ ॥

ப்ரியத்வேன மதம் யத்து தத்ஸதா³ ந ப்ரியம் ந்ருணாம் ।
விபத்தாவபி ஸம்பத்தௌ யதா²(ஆ)த்மா ந ததா²(அ)பரః ॥ 628 ॥

यत्	=	எந்த வஸ்து,
யத்		
नृणां	=	மனிதர்களுக்கு,
ந்ருணாம்		
प्रियत्वेन	=	பிரியமாக,
ப்ரியத்வேன		
मतं	=	கருதப்பட்டிருக்கிறதோ,
மதம்		
तत्	=	அது,
தத்		
सदा	=	எப்பொழுதும்,
ஸதா³		
न प्रियं	=	பிரியமாக இருப்பதில்லை,
ந ப்ரியம்		
विपत्तौ	=	ஆபத்திலும்,
விபத்தௌ		
संपत्तावपि	=	ஸம்பத்திலும்,
ஸம்பத்தாவபி		
आत्मा	=	ஆத்மா,
ஆத்மா		
यथा	=	எப்படி பிரியமோ,
யதா²		
तथा	=	அப்படி,
ததா²		
अपर:	=	வேறு வஸ்து,
அபரꞏ		
न	=	பிரியமில்லை.
ந		

எந்த பதார்த்தம் பிரியமென்று எண்ணப்படுகிறதோ அது மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதும் பிரியமாக இல்லை. ஆத்மா எப்படி ஆபத்துக்காலத்திலும் ஸம்பத்துக் காலத்திலும் பிரியமாகவே இருக்கிறதோ, அப்படி வேறு பதார்த்தம் இருப்பதில்லை.

(628)

आत्मा खलु प्रियतमो सुभृतां यदर्था
भार्यात्मजाप्तगृहवित्तमुखाः पदार्थाः ।
वाणिज्यकर्षणगवावनराज सेवा-
भैषज्यकप्रभृतयो विविधाः क्रियाश्च ॥ ६२९ ॥

ஆத்மா க²லு ப்ரியதமோ ѕ ஸுப்⁴ருதாம் யத³ர்தா²
பா⁴ர்யாத்மஜாப்தக்³ருஹவித்தமுகா²: பதா³ர்தா²: ।
வாணிஜ்யகர்ஷணக³வாவனராஜ ஸேவா-
பை⁴ஷஜ்யகப்ரப்⁴ருதயோ விவிதா⁴: க்ரியாஶ்ச ॥ 629 ॥

भार्यात्मजाप्त **பா⁴ர்யாத்மஜாப்த**	=	மனைவி, புத்திரன், நண்பன்,
गृहवित्तमुखाः **க்³ருஹவித்தமுகா²:**	=	வீடு, பணம் முதலான,
पदार्थाः **பதா³ர்தா²:**	=	பொருள்களும்,
वाणिज्य **வாணிஜ்ய**	=	வியாபாரம்,
कर्षण **கர்ஷண**	=	உழவு,
गवावन **க³வாவன**	=	கோஸம்ரக்ஷணம்,
राजसेवा **ராஜஸேவா**	=	ராஜஸேவை,
भैषज्यकप्रभृतयः **பை⁴ஷஜ்யகப்ரப்⁴ருதய:**	=	வைத்யம் முதலான,
विविधाः **விவிதா⁴:**	=	பலவிதமான,
क्रियाश्च **க்ரியாஶ்ச**	=	செய்கைகளும்,
यदर्थाः **யத³ர்தா²**	=	எந்த ஆத்மாவுக்காக உள்ளவையோ (அந்த),
आत्मा खलु **ஆத்மா க²லு**	=	ஆத்மா அல்லவா,
असुभृतां **அஸுப்⁴ருதாம்**		பிராணிகளுக்கு,

प्रियतमः = மிகவும் பிரியமானது.
ப்ரியதமஃ

பார்யை, புத்திரன், மித்ரன், வீடு, பணம் முதலான பதார்த்தங்களும், வியாபாரம், உழுதல், கோஸம்ரக்ஷணம், ராஜஸேவை, வைத்தியம் முதலான பலவித செய்கைகளும் எதினுடைய பிரயோஜனத்திற்காகவோ, அந்த ஆத்மா பிராணனை தரிக்கும் யாவருக்கும் உத்தமமான பிரியமான வஸ்துவல்லவா? **(629)**

प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च यच्च यावच्च चेष्टितम् ।
आत्मार्थमेव नान्यार्थं नातः प्रियतमः परः ॥ ६३० ॥

ப்ரவ்ருத்திஸ்ச நிவ்ருத்திஸ்ச யச்ச யாவச்ச சேஷ்டிதம் ।
ஆத்மார்த²மேவ நான்யார்த²ம் நாதஃ ப்ரியதமஃ பரஃ ॥ 630 ॥

प्रवृत्तिश्च = ப்ரவ்ருத்தியும்,
ப்ரவ்ருத்திஸ்ச
निवृत्तिश्च = நிவ்ருத்தியும்,
நிவ்ருத்திஸ்ச
यच्च यावच्च चेष्टितम् = எல்லா செய்கையும்,
யச்ச யாவச்ச சேஷ்டிதம்
आत्मार्थमेव = தனக்காகவே தான்,
ஆத்மார்த²மேவ
न अन्यार्थं = பிறருக்காகஅல்ல,
ந அன்யார்த²ம்
अतः = இந்த ஆத்மாவைக்காட்டிலும்,
அதஃ
परः = மேலான,
பரஃ
प्रियतमः = மிகவும் பிரியமானது,
ப்ரியதமஃ
न = இல்லை.
ந

காரியத்தைச் செய்வதும், செய்யாமலிருப்பதும், மற்றும் எல்லாச்செய்கையும் ஆத்மாவிற்காகத்தான் வேறு எதற்காகவும் இல்லை. இதைவிட மேலான பிரியமானது வேறு எதுவும் கிடையாது. **(630)**

तस्मादात्मा केवलानन्दरूपो
यः सर्वस्माद्वस्तुनः प्रेष्ठ उक्तः ।
यो वा अस्मान्मन्यतेऽन्यं प्रियं यं
सोऽयं तस्माच्छोकमेवानुभुङ्क्ते ॥ ६३१ ॥

தஸ்மாதா³த்மா கேவலானந்த³ரூபோ
யः ஸர்வஸ்மாத்³வஸ்துனः ப்ரேஷ்ட² உக்தः ।
யோ வா அஸ்மான்மன்யதே(அ)ன்யம் ப்ரியம் யம்
ஸோ(அ)யம் தஸ்மாச்சோ²கமேவானுபு⁴ங்க்தே ॥ 631 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

यः = எது,
யः

सर्वस्मात् वस्तुनः = எல்லா வஸ்துவைக்காட்டிலும்,
ஸர்வஸ்மாத் வஸ்துனः

प्रेष्ठः = மிகவும் பிரியமாக,
ப்ரேஷ்ட²:

उक्तः = சொல்லப்பட்டதோ,
உக்தः

आत्मा = இந்த ஆத்மா,
ஆத்மா

केवलानन्दरूपः = சுத்த ஆனந்தஸ்வரூபம்,
கேவலானந்த³ரூபः

यो वा = எவன் ஒருவன்,
யோ வா

अस्मात् = இந்த ஆத்மாவைக்காட்டிலும்,
அஸ்மாத்

अन्यं = வேறான,
அன்யம்

यं = எதை,
யம்

प्रियं = பிரியமாக,
ப்ரியம்

मन्यते = எண்ணுகிறானோ,
மன்யதே

सोऽयं **ஸோ(அ)யம்**	=	அந்த இவன்,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	அதினுல்,
शोकमेव **ஶோகமேவ**	=	துன்பத்தையே,
अनुभुङ्क्ते **அனுபு⁴ங்க்தே**	=	அனுபவிக்கிருன்.

ஆகையால் எவர் எல்லா வஸ்துக்களையும்விட மிகப் பிரியமென்று சொல்லப் பட்டதோ, அந்த ஆத்மா சுத்தமான ஆனந்த ஸ்வரூபர். எவன் ஒருவன் இந்த ஆத்மா வைக் காட்டிலும் வேறுன எந்தப்பொருளை பிரியமாக நினைக்கிருனே அவன் அதிலிருந்து துன்பத்தைத்தான் அனுபவிப்பான் (பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் முதலாவது அத்யாயம் 4 - வது பிராஹ்மணம் 8 - வது மந்திரத்தில் இவ்விஷயம் கூறப்பட்டுள்ளது. **(631)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதம் குருவானவர் ஆத்மா ஆனந்தஸ்வரூபம் என்று நிர்வசனம் செய்ததிலிருந்து ஆனந்தம் வேறு, ஆனத்தத்தை அனுபவிக்கிறவன் வேறு, என்றிருந்தால்தானே ஆனத்தத்தை அனுபவிக்கமுடியும். கல்கண்டு வேறு அதை ருசிப்பவன் வேறு, என்றிருந்தால் தானே கல்கண்டை ருசிக்க முடியும் என்று சிஷ்யனுக்குத் தோன்றி, ஆத்மாவின் ஸ்வருபமே ஆனந்தமாயிருந்தால் ஆனந்தத் தின் அனுபவம் ஆத்மாவிற்கு எப்படி வரும். கல்கண்டு தித்திப்பாயிருக்கிறதென்றுல் அந்த ருசியை கல்கண்டே எப்படி அனுபவிக்க முடியும் என்று ஒருவினிடம் தன் ஸந்தேகத்தைத் தெரிவித்து தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிருன்: -

शिष्यः –
अपरः क्रियते प्रश्नो मयायं क्षम्यतां प्रभो ।
अज्ञवागपराधाय कल्पते न महात्मनाम् ॥ ६३२ ॥

ஶிஷ்ய: -
அபர: க்ரியதே ப்ரஶ்னோ மயாயம் க்ஷம்யதாம் ப்ரபோ⁴ ।
அஜ்ஞவாக³பராதா⁴ய கல்பதே ந மஹாத்மனும் ॥ 632 ॥

प्रभो **ப்ரபோ⁴**	=	ப்ரபுவே,
अपरः **அபர:**	=	வேறொரு,
अयं **அயம்**	=	இந்த,

प्रश्नः ப்ரஶ்னः	=	கேள்வி,
मया மயா	=	என்னுல்,
क्रियते க்ரியதே	=	செய்யப்படுகிறது,
क्षम्यतां க்ஷம்யதாம்	=	பொறுத்துக் கொள்ளவேணும்,
अज्ञवाक् அஜ்ஞவாக்	=	அறியாதவனின் வார்த்தை,
महात्मनाम् மஹாத்மனும்	=	பெரியோர்கள் விஷயமான,
अपराधाय அபராதா⁴ய	=	அபராதத்தின் பொருட்டு,
न कल्पते ந கல்பதே	=	ஸமர்த்தமாகாது.

வேறு ஒரு இந்தக் கேள்வி என்னுல் கேட்கப்படுகிறது. ஹே பிரபோ, மன்னிக்கவேண்டும். விஷயம் தெரியாதவனுடைய வார்த்தை பெரியோர்களின் அபராதத்தின் பொருட்டு ஏற்படாது. **(632)**

आत्मान्यः सुखमन्यच्च नात्मनः सुखरूपता ।
आत्मनः सुखमाशास्यं यतते सकलो जनः ॥ ६३३ ॥

ஆத்மான்யः ஸுக²மன்யச்ச நாத்மனः ஸுக²ரூபதா ।
ஆத்மனः ஸுக²மாஶாஸ்யம் யததே ஸகலோ ஜனः ॥ 633 ॥

आत्मनः सुखरूपत्वे प्रयत्नः किमु देहिनाम् ।
एष मे संशयः स्वामिन् कृपयैव निरस्यताम् ॥ ६३४ ॥

ஆத்மனः ஸுக²ரூபத்வே ப்ரயத்னः கிமு தே³ஹினாம் ।
ஏஷ மே ஸம்ஶயः ஸ்வாமின் க்ருபயைவ நிரஸ்யதாம் ॥ 634 ॥

आत्मा ஆத்மா	=	ஆத்மா,
अन्यः அன்யः	=	வேறு,
सुखं च ஸுக²ம் ச	=	ஸுகமும்,

अन्यत्	=	வேறு,
அன்யத்		
आत्मन:	=	ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மன꞉		
सुखरूपता	=	ஸுகமாக இருக்கும் தன்மை,
ஸுக²ரூபதா		
न	=	கிடையாது,
ந		
आत्मन:	=	ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மன꞉		
सुखं	=	ஸுகம்,
ஸுக²ம்		
आशास्यं	=	விரும்பத்தக்கது, (அதை அடைவதற்காகவே)
ஆஶாஸ்யம்		
सकलो जन:	=	எல்லா மனிதனும்,
ஸகலோ ஜன꞉		
यतते	=	முயறச்சிக்கறுன்,
யததே		
आत्मन:	=	ஆத்மாவுக்கு,
ஆத்மன꞉		
सुखरूपत्वे	=	ஸுகஸ்வரூபத்தன்மை இருக்குமாகில்,
ஸுக²ரூபத்வே		
देहिनाम्	=	மனிதர்களுக்கு,
தே³ஹிநாம்		
प्रयत्न: किमु	=	முயற்சி ஏன்?
ப்ரயத்ன꞉ கிமு		
स्वामिन्	=	ஸ்வாமியே!
ஸ்வாமின்		
मे	=	என்னுடைய,
மே		
एष:	=	இந்த,
ஏஷ꞉		
संशय:	=	ஸந்தேஹம்,
ஸம்ஶய꞉		
कृपयैव	=	தயவினுலேயே,
க்ருபயைவ		

निरस्यताम् = போக்கப்பட வேணும்.

நிரஸ்யதாம்

ஆத்மா வேறு, ஸுகம் வேறு ஆக்மா ஸுகஸ்வரூபமாயிருக்க முடியாது. ஆத்மாற்கு ஸுகம் வேண்டப்படும் பதார்த்தம். (அதற்காகவே) எல்லா ஜனங்களும் பிரயத்தினம் செய்கிறுர்கள். ஆத்மாவே ஸுக ஸ்வரூபமாயிருந்துவிட்டால் ஜீவர்களின் பிரயத்தினம் எதற்காக? ஹே ஸ்வாமின், என்னுடைய இந்த ஸம்சயம் தங்கள் கிருபையினுலேயே போககடிக்கப்படட்டும். **(633-634)**

श्रीगुरुः -

आनन्दरूपमात्मानमज्ञात्वैव पृथग्जनः ।

बहिःसुखाय यतते न तु कश्चिद्विदन्बुधः ॥ ६३५ ॥

ஶ்ரீகு³ரு: -

ஆனந்த³ரூபமாத்மானமஜ்ஞாத்வைவ ப்ருத²க்³ஜன: ।

ப³ஹி:ஸுகா²ய யததே ந து கஶ்சித்³வித³ன்பு³த⁴: ॥ 635 ॥

आनन्दरूपं = ஆனந்த ஸ்வரூபனுன,

ஆனந்த³ரூபம்

आत्मानं = ஆத்மாவை,

ஆத்மானம்

अमज्ञात्वैव = தெரிந்துகொள்ளாமலேயே,

அமஜ்ஞாத்வைவ

पृथग्जनः = பாமரமனிதன்

ப்ருத²க்³ஜன:

बहिः = வெளியே,

ப³ஹி:

सुखाय = ஸுகத்திற்காக,

ஸுகா²ய

यतते = முயற்சிக்கிறுன்,

யததே

विदन् = தெரிந்துகொண்ட,

வித³ன்

बुधः कश्चित् तु = புத்திசாலி ஒருவன் கூட,

பு³த⁴: கஶ்சித் து

न = முயற்சிக்கமாட்டான்.

ந

ஆத்மாவை ஆனந்த ஸ்வரூபனுக அறியாததினுலேயே ஸாமான்ய ஜனங்கள் வெளியில் ஸுகத்தின் பொருட்டு பிரயத்தினம் செய்கிருர்கள். விஷயம் தெரிந்த அறிவாளியாகும் பிரயத்தினம் செய்வதில்ஐல. **(635)**

अज्ञात्वैव हि निक्षेप भिक्षामटति दुर्मतिः ।
स्ववेश्मनि निधि ज्ञात्वा कोनु मिक्षामटेत् सुधीः ॥ ६३६ ॥

அஜ்ஞாத்வைவ ஹி நிக்ஷேபம் பி⁴க்ஷாமடதி து³ர்மதிः।
ஸ்வவேஶ்மனி நிதி⁴ம் ஜ்ஞாத்வா கோ நு பி⁴க்ஷாமடேத்ஸுதீ⁴ः ॥ 636 ॥

निक्षेप = புதையஐல,
நிக்ஷேபம்
अज्ञात्वैव = அறியாமலே தான்,
அஜ்ஞாத்வைவ
दुर्मतिः = புத்திகெட்டவன்,
து³ர்மதிः
भिक्षां अटति = பிக்ஷாடனம் செய்கிறுன்,
பி⁴க்ஷாம் அடதி
स्ववेश्मनि = தன் வீட்டில்,
ஸ்வவேஶ்மனி
निधि = புதையஐல,
நிதி⁴ம்
ज्ञात्वा = அறிந்து,
ஜ்ஞாத்வா
सुधीः = நல்ல புத்தியுள்ள,
ஸுதீ⁴ः
कोनु = எவன் தான்,
கோ நு
मिक्षां अटेत् = பிக்ஷாடனம் செய்வான்?
மிக்ஷாம் அடேத்

புதையலிருப்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமலிருப்பதினுல் தான் புத்திகெட்டு பிச்சையெடுக்க அஐலகிறுன். தன் வீட்டில் நிதி இருக்கிறதென்று தெரிந்து, நல்ல புத்தியுள்ளவன் எவனுவது பிச்சையெடுக்க அஐலவானு? **(636)**

स्थूलं च सूक्ष्मं च वपुः स्वभावतो
दुःखात्मकं स्वात्मतया गृहीत्वा ।
विस्मृत्य च स्वं सुखरूपं आत्मनः
दुःखप्रदेभ्यः सुखं अज्ञ इच्छति ॥ ६३७ ॥

ஸ்தூ²லம் ச ஸூக்ஷ்மம் ச வபு꞉ ஸ்வபா⁴வதோ
து³꞉கா²த்மகம் ஸ்வாத்மதயா க்³ருஹீத்வா ।
விஸ்ம்ருத்ய ச ஸ்வம் ஸுக²ரூபம் ஆத்மன꞉
து³꞉க²ப்ரதே³ப்⁴ய꞉ ஸுக²ம் அஜ்ஞ இச்ச²தி ॥ 637 ॥

स्वभावत: **ஸ்வபா⁴வத꞉**	=	இயற்கையாகவே,
दु:खात्मकं **து³꞉கா²த்மகம்**	=	துக்க ஸ்வருபமான,
स्थूलं च सूक्ष्मं च वपु: **ஸ்தூ²லம் ச ஸூக்ஷ்மம் ச வபு꞉**	=	ஸ்தூல சரீரத்தையும் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையும்,
स्वात्मतया **ஸ்வாத்மதயா**	=	தனது ஆத்மாவாக,
गृहीत्वा **க்³ருஹீத்வா**	=	எண்ணிக்கொண்டும்,
सुखरूपं **ஸுக²ரூபம்**	=	ஸுகரூபமான,
आत्मन: **ஆத்மன꞉**	=	ஆத்மாவின்,
स्वं **ஸ்வம்**	=	ஸ்வரூபத்தை,
विस्मृत्य च **விஸ்ம்ருத்ய ச**	=	மறந்தும்,
अज्ञ: **அஜ்ஞ꞉**	=	அறிவில்லாதவன்,
दु:खप्रदेभ्य: **து³꞉க²ப்ரதே³ப்⁴ய꞉**	=	துக்கத்தைக் கொடுக்கும் பொருள்களிலிருந்து,
सुखं **ஸுக²ம்**	=	ஸுகத்தை,
इच्छति **இச்ச²தி**	=	விரும்புகிறுன்.

இயற்கையாகவே துக்க ஸ்வருபமாயிருக்கும் ஸ்தூல சரீரத்தையும் ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையும் தன் ஆத்மாவாக நினைத்துக்கொண்டு, ஸுகரூபமான ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை மறந்துவிட்டு துக்கத்தைக்கொடுக்கக்கூடிய பதார்த்தங்களிலிருந்து ஸுகத்தையடைய ஞானமில்லாதவன் விரும்புகிறுன். **(637)**

न हि दुःखप्रदं वस्तु सुखं दातुं समर्हति ।
किं विषं पिबतो जन्तोरमृतत्वं प्रयच्छति ॥ ६३८ ॥

ந ஹி து³:க²ப்ரத³ம் வஸ்து ஸுக²ம் தா³தும் ஸமர்ஹதி ।
கிம் விஷம் பிப³தோ ஜந்தோரம்ருதத்வம் ப்ரயச்ச²தி ॥ 638 ॥

दुःखप्रदं துª:க²ப்ரத³ம்	=	துக்கத்தைக் கொடுக்கிற,
वस्तु வஸ்து	=	பொருள்,
सुखं ஸுக²ம்	=	ஸுகத்தை,
दातुं தா³தும்	=	கொடுப்பதற்கு,
न हि समर्हति ந ஹி ஸமர்ஹதி	=	தகுதியுள்ள தாகாதல்லவா!
विषं விஷம்	=	விஷமானது,
पिबतः பிப³த:	=	குடிக்கிற,
जन्तोः ஜந்தோ:	=	பிராணிக்கு,
अमृतत्वं அம்ருதத்வம்	=	சாகாத்தன்மையை,
किं प्रयच्छति கிம் ப்ரயச்ச²தி	=	கொடுக்கிறதா? (இல்லை.)

துக்கத்தைக்கொடுக்கும் வஸ்து ஸுகத்தைக் கொடுக்க யோக்கியதையற்ற தல்லவா? விஷத்தை சாப்பிடும் பிராணிக்கு அந்த விஷம் சாகாத்தன்மையைக் கொடுக்குமா? **(638)**

आत्मान्यः सुखमन्यच्चेत्येवं निश्चित्य पामरः।
बहिःसुखाय यतते सत्यमेव न संशयः ॥ ६३९ ॥

ஆத்மான்ய: ஸுக²மன்யச்சேத்யேவம் நிஶ்சித்ய பாமர:।
ப³ஹி:ஸுகா²ய யததே ஸத்யமேவ ந ஸம்ஶய: ॥ 639 ॥

आत्मा अन्यः ஆத்மா அன்ய:	=	ஆத்மா வேறு,

सुखं च ஸுக²ம் ச	=	ஸுகமும்,
अन्यत् அன்யத்	=	வேறு,
इत्येवं இத்யேவம்	=	என்று இவ்வாறு,
निश्चित्य நிஶ்சித்ய	=	தீர்மானித்து,
पामरः பாமரः	=	பாமரன்,
सुखाय ஸுகா²ய	=	ஸுகத்தின் பொருட்டு,
बहिः ப³ஹிः	=	வெளியிலே,
यतते யததே	=	முயற்சிக்கிறுன்,
सत्यमेव ஸத்யமேவ	=	இது உண்மை தான்,
न संशयः ந ஸம்ஶயः	=	ஸந்தேஹமில்லை.

ஆத்மா வேறு, ஸுகம் வேறு, என்றிவ்விதம் தீர்மானித்துக் கொண்டு பாமர ஜனர் ஸுகத்திற்காக வெளியில் பிரயத்தினம் செய்கிறது (என்று நீ சொன்னது) வாஸ்தவம் தான், ஸந்தேகமில்லை. **(639)**

(**அவதாரிகை**) ஸுகஸாதனமென்று வெளியில் தேடியலைந்து விஷயங்களை அடைந்து அனுபவிக்கப்படும் ஸுகமும் வாஸ்தவத்தில் வெளிப்பதார்த்தத்தைச் சேர்ந்ததில்லை. அந்த விஷயஸுகம் ஆத்ம ஆனந்தத்தின் பிரதிபிம்பம்தான் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறுர்: -

इष्टस्य वस्तुनो ध्यानदर्शनाद्युपभुक्तिषु ।
प्रतीयते य आनन्दः सर्वेषामिह देहिनाम् ॥ ६४० ॥

இஷ்டஸ்ய வஸ்துனோ த்⁴யானத³ர்ஶநாத்³யுபபு⁴க்திஷு ।
ப்ரதீயதே ய ஆனந்த³ः ஸர்வேஷாமிஹ தே³ஹினும் ॥ 640 ॥

स वस्तुधर्मो नो यस्मात् मनस्येवोपलभ्यते ।
वस्तुधर्मस्य मनसि कथं स्यादुपलम्भनम् ॥ ६४१ ॥

ஸ வஸ்துத⁴ர்மோ நோ யஸ்மாத் மனஸ்யேவோபலப்⁴யதே ।
வஸ்துத⁴ர்மஸ்ய மனஸி கத²ம் ஸ்யாது³பலம்ப⁴னம் ॥ 641 ॥

इह इஹ	=	இங்கு,
सर्वेषां देहिनां ஸர்வேஷாம் தே³ஹினும்	=	எல்லா பிராணிகளுக்கும்,
इष्टस्य இஷ்டஸ்ய	=	ஆசைப்பட்ட,
वस्तुनः வஸ்துனஃ	=	பொருளின்,
ध्यानदर्शनाद्युपभुक्तिषु த்⁴யானத³ர்ஶநாத்³யுபபு⁴க்திஷு	=	த்யானம், பார்த்தல் முதலிய போகங்களில்,
यः ய:	=	எந்த,
आनन्दः ஆனந்த³ஃ	=	ஆநந்தம்,
प्रतीयते ப்ரதீயதே	=	தோன்றுகிறதோ,
सः ஸ:	=	அது,
नो वस्तुधर्मो நோ வஸ்துத⁴ர்மோ	=	(அந்த) பொருளின் தர்மமல்ல,
यस्मात् யஸ்மாத்	=	ஏனெனில்,
मनस्येव மனஸ்யேவ	=	மனதில் தானே,
उपलभ्यते உபலப்⁴யதே	=	காணப்படுகிறது,
वस्तुधर्मस्य வஸ்துத⁴ர்மஸ்ய	=	வஸ்துவின் ஸ்வபாவத்திற்கு,
मनसि மனஸி	=	மனதில்,
उपलम्भनं உபலம்ப⁴னம்	=	தோன்றுதல்,
कथं स्यात् கத²ம் ஸ்யாத்	=	எப்படி ஏற்படும்?

ஆசைப்படுகிற வஸ்து ஸர்பந்தமான தியானம், தர்சனம் போகங்களில் எல்லா பிராணிகளுக்கும் இங்கே தெரிகிறதே, அந்த ஆனந்தம் அந்த வஸ்துவின் தர்ம மில்ஐல, ஏனென்றுல் அந்த ஆனந்தத்தின் உணர்ச்சி மனஸில் தான் காணப்படுகிறது. வஸ்துவின் தர்மத்திற்கு மனஸில் உணர்ச்சி எப்படி ஏற்படும்? **(640-641)**

अन्यत्र त्वन्यधर्माणामुपलम्भो न दृश्यते ।
तस्मात् वस्तुधर्मोऽयमानन्दस्तु कदाचन ॥ ६४२ ॥

அன்யத்ர த்வன்யத⁴ர்மாணுமுபலம்போ⁴ ந த்³ருஶ்யதே ।
தஸ்மாத் வஸ்துத⁴ர்மோ(அ)யமானந்த³ஸ்து கதா³சன ॥ 642 ॥

अन्यधर्माणां = வேறென்றின் ஸ்வபாவங்களுக்கு,
அன்யத⁴ர்மாணும்
अन्यत्र = வேறெுன்றில்,
அன்யத்ர
उपलम्भः = தோன்றுவது,
உபலம்ப⁴:
न दृश्यते = காணப்படுகிறதில்ஐல,
ந த்³ருஶ்யதே
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
अयं आनन्दः = இந்த ஆனந்தம்,
அயம் ஆனந்த³:
कदाचन = ஒருக்காலும்,
கதா³சன
न वस्तुधर्मः = வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவமாகாது.
ந வஸ்துத⁴ர்ம:

ஒரு வஸ்துவின் தர்மங்களுக்கு வேறெுரு வஸ்துவில் தோற்றம் காணப்படு கிறதில்ஐல. ஆகையால் இந்த ஆனந்தம் ஒருக்காலும் வஸ்துவின் தர்மமாகாது. **(642)**

नाप्येष धर्मो मनसोऽसत्यर्थे तद्दर्शनात् ।
असति व्यञ्जके व्यङ्ग्यं नोदेतीति न मन्यताम् ॥ ६४३ ॥

நாப்யேஷ த⁴ர்மோ மனஸோ(அ)ஸத்யர்தே² தத்³த³ர்ஶனுத் ।
அஸதி வ்யஞ்ஜகே வ்யங்க்³யம் நோதே³தீதி ந மன்யதாம் ॥ 643 ॥

सत्यर्थेऽपि च नोदेति ह्यानन्दस्तूक्तलक्षणः ।
सत्यपि व्यञ्जके व्यङ्ग्यानुदयो नैव संमतः ॥ ६४४ ॥

ஸத்யர்தே²(அ)பி ச நோதே³தி ஹ்யானந்த³ஸ்தூக்தலக்ஷண꞉ ।
ஸத்யபி வ்யஞ்ஜகே வ்யங்க்³யானுத³யோ நைவ ஸம்மத꞉ ॥ 644 ॥

अर्थे असति அர்தே² அஸதி	=	பொருள் இல்லாதபொழுது,
तद्दर्शनात् தத்³த³ர்ஶநாத்	=	அது காணப்படாததால்,
एषः ஏஷ꞉	=	இது,
नापि मनसो धर्मः நாபி மனஸோ த⁴ர்ம꞉	=	மனதின் தர்மமும் இல்லை,
व्यञ्जके असति வ்யஞ்ஜகே அஸதி	=	வெளிப்படுத்துகிற வளது இல்லாத காரணத்தால்,
व्यङ्ग्यं வ்யங்க்³யம்	=	வெளிப்படுத்தப்படவேண்டிய பொருள்,
नोदेति நோதே³தி	=	உண்டாகவில்லை,
इति இதி	=	என்று,
न मन्यताम् ந மன்யதாம்	=	எண்ணவேண்டம்.
अर्थे सत्यपि च அர்தே² ஸத்யபி ச	=	பொருள் இருந்தும்கூட,
उक्तलक्षणः உக்தலக்ஷண꞉	=	முன் சொல்லப்பட்ட வைபாவமுள்ள,
आनन्दस्तु ஆனந்த³ஸ்து	=	ஆனந்தமோ வெனில்,
न उदेति ந உதே³தி	=	உண்டாவதில்லை,
व्यञ्जके सत्यपि வ்யஞ்ஜகே ஸத்யபி	=	வெளிப்படுத்தும் பொருள் இருந்தும் கூட,
व्यङ्ग्यानुदयः வ்யங்க்³யானுத³ய꞉	=	வெளிப்படுத்தப்படும் பொருள் உண்டாகாமலிருப்பது,
नैव संमतः நைவ ஸம்மத꞉	=	(ஒருவராலும்) ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதல்ல.

வஸ்து இல்லாதபோது ஆனந்தம் தெரியாததினுல், இது மனஸின் தர்மமும் ஆகாது, வெளிப்படுத்திக் காட்டும் பொருள் இல்லாததினுல் காட்டப்பட வேண்டிய பதார்த்தம் தெரியவில்லையென்று நினைத்துவிடக்கூடாது. விஷயம் இருக்கிற போதுகூட முன் சொன்ன லக்ஷணத்துடன் கூடின ஆனந்தம் ஏற்படுவதில்லை. காட்டுவது இருந்தும்கூட காட்டப்படுவது தெரியவில்லையென்று ஒப்புக்கொள்ளவே முடியாது.

[ஸுக ஸாதனமாகக் கருதப்படும் விஷயத்திற்கு உதாஹரணமாக ஒரு பழத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது பழுத்திருக்கிறது, தித்திப்பாயிருக்கிறது, என்பது போலவுள்ள தர்மங்கள் அந்த பழத்தைச் சேர்ந்தவை. அதைப் பார்ப்பதினுல் ஏற்படும் பிரீதியோ, அதை தன்னுடையதாக ஆக்கிக்கொள்வதில் ஏற்படும் மோதமோ அதை புஜிப்பதினுல் ஏற்படும் பிரமோதமோ, இவையெல்லாம் ஆனந்தத்தின் அம்சங்களாக மனஸிலேயே தோன்றுவதால் இவை அப்பழத்தைச் சேர்ந்த தர்மங்களல்ல. இவை மனஸின் தர்மங்களாவென்று பார்ததால், அப்படியுமில்லை, ஏனென்ருல் பழமில்லா மல் மனஸ் மாத்திரம் இருக்கும்போது இந்த அனுபவம் ஏற்படுவதில்லை. ஆனந்தம் மனஸின் தர்மமதான், ஆனுல் வெளிக்காட்டுவதற்குப் பழம் இல்லாததால் வெளியில் தெரியவில்லையென்று சொல்லி விடலாமா என்று பார்த்தால், பழம் இருந்தாலும் மனஸில் ஆனந்தம் ஏற்படாமலிருப்பதையும் பார்த்திருக்கிறேம். ஆனந்த தர்மத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கு வேண்டிய பழம் இருந்தும் ஆனந்தமேற்பட வில்லையென்பது யுத்திக்குப் பொருந்தாது.] **(643-644)**

(அவதாரிகை) மனஸில்தான் ஆனந்தம், அதை வெளிப்படுத்தக்கூடிய பழம் இருந்தும் வெளிப்படாமலிருப்பது துரதிருஷ்டம் (பாபம்) முதலான பிரதிபந்தங்களால் இருக்கலாம். எப்படி அக்னிக்கு எரிக்கும் சக்தி இருந்தும், எரியவேண்டிய பதார்த்தம் கூட விருந்தும், பச்சிலை, மந்திரம் முதலானவைகளால் அந்த சக்தி வெளிப்படாமல் இருந்து விடுகிறதோ, அப்படியிருக்கலாம், என்று சொல்வதற்கும் வழியில்லையெ ன்று அடுத்த சுலோகத்தில் சொல்கிருர்: -

दुरदृष्टादिकं नात्र प्रतिबन्धः प्रकल्प्यताम् ।
प्रियस्य वस्तुनो लाभे दुरदृष्टं न सिध्यति ॥ ६४५ ॥

து³ரத்³ருஷ்டாதி³கம் நாத்ர ப்ரதிப³ந்த⁴: ப்ரகல்ப்யதாம் ।
ப்ரியஸ்ய வஸ்துனே லாபே⁴ து³ரத்³ருஷ்டம் ந ஸித்⁴யதி ॥ 645 ॥

अत्र अத்ர	=	இங்கு,
दुरदृष्टादिकं து³ரத்³ருஷ்டாதி³கம்	=	துரதிருஷ்டம் முதலியவை,
प्रतिबन्धः ப்ரதிப³ந்த⁴:	=	பிரதபந்தமாக (தடை செய்பவையாக),

न प्रकल्प्यतां = கல்பிக்கக்கூடாது,

ந ப்ரகல்ப்யதாம்

प्रियस्य वस्तुनः लाभे = பிரியமான வஸ்து கிடைத்திருக்கும்பொழுது,

ப்ரியஸ்ய வஸ்துனः லாபே⁴

दुरदृष्टं = துரதிருஷ்டம்,

து³ரத்³ருஷ்டம்

न सिध्यति = ஸித்திக்காது.

ந ஸித்⁴யதி

இவ்விஷயத்தில் துரதிருஷ்டம் முதலியதை பிரதிபந்தம் (தடை) என்று கல்பிக்கக்கூடாது. பிரியமான வஸ்து கிடைத்திருப்பதனாலேயே துரதிருஷ்டம் இருக்காது. அதாவது, துரதிருஷ்டம் இருந்ததேயானால் பிரியமான வஸ்து கிடைத்தேயிராது. **(645)**

तस्मात् न मानसो धर्मो निर्गुणत्वात् न चात्मनः ।

தஸ்மாத் ந மானஸோ த⁴ர்மோ நிர்கு³ணத்வாத் ந சாத்மனः ।

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

न मानसो धर्मः = (ஸுகம்) மனதைச் சேர்ந்ததான தர்மமல்ல,

ந மானஸோ த⁴ர்மः

निर्गुणत्वात् = குணமில்லாத தன்மையால்,

நிர்கு³ணத்வாத்

आत्मनो न च = ஆத்மாவினுடையதுமல்ல.

ஆத்மனோ ந ச

ஆகையால் விஷயத்திலிருந்து கிடைக்கும் ஸுகம் மனஸின் தர்மம் இல்லை. ஆத்மா எவ்வித குணமுமற்றதால் இது ஆத்மாவின் தர்மமுமில்லை.

(அவதாரிகை) இவ்விதம் விஷய ஸுகம் விஷயத்தைச் சேர்ந்ததில்லை, மனஸைச்சேர்ந்ததும் இல்லை, ஆத்மாவைச் சேர்த்ததும் இல்லை, என்று சொல்லி விட்டால், அது அனுபவிக்கப்படுகிறமட்டில் என்ன காரணத்தினால் எந்தப் பிரகாரமாகத் தோன்றுகிறதென்று சொல்லவேண்டாமா என்ற கேள்வி ஏற்படுவது நியாயமானதினால், அதற்கு பதில் மேலால் சொல்கிறார்: -

किं तु पुण्यस्य सांनिध्यात् इष्टस्यापि च वस्तुनः ॥ ६४६ ॥

கிம் து புண்யஸ்ய ஸாம்நித்⁴யாத் இஷ்டஸ்யாபி ச வஸ்துனः ॥ 646 ॥

सत्वप्रधाने चित्तेऽस्मिंस्त्वात्मैव प्रतिबिम्बति ।
आनन्दलक्षणः स्वच्छे पयसीव सुधाकरः ॥ ६४७ ॥

ஸத்வப்ரதா⁴னே சித்தே(அ)ஸ்மிம்ஸ்த்வாத்மைவ ப்ரதிபி³ம்ப³தி ।
ஆனந்த³லக்ஷண꞉ ஸ்வச்சே² பயஸீவ ஸுதா⁴கர꞉ ॥ 647 ॥

किं तु = ஆனால்,
கிம் து
पुण्यस्य = புண்யத்தினுடையவும்,
புண்யஸ்ய
इष्टस्यवस्तुनध्यापि = விரும்பிய பொருளினுடையவும்,
இஷ்டஸ்யவஸ்துனத்⁴யாபி
सांनिध्यात् = ஸாந்நிதயத்தால் (அருகில் இருப்பதால்),
ஸாம்நித்⁴யாத்
सत्वप्रधाने = ஸ்தவ குணத்தை ப்ரதானமாகக்கொண்ட,
ஸத்வப்ரதா⁴னே
अस्मिन् चित्ते = இந்த மனதில்,
அஸ்மின் சித்தே
आनन्दलक्षणः = ஆனந்த ஸ்வரூபமான,
ஆனந்த³லக்ஷண꞉
आत्मैव तु = ஆத்மாவேதான்,
ஆத்மைவ து
स्वच्छे = தெளிவான,
ஸ்வச்சே²
पयसि = தண்ணீரில்,
பயஸி
सुधाकरः इव = சந்திரன்போல,
ஸுதா⁴கர꞉ இவ
प्रतिबिम्बति = ப்ரதிபிமபிக்கிறது.
ப்ரதிபி³ம்ப³தி

ஆனால், புண்யம் (பலன் கொடுக்க) ஸமீபத்தில் வந்திருப்பதினாலும், விரும்பிய வஸ்துவும் கிடைத்திருப்பதினாலும், ஸத்வகுணப் பிரதானமான இந்த மனஸில், நல்ல தெளிவான ஜலத்தில் எப்படி சந்திரன் பிரதிபிம்பிக்கிறானோ அதே மாதிரியாக, ஆனந்த ஸ்வரூபனான ஆத்மா பிரதிபிம்பிக்கிறார்.

[ஆத்மாவின் ஆனந்தம் மனஸில் தோன்ற வேண்டுமானால் மனம் புண்ணியத்தினால் ஸத்வகுணம் மேலிட்டதாக இருக்கவேண்டும். அதே புண்ணியத்தினால்

விரும்பிய பதார்த்தமும் கிடைத்திருக்கவேண்டும். இவ்விதம் மனஸில் தோன்றும் ஆத்ம பிரதிபிம்பமான ஆனந்தம்தான் விஷய ஸுகம் என்று சொல்லப்படுகிறது.]

(646-647)

सोऽयमाभास आनन्दश्चित्ते यः प्रतिबिम्बितः ।
पुण्योत्कर्षापकर्षाभ्यां भवत्युच्चावचः स्वयम् ॥ ६४८ ॥

ஸோ(அ)யமாபா⁴ஸ ஆனந்த³ஶ்ஸித்தே யஃ ப்ரதிபி³ம்பி³தஃ ।
புண்யோத்கர்ஷாபகர்ஷாப்⁴யாம் ப⁴வத்யுச்சாவசஃ ஸ்வயம் ॥ 648 ॥

यः **யஃ**	=	ஆனந்தம்,
चिते **சிதே**	=	மனதில்,
प्रतिबिम्बितः **ப்ரதிபி³ம்பி³தஃ**	=	பிரதி பிம்பித்ததோ,
सोऽयं **ஸோ(அ)யம்**	=	அந்த இந்த,
आभास आनन्दः **ஆபா⁴ஸ ஆனந்த³ஃ**	=	பிரதி பிரதிபிம்ப ஆனந்தம்,
पुण्योत्कर्षापकर्षाभ्यां **புண்யோத்கர்ஷாபகர்ஷாப்⁴யாம்**	=	புண்யத்தின் உயர்வு தாழ்வுகளால்,
स्वयं **ஸ்வயம்**	=	தானே,
उच्चावचः **உச்சாவசஃ**	=	மேலானதாகவும் கீழானதாகவும்,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஆகிறது.

மனஸில் எந்த ஆனந்தம் பிரதிபிம்பிக்கிறதோ, அந்த பிரதிபிம்ப ஆனந்தம் புண்ணியத்தின் அதிகம் குறைவு என்ற காரணத்தினுல் தானே மேல்பட்டதாகவும் கீழ்பட்டதாகவும் ஏற்படுகிறது. **(648)**

(அவதாரிகை) புண்ணியத்தின் தாரதம்யத்தினுல் தான் விஷய ஸுகத்தில் தாரதம்யம் ஏற்படுகிறதென்பதை வைத்து தைத்திரீய உபநிஷத்தில் ஆனந்த தாரதம்யம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும், இந்த ஆனந்தம் புண்ணியத்தினுல் ஏற்படுவதினுல் புண்ணியம் செலவழிந்தவுடன் நாசத்தை யடைந்துவிடுமென்பதை யும் சொல்கிறுர்: -

सार्वभौमादिब्रह्मान्तं श्रुत्या यः प्रतिपादितः ।
स क्षयिष्णुः सातिशयः प्रक्षीणे कारणे लयम् ।
यात्येष विषयानन्दो यस्तु पुण्यैकसाधनः ॥ ६४९ ॥

ஸார்வபௌ⁴மாதி³ப்³ரஹ்மாந்தம் ஶ்ருத்யா யঃ ப்ரதிபாதி³தঃ ।
ஸ க்ஷயிஷ்ணுঃ ஸாதிஶயঃ ப்ரக்ஷீணே காரணே லயம் ।
யாத்யேஷ விஷயானந்தோ³ யஸ்து புண்யைகஸாத⁴னঃ ॥ 649 ॥

यः = எந்த ஆனந்தம்,
யঃ
सार्वभौमादिब्रह्मान्तं = ஸார்வபௌமர் முதல் ப்ரஹ்மாவரை,
ஸார்வபௌ⁴மாதி³ப்³ரஹ்மாந்தம்
श्रुत्या = சுருதியால்,
ஶ்ருத்யா
प्रतिपादितः = விளக்கப்பட்டிருக்கிறதோ,
ப்ரதிபாதி³தঃ
सः = அது,
ஸঃ
क्षयिष्णुः = குறைவடையும் ஸ்வபாவமுள்ளது,
க்ஷயிஷ்ணுঃ
सातिशयः = மேலும் கீழுமாக உள்ளது,
ஸாதிஶயঃ
यः = எது,
யঃ
पुण्यैकसाधनः = புண்யம் ஒன்றையே ஸாதனமாக உடையதோ,
புண்யைகஸாத⁴னঃ
एष विषयानन्दः = இந்த விஷயானந்தம்,
ஏஷ விஷயானந்த³ঃ
कारणे = காரணமான புண்யம்,
காரணே
प्रक्षीणे = அழிந்தவுடன்,
ப்ரக்ஷீணே
लयं याति = நாசமடைகிறது.
லயம் யாதி

பூமி பூராவும் ஆளும் சக்கிரவர்த்தி முதல் நான்முக பிரஹ்மாவரையில் வேதத்தில் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது எதுவோ அந்த விஷயாநந்தம் குறையக் கூடியது, மேல் கீழ் உள்ளது, புண்ணியத்தினுலேயே ஏற்படுகிறதாய் எந்த ஆனந்த

மிருக்கிறதோ, அது காரணமான புண்ணியம் தீர்ந்தவுடன் தானும் லயத்தை யடைந்துவிடும். **(649)**

ये तु वैषयिकानन्दं भुञ्जते पुण्यकारिणः ।
दुःखं च भोगकालेऽपि तेषां अन्ते महत्तरम् ॥ ६५० ॥

யே து வைஷயிகானந்த³ம் பு⁴ஞ்ஜதே புண்யகாரிண꞉ ।
து³꞉க²ம் ச போ⁴க³காலே(அ)பி தேஷாம் அந்தே மஹத்தரம் ॥ 650 ॥

पुण्यकारिणः = புண்யம் செய்த,
புண்யகாரிண꞉
ये तु = எவர்கள்,
யே து
वैषयिकानन्दं = விஷயத்திலிருந்து ஏற்படும் ஆனந்தத்தை,
வைஷயிகானந்த³ம்
भुञ्जते = அனுபவிக்கிறர்களோ,
பு⁴ஞ்ஜதே
तेषां = அவர்களுக்கு,
தேஷாம்
भोगकालेऽपि = அனுபவிக்கும் காலத்திலும்,
போ⁴க³காலே(அ)பி
दुःखं च = துக்கமும் உண்டு,
து³꞉க²ம் ச
अन्ते = முடிவில்,
அந்தே
महत्तरम् = மிக அதிகமான துக்கம் உண்டு.
மஹத்தரம்

புண்ணியம் செய்த எவர்கள் விஷயத்திலிருந்து ஏற்படும் ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறர்களோ, அவர்களுக்கு அனுபவிக்கிற காலத்திலும் கூட துக்கம் உண்டு, முடிவில் வெகு அதிகமான துக்கம் உண்டு. **(650)**

सुखं विषयसंपृक्तं विषसंपृक्त भक्तवत् ।
भोगकालेऽपि भोगान्ते दुःखमेव प्रयच्छति ॥ ६५१ ॥

ஸுக²ம் விஷயஸம்ப்ருக்தம் விஷஸம்ப்ருக்த ப⁴க்தவத் ।
போ⁴க³காலே(அ)பி போ⁴கா³ந்தே து³꞉க²மேவ ப்ரயச்ச²தி ॥ 651 ॥

विषयसंपृक्तं = விஷயத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட,
விஷயஸம்ப்ருக்தம்
सुखं = ஸுகமானது,
ஸுக2ம்
विषसंपृक्त भक्तवत् = விஷத்துடன் கலந்த அன்னம் போல,
விஷஸம்ப்ருக்த ப4க்தவத்
भोगकालेऽपि = அனுபவ ஸமயத்திலும்,
போ4க3காலே(அ)பி
भोगान्ते = அனுபவத்தின் முடிவிலும்,
போ4கா3ந்தே
दु:खमेव = துக்கத்தையே,
து3:க2மேவ
प्रयच्छति = கொடுக்கிறது.
ப்ரயச்ச2தி

விஷயத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்ட ஸுகமானது விஷம் கலந்த அன்னம் போல, போக காலத்திலும் போகமுடிவிலும் துக்கத்தையே கொடுக்கிறது. **(651)**

सुखं उच्चावचत्वेन क्षयिष्णुत्वभयेन च ।
भोगकाले भवेत् नृणां ब्रह्मादिपदभाजिनाम् || ६५२ ॥

ஸுக2ம் உச்சாவசத்வேன க்ஷயிஷ்ணுத்வப4யேன ச ।
போ4க3காலே ப4வேத் ந்ருணாம் ப்3ரஹ்மாதி3பத3பா4ஜினாம் ॥ 652 ॥

उच्चावचत्वेन = மேலானதாகவும் கீழானதாகவுமிருப்பதாலும்,
உச்சாவசத்வேன
क्षयिष्णुत्वभयेन च = குறைவடையும் தன்மையில் பயத்தாலும்,
க்ஷயிஷ்ணுத்வப4யேன ச
ब्रह्मादिपदभाजिनाम् = ப்ரஹ்மா முதலியவர்களின் பதவியில் இருக்கும்,
ப்3ரஹ்மாதி3பத3பா4ஜினாம்
नृणां = மனிதர்களுக்கு,
ந்ருணாம்
सुखं = ஸுகமானது,
ஸுக2ம்
भोगकाले = அனுபவிக்கும் காலத்தில்,
போ4க3காலே
भवेत् = (துக்கமாக) ஆகிவிடும்.
ப4வேத்

விஷய ஸுகமானது, மேல் கீழ் தன்மையுள்ளதாயிருப்பதாலும், குறைந்து விடக்கூடிய தன்மையுடையதே என்ற பயத்தினாலும், பிரஹ்மா முதலானவர்க ளுடைய பதவிகளில் இருக்கும் மனிதர்களுக்கு போக காலத்திலேயே (துக்கம்) இருக்கும். இங்கு

'भोगकाले भवेत् दुःखं'

'போ⁴க³காளே ப⁴வேத் து³:க²ம்'

என்றும்

'सुखस्य'

'ஸுக²ஸ்ய'

என்றும் பாடம் இருக்கலாம். **(652)**

राजस्थानप्रविष्टानां तारतम्यं मतं यथा ।
तथैव दुःखं जन्तूनां ब्रह्मादिपदभाजिनाम् ॥ ६५३ ॥

ராஜஸ்தா²னப்ரவிஷ்டானாம் தாரதம்யம் மதம் யதா² ।
ததை²வ து³:க²ம் ஜந்தூனாம் ப்³ரஹ்மாதி³பத³பா⁴ஜினாம் ॥ 653 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
राजस्थानप्रविष्टानां = ராஜபதவியில் நுழைந்திருப்பவர்களுக்கு,
ராஜஸ்தா²னப்ரவிஷ்டானாம்
तारतम्यं = மேல் கீழ் தன்மை,
தாரதம்யம்
मतं = ஸம்மதமோ,
மதம்
तथैव = அப்படியே,
ததை²வ
ब्रह्मादिपदभाजिनाम् = ப்ரஹ்மா முதலானவர்களின் பதவிகளை
ப்³ரஹ்மாதி³பத³பா⁴ஜினாம் அடைந்த,
जन्तूनां = பிராணிகளுக்கு,
ஜந்தூனாம்
दुःखं = துக்கம் உண்டு.
து³:க²ம்

எப்படி ராஜபதவியில் இருப்பவர்களுக்குள் சிற்றரசன், அரசன், மஹாராஜா, சக்ரவர்த்தி, ஸம்ராட் என்று மேல் கீழ் தன்மை உண்டோ அப்படியேதான் பிரஹ்மா முதலானவரின் பதவியை யடைந்திருக்கும் பிராணிகளுக்கும் துக்கம் உண்டு. இங்கு

'तथैव सबैजन्तूनो'

'ததை²வ ஸபை³ஜந்தூனோ'

என்ற பாடம் இருந்தால் 'எல்லா பிராணிகளுக்கும் தாரதம்யம் உண்டு' என்று அர்த்தம் கொள்ளலாம். **(653)**

न काङ्क्षणीयं विदुषा तस्मात् वैपयिकं सुखम् ॥ ६५४ ॥

ந காங்க்ஷணீயம் விது³ஷா தஸ்மாத் வைபயிகம் ஸுக²ம் ॥ 654 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

विदुषा = அறிவுள்ளவனல்,
விது³ஷா

वैपयिकं सुखम् = விஷயங்களிலிருந்து கிடைக்கும் ஸுகம்,
வைபயிகம் ஸுக²ம்

न काङ्क्षणीयं = விரும்பத்தக்கதல்ல.
ந காங்க்ஷணீயம்

ஆகையால் அறிவுள்ளவனல் விஷயத்திலிருந்து கிடைக்கும் ஸுகம் ஆசைப் படத்தகுந்ததில்லை. **(654)**

(அவதாரிகை) அப்படியானல், ஆசைப்படத்தகுந்த ஸுகம் எது என்று கேட்கத்தோன்றுமாதலால், எதன் பிரதிபிம்பமாக விஷயானந்தம் ஏற்படுகிறதோ, அந்த பிம்பமான ஆத்மாநந்தம் தான் தேடத்தக்கது என்று காட்டுகிறர்: -

यो बिम्बभूत आनन्दः स आत्मानन्दलक्षणः ।
शाश्वतो निर्द्वयः पूर्णो नित्य एकोऽपि निर्भयः ॥ ६५५ ॥

யோ பி³ம்ப³பூ⁴த ஆனந்த³: ஸ ஆத்மானந்த³லக்ஷண: ।
ஶாஶ்வதோ நிர்த்³வய: பூர்ணோ நித்ய ஏகோ(அ)பி நிர்ப⁴ய: ॥ 655 ॥

लक्ष्यते प्रतिबिम्बेनाभासानन्देन बिम्बवत् ।

லக்ஷ்யதே ப்ரதிபி³ம்பே³நாபா⁴ஸானந்தே³ன பி³ம்ப³வத் ।

य = எது,
ய

बिम्बभूत = பிம்பமாக இருக்கும் ஆனந்தமோ,
பி³ம்ப³பூ⁴த

सः = அது,
ஸ:

आत्मानन्दलक्षणः = ஆத்மானந்த ஸ்வரூபமாக உள்ளது,
ஆத்மானந்த³லக்ஷண:

शाश्वतः **ஶாஶ்வத:**	=	எப்பொழுதும் இருக்கக் கூடியது,
निर्द्वयः **நிர்த்³வய:**	=	இரண்டற்றது,
पूर्णः **பூர்ண:**	=	நிறைந்தது,
नित्यः **நித்ய:**	=	அழிவற்றது,
एकोपि **ஏகோபி**	=	ஒன்ருக இருந்தாலும்,
निर्भयः **நிர்ப⁴ய:**	=	பயமற்றது,
प्रतिबिम्बेन **ப்ரதிபி³ம்பே³ன**	=	பிரதி பிம்பத்தால்,
बिम्बवत् **பி³ம்ப³வத்**	=	பிம்பம்போல்,
आभासानन्देन **ஆபா⁴ஸானந்தே³ன**	=	கொஞ்சமாக விளங்கும் பிரதிபிம்பானந்தத்தால் (பிம்பபூதமான ஆத்மாநந்தம்),
लक्ष्यते **லக்ஷ்யதே**	=	அறியப்படுகிறது.

பிம்பமாயிருக்கும் ஆனந்தம் எதுவோ, அது ஆத்மானந்த ஸ்வரூபமாக உள்ளது அது மாறுதலற்றது, இரண்டற்றது, பூர்ணமாயுள்ளது, நித்யமாயுள்ளது, ஒன்ருகவே உள்ளது, பயமற்றது. பிரதிபிம்பத்தால் பிம்பம் காட்டப்படுவதுபோல, ஆபாஸ (பிரதிபிம்ப) ஆனந்தத்திஞல் பிம்பமான ஆத்மானந்தம் காட்டப்படுகிறது. **(655)**

प्रतिबिम्बो बिम्बमूलो विना बिम्बं न सिध्यति ॥ ६५६ ॥

ப்ரதிபி³ம்போ³ பி³ம்ப³மூலோ வினா பி³ம்ப³ம் ந ஸித்⁴யதி ॥ 656 ॥

यत् ततो बिम्ब आनन्दः प्रतिबिम्बेन लक्ष्यते ।
युक्त्यैव पण्डितजनैः, न कदाऽप्यनुभूयते ॥ ६५७ ॥

யத் ததோ பி³ம்ப³ ஆனந்த³: ப்ரதிபி³ம்பே³ன லக்ஷ்யதே ।
யுக்த்யைவ பண்டி³தஜனை:, ந கதா³(அ)ப்யனுபூ⁴யதே ॥ 657 ॥

यत् **யத்**	=	எந்தக்காரணத்தால்,

बिम्बमूल:	=	பிம்பத்தைக் காரணமாக உடைய,
பி³ம்ப³மூல:		
प्रतिबिम्ब:	=	பிரதிபிம்பமானது,
ப்ரதிபி³ம்ப³:		
बिम्बं विना	=	பிம்பம் இல்லாமல்,
பி³ம்ப³ம் விஞ		
न सिध्यति	=	ஏற்படாதோ,
ந ஸித்⁴யதி		
तत:	=	ஆகையால்,
தத:		
पण्डितजनै:	=	கல்விமான்களான ஜனங்களால்,
பண்டி³தஜநை:		
युक्त्यैव	=	யுக்தியாலேயே,
யுக்த்யைவ		
प्रतिबिम्बेन	=	பிரதபிம்பத்தைக் கொண்டு,
ப்ரதிபி³ம்பே³ன		
बिम्ब आनन्द:	=	பிம்பமான ஆனந்தமானது,
பி³ம்ப³ ஆனந்த³:		
लक्ष्यते	=	ஊகிக்கப்படுகிறது,
லக்ஷ்யதே		
कदापि	=	ஒரு பொழுதும்,
கதா³பி		
न अनुभूयते	=	(நேரில்) அனுபவிக்கப்படுகிறதில்லை.
ந அனுபூ⁴யதே		

பிரதி பிரதிபிம்பமானது பிம்பத்தை மூலமாயுடையது பிம்பம் இல்லையானால் பிரதிபிம்பம் ஏற்படாது. இவ்விதமிருப்பதால், பிம்பமாயிருக்கிற ஆனந்தம் யுக்தியினுலேயே பிரதி பிம்பத்தைக்கொண்டு அறிவாளி ஜனங்களால் அறியவேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஆனந்தம் ஒரு பொழுதும் (நேரில் விஷயங்கள் போல) அனுபவிக்கப்படுவதில்லை. **(656-657)**

अविद्याकार्यकरणसंघातेषु पुरोदित: ।
आत्मा जाग्रत्यपि स्वमे न भवत्येष गोचर: ॥ ६५८ ॥

அவித்³யாகார்யகரணஸங்கா⁴தேஷு புரோதி³த: ।
ஆத்மா ஜாக்³ரத்யபி ஸ்வமே ந ப⁴வத்யேஷ கோ³சர: ॥ 658 ॥

पुरा उदितः **புரா உதி³த:**	=	முன் சொல்லப்பட்ட,
एष आत्मा **ஏஷ ஆத்மா**	=	இந்த ஆத்மாவானது,
अविद्याकार्यकरणसंघातेषु **அவித்³யாகார்யகரணஸங்கா⁴தேஷு**	=	அக்ஞானம், சரீரம், இந்திரியங்கள் முதலியவை களின் கூட்டான தேஹங்களில்,
जाग्रत्यपि **ஜாக்³ரத்யபி**	=	ஜாக்ரத் நிலையிலும்,
स्वप्ने **ஸ்வப்னே**	=	கனவிலும்,
गोचरः न भवति **கோ³சர: ந ப⁴வதி**	=	ஞானத்திற்கு விஷயமாக ஆகிறதில்லை.

முன் சொல்லப்பட்ட இந்த ஆத்மா அக்ஞானம், சரீரம், இந்திரியங்கள் சேர்ந்த கூட்டங்களில் ஜாக்கிரத் காலத்திலாவது ஸ்வப்னத்திலாவது ஞானத்திற்கு விஷய மாகிறதில்லை. **(658)**

स्थूलस्यापि च सूक्ष्मस्य दुःखरूपस्य वर्ष्मणः ।
लये सुषुप्तौ स्फुरति प्रत्यक् आनन्दलक्षणः ॥ ६५९ ॥

ஸ்தூ²லஸ்யாபி ச ஸூக்ஷ்மஸ்ய து³:க²ரூபஸ்ய வர்ஷ்மண: ।
லயே ஸுஷுப்தௌ ஸ்பு²ரதி ப்ரத்யக் ஆனந்த³லக்ஷண: ॥ 659 ॥

दुःखरूपस्य **து³:க²ரூபஸ்ய**	=	துக்கஸ்வரூபமான,
स्थूलस्यापि **ஸ்தூ²லஸ்யாபி**	=	ஸ்தூலசரீரத்திற்கும்,
सूक्ष्मस्य वर्मणश्च **ஸூக்ஷ்மஸ்ய வர்மணஶ்ச**	=	ஸூக்ஷ்மசரீரத்திற்கும்,
लये **லயே**	=	லயம் ஏற்பட்டபொழுது,
सुषुप्तौ **ஸுஷுப்தௌ**	=	ஸுஷுப்தியில்,
आनन्दलक्षणः **ஆனந்த³லக்ஷண:**	=	ஆனந்தஸ்வரூபமான,
प्रत्यक् **ப்ரத்யக்**	=	பிரத்யகாத்மா,

स्फुरति = பிரகாசிக்கிறது.
ஸ்பு²ரதி

துக்கரூபமாயிருக்கும் ஸ்தூல சரீரமும் ஸூக்ஷ்ம சரீரமும் லயமடைந்திருக்கும் போது, ஸுஷுப்தியில் ஆனந்த ஸ்வரூபமான உள்ளிருக்கும் ஆத்மா விளங்குகிறார். **(659)**

न ह्यत्र विषयः कश्चित् नापि बुद्ध्यादि किंचन ।
आत्मैव केवलानन्दमात्रः तिष्ठति निर्द्वयः ॥ ६६० ॥

ந ஹ்யத்ர விஷய: கஶ்சித் நாபி பு³த்³த்⁴யாதி³ கிஞ்சன ।
ஆத்மைவ கேவலானந்த³மாத்ர: திஷ்ட²தி நிர்த்³த⁴ய: ॥ 660 ॥

अत्र = இந்த ஸுஷுப்தியில்,
அத்ர
कश्चित् विषयः = ஒரு விஷயமும்,
கஶ்சித் விஷய:
नहि = இல்லையல்லவா!
நஹி
बुद्ध्यादि किंचन = புத்தி முதலியவை ஒன்றும்,
பு³த்³த்⁴யாதி³ கிஞ்சன
न = இல்லை,
ந
निर्द्वयः = இரண்டாவதற்றதான,
நிர்த்³த⁴ய:
आत्मैव = ஆத்மாதான்,
ஆத்மைவ
केवलानन्दमात्रः = சுத்தமான ஆனந்தஸ்வரூபமாகவே,
கேவலானந்த³மாத்ர:
तिष्ठति = இருக்கிறது.
திஷ்ட²தி

இங்கே (ஸுஷுப்தியில்) எவ்வித **விஷயமும்** கிடையாது. புத்தி முதலானது எதுவும்கூடக் கிடையாது. ஆத்மாதான் சுத்தமான ஆனந்தமாத்திரனாய் இரண்டற்றவனாக இருக்கிறான். ட்**(660)**

प्रत्यभिज्ञायते सर्वैरेष सुप्तोत्थितैर्जनैः ।
सुखमात्रतया नात्र संशयं कर्तुमर्हसि ॥ ६६१ ॥

ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞாயதே ஸர்வைரேஷ ஸுப்தோத்தி²தைர்ஜனை: ।
ஸுக²மாத்ரதயா நாத்ர ஸம்ஶயம் கர்துமர்ஹஸி ॥ 661 ॥

सुप्तोत्थितैः **ஸுப்தோத்தி²தை:**	=	தூங்கி எழுந்திருந்த,
सर्वैः जनैः **ஸர்வை: ஜனை:**	=	எல்லா ஜனங்களாலும்,
एषः **ஏஷ:**	=	இந்த ஆத்மா,
सुखमात्रतया **ஸுக²மாத்ரதயா**	=	கேவல ஸுக ஸ்வரூபமாக,
प्रत्यभिज्ञायते **ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞாயதே**	=	நினைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது,
अत्र **அத்ர**	=	இவ்விஷயத்தில்,
संशयं कर्तुं **ஸம்ஶயம் கர்தும்**	=	ஸந்தேஹத்தைச் செய்வதற்கு,
नार्हसि **நார்ஹஸி**	=	தக்கவனாக இல்லை.

தூங்கி எழுந்திருந்த எல்லா ஜனங்களினாலும் கேவல ஸுகஸ்வருபமாகவே இருந்தோமென்று நினைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. இவ் விஷயத்தில் நீ ஸந்தேகப்படுவது உசிதமில்லை. **(661)**

त्वयापि प्रत्यभिज्ञातं सुखमात्रत्वमात्मनः ।
सुषुप्तादुत्थितवता सुखमस्वाप्समित्यनु ॥ ६६२ ॥

த்வயாபி ப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞாதம் ஸுக²மாத்ரத்வமாத்மன: ।
ஸுஷுப்தாது³த்தி²தவதா ஸுக²மஸ்வாப்ஸமித்யனு ॥ 662 ॥

सुषुप्तात् **ஸுஷுப்தாத்**	=	தூக்கத்திலிருந்து,
उत्थितवता **உத்தி²தவதா**	=	எழுந்திருந்த,
त्वयापि **த்வயாபி**	=	உன்னாலும்கூட,
सुखमात्रत्वमाति **ஸுக²மாத்ரத்வமாதி**	=	ஸுகமாகத் தூங்கினேன் என்று,

आत्मन: ஆத்மன꞉	=	ஆத்மாவின்,
सुखमात्रत्वं ஸுக²மாத்ரத்வம்	=	ஸுக ஸ்வரூபமாக மட்டும் இருக்கும் தன்மை,
अनुप्रत्यभिज्ञातं அனுப்ரத்யபி⁴ஜ்ஞாதம்	=	அநுபவத்தை அனுஸரித்து ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருக்கும் உன்னுல் கூட "நான் ஸுகமாய்த் தூங்கி னேன்" என்று பின்னுல் ஆத்மாவின் ஸுகமாததிரத்தன்மை ஞாபகமாக நினைக்கப் படுகிறது. **(662)**

दु:खाभाव: सुखमिति यदुक्तं पूर्ववादिना ।
अनाघ्रातोपनिषदा तदसारं मृषा वच: ॥ ६६३ ॥

து³꞉கா²பா⁴வ꞉ ஸுக²மிதி யது³க்தம் பூர்வவாதி³னு ।
அனுக்⁴ராதோபநிஷதா³ தத³ஸாரம் ம்ருஷா வச꞉ ॥ 663 ॥

अनाघ्रातोपनिषदा அனுக்⁴ராதோபநிஷதா³	=	உபநிஷத்தை முகர்ந்து கூடபார்க்காத,
पूर्ववादिना பூர்வவாதி³னு	=	பூர்வபக்ஷியினுல்,
दु:खाभाव: து³꞉கா²பா⁴வ꞉	=	துக்கமில்லாமை,
सुखमिति ஸுக²மிதி	=	ஸுகமென்று,
यत् वच: யத் வச꞉	=	எந்த வார்த்தை,
उक्तं உக்தம்	=	சொல்லப்பட்டதோ,
तत् தத்	=	அந்த வார்த்தை,
असारं அஸாரம்	=	ஸாரமற்றது,
मृषा ம்ருஷா	=	பொய்.

துக்கமில்லாமைதான் ஸுகம் என்று உபநிஷத்தை முகர்ந்துகூடப் பார்க்காத அதன் வாஸனையைக்கூட அறியாத அதாவது உபநிஷத்தின் கருத்தைச் சிறிதும் அறிந்து கொள்ளாத பூர்வபக்ஷியினுல் சொல்லப்பட்ட வார்த்தை ஸாரமற்றது, பொய். **(663)**

दुःखाभावस्तु लोष्टादौ विद्यते नानुभूयते ।
सुखलेशोऽपि सर्वेषां प्रत्यक्षं तदिदं खलु ॥ ६६४ ॥

து³:கா²பா⁴வஸ்து லோஷ்டாதெள³ வித்³யதே நானுபூ⁴யதே ।
ஸுக²லேஶோ(அ)பி ஸர்வேஷாம் ப்ரத்யக்ஷம் ததி³த³ம் க²லு ॥ 664 ॥

दुःखाभावः = துக்கமின்மை,
து³:கா²பா⁴வ:
लोष्टादौ = மண் கட்டி முதலியவற்றில்,
லோஷ்டாதெள³
विद्यते = இருக்கிறது,
வித்³யதே
तु = ஆனால்,
து
सुखलेशोऽपि = சிறிது ஸுகம்கூட,
ஸுக²லேஶோ(அ)பி
नानुभूयते = அனுபவக்கப்படுகிறதில்லை,
நானுபூ⁴யதே
तदिदं = அந்த இது,
ததி³த³ம்
सर्वेषां = எல்லோருக்கும்,
ஸர்வேஷாம்
प्रत्यक्षं खलु = நேரில் தெரிந்ததல்லவா!
ப்ரத்யக்ஷம் க²லு

துக்கமில்லாமை மண்கட்டி முதலியதில் இருக்கிறது. ஆனால் ஸுகலேசம் கூட அனுபவிக்கப்படுவதில்லை. இது எல்லாருக்கும் நேரில் தெரிந்த விஷயமே. **(664)**

सदयं ह्येष एवेति प्रस्तुत्य वदति श्रुतिः ।
सद्घनोऽयं चिद्घनोऽयमानन्दघन इत्यपि ॥ ६६५ ॥

ஸத³யம் ஹ்யேஷ ஏவேதி ப்ரஸ்துத்ய வத³தி ஶ்ருதி: ।
ஸத்³த⁴னோ(அ)யம் சித்³த⁴னோ(அ)யமானந்த³க⁴ன இத்யபி ॥ 665 ॥

आनन्दघनतामस्य स्वरूपं प्रत्यगात्मनः।

ஆனந்த³க⁴னதாமஸ்ய ஸ்வரூபம் ப்ரத்யகா³த்மன:।

सत् = ஸத்,
ஸத்

अयं = அயம் (இது),

அயம்

एष ह्येष = ஏஷ ஹயேவ (இதுதான்),

ஏஷ ஹ்யேஷ

इति = என்றும்,

இதி

अयं = (இது),

அயம்

सद्घनः = முழுவதும் ஸத்ஸ்வரூபம்,

ஸத்³த⁴ன:

अयं = (இது),

அயம்

चिद्घनः = முழுவதும் சித்ஸ்வரூபம்,

சித்³த⁴ன:

आनन्दघनोपि = முழுவதும் ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவும் உள்ளது,

ஆனந்த³க⁴னோபி

इति = என்றும்,

இதி

प्रस्तुत्य = ஆரம்பித்து,

ப்ரஸ்துத்ய

श्रुतिः = உபநிஷத்,

ஶ்ருதி:

आनन्दघनतां = ஆனந்தகனமாக இருக்கும் தன்மையை,

ஆனந்த³க⁴னதாம்

अस्य = இந்த,

அஸ்ய

प्रत्यगात्मनः = பிரத்யகாத்மாவின்,

ப்ரத்யகா³த்மன:

स्वरूपं = ஸ்வரூபமாக,

ஸ்வரூபம்

वदति = சொல்கிறது.

வத³தி

'ஸத்' என்றும் 'அயம்' என்றும் 'ஏஷ ஹ்யேவ' என்றும் இது ஸத்கனம், இது சிக்கனம் ஆனந்தகனமும்கூட என்றும் ஆரம்பித்து உபநிஷத் இந்த ப்ரத்யகாத்மா வின் ஸ்வரூபம் ஆனந்தகனம் என்று கூறுகிறது. **(665)**

(सदेव सोम्येदमग्र आसीत्,
अयमात्मा ब्रह्म एष ह्यवानन्दयाति)
(ஸதே³வ ஸோம்யேத³த்³மக்³ர ஆஸீத்,
அயமாத்மா ப்³ரஹ்ம ஏஷ ஹ்யவானந்த³த்³யாதி)
இதுமுதலான சுருதிகள்

(அவதாரிகை) வேதம் சொல்வதுமாத்திரமல்ல. பெரியோர்களின் அனுபவமும் அப்படியேயிருக்கிறதென்பதையும் காட்டுகிறுர்: -

धन्यैर्महात्मभिर्धीरैर्ब्रह्मविद्भिः सदुत्तमैः ॥ ६६६ ॥

த⁴ன்யைர்மஹாத்மபி⁴ர்தீ⁴ரைர்ப்³ரஹ்மவித்³பி⁴: ஸது³த்தமை: ॥ 666 ॥

अपरोक्षतयैवात्मा समाधौ अनुभूयते ।
केवलानन्दमात्रत्वेनैवमत्र न संशयः ॥ ६६७ ॥

அபரோக்ஷதயைவாத்மா ஸமாதௌ⁴ அனுபூ⁴யதே ।
கேவலானந்த³மாத்ரத்வேனைவமத்ர ந ஸம்ஶய: ॥ 667 ॥

धन्यै **த⁴ன்யை**	=	பாக்யசாலிகளும்,
महात्मभि **மஹாத்மபி⁴**	=	மஹான்களும்,
धीरै: **தீ⁴ரை:**	=	புத்திமான்களும்,
सदुत्तमै: **ஸது³த்தமை:**	=	சிறந்த ஸாதுக்களுமான,
ब्रह्मविद्भि: **ப்³ரஹ்மவித்³பி⁴:**	=	ப்ரஹ்மவித்துக்களால்,
समाधौ **ஸமாதௌ⁴**	=	ஸமாதி நிஜலயில்,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மாவானது,
केवलानन्दमात्रत्वेन **கேவலானந்த³மாத்ரத்வேன**	=	சுத்தமான ஆனந்த ஸ்வரூபமாகவே,
एवं **ஏவம்**	=	இவ்வாறு,
अपरोक्षतयैव **அபரோக்ஷதயைவ**	=	நேரிலேயே,

अनुभूयते	=	அனுபவிக்கப்படுகிறது,
அனுபூ⁴யதே		
अत्र	=	இவ்விஷயத்தில்,
அத்ர		
न संशयः	=	ஸந்தேஹமில்லை.
ந ஸம்ஶய꞉		

தன்யர்களாயும், பெரியோர்களாயும், நல்ல சுத்தமான புத்தியுள்ளவர்களயும், பிரஹ்மத்தை அறிந்தவர்களாயுமுள்ள ஸாது சிரேஷ்டர்களால் ஸமாதி தசையில் தனித்து ஆனந்த மாத்திரமாக ஆத்மா நேரில் பிரத்யக்ஷமாகவே அனுபவிக்கப் படுகிறது. ஆகையால் இவ்விஷயத்தில் ஸந்தேகமில்லை. **(666-667)**

(**அவதாரிகை**) பிரஹ்மவித்துக்களின் அனுபவமிருக்கட்டும். ஸர்வ பிராணி கள் அனுபவிப்பதும் அந்த ஆனந்தமேதானுகும் என்று விவரிக்கிறுர்: -

स्वस्वोपाध्यनुरूपेण ब्रह्माद्याः सर्वजन्तवः ।
उपजीवन्त्यमुष्यैव मात्रां आनन्दलक्षणाम् ॥ ६६८ ॥

ஸ்வஸ்வோபாத்⁴யனுரூபேண ப்³ரஹ்மாத்³யா꞉ ஸர்வஜந்தவ꞉ ।
உபஜீவந்த்யமுஷ்யைவ மாத்ராம் ஆனந்த³லக்ஷணும் ॥ 668 ॥

ब्रह्माद्याः	=	ப்ரஹ்மா முதலான,
ப்³ரஹ்மாத்³யா		
सर्वजन्तवः	=	எல்லா பிராணிகளும்,
ஸர்வஜந்தவ꞉		
स्वस्वोपाध्यनुरूपेण	=	தன் தன் உபாகிக்குத் தகுந்ததாக,
ஸ்வஸ்வோபாத்⁴யனுரூபேண		
अमुष्य	=	இந்த ஆத்மாவின்,
அமுஷ்ய		
आनन्दलक्षणाम्	=	ஆனந்த ஸ்வரூபமான,
ஆனந்த³லக்ஷணும்		
मात्रामेव	=	லேசத்தையே,
மாத்ராமேவ		
उपजीवन्ति	=	அடைந்து வாழ்கிறுர்கள்.
உபஜீவந்தி		

பிரஹ்மா முதலான எல்லா ஜந்துக்களும் இதனுடைய ஆனந்த லக்ஷணமான அம்சத்தையே தங்கள் தங்கள் உபாதிகளுக்குத் தக்கபடி எடுத்துக்கொண்டு ஜீவித்திரு க்கிறுர்கள். **(668)**

"एतस्यैवानन्दस्य अन्यानि भूतानि मान्नामुपजीवन्ति"
ஏதஸ்யைவானந்த³ஸ்ய அன்யானி பூ⁴தானி மாந்நாமுபஜீவந்தி

आस्वाद्यते यो भक्ष्येषु सुखकृन्मधुरो रसः।
स गुडस्यैव नो तेषां माधुर्यं विद्यते क्वचित् ॥ ६६९ ॥

ஆஸ்வாத்³யதே யோ ப⁴க்ஷ்யேஷு ஸுக²க்ருன்மது⁴ரோ ரஸः।
ஸ கு³ட³ஸ்யைவ நோ தேஷாம் மாது⁴ர்யம் வித்³யதே க்வசித் ॥ 669 ॥

भक्ष्येषு = தின்பண்டங்களில்,
ப⁴க்ஷ்யேஷு
सुखकृत् = ஆனந்தத்தைத் தருகின்ற,
ஸுக²க்ருத்
यः = எந்த,
யः
माधुरो रसः = தித்திப்பு சுவை,
மாது⁴ரோ ரஸः
आस्वाद्यते = ருசிக்கப்படுகிறதோ,
ஆஸ்வாத்³யதே
सः = அது,
ஸः
गुडस्यैव = வெல்லத்தினுடையதுதான்,
கு³ட³ஸ்யைவ
तेषां = அந்த தின்பண்டங்களுக்கு,
தேஷாம்
क्वचित् = ஒரு ஸமயத்திலும்,
க்வசித்
माधुर्यं = (தனியாக) இனிப்பு,
மாது⁴ர்யம்
नो विद्यते = இல்லை.
நோ வித்³யதே

பக்ஷணங்களில் ஸுகத்தைக்கொடுக்கும் எந்த தித்திப்பு ரஸம் ருசிக்கப்படுகிறதோ, அது வெல்லத்தினுடையதேதான். அந்த பக்ஷணங்களுக்குத்தனியாக எக்காலத்திலும் தித்திக்கும் தன்மை கிடையாது. (669)

तत्तद्विषयसांनिध्यात् आनन्दो यः प्रतीयते ।
बिम्बानन्दांशविस्फूर्तिरेवासौ न जडात्मनाम् ॥ ६७० ॥

தத்தத்³விஷயஸாம்நித்⁴யாத் ஆனந்தோ³ யஃ ப்ரதீயதே ।
பி³ம்பா³னந்தா³ம்ஶவிஸ்பூ²ர்திரேவாஸௌ ந ஜடா³த்மனும் ॥ 670 ॥

तत्तद्विषयसांनिध्यात् = அந்தந்த விஷயங்கள் அருகிலிருப்பதால்,
தத்தத்³விஷயஸாம்நித்⁴யாத்
यः = எந்த,
யஃ
आनन्दः = ஆனந்தம்,
ஆனந்த³ஃ
प्रतीयते = அறியப்படுகிறதோ,
ப்ரதீயதே
असौ = அது,
அஸௌ
बिम्बानन्दांशविस्फूर्तिरेव = பிம்பமான ஆத்மானந்தத்தினுடைய
பி³ம்பா³னந்தா³ம்ஶவிஸ்பூ²ர்திரேவ லேசத்தின் தோற்றமேயாகும்.
न जडात्मनाम् = ஜடரூபமான விஷயங்களுடையது அல்ல.
ந ஜடா³த்மனும்

அந்தந்த விஷயங்களின் ஸன்னிதி ஏற்படும்போது எந்த ஆனந்தம் தெரிகிற தோ, அது பிம்பமாயுள்ள ஆத்மாவின் ஆனந்தத்தினுடைய அம்சத்தின் வெளித் தோற்றமேயாகும். ஜடஸ்வரூபமான அந்த விஷயங்களைச் சேர்ந்ததாகாது. **(670)**

यस्य कस्यापि योगेन यत्र कुत्रापि दृश्यते ।
आनन्दः स परस्यैव ब्रह्मणः स्फूर्तिलक्षणः ॥ ६७१ ॥

யஸ்ய கஸ்யாபி யோகே³ன யத்ர குத்ராபி த்³ருஶ்யதே ।
ஆனந்த³ஃ ஸ பரஸ்யைவ ப்³ரஹ்மணஃ ஸ்பூ²ர்திலக்ஷணஃ ॥ 671 ॥

यस्य कस्यापि = ஏதாவது ஒரு வஸ்துவின்,
யஸ்ய கஸ்யாபி
योगेन = சேர்க்கையால்,
யோகே³ன
यत्र कुत्रापि = எங்கேயாவது,
யத்ர குத்ராபி
आनन्दः = ஆனந்தம்,
ஆனந்த³ஃ
दृश्यते = காணப்படுகிறதேயானுல்,
த்³ருஶ்யதே

सः = அது,

ஸ:

परस्यव ब्रह्मणः = பரப்ரஹ்மத்தின்,

பரஸ்யவ ப்³ரஹ்மண:

स्फूर्तिलक्षणः एव = பிரகாசத்தையே ஸ்வரூபமாக உடையது.

ஸ்பூ²ர்திலக்ஷண: ஏவ

ஏதாவது ஒரு வஸ்துவின் சேர்க்கையினால் எங்கேயாவது ஆனந்தம் காணப் பட்டால் அது பரபிரஹ்மத்தின் பிரகாசத்தையே லக்ஷணமாக உடையது. **(671)**

यथा कुवलयोल्लासः चन्द्रस्यैव प्रसादतः ।
तथाऽऽनन्दोदयोऽप्येषां स्फुरणादेव वस्तुनः ॥ ६७२ ॥

யதா² குவலயோல்லாஸ: சந்த்³ரஸ்யைவ ப்ரஸாத³த: ।
ததா²(ஆ)நந்தோ³த³யோ(அ)ப்யேஷாம் ஸ்பு²ரணாதே³வ வஸ்துன: ॥ 672 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²

कुवलयोल्लासः = குவலய மலரின் மலர்ச்சி,

குவலயோல்லாஸ:

चन्द्रस्यैव प्रसादतः = சந்திரனின் பிரஸாதத்தினாலேயே

சந்த்³ரஸ்யைவ ப்ரஸாத³த: ஏற்படுகிறதோ,

तथा = அப்படி,

ததா²

एषां = இந்த விஷயங்களுக்கு,

ஏஷாம்

आनन्दोदयोपि = ஆனந்தம் ஏற்படுவதும்,

ஆனந்தோ³த³யோபி

वस्तुनः = ஆத்ம வஸ்துவின்,

வஸ்துன:

स्फुरणादेव = பிரகாசத்தால் தான்.

ஸ்பு²ரணாதே³வ

குவலய புஷ்பத்தின் மலர்தல் எப்படி சந்திரனுடைய பிரஸாதத்தினாலேயே ஏற்படுகிறதோ, அப்படியே இந்த விஷயங்களுக்கு ஆனந்தத்தமை ஏற்படுவதும் வஸ்துவான (ஆனந்தஸ்வரூபனான) ஆத்மாவின் ஸ்புரணத்தினால்தான். இங்கு

'चन्द्रस्यैव प्रकाशतः' 'சந்த்³ரஸ்யைவ ப்ரகாஶத:'

என்று பாடம் இருக்கலாம். **(672)**

(அவதாரிகை) இதுவரை ஆத்மா ஸத் என்று 612 முதல் 617 சுலோகங்களிலும் சித் என்று 618 முதல் 622 சுலோகங்களிலும் 623 முதல் 672 சுலோகங்களில் ஆனந்தம் என்றும் சொல்லி, இவை மூன்றும் ஆத்மாவின் லக்ஷணம் என்று 610 வது சுலோகத்தில் கண்டிருப்பதையனுஸரித்து அவை ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்தவைகளே தவிர குணங்கள் நினைத்து விடக்கூடாது இப்பொழுது வற்புறுத்துகிறார்: -

सत्त्वं चित्त्वं तथानन्दस्वरूपं परमात्मनः।
निर्गुणस्य गुणायोगाद्गुणास्तु न भवन्ति ते ॥ ६७३ ॥

ஸத்த்வம் சித்த்வம் ததா²னந்த³ஸ்வரூபம் பரமாத்மனः।
நிர்கு³ணஸ்ய கு³ணாயோகா³த்³கு³ணாஸ்து ந ப⁴வந்தி தே ॥ 673 ॥

सत्त्वं ஸத்த்வம்	=	ஸத்தாக (முக்காலத்திலும் அழியாததாக) இருக்கும் தன்மை,
चित्त्वं சித்த்வம்	=	சித்தாக (அறிவாக) இருக்கும் தன்மை,
तथा ததா²	=	அப்படியே,
आनन्दः ஆனந்த³ः	=	ஆனந்தம் (இவை),
परमात्मनः பரமாத்மனः	=	பரப்ரஹ்மத்தின்,
स्वरूपं ஸ்வரூபம்	=	ஸ்வரூபமாகும்,
तु து	=	ஆனால்,
निर्गुणस्य நிர்கு³ணஸ்ய	=	குணமற்ற வஸ்துவிற்கு,
गुणायोगत् கு³ணாயோக³த்	=	குணம் சேராததால்,
ते தே	=	அவை,
गुणाः கு³ணாः	=	குணங்களாக,
न भवन्ति ந ப⁴வந்தி	=	ஆகிறதில்லை.

ஸத்தாயிருக்கும் தன்மை, சித்தாயிருக்கும் தன்மை, ஆனந்தமாயிருக்கும் தன்மை, இவை பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபமேயாகும். குணமற்ற வஸ்துவிற்கு வஸ்துவிற்கு குணத்தின் சேர்க்கை கிடையாததால் இவை குணங்களாகா. **(673)**

विशेषणं तु व्यावृत्यै भवेत् द्रव्यान्तरे सति ॥ ६७४ ॥

விஶேஷணம் து வ்யாவ்ருத்யை ப⁴வேத் த்³ரவ்யாந்தரே ஸதி ॥ 674 ॥

परमात्माऽद्वितीयोऽयं प्रपञ्चस्य मृषात्वतः ।
वस्त्वन्तरस्याभावेन न व्यावर्त्यः कदाचन ॥ ६७५ ॥

பரமாத்மா(அ)த்³விதீயோ(அ)யம் ப்ரபஞ்சஸ்ய ம்ருஷாத்வத꞉ ।
வஸ்த்வந்தரஸ்யாபா⁴வேன ந வ்யாவர்த்ய꞉ கதா³சன ॥ 675 ॥

द्रव्यान्तरे सति = வேறு பொருள் இருக்கும்பொழுது,
த்³ரவ்யாந்தரே ஸதி
व्यावृत्यै = (அதை) விலககுவதற்காக,
வ்யாவ்ருத்யை
विशेषणं तु = விசேஷணமோவெனில்,
விஶேஷணம் து
भवेत् = இருக்கும்,
ப⁴வேத்
प्रपञ्चस्य = பிரபஞ்சம்,
ப்ரபஞ்சஸ்ய
मृषात्वतः = பொய்யாக இருப்பதால்,
ம்ருஷாத்வத꞉
अयं परमात्मा = இந்த பரமாத்மா,
அயம் பரமாத்மா
अद्वितीयः = இரண்டாவது பொருள் அற்றது,
அத்³விதீய꞉
वस्त्वन्तरस्य अभावेन = வேறு பொருள் இல்லாததால்,
வஸ்த்வந்தரஸ்ய அபா⁴வேன
व्यावर्त्यः = விலக்கத்தக்கது,
வ்யாவர்த்ய꞉
कदाचन = ஒருக்காலும்,
கதா³சன
न = இல்லை.
ந

விசேஷணம் (அடைமொழி) என்பது வேறு பதார்த்தமிருந்தால் அதிலிருந்து பிரித்துக்காட்டுவதற்கு வேண்டியிருக்கும். ஜகத் பொய்யாயிருப்பதினுல், இந்த ஆத்மா அத்விதீயம், இரண்டாவது பொருளற்றது. இதைக்காட்டிலும் வேறு வஸ்து இல்லாததால் விலக்கத்தகுந்தது ஒருக்காலுமில்லெ. வெளுப்பு நிறமாயும் கருப்பு நிறமாயும் பல மாடுகள் இருக்குமிடத்தில கருப்பு நிறமுள்ளமாட்டை விலக்குவத ற்காக அதாவது அந்த மாட்டை கொண்டுவராமலிருப்பதற்காக வெள்ளை மாட்டை கொண்டு வா என்று சொல்கிறுன். இங்கு வெள்ளை என்பது விசேஷணம், இது கருப்புநிறமுள்ள மாட்டை விலக்குகிறது. வேறு பொருள் இருந்தால்தான் அதை விலக்குவதற்காக விசேஷணம் தேவைப்படும். இங்கு பிரபஞ்சம் பொய்யானதாலும் ப்ரஹ்மம் ஒன்றேயானதாலும் விசேஷணத்தால் விலக்குவதற்கு வேறு வஸ்து ஒன்றுமில்லெ. ஆகையால் ஸத்வம், சித்வம், ஆனந்தம் இவை விசேஷணம் அல்ல. ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வரூபம்தான். **(674-675)**

केवलो निर्गुणश्चेति निर्गुणत्वं निरुच्यते ।
श्रुत्यैव न ततस्तेषां गुणत्वं उपपद्यते ॥ ६७६ ॥

கேவலோ நிர்கு³ணஶ்சேதி நிர்கு³ணத்வம் நிருச்யதே ।
ஶ்ருத்யைவ ந ததஸ்தேஷாம் கு³ணத்வம் உபபத்³யதே ॥ 676 ॥

केवलः = தனித்து இருப்பது,

கேவல:
निर्गुणश्च = குணமற்றது,

நிர்கு³ணஶ்ச
इति = என்று,

இதி
श्रुत्यैव = சுருதியாலேயே,

ஶ்ருத்யைவ
निर्गुणत्वं = குணமில்லாத்தன்மை,

நிர்கு³ணத்வம்
निरुच्यते = சொல்லப்படுகிறது,

நிருச்யதே
ततः = ஆகையால்,

தத:
तेषां = அவைகளுக்கு,

தேஷாம்
गुणत्वं = குணத்தன்மை,

கு³ணத்வம்
न उपपद्यते = பொருந்தாது.

ந உபபத்³யதே

வேதத்திஞலேயே "தனித்தது, குணமற்றது" என்று நிர்குணத் தன்மை தெளிவு படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் ஸத், சித், ஆனந்தம் ஆகிய அவைகளுக்கு குணமாக இருக்கும் தன்மை ஒவ்வாது. **(676)**

'साक्षी चेता केवलो निर्गुणश्च'

'ஸாக்ஷீ சேதா கேவலோ நிர்கு³ணஶ்ச'

उष्णत्वं च प्रकाशश्च यथा वह्नेस्तथात्मनः ।
सत्वचित्वानन्दतादि स्वरूपमिति निश्चितम् ॥ ६७७ ॥

உஷ்ணத்வம் ச ப்ரகாஶஶ்ச யதா² வஹ்னேஸ்ததா²த்மனः ।
ஸத்வசித்வானந்த³தாதி³ ஸ்வரூபமிதி நிஶ்சிதம் ॥ 677 ॥

वह्नेः வஹ்:	=	நெருப்பிற்கு,
उष्णत्वं च உஷ்ணத்வம் ச	=	உஷ்ணமாயிருக்கும் தன்மையும்,
प्रकाशश्च ப்ரகாஶஶ்ச	=	பிரகாசமும்,
यथा யதா²	=	எப்படியோ,
तथा ததா²	=	அப்படி,
सत्वचित्वानन्दतादि ஸத்வசித்வானந்த³தாதி³	=	ஸத்வம் சைதன்யம் ஆனந்தத்தன்மை முதலானது,
आत्मनः ஆத்மனः	=	ஆத்மாவினுடைய,
स्वरूपं ஸ்வரூபம்	=	ஸ்வரூபம்,
इति இதி	=	என்று,
निश्चितम् நிஶ்சிதம்	=	தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உஷ்ணமாயிருக்கும் தன்மையும் பிரகாசமும் எப்படி அக்னியின் ஸ்வரூபமோ, அப்படியே ஸத் தன்மை, சித் தன்மை, ஆனந்தத் தன்மை முதலானது ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது. **(677)**

अत एव सजातीयविजातीयादिलक्षणः ।
भेदो न विद्यते वस्तुन्यद्वितीये परात्मनि ॥ ६७८ ॥

அத ஏவ ஸஜாதீயவிஜாதீயாதி³லக்ஷணः ।
பே⁴தோ³ ந வித்³யதே வஸ்துன்யத்³விதீயே பராத்மனி ॥ 678 ॥

अत एव = ஆகையாலேயே,
அத ஏவ

वस्तुनि = உண்மைப் பொருளாயும்,
வஸ்துனி

अद्वितीये = இரண்டற்றதாயும் உள்ள,
அத்³விதீயே

परात्मनि = பரமாத்மாவில்,
பராத்மனி

सजातीयविजातीयादिलक्षणः = ஸஜாதீயம் விஜாதீயம் முதலானவை ரூபமான,
ஸஜாதீயவிஜாதீயாதி³லக்ஷணः

भेदः = வேற்றுமை,
பே⁴த³ः

न विद्यते = இல்லை.
ந வித்³யதே

ஸத்வம், சித்வம், ஆனந்தத்தன்மை ஆத்மாவின் ஸ்வரூப மாயிருப்பதால் ஸஜாதீயம் (ஸமமான இனத்தைச் சேர்ந்தது), விஜாதீயம் (வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தது), முதலிய லக்ஷணங்களோடு கூடிய வேற்றுமையானது வஸ்துவாய் இரண்டற்ற தாயிருக்கும் பரமாத்மாவில கிடையாது. **(678)**

(அவதாரிகை) வேற்றுமை என்பது மூன்றுவிதம் என்பார்கள். மரம் என்கிற முறையில் மாமரமும் வேப்பமரமும் ஒரே இனமாயிருந்தாலும் வெவ்வேறுதான். அப்படியே ஒரு மாமரமும மற்றெரு மாமரமும் இரண்டும் மாமரமாகவே ஒரே இன மாக இருந்தபோதிலும் வெவ்வேறுதான். இந்த வேற்றுமையை ஸஜாதீயபேதம் எனபர்கள். மரமும் கல்லும் வெவ்வேறு இனங்களைச் சேர்ந்திருப்பதால் அவைகளுக் குள் இருக்கும் வேற்றுமை விஜாதீய பேதம் எனப்படும். ஒரே மரத்திற்குள்ளேயே வோ, கிளை, இலை, பூ, காய், பழம் என்றிருக்கிற வேற்றுமை ஸ்வகத பேதம் எனப்படும். ஆத்மா ஒன்றேயானபடியால் பல ஆத்மாக்களில்லாததால் அதுவும் இன்னொன்றும் ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்ததென்று சொல்வதற்கில்லை. அதைவிட வேறு இரண்டாவது பதார்த்தமே கிடையாததினுல், விஜாதீய பேததிற்குமிடமி ல்லை. ஆத்மா ஏகரூபமாய் அவயவங்களற்று இருப்பதால், அதற்குள் பேதம் இருப்ப தாகச் சொல்லவும் முடியாது. இவ்விதமாக ஆத்மா விஷயத்தில் எவ்வித பேதத்திற் குமிடமில்லை. இவ்விதம் சொல்லிவிட்டால், ஆத்மாவின் லக்ஷணத்திற்கு நேர் விரோத மானலக்ஷணத்தையுடைய அனுத்மாவாகிய ஜகத் வேறுகவே தெரிவதால்

விஜாதீய பேதமில்லையென்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? பரமாத்மாவின் லக்ஷண மான சைதன்யம் ஜீவர்களிடத்திலும் காணப்படுவதாலும் ஜீவர்கள் பலவாக இருப்ப தாலும் ஸஜாதீய பேதமில்லையென்றுதான் எப்படிச் சொல்லமுடியும்? ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டி பண்ணுவதற்கு முக்குணங்களுள்ள மாயையை பரமாத்மா தனக்கு உதவி யாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியிருப்பதாலும், முன்னால் அவர் தன் சைதன்யாம் சத்தினால் ஜகத்திற்கு குயவன்போல நிமித்த காரணம் என்றும், அக்ஞான அச்சத்தி னால் மண்போல பாதான காரணம் என்றும் சொல்லியிருப்பதனாலும், தனக்குள் பேதம் கிடையாது என்று எப்படிச் சொல்லமுடியும்? என்றெல்லாம் ஸந்தேகங்கள் ஏற்படக்கூடியதே. இவைகளுக்கு ஸமாதானம் ஜகத் வெறும் தோற்றமானதினால் அது தனிப் பதார்த்தமாகாது என்றும், ஜீவன் பிரஹ்ம சைதன்யத்தைத் தவிர வேறில்லை என்றும், ஜீவர்களுக்குள்ளும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்லை என்றும், மாயை அந்த சைதன்யத்தை விட்டு தனியாய் இருக்கவோ, சைதன்யத்திற்குள் பேதத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதோ இல்லை என்றும் கூறி மூன்றுவித வேற்றுமைகளும் ஆத்மாவில் இல்லை என்று காட்டுவதற்காக ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் ஆரம்பிக்கிறார்: -

प्रपञ्चस्यापवादेन विजातीयकृता भिदा ।
नेष्यते तत्प्रकारं ते वक्ष्यामि शृणु सादरम् ॥ ६७९ ॥

ப்ரபஞ்சஸ்யாபவாதே³ன விஜாதீயக்ருதா பி⁴தா³ ।
நேஷ்யதே தத்ப்ரகாரம் தே வக்ஷ்யாமி ஶ்ருணு ஸாத³ரம் ॥ 679 ॥

प्रपञ्चस्य ப்ரபஞ்சஸ்ய	=	பிரபஞ்சத்தின்,
अपवादेन அபவாதே³ன	=	அபவாதத்தால்,
विजातीयकृता விஜாதீயக்ருதா	=	விஜாதீயம் மூலமாக ஏற்பட்ட,
भिदा பி⁴தா³	=	வேற்றுமை,
नेष्यते நேஷ்யதே	=	ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதில்லை.
तत्प्रकारं தத்ப்ரகாரம்	=	அதன் ப்ரகாரத்தை,
ते தே	=	உனக்கு,
वक्ष्यामि வக்ஷ்யாமி	=	சொல்கிறேன்,
सादरम् ஸாத³ரம்	=	ஆதரவுடன்,

शृणु **ஶ்ருணு**	=	கேள்.

ஜகத்தை அபவாதம் செய்வதால் வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த வஸ்துவின் மூலம் ஏற்படக்கூடிய பேதம் ஆத்மாவிடம் ஒப்புக்கொள்ளப்படுவதில்லை. அது எப்படி என்கிற முறையை உனக்குச் சொல்கிறேன், கவனமாகக் கேள். **(679)**

अहेः गुणविवर्तस्य गुणमात्रत्ववत् सतः ।
विवर्तस्यास्य जगतः सन्मात्रत्वेन दर्शनम् ।
अपवाद इति प्राहुः अद्वैतब्रह्मदर्शिनः ॥ ६८० ॥

அஹே꞉ கு³ணவிவர்தஸ்ய கு³ணமாத்ரத்வவத் ஸத꞉ ।
விவர்தஸ்யாஸ்ய ஜக³த꞉ ஸன்மாத்ரத்வேன த³ர்ஶனம் ।
அபவாத³ இதி ப்ராஹு꞉ அத்³வைதப்³ரஹ்மத³ர்ஶின꞉ ॥ 680 ॥

गुणविवर्तस्य **கு³ணவிவர்தஸ்ய**	=	கயிற்றின் விவர்த்தமான,
अहेः **அஹே꞉**	=	பாம்பிற்கு,
गुणमात्रत्ववत् **கு³ணமாத்ரத்வவத்**	=	கயிருகவே இருக்கும் தன்மைபோல,
सतः **ஸத꞉**	=	ஸத்ரூபமான ப்ரஹ்மத்தின்,
विवर्तस्य **விவர்தஸ்ய**	=	விவர்த்தமான ((தோற்றமான),
अस्य जगतः **அஸ்ய ஜக³த꞉**	=	இந்த பிரபஞ்சத்தை,
सन्मात्रत्वेन **ஸன்மாத்ரத்வேன**	=	ஸத்தான ப்ரஹ்மமாகவே,
दर्शनम् **த³ர்ஶனம்**	=	அறிவது,
अपवादः **அபவாத³꞉**	=	அபவாதம்,
इति **இதி**	=	என்று,
अद्वैतब्रह्मदर्शिनः **அத்³வைதப்³ரஹ்மத³ர்ஶின꞉**	=	இரண்டற்ற ப்ரஹ்மத்தை ஸாக்ஷாத்தாக அறிந்தவர்கள்,

प्राहुः = சொல்கிருர்கள்.
ப்ராஹு:

கயிற்றின் விவர்த்தமான (வெறும் தோற்றமான) ஸர்பத்திற்கு கயிறு மாத்திரமாயிருக்கும் தன்மைபோல ஸத் (வாஸ்தவமாயிருக்கிற பிரஹ்மத்) தின் விவர்த்தமான (வெறும் தோற்றமான) இந்த ஜகத்திற்கு ஸத் (பிரஹ்ம) மாத்திரமா யிருக்கும் தன்மைதான் என்று அறிவது அபவாதம் என்று இரண்டற்ற பிரஹ்மத்தை அறிந்தவர்கள் சொல்கிருர்கள். **(680)**

(அவதாரிகை) இதை எப்படி அறிகிறதென்ருல், முன்ஞல் அத்யாரோபம் என்ற ரீதியில் சுத்த சைதன்யத்திலிருந்து படிப்படியாக ஸ்தூல சரீரம் வரை ஸ்ருஷ்டி சொல்லப்பட்டது. அதற்கு நேர்மாருயுள்ள ரீதியில் ஸ்தூல சரீரத்தில் ஆரம்பித்து படிப்படியாக ஒவ்வொன்றின் தத்வத்தை விசாரித்தால் எல்லாம் அந்த சைதன்யத் தைத் தவிர வேறில்ஜல என்பது தெரியும் என்கிருர்: -

व्युत्क्रमेण तदुत्पत्तेर्द्रष्टव्यं सूक्ष्मबुद्धिभिः ।
प्रतीतस्यास्य जगतः सन्मात्रत्वं सुयुक्तिभिः ॥ ६८१ ॥

வ்யுத்க்ரமேண தது³த்பத்தேர்த்³ரஷ்டவ்யம் ஸூக்ஷ்மபு³த்³தி⁴பி⁴: ।
ப்ரதீதஸ்யாஸ்ய ஜக³த: ஸன்மாத்ரத்வம் ஸுயுக்திபி⁴: ॥ 681 ॥

सूक्ष्मबुद्धिभिः = ஸூக்ஷ்மமான புத்தி உடையவர்களால்,
ஸூக்ஷ்மபு³த்³தி⁴பி⁴:
सुयुक्तिभिः = நல்லயுக்திகளால்,
ஸுயுக்திபி⁴:
तदुत्पत्तेः = அந்த ஜகத்தின் ஸிருஷ்டியைக்காட்டிலும்,
தது³த்பத்தே:
व्युत्क्रमेण = நேர் எதிரிடையான க்ரமமாக,
வ்யுத்க்ரமேண
प्रतीतस्य = தோன்றுகின்ற,
ப்ரதீதஸ்ய
अस्य जगतः = இந்த பிரபஞ்சத்தின்,
அஸ்ய ஜக³த:
सन्मात्रत्वं = ஸத் ஸ்வரூபமாகவே இருக்கும் தன்மை,
ஸன்மாத்ரத்வம்
द्रष्टव्यं = காணத்தக்கது.
த்³ரஷ்டவ்யம்

அந்த ஜகத்தின் உத்பத்தி எந்த கிரமத்தில் ஏற்பட்டதோ, அதற்கு நேர் விபரீத மான கிரமத்தில் ஸூக்ஷ்மமான புத்தியுள்ளவர்களால் நல்ல யுக்திகஜைக்கொண்டு

தோன்றிக் கொண்டிருக்கும் இந்த ஜகத் ஸத் (பிரஹ்ம சைதன்யம்) இந்த ஜகத் ஸத் (ப்ரஹ்ம சைதன்யம்) மாத்திரம்தான் என்று பார்க்கப்படவேண்டும். **(681)**

(அவதாரிகை) அந்த விபரீத கிரமத்தையும் மேலால் படிப்படியாக எடுத்துக் காட்டுகிறுர்: -

चतुर्विधं स्थूलशरीरजातं तद्भोज्यमन्नादि तदाश्रयादि।
ब्रह्माण्डमेतत्सकलं स्थविष्ठं ईक्षेत पञ्चीकृतभूतमात्रम् ॥ ६८२ ॥

சதுர்வித⁴ம் ஸ்தூ²லஶரீரஜாதம்
தத்³போ⁴ஜ்யமந்நாதி³ ததா³ஶ்ரயாதி³।
ப்³ரஹ்மாண்ட³மேதத்ஸகலம் ஸ்த²விஷ்ட²ம்
ஈக்ஷேத பஞ்சீக்ருதபூ⁴தமாத்ரம் ॥ 682 ॥

चतुर्विधं = நான்குவிதமான,
சதுர்வித⁴ம்
स्थूलशरीरजातं = ஸ்தூலசரீர ஸமூஹம்,
ஸ்தூ²லஶரீரஜாதம்
तद्भोज्यं = அவைகளுக் உணவான,
தத்³போ⁴ஜ்யம்
अन्नादि = அந்நம் முதலியவை,
அந்நாதி³
तदाश्रयादि = அவைகளின் இருப்பிடம் முதலியவை ஆகிய,
ததா³ஶ்ரயாதி³
स्थविष्ठं = மிகஸ்தூலமான,
ஸ்த²விஷ்ட²ம்
एतत् ब्रह्माण्डं सकलं = இந்த ப்ரஹ்மாண்டம் எல்லாம்,
ஏதத் ப்³ரஹ்மாண்ட³ம் ஸகலம்
पञ्चीकृतभूतमात्रम् = பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட பூதங்களாகவே,
பஞ்சீக்ருதபூ⁴தமாத்ரம்
ईक्षेत = பார்க்க வேண்டும்.
ஈக்ஷேத

ஜராயுஜம், அண்டஜம், ஸ்வேதஜம், உத்பிஜ்ஜம் என்கி நான்குவிதமான ஸ்தூல சரீரங்கள் எல்லாம், அவைகளுக்கு ஆஹாரமாயுள்ள அன்னம் முதலானது இவைகளுக்கு இருப்பிடமான உலகங்கள் அடங்கிய இந்த பிரஹ்மாண்டம் ஆகிய மிக ஸ்தூலமான எல்லாவற்றையும் அவைகளின் காரணமாகிய பஞ்சீகரணம் செய்யப்பட்ட பூதங்களாகவே பார்க்கவேண்டும். (பஞ்சீகரணத்தைப்பற்றி 398-400 சுலோகங்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது). **(682)**

यत्कार्यरूपेण यदीक्ष्यते तत् तन्मात्रमेवात्र विचार्यमाणे ।
मृत्कार्यभूतं कलशादि सम्यक् विचारितं सत् न मृदो विभिद्यते ॥ ६८३ ॥

யத்கார்யரூபேண யதீ³க்ஷ்யதே தத்
தன்மாத்ரமேவாத்ர விசார்யமாணே ।
ம்ருத்கார்யபூ⁴தம் கலஶாதி³ ஸம்யக்³
விசாரிதம் ஸத் ந ம்ருதோ³ விபி⁴த்³யதே ॥ 683 ॥

अत्र அத்ர	=	இந்த பிரபஞ்சத்தில்,
यत् யத்	=	எது,
यत्कार्यरूपेण யத்கார்யரூபேண	=	எதனுடைய கார்ய ஸ்வரூபமாக,
ईक्ष्यते ஈக்ஷ்யதே	=	பார்க்கப்படுகிறதோ,
तत् தத்	=	அது,
विचार्यमाणे விசார்யமாணே	=	ஆராய்ந்து பார்க்கப்படும் பொழுது,
तन्मात्रमेव தன்மாத்ரமேவ	=	அந்தக் காரண ஸ்வரூபம் தான்,
मृत्कार्यभूतं ம்ருத்கார்யபூ⁴தம்	=	மண்ணின் கார்யமாக உள்ள,
कलशादि கலஶாதி³	=	குடம் முதலியவை,
सम्यक् ஸம்யக்³	=	நன்கு,
विचारितं सत् விசாரிதம் ஸத்	=	ஆராயப்பட்டதாய்க் கொண்டு,
मृदः ம்ருத³:	=	மண்ணைக்காட்டிலும்,
न विभिद्यते ந விபி⁴த்³யதே	=	வேறுபடுகிறதில்லை.

எதனுடைய கார்யரூபமாக எது பார்க்கப்படுகிறதோ, அது நன்கு விசாரித்துப் பார்த்தால் அதுவேதான் மண்ணின் கார்யமாயிருக்கும் குடம் முதலியது நன்கு விசாரிக்கப்பட்டால் மண்ணிலிருந்து வேறு ஆகாது. **(683)**

अन्तर्बहिश्चापि मृदेव दृश्यते मृदो न भिन्नं कलशादि किंचन ।
ग्रीवादिमत् यत् कलशं तदित्थं न वाच्यं एतच्च मृदेव नान्यत् ॥ ६८४ ॥

அந்தர் ப³ஹிஶ்சாபி ம்ருதே³வ த்³ருஶ்யதே
ம்ருதோ³ ந பி⁴ன்னம் கலஶாதி³ கிஞ்சன ।
க்³ரீவாதி³மத் யத் கலஶம் ததி³த்த²ம்
ந வாச்யம் ஏதச்ச ம்ருதே³வ நான்யத் ॥ 684 ॥

अन्त: = உள்ளும்,
அந்த:

बहिश्चापि = வெளியிலும்,
ப³ஹிஶ்சாபி

मृदेव = மண் தான்,
ம்ருதே³வ

दृश्यते = காணப்படுகிறது,
த்³ருஶ்யதே

कलशादि किंचन = குடம் முதலானவை ஒன்றும்,
கலஶாதி³ கிஞ்சன

मृद: = மண்ணைக்காட்டிலும்,
ம்ருத³:

भिन्नं = வேறானதாக,
பி⁴ன்னம்

न = இல்லை,
ந

यत् = எது,
யத்

ग्रीवादिमत् = கழுத்து முதலியவைகளுடன் கூடியதோ,
க்³ரீவாதி³மத்

तत् = அது,
தத்

कलशं = குடம்,
கலஶம்

इत्थं = இவ்வாறு,
இத்த²ம்

न वाच्यं = சொல்லக் கூடாது,
ந வாச்யம்

एतच्च = இதுவும்,
ஏதச்ச

मृदेव = மண் தான்,

ம்ருதே³வ

नान्यत् = வேறு அல்ல.

நான்யத்

உள்ளேயும் வெளியிலும் மண்தான் தெரிகிறது. குடம் முதலியது ஒன்றும் மண்ணைத்தவிர வேறானதாக இல்லை. "கழுத்து முதலானதுடன் கூடியது எதுவோ அது குடம்" என்று சொல்லக்கூடாது. அதுவும் மண்தான் வேறு இல்லை. **(684)**

स्वरूपतः तत् कलशादिनाम्ना मृदेव मूढैः अभिधीयते ततः ।
नाम्नो हि भेदो न तु वस्तुभेदः प्रदृश्यते तत्र विचार्यमाणे ॥ ६८५ ॥

ஸ்வரூபத꞉ தத் கலஶாதி³நாம்னா
ம்ருதே³வ மூடை³꞉ அபி⁴தீ⁴யதே தத꞉ ।
நாம்னோ ஹி பே⁴தோ³ ந து வஸ்துபே⁴த³꞉
ப்ரத்³ருஶ்யதே தத்ர விசார்யமாணே ॥ 685 ॥

स्वरूपतः = ஸ்வரூபத்தில்,

ஸ்வரூபத꞉

तत् = அந்த,

தத்

मृदेव = மண் தான்,

ம்ருதே³வ

मूढैः = மூடர்களால்,

மூடை³꞉

कलशादिनाम्ना = கலசம் முதலான பெயரால்,

கலஶாதி³நாம்னா

अभिधीयते = சொல்லப்படுகிறது,

அபி⁴தீ⁴யதே

ततः = ஆகையால்,

தத꞉

नाम्नो हि भेदः = பெயருக்குத்தான் வித்யாஸம்,

நாம்னோ ஹி பே⁴த³꞉

विचार्यमाणे = விசாரிக்கப்படும் பொழுது,

விசார்யமாணே

तत्र = அங்கு,

தத்ர

वस्तुभेदः = வஸ்துவின் பேதம்,

வஸ்துபே⁴த³꞉

न तु प्रदृश्यते = காணப்படுகிறதில்லை.

ந து ப்ரத்³ருஶ்யதே

வாஸ்தவ ஸ்வரூபத்தில் மண்தான் குடம் முதலான பெயரினுல் மூடர்களால் சொல்லப்படுகிறது. ஆகையால் பெயரில்தான் வித்யாஸம், அங்கு விசாரிக்கையில் வஸ்துவில் பேதம் இல்லவே இல்லை. **(685)**

तस्माद्धि कार्यं न कदापि भिन्नं स्वकारणादस्ति यतस्ततोऽङ्ग ।
यद्भौतिकं सर्वमिदं तथैव तद्भूतमात्रं न ततो विभिन्नम् ॥ ६८६ ॥

தஸ்மாத்³தி⁴ கார்யம் ந கதா³பி பி⁴ன்னம்
ஸ்வகாரணாத³ஸ்தி யதஸ்ததோ(அ)ங்க³।
யத்³பௌ⁴திகம் ஸர்வமித³ம் ததை²வ
தத்³பூ⁴தமாத்ரம் ந ததோ விபி⁴ன்னம் ॥ 686 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

कार्यं = காரியமானது,

கார்யம்

स्वकारणात् = தன் காரணத்திலிருந்து,

ஸ்வகாரணுத்

कदापि = ஒரு போதும்,

கதா³பி

भिन्नं = வேறுபட்டதாக,

பி⁴ன்னம்

नास्ति = இல்லை என்பது,

நாஸ்தி

यतः = எதனுலோ,

யதஃ

ततः = ஆகையால்,

ததஃ

अङ्ग = அப்பா!

அங்க³

यत् भौतिकं = எது பூதங்களிலிருந்து உண்டானதோ,

யத் பௌ⁴திகம்

इदं सर्वं = இது எல்லாம்,

இத³ம் ஸர்வம்

तथैव = அப்படியே,

ததை²வ

तद्भूतमात्रं	=	அந்த பூதமேதான்,
தத்³பூ⁴தமாத்ரம்		
ततः	=	அதைக் காட்டிலும்,
ததः		
विभिन्नम्	=	வேறுபட்டதாக,
விபி⁴ன்னம்		
न	=	இல்லை.
ந		

ஆகையால் கார்யமானது தன்னுடைய காரணத்திற்கு வேறாக எப்பொழுதும் இல்லையென்பதினால் இது எல்லாம் பூதங்களிலிருந்து ஏற்பட்டிருப்பதினால் அப்படியே பூதங்களே தான். பூதங்களிலிருந்து வேறுபட்டதல்ல. **(686)**

तच्चापि पञ्चीकृतभूतजातं शब्दादिभिः स्वस्वगुणैश्च सार्धम् ।
वपूंषि सूक्ष्माणि च सर्वमेतत् भवत्यपञ्चीकृतभूतमात्रम् ॥ ६८७ ॥

தச்சாபி பஞ்சீக்ருதபூ⁴தஜாதம் ஶப்³தா³தி³பி⁴ஃ ஸ்வஸ்வகு³ணைஶ்வ ஸார்த⁴ம் ।
வபூம்ஷி ஸூக்ஷ்மாணி ச ஸர்வமேதத் ப⁴வத்யபஞ்சீக்ருதபூ⁴தமாத்ரம் ॥ 687 ॥

शब्दादिभिः	=	சப்தம் முதலான,
ஶப்³தா³தி³பி⁴ஃ		
स्वस्वगुणैश्च सार्धम्	=	தன் தன் குணங்களுடன் கூட,
ஸ்வஸ்வகு³ணைஶ்வ ஸார்த⁴ம்		
तच्चापि पञ्चीकृतभूतजातं	=	அந்த எல்லா பஞ்சீக்ருத பூதங்களும்,
தச்சாபி பஞ்சீக்ருதபூ⁴தஜாதம்		
सूक्ष्माणि वपूंषि	=	ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களும்,
ஸூக்ஷ்மாணி வபூம்ஷி		
सर्वं एतत्	=	இது எல்லாம்,
ஸர்வம் ஏதத்		
अपञ्चीकृतभूतमात्रम्	=	பஞ்சீகரணம் ஆகாத பூதமாகவே,
அபஞ்சீக்ருதபூ⁴தமாத்ரம்		
भवति	=	இருக்கிறது.
ப⁴வதி		

தன் தன் குணங்களாகிய சப்தம் முதலியவைகளுடன்கூட, அந்த பஞ்சீக்ருத மான பூதங்கள் எல்லாமும், ஸூக்ஷ்ம சரீரங்களும், இது எல்லாம் பஞ்சீகரணமாகாத பூதங்கள் தான் ஆகும். **(687)**

तदप्यपञ्चीकृतभूतजातं रजस्तमः सत्वगुणैश्च सार्धम् ।
अव्यक्तमात्रं भवति स्वरूपतः साभासं अव्यक्तं इदं स्वयं च ॥ ६८८ ॥

தத³ப்யபஞ்சீக்ருதபூ⁴தஜாதம் ரஜஸ்தமঃ
ஸத்வகு³ணைஶ்வ ஸார்த⁴ம் ।
அவ்யக்தமாத்ரம் ப⁴வதி ஸ்வரூபதঃ
ஸாபா⁴ஸம் அவ்யக்தம் இத³ம் ஸ்வயம் ச ॥ 688 ॥

आधारभूतं यदखण्डमाद्यं शुद्धं परं ब्रह्म सदैकरूपम् ।
सन्मात्रमेवास्त्यथ नो विकल्पः सतः परं केवलमेवं वस्तु ॥ ६८९ ॥

ஆதா⁴ரபூ⁴தம் யத³க²ண்ட³மாத்³யம்
ஶுத்³த⁴ம் பரம் ப்³ரஹ்ம ஸதை³கரூபம் ।
ஸன்மாத்ரமேவாஸ்த்யத² நோ விகல்பঃ
ஸதঃ பரம் கேவலமேவம் வஸ்து ॥ 689 ॥

तत् = அந்த,
தத்
अपञ्चीकृतभूतजातपि = பஞ்சீகரணமாகாத எல்லா பூதமும்,
அபஞ்சீக்ருதபூ⁴தஜாதபி
रजस्तमस्सत्वगुणैश्च सार्धम् = ரஜஸ், தமஸ், ஸத்வம் என்ற குணங்கமளாடு
ரஜஸ்தமஸ்ஸத்வகு³ணைஶ்வ ஸார்த⁴ம் கூட,
स्वरूपतः = ஸ்வரூபத்தில்,
ஸ்வரூபதঃ
अव्यक्तमात्रं भवति = அவ்யகதமாகவே ஆகிறது,
அவ்யக்தமாத்ரம் ப⁴வதி
साभासं = சைதன்ய ப்ரதிபிம்பத்துடன் கூடிய,
ஸாபா⁴ஸம்
इदं = இந்த,
இத³ம்
अव्यक्तं च = அவ்யக்தமும்,
அவ்யக்தம் ச
स्वयं = தான்,
ஸ்வயம்
आधारभूतं = ஆதரமாக உள்ளதாயும்,
ஆதா⁴ரபூ⁴தம்
अखण्डं = பிரிவு இல்லாததாயும்,
அக²ண்ட³ம்

आद्यं	=	முதன்மையானதாயும்,
ஆத்³யம்		
शुद्धं	=	தோஷமற்றதாயும்,
ஶுத்³த⁴ம்		
सदा एकरूपं	=	எப்பொழுதும் ஒரே ஸ்வரூபமாக இருப்பதாயும்,
ஸதா³ ஏகரூபம்		
सन्मात्रं	=	ஸத்தாகவே இருக்கிறதாயுமுள்ளது,
ஸன்மாத்ரம்		
यत्	=	எதுவோ (அந்த),
யத்		
परं ब्रह्मैव	=	பரப்ரஹ்மமாகவே,
பரம் ப்³ரஹ்மைவ		
अस्ति	=	இருக்கிறது,
அஸ்தி		
अथ	=	பிறகு,
அத²		
सतः परं	=	ஸத்வஸ்துவுக்கு மேல்,
ஸதஃ பரம்		
नो विकल्पः	=	வேற்றுமை இல்லை,
நோ விகல்பஃ		
केवलमेवं वस्तु	=	(அது) தனித்தே இருக்கும் வஸ்து.
கேவலமேவம் வஸ்து		

அந்த அபஞ்சீக்குத பூதங்கள் எல்லாம், ரஜஸ் தமஸ், ஸத்வ குணங்களோடு சேர்ந்து ஸ்வரூபத்தில் அவ்யக்த மாத்திரம் தான் ஆகும். இந்த அவ்யக்தமும் தானும் தன்னிடம் பிரதிபிம்பித்திருக்கிற சைதன்யத் தோற்றமுன்பட, இவைகளுக் கெல்லாம் ஆதாரமாயும் பரிபூரணமாயும் எல்லாவற்றிற்கும் முதலாயும் சுத்தமாயும் மேலானதாயும் எப்பொழுதும் ஒரே ஸ்வரூபத்துடன் (மாறுதலடையாமல்) இருப்பதா யும் ஸத் (இருப்பு) மாத்திரமாயுள்ள பிரஹ்மமாகவே இருக்கிறது இதற்குப் பிறகு ஸத் பதார்த்தத்திற்கு மேலாக விகல்பம் செய்ய இடமில்லை. அது தனித்து வாஸ்த வமாய் இருக்கும் வஸ்து. **(688-689)**

एकश्चन्द्रः सद्वितीयो यथा स्यात् दृष्टेर्दोषादेव पुंसस्तथैकम् ।
ब्रह्मास्त्येतद्बुद्धिदोषेण नाना दोषे नष्टे भाति वस्त्वेकमेव ॥ ६९० ॥

ஏகஶ்சந்த்³ரஃ ஸத்³விதீயோ யதா² ஸ்யாத்³
த்³ருஷ்டேர்தோ³ஷாதே³வ பும்ஸஸ்ததை²கம் ।
ப்³ரஹ்மாஸ்த்யேதத்³பு³த்³தி⁴தோ³ஷேண நானா
தோ³ஷே நஷ்டே பா⁴தி வஸ்த்வேகமேவ ॥ 690 ॥

यथा	=	எப்படி,
யதா²		
पुंस:	=	புருஷனுடைய,
பும்ஸ:		
दृष्टेर्दोषादेव	=	கண்ணில் தோஷத்தாலேயே,
த்³ருஷ்டேர்தோ³ஷாதே³வ		
एकश्चन्द्र:	=	ஒரு சந்திரன்,
ஏகஶ்சந்த்³ர:		
सद्वितीय:	=	இரண்டாவது சந்திரனுடன் கூடியவனாக,
ஸத்³வதீய:		
स्यात्	=	ஆவானோ,
ஸ்யாத்³		
तथा	=	அப்படி,
ததா²		
एतत्	=	இந்த,
ஏதத்		
एकं ब्रह्म	=	ஒரு ப்ரஹ்ம,
ஏகம் ப்³ரஹ்ம		
बुद्धिदोषेण	=	புத்தியின் தோஷத்தால்,
பு³த்³தி⁴தோ³ஷேண		
नाना अस्ति	=	பலவாக இருக்கிறது,
நானா அஸ்தி		
दोषे नष्टे	=	தோஷம் நீங்கியவுடன்,
தோ³ஷே நஷ்டே		
वस्तु	=	வஸ்து,
வஸ்து		
एकमेव	=	ஒன்றாகவே,
ஏகமேவ		
भाति	=	விளங்குகிறது.
பா⁴தி		

ஒன்றாகவே இருக்கிற சந்திரன் புருஷனுடைய கண்ணின் தோஷத்தினாலேதான எப்படி இரண்டாவது சந்திரனுடன் இருப்பதுபோல் தோன்றுகிறதோ, அப்படியேதான் ஒன்றாக இருக்கும் இந்த பிரஹ்மம் புத்தியின் தோஷத்தினால் பலவாகத் தோன்றுகிறது. தோஷம் நிவிருத்தியாகிவிட்டால், ஒரே வஸ்துதான் பிரகாசிக்கும். **(690)**

रज्जोः स्वरूपाधिगमेन सर्पधी रज्ज्वां विलीना तु यथा तथैव ।
ब्रह्मावगत्या तु जगत्प्रतीति स्तत्रैव लीना तु सह भ्रमेण ॥ ६९१ ॥

ரஜ்ஜோ: ஸ்வரூபாதி⁴க³மேந ஸர்பதீ⁴ ரஜ்ஜ்வாம் விலீனா து யதா² ததை²வ ।
ப்³ரஹ்மாவக³த்யா து ஜக³த்ப்ரதீதி ஸ்தத்ரைவ லீனா து ஸஹ ப்⁴ரமேண ॥ 691 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
रज्जोः = கயிற்றின்,
ரஜ்ஜோ:
स्वरूपाधिगमेन = ஸ்வரூபத்தை அறிவதால்,
ஸ்வரூபாதி⁴க³மேந
सर्पधी = பாம்பின் தோற்றம்,
ஸர்பதீ⁴
रज्ज्वां = கயிற்றில்,
ரஜ்ஜ்வாம்
विलीना = மறைந்து விடுகிறதோ,
விலீனா
तथैव = அப்படியே,
ததை²வ
ब्रह्मावगत्या तु = ப்ரஹ்ம ஞானத்தால்,
ப்³ரஹ்மாவக³த்யா து
जगत्प्रतीतिः = பிரபஞ்சத் தோற்றம்,
ஜக³த்ப்ரதீதி:
भ्रमेण सह = ப்ராந்தியுடன் கூடவே,
ப்⁴ரமேண ஸஹ
तत्रैव = அங்கேயே,
தத்ரைவ
लीना = மறைந்து விடுகிறது.
லீனா

கயிற்றின் ஸ்வரூபத்தை தெரிந்து கொள்வதினால் ஸர்ப்பம் என்கிற எண்ணம் எப்படி கயிற்றிலேயே மறைந்துவிடுகிறதோ அப்படியே பிரஹ்மத்தை அறிவதினால் ஜரத்தின தோற்றம் பிராந்தியுடன் கூட அந்த பிரஹ்மத்திலேயே லயமடைந்து விடும். **(691)**

भ्रान्त्योदितद्वैतमतिप्रशान्त्या सदैकमेवास्ति सदाद्वितीयम् ।
ततो विजातीयकृतोऽत्र भेदो न विद्यते ब्रह्मणि निर्विकल्पे ॥ ६९२ ॥

ப்⁴ராந்த்யோதி³தத்³வைதமதிப்ரஶாந்த்யா
ஸதை³கமேவாஸ்தி ஸதா³த்³விதீயம் ।
ததோ விஜாதீயக்ருதோ(அ)த்ர பே⁴தோ³
ந வித்³யதே ப்³ரஹ்மணி நிர்விகல்பே ॥ 692 ॥

भ्रान्त्य ப்⁴ராந்த்ய	=	ப்ரமத்தால்,
उदित உதி³த	=	உண்டான,
द्वैतमतिप्रशान्त्या த்³வைதமதிப்ரஶாந்த்யா	=	வேற்றுமைத் தோற்றம் அடங்கிவிடுவதால்,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
अद्वितीयं அத்³விதீயம்	=	இரண்டாவதற்றதான,
सत् एकमेव ஸத் ஏகமேவ	=	ஸத் வஸ்து ஒன்றுதான்,
अस्ति அஸ்தி	=	இருக்கிறது,
ततः ததஃ	=	ஆகையால்,
निर्विकल्पे நிர்விகல்பே	=	விகல்பமற்றதான,
अत्र ब्रह्मणि அத்ர ப்³ரஹ்மணி	=	இந்த ப்ரஹ்மத்தில்,
विजातीयकृतः விஜாதீயக்ருதஃ	=	வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த வஸ்துவால் ஏற்பட்ட,
भेदः பே⁴த³ஃ	=	வேற்றுமை இல்லை.

பிராந்தியினுல் உண்டான வேற்றுமை எண்ணம் நன்கு அடங்கிவிடுவதால் ஸத் பதார்த்தம் ஒன்றுதான் எப்பொழுதும் இரண்டாவதற்றதாக இருக்கும். ஆகையால் விகல்பத்திற்கு இடமில்லாத இந்த பிரஹ்மத்தினிடத்தில் விஜாதீய பதார்த்தத்தினுல் ஏற்படும் பேதம் கிடையாது. **(692)**

यदास्त्युपाधिस्तदभिन्न आत्मा तदा सजातीय इवावभाति ।
स्वप्नार्थवत् तस्य मृषात्मकत्वा त्तदप्रतीतौ स्वयमेष आत्मा ।

ब्रह्मैकतामेति पृथक् न भाति ततः सजातीयकृतो न भेदः ॥ ६९३ ॥

யதா³ஸ்த்யுபாதி⁴ஸ்தத³பி⁴ன்ன ஆத்மா ததா³ ஸஜாதீய இவாவபா⁴தி।
ஸ்வப்ஞர்த²வத் தஸ்ய ம்ருஷாத்மகத்வா த்தத³ப்ரதீதௌ ஸ்வயமேஷ ஆத்மா।
ப்³ரஹ்மைகதாமேதி ப்ருத²க் ந பா⁴தி தத꞉ ஸஜாதீயக்ருதோ ந பே⁴த³꞉ ॥ 693 ॥

यदा = எப்பொழுது,
யதா³

उपाधिः = உபாதி,
உபாதி⁴꞉

अस्ति = இருக்கிறதோ,
அஸ்தி

तदा = அப்பொழுது,
ததா³

तदभिन्न आत्मा = அதனுடன் ஒன்ருகக் கலந்துள்ள ஆத்மா,
தத³பி⁴ன்ன ஆத்மா

सजातीय इव = ஸஜாதீயம்போல,
ஸஜாதீய இவ

अवभाति = தோன்றுகிறது,
அவபா⁴தி

स्वप्नार्थवत् = ஸ்வனப் பொருள்போல,
ஸ்வப்ஞர்த²வத்

तस्य मृषात्मकत्वात् = அது பொய்பான ஸ்வரூபத்தையுடையதால்,
தஸ்ய ம்ருஷாத்மகத்வாத்

तदप्रतीतौ = அது தோன்ருதபொழுது,
தத³ப்ரதீதௌ

एष आत्मा = இந்த ஆத்மா,
ஏஷ ஆத்மா

स्वयं = தானே,
ஸ்வயம்

ब्रह्मैकतां एति = ப்ரஹ்மத்துடன் ஐக்யத்தை அடைகிறது,
ப்³ரஹ்மைகதாம் ஏதி

पृथक् = வேருக,
ப்ருத²க்

न भाति = தோன்றுகிறதில்லை,
ந பா⁴தி

ततः = ஆகையால்,
தத꞉

सजातीयकृत: = ஸஜாதீய வஸ்துவால் ஏற்பட்ட,
ஸஜாதீயக்ருத:
भेद: = வேற்றுமை,
பே⁴த³:
न = இல்லை.
ந

உபாதி எப்பொழுது இருக்கிறதோ அப்பொழுது உபாதியுடன் ஒன்றுகக் கலந்துள்ள ஆத்மா ஸஜாதீயம் போலத் தோன்றுகிறது. அது ஸ்வப்ன பதார்த்தம் போலவே பொய்த் தன்மையுடையதால், அந்த உபாதி தெரியாமலிருக்கும்போது இந்த ஆத்மா தானுகவே பிரஹ்மத்துடன் ஐக்யத்தை அடைந்துவிடுகிறது. தனியாக பிரகாசிக்கிறதில்லை. ஆகையால் ஸஜாதீயத்தினுல் ஏற்படும் பேதமும் இல்லை. **(693)**

घटाभावे घटाकाशो महाकाशो यथा तथा ।
उपाध्यभावे त्वात्मैष स्वयं ब्रह्मैव केवलम् ॥ ६९४ ॥

க⁴டாபா⁴வே க⁴டாகாஶோ மஹாகாஶோ யதா² ததா² ।
உபாத்⁴யபா⁴வே த்வாத்மைஷ ஸ்வயம் ப்³ரஹ்மைவ கேவலம் ॥ 694 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
घटाभावे = குடமில்லாதுபோனுல்,
க⁴டாபா⁴வே
घटाकाश: = கடாகசம்,
க⁴டாகாஶ:
महाकाश: = மஹாகாசமாக ஆகிறதோ,
மஹாகாஶ:
तथा = அப்படியே,
ததா²
उपाध्यभावे तु = உபாதி இல்லாட்டால்,
உபாத்⁴யபா⁴வே து
एष आत्मा = இந்த ஆத்மா,
ஏஷ ஆத்மா
स्वयं = தான்,
ஸ்வயம்
ब्रह्मैव केवलं = தனியாக உள்ள ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கும்.
ப்³ரஹ்மைவ கேவலம்

குடம் இல்லாமல் போனல் குடத்தில் உள்ள ஆகாசம் எப்படி மஹாகாசமாகவே இருக்கிறதோ அப்படியே உபாதியில்லாமல் போனல் இந்த ஆத்மாதானே தனித்து பிரஹ்மாகவே இருக்கும். **(694)**

पूर्ण एव सदा ऽऽ काशो घटे सत्यप्यसत्यपि ।
नित्यपुर्णस्य नभसो विच्छेदः केन सिध्यति ॥ ६९५ ॥

பூர்ண ஏவ ஸதா³ (ஆ) காஶோ க⁴டே ஸத்யப்யஸத்யபி ।
நித்யபுர்ணஸ்ய நப⁴ஸோ விச்சே²த³: கேன ஸித்⁴யதி ॥ 695 ॥

घटे सत्यपि = குடம் இருந்தாலும்,
க⁴டே ஸத்யபி
असत्यपि = இல்லாவிட்டாலும்,
அஸத்யபி
आकाशः = ஆகாசம்,
ஆகாஶ:
सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³
पूर्ण एव = எங்கும் நிறைந்ததாகவே இருக்கிறது,
பூர்ண ஏவ
नित्यपुर्णस्य = எப்பொழுதும் நிறைந்துள்ள,
நித்யபுர்ணஸ்ய
नभसः = ஆகாசத்திற்கு,
நப⁴ஸ:
केन = எதனல்,
கேன
विच्छेदः = பிரிவு,
விச்சே²த³:
सिध्यति = ஏற்படும்?
ஸித்⁴யதி

குடம் இருந்தாலும் இல்லாமல் போனலும் ஆகாசம் எப்பொழுதும் நிறைந்ததாகவே இருக்கிறது எப்பொழுதும் நிறைந்ததாயிருக்கிற ஆகாசத்திற்கு எதைக் கொண்டு பிளவு ஏற்படும்? **(695)**

अच्छिन्नः छिन्नवत् भाति पामराणां घटादिना ।
ग्रामक्षेत्राद्यवधिभिः भिन्नेव वसुधा यथा ॥ ६९६ ॥

அச்சி²ன்னः சி²ன்னவத் பா⁴தி பாமராணும் க⁴டாதி³ஞ ।
க்³ராமக்ஷேத்ராத்³யவதி⁴பி⁴ः பி⁴ன்னேவ வஸுதா⁴ யதா² ॥ 696 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²
वसुधा = பூமி,

வஸுதா⁴
ग्रामक्षेत्राद्यवधिभिः = கிராமம், வயல் முதலான எல்லைகளால்,

க்³ராமக்ஷேத்ராத்³யவதி⁴பி⁴:
भिन्नेव = வேறுபட்டதுபோல் காண்கிறதோ (அப்படியே),

பி⁴ன்னேவ
अच्छिन्नः = பிரிவுபடாத ஆகாசம்,

அச்சி²ன்னः
पामराणां = பாமரர்களுக்கு,

பாமராணும்
घटादिना = குடம் முதலியவற்றல்,

க⁴டாதி³ஞ
छिन्नवत् = பிரிந்ததுபோல்,

சி²ன்னவத்
भाति = தோன்றுகிறது.

பா⁴தி

கிராமம், வயல் முதலான வரம்புகளிஞல் பூமி எப்படி பிரிக்கப்பட்டதுபோல் தோன்றுகிறதோ, அப்படியே ஆகாசம், கடம் முதலானதுகளால் பிரிக்கப்பட்டதுபோல் பாமர ஜனங்களுக்குத் தோன்றுகிறது, **(696)**

तथैव परमं ब्रह्म महतां च महत्तमम् ।
परिच्छिन्नमिवाभाति भ्रान्त्या कल्पितवस्तुना ॥ ६९७ ॥

ததை²வ பரமம் ப்³ரஹ்ம மஹதாம் ச மஹத்தமம் ।
பரிச்சி²ன்னமிவாபா⁴தி ப்⁴ராந்த்யா கல்பிதவஸ்துனா ॥ 697 ॥

तथैव = அப்படியே,

ததை²வ
महतां = பெரியவைகளுக்கும்,

மஹதாம்
महत्तमम् = மிகப்பெரியதான,

மஹத்தமம்

परमं ब्रह्म	=	பரப்ரஹ்மம்,
பரமம் ப்³ரஹ்ம		
भ्रान्त्या	=	ப்ரமத்தால்,
ப்⁴ராந்த்யா		
कल्पितवस्तुना	=	கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்துவினுல்,
கல்பிதவஸ்துனு		
परिच्छिन्नमिव	=	எல்லைக்குட்பட்டதுபோல்,
பரிச்சி²ன்னமிவ		
आभाति	=	தோன்றுகிறது.
ஆபா⁴தி		

அப்படியேதான் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் பெரிதுகளுக்கெல்லாம் மிகப் பெரிதாயுள்ள பிரஹ்மம் பிராந்தியினுல் கல்பிக்கப்பட்ட வஸ்துவினுல் வரம்பிற்கு உள்பட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. **(697)**

तस्मात् ब्रह्मात्मनोः भेदः कल्पितो न तु वास्तवः ॥ ६९७ ॥

தஸ்மாத் ப்³ரஹ்மாத்மனேஃ ர்பே⁴த³ஃ கல்பிதோ ந து வாஸ்தவஃ ॥ 697 ॥

तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		
ब्रह्मात्मनोः	=	ப்ரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும்,
ப்³ரஹ்மாத்மனேஃ		
भेदः	=	வேற்றுமை,
பே⁴த³ஃ		
कल्पितः	=	கல்பிக்கப்பட்டது,
கல்பிதஃ		
न तु वास्तवः	=	உண்மையானதல்ல.
ந து வாஸ்தவஃ		

ஆகையினுல் பிரஹ்மத்திற்கும் பிரத்யக் ஆத்மாவிற்கும் உள்ள பேதம் கல்பிதமே தவிர வாஸ்தவமில்லை. **(697)**

अत एव मुहुः श्रुत्याऽप्येकत्वं प्रतिपाद्यते ।
ब्रह्मात्मनोः तत्त्वं असि इत्यद्वयत्वोपपत्तये ॥ ६९८ ॥

அத ஏவ முஹுஃ ஶ்ருத்யா(அ)ப்யேகத்வம் ப்ரதிபாத்³யதே ।
ப்³ரஹ்மாத்மனேஃ தத்த்வம் அஸி இத்யத்³வயத்வோபபத்தயே ॥ 698 ॥

अत एव	=	ஆகையால்தான்,
அத ஏவ		
श्रुत्यापि	=	உபநிஷத்தாலும்,
ஶ்ருத்யாபி		
अद्वयत्वोपपत्तये	=	அத்வைதம் பொருந்துவதற்காக,
அத்³வயத்வோபபத்தயே		
मुहुः	=	திருப்பித்திருப்பி,
முஹு:		
तत्त्वं असि	=	தத்த்வம் அஸி (நீ அதுவாக இருக்கிறாய்)
தத்த்வம் அஸி		
इति	=	என்று,
இதி		
ब्रह्मात्मनोः	=	ப்ரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும்,
ப்³ரஹ்மாத்மனோ:		
एकत्वं	=	ஒன்றாயிருக்கும் தன்மை,
ஏகத்வம்		
प्रतिपाद्यते	=	விளக்கப்படுகிறது.
ப்ரதிபாத்³யதே		

அதனால்தான் வேதத்தினாலும், அத்வைதம் பொருந்துவதற்காக "தத்த்வம் அஸி" என்று திருப்பித்திருப்பி பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஒன்றாயிருக்கும் தன்மை விளக்கப்படுகிறது. **(698)**

प्रत्यक्षादिविरोधेन वाच्ययोः नोपपद्यते ।
तत्त्वंपदार्थयोः ऐक्यं लक्ष्ययोरेव सिध्यति ॥ ६९९ ॥

ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோதே⁴ன வாச்யயோ: நோபபத்³யதே ।
தத்த்வம்பதா³ர்த²யோ: ஐக்யம் லக்ஷ்யயோரேவ ஸித்⁴யதி ॥ 699 ॥

प्रत्यक्षादिविरोधेन	=	பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களுக்கு
ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோதே⁴ன		விரோதம் ஏற்படுவதால்,
वाच्ययोः	=	வாச்யங்களான,
வாச்யயோ:		
तत्त्वंपदार्थयोः	=	தத்தவம் இந்த இரு பதங்களின் பொருள்களுக்கு,
தத்த்வம்பதா³ர்த²யோ:		
ऐक्यं	=	அபேதம்,
ஐக்யம்		
नोपपद्यते	=	பொருந்துவதில்லை,
நோபபத்³யதே		

लक्ष्ययोरेव = லக்ஷ்யங்களான அர்த்தங்களுக்குத்தான்,

லக்ஷ்யயோரேவ

सिध्यति = ஸித்திக்கிறது.

ஸித்⁴யதி

தத், த்வம், இந்த இருபதங்களுக்கும் சக்தியால் கிடைக்கக்கூடிய வாச்யமான இரு அர்த்தங்களுக்கும் ஐக்யம் பொருந்தாது. ஏனெனில் இது ப்ரதயக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களுக்கு விருத்தம். ஆகையால் லக்ஷஊணயால் கிடைக்கக்கூடிய இரு பதங்களின் லக்ஷ்யார்த்தங்களுக்கும் ஐக்யம் சொல்லப்படுகிறது. ப்ரத்யக்ஷாதி விரோதமில்லாததால் இது பொருந்துகிறது. **(699)**

शिष्यः -

स्यात् तत्त्वंपदयोः स्वामिन् अर्थः कतिविधो मतः ।

पदयोः को नु वाच्यार्थो लक्ष्यार्थ उभयोश्च कः ॥ ७०० ॥

ஶிஷ்ய꞉ -

ஸ்யாத் தத்த்வம்பத³யோ꞉ ஸ்வாமின் அர்த²꞉ கதிவிதோ⁴ மத꞉ ।

பத³யோ꞉ கோ நு வாச்யார்தோ² லக்ஷ்யார்த² உப⁴யோஶ்ச க꞉ ॥ 700 ॥

स्वामिन् = ஸ்வாமியே,

ஸ்வாமின்

तत्त्वंपदयोः = தத் த்வம் பதங்களுக்கு,

தத்த்வம்பத³யோ꞉

कतिविधः = எத்தஊனவிதமான,

கதிவித⁴꞉

अर्थः = பொருள்,

அர்த²꞉

मतः स्यात् = ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகும்,

மத꞉ ஸ்யாத்

उभयोः पदयोश्च = இரண்டு பதங்களுக்கும்,

உப⁴யோ꞉ பத³யோஶ்ச

को नु वाच्याथः = எது வாச்யமான பொருள்?

கோ நு வாச்யாத²꞉

लक्ष्यार्थ = லக்ஷ்யமான பொருள்,

லக்ஷ்யார்த²:

कः = எது?

க꞉

ஹே ஸ்வாமின், தத் தவம் என்கிற இரண்டு பதங்களுக்கு எத்தனைவிதமான பொருள் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது? அப்பதங்களுக்கு வாச்யார்த்தம் (நேராக சொல்லப்படும் பொருள்) என்ன? அவ்விரண்டிற்கும் லக்ஷ்யார்த்தம் (குறிக்கப்படும் பொருள்) என்ன? **(700)**

वाच्यैकत्वविवक्षायां विरोधः कः प्रतीयते ।
लक्ष्यार्थयोः अभिन्नत्वे स कथं विनिवर्तते ॥ ७०१ ॥

வாச்யைகத்வவிவக்ஷாயாம் விரோத⁴ꞏ கꞏ ப்ரதீயதே ।
லக்ஷ்யார்த²யோꞏ அபி⁴ன்னத்வே ஸ கத²ம் விநிவர்ததே ॥ 701 ॥

वाच्यैकत्वविवक्षायां = வாச்யமான அர்த்தங்களுக்கு அபேதம்
வாச்யைகத்வவிவக்ஷாயாம் சொல்ல நினைத்தால்,
को विरोधः = என்ன விரோதம்,
கோ விரோத⁴ꞏ
प्रतीयते = தோன்றுகிறது?
ப்ரதீயதே
लक्ष्यार्थयोः = லக்ஷ்யமான அர்த்தங்களுக்கு,
லக்ஷ்யார்த²யோꞏ
अभिन्नत्वे = ஐக்யத்தில்,
அபி⁴ன்னத்வே
सः = அந்த விரோதம்,
ஸꞏ
कथं विनिवर्तते = எப்படி நீங்குகிறது?
கத²ம் விநிவர்ததே

வாச்யார்த்தங்களுக்குள் ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை உண்டென்று சொல்ல நினைத்தால், என்ன விரோதம் தெரிகிறது? லக்ஷ்யார்த்தங்களுக்குள் வேற்றுமையில்லாத் தன்மையென்றால் அந்த விரோதம் எப்படி நிவிருத்தியாகிறது? **(701)**

एकत्वकथने का वा लक्षणात्रोररीकृता ।
एतत्सर्वं करुणया सम्यक्त्वं प्रतिपादय ॥ ७०२ ॥

ஏகத்வகத²னே கா வா லக்ஷணாத்ரோரரீக்ருதா ।
ஏதத்ஸர்வம் கருணயா ஸம்யக்த்வம் ப்ரதிபாத³ய ॥ 702 ॥

एकत्वकथने = அபேதம் சொல்வதில்,
ஏகத்வகத²னே
अत्र = இங்கு,
அத்ர

का वा लक्षणा = எந்த லக்ஷணை,

கா வா லக்ஷணு

उररीकृता = ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது,

உரரீக்ருதா

एतत् सर्वं = இது எல்லாவற்றையும்,

ஏதத் ஸர்வம்

करुणया = தயவினுல்,

கருணயா

त्वं = நீங்கள்,

த்வம்

सम्यक् = நன்ருக,

ஸம்யக்

प्रतिपादय = விளக்கிக் கூறவேணும்.

ப்ரதிபாத³ய

(லக்ஷ்யார்த்தங்களுக்குள்) ஒன்ருயிருக்கும் தன்மையை சொல்லும் விஷயத்தில் எந்தவிதமான லக்ஷணை இங்கு அங்கீகரிக்கப்படுகிறது? இது எல்லாவற்றையும் கருணையுடன் தாங்கள் நன்ருக எடுத்துச்சொல்லவேண்டும். **(702)**

श्रीगुरुः -

श्रुणुष्वावहितो विद्वन् अद्य ते फलितं तपः ।

वाक्यार्थश्रुतिमात्रेण सम्यग्ज्ञानं भविष्यति ॥ ७०३ ॥

ஸ்ரீகு³ரு: -

ஶ்ருணுஷ்வாவஹிதோ வித்³வன் அத்³ய தே ப²லிதம் தப: ।

வாக்யார்த²ஶ்ருதிமாத்ரேண ஸம்யக்³ஜ்ஞானம் ப⁴விஷ்யதி ॥ 703 ॥

विद्वन् = அறிவுள்ளவனே,

வித்³வன்

अवहित: = கவனமுள்ளவனுக,

அவஹித:

श्रुणुष्व = கேள்,

ஶ்ருணுஷ்வ

अद्य = இப்பொழுது,

அத்³ய

ते तप: = உனது தவம்,

தே தப:

फलितं	=	பலித்து விட்டது,
ப²லிதம்		
वाक्यार्थश्रुतिमात्रेण	=	வாக்யத்தின் அர்த்தத்தை கேட்டமாத்திரத்திலே
வாக்யார்த²ஶ்ருதிமாத்ரேண		யே,
सम्यग्ज्ञानं	=	நல்ல ஞானம்,
ஸம்யக்³ஜ்ஞானம்		
भविष्यति	=	ஏற்படும்.
ப⁴விஷ்யதி		

ஹே வித்வன், கவனமாகக் கேள். இப்பொழுது உன்னுடைய தபஸ் எல்லாம் ஸபலமாய் விட்டது. மஹாவாக்யத்தின் அர்த்தத்தைக் கேட்பதிலேயே நல்ல ஞானம் (ஜீவ ப்ரஹ்மைக்ய ஞானம்) ஏற்பட்டுவிடும். **(703)**

यावत्न तत्त्वंपदयोरर्थः सम्यग्विचार्यते ।
तावदेव नृणां बन्धो मृत्युसंसारलक्षणः ॥ ७०४ ॥

யாவத்ன தத்த்வம்பத³யோரர்த²: ஸம்யக்³விசார்யதே ।
தாவதே³வ ந்ருணாம் ப³ந்தோ⁴ ம்ருத்யுஸம்ஸாரலக்ஷண: ॥ 704 ॥

यावत्	=	எதுவரை,
யாவத்		
तत्त्वंपदयोः	=	தத், த்வம் இந்த இரு பதங்களின்,
தத்த்வம்பத³யோ:		
अर्थः	=	பொருள்,
அர்த²:		
सम्यक्	=	நன்றாக,
ஸம்யக்		
न विचार्यते	=	விசாரிக்கப்படவில்லையோ,
ந விசார்யதே		
तावदेव	=	அதுவரைதான்,
தாவதே³வ		
नृणां	=	மனிதர்களுக்கு,
ந்ருணாம்		
मृत्युसंसारलक्षणः	=	மரணஜன்மரூபமான,
ம்ருத்யுஸம்ஸாரலக்ஷண:		
बन्धः	=	பந்தம் இருக்கும்.
ப³ந்த⁴:		

தத், த்வம் என்ற இரு பதங்களுடைய அர்த்தம் எதுவரை நன்கு விசாரிக்கப்படவில்லையோ, அதுவரைதான் மனிதர்களுக்கு மரணம் ஸம்ஸாரம் இவைகளை லக்ஷணமாயுடைய பந்தம் (கட்டு) இருக்கும். **(704)**

अवस्था सच्चिदानन्दाखण्डैकरसरूपिणी ।
मोक्षः सिध्यति वाक्यार्था परोक्षज्ञानतः सताम् ॥ ७०५ ॥

அவஸ்தா² ஸச்சிதா³னந்தா³க²ண்டை³கரஸரூபிணீ ।
மோக்ஷः ஸித்⁴யதி வாக்யார்தா² பரோக்ஷஜ்ஞானதः ஸதாம் ॥ 705 ॥

सताम् = ஸாதுக்களுக்கு,
ஸதாம்
वाक्यार्था परोक्षज्ञानतः = வாக்யார்த்தத்தை நேரில் தெரிந்துகொள்வதால்,
வாக்யார்தா² பரோக்ஷஜ்ஞானதः
सच्चिदानन्दाखण्डैकरसरूपिणी = ஸச்சிதாநந்த பரிபூர்ணரஸம் ஒன்றையே
ஸச்சிதா³னந்தா³க²ண்டை³கரஸரூபிணீ ஸ்வரூபமாக உடைய,
अवस्था = நிலையாகிற,
அவஸ்தா²
मोक्षः = மோக்ஷம்,
மோக்ஷः
सिध्यति = ஸித்திக்கிறது.
ஸித்⁴யதி

ஸத்தாய், சித்தாய், ஆனந்தமாய், பரிபூர்ண ரஸஸ்வரூபமாகவே இருக்கும் நிலைதான் மோக்ஷம். இது தத்த்வமஸி மஹாவாக்யத்தினுடைய அர்த்தத்தை நேராக அனுபவித்து அறிவதினால் ஸாதுக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. **(705)**

वाक्यार्थ एव ज्ञातव्यो मुमुक्षोः भवमुक्तये ।
तस्मात् अवहितो भूत्वा श्रुणु वक्ष्ये समासतः ॥ ७०६ ॥

வாக்யார்த² ஏவ ஜ்ஞாதவ்யோ முமுக்ஷோः ப⁴வமுக்தயே ।
தஸ்மாத் அவஹிதோ பூ⁴த்வா ஶ்ருணு வக்ஷ்யே ஸமாஸதः ॥ 706 ॥

मुमुक्षोः = மோக்ஷம் அடைய விரும்புபவனுக்கு,
முமுக்ஷோ
भवमुक्तये = ஸம்ஸாரததிலிருந்து விடுதலைபெறுவதற்காக,
ப⁴வமுக்தயே
वाक्यार्थ एवं = மஹாவாக்யத்தின் அர்த்தம்தான,
வாக்யார்த² ஏவம்

ज्ञातव्यः = அறியத்தக்கது,

ஜ்ஞாதவ்ய:

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

अवहितो भूत्वा = கவனமுள்ளவனுக இருந்து,

அவஹிதோ பூ[4]த்வா

श्रुणु = கேள்,

ஶ்ருணு

समासतः = சுருக்கமாக,

ஸமாஸத:

वक्ष्ये = சொல்கிறேன்.

வக்ஷ்யே

முமுக்ஷுவிற்கு ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு வாக்யார்த்தம் தான அறியப்படவேண்டியது. ஆகையால் கவனமாயிருந்துகொண்டு கேள். சுருக்கமாகச் சொல்கிறேன். **(706)**

अर्था बहुविधाः प्रोक्ता वाक्यानां पण्डितोत्तमैः ।
वाच्यलक्ष्यादिभेदेन प्रस्तुतं श्रूयतां त्वया ॥ ७०७ ॥

அர்தா[2] ப[3]ஹுவிதா[4]: ப்ரோக்தா வாக்யாநும் பண்டி[3]தோத்தமை: ।
வாச்யலக்ஷ்யாதி[3]பே[4]தே[3]ன ப்ரஸ்துதம் ஶ்ரூயதாம் த்வயா ॥ 707 ॥

पण्डितोत्तमैः = உத்தமமான பண்டிதர்களால்,

பண்டி[3]தோத்தமை:

वाच्यलक्ष्यादिभेदेन = வாச்யம் லக்ஷ்யம் முதலான பேதத்தால்,

வாச்யலக்ஷ்யாதி[3]பே[4]தே[3]ன

वाक्यानां अर्था = வாக்யங்களின் அர்த்தங்கள்,

வாக்யாநும் அர்தா[2]

बहुविधाः = பல விதமாக,

ப[3]ஹுவிதா[4]:

प्रोक्ताः = சொல்லப்பட்டுள்ளன,

ப்ரோக்தா:

प्रस्तुतं = ப்ரக்ருதமானது,

ப்ரஸ்துதம்

त्वया = உன்னுல்,

த்வயா

श्रूयतां = கேட்கப்படட்டும்.
ஶ்ரூயதாம்

வாச்யம் லக்ஷ்யம் முதலிய வேறுபாட்டால் வாக்கியங்களின் அர்த்தங்கள் பலவிதமென்று, பண்டித சிரேஷ்டர்களால், சொல்லப்படுகின்றன. (அவைகளில் இப்பொழுது) பிரஸ்தாவிக்கப்படுவதைக் கேள். **(707)**

वाक्ये तत् त्वं असि इत्यत्र विद्यते यत् पदत्रयम् ।
तत्रादौ विद्यमानस्य तत् - पदस्य निगद्यते ॥ ७०८ ॥

வாக்யே தத் த்வம் அஸி இத்யத்ர வித்³யதே யத் பத³த்ரயம் ।
தத்ராதௌ³ வித்³யமானஸ்ய தத் - பத³ஸ்ய நிக³த்³யதே ॥ 708 ॥

तत्तवमसीत्यत्र वाक्ये = 'தத்த்வமஸி' என்ற இந்த வாக்யத்தில்,
தத்தவமஸீத்யத்ர வாக்யே
यत् = யாதொரு,
யத்
पदत्रयम् = ('தத்' 'த்வம்' 'அஸி' என்ற) மூன்று பதங்கள்,
பத³த்ரயம்
विद्यते = உள்ளதோ,
வித்³யதே
तत्र = அவற்றில்,
தத்ர
आदौ विद्यमानस्य = முதலில் இருக்கிற,
ஆதௌ³ வித்³யமானஸ்ய
तत् – पदस्य = 'தத்' என்ற பதத்திற்கு,
தத் - பத³ஸ்ய
निगद्यते = (பொருள்) சொல்லப்படுகிறது.
நிக³த்³யதே

"அதாக நீ இருக்கிறுய்" என்ற வாக்கியத்தில் உள்ள மூன்று பதங்களில் முதலில் இருக்கிற "அது" என்கிற பதத்திற்குப் பொருள் சொல்லப்படுகிறது. **(708)**

शास्त्रार्थकोविदैरर्थो वाच्यो लक्ष्य इति द्विधा ।
वाच्यार्थं ते प्रवक्ष्यामि पण्डितैर्य उदीरितः ॥ ७०९ ॥

ஶாஸ்த்ரார்த²கோவிதை³ரர்தோ² வாச்யோ லக்ஷ்ய இதி த்³விதா⁴ ।
வாச்யார்த²ம் தே ப்ரவக்ஷ்யாமி பண்டி³தைர்ய உதீ³ரித꞉ ॥ 709 ॥

शास्त्रार्थकोविदैः ஶாஸ்த்ரார்த²கோவிதை³:	=	சாஸ்திரங்களின் அர்த்தத்தை நன்கு அறிந்தவர்களால்,
वाच्यः வாச்ய:	=	வாச்யம்,
लक्ष्य லக்ஷ்ய	=	லக்ஷ்யம்,
इति இதி	=	என்று,
अर्थः அர்த²ம்:	=	அர்த்தம்,
द्विधा த்³விதா⁴	=	இரண்டுவிதமாக (சொல்லப்படுகிறது),
यः ய:	=	எது,
पण्डितैः பண்டி³தை:	=	பண்டிதர்களால்,
उदीरितः உதீ³ரித:	=	சொல்லப்பட்டதோ (அந்த),
वाच्यार्थं வாச்யார்த²ம்	=	வாச்யமான அர்த்தத்தை,
ते தே	=	உனக்கு,
प्रवक्ष्यामि ப்ரவக்ஷ்யாமி	=	சொல்லப்போகிறேன்.

சாஸ்திரங்களின் தாத்பர்யத்தை அறிந்தவர்களால் வாச்யம் என்றும் லக்ஷ்யம் என்றும் அர்த்தம் இருவிதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. பண்டிதர்களால் சொல்லப்பட்ட வாச்யார்த்தத்தை உனக்குச் சொல்கிறேன். **(709)**

(**அவதாரிகை**) இவ்விதமாக விஷயத்தின் கௌரவத்தை எடுத்துச் சொல்லி, சிஷ்யனை நன்கு கவனிக்கும்படி செய்தபிறகு, குரு மூன்று சுலோகங்களால் தத் (அது) என்ற வார்த்தையினுல் நேரே சொல்லப்படும் அதாவது சக்தியால் கிடைக்கும் வாச்யார்த்தம் எது என்பதை விஸ்தாரமாகச் சொல்கிறுர்: -

समष्टिरूपमज्ञानं साभासं सत्त्वबृंहितम् ।
वियदादिविराडन्तं स्वकार्येण समन्वितम् ॥ ७१० ॥

ஸமஷ்டிரூபமஜ்ஞானம் ஸாபா⁴ஸம் ஸத்த்வப்³ரும்ஹிதம் ।
வியதா³தி³விராட³ந்தம் ஸ்வகார்யேண ஸமன்விதம் ॥ 710 ॥

चैतन्यं तदवच्छिन्नं सत्यज्ञानादिलक्षणम् ।
सर्वज्ञत्वेश्वरत्वान्तर्यामित्वादिगुणैर्युतम् ॥ ७११ ॥

சைதன்யம் தத³வச்சி²ன்னம் ஸத்யஜ்ஞாநாதி³லக்ஷணம் ।
ஸர்வஜ்ஞத்வேஶ்வரத்வாந்தர்யாமித்வாதி³கு³ணைர்யுதம் ॥ 711 ॥

जगत्त्रष्टृत्वपातृत्व संहर्तुत्वादिधर्मकम् ।
सर्वात्मना भासमानं यत् अमेयं गुणैश्च तत् ।
अव्यक्तं अपरं ब्रह्म वाच्यार्थ इति कथ्यते ॥ ७१२ ॥

ஜக³த்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வபாத்ருத்வஸம்ஹர்த்ருத்வாதி³த⁴ர்மகம்।
ஸர்வாத்மனு பா⁴ஸமானம் யத³மேயம் கு³ணஶ்ச தத் ।
அவ்யக்தமபரம் ப்³ரஹ்ம வாச்யார்த² இதி கத்²யதே ॥ 712 ॥

साभासं = பிரதி பிம்பத்துடன் கூடியதும்,
ஸாபா⁴ஸம்

सत्त्वबृंहितम् = ஸத்வாணம் மேலிட்டதும்,
ஸத்த்வப்³ரும்ஹிதம்

वियदादिविराडन्तं स्वकार्येण समन्वितम् = ஆகாசம் முதல் விராட்வரையிலுள்ள தன் கார்யத்துடன் கூடியதுமான,
ஸமஷ்டிரூபமஜ்ஞானம்
ஸாபா⁴ஸம் ஸத்த்வப்³ரும்ஹிதம்

समष्टिरूपं अज्ञानं = ஸமஷ்டியான அக்ஞானம் அதாவது மாயை,
ஸமஷ்டிரூபம் அஜ்ஞானம்

तदवच्छिन्नं = அந்த மாயையால் வரையறுக்கப்பட்ட,
தத³வச்சி²ன்னம்

चैतन्यं = சைதன்யம் (அதாவது)
சைதன்யம்

सत्यज्ञानादिलक्षणम् = ஸச்சிதானந்த ரூபமாயும்,
ஸத்யஜ்ஞாநாதி³லக்ஷணம்

सर्वज्ञत्वेश्वरत्वान्तर्यामित्वादिगुणैर्युतम् = ஸர்வக்ஞத்வம், ஈசுவரத்வம், அந்தர்யாமித்வம் முதலான குணங்களுடன் கூடியதும்,
ஸர்வஜ்ஞத்வேஶ்வரத்வாந்தர்யாமித்வாதி³கு³ணைர்யுதம்

जगत्त्रष्टृत्वपातृत्व = ஜத்தைப்படைக்கும் தன்மை,
ஜக³த்ஸ்ரஷ்ட்ருத்வபாத்ருத்வ

पातृत्व = காக்கும் தன்மை,
பாத்ருத்வ

संहर्तुत्वादिधर्मकम् = அழிக்கும் தன்மை முதலானவற்றை தர்மமாக உடையதும்,
ஸம்ஹர்த்ருத்வாதி³த⁴ர்மகம்

सर्वात्मना **ஸர்வாத்மஞ**	=	எல்லோருக்கும் ஆத்மாவாக,
भासमानं **பா⁴ஸமானம்**	=	விளங்குவதும்,
गुणैः अमेयं श्च **கு³ணை: அமேயம் ஶ்ச**	=	குணங்களால் அளவிடமுடியாததும்,
अव्यक्तं **அவ்யக்தமபரம்**	=	ஸ்பஷ்டமாக புலப்படாததுமான,
यत् अपरं ब्रह्म **யத் அபரம் ப்³ரஹ்ம**	=	அபரப்ரஹ்மமுண்டோ,
तत् **தத்**	=	அது,
वाच्यार्थ इति **வாச்யார்த² இதி**	=	தத்பத்தின் வாச்யமான அர்த்தம் என்று,
कथ्यते **கத்²யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது.

ஸத்வகுணம் மேலிட்டு சைதன்யத் தோற்றத்துடன் கூடியதும் ஆகாசம் முதல் விராட் பர்யந்தமான தன் கார்யங்களோடு கூடியதுமான ஸமஷ்டி அக்ஞானத்தால் அதாவது மாயையால் வரையறுக்கப்பட்ட சைதன்யம் அதாவது ஸச்சிதானந்த ரூபமாயும் எல்லாவற்றையும் அறிகிறதாயும் ஈசுவரனுயும் எல்லா வற்றிலும் உள்ளிருந்து நியமனம் செய்கிறதாயும் உலகை ஆக்கிக் காத்து அழிக்கிறதாயும் எல்லாருக்கும் ஆத்மாவாக விளங்குவதாயும் அளவற்ற குணங்களு டன் கூடியதாயும் இந்திரியங்கள் மனம் இவற்றிற்கு புலப்படாதபடி ஸூக்ஷ்மமாயும் உள்ள அபரப்ரஹ்மசைதன்யம் அதாவது ஈசுவர ஸ்வரூபம் தத் பதத்திற்கு வாச்யார் த்தம் சக்தியால் நேரிடையாகக் கிடைக்கும் பொருள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

[சுருக்கமாக முன் 311, 312 சுலோகங்களில் “அவ்யாக்ருதம்" “அவ்யக்தம்”, “ஈச்வரன்" என்று சொல்லியிருக்கும் தத்வம்தான் வாச்யார்த்தம். சுத்த சைதன்யம் இதில் மாயையினுல் வரையறுக்கப்பட்டிருப்பதினுல் இதைக் கீழ்ப்பட்ட ப்ரஹ்மம் என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. பிரஹ்மம் வாஸ்தவத்தில் மேல்பட்டது, கீழ்ப் பட்டது என்ற வித்தியாஸத்துடன் பலவகையாகக் கிடையாது. ஆனுலும் விஷயம் தெளிவுபட வேண்டியதற்காக அவ்வித வித்தியாஸம் இருப்பதுபோல் வியவஹரிக்க வேண்டியிருக்கிறது. **(710-712)**

(அவதாரிகை) இந்த வாச்சியார்த்தத்தை அப்படியே எடுத்துக் கொண்டால் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் சரியாக வராதென்று முன் சொன்னதற்குள்ள காரணத்தை இங்கு நன்கு தெளிவு படுத்துகிறுர்: -

'नीलं उत्पलं' इत्यत्र यथा वाक्यार्थसंगतिः ।
तथा 'तत् त्वं असि' इत्यत्र नास्ति वाक्यार्थसंगतिः ॥ ७१३ ॥

'நீலம் உத்பலம்' இத்யத்ர யதா^{2} வாக்யார்த^{2}ஸங்க^{3}திः ।
ததா^{2} 'தத் த்வம் அஸி' இத்யத்ர நாஸ்தி வாக்யார்த^{2}ஸங்க^{3}திः ॥ 713 ॥

यथा யதா^{2}	=	எப்படி,
नीलं उत्पलं நீலம் உத்பலம்	=	நீலநிறமுள்ள ஆம்பல்,
इत्यत्र இத்யத்ர	=	
वाक्यार्थसंगतिः வாக்யார்த^{2}ஸங்க^{3}திः	=	வாக்யத்தின் அர்த்தத்திற்குப் பொருத்தம் உள்ளதோ,
तथा ததா^{2}	=	அப்படி,
तत् त्वं असि தத் த்வம் அஸி	=	நீ அதுவாக இருக்கிறுய்,
इत्यत्र இத்யத்ர	=	என்னுமிங்கு,
वाक्यार्थसंगतिः வாக்யார்த^{2}ஸங்க^{3}திः	=	வாக்யத்தின் அர்த்தத்திற்குப் பொருத்தம்,
नास्ति நாஸ்தி	=	இல்ஃல.

"ஆம்பல் நீலமாயிருக்கிறது" என்ற வாக்கியத்தில் எப்படி அர்த்தமானது வாச்சியார்த்தத்தை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டால் பொருத்தமாயிருக்கின்றதோ, அவ்விதம் "நீ பிரஹ்மமாய் இருக்கிறுய்" என்ற வாக்யத்தில் அர்த்தம் பொருந்தக் கூடியதில்ஃல. **(713)**

पटाद्व्यावर्तते नील उत्पलेन विशेषितः ।
शौक्ल्याद्व्यावर्तते नीलेनोत्पलं तु विशेषितम् ॥ ७१४ ॥

படாத்^{3}வ்யாவர்ததே நீல உத்பலேன விஶேஷிதः ।
ஶௌக்ல்யாத்^{3}வ்யாவர்ததே நீலேனோத்பலம் து விஶேஷிதம் ॥ 714 ॥

उत्पलेन உத்பலேன	=	உத்பலம், (ஆம்பல்) என்ற சொல்லால்,

विशेषित: = சுட்டிக்காட்டப்பட்ட,

விஶேஷித꞉

नील: = நீல நிறமுள்ள வஸ்து,

நீல꞉

पटात् = வஸ்திரத்திலிருத்து,

படாத்

व्यावर्तते = விலகிவிடுகிறது,

வ்யாவர்ததே

नीलेने = நீலம் என்ற வார்த்தையால்,

நீலேனே

विशेषितम् = சுட்டிக்காட்டப்பட்ட,

விஶேஷிதம்

उत्पलं तु = உத்பலமோவெனில்,

உத்பலம் து

शौक्ल्यात् = வெண்மையிலிருந்து,

ஶௌக்ல்யாத்

व्यावर्तते = விலகிவிடுகிறது.

வ்யாவர்ததே

நீலம் (கருப்பு நிறமுள்ளது) என்று மட்டும் சொன்னால் இது கருப்பு வஸ்திரத்தையும் குறிக்கும். நீலம் என்பதுடன் உத்பலம் என்பதைச் சேர்த்துவிட்டால் வஸ்திரத்தை விலக்கி நீலோத்பலத்தைத்தான் குறிக்கும். இதுபோல் உத்பலம் என்று மட்டும் சொன்னால் வெளுப்பான உத்பலத்தையும் குறிக்கும். அதற்காக நீலம் என்பதைச் சேர்த்தால் வெண்மையை விலக்கி நீலமான உத்பலத்தையே குறிக்கிறது.

[ஒரு பதத்தின் அர்த்தமாகிய பொருளைத் தனித்துக் காட்டுவதற்காக உபயோகப்படும் இன்னொரு பதம் விசேஷணம் என்றும், அதினால் தனித்துக்காட்டப்படும் பொருள் விசேஷ்யம் என்றும், சொல்வார்கள். தனித்துக் காட்டுவது என்றாலே வேறு பொருளிலிருந்து இதைப் பிரித்து சுட்டிக்காட்டுவதுதான் ஆகும் இவ்விதமாக நீலம் என்பதால் வேறு நிறமில்லையென்றும், ஆம்பல் என்பதால் வேறு பொருள் இல்லையென்றும் சொல்லி, இரண்டு பதங்களும் சேர்ந்து எது நீலமாயும் ஆம்பலாயும் இருக்கிறதோ அப்பொருளையே குறிக்கின்றன. இந்த இரண்டு பதங்களுக்குள் இருக்கும் ஸம்பந்தம் விசேஷண - விசேஷ்யத்தன்மை என்று சொல்லப்படுகிறது.]

(714)

इत्थमन्योन्यभेदस्य व्यावर्तकतया तयो: ।
विशेषणविशेष्यत्वसंसर्गस्येतरस्य वा ॥ ७१५ ॥

இத்த²மன்யோன்யபே⁴த³ஸ்ய வ்யாவர்தகதயா தயோ꞉ ।
விஶேஷணவிஶேஷ்யத்வஸம்ஸர்க³ஸ்யேதரஸ்ய வா ॥ 715 ॥

वाक्यार्थत्वे प्रमाणान्तरविरोधो न विद्यते ।
अतः संगच्छते सम्यक् वाक्यार्थो बाधवर्जितः ॥ ७१६ ॥

வாக்யார்த²த்வே ப்ரமாணாந்தரவிரோதோ⁴ ந வித்³யதே ।
அத: ஸங்க³ச்ச²தே ஸம்யக் வாக்யார்தோ² பா³த⁴வர்ஜித: ॥ 716 ॥

इत्थं = இவ்வாறு,
இத்த²ம்
अन्योन्यभेदस्य = ஒன்றுக்கொன்று வேற்றுமையை,
அன்யோன்யபே⁴த³ஸ்ய
व्यावर्तकतया = விலக்குவதாக இருப்பதால்,
வ்யாவர்தகதயா
तयोः = அவ்விரண்டிற்கும (நீலம் உத்பலம் இரண்டிற்கும்),
தயோ:
विशेषणविशेष्यत्वसंसर्गस्य = விசேஷண விசேஷ்யபாவம் என்ற ஸம்பந்தமோ,
விஶேஷணவிஶேஷ்யத்வஸம்ஸர்க³ஸ்ய
इतरस्य वा = வேறு ஸம்பந்தமோ,
இதரஸ்ய வா
वाक्यार्थत्वे = வாக்யார்த்தமாவதில்,
வாக்யார்த²த்வே
प्रमाणान्तरविरोध = வேறு பிரமாணங்களின் விரோதம்,
ப்ரமாணாந்தரவிரோத⁴
न विद्यते = இல்லை,
ந வித்³யதே
अतः = ஆகையால்,
அத:
वाक्यार्थो = வாச்யார்த்தமானது,
வாக்யார்தோ²
बाधवर्जितः = பாதமில்லாமல்,
பா³த⁴வர்ஜித:
सम्यक् = நன்றாக,
ஸம்யக்
संगच्छते = பொருந்துகிறது.
ஸங்க³ச்ச²தே

இவ்வாறு அந்த நீலம், உத்பலம் என்ற இரண்டு பதங்களும் சேர்ந்து அந்யோந்ய பேதத்தை (ஒன்றுக்கொன்று பேதத்தை) விலக்குகிறது. அதாவது, நீலநிறமுள்ள உத்பலம் என்று சொல்லும் பொழுது நீலநிற முள்ளது உத்பலம்தான்.

உத்பலத்தைக் காட்டிலும் வேறல்லவென்றும், உத்பலம் நீல நிறமுள்ளதுதான் வேறு அல்லவென்றும் கூறுவதன் மூலம் விசேஷண - விசேஷ்யத்தன்மையுள்ள ஸம்பந்தம் அல்லது வேறுவிதமாக ஸம்பந்தம் என்று வைத்துக்கொண்டாலும் இரண்டு பதங்களையும் சேர்த்து ஏற்பட்டிருக்கும் வாக்கியத்திற்கு அப்பதங்களின் நேர் வாச்சியார்த்தங்களை வைத்துக் கொண்டு அர்த்தமாவதில் வேறு எந்த பிரமாணத்திற்கும் விரோதம் கிடையாது. ஆகையால் இங்கே எவ்வித தடையுமன்னியில் வாக்கியத்தின் அர்த்தம் நன்கு பொருத்தமாக சேருகிறது. **(715 716)**

एवं तत् त्वं असि इत्यत्र वाक्यार्थो न समञ्जसः ॥ ७१७ ॥

ஏவம் தத் த்வம் அஸி இத்யத்ர வாக்யார்தோ² ந ஸமஞ்ஜஸः ॥ 717 ॥

एवं **ஏவம்**	=	இம்மாதிரி,
तत् त्वं असि **தத் த்வம் அஸி**	=	நீ அதுவாக இருக்கிறாய்,
इत्यत्र **இத்யத்ர**	=	என்ற இடத்தில்,
वाक्यार्थो **வாக்யார்தோ²**	=	வாக்யார்த்தம்,
न समञ्जसः **ந ஸமஞ்ஜஸः**	=	பொருத்தமாக இல்லை.

"அது நீ" என்கிற விடத்தில் இதே மாதிரி வாக்யத்தின் அர்த்தம் பொருத்தமாக இராது. **(717)**

(அவதாரிகை) ஏன் பொருந்தாது என்பதை மேலால் காட்டுகிறார்: -

तदर्थस्य परोक्षत्वादिविशिष्टचितेरपि ।
त्वमर्थस्यापरोक्षत्वादिविशिष्टचितेरपि ॥ ७१८ ॥

தத³ர்த²ஸ்ய பரோக்ஷத்வாதி³விஶிஷ்டசிதேரபி ।
த்வமர்த²ஸ்யாபரோக்ஷத்வாதி³விஶிஷ்டசிதேரபி ॥ 718 ॥

तथैवान्योन्यभेदस्य व्यावर्तकतया तयोः।
विशेषणविशेष्यत्वसंसर्गस्य इतरस्य वा ॥ ७१९ ॥

ததை²வான்யோன்யபே⁴த³ஸ்ய வ்யாவர்தகதயா தயோः।
விஶேஷணவிஶேஷ்யத்வஸம்ஸர்க³ஸ்ய இதரஸ்ய வா ॥ 719 ॥

वाक्यार्थत्वे विरोधोऽस्ति प्रत्यक्षादिकृतस्ततः।
संगच्छते न वाक्यार्थस्तद्विरोधं च वच्मि ते ॥ ७२० ॥

வாக்யார்த²த்வே விரோதோ⁴(அ)ஸ்தி ப்ரத்யக்ஷாதி³க்ருதஸ்தத꞉।
ஸங்க³ச்ச²தே ந வாக்யார்த²ஸ்தத்³விரோத⁴ம் ச வச்மி தே ॥ 720 ॥

तदर्थस्य தத³ர்த²ஸ்ய	=	'தத்' பதத்தின் வாச்யார்த்தமான,
परोक्षत्वादिविशिष्टचितेरपि பரோக்ஷத்வாதி³விஶிஷ்டசிதேரபி	=	பரோக்ஷதவம் (நேரில் அறியப்படாத தன்மை) முதலானவைகளுடன் கூடிய சைதன்யத்திற்கும்,
त्वमर्थस्व த்வமர்த²ஸ்வ	=	'தவம்' பதத்தின வாச்யார்த்தமான,
अपरोक्षत्वादिविशिष्टचितेरपि அபரோக்ஷத்வாதி³விஶிஷ்டசிதேரபி	=	நேரில் அறியப்படும் தன்மை முதலானவைகளுடன்கூடிய சைதன்யத்திற்கும்,
तथैव ததை²வ	=	அதுபோலவே,
अन्योन्यभेदस्य அன்யோன்யபே⁴த³ஸ்ய	=	ஒன்றுக்கொன்று வேற்றுமையை,
व्यावर्तकतया வ்யாவர்தகதயா	=	விலக்குவதன்மூலம்,
तयोः தயோ꞉	=	அவ்விரண்டிற்கும்,
विशेषणविशेष्यत्वसंसर्गस्य விஶேஷணவிஶேஷ்யத்வஸம்ஸர்க³ஸ்ய	=	விசேஷண விசேஷ்ய பாவரூபமான ஸம்பந்தமோ
इतरस्य वा இதரஸ்ய வா	=	வேறு ஸம்பந்தமோ,
वाक्यार्थत्वे வாக்யார்த²த்வே	=	தத்த்வமஸி வாக்யார்த்தத்திற்கு அர்த்தமாகுமானல்,
प्रत्यक्षादिकृतस्ततः ப்ரத்யக்ஷாதி³க்ருதஸ்தத꞉	=	ப்ரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களால் ஏற்பட்ட,
विरोधः விரோத⁴꞉	=	விரோதம்,
अस्ति அஸ்தி	=	இருக்கிறது,
तत தத	=	ஆகையால்,

वाक्यार्थ: = வாகயார்த்தம்,

வாக்யார்த²:

न संगच्छते = பொருந்துகிறதில்லை.

ந ஸங்க³ச்ச²தே

तद्विरोधं च = அதன் விரோதத்தை,

தத்³விரோத⁴ம் ச

ते = உனக்கு,

தே

वच्मि = சொல்கிறேன்.

வச்மி

'நேரில் தெரியாமலிருக்கும் தன்மை முதலிய தனித் தன்மைகளுடன் கூடிய சைதன்யம்' என்ற தத் (அது) என்கிற பதத்தின் வாச்சியமான அர்த்தத்திற்கும், நேரில் தெரியும் தன்மை முதலிய தனித் தன்மைகளுடன் கூடிய சைதன்யம் என்ற த்வம் (நீ) என்கிற பதத்தின் வாச்சியமான அர்த்தத்திற்கும், **நீல ஆம்பல்** என்றவிடத்தில் சொன்னதுபோல ஒன்றுக்கொன்று வேற்றுமையை விலக்குவதன்மூலம், தத்பத வாச்சியார்த்தத்தைக் காட்டிலும் த்வம்பத வாச்யார்த்தம் வேறு அல்ல, **த்வம்பத** வாச்யார்த்தத்தைக் காட்டிலும் **தத்பத** வாச்யார்த்தம் வேறு அல்ல என்று கூறும் முறையில் விசேஷண - விசேஷ்ய பாவ ஸபந்தம் அல்லது வேறுவிதமான ஸம்பந்தம் வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம் என்றல் பிரத்யக்ஷம் முதலிய பிரமாணங்களுக்கு விரோதமாகும். ஆகையால் அவ்வித வாக்கியார்த்தம் பொருத்தமாகாது. அந்த விரோதம் எப்படி என்று உனக்குச் சொல்கிறேன். **(718-720)**

सर्वेशत्वस्वतन्त्रत्वसर्वज्ञत्वादिभिर्गुणैः ।
सर्वोत्तमः सत्यकामः सत्यसंकल्प ईश्वरः ॥ ७२१ ॥

ஸர்வேஶத்வஸ்வதந்த்ரத்வஸர்வஜ்ஞத்வாதி³பி⁴ர்கு³ணை: ।
ஸர்வோத்தம: ஸத்யகாம: ஸத்யஸங்கல்ப ஈஶ்வர: ॥ 721 ॥

तत्पदार्थः त्वमर्थस्तु किंचिज्ज्ञो दुःखजीवनः ।
संसारी अयं तद्गतिको जीवः प्राकृतलक्षणः ॥ ७२२ ॥

தத்பதா³ர்த²: த்வமர்த²ஸ்து கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞோ து³:க²ஜீவன: ।
ஸம்ஸாரீ அயம் தத்³த⁴திகோ ஜீவ: ப்ராக்ருதலக்ஷண: ॥ 722 ॥

सर्वेशत्व = எல்லாவற்றையும் ஆளும்தன்மை,

ஸர்வேஶத்வ

स्वतन्त्रत्व = ஸ்வதந்த்ரனாக இருக்கும் தன்மை,

ஸ்வதந்த்ரத்வ

सर्वज्ञत्वादिभि: ஸர்வஜ்ஞத்வாதி³பி⁴:	=	எல்லாவற்றையும் அறிகிறவராக இருக்கும் தன்மை முதலான,
गुणै: பி⁴ர்கு³ணை:	=	குணங்களால்,
सर्वोत्तम: ஸர்வோத்தம:	=	எல்லோருக்கும் மேலான வராயும்,
सत्यकाम: ஸத்யகாம:	=	ஸத்யமான காமங்களை உடையவராயும்,
सत्यसंकल्प ஸத்யஸங்கல்ப	=	ஸத்யமான ஸங்கல்பத்தை உடையவராயும், உள்ள,
ईश्वर: ஈஶ்வர:	=	ஈசுவரன்,
तत्पदार्थ: தத்பதா³ர்த²:	=	'தத்' என்ற பதத்தின் வாச்யமான பொருள்,
त्वमर्थस्तु த்வமர்த²ஸ்து	=	'த்வம்' என்ற பதத்தின் வாச்யமான பொருளோவெனில்,
किंचिज्ज्ञ: கிஞ்சிஜ்ஜ்ஞ:	=	கொஞ்சமான அறிவுள்ளவனும்,
दु:खजीवन: து³:க²ஜீவன:	=	கஷ்டமான வாழ்க்கை உள்ளவனும்,
संसारी ஸம்ஸாரீ	=	ஸம்ஸாரியாயும்,
तद्धृतिक தத்³த⁴திக	=	அந்த ஈசுவரனையே புகலிடமாகக் கொண்டவனும்
प्राकृतलक्षण: ப்ராக்ருதலக்ஷண:	=	ப்ரக்ருதிக்கு (மாயைக்கு) உட்பட்ட ஸ்வபாவமுள்ளவனாயும் இருக்கும்,
अयं जीव: அயம் ஜீவ:	=	இந்த ஜீவன்,

எல்லாவற்றையும் ஆளுபவராயிருக்கும் தன்மை பிறருக்குக் கட்டுப்படாமல் ஸ்வதந்திரராயிருக்கும் தன்மை, எல்லாம் அறிந்தவராயிருக்கும் தன்மை முதலான குணங்களினால், எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவராயும், விரும்புவதையெல்லாம் நிறைவேற்றக்கூடியவராயும், எண்ணுவதையெல்லாம் நடத்தக்கூடியவராயும், இருக்கும் ஈசுவரர் தத் என்ற பதத்தின் வாச்யமான பொருள். மிக அல்பமாக அறிந்தவன், துக்கத்துடன் ஜீவிப்பவன், பிறவி மரணமுள்ளவன் அந்த ஈசுவரனையே கதியாயுடையவன் ப்ரக்குதிக்குட்பட்ட ஸ்வபாவமுடையவன், இத்தகைய இந்த ஜீவன் த்வம் பதத்தின் பொருள். **(721-722)**

कथं एकत्वं अनयोः घटते विपरीतयोः ।
प्रत्यक्षेण विरोधोऽयं उभयोः उपलभ्यते ॥ ७२३ ॥

கத²ம் ஏகத்வம் அனயோ꞉ க⁴டதே விபரீதயோ꞉ ।
ப்ரத்யக்ஷேண விரோதோ⁴(அ)யம் உப⁴யோ꞉ உபலப்⁴யதே ॥ 723 ॥

उभयोः = ஜீவன் ஈசுவரன் இருவருக்கும்,
உப⁴யோ꞉
अयं विरोधः = இந்த விரோதம்,
அயம் விரோத⁴꞉
प्रत्यक्षेण = நேரில்,
ப்ரத்யக்ஷேண
उपलभ्यते = அறியப்படுகிறது,
உபலப்⁴யதே
विपरीतयोः = விருத்தமான தர்மங்களுடன் கூடிய,
விபரீதயோ꞉
अनयोः = இவ்விருவருக்கும்,
அனயோ꞉
एकत्वं = ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை,
ஏகத்வம்
कथं घटते = எப்படிப் பொருந்தும்?
கத²ம் க⁴டதே

இவ்விதம் தத் பதத்தின் வாச்சியார்த்தமான ஈசுவரனுக்கும் த்வம் பதத்தின் வாச்சியார்த்தமான ஜீவனுக்கும் இருவருக்கும் இந்த விரோதம் பிரத்யக்ஷமாகத் தெரிகிறது. அப்படி விபரீதத் தன்மையோடு இருக்கும் இவ்விருவருக்கும் ஒன்றுய் இருக்கும் தன்மை எப்படி முடியும்? **(723)**

विरुद्धधर्माक्रान्तत्वात्परस्परविलक्षणौ ।
जीवेशौ वह्नितुहिनाविव शब्दार्थतोऽपि च ॥ ७२४ ॥

விருத்³த⁴த⁴ர்மாக்ராந்தத்வாத்பரஸ்பரவிலக்ஷணௌ ।
ஜீவேஶௌ வஹ்னிதுஹினாவிவ ஶப்³தா³ர்த²தோ(அ)பி ச ॥ 724 ॥

विरुद्धधर्माक्रान्तत्वात् = விருத்தமான தர்மங்களுடன் கூடியுள்ளதால்,
விருத்³த⁴த⁴ர்மாக்ராந்தத்வாத்
जीवेशौ = ஜீவனும் ஈசுவரனும்,
ஜீவேஶௌ

वह्नितुहिनाविव	=	நெருப்பும் பனியும் போல,
வஹ்னிதுஹினாவிவ		
शब्दार्थतोऽपि च	=	சொல்லிலும் பொருளிலும்,
ஶப்³தா³ர்த²தோ(அ)பி ச		
परस्परविलक्षणौ	=	ஒருவருக்கொருவர் விலக்ஷணமானவர்கள்.
பரஸ்பரவிலக்ஷணௌ		

விருத்தமான தர்மங்களையுடையவைகளாயிருப்பதால், ஜீவனும் ஈசுவரனும், அக்நியும் பனியும்போல, வார்த்தையிலும் அதனால் சொல்லப்படும் பொருளிலும் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்ட லக்ஷணங்களோடு கூடியவர்கள். **(724)**

प्रत्यक्षादिविरोधः स्यात् इति ऐक्ये तयोः परित्यक्ते ।
श्रुतिवचनविरोधो भवति महान् स्मृतिवचनविरोधश्च ॥ ७२५ ॥

ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோத⁴: ஸ்யாத் இதி ஐக்யே தயோ: பரித்யக்தே ।
ஶ்ருதிவசனவிரோதோ⁴ ப⁴வதி மஹான் ஸ்ம்ருதிவசனவிரோத⁴ஶ்ச ॥ 725 ॥

प्रत्यक्षादिविरोधः स्यात्	=	பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களுடன்
ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோத⁴: ஸ்யாத்		விரோதம் ஏற்படும்,
इति	=	என்ற காரணத்தால்,
இதி		
तयोः	=	அந்த ஜீவன் ஈசுவரன் இருவருக்கும்,
தயோ:		
ऐक्ये	=	அபேதம்,
ஐக்யே		
परित्यक्ते	=	கைவிடப்பட்ட பொழுது,
பரித்யக்தே		
महान्	=	பெரிய,
மஹான்		
श्रुतिवचनविरोधः	=	வேதவாக்கியங்களின் விரோதமும்,
ஶ்ருதிவசனவிரோத⁴:		
स्मृतिवचनविरोधश्च	=	ஸ்மிருதி வாக்கியங்களின் விரோதமும்,
ஸ்ம்ருதிவசனவிரோத⁴ஶ்ச		
भवति	=	ஏற்படுகிறது.
ப⁴வதி		

ஜீவவனும் ஈசுவரனும் ஒன்று என்றால் பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களுக்கு விரோதம் ஏற்படுமேயென்று, அவ்விரண்டிற்கும் ஐக்யத்தை விட்டுவிட்டால்

ஜீவனும் ஈசுவரனும் ஒன்று என்று கூறும் வேத வாக்கியங்களுக்கும் ஸ்மிருதி வாக்கியங்களுக்கும் பெரிதான விரோதம் ஏற்படுகிறது. **(725)**

श्रुत्याऽप्येकत्वं अनयोः तात्पर्येण निगद्यते ।
मुहुः तत् त्वं असि इति अस्मात् अङ्गीकार्यं श्रुतेर्वचः ॥ ७२६ ॥

ஶ்ருத்யா(அ)ப்யேகத்வம் அனயோ꞉ தாத்பர்யேண நிக³த்³யதே ।
முஹு꞉ தத் த்வம் அஸி இதி அஸ்மாத் அங்கீ³கார்யம் ஶ்ருதேர்வச꞉ ॥ 726 ॥

श्रुत्यापि = வேதத்தாலோவெனில்,
ஶ்ருத்யாபி
मुहु = அடிக்கடி,
முஹு
तत् त्वं असि = நீ அதுவாக இருக்கிறுய்,
தத் த்வம் அஸி
इति = என்று,
இதி
तात्पर्येण = கருத்துடன்,
தாத்பர்யேண
अनयोः = இவ்விரண்டிற்கும்,
அனயோ꞉
एकत्वं = ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை,
ஏகத்வம்
निगद्यते = சொல்லப்படுகிறது,
நிக³த்³யதே
अस्मात् = இதனுல்,
அஸ்மாத்
श्रुतेः वचः = வேதத்தின் வார்த்தை,
ஶ்ருதே꞉ வச꞉
अङ्गीकार्यं = ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது.
அங்கீ³கார்யம்

வேதத்தாலோ திரும்பத் திரும்ப 'தத்த்வம் அஸி' (நீ அதுவாக இருக்கிறுய்) என்று, கருத்துடன் ஜீவன் ஈசுவரன் இவ்விருவருக்கும் அபேதம் சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் காரணத்திஞல், வேதத்தின் வார்த்தை அங்கீகரிக்க வேண்டியதே. **(726)**

वाक्यार्थत्वे विशिष्टस्य संसर्गस्य च वा पुनः ।
अयथार्थतया सोऽयं वाक्यार्थो न मतः श्रुतेः ॥ ७२७ ॥

வாக்யார்த²த்வே விஶிஷ்டஸ்ய ஸம்ஸர்க³ஸ்ய ச வா புன: ।
அயதா²ர்த²தயா ஸோ(அ)யம் வாக்யார்தோ² ந மத: ஶ்ருதே: ॥ 727 ॥

विशिष्टस्य = விசேஷணத்துடன் கூடியதோ,
விஶிஷ்டஸ்ய
संसर्गस्य च वा पुन: = வேறு ஸம்பந்தமோ,
ஸம்ஸர்க³ஸ்ய ச வா புன:
वाक्यार्थत्वे = வாக்யார்த்தமானால்,
வாக்யார்த²த்வே
अयथार्थतया = யதார்த்தமில்லாததால்,
அயதா²ர்த²தயா
सोऽयं वाक्यार्थो = அந்த இந்த வாக்யார்த்தம்,
ஸோ(அ)யம் வாக்யார்தோ²
श्रुते: न मत: = வேதத்திற்கு ஸம்மதமில்லை.
ஶ்ருதே: ந மத:

இவ்விதம் விசேஷணத்துடன் கூடியதையோ வேறு ஸம்பந்தத்தையோ வாக்கியார்த்தமாகச் சொன்னால் அது பாதிதமாகிறபடியால் அது வாஸ்தவமான வாக்யார்த்தமாகாது. ஆகையால் அது வேத ஸம்மதமல்ல. **(727)**

अखण्डैकरसत्वेन वाक्यार्थः श्रुतिसंमतः ॥ ७२८ ॥

அக²ண்டை³கரஸத்வேன வாக்யார்த²: ஶ்ருதிஸம்மத: ॥ 728 ॥

अखण्डैकरसत्वेन = பிரிவு இல்லாத ஒரே ஸ்வரூபமாக (சொல்லும்),
அக²ண்டை³கரஸத்வேன
वाक्यार्थ: = வாக்யத்தின் அர்த்தம்,
வாக்யார்த²:
श्रुतिसंमत: = வேதத்திற்கு ஸம்மதமானது.
ஶ்ருதிஸம்மத:

வேற்றுமையற்று ஏகரஸத் தன்மையுடன் சொல்லப்படும் வாக்யார்த்தம்தான் வேதத்திற்குப் பொருத்தமாகும். **(728)**

(**அவதாரிகை**) ஏகரஸத் தன்மை என்பது என்னவென்பதை மேலால் தெரியப் படுத்துகிறார்: -

स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चस्य सन्मात्रत्वं पुन: पुन: ।
दर्शयित्वा सुषुप्तौ सद्ब्रह्माभिन्नत्वं आत्मन: ॥ ७२९ ॥

ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மப்ரபஞ்சஸ்ய ஸன்மாத்ரத்வம் புனঃ புனঃ ।
த³ர்ஶயித்வா ஸுஷுப்தௌ ஸத்³ப்³ரஹ்மாபி⁴ன்னத்வம் ஆத்மனঃ ॥ 729 ॥

उपपाद्य सदेकत्वं प्रदर्शयितुमिच्छया ।
ऐतदात्म्यं इदं सर्वं इत्युक्त्वैव सदात्मनोः ।
ब्रवीति श्रुतिः एकत्वं ब्रह्मणोऽद्वैतसिद्धये ॥ ७३० ॥

உபபாத்³ய ஸதே³கத்வம் ப்ரத³ர்ஶயிதுமிச்ச²யா ।
ஐததா³த்ம்யம் இத³ம் ஸர்வம் இத்யுக்த்வைவ ஸதா³த்மனோঃ ।
ப்³ரவீதி ஶ்ருதிঃ ஏகத்வம் ப்³ரஹ்மணோ(அ)த்³வைதஸித்³த⁴யே ॥ 730 ॥

श्रुतिः = உபநிஷத்தானது,
ஶ்ருதிঃ
सदेकत्वं = ஸத்வஸ்துவின் ஏகத்தன்மையை,
ஸதே³கத்வம்
दर्शयितुं = காட்டுவதற்கு,
த³ர்ஶயிதும்
इच्छया = விருப்பத்தால்,
இச்ச²யா
स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चस्य = ஸ்தூல பிரபஞ்சத்திற்கும் ஸூக்ஷ்ம பிரபஞ்சத்திற்கும்,
ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மப்ரபஞ்சஸ்ய
सन्मात्रत्वं = ஸத் ஸ்வரூபமாகவே இருக்கும் தன்மையை,
ஸன்மாத்ரத்வம்
पुनः पुनः = அடிக்கடி,
புனঃ புனঃ
दर्शयित्वा = காட்டி,
த³ர்ஶயித்வா
सुषुप्तौ = ஸுஷுப்தியில்,
ஸுஷுப்தௌ
आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மனঃ
सद्ब्रह्माभिन्नत्वं = ஸத்ரூபமான ப்ரஹ்மத்துடன் வேறுபடாத தன்மையை,
ஸத்³ப்³ரஹ்மாபி⁴ன்னத்வம்
उपपाद्य = விளக்கி,
உபபாத்³ய
ऐतदात्म्यं इदं सर्वं = இந்த பிரபஞ்சமெல்லாம் இந்த ஸத்ரூபம்தான்,
ஐததா³த்ம்யம் இத³ம் ஸர்வம்

इति उक्त्वैव **இதி உக்த்த்வைவ**	=	என்று சொல்லிவிட்டு,
ब्रह्मण: **ப்³ரஹ்மண:**	=	ப்ரஹ்மத்திற்கு,
अद्वैतसिद्धये **அத்³வைதஸித்³த⁴யே**	=	அத்வைதம் (இரண்டாவது பொருளற்றது என்பது) ஸித்திப்பதற்காக,
सदात्मनो: **ஸதா³த்மனோ:**	=	ஸத் வஸ்துவுக்கும் ஆத்மாவுக்கும்,
एकत्वं **ஏகத்வம்**	=	ஐக்யத்தை,
ब्रवीति **ப்³ரவீதி**	=	சொல்கிறது.

சாந்தோக்ய உபநிஷத்தில் ஸத் வஸ்து ஒன்றே உளது என்று காட்டுவதற்காக ஸ்தூல பிரபஞ்சமும் ஸூக்ஷ்ம பிரபஞ்சமும் ஸத் ஸ்வரூபமாகவே உள்ளது என்பதை அடிக்கடி காட்டி, ஸுஷுப்தியில் ஆத்மா பிரஹ்மத்துடன் வேறுக இல்லாமலிருப்பதை விளக்கி இந்தப் பிரபஞ்சமெல்லாம் இந்த ஸத் ஸ்வரூபம்தான் என்று சொல்லி ப்ரஹ்மம் அத்வைதம், இரண்டாவது பொருளில்லை என்பதை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஸத் என்ற பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்று தான் என்று கூறுகிறது.

[இங்கு ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் சாந்தோக்ய உபநிஷத் 6 - வது அத்யாயத்தில் உத்தாலகர் சுவேதகேதுவிற்கு உபதேசித்த விஷயம் பூராவையும் ஸங்கிரஹித்துச் சொல்லியிருக்கிறுர். இதை விவரிக்கிறதானுல் அந்த அத்யாயத்தில் கண்ட விஷயங்கள் யாவற்றையும் எடுத்துச்சொல்லவேண்டிவரும். பிரபஞ்சம் பூராவும் பிரஹ்மத்தின் கார்யமாயிருப்பதினுல் பிரஹ்மத்தைத்தவிற வேறல்ல. ஆத்மாவும் சைதன்யமாயிருப்பதினுல் பிரஹ்மத்தைத் தவிற வேறல்ல, ஆகையால் பிரஹ்மத்தைத் தவிற பிரபஞ்சமோ ஜீவனோ தனித்து வேறுபட்ட பதார்த்தமல்லாததினுல் பிரஹ்மம் ஒன்றுதான் ஸத், இருக்கிற பதார்த்தம் என்பது அதன் சுருக்கம்.] **(729-730)**

(அவதாரிகை) அவ்விரண்டும் வேறுக இருந்துவிட்டால் பிரஹ்மத்திற்கு பிரஹ்மமாயிருக்கும் தன்மையே போய்விடும். அது பிரஹ்மமாயிருப்பது இரண்டற்ற தன்மையினுல்தான் என்பதை மேலால் காட்டுகிறுர்: -

सति प्रपञ्चे जीवे वाऽद्वैतत्वं ब्रह्मण: कुत: ।
अत: तयो: अखण्डत्वं एकत्वं श्रुतिसंमतम् ॥ ७३१ ॥

ஸதி ப்ரபஞ்சே ஜீவே வா(அ)த்³வைதத்வம் ப்³ரஹ்மண: குத: ।
அத: தயோ: அக²ண்ட³த்வம் ஏகத்வம் ஶ்ருதிஸம்மதம் ॥ 731 ॥

प्रपञ्चे = பிரபஞ்சமோ,

ப்ரபஞ்சே

जीवे वा = ஜீவனோ,

ஜீவே வா

सति = இருக்குமேயானால்,

ஸதி

ब्रह्मण: = பிரஹ்மத்திற்கு,

ப்³ரஹ்மண:

अद्वैतत्वं = இரண்டற்ற தன்மை,

அத்³வைதத்வம்

कुत: = எப்படி இருக்கும்?

குத:

अत: = ஆகையால்,

அத:

तयो: = அந்த (ஜீவன் பிரஹ்மம்) இரண்டிற்கும்,

தயோ:

अखण्डत्वं = பிரிவற்றிருக்கும் தன்மை,

அக²ண்ட³த்வம்

एकत्वं = ஒன்றுயிருக்கும் தன்மை,

ஏகத்வம்

श्रुति संमतम् = வேதத்திற்கு ஸம்மதமானது.

ஶ்ருதி ஸம்மதம்

பிரபஞ்சமோ ஜீவனோ வாஸ்தவமாகத் தனித்து இருக்குமேயானுல், பிரஹ்மத்திற்கு இரண்டற்ற தன்மை எப்படி இருக்கும்? ஆகையால் அந்த ஜீவன் பிரஹ்மம் இரண்டிற்கும் பிரிவற்றிருக்கும் தன்மை, ஒன்றாயிருக்கும் தன்மை வேதத்திஞல் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. **(731)**

(அவதாரிகை) வேதத்தின் தாத்பர்யம் ஐக்யத்தில் ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையில் இருக்கலாம். ஆனுலும் அது உபயோகித்திருக்கும் வார்த்தைகளின் நேர் அர்த்தங்களைக் கவனிக்கும் போது அத்தன்மை ஸித்திக்காதுபோலிருக்கிறதேயென்றுல் அது ஸித்திப்பதற்குள்ள முறையைக் காட்டுகிறுர்: -

विरुद्धांश परित्यागात् प्रत्यक्षादि: न बाधते ।
अविरुद्धांशग्रहणात् न श्रुत्याऽपि विरुध्यते ॥ ७३२ ॥

விருத்³தா⁴ம்ஶ பரித்யாகா³த் ப்ரத்யக்ஷாதி³: ந பா³த⁴தே ।
அவிருத்³தா⁴ம்ஶக்³ரஹணுத் ந ஶ்ருத்யா(அ)பி விருத்⁴யதே ॥ 732 ॥

विरुद्धांश परित्यागात्	=	விருத்தமான அம்சங்களை விட்டு விடுவதால்,
விருத்³தா⁴ம்ஶ பரித்யாகா³த்		
प्रत्यक्षादिः	=	ப்ரத்யக்ஷம் முதலானது,
ப்ரத்யக்ஷாதி³:		
न बाधते	=	பாதிக்கிறதில்லை,
ந பா³த⁴தே		
अविरुद्धांशग्रहणात्	=	விருத்தமில்லாத அம்சங்களை க்ரஹிப்பதனால்,
அவிருத்³தா⁴ம்ஶக்³ரஹணாத்		
श्रुत्याऽपि	=	உபநிஷத்தோடும்,
ஶ்ருத்யா(அ)பி		
न विरुध्यते	=	விரோதப்படுகிறதில்லை.
ந விருத்⁴யதே		

விருத்தமான அம்சங்களை விட்டுவிடுவதினால், பிரத்யக்ஷம் முதலானது பாதிக்காது. விருத்தமில்லாத அம்சங்களை வைத்துக்கொள்வதினால் வேதத்துடனும் விரோதமில்லை. **(732)**

लक्षणा ह्युपगन्तव्या ततो वाक्यार्थसिद्धये ॥ ७३३ ॥

லக்ஷணா ஹ்யுபக³ந்தவ்யா ததோ வாக்யார்த²ஸித்³த⁴யே ॥ 733 ॥

तत	=	ஆகையால்,
தத		
वाक्यार्थसिद्धये	=	வாக்யத்தின் அர்த்தம் ஸித்திப்பதற்காக,
வாக்யார்த²ஸித்³த⁴யே		
लक्षणा हि	=	லக்ஷணைதான்,
லக்ஷணா ஹி		
उपगन्तव्या	=	ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கது.
உபக³ந்தவ்யா		

ஆகையால் (பதங்களின் வாச்சியார்த்தங்களை எடுத்துக் கொண்டால் வாக்கியார் த்தம் சரியாக ஏற்படாததினால்) வாக்கியத்தின் அர்த்தம் ஸித்திப்பதற்காக லக்ஷணை தான் அங்கீகரிக்கவேண்டியிருக்கிறது. **(733)**

(அவதாரிகை) அந்த லக்ஷணை என்பது எப்பொழுது அவசியப்படும், அது எத்தனை விதம், இங்கு எந்தவித லக்ஷணையை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதை யெல்லாம் விஸ்தாரமாக 734 முதல் 762 வரை உள்ள சுலோகங்களில் நிர்வசனம் செய்கிறார்: -

वाच्यार्थानुपपत्त्यैव लक्षणाभ्युपगम्यते ।
संबन्धानुपपत्त्या च लक्षणेति जगुर्बुधाः ॥ ७३४ ॥

வாச்யார்தா²னுபபத்த்யைவ லக்ஷணாப்⁴யுபக³ம்யதே ।
ஸம்ப³ந்தா⁴னுபபத்த்யா ச லக்ஷணேதி ஜகு³ர்பு³தா⁴꞉ ॥ 734 ॥

वाच्यार्थानुपपत्त्यैव = வாச்யமான (சொல்லிலிருந்து கிடைக்கும்)
வாச்யார்தா²னுபபத்த்யைவ அர்த்தம் பொருந்தாததால் தான்,
लक्षणा = லக்ஷணை என்னும் விருத்தியானது,
லக்ஷணா
अभ्युपगम्यते = ஒப்புக் கொள்ளப்படுகிறது,
அப்⁴யுபக³ம்யதே
अनुपपत्त्या = வாச்யமான அர்த்தத்தின் அன்வயம்
அனுபபத்த்யா பொருந்தாததால்,
संबन्धः = வாச்யமான அர்த்தத்தின் தொடர்பு,
ஸம்ப³ந்த⁴꞉
लक्षणा इति = லக்ஷணை என்று,
லக்ஷணா இதி
बुधाः = வித்வான்கள்,
பு³தா⁴꞉
जगुः = சொல்கிறார்கள்.
ஜகு³꞉

பதத்தின் வாச்யமான அர்த்தத்தின் அந்வயம் பொருந்தாததால்தான் லக்ஷணை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது.

गंगयां घोषः

க³ங்க³யாம் கோ⁴ஷ꞉

என்ற இடத்தில் கங்கா பதத்தின் வாச்சியார்த்தமான பிரவாஹத்துடன்

घोषः

கோ⁴ஷ꞉

பதார்த்தத்திற்கு அந்வயம் பொருந்தாததால் வாச்யார்த்தத்தை விட்டுவிட்டு வாச்யார்த்தமான பிரவாஹத்துடன் ஸம்பந்தமுள்ள 'தீரம்' (கரை) என்பதில் கங்கா பதத்திற்து லக்ஷணை ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. வாச்யார்த்தம் பொருந்தாத காரணத்தால் வாச்யார்த்தத்தின் ஸம்பந்தத்தைக் குறிப்பது என்பதை லக்ஷணையின் லக்ஷணமாக வித்வான்கள் சொல்கிறார்கள். வாச்யார்த்தத்தின் ஸம்பந்தம் எதில் உள்ளதோ அது லக்ஷணையால் கிரஹிக்கப்படுகிறது.

लक्षणा शक्यसंवन्यस्तात्पर्यानुपपत्तित:

லக்ஷணா ஶக்யஸம்வன்யஸ்தாத்யர்யானுபபத்திதꞏ

என்பது காரிகாவளி.

[வாச்சியார்த்தம் பூராவையும் விட்டுவிட்டு வேறு அர்த்தம் சொன்னால் "ஜஹத் லக்ஷணா" என்றும், வாச்சியார்த்தம் பூராவையும் விடாமலே வேறு அர்த்தமும் சொன்னால் 'அஜஹத் லக்ஷணா" என்றும், வச்சியார்த்ததந்தில் ஒருபாகத்தை விட்டுவிட்டு ஒரு பாகத்தை வைத்துக் கொண்டு அர்த்தம் சொன்னால் "ஜஹத் அஜஹத் லக்ஷணா" அல்லது "பாக லக்ஷணா" செல்வார்கள். இவைகளுக்குள்ள உதாஹரணங்களை ஸ்ரீமத் ஆசார்யாரே அந்தந்த இடங்களில் சொல்கிறார்.] **(734)**

'गङ्गायां घोष:' इत्यादौ या जहल्लक्षणा मता ।
न सा तत्त्वमसीत्यत्र वाक्य एषा प्रवर्तते ॥ ७३५ ॥

'க³ங்கா³யாம் **கோ⁴ஷꞏ' இத்யாதௌ³ யா ஜஹல்லக்ஷணா மதா ।**
ந ஸா தத்த்வமஸீத்யத்ர வாக்ய ஏஷா ப்ரவர்ததே ॥ 735 ॥

गङ्गायां க³ங்கா³யாம்	=	கங்காநதியில்,
घोष: கோ⁴ஷ:	=	இடைச்சேரி,
इत्यादौ இத்யாதௌ³	=	என்பது முதலான இடத்தில்,
या யா	=	எந்த,
जहल्लक्षणा ஜஹல்லக்ஷணா	=	ஜஹல்லக்ஷணயானது,
मता மதா	=	ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ,
सा एषा ஸா ஏஷா	=	அந்த இது,
तत्त्वमसी इति अत्र वाक्ये தத்த்வமஸீ இதி அத்ர வாக்யே	=	தத் தவம் அஸி என்ற இந்த வாக்யத்தில்,
न प्रवर्तते ந ப்ரவர்ததே	=	வராது.

"கங்கையில் இடைச்சேரி" என்பது போலுள்ள இடத்தில் எந்த "ஜஹத் லக்ஷணா" எண்ணப்படுகிறதோ, அந்த லக்ஷணை "தத்வமஸி" என்கிற இந்த வாக்கியத்தில் பிரயோஜனப்படாது. **(735)**

गङ्गायाः अपि घोषस्य आधाराधेयत्वलक्षणः ।
सर्वो विरुद्ध वाक्यार्थः तत्र प्रत्यक्षतः ततः ।
गङ्गासंबन्धवत्तीरे लक्षणा संप्रवर्तते ॥ ७३६ ॥

க³ங்கா³யா: அபி கோ⁴ஷஸ்ய ஆதா⁴ராதே⁴யத்வலக்ஷண: ।
ஸர்வோ விருத்³த⁴ வாக்யார்த²: தத்ர ப்ரத்யக்ஷத: தத: ।
க³ங்கா³ஸம்ப³ந்த⁴வத்தீரே லக்ஷணா ஸம்ப்ரவர்ததே ॥ 736 ॥

तत्र = அதில்,
தத்ர

गङ्गायाः = கங்கைக்கும்,
க³ங்கா³யா:

घोषस्यापि = இடைச்சேரிக்கும்,
கோ⁴ஷஸ்யாபி

आधाराधेयत्वलक्षणः = ஆதாராதேய பாவரூபமான,
ஆதா⁴ராதே⁴யத்வலக்ஷண:

वाक्यार्थः सर्वः = வாக்யத்தின் அர்த்தமெல்லாம்,
வாக்யார்த²: ஸர்வ:

प्रत्यक्षतः = பிரத்யக்ஷத்தோடு,
ப்ரத்யக்ஷத:

विरुद्धः = விருத்தமாக உள்ளது,
விருத்³த:

ततः = ஆகையால்,
தத:

गङ्गासंबन्धवत्तीरे = கங்கையின் ஸம்பந்தத்தோடு கூடியகரையில்,
க³ங்கா³ஸம்ப³ந்த⁴வத்தீரே

लक्षणा = லக்ஷணை,
லக்ஷணை

संप्रवर्तते = ப்ரவர்த்திக்கிறது.
ஸம்ப்ரவர்ததே

'கங்கா' பதத்தின் வாச்யார்த்தம் 'கங்கா பிரவாஹம்' 'கோஷ' பதத்தின் வாச்யமான அர்த்தம் 'இடைச்சேரி.' இரண்டு பதங்களும் சேர்ந்துள்ள 'கங்காயாம் கோஷ' என்ற வாக்யத்தில் 'கங்காயாம்' என்பது ஏழாவது வேற்றுமைச் சொல்லான படியால் கங்கைக்கும் கோஷத்திற்கும் ஆதாராதேயபாவ ஸம்பந்தத்தைக் கொண்டு கங்கா பிரவாஹத்தில் இடைச்சேரி என்று வாக்யத்தின் பொருளாகிறது. நீரோட்ட முள்ள நதீப்ராஹத்தில் நதீப்ராஹத்தில் இடைச்சேரி எப்படி இருக்கமுடியும்? ஆகவே இது அஸம்பாவிதம் ப்ரத்யக்ஷப்ரமாண விருத்தம். பிரவாஹம் கோஷத்தி ற்கு ஆதாரமாகாது. கோஷம் ஆதேயமாக (ப்ரவாஹத்தின்மேல் இருப்பதாக) ஆகாது.

முழுவதும் விருத்தமாகிறபடியால் பிரவாஹம் என்ற வாசியார்க்கத்தை விட்டு சுங்கா பதத்திற்கு கங்கை நதிக்கரை என்ற அர்த்தம் லக்ஷணையால் கொள்ளப்படு கிறது. நதிக்கரையில் உள்ள பூமியில் இடைச்சேரி இருக்கலாம். கரை ஆகாரமாகவும் இடைச்சேரி ஆதேயமாகவும் ஆகிறது. இப்பொழுது பிரத்யக்ஷ விரோதம் இல்லை. இது ஜஹல்லக்ஷணை. **(736)**

तथा तत्त्वमसीत्यत्र चैतन्यैकत्वलक्षणे ।
विवक्षिते तु वाक्यार्थेऽपरोक्षत्वादिलक्षणः ॥ ७३७ ॥

ததா² தத்த்வமஸீத்யத்ர சைதன்யைகத்வலக்ஷணே ।
விவக்ஷிதே து வாக்யார்தே²(அ)பரோக்ஷத்வாதி³லக்ஷண: ॥ 737 ॥

विरुध्यते भागमात्रो न तु सर्वो विरुध्यते ।
तस्मात् जहल्लक्षणायाः प्रवृत्तिः नात्र युज्यते ॥ ७३८ ॥

விருத்⁴யதே பா⁴க³மாத்ரோ ந து ஸர்வோ விருத்⁴யதே ।
தஸ்மாத் ஜஹல்லக்ஷணாயா: ப்ரவ்ருத்தி: நாத்ர யுஜ்யதே ॥ 738 ॥

तथा = அப்படி,
ததா²

तत्त्वमसीत्यत्र = தத்வமஸி என்ற இடத்தில்,
தத்த்வமஸீத்யத்ர

चैतन्यैकत्वलक्षणे = சைதன்யத்தின் ஐக்யரூபமான,
சைதன்யைகத்வலக்ஷணே

वाक्यार्थे = வாக்யத்தின் அர்த்தமானது,
வாக்யார்தே²

विवक्षिते = கருத்தாயிருக்கும் பொழுது,
விவக்ஷிதே து

अपरोक्षत्वादिलक्षणः = அபரோக்ஷத்தன்மை முதலானது ரூபமான,
அபரோக்ஷத்வாதி³லக்ஷண:

भागमात्रः = அம்சம் மட்டும் தான்,
பா⁴க³மாத்ர:

विरुध्यते = விரோதப்படுகிறதில்லை,
விருத்⁴யதே

तु = ஆனல்,
து

सर्वो न विरुध्यते = எல்லாம் விரோதப்படுகிறதில்லை,
ஸர்வோ ந விருத்⁴யதே

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

अत्र = இங்கே,

அத்ர

जहल्लक्षणायाः = ஜஹத் லக்ஷணையின்,

ஜஹல்லக்ஷண்யா:

प्रवृत्तिः = ப்ரவிருத்தி,

ப்ரவ்ருத்தி:

न युज्यते = உசிதமாகாது.

ந யுஜ்யதே

"தத்த்வம் அஸி" (நீ அது) என்கிறவிடத்தில் சைதன்யம் ஒன்றுயிரக்கிற தென்பதைக் காட்டக்கூடிய வாக்யார்த்தமே தாத்ர்யமாளுல், அபரோக்ஷமாயிருக்கும் தன்மை முதலியவையாகிற ஒரு பாகம் மாத்திரம் விரோகப்படுகிறதே தவிற பூரா வாச்யார்த்தமும் விரோதப்படவில்லை. ஆகையால் இங்கு ஜஹத் லக்ஷணையிங் பிரவிருத்தி உசிதமாகாது. **(737-738)**

वाच्यार्थस्य तु सर्वस्य त्यागे न फलं ईक्ष्यते ।
नालिकेरफलस्येव कठिनत्वधिया नृणाम् ॥ ७३९ ॥

வாச்யார்த²ஸ்ய து ஸர்வஸ்ய த்யாகே³ ந ப²லம் ஈக்ஷ்யதே ।
நாலிகேரப²லஸ்யேவ கடி²னத்வதி⁴யா ந்ருணும் ॥ 739 ॥

नृणाम् = மனிதர்களுக்கு,

ந்ருணும்

कठिनत्वधिया = கடினத்தன்மை என்ற எண்ணத்தால்,

கடி²னத்வதி⁴யா

नालिकेरफलस्येव = தேங்காயைப் போல,

நாலிகேரப²லஸ்யேவ

वाच्यार्थस्य तु सर्वस्य = வாச்யமான அர்த்தம் முழுவதையும்,

வாச்யார்த²ஸ்ய து ஸர்வஸ்ய

त्यागे = விட்டுவிட்டால்,

த்யாகே³

फलं = பலன்,

ப²லம்

न ईक्ष्यते = காணப்படவில்லை.

ந ஈக்ஷ்யதே

தேங்காயின் மேல் ஓடு (கொட்டாங்கச்சி) கடினமாக இருக்கிறது என்பதற்காகத் தேங்காயைத் தூர வீசி எறிந்து விட்டால் அவனுக்குத் தேங்காயின் பலன் கிடைக்குமா? அதுபோல வாச்யமான அர்த்தம் முழுவதையும் விட்டு விட்டால் ஒரு பலனுமில்லை. **(739)**

गङ्गापदं यथा स्वार्थं त्यक्त्वा लक्षयते तटम् ।
तत्पदं त्वंपदं वापि त्यक्त्वा स्वार्थं तथाखिलम् ॥ ७४० ॥

க³ங்கா³பத³ம் யதா² ஸ்வார்த²ம் த்யக்த்வா லக்ஷயதே தடம் ।
தத்பத³ம் த்வம்பத³ம் வாபி த்யக்த்வா ஸ்வார்த²ம் ததா²கி²லம் ॥ 740 ॥

त्वमर्थं वा तदर्थं वा यदि लक्षयति स्वयम् ।
तदा जहल्लक्षणायाः प्रवृत्तिरुपपद्यते ॥ ७४१ ॥

த்வமர்த²ம் வா தத³ர்த²ம் வா யதி³ லக்ஷயதி ஸ்வயம் ।
ததா³ ஜஹல்லக்ஷணாயா꞉ ப்ரவ்ருத்திருபபத்³யதே ॥ 741 ॥

न शङ्कनीयं इत्यायैः ज्ञातार्थे न हि लक्षणा ॥ ७४२ ॥

ந ஶங்கனீயம் இத்யாயை꞉ ஜ்ஞாதார்தே² ந ஹி லக்ஷணா ॥ 742 ॥

गङ्गापदं = 'கங்கா' என்ற பதமானது,
க³ங்கா³பத³ம்
यथा = எப்படி,
யதா²
स्वार्थं = தனது அர்த்தமான பிரவாஹத்தை,
ஸ்வார்த²ம்
त्यक्त्वा = விட்டு விட்டு,
த்யக்த்வா
तटम् = கரையை,
தடம்
लक्षयते = குறிக்கிறதோ,
லக்ஷயதே
तथा = அப்படி,
ததா²
तत्पदं = 'தத்' என்ற பதமோ,
தத்பத³ம்
त्वंपदं वापि = தனது அர்த்தம் முழுவதையும்,
த்வம்பத³ம் வாபி

त्यक्त्वा **த்யக்த்வா**	=	விட்டு விட்டு,
स्वयम् **ஸ்வயம்**	=	தானே,
त्वमर्थं वा **த்வமர்த^{2}ம் வா**	=	த்வம் பதத்தின் அர்த்தத்தையோ,
तदर्थं वा **தத^{3}ர்த^{2}ம் வா**	=	தத் பதத்தின் அர்த்தத்தையோ,
यदि लक्षयति **யதி^{3} லக்ஷயதி**	=	குறிக்கிறதேயானல்,
तदा **ததா^{3}**	=	அப்பொழுது,
जहल्लक्षणाया: **ஜஹல்லக்ஷணயா:**	=	ஜஹத்லக்ஷணயின்,
प्रवृत्ति: **ப்ரவ்ருத்தி:**	=	ப்ரவ்ருத்தி,
उपपद्यते **உபபத்^{3}யதே**	=	பொருந்துகிறது,
इति **இதி**	=	என்று,
आर्यै: **ஆர்யை:**	=	பெரியவர்களால்,
न शङ्कनीयं **ந ஶங்கனீயம்**	=	சங்கை கொள்ளவேண்டாம்,
ज्ञातार्थे **ஜ்ஞாதார்தே^{2}**	=	அறிந்த அர்த்தத்தில்,
लक्षणा नहि **லக்ஷணா நஹி**	=	லக்ஷணா கிடையாதல்லவா?

गंगयां घोष:

க^{3}ங்க^{3}யாம் கோ^{4}ஷ:

என்ற இடத்தில் கங்கா பதத்திற்கு சக்தியால் கிடைக்கும் அர்த்தம் 'பிரவாஹம்.' இது 'இடைச்சேரி' என்பதோடு விரோதப்படுவதால் பிரவாஹம் என்ற அர்த்கம் முழுவதையும் விட்டுவிட்டு 'கரை' என்ற அர்த்தத்தை லக்ஷணயால் குறிக்கிறது. வாச்யார்த்தம் முழுவதையும் விட்டுவிட்டு வேறு அர்த்தத்தைக் குறிப்பதால் இது ஜஹத் லக்ஷணா எனப்படும். இதேபோல 'தத்த்வமஸி' என்ற இடத்திலும் தத்பத வாச்யார்த்தமான பரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்திற்கும், த்வம்பத வாச்யார்த்தமான அபரோக்ஷத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்திற்கும் விரோதம் ஏற்படுவதால்

வாச்யமான அர்த்தம் முழுவதையும் விட்டு தத்பதம் த்வம்பதார்த்தத்தையோ, த்வம்பதம் தத்பதார்த்தத்தையோ குறிக்குமானுல் ஜஹத் லக்ஷணை என்றே சொல்ல லாமே என்று சிலர் கேட்கலாம். ஆனுல் இது சரியல்ல. வாச்யமான அர்த்தம் முழுவதையும் விட்டு விட்டு அந்த வாக்யத்திலுள்ள பதங்களிலிருந்து சக்தியால் கிடைக்காத வேறு அர்த்தத்தை அந்தச் சொல்லுக்குப் பொருளாகச் சொன்னுல்தான் அது ஜஹல்லக்ஷணையாகும். கங்கா, கோஷம் இவ்விரண்டிலிருந்தும் கிடைக்காத 'தீரம்' என்பதை அதன் பொருளாகக் கூறுவதால் இதை ஜஹத் லக்ஷணை என்று கூறுகிறேம். 'தத்த்வமஸி' என்ற இடத்தில் தத்பதத்திலிருந்து அதன் அர்த்தமும் த்வம்பதத்திலிருந்து அதன் அர்த்தமும் சக்கியாலேயே அறியப்பட்டு விட்டபடியால் அறிக்க அர்த்தத்திலேயே மறுபடியும் லக்ஷணை சொல்வது யுக்தமில்லை. (741 - வது சுலோகத்தில் **त्वमर्थं वा तदर्थं वा** என்றுபாடம் சரியானது.) **(740-742)**

तत्पदं त्वंपदं वापि श्रूयते च प्रतीयते ।
तदर्थश्च, कथं तत्र संप्रवर्तेत लक्षणा ॥ ७४३ ॥

தத்பத³ம் த்வம்பத³ம் வாபி ஶ்ரூயதே ச ப்ரதீயதே ।
தத³ர்த²ஶ்ச, கத²ம் தத்ர ஸம்ப்ரவர்தேத லக்ஷணு ॥ 743 ॥

तत्पदं = தத் என்ற பதமும்,
தத்பத³ம்
त्वंपदं वापि = த்வம் என்ற பதமும்,
த்வம்பத³ம் வாபி
श्रूयते च = கேட்கப்படுகிறது,
ஶ்ரூயதே ச
तदर्थश्च = அவைகளின் அர்த்தமும்,
தத³ர்த²ஶ்ச
प्रतीयते = அறியப்படுகிறது,
ப்ரதீயதே
तत्र = அதில்,
தத்ர
लक्षणा = லக்ஷணையானது,
லக்ஷணு
कथं संप्रवर्तेत = எப்படி பிரவர்த்திக்கும்.
கத²ம் ஸம்ப்ரவர்தேத

தத்த்வமஸி என்ற வாக்யத்தில் 'தத், த்வம்' என்ற இரண்டு பதங்களும் இருக்கின்றன. இவ்இரண்டு பதங்களிலிருந்தும் சக்தியாலேயே அதன் அர்த்தம் நமக்குத் தெரிகிறது. இப்படியிருக்க இங்கு லக்ஷணைக்கு என்ன உபயோகம்? **(743)**

(அவதாரிகை) இவ்விதமாக ஜஹத்லக்ஷணை ஒத்துவராது என்று காண்பித்து விட்டு, அஜஹத லக்ஷணையும் சரியாகாது என்று காட்டுகிறார்: -

अत्र 'शोणो धावति' इति वाक्यवत् न प्रवर्तते ।
अजहल्लक्षणा वाऽपि सा जहल्लक्षणा यथा ॥ ७४४ ॥

அத்ர 'ஶோணோ தா⁴வதி' இதி வாக்யவத் ந ப்ரவர்ததே ।
அஜஹல்லக்ஷணா வா(அ)பி ஸா ஜஹல்லக்ஷணா யதா² ॥ 744 ॥

अत्र = இங்கே (தத்வமஸிவாக்யத்தில்),
அத்ர
सा जहल्लक्षणा यथा = அந்த ஜஹத்லக்ஷணை எப்படி
ஸா ஜஹல்லக்ஷணா யதா² (ஸம்பவிக்காதோ அப்படியே),
शोणो धावति = சிகப்பு ஓடுகிறது,
ஶோணோ தா⁴வதி
इति वाक्यवत् = என்ற வாக்யம்போல்,
இதி வாக்யவத்
अजहल्लक्षणा वाऽपि = அஜஹத் லக்ஷணையும்கூட,
அஜஹல்லக்ஷணா வா(அ)பி
न प्रवर्तते = ஸம்பவிக்காது.
ந ப்ரவர்ததே
ஸம்பவிக்காது.

"சிவப்பு ஓடுகிறது" என்கிற வாக்யத்தில் அஜஹத் லக்ஷணை ஏற்படுவதுபோல தத்த்வமஸி வாகயத்தில் அஜஹத் லக்ஷணையும் ஜஹத் லக்ஷணையைப் போலவே பிரவருத்திக்காது. **(744)**

गुणस्य गमनं लोके विरुद्धं द्रव्यमन्तरा ।
अतः तं अपरित्यज्य तद्गुणाश्रयलक्षणः ।
लक्ष्यादिः लक्ष्यते, तत्र लक्षणाऽसौ प्रवर्तते ॥ ७४५ ॥

கு³ணஸ்ய க³மனம் லோகே விருத்³த⁴ம் த்³ரவ்யமந்தரா ।
அதః தம் அபரித்யஜ்ய தத்³கு³ணாஶ்ரயலக்ஷணः ।
லக்ஷ்யாதி³ः லக்ஷ்யதே, தத்ர லக்ஷணா(அ)ஸௌ ப்ரவர்ததே ॥ 745 ॥

लोके = உலகில்,
லோகே
द्रव्यमन्तरा = திரவ்யமில்லாமல்,
த்³ரவ்யமந்தரா

गुणस्य	=	குணத்திற்கு,
கு³ணஸ்ய		
गमनं	=	செல்கை,
க³மனம்		
विरुद्धं	=	விருத்தமானது,
விருத்³த⁴ம்		
अत:	=	ஆகையால்,
அத:		
तं	=	அந்த குணத்தை,
தம்		
अपरित्यज्य	=	விடாமலே,
அபரித்யஜ்ய		
तद्गुणाश्रयलक्षण:	=	அந்த குணத்தின் ஆசிரய ரூபமான,
தத்³கு³ணா³ஶ்ரயலக்ஷண:		
लक्ष्यादि:	=	குதிரை முதலானவை,
லக்ஷ்யாதி³:		
लक्ष्यते	=	குறிப்பிடப்படுகிறது,
லக்ஷ்யதே		
तत्र	=	அங்கு,
தத்ர		
असौ लक्षणा	=	அந்த அஜஹத லக்ஷணை,
அஸௌ லக்ஷணா		
प्रवर्तते	=	ப்ரவர்த்திக்கிறது.
ப்ரவர்ததே		

திரவியமன்னியில் குணம்மட்டும் போவதென்பது உலகத்திலுள்ள அனுபவத்திற்கு விருத்தம்.ஆகையால், அந்தக் குணத்தை விட்டுவிடாமலே, அந்த குணத்திற்கு ஆசிரயமாயிருக்கும் தன்மையுள்ள குதிரை முதலான திரவியம் குறிப்பிடப்படுகிறது. அங்கே இந்த அஜஹத லக்ஷணை பிரவிருத்திக்கும். **(745)**

वाक्ये तत्त्वमसीत्यत्र ब्रह्मात्मैकत्वबोधके ।
परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टचितोर्द्वयो: ॥ ७४६ ॥

வாக்யே தத்த்வமஸீத்யத்ர ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வபோ³த⁴கே ।
பரோக்ஷத்வாபரோக்ஷத்வாதி³விஶிஷ்டசிதோர்த்³வயோ: ॥ 746 ॥

एकत्वरूपवाक्यार्थो विरुद्धांशाविवर्जनात् ।
न सिध्यति यतस्तस्मान्नाजहल्लक्षणा मता ॥ ७४७ ॥

ஏகத்வரூபவாக்யார்தோ² விருத்³தா⁴ம்ஶாவிவர்ஜனாத் ।
ந ஸித்⁴யதி யதஸ்தஸ்மான்னாஜஹல்லக்ஷணா மதா ॥ 747 ॥

ब्रह्मात्मैकत्वबोधके = ப்ரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் அபேதத்தை
ப்³ரஹ்மாத்மைகத்வபோ³த⁴கே போதிக்கிற,
तत्त्वमसीति = தத்வமஸி என்ற,
தத்த்வமஸீதி
अत्र वाक्ये = இந்த வாக்யததில்,
அத்ர வாக்யே
यत: = எதனுல்,
யத:
दूयो: = இரண்டு,
தூ³யோ:
परोक्षत्वापरोक्षत्वादि = பரோக்ஷத்வம் அபரோக்ஷத்வம்
பரோக்ஷத்வாபரோக்ஷத்வாதி³ முதலியவைகளுடன்,
विशिष्टचितो: = கூடியசைதன்யங்களுக்கு,
விஶிஷ்டசிதோ:
विशिष्टचितो: = விருத்தமான அம்சங்களை விடாவிட்டால்,
விஶிஷ்டசிதோ:
एकत्वरूपवाक्यार्थ: = அபேத ரூபமான வாக்யார்த்தம்,
ஏகத்வரூபவாக்யார்த²:
न सिध्यति = ஸித்திக்கிறதில்லையோ,
ந ஸித்⁴யதி
तस्मात् = அதனுல்,
தஸ்மாத்
अजहल्लक्षणा = அஜஹத்லக்ஷணையானது,
அஜஹல்லக்ஷணு
न मता = ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை.
ந மதா

பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்குமுள்ள ஒன்ருயிருக்கும் தன்மையை போதிக் கிற "தத்தவம் அஸி" (நீ அது) என்கிற இந்த வாக்யத்தில், பரோக்ஷத் தன்மை அபரோ க்ஷத்தன்மை முதலானவைகளுடன் டன் கூடியுள்ள இரண்டு சைதன்யங்களுக்கும், விரோதமான அம்சங்களை விடாவிட்டால், ஒன்ருயிருக்கும் தன்மையைக் காட்டும் வாக்யார்த்தம் ஸித்திக்கமுடியாது என்ற காரணத்திஞல் அஜஹக்லக்ஷணை ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை. **(746-747)**

तत्पदं त्वंपदं चापि स्वकीयार्थ विरोधिनम् ।
अंशं सम्यक् परित्यज्य स्वाविरुद्धांशसंयुतम् ॥ ७४८ ॥

தத்பத³ம் த்வம்பத³ம் சாபி ஸ்வகீயார்த² விரோதி⁴னம் ।
அம்ஶம் ஸம்யக் பரித்யஜ்ய ஸ்வாவிருத்³தா⁴ம்ஶஸம்யுதம் ॥ 748 ॥

त्वमर्थं वा तदर्थं वा सम्यक् लक्षयतः स्वयम् ।
भागलक्षणया साध्यं किं अस्तीति न शङ्क्यताम् ॥ ७४९ ॥

த்வமர்த²ம் வா தத³ர்த²ம் வா ஸம்யக் லக்ஷயத: ஸ்வயம் ।
பா⁴க³லக்ஷணயா ஸாத்⁴யம் கிம் அஸ்தீதி ந ஶங்க்யதாம் ॥ 749 ॥

तत्पदं தத்பத³ம்	=	தத் என்ற பதமும்,
त्वंपदं चापि த்வம்பத³ம் சாபி	=	த்வம் என்ற பதமும்,
स्वकीयार्थ विरोधिनम् ஸ்வகீயார்த² விரோதி⁴னம்	=	தன்னுடையதான அர்த்தத்தில் விரோதமுள்ள,
अंशं அம்ஶம்	=	அம்சத்தை,
सम्यक् ஸம்யக்	=	நன்கு,
परित्यज्य பரித்யஜ்ய	=	விட்டு விட்டு,
स्वाविरुद्धांशसंयुतम् ஸ்வாவிருத்³தா⁴ம்ஶஸம்யுதம்	=	தன்னுடைய விரோதமில்லாத அம்சத்துடன் கூடிய,
त्वमर्थं वा த்வமர்த²ம் வா	=	த்வம்பதார்த்தத்தையோ,
तदर्थं वा தத³ர்த²ம் வா	=	தத்பதார்த்தத்தையோ,
स्वयम् ஸ்வயம்	=	தான்,
सम्यक् ஸம்யக்	=	நன்றுக,
लक्षयतः லக்ஷயத:	=	குறிப்பிடுகின்றன. (ஆகவே),

भागलक्षणया	=	பாகலக்ஷணயால்,
பா⁴க³லக்ஷணயா		
साध्यं	=	ஸாதிக்கத்தக்கது,
ஸாத்⁴யம்		
किं अस्तीति	=	என்ன இருக்கிறது என்று,
கிம் அஸ்தீதி		
न शङ्क्यताम्	=	சந்தேஹப்படவேண்டாம்.
ந ஶங்க்யதாம்		

தத் பதத்திற்கு பரோக்ஷ சைதன்யம் என்று அர்த்தம். இதை த்வம் பதார்த்த மான அபரோசைதன்யத்துடன் சேர்க்கும் பொழுது தத்பதார்த்தத்தில் பரோக்ஷம் என்ற அம்சம் விரோதப்படுகிறது ஆகையால் விருத்தமான பரோக்ஷம்சத்தை விட்டு விட்டு விரோதமில்லாத சைதன்யாம்சத்தை மட்டும் விடாமல் வைத்துக்கொண்டு தத்பதமானது லக்ஷணயால் த்வம் பதார்த்தமான கிஞ்சித்ஜ்ஞத்வாதி விசிஷ்ட சைதன்யத்தைக் குறிக்கிறது அல்லது த்வம் பதார்த்தமான அபரோக்ஷ சைதன்யம் என்பதில் அபரோக்ஷம் என்ற அம்சமானது தத்பதார்த்தமான பரோக்ஷாம்சத்துடன் விரோதப்படுவதால் அபரோக்ஷரம்சத்தை விட்டுவிட்டு விரோதப்படாத சைதன்யாம் சத்தை மட்டும் விடாமல் வைத்துக்கொண்டு த்வம்பதமானது தத்பதார்த்தமான ஸர்வக்ஞத்வாதிவிசிஷ்ட சைதன்யத்தை லக்ஷணயால் குறிக்கிறது. இவ்வாறு சொன்னேமானல் தனது அர்த்தத்தில் ஒரு அம்சத்தை விட்டாலும் ஒரு அம்சத்தை விடாமல் வேறு அர்த்தத்தைக் குறிப்பதால் அஜஹத் லக்ஷண என்றே சொல்லி விடலாமே! எதற்காக பாகலக்ஷணயை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். **(748-749)**

अविरुद्धं पदार्थान्तरांशं स्वांशं च तत्कथम् ।
एकं पदं लक्षणया संलक्षयितुमर्हति ॥ ७५० ॥

அவிருத்³த⁴ம் பதா³ர்தா²ந்தராம்ஶம் ஸ்வாம்ஶம் ச தத்கத²ம் ।
ஏகம் பத³ம் லக்ஷணயா ஸம்லக்ஷயிதுமர்ஹதி ॥ 750 ॥

एकं पदं	=	ஒரு பதமானது,
ஏகம் பத³ம்		
अविरुद्धं	=	விரோதப்படாத,
அவிருத்³த⁴ம்		
पदार्थान्तरांशं	=	வேறு பதத்தின் பொருளின் அம்சத்தையும்,
பதா³ர்தா²ந்தராம்ஶம்		
स्वांशं च तत्	=	அந்த தனது பொருளின் அம்சத்தையும்,
ஸ்வாம்ஶம் ச தத்		
लक्षणया	=	லக்ஷணயால்,
லக்ஷணயா		

संलक्षयितुं = குறிப்பிடுவதற்கு,

ஸம்லக்ஷயிதும்

कथं अर्हति = எப்படி தகுதியுள்ளதாகும்?

கத²ம் அர்ஹதி

ஒரே பதமானது தனக்கு விரோதமில்லாததான வேறு பதார்த்தத்தின் அம்சத்தையும் தன்னுடைய அம்சத்தையும் இரண்டையும் லக்ஷணையால் எப்படி குறிப்பிட முடியும்? **(750)**

पदान्तरेण सिद्धायां पदार्थप्रमितौ स्वतः ।
तदर्थप्रत्ययापेक्षा पुनर्लक्षणया कुतः ॥ ७५१ ॥

பதா³ந்தரேண ஸித்³தா⁴யாம் பதா³ர்த²ப்ரமிதௌ ஸ்வத: ।
தத³ர்த²ப்ரத்யயாபேக்ஷா புனர்லக்ஷணயா குத: ॥ 751 ॥

पदान्तरेण = வேறு பதத்தால்,

பதா³ந்தரேண

स्वतः = தானாகவே,

ஸ்வத:

पदार्थप्रमितौ = பதார்த்தத்தின் ஞானம்,

பதா³ர்த²ப்ரமிதௌ

सिद्धायां = கிடைத்திருக்கும் பொழுது,

ஸித்³தா⁴யாம்

पुनः = மறுபடியும்,

புன:

लक्षणया = லக்ஷணையால்,

லக்ஷணயா

तदर्थप्रत्ययापेक्षा = அந்த அர்த்தஞானத்தின் அபேக்ஷை,

தத³ர்த²ப்ரத்யயாபேக்ஷா

कुतः = எதற்காக?.

குத:

வேறு பதத்தினாலேயே பதத்தின் அர்த்தக்ஞானம் தானாகவே ஏற்பட்டுவிட்டால் மறுபடியும் லக்ஷணையினால் அந்த அர்த்தஞானத்தின் அபேக்ஷை எதற்காக? **(751)**

(அவதாரிகை) தத் த்வம் அஸி என்ற வாக்யத்திற்கு அர்த்தம் செய்யும்போது மேலே கண்ட ரீதியாய் ஜஹத் லக்ஷணையும் பொருந்தாது அஜஹத்லக்ஷணையும் பொருந்தாது என்று ஏற்படுவதினால், இரண்டும் கலந்த ஜஹக் - அஜஹத் லக்ஷணை

யாகிய பாக லக்ஷணதான் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்தி, அது எப்படிப்பொருந்துகிற தென்பதைக் காட்டுகிறுர்: -

तस्मात् तत्त्वमसि इत्यत्र लक्षणा भागलक्षणा ।
वाक्यार्थस्य त्वखण्डैकरसतासिद्धये मता ॥ ७५२ ॥

தஸ்மாத் தத்²வமஸி இத்யத்ர லக்ஷணா பா⁴க³லக்ஷணா ।
வாக்யார்த²ஸ்ய த்வக²ண்டை³கரஸதாஸித்³த⁴யே மதா ॥ 752 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
तत्त्वमसि इत्यत्र = தத்த்வமஸி என்ற இடத்தில்,
தத்²வமஸி இத்யத்ர
वाक्यार्थस्य = வாக்யார்த்தத்திற்கு,
வாக்யார்த²ஸ்ய
अखण्डैकरसतासिद्धये = பிரிவற்ற ஒரே ஸ்வரூபமாக இருக்கும்
அக²ண்டை³கரஸதாஸித்³த⁴யேதன்மை கிடைப்பதற்காக,
भागलक्षणा = பாகலக்ஷணை என்ற,
பா⁴க³லக்ஷணா
लक्षणा = லக்ஷணை,
லக்ஷணா
मता = ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.
மதா

ஆகையினால், "தத்த்வம் அஸி" என்றவிடத்தில் வாக்யார்த்தத்திற்கு அகண்டமாய் ஏகரஸமாயிருக்கும் தன்மை ஏற்படவேண்டியதற்காக, பாக லக்ஷணை என்ற லக்ஷணை அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. **(752)**

भागं विरुद्धं संत्यज्य अविरोधो लक्ष्यते यया ।
सा भागलक्षणेत्याहुर्लक्षणज्ञा विचक्षणाः ॥ ७५३ ॥

பா⁴க³ம் விருத்³த⁴ம் ஸந்த்யஜ்ய அவிரோதோ⁴ லக்ஷ்யதே யயா ।
ஸா பா⁴க³லக்ஷணேத்யாஹுர்லக்ஷணஜ்ஞா விசக்ஷணா: ॥ 753 ॥

विरुद्धं भागं = விரோதப்படும் அம்சத்தை,
விருத்³த⁴ம் பா⁴க³ம்
संत्यज्य = விட்டு விட்டு,
ஸந்த்யஜ்ய

अविरोध:	=	விரோதமில்லாத தன்மை,
அவிரோத⁴:		
यया	=	எதனுல்,
யயா		
लक्ष्यते	=	குறிக்கப்படுகிறதோ,
லக்ஷ்யதே		
सा	=	அது,
ஸா		
भाग लक्षणा	=	பாக லக்ஷணை,
பா⁴க³ லக்ஷணா		
इति	=	என்று,
இதி		
लक्षणज्ञा:	=	லக்ஷணமறிந்த,
லக்ஷணஜ்ஞா:		
विचक्षणा:	=	வித்வான்கள்,
விசக்ஷணா:		
आहु:	=	சொல்கிறுர்கள்.
ஆஹு:		

விருத்தமான பாகத்தை விட்டுவிட்டு, விரோதமில்லாத தன்மை எதனுல் குறிக்கப்படுகிறதோ, அது பாக லக்ஷணை என்று லக்ஷணமறித்த அறிவாளிகள் சொல்கிறுர்கள். **(753)**

सोऽयं देवदत्त इति वाक्यं वाक्यार्थ एव वा ।
देवदत्तैक्यरूपस्ववाक्यार्थानवबोधकम् ॥ ७५४ ॥

ஸோ(அ)யம் தே³வத³த்த இதி வாக்யம் வாக்யார்த² ஏவ வா ।
தே³வத³த்தைக்யரூபஸ்வவாக்யார்தா²னவபோ³த⁴கம் ॥ 754 ॥

देशकालादिवैशिष्ट्यं विरुद्धांशं निरस्य च ।
अविरुद्धं देवदत्तदेहमात्रं स्वलक्षणम् ॥ ७५५ ॥

தே³ஶகாலாதி³வைஶிஷ்ட்யம் விருத்³தா⁴ம்ஶம் நிரஸ்ய ச ।
அவிருத்³த⁴ம் தே³வத³த்ததே³ஹமாத்ரம் ஸ்வலக்ஷணம் ॥ 755 ॥

भागलक्षणया सम्यक् लक्षयत्यनया यथा ।

பா⁴க³லக்ஷணயா ஸம்யக் லக்ஷயத்யனயா யதா² ।

सोऽयं देवदत्तः = அவன் இந்த தேவதத்தன்,
ஸோ(அ)யம் தே3வத3த்த:

इति वाक्यं = என்ற வாக்யமோ,
இதி வாக்யம்

वाक्यार्थ एव वा = வாக்யத்தின் அர்த்தம் மட்டுமோ,
வாக்யார்த2 ஏவ வா

देवदत्तैक्यरूप = தேவதத்தன் ஒருவன் என்னும்,
தே3வத3த்தைக்யரூப

स्ववाक्यार्थानवबोधकम् = தனது வாக்யார்த்தத்தை போதிக்காத,
ஸ்வவாக்யார்தா2னவபோ3த4கம்

विरुद्धांशं = விரோதப்படும் அம்சமான,
விருத்3தா4ம்ஶம்

देशकालादिवैशिष्ट्यं = தேசம், காலம் முதலியவற்றுடன்
தே3ஶகாலாதி3வைஶிஷ்ட்யம் கூடியிருக்கும் தன்மையை,

निरस्य = நீக்கி விட்டு,
நிரஸ்ய

अविरुद्धं = விரோதப்படாத,
அவிருத்3த4ம்

स्वलक्षणम् = தன் ஸ்வருபமான,
ஸ்வலக்ஷணம்

देवदत्तदेहमात्रं = தேவதத்தனது தேஹத்தை மட்டும்,
தே3வத3த்ததே3ஹமாத்ரம்

अनया = இந்த,
அனயா

भागलक्षणया = பாக லக்ஷணையால்,
பா4க3லக்ஷணயா

यथा = எப்படி,
யதா2

सम्यक् = நன்றுக,
ஸம்யக்

लक्षयति = குறிக்கிறதோ.
லக்ஷயதி

"அவன் இந்த தேவதத்தன்" என்கிற வாக்கியமோ, அந்த வாக்யத்தின் வாச்யார்த்தம் மட்டுமோ, ஒரே தேவதத்தன் என்ற தனது வாக்யத்தின் தாத்பர்யத்தைக் காட்டாத விருத்தமான அம்சமாகிய தேசம் காலம் முதலியவற்றுடன் கூடியிருக்கும் தன்மை என்பதை விலக்கிவிட்டு விரோதம் இல்லாமலிருக்கிற தனது

தாத்பர்யமான தேவதத்தனுடைய சரீரம் என்பதை மட்டும் இந்த பாகலக்ஷணயால் நன்கு குறிப்பிடப்படுகிறது எப்படியோ, **(754 - 755)**

तथा तत्वमसीत्यत्र वाक्यं वाक्यार्थ एव वा ॥ ७५६ ॥

ததா² தத்வமஸீத்யத்ர வாக்யம் வாக்யார்த² ஏவ வா ॥ 756 ॥

परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टचितोर्द्वयोः ।
एकत्वरूपवाक्यार्थविरुद्धांशमुपस्थितम् ॥ ७५७ ॥

பரோக்ஷத்வாபரோக்ஷத்வாதி³விஶிஷ்டசிதோர்த்³வயோः।
ஏகத்வரூபவாக்யார்த²விருத்³தா⁴ம்ஶமுபஸ்தி²தம் ॥ 757 ॥

परोक्षत्वापरोक्षत्वसर्वज्ञत्वादिलक्षणम् ।
बुद्ध्यादिस्थूलपर्यन्तमाविद्यकमनात्मकम् ॥ ७५८ ॥

பரோக்ஷத்வாபரோக்ஷத்வஸர்வஜ்ஞத்வாதி³லக்ஷணம்।
பு³த்³த்⁴யாதி³ஸ்தூ²லபர்யந்தமாவித்³யகமனாத்மகம் ॥ 758 ॥

परित्यज्य विरुद्धांशं शुद्धचैतन्यलक्षणम् ।
वस्तु केवलसन्मात्रं निर्विकल्पं निरञ्जनम् ॥ ७५९ ॥

பரித்யஜ்ய விருத்³தா⁴ம்ஶம் ஶுத்³த⁴சைதன்யலக்ஷணம் ।
வஸ்து கேவலஸன்மாத்ரம் நிர்விகல்பம் நிரஞ்ஜனம் ॥ 759 ॥

लक्षयत्यनया सम्यक् भागलक्षणया ततः ।

லக்ஷயத்யனயா ஸம்யக் பா⁴க³லக்ஷணயா ததः ।

तथा = அப்படி,
ததா²
तत्वमसीत्यत्र = தத்த்வமஸி என்ற இடத்தில்,
தத்வமஸீத்யத்ர
वाक्यं = வாக்யமோ,
வாக்யம்
वाक्यार्थ एव वा = வாக்யார்த்தம் மட்டுமோ,
வாக்யார்த² ஏவ வா
परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टचितोः = பரோக்ஷத்தன்மை அபரோக்ஷத்தன்மை
பரோக்ஷத்வாபரோக்ஷத்வாதி³விஶிஷ்டசிதோः முதலியவைகளுடன் கூடிய சைதன்யம் இரண்டிற்கும்,
एकत्वरूपवाक्यार्थ = ஒன்றுயிருக்கும் தன்மைரூபமான
ஏகத்வரூபவாக்யார்த² வாக்யார்த்தத்திற்கு,

विरुद्धांशं = விரோதப்படும் அம்சமாக,
விருத்3தா4ம்ஶம்

उपस्थितम् = அறிந்த,
உபஸ்தி2தம்

परोक्षत्वापरोक्षत्वसर्वज्ञत्वादिलक्षण = பரோக்ஷத்தன்மை, அபரோக்ஷத் தன்மை, ஸர்வக்ஞத்தன்மை முதலிய ஸ்வரூபத்தையும்,
பரோக்ஷத்வாபரோக்ஷத்வஸர்வஜ்ஞத்வாதி3லக்ஷண

बुद्ध्यादिस्थूलपर्यन्तं = புத்தி முதல் ஸ்தூலம் வரையுள்ள,
பு3த்3த்4யாதி3ஸ்தூ2லபர்யந்தம்

आविद्यकं = அவித்யையால் ஏற்பட்ட,
ஆவித்3யகம்

अनात्मकम् = ஆத்மாவல்லாததையும்,
அனாத்மகம்

परित्यज्य = விட்டு விட்டு,
பரித்யஜ்ய

अविरुद्धांशं = விரோதப்படாத அம்சமான,
அவிருத்3தா4ம்ஶம்

केवलसन्मात्रं = தனித்த ஸத்ஸ்ரூபமாக மட்டுமிருப்பதும்,
கேவலஸன்மாத்ரம்

निर्विकल्पं = விகல்பமற்றதும்,
நிர்விகல்பம்

निरञ्जनम् = தோஷமற்றதும்,
நிரஞ்ஜனம்

शुद्धचैतन्यलक्षणम् = சுத்த சைதன்ய ரூபகான,
ஶுத்3த4சைதன்யலக்ஷணம்

वस्तु = வஸ்துவை,
வஸ்து

अनया भागलक्षणया = இந்த பாகலக்ஷணையால்,
அனயா பா4க3லக்ஷணயா

सम्यक् = நன்றாக,
ஸம்யக்

लक्षयति = குறிப்பிடுகிறது.
லக்ஷயதி

அதேமாதிரி "தத்த்வம் அஸி" என்பதில் வாக்கியமோ, வாக்யத்தின் வாச்யார்த்தம் மட்டுமோ, பரோக்ஷமாயிருக்கும் தன்மை அபரோக்ஷமாயிருக்கும் தன்மை முதலானதுகளோடு கூடியிருக்கிற இரண்டு சைதன்யங்களுக்கும் ஐக்கியமென்ற

வாக்யத்தின் தாத்பர்யத்திற்கு விருத்தமான அம்சமாக அறிந்த பரோக்ஷத் தன்மை அபரோக்ஷத் தன்மை ஸர்வக்குத் தன்மை முதலான லக்ஷணத்தையும், அவித்யை யினுல் ஏற்பட்ட ஆத்மாவல்லாததான புத்தி முதல் ஸ்தூல தேஹம் வரை உள்ள தையும் விலக்கிவிட்டு, விரோதப்படாத அம்சமான சுத்தசைதன்யத்தை லக்ஷணமா யுடையதும் தனித்து ஸத்தாக மாத்திரம் இருப்பதும், விகல்பமற்றதும் அழுக்கற்றது மான வஸ்துவை இந்த பாக லக்ஷணையினுல் நன்கு குறிக்கிறது. **(756 - 759)**

सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं सच्चिदानन्दमद्वयम् ॥ ७६० ॥

ஸர்வோபாதி⁴விநிர்முக்தம் ஸச்சிதா³னந்த³மத்³வயம் ॥ 760 ॥

निर्विशेषं निराभासमतादृशमनीदृशम्।
अनिर्देश्यमनाद्यन्तमनन्तं शान्तमच्युतम् ॥ ७६१ ॥

நிர்விஶேஷம் நிராபா⁴ஸமதாத்³ருஶமனீத்³ருஶம்।
அநிர்தே³ஶ்யமநாத்³யந்தமனந்தம் ஶாந்தமச்யுதம் ॥ 761 ॥

अप्रतर्क्यमविज्ञेयं निर्गुणं ब्रह्म शिष्यते ॥ ७६१ ॥

அப்ரதர்க்யமவிஜ்ஞேயம் நிர்கு³ணம் ப்³ரஹ்ம ஶிஷ்யதே ॥ 761 ॥

ततः **தத꞉**	=	ஆகையால்,
सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं **ஸர்வோபாதி⁴விநிர்முக்தம்**	=	எல்லா உபாதிகளிலிருந்தும் விடுபட்டதும்,
सच्चिदानन्दं **ஸச்சிதா³னந்த³ம்**	=	ஸத் - சித் - ஆனந்த ஸ்வரூபமானதும்,
अद्वयं **அத்³வயம்**	=	இரண்டற்றதும்,
निर्विशेषं **நிர்விஶேஷம்**	=	விசேஷ மற்றதும்,
निराभासं **நிராபா⁴ஸம்**	=	வேறு தோற்றமில்லாததும்,
अतादृशं **அதாத்³ருஶம்**	=	அவ்விதமில்லாததும்,
अनीदृशं **அனீத்³ருஶம்**	=	இவ்விதமில்லாததும்,
अनिर्देश्यं **அநிர்தே³ஶ்யம்**	=	குறிப்பிட முடியாததும்,

अनाद्यन्तं	=	ஆதியந்த மற்றதும்,
அநாத்³யந்தம்		
अनन्तं	=	எல்லையற்றதும்,
அனந்தம்		
शान्तं	=	சாந்தமானதும்,
ஶாந்தம்		
अच्युतं	=	நழுவாததும்,
அச்யுதம்		
अप्रतर्क्यं	=	ஊஹிக்க முடியாததும்,
அப்ரதர்க்யம்		
अविज्ञेयं	=	அறிய முடியாததுமான,
அவிஜ்ஞேயம்		
निर्गुणं ब्रह्म	=	குணங்களற்ற ப்ரஹ்மம்,
நிர்கு³ணம் ப்³ரஹ்ம		
शिष्यते	=	மிஞ்சி நிற்கிறது.
ஶிஷ்யதே		

ஆகையால் எல்லா உபாதிகளிலிருந்தும் நன்கு விடுபட்டதாயும், ஸத்தாயும் சித்தாயும் ஆனந்தமாயுமிருப்பதாயும், இரண்டற்றதாயும், எவ்வித தனித்தன்மையைக் காட்டக்கூடிய விசேஷமுமற்றதாயும். பிரதிபிம்பமில்லாததாயும், அவ்விதமென்று சொல்லமுடியாததாயும், இவ்விதமென்று செல்லமுடியாததாயும், குறிப்பிட்டுக் காட்டமுடியாததாயும், ஆதியும் அந்தமும் இல்லாததாயும், எவ்வித எல்லையுமற்றதாயும், சாந்தமாயும், நழுவாததாயும், ஊஹிக்கமுடியாததாயும், அறியமுடியாததாயும், குணமற்றதாயும் இருக்கும் பிரஹ்மம் மிஞ்சுகிறது. **(760 - 761)**

उपाधिवैशिष्ट्यकृतो विरोधो
ब्रह्मात्मनोरेकतयाधिगत्यां ।
उपाधिवैशिषृय उदस्यमाने
न कश्चिदप्यस्ति विरोध एतयोः ॥ ७६२ ॥

உபாதி⁴வைஶிஷ்ட்யக்ருதோ விரோதோ⁴
ப்³ரஹ்மாத்மனோரேகதயாதி⁴க³த்யாம் ।
உபாதி⁴வைஶிஷ்ட்ய உத³ஸ்யமானே
ந கஶ்சித³ப்யஸ்தி விரோத⁴ ஏதயோः ॥ 762 ॥

ब्रह्मात्मनोः	=	ப்ரஹ்மம் ஆத்மா இவ்விரண்டையும்,
ப்³ரஹ்மாத்மனோः		

एकतया **ஏகதயா**	=	ஒன்றுக,
अधिगत्यां **அதி⁴க³த்யாம்**	=	அறிவதில்,
विरोधः **விரோத⁴:**	=	விரோதம்,
उपाधिवैशिष्ट्यकृतः **உபாதி⁴வைஶிஷ்ட்யக்ருத:**	=	உபாதிகளின் சேர்க்கையால் ஏற்பட்டது, (ஆகவே)
उपाधिवैशिष्ट्ये **உபாதி⁴வைஶிஷ்ட்யே**	=	உபாதிகளின் சேர்க்கை,
उदस्यमाने **உத³ஸ்யமானே**	=	நீக்கப்படும்பொழுது,
एतयोः **ஏதயோ:**	=	இவ்விரண்டிற்கும்,
विरोधः **விரோத⁴:**	=	விரோதம்,
कश्चिदपि **கஶ்சித³பி**	=	ஒன்றும்,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	இல்லை.

பிரஹ்மத்தையும் ஆத்மாவையும் ஒரே வஸ்துவாக அறிய வேண்டிய விஷயத்தில் விரோதமானது உபாதிகளுடன் சேர்க்கையால் ஏற்பட்டது. இந்த உபாதிகளின் சேர்க்கையை நீக்கிவிட்டோமானுல் இவ்விரண்டிற்கும் விரோதம் ஒன்றுமில்லை.

[இவ்விதமாக மஹாவாக்யத்தில் பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையானது, அவ்விருவர்களுக்குள் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும் விருத்தமான அம்சங்களை விலக்கிவிட்டு, விருத்தமில்லாத சைதன்யத்தை மட்டும் குறிக்கும்படி பாக லக்ஷணை என்ற முறைப்படி அர்த்தம் செய்தால் கிடைக்கிறது என்று ஸ்ரீமத் ஆசார்யார் நிர்வசனம் செய்திருக்கிறுர்கள். அவர்கள் எவ்வளவு தெளிவாய் எழுதியிருந்தபோதிலும், அதே விஷயத்தை வேறு பாஷையில் எடுத்துச் சொல்வது மிகவும் சிரமம். ஆகையால் வாசகர்கள் மிகவும் கவனமாயிருந்து மனதைச் செலுத்தினுல் தான் நன்கு விஷயம் அர்த்தமாகும் என்பதை ஞாபகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.] **(762)**

(அவதாரிகை) பிரஹ்மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் உள்ள ஐக்யத்தை உடனே தெரிந்துகொள்ளவிடாமல் அவர்களுக்குள் விருத்தமான அம்சங்கள் தோன்றுவதற்கு என்ன காரணம் என்று விசாரித்தால், பிராந்தியைத் தவிற வேறு காரணம் கிடை

யாது என்பதை ஶ்ரீமத் ஆசார்யார் தெளிவுபடுத்தி, அந்தப் பிராந்தியை நிவிருத்தி செய்துகொள்ளவேண்டியதே நம் கடமை என்பதை மேலால் வற்புறுத்துகிறுர்: -

तयोरुपाधिश्च विशिष्टता च
तद्धर्मभाक्त्वं च विलक्षणत्वम् ।
भ्रान्त्या कृतं सर्वं इदं मृषैव
स्वप्नार्थवत् जाग्रति नैव सत्यम् ॥ ७६३ ॥

தயோருபாதி⁴ஶ்ச விஶிஷ்டதா ச
தத்³த⁴ர்மபா⁴க்த்வம் ச விலக்ஷணத்வம் ।
ப்⁴ராந்த்யா க்ருதம் ஸர்வம் இத³ம் ம்ருஷைவ
ஸ்வப்னார்த²வத் ஜாக்³ரதி நைவ ஸத்யம் ॥ 763 ॥

तयोः = அந்த ஈசுவரன் ஜீவன் இவர்களின்,
தயோ:
उपाधिश्च = உபாதியும்,
உபாதி⁴ஶ்ச
विशिष्टता च = உபாதிகளுடன் சேர்ந்திருக்கும் தன்மையும்,
விஶிஷ்டதா ச
तद्धर्मभाक्त्वं च = அதன் தர்மங்களையடைவதும்,
தத்³த⁴ர்மபா⁴க்த்வம் ச
विलक्षणत्वम् = ஒன்றுக்கொன்று விலக்ஷணமாயிருக்கும் தன்மையும்,
விலக்ஷணத்வம்
इदं सर्वं = இது எல்லாம்,
இத³ம் ஸர்வம்
भ्रान्त्या कृतं = பிராந்தியால் ஏற்பட்டது,
ப்⁴ராந்த்யா க்ருதம்
जाग्रति = விழிப்பில்,
ஜாக்³ரதி
स्वप्नार्थवत् = ஸ்வப்னப் பொருள்போல்,
ஸ்வப்ஞர்த²வத்
मृषैव = பொய்தான்,
ம்ருஷைவ
नैव सत्यम् = உண்மையேயில்லை.
நைவ ஸத்யம்

ஈசுவரன் ஜீவன் இவ்விருவருடைய உபாதியும், அதனுடன் சேர்ந்திருப்பதும், அந்த உபாதியின் தர்மங்களையடைந்திருப்பதும், வெவ்வேருகத் தோன்றுவதும்

ஆகிய இவை எல்லாம் பிராந்தியினுலேயே ஏற்பட்டது. ஸ்வப்னத்தில் உள்ள பதார்த்தங்கள் ஜாக்ரத் காலத்தில் எப்படியோ, அப்படியே இவை எல்லாம் பொய்தான், ஸத்யமேயில்லை. **(763)**

निद्रासूत शरीरधर्म सुखदुःखादिप्रपञ्चोऽपि वा
जीवेशादिभिदापि वा न च ऋतं कर्तुं क्वचित् शक्यते ।
मायाकल्पितदेशकालजगदीशादिभ्रमस्तादृशः
को भेदोऽस्त्यनयोर्द्वयोस्तु कतमः सत्योऽन्यतः को भवेत् ॥ ७६४ ॥

நித்³ரா ஸூத ஶரீர த⁴ர்ம ஸுக²து³:கா²தி³ப்ரபஞ்சோ(அ)பி வா
ஜீவேஶாதி³பி⁴தா³பி வா ந ச ருதம் கர்தும் க்வசித் ஶக்யதே ।
மாயாகல்பிததே³ஶகாலஜக³தீ³ஶாதி³ப்⁴ரமஸ்தாத்³ருஶ:
கோ பே⁴தோ(அ)ஸ்த்யனயோர்த்³வயோஸ்து கதம:
ஸத்யோ(அ)ன்யத: கோ ப⁴வேத் ॥ 764 ॥

निद्रासूत நித்³ராஸூத	=	தூக்கத்தால் உண்டான,
शरीर ஶரீர	=	சரீரம்,
धर्म த⁴ர்ம	=	(அதன்) தர்மம்,
सुखदुःखादि ஸுக²து³:கா²தி³	=	ஸுகம், துக்கம் முதலான,
प्रपञ्चोऽपि वा ப்ரபஞ்சோ(அ)பி வா	=	பிரபஞ்சமோ,
जीवेशादिभिदापि वा ஜீவேஶாதி³பி⁴தா³பி வா	=	ஜீவன், ஈசன் முதலிய வேற்றுமையோ (இதை),
ऋतं कर्तुं ருதம் கர்தும்	=	உண்மையாகச் செய்வதற்கு,
क्वचित् க்வசித்	=	ஒரு இடத்திலும்,
न च शक्यते ந ச ஶக்யதே	=	முடியாது,
मायाकल्पित மாயாகல்பித	=	மாயையால் ஏற்பட்ட,
देशकाल தே³ஶகால	=	தேசம், காலம்,

जगदीशादिभ्रम: **ஜக³தீ³ஶாதி³ப்⁴ரம:**	=	பிரபஞ்சம், ஈசன் முதலான ப்ரமமும்,
तादृश: **தாத்³ருஶ:**	=	அப்பேற்பட்டதுதான்,
अनयो: **அனயோ:**	=	இவ்விரண்டுக்கும்,
को भेद: **கோ பே⁴த³:**	=	என்ன வேற்றுமை,
अस्ति **அஸ்தி**	=	இருக்கிறது?
द्वयोस्तु **த்³வயோஸ்து**	=	இரண்டில்,
कतम: सत्य: **கதம: ஸத்ய:**	=	எது உண்மையானது?
क: **க:**	=	எது,
अन्यत: भवेत् **அன்யத: ப⁴வேத்**	=	வேருக (பொய்யாக),
भवेत् **ப⁴வேத்**	=	இருக்கும்?

நித்திரையால் ஏற்பட்ட சரீரம், அதன் தர்மங்கள், ஸுகம், துக்கம், முதலான ஜகத்தோ, ஜீவன் ஈசுவரன் முதலான பேதமோ இவற்றை வாஸ்தவமென்று செய்து விடுவதற்கு எப்பொழுதும் முடியாது. மாயையினுல் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கும் தேசம், காலம், ஜகத், ஈசுவரன் முதலானவை இருப்பதாக நினைக்கிற பிராந்தியும் அதே மாதிரித்தான் அவ்விரண்டிற்குள் என்ன வித்யாஸம் இருக்கிறது? இவ்விரண்டில் எது உண்மை? எது பொய்? இரண்டும் ஸமமாக இருப்பதால் இரண்டும் பொய்தான். **(764)**

न स्वप्नजागरणयो: उभयो: विशेष:
संदृश्यते क्वचिदपि भ्रमजै: विकल्पै: ।
यत् द्रुष्ट्रुदर्शनमुखै: अत एव मिथ्या
स्वप्नो यथा ननु तथैव हि जागरोऽपि ॥ ७६५ ॥

ந ஸ்வப்னஜாக³ரணயோ: உப⁴யோ: விஶேஷ:
ஸந்த்³ருஶ்யதே க்வசித³பி ப்⁴ரமஜை: விகல்பை: ।
யத் த்³ருஷ்ட்ருத³ர்ஶனமுகை²: அத ஏவ மித்²யா
ஸ்வப்னே யதா² நனு ததை²வ ஹி ஜாக³ரோ(அ)பி ॥ 765 ॥

यत् **யத்**	=	எக்காரணத்தால்,
भ्रमजै: **ப்⁴ரமஜை:**	=	ப்ராந்தியால் உண்டாகும்,
द्रष्टृदर्शनमुखै: **த்³ருஷ்ட்ருத³ர்ஶனமுகை²:**	=	பார்க்கிறவன், பார்வை முதலான,
विकल्पै: **விகல்பை:**	=	கல்பனைகளினால்,
स्वप्नजागरणयो: उभयो: **ஸ்வப்னஜாக³ரணயோ: உப⁴யோ:**	=	கனவு, விழிப்பு இவ்விரண்டிற்கும்,
विशेष: **விஶேஷ:**	=	வித்யாஸம்,
क्वचिदपि **க்வசித³பி**	=	ஒரு இடத்திலும்,
न संदृश्यते **ந ஸந்த்³ருஶ்யதே**	=	காணப்படுகிறதில்லையோ,
अत एव **அத ஏவ**	=	அதனாலேயே,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
स्वप्न: **ஸ்வப்ன:**	=	கனவு,
मिथ्या **மித்²யா**	=	பொய்யோ,
जागरोऽपि **ஜாக³ரோ(அ)பி**	=	விழிப்பும்,
तथैव हि ननु **ததை²வ ஹி நனு**	=	அப்படியே பொய்யல்லவா?

பிரமத்தினால் உண்டான பார்க்கிறவன், பார்வை பார்க்கப்படும் வஸ்து முதலிய பலவித கல்பனைகள், ஸ்வப்பனம் விழிப்பு இரண்டிலும் ஒரேமாதிரியாகத் தான் இருக்கின்றன. இந்த விஷயத்தில் இரண்டிற்கும் ஒரு இடத்திலும் வித்யாஸம் காணப்படுவதில்லை. அதினாலேயே ஸ்வப்பனம் எப்படி பொய்யோ அது போலவே, விழிப்பும் பொய்தான். **(765)**

अविद्याकार्यत: तुल्यौ द्वावपि स्वप्नजागरौ ।
द्रष्टृदर्शनदृश्यादिकल्पना उभयत: समा ॥ ७६६ ॥

அவித்³யாகார்யத: துல்யௌ த்³வாவபி ஸ்வப்னஜாக³ரௌ ।
த்³ருஷ்ட்ருத³ர்ஶனத்³ருஶ்யாதி³கல்பனா உப⁴யத: ஸமா ॥ 766 ॥

अविद्याकार्यत: = அவித்யையின் கார்யமானதால்,
அவித்³யாகார்யத:
स्वप्नजागरौ द्वावपि = கனவு, வழிப்பு இரண்டும்,
ஸ்வப்னஜாக³ரௌ த்³வாவபி
तुल्यौ = ஸமமானது தான்,
துல்யௌ
द्रष्टृदर्शनदृश्यादिकल्पना = பார்க்கிறவன், பார்வை, பார்க்கப்படும்
த்³ருஷ்ட்ருத³ர்ஶனத்³ருஶ்யாதி³கல்பனா வஸ்து முதலான கல்பனையும்,
उभयत: = இரண்டு இடங்களிலும்,
உப⁴யத:
समा = ஸமமாகத்தான் உள்ளது.
ஸமா

ஸ்வப்பனம் விழிப்பு இரண்டுமே அவித்யையின் கார்யமாயிருப்பதால் ஒன்றுக்கொன்று ஸமானம். இரண்டிடத்திலும் பார்க்கிறவன், பார்வை, பார்க்கப்படும் வஸ்து, முதலானதுகளை கல்பனை செய்வதும் ஓரேமாதிரியாகத்தான் இருக்கிறது. **(766)**

अभाव उभयो: सुप्तौ सर्वैरभ्यनुभूयते ।
न कश्चित् अनयो: मेद: तस्मात् मिथ्यात्वं अर्हत: ॥ ७६७ ॥

அபா⁴வ உப⁴யோ: ஸுப்தௌ ஸர்வைரப்⁴யனுபூ⁴யதே ।
ந கஶ்சித் அனயோ: மேத³: தஸ்மாத் மித்²யாத்வம் அர்ஹத: ॥ 767 ॥

सुप्तौ = நல்ல தூக்கத்தில்,
ஸுப்தௌ
उभयो: अभाव: = ஸ்வப்னம், ஜாகரம் இவ்விரண்டும்
உப⁴யோ: அபா⁴வ: இல்லாமலிருப்பது,
सर्वैरपि = எல்லோராலும்,
ஸர்வைரபி
अनुभूयते = அநுபவிக்கப்படுகிறது,
அனுபூ⁴யதே
अनयो: = இவ்விரண்டிற்கும்,
அனயோ:
मेद: = வேற்றுமை ஒன்றும்,
மேத³:

न = இல்லை,

ந

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

मिथ्यात्वं अर्हत: = (இரண்டும்) பொய்த்தன்மையுள்ளவை.

மித்²யாத்வம் அர்ஹத:

ஸுஷுப்தியில் ஸ்வப்பனம், ஜாகரம் இரண்டும் இல்லாமலிருப்பது எல்லோராலும் அனுபவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இவ்விரண்டிற்றம் எவ்வித பேதமும் இல்லை. ஆகையால் இரண்டும் பொய் என்பதுதான் நிபாயமாகும். **(767)**

भ्रान्त्या ब्रह्मणि भेदोऽयं सजातीयादिलक्षण:।
कालत्रयेऽपि हे विद्वन् वस्तुतो नैव कश्चन ॥ ७६८ ॥

ப்⁴ராந்த்யா ப்³ரஹ்மணி பே⁴தோ³(அ)யம் ஸஜாதீயாதி³லக்ஷண:।
காலத்ரயே(அ)பி ஹே வித்³வன் வஸ்துதோ நைவ கஶ்சன ॥ 768 ॥

सजातीयादिलक्षण: = ஸஜாதீயம் முதலியவை ரூபமான,

ஸஜாதீயாதி³லக்ஷண:

अयं भेद: = இந்த பேதம்,

அயம் பே⁴த³:

भ्रान्त्या = பிரமத்தால்

ப்⁴ராந்த்யா

ब्रह्मणि = பிரமத்தில் (தோன்றுகிறது.)

ப்³ரஹ்மணி

हे विद्वन् = அறிவுள்ளவனே!

ஹே வித்³வன்

कालत्रयेऽपि = முக்காலத்திலும்,

காலத்ரயே(அ)பி

वस्तुत: = வாஸ்தவமாக,

வஸ்துத:

नैव कश्चन = பேதம் ஒன்றும் கிடையாது.

நைவ கஶ்சன

ஸஜாதீயம் விஜாதீயம், ஸ்வகதம் முதலான இந்த பேதம் பிரஹ்மத்தில் பிராந்தியினுல் தோன்றுகிறது வாஸ்தவத்தில் முக்காலத்திலும் ஒருவித பேதமும் கிடையவே கிடையாது. **(768)**

"यत्र नान्यत् पश्यति" इति श्रुतिः द्वैतं निषेधति ।
कल्पितस्य भ्रमात् भूम्नि मिथ्यात्वावगमाय तत् ॥ ७६९ ॥

"யத்ர நான்யத் பஶ்யதி" இதி ஶ்ருதி꞉ த்³வைதம் நிஷேத⁴தி ।
கல்பிதஸ்ய ப்⁴ரமாத் பூ⁴ம்னி மித்²யாத்வாவக³மாய தத் ॥ 769 ॥

भूम्नि = எல்லாவற்றையும்விட மிகப்பெரியதான
பூ⁴ம்னி பிரஹ்மத்தில்,
भ्रमात् = பிராந்தியால்,
ப்⁴ரமாத்
कल्पितस्य = ஆரோபிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின்,
கல்பிதஸ்ய
मिथ्यात्वावगमाय = பொய்த்தன்மையை அறிந்துகொள்வதற்காக,
மித்²யாத்வாவக³மாய
श्रुतिः = உபநிஷத்,
ஶ்ருதி꞉
यत्र = எந்த ஸ்வரூபத்தில்,
யத்ர
अन्यत् = வேறு வஸ்துவை,
அன்யத்
न पश्यति = பார்க்கிறதில்லையோ,
ந பஶ்யதி
इति = என்று,
இதி
तत् द्वैतं = அந்த த்வைதத்தை,
தத் த்³வைதம்
निषेधति = மறுக்கிறது.
நிஷேத⁴தி

பூமாவாய் (பெரிதாய்) இருக்கம் பிரஹ்மத்தினிடத்தில் பிரமத்தினுல் கல்பிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் பொய்த்தன்மையை அறிவதற்காகத்தான் வேதமானது (சாந்தோக்ய உபநிஷத் 7 - 24-1) "எந்த ஸ்வரூபத்தில் வேறென்றையும் பார்க்கிறதில்லையோ" என்று இரண்டாயிருக்கும் தன்மையை மறுக்கிறது. **(769)**

यतस्ततो ब्रह्म सदाऽद्वितीयं विकल्पशून्यं निरुपाधि निर्मलम् ।
निरन्तरानन्दघनं निरीहं निरास्पदं केवलं एकमेव ॥ ७७० ॥

யதஸ் ததோ ப்³ரஹ்ம ஸதா³(அ)த்³விதீயம்
விகல்ப ஶூன்யம் நிருபாதி⁴ நிர்மலம் ।
நிரந்தரானந்த³க⁴னம் நிரீஹம்
நிராஸ்பத³ம் கேவலம் ஏகமேவ ॥ 770 ॥

यतस्ततः யதஸ்ததः	=	இவ்வாறு மறுக்கப்பட்டிருப்பதால்,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிரஹ்மம்,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
अद्वितीयं அத்³விதீயம்	=	இரண்டாவது வஸ்துவற்றது,
विकल्पशून्यं விகல்ப ஶூன்யம்	=	கல்பனைகள் இல்லாதது,
निरुपाधि நிருபாதி⁴	=	உபாதிகளற்றது,
निर्मलम् நிர்மலம்	=	தோஷமற்றது,
निरन्तरानन्दघनं நிரந்தரானந்த³க⁴னம்	=	இடைவெளியில்லாமல் ஆனந்தகட்டியாக இருப்பது,
निरीहं நிரீஹம்	=	சேஷ்டைகளற்றது,
निरास्पदं நிராஸ்பத³ம்	=	ஆதாரமற்றது,
केवलं கேவலம்	=	தனித்து,
एकमेव ஏகமேவ	=	ஒன்றுகவே இருக்கிறது.

இவ்விதம் மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற காரணத்தினுல், பிரஹ்மமானது எப்பொழுதும் இரண்டாவதற்றது, பலவித கல்பனையில்லாதது, உபாதியற்றது, தோஷமற்றது, இடை வெளியில்லாமல் ஆனந்தகனமாயிருப்பது, எவ்வித சேஷ்டையும் இல்லாதது, ஆதாரமற்றது, தனித்திருப்பது, ஒன்றுகவே இருப்பது. **(770)**

नैवास्ति काचन भिदा न गुणप्रतीति नो वाक्प्रवृत्तिरपि वा न मनःप्रवृत्तिः ।
यत् केवलं परमशान्तं अनन्तं आद्यं आनन्दमात्रं अवभाति सत् अद्वितीयम् ॥ ७७१ ॥

நைவாஸ்தி காசன பி⁴தா³ ந கு³ணப்ரதீதி
நோ வாக்ப்ரவ்ருத்திரபி வா ந மனःப்ரவ்ருத்திः ।
யத் கேவலம் பரமஶாந்தம் அனந்தம் ஆத்³யம்
ஆனந்த³மாத்ரம் அவபா⁴தி ஸத் அத்³விதீயம் ॥ 771 ॥

यत् யத்	=	எது,
केवलं கேவலம்	=	தனித்ததாயும்,
परमशान्तं பரமஶாந்தம்	=	மிகவும் சாந்தமாயும்,
अनन्तं அனந்தம்	=	எல்லையற்றதாயும்,
आद्यं ஆத்³யம்	=	முதலில் உள்ளதாயும்,
आनन्दमात्रं ஆனந்த³மாத்ரம்	=	ஆனந்தஸ்வரூபமாகவே இருப்பதாயும்,
सत् ஸத்	=	எப்பொழுதும் உள்ளதாயும்,
अद्वितीयम् அத்³விதீயம்	=	இரண்டாவது பொருளற்றதாயும்,
अवभाति அவபா⁴தி	=	விளங்குகிறதோ,
अत्र அத்ர	=	இந்த பிரஹ்மத்தில்,
काचन भिदा காசன பி⁴தா³	=	வேற்றுமை ஒன்றும்,
नैवास्ति நைவாஸ்தி	=	கிடையவே கிடையாது,
न गुणप्रतीतिः ந கு³ணப்ரதீதிः	=	குணங்களின் தோற்றமும் இல்லை,
नो वाक्प्रवृत्तिरपि ந மனःப்ரவ்ருத்திः	=	சப்தமும் செல்லாது,
न मनः प्रवृत्तिर्वा ந மனः ப்ரவ்ருத்திர்வா	=	மனமும் செல்லாது.

தனித்திருப்பது, மிகவும் சாந்தமானது, எல்லையற்றது, எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் இருப்பது. ஆனந்தமாத்திரமாக உள்ளது, ஸத் (இருப்பு) என்றிருப்பது,

இரண்டாவதற்றது, இவ்விதமாக எது பிரகாசிக்கிறகோ இந்த ப்ரஹ்மத்தில் எவ்வித பேதமும் கிடையாது, குணமும் தெரியாது, சப்தமும் பிரவ்ருத்திக்காது, மனதும் பிரவ்ருத்திக்காது. **(771)**

यत् इदं परमं सत्यं तत्वं सच्चित्सुखात्मकम् ।
अजरामरणं नित्यं सत्यमेतत् वचो मम ॥ ७७२ ॥

யத் இத³ம் பரமம் ஸத்யம் தத்வம் ஸச்சித்ஸுகா²த்மகம் ।
அஜராமரணம் நித்யம் ஸத்யமேதத் வசோ மம ॥ 772 ॥

यत् **யத்**	=	ஏனெனில்,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த பிரஹ்மம்,
परमं **பரமம்**	=	மேலானது,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	ஸத்யமானது,
तत्वं **தத்வம்**	=	வாஸ்தவமான தத்வம்,
सच्चित्सुखात्मकम् **ஸச்சித்ஸுகா²த்மகம்**	=	ஸச்சிதானந்தரூபம்,
अजरामरणं **அஜராமரணம்**	=	மூப்பு, சாவு அற்றது,
नित्यं **நித்யம்**	=	எப்பொழுதும் இருப்பது,
मम **மம**	=	என்னுடைய,
एतत् वचः **ஏதத் வசः**	=	இந்த வார்த்தை,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	உண்மையானது.

ஏனெனில் இந்த ப்ரஹ்மம் மேலானது, ஸத்யமானது. வாஸ்தவமான தத்வம், ஸத்கீத்ஸுதஸ்வரூபம், ஐரை மரண மற்றது. நித்யமானது, நான் சொல்லும் இந்த வார்த்தை ஸத்யம். **(772)**

(அவதாரிகை) இதுவரை பிரஹ்மத்தின் தத்துவத்தைச் சொல்லி அந்த பிரஹ் மத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் ஸ்வரூபத்தில் பேதமில்ஐல என்றும் காட்டிவந்தார்.

இவ்விஷயம் நன்கு அர்த்தமாகி விட்டால், ஜீவன், சரீரம் முதலியவைகளில் "நான்" என்கிற பாவனை வைத்துக்கொள்வது உசிதமில்லையென்றும், "நான் பிரஹ்மம்" என்றுதான் அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் குரு சிஷ்யனைப் பார்த்து உபதேசிக்கிறார்: -

न हि त्वं देहोऽसौ असुरपि च वाऽप्यक्षनिकरो
मनो वा बुद्धिर्वा क्वचिदपि तथाऽहंकृतिरपि ।
न चैषां संघातः त्वमु भवति विद्वन् शृणु परं
यत् एतेषां साक्षी स्फुरणं अमलं तत् त्वं असि हि ॥ ७७३ ॥

ந ஹி த்வம் தே³ஹோ(அ)ஸௌ அஸுரபி ச வா(அ)ப்பக்ஷநிகரோ
மனோ வா பு³த்³தி⁴ர்வா க்வசித³பி ததா²(அ)ஹங்க்ருதிரபி ।
ந சைஷாம் ஸங்கா⁴த꞉ த்வமு ப⁴வதி வித்³வன் ஶ்ருணு பரம்
யத் ஏதேஷாம் ஸாக்ஷீ ஸ்பு²ரணம் அமலம் தத் த்வம் அஸி ஹி ॥ 773 ॥

असौ देहः = இந்த சரீரம்,
அஸௌ தே³ஹ꞉

त्वं न हि = நீ அல்ல,
த்வம் ந ஹி

असुरपि = பிராணனும்,
அஸுரபி

अक्षनिकरो वापि = இந்திரியங்களின் கூட்டமும்,
அக்ஷநிகரோ வாபி

मनो वा = மனதும்,
மனோ வா

बुद्धिर्वा = புத்தியும்,
பு³த்³தி⁴ர்வா

तथा = அப்படியே,
ததா²

अहंकृति = அஹங்காரமும்,
அஹங்க்ருதி

रपि = இவைகளின் கூட்டமும்,
ரபி

क्वचिदपि = ஒருக்காலும்,
க்வசித³பி

त्वमु न भवति = நீ அல்ல,
த்வமு ந ப⁴வதி

विद्वन्	=	அறிவுள்ளவனே,
வித்³வன்		
शृणु	=	கேள்,
ஶ்ருணு		
यत्	=	எது,
யத்		
परं	=	மேலானதும்,
பரம்		
एतेषां साक्षी	=	இவைகளுக்கு ஸாக்ஷியாகவும்,
ஏதேஷாம் ஸாக்ஷீ		
स्फुरणं	=	ஞான ஸ்வரூபமாகவும்,
ஸ்பு²ரணம்		
अमलं	=	தோஷங்கள். அற்றதாகவும் உள்ளதோ,
அமலம்		
तत्	=	அந்த பிரஹ்மமாக,
தத்		
त्वं	=	நீ,
த்வம்		
असि	=	இருக்கிறுய்.
அஸி		

இந்த தேஹம் நீ அல்ல; பிராணனும், இந்திரியங்களின் கூட்டங்களும், மனதோ, புத்தியோ, அப்படியே அஹங்காரமோ, இவைகளெல்லாம் சேர்ந்தோ, ஒரு பொழுதும் நீயாகமாட்டாது, ஹே வித்வன், கேள். இவைகளுக்கெல்லாம் எது மேலாக இருந்துகொண்டு ஸாக்ஷியாகவும், பிரகாசமாகவும், நிர்மலமாகவும் இருக்கிறதோ, அந்த பிரஹ்மமே நீ. **(773)**

यत् जायते वस्तु तदेव वर्धते
तदेव मृत्युं समुपैति काले ।
जन्मैव ते नास्ति तथैव मृत्युः
नास्त्येव नित्यस्य विभोः अजस्य ॥ ७७४ ॥

யத் ஜாயதே வஸ்து ததே³வ வர்த⁴தே
ததே³வ ம்ருத்யும் ஸமுபைதி காலே ।
ஜன்மைவ தே நாஸ்தி ததை²வ ம்ருத்யு:
நாஸ்த்யேவ நித்யஸ்ய விபோ⁴: அஜஸ்ய ॥ 774 ॥

यत् वस्तु **யத் வஸ்து**	=	எந்த வஸ்து,
जायते **ஜாயதே**	=	உண்டாகிறதோ,
तदेव **ததே³வ**	=	அதுதான்,
वर्धते **வர்த⁴தே**	=	வளருகிறது,
तदेव **ததே³வ**	=	அதுதான்,
काले **காலே**	=	காலத்தில்,
मृत्युं **ம்ருத்யும்**	=	நாசத்தை,
समुपैति **ஸமுபைதி**	=	அடைகிறது,
नित्यस्य **நித்யஸ்ய**	=	எக்காலத்திலுமுள்ளவனும்,
विभोः **விபோ⁴:**	=	வியாபகனும்,
अजस्य **அஜஸ்ய**	=	உண்டாகாதவனுமான,
ते **தே**	=	உனக்கு,
जन्मैव नास्ति **ஜன்மைவ நாஸ்தி**	=	பிறவியே இல்லை,
तथैव **ததை²வ**	=	அப்படியே,
मृत्युः नास्त्येव **ம்ருத்யு: நாஸ்த்யேவ**	=	மரணம் இல்லவே இல்லை.

எந்த வஸ்து பிறக்கிறதோ, அதுதான் வளர்கிறது, அது தான் காலத்தில் மரணத்தையடைகிறது. நித்யனுய் வியாபகனுய் பிறவியற்றவனுய் இருக்கும் உனக்குப்பிறப்பேகிடையாது அப்படியே மரணமும் கிடையாது. **(774)**

य एष देहो जनितः स एव समेधते नश्यति कर्मयोगात् ।
त्वं एतदीयासु अखिलासु अवस्थासु अवस्थितः साक्षी असि बोधमात्रः ॥ ७७५ ॥

ய ஏஷ தே³ஹோ ஜனித꞉ ஸ ஏவ
ஸமேத⁴தே நஶ்யதி கர்மயோகா³த் ।
த்வம் ஏததீ³யாஸு அகி²லாஸு அவஸ்தா²ஸு
அவஸ்தி²த꞉ ஸாக்ஷீ அஸி போ³த⁴மாத்ர꞉ ॥ 775 ॥

य एष देह: ய ஏஷ தே³ஹ꞉	=	எந்த இந்த தேஹம்,
जनित: ஜனித꞉	=	உண்டானதோ,
स एव ஸ ஏவ	=	அதுதான்,
कर्मयोगात् கர்மயோகா³த்	=	கர்ம ஸம்பந்தத்தால்,
समेधते ஸமேத⁴தே	=	வளருகிறது,
नश्यति நஶ்யதி	=	நாசமடைகிறது,
बोधमात्र: போ³த⁴மாத்ர꞉	=	ஞான ஸ்வரூபமாகமட்டுமுள்ள,
त्वं த்வம்	=	நீ,
एतदीयासु ஏததீ³யாஸு	=	இந்த சரீரத்தைச் சேர்ந்ததான,
अखिलासु अवस्थासु அகி²லாஸு அவஸ்தா²ஸு	=	எல்லா நிலைகளிலும்,
अवस्थित: அவஸ்தி²த꞉	=	இருந்துகொண்டு,
साक्षी असि ஸாக்ஷீ அஸி	=	ஸாக்ஷியாக இருக்கிறாய்.

எந்த இந்த தேகம் பிறந்ததோ. அதுதான் கர்மாவின் ஸம்பந்தத்தினால் விருத்தியடைகிறது, அதுதான் நாசத்தை யடைகிறது. ஞானத்தை மட்டும் ஸ்வரூப மாகக்கொண்ட நீ இந்த சரீரத்தின எல்லா நிலைகளிலும் இருந்துகொண்டு சாக்ஷியாக அவற்றில் ஸம்பந்தப்படாமல் அவைகளை அறிகிறவனாக இருந்துவருகிறாய். **(775)**

यत् स्वप्रकाशं अखिलात्मकं आसुषुप्तेः
एकात्मनाऽहं अहं इत्यवभाति नित्यम् ।
बुद्धेः समस्तविकृतैः अविकारि बोद्धृ
यत् ब्रह्म तत् त्वं असि केवलबोधमात्रम् ॥ ७७६ ॥

யத் ஸ்வப்ரகாஶம் அகி²லாத்மகம் ஆஸுஷுப்தே:
ஏகாத்மனா(அ)ஹம் அஹம் இத்யவபா⁴தி நித்யம் ।
பு³த்³தே⁴: ஸமஸ்தவிக்ருதை: அவிகாரி போ³த்³த்⁴ரு
யத் ப்³ரஹ்ம தத் த்வம் அஸி கேவலபோ³த⁴மாத்ரம் ॥ 776 ॥

स्वप्रकाशं ஸ்வப்ரகாஶம்	=	தானாகவே பிரகாசிக்கிறதாயும்,
अखिलात्मकं அகி²லாத்மகம்	=	எல்லா வஸ்துவாக உள்ளதுமான,
यत् யத்	=	எது,
आसुषुप्तेः ஆஸுஷுப்தே:	=	ஸுஷுப்தி வரை,
नित्यम् நித்யம்	=	எப்பொழுதும்,
एकात्मना ஏகாத்மனா	=	ஒரேவிதமாக,
अहं अहं इति அஹம் அஹம் இதி	=	நான் நான் என்று,
अवभाति அவபா⁴தி	=	பிரகாசிக்கிறதோ,
यत् யத்	=	எது,
अविकारि அவிகாரி	=	விகாரமடையாததாய்க் கொண்டு,
बुद्धेः பு³த்³தே⁴:	=	புத்தியின்,
समस्तविकृतैः ஸமஸ்தவிக்ருதை:	=	எல்லா விகாரத்தையும்,
बोद्धृ போ³த்³த்⁴ரு	=	அறிகிறதோ,

तत् = அந்த,
தத்
केवलबोधमात्रम् = சுத்தஞான ஸ்வரூபமாக மட்டுமுள்ள,
கேவலபோ³த⁴மாத்ரம்
ब्रह्म = பிரஹ்மமாக,
ப்³ரஹ்ம
त्वं असि = நீ இருக்கிறுய்.
த்வம் அஸி

எது ஸ்வயம் பிரகாசமாய் எல்லாமாக இருந்து கொண்டு ஜாக்ரத் ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி என்னும் மூன்று நிலைகளிலும் எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியாக நான் நான் என்று பிரகாசிக்கிறதோ, எது எவ்வித விகாரத்தையும் தான் அடையாமல் புத்தியினுடைய எல்லா விகாரங்களையும் அறிகிறதோ, அந்த சுத்த ஞான ஸ்வரூபமாகவே யிருக்கும் பிரஹ்மமே நீ. **(776)**

स्वात्मनि अनस्तमय संविदि कल्पितस्य
व्योमादिसर्वजगतः प्रददाति सत्ताम् ।
स्फूर्तिं स्वकीयमहसा वितनोति साक्षात्
यत् ब्रह्म तत् त्वं असि केवलबोधमात्रम् ॥ ७७७ ॥

ஸ்வாத்மனி அனஸ்தமய ஸம்விதி³ கல்பிதஸ்ய
வ்யோமாதி³ஸர்வஜக³த꞉ ப்ரத³தா³தி ஸத்தாம் ।
ஸ்பூ²ர்திம் ஸ்வகீயமஹஸா விதனோதி ஸாக்ஷாத்
யத் ப்³ரஹ்ம தத் த்வம் அஸி கேவலபோ³த⁴மாத்ரம் ॥ 777 ॥

यत् = எது,
யத்
अनस्तमय संविदि = நித்யஞான ஸ்வரூபமான,
அனஸ்தமய ஸம்விதி³
स्वात्मनि = தன்ஸ்வரூபத்தில்,
ஸ்வாத்மனி
कल्पितस्य = ஆரோபிக்கப்பட்ட,
கல்பிதஸ்ய
व्योमादिसर्वजगतः = ஆகாசம் முதலான எல்லா பிரபஞ்சத்திற்கும்,
வ்யோமாதி³ஸர்வஜக³த꞉
सत्ताम् = இருப்பை,
ஸத்தாம்

प्रददाति **ப்ரத³தா³தி**	=	கொடுக்கிறதோ,
स्वकीयमहसा **ஸ்வகீயமஹஸா**	=	தன்னுடையதான பிரகாசத்தால்,
साक्षात् **ஸாக்ஷாத்**	=	நேராக,
स्फूर्तिं **ஸ்பூ²ர்திம்**	=	பிரகாசத்தை,
वितनोति **விதனோதி**	=	கொடுக்கிறதோ,
तत् **தத்**	=	அந்த,
केवलबोधमात्रम् **கேவலபோ³த⁴மாத்ரம்**	=	சுத்தஞான ஸ்வரூபமாக மட்டுமுள்ள,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	ப்ரஹ்மமாக,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
असि **அஸி**	=	இருக்கிறாய்.

எந்த பிரஹ்மமானது நித்ய ஞான ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் கல்பிக்கப் பட்டிருக்கிற ஆகாசம் முதலிய எல்லா ஜகத்திற்கும் இருக்கும் தன்மையைக் கொடுக் கிறதோ, எது ஸாக்ஷாத்தாகத் தன்னுடைய பிரகாசத்தினால் அந்த ஜகத்திற்குப் பிரகாசத்தைக் கொடுக்கிறதோ, அந்த சுத்த ஞானமாகவே இருக்கும் பிரஹ்மம் நீ. பிரபஞ்சம் இருப்பதும் விளங்குவதும் பிரஹ்மத்தால்தான். அதிஷ்டானமான ப்ரஹ்மத்தின் ஸத்தையும் ஸ்புரணமும்தான் ஆரோபிதமான பிரபஞ்சத்தில் தோன் றுகின்றன. ப்ரபஞ்சத்திற்குத் தனியாக ஸத்தையும் ஸ்புரணமும் கிடையாது. **(777)**

सम्यक् समाधिनिरतैः विमलान्तरङ्गे
साक्षात् अवेक्ष्य निजतत्वं अपारसौख्यम् ।
संतुष्यते परमईसकुलैः अजस्रं
यत् ब्रह्म तत् त्वं असि केवलबोधमात्रम् ॥ ७७८ ॥

ஸம்யக் ஸமாதி⁴நிரதை: விமலாந்தரங்கே³
ஸாக்ஷாத் அவேக்ஷ்ய நிஜதத்வம் அபாரஸௌக்²யம் ।
ஸந்துஷ்யதே பரமஈஸகுலை: அஜஸ்ரம்
யத் ப்³ரஹ்ம தத் த்வம் அஸி கேவலபோ³த⁴மாத்ரம் ॥ 778 ॥

सम्यक्	=	நன்கு,
ஸம்யக்		
समाधिनिरतैः	=	ஸமாதியில் ஈடுபட்ட,
ஸமாதி⁴நிரதை:		
परमईसकुलैः	=	பரமஹம்ஸகோஷ்டியார்களால்,
பரமஈஸகுலை:		
विमलान्तरङ्गे	=	சுத்தமான மனதில்,
விமலாந்தரங்கே³		
निजतत्वं	=	தனது உண்மையான தத்வமாயும்,
நிஜதத்வம்		
अपारसौख्यम्	=	எல்லையற்ற ஆனந்தமாயுமுள்ள,
அபாரஸௌக்²யம்		
यत्	=	எந்த,
யத்		
ब्रह्म	=	ப்ரஹ்மத்தை,
ப்³ரஹ்ம		
साक्षात् अवेक्ष्य	=	நேரில் பார்த்து,
ஸாக்ஷாத் அவேக்ஷ்ய		
अजस्रं	=	எப்பொழுதும்,
அஜஸ்ரம்		
संतुष्यते	=	ஸந்தோஷிக்கப்படுகிறதோ,
ஸந்துஷ்யதே		
तत्	=	அந்த,
தத்		
केवलबोधमात्रम्	=	சுத்த ஞான ஸ்வரூபமாக மட்டுமுள்ள,
கேவலபோ³த⁴மாத்ரம்		
ब्रह्म	=	ப்ரம்மமாக,
ப்³ரஹ்ம		
त्वं असि	=	நீ இருக்கிறாய்.
த்வம் அஸி		

நன்கு ஸமாதி நிலையில் ஈடுபட்டிருக்கும் பரமஹம்ஸ ஸந்யாஸீ கோஷ்டியார்களால் நிர்மலமான மனத்தில் தங்களுடைய வாஸ்தவ தத்வமாயும் எல்லையற்ற ஆனந்தமாயும் உள்ள எந்த ப்ரஹ்மத்தை ஸாக்ஷாத்தாகப் பார்த்து எப்பொழுதும் ஸந்தோஷம் அடையப்படுகிறதோ, அந்த சுத்தஞான ஸ்வருபமாகவே இருக்கும் ப்ரஹ்மம் நீ. **(778)**

अन्तर्बहिः स्वयं अखण्डितं एकरूपं
आरोपितार्थवत् उदञ्चति मूढबुद्धेः ।
मृत्स्नादिवत् विगतविक्रियं आत्मवेधं
यत् ब्रह्म तत् त्वं असि केवलबोधमात्रम् ॥ ७७९ ॥

அந்தர்ப³ஹி: ஸ்வயம் அக²ண்டி³தம் ஏகரூபம்
ஆரோபிதார்த²வத் உத³ஞ்சதி மூட⁴பு³த்³தே⁴: ।
ம்ருத்ஸ்நாதி³வத் விக³தவிக்ரியம் ஆத்மவேத⁴ம்
யத் ப்³ரஹ்ம தத் த்வம் அஸி கேவலபோ³த⁴மாத்ரம் ॥ 779 ॥

अन्तर्बहिः = உள்ளேயும் வெளியிலும்,
அந்தர்ப³ஹி:

स्वयं = தான்,
ஸ்வயம்

अखण्डितं = பிரிவுபடாததும்,
அக²ண்டி³தம்

एकरूपं = ஒரேஸ்வரூபமாக உள்ளதும்,
ஏகரூபம்

विगतविक्रियं = விகாரமில்லாததும்,
விக³தவிக்ரியம்

आत्मवेधं = தன்ஞலேயே அறியத்தக்கதுமான,
ஆத்மவேத⁴ம்

यत् = எது,
யத்

मूढबुद्धेः = புத்திமோஹம் கொண்டவனுக்கு,
மூட⁴பு³த்³தே⁴:

मृत्स्नादिवत् = மண் முதலியவை போல்,
ம்ருத்ஸ்நாதி³வத்

आरोपितार्थवत् = கல்பிக்கப்பட்டவஸ்து போல்,
ஆரோபிதார்த²வத்

उदञ्चति = தோன்றுகிறதோ,
உத³ஞ்சதி

तत् = அந்த,
தத்

केवलबोधमात्रम् = சுத்த ஞானமாகமட்டுமுள்ள,
கேவலபோ³த⁴மாத்ரம்

ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	ப்ரஹ்மமாக,
त्वं த்வம்	=	நீ,
असि அஸி	=	இருக்கிறுய்.

உள்ளும் வெளியும் எங்கும் பரவிப் பிரிவு இல்லாமல் ஒரே ஸ்வரூபமாயிருக்கும் ப்ரஹ்மம் மாறுதலடையாதது. தன்னுலேயேதான் அறியத்தக்கது சுத்தஞான ஸ்வரூபம். இதில் தான் எல்லா ப்ரபஞ்சமும் ஆரோபிதம். மூடர்களுக்கு இந்த ப்ரஹ்மமே ப்ரபஞ்சம்போலக் காக்ஷியளிக்கிறது. இந்த ப்ரஹ்மம்தான் நீ. மண்ணைத் தவிற குடம் வேறு அல்ல, மண்ணில் குடம் ஆரோபிதம். ஆனுலும் அந்த மண் குடம் போல காக்ஷியளிக்கிறது. இது போல பிரபஞ்சம் என்பது தனித்த பொருளில் லாவிட்டாலும் பிரஹ்மத்தை அறியாத மூடருக்கு அந்த பிரஹ்மமே பிரபஞ்சம் போல தோன்றுகிறது. **(779)**

श्रुत्युक्तं अव्ययं अनन्तं अनादिमध्यं
अव्यक्तं अक्षरं अनाश्रयं अप्रमेयम् ।
आनन्दसद्घनं अनामयं आद्वितीयं
यत् ब्रह्म तत् त्वं असि केवलबोधमानम् ॥ ७८० ॥

ஶ்ருத்யுக்தம் அவ்யயம் அனந்தம் அநாதி³மத்⁴யம்
அவ்யக்தம் அக்ஷரம் அநாஶ்ரயம் அப்ரமேயம் ।
ஆனந்த³ஸத்³த⁴னம் அநாமயம் ஆத்³விதீயம்
யத் ப்³ரஹ்ம தத் த்வம் அஸி கேவலபோ³த⁴மானம் ॥ 780 ॥

यत् யத்	=	எது,
श्रुत्युक्तं ஶ்ருத்யுக்தம்	=	உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டதாயும்,
अव्ययं அவ்யயம்	=	குறைவில்லாததாயும்,
अनन्तं அனந்தம்	=	எல்லே இல்லாததாயும்,
अनादिमध्यं அநாதி³மத்⁴யம்	=	முதல் நடுவில்லாததாயும்,
अव्यक्तं அவ்யக்தம்	=	ஸூக்ஷ்மமாயும்,

अक्षरं **அக்ஷரம்**	=	அழிவில்லாததாயும்,
अनाश्रयं **அநாஶ்ரயம்**	=	ஆதாரமில்லாததாயும்,
अप्रमेयम् **அப்ரமேயம்**	=	அறிய முடியாததாயும்,
आनन्दसद्घनं **ஆனந்த³ஸத்³த⁴னம்**	=	ஆனந்தம் இருப்பு இவைகளின் கெட்டியான ஸ்வரூபமாயும்,
अनामयं **அநாமயம்**	=	தோஷமற்றதாயும்,
आद्वितीयं **ஆத்³விதீயம்**	=	இரண்டாவது வஸ்து அற்றதாயும்,
केवलबोधमानम् **கேவலபோ³த⁴மானம்**	=	சுத்த ஞானஸ்வரூபமாகவும் உள்ளதோ,
तत् ब्रह्म **தத் ப்³ரஹ்ம**	=	அந்த ப்ரஹ்மமாக,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
असि **அஸி**	=	இருக்கிறுய்.

எந்த பிரஹ்மம் வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, குறைவன்னியில், எல்ஜலயன்னியில், ஆதியும் மத்தியுமன்னியில், வியக்கமில்லாமல், முடிவில்லாமல், வேறு ஆசிரயமன்னியில், ஒருவித பிரமாணத்திற்கம் விஷயமில்லாமல், எவ்வித தோஷமும் அற்றதாய், இரண்டாவது அற்றதாய், ஆனந்தகனமாய் ஸத்கனமாய் இருக்கிறதோ, அந்த சுத்த ஞானஸ்வரூபமாகவே இருக்கும் பிரஹ்மம் நீ. **(780)**

शरीरतद्योगतदीयधर्माद्यारोपणं भ्रान्तिवशात् त्वयीदम् ।
न वस्तुतः किंचित् अतस्त्वजः त्वं मृत्योः भयं क्वास्ति तव असि पूर्णः ॥ ७८१ ॥

ஶரீரதத்³யோக³ததீ³யத⁴ர்மாத்³
யாரோபணம் ப்⁴ராந்திவஶாத் த்வயீத³ம் ।
ந வஸ்துத: கிஞ்சித் அதஸ்த்வஜ: த்வம்
ம்ருத்யோ: ப⁴யம் க்வாஸ்தி தவ அஸி பூர்ண: ॥ 781 ॥

त्वयी **த்வயீ**	=	உன்னிடத்தில்,
इदं **இத³ம்**	=	இந்த,

शरीरतद्योगतदीयधर्माद्यारोपणं = சரீரம், அதன் ஸம்பந்தம், அதனுடைய தர்மங்கள் இவைகளின் தோற்றம்,
ஶரீரதத்³யோக³ததீ³யத⁴ர்மாத்³யாரோபணம்

भ्रान्तिवशात् = பிரமத்தால் ஏற்பட்டு உள்ளது,
ப்⁴ராந்திவஶாத்

वस्तुत: = வாஸ்தவத்தில்,
வஸ்துத꞉

न किंचित् = ஒன்றும் கிடையாது,
ந கிஞ்சித்

अत: = ஆகையால்,
அத꞉

त्वं = நீ,
த்வம்

अज: = பிறவியில்லாதவன்,
அஜ꞉

तव = உனக்கு,
தவ

मृत्यो: = மரணத்திலிருந்து,
ம்ருத்யோ꞉

भयं = பயம்,
ப⁴யம்

क्वास्ति = எங்கே இருக்கிறது?
க்வாஸ்தி

पूर्ण: असि = (நீ) வியாபகனாக இருக்கிறாய்.
பூர்ண꞉ அஸி

சரீரம், அதன் ஸம்பந்தம், அதன் தர்மங்கள், முதலியதின் இந்த ஆரோபணம் (ஏற்றுதல்) உன்னிடத்தில் ஏற்பட்டிருப்பது பிராந்தியினால்தான்; வாஸ்தவத்தில் ஒன்றும் கிடையாது. ஆகையால் நீ பிறவியற்றவன். எங்கிருந்து உனக்கு மரண விஷயமாக பயம் ஏற்படும்? நீ பரிபூர்ணன். **(781)**

यत् यत् दृष्टं भ्रान्तिमत्या स्वदृष्टया
तत् तत् सम्यग्वस्तुदृष्ट्या त्वमेव ।
त्वत्तो नान्यत् वस्तु किंचित् तु लोके
कस्मात् भीतिस्ते भवेत् अद्वयस्य ॥ ७८२ ॥

யத் யத் த்³ருஷ்டம் ப்⁴ராந்திமத்யா ஸ்வத்³ருஷ்டயா
தத் தத் ஸம்யக்³வஸ்துத்³ருஷ்ட்யா த்வமேவ ।
த்வத்தோ நான்யத் வஸ்து கிஞ்சித் து லோகே
கஸ்மாத் பீ⁴திஸ்தே ப⁴வேத் அத்³வயஸ்ய ॥ 782 ॥

भ्रान्तिमत्या ப்⁴ராந்திமத்யா	=	பிராந்தியோடு கூடிய,
स्वदृष्टया ஸ்வத்³ருஷ்டயா	=	தன் பார்வையால்,
यत् यत् दृष्टं யத் யத் த்³ருஷ்டம்	=	எது எது பார்க்கப்பட்டதோ,
तत् तत् தத் தத்	=	அது அது,
सम्यग्वस्तुदृष्ट्या ஸம்யக்³வஸ்துத்³ருஷ்ட்யா	=	உண்மையான நல்ல பார்வையால்,
त्वमेव த்வமேவ	=	நீ தான்,
लोके லோகே	=	உலகத்தில்,
त्वत्तः த்வத்தஃ	=	உன்னைக் காட்டிலும்,
अन्यत् அன்யத்	=	வேறான,
वस्तु किंचित् வஸ்து கிஞ்சித்	=	வஸ்து ஒன்றும்,
न ந	=	இல்லை,
अद्वयस्य அத்³வயஸ்ய	=	இரண்டற்ற,
ते தே	=	உனக்கு,
कस्मात् கஸ்மாத்	=	எதிலிருந்து,
भीति भवेत् பீ⁴தி ப⁴வேத்	=	பயம் உண்டாகும்.

பிராந்தியோடு கூடின தன் பார்வையினால் எது எது உன்னைக்காட்டிலும் வேறாக பார்க்கப்பட்டதோ, அது அது உண்மையான நல்ல பார்வையால் பார்க்கப்

பட்டால் நீயேயாகும். உலகத்தில் உன்னைத்தவிற வேறு எவ்வித வஸ்துவும் கிடையாது. இரண்டற்றதாயிருக்கிற உனக்கு எதிலிருந்து பயம் ஏற்படக்கூடும்? **(782)**

पश्यतस्त्वमेवेदं सर्वं इत्यात्मनाऽखिलम् ।
भयं स्यात् विदुषः कस्मात् स्वस्मात्न भयमिष्यते ॥ ७८३ ॥

பஶ்யதஸ்த்வமேவேத³ம் ஸர்வம் இத்யாத்மனா(அ)கி²லம் ।
ப⁴யம் ஸ்யாத் விது³ஷ꞉ கஸ்மாத் ஸ்வஸ்மாத்ன ப⁴யமிஷ்யதே ॥ 783 ॥

इदं सर्वं इத³ம் ஸர்வம்	=	இது எல்லாம்,
अहमेव அஹமேவ	=	நான்தான்,
इति இதி	=	என்று,
अखिलं அகி²லம்	=	எல்லாவற்றையும்,
आत्मना ஆத்மனா	=	தன் ஸ்வரூபமாக,
पश्यत: பஶ்யத꞉	=	பார்க்கிற,
विदुष: விது³ஷ꞉	=	வித்வானுக்கு,
कस्मात् கஸ்மாத்	=	எதனிடமிருந்து,
भयं स्यात् ப⁴யம் ஸ்யாத்	=	பயம் ஏற்படும்?
स्वस्मात् ஸ்வஸ்மாத்	=	தன்னிடமிருந்து,
भयं ப⁴யம்	=	பயம்,
न इष्यते ந இஷ்யதே	=	ஒப்புக்கொள்ளப் படுகிறதில்லை.

"இது எல்லாம் நான் தான்" என்று எல்லாவற்றையும் தன் ஸ்வரூபமாகப் பார்க்கிற வித்வானுக்கு எதிலிருந்து எந்த காரணத்தினால் பயம் ஏற்பட முடியும்? பயத்தைக்கொடுக்கும் வேறு பொருள் ஒன்றுமில்லையே? தன்னிடத்திலிருந்தே பயம் என்பதை ஒருவரும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. **(783)**

तस्मात् त्वं अभयं नित्यं केवलानन्दलक्षणम् ।
निष्कलं निष्क्रियं शान्तं ब्रह्मवासि सदाऽद्वयम् ॥ ७८४ ॥

தஸ்மாத் த்வம் அப⁴யம் நித்யம் கேவலானந்த³லக்ஷணம் ।
நிஷ்கலம் நிஷ்க்ரியம் ஶாந்தம் ப்³ரஹ்மவாஸி ஸதா³(அ)த்³வயம் ॥ 784 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

त्वं = நீ,
த்வம்

सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³

अभयं = பயமற்றதும்,
அப⁴யம்

नित्यं = அழிவற்றதும்,
நித்யம்

केवलानन्दलक्षणम् = சுத்த ஆனந்தஸ்வரூபமாயும்,
கேவலானந்த³லக்ஷணம்

निष्कलं = அவயவங்கள் அற்றதும்,
நிஷ்கலம்

निष्क्रियं = செய்கைகள் அற்றதும்,
நிஷ்க்ரியம்

शान्तं = சாந்தமாயும்,
ஶாந்தம்

अद्वयम् = இரண்டற்றதாயுமுள்ள,
அத்³வயம்

ब्रह्मैव = பிரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்மைவ

असि = இருக்கிறுய்.
அஸி

ஆகையினுல் நீ பயமற்றதாய், நித்யமாய், சுத்த ஆனந்த ஸ்வரூபமாய், அவயவங்கள் அற்றதாய், எவ்வித கிரியையு மற்றதாய். சாந்தமாய், இரண்டற்றதாய், உள்ள பிரஹ்மமாகவே எப்பொழுதும் இருக்கிறுய். **(784)**

ज्ञातृज्ञानज्ञेय विहीनं ज्ञातुरभिन्नं ज्ञानमखण्डम् ।
ज्ञेयाज्ञेयत्वादिविमुक्तं शुद्धं बुद्धं तत्त्वं असि त्वम् ॥ ७८५ ॥

ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞான ஜ்ஞேய விஹீனம் ஜ்ஞாதுரபி⁴ன்னம் ஜ்ஞானமக²ண்ட³ம் ।
ஜ்ஞேயாஜ்ஞேயத்வாதி³விமுக்தம் ஶுத்³த⁴ம் பு³த்³த⁴ம் தத்த்வம் அஸி த்வம் ॥785॥

ज्ञातृज्ञानज्ञेय विहीनं = அறிகிறவன், அறிவு, அறியப்படும்
ஜ்ஞாத்ரு ஜ்ஞான ஜ்ஞேய விஹீனம் வஸ்து என்ற பேதமற்றதாயும்,

ज्ञातुः अभिन्नं = அறிகிறவனைக் காட்டிலும் வேறுபடாததாயும்,
ஜ்ஞாது꞉ அபி⁴ன்னம்

अखण्डं ज्ञानं = பிறிவற்ற ஞானஸ்வரூபமாயும்,
அக²ண்ட³ம் ஜ்ஞானம்

ज्ञेयाज्ञेयत्वादिविमुक्तं = அறியத்தக்கது, அறியத்தகாதது முதலிய
ஜ்ஞேயாஜ்ஞேயத்வாதி³விமுக்தம் தன்மைகளிலிருந்து விடுபட்டதாயும்,

शुद्धं = தோஷமற்றதும்,
ஶுத்³த⁴ம்

बुद्धं = ஞானஸ்வரூபமுமான,
பு³த்³த⁴ம்

तत्त्वं = உண்மைப் பொருளாக,
தத்த்வம்

त्वम् = நீ,
த்வம்

असि = இருக்கிறாய்.
அஸி

நீ, அறிகிறவன் அறிவு அறியப்படும் வஸ்து என்ற பேதமற்றதாய், அறிகிறவனிடமிருந்து வேறுபடாததாய், துண்டு படாத ஞானஸ்வரூபமாய், அறியக்கூடிய தன்மை அறியக்கூடாத தன்மை முதலியதிலிருந்து விடுபட்டதாய், சுத்தமாய், புத்தமாய், உள்ள தத்வமாகவே (உண்மைப் பொருளான ப்ரஹ்மமாகவே) இருக்கிறாய். **(785)**

अन्तःप्रज्ञत्वादिविकल्पैः अस्पृष्टं यत् तत् दृशिमात्रम् ।
सत्तामात्रं समरसं एकं शुद्धं बुद्धं तत्त्वं असि त्वम् ॥ ७८६ ॥

அந்த꞉ப்ரஜ்ஞத்வாதி³விகல்பை꞉ அஸ்ப்ருஷ்டம் யத் தத் த்³ருஶிமாத்ரம் ।
ஸத்தாமாத்ரம் ஸமரஸம் ஏகம் ஶுத்³த⁴ம் பு³த்³த⁴ம் தத்த்வம் அஸி த்வம் ॥ 786 ॥

यत् = எது,
யத்

अन्तःप्रज्ञत्वादिविकल्पैः = உள்ளறிவுள்ள தன்மை (ஸ்வப்னம்)
அந்த꞉ப்ரஜ்ஞத்வாதி³விகல்பை꞉ முதலான கல்பனைகளுடன்,

अस्पृष्टं **அஸ்ப்ருஷ்டம்**	=	தொடர்பு இல்லாததாயும்,
दृशिमात्रम् **த்³ருஶிமாத்ரம்**	=	ஞானஸ்வரூப மாத்திரமாயும்,
सत्तामात्रं **ஸத்தாமாத்ரம்**	=	இருப்பு என்பதையே ஸ்வரூபமாகக்கொண்டதும்,
समरसं **ஸமரஸம்**	=	ஒரே ரஸமாயும்,
एकं **ஏகம்**	=	ஒன்றுயும்,
शुद्धं **ஶுத்³த⁴ம்**	=	சுத்தமாயும்,
बुद्धं **பு³த்³த⁴ம்**	=	ஞானஸ்வரூபமாயும் உள்ளதோ,
तत् **தத்**	=	அந்த,
तत्त्वं **தத்த்வம்**	=	உண்மைப் பொருளான பிரஹ்மமாக,
त्वम् **த்வம்**	=	நீ,
असि **அஸி**	=	இருக்கிறுய்.

உள்ளே அறிவுள்ள தன்மை (ஸ்வப்னம்) வெளிஅறிவுள்ள அறிவுள்ள தன்மை தன்மை (ஜாகரம்) கெட்டியான அறிவுள்ள தன்மை (ஸுஷுப்தி) என்னும் கல்பனைகளில்லாததும் (அவஸ்தாத்ரய ஸம்பந்தமற்றதும்) ஞானமாத்திரமாயும், ஸத்தா (இருக்கும் தன்மை) மாத்திரமாயும், ஏகரஸமாயும் (தனக்குள் பேதமில்லா மல் ஒரேமாதிரியிருப்பதாயும்) ஒரே வஸ்துவாகவும், சுத்தமாயும், புத்தமாயும், எது உள்ளதோ அந்த தத்வமாகவே நீ இருக்கிறுய். **(786)**

सर्वाकारं सर्वं असर्वं सर्वनिषेधावधिभूतं यत् ।
सत्यं शाश्वतं एकं अनन्तं शुद्धं बुद्धं तत्वं असि त्वम् ॥ ७८७ ॥

ஸர்வாகாரம் ஸர்வம் அஸர்வம் ஸர்வநிஷேதா⁴வதி⁴பூ⁴தம் யத் ।
ஸத்யம் ஶாஶ்வதம் ஏகம் அனந்தம் ஶுத்³த⁴ம் பு³த்³த⁴ம் தத்வம் அஸி த்வம்
॥ 787 ॥

यत् **யத்**	=	எது,

सर्वाकारं ஸர்வாகாரம்	=	எல்லா உருவமாயும்,
सर्वं ஸர்வம்	=	எல்லாமாயும்,
असर्वं அஸர்வம்	=	எல்லாமற்றதாயும்,
सर्वनिषेधावधिभूतं ஸர்வநிஷேதா⁴வதி⁴பூ⁴தம்	=	எல்லாவற்றையும் மறுப்பதற்கு எல்ஐலயாக இருப்பதாயும்,
सत्यं ஸத்யம்	=	உண்மையாகவும்,
शाश्वतं ஶாஶ்வதம்	=	எப்பொழுதும் உள்ளதாயும்,
एकं ஏகம்	=	ஒன்ருயும்,
अनन्तं அனந்தம்	=	எல்ஐலயற்றதாயும்,
शुद्धं ஶுத்³த⁴ம்	=	தோஷமற்றதாயும்,
बुद्धं பு³த்³த⁴ம்	=	ஞானஸ்வரூபமாயும் உள்ளதோ, (அந்த),
तत्वं தத்வம்	=	தத்வமாக,
त्वम् த்வம்	=	நீ,
असि அஸி	=	இருக்கிறுய்.

எல்லா உருவமாயும், எல்லாவற்றின் ஸ்வரூபமாயும் உண்மையில் எல்லா மற்றதாயும், எல்லாவற்றையும் மறுக்கும் போது எல்ஐலயாயிருப்பதாயும், ஸத்யமாயும், சாசுவதமாயும், ஒன்ருயும், எல்ஐலயற்றதாயும், சுத்தமாயும். புத்தமாயும், உள்ள தத்வம் எதுவோ, அதுவாகவே நீ இருக்கிறுய். **(787)**

नित्यानन्दाखण्डैकरसं निष्कलं अक्रियं अस्तविकारम् ।
प्रत्यगभिन्नं परं अव्यक्तं शुद्धं बुद्धं तत्वं असि त्वम् ॥ ७८८ ॥

நித்யானந்தா³க²ண்டை³கரஸம் நிஷ்கலம் அக்ரியம் அஸ்தவிகாரம் ।
ப்ரத்யக³பி⁴ன்னம் பரம் அவ்யக்தம் ஶுத்³த⁴ம் பு³த்³த⁴ம் தத்வம் அஸி த்வம்
॥ 788 ॥

नित्यानन्दाखण्डैकरसं	=	நித்யமாயும் ஆனந்தமாயும் பிரிவு இல்லாத
நித்யானந்தா³க²ண்டை³கரஸம்		ஓரே ஸ்வரூபமாயும்,
निष्कलं	=	அவயவங்களற்றதாயும்,
நிஷ்கலம்		
अक्रियं	=	க்ரியைகளற்றதாயும்,
அக்ரியம்		
अस्तविकारम्	=	மாறுதல் அற்றதாயும்,
அஸ்தவிகாரம்		
प्रत्यगभिन्नं	=	பிரத்யகாத்மாவைக் காட்டிலும் வேருக
ப்ரத்யக³பி⁴ன்னம்		இல்லாததாயும்,
परं	=	மேலானதாயும்,
பரம்		
अव्यक्तं	=	ஸூக்ஷ்மமாயும்,
அவ்யக்தம்		
शुद्धं	=	சுத்தமாயும்,
ஶுத்³த⁴ம்		
बुद्धं	=	புத்தமாயும் உள்ள,
பு³த்³த⁴ம்		
तत्वं	=	தத்வமாக,
தத்வம்		
त्वम्	=	நீ,
த்வம்		
असि	=	இருக்கிருய்.
அஸி		

நித்யமாய் ஆனந்தமாய் துண்டு படாமல் ஏகரஸமாய், அம்சங்களற்றதாய், கிரியை யற்றதாய், மாறுதலற்றதாய் பிரத்யகாத்மாவிலிருந்து வேறுபடாததாய். மேலானதாய், வியக்தமில்லாததாய் (ஸூக்ஷ்மமாய்) சுத்தமாய், புத்தமாய், உள்ள தத்வமாகவே நீ இருக்கிருய். **(788)**

त्वं प्रत्यस्ताशेषविशेषं व्योमेवान्तर्बहिरप पूर्णम् ।
ब्रह्मानन्दं परं अद्वैतं शुद्धं बुद्धं तत्त्वं असि त्वम् ॥ ७८९ ॥

த்வம் ப்ரத்யஸ்தாஶேஷவிஶேஷம் வ்யோமேவாந்தர்ப³ஹிரப பூர்ணம் ।
ப்³ரஹ்மானந்த³ம் பரம் அத்³வைதம் ஶுத்³த⁴ம் பு³த்³த⁴ம் தத்த்வம் அஸி த்வம்
॥ 789 ॥

त्वं	=	நீ,
த்வம்		

प्रत्यस्ताशेषविशेषं = எல்லா விசேஷங்களும் நீங்கியதாயும்,

ப்ரத்யஸ்தாஶேஷவிஶேஷம்

व्योमेव = ஆகாசம்போல்,

வ்யோமேவ

अन्तर्बहिरपि = உள்ளும் வெளியும்,

அந்தர்ப³ஹிரபி

पूर्णम् = நிறைந்ததாயும்,

பூர்ணம்

ब्रह्म = மிகப் பெரியதாயும்,

ப்³ரஹ்ம

आनन्दं = ஆனந்தமாயும்,

ஆனந்த³ம்

परं = மேலானதாயும்,

பரம்

अद्वैतं = இரண்டற்றதாயும்,

அத்³வைதம்

शुद्धं = சுத்தமாயும்,

ஶுத்³த⁴ம்

बुद्धं = ஞான ஸ்வரூபமாயும் உள்ள,

பு³த்³த⁴ம்

तत्त्वं = தத்வமாக,

தத்த்வம்

असि = இருக்கிறாய்.

அஸி

தனித்துக் காட்டக்கூடிய எல்லா விசேஷங்களும் நீங்கியதாய் ஆகாசம்மாதிரி உள்ளேயும் வெளியிலும்கூட நிறைந்ததாய் பிரஹ்மமாய், ஆனந்தமாய், மேலான தாய், இரண்டென்ற தன்மை யற்றதாய், சுத்தமாய், புத்தமாய், உள்ள தத்வமாகவே நீ இருக்கிறாய். **(789)**

ब्रह्मैवाहं अहं ब्रह्म निर्गुणं निर्विकल्पकम् ।
इत्येवाखण्डया वृत्त्या तिष्ठ ब्रह्मणि निष्क्रिये ॥ ७९० ॥

ப்³ரஹ்மைவாஹம் அஹம் ப்³ரஹ்ம நிர்கு³ணம் நிர்விகல்பகம் ।
இத்யேவாக²ண்ட³யா வ்ருத்த்யா திஷ்ட² ப்³ரஹ்மணி நிஷ்க்ரியே ॥ 790 ॥

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமே,

ப்³ரஹ்மைவ

अहं = நான்,

அஹம்

अहं = நான்,

அஹம்

निर्गुणं = குணங்களற்றதும்,

நிர்கு³ணம்

निर्विकल्पकम् = கல்பனைகளற்றதுமான,

நிர்விகல்பகம்

ब्रह्म = ப்ரஹ்மம்,

ப்³ரஹ்ம

इति = என்ற,

இதி

अखण्डया वृत्त्यैव = பிரிவு இல்லாமல் தொடர்ந்து வருகின்ற

அக²ண்ட³யா வ்ருத்த்யைவ ஒரே மனோவிருத்தியுடனேயே,

निष्क्रिये = க்ரியைகளற்ற,

நிஷ்க்ரியே

ब्रह्मणि = ப்ரஹ்மத்தில்,

ப்³ரஹ்மணி

तिष्ठ = நிலைத்திரு.

திஷ்ட²

"பிரஹ்மமே நான், நான் குணமற்றதாய் எவ்விதவிகல்பமுமற்றதாய் இருக்கும் பிரஹ்மம்" என்ற அகண்டமான மனோகிருத்தியுடன் (நடுவில் வேறு விருத்திகள் வர இடம் கொடுக்காமல் இந்த ஒரே வருத்தியே தொடர்ந்திருக்கும்படி) கிரியையற்ற பிரஹ்மத்திலேயே நிலைத்திரு. **(790)**

अखण्डामेवैतां घटितपरमानन्दलहरीं
परिध्वस्तद्वैतप्रमिति अमलां वृत्ति अनिशम् ।
अमुञ्चानः स्वात्मनि अनुपमसुखे ब्रह्मणि परे
रमस्व प्रारब्धं क्षपय सुखवृत्त्या त्वं अनया ॥ ७९१ ॥

அக²ண்டா³மேவைதாம் க⁴டிதபரமானந்த³லஹரீம்
பரித்⁴வஸ்தத்³வைதப்ரமிதி அமலாம் வ்ருத்தி அநிஶம் ।
அமுஞ்சானঃ ஸ்வாத்மனி அனுபமஸுகே² ப்³ரஹ்மணி பரே
ரமஸ்வ ப்ராரப்³த⁴ம் க்ஷபய ஸுக²வ்ருத்த்யா த்வம் அனயா ॥ 791 ॥

घटितपरमानन्दलहरीं = மேலான ஆனந்த அலைகளுடன் கூடியதும்,

க⁴டிதபரமானந்த³லஹரீம்

परिध्वस्तद्वैतप्रमिति பரித்⁴வஸ்தத்³வைதப்ரமிதி	=	இரண்டு என்னும் தோற்றம் நீங்கியதும்,
अमलां அமலாம்	=	சுத்தமானதும்,
अखण्डां அக²ண்டா³ம்	=	பிரிவற்றதுமான,
एतां ஏதாம்	=	இந்த,
वृत्ति வ்ருத்தி	=	விருத்தியை,
अमुञ्चान एव அமுஞ்சான ஏவ	=	விடாமலேயே,
स्वात्मनि ஸ்வாத்மனி	=	தனது ஆத்மஸ்வரூபமாயும்,
अनुपमसुखे அனுபமஸுகே²	=	எல்லையற்ற ஸுக ஸ்வரூபமுமான,
परे ब्रह्मणि பரே ப்³ரஹ்மணி	=	பரப்ரஹ்மத்தில்,
अनिशम् அநிஶம்	=	எப்பொழுதும்,
रमस्व ரமஸ்வ	=	இன்புற்று இரு,
त्वं த்வம்	=	நீ,
अनया அனயா	=	இந்த,
सुखवृत्त्या ஸுக²வ்ருத்த்யா	=	ஆனந்தவிருத்தியுடனேயே,
प्रारब्धं ப்ராரப்³த⁴ம்	=	ப்ராரப்தகர்மாவை,
क्षपय க்ஷபய	=	முடித்துக்கொள்.

உத்தமமான ஆநந்த அலைகளுடன் கூடியதாய், இரண்டாவதென்ற எண்ணமே போனதாய் நிர்மலமாயுள்ள இந்த இடையில்லாத விருத்தியையே விடாமலேயே; தனது ஆத்மஸ்வரூபமாய், நிகரற்ற ஸுகஸ்வரூபமாய் இருக்கும் மேலான ப்ரஹ்மத்தில் எப்பொழுதும் ரமித்துக்கொண்டிரு (இந்த ஜன்மாவில் அனுபவிக்க வேண்டிய

தாக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கும்) ப்ராரப்த கர்மாவை இந்த ஆனந்தவருத்தியுடனேயே நீ தீர்த்துக்கொள். **(791)**

ब्रह्मानन्दरसास्वादतत्परेणैव चेतसा ।
समाधिनिष्ठितो भूत्वा तिष्ठ विद्वन् सदा मुने ॥ ७९२ ॥

ப்³ரஹ்மானந்த³ரஸாஸ்வாத³தத்பரேணைவ சேதஸா ।
ஸமாதி⁴நிஷ்டி²தோ பூ⁴த்வா திஷ்ட² வித்³வன் ஸதா³ முனே ॥ 792 ॥

विद्वन् = அறிவுள்ளவனே,
வித்³வன்

मुने = மனனம் செய்பவனே,
முனே

समाधिनिष्ठितो भूत्वा = ஸமாதியில் (வேறு மனோவிருத்திகளைத் தடுப்ப
ஸமாதி⁴நிஷ்டி²தோ பூ⁴த்வா தில்) நிலைபெற்றவனாக இருந்து கொண்டு,

सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³

ब्रह्मानन्दरसास्वादतत्परेणैव = ப்ரஹ்மாநந்தத்தின் ரஸத்தை அனுபவிப்பதிலேயே
चेतसा ஈடுபட்ட மனத்துடன்,

तिष्ठ = இரு.
திஷ்ட²

ஹே வித்வன், மனனம் செய்வதில் ஈடுபட்டவனே, ஸமாதி நிஷ்டையில் இருந்து வருபவனாய்க் கொண்டு பிரஹ்மத்தினுடைய ஆனந்த ரஸத்தை ருசித்து அனுபவிப்பதிலேயே நோக்க முள்ள மனஸுடன் நீ எப்பொழுதும் இரு. **(792)**

(அவதாரிகை) இடையற்ற மனோவிருத்தி வேண்டுமென்றும் அதையே ஸமாதியென்ற பெயரால் குறிப்பிட்டும் குருசொன்னதால் அது விஷயமாக இன்னமும் விவரமாகத் தெரிந்து கொள்ளக் கருதி சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

शिष्यः -
अखण्डाख्या वृत्तिरेषा वाक्यार्थश्रुतिमात्रतः।
श्रोतुः संजायते किं वा क्रियान्तरं अपेक्षते ॥ ७९३ ॥

ஶிஷ்ய: -
அக²ண்டா³க்²யா வ்ருத்திரேஷா வாக்யார்த²ஶ்ருதிமாத்ரத:।
ஶ்ரோது: ஸஞ்ஜாயதே கிம் வா க்ரியாந்தரம் அபேக்ஷதே ॥ 793 ॥

समाधिः कः कतिविधः तत्सिद्धेः किमु साधनम् ।
समाधेः अन्तरायाः के सर्वमेतत् निरूप्यताम् ॥ ७९४ ॥

ஸமாதி⁴ः கः கதிவித⁴ः தத்ஸித்³தே⁴ः கிமு ஸாத⁴னம் ।
ஸமாதே⁴ः அந்தராயாः கே ஸர்வமேதத் நிரூப்யதாம் ॥ 794 ॥

श्रोतुः **ஶ்ரோதுः**	=	கேட்கிறவனுக்கு,
अखण्डाख्या **அக²ண்டா³க்²யா**	=	அகண்டம் என்று பெயருள்ள,
एषा वृत्तिः **ஏஷா வ்ருத்திः**	=	இந்த வ்ருத்தியானது,
वाक्यार्थश्रुतिमात्रतः **வாக்யார்த²ஶ்ருதிமாத்ரதः**	=	வாக்யத்தின் அர்த்தத்தைக் கேட்பதால் மட்டும்,
संजायते **ஸஞ்ஜாயதே**	=	உண்டாகிறதா?
किं वा **கிம் வா**	=	அல்லது,
क्रियान्तरं **க்ரியாந்தரம்**	=	வேறு கர்மாவை,
अपेक्षते **அபேக்ஷதே**	=	எதிர் பார்க்கிறதா?
कः **கः**	=	எது,
समाधिः **ஸமாதி⁴ः**	=	ஸமாதி,
कतिविधः **கதிவித⁴ः**	=	எத்தஊன விதம்?
तत्सिद्धेः **தத்ஸித்³தே⁴ः**	=	அந்த ஸமாதியின் ஸித்திக்கு,
किमु साधनम् **கிமு ஸாத⁴னம்**	=	எது ஸாதனம்?
समाधेः **ஸமாதே⁴ः**	=	ஸமாதிக்கு,
के **கே**	=	எவை,
अन्तरायाः **அந்தராயாः**	=	விக்னங்கள்,?

एतत् सर्वं **ஏதத் ஸர்வம்**	=	இது எல்லாம்,
निरूप्यताम् **நிரூப்யதாம்**	=	நிரூபிக்கப்படவேண்டும்.

இந்த "அகண்டா" (இடையில்லாத) என்று சொல்லப்படும் விருத்தி வாக்கியத்தினுடைய அர்த்கத்தைக் கேட்டதினுலேயே கேட்பவனுக்கு உண்டாகிவிடுமா? அல்லது செய்ய வேண்டியதாக வேறு கார்யத்தை அபேக்ஷிக்கிறதா? ஸமாதி என்றுல் என்ன? அது எத்தனை விதம்? அது ஸித்திப்பதற்கு ஸாதனம் என்ன? ஸமாதிக்கு ஏற்படக்கூடிய இடைஞ்சல்கள் எதெல்லாம்? இந்த எல்லா விஷயத்தையும் நன்கு தெளிவு படுத்த வேண்டும். **(793-794)**

(அவதாரிகை) இக்கேள்விகளுக்கு பதில் சொல்வதற்குப் பூர்வாங்கமாக, யாருக்கு எப்பொழுது இந்த அகண்டமான வ்ருத்தி ஏற்படுமென்று சொல்லிவிட்டு, பின்னுல் விவரமாக உபதேசிக்கிறுர்: -

श्रीगुरुः -
मुख्यगौणादिभेदेन विद्यन्तेऽत्राधिकारिणः।
तेषां प्रज्ञानुसारेण अखण्डा वृत्तिः उदेष्यति ॥ ७९५ ॥

ஸ்ரீகு³ரு: -
முக்²யகௌ³ணாதி³பே⁴தே³ன வித்³யந்தே(அ)த்ராதி⁴காரிண:।
தேஷாம் ப்ரஜ்ஞானுஸாரேண அக²ண்டா³ வ்ருத்தி: உதே³ஷ்யதி ॥ 795 ॥

अत्र **அத்ர**	=	இந்த விஷயத்தில்,
मुख्यगौणादिभेदेन **முக்²யகௌ³ணாதி³பே⁴தே³ன**	=	முக்யர், கௌணர் முதலான வித்யாஸத்துடன்,
अधिकारिणः **அதி⁴காரிண:**	=	(பல) அதிகாரிகள்,
विद्यन्ते **வித்³யந்தே**	=	உள்ளனர்,
तेषां **தேஷாம்**	=	அவர்களின்,
प्रज्ञानुसारेण **ப்ரஜ்ஞானுஸாரேண**	=	அறிவை யனுஸரித்து,
अखण्डा **அக²ண்டா³**	=	அகண்டமான,

वृत्तिः	=	விருத்தி,
வ்ருத்திः		
उदेष्यति	=	உண்டாகும்.
உதே³ஷ்யதி		

இவ்விஷயத்தில் முக்கியர், கௌணர் முதலான வித்யாஸத்துடன் பலவித மான அதிகாரிகள் இருக்கிறுர்கள். அவர்களுடைய அறிவுக்குத் தக்கபடி அகண்டமான வருத்தி ஏற்படுகிறது. **(795)**

श्रद्धाभक्तिपुरःसरेण विहितेनैवेश्वरं कर्मणा
संतोष्यार्जिततत्प्रसाद महिमा जन्मान्तरेष्वेव यः।
नित्यानित्य विवेकतीव्रविरतिन्यासादिभिः साधनैः
युक्तः सः श्रवणे सतामं अभिमतो मुख्याधिकारी द्विजः ॥ ७९६ ॥

ஶ்ரத்³தா⁴ப⁴க்திபுரःஸரேண விஹிதேனைவேஶ்வரம் கர்மணா
ஸந்தோஷ்யார்ஜிததத்ப்ரஸாத³ மஹிமா ஜன்மாந்தரேஷ்வேவ யः।
நித்யாநித்ய விவேகதீவ்ரவிரதிந்யாஸாதி³பி⁴ः ஸாத⁴னைः
யுக்தः ஸः ஶ்ரவணே ஸதாமம் அபி⁴மதோ முக்²யாதி⁴காரீ த்³விஜः ॥ 796 ॥

यः	=	எவன்,
யः		
श्रद्धाभक्तिपुरःसरेण	=	சிரத்தை, பக்தி இவைகளுடன் கூடியதான,
ஶ்ரத்³தா⁴ப⁴க்திபுரःஸரேண		
विहितेन	=	சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்ட,
விஹிதேன		
कर्मणैव	=	கர்மாவினுலேயே,
கர்மணைவ		
ईश्वरं	=	ஈசுவரனை,
ஈஶ்வரம்		
संतोष्य	=	பிரீதியடையும்படி செய்து,
ஸந்தோஷ்ய		
आर्जिततत्प्रसाद महिमा	=	சம்பாதிக்கப்பட்ட அவருடைய அருளின்
ஆர்ஜிததத்ப்ரஸாத³ மஹிமா		மஹிமையுடையவனுயும்,
जन्मान्तरेष्वेव	=	மறுபிறப்புக்களிலேயே,
ஜன்மாந்தரேஷ்வேவ		
नित्यानित्य विवेक	=	இது நித்யம், இது அநித்யம் என்ற விவேகம்,
நித்யாநித்ய விவேக		

तीव्रविरति **தீவ்ரவிரதி**	=	தீவ்ரமான வைராக்யம்,
न्यासादिभिः **ந்யாஸாதி³பி⁴:**	=	ஸந்யாஸம் முதலான,
साधनैः **ஸாத⁴னை:**	=	ஸாதனங்களோடு,
युक्तः **யுக்த:**	=	கூடியுள்ளானே,
सः **ஸ:**	=	அந்த,
द्विजः **த்³விஜ:**	=	த்விஜன்,
श्रवणे **ஶ்ரவணே**	=	சிரவணத்தில்,
मुख्याधिकारी **முக்²யாதி⁴காரீ**	=	முக்யமான அதிகாரியாக,
सतां अभिमतः **ஸதாம் அபி⁴மத:**	=	ஸாதுக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவன்.

சிரத்தையையும் பக்தியையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு செய்யும், சாஸ்திரத்தில் செய்யவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டு இருக்கும் கர்மாவினுலேயே ஈசுவரனை ஸந்தோஷமடையச் செய்து, அவருடைய பிரஸாதத்தை ஸம்பாதித்து அந்தப் பெருமையுடன் இருப்பவனுய், வேறு பிறவிகளிலேயே நித்யம் அநித்யம் என்ற விவேகம், தீவ்ரமான வைராக்யம், ஸந்யாஸம் முதலான ஸாதனங்களுடன் சேர்ந்த வனுய் எந்தப் பிராஹ்மணன இருக்கிறனே, அவன்தான் சிரவணத்தில் முக்யமான அதிகாரியென்று ஸாதுக்களால் மதிக்கப்படுகிறன்.

[இந்த சுலோகத்தில், இதுவரை சொன்ன ஸகல ஸாதனங்களையும் ஒருங்கே சோத்துச் சொல்லியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. முதலில் சிரத்தையும் பக்தியும், பிறகு விஹிதகர்மானுஷ்டானம், அதனுலேயே பகவானுடைய ப்ரீதியை ஸம்பாதித்தல், இவை எல்லாம் அஸ்திவாரம். இது ஏற்படுவதற்கே பல ஜனமாக்கள் வேண்டியிருக்கும். பிறகு விவேகம், வைராக்யம், சமாதிஷட்கம், முமுக்ஷுதையாகிய ஸாதன சதுஷ்டய ஸபத்தியிருக்க வேண்டும். இவ்வளவும் இருந்தால்தான் வேதாந்த சிரவணத்திற்கே யோக்யதை உள்ளவனுக இருக்கமுடியும். இவ்வளவு ஸாதனங்களும் ப்ராஹ்மணனிடத்தில்தான் நன்கு இருக்கக்கூடியதால் ப்ராஹ்மணனை முக்யமான அதிகாரி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முன் சுலோகத்தில் கண்ட கௌண அதிகாரியைப் பற்றிப் பின்னுல் 808- வது சுலோகத்தில் சொல்கிறர். மற்றவர்கள் அதிகாரியென்று பெயருக்குமாத்திரம் இருக்கலாமே தவிற அவர்களுக்கு ஞானம்

ஸித்திப்பது ஸாத்யமிலாததனுல் அவர்களைப்பற்றி எடுத்துச்சொல்வது அவசியமில்லையென்று நிறுத்திவிட்டார். **(796)**

अध्यारोपापवादक्रममनुसरता देशिकेनात्र वेत्रा
वाक्यार्थे बोध्यमाने सति सपदि सतः शुद्धबुद्धेरमुष्य ।
नित्यानन्दाद्वितीयं निरुपमं अमलं यत् परं तत्त्वं एकं
तत् ब्रह्मत्राहमस्मि इत्युदयति परमाखण्डताकारवृत्तिः ॥ ७९७ ॥

அத்⁴யாரோ பாபவாத³க்ரமமனுஸரதா தே³ஶிகேனாத்ர வேத்ரா
வாக்யார்தே² போ³த்⁴யமானே ஸதி ஸபதி³ ஸதஃ ஶுத்³த⁴பு³த்³தே⁴ரமுஷ்ய ।
நித்யானந்தா³த்³விதீயம் நிருபமம் அமலம் யத் பரம் தத்த்வம் ஏகம்
தத் ப்³ரஹ்மத்ராஹமஸ்மி இத்யுத³யதி பரமாக²ண்ட³தாகாரவ்ருத்திஃ ॥797॥

अध्यारोपापवादक्रमं = அத்யாரோபம், அபவாதம் என்ற முறையை,
அத்⁴யாரோபாபவாத³க்ரமம்

अनुसरता = அனுஸரிக்கிறவராயும்,
அனுஸரதா

वेत्रा = அறிந்தவராயுமுள்ள,
வேத்ரா

देशिकेन = ஆசார்யரால்,
தே³ஶிகேன

अत्र = இங்கு,
அத்ர

वाक्यार्थे = மஹா வாக்யார்த்தமானது,
வாக்யார்தே²

बोध्यमाने सति = உபதேசிக்கப் படும்பொழுது,
போ³த்⁴யமானே ஸதி

शुद्धबुद्धेः = பரிசுத்தமான புத்தியுள்ள,
ஶுத்³த⁴பு³த்³தே⁴ঃ

अमुष्य सतः = இந்த ஸாதுவுக்கு,
அமுஷ்ய ஸதஃ

यत् = எது,
யத்

नित्यानन्दाद्वितीयं = அழிவற்றதாயும் ஆனந்த ரூபமாயும் இரண்டாவது பொருளற்றதாயும்,
நித்யானந்தா³த்³விதீயம்

निरुपमं = உவமையில்லாததாயும்,
நிருபமம்

अमलं	=	தோஷமில்லாததாயும்,
அமலம்		
परं	=	மேலானதாயும்,
பரம்		
तत्त्वं	=	உண்மைப் பொருளாயும்,
தத்த்வம்		
एकं	=	ஒன்றுயும் உள்ளதோ.
ஏகம்		
तत्	=	அந்த,
தத்		
ब्रह्मैव	=	பிரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்மைவ		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்,
அஸ்மி		
इति	=	என்ற,
இதி		
परमाखण्डताकारवृत्तिः	=	மேலான அகண்டாகார விருத்தி,
பரமாக²ண்ட³தாகாரவ்ருத்திః		
सपदि	=	உடனே,
ஸபதி³		
उदयति	=	உண்டாகிறது.
உத³யதி		

முன் சுலோகத்தில் சொன்ன எல்லா ஸாதனங்களினுலும் சுத்தமாயிருக்கும் புத்தியையுடைய இந்த ஸத்புருஷனுக்கு, இவ்விஷயத்தை அறிந்தவராய் உபதேசிக்கக்கூடியவராய் உள்ள குருவினுல் முன் வர்ணித்திருக்கிற அத்யாரோபம், அபவாதம் என்ற முறையை அநுஸரித்து வாக்யத்தின் அர்த்தம் போதிக்கப்பட்டதேயாஞல், உடனே எந்தத் தத்வமானது நித்யமாய் ஆனந்தமாய் இரண்டாவதற்றதாய் உபமானமற்றதாய் நிர்மலமாய் மேலானதாய் ஒன்றுய் இருக்கிறதோ, "அந்த ப்ரஹ்மம்தான் நான்" என்கிற வெகு உத்தமமான அகண்டஸ்வருபமான வ்ருத்தி உதயமாகும். **(797)**

अखण्डाकारवृत्तिः सा चिदाभाससमन्विता ।
आत्माभिन्नं परं ब्रह्म विषयीकृत्य केवलम्
बाधते तद्गताज्ञानं यत् आवरणलक्षणम् ॥ ७९८ ॥

அக²ண்டா³காரவ்ருத்தி꞉ ஸா சிதா³பா⁴ஸஸமன்விதா ।
ஆத்மாபி⁴ன்னம் பரம் ப்³ரஹ்ம விஷயீக்ருத்ய கேவலம்
பா³த⁴தே தத்³க³தாஜ்ஞானம் யத் ஆவரணலக்ஷணம் ॥ 798 ॥

सा = அந்த,
ஸா
अखण्डाकारवृत्तिः = அகண்டாகார விருத்தியானது,
அக²ண்டா³காரவ்ருத்தி꞉
चिदाभाससमन्विता = சைதன்ய பிரதிபிம்பத்துடன் கூடியதாய்,
சிதா³பா⁴ஸஸமன்விதா
आत्माभिन्नं = ஆத்மாவைக் காட்டிலும் வேறுபடாத,
ஆத்மாபி⁴ன்னம்
परं ब्रह्म केवलं = பரப்ரஹ்மத்தை மட்டும்,
பரம் ப்³ரஹ்ம கேவலம்
विषयीकृत्य = விஷயமாகச் செய்து,
விஷயீக்ருத்ய
यत् = எது,
யத்
आवरणलक्षणम् = ஆவரண ஸ்வரூபமாக உள்ளதோ உள்ளதோ
ஆவரணலக்ஷணம் (அந்த),
तद्गताज्ञानं = அந்த சைதன்யத்திலுள்ள அக்ஞானத்தை,
தத்³க³தாஜ்ஞானம்
बाधते = பாதிக்கிறது.
பா³த⁴தே

அந்த அகண்டாகாரவ்ருத்தியானது சைதன்யப்ரதிபிம்பத்துடன் சேர்ந்து கொண்டு, ப்ரத்யக் ஆத்மாவிற்கு வேறுபடாத பரப்ரஹ்மத்தைமாத்திரம் விஷயமாகச் செய்துகொண்டு, எது ஆவரணஸ்வரூபமாக (மறைக்கும் தன்மை கொண்டதாக) உள்ளதோ, அந்த சைதன்யத்திலுள்ள அக்ஞானத்தைப் பாதிக்கிறது. (அடியோடு இல்லாமல் செய்துவிடுகிறது.) **(798)**

अखण्डाकारया वृत्त्या त्वज्ञाने बाधिते सति
तत्कार्यं सकलं तेन समं भवति बाधितम् ॥ ७९९ ॥

அக²ண்டா³காரயா வ்ருத்த்யா த்வஜ்ஞானே பா³தி⁴தே ஸதி
தத்கார்யம் ஸகலம் தேன ஸமம் ப⁴வதி பா³தி⁴தம் ॥ 799 ॥

अखण्डाकारया वृत्त्या = அகண்டாகாரவிருத்தியால்,
அக²ண்டா³காரயா வ்ருத்த்யா

त्वज्ञाने த்வஜ்ஞானே	=	அக்ஞானம்,
बाधिते सति பா³தி⁴தே ஸதி	=	பாதிக்கப்பட்ட பொழுது,
तत्कार्यं தத்கார்யம்	=	அதனுடைய கார்யம்,
सकलं ஸகலம்	=	எல்லாம்,
तेन समं தேன ஸமம்	=	அதனுடன் கூட,
बाधितम् भवति பா³தி⁴தம் ப⁴வதி	=	பாதிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது.

அகண்டாகார வருத்தியினுல் அக்ஞானம் பாதிக்கப்படும் போதே, அதன் கார்யமான எல்லாமே அத்துடன்கூட பாதிக்கப்பட்டதாக ஆகிவிடுகிறது. **(799)**

तन्तुदाहे तु तत्कार्यपटदाहो यथा तथा ।
तस्य कार्यतया चित्तववृत्तिर्भवति बाधिता ॥ ८०० ॥

தந்துதா³ஹே து தத்கார்யபடதா³ஹோ யதா²ததா² ।
தஸ்ய கார்யதயா சித்தவவ்ருத்திர்ப⁴வதி பா³தி⁴தா ॥ 800 ॥

तन्तुदाहे தந்துதா³ஹே	=	நூல்கள் பொசுங்கினுல்,
यथा யதா²	=	எப்படி,
तत्कार्यपटदाहः தத்கார்யபடதா³ஹः	=	அதன் காரியமான வஸ்திரத்தின் பொசுங்கல் ஏற்படுகிறதோ,
तथा ததா²	=	அப்படி,
तस्य தஸ்ய	=	அந்த அக்ஞானத்தின்,
कार्यतया கார்யதயா	=	காரியமாயிருப்பதால்,
चित्तववृत्तिः சித்தவவ்ருத்தி:	=	அகண்டாகார மனோவிருத்தியும்,
बाधिता भवति பா³தி⁴தா ப⁴வதி	=	பாதிக்கப்பட்டதாக ஆகிறது.

நூல்களை எரித்தால் அந்நூல்களின் கார்யமான வஸ்திரம் எரியப்படுகிறது எப்படியோ, அப்படியே அக்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டபின், அதன் கார்யமாயிருப்பதனுல் அகண்டாகார மனோவிருத்தியும் பாதிக்கப்பட்டுவிடுகிறது. (800)

उपप्रभा यथा सूर्यं प्रकाशयितु अक्षमा ।
तद्वदेव चिदाभासचैतन्यं वृत्तिसंस्थितम् ॥ ८०१ ॥
स्वप्रकाशं परं ब्रह्म प्रकाशयितुं अक्षमम् ।

உபப்ரபா⁴ யதா² ஸூர்யம் ப்ரகாஶயிது அக்ஷமா ।
தத்³வதே³வ சிதா³பா⁴ஸசைதன்யம் வ்ருத்திஸம்ஸ்தி²தம் ॥ 801 ॥
ஸ்வப்ரகாஶம் பரம் ப்³ரஹ்ம ப்ரகாஶயிதும் அக்ஷமம் ।

यथा யதா²	=	எப்படி,
उपप्रभा உபப்ரபா⁴	=	உபப்ரகாசமானது,
सूर्यं ஸூர்யம்	=	சூர்யனை,
प्रकाशयितु ப்ரகாஶயிது	=	பிரகாசப் படுத்துவதற்கு,
अक्षमा அக்ஷமா	=	சக்தியில்லாததோ,
तद्वदेव தத்³வதே³வ	=	அதுபோலவே,
वृत्तिसंस्थितम् வ்ருத்திஸம்ஸ்தி²தம்	=	அகண்டாகார விருத்தியிலிருக்கிற,
चिदाभासचैतन्यं சிதா³பா⁴ஸசைதன்யம்	=	சித்ப்ரதிபிம்பசைதன்யமானது,
स्वप्रकाशं ஸ்வப்ரகாஶம்	=	தானே பிரகாசிக்கிற,
परं ब्रह्म பரம் ப்³ரஹ்ம	=	பர பிரம்மத்தை,
प्रकाशयितुं ப்ரகாஶயிதும்	=	பிரகாசப் படுத்துவதற்கு,
अक्षमं அக்ஷமம்	=	சக்தியில்லாதது.

உபப்ரபையானது (ஸூர்யனிடத்திலிருந்தே இரவல் வாங்கிப்பிரகாசிக்கும் அக்னி முதலியவைகளின் ஒளி) எப்படி ஸூர்யஜ்ன ப்ரகாசப்படுத்த சக்தியற்றதோ, அதைப்போலவே வ்ருத்தியில் இருக்கிற சைதன்யத்தின் ப்ரதிபிம்பமான சைதன்யம் ஸ்வயம்ப்ரகாசமாயுள்ள பரப்ரஹ்மத்தை பிரகாசப்படுத்த சக்தியற்றது. **(801)**

प्रचण्डातपमध्यस्थदीपवत् नष्टदीधितिः ॥ ८०२ ॥

ப்ரசண்டா³தபமத்⁴யஸ்த²தீ³பவத் நஷ்டதீ³தி⁴திः ॥ 802 ॥

तत्तेजसाऽभिभूतं सत् लीनोपाधितया ततः ।
बिम्बभूत परब्रह्ममात्रं भवति केवलम् ॥ ८०३ ॥

தத்தேஜஸா(அ)பி⁴பூ⁴தம் ஸத் லீனோபாதி⁴தயா ததः ।
பி³ம்ப³பூ⁴த பரப்³ரஹ்மமாத்ரம் ப⁴வதி கேவலம் ॥ 803 ॥

प्रचण्डातपमध्यस्थ = உக்ரமான வெய்யிலின் நடுவில் இருக்கும்,
ப்ரசண்டா³தபமத்⁴யஸ்த²
दीपवत् = தீபம்போல் (ஆபாஸ சைதன்யமானது),
தீ³பவத்
तत्तेजसा = அந்த பிம்பசைதன்ய பிரகாசத்தால்,
தத்தேஜஸா
अभिभूतं सत् = அடக்கப்பட்டதாக ஆகி,
அபி⁴பூ⁴தம் ஸத்
नष्टदीधितिः = ஒளி இழந்ததாய்,
நஷ்டதீ³தி⁴திः
ततः = பிறகு,
ததः
लीनोपाधितया = உபாதி மறைந்துபோவதால்,
லீனோபாதி⁴தயா
केवलम् = தனித்ததான,
கேவலம்
बिम्बभूत परब्रह्ममात्रं = பிம்பமான பரப்ரம்ம சைதன்யமாகவே,
பி³ம்ப³பூ⁴த பரப்³ரஹ்மமாத்ரம்
भवति = ஆகிறது.
ப⁴வதி

நல்ல உக்ரமான வெய்யிலின் மத்தியில் இருக்கும் தீபம் போல சித்ப்ரகாசத்தால் அடக்கப்பட்டு ஒளியை இழந்ததாக ஆகி ப்ரதிபிம்ப சைதன்யம் பின்னர் அகண்டாகார விருத்தியாகிற உபாதி மறைந்து விட்ட காரணத்தினால் தனித்திருக்கும் பிம்பமான பரப்ரஹ்மமாகவே ஆகிவிடுகிறது. **(802-803)**

यथाऽपनीते त्वादर्शे प्रतिबिम्बमुखं स्वयम् ।
मुखमात्रं भवेत् तद्वत् एतच्चोपाधिसंक्षयात् ॥ ८०४ ॥

யதா²(அ)பனீதே த்வாத³ர்ஶே ப்ரதிபி³ம்ப³முக²ம் ஸ்வயம் ।
முக²மாத்ரம் ப⁴வேத் தத்³வத் ஏதச்சோபாதி⁴ஸங்க்ஷயாத் ॥ 804 ॥

यथा யதா	=	எப்படி,
आदर्शे ஆத³ர்ஶே	=	கண்ணாடி,
अपनीते அபனீதே	=	விலக்கப்பட்ட பொழுது,
प्रतिबिम्बमुखं ப்ரதிபி³ம்ப³முக²ம்	=	முகப்ரதிபிம்பமானது,
स्वयम् ஸ்வயம்	=	தானாகவே,
मुखमात्रं முக²மாத்ரம்	=	முகமாகவே,
भवेत् ப⁴வேத்	=	ஆகுமோ,
तद्वत् தத்³வத்	=	அதுபோல,
एतच्च ஏதச்ச	=	இந்த ஆபாஸ சைதன்யமும்,
उपाधिसंक्षयात् உபாதி⁴ஸங்க்ஷயாத்	=	உபாதி அழிந்துபோவதால் (ப்ரஹ்மசைதன்யமாக ஆய்விடுகிறது)

கண்ணாடியை எடுத்துவிட்டால் எப்படி ப்ரதிபிம்பமாய் இருந்த முகம் தானாகவே பிம்பமுகமாகவே ஆகிவிடுகிறதோ, அதுபோல இந்த சிதாபாஸனும் உபாதியாகிற விருத்திக்கு நாசம் வந்துவிட்ட காரணத்தினால் பரப்ரஹ்மமாக ஆகிவிடுகிறது. **(804)**

(**அவதாரிகை**) ஜடமான பதார்த்தங்களை அறிகிற ஞானத்திற்கும், ஸ்வயம் ப்ரகாசமான பதார்த்தத்தை அறிகிற ஞானத்திற்கும் வித்யாஸம் உண்டு என்பதை இங்கு மத்தியில் சுருக்கமாகத் தெரிவிக்கிறார்: -

घटाज्ञाने यथा वृत्त्या व्याप्तया बाधिते सति ।
घटं विस्फुरयत्येष चिदाभासः स्वतेजसा ।
न तथा स्वप्रभे ब्रह्मणि आभास उपयुज्यते ॥ ८०५ ॥

க4டாஜ்ஞானே யதா2 வ்ருத்த்யா வ்யாப்தயா பா3தி4தே ஸதி ।
க4டம் விஸ்பு2ரயத்யேஷ சிதா3பா4ஸः ஸ்வதேஜஸா ।
ந ததா2 ஸ்வப்ரபே4 ப்3ரஹ்மணி ஆபா4ஸ உபயுஜ்யதே ॥ 805 ॥

यथा **யதா2**	=	எப்படி,
व्याप्तया **வ்யாப்தயா**	=	(குடத்தை) வியாபித்ததான்,
वृत्त्या **வ்ருத்த்யா**	=	அந்தக்கரண விருத்தியால்,
घटाज्ञाने **க4டாஜ்ஞானே**	=	குடத்தைப் பற்றிய அக்ஞானம்,
बाधिते सति **பா3தி4தே ஸதி**	=	நீங்கியபொழுது,
एष चिदाभासः **ஏஷ சிதா3பா4ஸः**	=	இந்த சிதாபாஸன்,
स्वतेजसा **ஸ்வதேஜஸா**	=	தன் பிரகாசத்தால்,
घटं **க4டம்**	=	குடத்தை,
विस्फुरयति **விஸ்பு2ரயதி**	=	விளங்கும்படி செய்கிறதோ,
तथा **ததா2**	=	அப்படி,
स्वप्रभे **ஸ்வப்ரபே4**	=	ஸ்வயம் பிரகாசமான,
ब्रह्मणि **ப்3ரஹ்மணி**	=	பிரஹ்மத்தில்,
आभासः **ஆபா4ஸ:**	=	சிதாபாஸன்,
न उपयुज्यते **ந உபயுஜ்யதே**	=	உபயோகப்படுவதில்லை.

குடத்தை வ்யாபிக்கும் வருத்தியினுல் குடத்தைப்பற்றிய அக்ஞானம் பாதிக்கப்பட்டபொழுது அந்தக் குடத்தை இந்த சிதாபாஸன் தன்னுடைய ப்ரகாசத்தினுல் எப்படி ப்ரகாசிக்கும்படிச் செய்கிறுனே, அவ்விதமாக ஸ்வயர்ப்ரகாசமாயுள்ள ப்ரஹ்மத்தீனியத்தில் சிதாபாஸன் உபயோகப்படுவதில்ஐல.

[கண்ணுல் கூடத்தைப் பார்த்தும் மனம் கண்வழியாக குடமிருக்குமிடம் சென்று குடத்தின் உருவமெடுக்கிறது. இது தான் வ்ருத்தி என்பது, குடத்தை வ்யாபித்த இந்த மனே வ்ருத்தியால் குடத்தை நமக்குத் தெரியவொட்டாதபடி மூடிக் கொண்டிருந்த அக்ஞனம் நீங்குகிறது. உடனே ப்ரதிபிம்ப சைதன்யம் குடத்தை நமக்குத் தெரியும்படிச்செய்கிறது. இதுதான் கடஞானம் என்பது. இங்கு அக்ஞானத்தை நீக்குவது வ்ருத்தியின் கார்யம். குடத்தை ப்ரகாசப்படுத்துவது சைதன்யத்தின் காச்யம். இரண்டும் ஏற்பட்டால்தான் நமக்குக் குடம் தெரியும். தானே ப்ரகாசித்துக் கொண்டு இருக்கும் ப்ரஹ்மத்தில் வ்ருத்தியால் அக்ஞானத்கை நீக்கினுல் போதும். வேறெரு சைதன்யத்தைக்கொண்டு அதை விளங்கச்செய்யவேண்டிய அவசியமில்ஐல.] **(805)**

अत एव मतं वृत्तिव्याप्यत्वं वस्तुनः सताम् ।
न फलव्याप्यता तेन न विरोधः परस्परम् ॥ ८०६ ॥

அத ஏவ மதம் வ்ருத்திவ்யாப்யத்வம் வஸ்துனः ஸதாம் ।
ந ப²லவ்யாப்யதா தேன ந விரோத⁴ः பரஸ்பரம் ॥ 806 ॥

अत एव = ஆகையினுலேயே,
அத ஏவ

वस्तुनः = பிரஹ்மத்திற்கு,
வஸ்துனः

वृत्तिव्याप्यत्वं = விருத்தியால் வியாபிக்கப்படும் தன்மை,
வ்ருத்திவ்யாப்யத்வம்

सतां मतं = ஸாதுக்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது,
ஸதாம் மதம்

फलव्याप्यता = சைதன்யத்தால் வியாபிக்கப்படும் தன்மை,
ப²லவ்யாப்யதா

न = ஓப்புக் கொள்ளப்படவில்ஐல,
ந

तेन = அதனுல்,
தேன

परस्परम् = ஒன்றுக்கொன்று,
பரஸ்பரம்

न विरोधः = விரோதமில்லை.

ந விரோத⁴ः

ஆகையினால்தான் வஸ்துவான ப்ரஹ்மத்திற்கு வ்ருத்தியினால் வ்யாபிக்கப் படும் தன்மை மட்டும்தான் உண்டு. சைதன்யத்தால் வ்யாபிக்கப்படும் தன்மை கிடையாது, என்பது பெரியோர்களின் அபிப்ராயம். ஆகையால் ஒன்றுக்கொன்று விரோதம் கிடையாது.

[ஒரு இருட்டான அறையில் ஒரு சாமான் இருந்தால், கதவைத்திறந்தால் மாத்திரம் போதாது, அதன் பேரில் வெளிச்சம் விழும்படிச் செய்தால்தான் அது தெரியும் அது போல் ஜடவஸதுக்களை அறிந்து கொள்வதற்கு விருத்தி, வியாப்தி, பல வியாப்தி இரண்டும் வேண்டும் அந்தக்கரண விருத்தியால் அக்ஞானத்தைப் போத்தி சைதன்யத்தால் ஜடவஸ்துவை விளங்கும்படி செய்யவேண்டும் அப்பொழுது தான் குடம் நமக்குத்தெரியவரும். ஆனால் பார்க்கவேண்டிய சாமான் எரிகிற தீபமாயிருந்துவிட்டால், கதவைத் திறப்பதே போதும், அதன் பேரில் வேறு வெளிச் சம் விழுவதற்கு அவசியமேயில்லை. அப்படி வெளிச்சம் விழுந்தாலும் அது தீபத்தைக் காட்டுவதற்கு உபயோகப் படாது. ஒரு வெளிச்சம் இன்னொரு வெளிச்சத்தின் உதவியைத் தேடாது. அப்படியேதான் ஸ்வயம் பிரகாசமான பிரஹ்மம் தான் விளங்குவதற்கு சிதாபாஸனுடைய பிரகாசத்தை அபேக்ஷிக்காது. பிரஹ்மத்தைத் தெரிய வொட்டாமல் செய்துகொண்டிருக்கிற ஆவரணம் என்கிற அக்ஞான மூடியை எடுப்பதற்கு விருத்திக் ஞானம் அவசியம். மூடியை எடுத்து விட்டால் பிரஹ்மம் தானே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிற படியால் சிதாபாஸனு டைய உதவி தேவையில்லை. அது ஸ்வயம் பிரகாசமானதினால் தானே விளங்கும். ஆகவே மனதால் பிரஹ்மத்தை அறிகிறான் என்பதற்கும் ப்ரஹ்மம் ஸ்வயம் ப்ரகாசம் ஜ்ஞேயமில்லை என்பதற்கும் விரோதமில்லை. விருத்தி வியாப்தியால் அக்ஞானம நீங்குவதைத்தான் அறிகிறான் என்று சொல்கிறோம். ஸ்வயம் ப்ரகாசமான ப்ரஹ்மத்தில் பலவ்யாப்தி யில்லாததால் ஆபாஸ சைதனியம் அதை விளங்கச் செய்யாததால் ப்ரஹ்மம் ஜ்ஞேயமல்ல என்றும் சொல்கிறார்கள்.] **(806)**

(அவதாரிகை) ஆவரணத்தை விலக்குவதற்கு விருத்தி வேண்டியிருப்பதினால் பிரஹ்மத்தை அறிவதற்கு புத்தி விருத்தியை கருவியாக வேதம் சொல்கிறது என்பதைத் துலக்குகிறார்: -

श्रुत्योदितं ततो ब्रह्मज्ञेयं बुद्ध्चैव सूक्ष्मया ॥ ८०७ ॥

ஶ்ருத்யோதி³தம் ததோ ப்³ரஹ்மஜ்ஞேயம் பு³த்³த்⁴சைவ ஸூக்ஷ்மயா ॥ 807 ॥

ततः = ஆகையால்,

தத:

सूक्ष्मया बुद्ध्चैव = ஸூக்ஷ்மமான புத்தியால்தான்,

ஸூக்ஷ்மயா பு³த்³த்⁴சைவ

ब्रह्म = ப்ரஹ்மம்,

ப்³ரஹ்ம

ज्ञेयं = அறியத்தக்கது (என்று),

ஜ்ஞேயம்

श्रुत्या उदितं = சுருதியால் சொல்லப்பட்டது.

ஶ்ருத்யா உதி³தம்

ஆகையினல்தான் (ஸ்வயம் பிரகாசமான பிரஹ்மத்தை விளங்கவைக்க சைதன்ய வியாப்தி தேவையில்லாவிட்டாலும் ஆவரணுக்ஞானம் விலக விருத்தி வ்யாப்தி தேவையானபடியால்தான்) பிரஹ்மமானது ஸூக்ஷ்மமான புத்தியினுலே தான் அறியத்தக்கது" என்று வேத்த்தினுல் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'दृश्यते त्वया बुद्ध्या सूक्ष्मया सूक्ष्मदर्शिभिः' (कठ ३-१२)

'த்³ருஶ்யதே த்வயா பு³த்³த்⁴யா ஸூக்ஷ்மயா ஸூக்ஷ்மத³ர்ஶிபி⁴:' (கட² 3-12)

(அவதாரிகை) ஸூக்ஷ்மமான புத்தியென்றல், குரு உபதேசம் செய்தவுடனே யே உபதேசித்த விஷயம் அனுபவத்திற்கு வரக்கூடிய அவ்வளவு சுத்தமாயும் கூர்மையாகவும் இருக்கும் புத்தி என்று தாத்பர்யம். அவ்வித புத்தியுடன் ஜகத்தில் யாரேனும் ஒருவர் இருக்கலாம். மற்றவர்களுக்குள் புத்தியில் தாரதம்யம் ஏராளமாயிருப்பதால். உபதேசித்த விஷயம் அனுபவத்திற்கு வரவேண்டுமானல் சிரவணத்திற்குப் பிறகு மனனம், தியானம், என்கிற முறைகளை யனுஷ்டிக்க அவசிய மேற்படுகிறது. அந்த முறைகளைப் பற்றி மேலால் சொல்லுகிறார்: -

प्रज्ञामान्द्यं भवेत् येषां तेषां न श्रुतिमात्रतः ।
स्यात् अखण्डाकारवृत्तिः विना तु मननादिना ॥ ८०८ ॥

ப்ரஜ்ஞாமாந்த்³யம் ப⁴வேத் யேஷாம் தேஷாம் ந ஶ்ருதிமாத்ரதः ।
ஸ்யாத் அக²ண்டா³காரவ்ருத்திः வினா து மனநாதி³னா ॥ 808 ॥

येषां = எவர்களுக்கு,

யேஷாம்

प्रज्ञामान्द्यं = புத்தியில் மந்தத்தன்மை,

ப்ரஜ்ஞாமாந்த்³யம்

भवेत् = உள்ளதோ,

ப⁴வேத்

तेषां = அவர்களுக்கு,

தேஷாம்

मननादिना विना = மனனம் முதலியவை இல்லாமல்,

மனநாதி³ன விஞ

श्रुतिमात्रतः = சிரவணத்தால் மட்டும்,
ஶ்ருதிமாத்ரத꞉
अखण्डाकारवृत्तिः = அகண்டாகாரவிருத்தி,
அக²ண்டா³காரவ்ருத்தி꞉
न स्यात् = ஏற்படாது.
ந ஸ்யாத்

எவர்களுக்கு புத்தி மந்தமாயிருக்கிறதோ, அவர்களுக்கு, மனனம் முதலானது இல்லாமல், சிரவணத்திஞல் மாத்திரம் அகண்டாகார வ்ருத்தி ஏற்படாது. **(808)**

श्रवणात् मननात् ध्यानात् तात्पर्येण निरन्तरम् ।
बुद्धेः सूक्ष्मत्वं मायाति ततो वस्तूपलभ्यते ॥ ८०९ ॥

ஶ்ரவணுத் மனஞத் த்⁴யாஞத் தாத்பர்யேண நிரந்தரம் ।
பு³த்³தே⁴꞉ ஸூக்ஷ்மத்வம் மாயாதி ததோ வஸ்தூபலப்⁴யதே ॥ 809 ॥

निरन्तरम् = இடைவிடாமல்,
நிரந்தரம்
तात्पर्येण = ஈடுபாட்டுடன் (செய்யும்),
தாத்பர்யேண
श्रवणात् = சிரவணத்தாலும்,
ஶ்ரவணுத்
मननात् = மனனத்தாலும்,
மனஞத்
ध्यानात् = த்யானத்தாலும்,
த்⁴யாஞத்
बुद्धेः = புத்திக்கு,
பு³த்³தே⁴꞉
सूक्ष्मत्वं = ஸூக்ஷ்மதன்மை,
ஸூக்ஷ்மத்வம்
मायाति = வருகிறது.
மாயாதி
ततः = அதஞல்,
தத꞉
वस्तू = பிரஹ்ம வஸ்து,
வஸ்தூ
उपलभ्यते = அறியப்படுகிறது.
உபலப்⁴யதே

இடைவிடாமல் அதிலேயே ஈடுபட்டுக்கொண்டு செய்யப்படும் சிரவணத்தி ஞலும் மனனத்திஞலும் தியானத்திஞலும் புத்திக்கு ஸூக்ஷ்மத் தன்மை வருகிறது அதஞல் வஸ்து அறியப்படுகிறது. **(809)**

मन्दप्रज्ञावतां तस्मात् करणीयं पुनः पुनः ।
श्रवणं मननं ध्यानं सम्यग्वस्तू पलब्धये ॥ ८१० ॥

மந்த³ப்ரஜ்ஞாவதாம் தஸ்மாத் கரணீயம் புனः புனः ।
ஶ்ரவணம் மனனம் த்⁴யானம் ஸம்யக்³வஸ்தூ பலப்³த⁴யே ॥ 810 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
मन्दप्रज्ञावतां = மந்தமான புத்தி உள்ளவர்களுக்கு,
மந்த³ப்ரஜ்ஞாவதாம்
सम्यग्वस्तू पलब्धये = நன்ருக வஸ்துவை அறிவதற்காக,
ஸம்யக்³வஸ்தூ பலப்³த⁴யே
श्रवणं = சிரவணமும்,
ஶ்ரவணம்
मननं = மனனமும்,
மனனம்
ध्यानं = த்யானமும்,
த்⁴யானம்
पुनः पुनः = திருப்பித்திருப்பி,
புனः புனः
करणीयं = செய்யத்தக்கது.
கரணீயம்

ஆகையால் மந்தமான புத்தியுள்ளவர்களுக்கு நன்ருக வஸ்து அறிவதற்கு சிரவணம், மனனம், தியானம் இவை திரும்பத்திரும்பச் செய்தாகவேண்டும். **(810)**

सर्ववेदान्तवाक्यानां षड्भिः लिंङ्गैः सदद्वये ।
परे ब्रह्मणि तात्पर्यनिश्चयं श्रवणं विदुः ॥ ८११ ॥

ஸர்வவேதா³ந்தவாக்யானாம் ஷட்³பி⁴ர் லிங்கை³ः ஸத³த்³வயே ।
பரே ப்³ரஹ்மணி தாத்பர்யநிஶ்சயம் ஶ்ரவணம் விது³ः ॥ 811 ॥

षड्भिः लिंङ्गैः = ஆறு லிங்கங்களால்,
ஷட்³பி⁴ர் லிங்கை³ः

सर्ववेदान्तवाक्यानां	=	எல்லா உபநிஷத் வாக்யங்களுக்கும்,
ஸர்வவேதா³ந்தவாக்யாநாம்		
सदद्वये	=	முக்காலத்திலும் அழியாததும் இரண்டற்றதுமான,
ஸத³த்³வயே		
परे ब्रह्मणि	=	பரப்ரஹ்மத்தில்,
பரே ப்³ரஹ்மணி		
तात्पर्यनिश्चयं	=	கருத்து உள்ளதாக தீர்மானிப்பதை,
தாத்பர்யநிஶ்சயம்		
श्रवणं	=	சிரவணமாக,
ஶ்ரவணம்		
विदुः	=	அறிகுறர்கள்.
விது³:		

ஆறு லிங்கங்களைக்கொண்டு எல்லா உபநிஷத் வாக்யங்களுக்கும் ஸத்தாய் இரண்டற்றதாயுள்ள பரப்ரஹ்மத்தில்தான் தாத்பர்யம் என்று தீர்மானமாக அறிவதை சிரவணம் என்பார்கள். **(811)**

श्रुतस्यैवाद्वितीयस्य वस्तुनः प्रत्यगात्मनः ।
वेदान्तवाक्यानुगुणयुक्तिभिस्त्वनुचिन्तनम् ॥ ८१२ ॥

ஶ்ருதஸ்யைவாத்³விதீயஸ்ய வஸ்துன: ப்ரத்யகா³த்மன: ।
வேதா³ந்தவாக்யானுகு³ணயுக்திபி⁴ஸ்த்வனுசிந்தனம் ॥ 812 ॥

मननं तत् श्रुतार्थस्य साक्षात्करणकारणम् ।
विजातीयशरीरादिप्रत्यय त्यागपूर्वकम् ॥ ८१३ ॥

மனனம் தத் ஶ்ருதார்த²ஸ்ய ஸாக்ஷாத்கரணகாரணம் ।
விஜாதீயஶரீராதி³ப்ரத்யய த்யாக³பூர்வகம் ॥ 813 ॥

सजातीयात्मवृत्तीनां प्रवाहकरणं यथा ।
तैलधारावत् अच्छिन्नवृत्त्या तत् ध्यानं इष्यते ॥ ८१४ ॥

ஸஜாதீயாத்மவ்ருத்தீனாம் ப்ரவாஹகரணம் யதா² ।
தைலதா⁴ராவத் அச்சி²ன்னவ்ருத்த்யா தத் த்⁴யானம் இஷ்யதே ॥ 814 ॥

श्रुतस्य	=	கேட்டுத் தெரிந்துகொண்ட,
ஶ்ருதஸ்ய		
अद्वितीयस्य	=	இரண்டற்ற,
அத்³விதீயஸ்ய		

प्रत्यगात्मन:	=	ப்ரத்யுகாத்மரூபமான,
ப்ரத்யகா³த்மன:		
वस्तुन एव	=	ப்ரஹ்ம வஸ்துவையே,
வஸ்துன ஏவ		
वेदान्तवाक्यानुगुणयुक्तिभि:	=	உபநிஷக் வாக்யங்களுக்குத் தகுந்ததான
வேதா³ந்தவாக்யானுகு³ணயுக்திபி⁴:		யுக்திகளால்,
अनुचिन्तनं	=	சிந்திப்பது (எதுவோ),
அனுசிந்தனம்		
तत्	=	அது,
தத்		
मननं	=	மனனமாகும்,
மனனம்		
विजातीय	=	வேறு இனத்தைச் சேர்ந்த,
விஜாதீய		
शरीरादि	=	சரீரம் முதலியலைகளின்,
ஶரீராதி³		
प्रत्यय	=	எண்ணங்களஊ,
ப்ரத்யய		
त्यागपूर्वकम्	=	முதலில் ஒதுக்கிவிட்டு,
த்யாக³பூர்வகம்		
तैलधारावत्	=	எண்ஊணயின் தாரைபோல,
தைலதா⁴ராவத்		
अच्छिन्नवृत्त्या	=	எண்ணங்கள் நடுவில் அறுந்துபோகாமல்,
அச்சி²ன்னவ்ருத்த்யா		
सजातीयात्मवृत्तीनां	=	ஒரே இனமான ஆத்மாவைப்
ஸஜாதீயாத்மவ்ருத்தீனும்		பற்றிய எண்ணங்கஊ,
प्रवाहकरणं	=	ப்ரவாஹம்போல் தொடர்ந்து செய்து
ப்ரவாஹகரணம்		கொண்டிருப்பது (எதுவோ),
तत्	=	அது,
தத்		
श्रुतार्थस्य	=	கேட்டுத் தெரிந்துகொண்டதை,
ஶ்ருதார்த²ஸ்ய		
साक्षात्करणकारणम्	=	நேரில் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஸாதனமான,
ஸாக்ஷாத்கரணகாரணம்		
ध्यानं	=	தியானமாக,
த்⁴யானம்		

इष्यते = கருதப்படுகிறது.

இஷ்யதே

சிரவணத்திஞல் அறிந்த இரண்டாவதற்ற ப்ரத்யகாத்ம ரூபமான ப்ரஹ்ம வஸ்துவைப்பற்றியே உபநிஷத் வாக்யங்களுக்கு அநுகணமான யுக்திகளிஞல் தொடர்ந்து சிந்தஜை செய்வது எதுவோ மனனம் ஆத்மாவைப்பற்றிய எண்ணங்களுக்கு வேறுன சரீரம் முதலியவைகஊப்பற்றிய எண்ணங்கஊ ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு, நடுநடுவில்கூட அவைகளுக்குக் கொஞ்சமும் இடம் கொடுக்காமல், எண்ஊணயின் தாரைபோலும், ஜலப்ரவாஹம்போலும். ஒரேமாதிரியான ஆத்மானைப்பற்றிய எண்ணங்களே தொடர்ந்துவந்துகொண்டு இருப்பது தியானம் எனப்படும். கேட்டுப் பரோக்ஷமாகத் தெரிந்துகொண்ட விஷயத்தை பிரத்யக்ஷமாக நேரில் தெரிந்து கொள்வதற்குத் தியானம் தான் நேரிடையான ஸாதனம். ஆத்மவிஷயமான எண்ணங்கள் அடியோடு நின்றுவிடாமல் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கவேண்டும். நடுவில் அநாத்ம எண்ணம் வரக்கூடாது. இதுவே ஆத்ம தியானம் எனப்படும். **(812-814)**

(அவதாரிகை) இம்மூன்றையும் எதுவரை செய்யவேண்டுமென்பதையும் குறிப்பிடுகிருர்: -

तावत्कालं प्रयत्नेन कर्तव्यं श्रवणं सदा ।
प्रमाणसंशयो यावत् स्वबुद्धेः न निवर्तते ॥ ८१५ ॥

தாவத்காலம் ப்ரயத்னேன கர்தவ்யம் ஶ்ரவணம் ஸதா³ ।
ப்ரமாணஸம்ஶயோ யாவத் ஸ்வபு³த்³தே⁴꞉ ந நிவர்ததே ॥ 815 ॥

यावत् = எதுவரை,

யாவத்

प्रमाणसंशयः = ப்ரமாணத்தில் ஸம்சயம்,

ப்ரமாணஸம்ஶய꞉

स्वबुद्धेः = தன் புத்தியிலிருந்து,

ஸ்வபு³த்³தே⁴꞉

न निवर्तते = நீங்கவில்ஊலயோ,

ந நிவர்ததே

तावत्कालं = அந்தக் காலம்வரை,

தாவத்காலம்

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

प्रयत्नेन = முயற்சியோடு,

ப்ரயத்னேன

श्रवणं कर्तव्यं = சிரவணம் செய்யத்தக்கது.

ஶ்ரவணம் கர்தவ்யம்

எதுவரையில் பிரமாணத்தில் ஸர்சயம் தன் புத்தியிலிருந்து விலகவில்லை யோ, அதுவரை பிரயத்தினத்துடன் எப்பொழுதும் சிரவணம் செய்தாகவேண்டும்.

[அதாவது வேதாந்தத்தில் சொல்லியிருப்பது என்ன என்பதில் ஸந்தேகம் இருக்கக்கூடாது. உபநிஷத்துக்களின் கருத்து என்ன என்று தீர்மானிப்பதற்கு ஆறு லிங்கங்கள் இருக்கின்றனவென்று 811 வது சுலோகத்தில் சொல்லப்பட்டது. அவை யாவன: -

उपक्रमोपसंहारी अभ्यासोऽपूर्वता फलम् ।
अर्थवाद - उपपत्ती च लिङ्गं तात्पर्यनिर्णये ॥

உபக்ரமோபஸம்ஹாரீ அப்⁴யாஸோ(அ)பூர்வதா ப²லம் ।
அர்த²வாத³ - உபபத்தீ ச லிங்க³ம் தாத்பர்யநிர்ணயே ॥

(1) ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் ஒரே விஷயத்தை சொல்லியிருந்தால் அதில் தான் தாத்பர்யம் என்று அறிந்து கொள்ளலாம்.

(2) எந்த விஷயத்தைப் பற்றி அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அதுவும் தாத்பர்யமாகும்.

(3) வேறு பிரமாணங்களால் அறியப்படாமல் இங்கே புதிதாக சொல்லியிருந்தால் அதுவும் தாத்பரியமாகும்.

(4) எதை அறிவதினுல் விசேஷமான பிரயோஜனம் ஏற்படுவதாகச் சொல்லியி ருக்கிறதோ அதில்தான் தாத்பர்யம் இருக்கும்.

(5) எதை மிகவும் சிலாகித்திருக்கிறதோ அது தாத்பர்யம்.

(6) எதற்கு பக்கபலமாக யுக்திகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அது தாத்பர்யம்.

தாத்பர்யத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்காகச் சொல்லியிருக்கும் இந்த 6 லிங்கங்க ளும் ஒன்றுக்கே இருந்தால் அதுதான் தாத்பர்யம் என்பதில் ஸந்தேஹமே இல்லை, உபநிஷத்துக்களின் வாக்யங்களை எடுத்து அலசிப்பார்த்து இந்த ஆறு அடையாளங் களும் ஜீவ - ப்ரஹ்ம ஐக்யத்திற்குத்தான் இருக்கிறதென்று பெரியோர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிருர்கள். அவைகளை நன்கு கவனித்து உபநிஷத்துக்களின் தாத்பர்யம் என்ன என்பதை ஸந்தேஹமன்னியில் தெரிந்துகொள்ளும் வரை சிரவணம் அவசியம்.] **(815)**

प्रमेयसंशयो यावत् तावत् तु श्रुतियुक्तिभिः ।
आत्मयाथार्थ्य निश्चित्यै कर्तव्यं मननं मुहुः ॥ ८१६ ॥

ப்ரமேயஸம்ஶயோ யாவத் தாவத் து ஶ்ருதியுக்திபி⁴: ।
ஆத்மயாதா²ர்த்²ய நிஶ்சித்யை கர்தவ்யம் மனனம் முஹு: ॥ 816 ॥

यावत् யாவத்	=	எதுவரை,
प्रमेयसंशयः ப்ரமேயஸம்ஶய:	=	உபநிஷத்தில் கூறப்பட்ட விஷயத்தில் ஸந்தேஹம் உள்ளதோ,
तावत् தாவத்	=	அதுவரை,
आत्मयाथार्थ्य निश्चित्यै ஆத்மயாதா²ர்த்²ய நிஶ்சித்யை	=	ஆத்மாவின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை தீர்மானமாகத் தெரிந்துகொள்வதற்காக,
श्रुतियुक्तिभिः ஶ்ருதியுக்திபி⁴:	=	ச்ருதிக்குத் தக்க யுக்திகளால்,
मुहुः முஹு:	=	அடிக்கடி,
मननं कर्तव्यं மனனம் கர்தவ்யம்	=	சிந்தனம் செய்யவேண்டும்.

வேதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ப்ரஹ்மசத்மைக்ய ரூபமான விஷயத்தில் எதுவரை ஸம்சயம் இருக்கிறதோ, அது வரை ஆத்மாவினுடைய வாஸ்தவமான ஸ்வரூபத்தை நிச்சயமாக அடிக்கடி ஸந்தேஹமன்னியில் தெரியவேண்டியதற்காக வேத வாக்யங்களுக்சுத்தக்க யுக்திகளைக்கொண்டு மனனம் செய்யவேண்டும்.

[சிரவணத்தினுல் வேதத்தின் தாத்பர்யம் என்ன என்பதை தீர்மானமாக அறிந்த பிறகம், உபநிஷத்தில் கூறியுள்ள விஷயம் யுக்திக்குப் பொருந்தவில்லையே, அனுபவத்திற்குப் பொருந்தவில்லையே, வேறு சிலர் சொல்வதற்கு விரோதமாய் இருக்கிறதே என்று இம்மாதிரியெல்லாம் ஸம்சயம் தோன்றிக் கொண்டிருந்தால், வேதத்தில் சொல்லியிருப்பது வாஸ்தவம் தான் என்ற நிச்சயபுத்தி ஏற்படாது. ஆகை யால் அவ்வித நிச்சயபுத்தி ஏற்படும்வரை மனனம் செய்யவேண்டும்.] **(816)**

विपरीतात्मधीः यावत् न विनश्यति चेतसि ।
तावत् निरन्तरं ध्यानं कर्तव्यं मोक्षमिच्छता ॥ ८१७ ॥

விபரீதாத்மதீ⁴: யாவத் ந வினஶ்யதி சேதஸி ।
தாவத் நிரந்தரம் த்⁴யானம் கர்தவ்யம் மோக்ஷமிச்ச²தா ॥ 817 ॥

यावत् யாவத்	=	எதுவரை,

चेतसि **சேதஸி**	=	மனதில்,
विपरीतात्मधी: **விபரீதாத்மதீ⁴:**	=	அநாத்மாவில் ஆத்மா என்கிற எண்ணம்,
न विनश्यति **ந வினஶ்யதி**	=	தொலையவில்லையோ,
तावत् **தாவத்**	=	அதுவரை,
मोक्षं इच्छता **மோக்ஷம் இச்ச²தா**	=	மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவனால்,
निरन्तरं **நிரந்தரம்**	=	இடைவிடாமல்,
ध्यानं कर्तव्यं **த்⁴யானம் கர்தவ்யம்**	=	த்யானம் செய்யத்தக்கது.

மனஸில் ஆத்மாவைத் தவிற வேறு பதார்த்தத்தில் ஆத்மா என்கிற எண்ணம் எதுவரை நாசமடையவில்லையோ, அதுவரை மோக்ஷத்தில் ஆசையுள்ளவரால் இடைவிடாது தியானம் செய்யவேண்டும்.

[வேதம் இன்னதுகான் சொல்கிறதென்பதை ஸந்தேஹம் இல்லாமல் சிரவண த்திஞல் அறிந்துகொண்டு, அது வாஸ்தவம்தான் என்று ஸந்தேஹமன்னியில் மனனத்திஞல் நிச்சயம் செய்துகொண்டாலும், அவ்விஷயம் காரணங்களிஞல் அனுபவத்திற்கு வராமல் நின்றுவிடும். ஸாதாரணமாக, பரபம் செய்ய கூடாதென்று வேதம் சொல்கிறகென்பதில் யானுக்கும் ஸந்தேஹமில்லை, அப்படியே வேதத்தில் சொல்லியபடி பாபம் செய்யக்கூடாதென்பது நியாயம்தான் என்பதிலும் யாருக்கும் ஸந்தேஹமில்லை; அப்படியிருந்தும் உலகத்தில் பலவித காரணங்களால் பாபம் செய்வதே இருந்துவருகிறது. அதுபோலவே, ஆத்மவிஷயமான சிரவண மனனங்கள் மூலமாய் ஸந்தேஹமற ஆத்மதத்வத்தைத் தெரிந்துகொண்டாலும், அநுபவத்திற்கு வருவது மிகவும் சிரமமாயிருக்கிறது. இதற்காகத்தான தியானம் செய்யவேண்டியது அவசியமாகிறது.] **(817)**

यावत् न तर्केण निरासितोऽपि दृश्यप्रपञ्चस्त्वपरोक्षबोधात् ।
विलीयते तावत् अमुष्य भिक्षो: ध्यानादि सम्यक् करणीयमेव ॥ ८१८ ॥

யாவத் ந தர்கேண நிராஸிதோ(அ)பி
த்³ருஶ்யப்ரபஞ்சஸ்த்வபரோக்ஷபோ³தா⁴த் ।
விலீயதே தாவத் அமுஷ்ய பி⁴க்ஷோ:
த்⁴யாநாதி³ ஸம்யக் கரணீயமேவ ॥ 818 ॥

यावत् யாவத்	=	எதுவரை,
तर्केण தர்கேண	=	யுக்தியால்,
निरासितोऽपि நிராஸிதோ(அ)பி	=	விலக்கப்பட்டபோதிலும்,
दृश्यप्रपं च த்³ருஶ்யப்ரபம் ச	=	காணப்படும் பிரபஞ்சமானது,
अपरोक्षबोधात् அபரோக்ஷபோ³தா⁴த்	=	ஆத்மாவின் பிரத்யக்ஷ ஞானத்தால்,
न विलीयते ந விலீயதே	=	மறையவில்லையோ,
तावत् தாவத்	=	அதுவரை,
अमुष्य भिक्षोः அமுஷ்ய பி⁴க்ஷோ:	=	இந்த ஸந்நாஸிக்கு,
ध्यानादि த்⁴யாநாதி³	=	த்யானம் முதலானது,
सम्यक् ஸம்யக்	=	நன்றாக,
करणीयमेव கரணீயமேவ	=	செய்யவேண்டியதுதான்.

யுக்தியினால் இல்லையென்று தள்ளிவிட்டபோதிலும், தென்படும் பிரபஞ்சமானது ஆத்மாவின் ப்ரத்யக்ஷ ஞானத்தினால் எதுவரை நன்கு மறைய வில்லையோ, அதுவரை இந்த ஸன்னியாஸிக்கு தியானம் முதலானது நன்றாக செய்யவேண்டியதே யாகும். **(818)**

(**அவதாரிகை**) தியானம் செய்து செய்து ஆத்ம விஷயத்திலேயே மனம் நிலைத்து நின்று விடுமானால் அந்நிலையை ஸமாதி என்பார்கள். தியானத்தில் ஒரே விருத்தி திரும்பத் திரும்பச் செய்யப்பட வேண்டியிருக்கும். திரும்பத் திரும்ப செய்ய அவசியமில்லாமல் ஒரே விருத்தியே நீடித்திருந்து விடுமானால் ஸமாதியாகும். அந்த ஸமாதி நிலையையும் அதிலுள்ள அவாந்தர வித்யாஸங்களையும் மேலால் எடுத்துக்காட்டுகிறார்: -

सविकल्पो निर्विकल्प इति द्वेधा निगद्यते ।
समाधिः सविकल्पस्य लक्षणं वच्मि तत् शृणु ॥ ८१९ ॥

ஸவிகல்போ நிர்விகல்ப இதி த்³வேதா⁴ நிக³த்³யதே ।
ஸமாதி⁴꞉ ஸவிகல்பஸ்ய லக்ஷணம் வச்மி தத் ஶ்ருணு ॥ 819 ॥

समाधिः ஸமாதி⁴꞉	=	ஸமாதியானது,
सविकल्पः ஸவிகல்ப꞉	=	ஸவிகல்பம்,
निर्विकल्प इति நிர்விகல்ப இதி	=	நிர்விகல்பம் என்று,
द्वेधा த்³வேதா⁴	=	இரண்டுவிதமாக,
निगद्यते நிக³த்³யதே	=	சொல்லப்படுகிறது,
सविकल्पस्य ஸவிகல்பஸ்ய	=	ஸ்விகல்ப ஸமாதியின்,
लक्षणं லக்ஷணம்	=	லக்ஷணத்தை,
वच्मि வச்மி	=	சொல்கிறேன்,
तत् தத்	=	அதை,
शृणु ஶ்ருணு	=	கேள்.

ஸமாதி என்பது ஸவிகல்பம் என்றும் நிர்விகல்பம் என்றும் இரண்டு விதமாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்விகல்ப ஸமாதியின் லக்ஷணத்தை சொல்கிறேன், அதைக் கேள். **(819)**

ज्ञात्राद्यविलयेनैव ज्ञेये ब्रह्मणि केवले ।
तदाकाराकारितया चित्तवृत्तेः अवस्थितिः ॥ ८२० ॥

ஜ்ஞாத்ராத்³யவிலயேனைவ ஜ்ஞேயே ப்³ரஹ்மணி கேவலே ।
ததா³காராகாரிதயா சித்தவ்ருத்தே꞉ அவஸ்தி²தி꞉ ॥ 820 ॥

सद्भिः स एव विज्ञेयः समाधिः सविकल्पकः ।

ஸத்³பி⁴꞉ ஸ ஏவ விஜ்ஞேய꞉ ஸமாதி⁴꞉ ஸவிகல்பக꞉ ।

ज्ञात्राद्यविलयेनैव ஜ்ஞாத்ராத்³யவிலயேனைவ	=	அறிகிறவன் முதலியவை மறையாமலேயே,

ज्ञेये	=	அறியத்தக்க,
ஜ்ஞேயே		
ब्रह्मणि केवले	=	ப்ரஹ்மத்தில் மட்டும்,
ப்³ரஹ்மணி கேவலே		
तदाकाराकारितया	=	அதன் ஸ்வரூபத்தையே வடிவமாகக்
ததா³காராகாரிதயா		கொண்டதாக,
चित्तवृत्तेः	=	மனோவிருத்தியின்,
சித்தவ்ருத்தே:		
अवस्थितिः	=	நிலை (யாதொன்று உண்டோ),
அவஸ்தி²தி:		
स एव	=	அதுதான்,
ஸ ஏவ		
सविकल्पकः समाधिः	=	ஸவிகல்ப ஸமாதியாக,
ஸவிகல்பக: ஸமாதி⁴:		
सद्भिः	=	ஸாதுக்களால்,
ஸத்³பி⁴:		
विज्ञेयः	=	அறியத்தக்கது.
விஜ்ஞேய:		

அறிகிறவன் அறியப்படும் வஸ்து, அறிவு என்னும் திரிபுடி மறையாமலே, அறியப்படும் பிரஹ்மத்தில் மாத்திரம் அதனுடைய ஸ்வரூப வடிவத்தை அடைந்த தாய் மனஸின் விருத்தி இருப்பது எதுவோ அதுதான் ஸவிகல்பக ஸமாதியென்று பெரியோர்கள் அறிகிறார்கள். **(820)**

[எந்த ஞானத்திலும் மூன்று அம்சங்கள் உண்டு. அறிகிறவன் (ஞாதா), அறிகிற கிரியை (ஞானம்), அறியப்படும் பதார்த்தம் (ஞேயம்) ஸவிகல்பக ஸமாதியில் இந்த மூன்று அம்சங்களும் அப்படியே இருக்கும். மனஸ் ஞேயமான பிரஹ்மாகாரமாய் இருந்தாலும், இம் மூன்று அம்சங்களும் மறைவதில்லை.]

(அவதாரிகை) இதை த்ருஷ்டாந்தம் மூலம் விளக்கிக்காட்டுகிறார்: -

मृद एवावभानेऽपि मृण्मयद्विपभानवत् ॥ ८२१ ॥

ம்ருத³ ஏவாவபா⁴னே(அ)பி ம்ருண்மயத்³விபபா⁴னவத் ॥ 821 ॥

सन्मात्रवस्तुभानेऽपि त्रिपुटी भाति सन्मयी ।
समाधिः अत एवायं सविकल्प इतीर्यते ॥ ८२२ ॥

ஸன்மாத்ரவஸ்துபா⁴னே(அ)பி த்ரிபுடீ பா⁴தி ஸன்மயீ ।
ஸமாதி⁴: அத ஏவாயம் ஸவிகல்ப இதீர்யதே ॥ 822 ॥

मृद एवावभानेऽपि	=	மண் தோன்றிக்கொண்டேயிருந்த போதிலும்,
ம்ருத³ ஏவாவபா⁴னே(அ)பி		
मृण्मयद्विपभानवत्	=	மண் உருவமான யானை தோன்றுவதுபோல,
ம்ருண்மயத்³விபபா⁴னவத்		
सन्मात्रवस्तुभानेऽपि	=	ஸத்தாகவே இருக்கும் ப்ரஹ்மவஸ்து
ஸன்மாத்ரவஸ்துபா⁴னே(அ)பி		தோன்றிய போதிலும்,
सन्मयी	=	ஸத் ரூபமான,
ஸன்மயீ		
त्रिपुटी	=	த்ரிபுடி,
த்ரிபுடி		
भाति	=	தோன்றுகிறது,
பா⁴தி		
अत एव	=	அதனால்தான்,
அத ஏவ		
अयं	=	இது,
அயம்		
सविकल्प समाधिः	=	ஸவிகல்ப ஸமாதி,
ஸவிகல்ப ஸமாதி⁴꞉		
इति	=	என்று,
இதி		
ईयते	=	சொல்லப்படுகிறது.
ஈயதே		

மண் நன்கு தோன்றிக்கொண்டே இருந்தபோதிலும் மண்ணால் செய்யப் பட்டிருக்கும் யானையும் தோன்றுவது போல, ஸத்தாகவேயிருக்கும் பிரஹ்மம் தோன்றினபோதிலும் ஸத்தினால் ஏற்பட்டிருக்கும் த்ரிபுடி (ஞாதா ஞானம், ஞேயம் என்ற மூன்றும்) கூடவே தோன்றுகிறது. அதனால்தான் இந்த ஸமாதி ஸவிகல்பம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

[மண்ணால் செய்யப்பட்டிருக்கும் யானை வாஸ்தவமான யானையில்லை, மண்தான், என்ற ஞானம் வந்த பிறகும் அந்த யானையின் உருவம் எப்படி மறையாமல் தெரிந்துகொண்டே யிருக்குமோ, அப்படியே எல்லாம் பிரஹ்மம்தான், ஞாதா, ஞானம், ஞேயம் என்ற வித்யாஸம் கிடையாதென்ற நிச்சயம் வந்தபோதிலும் அவைகள் தனியாகவே தோன்றிக்கொண்டிருந்தால், அப்பொழுது அது விகல்பங்களோடு (மூவகைத் தோற்றங்களோடு) கூடியிருப்பதால் ஸவிகல்ப ஸமாதி என்று கூறப்படுகிறது.] **(821-822)**

(அவதாரிகை) அம் மூன்று அம்சங்களும் மறைந்து ஞேய மாத்திரமாக மனஸ் ஆகிவிட்டதேயானல், அப்பொழுது அது நிர்விகல்ப ஸமாதியாகும் என்பதை அடுத்த சுலோகத்தில் சொல்கிருர்: -

ज्ञात्रादिभावं उत्सृज्य ज्ञेयमात्रस्थितिः द्रुढा ।
मनसो निर्विकल्पः स्यात् समाधिः योगसंज्ञितः ॥ ८२३ ॥

ஜ்ஞாத்ராதி³பா⁴வம் உத்ஸ்ருஜ்ய ஜ்ஞேயமாத்ரஸ்தி²தி: த்³ருடா⁴ ।
மனஸோ நிர்விகல்ப: ஸ்யாத் ஸமாதி⁴: யோக³ஸஞ்ஜ்ஞித: ॥ 823 ॥

ज्ञात्रादिभावं = அறிகிறவன் முதலான ரூபமாக இருப்பதை,
ஜ்ஞாத்ராதி³பா⁴வம்
उत्सृज्य = விட்டுவிட்டு,
உத்ஸ்ருஜ்ய
मनसः = மனதிற்கு,
மனஸ:
द्रुढा = உறுதியான,
த்³ருடா⁴
ज्ञेयमात्रस्थितिः = ஞேயமாகமட்டும் இருக்கும் நிலை,
ஜ்ஞேயமாத்ரஸ்தி²தி:
योगसंज्ञितः = யோகம் என்று பெயருள்ள,
யோக³ஸஞ்ஜ்ஞித:
निर्विकल्पः समाधिः स्यात् = நிரவிகல்ப ஸமாதியாகும்.
நிர்விகல்ப: ஸமாதி⁴: ஸ்யாத்

ஞாதா, ஞானம், ஞேயம் என்று மூன்றுவிதமாக இருப்பதை விட்டுவிட்டு மனம் ஞேயமாக மாத்திரம் திடமாக இருப்பது நிர்விகல்ப ஸமாதியாகும். இதற்கே "யோகம்" என்று பெயர். **(823)**

जले निक्षिप्तलवणं जलमात्रतया स्थितम् ।
पृथङ् न भाति किं त्वम्भ एकमेवावभासते ॥ ८२४ ॥

ஜலே நிக்ஷிப்தலவணம் ஜலமாத்ரதயா ஸ்தி²தம் ।
ப்ருத²ங் ந பா⁴தி கிம் த்வம்ப⁴ ஏகமேவாவபா⁴ஸதே ॥ 824 ॥

यथा तथैव सा वृत्तिर्ब्रह्ममात्रतया स्थिता ।
पृथङ् न भाति ब्रह्मैवाद्वितीयमवभासते ।
ज्ञात्रादिकल्पनाभावात् मतोऽयं निर्विकल्पकः ॥ ८२५ ॥

யதா2 ததை2வ ஸா வ்ருத்திர்ப்3ரஹ்மமாத்ரதயா ஸ்தி2தா ।
ப்ருத2ங் ந பா4தி ப்3ரஹ்மைவாத்3விதீயமவபா4ஸதே ।
ஜ்ஞாத்ராதி3கல்பநாபா4வாத் மதோ(அ)யம் நிர்விகல்பக: ॥ 825 ॥

यथा = எப்படி,
யதா2
जले = தண்ணீரில்,
ஜலே
निक्षिप्तलवणं = போடப்பட்ட உப்பு,
நிக்ஷிப்தலவணம்
जलमात्रतया = ஜலமாக மட்டுமே,
ஜலமாத்ரதயா
स्थितम् = இருந்து கொண்டு,
ஸ்தி2தம்
पृथक् = தனியாக,
ப்ருத2க்
न भाति = தெரிகிறதில்லையோ,
ந பா4தி
किंतु = ஆனால்,
கிந்து
अम्भ एकमेव = ஜலம் ஒன்று மட்டுமே,
அம்ப4 ஏகமேவ
अवभासते = தோன்றுகிறதோ,
அவபா4ஸதே
तथैव = அப்படியே,
ததை2வ
सा वृत्तिः = அந்த மனோ விருத்தியானது,
ஸா வ்ருத்தி:
ब्रह्ममात्रतया = பிரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே,
ப்3ரஹ்மமாத்ரதயா
स्थिता = இருந்துகொண்டு,
ஸ்தி2தா
पृथक् = வேறாக,
ப்ருத2க்
न भाति = தோன்றுகிறதில்லை,
ந பா4தி

अद्वितीयं ब्रह्मैव	=	இரண்டற்றதான பிரஹ்மம்தான்,
அத்³விதீயம் ப்³ரஹ்மைவ		
अवभासते	=	தோன்றுகிறது,
அவபா⁴ஸதே		
ज्ञात्रादिकल्पनाभावात्	=	அறிகிறவன் முதலான கல்பனைகளில்லாததால்,
ஜ்ஞாத்ராதி³கல்பநாபா⁴வாத்		
अयं	=	இந்த ஸமாதி,
அயம்		
निर्विकल्पक:	=	நிர்விகல்பமாக,
நிர்விகல்பக:		
मत:	=	எண்ணப்பட்டுள்ளது.
மத:		

ஜலத்தில் போட்ட உப்பு ஜலமாத்ரமாகலேயிருந்து கொண்டு ஜலத்தைக் காட்டிலும் வேறுகத் தெரிவதில்லை; ஆனுல் ஜலம் ஒன்றுதான் தெரிகிறது. இது எப்படியோ அதே போல மனஸின் அந்த வ்ருத்தியானது ப்ரஹ்மமாதாமாகவே இருந்துகொண்டு தனியாக ப்ரகாசிக்கிறதில்லை; இரண்டாவதற்ற ப்ரஹ்மம் தான் ப்ரகாசிக்கும். ஞாதா, ஞானம், ஞேயம் என்ற கல்பனைகள் இங்கு இல்லாததனுல் இது நிர்விகல்ப ஸமாதி என்று கருதப்படுகிறது. **(824-825)**

(**அவதாரிகை**) ஞாதா முதலான கல்பனைகள் நல்ல தூக்கத்திலும் கிடையாதே அது நிர்விகல்ப ஸமாதியாகிவிடுமா என்ற ஸந்தேஹம் தோன்றக்கூடியதால், நிர்விகல்ப ஸமாதியில் வ்ருத்தி உண்டு. அங்கு இருப்பது ஞானம், ப்ரகாசம், தூக்க த்தில் வ்ருத்தி இல்லை. அங்க இருப்பது அக்ஞானம், இருட்டு, அதை இங்கே கொண்டுவரக்கூடாது என்பதைக் குறிப்பிடுகிறுர்: -

वृत्तेः सद्भाव बाधाभ्यां उभयोः भेद इष्यते ।
समाधिसुत्योः ज्ञानं चाज्ञानं सुप्त्यां तु नेष्यते ॥ ८२६ ॥

வ்ருத்தே: ஸத்³பா⁴வ பா³தா⁴ப்⁴யாம் உப⁴யோ: பே⁴த³ இஷ்யதே ।
ஸமாதி⁴ஸுத்யோ: ஜ்ஞானம் சாஜ்ஞானம் ஸுப்த்யாம் து நேஷ்யதே ॥ 826 ॥

वृत्तेः	=	விருத்தியின்,
வ்ருத்தே:		
सद्भाव बाधाभ्यां	=	இருப்பு - பாதம் இவைகளால்,
ஸத்³பா⁴வ பா³தா⁴ப்⁴யாம்		
समाधिसुत्योः उभयोः	=	ஸமாதி தூக்கம் இரண்டிற்கும்,
ஸமாதி⁴ஸுத்யோ: உப⁴யோ:		

भेदः	=	வேற்றுமை,
பே⁴த³:		
इष्यते	=	கருதப்படுகிறது, ஸமாதியிலும் தூக்கத்திலும்
இஷ்யதே		முறையே),
ज्ञानं चाज्ञानं च	=	ஞானமும் அக்ஞானமும், (உள்ளது ஆகையால்)
ஜ்ஞானம் சாஜ்ஞானம் ச		
सुप्त्यां	=	தூக்கத்திலோவெனில்,
ஸுப்த்யாம்		
नेष्यते	=	ஸமாதி ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறதில்லை.
நேஷ்யதே		

ஸமாதியில் ஞானம் இருப்பதால் விருத்தி உள்ளது. தூக்கத்தில் ஞானம் இல்லாமல் அக்ஞானம் இருப்பதால் விருத்தி இல்லை. ஸுஷுப்தியில் மனம் லயமடைந்து விட்டபடியால் மனோவிருத்தி ஏற்பட இடமில்லை.இவ்வாறு ஸமாதி, தூக்கம் இரண்டுக்கும் வேற்றுமை உள்ளது. ஆகையால் தூக்கத்தில் விகல்பங்கள் (கல்பனைகள்) இல்லாவிட்டாலும் தூக்கம் ஸமாதியாகாது. **(826)**

सविकल्पो निर्विकल्पः समाधि द्वाविमौ हृदि ।
मुमुक्षोः यत्नतः कार्यौ विपरीतनिवृत्तये ॥ ८२७ ॥

ஸவிகல்போ நிர்விகல்ப: ஸமாதி⁴ த்³வாவிமௌ ஹ்ருதி³ ।
முமுக்ஷோ: யத்நத: கார்யௌ விபரீதநிவ்ருத்தயே ॥ 827 ॥

मुमुक्षोः	=	மோக்ஷம் அடைய விருப்பம் உள்ளவனுக்கு,
முமுக்ஷோ:		
विपरीतनिवृत्तये	=	விபரீதமான எண்ணங்கள் நீங்குவதற்காக,
விபரீதநிவ்ருத்தயே		
सविकल्पः	=	ஸவிகல்பம்,
ஸவிகல்ப:		
निर्विकल्पः	=	நிர்விகல்பம் (என்ற),
நிர்விகல்ப:		
इमौ	=	இந்த,
இமௌ		
द्वौ समाधि	=	இரண்டு ஸமாதிகளும்,
த்³வௌ ஸமாதி⁴		
हृदि	=	மனதில்,
ஹ்ருதி³		
यत्नतः	=	முயற்சியுடன்,
யத்நத:		

कार्यौ = செய்யத்தக்கவை.

கார்யௌ

ஸவிகல்பம் நிர்விகல்பம் என்ற இந்த இரண்டு ஸமாதிகளுமே முமுக்ஷு விஞல் மனஸில் விபரீதமான எண்ணம் போவதற்காக ப்ரயத்னப்பட்டு அவசியம் செய்யப்பட வேண்டியவை. **(827)**

कृतेऽस्मिन् विपरीतायाः भावनायाः निवर्तनम् ।
ज्ञानस्य अप्रतिबद्धत्वं सदानन्दश्च सिध्यति ॥ ८२८ ॥

க்ருதே(அ)ஸ்மின் விபரீதாயாஃ பா⁴வஞயாஃ நிவர்தனம் ।
ஜ்ஞானஸ்ய அப்ரதிப³த்³த⁴த்வம் ஸதா³னந்த³ஶ்ச ஸித்⁴யதி ॥ 828 ॥

अस्मिन् = இந்த ஸமாதி செய்யப்பட்ட பொழுது,

அஸ்மின்

विपरीतायाः = விபரீதமான,

விபரீதாயாஃ

भावनायाः = எண்ணத்தின்,

பா⁴வஞயாஃ

निवर्तनम् = நீக்கமும்,

நிவர்தனம்

ज्ञानस्य = ஞானத்திற்கு,

ஜ்ஞானஸ்ய

अप्रतिबद्धत्वं = தடைபடாத தன்மையும்,

அப்ரதிப³த்³த⁴த்வம்

सदानन्दश्च = ஸத்ரூபமான ஆநந்தமும்,

ஸதா³னந்த³ஶ்ச

सिध्यति = ஸித்திக்கிறது.

ஸித்⁴யதி

இந்த இரண்டுவித ஸமாதியும் செய்யப்பட்டதேயாஞல், விபரீதமான எண்ணம் நீங்கிவிடும். ஞானத்திற்குத் தடங்கல் இருக்காது. ப்ரஹ்மானந்தம் ஸித்திக்கும். **(828)**

(அவதாரிகை) பொதுவாக இரண்டுவித ஸமாதிகளின் பிரயோஜனத்தைச் சொல்லிவிட்டு அவை இரண்டையும் விஸ்தாரமாகச் சொல்ல ஆரம்பிக்கிஞர். முதலில் ஸ்விகல்ப ஸமாதி என்பது த்ருச்யாநுவித்தம், சப்தாநுவித்தம் என்று இருவகைப்படுவதில் த்ருச்யாநுவித்தத்தைப்பற்றி முதலில் 830 முதல் 865 முடிய 36 சுலோகங்களில் வர்ணிக்கிஞர்: -

दृश्यानुविद्धः शब्दानुविद्धश्चे ते द्विधा मतः ।
सविकल्पः तयोः यत्तत् लक्षणं वच्मि तत् शृणु ॥ ८२९ ॥

த்³ருஶ்யானுவித்³த⁴: ஶப்³தா³னுவித்³வஶ்வே தே த்³விதா⁴ மத: ।
ஸவிகல்ப: தயோ: யத்தத் லக்ஷணம் வச்மி தத் ஶ்ருணு ॥ 829 ॥

सविकल्पः = ஸவிகல்ப ஸமாதியானது,
ஸவிகல்ப:
दृश्यानुविद्धः = த்ருச்யானுவித்தம்,
த்³ருஶ்யானுவித்³த⁴:
शब्दानुविद्धश्च = சப்தானுவித்தம்,
ஶப்³தா³னுவித்³வஶ்வ
इति = என்று,
இதி
द्विधा = இரண்டுவிதமாக,
த்³விதா⁴
मतः = கருதப்பட்டுள்ளது,
மத:
तयोः = அவ்விரண்டிற்கும்,
தயோ:
यत् = எது,
யத்
लक्षणं = லக்ஷணமோ,
லக்ஷணம்
तत् = அதை,
தத்
वच्मि = சொல்கிறேன்,
வச்மி
तत् = அதை,
தத்
शृणु = கேள்.
ஶ்ருணு

"த்ருச்யானுவித்தம்", "சப்தானுவித்தம்" என்று ஸவிகல்ப ஸமாதி இரண்டு விதமாகக் கருதப்படுகிறது. அவை இரண்டிற்கும் லக்ஷணத்தைச் சொல்கிறேன். கேள். **(829)**

कामादिप्रत्ययैः दृश्यैः असङ्गो यत्र दृश्यते ।
सोऽयं दृश्यानुविद्धः स्यात् समाधिः सविकल्पकः ॥ ८३० ॥

காமாதி³ப்ரத்யயை: த்³ருஶ்யை: அஸங்கோ³ யத்ர த்³ருஶ்யதே ।
ஸோ(அ)யம் த்³ருஶ்யாநுவித்³த⁴: ஸ்யாத் ஸமாதி⁴: ஸவிகல்பக: ॥ 830 ॥

दृश्यैः = அறியத்தக்கதான,
த்³ருஶ்யை:
कामादिप्रत्ययैः = காமம் முதலியவைகளின் எண்ணங்களுடன்,
காமாதி³ப்ரத்யயை:
असङ्गः = சேராமை,
அஸங்க³:
यत्र = எதில்,
யத்ர
दृश्यते = காணப்படுகிறதோ,
த்³ருஶ்யதே
सः अयं = அந்த இது,
ஸ: அயம்
दृश्यानुविद्धः = திருச்யாநுவித்தமான,
த்³ருஶ்யாநுவித்³த⁴:
सविकल्पकः समाधिः स्यात् = ஸவிகல்ப ஸமாதியாகும்.
ஸவிகல்பக: ஸமாதி⁴: ஸ்யாத்

காமம் முதலான ப்ரத்யயங்களகிற த்ருச்யங்களோடு (பார்க்கப்படுகிறவைகளோடு) சேராமை எங்கே காணப்படுகிறதோ, அந்த ஸவிகல்ப ஸமாதி த்ச்யாநுவித்தம் ஆகும். **(830)**

अहंममेदमित्यादिकामक्रोधादिवृत्तयः ।
दृश्यन्ते येन संदृष्टा दृश्याः स्युरहमादयः ॥ ८३१ ॥

அஹம்மமேத³மித்யாதி³காமக்ரோதா⁴தி³வ்ருத்தய: ।
த்³ருஶ்யந்தே யேன ஸந்த்³ருஷ்டா த்³ருஶ்யா: ஸ்யுரஹமாத³ய: ॥ 831 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
इदं मम = இது என்னுடையது,
இத³ம் மம
इत्यादि = இது முதலான,
இத்யாதி³

कामक्रोधादिवृत्तयः	=	காமம், க்ரோதம் முதலிய விருத்திகள்,
காமக்ரோதா⁴தி³வ்ருத்தயः		
येन	=	எந்த,
யேன		
संदृष्टा	=	பார்க்கிறவனால்,
ஸந்த்³ருஷ்டா		
दृश्यन्ते	=	பார்க்கப்படுகின்றனவோ, (அவனுக்கு,)
த்³ருஶ்யந்தே		
अहमादयः	=	அஹங்காரம் முதலியவைகள்,
அஹமாத³யः		
दृश्याः स्यु	=	பார்க்கத்தக்கவைகளாக ஆகும்.
த்³ருஶ்யாः ஸ்யு		

"நான், என்னுடையது இது" என்பது முதலான காமம், க்ரோதம் முதலிய வகுத்திகள் எந்த பார்க்கிறவனால் பார்க்கப்படுகிறதோ, அவனுக்கு அஹங்காரம் முதலியவையும் பார்க்கப்படுவன ஆகும். **(831)**

कामादिसर्ववृत्तीनां द्रष्टारं अधिकारिणम् ।
साक्षिणं स्वं विजानीयात् यः ताः पश्यति निष्क्रियः ॥ ८३२ ॥

காமாதி³ஸர்வவ்ருத்தீனாம் த்³ரஷ்டாரம் அதி⁴காரிணம் ।
ஸாக்ஷிணம் ஸ்வம் விஜானீயாத் யः தாः பஶ்யதி நிஷ்க்ரியः ॥ 832 ॥

कामादिसर्ववृत्तीनां	=	காமம் முதலான எல்லா விருத்திகளையும்,
காமாதி³ஸர்வவ்ருத்தீனம்		
द्रष्टारं	=	அறிகிறவரும்,
த்³ரஷ்டாரம்		
अधिकारिणम्	=	விகாரமடையாதவருமான,
அதி⁴காரிணம்		
साक्षिणं	=	ஸாக்ஷியாக,
ஸாக்ஷிணம்		
स्वं	=	தன்னை,
ஸ்வம்		
विजानीयात्	=	அறிந்துகொள்ளவேண்டும்,
விஜானீயாத்		
यः	=	எவர்,
யः		

निष्क्रियः = தான் எவ்வித வியாபாரமும் செய்பாமலே,
நிஷ்க்ரியः

ताः = அவைகளை,
தாः

पश्यति = பார்க்கிறுரோ (அவர் ஸாக்ஷி.)
பஶ்யதி

காமம் முதலான எல்லா வ்ருத்திகளையும் பார்த்துக் கொண்டு எவ்வித விகாரத்தையும் அடையாமல் இருக்கிற ஸாக்ஷியாகத் தன்னைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். தான் எவ்வித க்ரியையும் செய்யாமல் இருந்துகொண்டு, அந்த வ்ருத்திகளை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவர் ஸாக்ஷியாவார். **(832)**

कामादीनां अहं साक्षी दृश्यन्ते ते मया यतः ।
इति साक्षितयाऽऽत्मानं जानन्, आत्मनि साक्षिणा ॥ ८३३ ॥

காமாதீ³னும் அஹம் ஸாக்ஷீ த்³ருஶ்யந்தே தே மயா யதः ।
இதி ஸாக்ஷிதயா(ஆ)த்மானம் ஜானன், ஆத்மனி ஸாக்ஷிணு ॥ 833 ॥

दृश्यं कामादि सकलं स्वात्मन्येव विलापयेत् ॥ ८३४ ॥

த்³ருஶ்யம் காமாதி³ ஸகலம் ஸ்வாத்மன்யேவ விலாபயேத் ॥ 834 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

कामादीनां = காமம் முதலியவைகளுக்கு,
காமாதீ³னும்

साक्षी = ஸாக்ஷியாக (இருக்கிறேன்),
ஸாக்ஷீ

यतः = ஏனெனில்,
யதः

मया = என்னுல்,
மயா

ते = அவைகள்,
தே

दृश्यन्ते = பார்க்கப்படுகின்றன,
த்³ருஶ்யந்தே

इति = என்று,
இதி

आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	தன்ஐன,
साक्षितया **ஸாக்ஷிதயா**	=	ஸாக்ஷியாக,
जानन् **ஜானன்**	=	அறிந்து கொண்டு,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	தன்னிடம்,
साक्षिणा **ஸாக்ஷிணு**	=	ஸாக்ஷியால்,
दृश्यं **த்³ருஶ்யம்**	=	அறியப்படுகிற,
कामादि सकलं **காமாதி³ ஸகலம்**	=	காமம் முதலானதை எல்லாம்,
स्वात्मन्येव **ஸ்வாத்மன்யேவ**	=	தனது ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே,
विलापयेत् **விலாபயேத்**	=	ஒடுங்கும்படி செய்யவேண்டும்.

காமம் முதலியவை என்னுல் பார்க்கப்படுகிறது. ஆகையினுல் காமம் முதலியவைகளுக்கு "நான் ஸாக்ஷி" என்று ஸாக்ஷித்தன்மையுடன் ஆத்மாவை அறிந்து அந்த ஸாக்ஷியால் பார்க்கப்படும் காமம் முதலான எல்லாவற்றையும் தன்னிடத்திலேயே விலாபனம் (ஒடுங்கும்படி) செய்ய வேண்டும். **(833-834)**

(**அவதாரிகை**) எப்படி அவைகஊ ஆத்மாவினிடத்தில் ஒடுங்கச் செய்கிற தென்பதை 8 சுலோகங்களில் காட்டுகிறுர்: -

नाहं देहो नाप्यसुः नाक्षवर्गो नाहंकारो नो मनो नापि बुद्धिः ।
अन्तस्तेषां चापि तद्विक्रियाणां साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३५ ॥

நாஹம் தே³ஹோ நாப்யஸுः நாக்ஷவர்கோ³
நாஹங்காரோ நோ மனே நாபி பு³த்³தி⁴ः ।
அந்தஸ்தேஷாம் சாபி தத்³விக்ரியாணும்
ஸாக்ஷீ நித்யः ப்ரத்யகே³வாஹமஸ்மி ॥ 835 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
न देहः **ந தே³ஹः**	=	தேஹமல்ல,

नापि असुः	=	பிராணனும் அல்ல,
நாபி அஸுः		
न अक्षवर्गो:	=	இந்திரியங்களின் கூட்டமுமல்ல,
ந அக்ஷவர்கோ³ः		
न अहंकार:	=	அஹங்காரமல்ல,
ந அஹங்காரः		
नो मनः	=	மனம் அல்ல,
நோ மனः		
नापि बुद्धिः	=	புத்தியுமல்ல,
நாபி பு³த்³தி⁴ः		
तेषां अन्तः	=	அவைகளுக்கு உள்ளே,
தேஷாம் அந்தः		
तद्विक्रियाणां	=	அவைகளின் விகாரங்களை,
தத்³விக்ரியாணும்		
साक्षी	=	நேரில் அறிகிற,
ஸாக்ஷீ		
नित्यः	=	அழிவற்ற,
நித்யः		
प्रत्यगेव	=	பிரத்யகாதம் ஸ்வரூபமாகவே,
ப்ரத்யகே³வ		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்.
அஸ்மி		

நான் தேஹமல்ல, ப்ராணனுமல்ல, இந்த்ரியக் கூட்டமும் அல்ல. அஹங்காரமல்ல, மனஸ் அல்ல, புத்தியுமில்லை. உன் இருந்துகொண்டு அவைகளின் மாறுதலுக்கெல்லாம் ஸாக்ஷியாய் நித்யமாய் உள்ளேயுள்ள ஆத்மாவாகவே நான் இருக்கிறேன். **(835)**

वाचः साक्षी प्राणवृत्तेश्च साक्षी बुद्धेः साक्षी बुद्धिवृत्तेश्च साक्षी ।
चक्षुःश्रोत्रादीन्द्रियाणां च साक्षी साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३६ ॥

வாசः ஸாக்ஷீ ப்ராணவ்ருத்தேஶ்ச ஸாக்ஷீ
பு³த்³தே⁴ः ஸாக்ஷீ பு³த்³தி⁴வ்ருத்தேஶ்ச ஸாக்ஷீ ।
சக்ஷுःஶ்ரோத்ராதீ³ந்த்³ரியாணாம் ச ஸாக்ஷீ
ஸாக்ஷீ நித்யः ப்ரத்யகே³வாஹமஸ்மி ॥ 836 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
वाचः **வாச꞉**	=	வாக்கிற்கு,
साक्षी **ஸாக்ஷீ**	=	ஸாக்ஷியாகவும்,
बुद्धेः **பு³த்³தே⁴꞉**	=	பிராண வியாபாரத்திற்கும்,
साक्षी **ஸாக்ஷீ**	=	ஸாக்ஷியாகவும்,
बुद्धेः **பு³த்³தே⁴꞉**	=	புத்திக்கு,
साक्षी **ஸாக்ஷீ**	=	ஸாக்ஷியாகவும்,
बुद्धिवृत्तेश्च **பு³த்³தி⁴வ்ருத்தேஶ்ச**	=	புத்தியின் வியாபாரத்திறகும்,
साक्षी **ஸாக்ஷீ**	=	ஸாக்ஷியாகவும்,
चक्षुःश्रोत्रादीन्द्रियाणां च **சக்ஷு꞉ஶ்ரோத்ராதீ³ந்த்³ரியாணாம் ச**	=	கண், காது முதலான இந்திரியங்களுக்கும்,
साक्षी **ஸாக்ஷீ**	=	ஸாக்ஷியாகவும்,
नित्यः **நித்ய꞉**	=	அழிவற்ற,
साक्षी **ஸாக்ஷீ**	=	ஸாக்ஷியான,
प्रत्यगेव **ப்ரத்யகே³வ**	=	பிரத்யகாத்மாவாகவே,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

நான் வாக்குக்கு ஸாக்ஷி, ப்ராணனுடைய வ்ருத்திக்கு ஸாக்ஷி, புத்திக்கு ஸாக்ஷி, புத்தி வருத்திக்கும் ஸாக்ஷி, கண், காது முதலிய இந்தரியங்களுக்கும் ஸாக்ஷி. இவ்விதம் ஸாக்ஷியாய் நித்யமாய் இருக்கும் உள் ஆத்மாவாகத்தான் நான் இருக்கிறேன். **(836)**

नाहं स्थूलो नापि सूक्ष्मो न दीर्घो नाहं बालो नो युवा नापि वृद्धः।
नाहं काणो नापि मूको न षण्डः साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३७ ॥

நாஹம் ஸ்தூ²லோ நாபி ஸூக்ஷ்மோ ந தீ³ர்கோ⁴
நாஹம் பா³லோ நோ யுவா நாபி வ்ருத்³த⁴ः।
நாஹம் காணோ நாபி மூகோ ந ஷண்ட³ः
ஸாக்ஷீ நித்யः ப்ரத்யகே³வாஹமஸ்மி ॥ 837 ॥

अहं अஹம்	=	நான்,
न स्थूलः ந ஸ்தூ²லः	=	பருமனுக இல்லை,
नापि सूक्ष्मः நாபி ஸூக்ஷ்மः	=	சிறியவனுகவும் இல்லை,
न दीर्घः ந தீ³ர்க⁴ः	=	நீளமானவன் இல்லை,
अहं அஹம்	=	நான்,
न बालः ந பா³லः	=	பாலனல்ல,
नो युवा நோ யுவா	=	வாலிபன் அல்ல,
नापि वृद्धः நாபி வ்ருத்³த⁴ः	=	கிழவனுமல்ல,
अहं அஹம்	=	நான்,
न काणः ந காணः	=	குருடன் அல்ல,
नापि मूकः நாபி மூகः	=	ஊமையுமல்ல,
न षण्डः ந ஷண்ட³ः	=	நபும்ஸகன் அல்ல,
नित्यः நித்யः	=	அழிவற்ற,
साक्षी ஸாக்ஷீ	=	ஸாக்ஷியான,
प्रत्यगेव ப்ரத்யகே³வ	=	பிரத்யகாத்மாவாகவே,

अहं **அஹம்**	=	நான்,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

நான் பருமன் இல்லை, நான் சிறியவனும் இல்லை, நீளமானவன் இல்லை, நான் பாலன் இல்லை, நான் யுவா இல்லை, கிழவனுமில்லை. நான் குருடன் இல்லை, ஊமையுமில்லை, நபும்ஸகனும் இல்லை. ஸாக்ஷியாய் நிதயமாய் உன் ஆத்மாவாகவே நான் இருக்கிறேன். **(837)**

नास्म्यागन्ता नापि गन्ता न हन्ता नाहं कर्ता न प्रयोक्ता न वक्ता ।
नाहं भोक्ता नो सुखी नैव दुःखी साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३८ ॥

நாஸ்ம்யாக³ந்தா நாபி க³ந்தா ந ஹந்தா
நாஹம் கர்தா ந ப்ரயோக்தா ந வக்தா ।
நாஹம் போ⁴க்தா நோ ஸுகீ² நைவ து³:கீ²
ஸாக்ஷீ நித்ய: ப்ரத்யகே³வாஹமஸ்மி ॥ 838 ॥

आगन्ता **ஆக³ந்தா**	=	வருகிறவனுக,
नास्मि **நாஸ்மி**	=	நான் இல்லை,
नापि गन्ता **நாபி க³ந்தா**	=	போகிறவனும் அல்ல,
न हन्ता **ந ஹந்தா**	=	கொல்கிறவன் அல்ல,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
न कर्ता **ந கர்தா**	=	செய்கிறவன் அல்ல,
न प्रयोक्ता **ந ப்ரயோக்தா**	=	ஏவுகிறவன் அல்ல,
न वक्ता **ந வக்தா**	=	பேசுகிறவன் அல்ல,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
न भोक्ता **ந போ⁴க்தா**	=	அனுபவிக்கிறவன அல்ல,

नो सुखी = ஸுகமுள்ளவன் அல்ல,

நோ ஸுகீ²

नैव दु:खी = துக்கம் உள்ளவனுமல்ல,

நைவ து³:கீ²

नित्य: = அழிவற்ற,

நித்ய:

साक्षी = ஸாக்ஷியான,

ஸாக்ஷீ

प्रत्यगेव = ப்ரத்யகாத்மாவாகவே,

ப்ரத்யகே³வ

अहं = நான்,

அஹம்

अस्मि = இருக்கிறேன்.

அஸ்மி

நான் வருகிறவனில்லை, போகிறவனுமில்லை. நான் கொல்கிறவன் இல்லை, நான் செய்கிறவனில்லை. ஏவுகிறவனுமில்லை, சொல்கிறனுமில்லை. நான் அனுபவிக்கிறவன் இல்லை. ஸுகத்தோடு கூடினவன் இல்லை. துக்கத்தோடு கூடினவனும் இல்லை. ஸாக்ஷியாய் நித்யமாயிருக்கும் உள் ஆத்மாவாகவே நான் இருக்கிறேன். **(838)**

नाहं योगी नो वियोगी न रागी नाहं क्रोधी नैव कामी न लोभी ।
नाहं बद्धो नापि युक्तो न मुक्तः साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८३९ ॥

நாஹம் யோகீ³ நோ வியோகீ³ ந ராகீ³
நாஹம் க்ரோதீ⁴ நைவ காமீ ந லோபீ⁴ ।
நாஹம் ப³த்³தோ⁴ நாபி யுக்தோ ந முக்த:
ஸாக்ஷீ நித்ய: ப்ரத்யகே³வாஹமஸ்மி ॥ 839 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

न योगी = சேர்க்கையுள்ளவன் அல்ல,

ந யோகீ³

नो वियोगी = பிரிவு உள்ளவன் அல்ல,

நோ வியோகீ

न रागी = பற்று உள்ளவன் அல்ல,

ந ராகீ³

अहं = நான்,

அஹம்

न क्रोधी = கோபம் உள்ளவன் அல்ல,

ந க்ரோதீ⁴

नैव कामी = காமம் உள்ளவன் அல்ல,

நைவ காமீ

न लोभी = லோபமுள்ளவனல்ல,

ந லோபீ⁴

अहं = நான்,

அஹம்

न बद्धः = கட்டுப் பட்டவன் அல்ல,

ந ப³த்³த⁴:

नापि युक्तः = யோகத்தில் ஈடுபட்டவன் அல்ல,

நாபி யுக்த:

न मुक्तः = விடுபட்டவனல்ல,

ந முக்த:

नित्यः = அழிவற்ற,

நித்ய:

साक्षी = ஸாக்ஷிபான,

ஸாக்ஷீ

प्रत्यगेव = பிரத்யகாத்மாவாகவே,

ப்ரத்யகே³வ

अहं = நான்,

அஹம்

अस्मि = இருக்கிறேன்.

அஸ்மி

நான் சேர்க்கையுடையவன் அல்ல, பிரிவு உடையன்னும் இல்லை. ராகம் உள்ளவனில்லை, கோபமுள்ளவனில்லை, காமம் உள்ளவனுமில்லை, லோபமுள்ளவனுமில்லை. நான் (ஸம்ஸாரத்தில்) கட்டுப்பட்டவனில்லை. யோகத்தில் ஈடுபடுபவன் இல்லை. முக்தனுமில்லை உள்ளேயிருக்கும் நித்யமான ஸாக்ஷியாவே நான் இருக்கிறேன். **(839)**

नान्तःप्रज्ञो नो बहिःप्रज्ञको वा नैव प्रज्ञो नापि चाप्रज्ञ एषः ।
नाहं श्रोता नापि मन्ता न बोद्धा साक्षी नित्यः प्रत्यगेवाहमस्मि ॥ ८४० ॥

நாந்த:ப்ரஜ்ஞோ நோ ப³ஹி:ப்ரஜ்ஞகோ வா
நைவ ப்ரஜ்ஞோ நாபி சாப்ரஜ்ஞ ஏஷ: ।
நாஹம் ஶ்ரோதா நாபி மந்தா ந போ³த்³தா⁴
ஸாக்ஷீ நித்ய: ப்ரத்யகே³வாஹமஸ்மி ॥ 840 ॥

एषः	=	இந்த நான்,
ஏஷ꞉		
न अन्तः प्रज्ञः	=	உள் அறிவு உள்ளவன் அல்ல,
ந அந்த꞉ ப்ரஜ்ஞ꞉		
नो बहिःप्रज्ञको वा	=	வெளி அறிவு உள்ளவனுமல்ல,
நோ ப³ஹி꞉ப்ரஜ்ஞகோ வா		
नैव प्रज्ञः	=	ப்ராஜ்ஞனுமல்ல,
நைவ ப்ரஜ்ஞ꞉		
नापि च अप्रज्ञः	=	ஜடனுமல்ல,
நாபி ச அப்ரஜ்ஞ꞉		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
न श्रोता	=	கேட்கிறவன் அல்ல,
ந ஶ்ரோதா		
नापि मन्ता	=	நினைக்கிறவனுமல்ல,
நாபி மந்தா		
न बोद्धा	=	அறிகிறவனல்ல,
ந போ³த்³தா⁴		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
नित्यः	=	அழிவற்ற,
நித்ய꞉		
साक्षी	=	ஸாக்ஷியான,
ஸாக்ஷீ		
प्रत्यगेव	=	ப்ரத்யகாத்மாவாகவே,
ப்ரத்யகே³வ		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்.
அஸ்மி		

நான் உள் அறிவு உள்ளவன் அல்ல. அதாவது ஸ்வப்ன ஸ்தானத்தில் உள்ள தைஜஸன் அல்ல. நான் வெளி அறிவு உள்ளவன் அல்ல. அதாவது ஜாக்ரநிலையி லுள்ள விசுவனுமல்ல. ஸுஷுப்தி ஸ்தானத்திலுள்ள ப்ரக்ஞானகனனான ப்ராக்ஞனும ல்ல. அறிவில்லாத ஜடமும் அல்ல நான் கேட்கிறவனுமல்ல. நினைக்கிறவனுமல்ல அறிகிறவனுமல்ல. நித்யமான ஸாக்ஷி ரூபமான ப்ரத்யகாத்மாதான் நான். **(840)**

न मेऽस्ति देहेन्द्रियबुद्धियोगो न पुण्यलेशोऽपि न पापलेशः।
क्षुधापिपासादिषडूर्मिदूरः सदा विमुक्तोऽस्मि चिदेव केवलः ॥ ८४१ ॥

ந மே(அ)ஸ்தி தே³ஹேந்த்³ரியபு³த்³தி⁴யோகோ³
ந புண்யலேஶோ(அ)பி ந பாபலேஶ:।
க்ஷுதா⁴பிபாஸாதி³ஷடூ³ர்மிதூ³ர:
ஸதா³ விமுக்தோ(அ)ஸ்மி சிதே³வ கேவல: ॥ 841 ॥

मे மே	=	எனக்கு,
देहेन्द्रियबुद्धियोगो தே³ஹேந்த்³ரியபு³த்³தி⁴யோகோ³	=	தேஹம், இந்திரியங்கள், புத்தி இவைகளின் ஸம்பந்தம்,
नास्ति நாஸ்தி	=	இல்லை,
पुण्यलेशोऽपि புண்யலேஶோ(அ)பி	=	சிறிதளவு புண்யமும்,
न ந	=	இல்லை,
पापलेशः பாபலேஶ:	=	சிறிதளவு பாபமும்,
न ந	=	இல்லை,
क्षुधापिपासादिषडूर्मिदूरः க்ஷுதா⁴பிபாஸாதி³ஷடூ³ர்மிதூ³ர:	=	பசி, தாகம் முதலான ஆறு ஊர்மி (அலை)களுக்கு (பசி, தாகம், மூப்பு, சாவு, சோகம் மோஹம்) வெகு தூரத்தில் இருப்பவன்,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
विमुक्तोऽस्मि விமுக்தோ(அ)ஸ்மி	=	விடுபட்டவனாக இருக்கிறேன்,
केवलः கேவல:	=	தனித்திருக்கும்,
चिदेव சிதே³வ	=	சைதன்யம்தான் (நான்).

எனக்கு தேகம் இந்திரியங்கள் புத்தி இவைகளுடன் ஸம்பந்தம் கிடையாது. புண்ணியத்தின் லேசம்கூடக்கிடையாது, பாபத்தின் லேசமும் கிடையாது, பசி தாகம், ஜரை மரணம், சோகம் மோஹம் என்னும் ஆறு சீரமங்களுக்கும் விலகியிருப்பவன் நான். எப்பொழுதும் விடுதலையடைந்தவன் தனித்திருக்கும் சைதன்யம்தான் நான்.

(841)

अपाणिपादोऽहं अवाक् अचक्षुः अप्राण एवास्मि अमना ह्यबुद्धिः ।
व्योमेव पूर्णोऽस्मि विनिर्मलोऽस्मि सदैकरूपोऽस्मि चिदेव केवलः॥ ८४२ ॥

அபாணிபாதோ³(அ)ஹம் அவாக் அசக்ஷு:
அப்ராண ஏவாஸ்மி அமனா ஹ்யபு³த்³தி⁴: ।
வ்யோமேவ பூர்ணோ(அ)ஸ்மி விநிர்மலோ(அ)ஸ்மி
ஸதை³கரூபோ(அ)ஸ்மி சிதே³வ கேவல:॥ 842 ॥

अहं அஹம்	=	நான்,
अपाणिपात: அபாணிபாத:	=	கை, கால் இல்லாதவன்,
अवाक् அவாக்	=	வாக்கு இல்லாதவன்,
अचक्षु: அசக்ஷு:	=	கண் இல்லாதவன்,
अप्राण एव அப்ராண ஏவ	=	பிராணனில்லாதவனாகவே,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
अमना: அமனா	=	மனஸு இல்லாதவன்,
अबुद्धि: அபு³த்³தி⁴:	=	புத்தி இல்லாதவன்,
व्योमेव வ்யோமேவ	=	ஆகாயம் போல,
पूर्ण: अस्मि பூர்ண: அஸ்மி	=	(எங்கும்) நிறைந்தவனாக இருக்கிறேன்,
विनिर्मल अस्मि விநிர்மல அஸ்மி	=	மிகவும் நிர்மலமாக இருக்கிறேன்,
सदा ஸதா³	=	எப்பொழுதும்,
एकरूप: ஏகரூப:	=	ஒரே ஸ்வரூபமாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
केवल: கேவல:	=	தனித்ததான,
चिदेव சிதே³வ	=	சைதன்யம்தான் நான்.

நான் கைகால் இல்லாதவன், வாக்கில்லாதவன். கண் இல்லாதவன், பிராண னில்லாதவனுகவே இருக்கிறேன். மனஸ் இல்லாதவன், புத்தியுமில்லாதவன். ஆகாசம் போல நிறைந்து இருக்கிறேன், வெகு நிர்மலமாய் இருக்கிறேன். எப்பொழு தும் ஒரே ஸ்வரூபத்துடன் இருக்கிறேன். சுத்தமான சைதன்யமே நான். **(842)**

इति स्वमात्मानमवेक्षमाणः प्रतीतदृश्यं प्रविलापयन्सदा ।
जहाति विद्वान्विपरीतभावं स्वाभाविकं भ्रान्तिवशात्प्रतीतम् ॥ ८४३ ॥

இதி ஸ்வமாத்மானமவேக்ஷமாணः ப்ரதீதத்³ருஶ்யம் ப்ரவிலாபயன்ஸதா³ ।
ஜஹாதி வித்³வான்விபரீதபா⁴வம் ஸ்வாபா⁴விகம் ப்⁴ராந்திவஶாத்ப்ரதீதம்॥ 843 ॥

इति = இவ்வாறு,
இதி
स्वं आत्मानं = தனது ஆத்மாவை,
ஸ்வம் ஆத்மானம்
अवेक्षमाणः = பார்த்துக்கொண்டு,
அவேக்ஷமாணः
प्रतीतदृश्यं = தோன்றுகிற அறியப்படும் பொருளை,
ப்ரதீதத்³ருஶ்யம்
सदा = எப்பொழுதும்,
ஸதா³
प्रविलापयन् = மறையும்படி செய்துகொண்டு,
ப்ரவிலாபயன்
विद्वान् = அறிவுள்ளவன்,
வித்³வான்
स्वाभाविकं भ्रान्तिवशात् = ஸ்வபாவமாக ஏற்பட்ட ப்ராந்தியால்,
ஸ்வாபா⁴விகம் ப்⁴ராந்திவஶாத்
प्रतीतं = தோன்றுகிற,
ப்ரதீதம்
विपरीत भावं = விபரீதமான எண்ணத்தை,
விபரீத பா⁴வம்
जहाति
ஜஹாதி = விட்டுவிடுகிறுன்.

இவ்விதமாகத் தன்னுடைய ஆத்மாவைப் பார்த்துக் கொண்டு, தோன்றுகிற தருச்யத்தை (பார்க்கப்படும் பதார்த்தத்தை) எப்பொழுதும் இல்லையென்று செய்து கொண்டு, வித்வானுயிருப்பவன் ஸ்வபாவமாக ஏற்படும் ப்ராந்தியினுல் தோன்றுகிற விபரீத எண்ணத்தைத் தள்ளிவிடுகிறுன். **(843)**

विपरीतात्मतास्फूर्तिरेव मुक्तिरितीर्यते ।
सदा समाहितस्यैव सैषा सिध्यति नान्यथा ॥ ८४४ ॥

விபரீதாத்மதாஸ்பூ2ர்திரேவ முக்திரிதீர்யதே ।
ஸதா3 ஸமாஹிதஸ்யைவ ஸைஷா ஸித்4யதி நான்யதா2 ॥ 844 ॥

विपरीतात्मता / **விபரீதாத்மதா**	=	அத்மாவுக்கு நேர் எதிரான அநாத்ம வஸ்துக்களில் ஆத்மத்தன்மை,
अस्फूर्तिरेव / **அஸ்பூ2ர்திரேவ**	=	தோன்றுமல் இருப்பதுதான்,
मुक्तिः इती / **முக்திः இதீ**	=	முக்தி என்று,
ईर्यते / **ஈயந்தே**	=	சொல்லப்படுகிறது,
सा एष / **ஸா ஏஷ**	=	அந்த இது,
सदा / **ஸதா3**	=	எப்பொழுதும்,
समाहितस्यैव / **ஸமாஹிதஸ்யைவ**	=	ஸமாதியில் இருப்பவனுக்குத்தான்,
सिध्यति / **ஸித்4யதி**	=	ஸித்திக்கிறது,
अन्यथा / **அன்யதா2**	=	வேறு விதமாக,
न / **ந**	=	ஸித்திக்காது.

(ஆத்மாவிற்கு) விபரீதமான அநாத்ம வஸ்துக்களில் ஆத்மத்தன்மை தோன்றுமலிருப்பதே முக்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. இது எப்பொழுதும் ஸமாசியிலிருப்பவருக்குத்தான் ஸித்திக்கும். வேறு முறையில் ஸித்திக்காது. **(844)**

न वेषभाषाभिरमुष्य मुक्तिः या केवलाखण्डचिदात्मना स्थितिः ।
तत्सिद्धये स्वात्मनि सर्वदा स्थितो जह्यात् अहंतां ममतां उपाधौ ॥ ८४५ ॥

ந வேஷபா4ஷாபி4ரமுஷ்ய முக்திः யா
கேவலாக2ண்ட3சிதா3த்மனு ஸ்தி2திः ।
தத்ஸித்3த4யே ஸ்வாத்மனி ஸர்வதா3 ஸ்தி2தோ
ஜஹ்யாத் அஹந்தாம் மமதாம் உபாதௌ4 ॥ 845 ॥

केवलाखण्डचिदात्मना கேவலாக²ண்ட³சிதா³த்மனா	=	சுத்தமான பிரிவு அற்ற சைதன்ய ஸ்வரூபமாக,
या स्थितिः யா ஸ்தி²தி:	=	இருக்கும் நிலை எதுவோ, (அந்த),
मुक्तिः முக்தி:	=	முக்தியானது,
अमुष्य அமுஷ்ய	=	இவனுக்கு,
वेषभाषाभिः வேஷபா⁴ஷாபி⁴	=	வேஷங்களாலும் பேச்சுக்களாலும்,
न ந	=	ஏற்படாது,
तत्सिद्ध्ये தத்ஸித்³த்⁴யே	=	அது ஸித்திப்பதற்கு,
स्वात्मनि ஸ்வாத்மனி	=	தன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில்,
सर्वदा ஸர்வதா³	=	எப்பொழுதும்,
स्थितः ஸ்தி²த:	=	இருந்துகொண்டு,
उपाधौ உபாதௌ⁴	=	சரீரம் முதலான உபாதியில்,
अहंतां அஹந்தாம்	=	நான் என்ற எண்ணத்தையும்,
ममतां மமதாம்	=	என்னுடையது என்ற எண்ணத்தையும்,
जह्यात् ஜஹ்யாத்	=	விட்டு விடவேண்டும்.

சுத்தமான அகண்ட சைதன்ய ஸ்வரூபமாகவே இருந்து விடுகிறது என்பது எதுவோ, அந்த முக்தி இவனுக்கு வெளி வேஷங்களினுலாவது பேச்சுக்களினுலவது ஏற்பட்டு விடாது. அது ஏற்படுவதற்கு எப்பொழுதும் தன் ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே இருந்துகொண்டு சரீரம் முதலான உபாதிகளில் நான் என்பதையும் என்னுடையது என்பதையும் விட்டு விடவேண்டும். **(845)**

स्वात्मतत्त्वं समालम्ब्य कुर्यात् प्रकृतिनाशनम् ।
तेनैव मुक्तो भवति नान्यथा कर्मकोटिभिः ॥ ८४६ ॥

ஸ்வாத்மதத்த்வம் ஸமாலம்ப்³ய குர்யாத் ப்ரக்ருதிநாஶனம் ।
தேஜனவ முக்தோ ப⁴வதி நான்யதா² கர்மகோடிபி⁴: ॥ 846 ॥

स्वात्मतत्त्वं = தனது ஆகம் ஸ்வரூபத்தை,
ஸ்வாத்மதத்த்வம்
समालम्ब्य = பிடித்துக்கொண்டு,
ஸமாலம்ப்³ய
प्रकृतिनाशनम् = ப்ரகருதியின் நாசத்தை,
ப்ரக்ருதிநாஶனம்
कुर्यात् = செய்யவேண்டும்,
குர்யாத்
तेनैव = அதனுல்தான்,
தேஜனவ
मुक्तः = முக்தனுக,
முக்த:
भवति = ஆகிருன்,
ப⁴வதி
अन्यथा = வேறு விதமாக,
அன்யதா²
कर्मकोटिभिः = கோடி கர்மாக்களாலும்,
கர்மகோடிபி⁴:
न = முக்தனுக ஆவதில்லே.
ந

தன்னுடைய ஆத்மதத்வத்தை நன்கு பிடித்துக்கொண்டு ப்ரக்ருதியின் நாசத்தைச் செய்யவேண்டும். அதனுல்தான் முக்தி ஏற்படுகிறது. ப்ரக்ருதியை அழிக்காமல், ஆத்மாவைப் பிடித்துக்கொள்ளாமல் கோடிக்கணக்கான கர்மாக்களேச் செய்தபோதிலும் முக்தி ஏற்படாது. **(846)**

ज्ञात्वा देवं सर्वपाशापहानिः क्षीणैः क्लेशैर्जन्ममृत्युप्रहानिः ।
इत्येवैषा वैदिकी वाग्ब्रवीति क्लेशक्षत्यां जन्ममृत्युप्रहाणिम् ॥ ८४७ ॥

ஜ்ஞாத்வா தே³வம் ஸர்வபாஶாபஹானி:
க்ஷீணை: க்லேஶைர் ஜன்ம ம்ருத்யு ப்ரஹானி: ।
இத்யேவைஷா வைதி³கீ வாக்³ ப்³ரவீதி
க்லேஶ க்ஷத்யாம் ஜன்ம ம்ருத்யு ப்ரஹாணிம் ॥ 847 ॥

देवं = தேவனே,
தே³வம்

ज्ञात्वा	=	அறிந்து,
ஜ்ஞாத்வா		
सर्वपाशापहानि:	=	எல்லா பாசங்களின் விநாசம் ஏற்படுகிறது,
ஸர்வபாஶாபஹானிः		
क्षीणै:	=	அழிந்துபோன,
க்ஷீணை:		
क्लेशै:	=	கிலேசங்களால்,
க்லேஶை:		
जन्ममृत्युप्रहाणिम्	=	பிறவி மரணங்களின் நாசம் ஏற்படுகிறது,
ஜன்ம ம்ருத்யு ப்ரஹாணிம்		
इत्येव	=	என்றே,
இத்யேவ		
एषा	=	இந்த,
ஏஷா		
वैदिकी वाक	=	வேதத்திலுாள வாக்கு,
வைதி³கீ வாக		
क्लेशक्षत्यां	=	க்லேசங்கள் அழிவதில்,
க்லேஶ க்ஷத்யாம்		
जन्ममृत्युप्रहाणिम्	=	பிறவி மரணங்களின் விநாசத்தை,
ஜன்ம ம்ருத்யு ப்ரஹாணிம்		
ब्रवीति	=	சொல்கிறது.
ப்³ரவீதி		

"ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஆத்மாவை நானே அவர் என்று தெரிந்துகொண்டு விட்டால் அவித்யாரூபமான எல்லாவித கட்டுகளும் போய்விடும். அவிதயாதிக ளான க்லேசங்கள் போய்விட்டால் ஜனனமரணமும் இராது" என்ற இந்த வேதவாக்கு (ச்வேதாச்வதர உபநிஷத 1-11) க்லேசம் போய்விட்டால் ஜனனமரணமும் போய்விடு மென்றே சொல்கிறது. **(847)**

भूयो जन्माद्यप्रसक्ति: विमुक्ति: क्लेश क्षत्यां भाति जन्माद्यभाव:।
क्लेशक्षत्या: हेतु: आत्मैकनिष्ठा तस्मात् कार्या ह्यात्मनिष्ठा मुमुक्षो: ॥ ८४८ ॥

பூ⁴யோ ஜன்மாத்³யப்ரஸக்தி: விமுக்தி:
க்லேஶ க்ஷத்யாம் பா⁴தி ஜன்மாத்³யபா⁴வ:।
க்லேஶக்ஷத்யா: ஹேது: ஆத்மைகநிஷ்டா²
தஸ்மாத் கார்யா ஹ்யாத்மநிஷ்டா² முமுக்ஷோ: ॥ 848 ॥

भूय:	=	மறுபடியும்,
பூ⁴ய:		

जन्माद्यप्रसक्तिः **ஜன்மாத்³யப்ரஸக்திः**	=	பிறவி முதலியவை ஏற்படாமலிருப்பது,
विमुक्तिः **விமுக்திः**	=	முக்தியாகும்,
क्लेश क्षत्यां **க்லேஶ க்ஷத்யாம்**	=	கிலேசங்களின் நாசத்தால்,
जन्माद्यभावः **ஜன்மாத்³யபா⁴வः**	=	பிறவி முதலியவைகள் இல்லாமலிருப்பது,
भाति **பா⁴தி**	=	தெரிகிறது,
क्लेशक्षत्याः **க்லேஶக்ஷத்யாः**	=	கிலேசங்களின் நாசத்திற்கு,
आत्मैकनिष्ठा **ஆத்மைகநிஷ்டா²**	=	ஆத்மா ஒன்றிலேயே நிலேத்திருப்பது,
हेतुः **ஹேதுः**	=	காரணம்,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
मुमुक्षोः **முமுக்ஷோः**	=	மோக்ஷம் அடைய விருப்பமுள்ளவனுக்கு,
आत्मैकनिष्ठा **ஆத்மைகநிஷ்டா²**	=	ஆத்மாவிலேயே நிலேத்திருப்பது,
कार्या **கார்யா**	=	செய்யத்தக்கது.

மறுபடியும் ஜன்மம் முதலானதற்கு இடமன்னியிலிருப்பது தான் முக்தி. க்லேசத்திற்கு நாசம் வந்தால் ஜன்மம் முதலானது இராது என்று தெரிகிறது. க்லேசத்தை நாசம் செய்வதற்கு ஆத்மா ஒன்றிலேயே நிலேத்திருப்பது தான் ஸாதனம். ஆகையால் முமுக்ஷுவால் ஆத்மாவில் நிலேத்து இருப்பது அவசியம் செய்யப்படவேண்டும். **(848)**

क्लेशाः स्युः वासना एव जन्तोः जन्मादि कारणम् ।
ज्ञाननिष्ठाग्निना दाहे तासां नो जन्महेतुता ॥ ८४९ ॥

க்லேஶாः ஸ்யுः வாஸனு ஏவ ஜந்தோः ஜன்மாதி³ காரணம் ।
ஜ்ஞானநிஷ்டா²க்³னிஞ தா³ஹே தாஸாம் நோ ஜன்மஹேதுதா ॥ 849 ॥

जन्तोः **ஜந்தோः**	=	பிராணிக்கு,

वासना एव = வாஸனைகள் தான்,

வாஸனா ஏவ

जन्मादि कारणम् = பிறப்பு முதலியவற்றிற்குக்காரணமான,

ஜன்மாதி³ காரணம்

क्लेशाः स्युः = கிலேசங்கள் ஆகும்,

க்லேஶா: ஸ்யு:

ज्ञाननिष्ठाग्निना = ஞானத்திலேயே நிலைத்திருப்பது என்ற அக்னியால்,

ஜ்ஞானநிஷ்டா²க்³னினா

तासां दाहे = அந்த வாஸனைகள் பொசுங்கிவிட்டால்,

தாஸாம் தா³ஹே

नो जन्महेतुता = (அவைகளுக்கு) பிறவிக்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை இருக்காது.

நோ ஜன்மஹேதுதா

வாஸனைகள் தான் ப்ராணிகளுக்கு ஜன்மம் முதலியதிற்குக் காரணமாயுள்ள க்லேசங்களாகும். ஞான நிலையாகிற அக்னியினால் அந்த வாஸனைகளை எரித்து விட்டால், அவைகளுக்கு ஜன்மத்திற்குக் காரணமாயிருக்கும் தன்மை இராது. **(849)**

बीजान्यग्निप्रदग्धानि न रोहन्ति यथा पुनः।
ज्ञानदग्धैः तथा क्लेशैः नात्मा संपद्यते पुनः ॥ ८५० ॥

பீ³ஜான்யக்³னிப்ரத³க்³தா⁴னி ந ரோஹந்தி யதா² புன:।
ஜ்ஞானத³க்³தை⁴: ததா² க்லேஶை: நாத்மா ஸம்பத்³யதே புன: ॥ 850 ॥

यथा = எப்படி,

யதா²

अग्निप्रदग्धानि = நெருப்பில் பொசுங்கிய,

அக்³னிப்ரத³க்³தா⁴னி

बीजानि = விதைகள்,

பீ³ஜானி

पुनः = மறுபடியும்,

புன:

न रोहन्ति = முளைப்பதில்லையோ,

ந ரோஹந்தி

तथा = அப்படியே,

ததா²

ज्ञानदग्धैः = ஞானத்தால் பொசுங்கிய,

ஜ்ஞானத³க்³தை⁴:

क्लेशैः = க்லேசங்களால்,

க்லேஶை:

आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா

पुनः = மறுபடியும்,

புன:

न संपद्यते = பிறக்கிறதில்லை.

ந ஸம்பத்³யதே

அக்னியால் நன்கு எரிக்கப்பட்ட விதைகள் எப்படி மறுபடியும் முளைக்கிறதில்லையோ, அப்படியே ஞானத்தினுல் எரிக்கப்பட்ட க்லேசங்களால் ஆத்மா மறுபடியும் உண்டாகிறதில்லை. **(850)**

तस्मात् मुमुक्षोः कर्तव्या ज्ञाननिष्ठा प्रयत्नतः ।
निःशेषवासनाक्षत्यै विपरीतनिवृत्तये ॥ ८५१ ॥

தஸ்மாத் முமுக்ஷோ: கர்தவ்யா ஜ்ஞானநிஷ்டா² ப்ரயத்னத: ।
நி:ஶேஷவாஸனக்ஷத்யை விபரீதநிவ்ருத்தயே ॥ 851 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

मुमुक्षोः = மோக்ஷம் அடையவிருப்பமுள்ளவனுக்கு,

முமுக்ஷோ:

निःशेषवासनाक्षत्यै = பாக்கியில்லாமல் வாஸனைகள் அழிவதற்கும்,

நி:ஶேஷவாஸனக்ஷத்யை

विपरीतनिवृत्तये = விபரீத பாவனை நீங்குவதற்கும்,

விபரீதநிவ்ருத்தயே

प्रयत्नतः = முயற்சியுடன்,

ப்ரயத்னத:

ज्ञाननिष्ठा = ஞான நிஷ்டையானது,

ஜ்ஞானநிஷ்டா²

कर्तव्या = செய்யத்தக்கது.

கர்தவ்யா

ஆகையினால் முமுக்ஷுவால் பாக்கியன்னியில் முழுவதும் வாஸனைகள் போவதற்கும் விபரீத பாவனைகள் நிவ்ருத்தியாவதற்கும் வெகு ப்ரயத்னம் எடுத்துக் கொண்டு ஞான நிஷ்டை ஏற்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். **(851)**

(**அவதாரிகை**) ஞானத்திலேயே நிலைத்திருக்கவேண்டும் என்று சொன்னபடியால் அதை அப்யாஸம் செய்கிறவருக்கு எவ்வித கர்மாவும் இருக்கமுடியாது என்பதை 14 சுலோகங்களில் வற்புறுத்துகிறார்: -

ज्ञाननिष्ठातत्परस्य नैव कर्मोपयुज्यते ।

ஜ்ஞானநிஷ்டா²தத்பரஸ்ய நைவ கர்மோபயுஜ்யதே ।

ज्ञाननिष्ठातत्परस्य = ஞான நிஷ்டையில் ஈடுபட்டவனுக்கு,

ஜ்ஞானநிஷ்டா²தத்பரஸ்ய

कर्म = கர்மாவானது,

கர்ம

नैव कर्मोपयुज्यते = உபயோகப்படவேபடாது.

நைவ கர்மோபயுஜ்யதே

ஞான நிலையில் ஈடுபடுபவருக்கு கர்மா உபயோகப்படவேபடாது.

कर्मणो ज्ञाननिष्ठायाः न सिध्यति सहस्थितिः ।

परस्परविरुद्धत्वात् तयोः भिन्नस्वभावयोः ॥ ८५२ ॥

கர்மணோ ஜ்ஞானநிஷ்டா²யா: ந ஸித்⁴யதி ஸஹஸ்தி²தி: ।
பரஸ்பர விருத்³த⁴த்வாத் தயோ: பி⁴ன்ன ஸ்வபா⁴வயோ: ॥ 852 ॥

भिन्नस्वभावयोः = வெவ்வேறு ஸ்வபாவமுள்ள,

பி⁴ன்ன ஸ்வபா⁴வயோ:

तयोः = அந்த கர்மாவும் ஞானநிஷ்டையும்,

தயோ:

परस्परविरुद्धत्वात् = ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாயிருப்பதால்,

பரஸ்பர விருத்³த⁴த்வாத்

कर्मणः = கர்மாவுக்கும்,

கர்மண:

ज्ञाननिष्ठायाः = ஞான நிஷ்டைக்கும்,

ஜ்ஞானநிஷ்டா²யா:

सहस्थितिः = சேர்ந்து இருப்பது,

ஸஹஸ்தி²தி:

न सिध्यति = ஸித்திக்காது.

ந ஸித்⁴யதி

வெவ்வேறு ஸ்வபாவமுள்ள கர்மாவும் ஞான நிஷ்டையும் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமாயிருப்பதால் கர்மாவும் ஞான நிஷ்டையும் சேர்ந்திருப்பது ஸாத்யமில்லை.

कर्तृत्वभावनापूर्वं कर्म ज्ञानं विलक्षणम् ।
देहात्मबुद्धेः विच्छित्त्यै ज्ञानं कर्म विवृद्धये ॥ ८५३ ॥

கர்த்ருத்வபா⁴வனாபூர்வம் கர்ம ஜ்ஞானம் விலக்ஷணம் ।
தே³ஹாத்மபு³த்³தே⁴: விச்சி²த்த்யை ஜ்ஞானம் கர்ம விவ்ருத்³த⁴யே ॥ 853 ॥

कर्म **கர்ம**	=	கர்மாவானது,
कर्तृत्वभावनापूर्वं **கர்த்ருத்வபா⁴வனாபூர்வம்**	=	நான் கர்த்தா (செய்கிறவன்) என்ற எண்ணத்தை முன்னிட்டது,
ज्ञानं **ஜ்ஞானம்**	=	ஞானம்,
विलक्षणम् **விலக்ஷணம்**	=	(இதற்கு) மாறுபட்ட தன்மையுள்ளது,
देहात्मबुद्धेः **தே³ஹாத்மபு³த்³தே⁴:**	=	தேஹத்தில் நான் என்ற எண்ணத்தை,
विच्छित्त्यै **விச்சி²த்த்யை**	=	தொலைப்பதற்காக,
ज्ञानं **ஜ்ஞானம்**	=	ஞானம்,
विवृद्धये **விவ்ருத்³த⁴யே**	=	(அதை) வளர்ப்பதற்காக,
कर्म **கர்ம**	=	கர்மா.

நான் செய்கிறேன் என்ற எண்ணத்தை முன்னிட்டது கர்மா, இதற்கு மாறுதலான லக்ஷணம் (நான் செய்கிறவன் இல்லை என்ற பாவனை) உள்ளது ஞானம். தேஹத்தில் தான் என்கிற புத்தி போவதற்காக ஞானம், (அந்த புத்தியை) நன்கு வருத்திசெய்வதற்கு கர்மா. **(853)**

अज्ञानमूलकं कर्म ज्ञानं तू उभयनाशकं ।
ज्ञानेन कर्मणो योग: कथं सिध्यति वैरिणा ॥ ८५४ ॥

அஜ்ஞானமூலகம் கர்ம ஜ்ஞானம் தூ உப⁴யநாஶகம் ।
ஜ்ஞானேன கர்மணோ யோக³: கத²ம் ஸித்⁴யதி வைரிணா ॥ 854 ॥

कर्म **கர்ம**	=	கர்மாவானது,

अज्ञानमूलकं	=	அக்ஞானத்தைக் காரணமாகக் கொண்டது,
அஜ்ஞானமூலகம்		
ज्ञानं तू	=	ஞானமோவெனில்,
ஜ்ஞானம் தூ		
उभयनाशकं	=	அக்ஞானம் கர்பா இரண்டையும் அழிக்கக்
உப⁴யநாஶகம்		கூடியது,
कर्मण:	=	கர்மாவுக்கு,
கர்மண:		
वैरिणा	=	எதிரியான,
வைரிணா		
ज्ञानेन	=	ஞானத்தோடு,
ஜ்ஞானேன		
योग:	=	சேர்க்கை,
யோக³:		
कथं सिध्यति	=	எப்படி ஏற்படும்?
கத²ம் ஸித்⁴யதி		

அக்ஞானத்தைக் காரணமாகக்கொண்டது கர்மா, ஞானமோ அக்ஞானம், கர்மா இரண்டையும் நாசம் செய்வது. கர்மாவிற்குத் தன் சத்ருவான ஞானத்துடன் சேர்க்கை எப்படி இருக்கமுடியும்? **(854)**

सहयोगो न घटते यथा तिमिरतेजसो: ।
निमेषोन्मेषयोर्वापि तथैव ज्ञानकर्मणो: ॥ ८५५ ॥

ஸஹயோகோ³ ந க⁴டதே யதா² திமிரதேஜஸோ: ।
நிமேஷோன்மேஷயோர்வாபி ததை²வ ஜ்ஞானகர்மணோ: ॥ 855 ॥

यथा	=	எப்படி,
யதா²		
तिमिरतेजसो:	=	இருட்டுக்கும் வெளிச்சத்திற்கும்,
திமிரதேஜஸோ:		
निमेषोन्मेषयोर्वापि	=	அல்லது கண்ணை மூடுவதற்கும் திறப்பதற்கும்,
நிமேஷோன்மேஷயோர்வாபி		
सहयोग:	=	கூடச்சேர்ந்திருப்பது,
ஸஹயோக³:		
न घटते	=	பொருந்தாதோ,
ந க⁴டதே		

तथैव तைதै²வ	=	அப்படியே,
ज्ञानकर्मणो: ஜ்ஞானகர்மணோ:	=	ஞானத்திற்கும் கர்மாவிற்கும் (கூடச் சேர்ந்திருப்பது பொருந்தாது.)

இருட்டிற்கும் வெளிச்சத்திற்கம், அல்லது கண்ணை மூடுவதற்கும் திறப்பதற்கும், எப்படி கூடச் சேர்ந்திருப்பது பொருந்தாதோ, அப்படியேதான் ஞானத்திற்கும் கர்மாவுக்கும் கூடச்சேர்ந்திருப்பது பொருந்தாது. **(855)**

प्रतीचीं पश्यत: पुंस: कुत: प्राचीविलोकनम् ।
प्रत्यक्प्रवणचित्तस्य कुत: कर्मणि योग्यता ॥ ८५६ ॥

ப்ரதீசீம் பஶ்யத: பும்ஸ: குத: ப்ராசீவிலோகனம் ।
ப்ரத்யக் ப்ரவண சித்தஸ்ய குத: கர்மணி யோக்³யதா ॥ 856 ॥

प्रतीचीं ப்ரதீசீம்	=	மேற்கு திசையை,
पश्यत: பஶ்யத:	=	பார்க்கிற,
पुंस: कुत: பும்ஸ: குத:	=	மனிதனுக்கு,
प्राचीविलोकनम् ப்ராசீவிலோகனம்	=	கிழக்குத் திசையைப் பார்ப்பது,
कुत: குத:	=	எப்படி ஏற்படும்?
प्रत्यक्प्रवणचित्तस्य ப்ரத்யக் ப்ரவண	=	பிரத்யகாத்மாவில் ஈடுபடும் மனமுள்ளவனுக்கு,
कर्मणि கர்மணி	=	கர்மா செய்வதில்,
योग्यता யோக்³யதா	=	தகுதி,
कुत: குத:	=	எப்படி ஏற்படும்?

மேற்கே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற மனிதனுக்கு கிழக்கே பார்ப்பது எப்படி ஸாத்யம்? உள்ளே இருக்கும் ஆத்மா விடத்தில் ஈடுபட்ட மனமுள்ளவனுக்கு கர்மா செய்வதில் யோக்யதை எப்படி இருக்கமுடியும்? **(856)**

ज्ञानैकनिष्ठानिरतस्य भिक्षो नैवावकाशोऽस्ति हि कर्मतन्त्रे ।
तदेव कर्मास्य तदेव संध्या तदेव सर्वं न ततोऽन्यदस्ति ॥ ८५७ ॥

ஜ்ஞானைகநிஷ்டா²நிரதஸ்ய பி⁴க்ஷோ
நைவாவகாஶோ(அ)ஸ்தி ஹி கர்மதந்த்ரே ।
ததே³வ கர்மாஸ்ய ததே³வ ஸந்த்⁴யா
ததே³வ ஸர்வம் ந ததோ(அ)ன்யத³ஸ்தி ॥ 857 ॥

ज्ञानैकनिष्ठानिरतस्य = ஞானம் ஒன்றிலேயே நிஜலத்திருப்பதில் ஈடுபட்ட,
ஜ்ஞாஜனகநிஷ்டா²நிரதஸ்ய

भिक्षो = ஸந்நியாசிக்கு,
பி⁴க்ஷோ

कर्मतन्त्रे = கர்மாவைச் செய்வதில்,
கர்மதந்த்ரே

अवकाश एव = அவகாசமே,
அவகாஶ ஏவ

नास्ति हि = கிடையாது அல்லவா?
நாஸ்தி ஹி

तदेव = அந்த ஞான நிஷ்டைதான்,
ததே³வ

अस्य = இந்த ஸந்நியாசிக்கு,
அஸ்ய

कर्म = கர்மா,
கர்ம

तदेव = அதுதான்,
ததே³வ

संध्या = ஸந்த்யோபாஸனம்,
ஸந்த்⁴யா

तदेव = அதுதான்,
ததே³வ

सर्वं = எல்லாம்,
ஸர்வம்

ततः = அதைக்காட்டிலும்,
ததः

अन्यत् = வேறு,
அன்யத்

नास्ति = கிடையாது.
நாஸ்தி

ஞானம் ஒன்றிலேயே நிலைத்திருப்பதில் ஈடுபட்ட ஸந்யாஸிக்கு கர்மா செய்வதற்கு அவகாசமே இராதே. அந்த ஞான நிஷ்டைதான் இந்த பிக்ஷுவுக்கு கர்மா. அதுவேதான் ஸந்த்யா உபாஸனை. அதுவேதான் எல்லாம். அதைத்தவிற வேறு யாதொன்றும் கிடையாது. **(857)**

बुद्धिकल्पितमालिन्यक्षालनं स्नानं आत्मनः ।
तेनैव शुद्धिः एतस्य न मृदा न जलेन च ॥ ८५८ ॥

பு³த்³தி⁴ கல்பித மாலின்யக்ஷாலனம் ஸ்னானம் ஆத்மனः ।
தேனைவ ஶுத்³தி⁴ः ஏதஸ்ய ந ம்ருதா³ ந ஜலேன ச ॥ 858 ॥

बुद्धिकल्पित = புத்தியால் கல்பிக்கப்பட்ட,
பு³த்³தி⁴ கல்பித
मालिन्यक्षालनं = அழுக்கைப் போக்குவது,
மாலின்யக்ஷாலனம்
आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மனः
स्नानं = ஸ்னானம்,
ஸ்னானம்
तेनैव = அதனாலேயே
தேனைவ
एतस्य = இந்த ஆத்மாவிற்கு,
ஏதஸ்ய
शुद्धिः = பரிசுத்தி,
ஶுத்³தி⁴ः
मृदा = மண்ணால்,
ம்ருதா³
न = (சுத்தி) இல்லை,
ந
जलेन = தண்ணீராலும்,
ஜலேன
न = இல்லை,
ந

ஆத்மாவிற்கு ஸ்நானம் என்பது புத்தியினால் ஏற்பட்டிருக்கு அழுக்கை அலம்புவதுதான். அதனாலேய இவருக்கு சுத்தி. மண்ணினால் சுத்தியில்லை ஜலத்தினாலும் இல்லை. **(858)**

स्वस्वरूपे मनःस्थानं अनुष्ठानं तदिष्यते ।
करणत्रयसाध्यं यत् तत् मृषा तदपत्यतः ॥ ८५९ ॥

ஸ்வஸ்வரூபே மனஃஸ்தா²னம் அனுஷ்டா²னம் ததி³ஷ்யதே ।
கரணத்ரயஸாத்⁴யம் யத் தத் ம்ருஷா தத³பத்யதः ॥ 859 ॥

स्वस्वरूपे ஸ்வஸ்வரூபே	=	தனது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில்,
मनःस्थानं மனஃஸ்தா²னம்	=	மனம் நிஜலத்திருப்பது (எதுவோ),
तत् தத்	=	அது,
अनुष्ठानं அனுஷ்டா²னம்	=	அனுஷ்டானமாக,
इष्यते இஷ்யதே	=	கருதப்படுகிறது,
यत् யத்	=	எது,
करणत्रयसाध्यं கரணத்ரயஸாத்⁴யம்	=	மனம், வாக்கு, சரீரம் என்னும் மூன்று கரணங்களால் செய்யத்தக்கதோ,
तत् தத்	=	அது,
तदपत्यतः தத³பத்யதः	=	அந்த முக்கரணங்களும் வாஸ்தவமில்லாததால்,
मृषा ம்ருஷா	=	பொய்.

தன் ஆத்மஸ்வரூபத்தில் மனஸ் நிஜலத்திருப்பது எதுவோ அதுவே அநுஷ்டானமாகக் கருதப்படுகிறது. மனஸ், வாக்கு, சரீரம் என்ற மூன்று கரணங்களால் (கருவிகளால்) எது செய்யப்படுகிறதோ அது வாஸ்தவமான அநுஷ்டானமில்ஜல. ஏனெனில் அந்த மூன்று கரணங்களும் வாஸ்தவமல்ல. பொய்யான கரணங்களால் செய்யப்படும் அநுஷ்டானமும் பொய்யாகத்தான இருக்கும். **(859)**

विनिषिध्याखिलं दृश्यं स्वस्वरूपेण या स्थितिः ।
सा संध्या तत् अनुष्ठानं तत् दानं तत् हि भोजनम् ॥ ८६० ॥

விநிஷித்⁴யாகி²லம் த்³ருஶ்யம் ஸ்வஸ்வரூபேண யா ஸ்தி²திः ।
ஸா ஸந்த்⁴யா தத் அனுஷ்டா²னம் தத் தா³னம் தத் ஹி போ⁴ஜனம் ॥ 860 ॥

दृश्यं **த்³ருஶ்யம்**	=	காணப்படும்,
अखिलं **அகி²லம்**	=	எல்லாவற்றையும்,
विनिषिध्य **விநிஷித்⁴ய**	=	இல்லாமல் செய்து விட்டு,
स्वस्वरूपेण **ஸ்வஸ்வரூபேண**	=	தனது ஆத்ம ஸ்வரூபமாக,
या स्थितिः **யா ஸ்தி²திः**	=	இருப்பது எதுவோ,
सा **ஸா**	=	அது,
संध्या **ஸந்த்⁴யா**	=	ஸந்த்யோபாஸனம்,
तत् अनुष्ठानं **தத் அனுஷ்டா²னம்**	=	அது அனுஷ்டானம்,
तत् **தத்**	=	அது,
दानं **தா³னம்**	=	தானம்,
तत् हि भोजनम् **தத் ஹி போ⁴ஜனம்**	=	அதுவே போஜனம்.

த்ருச்யமான எல்லாவற்றையும் நன்கு நிஷேதம் பண்ணி தன் ஸ்வரூபமாகவே இருப்பது எதுவோ, அதுதான் ஸந்த்யை. அதுதான் அநுஷ்டானம். அதுவே தானம். அதுவே போஜனம். **(860)**

विज्ञातपरमार्थानां शुद्धसत्त्वात्मनां सताम् ।
यतीनां किं अनुष्ठानं स्वानुधि विनाऽपरम् ॥ ८६१ ॥

விஜ்ஞாதபரமார்தா²னாம் ஶுத்³த⁴ஸத்த்வாத்மனாம் ஸதாம் ।
யதீனாம் கிம் அனுஷ்டா²னம் ஸ்வானுதி⁴ வினா(அ)பரம் ॥ 861 ॥

विज्ञातपरमार्थानां **விஜ்ஞாதபரமார்தா²னாம்**	=	உண்மைப்பொருளான ஆத்மாவை அறிந்தவர்களும்,
शुद्धसत्त्वात्मनां **ஶுத்³த⁴ஸத்த்வாத்மனாம்**	=	சுத்தமான ஸத்வ ஸ்வபாவமுள்ளவர்களாயும்,

सताम्	=	ஸாதுக்களாயும் உள்ள,
ஸதாம்		
यतीनां	=	ஸந்யாஸிகளுக்கு,
யதீனும்		
स्वानुधि विना	=	ஆத்மாவை அனுஸந்தானம் செய்வதைத் தவிற,
ஸ்வானுதி⁴ வினு		
अपरम्	=	வேறு,
அபரம்		
अनुष्ठानं	=	அனுஷ்டானம்,
அனுஷ்டா²னம்		
किं	=	எது இருக்கிறது?
கிம்		

உண்மையான ஆத்மதத்வத்தை அறிந்தவர்களாயும், சுத்தமான ஸத்வஸ்வப வமுள்ளவர்களாயும், ஸாதுக்களாயும் உள்ள ஸந்யாஸிகளுக்குத் தன் ஆத்மாவை அனுஸந்தானம் செய்வதைத்தவிற வேறு என்ன அநுஷ்டானம் இருக்க முடியும்? **(861)**

तस्मात् क्रियान्तरं त्यक्त्वा ज्ञाननिष्ठापरो यतिः ।
सदात्मनिष्ठया तिष्ठेत् निश्चलः तत्परायणः ॥ ८६२ ॥

தஸ்மாத் க்ரியாந்தரம் த்யக்த்வா ஜ்ஞானநிஷ்டா²பரோ யதிঃ ।
ஸதா³த்மநிஷ்ட²யா திஷ்டே²த் நிஶ்சலঃ தத்பராயணঃ ॥ 862 ॥

तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		
ज्ञाननिष्ठापरः	=	ஞான நிஷ்டையில் ஈடுபட்ட,
ஜ்ஞானநிஷ்டா²பரঃ		
यतिः	=	யதியானவர்,
யதிঃ		
क्रियान्तरं	=	வேறு கர்மாவை,
க்ரியாந்தரம்		
त्यक्त्वा	=	விட்டுவிட்டு,
த்யக்த்வா		
तत्परायणः	=	அதையே முக்ய லக்ஷ்யமாகக் கொண்டு,
தத்பராயணঃ		
निश्चलः	=	சலிக்காதவனுக,
நிஶ்சலঃ		

सदा ஸதா[3]	=	எப்பொழுதும்,
आत्मनिष्ठया ஆத்மநிஷ்ட[2]யா	=	ஆத்ம நிஷ்டையுடன்,
तिष्ठेत् திஷ்டே[2]த்	=	இருக்கவேண்டும்.

ஆகையால் யதியானவர் வேறு கார்யங்களை விட்டுவிட்டு ஞானநிஷ்டையில் ஈடுபட்டு அதிலேயே நோக்கத்துடன் சலிக்காமல் எப்பொழுதும் ஆத்மநிஷ்டையுடன் இருந்து வரவேண்டியது. **(862)**

कर्तव्यं स्वोचितं कर्म योगं आरोढुं इच्छता ।
आरोहणं कुर्वतस्तु कर्म नारोहणं मतम् ॥ ८६३ ॥

கர்தவ்யம் ஸ்வோசிதம் கர்ம யோக[3]ம் ஆரோடு[4]ம் இச்ச[2]தா ।
ஆரோஹணம் குர்வதஸ்து கர்ம நாரோஹணம் மதம் ॥ 863 ॥

योगं யோக[3]ம்	=	யோக நிலையில்,
आरोढुं ஆரோடு[4]ம்	=	ஏறுவதற்கு,
इच्छता இச்ச[2]தா	=	விரும்புகிறவனால்,
स्वोचितं ஸ்வோசிதம்	=	தனக்கு உசிதமான,
कर्म கர்ம	=	கர்மாவானது,
कर्तव्यं கர்தவ்யம்	=	செய்யத்தக்கது,
आरोहणं ஆரோஹணம்	=	ஏறுவதை,
कुर्वतस्तु குர்வதஸ்து	=	செய்கிறவனுக்கோவெனில்,
कर्म கர்ம	=	கர்மாவானது,
आरोहणं ஆரோஹணம்	=	ஏறுவதற்கு ஸாதனமாக,

न मतं = கருதப்படவில்லை.

ந மதம்

யோகநிலையில் ஏறுவதற்கு விருப்பமுள்ளவனுல் தன் தன் வர்ணத்திற்கும் ஆச்ரமத்திற்கும் உசிதமான கர்மா செய்யத்தக்கதுதான் கர்மாக்கள், யோகநிலையில் ஏற விருப்பம் ஏற்படுவதற்கு ஸாதனம். பலனில் ஆசையில்லாமல் ஈசுவரார்ப்பண புத்தியுடன் நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களைச் செய்வதால் சித்தத்திற்கு சுத்தி ஏற்பட்டு அதன்மூலம் யோகநிலையில் ஏறுவதற்கு இச்சை இண்டாகிறது. இதே கருத்தைத் தான் கீதையில் **(6-7)**

आरुरुक्षोर्मुनेर्योगं कर्म कारणमुच्यते ।

ஆருருக்ஷோர்முனேர்யோக³ம் கர்ம காரணமுச்யதே ।

என்று பகவான் கூறுகிறுர். யோகத்தில் ஆருருக்ஷுவாக ஆவதற்கு கர்மா காரணம் என்பது இதன் கருத்து. இதே அபிப்ராயத்தில்தான் ஜிஜ்ஞாஸைக்கும் முமுக்ஷைக் கும் கர்மா காரணம் என்று சொல்லப்படுகிறது. கர்மாக்களால் சித்த சுத்தி ஏற்பட்டு யோகாரோகணத்தில் தீவ்ரவிருப்பம் வந்த பின் ஆரோஹணம் செய்வதற்குக் கர்மா காரணமில்லை. **(863)**

(**அவதாரிகை**) யோகாரோஹணம் செய்வதற்குக் கர்மா ஸாதனம் இல்லை என்பதுமட்டுமல்ல. கர்மா இடைஞ்சலாகத்தான் ஆகும் என்பதைக் கூறுகிறுர்: -

योगं समारोहति यो मुमुक्षुः क्रियान्तरं तस्य न युक्तमीषत् ।
क्रियान्तरासक्तमनाः पतत्यसौ तालद्रुमारोहणकर्तृवत् ध्रुवम् ॥ ८६४ ॥

யோக³ம் ஸமாரோஹதி யோ முமுக்ஷு:
க்ரியாந்தரம் தஸ்ய ந யுக்தமீஷத் ।
க்ரியாந்தராஸக்தமனு: பதத்யஸௌ
தாலத்³ருமாரோஹணகர்த்ருவத் த்⁴ருவம் ॥ 864 ॥

मुमुक्षुः = மோக்ஷம் அடைவதில் விருப்பமுள்ள,

முமுக்ஷு:

यः = எவன்,

ய:

योगं = யோகத்தில்,

யோக³ம்

समारोहति = ஏறுகிறுனே,

ஸமாரோஹதி

तस्य = அவனுக்கு,

தஸ்ய

क्रियान्तरं = வேறு கர்மா,
க்ரியாந்தரம்
ईषत् = கொஞ்சமும்,
ஈஷத்
न युक्तं = உசிதமில்லை,
ந யுக்தம்
क्रियान्तरासक्तमनाः = வேறு கார்யத்தில் ஈடுபட்ட மனம் உள்ள,
க்ரியாந்தராஸக்தமனா:
असौ = அவன்,
அஸௌ
ध्रुवम् = நிச்சயமாக,
த்⁴ருவம்
तालद्रुमारोहणकर्तृवत् = பனைமரத்தில் ஏறுவதைச் செய்கிறவன்போல்,
தாலத்³ருமாரோஹணகர்த்ருவத்
पतति = விழுகிறான்.
பததி

எந்த முமுக்ஷு யோகநிலைக்கு ஏறுகிறாரோ அவருக்கு வேறு கார்யம் கொஞ்ச மேனும் நியாயமாகாது. வேறு கார்யத்தில் பற்றுள்ள மனஸ் உள்ளவனாய் இருந் தால் அவன் கீழேதான் விழுவான். பனைமரத்தில் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறவன் வேறு கார்யத்தில் கவனம் செலுத்தினால் கீழே விழுந்து விடுவான் அல்லவா? அவன் மேலே எப்படி ஏற முடியும்? இதுபோலவேதான். **(864)**

(**அவதாரிகை**) ஏறுகிறவருக்கே கர்மா கிடையாதென்றால் ஏறினவருக்கு கர்மா நிச்சயம் கிடையாது என்பதைக் காட்டுகிறார்: -

योगारूढस्य सिद्धस्य कृतकृत्यस्य धीमतः।
नास्त्येव हि बहिर्दृष्टिः का कथा तत्र कर्मणाम् ।

யோகா³ரூட⁴ஸ்ய ஸித்³த⁴ஸ்ய க்ருதக்ருத்யஸ்ய தீ⁴மத:।
நாஸ்த்யேவ ஹி ப³ஹிர்த்³ருஷ்டி: கா கதா² தத்ர கர்மணாம் ।

योगारूढस्य = யோகத்தில் ஏறினவரும்,
யோகா³ரூட⁴ஸ்ய
सिद्धस्य = ஸித்தி பெற்றவரும்,
ஸித்³த⁴ஸ்ய
कृतकृत्यस्य = செய்யவேண்டியதைச் செய்து முடித்தவருமான,
க்ருதக்ருத்யஸ்ய

धीमतः **தீ⁴மதः**	=	புத்திமானுக்கு,
बहिर्दृष्टिः **ப³ஹிர்த்³ருஷ்டிः**	=	வெளிப்பார்வை,
नास्त्येव **நாஸ்த்யேவ**	=	இல்லவே இல்லையல்லவா,
तत्र **தத்ர**	=	அவரிடம்,
कर्मणाम् **கர்மணும்**	=	கர்மாக்களுக்கு,
का कथा **கா கதா²**	=	ஏது பேச்சு?

யோகநிலையேறிவிட்டவராய், எல்லாம் ஸாதித்துவிட்டவராய், செய்யவேண்டியதையெல்லாம் செய்தவராய் (இனி செய்யவேண்டியது யாதொன்றுமில்லாதவராய்) ஞானியாய் உள்ளவருக்கு வெளிப்பார்வையே கிடையாதே? அவர் விஷயத்தில் கர்மாக்களின் பேச்சு ஏது?

(அவதாரிகை) இத்துடன் த்ருச்யானுவித்த ஸவிகல்ப ஸமாதியை முடிக்கிறுர்: -

दृश्यानुविद्धः कथितः समाधिः सविकल्पकः ॥ ८६५ ॥

த்³ருஶ்யானுவித்³த⁴ः கதி²தः ஸமாதி⁴ः ஸவிகல்பகः ॥ 865 ॥

दृश्यानुविद्धः **த்³ருஶ்யானுவித்³த⁴ः**	=	த்ருச்யானுவித்தமென்ற,
सविकल्पकः समाधिः **ஸவிகல்பகः ஸமாதி⁴ः**	=	ஸவிகல்ப ஸமாதி,
कथितः **கதி²தः**	=	சொலலப்பட்டது.

த்ருச்யாநுவித்தமென்ற ஸவிகல்ப ஸமாதி சொல்லப்பட்டு விட்டது. **(865)**

(அவதாரிகை) இருவிதமான ஸவிகல்ப ஸமாதிகளில் முதலாவதான த்ருச்யாநுவித்த ஸமாதியை விளக்கிவிட்டு இரண்டாவதான சப்தானுவித்த ஸமாதியை விவரிக்கிறுர்: -

शुद्धोऽहं बुद्धोऽहं प्रत्यग्रूपेण नित्यसिद्धोऽहम् ।
शान्तोऽहमनन्तोऽहं सततपरानन्दसिन्धु रेवाहम् ॥ ८६६ ॥

ஶுத்³தோ⁴(அ)ஹம் பு³த்³தோ⁴(அ)ஹம்
ப்ரத்யக்³ரூபேண நித்யஸித்³தோ⁴(அ)ஹம் ।
ஶாந்தோ(அ)ஹமனந்தோ(அ)ஹம்
ஸததபரானந்த³ஸிந்து⁴ ரேவாஹம் ॥ 866 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
शुद्धः = சுத்தன்,
ஶுத்³த⁴:
अहं = நான்,
அஹம்
बुद्धः = புத்தன்,
பு³த்³த⁴:
अहं = நான்,
அஹம்
प्रत्यग्रूपेण = பிரத்யகாத்மஸ்வரூபமாக,
ப்ரத்யக்³ரூபேண
नित्यसिद्धः = எப்பொழுதும் ஸித்தனுக இருப்பவன்,
நித்யஸித்³த⁴:
अहं = நான்,
அஹம்
शान्तः = சாந்தன்,
ஶாந்த:
अहं = நான்,
அஹம்
अनन्तः = முடிவு இல்லாதவன்,
அனந்த:
अहं = நான்,
அஹம்
सतत = எப்பொழுதுமுள்ள,
ஸதத
परानन्दसिन्धु रेव = பேரானந்தக் கடல்தான்.
பரானந்த³ஸிந்து⁴ ரேவ

நான் சுத்தன் தோஷமற்றவன், அறிவுள்ளவன். நான் தேஹாதிகளைக் காட்டிலும் வேறான பிரத்யகாத்மஸ்வரூபமாக இருப்பதால் உற்பத்தி நாசமில்லாமல் எப்பொழுதும் இருப்பவன். காமாதிகள் அடங்கி சாந்தனாயிருப்பவன். முடிவு இல்லா தவன் எப்பொழுதுமுள்ள பேரானந்த ஸமுத்ரம் நான். **(866)**

आद्योऽहमनाद्योऽहं वाङ्मनसा साध्यवस्तुमात्रोऽहम् ।
निगमवचोवेद्योऽहं अनवद्याखण्ड बोधरूपोऽहम् ॥ ८६७ ॥

ஆத்^{3}யோ(அ)ஹமநாத்^{3}யோ(அ)ஹம் வாங்மனஸா
ஸாத்^{4}யவஸ்துமாத்ரோ(அ)ஹம் ।
நிக^{3}மவசோவேத்^{3}யோ(அ)ஹம் அனவத்^{3}யாக^{2}ண்ட^{3}
போ^{3}த^{4}ரூபோ(அ)ஹம் ॥ 867 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
आद्य = முதலிலுள்ளவன்,
ஆத்^{3}ய
अहं = நான்,
அஹம்
अनाद्यः = காரணமற்றவன்,
அநாத்^{3}யঃ
अहं = நான்,
அஹம்
वाङ्मनसा साध्य = வாக்கினாலும் மனத்தாலும் அடையமுடியாத,
வாங்மனஸா ஸாத்^{4}ய
वस्तुमात्रः = வஸ்துஸ்வரூப மாகமட்டும் இருப்பவன்,
வஸ்துமாத்ரঃ
अहं = நான்,
அஹம்
निगमवचोवेद्यः = உபநிஷத் வாக்யங்களால் அறியத்தக்கவன்,
நிக^{3}மவசோவேத்^{3}யঃ
अहं = நான்,
அஹம்
अनवद्य = தோஷமில்லாத,
அனவத்^{3}ய
अखण्डः = பிரிவுபடாத,
அக^{2}ண்ட^{3}ঃ

बोधरूपः **போ³த⁴ரூப:**	=	ஞானஸ்வரூபம்.

நான் எல்லாவற்றிற்கும் முதலில் இருப்பவன் இதனுல் எனக்குக் காரணம் கிடையாது நான் காரண மற்றவன் காரணமென்பது காரியத்துக்கு முன்னுல் இருக்கும்.

यतो वाचो निवर्तन्ते अप्राप्य मनमा सह

யதோ வாசோ நிவர்தந்தே அப்ராப்ய மனமா ஸஹ

என்று சுருதியில் கூறியுள்ளபடி சொல்லுக்கும் மனத்திற்கும் எட்டாத ப்ரஹ்ம வஸ்துவாக மாத்திரம் இருப்பவன் நான். ஆனுலும் உபநிஷத்திலுள்ள மஹாவாக்ய ங்களால் லக்ஷணையால் அறியத்தக்கவன் களங்கமில்லாத பூர்ணமான ஞான ஸ்வரூபம் நான். **(867)**

विदिताविदितान्योऽहं मायातत्कार्यलेशशून्योऽहम् ।
केवलदृगात्मकोऽहं संविन्मात्रः सकृद्विभातोऽहम् ॥ ८६८ ॥

விதி³தாவிதி³தான்யோ(அ)ஹம்
மாயாதத்கார்யலேஶஶூன்யோ(அ)ஹம் ।
கேவலத்³ருகா³த்மகோ(அ)ஹம் ஸம்வின்மாத்ர:
ஸக்ருத்³விபா⁴தோ(அ)ஹம் ॥ 868 ॥

अहं **அஹம்**	=	நான்,
विदिताविदितान्यः **விதி³தாவிதி³தான்ய:**	=	அறியப்பட்டது அறியப்படாதது இவ்விரண்டு விதமான வஸ்துக்களைக் காட்டிலும் வேறுனவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
मायातत्कार्यलेशशून्यः **மாயாதத்கார்யலேஶஶூன்ய:**	=	மாயை அதன் கார்யம் இவைகளின் லேசமுமில்லாதவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
केवलदृगात्मकः **கேவலத்³ருகா³த்மக:**	=	தனிப்பட்ட ஞானஸ்வரூபன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
सकृद्विभातः **ஸக்ருத்³விபா⁴த:**	=	ஒரே தடவையாக பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்,

संविन्मात्रः = சைதன்ய ஸ்வரூபமாக மட்டுமிருப்பவன்.
ஸம்வின்மாத்ரஃ

நான், அறியப்பட்ட பொருள் அறியப்படாத பொருள் இவ்விரண்டிற்கும் வேறு பட்டவன். அறியப்பட்டது கார்யம். அறியப்படாதது காரணம். இவ்விரண்டிலும் நான் சேர்ந்தவனல்ல நான் கார்யமும் அல்ல காரணமும் அல்ல மேலும் அறியப்பட்டது ஹேயம் அறியப்படாதது. உபாதேயம் தன்ஜனக்காட்டிலும் வேறுன வஸ்துதான் ஹேயமாகவோ உபாதேயமாகவோ இருக்கும். ஆத்ம ஸ்வரூபம் ஹேயமுமல்ல உபாதேயமுமல்ல. மாயையோ, இதன் காரியங்களோ லவலேசமும் என்னிடம் இல்ஜல. அறிகிறவனுடைய அறிவு தான் என் ஸ்வரூபம். சுத்த சைதன்ய ஸ்வரூபன் நான். ஒரே தடவையாக பிரகாசிக்கிறவன் நான். உலகில் ஒரு வஸ்து பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தால் அதற்குப் பின்ஞல் மறைவும் பிரகாசமும் மாறிமாறி வந்து கொண்டிருக்கும். ஆஞல் அக்ஞானம் நீங்கி ஒருதடவை பிரஹ்மம் பிரகாசிக்க ஆரம்பித்தால் அது தொடர்ந்து பிரகாசித்துக்கொண்டே இருக்கும். இதற்கு மறைவோ மறுபடியும் பிரகாசமோ கிடையாது. **(868)**

अपरोऽहं अनपरोऽहं बहिरन्तश्चापि पूर्ण एवाहम् ।
अजरोऽहं अक्षरोऽहं नित्यानन्दोहं अद्वितीयोऽहम् ॥ ८६९ ॥

அபரோ(அ)ஹம் அனபரோ(அ)ஹம் ப³ஹிரந்தஶ்சாபி பூர்ண ஏவாஹம் ।
அஜரோ(அ)ஹம் அக்ஷரோ(அ)ஹம் நித்யானந்தோ³ஹம் அத்³விதீயோ(அ)ஹம்
॥ 869 ॥

अहं = நான்,
அஹம்
अपरः = மேலானவனல்ல,
அபரஃ
अहं = நான்,
அஹம்
अनपरः = தாழ்ந்தவனுமல்ல,
அனபரஃ
अहं = நான்,
அஹம்
बहिः = வெளியிலும்,
ப³ஹிஃ
अन्तश्चापि = உள்ளேயும்,
அந்தஶ்சாபி
पूर्ण एव = நிறைந்தவன் தான்,
பூர்ண ஏவ

अहं அஹம்	=	நான்,
अजरः அஜரः	=	மூப்பு இல்லாதவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अक्षरः அக்ஷரः	=	நாசமில்லாதவன்,
नित्यानन्दः நித்யானந்த³ः	=	அழியாத ஆநந்த ரூபமாயிருப்பவன்,
अहं அஹம்	=	நான்,
अद्वितीयः அத்³விதீயः	=	இரண்டாவது வஸ்து இல்லாதவன்.

நான் மேல்பட்டவனுமல்ல. கீழ்ப்பட்டவனுமல்ல. வெளியிலும் உள்ளேயும் கூட நிறைந்திருப்பவனும் நான்தான். ஜரையில்லாதவன் நான். நாசமில்லாதவன் நான். அழிவற்ற ஆனந்தம் நான். என்னைக்காட்டிலும் வேறு இரண்டாவது வஸ்து கிடையாது. **(869)**

प्रत्यगभिन्नं अखण्डं सत्यज्ञानादिलक्षणं शुद्धम् ।
श्रुत्यवगम्यं तथ्यं ब्रह्मैवाहं परं ज्योतिः॥ ८७०॥

ப்ரத்யக³பி⁴ன்னம் அக²ண்ட³ம் ஸத்யஜ்ஞாநாதி³லக்ஷணம் ஶுத்³த⁴ம் ।
ஶ்ருத்யவக³ம்யம் தத்²யம் ப்³ரஹ்மைவாஹம் பரம் ஜ்யோதிः ॥ 870॥

प्रत्यगभिन्नं ப்ரத்யக³பி⁴ன்னம்	=	பிரத்யகாத்மாவைக் காட்டிலும் வேறுபடாததாயும்,
अखण्डं அக²ண்ட³ம்	=	கூறுகளற்றதும்,
सत्यज्ञानादिलक्षणं ஸத்யஜ்ஞாநாதி³லக்ஷணம்	=	ஸத்யம், ஞானம் முதலியவைகளை ஸ்வரூபமாக உடையதும்,
शुद्धम् ஶுத்³த⁴ம்	=	சுத்தமானதும்,
श्रुत्यवगम्यं ஶ்ருத்யவக³ம்யம்	=	உபநிஷத்துக்களால் அறியத்தக்கதும்,
तथ्यं தத்²யம்	=	உண்மையானதும்,

परं ज्योतिः	=	மேலான ஜ்யோதி ஸ்வரூபமானதுமான,
பரம் ஜ்யோதிஃ		
ब्रह्मैव	=	பிரஹ்மமே,
ப்³ரஹ்மைவ		
अहं	=	நான்,
அஹம்		

ப்ரத்யக் ஆத்மாவிடமிருந்து வேறுபடாமல் ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபமாகவே இருக்கிறதாயும் துண்டுபடாததாயும், ஸத்யம் ஞானம் முதலியதை ஸ்வரூபமாக உடையதாயும், சுத்தமாயும், வேதத்திஞலேயே அறியத்தக்கதாயும், வாஸ்தவமாயிருக்கும் பதார்த்தமாயும், உத்தமமான ப்ரகாசரூபமாயும் இருக்கிற ப்ரஹ்மமேதான் நான். **(870)**

एवं सन्मात्र गाहिन्या वृत्त्या तन्मात्रगाहकैः ।
शब्दैः समर्पितं वस्तु भावयेत् निश्चलो यतिः ॥ ८७१ ॥

ஏவம் ஸன்மாத்ர கா³ஹின்யா வ்ருத்த்யா தன்மாத்ரகா³ஹகைஃ ।
ஶப்³தை³ஃ ஸமர்பிதம் வஸ்து பா⁴வயேத் நிஶ்சலோ யதிஃ ॥ 871 ॥

एवं	=	இவ்வாறு,
ஏவம்		
सन्मात्र गाहिन्या	=	ஸத்ரூபமான பிரஹ்மத்தை மட்டுமே
ஸன்மாத்ர கா³ஹின்யா		விஷயமாகக்கொண்ட,
वृत्त्या	=	விருத்தியால்,
வ்ருத்த்யா		
तन्मात्रगाहकैः	=	அதைமட்டுமே அறிவுறுத்துகிற,
தன்மாத்ரகா³ஹகைஃ		
शब्दैः	=	சப்தங்களால்,
ஶப்³தை³ஃ		
समर्पितं	=	குறிப்பிடப்பட்ட,
ஸமர்பிதம்		
वस्तु	=	வஸ்துவை,
வஸ்து		
यतिः	=	யதியானவர்,
யதிஃ		
निश्चलः	=	சலிக்காதவராய்க் கொண்டு,
நிஶ்சல꞉		

भावयेत् = தியானிக்கவேண்டும்.

பா⁴வயேத்

இவ்விதமாக ஸத்பதார்த்தமான ப்ரஹ்மத்தை மாத்திரம் விஷயீகரிக்கிற வ்ருத்தியினுல், அதை மாத்திரம் குறிக்கக்கூடிய வார்த்தைகளினுல் சொல்லப்படும் வஸ்துவான ப்ரஹ்மத்தை யதியானவர் அந்த ஸ்வரூபத்திலிருந்து மனம் சலிக்காத வராய் அதிலேயே மனதை நிலைநிறுத்தி தியானம் செய்ய வேண்டும். **(871)**

कामादिदृश्यप्रविलापपूर्वकं शुद्धोऽहं इत्यादिकशब्दमिश्रः।
दृश्येव निष्ठस्य य एष भावः शब्दानुविद्धः कथितः समाधिः ॥ ८७२ ॥

காமாதி³த்³ருஶ்யப்ரவிலாபபூர்வகம்
ஶுத்³தோ⁴(அ)ஹம் இத்யாதி³கஶப்³த³மிஶ்ர꞉।
த்³ருஶ்யேவ நிஷ்ட²ஸ்ய ய ஏஷ பா⁴வ꞉
ஶப்³தா³னுவித்³த⁴꞉ கதி²த꞉ ஸமாதி⁴꞉ ॥ 872 ॥

दृश्येव = ஞானஸ்வரூபமான ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே,

த்³ருஶ்யேவ

निष्ठस्य = நிலைத்து நிற்பவனுக்கு,

நிஷ்ட²ஸ்ய

कामादि = காமம் முதலான,

காமாதி³

दृश्य = த்ருச்ய வஸ்துக்களை,

த்³ருஶ்ய

प्रविलापपूर्वकं = மறையும்படி செய்வதை முன்னதாகக்கொண்டு,

ப்ரவிலாபபூர்வகம்

अहं शुद्धः = நான் சுத்தன்,

அஹம் ஶுத்³த⁴꞉

इत्यादिकशब्दमिश्रः = இது முதலான சப்தங்களுடன் கலந்ததான,

இத்யாதி³கஶப்³த³மிஶ்ர꞉

यः = எந்த,

ய꞉

भावः = மனோபாவமுண்டோ,

பா⁴வ꞉

एष = இது,

ஏஷ

शब्दानुविद्धः = சப்தானுவித்தமான ஸமாதியாக,

ஶப்³தா³னுவித்³த⁴꞉

कथित: = சொல்லப்பட்டது.

கதி²த:

முதலில் காமம் முதலான த்ருச்ய வஸ்துக்களை லயம் அடையும்படிச் செய்துகொண்டு த்ருக் (ஞான) ஸ்வருபமான ப்ரஹ்மத்திலேயே நிலைத்திருப்பவனுக்கு 866 முதல் 870 முடிய உள்ள சுலோகங்களில் கண்டபடி 'நான் சுத்தன்' இதுமுதலான சப்தங்களுடன் கலந்த தியானமானது 'சப்தானுவித்த ஸமாதி' என்று சொல்லப்படுகிறது. **(872)**

(**அவதாரிகை**) இதுவரை இருவிதமான ஸவிகல்ப ஸமாதிகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூறினர். முதலாவதான த்ருச்யானுவித்த ஸமாதியில் த்ருச்யவஸ்துக்கள் தோன்றியபோதிலும் அவைகளுடன் தனக்கு ஸம்பந்தமில்லை, தான் ஸாக்ஷி என்று எண்ணுகிறன். அதனால்தான் இது த்ருச்யானுவித்தம்.

இரண்டாவது ஸமாதியில் த்ருச்யமெல்லாம் மறைந்து போய் உபநிஷக் சப்தங்களும் அவற்றுடன் கலந்து அதன் வாச்யமாக ப்ரஹ்மம் தோன்றிக்கொண்டு இருக்கும். இது சப்தானுவித்த ஸவிகல்ப ஸமாதி யானையைப் பார்த்ததும் மண் தோன்றியபோதிலும் கூடவே யானை தோன்றுவதுபோல் ஸவிகல்ப ஸமாதிகளில் திருச்ய வஸ்துக்கள், சப்தம், த்ரிபுடி இவை தோன்றியபோதிலும் ஆத்மா தோன்றிக் கொண்டிருக்கும். இவ்வாறு ஸவிகல்ப ஸமாதியை விளக்கிவிட்டு இனி நிர்விகல்ப ஸமாதியை 5 சுலோகங்களால் கூறுகிறர்: -

दृश्यस्यापि च साक्षित्वसमुल्लेखस्य चात्मनि ।
निवर्तकमनोवस्था निर्विकल्प इतीर्यते ॥ ८७३ ॥

த்³ருஶ்யஸ்யாபி ச ஸாக்ஷித்வ ஸமுல்லேக²ஸ்ய சாத்மனி ।
நிவர்தக மனோவஸ்தா² நிர்விகல்ப இதீர்யதே ॥ 873 ॥

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

दृश्यस्य = த்ருச்யவஸ்துவின்,

த்³ருஶ்யஸ்ய

साक्षित्वसमुल्लेखस्य चापि = ஸாக்ஷியாயிருக்கும் தன்மையின்

ஸாக்ஷித்வஸமுல்லேக²ஸ்ய சாபி தோற்றத்தையும்,

निवर्तकमनोवस्था = போக்குகின்ற மனோ நிலைமை,

நிவர்தக மனோவஸ்தா²

निर्विकल्प इति = நிர்விகல்பம் என்று,

நிர்விகல்ப இதி

ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.

ஈர்யதே

ஸவிகல்ப ஸமாதியில் ஆத்மாவுக்கு த்ருச்யவஸ்துக்களுடன் ஸம்பந்த மில்லாவிட்டாலும் அவைகளை நேரில் அறியும் ஆத்மா ஸாக்ஷிபாக இருப்பதால் த்ருச்யங்களின் தோற்றம் ஸவிகல்ப ஸமாதியிலுள்ளது. மனதில் த்ருச்யங்களின் தோற்றமும் நீங்கிய நிலை நிர்விகல்ப ஸமாதி என்று கூறப்படுகிறது ஸாக்ஷி என்கிற தோற்றமும் இல்லாத நிலைதான் நிர்விகல்ப ஸமாதியாகும். **(873)**

सविकल्प समाधिं यो दीर्घकालं निरन्तरम् ।
सत्कारपूर्वकं कुर्यात् निर्विकल्पोऽस्य सिध्यति ॥ ८७४ ॥

ஸவிகல்ப ஸமாதி⁴ம் யோ தீ³ர்க⁴காலம் நிரந்தரம் ।
ஸத்கார பூர்வகம் குர்யாத் நிர்விகல்போ(அ)ஸ்ய ஸித்⁴யதி ॥ 874 ॥

यः = எவர்,
யঃ

दीर्घकालं = நீண்டகாலம்,
தீ³ர்க⁴காலம்

निरन्तरम् = இடை விடாமல்,
நிரந்தரம்

सत्कारपूर्वकं = ஸத்காரத்துடன்,
ஸத்கார பூர்வகம்

सविकल्प समाधिं = ஸவிகல்ப ஸமாதியை,
ஸவிகல்ப ஸமாதி⁴ம்

कुर्यात् = செய்வானோ,
குர்யாத்

अस्य = இவருக்கு,
அஸ்ய

निर्विकल्पः = நிர்விகல்ப ஸமாதி,
நிர்விகல்பঃ

सिध्यति = ஸித்திக்கிறது.
ஸித்⁴யதி

ஸவிகல்ப ஸமாதியை எவர் வெகுகாலம் இடைவிடாது ஸத்காரபூர்வகமாய் செய்கிறாரோ, அவருக்கு நிர்விகல்ப ஸமாதி ஸித்திக்கும்.

[இந்த சுலோகத்தில் **संस्कारपूर्वकं ஸம்ஸ்காரபூர்வகம்** என்பதற்குப் பதில் **सत्कारपूर्वकं ஸத்காரபூர்வகம்** என்ற பாடம் இருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. பதஞ்ஜலி மஹர்ஷியின் யோகஸூத்ரத்தில் **सत्कार ஸத்கார** என்றுதான் இருக்கிறது].

निर्विकल्पकसमाधिनिष्ठया तिष्ठतो भवति नित्यता ध्रुवम् ।
उद्भवाद्यपगतिः निरर्गला नित्यनिश्चलनिरन्तनिर्वृतिः ॥ ८७५ ॥

நிர்விகல்பக ஸமாதி⁴ நிஷ்ட²யா திஷ்ட²தோ ப⁴வதி நித்யதா த்⁴ருவம் ।
உத்³ப⁴வாத்³யபக³தி: நிரர்க³லா நித்ய நிஶ்சல நிரந்தநிர்வ்ருதி꞉ ॥ 875 ॥

निर्विकल्पकसमाधिनिष्ठया = நிர்விகல்ப ஸமாதியில் நிலையாக,
நிர்விகல்பக ஸமாதி⁴ நிஷ்ட²யா
तिष्ठतः = நிற்பவனுக்கு,
திஷ்ட²த꞉
नित्यता = அழிவற்ற தன்மை,
நித்யதா
ध्रुवम् = நிச்சயம்,
த்⁴ருவம்
भवति = ஏற்படுகிறது,
ப⁴வதி
उद्भवाद्यपगतिः = பிறவி முதலியவைகளின் நீக்கமும்,
உத்³ப⁴வாத்³யபக³தி꞉
निरर्गला = தடையில்லாத,
நிரர்க³லா
नित्यनिश्चलनिरन्तनिर्वृतिः = அழிவற்றதும் மாறுதலற்றதும் இடைவிடாம லிரு
நிஶ்சல நிரந்தநிர்வ்ருதி꞉ ப்பதுமான ஸுகம் ஏற்படுகிறது.

நிர்விகல்ப ஸமாதியில் நிலைத்திருப்பவருக்கு நித்யமாய் இருக்கும் தன்மை அவசியம் ஏற்படும், பிறப்பு முதலியவை நீங்கிவிடும், எவ்வித தடையுமன்னியில் நித்யமாய் அசைவற்று முடிவற்றிருக்கும் ஸுகமும் ஏற்படும். **(875)**

विद्वान् अहं इदं इति वा किंचिद्बाह्याभ्यन्तरवेदनशून्यः ।
स्वानन्दामृतसिन्धु निमग्नः तूष्णीं आस्ते कश्चित् अनन्यः ॥ ८७६ ॥

வித்³வான் அஹம் இத³ம் இதி வா கிஞ்சித்³
பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரவேத³னஶூன்ய꞉ ।
ஸ்வானந்தா³ம்ருதஸிந்து⁴ நிமக்³ன꞉
தூஷ்ணீம் ஆஸ்தே கஶ்சித் அனன்ய꞉ ॥ 876 ॥

कश्चित् विद्वान् = ஏதோ ஒரு ஞானி,
கஶ்சித் வித்³வான்
अहं इदं इति वा = நான் என்றோ நீ என்றோ,
அஹம் இத³ம் இதி வா

किंचित् = கொஞ்சமும்,

கிஞ்சித்

बाह्याभ्यन्तरवेदनशून्यः = உள்ளேயும் வெளியிலும் அறிவில்லாதவனாக,

பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரவேத³னஶூன்ய:

अनन्यः = வேறான வஸ்து வற்றவனாக,

அனன்ய:

स्वानन्दामृतसिन्धु निमग्नः = ஆத்மாநந்தமாகிற அமிருதக்கடலில்

ஸ்வானந்தா³ம்ருதஸிந்து⁴ நிமக்³ன: மூழ்கினவனாக,

तूष्णीं आस्ते = சும்மா இருக்கிறான்.

தூஷ்ணீம் ஆஸ்தே

உள்ளே 'நான்' என்றாவது, வெளியில் 'இது' என்றாவது கொஞ்சமேனும் வேறு அறிவில்லாமல், தானாகிற ஆனந்த அமிருத ஸாகரத்தில் மூழ்கினவனாக வேறு ஒன்றுமற்றவனாக யாரோ ஒரு ஞானி பேசாமல் சும்மா இருப்பார். **(876)**

निर्विकल्पं परं ब्रह्म यत् तस्मिन्नेव निष्ठिताः ।
एते धन्या एव मुक्ता जीवन्तोऽपि बहिर्दृशाम् ॥ ८७७ ॥

நிர்விகல்பம் பரம் ப்³ரஹ்ம யத் தஸ்மின்னேவ நிஷ்டி²தா: ।
ஏதே த⁴ன்யா ஏவ முக்தா ஜீவந்தோ(அ)பி ப³ஹிர்த்³ருஶாம் ॥ 877 ॥

निर्विकल्पं = விகல்பங்களற்ற,

நிர்விகல்பம்

यत् = எந்த,

யத்

परं ब्रह्म = பர பிரும்மமுண்டோ,

பரம் ப்³ரஹ்ம

तस्मिन्नेव = அதிலேயே,

தஸ்மின்னேவ

निष्ठिताः = நிலைத்திருக்கும்,

நிஷ்டி²தா:

एते = இவர்கள்,

ஏதே

धन्याः = பாக்யசாலிகள்,

த⁴ன்யா:

बहिर्दृशाम् = வெளிப்பார்வையுள்ளவர்களுக்கு,

ப³ஹிர்த்³ருஶாம்

जीवन्तोऽपि **ஜீவந்தோ(அ)பி**	=	(இவர்கள்) ஜீவித்திருப்பவர்களாக உள்ளபோதிலும்,
मुक्ता एव **முக்தா ஏவ**	=	முக்தர்கள் தான்.

எவ்வித விகல்பமுமற்ற பரப்ரஹ்மத்திலேயே நிலைத்து இருக்கும் இவர்கள் தன்யர்கள். வெளிப்பார்வையுள்ளவர்களுக்கு இவர்கள் ஜீவித்திருப்பவர்களாகத் தோன்றிய போதிலும் முக்தர்களே. **(877)**

(அவதாரிகை) இதுவரை ஆத்மாவிற்கும் ப்ரஹ்மத்திற்குமுள்ள ஸ்வரூப ஐக்யத்தை ஸாக்ஷாத்தாக அனுபவிப்பதற்கு ஸாதனமாக மஹாவாக்கியத்தின் அர்த்த விசாரம், சிரவணம், மனனம், தியானம், திருச்யானுவித்த ஸமாதி, சப்தானு வித்த ஸமாதி, நிர்விகல்ப ஸமாதி இவையெல்லாம் வர்ணிக்கப்பட்டன. முன் 731 - வது சுலோகத்தில் சொல்லியபடி, ஜீவனோ, ஜகத்தோ தனித்திருக்கக்கூடியதானால் ப்ரஹ்மத்திற்கு அத்வைதத் தன்மை நிலைக்காது. அதற்காக ஜகத்தும் ப்ரஹ்மத்தைத் தவிர வேறு இல்லையென்று சொல்லவேண்டும். இவ்விஷயமாக ப்ரஹ்மத்தில்தான் அக்ஞானத்தினால் ஜகத் தோன்றுகிறதே தவிர, அதற்கு வாஸ்தவமாக தனி இருப்பு கிடையாதென்று முன்னால் நிர்வசனம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் இந்த தத்வம் அனுபவத்திற்கு வரவேண்டுமானால் யுக்தியுடன் செய்யவேண்டிய செய்யவேண்டிய வேறு கார்யங்களும் இருக்கின்றன என்பதை மேலால் ஸ்ரீமத்ஆசார்யார் உபதேசிக் கிறார்: -

यथा समाधित्रितयं यत्नेन क्रियते हृदि ।
तथैव बाह्य देशेऽपि कार्यं द्वैतनिवृत्तये ।
तत्प्रकारं प्रवक्ष्यामि निशामय समासतः ॥ ८७८ ॥

யதா² ஸமாதி⁴த்ரிதயம் யத்னேன க்ரியதே ஹ்ருதி³ ।
ததை²வ பா³ஹ்ய தே³ஶே(அ)பி கார்யம் த்³வைதநிவ்ருத்தயே ।
தத்ப்ரகாரம் ப்ரவக்ஷ்யாமி நிஶாமய ஸமாஸத: ॥ 878 ॥

यथा **யதா²**	=	எப்படி,
हृदि **ஹ்ருதி³**	=	ஹிருதயத்தில்,
यत्नेन **யத்னேன**	=	முயற்சியுடன்,
समाधित्रितयं **ஸமாதி⁴த்ரிதயம்**	=	மூன்று ஸமாதிகள்,
क्रियते **க்ரியதே**	=	செய்யப்படுகிறதோ,

तथैव = அப்படியே,

ததை²வ

द्वैतनिवृत्तये = த்வைதம் நீங்குவதற்காக,

த்³வைதநிவ்ருத்தயே

बाह्य देशेऽपि = வெளிப் பிரதேசத்திலும்,

பா³ஹ்ய தே³ஶே(அ)பி

कार्यं = (மூன்று ஸமாதி) செய்யத்தக்கது,

கார்யம்

तत्प्रकारं = அதன் பிரகாரத்தை,

தத்ப்ரகாரம்

समासतः = சுருக்கமாக,

ஸமாஸத:

प्रवक्ष्यामि = சொல்கிறேன்,

ப்ரவக்ஷ்யாமி

निशामय = கேள்.

நிஶாமய

எவ்விதம் ப்ரயத்னத்துடன் ஹ்ருதயத்தில் திருச்யானு வித்த ஸவிகல்ப ஸமாதி, சப்தானுவித்த ஸ்விகல்ப ஸமாதி நிர்விகல்ப ஸமாதி என்ற மூன்று ஸமாதிகள் செய்யப்படுகிறதோ, அப்படியே ப்ரஹ்மத்தில் இரண்டாகத் தோன்றுவது நிவிருத்தியாவதற்காக வெளியிடத்தில்கூட மூன்றுவித ஸமாதிகளையும் செய்யவேண்டும். அதன் முறையைச் சொல்கிறேன். கவனமாகக் கேள். **(878)**

अधिष्ठानं परं ब्रह्म सच्चिदानन्दलक्षणम् ।

तत्राध्यस्तं इदं भाति नामरूपात्मकं जगत् ॥ ८७९ ॥

அதி⁴ஷ்டா²னம் பரம் ப்³ரஹ்ம ஸச்சிதா³னந்த³லக்ஷணம் ।
தத்ராத்⁴யஸ்தம் இத³ம் பா⁴தி நாமரூபாத்மகம் ஜக³த் ॥ 879 ॥

सच्चिदानन्दलक्षणम् = ஸத் சித், ஆனந்த ஸ்வரூபமான,

ஸச்சிதா³னந்த³லக்ஷணம்

परं ब्रह्म = பரபிரஹ்மம்,

பரம் ப்³ரஹ்ம

अधिष्ठानं = தோன்றும் பொருளுக்கு ஆதாரம்,

அதி⁴ஷ்டா²னம்

तत्र = அதில்,

தத்ர

नामरूपात्मकं = பெயர், உருவம் இவைகளையே

நாமரூபாத்மகம் ஸ்வரூபமாகக்கொண்ட,

इदं जगत् = இந்த பிரபஞ்சம்,

இத³ம் ஜக³த்

अध्यस्तं = ஆரோபிக்கப்பட்டதாய்,

அத்⁴யஸ்தம்

भाति = விளங்குகிறது.

பா⁴தி

ஸத், சித், ஆனந்தம் இவைகளை ஸ்வரூபமாக உடைய பரப்ரஹ்மம் அதிஷ்டானம் (அடிப்படை). அதில் அத்யஸ்தமான (ஏற்றப்பட்டதான) நாம, ரூபம் என்ற ஸ்வரூபத்தை உடைய இந்த ஜகத் ப்ரகாசிக்கிறது. **(879)**

सत्वं चित्वं तथाऽऽनन्दरूपं यत् ब्रह्मणः त्रयम् ।
अध्यस्तजगतो रूपं नाम रूपं इदं द्वयम् ॥ ८८० ॥

ஸத்வம் சித்வம் ததா²(ஆ)நந்த³ரூபம் யத் ப்³ரஹ்மண: த்ரயம் ।
அத்⁴யஸ்தஜக³தோ ரூபம் நாம ரூபம் இத³ம் த்³வயம் ॥ 880 ॥

सत्वं = முக்காலும் அழியாத்தன்மை,

ஸத்வம்

चित्वं = பிரகாசம்,

சித்வம்

तथा = அப்படியே,

ததா²

आनन्दरूपं = ஆநந்தம் (ஆகிய),

ஆனந்த³ரூபம்

यत् त्रयम् = யாதொரு மூன்று உண்டோ (அது),

யத் த்ரயம்

ब्रह्मणः = பிரஹ்மத்தினுடையது,

ப்³ரஹ்மண:

नाम = பெயர்,

நாம

रूपं = உருவம் (என்ற),

ரூபம்

इदं द्वयम् = இவ்விரண்டும்,

இத³ம் த்³வயம்

अध्यस्तजगतो रूपं = ஆரோபிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தின் ஸ்வரூபம்.

அத்⁴யஸ்தஜக³தோ ரூபம்

ஸத் - தன்மை, சித் - தன்மை, அப்படியே ஆனந்தத் தன்மை ஆகிய எந்த மூன்று உண்டோ, அவை ப்ரஹ்மத்தைச் சேர்ந்தது. நாம, ரூபம் என்கிற இவ்விரண்டும் அத்யஸ்தமான ஜகத்தின் ஸ்வரூபம். **(880)**

एतानि सच्चिदानन्दनामरूपाणि पञ्च च ।
एकीकृत्य उच्यते मूखैः इदं विश्वं इति भ्रमात् ॥ ८८१ ॥

ஏதானி ஸச்சிதா³நந்த³நாமரூபாணி பஞ்ச ச ।
ஏகீக்ருத்ய உச்யதே மூகை²: இத³ம் விஶ்வம் இதி ப்⁴ரமாத் ॥ 881 ॥

सच्चिदानन्दनामरूपाणि = இருப்பு, பிரகாசம், ஆநந்தம், பெயர், உருவம்,
ஸச்சிதா³நந்த³நாமரூபாணி
एतानि पञ्च च = இவ்வைந்தையும்,
ஏதானி பஞ்ச ச
एकीकृत्य = ஒன்றுகச் செய்து,
ஏகீக்ருத்ய
मूखैः = அக்ஞானிகளால்,
மூகை²:
भ्रमात् = பிரமத்தால்,
ப்⁴ரமாத்
इदं विश्वं = இது ஜகத்,
இத³ம் விஶ்வம்
इति = என்று,
இதி
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

இந்த ஸத், சித், ஆனந்தம் நாம, ரூபம், ஆகிய ஐந்தையும் ஒன்றுகச் செய்து ‘இது ஜகத்’ என்று அறிவில்லாதவர்களால் பிரமத்தினுல் சொல்லப்படுகிறது. **(881)**

शैत्यं श्वेतं रसं द्राव्यं तरङ्ग इति नाम च ।
एकीकृत्य तरङ्गोऽयं इति निर्दिश्यते यथा ॥ ८८२ ॥

ஶைத்யம் ஶ்வேதம் ரஸம் த்³ராவ்யம் தரங்க³ இதி நாம ச ।
ஏகீக்ருத்ய தரங்கோ³(அ)யம் இதி நிர்தி³ஶ்யதே யதா² ॥ 882 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²
शैत्यं = குளிர்ச்சியையும்,
ஶைத்யம்

श्वेतं	=	வெளுப்பு நிறத்தையும்,
ஶ்வேதம்		
रसं	=	ருசியையும்,
ரஸம்		
द्राव्यं	=	திரவத்தன்மையையும்,
த்³ராவ்யம்		
तरङ्ग इति	=	அலையென்ற,
தரங்க³ இதி		
नाम च	=	பெயரையும்,
நாம ச		
एकीकृत्य	=	ஒன்று சேர்த்து,
ஏகீக்ருத்ய		
अयं	=	இது,
அயம்		
तरङ्गः	=	அலை,
தரங்க³꞉		
इति	=	என்று,
இதி		
निर्दिश्यते	=	குறிப்பிடப்படுகிறதோ (அப்படி).
நிர்தி³ஶ்யதே		

(ஜலத்தைச்சேர்ந்த) குளிர்ச்சி, வெண்மை, ருசி இவைகளையும் (அலையைச் சேர்ந்த) ஓடும் தன்மை, அலையென்ற பெயர் இவைகளையும் ஒன்று சேர்த்து 'இது அலை' என்று எப்படி குறிப்பிடப் படுகிறதோ அதேபோல. **(882)**

आरोपिते नामरूपे उपेक्ष्य ब्रह्मणः सतः ।
स्वरूपमात्रग्रहणं समाधिः बाह्यः आदिमः ॥ ८८३ ॥

ஆரோபிதே நாமரூபே உபேக்ஷ்ய ப்³ரஹ்மண꞉ ஸத꞉ ।
ஸ்வரூபமாத்ரக்³ரஹணம் ஸமாதி⁴꞉ பா³ஹ்ய꞉ ஆதி³ம꞉ ॥ 883 ॥

आरोपिते	=	ஆரோபிக்கப்பட்ட,
ஆரோபிதே		
नामरूपे	=	நாமாவையும் உருவத்தையும்,
நாமரூபே		
उपेक्ष्य	=	கவனிக்காமல்,
உபேக்ஷ்ய		

सत:	=	ஸத்தான,
ஸத:		
ब्रह्मण:	=	பிரஹ்மத்தின்,
ப்³ரஹ்மண:		
स्वरूपमात्रग्रहणं	=	ஸ்வரூபத்தை மட்டும் அறிவது,
ஸ்வரூபமாத்ரக்³ரஹணம்		
बाह्य:	=	வெளிப்படையான,
பா³ஹ்ய:		
आदिम:	=	முதலாவது,
ஆதி³ம:		
समाधि:	=	ஸமாதி.
ஸமாதி⁴:		

ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிற நாமரூபங்களை கவனிக்காமல் ஸத்தாகவிருக்கும் பிரஹ்மத்தினுடைய ஸ்வரூபத்தைமாத்திரம் கிரஹிப்பது வெளி விஷயமான முதல் ஸமாதி (திருச்யானு வித்தஸவிகல்ப ஸமாதி)

[மோதிரத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே அதன் பெயருக்கும் உருவத்திற்கும் மதிப்புக்கொடுக்காமல் அதிலுள்ள வஸ்துவான தங்கத்தை மாத்திரம் அறிவதுபோல] **(883)**

सच्चिदानन्दरूपस्य सकाशात् ब्रह्मणो यतिः ।
नामरूपे पृथक् कृत्वा ब्रह्मण्येव विलापयन् ॥ ८८४ ॥

ஸச்சிதா³னந்த³ரூபஸ்ய ஸகாஶாத் ப்³ரஹ்மணோ யதி: ।
நாமரூபே ப்ருத²க் க்ருத்வா ப்³ரஹ்மண்யேவ விலாபயன் ॥ 884 ॥

अधिष्ठानं परं ब्रह्म सच्चिदानन्दं अद्वयम् ।
यत् तदेवाहं इत्येव निश्चितात्मा भवेद्ध्रुवम् ॥ ८८५ ॥

அதி⁴ஷ்டா²னம் பரம் ப்³ரஹ்ம ஸச்சிதா³னந்த³ம் அத்³வயம் ।
யத் ததே³வாஹம் இத்யேவ நிஶ்சிதாத்மா ப⁴வேத்³த்⁴ருவம் ॥ 885 ॥

यति:	=	யதியானவர்,
யதி:		
सच्चिदानन्दरूपस्य	=	ஸச்சிதானந்தரூபமான,
ஸச்சிதா³னந்த³ரூபஸ்ய		
ब्रह्मण: सकाशात्	=	பிரஹ்மத்திலிருந்து,
ப்³ரஹ்மண: ஸகாஶாத்		

नामरूपे **நாமரூபே**	=	நாமரூபங்களை,
पृथक् कृत्वा **ப்ருத²க் க்ருத்வா**	=	வேறுகப்பிரித்து,
ब्रह्मण्येव **ப்³ரஹ்மண்யேவ**	=	பிரஹ்மத்திலேயே,
विलापयन् **விலாபயன்**	=	லயமடையும்படி செய்து கொண்டு,
अधिष्ठानं **அதி⁴ஷ்டா²னம்**	=	ஆரோபத்திற்கு ஆதாரமாயும்,
सच्चिदानन्दं **ஸச்சிதா³னந்த³ம்**	=	ஸத்தாயும் சித்தாயும் ஆனந்தமாயும்,
अद्वयम् **அத்³வயம்**	=	இரண்டற்றதாயும் உள்ள,
यत् **யத்**	=	எந்த,
परं ब्रह्म **பரம் ப்³ரஹ்ம**	=	பரபிரம்மமுண்டோ,
तदेव **ததே³வ**	=	அதுவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
इति एव **இதி ஏவ**	=	என்றே,
निश्चितात्मा भवेत् **நிஶ்சிதாத்மா ப⁴வேத்**	=	உறுதிகொண்ட மனமுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும்,
ध्रुवं **த்⁴ருவம்**	=	நிச்சயம்.

ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான பிரஹ்மத்தினிடத்திலிருந்து நாமரூபங்களை தனியாகப் பிரித்து பிரஹ்மத்தினிடத்திலேயே லயம் செய்து, ஸச்சிதானந்தமாய். இரண்டற்றதாய் அதிஷ்டானமாய் எந்த பரப்பிரஹ்மம் இருக்கிறதோ, அதுவே நான் என்ற தீர்மானமான மனஸுள்ளவராக அந்த ஸன்யாஸி நிச்சயமாய் ஆகிவிடுவார் (இருக்கவேண்டும்) **(884-885)**

इयं भूः न सत् नापि तोयं न तेजो न वायुः न खं नापि तत्कार्यजातम् ।
यत् एषां अधिष्ठानभूतं विशुद्धं सत् एकं परं सत् तदेवाहमस्मि ॥ ८८६ ॥

இயம் பூ4: ந ஸத் நாபி தோயம் ந தேஜோ
ந வாயு: ந க2ம் நாபி தத்கார்யஜாதம் ।
யத் ஏஷாம் அதி4ஷ்டா2னபூ4தம் விஶுத்3த4ம்
ஸத் ஏகம் பரம் ஸத் தே3வாஹமஸ்மி ॥ 886 ॥

इयं = இந்த,
இயம்

भूः = பூமி,
பூ4:

न सत् = ஸத்து அல்ல,
ந ஸத்

तोयमपि = ஜலமும்,
தோயமபி

न = (ஸத்து) அல்ல,
ந

तेजः = தேஜஸ்,
தேஜ:

न = அல்ல,
ந

वायुः = வாயு,
வாயு:

न = அல்ல,
ந

खं = ஆகாசம்,
க2ம்

न = அல்ல,
ந

तत्कार्यजातम् = அவைகளின் காரியங்கள் எல்லாமும்,
தத்கார்யஜாதம்

न = அல்ல,
ந

यत् = எது,
யத்

एषां = இவைகளுக்கு,
ஏஷாம்

अधिष्ठानभूतं = அதிஷ்டானமாக இருந்துகொண்டு,
அதி4ஷ்டா2னபூ4தம்

विशुद्धं	=	சுத்தமாயும்,
விஶுத்³த⁴ம்		
एकं	=	ஒன்றாகவும்,
ஏகம்		
परं	=	மேலானதாயும் (உள்ளதோ அதுவே)
பரம்		
सत्	=	ஸத்து,
ஸத்		
तत्	=	அந்த,
தத்		
सदेव	=	ஸத்தாகவே,
ஸதே³வ		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்.
அஸ்மி		

இந்த பிருத்வீ ஸத் அல்ல, ஜலமும் ஸத் அல்ல, தேஜஸ் ஸத் அல்ல, வாயு ஸத் அல்ல, ஆகாசம் ஸத் அல்ல, அவைகளின் கார்யம் எல்லாமும் ஸத் அல்ல. இவைகளுக்கு அதிஷ்டானமாய் இருந்துகொண்டு, சுத்தமாயும், ஏகமாயும், மேலானதாயும் எது இருந்துகொண்டிருக்கிறதோ அதுவே ஸத்து. அந்த ஸத்வஸ்துவேதான் நான். **(886)**

न शब्दो न रूपं न च स्पर्शको वा
तथा नो रसो नापि गन्धो न चान्यः ।
यत् एषां अधिष्ठानभूतं विशुद्धं
सत् एकं परं सत् तदेवाहमस्मि ॥ ८८७ ॥

ந ஶப்³தோ³ ந ரூபம் ந ச ஸ்பர்ஶகோ வா
ததா² நோ ரஸோ நாபி க³ந்தோ⁴ ந சான்ய: ।
யத் ஏஷாம் அதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தம் விஶுத்³த⁴ம்
ஸத் ஏகம் பரம் ஸத் ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 887 ॥

शब्दः	=	சப்தம்,
ஶப்³த³:		
न	=	ஸத்து அல்ல,
ந		

रूपं च **ரூபம் ச**	=	ரூபமும்,
न **ந**	=	அல்ல,
स्पर्शको वा **ஸ்பர்ஶகோ வா**	=	ஸ்பர்சமும்,
न **ந**	=	அல்ல,
तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
नो रस: **நோ ரஸ:**	=	ரஸம் அல்ல,
गन्धोपि **க³ந்தோ⁴பி**	=	வாசனையும்,
न **ந**	=	அல்ல,
अन्य: च **அன்ய: ச**	=	வேறு எதுவும்,
न **ந**	=	ஸத்து அல்ல,
यत् **யத்**	=	எது,
एषां **ஏஷாம்**	=	இவைகளுக்கு,
अधिष्ठानभूतं **அதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தம்**	=	ஆதாரமாயிருந்துகொண்டு,
विशुद्धं **விஶுத்³த⁴ம்**	=	சுத்தமாயும்,
एकं **ஏகம்**	=	ஒன்றுயும்,
परं **பரம்**	=	மேலானதாயும் உள்ளதோ (அதுவே),
सत् **ஸத்**	=	ஸத்,
तत् **தத்**	=	அந்த,

सदेव = ஸத்தாகவே,

ஸதே³வ

अहं = நான்,

அஹம்

अस्मि = இருக்கிறேன்.

அஸ்மி

சப்தம் ஸத்து இல்லை, ரூபம் ஸத்து இல்லை, ஸ்பர்சமும் இல்லை, அப்படியே ரஸமுமில்லை, கந்தமுமில்லை, வேறு எதுவும் ஸத்து இல்லை. எது இவைகளுக்கெல்லாம் அதிஷ்டானமாய் இருந்துகொண்டு சுத்தமாயும், ஏகமாயும், மேலானதாயும் இருக்கிறதோ, அதுவே ஸத்து. அந்த ஸத்வஸ்துவாகவே நான் இருக்கிறேன். **(887)**

न सत् द्रव्यजातं गुणा न क्रिया वा
न जातिः र्विशेषो न चान्यः कदाऽपि ।
यत् एषां अधिष्ठानभूतं विशुद्धं
सत् एकं परं सत् तदेवाहमस्मि ॥ ८८८ ॥

ந ஸத் த்³ரவ்யஜாதம் கு³ணா ந க்ரியா வா
ந ஜாதிः ர்விஶேஷோ ந சான்யः கதா³(அ)பி ।
யத் ஏஷாம் அதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தம் விஶுத்³த⁴ம்
ஸத் ஏகம் பரம் ஸத் ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 888 ॥

द्रव्यजातं = திரவ்யம் முழுவதும்,

த்³ரவ்யஜாதம்

न सत् = ஸத்து அல்ல,

ந ஸத்

गुणाः = குணங்கள்,

கு³ணா:

न = அல்ல,

ந

क्रिया वा = க்ரியையும் (அல்ல),

க்ரியா வா

जातिः = ஜாதி,

ஜாதிः

न = அல்ல,

ந

विशेषः = விசேஷம் (அல்ல),

விஶேஷः

अन्यः च **அன்யஃ ச**	=	வேறு எதுவும்,
कदाऽपि **கதா³(அ)பி**	=	ஒருக்காலும்,
न **ந**	=	அல்ல,
यत् **யத்**	=	எது,
एषां **ஏஷாம்**	=	இவைகளுக்கு,
अधिष्ठानभूतं **அதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தம்**	=	அதிஷ்டானமாக இருந்துகொண்டு,
विशुद्धं **விஶுத்³த⁴ம்**	=	சுத்தமாயும்,
एकं **ஏகம்**	=	ஒன்ருகவும்,
परं **பரம்**	=	மேலாகவும் உள்ளதோ (அதுவே),
सत् **ஸத்**	=	ஸத்து,
तत् **தத்**	=	அந்த,
सदेव **ஸதே³வ**	=	ஸத்தாகவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

திரவியங்கள் ஸத் இல்லை, குணங்களுமில்லை, கிரியையுமில்லை. ஜாதி இல்லை, விசேஷமில்லை, வேறு எதுவும் எப்பொழுதுமில்லை. எது இவைகளுக்கெல்லாம் அதிஷ்டானமாய் இருந்துகொண்டு சுத்தமாய், ஏகமாய், மேலானதாயுமிருக்கிறதோ, அதுவே ஸத்து. அந்த ஸத் வஸ்துவேதான் நான். **(888)**

न देहो न चाक्षाणि न प्राणवायुः मनो नापि बुद्धिः न चित्तं ह्यहंधीः ।
यत् एषां अधिष्ठानभूतं विशुद्धं: सत् एकं परं सत् तदेवाहमस्मि ॥ ८८९ ॥

ந தே³ஹோ ந சாக்ஷாணி ந ப்ராணவாயு:
மனோ நாபி பு³த்³தி⁴: ந சித்தம் ஹ்யஹந்தீ⁴: ।
யத் ஏஷாம் அதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தம் விஶுத்³த⁴ம்:
ஸத் ஏகம் பரம் ஸத் ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 889 ॥

देह: தே³ஹ:	=	தேஹம்,
न ந	=	ஸத்து அல்ல,
अक्षाणि च அக்ஷாணி ச	=	இந்திரியங்களும்,
न ந	=	அல்ல,
प्राणवायु: ப்ராணவாயு:	=	பிராணவாயு,
न ந	=	அல்ல,
मनोपि மனோபி	=	மனமும்,
न ந	=	அல்ல,
बुद्धि: பு³த்³தி⁴:	=	புத்தி,
न ந	=	அல்ல,
चित्तं சித்தம்	=	சித்தம் (அல்ல),
अहंधी: அஹந்தீ⁴:	=	அஹங்காரமும் அல்ல,
यत् யத்	=	எது,
एषां ஏஷாம்	=	இவைகளுக்கு,
अधिष्ठानभूतं அதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தம்	=	அதிஷ்டானமாக இருந்துகொண்டு,
विशुद्धं: விஶுத்³த⁴ம்:	=	சுத்தமாயும்,

एकं **ஏகம்**	=	ஒன்றுயும்,
परं **பரம்**	=	மேலானதாயும் உள்ளதோ (அதுவே),
सत् **ஸத்**	=	ஸத்து,
तत् **தத்**	=	அந்த,
सदेव **ஸதே³வ**	=	ஸத்தாகவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

தேஹம் ஸத் இல்லை, இந்திரியங்களுமில்லை, ப்ராணவாயுவும் இல்லை, மனஸுமில்லை, புத்தியுமில்லை, சித்தமுமில்லை, அஹங்காரமுமில்லை. எது இவைகளுக்கெல்லாம் அதிஷ்டானமாயிருந்துகொண்டு சுத்தமாய், ஏகமாய், மேலானதாய், இருக்கிறதோ, அதுவே ஸத்து. அந்த ஸத்வஸ்துவேதான் நான். **(889)**

न देशो न कालो न दिग्वाऽपि सत् स्यात्
न वस्त्वन्तरं स्थूलसूक्ष्मादिरूपम् ।
यत् एषां अधिष्ठानभूतं विशुद्धं
सत् एकं परं सत् तदेवाहमस्मि ॥ ८९० ॥

ந தே³ஶோ ந காலோ ந தி³க்³வா(அ)பி ஸத் ஸ்யாத்
ந வஸ்த்வந்தரம் ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மாதி³ரூபம் ।
யத் ஏஷாம் அதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தம் விஶுத்³த⁴ம்
ஸத் ஏகம் பரம் ஸத் ததே³வாஹமஸ்மி ॥ 890 ॥

देशः **தே³ஶ:**	=	தேசம்,
सत् **ஸத்**	=	ஸத்தாக,
न स्यात् **ந ஸ்யாத்**	=	ஆகாது,
कालः **கால:**	=	காலம்,

न **ந**	=	அல்ல,
दिग्वाऽपि **தி³க்³வா(அ)பி**	=	திசையும்,
न **ந**	=	அல்ல,
स्थूलसूक्ष्मादिरूपम् **ஸ்தூ²லஸூக்ஷ்மாதி³ரூபம்**	=	ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம் இவைரூபமான,
वस्त्वन्तरं **வஸ்த்வந்தரம்**	=	வேறுவஸ்துவும்,
न **ந**	=	அல்ல,
यत् **யத்**	=	எது,
एषां **ஏஷாம்**	=	இவைகளுக்கு,
अधिष्ठानभूतं **அதி⁴ஷ்டா²னபூ⁴தம்**	=	அதிஷ்டானமாக இருந்து கொண்டு,
विशुद्धं **விஶுத்³த⁴ம்**	=	சுத்தமாயும்,
एकं **ஏகம்**	=	ஒன்றுயும்,
परं **பரம்**	=	மேலானதாயும் உள்ளதோ (அதுவே),
सत् **ஸத்**	=	ஸத்து,
तत् **தத்**	=	அந்த,
सदेव **ஸதே³வ**	=	ஸத்தாகவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்.

தேசம் ஸத் வஸ்து ஆகாது, காலமுமாகாது, திக்கும் ஆகாது. ஸ்தூலம், ஸூக்ஷ்மம் முதலிய ஸ்வரூபமுள்ள வேறு எந்த வஸ்துவும் ஆகாது. இவைகளுக்

கெல்லாம் அதிஷ்டானமாய் இருந்துகொண்டு சுத்தமாய், ஏகமாய், மேலானதாய் எது இருக்கிறதோ, அதுவே ஸத்து. அந்த ஸத் வஸ்துவேதான் நான்.

[முன் 835 முதல் 842 முடிய சுலோகங்களில் திருச்யமான பதார்த்தங்கள் "நான்" இல்லை என்றும், இங்கே "ஸத் வஸ்து" இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதுதான் வித்யாஸம். இந்த அம்சத்தில் தான் உள்ளே செய்யவேண்டிய திருச்யானுவித்த ஸமாதிக்கும் வெளியிலே செய்யவேண்டிய திருச்யானுவித்த ஸமாதிக்கும் உள்ள வித்யாஸம்]. **(890)**

एतत् दृश्यं नामरूपात्मकं यो.
ऽधिष्ठानं तत् ब्रह्म सत्यं सदेति ।
गच्छन् तिष्ठन् वा शयानोऽपि नित्यं
कुर्यात् विद्वान् बाह्यदृश्यानुविद्धम् ॥ ८९१ ॥

ஏதத் த்³ருஶ்யம் நாமரூபாத்மகம் யோ
(அ)தி⁴ஷ்டா²னம் தத் ப்³ரஹ்ம ஸத்யம் ஸதே³தி ।
க³ச்ச²ன் திஷ்ட²ன் வா ஶயானோ(அ)பி நித்யம்
குர்யாத் வித்³வான் பா³ஹ்யத்³ருஶ்யானுவித்³த⁴ம் ॥ 891 ॥

एतत् **ஏதத்**	=	இந்த,
दृश्यं **த்³ருஶ்யம்**	=	அறியப்படும் பிரபஞ்சம்,
नामरूपात्मकं **நாமரூபாத்மகம்**	=	பெயர், உருவம் இவைகளையே ஸ்வரூபமாகக் கொண்டது,
अधिष्ठानं **அதி⁴ஷ்டா²னம்**	=	அதிஷ்டானமான,
तत् ब्रह्म **தத் ப்³ரஹ்ம**	=	அந்த ப்ரஹ்மம்,
सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
सत्यं **ஸத்யம்**	=	ஸத்யமானது,
इति **இதி**	=	என்று,
यः विद्वान् **யः வித்³வான்**	=	எவன் அறிகிறவனோ (அவன்),

गच्छन् **க³ச்ச²ன்**	=	போகும் போதும்,
तिष्ठन् वा **திஷ்ட²ன் வா**	=	அல்லது நிற்கும்பொழுதும்,
शयानोऽपि **ஶயானோ(அ)பி**	=	படுத்திருக்கும் பொழுதும்,
नित्यं **நித்யம்**	=	எப்பொழுதும்,
बाह्यदृश्यानुविद्धम् **பா³ஹ்யத்³ருஶ்யானுவித்³த⁴ம்**	=	வெளி த்ருச்யானுவித்த ஸமாதியை,
कुर्यात् **குர்யாத்**	=	செய்யவேண்டும்.

இந்த திருச்யம் நாமரூபாத்மகமாயிருப்பது (ஸத்யமல்ல) இதற்கு அதிஷ்டான மாயுள்ள அந்த பிரஹ்மம், எப்பொழுதும் ஸத்யமென்று அறிந்தவன், போகும் போதோ, நிற்கும்போதோ, படுத்துக்கொண்டிருக்கும்போதோ, எப்பொழுதும் வெளி விஷயமாயுள்ள இந்த திருச்யானுவித்த ஸமாதியைச் செய்ய வேண்டும். **(891)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் வெளிதிருச்யானுவித்த ஸமாதியைச் சொல்லி விட்டு, வெளி விஷயமான சப்தானுவித்த ஸமாதியைச் சொல்லுகிருர்: -

अध्यस्त नामरूपादि प्रविलापेन निर्मलम् ।
अद्वैतं परमानन्दं ब्रह्मवास्मि इति भावयेत् ॥ ८९२ ॥

அத்⁴யஸ்த நாமரூபாதி³ ப்ரவிலாபேன நிர்மலம் ।
அத்³வைதம் பரமானந்த³ம் ப்³ரஹ்மவாஸ்மி இதி பா⁴வயேத் ॥ 892 ॥

अध्यस्त **அத்⁴யஸ்த**	=	ஆரோபிக்கப்பட்ட,
नामरूपादि **நாமரூபாதி³**	=	நாமரூபம் முதலியவைகளின்,
प्रविलापेन **ப்ரவிலாபேன**	=	விலாபனத்தால் (அடியோடு இல்லாதபடி செய்து விடுவதால்),
निर्मलम् **நிர்மலம்**	=	நிர்மலமான,
अद्वैतं **அத்³வைதம்**	=	இரண்டற்ற,
परमानन्दं **பரமானந்த³ம்**	=	மேலான, ஆனந்த ரூபமான,

ब्रह्मैव ப்³ரஹ்மைவ	=	பிரஹ்மமாகவே,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
इति இதி	=	என்று,
भावयेत् பா⁴வயேத்	=	பாவஜை செய்யவேண்டும்.

ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கும் நாமம் ரூபம் முதலானதுகஜள விலாபனம் செய்து விடுவதால் நிர்மலமாய் இரண்டற்றதாய் பரமானந்தமாய் உள்ள பிரஹ்மமே நான் என்று பாவிக்க வேண்டும். **(892)**

निर्विकारं निराकारं निरञ्जनमनामयम् ।
आद्यन्तरहितं पूर्णं ब्रह्मैवाहं न संशयः ॥ ८९३ ॥

நிர்விகாரம் நிராகாரம் நிரஞ்ஜனமநாமயம் ।
ஆத்³யந்தரஹிதம் பூர்ணம் ப்³ரஹ்மைவாஹம் ந ஸம்ஶய꞉ ॥ 893 ॥

निर्विकारं நிர்விகாரம்	=	மாறுதலற்றதும்,
निराकारं நிராகாரம்	=	உருவமற்றதும்,
निरञ्जनं நிரஞ்ஜனம்	=	தோஷமற்றதும்,
अनामयम् அநாமயம்	=	கெடுதலற்றதும்,
आद्यन्तरहितं ஆத்³யந்தரஹிதம்	=	முதல், முடிவு இல்லாததும்,
पूर्णं பூர்ணம்	=	நிறைந்ததுமான,
ब्रह्मैव ப்³ரஹ்மைவ	=	ப்ரஹ்மமே,
अहं அஹம்	=	நான்,
न संशयः ந ஸம்ஶய꞉	=	ஸந்தேஹமில்ஜல.

விகாரமற்று, ரூபம் அற்று, தோஷமற்று, எவ்வித கெடுதலும் இல்லாமல், ஆதியும் அந்தமும் இல்லாமல், நிறைந்திருக்கும் பிரஹ்மமேதான் நான், ஸந்தேஹ மில்லை. **(893)**

निष्कलङ्क निरातङ्कं त्रिविधच्छेदवर्जितम् ।
आनन्दं अक्षरं मुक्तं ब्रह्मैवास्मि इति भावयेत् ॥ ८९४ ॥

நிஷ்கலங்கம் நிராதங்கம் த்ரிவித⁴ச்சே²த³வர்ஜிதம் ।
ஆனந்த³ம் அக்ஷரம் முக்தம் ப்³ரஹ்மைவாஸ்மி இதி பா⁴வயேத் ॥ 894 ॥

निष्कलङ्क = களங்கமற்றதும்,
நிஷ்கலங்கம்
निरातङ्कं = கவலையற்றதும்,
நிராதங்கம்
त्रिविधच्छेदवर्जितम् = மூன்றுவித பிரிவுகளற்றதும்,
த்ரிவித⁴ச்சே²த³வர்ஜிதம்
आनन्दं = ஆனந்தமானதும்,
ஆனந்த³ம்
अक्षरं = அழிவற்றதும்,
அக்ஷரம்
मुक्तं = விடுபட்டதுமான,
முக்தம்
ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்மைவ
अस्मि = இருக்கிறேன்,
அஸ்மி
इति = என்று,
இதி
भावयेत् = பாவிக்கவேண்டும்.
பா⁴வயேத்

அழுக்கு இல்லாததாய், கவலையில்லாததாய், மூன்றுவித பிரிவுகள் இல்லாத தாய், ஆனந்தமாய், நாசமில்லாததாய், விடுபட்டதாய், உள்ள பிரஹ்மமேதான் நான் என்று பாவிக்க வேண்டும். **(894)**

निर्विशेषं निराभासं नित्यमुक्तमविक्रियम् ।
प्रज्ञानैकरसं सत्यं ब्रह्मैवास्मीति भावयेत् ॥ ८९५ ॥

நிர்விஶேஷம் நிராபா⁴ஸம் நித்யமுக்தமவிக்ரியம் ।
ப்ரஜ்ஞாஜ்ஞனகரஸம் ஸத்யம் ப்³ரஹ்மைவாஸ்மீதி பா⁴வயேத் ॥ 895 ॥

निर्विशेषं நிர்விஶேஷம்	=	விசேஷங்களற்றதும்,
निराभासं நிராபா⁴ஸம்	=	தோற்றமற்றதும்,
नित्यमुक्तं நித்யமுக்தம்	=	எப்பொழுதும் விடுபட்டதும்,
अविक्रियम् அவிக்ரியம்	=	மாறுதலற்றதும்,
प्रज्ञानैकरसं ப்ரஜ்ஞாஜ்ஞனகரஸம்	=	ஞானம் ஒன்றையே ஸ்வரூபமாக உடையதாயும்,
सत्यं ஸத்யம்	=	உண்மைப்பொருளாயும் உள்ள,
ब्रह्मैवास्मि ப்³ரஹ்மைவாஸ்மி	=	ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறேன்,
इति இதி	=	என்று,
भावयेत् பா⁴வயேத்	=	பாவஜ்ன செய்யவேண்டும்.

விசேஷமற்றதாய், தோற்றமற்றதாய், எப்பொழுதும் விடுபட்டதாய், எவ்வித மாறுபாடுமில்லாததாய், ஞானமாகவே இருப்பதாய், ஸத்யமாயிருக்கும் பிரஹ்மமே தான் நான் என்று பாவிக்கவேண்டும். **(895)**

शुद्धं बुद्धं तत्वसिद्धं परं प्रत्यक् अखण्डितम् ।
स्वप्रकाशं पराकाशं ब्रह्मैवास्मीति भावयेत् ॥ ८९६ ॥

ஶுத்³த⁴ம் பு³த்³த⁴ம் தத்வஸித்³த⁴ம் பரம் ப்ரத்யக் அக²ண்டி³தம் ।
ஸ்வப்ரகாஶம் பராகாஶம் ப்³ரஹ்மைவாஸ்மீதி பா⁴வயேத் ॥ 896 ॥

शुद्धं ஶுத்³த⁴ம்	=	சுத்தமானதும் (தோஷமற்றதும்),
बुद्धं பு³த்³த⁴ம்	=	சைதன்ய ஸ்வரூபமாயும்,
तत्वसिद्धं தத்வஸித்³த⁴ம்	=	உண்மையானதும் ஸித்தமானதும்,

परं = மேலானதும்,
பரம்
प्रत्यक् = உள்ளே விளங்குவதும்,
ப்ரத்யக்
अखण्डितम् = பிரிவு படாததும்,
அக²ண்டி³தம்
स्वप्रकाशं = தானே பிரகாசிக்கிறதும்,
ஸ்வப்ரகாஶம்
पराकाशं = மற்றவைகளை பிரகாசப்படுத்துகிறதுமான,
பராகாஶம்
ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்மைவ
अस्मि = இருக்கிறேன்,
அஸ்மி
इति = என்று,
இதி
भावयेत् = பாவிக்கவேண்டும்.
பா⁴வயேத்

சுத்தமாய், அறிவாய், ஸித்தமான தத்வமாய், மேலானதாய், உள்ளேயிருப்பதாய், துண்டிக்கப்படாததாய், ஸ்வயம் ப்ரகாசமாய், மற்றவைகளை ப்ரகாசப்படுத்துவதாய் இருக்கும் ப்ரஹ்மமேதான் நான் என்று பாவிக்கவேண்டும். **(896)**

सुसूक्ष्मं अस्तितामात्रं निर्विकल्पं महत्तमम् ।
केवलं परमाद्वैतं ब्रह्मास्मीति भावयेत् ॥ ८९७ ॥

ஸுஸூக்ஷ்மம் அஸ்திதாமாத்ரம் நிர்விகல்பம் மஹத்தமம் ।
கேவலம் பரமாத்³வைதம் ப்³ரஹ்மாஸ்மீதி பா⁴வயேத் ॥ 897 ॥

सुसूक्ष्मं = மிகவும் ஸூக்ஷ்மமானதும்,
ஸுஸூக்ஷ்மம்
अस्तितामात्रं = இருப்பு என்பது மாத்ரமாக உள்ளதும்,
அஸ்திதாமாத்ரம்
निर्विकल्पं = கல்பித தர்மங்களற்றதும்,
நிர்விகல்பம்
महत्तमम् = மிகப் பெரியதும்,
மஹத்தமம்

केवलं = தனித்ததும்,

கேவலம்

परमाद्वैतं = மேலானதும் இரண்டற்றதுமான,

பரமாத்³வைதம்

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமாகவே,

ப்³ரஹ்மைவ

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

इति भावयेत् = என்று பாவனை செய்யவேண்டும்.

இதி பா⁴வயேத்

வெகு ஸூக்ஷ்மமாயும், இருக்கிறது என்ற தன்மையை மாத்திரம் உடையதாயும், விகல்பமில்லாததாயும், பெரியதெல்லாவற்றையும் விட பெரியதாயும், தனியாயும் வேறு எதனிடமும் ஸம்பந்தப்படாததாயும், மேலானதாயும், இரண்டற்றதாயும், இருக்கிற பிரஹ்மேதான் நான் என்று பாவிக்க வேண்டும். **(897)**

इत्येवं निर्विकारादिशब्दमात्रसमर्पितम् ।
ध्यायतः केवलं वस्तु लक्ष्ये चित्तं प्रतिष्ठति ॥ ८९८ ॥

இத்யேவம் நிர்விகாராதி³ஶப்³த³மாத்ரஸமர்பிதம் ।
த்⁴யாயத꞉ கேவலம் வஸ்து லக்ஷ்யே சித்தம் ப்ரதிஷ்ட²தி ॥ 898 ॥

इति एवं = என்று இவ்வாறு,

இதி ஏவம்

निर्विकारादिशब्दमात्रसमर्पितम् = 'நிர்விகாரம்' முதலான சொற்களால்

நிர்விகாராதி³ஶப்³த³மாத்ரஸமர்பிதம் மாத்திரம் அறிவுறுத்தப்பட்ட,

केवलं = தனித்ததான,

கேவலம்

वस्तु = ப்ரஹ்ம வஸ்துவை,

வஸ்து

ध्यायतः = த்யானம் செய்கிறவனுக்கு,

த்⁴யாயத꞉

चित्तं = மனது,

சித்தம்

लक्ष्ये = லக்ஷ்யமான ப்ரஹ்மத்தில்,

லக்ஷ்யே

प्रतिष्ठति = நிலை பெறுகிறது.

ப்ரதிஷ்ட²தி

இவ்விதமாக (893-வது சுலோகம் முதல் சொல்லப்பட்ட) "நிர்விகாரம்" (விகார மற்றது) முதலான சப்தங்களினுல் மாத்திரம் குறிப்பிடப்படுகிற சுத்த வஸ்துவை தியானம் செய்கிறவருடைய சித்தம் லக்ஷயத்தில் (பிரஹ்மத்தில்) நன்கு நிஜல பெறும். **(898)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் வெளி விஷயமான சப்தானுவித்த ஸவிகல்ப ஸமாதியைச் சொல்லிவிட்டு அடுத்த சுலோகத்தில் அது ஸம்பந்தமான நிர்விகல்ப ஸமாதியைச் சொல்கிருர்: -

ब्रह्मानन्दरसावेशात् एकीभूय तदात्मना ।
वृत्तेः या निश्चलावस्था स समाधिः अकल्पकः ॥ ८९९ ॥

ப்³ரஹ்மானந்த³ரஸாவேஶாத் ஏகீபூ⁴ய ததா³த்மனு ।
வ்ருத்தே: யா நிஶ்சலாவஸ்தா² ஸ ஸமாதி⁴: அகல்பக: ॥ 899 ॥

ब्रह्मानन्दरसावेशात् = பிரஹ்மாநந்தத்தின் ரஸம் வந்து விட்டதால்,
ப்³ரஹ்மானந்த³ரஸாவேஶாத்
तदात्मना = அந்த ஸ்வரூபத்தோடு,
ததா³த்மனு
एकीभूय = ஒன்ருக ஆகி,
ஏகீபூ⁴ய
वृत्तेः = மனோவிருத்தியின்,
வ்ருத்தே:
या = எந்த,
யா
निश्चलावस्था = சலனமற்ற நிஜலயுண்டோ,
நிஶ்சலாவஸ்தா²
सः = அது,
ஸ:
अकल्पकः समाधिः = நிர்விகல்பஸமாதியாகும்.
அகல்பக: ஸமாதி⁴:

ப்ரஹ்மானந்தரஸம் ஏற்பட்டுவிட்டதால் அந்த ஸ்வரூபத்தோடு ஒன்ருகவே ஆகி வ்ருத்தியின் சலனமற்ற நிஜல எதுவோ, அது நிர்விகல்ப ஸமாதி. **(899)**

(அவதாரிகை) ஸவிகல்ப ஸமாதியில் உள்ளே இரண்டு விதம், வெளியில் இரண்டுவிதம், நிர்விகல்ப ஸமாதியில் உள்ளே ஒருவிதம் வெளியில் ஒருவிதம் ஆக ஆறு ஸமாதிகள் இதுவரை சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, இவைகளின் அவசியத்தைப் பற்றியும் ப்ரயோஜனத்தைப் பற்றியும் 9 சுலோகங்களால் சொல்கிறார்: -

उत्थाने वाऽप्यनुत्थानेऽपि अप्रमत्तो जितेन्द्रियः ।
समाधिषट्कं कुर्वीत सर्वदा प्रयतो यतिः ॥ ९०० ॥

உத்தா²னே வா(அ)ப்யனுத்தா²னே(அ)பி அப்ரமத்தோ ஜிதேந்த்³ரியஃ ।
ஸமாதி⁴ஷட்கம் குர்வீத ஸர்வதா³ ப்ரயதோ யதிஃ ॥ 900 ॥

यतिः = ஸாதகன்,
யதிஃ
उत्थाने वापि = ஸமாதியிலிருந்து வெளியே வந்தபோதும்,
உத்தா²னே வாபி
उनुत्थानेपि = வெளியில் வராத போதும்,
உனுத்தா²னேபி
अप्रमत्तः = கவனக்குறைவில்லாதவனாக,
அப்ரமத்தஃ
जितेन्द्रियः = இந்திரியங்களை ஜயித்தவனாக,
ஜிதேந்த்³ரியஃ
प्रयतः = பரிசுத்தனாக (தோஷமில்லாதவனாக),
ப்ரயதஃ
सर्वदा = ஆறுவித ஸமாதிகளையும்,
ஸர்வதா³
कुर्वीत
குர்வீத = செய்ய வேணும்.

யதியானவர் வெளிப்பார்வையுள்ள ஸமயத்திலும் வெளிப் பார்வையில்லாத ஸமயத்திலம்கூட, அஜாக்கிரதையாயில்லாமல், இந்திரியங்களை ஜயித்தவராய், பரிசுத்தராய் எப்பொழுதும் இந்த ஆறு ஸமாதிகளையும் செய்யவேண்டியது. **(900)**

विपरीतार्थधीः यावत् न निःशेषं निवर्तते ।
स्वरूपस्फुरणं यावत् न प्रसिध्यत्यनिर्गलम् ।
तावत् समाधिषट्केन नयेत् कालं निरन्तरम् ॥ ९०१ ॥

விபரீதார்த²தீ⁴ஃ யாவத் ந நிஃஶேஷம் நிவர்ததே ।
ஸ்வரூபஸ்பு²ரணம் யாவத் ந ப்ரஸித்⁴யத்யநிர்க³லம் ।
தாவத் ஸமாதி⁴ஷட்கேன நயேத் காலம் நிரந்தரம் ॥ 901 ॥

यावत् = எதுவரை,
யாவத்
विपरीतार्थधीः = விபரீத விஷயங்களின் எண்ணம்,
விபரீதார்த²தீ⁴ஃ

नि:शेषं = பாக்கியில்லாமல்,

ந நி:ஶேஷம்

न निवर्तते = நீங்கவில்லையோ,

ந நிவர்ததே

यावत् = எதுவரை,

யாவத்

स्वरूपस्फुरणं = ஆத்ம ஸ்வரூபத்தின் பிரகாசம்,

ஸ்வரூபஸ்பு²ரணம்

अर्गलम् = தடையன்னியில்,

அர்க³லம்

न प्रसिध्यत्यति = ஏற்படவில்லையோ,

ந ப்ரஸித்⁴யத்யதி

तावत् = அதுவரை,

தாவத்

निरन्तरम् = இடைவிடாது,

நிரந்தரம்

समाधिषट्केन = ஆறுவித ஸமாதிகளால்,

ஸமாதி⁴ஷட்கேன

कालं = காலத்தை,

காலம்

नयेत् = கழிக்கவேண்டும்.

நயேத்

(ப்ரஹ்மம்தான் ஆத்மா என்பதற்கு) விபரீதமான விஷயத்தில் உள்ள எண்ணம் எதுவரை பாக்கியன்னியில் போய் விடவில்லையோ, எதுவரை தன் ஸ்வரூபம் தடையன்னியில் நன்கு ஸ்புரிக்கவில்லையோ, அதுவரை இந்த ஆறு ஸமாதிகளைக் கொண்டு இடைவிடாமல் காலம்கழிக்கவேண்டும். எப்பொழுதும் ஸமாதியை அப்யாஸம் செய்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். **(901)**

न प्रमादोऽत्र कर्तव्यो विदुषा मोक्षमिच्छता ।
प्रमादे जृम्भते माया सूर्यापाये तमो यथा ॥ ९०२ ॥

ந ப்ரமாதோ³(அ)த்ர கர்தவ்யோ விது³ஷா மோக்ஷமிச்ச²தா ।
ப்ரமாதே³ ஜ்ரும்ப⁴தே மாயா ஸூர்யாபாயே தமோ யதா² ॥ 902 ॥

अत्र = இவ்விஷயத்தில்,

அத்ர

मोक्ष इच्छता **மோக்ஷ இச்ச²தா**	=	மோக்ஷத்தை விரும்புகிற,
विदुषा **வித்³ஷா**	=	வித்வானுல்,
प्रमादः **ப்ரமாத³:**	=	கவனக்குறைவு,
न कर्तव्य **ந கர்தவ்ய**	=	செய்யக்கூடாது,
सूर्यापाये **ஸூர்யாபாயே**	=	ஸூர்யன் மறைந்ததும்,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
तमः **தம:**	=	இருள் (வெளிப்படுகிறதோ அப்படி),
प्रमादे **ப்ரமாதே³**	=	கவனமில்லாமலிருந்தால்,
माया **மாயா**	=	மாயையானது,
जृम्भते **ஜ்ரும்ப⁴தே**	=	நன்கு வெளிப்பட்டுவிடும்.

மோக்ஷத்தை விரும்பும் வித்வான் இவ்விஷயத்தில் தவறுதல் செய்யக் கூடாது. ஸூர்யன் மறைந்தால் எப்படி இருட்டு வந்துவிடுமோ, அப்படியே தவறுதல் ஏற்பட்டால் மாயை நன்கு வெளிப்பட்டுவிடும். **(902)**

स्वानुभूतिं परित्यज्य न तिष्ठन्ति क्षणं बुधाः ।
स्वानुभूतौ प्रमादो यः स मृत्युः न यमः सताम् ॥ ९०३ ॥

ஸ்வானுபூ⁴திம் பரித்யஜ்ய ந திஷ்ட²ந்தி க்ஷணம் பு³தா⁴: ।
ஸ்வானுபூ⁴தௌ ப்ரமாதோ³ ய: ஸ ம்ருத்யு: ந யம: ஸதாம் ॥ 903 ॥

बुधाः **பு³தா⁴:**	=	வித்வான்கள்,
स्वानुभूतिं **ஸ்வானுபூ⁴திம்**	=	ஆத்மானுபவத்தை,
परित्यज्य **பரித்யஜ்ய**	=	விட்டுவிட்டு,

क्षणं = ஒரு நிமிஷம்கூட,

க்ஷணம்

न तिष्ठन्ति = இருக்கமாட்டார்கள்,

ந திஷ்ட²ந்தி

सताम् = ஸாதுக்களுக்கு,

ஸதாம்

स्वानुभूतौ = ஆத்மானுபவத்தில்,

ஸ்வானுபூ⁴தௌ

प्रमादो यः = கவனக்குறைவு என்பது எதுவோ,

ப்ரமாதோ³ ய꞉

सः = அது,

ஸ꞉

मृत्युः = மிருத்யு,

ம்ருத்யு꞉

यमः न = யமன் மிருத்யுவல்ல.

யம꞉ ந

தன் தத்வத்தை அனுபவிப்பதை விட்டு அறிவாளிகள் ஒரு க்ஷணம்கூட இருக்கமாட்டார்கள். ஸாதுக்களுக்கு தன் தத்வானுபவத்தில் ஏற்படும் தவறுதல் எதுவோ, அதுவே அவர்களுக்கு மிருத்யு, யமன் மிருத்யுவல்ல. அவர்கள் ப்ரமாதத்தைத்தான் மிருத்யுவாக எண்ணுவார்கள். மரணத்துக்கு அஞ்சமாட்டார்கள். ப்ரமாதத்திற்குத்தான் அஞ்சுவார்கள். **(903)**

अस्मिन् समाधौ कुरुते प्रयासं यः तस्य नैवास्ति पुनर्विकल्पः।
सर्वात्मभावोऽप्यमुनैव सिध्येत् सर्वात्मभावः खलु केवलत्वम् ॥ ९०४ ॥

அஸ்மின் ஸமாதௌ⁴ குருதே ப்ரயாஸம்
ய꞉ தஸ்ய நைவாஸ்தி புனர்விகல்ப꞉।
ஸர்வாத்மபா⁴வோ(அ)ப்யமுனைவ ஸித்⁴யேத்
ஸர்வாத்மபா⁴வ꞉ க²லு கேவலத்வம் ॥ 904 ॥

अस्मिन् = இந்த,

அஸ்மின்

समाधौ = ஸமாதியில்,

ஸமாதௌ⁴

यः = எவர்,

ய꞉

प्रयासं = உழைப்பை,

ப்ரயாஸம்

कुरुते = செய்கிறரோ,
குருதே
तस्य = அவருக்கு,
தஸ்ய
पुनः = மறுபடியும்,
புன:
विकल्पः = (உலகவிஷயமான) பலவிதத் தோற்றம்,
விகல்ப:
नैवास्ति = இருக்கவே இருக்காது,
நைவாஸ்தி
अमुनैव = இந்த ஸமாதியாலேயே,
அமுனைவ
सर्वात्मभावोपि = எல்லாம் ஆத்மாவாக இருப்பதும்,
ஸர்வாத்மபா⁴வோபி
सिध्येत् = ஸித்திக்கும்,
ஸித்⁴யேத்
सर्वात्मभावः = ஸர்வாத்ம பாவம் என்பது,
ஸர்வாத்மபா⁴வ:
केवलत्वम् खलु = தான் மட்டுமாயிருப்பது அல்லவா!
கேவலத்வம் க²லு

இந்த ஸமாதியில் எவர் ப்ரயாஸம் எடுத்துக்கொள்கிறரோ, அவருக்கு மறுபடியும் விகல்பம் (பலவிதத்தோற்றம்) ஏற்படவே ஏற்படாது. இந்த ஸமாதியிஞ லேயே ஸர்வாத்ம பாவம் (எல்லாம் நான் என்கிற அனுபவம்) ஏற்படும். இந்த ஸர்வாத்ம பாவம் தானே கைவல்யம் (தனித்து ஒன்றுகவே இருத்தல்). **(904)**

सर्वात्मभावो विदुषो ब्रह्मविद्याफलं विदुः।
जीवन्मुक्तस्य तस्यैव स्वानन्दानुभवः फलम् ॥ ९०५ ॥

ஸர்வாத்மபா⁴வோ வித³ஷோ ப்³ரஹ்மவித்³யாப²லம் வித³:।
ஜீவன்முக்தஸ்ய தஸ்யைவ ஸ்வானந்தா³னுப⁴வ: ப²லம் ॥ 905 ॥

विदुषः = ஞானிக்கு,
வித³ஷ:
सर्वात्मभावः = எல்லாம் ஆத்ம ஸ்வரூபமாகஇருக்கும் தன்மை,
ஸர்வாத்மபா⁴வ:
ब्रह्मविद्याफलं = ப்ரஹ்ம ஞானத்தின் பலனென்று,
ப்³ரஹ்மவித்³யாப²லம்

विदु: = அறிகிறுர்கள்,

விது³:

जीवन्मुक्तस्य = ஜீவன்முக்தனுன,

ஜீவன்முக்தஸ்ய

तस्यैव = அவனுக்குத்தான்,

தஸ்யைவ

स्वानन्दानुभव: = ஆத்மானந்தத்தின் அனுபவமாகிற,

ஸ்வானந்தா³னுப⁴வ:

फलम् = பலன் ஏற்படுகிறது.

ப²லம்

வித்வானுக்கு ஸர்வாத்மபாவம் ப்ரஹ்மத்தை அறிவதன் பலன் என்று அறிந்திருக்கிறுர்கள். ஜீவித்திருக்கும்போதே (ஸம்ஸாரத்திலிருந்து) விடுபட்டிருக்கிற அவருக்குத்தான் தன் (ஸ்வரூபமான) ஆனந்தத்தின் அனுபவம் பலன் ஆகும். 905)

योऽहं ममेत्यादि असदात्मगाहको ग्रन्थि: लयं याति स वासनामय: ।
समाधिना नश्यति कर्मबन्धो ब्रह्मात्मबोधोऽप्रतिबन्ध इष्यते ॥ ९०६ ॥

யோ(அ)ஹம் மமேத்யாதி³ அஸதா³த்மகா³ஹகோ
க்³ரந்தி²: லயம் யாதி ஸ வாஸநாமய: ।
ஸமாதி⁴ஞ நஶ்யதி கர்மப³ந்தோ⁴
ப்³ரஹ்மாத்மபோ³தோ⁴(அ)ப்ரதிப³ந்த⁴ இஷ்யதே ॥ 906 ॥

अहंममेत्यादि = நான், என்னுடையது இதுமுதலான,

அஹம்மமேத்யாதி³

असदात्मगाहक: = இல்லாத வஸ்துக்களை விஷயமாக உடைய,

அஸதா³த்மகா³ஹக:

वासनामय: = வாஸனுமயமான,

வாஸநாமய:

य: = எந்த,

ய:

ग्रन्थि: = முடிச்சு உண்டோ,

க்³ரந்தி²:

स: = அது,

ஸ:

समाधिना = ஸமாதியால்,

ஸமாதி⁴ஞ

लयं याति **லயம் யாதி**	=	மறைந்து விடுகிறது,
कर्मबन्धः **கர்மப³ந்த⁴:**	=	கர்மாவினுல் ஏற்பட்ட கட்டு,
नश्यति **நஶ்யதி**	=	நாசமடைகிறது,
ब्रह्मात्मबोधः **ப்³ரஹ்மாத்மபோ³த⁴:**	=	ப்ரஹ்மமே ஆத்மா என்ற ஞானம்,
अप्रतिबन्धः **அப்ரதிப³ந்த⁴:**	=	தடையில்லாததாக,
इष्यते **இஷ்யதே**	=	கருதப்படுகிறது.

நான், என்னுடையது, இது முதலான அஸத் பதார்த்தங்களை விஷயமாயுள்ளதும் ஸூக்ஷ்ம வாஸனுமயமுமான முடிச்சு எல்லாம் ஸமாதியினுல் போய்விடும். கர்மாக்களினுல் ஏற்பட்டிருக்கும் கட்டும் நசித்துவிடும். அப்பொழுது ப்ரஹ்மமே ஆத்மா என்கிற அறிவு எவ்வித தடையுமன்னியில் இருக்கும். **(906)**

एष निष्कण्टकः पन्था मुक्तेः ब्रह्मात्मना स्थितेः ।
शुद्धात्मनां मुमुक्षूणां यत् सदेकत्वदर्शनम् ॥ ९०७ ॥

ஏஷ நிஷ்கண்டக: பந்தா² முக்தே: ப்³ரஹ்மாத்மனு ஸ்தி²தே: ।
ஶுத்³தா⁴த்மனும் முமுக்ஷூணும் யத் ஸதே³கத்வத³ர்ஶனம் ॥ 907 ॥

शुद्धात्मनां **ஶுத்³தா⁴த்மனும்**	=	பரிசுத்தமான மனமுள்ள,
मुमुक्षूणां **முமுக்ஷூணும்**	=	மோக்ஷமடைய விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு,
यत् **யத்**	=	எந்த,
सदेकत्वदर्शनम् **ஸதே³கத்வத³ர்ஶனம்**	=	ஸத்ரூபமான ப்ரஹ்மத்தின் ஐக்ய ஸாக்ஷாத்கார முண்டோ,
एषः **ஏஷ:**	=	இது,
ब्रह्मात्मना स्थितेः **ப்³ரஹ்மாத்மனு ஸ்தி²தே:**	=	ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக இருப்பதாகிற,
मुक्तेः **முக்தே:**	=	மோக்ஷத்திற்கு,

निष्कण्टक: = தடங்கலில்லாத,

நிஷ்கண்டக:

पन्था: = வழி.

பந்தா²:

சுத்தமான அந்தகரணமுள்ளவர்களாய் மோக்ஷத்தை விரும்புகிறவர்களுக்கு ஸத் (ப்ரஹ்மம்) ஒன்றுதான் இருக்கிறது என்று நேரில் அனுபவிப்பது எதுவோ, அதுதான் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாகவே நிலைத்திருப்பதான மோக்ஷத்திற்கு போவதற்கு முள் இல்லாத (எவ்வித இடஞ்சலுமில்லாத) வழி. **(907)**

तस्मात् त्वं चापि अप्रमत्त: समाधीन् कृत्वा ग्रन्थिं साधु निर्दह्य युक्त:।
नित्यं ब्रह्मानन्दपीयूषसिन्धौ मज्जन् क्रीडन् मोदमानो रमस्व ॥ ९०८ ॥

தஸ்மாத் த்வம் சாபி அப்ரமத்த: ஸமாதீ⁴ன்
க்ருத்வா க்³ரந்தி²ம் ஸாது⁴ நிர்த³ஹ்ய யுக்த: ।
நித்யம் ப்³ரஹ்மானந்த³பீயூஷஸிந்தௌ⁴
மஜ்ஜன் க்ரீட³ன் மோத³மானோ ரமஸ்வ ॥ 908 ॥

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

त्वं चापि = நீயும்,

த்வம் சாபி

अप्रमत्त: = கவனமுள்ளவனாக,

அப்ரமத்த:

युक्त: = புலனடக்கமுள்ளவனாக,

யுக்த:

समाधीन् = ஸமாதிகளை,

ஸமாதீ⁴ன்

कृत्वा = அனுஷ்டித்து,

க்ருத்வா

ग्रन्थिं = முடிச்சை,

க்³ரந்தி²ம்

साधु = நன்றாக,

ஸாது⁴

निर्दह्य = பொசுக்கிவிட்டு,

நிர்த³ஹ்ய

नित्यं = எப்பொழுதும்,

நித்யம்

ब्रह्मानन्दपीयूषसिन्धौ **ப்³ரஹ்மானந்த³பீயூஷஸிந்தௌ⁴**	=	ப்ரஹ்மானந்தாமிருதக்கடலில்,
मज्जन् **மஜ்ஜன்**	=	மூழ்கிக்கொண்டு,
क्रीडन् **க்ரீட³ன்**	=	விளையாடிக்கொண்டு,
मोदमानः **மோத³மானः**	=	ஸந்தோஷிப்பவனாக,
रमस्व **ரமஸ்வ**	=	இன்புறுவாயாக.

ஆகையினால் நீயும்கூட கவனக்குறைவன்னியில் மனதை அடக்கி இந்த ஆறு ஸமாதிகளையும் செய்து, நான், என்னுடையது என்று ஆத்மாவையும் அநாத்மாவை யும் ஒன்றாகப் பார்ப்பதாகிய (அத்யாஸமென்னும்) முடிச்சை நன்றாக எரித்து சாம்ப லாக்கி (மறுபடியும் தோன்றாமல் செய்து) எப்பொழுதும் பிரஹ்மானந்தமாகிற அமிருதக் கட லில் மூழ்கிக்கொண்டு, கிரீடித்துக்கொண்டு, ஸந்தோஷத்தை யடை ந்துகொண்டு, ரமித்துவா. உலகில் எல்லோரும் வெளி வஸ்துக்கள் மூலமாகத் தான் விளையாட்டு, ஸந்தோஷம், ரமணம் எல்லாம் ஏற்படுவதாக எண்ணுகிறார்கள்.

'आत्मक्रीडः आत्मरतिः'

'ஆத்மக்ரீட³ः ஆத்மரதிः'

என்று முண்டகோபநிஷத்திலும்

'यत्वात्मरतिरेव स्यात् आत्मतृप्तश्च मानवः ।
आत्मन्येव च सन्तुष्टः'

'யத்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாத் ஆத்மத்ருப்தஶ்ச மானவः ।
ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்டः'

என்று கீதையிலும் (அத் 3-17) சொன்ன பிரகாரம் ஞானிக்கு எல்லாம் ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில்தான். **(908)**

(அவதாரிகை) முன் 823-வது சுலோகத்தில் நிர்விகல்ப ஸமாதிக்கே “யோகம்" என்ற பெயர் உண்டென்று சொல்லப்பட்டது. பதஞ்ஜலி பகவான் யோகத்தில் எட்டு அங்கங்கள் சொல்லி இருக்கிறாரே, அவைகள் இந்த ஸமாதியில் இருக்கின்றனவா வென்று கேட்கக்கூடியதால், அது எப்படியென்று இங்கே 12 சுலோகங்களில் காட்டு கிறார்: -

निर्विकल्पसमाधिः यो वृत्तिनैश्चल्यलक्षणाः।
तमेव योग इत्याहुः योगशास्त्रार्थकोविदाः ॥ ९०९ ॥

நிர்விகல்பஸமாதி⁴: யோ வ்ருத்திஊனஶ்சல்யலக்ஷணஃ।
தமேவ யோக³ இத்யாஹு: யோக³ஶாஸ்த்ரார்த²கோவிதா³: ॥ 909 ॥

वृत्तिर्नैश्चल्यलक्षणाः = மனோவிருத்தி கோவிதா சலனமற்றிருக்கும்
வ்ருத்திர்னைஶ்சல்யலக்ஷணஃ தன்மையாகிற,
यः = எந்த,
ய:
निर्विकल्पसमाधिः = நிர்விகல்ப ஸமாதி உண்டோ,
நிர்விகல்பஸமாதி⁴:
तमेव = அதையே,
தமேவ
योगशास्त्रार्थकोविदाः = யோகசாஸ்திரத்தின் பொருஊ நன்கு
யோக³ஶாஸ்த்ரார்த²கோவிதா³: அறிந்தவர்கள்,
योग इति = யோகம் என்று,
யோக³ இதி
आहुः = சொல்கிறுர்கள்.
ஆஹு:

மனோவிருக்தி சலனமற்றிருக்கும் தன்மையை லக்ஷணமாகவுடைய நிர்விகல்ப ஸமாதி என்பது எதுவோ, அதையே தான் யோக சாஸ்திரத்தின் அர்த்தத்தை அறிந்தவர்கள் "யோகம்" என்று சொல்கிறுர்கள். **(909)**

अष्टौ अङ्गानि योगस्य यमो नियम आसनम् ।
प्राणायामः तथा प्रत्याहारश्चापि च धारणा ।
ध्यानं समाधिः इत्येव निगदन्ति मनीषिणः ॥ ९१० ॥

அஷ்டௌ அங்கா³னி யோக³ஸ்ய யமோ நியம ஆஸனம் ।
ப்ராணாயாம: ததா² ப்ரத்யாஹாரஶ்சாபி ச தா⁴ரணா ।
த்⁴யானம் ஸமாதி⁴: இத்யேவ நிக³த³ந்தி மனீஷிண: ॥ 910 ॥

यमः = யமம்,
யம:
नियमः = நியமம்,
நியம:
आसनम् = ஆஸனம்,
ஆஸனம்

प्राणायाम: **ப்ராணாயாம:**	=	ப்ராணாயாமம்,
तथा **ததா²**	=	அப்படியே,
प्रत्याहारश्चापि **ப்ரத்யாஹாரஶ்சாபி**	=	பிரத்யாஹாரமும்,
धारणा च **தா⁴ரணா ச**	=	தாரணையும்,
ध्यानं **த்⁴யானம்**	=	தியானம்,
समाधि: **ஸமாதி⁴:**	=	ஸமாதி,
इत्येव **இத்யேவ**	=	என்றே,
मनीषिण: **மனீஷிண:**	=	வித்வான்கள்,
योगस्य **யோக³ஸ்ய**	=	யோகத்திற்கு,
अष्टौ अङ्गानि **அஷ்டௌ அங்கா³னி**	=	எட்டு அங்கங்களை,
निगदन्ति **நிக³த³ந்தி**	=	சொல்கிறார்கள்.

யோகத்திற்கு எட்டு அங்கங்கள்: - 1. யமம், 2. நியமம், 3. ஆஸனம், 4. பிராணாயாமம், 5. பிரத்யாஹாரம், 6. தாரணை, 7. தியானம், 8. ஸமாதி என்றே வித்வான்கள் சொல்கிறார்கள். **(910)**

सर्वं ब्रह्मेति विज्ञानात् इन्द्रियग्रामसंयमः ।
यमोऽयमिति संप्रोक्तोऽभ्यसनीयो मुहुर्मुहुः ॥ ९११ ॥

ஸர்வம் ப்³ரஹ்மேதி விஜ்ஞானாத் இந்த்³ரியக்³ராமஸம்யம: ।
யமோ(அ)யமிதி ஸம்ப்ரோக்தோ(அ)ப்⁴யஸனீயோ முஹுர்முஹு: ॥ 911 ॥

सर्वं **ஸர்வம்**	=	எல்லாம்,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	ப்ரஹ்மம்,

इति **இதி**	=	என்ற,
विज्ञानात् **விஜ்ஞாநாத்**	=	அனுபவ ஞானத்தால்,
इन्द्रियग्रामसंयमः **இந்த்³ரியக்³ராமஸம்யம:**	=	இந்திரியக் கூட்டத்தை அடக்குவது,
इति **இதி**	=	என்ற,
अयं **அயம்**	=	இது,
मुहुर्मुहुः **முஹுர்முஹு:**	=	அடிக்கடி,
अभ्यसनीयः **அப்⁴யஸனீய:**	=	அப்பியாஸம் செய்யத்தக்க,
यमः **யம:**	=	யமம்,
इति **இதி**	=	என்று,
संप्रोक्तः **ஸம்ப்ரோக்த:**	=	சொல்லப்பட்டது.

எல்லாம் பிரஹ்மம் என்று அறிவதன் மூலம் இந்திரியங்களின் கூட்டம் அடங்குவது யமம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை அடிக்கடி அப்யாஸம் செய்யவேண்டும். **(911)**

सजातीयप्रवाहश्च विजातीय तिरस्कृतिः ।
नियमो हि परानन्दो नियमात् क्रियते बुधैः ॥ ९१२ ॥

ஸஜாதீய ப்ரவாஹஶ்ச விஜாதீய திரஸ்க்ருதி: ।
நியமோ ஹி பராநந்தோ³ நியமாத் க்ரியதே பு³தை⁴: ॥ 912 ॥

सजातीयप्रवाहश्च **ஸஜாதீய ப்ரவாஹஶ்ச**	=	ஒரே இனத்தைச்சேர்ந்த மனோவிருத்திகளின் ப்ரவாஹமும்,
विजातीय तिरस्कृतिः **விஜாதீய திரஸ்க்ருதி:**	=	வேறு இனத்தைச்சேர்ந்த மனோவிருத்திகள் விலகுவதும்,
परानन्दः **பராநந்த³:**	=	மேலான ஆனந்தத்தைத்தரும்,

नियमो हि = நியமமல்லவா!

நியமோ ஹி

बुधैः = அறிவாளிகளால்,

பு³தை⁴:

नियमात् = நியமத்துடன், (இது)

நியமாத்

क्रियते = அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

க்ரியதே

ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்த மனோவிருத்திகள் பிரவாஹம் போல் தொடர்ந்து வருவதும், வேறு இனத்தைச்சேர்ந்த மனோவிருத்திகள் நடுவில் வராமல் விலகிப் போவதும் பேராநந்தத்தை தரும் நியமமாகும். வித்வான்கள் இதை நியமத்துடன் அனுஷ்டிக்கிறார்கள். **(912)**

सुखेनैव भवेत् यास्मिन् अजस्रं ब्रह्मचिन्तनम् ।
आसनं तत् विजानीयात् इतरत् सुखनाशनम् ॥ ९१३ ॥

ஸுகே²னைவ ப⁴வேத் யாஸ்மின் அஜஸ்ரம் ப்³ரஹ்மசிந்தனம் ।
ஆஸனம் தத் விஜானீயாத் இதரத் ஸுக²நாஶனம் ॥ 913 ॥

यास्मिन् = எதில்,

யாஸ்மின்

अजस्रं = எப்பொழுதும்,

அஜஸ்ரம்

सुखेनैव = ஸுகமாகவே,

ஸுகே²னைவ

ब्रह्मचिन्तनम् = ப்ரஹ்ம த்யானமானது,

ப்³ரஹ்மசிந்தனம்

भवेत् = ஏற்படுகிறதோ,

ப⁴வேத்

तत् = அதை,

தத்

आसनं = ஆஸனமாக,

ஆஸனம்

विजानीयात् = அறிந்துகொள்ளவேண்டும்,

விஜானீயாத்

इतरत् = மற்றது,

இதரத்

सुखनाशनम् = ஸுகத்தைப் போக்கக்கூடியது.
ஸுக²நாஶனம்

எப்படி அமர்ந்தால் ஸுகமாகவே இடைவிடாது பிரஹ்மத்தை சிந்தனை செய்ய முடியுமோ அதை **ஆஸனம்** என்று அறிந்துகொள்ளவும். மற்றதெல்லாம் ஸுகத்தைக் கெடுப்பதேயாகும். **(913)**

चित्तादिसर्वभावेषु ब्रह्मत्वेनैव भावनात् ।
निरोधः सर्ववृत्तीनां प्राणायामः स उच्यते ॥ ९१४ ॥

சித்தாதி³ஸர்வபா⁴வேஷு ப்³ரஹ்மத்வேனைவ பா⁴வனாத் ।
நிரோத⁴: ஸர்வவ்ருத்தீனாம் ப்ராணாயாம: ஸ உச்யதே ॥ 914 ॥

चित्तादिसर्वभावेषु = சித்தம் முதலான எல்லா வஸ்துக்களிலும்,
சித்தாதி³ஸர்வபா⁴வேஷு
ब्रह्मत्वेनैव = ப்ரஹ்மத்தன்மை யுள்ளதாகவே,
ப்³ரஹ்மத்வேனைவ
भावनात् = பாவனை செய்வதால்,
பா⁴வனாத்
सर्ववृत्तीनां = எல்லா மனோ விருத்திகளுக்கும்,
ஸர்வவ்ருத்தீனாம்
निरोधः = தடை ஏற்படுவது எதுவோ,
நிரோத⁴:
सः = அது,
ஸ:
प्राणायामः = பிராணாயாமமாக,
ப்ராணாயாம:
उच्यते = சொல்லப்படுகிறது.
உச்யதே

சித்தம் முதலிய எல்லா விஷயங்களையும் பிரஹ்மமாகவே பாவிக்கிறபடியால் எல்லா மனோவிருத்திகளுக்கும் தடை ஏற்படுவது எதுவோ, அது **பிராணாயாமம்** என்று சொல்லப்படுகிறது. **(914)**

निषेधनं प्रपञ्चस्य रेचकाख्यः समीरणः ।
ब्रह्मैवास्मीति या वृत्तिः पूरको वायुः ईरितः ॥ ९१५ ॥

நிஷேத⁴னம் ப்ரபஞ்சஸ்ய ரேசகாக்²ய: ஸமீரண: ।
ப்³ரஹ்மைவாஸ்மீதி யா வ்ருத்தி: பூரகோ வாயு: ஈரித: ॥ 915 ॥

ततः तद्वृत्तिनैश्चल्यं कुम्भकः प्राणसंयमः ।
अयं चापि प्रबुद्धानां अज्ञानां प्राणपीडनम् ॥ ९१६ ॥

ததः தத்³வ்ருத்திநைஶ்சல்யம் கும்ப⁴கः ப்ராணஸம்யமः ।
அயம் சாபி ப்ரபு³த்³தா⁴நாம் அஜ்ஞாநாம் ப்ராணபீட³நம் ॥ 916 ॥

प्रपञ्चस्य ப்ரபஞ்சஸ்ய	=	பிரபஞ்சத்தை,
निषेधनं நிஷேத⁴நம்	=	இல்லையென்று பாவிப்பது,
रेचकाख्यः ரேசகாக்²யः	=	ரேசகம் என்ற,
समीरणः ஸமீரணः	=	வாயு,
ब्रह्मैवास्मीति ப்³ரஹ்மைவாஸ்மீதி	=	ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறேன் என்ற,
या யா	=	எந்த,
वृत्तिः வ்ருத்திः	=	மனோவிருத்தியோ (அது),
पूरको वायुः பூரகோ வாயுः	=	பூரகம் என்னும் வாயுவாக,
ईरितः ஈரிதः	=	சொல்லப்பட்டது,
ततः ததः	=	பிறகு,
तद्वृत्तिनैश्चल्यं தத்³வ்ருத்திநைஶ்சல்யம்	=	அந்த விருத்திகளின் சலனமற்ற தன்மை,
कुम्भकः प्राणसंयमः கும்ப⁴கः ப்ராணஸம்யமः	=	கும்பகமென்னும் பிராணாயாமம்,
अयं चापि அயம் சாபி	=	இதுவும்,
प्रबुद्धानां ப்ரபு³த்³தா⁴நாம்	=	ஞானமுள்ளவர்களுக்குத்தான்,
अज्ञानां அஜ்ஞாநாம்	=	அக்ஞானிகளுக்கு,
प्राणपीडनम् ப்ராணபீட³நம்	=	பிராணனைத் துன்புறுத்துவது (பிராணாயாமம்)

பிரபஞ்சத்தை இல்லையென்று பாவிப்பது ரேசக பிராணயாமம். பிரஹ்மம்தான் நான் என்னும் விருத்தி பூரக பிராணயாமம். பிறகு அந்த இரு விருத்திகளும் அசை வற்று இருப்பது அதாவது விருத்தியற்ற நிலை 'கும்பகம்' என்ற பிராணயாமம். இது நன்கு ஞானமுள்ளவர்களுக்குத்தான். அறியாதவர்களுக்கு மூச்சை ஹிம்ஸிப்பது பிராணயாமம். **(915-916)**

विषयेष्वात्मतां त्यक्त्वा मनसः चितिमज्जनम् ।
प्रत्यहारः स विज्ञेयोऽभ्यसनीयो मुमुक्षुभिः ॥ ९१७ ॥

விஷயேஷ்வாத்மதாம் த்யக்த்வா மனஸః சிதிமஜ்ஜனம் ।
ப்ரத்யஹாரஃ ஸ விஜ்ஞேயோ(அ)ப்⁴யஸனீயோ முமுக்ஷுபி⁴ஃ ॥ 917 ॥

विषयेषु விஷயேஷு	=	அநாத்ம விஷயங்களில்,
आत्मतां ஆத்மதாம்	=	ஆத்மா என்ற எண்ணத்தை,
त्यक्त्वा த்யக்த்வா	=	விட்டு,
मनसः மனஸః	=	மனதின்,
चितिमज्जनम् சிதிமஜ்ஜனம்	=	சைதன்யத்தின் மூழ்குதல் (எதுவோ),
सः ஸ:	=	அது,
प्रत्यहारः ப்ரத்யஹாரஃ	=	ப்ரத்யாஹாரமாக,
विज्ञेयः விஜ்ஞேயஃ	=	அறியத்த்தக்கது (இது),
मुमुक्षुभिः முமுக்ஷுபி⁴ஃ	=	மோக்ஷம் அடைய விருப்பமுள்ளவர்களால்,
अभ्यसनीयः அப்⁴யஸனீயஃ	=	கட்டாயம் அப்யஸிக்கத்தக்கது.

விஷயங்களில் நான் என்ற ஆத்மபாவத்தைவிட்டு, மனஸை சைதன்யத்தில் மூழ்கச்செய்வது **பிரத்யாஹாரம்** என்று அறியவேண்டியது. முமுக்ஷுக்கள் இதை அப்யாஸ, செய்யவேண்டியதுவசியம். **(917)**

यत्र यत्र मनो याति ब्रह्मणः तत्र दर्शनात् ।
मनसो धारणं चैव धारणा सा परा मता ॥ ९१८ ॥

யத்ர யத்ர மனோ யாதி ப்³ரஹ்மண꞉ தத்ர த³ர்ஶனாத் ।
மனஸோ தா⁴ரணம் சைவ தா⁴ரணா ஸா பரா மதா ॥ 918 ॥

यत्र यत्र = எங்கெங்கு,
யத்ர யத்ர
मनः = மனம்,
மன꞉
याति = செல்கிறதோ,
யாதி
तत्र = அங்கு,
தத்ர
ब्रह्मणः = ப்ரஹ்மத்தை,
ப்³ரஹ்மண꞉
दर्शनात् = காண்பதால்,
த³ர்ஶனாத்
मनसः = மனதை,
மனஸ꞉
धारणं चैव = நிலை நிறுத்துவதுதான்,
தா⁴ரணம் சைவ
सा = அந்த,
ஸா
परा = மேலான,
பரா
धारणा = தாரணையாக,
தா⁴ரணா
मता = கருதப்பட்டிருக்கிறது.
மதா

எங்கே எங்கே மனஸ் போகிறதோ அங்கேயெல்லாம் பிரஹ்மத்தை பார்ப்பதினால் ப்ரஹ்மத்தில் மனலை நிலைநிறுத்துவது மேலான **தார**ணையாக எண்ணப்படுகிறது எல்லா வஸ்துக்களையும் ப்ரஹ்மமாகப் பார்ப்பவனுக்கு எந்த விஷயத்தை நோக்கி மனம் சென்றாலும், அந்த விஷயம் ப்ரஹ்மமாகவே காண்கிறபடியால் ப்ரஹ்மத்தில் மனதின் தாரணை தானாகவே ஏற்பட்டுவிடுகிறது. **(918)**

ब्रह्मैवास्मीति सद्वृत्त्या निरालम्बतया स्थितिः ।
ध्यानशब्देन विख्याता परमानन्ददायिनी ॥ ९१९ ॥

ப்³ரஹ்மைவாஸ்மீதி ஸத்³வ்ருத்த்யா நிராலம்ப³தயா ஸ்தி²தி꞉ ।
த்⁴யானஶப்³தே³ன விக்²யாதா பரமானந்த³தா³யினீ ॥ 919 ॥

ब्रह्मैव अस्मि इति = ப்ரஹ்மமாகவே இருக்கிறேன் என்ற,
ப்³ரஹ்மைவ அஸ்மி இதி
सद्वृत्त्या = ஸத்ரூபமான ப்ரஹ்மாகார விருத்தியோடு,
ஸத்³வ்ருத்த்யா
निरालम्बतया = வேறு ஒன்றையும் விஷயீகரிக்காத
நிராலம்ப³தயா தன்மையோடு,
स्थितिः = இருப்பது,
ஸ்தி²தி꞉
ध्यानशब्देन = தியானம் என்ற சொல்லால்,
த்⁴யானஶப்³தே³ன
विख्याता = பிரஸித்தமாகச் சொல்லப்பட்டது. (இது)
விக்²யாதா
परमानन्ददायिनी = பேராநந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது.
பரமானந்த³தா³யினீ

பிரஹ்மமே நான் என்கிற நல்ல (ஸத்வஸ்துவை விஷயீகரிக்கிற) விருத்தியுடன் வேறு எவ்வித ஆலம்பனமுமில்லாமல் இருக்கும் நிலை **தியானம்** என்ற வார்த்தையினால் சொல்லப்படுகிறது. அது உத்தமமான ஆனந்தத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது. **(919)**

निर्विकारतया वृत्त्याः ब्रह्माकारतया पुनः ।
वृत्तिविस्मरणं सम्यक् समाधिः ज्ञानसंज्ञकः ॥ ९२० ॥

நிர்விகாரதயா வ்ருத்த்யா꞉ ப்³ரஹ்மாகாரதயா புன꞉ ।
வ்ருத்திவிஸ்மரணம் ஸம்யக் ஸமாதி⁴꞉ ஜ்ஞானஸஞ்ஜ்ஞக꞉ ॥ 920 ॥

वृत्त्याः = விருத்திக்கு,
வ்ருத்த்யா꞉
निर्विकारतया = மாறுதலற்ற தன்மையாலும்,
நிர்விகாரதயா
ब्रह्माकारतया = ப்ரஹ்மாகாரத் தன்மையாலும்,
ப்³ரஹ்மாகாரதயா

सम्यक् = நன்ருக,

ஸம்யக்

वृत्तिविस्मरणं = விருத்தியை மறத்தல்,

வ்ருத்திவிஸ்மரணம்

ज्ञानसंज्ञकः = ஞானம் என்ற பெயருள்ள,

ஜ்ஞானஸஞ்ஜ்ஞகஃ

समाधिः = ஸமாதியாகும்.

ஸமாதி⁴ঃ

விருத்தியானது எவ்வித விகாரத்தையும் (மாறுதலையும்) அடையாமல் பிரஹ்மாகாரமாக இருக்கும்போது நன்ருக விருத்தியையே மறந்துவிடுவது **ஸமாதி** யாகும். இதற்கு ஞானம் என்று பெயர். **(920)**

(**அவதாரிகை**) சிஷ்யன் ஸமாதி விஷயமாக 793, 794 சுலோகங்களில் கேட்ட கேள்விகளுக்கெல்லாம் பதில் சொல்லி வருகையில் ஸமாதியை கெடுக்கக் கூடியவை எவையென்ற கேள்வி மீதப்பட்டுவிட்டபடியால் அதையும் இப்பொழுது சொல்லி ஸ்ரீ குரு தன் ஆசீர்வாதத்துடன் உபதேசத்தை முடிக்கிருர்: -

समाधौ क्रियमाणे तु विघ्ना ह्यायान्ति वै बलात् ।
अनुसन्धानराहित्यं आलस्यं भोगलालसा ॥ ९२१ ॥

ஸமாதௌ⁴ க்ரியமாணே து விக்⁴னா ஹ்யாயாந்தி வை ப³லாத் ।
அனுஸந்தா⁴னராஹித்யம் ஆலஸ்யம் போ⁴க³லாலஸா ॥ 921 ॥

भयं तमश्च विक्षेपः तेजस्पन्दश्च शून्यता ।
एवं यत् विघ्नबाहुल्यं त्याज्यं तत् ब्रह्मविज्जनैः ॥ ९२२ ॥

ப⁴யம் தமஶ்ச விக்ஷேபঃ தேஜஸ்பந்த³ஶ்ச ஶூன்யதா ।
ஏவம் யத் விக்⁴னபா³ஹுல்யம் த்யாஜ்யம் தத் ப்³ரஹ்மவிஜ்ஜனை: ॥ 922 ॥

समाधौ = ஸமாதியானது,

ஸமாதௌ⁴

क्रियमाणे तु = செய்யப்படும் பொழுதோவெனில்,

க்ரியமாணே து

बलात् = பலாத்காரமாக,

ப³லாத்

विघ्ना = விக்னங்கள்,

விக்⁴னா

आयान्ति = வருகின்றன,

ஆயாந்தி

अनुसन्धानराहित्यं **அனுஸந்தா⁴னராஹித்யம்**	=	தொடர்ச்சியான நினைவு இல்லாமை,
आलस्यं **ஆலஸ்யம்**	=	சோம்பல்,
भोगलालसा **போ⁴க³லாலஸா**	=	விஷயஸுகானுபவத்தில் அதிக ஆசை,
भयं **ப⁴யம்**	=	பயம்,
तमः **தம:**	=	அக்ஞானம்,
विक्षेपः **விக்ஷேப:**	=	விக்ஷேபம்,
तेजस्पन्दश्च **தேஜஸ்பந்த³ஶ்ச**	=	ஒளியின் அசைவு,
शून्यता **ஶூன்யதா**	=	ஒன்றும் தோன்றுமலிருத்தல்,
एवं **ஏவம்**	=	இவ்விதமான,
यत् विघ्नबाहुल्यं **யத் விக்⁴னபா³ஹுல்யம்**	=	எந்த அதிகமான இடைஞ்சல்களுண்டோ,
तत् **தத்**	=	அது,
ब्रह्मविज्जनैः **ப்³ரஹ்மவிஜ்ஜனை:**	=	ப்ரஹ்ம வித்தான மனிதர்களால்,
त्याज्यं **த்யாஜ்யம்**	=	விலக்கத்தக்கது.

ஸமாதி செய்து கொண்டிருக்கும் போதே பலாத்காரமாய் இடையூறுகள் வந்துவிடுகின்றன தொடர்ந்து அனுஸந்தானம் செய்யாதிருத்தல், சோம்பல், விஷய போகத்தில் அதிக ஆசை பயம், இருட்டு (அக்ஞானம்) விக்ஷேபம் (தியானத்திற்கு இடைஞ்சலாக வேறு விஷயங்கள் மனதைத்தாக்குதல்) (முன் தோன்றக்கூடிய) ஒளி ஆடிக்கொண்டேயிருப்பது, வெறும் சூன்யமாயிருக்கும் தன்மை இவ்விதமாக எந்த பல விக்னங்கள் இருக்கின்றனவோ அவை பிரஹ்மத்தை யறியும் ஜனங்களால் விடத்தக்கவை. **(921-922)**

विघ्नान् एतान् परित्यक्त्वा प्रमादरहितो वशी ।
समाधिनिष्ठया ब्रह्म साक्षात् भवितुं अर्हसि ॥ ९२३ ॥

விக்⁴னன் ஏதான் பரித்யக்த்வா ப்ரமாத³ரஹிதோ வஶீ ।
ஸமாதி⁴நிஷ்ட²யா ப்³ரஹ்ம ஸாக்ஷாத் ப⁴விதும் அர்ஹஸி ॥ 923 ॥

एतान् विघ्नान् = இந்த இடைஞ்சல்களை,
ஏதான் விக்⁴னன்
परित्यक्त्वा = முழுவதும் விலக்கிவிட்டு,
பரித்யக்த்வா
प्रमादरहितः = கவனக்குறைவற்றவனாய்,
ப்ரமாத³ரஹித:
वशी = புலன்களை தன்வசத்தில் கொண்டவனாய்,
வஶீ
समाधिनिष्ठया = ஸமாதியில் நிலையாக இருப்பதால்,
ஸமாதி⁴நிஷ்ட²யா
साक्षात् = நேராக,
ஸாக்ஷாத்
ब्रह्म = ப்ரஹ்மமாக,
ப்³ரஹ்ம
भवितुं = ஆவதற்கு,
ப⁴விதும்
अर्हसि = தக்கவனாகிறாய்.
அர்ஹஸி

இந்த விக்னங்களையெல்லாம் நன்கு விலக்கிவிட்டு, கவனக்குறைவு இல்லாமல், (மனோவாக்கு காயங்களை) வசப்படுத்திக்கொண்டு, ஸமாதியில் நிலைத்திருப்பதினால் ஸாக்ஷாத்தாக பிரஹ்மமாக நீ ஆக (இருக்க) வேண்டும். **(923)**

(அவதாரிகை) ஸ்ரீ குருவின் உபதேசத்தைக்கேட்டு அதன்படி நடந்து ஆத்மதத்வத்தை அறிந்தவுடன் தன் நன்றியைத் தெரிவிக்க மறுபடியும் சிஷ்யன் குருவின் ஸமீபம் வருகிறான்: -

इति गुरुवचनात् श्रुतिप्रमाणात् परं अवगम्य सतत्वं आत्मयुक्तथा ।
प्रशमितकरणः समाहितात्मा क्वचित् अचलाकृतिः आत्मनिष्ठितोऽभूत् ॥ ९२४ ॥

இதி கு³ருவசனாத் ஶ்ருதிப்ரமாணாத்
பரம் அவக³ம்ய ஸதத்வம் ஆத்மயுக்ததா² ।
ப்ரஶமிதகரண: ஸமாஹிதாத்மா
க்வசித் அசலாக்ருதி: ஆத்மநிஷ்டி²தோ(அ)பூ⁴த் ॥ 924 ॥

इति **இதி**	=	இவ்வாறு,
गुरुवचनात् **கு³ருவசனாத்**	=	குருவின் வார்த்தையாலும்,
श्रुतिप्रमाणात् **ஶ்ருதிப்ரமாணாத்**	=	வேதபிரமாணத்தாலும்,
आत्मयुक्तथा **ஆத்மயுக்ததா²**	=	தன் யுக்தியாலும்,
परं **பரம்**	=	மேலான,
सतत्वं **ஸதத்வம்**	=	ஆத்ம தத்வத்தை,
अवगम्य **அவக³ம்ய**	=	அறிந்து,
प्रशमितकरणः **ப்ரஶமிதகரணঃ**	=	புலன்களையடக்கிக்கொண்டு,
समाहितात्मा **ஸமாஹிதாத்மா**	=	மனோவிருத்திகளை யடக்கியவனாய்,
क्वचित् **க்வசித்**	=	ஒரு இடத்தில்,
अचलाकृतिः **அசலாக்ருதிঃ**	=	அசைவற்ற சரீரமுள்ளவனாக (அமர்ந்து),
आत्मनिष्ठितः **ஆத்மநிஷ்டி²தঃ**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே நிலைத்தவனாக,
अभूत् **அபூ⁴த்**	=	இருந்தான்.

இவ்விதம் குருவின் உபதேசத்தினாலும் வேதமாகிற பிரமாணத்தினாலும் தன்னுடைய யுக்தியினாலும் மேலான ஆத்ம தத்வத்தை அறிந்துகொண்டு, (மனஸ் இந்திரியங்களாகிய) கரணங்களை அடக்கிக்கொண்டு, ஒரே குறியாக மனஸை வைத்துக்கொண்டு (ஸமாதி செய்துகொண்டு), அசைவற்ற சரீரத்துடன் தனிமையான ஒரு இடத்தில் இருந்துகொண்டு, ஆத்மாவிலேயே நிலைத்தவனாக சிஷ்யன் இருந்து வந்தான். **(924)**

बहुकालं समाधाय स्वस्वरूपे तु मानसम् ।
उत्थाय परमानन्दात् गुरुं एत्य पुनः मुदा ।
प्रणाम पूर्वकं धीमान् सगद्गदं उवाच ह ॥ ९२५ ॥

ப³ஹுகாலம் ஸமாதா⁴ய ஸ்வஸ்வரூபே து மானஸம் ।
உத்தா²ய பரமானந்தா³த் கு³ரும் ஏத்ய புன: முதா³ ।
ப்ரணம பூர்வகம் தீ⁴மான் ஸக³த்³க³த³ம் உவாச ஹ ॥ 925 ॥

धीमान् தீ⁴மான்	=	புத்திமானுன சிஷ்யன்,
बहुकालं ப³ஹுகாலம்	=	வெகு நேரம்,
स्वस्वरूपे ஸ்வஸ்வரூபே	=	தனது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில்,
मानसम् மானஸம்	=	மனதை,
समाधाय ஸமாதா⁴ய	=	நிலைநிறுத்தி,
उत्थाय உத்தா²ய	=	எழுந்திருந்து,
पुनः புன:	=	மறுபடியும்,
परमानन्दात् பரமானந்தா³த்	=	மிகுந்த ஸந்தோஷத்துடன்,
गुरुं கு³ரும்	=	குருவை,
एत्य ஏத்ய	=	அடைந்து,
मुदा முதா³	=	ஸந்தோஷத்துடன்,
प्रणाम पूर्वकं ப்ரணம பூர்வகம்	=	நமஸ்கார பூர்வகமாக,
सगद्गदं ஸக³த்³க³த³ம்	=	தழதழத்த வார்த்தையுடன்,
उवाच உவாச	=	சொன்னுன்.

வெகுகாலம் தன் ஸ்வரூபத்திலேயே மனஸை நன்கு நிலைத்திருக்கச்செய்து பிறகு எழுந்திருந்து மறுபடியும் பரமானந்தத்துடன் குருவை அடைந்து நமஸ்கார பூர்வகமாக தழதழத்த சொல்லுடன் அந்த புத்திமானுன சிஷ்யன் பரமானந்தத்துடன் (இவ்விதம்) சொன்னுன். **(925)**

नमो नमस्ते गुरवे नित्यानन्द स्वरूपिणे ।
मुक्तसङ्गाय शान्ताय त्यक्ताहंताय ते नमः ॥ ९२६ ॥

நமோ நமஸ்தே கு³ரவே நித்யானந்த³ ஸ்வரூபிணே ।
முக்தஸங்கா³ய ஶாந்தாய த்யக்தாஹந்தாய தே நமঃ ॥ 926 ॥

नित्यानन्द स्वरूपिणे = அழிவற்ற ஆநந்தஸ்வரூபியாக இருக்கும்,
நித்யானந்த³ ஸ்வரூபிணே
गुरवे = குருவான,
கு³ரவே
ते = தங்களுக்கு,
தே
नमो नम: = நமஸ்காரம், நமஸ்காரம்,
நமோ நம:
मुक्तसङ्गाय = ஸங்கத்தைவிட்டவராயும்,
முக்தஸங்கா³ய
शान्ताय = சாந்தராயும்,
ஶாந்தாய
त्यक्ताहंताय = அஹங்காரத்தை விட்டவராயும் உள்ள,
த்யக்தாஹந்தாய
ते = தங்களுக்கு,
தே
नम: = நமஸ்காரம்.
நமः

அழிவற்ற ஆனந்த ஸ்வரூபமாயிருக்கும் குருவான தங்களுக்கு நமஸ்காரம், நமஸ்காரம். எல்லாவித ஸங்கத்தையும் விட்டவராயும் சாந்தராயும், அஹங்காரத்தை விட்டவராயும் இருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். **(926)**

दयाधाम्ने नमो भूम्ने महिम्न: पारमस्य ते ।
नैवास्ति यत्कटाक्षेण ब्रह्मैवाभवं अद्वयम् ॥ ९२७ ॥

த³யாதா⁴ம்னே நமோ பூ⁴ம்னே மஹிம்னঃ பாரமஸ்ய தே ।
நைவாஸ்தி யத்கடாக்ஷேண ப்³ரஹ்மைவாப⁴வம் அத்³வயம் ॥ 927 ॥

दयाधाने = கருணைக்கு இருப்பிடமான,
த³யாதா⁴ம்னே
भूम्ने = மிகப்பெரிய ப்ரஹ்மமாக இருக்கும் (தங்களுக்கு),
பூ⁴ம்னே

नमः	=	நமஸ்காரம்.
நம:		
यत्कटाक्षेण	=	எந்த உங்களுடைய கடாக்ஷத்தால்,
யத்கடாக்ஷேண		
अद्वयम्	=	இரண்டற்ற,
அத்³வயம்		
ब्रह्मैव	=	ப்ரஹ்மமாகவே,
ப்³ரஹ்மைவ		
अभवं	=	(நான்) ஆகி விட்டேனே,
அப⁴வம்		
अस्य	=	இந்த,
அஸ்ய		
ते	=	உங்களுடைய,
தே		
महिम्नः	=	மாஹாத்ம்யத்திற்கு,
மஹிம்ன:		
पारं	=	எல்லை,
பாரம்		
नैवास्ति	=	கிடையவே கிடையாது.
நைவாஸ்தி		

தயைக்கு இருப்பிடமாயும் பூமாவாயும் (மிகப்பெரிய பிரஹ்மமாக) இருக்கும் தங்களுக்கு நமஸ்காரம். எவருடைய கடாக்ஷத்தினால் நான் இரண்டற்ற பிரஹ்மமாகவே ஆகி விட்டேனே, அந்த தங்களுடைய மஹிமைக்கு எல்லையே கிடையாது.

(927)

किं करोमि क्व गच्छामि किं गृह्णामि त्यजामि किम् ।
यत् मया पूरितं विश्वं महाकल्पाम्बुना यथा ॥ ९२८ ॥

கிம் கரோமி க்வ க³ச்சா²மி கிம் க்³ருஹ்ணாமி த்யஜாமி கிம் ।
யத் மயா பூரிதம் விஸ்வம் மஹாகல்பாம்பு³னா யதா² ॥ 928 ॥

यत्	=	எதனால்,
யத்		
महाकल्पाम्बुना यथा	=	மஹாப்ரளய காலத்து ஜலத்தால்போல்,
மஹாகல்பாம்பு³னா யதா²		
मया	=	என்னால்,
மயா		

विश्वं **விஶ்வம்**	=	பிரபஞ்சம்,
पूरितं **பூரிதம்**	=	நிரப்பப்பட்டிருக்கிறதோ (அதனுல்),
किं करोमि **கிம் கரோமி**	=	(நான்) எதைச் செய்வேன்?
क्व **க்வ**	=	எங்கே,
गच्छामि **க³ச்சா²மி**	=	செல்வேன்?
किं **கிம்**	=	எதை,
गृह्णामि **க்³ருஹ்ணமி**	=	எடுப்பேன்?
किम् त्यजामि **கிம் த்யஜாமி**	=	எதை விடுவேன்?

பிரளய காலத்து ஜலம் பிரபஞ்சம் முழுவதும் நிறைந்திருப்பதுபோல ஜகத்து முழுவதையும் ப்ரஹ்மரூபியான நான் வியாபித்திருக்கிறபடியால் நான் என்ன செய்யமுடியும்? எங்கே போவேன்? எதை எடுத்துக்கொள்வேன்? எதைத் தள்ளு வேன்? என்னைக்காட்டிலும் வேறுன இடமும் பொருளுமிருந்தால் அல்லவா நான் போகவும் காரியத்தைச் செய்யவும் எடுக்கவும் விடவும் முடியும். **(928)**

मयि सुखबोधपयोधौ महति ब्रह्माण्ड बुद्बुदसहस्रम् ।
मायामयेन मरुता भूत्वा भूत्वा पुनः तिरोधत्ते ॥ ९२९ ॥

மயி ஸுக²போ³த⁴ பயோதௌ⁴ மஹதி ப்³ரஹ்மாண்ட³ பு³த்³பு³த³ஸஹஸ்ரம் ।
மாயாமயேன மருதா பூ⁴த்வா பூ⁴த்வா புனः திரோத⁴த்தே ॥ 929 ॥

महति **மஹதி**	=	பெரிய,
सुखबोधपयोधौ **ஸுக²போ³த⁴ பயோதௌ⁴**	=	ஆனந்த-ஞான ஸமுத்ரமாகிய,
मयि **மயி**	=	என்னிடத்தில்,
मायामयेन **மாயாமயேன**	=	மாயாரூபமான,
मरुता **மருதா**	=	காற்றினுல்,

ब्रह्माण्ड बुद्बुदसहस्रम् = ஆயிரக்கணக்கான ப்ரஹ்மாண்டங்களாகிற

ப்³ரஹ்மாண்ட³ பு³த்³பு³த³ஸஹஸ்ரம் நீர்க்குமிழி,

भूत्वा भूत्वा = உண்டாகி உண்டாகி,

பூ⁴த்வா பூ⁴த்வா

पुनः = திரும்பத்திரும்ப,

புன:

तिरोधत्ते = மறைந்துவிடுகிறது.

திரோத⁴த்தே

பெரிய ஆனந்தக்ஞான ஸமுத்திரமாகிய என்னிடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பிரஹ்மாண்டங்களாகிற நீர்குமிழிகள் மாயா மயமான காற்றினுல் உண்டாகி உண்டாகி மறுபடியும் மறைகின்றன. **(929)**

नित्यानन्दस्वरूपोऽहं आत्माहं त्वदनुग्रहात् ।
पूर्णोऽहं अनवद्योऽहं केवलोऽहं च सद्गुरो ॥ ९३० ॥

நித்யானந்த³ஸ்வரூபோ(அ)ஹம் ஆத்மாஹம் த்வத³னுக்³ரஹாத் ।
பூர்ணோ(அ)ஹம் அனவத்³யோ(அ)ஹம் கேவலோ(அ)ஹம் ச ஸத்³கு³ரோ ॥ 930 ॥

सद्गुरो = ஸத்குருவே,

ஸத்³கு³ரோ

त्वदनुग्रहात् = உங்களுடைய அனுக்ரஹத்தால்,

த்வத³னுக்³ரஹாத்

अहं = நான்,

அஹம்

नित्यानन्दस्वरूपः = அழிவற்ற ஆனந்த ஸ்வரூபனுக இருக்கிறேன்,

நித்யானந்த³ஸ்வரூப:

अहं = நான்,

அஹம்

आत्मा = ஆத்மாவாக இருக்கிறேன்,

ஆத்மா

अहं = நான்,

அஹம்

पूर्णः = எங்கும் நிறைந்தவனுக இருக்கிறேன்,

பூர்ண:

अहं = நான்,

அஹம்

अनवद्यः = தோஷமில்லாதவனுயிருக்கிறேன்,

அனவத்³ய:

अहं = நான்,

அஹம்

केवलश्च = தனித்தவனுகவும் இருக்கிறேன்.

கேவலஶ்ச

ஹே ஸத்குரோ, தங்களுடைய அனுக்ரஹத்திஞல் நான் நித்யமான ஆனந்த ஸ்வரூபனுய் இருக்கிறேன். ஆத்மா நான். நிறைந்தவன் நான். தோஷமற்றவன் நான். தனியாக இருப்பவன் (ஸங்கமற்றிருப்பவன்) நான். **(930)**

अकर्ताऽहं अभोक्ताऽहं अविकारोऽहं अक्रियः ।
आनन्दघन एवाहं असङ्गोऽहं सदाशिवः ॥ ९३१ ॥

அகர்தா(அ)ஹம் அபோ⁴க்தா(அ)ஹம் அவிகாரோ(அ)ஹம் அக்ரிய: ।
ஆனந்த³க⁴ன ஏவாஹம் அஸங்கோ³(அ)ஹம் ஸதா³ஶிவ: ॥ 931 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

अकर्ता = செய்கிறவனல்ல,

அகர்தா

अहं = நான்,

அஹம்

अभोक्ता = அனுபவிக்கிறவனல்ல,

அபோ⁴க்தா

अहं = நான்,

அஹம்

अविकारः = மாறுதலற்றவன்,

அவிகார:

अक्रियः = செய்கையில்லாதவன்,

அக்ரிய:

अहं = நான்,

அஹம்

आनन्दघन एव = ஆனந்தக்கட்டியாகவே இருக்கிறேன்,

ஆனந்த³க⁴ன ஏவ

अहं = நான்,

அஹம்

असङ्गः **அஸங்க³:**	=	பற்றற்றவன்,
सदाशिवः **ஸதா³ஶிவ:**	=	எப்பொழுதும் மங்களமான ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம்.

செய்கிறவனல்லாதவன் நான். அனுபவிக்கிறவன் அல்லாதவன் நான். நான் விகாரம். (மாறுதல்) அற்றவன். நான் கிரியை யற்றவன், ஆனந்தகனனே நான். நான் ஸங்கமில்லாதவன், எப்பொழுதும் மங்களமாயிருப்பவன். **(931)**

त्वत्कटाक्षवरचान्द्रचन्द्रिकापातधूतभवतापजश्रमः ।
प्राप्तवान् अहं अखण्डवैभवानन्दं आत्मपदं अक्षयं क्षणात् ॥ ९३२ ॥

த்வத்கடாக்ஷவரசாந்த்³ரசந்த்³ரிகா
பாததூ⁴தப⁴வதாபஜஶ்ரம: ।
ப்ராப்தவான் அஹம் அக²ண்ட³வைப⁴வானந்த³ம்
ஆத்மபத³ம் அக்ஷயம் க்ஷணாத் ॥ 932 ॥

त्वत्कटाक्ष **த்வத்கடாக்ஷ**	=	உங்களுடைய கடாக்ஷமாகிற,
वरचान्द्रचन्द्रिका **வரசாந்த்³ரசந்த்³ரிகா**	=	சிறந்த சந்திரனின் நிலவு,
पात **பாத**	=	விழுந்ததால்,
धूत **தூ⁴த**	=	போக்கப்பட்ட,
भवतापजश्रमः **ப⁴வதாபஜஶ்ரம:**	=	ஸம்ஸாரத்தால் உண்டான தாபத்தையுடைய,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
क्षणात् **க்ஷணாத்**	=	ஒரு க்ஷணத்தில்,
अक्षयं **அக்ஷயம்**	=	அழிவற்ற,
अखण्डवैभवानन्दं **அக²ண்ட³வைப⁴வானந்த³ம்**	=	எல்லையற்ற மஹிமையை உடைய ஆனந்த ரூபமான,
आत्मपदं **ஆத்மபத³ம்**	=	ஆத்மநிலையை,

प्राप्तवान् = அடைந்துவிட்டேன்.

ப்ராப்தவான்

தங்களுடைய கடாக்ஷமாகிற உத்தமமான சந்திர நிலா வெளிச்சம் விழுவதினால் ஸம்ஸாரதாபத்தினால் ஏற்படும் சிரமம் நீங்கினவனாக நான் ஒரு க்ஷணத்தில் எல்லையற்ற வைபவத்தோடு கூடிய ஆனந்தமாயுள்ள அக்ஷயமான ஆத்ம பதத்தை அடைந்துவிட்டேன். **(932)**

छायया स्पृष्टं उष्णं वा शीतं वा दुष्टु सुष्टु वा ।
न स्पृशत्येव यत्किंचित् पुरुषं तद्विलक्षणम् ॥ ९३३ ॥

சா²யயா ஸ்ப்ருஷ்டம் உஷ்ணம் வா ஶீதம் வா து³ஷ்டு² ஸுஷ்டு² வா ।
ந ஸ்ப்ருஶத்யேவ யத்கிஞ்சித் புருஷம் தத்³விலக்ஷணம் ॥ 933 ॥

छायया = நிழலோடு,

சா²யயா

स्पृष्टं = ஒட்டிய,

ஸ்ப்ருஷ்டம்

उष्णं वा = சூடோ,

உஷ்ணம் வா

शीतं वा = குளிர்ச்சியோ,

ஶீதம் வா

दुष्टु = கெட்டதோ,

து³ஷ்டு²

सुष्टु वा = நல்லதோ,

ஸுஷ்டு² வா

यत्किंचित् = எந்த ஒன்றும்,

யத்கிஞ்சித்

तद्विलक्षणम् = அந்த நிழலைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட

தத்³விலக்ஷணம் தன்மையுள்ள,

पुरुषं = புருஷனை,

புருஷம்

न स्पृशत्येव = தொடுவதேயில்லை.

ந ஸ்ப்ருஶத்யேவ

நிழலினால் தொடப்பட்ட உஷ்ணமோ, சீதமோ, கெட்டதோ, நல்லதோ, கொஞ்சமேனும் அதற்கு வேறாயிருக்கும் புருஷனைத் தொடுவதேயில்லை. **(933)**

न साक्षिणं साक्ष्यधर्माः संस्पृशन्ति विलक्षणम्।
अविकारमुदासीनं गृहधर्माः प्रदीपवत्॥ ९३४॥

ந ஸாக்ஷிணம் ஸாக்ஷ்யத⁴ர்மாঃ ஸம்ஸ்ப்ருஶந்தி விலக்ஷணம் ।
அவிகாரமுதா³ஸீனம் க்³ருஹத⁴ர்மாঃ ப்ரதீ³பவத் ॥ 934 ॥

गृहधर्माः = வீட்டின் தன்மைகள்,
க்³ருஹத⁴ர்மாঃ

प्रदीपवत् = தீபத்தை ஒட்டாததுபோல்,
ப்ரதீ³பவத்

साक्ष्यधर्माः = பார்க்கப்படும் பொருள்களின் தன்மைகள்,
ஸாக்ஷ்யத⁴ர்மாঃ

विलक्षणम् = வேறுன ஸ்வபாவமுள்ளவனும்,
விலக்ஷணம்

अविकारं = மாறுதலற்றவனும்,
அவிகாரம்

उदासीनं = ஸ்ம்பந்தப்படாதவனுயுமுள்ள,
உதா³ஸீனம்

साक्षिणं = பார்க்கும் ஆத்மாவை,
ஸாக்ஷிணம்

न संस्पृशन्ति = தொடுகிறதில்லை.
ந ஸம்ஸ்ப்ருஶந்தி

வீட்டின் தர்மங்கள் (அதை பிரகாசிக்கச் செய்யும்) தீபத்தை எப்படி தொடாதோ, அவ்விதமே பார்க்கப்படுகிற பதார்த்தங்களின் தர்மங்கள் வேறு லக்ஷணமுடையவனுய் விகாரமற்றவனுய் உதாஸீனனுய் இருக்கும் ஸாக்ஷியைத் தொடாது. (934)

रवेर्यथा कर्मणि साक्षिभावो वह्नेर्यथा वायसि दाहकत्वम्।
रज्जोर्यथाऽऽरोपितवस्तुसङ्गः तथैव कूटस्थचिदात्मनो मे॥ ९३५॥

ரவேர் யதா² கர்மணி ஸாக்ஷிபா⁴வோ
வஹ்னேர் யதா² வாயஸி தா³ஹகத்வம் ।
ரஜ்ஜோர் யதா²(ஆ)ரோபித வஸ்து ஸங்க³ঃ
ததை²வ கூடஸ்த² சிதா³த்மனோ மே ॥ 935 ॥

यथा = எப்படி,
யதா²

रवेः = ஸூரியனுக்கு,
ரவே:

कर्मणि = (பிராணிகள் செய்யும்) காரியத்தில்,

கர்மணி

साक्षिभाव: = ஸாக்ஷித்தன்மையோ,

ஸாக்ஷிபா⁴வ:

यथा वा = எப்படி,

யதா² வா

अयसि = இரும்பில்,

அயஸி

वह्ने: = நெருப்பின்,

வஹ்னே:

दाहकत्वम् = சுடும் தன்மையோ,

தா³ஹகத்வம்

यथा = எப்படி,

யதா²

रज्जो: = கயிற்றிற்கு,

ரஜ்ஜோ:

आरोपितवस्तुसङ्ग: = பிராந்தியால் ஏற்பட்ட,

ஆரோபிதவஸ்துஸங்க³:

वस्तुसङ्ग: = பொருளின் ஸம்பந்தமோ,

வஸ்து ஸங்க³:

तथैव = அப்படியே,

ததை²வ

कूटस्थचिदात्मन: = கூடஸ்தனுன ஞானஸ்வரூபியான,

கூடஸ்த²சிதா³த்மன:

मे = எனக்கும்.

மே

ஸூர்யனுக்கு (உலகத்தில் செய்யப்படும்) கர்மாவில் எப்படி ஸாக்ஷித்தன்மையோ, இரும்பில் எப்படி அக்னியின் எரிக்கும் தன்மையோ, கயிற்றுக்கு அதில் (பிராந்தியால்) ஏற்றப்பட்டிருக்கும் வஸ்துவின் ஸங்கம் எப்படியோ, அப்படியேதான் கூடஸ்தனுய் ஞான ஸ்வரூபனுய் இருக்கும் எனக்கு. **(935)**

(அவதாரிகை) இவ்விதமாய் சிஷ்யன் தன் ஞான அனுபவத்தை வெளியிட்டு விட்டு மேலால் ஜீவன்முக்தி, விதேஹமுக்தி விஷயமாய் குருவினிடம் பிரச்னம் பண்ணுகிறுன்: -

इत्युक्त्वा स गुरुं स्तुत्वा प्रश्रयेण कृतानति: ।
मुमुक्षो: उपकाराय प्रष्टव्यांश अपृच्छत ॥ ९३६ ॥

இத்யுக்த்வா ஸ கு³ரும் ஸ்துத்வா ப்ரஶ்ரயேண க்ருதானதி꞉ ।
முமுக்ஷோ꞉ உபகாராய ப்ரஷ்டவ்யாம்ஶ அப்ருச்ச²த ॥ 936 ॥

इति இதி	=	இவ்வாறு,
सः ஸ꞉	=	அந்த சிஷ்யன்,
उक्त्वा உக்த்வா	=	சொல்லி,
गुरुं கு³ரும்	=	குருவை,
स्तुत्वा ஸ்துத்வா	=	ஸ்தோத்ரம் செய்து,
प्रश्रयेण ப்ரஶ்ரயேண	=	விநயத்துடன்,
कृतानतिः க்ருதானதி꞉	=	நமஸ்காரம் செய்தவனாய்,
मुमुक्षोः முமுக்ஷோ꞉	=	மோக்ஷம் அடைய விரும்புபவனின்,
उपकाराय உபகாராய	=	உபகாரத்திற்காக,
प्रष्टव्यांशं ப்ரஷ்டவ்யாம்ஶம்	=	கேட்கவேண்டிய அம்சத்தை,
अपृच्छत அப்ருச்ச²த	=	கேட்டான்.

இவ்விதம் அவன் சொல்லி குருவை ஸ்துதித்துவிட்டு வணக்கத்துடன் நமஸ்கரித்து முமுக்ஷுக்களின் உபகாரத்தை யுத்தேசித்து கேட்கவேண்டிய முக்ய மான அம்சத்தைக் கேட்டான். **(936)**

जीवन्मुक्तस्य भगवन् अनुभूतेश्च लक्षणम् ।
विदेहमुक्तस्य च मे कृपया ब्रूहि तत्त्वतः ॥ ९३७ ॥

ஜீவன்முக்தஸ்ய ப⁴க³வன் அனுபூ⁴தேஶ்வ லக்ஷணம் ।
விதே³ஹமுக்தஸ்ய ச மே க்ருபயா ப்³ரூஹி தத்த்வத꞉ ॥ 937 ॥

भगवन् ப⁴க³வன்	=	பகவானே!

जीवन्मुक्तस्य = ஜீவன்முக்தனுடைய,
ஜீவன்முக்தஸ்ய
अनुभूतेः = அனுபவத்தின்,
அனுபூ⁴தே:
लक्षणं च = லக்ஷணத்தையும்,
லக்ஷணம் ச
विदेहमुक्तस्य च = விதேஹமுக்தனுடைய லக்ஷணத்தையும்,
விதே³ஹமுக்தஸ்ய ச
कृपया = தயவால்,
க்ருபயா
तत्त्वतः = உள்ளபடி,
தத்த்வத:
मे = எனக்கு,
மே
ब्रूहि = சொல்லவேணும்.
ப்³ரூஹி

ஹே பகவன், ஜீவன் முக்தனுடைய அனுபவத்தின் லக்ஷணம், விதேஹ முக்தனுடைய லக்ஷணம், இவைகளை எனக்கு உள்ளபடி கிருபையினுல் சொல்லு ங்கள். **(937)**

श्रीगुरुः -
वक्ष्ये तुभ्यं ज्ञानभूमिकाया लक्षणं आदितः।
ज्ञाते यस्मिन् त्वया सर्वं ज्ञातं स्यात् पृष्टं अद्य यत् ॥ ९३८ ॥

ஸ்ரீகு³ரு: -
வக்ஷ்யே துப்⁴யம் ஜ்ஞானபூ⁴மிகாயா லக்ஷணம் ஆதி³த:।
ஜ்ஞாதே யஸ்மின் த்வயா ஸர்வம் ஜ்ஞாதம் ஸ்யாத் ப்ருஷ்டம் அத்³ய யத்
॥ 938 ॥

अद्य = இப்பொழுது,
அத்³ய
त्वया = உன்னுல்,
த்வயா
यत् = எது,
யத்
पृष्टं = கேட்கப்பட்டதோ,
ப்ருஷ்டம்

सर्वं = (அது) எல்லாம்,

ஸர்வம்

यस्मिन् = எது,

யஸ்மின்

ज्ञाते = அறியப்பட்டபொழுது,

ஜ்ஞாதே

ज्ञात स्य त् = அறியப்பட்டதாக ஆகுமோ (அந்த),

ஜ்ஞாத ஸ்ய த்

ज्ञानभूमिकायाः = ஞானபூமியின்,

ஜ்ஞானபூ⁴மிகாயா:

लक्षणं = லக்ஷணத்தை,

லக்ஷணம்

तुभ्यं = உனக்கு,

துப்⁴யம்

आदितः = ஆதிமுதல்,

ஆதி³த:

वक्ष्ये = சொல்லப்போகிறேன்.

வக்ஷ்யே

ஸ்ரீ குரு சொல்கிறார்: -

இப்பொழுது உன்னால் எது கேட்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது எல்லாம் எதை அறிந்தால் தெரிந்ததாக ஆகுமோ, அந்த ஞான பூமிகையின் லக்ஷணத்தை முதலிலிருந்து உனக்குச் சொல்கிறேன். **(938)**

ज्ञानभूमिः शुभेच्छा स्यात् प्रथमा समुदीरिता ।
विचारणा द्वितीया तु तृतीया तनुमानसी ॥ ९३९ ॥

ஜ்ஞானபூ⁴மி: ஶுபே⁴ச்சா² ஸ்யாத் ப்ரத²மா ஸமுதீ³ரிதா ।
விசாரணா த்³விதீயா து த்ருதீயா தனுமானஸீ ॥ 939 ॥

सत्वापत्तिः चतुर्थी स्यात् ततोऽसंसक्तिनामिका ।
पदार्थाभावना षष्ठी सप्तमी तुर्यगा स्मृता ॥ ९४० ॥

ஸத்வாபத்தி: சதுர்தீ² ஸ்யாத் ததோ(அ)ஸம்ஸக்திநாமிகா ।
பதா³ர்தா²பா⁴வனா ஷஷ்டீ² ஸப்தமீ துர்யகா³ ஸ்ம்ருதா ॥ 940 ॥

प्रथमा = முதலாவதாக,

ப்ரத²மா

समुदीरिता	=	சொல்லப்பட்ட,
ஸமுதீ³ரிதா		
ज्ञानभूमिः	=	ஞானபூமியானது,
ஜ்ஞானபூ⁴மி꞉		
शुभेच्छा स्यात्	=	சுபேச்சையாம்,
ஶுபே⁴ச்சா² ஸ்யாத்		
द्वितीया तु	=	இரண்டாவதோவெனில்,
த்³விதீயா து		
विचारणा	=	விசாரஊண,
விசாரணா		
तृतीया	=	மூன்றுவது,
த்ருதீயா		
तनुमानसी	=	தனுமாநஸீ,
தனுமானஸீ		
चतुर्थी	=	நான்காவது,
சதுர்தீ²		
सत्वापत्तिः स्यात्	=	ஸத்வாபத்தியாகும்,
ஸத்வாபத்தி꞉ ஸ்யாத்		
ततः	=	பிறகு, (ஐந்தாவது),
தத꞉		
असंसक्तिनामिका	=	அஸம்ஸக்தி என்ற பெயர் உள்ளது,
அஸம்ஸக்திநாமிகா		
षष्ठी	=	ஆறுவது,
ஷஷ்டீ²		
पदार्थाभावना	=	பதார்த்த அபாவஊன,
பதா³ர்தா²பா⁴வனா		
तुर्यगा	=	துர்யகா,
துர்யகா³		
सप्तमी	=	ஏழாவதாக,
ஸப்தமீ		
स्मृता	=	கருதப்பட்டுள்ளது.
ஸ்ம்ருதா		

1 முதலாவதாக சொல்லப்பட்டிருக்கிற ஞானபூமி “சுபேச்சா”,
2. இரண்டாவது “விசாரணா”,
3. மூன்றுவது “தனுமானஸீ”,
4. நான்காவது “ஸத்வாபத்தி” யாகும்,

5. ஐந்தாவது “அஸம்ஸக்தி” என்ற பெயருள்ளது,
6. ஆறுவது “பதார்த்த-அபாவனு”,
7. ஏழாவது “துர்யகா” எனப்படும். **(939-940)**

स्थितः किं मूढ एवास्मि प्रेक्ष्येऽहं शास्त्रसज्जनैः ।
वैराग्यपूर्व इच्छा इति शुभेच्छा चोच्यते बुधैः ॥ ९४१ ॥

ஸ்தி²த: கிம் மூட⁴ ஏவாஸ்மி ப்ரேக்ஷ்யே(அ)ஹம் ஶாஸ்த்ரஸஜ்ஜனை: ।
வைராக்³யபூர்வ இச்சா² இதி ஶுபே⁴ச்சா² சோச்யதே பு³தை⁴: ॥ 941 ॥

अहं அஹம்	=	(நான்),
किं கிம்	=	ஏன்,
मूढ एव மூட⁴ ஏவ	=	மூடனுகவே,
स्थितोस्मि ஸ்தி²தோஸ்மி	=	இருந்துகொண்டிருக்கிறேன்,
शास्त्रसज्जनैः ஶாஸ்த்ரஸஜ்ஜனை:	=	சாஸ்திரங்களாலும் ஸாதுஜனங்களாலும்,
अहं அஹம்	=	நான்,
प्रेक्ष्ये ப்ரேக்ஷ்யே	=	(ஆத்மாவை) அறியப்போகிறேன்,
इति இதி	=	என்ற,
वैराग्यपूर्व வைராக்³யபூர்வ	=	வைராக்யத்தை முன்னிட்டதான,
इच्छा இச்சா²	=	விருப்பம்,
शुभेच्छा च ஶுபே⁴ச்சா² ச	=	சுபேச்சையாக,
बुधैः பு³தை⁴:	=	வித்வான்களால்,
उच्यते உச்யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

"நான் மூடனுகவே ஏன் இருந்துகொண்டிருக்கிறேன்? சாஸ்திரத்திஞலும் ஸாது ஜனங்களாலும் நான் ஆத்மாவை அறியப்போகிறேன்" என்று வைராக்கியத்தை முன்னிட்டு ஏற்படும் விருப்பம் **"சுபேச்சா"** என்று அறிந்தவர்களால் சொல்லப்படுகிறது. **(941)**

शास्त्रसज्जनसंपर्कवैराग्याभ्यासपूर्वकम् ।
सदाचारप्रवृत्तिर्या प्रोच्यते सा विचारणा ॥ ९४२ ॥

ஶாஸ்த்ர ஸஞ்ஜன ஸம்பர்க வைராக்³யாப்⁴யாஸ பூர்வகம் ।
ஸதா³சார ப்ரவ்ருத்திர் யா ப்ரோச்யதே ஸா விசாரணு ॥ 942 ॥

शास्त्र ஶாஸ்த்ர	=	சாஸ்திரம்,
सज्जनसंपर्क ஸஞ்ஜன ஸம்பர்க	=	ஸாது ஜனங்களின் சேர்க்கை,
वैराग्य வைராக்³ய	=	வைராக்யம்,
अभ्यास அப்⁴யாஸ	=	அப்யாஸம்,
पूर्वकं பூர்வகம்	=	இவைகளை முன்னிட்டு,
या யா	=	எந்த,
सदाचारप्रवृत्तिः ஸதா³சாரப்ரவ்ருத்திঃ	=	நல்ல காரியங்களில் ப்ரவிருத்தி உண்டோ,
सा ஸா	=	அது,
विचारणा விசாரணு	=	விசாரணையாக,
प्रोच्यते ப்ரோச்யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

சாஸ்திரம், ஸாது ஜனங்களின் சேர்க்கை, வைராக்கியம், ஞாஞப்யாஸம், இவைகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு நல்ல காரியத்தில் (சிரவண மனனங்களில்) பிரவிருத்தி ஏற்படுவது, **'விசாரணை'** எனப்படுகிறது. **(942)**

विचारणाशुभेच्छाभ्यां इन्द्रियार्थेषु रक्तता ।
यत्र सा तनुतां एति प्रोच्यते तनुमानसी ॥ ९४३ ॥

விசாரணுஶுபே⁴ச்சா²ப்⁴யாம் இந்த்³ரியார்தே²ஷு ரக்ததா ।
யத்ர ஸா தனுதாம் ஏதி ப்ரோச்யதே தனுமானஸீ ॥ 943 ॥

विचारणा விசாரணு	=	விசாரஊண,
शुभेच्छाभ्यां ஶுபே⁴ச்சா²ப்⁴யாம்	=	சுபேச்சை இவைகளால்,
इन्द्रियार्थेषु இந்த்³ரியார்தே²ஷு	=	இந்திரியங்களுக்கு விஷயமான உலகப் பொருள்களில்,
रक्तता ரக்ததா	=	ஆசை,
यत्र யத்ர	=	எங்கே,
तनुतां एति தனுதாம் ஏதி	=	மெலிந்திருக்கும் தன்மையை அடைகிறதோ,
सा ஸா	=	அது,
तनुमानसी தனுமானஸீ	=	தனுமாநஸியாக,
प्रोच्यते ப்ரோச்யதே	=	சொல்லப்படுகிறது.

சுபேச்சையினுலும் விசாரஊணயினுலும் இந்திரியங்களுக்கு விஷயமான பதார்த்தங்களில் உள்ள பற்றுதல் குறைந்து விடுவது '**தனுமானஸீ**' எனப்படுகிறது.
(943)

भूमिकात्रितयाभ्यासात् चित्तेऽर्थविरतेः वशात् ।
सत्त्वात्मनि स्थिते शुद्धे सत्त्वापत्तिरुदाहृता ॥ ९४४ ॥

பூ⁴மிகா த்ரிதயாப்⁴யாஸாத் சித்தே(அ)ர்த²விரதே: வஶாத் ।
ஸத்த்வாத்மனி ஸ்தி²தே ஶுத்³தே⁴ ஸத்த்வாபத்திருதா³ஹ்ருதா ॥ 944 ॥

भूमिकात्रितयाभ्यासात् பூ⁴மிகா த்ரிதயாப்⁴யாஸாத்	=	மூன்று பூமிகைகஊள அப்யாஸம் செய்வதால்,
अर्थविरतेः वशात् அர்த²விரதே: வஶாத்	=	விஷயங்களில் வைராக்யம் காரணமாக,
शुद्धे ஶுத்³தே⁴	=	சுத்தமான,
चित्ते சித்தே	=	சித்தமானது,

सत्त्वात्मनि = ஸத்வஸ்வரூபத்தில்,

ஸத்த்வாத்மனி

स्थिते = நிலைத்திருக்கும் பொழுது,

ஸ்தி²தே

सत्त्वापत्तिः = ஸத்வாபத்தியாக,

ஸத்த்வாபத்தி:

उदाहृता = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உதா³ஹ்ருதா

முன்சொன்ன சுபேச்சை, விசாரணை, தனுமானஸீ என்ற மூன்று பூமிகைகளையும் அப்யாஸம் செய்வதால் விஷயங்களிலுள்ள வைராக்யம் காரணமாக சுத்தமான சித்தமானது ஸத்வஸ்வரூபத்திலேயே நிற்கும்போது **'ஸத்வா-பத்தி'** என்று சொல்லப்படுகிறது. **(944)**

दशाचतुष्टयाभ्यासात् असंसर्गफला तु या ।
रूढसच्च चमत्कारा प्रोक्ताऽसंसक्तिनामिका ॥ ९४५ ॥

த³ஶா சதுஷ்டயாப்⁴யாஸாத் அஸம்ஸர்க³ ப²லா து யா ।
ரூட⁴ ஸச்ச சமத்காரா ப்ரோக்தா(அ)ஸம்ஸக்தி நாமிகா ॥ 945 ॥

दशाचतुष्टयाभ्यासात् = நான்கு பூமிகளையும் அப்யாஸம் செய்வதால்,

த³ஶா சதுஷ்டயாப்⁴யாஸாத்

असंसर्गफला = பற்றுதலில்லாமையைப்பலனாக உடையதும்,

அஸம்ஸர்க³

रूढसच्च चमत्कारा = ஸத்வ ப்ரகாசம் நன்கு நிலைத்துள்ளதுமான,

ரூட⁴ ஸச்ச சமத்காரா

या = எந்த நிலையுண்டோ (அது),

யா

असंसक्तिनामिका = அஸம்ஸக்தி என்ற பெயருள்ளதாக,

அஸம்ஸக்திநாமிகா

प्रोक्ता = சொல்லப்பட்டது.

ப்ரோக்தா

நான்கு பூமிகைகளையும் அப்யாஸம் செய்வதினால் நன்கு நிலைத்துள்ள ஸத்வப்ரகாசத்தை உடையதும் பற்றுதலில்லாமையை பலனாக உடையதும் எதுவோ, அது **'அஸம்ஸக்தி'** என்ற பெயருள்ளதாகச் சொல்லப்படுகிறது. **(945)**

भूमिकापञ्चकाभ्यासात् स्वात्मारामतया भृशम् ।
आभ्यन्तराणां बाह्यानां पदार्थानां अभावनात् ॥ ९४६ ॥

பூ⁴மிகாபஞ்சகாப்⁴யாஸாத் ஸ்வாத்மாராமதயா ப்⁴ருஶம் ।
ஆப்⁴யந்தராணும் பா³ஹ்யாணும் பதா³ர்தா²ணும் அபா⁴வனுத் ॥ 946 ॥

परप्रयुक्तेन चिरप्रयत्नेन अवबोधनम् ।
पदार्थाभावना नाम षष्ठी भवति भूमिका ॥ ९४७ ॥

பரப்ரயுக்தேன சிரப்ரயத்னேன அவபோ³த⁴னம் ।
பதா³ர்தா²பா⁴வனு நாம ஷஷ்டீ² ப⁴வதி பூ⁴மிகா ॥ 947 ॥

भूमिकापञ्चकाभ्यासात् = ஐந்து பூமிகைகளின் அப்யாஸத்தால்,
பூ⁴மிகாபஞ்சகாப்⁴யாஸாத்
भृशम् = நன்கு,
ப்⁴ருஶம்
स्वात्मारामतया = தன் ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே
ஸ்வாத்மாராமதயா இன்புற்றுக்கொண்டிருப்பதால்,
आभ्यन्तराणां = உள்ளேயும்,
ஆப்⁴யந்தராணும்
बाह्यानां = வெளியேயுமுள்ள,
பா³ஹ்யாணும்
पदार्थानां = வஸ்துக்களை,
பதா³ர்தா²ணும்
अभावनात् = நினையாததால்,
அபா⁴வனுத்
परप्रयुक्तेन = பிறரால் செய்யப்பட்ட,
பரப்ரயுக்தேன
चिरप्रयत्नेन = வெகுகால பிரயத்னத்தால்,
சிரப்ரயத்னேன
अवबोधनम् = விழித்துக்கொள்வது,
அவபோ³த⁴னம்
पदार्थाभावना = பதார்த்த அபாவனை என்ற,
பதா³ர்தா²பா⁴வனு
षष्ठी भूमिका भवति = ஆறுவது பூமிகையாகிறது.
ஷஷ்டீ² பூ⁴மிகா ப⁴வதி

ஐந்து பூமிகைளின் அப்யாஸத்தினுல் நன்கு தன் ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே ரமித்துக்கொண்டிருப்பதால் உள்ளேயுள்ளதோ வெளியேயுள்ளதோ எந்தப் பதார்த்தங் களையும் எண்ணுமலேயிருப்பதால் வேறு யாரேனும் செய்யும் வெகுகாலப் பிரயனத்தாலேயே (உலகரீதியாய்) விழித்துக் கொள்வது எதுவோ, அது **"பதார்த்த-அபாவனை"** என்ற ஆறுவது பூமிகையாகும். (இந்த நிலையை அடைந்தவன் ஆத்ம

தியானத்திலிருந்து தானுக வெளியே வரமாட்டான். பிறர் வெகுநேரம் பல முயற்சிகள் செய்தால்தான் அவனுடைய தியானத்தைக் கலைத்து அவன் மனதை வெளியுலகிற்குக் கொண்டுவர முடியும்). **(946-947)**

षड्भूमिका चिराभ्यासात् भेदस्यानुपलम्भनात् ।
यत् स्वभावैकनिष्ठत्वं सा ज्ञेया तुर्यगा क्षितिः ॥ ९४८ ॥

ஷட்³பூ⁴மிகா சிராப்⁴யாஸாத் பே⁴த³ஸ்யானுபலம்ப⁴னுத் ।
யத் ஸ்வபா⁴வைகநிஷ்ட²த்வம் ஸா ஜ்ஞேயா துர்யகா³ க்ஷிதி꞉ ॥ 948 ॥

षड्भूमिका चिराभ्यासात् ஷட்³பூ⁴மிகா சிராப்⁴யாஸாத்	=	ஆறு பூமிகைகளையும் வெகு காலம் அப்யாஸம் செய்வதால்,
भेदस्य பே⁴த³ஸ்ய	=	வேற்றுமை,
अनुपलम्भनात् அனுபலம்ப⁴னுத்	=	தோன்றுமலிருப்பதால்,
यत् स्वभावैकनिष्ठत्वं யத் ஸ்வபா⁴வைகநிஷ்ட²த்வம்	=	ஸ்வஸ்வரூபத்திலே நிலைத்திருப்பது எதுவோ,
सा ஸா	=	அது,
तुर्यगा क्षितिः துர்யகா³ க்ஷிதி꞉	=	துர்யகை என்ற பூமிகையாக,
ज्ञेया ஜ்ஞேயா	=	அறியத்தக்கது.

ஆறு பூமிகைகளையும் வெகுநாள் அப்யாஸம் செய்வதால் பேதமே தோன்றுமலிருந்துவிடுமாதலால் தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே நிலைத்திருந்துவிடுவது 'துர்யகா 'பூமிகையாக அறியவேண்டும்.

இவ்வேழு பூமிகைகளில் விவேகம், வைராக்யம், சமாதி ஷட்கம் இம்மூன்று ஸாதனங்களையும் பெற்று இதனுலேற்படும் தீவ்ர முமுக்ஷை முதலாவது பூமிகையான சுபேச்சையாகும். ஸாதன சதுஷ்டய ஸம்பத்தியுடன் சிரவண மனனங்களைச் செய்வது விசாரணை என்ற 2 வது பூமிகை. ஸந்யாஸ தர்மானுஷ்டானத்துடன் செய்யும் சிரவண மனனங்கள்தான் ஸதாசாரம் என்பது. நிதித்யாஸனம் மூன்றுவதான தநுமானஸீ தியானத்தாலும் வெளிவிஷயங்களில் செல்லாததாலும் மனம் ஸூக்ஷ்மமாகிவிடுகிறது. ப்ரஹ்மஸாக்ஷாதகாரம் அடைந்த நிலை நான்காவதான ஸத்வாபத்தி. இவனுக்கு 'ப்ரஹ்மவித்' என்று பெயர். இவருக்கு பிரபஞ்சம் மறையாது. ஆனுல் மித்யை என்ற தீர்மானமான ஞானமிருப்பதால் அது அவரை பாதிக்காது. பிரபஞ்சம் மறைவதற்காக ஸமாதி நிலையில் இருப்பவர் தானுகவே ஸமாதி கலையக்கூடியவராய் இருப்பவர் 'ப்ரஹ்மவித்வரர்' எனப்படுகிறுர். அவர்தான்

ஐந்தாவது பூமிகையான அஸம்ஸக்தி என்று சொல்லப்படும் நிலையிலிருப்பவர். தானாக ஸமாதி கலையாமல் வேறுகாரணங்களால் கலைந்து, ப்ரபஞ்சம் தோன்றுகிறவர் 'ப்ரஹ்மவித்வரீயான்' எனப்படுகிறார். அவர் பதார்த்த - அபாவனை என்ற ஆறுவது பூமிகையில் இருப்பவர். தானாகவோ, வேறு காரணத்தாலோ ஆத்மநிஷ்டை கலையாமலிருப்பவர் 'ப்ரஹ்ம வித்வரிஷ்டர்' எனப்படுகிறார். அவர்தான் ஏழாவது 'துர்யகா' என்ற பூமிகையில் இருப்பவர். இந்த நான்குவித ப்ரஹ்ம வித்துக்களுக்கும் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டிருந்தபோதிலும் ஸமாதியிலுள்ள உறுதியின் தாரதம்யத்தால் அவர்களுக்குள் வித்தியாஸம் ஏற்படுகிறது. **(948)**

(அவதாரிகை) இங்கு கூறப்பட்ட ஆறு பூமிகைகளையும் வேறொரு விதத்தில் பத்து நிலைகளாகப் பிரித்துக்காட்டுகிறார்: -

इदं ममेति सर्वेषु दृश्यभावेषु अभावना ।
जाग्रज्जाग्रत् इति प्राहुः महान्तो ब्रह्मवित्तमाः ॥ ९४९ ॥

இத³ம் மமேதி ஸர்வேஷு த்³ருஶ்யபா⁴வேஷு அபா⁴வனா ।
ஜாக்³ரஜ்ஜாக்³ரத் இதி ப்ராஹு: மஹாந்தோ ப்³ரஹ்மவித்தமா: ॥ 949 ॥

दृश्यभावेषु सर्वेषु = அறியப்படும் வஸ்துக்கள் எல்லாவற்றிலும்,
த்³ருஶ்யபா⁴வேஷு ஸர்வேஷு
इदं ममेति = இது என்னுடையது என்று,
இத³ம் மமேதி
अभावना = எண்ணாமலிருப்பது,
அபா⁴வனா
जाग्रज्जाग्रत् इति = ஜாகரா வஸ்தையில் ஜாகரம், (விழித்துக்கொண்டிருக்கும் நிலை) என்று,
ஜாக்³ரஜ்ஜாக்³ரத் இதி
ब्रह्मवित्तमाः = ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவர்களில் சிறந்தவர்களான,
ப்³ரஹ்மவித்தமா:
महान्तः = பெரியோர்கள்,
மஹாந்த:
प्राहुः = சொல்கிறார்கள்.
ப்ராஹு:

அறியப்படும் எல்லா பதார்த்தங்களிலும் என்னுடையது "நான், என்னுடையது" என்று எண்ணாமலிருப்பது **"ஜாக்ரத்"** என்று ப்ரஹ்மவித் ச்ரேஷ்டர்களாகிய பெரியோர்கள் சொல்கிறார்கள். **(949)**

विदित्वा सच्चिदानन्दमयीं दृश्यपरम्पराम् ।
नामरूपपरित्यागो जाग्रत्स्वप्नः समीर्यते ॥ ९५० ॥

விதி3த்வா ஸச்சிதா3னந்த3மயீம் த்3ருஶ்ய பரம்பராம் ।
நாம ரூப பரித்யாகோ3 ஜாக்3ரத் ஸ்வப்னः ஸமீர்யதே ॥ 950 ॥

दृश्यपरम्पराम् = வரிசையாகத் தோன்றும் பதார்த்தங்கள்
த்3ருஶ்ய பரம்பராம் எல்லாவற்றையும்,
सच्चिदानन्दमयीं = ஸச்சிதாநந்த ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக,
ஸச்சிதா3னந்த3மயீம்
विदित्वा = அறிந்து (அந்த த்ருச்யங்களில் தோன்றும்),
விதி3த்வா
नामरूपपरित्याग: = பெயரையும் உருவத்தையும் விட்டுவிடுவது,
நாமரூபபரித்யாக3ः
जाग्रत्स्वप्न: = ஜாக்ரத் ஸ்வப்னமாக (ஜாகராவஸ்தையில்
ஜாக்3ரத் ஸ்வப்னः ஸ்வப்னமாக),
समीर्यते = சொல்லப்படுகிறது.
ஸமீர்யதே

திருச்யமான பதார்த்த பரம்பரையை (எல்லா பதார்த்தங்களையும்) ஸத், சித், ஆனந்தமாகவே அறிந்துகொண்டு அவைகளிலுள்ள நாமத்தையும் ரூபத்தையும் விட்டுவிடுவது "ஜாக்ரத் ஸ்வப்னம்" என்று சொல்லப்படுகிறது. **(950)**

परिपूर्ण चिदाकाशे मयि बोधात्मतां विना ।
न किंचित् अन्यत् अस्ति इति जाग्रत्सुप्तिः समीर्यते ॥ ९५१ ॥

பரிபூர்ண சிதா3காஶே மயி போ3தா4த்மதாம் வினா ।
ந கிஞ்சித் அன்யத் அஸ்தி இதி ஜாக்3ரத் ஸுப்திः ஸமீர்யதே ॥ 951 ॥

परिपूर्ण चिदाकाशे = எங்கும் நிறைந்த ஞானாகாசமாயிருக்கும்,
பரிபூர்ண சிதா3காஶே
मयि = என்னிடத்தில்,
மயி
बोधात्मतां विना = ஞான ஸ்வரூபமாயிருக்கும் தன்மையைத் தவிற,
போ3தா4த்மதாம் வினா
अन्यत् किंचित् = வேறு ஒன்றும்,
அன்யத் கிஞ்சித்
नास्ति = இல்லை,
நாஸ்தி
इति = என்ற பாவனை,
இதி

जाग्रत्सुप्तिः = ஜாக்ரத் ஸுப்தியாக (ஜாக்ரதவஸ்தையில்
ஜாக்³ரத் ஸுப்திः நல்ல தூக்கமாக,
समीर्यते = சொல்லப்படுகிறது.
ஸமீர்யதே

எங்கும் நிறைந்து சிதாகாசமாயிருக்கும் என்னிடத்தில் ஞானஸ்வரூபமாய் இருப்பதைத்தவிர வேறு எதுவும் கிடையாது என்பது "ஜாக்ரத் ஸுப்தி" எனப்படுகிறது. **(951)**

मूलाज्ञानविनाशेन कारणांभासचेष्टितैः ।
बन्धो न मेऽतिस्वल्पोऽपि स्वप्नजाग्रत् इतीर्यते ॥ ९५२ ॥

மூலாஜ்ஞான விநாஶேன காரணும்பா⁴ஸ சேஷ்டிதைः ।
ப³ந்தோ⁴ ந மே(அ)திஸ்வல்போ(அ)பி ஸ்வப்ன ஜாக்³ரத் இதீர்யதே ॥ 952 ॥

मूलाज्ञानविनाशेन = மூலாக்ஞானம் நாசமடைந்து விட்டதால்,
மூலாஜ்ஞான விநாஶேன
कारणांभासचेष्टितैः = காரணமான அக்ஞானம், சிதாபாஸன்
காரணும்பா⁴ஸ சேஷ்டிதைः இவர்களின் வியாபாரங்களால்,
मे = எனக்கு,
மே
अतिस्वल्पोऽपि = மிகக் கொஞ்சம்கூட,
அதிஸ்வல்போ(அ)பி
बन्धः = பந்தம்,
ப³ந்த⁴ः
न = இல்லை,
ந
इति = என்பது,
இதி
स्वप्नजाग्रत् = ஸ்வப்ன ஜாக்ரத்தாக (ஸ்வப்னத்தில் விழிப்பாக)
ஸ்வப்ன ஜாக்³ரத்
ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.
ஈர்யதே

எல்லாவற்றிற்கும் மூலமான அக்ஞானம் நாசமடைந்து விட்டபடியால், காரணமாயிருக்கும் அக்ஞானத்தின் சேஷ்டைகளாலோ அதில் ப்ரதிபிம்பிக்கும் சிதாபாஸனுடைய சேஷ்டைகளாலோ எனக்கு வெகு சிறிதளவுகூட பந்தம் (கட்டு) கிடையாதென்பது "**ஸ்வப்ன ஜாக்ரத்**" என்று சொல்லப்படுகிறது. **(952)**

कारणाज्ञाननाशात् यत् द्रष्टृदर्शनदृश्यता ।
न कार्यं अस्ति तत्ज्ञानं स्वप्नस्वप्नः समीर्यते ॥ ९५३ ॥

காரணாஜ்ஞானநாஶாத் யத் த்³ரஷ்ட்ருத³ர்ஶனத்³ருஶ்யதா ।
ந கார்யம் அஸ்தி தத்ஜ்ஞானம் ஸ்வப்னஸ்வப்னꞏ ஸமீர்யதே ॥ 953 ॥

कारणाज्ञाननाशात् **காரணாஜ்ஞானநாஶாத்**	=	காரணமான அக்ஞானம் நாசமாகி விட்டபடியால்,
द्रष्टृदर्शनदृश्यता **த்³ரஷ்ட்ருத³ர்ஶனத்³ருஶ்யதா**	=	பார்க்கிறவன், பார்வை, பார்க்கப்படும் வஸ்து இவைகள் ரூபமான,
कार्यं **கார்யம்**	=	காரியம்,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	இல்லை,
इति यत् **இதி யத்**	=	என்பது எதுவோ,
तत्ज्ञानं **தத்ஜ்ஞானம்**	=	அந்த ஞானம்,
स्वप्नस्वप्नः **ஸ்வப்னஸ்வப்னꞏ**	=	ஸ்வப்னஸ்வப்னமாக,
समीर्यते **ஸமீர்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது.

காரணமான அக்ஞானம் நாசத்தையடைந்து விட்டபடியால், அதன் காரியமான பார்க்கிறவன் பார்வை பார்க்கப்படும் வஸ்து என்ற தன்மை கிடையாது என்ற ஞானம் "ஸ்வப்ன ஸ்வப்னம்" என்று சொல்லப்படுகிறது. **(953)**

अतिसूक्ष्मविमर्शेन स्वधीवृत्तिः अचञ्चला ।
विलीयते यदा बोधे स्वप्नसुप्तिः इतीर्यते ॥ ९५४ ॥

அதிஸூக்ஷ்மவிமர்ஶேன ஸ்வதீ⁴வ்ருத்திꞏ அசஞ்சலா ।
விலீயதே யதா³ போ³தே⁴ ஸ்வப்னஸுப்திꞏ இதீர்யதே ॥ 954 ॥

अतिसूक्ष्मविमर्शेन **அதிஸூக்ஷ்மவிமர்ஶேன**	=	மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாக விசாரம் செய்வதால்,
स्वधीवृत्तिः **ஸ்வதீ⁴வ்ருத்திꞏ**	=	தன் மனோவிருத்தி,
अचञ्चला **அசஞ்சலா**	=	சலனமற்றதாகி,

यदा = எப்பொழுது,

யதா³

बोधे = ஞான ஸ்வரூபத்தில்,

போ³தே⁴

विलीयते = மறைந்துவிடுகிறதோ (அப்பொழுது),

விலீயதே

स्वप्नसुप्तिः इति = ஸ்வப்னத்தில் ஸுஷுப்தி என்று,

ஸ்வப்னஸுப்திः இதி

ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.

ஈர்யதே

வெகு ஸூக்ஷ்மமாக விமர்சனம் செய்வதால் தன்னுடைய புத்திவிருத்தி அசைவற்று அறிவு ஸ்வரூபத்திலேயே எப்பொழுது அடங்கிவிடுகிறதோ அப்பொழுது "ஸ்வப்ன ஸுப்தி" எனப்படுகிறது. **(954)**

चिन्मयाकारमतिभिः धीवृत्तिप्रसरैः गतः ।
आनन्दानुभवो विद्वन् सुप्तिजाग्रत् इतीर्यते ॥ ९५५ ॥

சின்மயாகாரமதிபி⁴ः தீ⁴வ்ருத்திப்ரஸரைः க³தः ।
ஆனந்தா³னுப⁴வோ வித்³வன் ஸுப்திஜாக்³ரத் இதீர்யதே ॥ 955 ॥

विद्वन् = அறிவுள்ளவனே!

வித்³வன்

चिन्मयाकारमतिभिः = ஞான ஸ்வரூப வடிவத்தையே எண்ணுகின்ற,

சின்மயாகாரமதிபி⁴ः

धीवृत्तिप्रसरैः = புத்தி விருத்திகள் கிளம்புவதால்,

தீ⁴வ்ருத்திப்ரஸரைः

गतः = வருகிற,

க³தः

आनन्दानुभवः = ஆனந்தத்தின் அநுபவம்,

ஆனந்தா³னுப⁴வः

सुप्तिजाग्रत् इति = ஸுப்திஜாக்ரத் (தூக்கத்தில் விழிப்பு) என்று,

ஸுப்திஜாக்³ரத் இதி

ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.

ஈர்யதே

ஹே வித்வன், சின்மயாகாரமான எண்ணங்களுடன்கூடிய புத்திவ்ருத்தியின் வெளிக்கிளம்புவதிலிருந்து அறியப்படும் ஆனந்தத்தின் அனுபவம் "ஸுப்தி ஜாக்ரத்" எனப்படுகிறது. **(955)**

वृत्तौ चिरानुभूतान्तरानन्दानुभवस्थितौ ।
समात्मतां यो यात्येष सुप्तिस्वप्न इतीर्यते ॥ ९५६ ॥

வ்ருத்தௌ சிரானுபூ⁴தாந்தரானந்தா³னுப⁴வஸ்தி²தௌ ।
ஸமாத்மதாம் யோ யாத்யேஷ ஸுப்திஸ்வப்ன இதீர்யதே ॥ 956 ॥

वृत्तौ **வ்ருத்தௌ**	=	மனோவிருத்தியானது,
चिरानुभूत **சிரானுபூ⁴த**	=	வெகுகாலம் அனுபவிக்கப்பட்ட,
अन्तरानन्दानुभव **அந்தரானந்தா³னுப⁴வ**	=	ஆத்மாநந்தானுபவத்தில்,
स्थितौ **ஸ்தி²தௌ**	=	நிலைத்திருக்கும்பொழுது,
समात्मतां **ஸமாத்மதாம்**	=	ஸமமாயிருக்கும் தன்மையை,
यः याति **யஃ யாதி**	=	அடைகிறது எதுவோ,
एषः **ஏஷஃ**	=	இது,
सुप्तिस्वप्नः **ஸுப்திஸ்வப்னஃ**	=	ஸுப்தி ஸ்வப்னம் (ஸுஷுப்தியில் ஸ்வப்னம்),
इति **இதி**	=	என்று,
ईर्यते **ஈர்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது.

விருத்தியானது வெகுகாலம் அனுபவிக்கப்பட்ட உள் ஆனந்தத்தின் அனுபவத்திலேயே நிலைத்திருந்து ஸமமான தன்மையை அடைவது எதுவோ அது "ஸுதுதி ஸ்வப்னம்" எனப்படுகிறது. **(956)**

दृश्यधीष्वृत्तिरेतस्य केवली भावभावनात् ।
परं बोधैकतावाप्तिः सुप्तिसुप्तिः इतीर्यते ॥ ९५७ ॥

த்³ருஶ்யதீ⁴ஷ்வ்ருத்திரேதஸ்ய கேவலீ பா⁴வபா⁴வனாத் ।
பரம் போ³தை⁴கதாவாப்திஃ ஸுப்திஸுப்திஃ இதீர்யதே ॥ 957 ॥

एतस्य **ஏதஸ்ய**	=	இவனுடைய,

दृश्यधीश्वृत्तिः = த்ருச்யவஸ்து விஷயமான மனோவிருத்தி,

த்³ருஶ்யதீ⁴ஷ்வ்ருத்திः

केवली भावभावनात् = தனித்திருக்கும் தன்மையின் பாவனையால்,

கேவலீ பா⁴வபா⁴வனாத்

परं = மேலான,

பரம்

बोधैकतावाप्तिः = ஞான ஸ்வரூபத்துடன் ஐக்யத்தையடைவது,

போ³தை⁴கதாவாப்திः

सुप्तिसुप्तिः = தூக்கத்தில் துக்கம்,

ஸுப்திஸுப்திः

इति = என்று,

இதி

ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.

ஈர்யதே

திருச்ய விஷயமான மனோவிருத்திகளில் திருசயங்களெல்லாம் மறைந்து தான் மட்டும் தனித்திருப்பதாக பாவனை செய்வதால் மேலான ஞானஸ்வரூபத்துடன் ஒன்றுகக்கலந்து விடுவது ஸுப்திஸுப்தியாகச் சொல்லப்படுகிறது. **(957)**

(**அவதாரிகை**) இவ்வாறு ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி என்ற அவஸ்தை களையொட்டி ஒன்பது நிலைகளை விளக்கிவிட்டு இந்த அவஸ்தைகளுக்கு அதீதமான துரீய நிலையை 10-வது நிலையாகக் காட்டுகிறுர்: -

परब्रह्मवत् आभाति निर्विकारा एकरूपिणी ।
सर्वावस्थासु धारैका तुर्याख्या परिकीर्तिता ।
इत्यवस्था समुल्लासं विमृशन् मुच्यते सुखी ॥ ९५८ ॥

பரப்³ரஹ்மவத் ஆபா⁴தி நிர்விகாரா ஏகரூபிணீ ।
ஸர்வாவஸ்தா²ஸு தா⁴ரைகா துர்யாக்²யா பரிகீர்திதா ।
இத்யவஸ்தா² ஸமுல்லாஸம் விம்ருஶன் முச்யதே ஸுகீ² ॥ 958 ॥

परब्रह्मवत् = பரப்ரஹ்மம்போல்,

பரப்³ரஹ்மவத்

निर्विकारा = மாறுதலற்றதும்,

நிர்விகாரா

सर्वावस्थासु = எல்லா அவஸ்தைகளிலும்,

ஸர்வாவஸ்தா²ஸு

एकरूपिणी **ஏகரூபிணீ**	=	ஒரே ரூபமாயும்,
एका धारा **ஏகா தா⁴ரா**	=	ஒரே தாரையாக (இடைவிடாததாக),
आभाति **ஆபா⁴தி**	=	பிரகாசிக்கிறது (எதுவோ அது),
तुर्याख्या **துர்யாக்²யா**	=	துர்யம் என்ற பெயருள்ளதாக,
परिकीर्तिता **பரிகீர்திதா**	=	சொல்லப்பட்டது,
इति **இதி**	=	இவ்வாறான,
अवस्थासमुल्लासं **அவஸ்தா²ஸமுல்லாஸம்**	=	அவஸ்தைகளின் தோற்றத்தை,
विमृशन् **விம்ருஶன்**	=	விசாரித்துக் கொண்டிருப்பவன்,
सुखी **ஸுகீ²**	=	ஸுகமுள்ளவனாக,
मुच्यते **முச்யதே**	=	விடுபடுகிறான்.

ஒரே தாரையாக (இடைவிடாமல்) எல்லா நிலைகளிலும் ஒரே ரூபத்துடன் விகாரத்தையடையாமல் பரப்ரஹ்மத்தைப் போல் பிரகாசிக்கிற நிலை துர்யம் என்ற பெயருள்ளது. இவ்விதமாக உள்ள நிலைகளின் தோற்றங்களைப்பற்றி விமர்சனம் செய்கிறவன் ஸுகத்துடன் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுகிறான்.

[இதுவரை சொன்ன பத்துவித நிலைகளும் அனுபவத்தினாலேயே நன்கு அறிந்துகொள்ள வேண்டியதாயிருப்பதால் அவைகளை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்க முடியாது. முடியுமென்று வைத்துக்கொண்டாலும் அந்த நிலைகளை அனுபவித்த அனுபவசாலிகள்தான் வர்ணிக்க வேண்டும். அவர்கள் வர்ணித்தாலும் அவ்வித அனுபவமில்லாதவர்களுக்கு வெறும் வார்த்தைகளாகவேதான் தோன்றும். ஆகை யால் இவ்விஷயத்தை இங்கு விஸ்தரிப்பது ஸாத்தியமுமில்லை, பிரயோஜனமும் ஏற்படாது]. **(958)**

(அவதாரிகை) சுபேச்சா முதலான ஏழு பூமிகைகளையே ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற மூன்று அவஸ்தைகளாகக் காட்டுகிறார்: -

शुभेच्छादित्रयं भूमिभेदाभेदयुतं स्मृतम् ।
यथावद्भेदबुद्ध्येदं जगत् जाग्रत् इतीर्यते ॥ ९५९ ॥

ஶுபே⁴ச்சா²தி³த்ரயம் பூ⁴மி பே⁴தா³பே⁴த³ யுதம் ஸ்ம்ருதம் ।
யதா²வத்³ பே⁴த³பு³த்³த்⁴யேத³ம் ஜக³த் ஜாக்³ரத் இதீர்யதே ॥ 959 ॥

शुभेच्छादित्रयं = சுபேச்சை முதலான மூன்றும்,
ஶுபே⁴ச்சா²தி³த்ரயம்
भूमिभेदाभेदयुतं = வேற்றுமை, ஐக்யம் இவ்விரண்டும் கலந்த
பூ⁴மி பே⁴தா³பே⁴த³யுதம் பூமியாக,
स्मृतम् = கருதப்பட்டது,
ஸ்ம்ருதம்
यथावद्भेदबुद्ध्या = உள்ளபடியான பேதத்தையறிவதால்,
யதா²வத்³பே⁴த³பு³த்³த்⁴யா
इदं जगत् = இந்த பூமி,
இத³ம் ஜக³த்
जाग्रत् = ஜாக்ரத்,
ஜாக்³ரத்
इति = என்று,
இதி
ईर्यते = சொல்லப்படுகிறது.
ஈர்யதே

(ஏழு பூமிகைகளில்) சுபேச்சா முதலான மூன்றும் (சுபேச்சா, விசாரணா, தநுமா நஸீ என்பவை) பேதமும் அபேதமும் கலந்திருக்கும் பூமிகை என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. (உலகத்தில் இருக்கும்படியான பேதத்தையறிவதால் இந்த பூமிகை ஜாக்ரத் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(959)**

(அவதாரிகை) ஸாதனமாயிருக்கிற முதல் மூன்று பூமிகைகளில் ஜகத்தும் வேறாகத் தோன்றிக்கொண்டிருக்கும்; அது வாஸ்தவமில்லை, ப்ரஹ்மத்தைவிட்டு வேறுபட்டதில்லையென்று அபேதமும் தோன்றிக்கொண்டேயிருக்கும். விழிப்பு நிலை யில்போல் இங்கும் வேற்றுமை தோன்றுவதால் இம்மூன்று பூமிகைகளையும் ஜாக்ரத் என்று சொல்லி அதற்குள் ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்று மூன்று பிரிவு கள் காட்டப்பட்டன. நான்காவதான ஸத்வாபத்தியென்ற ஸாதாரண பிரஹ்ம வித்தின் பூமிகையில் ஜகத் ஸ்வப்னம் போலவே தோன்றும். அதற்குள்ளும் ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி, என்ற மூன்று நிலைகள் காட்டப்பட்டன. இவ்விஷயத்தை சுருக்கமாக அடுத்த சுலோகத்தில் குறிப்பிடுகிறார்: -

अद्वैते स्थैर्यमायाते द्वैते च प्रशमं गते ।
पश्यन्ति स्वप्नवत् लोकं तुर्यभूमिसुयोगतः ॥ ९६० ॥

அத்³வைதே ஸ்தை²ர்யமாயாதே த்³வைதே ச ப்ரஶமம் க³தே ।
பஶ்யந்தி ஸ்வப்னவத் லோகம் துர்யபூ⁴மிஸுயோக³த꞉ ॥ 960 ॥

अद्वैते = இரண்டற்ற (ஒன்ான) ப்ரஹ்மதத்வம்,
அத்³வைதே
स्थैर्य आयाते = (மனதில்) ஸ்திரப்பட்டு,
ஸ்தை²ர்ய ஆயாதே
द्वैते च = வேற்றுமை ஞானமும்,
த்³வைதே ச
प्रशमं गते = அடங்கினபொழுது,
ப்ரஶமம் க³தே
तुर्यभूमिसुयोगतः = நான்காவது பூமிகையுடன் நன்கு சேர்ந்திருப்பதால்,
துர்யபூ⁴மிஸுயோக³த꞉
लोकं = பிரபஞ்சத்தை,
லோகம்
स्वप्नवत् = ஸ்வப்னம்போல்,
ஸ்வப்னவத்
पश्यन्ति = பார்க்கிறார்கள்.
பஶ்யந்தி

அத்வைதமான பிரஹ்மத்தில் ஸ்திரமாயிருக்கும் தன்மையேற்பட்டு த்வைதமும் அடங்கினபிறகு, ஸத்வாபத்தி என்ற நான்காவது பூமிகையில் நன்கு ஸம்பந்தப் படுவதால் உலகத்தை ஸ்வப்னம்போல் பார்க்கிறார்கள். **(960)**

(அவதாரிகை) ஸுஷுப்திக்குள் ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்று சொன்ன மூன்று நிலைகளும் அஸம்ஸக்தி என்ற 5வது பூமிகையை அடைந்த ப்ரஹ்மவித்வரன், பதார்த்தாபாவனை என்ற 6வது பூமிகையையடைந்த பிரஹ்ம வித்வரீயான் இவர்களுடையது என்று சொல்கிறார்: -

पञ्चमीं भूमिं आरुह्य सुषुप्तिपदनामिकाम् ।
शान्ताशेषविशेषांशः तिष्ठेत् अद्वैतमात्रके ॥ ९६१ ॥

பஞ்சமீம் பூ⁴மிம் ஆருஹ்ய ஸுஷுப்திபத³நாமிகாம் ।
ஶாந்தாஶேஷ விஶேஷாம்ஶ꞉ திஷ்டே²த் அத்³வைதமாத்ரகே ॥ 961 ॥

सुषुप्तिपदनामिकाम् = ஸுஷுப்தி நிலையைக் குறிக்கிற,
ஸுஷுப்திபத³நாமிகாம்

पञ्चमीं भूमिं = அஸம்ஸக்தி என்ற 5-வது பூமிகையை,

பஞ்சமீம் பூ⁴மிம்

आरुह्य = அடைந்து,

ஆருஹ்ய

शान्ताशेषविशेषांशः = தனித்தனிச் சிறப்பு அம்சங்களெல்லாம்

ஶாந்தாஶேஷ விஶேஷாம்ஶ: அடங்கினவராக,

अद्वैतमात्रके = இரண்டற்ற ஒரே தத்வமான ப்ரஹ்மத்திலேயே,

அத்³வைதமாத்ரகே

तिष्ठेत् = இருப்பான்.

திஷ்டே²த்

ஸுஷுப்தி நிலை என்ற பெயருள்ள அஸம்ஸக்தி என்ற 5வது பூமிகையில் ஏறி, பாக்கியன்னியில் விசேஷாம்சங்கள் (பிரித்துக் காட்டக்கூடிய அம்சங்கள்) யாவும் சாந்தமாகி அத்வைதம் ஒன்றிலேயே இருப்பான். **(961)**

अन्तर्मुखतया नित्यं षष्ठीं भूमिं उपाश्रितः ।
परिश्रान्ततया गाढ निद्रालुखि लक्ष्यते ॥ ९६२ ॥

அந்தர்முக²தயா நித்யம் ஷஷ்டீ²ம் பூ⁴மிம் உபாஶ்ரித: ।
பரிஶ்ராந்ததயா கா³ட⁴ நித்³ராலுகி² லக்ஷ்யதே ॥ 962 ॥

षष्ठीं भूमिं = பதார்த்தபாவனை என்ற 6 வது பூமியை,

ஷஷ்டீ²ம் பூ⁴மிம்

उपाश्रितः = அடைந்தவன்,

உபாஶ்ரித:

नित्यं = எப்போதும்,

நித்யம்

अन्तर्मुखतया = உள்ளேயே மனதைச் செலுத்தினவனாக

அந்தர்முக²தயா இருப்பதால்,

परिश्रान्ततया = மிகவும் களைப்படைந்த தன்மையால்,

பரிஶ்ராந்ததயா

गाढ निद्रालुखि = நன்றாகத் தூங்க நினைப்பவன்போல்,

கா³ட⁴ நித்³ராலுகி²

लक्ष्यते = காணப்படுகிறான்.

லக்ஷ்யதே

6வது பூமிகையை ஆசிரவித்து எப்பொழுதும் அந்தர்முகமாகவேயிருக்கிறபடியால் மிகவும் சிரமமடைந்த காரணத்தினால் நன்கு தூங்க நினைக்கிறவன்போல் (விழித்துக்கொண்ட ஸமயத்தில்) காணப்படுவான். **(962)**

कुर्वन् अभ्यासं एतस्यां भूम्यां सम्यक् विवासनः ।
तुर्यावस्थां सप्तभूमिं क्रमात् प्राप्नोति योगिराट् ॥ ९६३ ॥

குர்வன் அப்⁴யாஸம் ஏதஸ்யாம் பூ⁴ம்யாம் ஸம்யக் விவாஸனః ।
துர்யாவஸ்தா²ம் ஸப்தபூ⁴மிம் க்ரமாத் ப்ராப்னோதி யோகி³ராட் ॥ 963 ॥

एतस्यां भूम्यां = இந்த 6-வது பூமிகையில்,
ஏதஸ்யாம் பூ⁴ம்யாம்
सम्यक् = நன்றாக,
ஸம்யக்
अभ्यासं कुर्वन् = அப்யாஸத்தைச் செய்துகொண்டு,
அப்⁴யாஸம் குர்வன்
विवासनः = வாஸனைகள் விலகினவனாய்,
விவாஸனః
योगिराट् = யோகிகளில் சிறந்தவன்,
யோகி³ராட்
क्रमात् = முறையாக,
க்ரமாத்
सप्तभूमिं = ஏழாவது பூமிகையான,
ஸப்தபூ⁴மிம்
तुर्यावस्थां = துர்யகா என்ற நிலையை,
துர்யாவஸ்தா²ம்
प्राप्नोति = அடைகிறான்.
ப்ராப்னோதி

இந்த 6-வது பூமிகையில் நன்கு அப்யாஸம் செய்கிற யோகி சிரேஷ்டர் ஸகலவித வாஸனைகளுமற்று 7வது பூமிகையான துர்யகா என்ற நிலையை (மூன்று அவஸ்தைகளையும் தாண்டின நான்காவது நிலையை) கிரமமாக அடைந்து விடுவார். **(963)**

विदेहमुक्तिरेवात्र तुर्यातीतदशोच्यते ॥ ९६४ ॥

விதே³ஹமுக்திரேவாத்ர துர்யாதீதத³ஶோச்யதே ॥ 964 ॥

विदेहमुक्तिरेव = விதேஹமுக்திதான்,
விதே³ஹமுக்திரேவ
अत्र = இங்கு,
அத்ர
तुर्यातीतदशा = துர்யத்தையும் தாண்டின நிலையாக,
துர்யாதீதத³ஶா

उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது.

விதேஹ முக்திதான் துர்யாதீத தசையாக, (நான்காவது நிலையையும் தாண்டின தசையாக) கூறப்படுகிறது. **(964)**

यत्र नासत् न सच्चापि नाहं नाप्यनहंकृतिः ।
केवलं क्षीणमननः आस्तेऽद्वैतेऽतिनिर्भयः ॥ ९६५ ॥

யத்ர நாஸத் ந ஸச்சாபி நாஹம் நாப்யனஹங்க்ருதிঃ ।
கேவலம் க்ஷீணமனனঃ ஆஸ்தே(அ)த்³வைதே(அ)திநிர்ப⁴யঃ ॥ 965 ॥

यत्र **யத்ர**	=	எந்த நிலையில்,
न असत् **ந அஸத்**	=	அஸத்து இல்லையோ,
न सच्चापि **ந ஸச்சாபி**	=	ஸத்தும் இல்லையோ,
न अहं **ந அஹம்**	=	அஹங்காரம் இல்லையோ,
नापि अनहंकृतिः **நாபி அனஹங்க்ருதிঃ**	=	அஹங்காரமில்லாத் தன்மையும் இல்லையோ,
केवलं क्षीणमननः **கேவலம் க்ஷீணமனனঃ**	=	மனனம் எல்லாம் நீங்கி,
अतिनिर्भयः **அதிநிர்ப⁴யঃ**	=	மிகவும் பயமற்றவனாக,
अद्वैते **அத்³வைதே**	=	இரண்டற்ற ப்ரஹ்மதத்வத்தில்,
आस्ते **ஆஸ்தே**	=	இருக்கிறானோ.

எந்த நிலையில் அஸத் (இல்லாதது என்பது) கிடையாதோ, ஸத் (இருக்கிறது என்பது) கூடக் கிடையாதோ, 'நான்' என்பது கிடையாதோ, "நான் இல்லை" என்பதும் கிடையாதோ, சுத்தமாய் எல்லா மனனமும் நின்றுவிட்டதாய், நன்கு பயமற்று, அத்வைதத்தில் இருக்கிறானோ (எவனிடம் காரணம், கார்யம், கர்த்ருத்வம், அகர்த்ருத்வம் ஒன்றும் தோன்றாது, மனோ வியாபாரமே இருக்காதோ அவன் விதேஹ முக்தன். **(965)**

अन्तः शून्यो बहिः शून्यः शून्यकुम्भ इवाम्बरे ।
अन्तःपूर्णो बहिः पूर्णः पूर्णकुम्भ इवार्णवे ॥ ९६६ ॥

அந்தः ஶூன்யோ ப³ஹிः ஶூன்யः ஶூன்யகும்ப⁴ இவாம்ப³ரே ।
அந்தःபூர்ணோ ப³ஹிः பூர்ணः பூர்ணகும்ப⁴ இவார்ணவே ॥ 966 ॥

अम्बरे = ஆகாயத்தில்,
அம்ப³ரே
शून्यकुम्भ इव = உள்ளே ஒன்றுமில்லாத குடம் போல,
ஶூன்யகும்ப⁴ இவ
अन्तः शून्यः = உள்ளே ஒன்றுமில்லாதவனையும்,
அந்தः ஶூன்யः
बहिः शून्यः = வெளியிலும் ஒன்றுமில்லாதவனையும்,
ப³ஹிः ஶூன்யः
अर्णवे = ஸமுத்ரத்தில்,
அர்ணவே
पूर्णकुम्भ इव = ஜலம் நிறைந்த குடம் போல,
பூர்ணகும்ப⁴ இவ
अन्तःपूर्णः = உள்ளே நிறைந்தவனையும்,
அந்தःபூர்ணः
बहिः पूर्णः = வெளியிலும் நிறைந்தவனையும் இருக்கிறானோ
ப³ஹிः பூர்ணः

ஆகாச மத்தியிலுள்ள காலியான குடம்போல உள்ளேயும் சூன்யமாகவும்; வெளியிலும் சூன்யமாகவும், ஸமுத்திரத்தின் நடுவிலுள்ள நிறைகுடம்போல, உள்ளேயும் நிறைந்தவனாகவும், வெளியிலும், நிறைந்தவனாவும் இருக்கிறானோ அது விதேஹமுக்தி. **(966)**

(அவதாரிகை) ஏழு பூமிகைகளில் முதல் மூன்று பூமிகைகளையும் ஜாக்ரத் என்ற முதலாவது அவஸ்தையாகவும் 4வது பூமிகையை ஸ்வப்னம் என்ற இரண்டாவது அவஸ்தையாகவும் 5, 6, பூமிகைகளை ஸுஷுப்தி என்ற மூன்றுவது அவஸ்தையாகவும் காட்டி மூன்று அவஸ்தைகளையும் தாண்டின 7வது பூமிகைக்கு துர்யகா (நான்காவது) என்றே பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு அவஸ்தையிலும் மற்ற அவஸ்தைகளின் ஸம்பந்தத்தால் (3×3=9) ஆறு பூமிகைகளிலும் ஒன்பது நிலைகளைக்காட்டி பத்தாவது நிலைக்கு துர்யம் என்றே பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. துர்யகா என்ற ஏழாவது பூமிகையையும் (பத்தாவதான துர்ய நிலையையும்) தாண்டிச் சென்றவன் துர்யாதீதன் இவனே விதேஹமுக்தனாவான். இவ்வாறு ஜீவன் முக்தனுடைய அனுபவத்திலுள்ள தாரதம்யத்தை எடுத்துக்கூறி இவன் ஜீவித்திருக்கும் போதே தேஹ ஸம்பந்தமில்லாமலிருப்பதால் விதேஹ முக்தி நிலையையும் அடைகிறான் என்று காட்டி இந்த விதேஹ முக்தி நிலையை அடைகிறவன் துர்யகா

என்ற ஏழாவது பூமிகைக்கும் மேலே போனவனென்று கூறினுர். இனி ஜீவன்முக்தன் எப்படி இருப்பான் என்பதையும் விதேஹ முக்தன் எப்படி இருப்பான் என்பதையும் முறையே விரிவாக வர்ணிக்கிருர்: -

यथास्थितमिदं सर्वं व्यवहारवतोपि च ।
अस्तं गतं स्थितं व्योम स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९६७ ॥

யதா²ஸ்தி²தமித³ம் ஸர்வம் வ்யவஹாரவதோபி ச ।
அஸ்தம் க³தம் ஸ்தி²தம் வ்யோம ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 967 ॥

व्यवहारवतोपि **வ்யவஹாரவதோபி**	=	உலக வியவஹாரத்துடன் கூடியவனுயிருந் தாலும் (எவனுக்கு),
यथास्थितं **யதா²ஸ்தி²தம்**	=	இருக்கிறபடியுள்ள,
इदं सर्वं **இத³ம் ஸர்வம்**	=	இது எல்லாம்,
अस्तं गतं **அஸ்தம் க³தம்**	=	மறைந்துபோய்,
व्योम **வ்யோம**	=	ஆகாசமாக,
स्थितं **ஸ்தி²தம்**	=	இருக்கிறதோ,
स: **ஸ:**	=	அவன்,
जीवन्मुक्त: **ஜீவன்முக்த:**	=	ஜீவன் முக்தனுக,
उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறுன்.

உலகத்தில் வியவஹாரம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் எவனுக்கு இருக்கிறபடியுள்ள இந்த ஜகத் எல்லாம் இல்லாமல் போய் ஆகாசமாக ப்ரஹ்மமாக இருக்கிறதோ, அவன் ஜீவன் முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறுன். **(967)**

नोदेति नास्तमायाति सुखे दुःखे मनःप्रभा ।
यथाप्राप्तस्थितिः यस्य स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९६८ ॥

நோதே³தி நாஸ்தமாயாதி ஸுகே² து³:கே² மன:ப்ரபா⁴ ।
யதா²ப்ராப்தஸ்தி²தி: யஸ்ய ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 968 ॥

यस्य **யஸ்ய**	=	எவனுக்கு,
सुखे **ஸுகே²**	=	ஸுகத்திலும்,
दुःखे **து³:கே²**	=	துக்கத்திலும்,
मनःप्रभा **மன:ப்ரபா⁴**	=	மனோவிருத்தி,
न उदेति **ந உதே³தி**	=	தோன்றுவதுமில்லை,
न अस्तं आयाति **ந அஸ்தம் ஆயாதி**	=	மறைவதுமில்லையோ,
यथाप्राप्तस्थितिः **யதா²ப்ராப்தஸ்தி²தி:**	=	எப்படி ஏற்பட்டதோ அப்படியே இருக்கிறதோ,
सः **ஸ:**	=	அவன்,
जीवन्मुक्तः **ஜீவன்முக்த:**	=	ஜீவன் முக்தனாக,
उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறான்.

ஸுகம் ஏற்பட்டபோதும் துக்கம் ஏற்பட்டபோதும் எவனுக்கு மனதில் விருத்தி புதிதாக தோன்றுவதுமில்லை மறைவதுமில்லையோ எப்படி ஏற்படுகிறதோ அப்படியே இருக்கிறதோ அவன் ஜீவன் முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறான். **(968)**

यो जागर्ति सुषुप्तिस्थो यस्य जाग्रत् न विद्यते ।
यस्य निर्वासनो बोधः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९६९ ॥

யோ ஜாக³ர்தி ஸுஷுப்திஸ்தோ² யஸ்ய ஜாக்³ரத் ந வித்³யதே ।
யஸ்ய நிர்வாஸனோ போ³த⁴: ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 969 ॥

यः **ய:**	=	எவன்,
सुषुप्तिस्थः **ஸுஷுப்திஸ்த²:**	=	தூக்கத்தில் இருந்துகொண்டு,
जागर्ति **ஜாக³ர்தி**	=	விழித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ,

यस्य = எவனுக்கு,

யஸ்ய

जाग्रत् = விழிப்பு நிலை,

ஜாக்³ரத்

न विद्यते = இல்லையோ,

ந வித்³யதே

यस्य = எவனுடைய,

யஸ்ய

बोध: = அறிவு,

போ³த⁴:

निर्वासन: = வாஸனைகளற்றதோ,

நிர்வாஸன:

स: = அவன்,

ஸ:

जीवन्मुक्त: = ஜீவன் முக்தனாக,

ஜீவன்முக்த:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறான்.

உச்யதே

எவன் உலக ரீதியாய் தூக்கத்தில் இருந்துகொண்டு வாஸ்தவமாய் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ, எவனுக்கு உலக ரீதியாய் விழிப்பு கிடையாதோ, எவனுடைய அறிவு எவ்வித வாஸனையுமற்றதோ, அவன் ஜீவன் முக்தன் என்று சொல்லப்படு கிறான்.

ஜீவன் முக்தனுக்கு உலக விஷயம் ஒன்றும் தோன்றாததால் அவன் எப்பொழு தும் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறான் உலக விஷயத்தில் விழிப்பு நிலை அவனுக்கு இல்லை. ஆனாலும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம் எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதால் அவன் விழித்துக்கொண்டிருக்கிறான்.

या निशा सर्वभूतानां तस्यां जागर्ति संयमी ।
यस्यां जाग्रति भूतानि सा निशा पश्यते मुनेः ॥

யா நிஶா ஸர்வபூ⁴தானாம் தஸ்யாம் ஜாக³ர்தி ஸம்யமீ ।
யஸ்யாம் ஜாக்³ரதி பூ⁴தானி ஸா நிஶா பஶ்யதே முனே: ॥

என்று கீதையில் பகவான் கூறுகிறார்.

உலகில் எதை அறிந்தாலும் அதிலிருந்து ஸம்ஸ்காரம் ஏற்படுவதில்லை. **(969)**

रागद्वेषभयादीनां अनुरूपं चरन्नपि ।
योऽन्तः व्योमवत् अत्यच्छः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७० ॥

ராக³ த்³வேஷ ப⁴யாதீ³னும் அனுரூபம் சரன்னபி ।
யோ(அ)ந்தః வ்யோமவத் அத்யச்ச²ः ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 970 ॥

रागद्वेषभयादीनां = விருப்பு, வெறுப்பு, பயம் இவைகளுக்கு,
ராக³ த்³வேஷ ப⁴யாதீ³னும்
अनुरूपं = தக்கவாறு,
அனுரூபம்
चरन्नपि = நடந்துகொண்டிருந்தாலும்,
சரன்னபி
यः = எவன்,
யः
अन्तः = உள்ளே,
அந்தः
व्योमवत् = ஆகாசம் போல்,
வ்யோமவத்
अत्यच्छः = மிகவும் சுத்தமாயிருக்கிறனே,
அத்யச்ச²ः
सः = அவன்,
ஸः
जीवन्मुक्तः = ஜீவன் முக்தனுக,
ஜீவன்முக்தः
उच्यते = சொல்லப்படுகிறன்.
உச்யதே

விருப்பு, வெறுப்பு, பயம் முதலானதுகளுக்குத் தக்கபடி நடந்துகொள்கிறவனு யிருந்தாலும், எவன் மனதில் இவைகள் ஒன்றும் ஒட்டுவதில்லையோ, ஆகாசம் போல் அஸங்கமாகவும் சுத்தமாகவும் இருக்கிறனே அவன் ஜீவன் முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறன். **(970)**

यस्य नाहंकृतो भावो बुद्धिर्यस्य न लिप्यते ।
कुर्वतोऽकुर्वतो वापिस जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७१ ॥

யஸ்ய நாஹங்க்ருதோ பா⁴வோ பு³த்³தி⁴ர்யஸ்ய ந லிப்யதே ।
குர்வதோ(அ)குர்வதோ வாபிஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 971 ॥

कुर्वतः = காரியம் செய்துகொண்டிருந்தாலும்,

குர்வத:

अकृतः वापि = காரியம் செய்யாமலிருந்தாலும்,

அக்ருத: வாபி

यस्य = எவனுக்கு,

யஸ்ய

अहंकृतो भावः = நான் என்ற எண்ணம்,

அஹங்க்ருதோ பா⁴வ:

न = ஏற்படுவதில்லையோ,

ந

यस्य = எவனுடைய,

யஸ்ய

बुद्धिः = புத்தி,

பு³த்³தி⁴:

न लिप्यते = ஸம்பந்தப்படுகிறதில்லையோ,

ந லிப்யதே

सः = அவன்,

ஸ:

जीवन्मुक्तः = ஜீவன்முக்தனாக,

ஜீவன்முக்த:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறான்.

உச்யதே

காரியம் செய்துகொண்டிருந்தாலும் செய்யாமலிருந்தாலும் எவனுக்கு 'நான்' என்கிற எண்ணமில்லையோ, எவனுடைய புத்தியானது எவ்வித குண தோஷங்களினாலும் பாதிக்கப்படுகிறதில்லையோ, அவன் ஜீவன் முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறான். **(971)**

यः समस्तार्थजालेषु व्यवहार्यपि शीतलः ।
परार्थेष्विव पूर्णात्मा स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७२ ॥

ய: ஸமஸ்தார்த² ஜாலேஷு வ்யவஹார்யபி ஶீதல: ।
பரார்தே²ஷ்விவ பூர்ணாத்மா ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 972 ॥

यः = எவன்,

ய:

समस्तार्थजालेषु = எல்லா விஷயங்களிலும்,

ஸமஸ்தார்த² ஜாலேஷு

व्यवहार्यपि	=	வியவஹாரம் செய்தபோதிலும்,
வ்யவஹார்யபி		
परार्थेष्विव	=	பிறர் விஷயங்களில்போல்,
பரார்தே²ஷ்விவ		
शीतल:	=	தாபமில்லாதவனுக,
ஶீதல꞉		
पूर्णात्मा	=	நிறைந்தவனுக இருக்கிறுனே,
பூர்ணுத்மா		
स:	=	அவன்,
ஸ:		
जीवन्मुक्त	=	ஜீவன்முக்தனுக,
ஜீவன்முக்த		
उच्यते	=	சொல்லப்படுகிறுன்.
உச்யதே		

எவன் எல்லாவித விஷயங்களிலும் வியவஹாரம் செய்கிறவனுயிருந்தாலும் நிறைந்த ஸ்வபாவத்துடன், மற்றவர்களுடைய கார்யங்களில் போலவே, குளிர்ந்து (அவைகளினுல் தாபம் ஏற்படாமல்) இருக்கிறுனே, அவன் ஜீவன்முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறுன்.

உலகில் எல்லோருடனும் பழகிக்கொண்டிருந்தபோதிலும் பிறருக்கு ஏற்படும் ஸுக துக்கங்களால் பிறர் மனது பாதிக்கப்படுவதில்லை. இதுபோல் ஜீவன் முக்தனுக்கு ஆத்மாவைத் தவிற சரீரம் முதலான எல்லாமே அன்யமானபடியால் அவைகளால் தாபமடையாமல் எப்பொழுதும் சீதளமாயும் பூர்ணமாயும் இருக்கிறுன். **(972)**

द्वैतवर्जितचिन्मात्रे पदे परमपावने ।
अक्षुब्धचित्तविश्रान्त: स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७३ ॥

த்³வைத வர்ஜித சின்மாத்ரே பதே³ பரமபாவனே ।
அக்ஷுப்³த⁴ சித்த விஶ்ராந்த꞉ ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 973 ॥

द्वैतवर्जित	=	இரண்டற்ற,
த்³வைத வர்ஜித		
चिन्मात्रे	=	ஞானஸ்வரூபமான,
சின்மாத்ரே		
परमपावने	=	மிகவும் பாவனமான,
பரமபாவனே		
पदे	=	ஸ்தானத்தில்,
பதே³		

अक्षुब्धचित्तविश्रान्तः = கலங்காத மனமுள்ளவனாக விச்ராந்தி யடைந்த,

அக்ஷுப்³த⁴ சித்த விஶ்ராந்த:

सः = அவன்,

ஸ:

जीवन्मुक्तः = ஜீவன்முக்தனுக,

ஜீவன்முக்த:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறுன்.

உச்யதே

இரண்டற்ற ஞான ஸ்வரூபமாகவேயிருப்பதும் சுத்தியைச் செய்வதில் மிகவும் மேலானதுமான ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தில் எவ்வித கலக்கமுமற்ற சித்தத்துடன் விச்ராந்தி அடைந்தவனுக இருக்கும் எவனே, அவன் ஜீவன் முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறுன். **(973)**

इदं जगदयं सोऽयं दृश्यजातमवास्तवम् ।
यस्य चित्ते न स्फुरति स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७४ ॥

இத³ம் ஜக³த³யம் ஸோ(அ)யம் த்³ருஶ்ய ஜாதமவாஸ்தவம் ।
யஸ்ய சித்தே ந ஸ்பு²ரதி ஸ ஜீவன் முக்த உச்யதே ॥ 974 ॥

इदं = இந்த,

இத³ம்

जगत् = பிரபஞ்சம்,

ஜக³த்

अयं = இவன்,

அயம்

सोऽयं = அவன் இவன் (இவ்வாறுன),

ஸோ(அ)யம்

अवास्तवं = உண்மையில்லாத,

அவாஸ்தவம்

दृश्यजातं = அறியப்படும் பொருள் எல்லாம்,

த்³ருஶ்யஜாதம்

यस्य = எவனுடைய,

யஸ்ய

चित्ते = மனதில்,

சித்தே

न स्फुरति = தோன்றுவதில்லையோ,

ந ஸ்பு²ரதி

सः = அவன்,

ஸ:

जीवन्मुक्तः = ஜீவன் முக்தனுக,

ஜீவன் முக்த:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறுன்.

உச்யதே

"இந்த ஜகத், இவன், அவன் இவன்" இவ்வாறுன வாஸ்தவமில்லாததாயும் பார்க்கப்படுவதாயுமுள்ளதெல்லாம் எவனுடைய சித்தத்தில் தோன்றுகிறதில்லையோ, அவன் ஜீவன் முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறுன். **(974)**

चिदात्माऽहं परात्माऽहं निर्गुणोऽहं परात्परः ।
आत्ममात्रेण यस्तिष्ठेत्स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७५ ॥

சிதா³த்மா(அ)ஹம் பராத்மா(அ)ஹம் நிர்கு³ணோ(அ)ஹம் பராத்பர: ।
ஆத்மமாத்ரேண யஸ்திஷ்டே²த்ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 975 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

चिदात्मा = ஞானஸ்வரூபன்,

சிதா³த்மா

अहं = நான்,

அஹம்

परात्मा = மேலான ஆத்மா,

பராத்மா

अहं = நான்,

அஹம்

निर्गुणः = குணங்களற்றவன்,

நிர்கு³ண:

परात्परः = மேலானதிற்கும் மேலானவன் (என்று),

பராத்பர:

यः = எவன்,

ய:

आत्ममात्रेण = ஆத்மஸ்வரூபமாகவே,

ஆத்மமாத்ரேண

तिष्ठेत् = இருக்கிறுனே,

திஷ்டே²த்

सः	=	அவன்,
ஸஃ		
जीवन्मुक्तः	=	ஜீவன்முக்தனுக,
ஜீவன்முக்தஃ		
उच्यते	=	சொல்லப்படுகிறுன்.
உச்யதே		

"நான் ஞானஸ்வரூபன், நான் உத்தமமான ஆத்மா. நான் குணமற்றவன், மேலானதற்கெல்லாம் மேலாயிருப்பவன்" என்று எவன் ஆத்மஸ்வரூபமாக மாத்திரம் இருந்துவிடுகிறுனே, அவன் ஜீவன்முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறுன். **(975)**

देहत्रयातिरिक्तोऽहं शुद्धचैतन्यमस्म्यहम् ।
ब्रह्माहमिति यस्यान्तः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७६ ॥

தே³ஹத்ரயாதிரிக்தோ(அ)ஹம் ஶுத்³த⁴ சைதன்யமஸ்ம்யஹம்।
ப்³ரஹ்மாஹமிதி யஸ்யாந்தஃ ஸ ஜீவன் முக்த உச்யதே ॥ 976 ॥

अहं	=	நான்,
அஹம்		
देहत्रयातिरिक्तः	=	மூன்று சரீரங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவன்,
தே³ஹத்ரயாதிரிக்தஃ		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
शुद्धचैतन्यं	=	சுத்த சைதன்யமாக,
ஶுத்³த⁴சைதன்யம்		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்,
அஸ்மி		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
ब्रह्म	=	ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபம்,
ப்³ரஹ்ம		
इति	=	என்று,
இதி		
यस्य	=	எவனுக்கு,
யஸ்ய		
अन्तः	=	உள்ளே (ஞானம் இருக்கிறதோ),
அந்தஃ		

सः ஸ:	=	அவன்,
जीवन्मुक्तः ஜீவன் முக்த:	=	ஜீவன்முக்தனுக,
उच्यते உச்யதே	=	சொல்லப்படுகிறுன்.

"காரண சரீரம், ஸூக்ஷ்ம சரீரம், ஸ்தூலசரீரம் என்ற மூன்று சரீரங்களுக்கும் அப்பாலுள்ளவன் நான். சுத்த சைதன்யமாகவே நான் இருக்கிறேன். நான் பிரஹ்மமே" என்று எவனுக்கு உள்ளே ஞானம் இருக்கிறதோ, அவன் ஜீவன் முக்தன் என்று சொல்லப்படுகிறுன். **(976)**

यस्य देहादिकं नास्ति यस्य ब्रह्मेति निश्चयः ।
परमानन्दपूर्णो यः स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७७ ॥

யஸ்ய தே³ஹாதி³கம் நாஸ்தி யஸ்ய ப்³ரஹ்மேதி நிஸ்சய: ।
பரமானந்த³பூர்ணோ ய: ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 977 ॥

यस्य யஸ்ய	=	எவனுக்கு,
देहादिकं தே³ஹாதி³கம்	=	தேஹம் முதலியவை,
नास्ति நாஸ்தி	=	இல்லையோ,
यस्य யஸ்ய	=	எவனுக்கு,
ब्रह्मेति ப்³ரஹ்மேதி	=	(நான்) ப்ரஹ்மம் என்ற,
निश्चयः நிஸ்சய:	=	தீர்மானம் (உள்ளதோ),
यः ய:	=	எவன்,
परमानन्दपूर्णः பரமானந்த³பூர்ண:	=	மேலான ஆனந்தத்தால் நிறைந்தவனே,
सः ஸ:	=	அவன்,
जीवन्मुक्तः ஜீவன்முக்த:	=	ஜீவன் முக்தனுக,

उच्यते = சொல்லப்படுகிறுன்.

உச்யதே

எவனுக்கு தேஹம், இந்திரியம் முதலியவை கிடையாதோ, (தேஹாதிகளில் 'என்னுடையது' என்ற அபிமானமில்லாததால் இவைகள் இருந்தாலும் பிறருடைய தேஹம்போல் இவனுடையதாக தேஹாதிகள் இல்லை) எவனுக்கு எந்த நிலையிலும் 'நான் ப்ரஹ்மம்' என்ற உறுதியான ஞானம் உள்ளதோ, இந்த ஞானமிருப்பதால் எவன் எப்பொழுதும் ப்ரஹ்மானந்த பூர்ணனுக இருக்கிறுனே, அவன் ஜீவன் முக்தன். **(977)**

अहं ब्रह्मास्मि अहं ब्रह्मास्मि अहं ब्रह्मेति निश्चयः ।
चिदहं चिदहं चेति स जीवन्मुक्त उच्यते ॥ ९७८ ॥

அஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி அஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி அஹம் ப்³ரஹ்மேதி நிஶ்சய꞉ ।
சித³ஹம் சித³ஹம் சேதி ஸ ஜீவன்முக்த உச்யதே ॥ 978 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

ब्रह्म अस्मि = ப்ரஹ்மமாக இருக்கிறேன்,

ப்³ரஹ்ம அஸ்மி

अहं = நான்,

அஹம்

ब्रह्म = ப்ரஹ்மமாக,

ப்³ரஹ்ம

अस्मि = இருக்கிறேன்,

அஸ்மி

अहं = நான்,

அஹம்

ब्रह्म = ப்ரஹ்மம்,

ப்³ரஹ்ம

इति = என்றும்,

இதி

अहं = நான்,

அஹம்

चित् = ஞானஸ்வரூபம்,

சித்

इति च = என்றும்,

இதி ச

निश्चयः = நிச்சயம் (உள்ளதோ),

நிஶ்சய꞉

सः = அவன்,

ஸ:

जीवन्मुक्तः = ஜீவன் முக்தனுக,

ஜீவன்முக்த:

उच्यते = சொல்லப்படுகிறுன்.

உச்யதே

நான் ப்ரஹ்மமாக இருக்கிறேன், நான் ப்ரஹ்மமாயிருக்கிறேன், நான் ப்ரஹ்மம் என்றும், நான் ஞானஸ்வரூபன் நான் ஞான ஸ்வரூபன் என்றும் எவனுக்கு நிச்சய ஞானம் உள்ளதோ அவன் ஜீவன் முக்தன் (இங்கு பலதடவை சொன்னது இந்த ஞானத்தின் உறுதியைக் காட்டுகிறது. **(978)**

(**அவதாரிகை**) ஸாமான்யமாக உலகத்தில் சரீரம் மரணமடைந்த பிறகே விதேஹமுக்தி என்ற வியவஹாரம் இருப்பதை அனுஸரித்து அவ்வித விதேஹ முக்தியை முதலில் சொல்லிவிட்டு, சரீரம் இருக்கும்போதே சரீராதி ஸம்பந்தமற்று ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் அடைந்தவனும் வாஸ்தவமாக விதேக முக்தன் என்றேதான் சொல்லப்படவேண்டுமென்று மேலால் சொல்கிறுர்: -

जीवन्मुक्तिपदं त्यक्त्वा स्वदेहे कालसात्कृते ।
विशत्यदेहमुक्तित्वं पवनोऽस्पन्दतामिव ॥ ९७९ ॥

ஜீவன்முக்திபத³ம் த்யக்த்வா ஸ்வதே³ஹே காலஸாத்க்ருதே ।
விஶத்யதே³ஹ முக்தித்வம் பவனோ(அ)ஸ்பந்த³தாமிவ ॥ 979 ॥

स्वदेहे = தன் சரீரம்,

ஸ்வதே³ஹே

कालसात्कृते = காலத்தின் வசமாகும் போது,

காலஸாத்க்ருதே

जीवन्मुक्तिपदं = ஜீவன் முக்தி நிலையை,

ஜீவன்முக்திபத³ம்

त्यक्त्वा = விட்டு,

த்யக்த்வா

पवनः = காற்று,

பவன:

अस्पन्दतामिव = அசையாமலிருக்கும் தன்மையைப் போல்,

அஸ்பந்த³தாமிவ

अदेहमुक्तित्वं = விதேஹமுக்தியை,

அதே³ஹமுக்தித்வம்

विशति = அடைகிறன்.

விஶதி

ஞானி தன் சரீரம் (இப்பொழுது தன்னுடையது என்ற அபிமானமில்லா விட்டாலும் முன்னல் தன்னுடையதாயிருந்தது, உலக ரீதியாக அவனுடையது) கால வசமாகும்போது (அழியும்போது), காற்று வீசிக்கொண்டிருக்கும் தன்மையை விட்டு அசையாமலிருக்கும் தன்மையை அடைவதுபோல ஜீவன் முக்தி என்ற நிலையைவிட்டு, விதேஹ தன்மையை அடைகிறன். **(979)**

ततः तत् संबभूवासौ यत् गिरामप्यगोचरम् ।
यत् शून्यवादिनां शून्यं ब्रह्म ब्रह्मविदां च यत् ॥ ९८० ॥

தத꞉ தத் ஸம்ப³பூ⁴வாஸௌ யத் கி³ராமப்யகோ³சரம் ।
யத் ஶூன்யவாதி³னும் ஶூன்யம் ப்³ரஹ்ம ப்³ரஹ்மவிதா³ம் ச யத் ॥ 980 ॥

विज्ञानं विज्ञानविदां मलानां च मलात्मकम् ।
पुरुषः सांख्यदृष्टीनां ईश्वरो योगवादिनाम् ।
शिवः शैवागमस्थानां कालः कालैकवादिनाम् ॥ ९८१ ॥

விஜ்ஞானம் விஜ்ஞானவிதா³ம் மலானும் ச மலாத்மகம் ।
புருஷ꞉ ஸாங்க்²யத்³ருஷ்டீனும் ஈஶ்வரோ யோக³வாதி³னும் ।
ஶிவ꞉ ஶைவாக³மஸ்தா²னும் கால꞉ காலைகவாதி³னும் ॥ 981 ॥

ततः = பிறகு,

தத꞉

असौ = அவன்,

அஸௌ

यत् = எது,

யத்

गिरामपि = வாக்குகளுக்கும்,

கி³ராமபி

अगोचरं = எட்டாதோ,

அகோ³சரம்

यत् = எது,

யத்

शून्यवादिनां = சூன்யவாதிகளுக்கு,

ஶூன்யவாதி³னும்

शून्यं = சூன்யமோ,

ஶூன்யம்

यत् **யத்**	=	எது,
ब्रह्मविदां **ப்³ரஹ்மவிதா³ம்**	=	ப்ரஹ்ம ஞானிகளுக்கு,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	ப்ரஹ்மமோ,
विज्ञानविदां **விஜ்ஞானவிதா³ம்**	=	விக்ஞானவாதிகளுக்கு,
विज्ञानं **விஜ்ஞானம்**	=	விஜ்ஞானமோ,
मलानां **மலானும்**	=	தோஷமுள்ளவர்களுக்கு,
मलात्मकम् **மலாத்மகம்**	=	தோஷமோ,
सांख्यदृष्टीनां **ஸாங்க்²யத்³ருஷ்டீனும்**	=	ஸாங்க்ய ஞானிகளுக்கு,
पुरुषः **புருஷஃ**	=	புருஷனே,
योगवादिनाम् **யோக³வாதி³னும்**	=	யோகிகளுக்கு,
ईश्वरः **ஈஶ்வரஃ**	=	ஈசுவரனே,
शैवागमस्थानां **ஶைவாக³மஸ்தா²னும்**	=	சைவாகமத்தை பிரமாணமாகக் கொண்டவர்களுக்கு,
शिवः **ஶிவஃ**	=	சிவனே,
कालैकवादिनाम् **காலைகவாதி³னும்**	=	காலவாதிகளுக்கு,
कालः **காலஃ**	=	காலமோ,
तत् **தத்**	=	அந்த ஸ்வரூபமாக,
संबभूव **ஸம்ப³பூ⁴வ**	=	ஆய்விட்டான்.

பிறகு இவன், வாக்குக்கு விஷயமில்லாதது எதுவோ, சூன்யவாதிகளுக்கு எது சூன்யமோ, ப்ரஹ்மவித்துக்களுக்கு எது ப்ரஹ்மமோ, அறிவு என்று எண்ணுவோரு

க்கு எது அறிவோ, தோஷமுள்ளவர்களுக்கு எது தோஷஸ்வரூபமோ, ஸாங்க்ய பார்வையுள்ளவர்களுக்கு எது புருஷனோ, யோகம் சொல்கிறவர்களுக்கு எது ஈச்வரனோ, சைவாகமத்திலுள்ளவர்களுக்கு எது சிவனோ, காலம் ஒன்றுதான் என்போருக்கு எது காலமோ, அதுவாக ஆகிவிடுகிறன். **(980-981)**

यत् सर्वशास्त्रसिद्धान्तं यत् सर्वहृदयानुगम् ।
यत् सर्वं सर्वगं वस्तु तत्तत्त्वं तदसौ स्थितः ॥ ९८२ ॥

யத் ஸர்வஶாஸ்த்ரஸித்³தா⁴ந்தம் யத் ஸர்வஹ்ருத³யானுக³ம் ।
யத் ஸர்வம் ஸர்வக³ம் வஸ்து தத் தத்த்வம் தத³ஸௌ ஸ்தி²த꞉ ॥ 982 ॥

यत् = எது,
யத்
सर्वशास्त्रसिद्धान्तं = எல்லா சாஸ்திரங்களுடைய முடிவோ,
ஸர்வஶாஸ்த்ரஸித்³தா⁴ந்தம்
यत् = எது,
யத்
सर्वहृदयानुगम् = எல்லா ஹிருதயங்களிலும் உள்ளதோ,
ஸர்வஹ்ருத³யானுக³ம்
यत् = எது,
யத்
सर्वं = எல்லாமாயும்,
ஸர்வம்
सर्वगं = எல்லா இடங்களிலும் உள்ளதாயும்,
ஸர்வக³ம்
तत्तत्त्वं = அவைகளின் உண்மையான,
தத்த்வம்
वस्तु = வஸ்துவோ,
வஸ்து
तत् = அதாக,
தத்
असौ = இவன்,
அஸௌ
स्थितः = இருக்கிறன்.
ஸ்தி²த꞉

எது எல்லா சாஸ்திரங்களாலும் முடிவு கட்டப்பட்டிருக்கிறதோ, எது எல்லோருடைய ஹ்ருதயத்தில் இருந்துவருகிறதோ, எது எல்லாமாயும், எல்லாவற்

றிலும் இருப்பதாயும் அவைகளின் வாஸ்தவ தத்வமாயும் இருக்கிற வஸ்துவோ, அதுவாகவே இவன் இருக்கிறுன். (982)

ब्रह्मैवाहं चिदेवाहं एवं वाऽपि न चिन्त्यते ।
चिन्मात्रेणैव यः तिष्ठेत् विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८३ ॥

ப்³ரஹ்மைவாஹம் சிதே³வாஹம் ஏவம் வா(அ)பி ந சிந்த்யதே ।
சின்மாத்ரேஷணவ யঃ திஷ்டே²த் விதே³ஹோ முக்த ஏவ ஸঃ ॥ 983 ॥

अहं = நான்,
அஹம்

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மமே,
ப்³ரஹ்மைவ

अहं = நான்,
அஹம்

चिदेव = சித் ஸ்வரூபமே,
சிதே³வ

एवं वाऽपि = இவ்வாறு கூட,
ஏவம் வா(அ)பி

न चिन्त्यते = (எவனுல்) 'எண்ணப்படுகிறதில்ஐலயோ,
ந சிந்த்யதே

यः = எவன்,
யঃ

चिन्मात्रेणैव = சைதன்யஸ்வரூபமாகவே,
சின்மாத்ரேஷணவ

तिष्ठेत् = இருக்கிறுனோ,
திஷ்டே²த்

सः = அவன்,
ஸঃ

विदेहो मुक्त एव = விதேஹமுக்தன்தான்.
விதே³ஹோ முக்த ஏவ

“நான் ப்ரஹ்மமே. நான் சித்ஸ்வரூபமே" என்றுகூட எவனுல் எண்ணப்படுவதில்ஐலயோ, சித்மாத்திரமாகவே எவர் இருந்துவிடுகிறுரோ, அவர் சரீரமில்லாத முக்தர்தான். (983)

यस्य प्रपञ्चमानं न ब्रह्माकारमपीह न ।
अतीतातीतभावो यो विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८४ ॥

யஸ்ய ப்ரபஞ்சமானம் ந ப்³ரஹ்மாகாரமபீஹ ந ।
அதீதாதீதபா⁴வோ யோ விதே³ஹோ முக்த ஏவ ஸः ॥ 984 ॥

यस्य யஸ்ய	=	எவருக்கு,
प्रपञ्चमानं ப்ரபஞ்சமானம்	=	உலகத் தோற்றம்,
न ந	=	இல்ஐலயோ,
इह இஹ	=	இங்கு,
ब्रह्माकारमपी ப்³ரஹ்மாகாரமபீ	=	ப்ரஹ்மவடிவமான தோற்றமும்,
न ந	=	இல்ஐலயோ,
यः யः	=	எவன்,
अतीतातीतभावः அதீதாதீதபா⁴வः	=	மேலானதிற்கும் மேலான வஸ்துவாக இருக்கிருரோ,
सः ஸः	=	அவர்,
विदेहो मुक्त एव விதே³ஹோ முக்த ஏவ	=	விதேஹமுக்தர்தான்.

எவருக்கு பிரபஞ்சத்தின் தோற்றம் இல்ஐலயோ, ப்ரஹ்மாகாரமான ஞானமும் இல்ஐலயோ, எவர் மேலான தன்மைக்கும் மேலே போயிருக்கிருரோ, அவர் சரீரமில்லாத முக்தர்தான். **(984)**

चित्तवृत्तेः अतीतो यः चित्तवृत्त्यावभासकः।
चित्तवृत्तिविहीनो यो विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८५ ॥

சித்தவ்ருத்தேः அதீதோ யः சித்தவ்ருத்த்யாவபா⁴ஸகः।
சித்தவ்ருத்திவிஹீனோ யோ விதே³ஹோ முக்த ஏவ ஸः ॥ 985 ॥

यः யः	=	எவன்,
चित्तवृत्तेः சித்தவ்ருத்தேः	=	மஞேவ்ருத்திக்கு,

अतीत: = மேற்பட்டவனே,

அதீத:

चित्तवृत्त्यावभासक: = மனேவ்ருத்தியை பிரகாசப்படுத்துகிறனே,

சித்தவ்ருத்த்யாவபா⁴ஸக:

य: = எவன்,

ய:

चित्तवृत्तिविहीन: = மனேவ்ருத்தி களற்றவனே,

சித்தவ்ருத்திவிஹீன:

स: = அவன்,

ஸ:

विदेहो मुक्त एव = விதேஹ முக்தன்தான்.

விதே³ஹோ முக்த ஏவ

எவர் சித்தவிருத்திக்கு மேல் போனவரோ சித்த விருத்தியைப் பிரகாசப்படுத்து கிறவரோ, எவர் சித்தவிருத்தி இல்லாதவரோ, அவர் சரீரமில்லாத முக்தர்தான். **(985)**

जीवात्मेति परात्मेति सर्वचिन्ताविवर्जित: ।
सर्वसंकल्पहीनात्मा विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८६ ॥

ஜீவாத்மேதி பராத்மேதி ஸர்வ சிந்தா விவர்ஜித: ।
ஸர்வ ஸங்கல்ப ஹீனத்மா விதே³ஹோ முக்த ஏவ ஸ: ॥ 986 ॥

जीवात्मेति = (எவன்) ஜீவாத்மா என்றும்,

ஜீவாத்மேதி

परात्मेति = பரமாத்மா என்றும்,

பராத்மேதி

सर्वचिन्ताविवर्जित: = எல்லா எண்ணங்களுமற்றவனயும்,

ஸர்வ சிந்தா விவர்ஜித:

सर्वसंकल्पहीनात्मा = எல்லா ஸங்கல்பங்களும் இல்லாதவனே,

ஸர்வ ஸங்கல்ப ஹீனத்மா

स: = அவன்,

ஸ:

विदेहो मुक्त एव = விதேஹமுக்தன் தான்.

விதே³ஹோ முக்த ஏவ

ஜீவாத்மா என்றும் பரமாத்மா என்றும் எல்லாவித எண்ணமும் இல்லாதவ ராய், எவ்வித ஸங்கல்பமுமற்ற தன்மை உள்ளவராய் இருக்கும் அவர் சரீரமில்லாத முக்தர்தான். **(986)**

ओंकारवाच्यहीनात्मा सर्ववाच्यविवर्जितः ।
अवस्थात्रयहीनात्मा विदेहो मुक्त एव सः ॥ ९८७ ॥

ஓங்கார வாச்ய ஹீனத்மா ஸர்வ வாச்ய விவர்ஜித: ।
அவஸ்தா² த்ரய ஹீனத்மா விதே³ஹோ முக்த ஏவ ஸ: ॥ 987 ॥

ओंकारवाच्यहीनात्मा / **ஓங்கார வாச்ய ஹீனத்மா**	=	ஓங்காரத்திற்கு வாச்யமாக இல்லாத ஸ்வரூபனையும்,
सर्ववाच्यविवर्जितः / **ஸர்வ வாச்ய விவர்ஜித:**	=	எல்லா பதங்களுக்கும் பொருளான வஸ்துக்கள் அற்றவனையும்,
अवस्थात्रयहीनात्मा / **அவஸ்தா² த்ரய ஹீனத்மா**	=	மூன்று அவஸ்தைகளும் இல்லாத ஸ்வரூபனையும் இருக்கிறனே,
सः / **ஸ:**	=	அவன்,
विदेहो मुक्त एव / **விதே³ஹோ முக்த ஏவ**	=	விதேஹமுக்தன்தான்.

ஓம்காரத்திற்கு வாச்யமாயில்லாத தன்மையுள்ளவராய், எல்லாவித வாச்சிய முமற்றவராய், (எந்த சப்தத்திற்கும் பொருளான எந்த வஸ்துவுமில்லாதவராய்) (ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம் ஸுஷுப்தி என்ற) மூன்று அவஸ்தைகளும் இல்லாதவராய், இருக்கும் அவர் சரீரமில்லாத முக்தர்தான். **(987)**

अह्निनिर्व्वयनी सर्पनिर्मोको जीववर्जितः
वल्मीके पतितः तिष्ठेत् तं सर्पो नाभिमन्यते ।
एवं स्थूलं च सूक्ष्मं च शरीरं नाभिमन्यते ॥ ९८८ ॥

அஹ் னிநிர்வ்வயனீ ஸர்ப நிர்மோகோ ஜீவ வர்ஜித:
வல்மீகே பதித: திஷ்டே²த் தம் ஸர்போ நாபி⁴மன்யதே ।
ஏவம் ஸ்தூ²லம் ச ஸூக்ஷ்மம் ச ஶரீரம் நாபி⁴மன்யதே ॥ 988 ॥

अह्निनिर्व्वयनी सर्पनिर्मोकः / **அஹ்னிநிர்வ்வயனீ ஸர்பநிர்மோக:**	=	அஹி நிர்ல்வயனீ என்ற பாம்பின் சட்டை,
जीववर्जितः / **ஜீவ வர்ஜித:**	=	ஜீவனில்லாமல்,
वल्मीके / **வல்மீகே**	=	புற்றில்,
पतितः / **பதித:**	=	விழுந்து,

तिष्ठेत् **திஷ்டே²த்**	=	இருக்கும்,
तं **தம்**	=	அந்த சட்டையை,
सर्पः **ஸர்பः**	=	பாம்பு,
न अभिमन्यते **ந அபி⁴மன்யதே**	=	அபிமானிக்கிறதில்லை,
एवं **ஏவம்**	=	இதுபோல்,
स्थूलं च **ஸ்தூ²லம் ச**	=	ஸ்தூல சரீரத்தையும்,
सूक्ष्मं च शरीरं **ஸூக்ஷ்மம் ச ஶரீரம்**	=	ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தையும்,
न अभिमन्यते **ந அபி⁴மன்யதே**	=	(விதேஹமுக்தன்) அபிமானிக்கிறதில்லை.

பாம்பு தன் சரீரமாகவே இருந்த மேல் தோலை கழட்டி விடுகிறது. இதற்கு பாம்புச் சட்டை என்று பெயர். இது புத்தில் கிடக்கிறது. இதில் ஜீவன் இல்லை. பாம்பு இதைப் பார்த்தாலும் இதன்மேல் ஊர்ந்துசென்றுலும் இச்சட்டையில் நான் என்றே, என்னுடையது என்றே கொஞ்சமும் அபிமானம் கொள்வதில்லை. இதுபோலவே ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம சரீரங்களில் விதேஹமுக்தனுக்கு சிறிதும் அபிமானம் ஏற்படு கிறதில்லை. கீழே கிடக்கும் பரம்புச் சட்டையைப்போலத் தான் ஞானிகளுக்கு தேஹமும்.

'तद्यथा अहिनिल्यनी वल्मीके मृता प्रत्यस्ता शयीता एत्रमेत्र इदं शरीरं शेते'

'தத்³யதா² அஹிநில்யனீ வல்மீகே ம்ருதா
ப்ரத்யஸ்தா ஶயீதா ஏத்ரமேத்ர இத³ம் ஶரீரம் ஶேதே'

(ப்ருஹதாரண்யகம் 4-4-7) **(988)**

प्रत्यग्ज्ञानशिखिध्वस्ते मिथ्याज्ञाने सहेतुके ।
नेति नेतीति अरूपत्वात् अशरीरो भवत्ययम् ॥ ९८९ ॥

ப்ரத்யக்³ஜ்ஞான ஶிகி² த்⁴வஸ்தே மித்²யாஜ்ஞானே ஸஹேதுகே ।
நேதி நேதீதி அரூபத்வாத் அஶரீரோ ப⁴வத்யயம் ॥ 989 ॥

मिथ्याज्ञाने **மித்²யாஜ்ஞானே**	=	அநாத்ம ப்ராந்தி,

सहेतुके = காரணமான மூலாக்ஞானத்தோடுகூட,

ஸஹேதுகே

प्रत्यग्ज्ञानशिखिध्वस्ते = ப்ரத்யகாத்ம ஞானம் என்ற நெருப்பினுல்

ப்ரத்யக்³ஜ்ஞான ஶிகி² த்⁴வஸ்தே அழிந்த பொழுது,

नेति नेति = இது இல்லை, இது இல்லை,

நேதி நேதி

इति = என்று,

இதி

अरूपत्वात् = எவ்வித ரூபமுமில்லாததால்,

அரூபத்வாத்

अयं = இவன்,

அயம்

अशरीरः = சரீரமற்றவனுக,

அஶரீர:

भवति = ஆகிருன்.

ப⁴வதி

ப்ரத்யக்ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஞானமென்ற அக்னியினுல் அநாத்ம ப்ராந்தி, காரணமான மூலாக்ஞானத்துடன் நாசம் செய்யப்பட்டுவிட்டதால், "இது அல்ல, இது அல்ல" என்று அறிவதன்மூலம் எவ்வித ரூபமும் இல்லாத் தன்மை ஏற்பட்டு விட்டதால் இவர் சரீரமற்றவராகவே ஆவார். **(989)**

विश्वश्च तैजसश्चैव प्राज्ञश्चेति च ते त्रयः ।
विराट् हिरण्यगर्भश्च ईश्वरश्चेति च ते त्रयः ॥ ९९० ॥

விஶ்வஶ்ச தைஜஸஶ்சைவ ப்ராஜ்ஞஶ் சேதி ச தே த்ரய: ।
விராட் ஹிரண்யக³ர்ப⁴ஶ்ச ஈஶ்வரஶ்சேதி ச தே த்ரய: ॥ 990 ॥

ब्रह्माण्डं चैव पिण्डाण्डं लोकाः भूरादयः क्रमात् ।
स्वस्वोपाधिलयादेव लीयन्ते प्रत्यगात्मनि ॥ ९९१ ॥

ப்³ரஹ்மாண்ட³ம் சைவ பிண்டா³ண்ட³ம் லோகா: பூ⁴ராத³ய: க்ரமாத் ।
ஸ்வஸ்வோபாதி⁴ லயாதே³வ லீயந்தே ப்ரத்யகா³த்மனி ॥ 991 ॥

विश्वश्च = விசுவனும்,

விஶ்வஶ்வ

तैजसश्चैव = தைஜஸனும்,

தைஜஸஶ்சைவ

प्राज्ञश्च **ப்ராஜ்ஞஶ்ச**	=	ப்ராக்ஞனும்,
इति **இதி**	=	என்ற,
ते त्रयश्च **தே த்ரயஶ்ச**	=	அந்த மூவர்களும்,
विराट् **விராட்**	=	விராட்டும்,
हिरण्यगर्भश्च **ஹிரண்யக³ர்ப⁴ஶ்ச**	=	ஹிரண்யகர்ப்பனும்,
ईश्वरश्च **ஈஶ்வரஶ்ச**	=	ஈசுவரனும்,
इति **இதி**	=	என்ற,
ते त्रयश्च **தே த்ரயஶ்ச**	=	அந்த மூவர்களும்,
ब्रह्माण्डं **ப்³ரஹ்மாண்ட³ம்**	=	ப்ரஹ்மாண்டமும்,
पिण्डाण्डं **பிண்டா³ண்ட³ம்**	=	பிண்டாண்டமும்,
भूरादय: **பூ⁴ராத³ய:**	=	பூலோகம் முதலான,
लोका: **லோகா:**	=	லோகங்களும்,
क्रमात् **க்ரமாத்**	=	முறையே,
स्वस्वोपाधिलयादेव **ஸ்வஸ்வோபாதி⁴ லயாதே³வ**	=	தன் தன் உபாதிகளுக்கு நாசமேற்படுவதாலேயே,
प्रत्यगात्मनि **ப்ரத்யகா³த்மனி**	=	ப்ரத்யகாத்ம ஸ்வரூபத்தில்,
लीयन्ते **லீயந்தே**	=	மறைந்து விடுகின்றன.

(வ்யஷ்டியில்) விசுவன், தைஜஸன், ப்ராக்ஞன் என்று சொல்லப்படும் அந்த மூன்றும் (ஸமஷ்டியில்) விராட், ஹிரண்யகர்பர், ஈசுவரர் என்ற அந்த மூன்றும் (சரீரத்திற்கு வெளியே) ப்ரஹ்மாண்டமும் (உள்ளே) பிண்டாண்டமும், வரிசையாக பூலோகம் முதலான லோகங்களும், அததன் உபாதிகளுக்கு லயம் ஏற்படுவதினு லேயே, எல்லாம் ப்ரத்யகாத்மாவில் லயித்துவிடுகின்றன. வ்யஷ்டியில் ஜாக்ரதவஸ்

தாபிமானி விச்வனென்றும், ஸ்வப்னுபிமானி தைஜஸன் என்றும், ஸுஷுப்த்யபிமானி ப்ராக்ஞன் என்றும் சொல்லப்படுகிறுன். ஸமஷ்டியில் விராட், ஹிரண்யகர்ப்பன் ஈசுவரன் என்று பெயர். **(990-991)**

तूष्णीमेव ततस्तूष्णीं तूष्णीं सत्यं न किंचन ॥ ९९२ ॥

தூஷ்ணீமேவ ததஸ்தூஷ்ணீம் தூஷ்ணீம் ஸத்யம் ந கிஞ்சன ॥ 992 ॥

ततः = பிறகு,
ததঃ

तूष्णीमेव = சும்மா இருப்பதுதான்,
தூஷ்ணீமேவ

तूष्णीं = சும்மா இருப்பதுதான்,
தூஷ்ணீம்

तूष्णीं = சும்மா இருப்பதுதான்,
தூஷ்ணீம்

सत्यं = உண்மை,
ஸத்யம்

न किंचन = வேறு ஒன்றுமில்லை.
ந கிஞ்சன

சும்மா இருப்பதுதான், அதற்கு மேலும் சும்மா இருப்பது தான். சும்மா இருப்பது தான் ஸத்யம். வேறு எதுவுமில்லை. **(992)**

कालभेदं वस्तुभेदं देशभेदं स्वभेदकम् ।
किंचिद् भेदं न तस्यास्ति किंचिद्वापि न विद्यते ॥ ९९३ ॥

காலபே⁴த³ம் வஸ்துபே⁴த³ம் தே³ஶபே⁴த³ம் ஸ்வபே⁴த³கம் ।
கிஞ்சித்³ பே⁴த³ம் ந தஸ்யாஸ்தி கிஞ்சித்³ வாபி ந வித்³யதே ॥ 993 ॥

कालभेदं = காலத்தால் பேதம்,
காலபே⁴த³ம்

वस्तुभेदं = வஸ்துவால் பேதம்,
வஸ்துபே⁴த³ம்

देशभेदं = தேசத்தால் பேதம்,
தே³ஶபே⁴த³ம்

स्वभेदकम् = தனக்குள் பேதம்,
ஸ்வபே⁴த³கம்

किंचिद् भेदं = ஒருபேதமும்,
கிஞ்சித்³ பே⁴த³ம்

तस्य = அவனுக்கு,

தஸ்ய

नास्ति = இல்லை,

நாஸ்தி

किंचिद्वापि = கொஞ்சமும்,

கிஞ்சித்³ வாபி

न विद्यते = இல்லை.

ந வித்³யதே

காலத்தினுல் பேதம், வஸ்துவினுல் பேதம், தேசத்தினுல் பேதம் தனக்குள்ளே யே பேதம், யாதொரு பேதமும் அந்த ஆத்மாவிற்குக் கிடையாது. கொஞ்சமேனும் கூட கிடையாது. **(993)**

जीवेश्वरेति वाक्ये च वेदशास्त्रेषु अहं त्विति ।
इदं चैतन्यमेवेति अहं चैतन्यमित्यपि ॥ ९९४ ॥

ஜீவேஶ்வரேதி வாக்யே ச வேத³ஶாஸ்த்ரேஷு அஹம் த்விதி ।
இத³ம் சைதன்யமேவேதி அஹம் சைதன்யமித்யபி ॥ 994 ॥

इति निश्चयशून्यो यो विदेहो मुक्त एव सः ।
ब्रह्मैव विद्यते साक्षात् वस्तुतोऽवस्तुतोऽपि च ॥ ९९५ ॥

இதி நிஶ்சய ஶூன்யோ யோ விதே³ஹோ முக்த ஏவ ஸः ।
ப்³ரஹ்மைவ வித்³யதே ஸாக்ஷாத் வஸ்துதோ(அ)வஸ்துதோ(அ)பி ச ॥ 995 ॥

वाक्ये च = மஹாவாக்யத்திலும்,

வாக்யே ச

वेदशास्त्रेषु = வேத சாஸ்திரங்களிலும்,

வேத³ஶாஸ்த்ரேஷு

जीवेश्वरेति = ஜீவன், ஈசுவரன் என்றும்,

ஜீவேஶ்வரேதி

अहं त्विति = நான் என்றும்,

அஹம் த்விதி

इदं चैतन्यमेवेति = இது சைதன்யம் தான் என்றும்,

இத³ம் சைதன்யமேவேதி

अहं चैतन्यमित्यपि = நான் சைதன்யமென்றும்,

அஹம் சைதன்யமித்யபி

इति = என்ற,

இதி

निश्चयशून्यः = நிச்சயமற்றவன்,

நிஶ்சயஶூன்ய:

यः = எவனோ,

ய:

सः = அவன்,

ஸ:

विदेहो मुक्त एव = விதேஹமுக்கன்தான்,

விதே³ஹோ முக்த ஏவ

वस्तुतः = வாஸ்தவமாகவும்,

வஸ்துத:

अवस्तुतोपि च = பொய்யாகவும்,

அவஸ்துதோபி ச

साक्षात् = ஸாக்ஷாத்தாக,

ஸாக்ஷாத்

ब्रह्मैव = ப்ரஹ்மம்தான்,

ப்³ரஹ்மைவ

विद्यते = இருக்கிறது.

வித்³யதே

மஹாவாக்யத்திலும் வேதசாஸ்திரங்களிலும் ஜீவன் என்றும் ஈசுவரன் என்றும் நான் என்றும், "இது சைதன்யம் தான்" என்றும், "நான் சைதன்யம்" என்றும் கூறப்பட்டிருந்தபோதிலும் எவருக்கு இம்மாதிரியான ஞானங்கள் ஒன்றும் தனியாக ஏற்படுவதில்லையோ, அவர் சரீரம் இல்லாத முக்தரே ஆவார். ப்ரஹ்மம்தான் ஸாக்ஷாத்தாக வாஸ்தவமாக இருக்கிறது, உண்மையல்லாத பொய்யான ப்ரபஞ்சமாக இருப்பதும் ப்ரஹ்மம்தான். அதைத்தவிற வேறு ஒன்றுமில்லை. **(994-995)**

तद् विद्याविषयं ब्रह्म सत्यज्ञानसुखात्मकम् ।
शान्तं च तद् अतीतं च परं ब्रह्म तदुच्यते ॥ ९९६ ॥

தத்³ வித்³யாவிஷயம் ப்³ரஹ்ம ஸத்ய ஜ்ஞான ஸுகா²த்மகம் ।
ஶாந்தம் ச தத்³ அதீதம் ச பரம் ப்³ரஹ்ம தது³ச்யதே ॥ 996 ॥

सत्यज्ञानसुखात्मकम् = ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான,

ஸத்ய ஜ்ஞான ஸுகா²த்மகம்

तत् ब्रह्म = அந்த ப்ரஹ்மம்,

தத் ப்³ரஹ்ம

विद्याविषयं = ஞானத்திற்கு விஷயம் (ஞேயம்),

வித்³யாவிஷயம்

तत् **தத்**	=	அதுவே,
शान्तं च **ஶாந்தம் ச**	=	எல்லா விசேஷங்களும் நீங்கியது,
अतीतं **அதீதம்**	=	எல்லாவற்றையும் கடந்தது,
तत् **தத்**	=	அதுவே,
परं ब्रह्म उच्यते **பரம் ப்³ரஹ்ம உச்யதே**	=	பரப்ரஹ்மமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

ஞானத்திற்கு விஷயமாயிருப்பது ஸத்யம், ஞானம், ஆனந்தம் இவைகளை ஸ்வரூபமாயுள்ள ப்ரஹ்மம். அதுவே எல்லா விசேஷங்களும் நீங்கியது. அதுவே எல்லாவற்றையும் கடந்தது (எவ்வித விசேஷணமும் சொல்லமுடியாமல் இருப்ப தால்) அதுவே பரப்ரஹ்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது. **(996)**

सिद्धान्तोऽध्यात्मशास्त्राणां सर्वापह्नव एव हि ।
नाविद्यास्तीह नो माया शान्तं ब्रह्मैव तद्विना ॥ ९९७ ॥

ஸித்³தா⁴ந்தோ(அ)த்⁴யாத்ம ஶாஸ்த்ராணாம் ஸர்வாபஹ்னவ ஏவ ஹி ।
நாவித்³யாஸ்தீஹ நோ மாயா ஶாந்தம் ப்³ரஹ்மைவ தத்³விநா ॥ 997 ॥

अध्यात्मशास्त्राणां **அத்⁴யாத்மஶாஸ்த்ராணாம்**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தை விளக்குகிற வேதாந்த சாஸ்திரங்களின்,
सिद्धान्तः **ஸித்³தா⁴ந்தः**	=	தீர்மானமான முடிவு,
सर्वापह्नव एव हि **ஸர்வாபஹ்னவ ஏவ ஹி**	=	எல்லாவற்றையும் இல்லையென்று போக்குவதுதானல்லவா!
इह **இஹ**	=	இங்கு,
अविद्या **அவித்³யா**	=	அவித்யை,
नास्ति **நாஸ்தி**	=	இல்லை,
नो माया **நோ மாயா**	=	மாயை இல்லை,
तत् विना **தத் விநா**	=	அந்த அவித்யையும் மாயையும் இல்லாமல்,

शान्तं	=	விசேஷங்களற்ற,
ஶாந்தம்		
ब्रह्मैव	=	ப்ரஹ்மமம்தான் உள்ளது.
ப்³ரஹ்மைவ		

ஆத்மா விஷயமான எல்லா சாஸ்திரங்களுடைய ஸித்தாந்தம் எல்லா வற்றையும் இல்லை என்று போக்குவது தானல்லவா? (ஆகையால்) இங்கே அவித் யையும் கிடையாது. மாயையும் கிடையாது. அவை (அவித்யையும் மாயையும்) இல்லையானுல் நிர்விசேஷமான ப்ரஹ்மம்தான் உண்டு. **(997)**

प्रियेषु स्वेषु सुकृतं अप्रियेषु च दुष्कृतम् ।
विसृज्य ध्यानयोगेन ब्रह्माप्येति सनातनम् ॥ ९९८ ॥

ப்ரியேஷு ஸ்வேஷு ஸுக்ருதம் அப்ரியேஷு ச து³ஷ்க்ருதம் ।
விஸ்ருஜ்ய த்⁴யான யோகே³ன ப்³ரஹ்மாப்யேதி ஸனதனம் ॥ 998 ॥

स्वेषु	=	தன்னைச் சேர்ந்த,
ஸ்வேஷு		
प्रियेषु	=	பிரியமானவர்களிடம்,
ப்ரியேஷு		
सुकृतं	=	புண்யத்தையும்,
ஸுக்ருதம்		
अप्रियेषु	=	பிரியமில்லாதவர்களிடம்,
அப்ரியேஷு		
दुष्कृतम् च	=	பாபத்தையும்,
து³ஷ்க்ருதம் ச		
विसृज्य	=	விட்டுவிட்டு,
விஸ்ருஜ்ய		
ध्यानयोगेन	=	ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஞானயோகத்தால்,
த்⁴யான யோகே³ன		
सनातनम्	=	எப்பொழுதும் உள்ள,
ஸனதனம்		
ब्रह्म	=	ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை,
ப்³ரஹ்ம		
अप्येति	=	அடைகிறன்.
அப்யேதி		

தனக்கு ப்ரியமாக உள்ளவர்களுக்குப் புண்யத்தையும், அப்ரியமாயுள்ளவர்களுக்குப் பாபத்தையும் கொடுத்துவிட்டு ஞானயோகத்தினுல் சாசுவதமான ப்ரஹ்மத்தையடைகிறுன்.

ஞானிக்கு ப்ரியன், அப்ரியன் என்பது கிடையாது. ஆகையால் அவரிடத்தில் ப்ரீதி வைத்தவன், அப்ரீதி வைத்தவன் என்றுதான் தாத்பர்யம். அதிலும் ஞானி கொடுத்துவிட்டுப் போகிறுன் என்றல், அவன் பிரித்துக் கொடுக்கிறுன் என்ற தாத்பர்யமில்லை. அவன் பிரித்துக் அவனை ஆராதிப்பவர்கள் அவனுடைய புண்யத்தை அடைகிறுர்கள், அவனை தூஷிப்பவர்கள் அவனுடைய பாபத்தை அடைகிறுர்கள் என்று மாத்திரம் தாத்பர்யம். இதுவும் ஞானியைப் பூஜிக்க வேண்டும் என்ற விதிக்கு அர்த்தவாதமேயாகும். **(998)**

तस्य पुना दायमुपयान्ति सुहृदः
साधुकृत्यां द्विषन्तः पापकृत्याम्

தஸ்ய புனு தா³யமுபயாந்தி ஸுஹ்ருத³:
ஸாது⁴க்ருத்யாம் த்³விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்

यावद् यावच्च सद्बुद्धे स्वयं संत्यज्यतेऽखिलम् ।
तावत् तावत् परानन्दः परमात्मैव शिष्यते ॥ ९९९ ॥

யாவத்³ யாவச்ச ஸத்³பு³த்³தே⁴ ஸ்வயம் ஸந்த்யஜ்யதே(அ)கி²லம் ।
தாவத் தாவத் பரானந்த³: பரமாத்மைவ ஶிஷ்யதே ॥ 999 ॥

सद्बुद्धे = நல்ல புத்தியுள்ளவனே!
ஸத்³பு³த்³தே⁴
यावधावत् = எவ்வளவுக்கெவ்வளவு,
யாவதா⁴வத்
अखिलम् = எல்லாம்,
அகி²லம்
स्वयं = தாஞகவே,
ஸ்வயம்
संत्यज्यते = விடப்படுகிறதோ,
ஸந்த்யஜ்யதே
तावत् तावत् = அவ்வளவுக்கவ்வளவு,
தாவத் தாவத்
परानन्दः = மேலான ஆனந்தஸ்வரூபமான,
பரானந்த³:
परमात्मैव = பரமாத்மாதான்,
பரமாத்மைவ

शिष्यते **ஶிஷ்யதே**	=	மிஞ்சுகிறது.

நல்ல அறிவுள்ளவனே, எவ்வளவுக்கெவ்வளவு ப்ரபஞ்சமெல்லாம் தானாகவே நன்கு விடப்படுகிறதோ, அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு மேலான ஆனந்தமாகிய பரமாத்மாவே மிஞ்சும். **(999)**

यत्र यत्र मृतो ज्ञानी परमाक्षरवित् सदा ।
परे ब्रह्मणि लीयेत न तस्य उत्क्रान्तिः इष्यते ॥ १००० ॥

யத்ர யத்ர ம்ருதோ ஜ்ஞானீ பரமாக்ஷரவித் ஸதா³ ।
பரே ப்³ரஹ்மணி லீயேத ந தஸ்ய உத்க்ராந்தி꞉ இஷ்யதே ॥ 1000 ॥

सदा **ஸதா³**	=	எப்பொழுதும்,
परमाक्षरवित् **பரமாக்ஷரவித்**	=	மேலான அக்ஷர ப்ரஹ்மத்தை அறிந்து கொண்டிருக்கும்,
ज्ञानी **ஜ்ஞானீ**	=	ஞானி,
यत्र यत्र **யத்ர யத்ர**	=	எங்கெங்கு,
मृतः **ம்ருத꞉**	=	இறக்கிறானோ (அங்கங்கே),
परे ब्रह्मणि **பரே ப்³ரஹ்மணி**	=	பரப்ரஹ்மத்தில்,
लीयेत **லீயேத**	=	மறைந்துவிடுவான்,
तस्य **தஸ்ய**	=	அவனுக்கு,
उत्क्रान्तिः **உத்க்ராந்தி꞉**	=	சரீரத்தை விட்டு வெளிக் கிளம்புவது,
नेष्यते **நேஷ்யதே**	=	கருதப்படவில்லை.

எப்பொழுதும் மேலான நாசரஹிதமான ப்ரஹ்மத்தை அறிந்துள்ள ஞானி, எந்த எந்த இடத்தில் மரணத்தை அடைகிறானோ (அங்கேயே) பரப்ரஹ்மத்தில் லயித்துவிடுகிறான். அவனுக்கு (சரீரத்தைவிட்டு) வெளிக்கிளம்புவது என்பது கிடையாது. **(1000)**

[வியாபகமான ப்ரஹ்மம் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடம் போகிற தென்றல் அர்த்தமில்லை. அளவுக்கு உள்பட்டு ஜீவனுயிருக்கும்போது வேறு சரீரம் எடுக்கவோ, வேறு லோகம் போகவோ இந்தச் சரீரத்தைவிட்டு வெளிக்கிளம்புவதற்கு அவசியமுண்டு. உபாதிக்கு நாசமேற்பட்டுவிட்டபடியால் அளவுக்கு உள்பட்ட தன்மை நீங்கி ஸர்வவ்யாபக ப்ரஹ்மமாகவே இருந்துவிடுவதால் ஞானிக்கு உத்கிராந்தி (வெளிக்கிளம்புவது) கிடையாது].

'न तस्य प्राणा उत्क्रामन्ति '

'ந தஸ்ய ப்ராணா உத்க்ராமந்தி '

(பிருஹதாரண்யகம் 4 - 4-6)

यत् यत् स्वाभिमतं वस्तु तत् त्यजन् मोक्षं अश्नुते ॥ १००१ ॥

யத் யத் ஸ்வாபி⁴மதம் வஸ்து தத் த்யஜன் மோக்ஷம் அஶ்னுதே ॥ 1001 ॥

यत् यत् वस्तु = எந்த எந்த வஸ்து,
யத் யத் வஸ்து
स्वाभिमतं = தனக்கு இஷ்டமோ (தானுகவோ,
ஸ்வாபி⁴மதம் தன்னுடையதாகவோ அபிமானிக்கப்பட்டதோ),
तत् = அதை,
தத்
त्यजन् = விடுகிறவன்,
த்யஜன்
मोक्षं = மோக்ஷத்தை,
மோக்ஷம்
अश्नुते = அடைகிறுன்.
அஶ்னுதே

எந்த எந்த வஸ்து தான் என்றே, தன்னுடையது என்றே, நினைக்கப்பட்டதோ, அதை தியாகம் செய்துவிடுகிறவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறுன். **(1001)**

असंकल्पेन शस्त्रेण छिन्नं चित्तं इदं यदा ।
सर्व सर्वगतं शान्तं ब्रह्म संपद्यते तदा ॥ १००२ ॥

அஸங்கல்பேன ஶஸ்த்ரேண சி²ன்னம் சித்தம் இத³ம் யதா³ ।
ஸர்வ ஸர்வக³தம் ஶாந்தம் ப்³ரஹ்ம ஸம்பத்³யதே ததா³ ॥ 1002 ॥

यदा = எப்பொழுது,
யதா³

इदं चित्तं = இந்த சித்தமானது,

இத³ம் சித்தம்

असंकल्पेन = ஸங்கல்பிக்காமலிருப்பது என்ற,

அஸங்கல்பேன

शस्त्रेण = சஸ்திரத்தால்,

ஶஸ்த்ரேண

छिन्नं = வெட்டப்படுகிறதோ,

சி²ன்னம்

तदा = அப்பொழுது,

ததா³

सर्वं = எல்லாமாயும்,

ஸர்வம்

सर्वगतं = எங்குமுள்ளதாயும்,

ஸர்வக³தம்

शान्तं = சாந்தமாயுமுள்ள,

ஶாந்தம்

ब्रह्म = ப்ரஹ்மமாக,

ப்³ரஹ்ம

संपद्यते = ஆகிறான்.

ஸம்பத்³யதே

இந்த சித்தமானது எப்பொழுது ஸங்கல்பமில்லாமை என்கிற ஆயுதத்தினால் வெட்டப்பட்டுவிடுகிறதோ, அப்பொழுது எல்லாமாயும் எல்லாவற்றிலும் இருப்பதாயும் சாந்தமாயும் உள்ள ப்ரஹ்மமாக ஆகிறான். **(1002)**

(**அவதாரிகை**) இத்துடன் குருவின் உபதேசம் முடிகிறது. இதைக் கேட்டபிறகு சிஷ்யன் என்ன செய்தான், உபதேசித்தபிறகு குரு என்ன செய்தார் என்பதை சொல்லி இந்த ப்ரகரணத்தை முடிக்கிறார்: -

इति श्रुत्वा गुरोर्वाक्यं शिष्यस्तु छिन्नसंशयः ।
ज्ञातज्ञेयः संप्रणम्य सद्गुरोः चरणाम्बुजम् ।
स तेन समनुज्ञातो ययौ निर्मुक्तबन्धनः ॥ १००३ ॥

இதி ஶ்ருத்வா கு³ரோர் வாக்யம் ஶிஷ்யஸ்து சி²ன்ன ஸம்ஶய: ।
ஜ்ஞாத ஜ்ஞேய: ஸம்ப்ரணம்ய ஸத்³கு³ரோ: சரணாம்பு³ஜம் ।
ஸ தேன ஸமனுஜ்ஞாதோ யயௌ நிர்முக்த ப³ந்த⁴ன: ॥ 1003 ॥

इति = இவ்வாறான,

இதி

गुरो கு³ரோ	=	குருவின் வார்த்தையை,
श्रुत्वा ஶ்ருத்வா	=	கேட்டு,
छिन्नसंशयः சி²ன்ன ஸம்ஶய꞉	=	ஸந்தேஹங்கள் நீங்கியவனாயும்,
ज्ञातज्ञेयः ஜ்ஞாத ஜ்ஞேய꞉	=	அறிந்துகொள்ளவேண்டியதை அறிந்தவனாயும்,
निर्मुक्तबन्धनः நிர்முக்த ப³ந்த⁴ன꞉	=	ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபட்டவனாயும் உள்ள,
सः शिष्यः ஸ꞉ ஶிஷ்ய꞉	=	அந்த சிஷ்யன்,
सद्गुरोः ஸத்³கு³ரோ꞉	=	ஸத்குருவின்,
चरणाम्बुजम् சரணாம்பு³ஜம்	=	பாதாரவிந்தத்தை,
संप्रणम्य ஸம்ப்ரணம்ய	=	வணங்கி,
तेन தேன	=	அவரால்,
समनुज्ञातः ஸமனுஜ்ஞாத꞉	=	அநுமதிக்கப்பட்டவனாய்,
ययौ யயௌ	=	சென்றான்.

இவ்வாறான குருவின் வாக்கியத்தைக் கேட்டு எல்லா ஸம்சயங்களும் நிவ்ருத்தியானவனாய் அறியவேண்டிய முக்யமான ப்ரஹ்மத்தை அறிந்துவிட்டவனாய் ஸம்ஸார பந்தத்திலிருந்து விடுதலையடைந்தவனாய் அந்த சிஷ்யன் ஸத்குருவின் பாதகமலத்தில் நன்கு நமஸ்கரித்து அவரால் அனுமதிக்கப்பட்டு புறப்பட்டுப்போனான். **(1003)**

गुरुः एष सदानन्दसिन्धौ निर्मग्नमानसः ।
पावयन् वसुधां सर्वां विचचार निरुत्तरः ॥ १००४ ॥

கு³ரு꞉ ஏஷ ஸதா³னந்த³ஸிந்தௌ⁴ நிர்மக்³னமானஸ꞉ ।
பாவயன் வஸுதா⁴ம் ஸர்வாம் விசசார நிருத்தர꞉ ॥ 1004 ॥

एष गुरुः ஏஷ கு³ரு꞉	=	இந்த குரு,

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

आनन्दसिन्धौ = ப்ரஹ்மாநந்த ஸமுத்ரத்தில்,

ஆனந்த³ஸிந்தௌ⁴

निर्मग्नमानसः = மூழ்கின மனமுள்ளவராய்,

நிர்மக்³னமானஸः

वसुधां सर्वां = பூமி முழுவதையும்,

வஸுதா⁴ம் ஸர்வாம்

पावयन् = தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு,

பாவயன்

निरुत्तरः = பதில் பேசாமல்,

நிருத்தரः

विचचार = ஸஞ்சரித்தார்.

விசசார

இந்த குரு அழிவற்ற வாஸ்தவமான ப்ரஹ்மானந்த ஸமுத்ரத்தில் (எப்பொழுதும் ஆனந்த ஸமுத்ரத்தில்) மூழ்கின மனதுடையவராய் பூமி யாவற்றையும் பரிசுத்தம் செய்து கொண்டு யார் கேட்டாலும் ஒன்றும் பேசாமல் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டிருந்தார். **(1004)**

(அவதாரிகை) இவ்விதம் உபாக்யானத்தை முடித்துவிட்டு இந்த கிரந்தத்தை ஸமாப்தி செய்யும்போது, ஆரம்பத்தில் 4-வது சுலோகத்தில் கண்ட விஷயம், அதிகாரி, ப்ரயோஜனம் என்கிற அம்சங்களை இங்கேயும் ஞாபகப்படுத்துகிறார்: -

इत्याचार्यस्य शिष्यस्य संवादेन आत्मलक्षणम् ।
निरूपितं मुमुक्षूणां सुखबोधोपपत्तये ॥ १००५ ॥

இத்யாசார்யஸ்ய ஶிஷ்யஸ்ய ஸம்வாதே³ன ஆத்மலக்ஷணம் ।
நிருபிதம் முமுக்ஷூணாம் ஸுக²போ³தோ⁴பபத்தயே ॥ 1005 ॥

इति = இவ்வாறு,

இதி

आचार्यस्य = குருவினுடையவும்,

ஆசார்யஸ்ய

शिष्यस्य = சிஷ்யனுடையவும்,

ஶிஷ்யஸ்ய

संवादेन = ஸம்பாஷணையால்,

ஸம்வாதே³ன

मुमुक्षूणां = மோக்ஷம் அடைய விரும்புபவர்களுக்கு,
முமுக்ஷூணாம்
सुखबोधोपपत्तये = ஸுகமாக ஆத்மஞானம் ஏற்படுவதற்காக,
ஸுக²போ³தோ⁴பபத்தயே
आत्मलक्षणम् = ஆத்மஸ்வரூபம்,
ஆத்மலக்ஷணம்
निरूपितं = விளக்கிக் கூறப்பட்டது.
நிருபிதம்

இவ்விதமாக ஆசார்யருக்கும் சிஷ்யனுக்கும் நடந்த ஸம்வாத ரூபமாக முமுக்ஷுக்களுக்கு நன்கு ஸுகமாக (சிரமமன்னியில்) ப்ரஹ்மாத்மைக்ய ஞானம் ஏற்படுவதற்காக ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் திருபிக்கப்பட்டது. **(1005)**

सर्ववेदान्तसिद्धान्तसार संग्रह नामकः ।
ग्रन्थोऽयं हृदयग्रन्थिविच्छित्यै रचितः सताम् ॥ १००६ ॥

ஸர்வவேதா³ந்த ஸித்³தா⁴ந்த ஸார ஸங்க்³ரஹ நாமக꞉ ।
க்³ரந்தோ²(அ)யம் ஹ்ருத³ய க்³ரந்தி² விச்சி²த்யை ரசித꞉ ஸதாம் ॥ 1006 ॥

सर्ववेदान्तसिद्धान्तसार संग्रह नामकः = ஸர்வ வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸாரஸங்க்ரஹம் என்ற பெயருள்ள,
ஸர்வவேதா³ந்த ஸித்³தா⁴ந்த ஸார ஸங்க்³ரஹ நாமக꞉
अयं ग्रन्थः = இந்த கிரந்தம்,
அயம் க்³ரந்த²꞉
सताम् = ஸாதுக்களுக்கு,
ஸதாம்
हृदयग्रन्थिविच्छित्यै = மனதிலுள்ள அக்ஞானம் என்னும் முடிச்சு அறுந்துபோவதற்காக,
ஹ்ருத³ய க்³ரந்தி² விச்சி²த்யை
रचितः = செய்யப்பட்டது.
ரசித꞉

ஸர்வவேதாந்த ஸித்தாந்த ஸாரஸங்கிரஹம் என்ற பெயருடைய இந்த கிரந்தம் ஸாதுக்களுக்கு ஹ்ருதயத்தில் உள்ள (அவித்யா) முடிச்சு அறுபட வேண்டியதற்காகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. **(1006)**

ஸர்வவேதாந்த ஸித்தாந்த ஸாரஸங்கிரஹம்
முற்றும்.